

پوختەدی

مەندەجە ئاقرە الثقافى
www.iqra.ahlamontada.com

بە کوردی

نووسینی:

إبن قسیم الجوزیة

وہ رگیڤانی:

عبدالکریم فتح

www.iqra.ahlamontada.com

بۆدابهزاندنى جۆرەھا كۆتیب: سەردانى: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدای دانیو كۆتایهائی مۆتلف مراحهه: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربي ، فارسي)

پوختہ
(مدارج السالکین)

بہ کوردی

نووسینی: ابن قیم الجوزیة

ومرگیرانی: عبدالکریم فتاح

۱۴۳۶ ک - ۲۰۱۵ ز

چاپی یہ کہم

نووری حہ قیقت

ناوی کتیب: پوختہی (مدارج السالکین) بہ کوردی.

نووسینی: ابن قیم الجوزیة.

پوختہ کردنی: عبدالمنعم صالح العیلى العزى.

وہرگیرانی: عبدالکریم فتاح.

نہ خشہ سازی ناوودہ: ہرردی زیاد صالح.

تایپ: نووسہر.

نورہ سائی چاپ: یہ کہ م ۲۰۱۵ زایینی.

تیراژ: (۲۰۰۰) دانہ.

بہ سہر پھرشتی: نہرو محمود عبد اللہ

چاپخانہ: کرین کلوری - لبنان

ژمارہی سپاردن: (۱۲۸) ی سائی ۲۰۱۵ لہ بہرئوہ بہ رایہ تی

گشتی کتیبخانہ گشتیہ کانی دراوہ تی.

ماہی لہ چاپدانہ وہی پاریزراوہ بو وہرگیر

Nuri.haqeeqat@gmail.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ

الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

الفاتحة: ١ - ٧

ناومرۆك

- ۲۱..... پیشگی و مرگیزی
- ۲۶..... نهم پوخته یه
- ۲۷..... پیشگی؛
- ۲۹..... ❁ مه نزلگای به ره و خوداچوون... و ترازوی میانگیری
- ۳۲..... په پیرموی نهم پوخته کردنه
- ۳۵..... ❁ چژی ره وانیزی زمانی عه ره بی
- ۳۵..... ❁ به ره لستکاریه ک... به لام...
- ۳۷..... ❁ سه له فی... و سۆفی... بیکه وه
- ۳۹..... و مرگیزاو له پیشگیه کهای (شیخ محمد حامد فهقی)
- ۴۰..... نیین فهیمی جهوزی
- ۴۵..... پیشگی نیین فهیم
- ۴۷..... سورمتی "الفاتحة" والا کهری داوا بهرز و بلندمان
- ۵۵..... هیدایهت سه ره رهزری به دواى خۆیدا دهینیت
- ۵۷..... ❁ په ره ره دگارم له سه ره شاریگی راست و دروسته
- ۶۰..... ❁ نامزبوونی ته نهاکه وتنه وه چاره سه ره کهای ئاورپه دانه وه یه
- ۶۲..... ❁ به ناوه جوانه کانی خودا و به ندایه تی کردنی ته وه سول ده که بین
- ۶۴..... سورمتی "الفاتحة" والا کهری دهرگای یه کتا په رستی
- ۶۸..... ❁ مانای ناوه جوانه کان نه ری ناکه بین
- ۷۰..... ❁ پیوستی تیگه یشتن له پیوستیه کانی سیقاته
- ۷۱..... ❁ نامازه ی ناوی (الله) به سه ره ته واوی ناوه جوانه کانی خودا وه
- ۷۴..... ❁ مانای په ره ره دگار (الرب) و ره حمان (الرحمن)
- ۷۵..... ❁ ستایشکراو (المحمود)
- ۷۸..... ناسته کانی هیدایهت
- ۸۹..... سورمتی "الفاتحة" والا کهری دهرگای شفا
- ۹۲..... سورمتی "الفاتحة" والا کهری به لگهی دهمکوته کهر

- ۲۴۸ ..... خراپە لە بازىنى وىستى خودادايە، بەلام پىتى رازى نىيە
- ۲۵۳ ..... چاۋدىرى كردارەكانت بگە ..... و تاۋتۇنى دەروونى خۆت بگە
- ۲۵۶ ..... گوناھى بچووكى باۋەپدار ..... گەرەپە
- ۲۵۶ ..... ۋەستان ..... گەرەپە
- ۲۵۹ ..... ياسا و رىساكانى تەۋبە
- ۲۶۰ ..... تەۋبە بە ھەمىشەى نوى دەبىتەۋە
- ۲۶۶ ..... باشى سەرئەنجام زەخىرەى تەمەن پارىزگارى لى دەكات
- ۲۶۶ ..... تەۋبەى دل تەۋاۋە
- ۲۶۷ ..... گەردنى خۇمان بەۋانە ئازاد دەكەين ستمەمان لى كردوون
- ۲۷۰ ..... گەر بە گوناھ دابەزىت بە تەۋبە بەرز دەبىتەۋە
- ۲۷۲ ..... بەراۋردگارى
- ۲۷۲ ..... جوانى بەرائەت
- ۲۷۶ ..... كەسى پىگە بىشتوۋ جوانى خۆى ھەپە ..... ھەرەھا
- ۲۸۵ ..... پايەى كۆكەرەۋە
- ۲۸۷ ..... لە باتل جىادەبىنەۋە و پاشان دەگەپىنەۋە بۆ حەق
- ۲۹۰ ..... تەۋبەى يەكجارى
- ۲۹۲ ..... خەلاتكرىنىك سەرەتاكەى برىتپىيە لە ئىلھام
- ۲۹۵ ..... گوناھى بچووك لە خوار گوناھى گەرەۋە
- ۲۹۶ ..... رافى "اللهم"
- ۲۹۹ ..... ھەژماركردنى گوناھە گەرەكان
- ۳۰۱ ..... چاكەى گوناھكار شفاعەتى بۆ دەكات
- ۳۰۶ ..... بەرزى مەنزىلە و رىاي زۆرترى دەۋىت
- ۳۰۸ ..... جۆرەكانى حەرام
- ۳۰۸ ..... بىناۋەپپىەك كە نزمترە لە بىناۋەپپىەكى تر
- ۳۱۲ ..... ھاۋەلدانانىش دوو ھاۋەلدانانە
- ۳۱۸ ..... ھەژماركردنى دوۋوۋى بچووك
- ۳۲۰ ..... نەخۇشى دوۋوۋى
- ۳۲۲ ..... ناشىرپىنپىەكانى كەسايەتى دوۋوۋو
- ۳۳۰ ..... جۆرەكانى لادان (فسوق)
- ۳۳۴ ..... چەندىن رەنگ لە خراپە، نەۋانىتر

- ٣٣٧ ..... قسه كردن له سه‌ر خودا به‌بى زانست سه‌ر چاره‌ى تىكدان و تىكچوونه
- ٣٤٠ ..... ديمه‌نه‌كانى ياخييوون
- ٣٤٠ ..... سروشتى نازەلى له هەندى مرؤفا
- ٣٤٢ ..... ديمه‌نى هاوه‌لانى جه‌بر
- ٣٤٣ ..... ديمه‌نى قه‌ده‌رى نه‌رىكه‌ر
- ٣٤٤ ..... يه‌كه‌مىن راوه‌ستان له سه‌ر شارىنگه برىتپيه له زانىنى حىكمه‌تى سروسىكلو
- ٣٤٨ ..... ديمه‌نى يه‌كتا په‌رستى
- ٣٥٢ ..... ديمه‌نى كۆمه‌كى و شه‌رمه‌زاربوون
- ٣٥٦ ..... ديمه‌نى ناو و سيفه‌ته‌كان
- ٣٦٠ ..... ديمه‌نى زياده‌ى باوه‌ر و فره‌بى ديمه‌نه‌كانى
- ٣٦٥ ..... ديمه‌نى به‌زه‌بى
- ٣٦٦ ..... داماو ..... نه‌و كه‌سه ده‌سته‌وسانه
- ٣٦٨ ..... هه‌ستى هه‌ژارى بۆ خودا
- ٣٧٢ - ٧ ..... مه‌نزىله‌ى گه‌رانه‌وى به‌رده‌وام بۆ لاى خودا
- ٣٧٦ ..... كه‌رانه‌وى چاكسازى
- ٣٧٧ ..... كه‌رانه‌وه وه‌فادارىيه به‌ په‌يمان
- ٣٧٩ ..... ترس ..... به‌بى ره‌شپىنى
- ٣٨٠ ..... ده‌بىت حالىك بوونى هه‌بىت گرفتار به‌راست ده‌رىكات
- ٣٨٢ - ٨ ..... مه‌نزىله‌ى به‌يادها‌تته‌وه
- ٣٨٦ ..... بىر كرده‌وه سه‌رده‌كىشپىت بۆ كردارى چاكه
- ٣٨٧ ..... مه‌رجى سوودبىنىن له په‌ند و نامۆزگارى
- ٣٨٩ ..... مه‌رجه‌كانى په‌ندوه‌رگرتن
- ٣٩١ ..... به‌رى بىر كرده‌وه به‌ كه‌مى و كورتى ناوا‌ته‌كان ده‌چنرىته‌وه
- ٣٩٣ ..... تىرامان له قورئان و تىگه‌يشتن لى بىر به‌ره‌م ده‌هپنىت
- ٣٩٥ ..... لىلكه‌رانى دل
- ٣٩٧ ..... ته‌نها له خىردا تىكه‌ل به‌ خه‌لك ده‌بىن
- ٣٩٩ ..... له ناوا‌تخواستندا فه‌سادى زۆرتره‌يه
- ٤٠٠ ..... شه‌رمه‌زارى ته‌ولو له وابه‌سته‌بووندا به‌ كه‌سان و شتانىكه‌وه جگه له خودا
- ٤٠١ ..... هه‌للو شىنىكى تىابه‌ر
- ٤٠٢ ..... خه‌وى بىئاگايان

- ۹- مەنزىلەى دەستگرتن بە خودا و جەبلى خوداۋە ۴۰۲
- ۴۰۵ ..... * پلەكانى دەستگرتن
- ۴۰۶ ..... * ناپەيوەستبويون (لا علائق)
- ۱۰- مەنزىلەى ھەلھاتن ۴۰۹
- ۴۱۱ ..... * روتبويونەۋە
- ۱۱- مەنزىلەى بېستن ۴۱۵
- ۴۱۷ ..... * بېستنى نېمانيانە
- ۴۱۹ ..... * بېستنى زەمكرار و ناپەسەند
- ۱۲- مەنزىلەى ترس ۴۲۹
- ۴۳۳ ..... * تەۋاكارى ترس و رجا
- ۱۳- مەنزىلەى خە مغۆرى و بەزەيى ۴۳۵
- ۱۴- مەنزىلەى گەردنكە چى و زەلېلىيە لە بەردەم خودادا ۴۳۷
- ۴۳۹ ..... * گەردنكە چى زەلېلى و خۆرادەستكردنە
- ۴۴۰ ..... * نېشاندانى ھەژارى و داۋاى داپۆشىن
- ۱۵- مەنزىلەى تە ختېوون ۴۴۳
- ۱۶- مەنزىلەى زوھد ۴۴۹
- ۴۵۳ ..... * سونھەتى دونيانە وېستى بەردەۋامە
- ۴۵۴ ..... * خۆپاك راگرتن و گيانى بالابويون
- ۴۵۵ ..... * تە لارىك ..... لە سوكنائى
- ۴۵۶ ..... * زوھد بە چى ..... شتېك لە وى بويونى نېيە
- ۱۷- مەنزىلەى وەرغ ۴۵۹
- ۴۶۱ ..... * بېداربويونەۋەى دل، ئەندامەكان دە پارىزىت
- ۴۶۴ ..... * بېاۋانى پلەى بالا
- ۴۶۵ ..... * بەرى پاك
- ۱۸- مەنزىلەى دابېران ۴۶۷
- ۴۶۸ ..... * پەيوەستبويون ..... و لە يەكتەر دابېران
- ۱۹- مەنزىلەى رجا ۴۷۱
- ۴۷۳ ..... * بېناى خۆشە وېستى لە سەر رجاىە

- ۴۷۶ ..... پهروه ردگارنکی لیخۆشبوو پیخۆشه بهنده کانی رجا یان پتی هه بیت
 ۴۷۷ ..... شك و گومانی ره شبینان
 ۴۷۹ ..... رجا به کی ژیا به خش
 ۴۸۲ ..... بهر له هیرش بردن ..... شه وقتیک
 ۴۸۵ ..... ۲۰- مه نزلهی ره غبه ت
 ۴۸۹ ..... ۲۱- مه نزلهی چاودیزی
 ۴۹۷ ..... ۲۲- مه نزلهی به مهزنا گرتنی سنوور و دروشه کانی خودا
 ۵۰۴ ..... له سه ره سه خه لی سوننه ..... به بی ته ئویل
 ۵۰۷ ..... ۲۳- مه نزلهی ئیخلاص
 ۵۱۰ ..... کرۆکی ئیخلاص بریتیه له پالفته کردنی کارو کرده وه کان له خه وشوخا ل
 ۵۱۲ ..... کاریک که نه رتی شه ره زاری ناکات
 ۵۱۷ ..... ۲۴- مه نزلهی پالفته کردن و پاک کردنه وه
 ۵۱۹ ..... پالفته کردنی مه به ست و مه رام
 ۵۲۱ ..... ۲۵- مه نزلهی ئیستقامه
 ۵۲۳ ..... کرکش له سه ره وه گی سوننه ت ..... له ناو میانه گیریدا
 ۵۲۷ ..... ۲۶- مه نزلهی پشتبه ستن به خودا
 ۵۳۰ ..... مانای پشتبه ستن به خودا و پله کانی
 ۵۳۱ ..... نه رتی هۆکاره کان ناکه یین
 ۵۳۳ ..... خودارپن بنچینه ی پشتبه ستن به خودایه
 ۵۳۳ ..... په نابردن بۆ خودا نارامی و سوکنا بیمان پی ده به خشیت
 ۵۳۴ ..... پاکیتی بۆ خودایه که خاوه ن فهزل و منه ته
 ۵۳۴ ..... خۆ راده ستکردن
 ۵۳۶ ..... کاره کانمان راده ستی خودا ده که یین
 ۵۳۷ ..... رازیبون به ری ته وه کوله
 ۵۳۸ ..... وه همی هه ندیک له پشتبه ستوان به خودا
 ۵۴۰ ..... که سی پشتبه ستوو به خودا به ناوه جوانه کان به ندایه تی ده کات
 ۵۴۰ ..... هیممه تی نزم که سی پشتبه ستوو به خودا ده خاته ناو فریو خواردنه وه
 ۵۴۱ ..... که سیک ته وه کولی نه بیت باوه پی نییه
 ۵۴۲ ..... ۲۷- مه نزلهی متمانه

- ۵۴۵ ..... فیره تیک شلهامان بکات له داوای به لکه بیتنیا زمان بکات
- ۵۴۷ ..... شو بهوات (گومان و ته مومن) و شه هوات (حز و هه وهس) هوی دابرانن
- ۵۴۹ ..... ۲۸- مه نزله ی نارامگرتن
- ۵۵۲ ..... بالاترین نارامگرتن نهو نارامگرتنه به ویست و هه لبراردنی تیدابیت
- ۵۵۳ ..... ناسته کانی نارامگرتن
- ۵۵۷ ..... گران ..... به تام
- ۵۶۰ ..... وه رعکردن به هوی حه یاهه جوامیرانه تره له وه رعکردن به هوی ترسه وه
- ۵۶۱ ..... شیرینی پاداشتی میحنه ناخوشییه کانمان له بیر ده باته وه
- ۵۶۲ ..... نارامگرتن بق خودا ..... و به خودا وه
- ۵۶۵ ..... ۲۹- مه نزله ی رازیوون
- ۵۶۹ ..... هیممهت و لیبرانی به رز و بالا نیشانه که ی رازیوونه
- ۵۷۱ ..... رازیوون رۆله (به ی دلتیاییه
- ۵۷۲ ..... رازیوون به "الله" وه که په روه رنگار بنچینه ی باوه ره
- ۵۷۴ ..... رازیوون به بریاری خودا له ته او کاریه کانی باوه ره
- ۵۷۹ ..... پیوستنی جیا کردنه وه ی ویست و بریار (مشینه) ی خودا له خوشویستنی (محیته)
- ۵۸۸ ..... به ری پتگه یشتوی رازیوون
- ۵۹۲ ..... کورپکی نایاب له سه ر بابه تی رازیوون
- ۵۹۳ ..... رازیوونی خودا له به نده که ی مه زنترین پاداشته
- ۵۹۴ ..... دلی رازی فیتکه
- ۵۹۵ ..... کاری دل کوتایی بق نییه
- ۵۹۶ ..... پتداگری له دوعادا چاوگی به ندایه تییه
- ۵۹۹ ..... ۲۰- مه نزله ی شوکر
- ۶۰۰ ..... رتسا کانی شوکر
- ۶۰۳ ..... نیعمه تی په روه رنگار ده ناسین و قبوولی ده که یین و باسی له باره وه ده که یین
- ۶۰۶ ..... هه ندی شوکر بالاتره له هه ندیکی تری
- ۶۰۷ ..... ۲۱- مه نزله ی حه یا
- ۶۰۸ ..... زنده گی دل له حه یادایه
- ۶۰۹ ..... جزیره کانی حه یا
- ۶۱۱ ..... حه یای چاودیری
- ۶۱۱ ..... حه یا له خاویوونه وه (ساردبوونه وه) له کاتی په کلابوونه وه دا بق خودا

- ۶۱۵ ..... ۲۲- مه‌نزله‌ی صدق
- ۶۲۱ ..... * کومه لیک و ته له‌سه‌ر صدق
- ۶۲۴ ..... * صدقی په‌پیی‌بردن
- ۶۲۶ ..... * زوری تو که مه
- ۶۲۹ ..... ۲۳- مه‌نزله‌ی نیصار
- ۶۳۱ ..... * به‌ری‌بوونه‌وه‌کانی به‌خشنده‌یی (الجود)
- ۶۳۵ ..... * به‌رینی ته‌نگه‌لانی
- ۶۳۶ ..... * له‌به‌ر خودا له‌لۆمه‌ی لۆمه‌کران مه‌ترسه
- ۶۴۱ ..... ۲۴- مه‌نزله‌ی ره‌وشت
- ۶۴۵ ..... * نه‌خلاقه بنچینه‌یی‌ه‌کان
- ۶۴۹ ..... * پایه‌به‌رزی زالبوون به‌سه‌ر خودا
- ۶۵۳ ..... * هر که س به‌پیتی توانای خوی
- ۶۵۵ ..... * می‌خنه‌تی بانگه‌کران سوتنه‌تیکی گه‌ردوونییی و خودا بپیری له‌سه‌ر داوه
- ۶۵۵ ..... * له‌می‌خنه‌تدا نارامگرتن چپژی تیدایه
- ۶۵۵ ..... * عزیزه‌تی لی‌بووردن
- ۶۵۶ ..... * رازی ده‌بین یۆ نه‌وه‌ی رازی بیت
- ۶۵۶ ..... * چاکه ده‌که‌ین له‌گه‌ل که‌سینک که خراپه ده‌کات
- ۶۵۷ ..... * نیازی تۆ له‌سه‌ندنه‌وه دل و یران ده‌کات
- ۶۵۷ ..... * لی‌بووردن نه‌قام له‌پیداگری له‌سه‌ر سته‌م راده‌گریت
- ۶۵۸ ..... * مامه‌له‌یه‌کی پر له‌قازانج..... نرخه‌که‌ی: خوین و شه‌ره‌فه
- ۶۵۹ ..... * مه‌لوه‌رینی گونا‌ه به‌لا و می‌خنه‌ت نیعه‌ته
- ۶۶۰ ..... * له‌سه‌ر هه‌مان ره‌وگه..... نمونه‌ نویدده‌که‌ینه‌وه
- ۶۶۰ ..... * ری‌بواری ریگه‌ی خودا درکودال را‌ینا‌گریت
- ۶۶۱ ..... * به‌دوای داوای لی‌بووردندا بگه‌ری..... وشوکر بکه
- ۶۶۲ ..... * دوو خودارپینی یه‌کتر ته‌واوکار
- ۶۶۲ ..... ۲۵- مه‌نزله‌ی ته‌وازوع
- ۶۶۵ ..... * بازنه‌کانی ته‌وازوع
- ۶۶۷ ..... * ملدان به‌حق گیانی ته‌وازوعه
- ۶۶۷ ..... * به‌را و بزچوون و کیشانه و پیتوانه به‌ره‌لستکاری به‌لگه‌ی قورئان و فه‌رموده‌ناکه‌ین
- ۶۷۰ ..... * متمانه..... له‌سه‌ر روشنبینی (به‌صیره‌ت)

- ۶۷۱ ..... برایہی ہموو موسلمانیک دہکین و عوزری قبول دہکین
- ۶۷۲ ..... بہ زہمی رزگارمان دہکات
- ۶۷۵ ..... ۳۶- مہنزیلہی جوامیری
- ۶۷۶ ..... لاو..... زہوی خیر
- ۶۷۷ ..... ناتہ واوی..... و بہ خشندهمی
- ۶۷۸ ..... پیچہ و اتہ بوونیککی بیناکار
- ۶۸۰ ..... بالابوونی پیاوہتی
- ۶۸۵ ..... ۳۷- مہنزیلہی نیرادہ
- ۶۸۹ ..... ۳۸- مہنزیلہی نهدہب
- ۶۸۹ ..... ریگہکانی نهدہب
- ۶۹۵ ..... رہوشتی بہ رزی پیغہمہرایہتی
- ۶۹۸ ..... نهدہب بہ ندایہتی جوان دہکات
- ۶۹۹ ..... نیوہی یہ کتابہ رستی و نهدہب بریتیبہ لہ شوینکہ وتنی پیغہمہر (ﷺ)
- ۷۰۳ ..... ہموو زیان نهدہب ریگی دہخات
- ۷۰۴ ..... نادابی شتوازی میانہ پوہی
- ۷۰۶ ..... کیشانہی حال و مہ قامہکان بہ نهدہب
- ۷۰۹ ..... ۳۹- مہنزیلہی یہ قہن
- ۷۱۲ ..... مہ قامی مؤگرہبون بہ قورٹان
- ۷۱۳ ..... دلی زیندوو نامیری گوئگرتنہ
- ۷۱۷ ..... ۴۰- مہنزیلہی یاد
- ۷۲۱ ..... یادکہ رانی پیشرشہ وان
- ۷۲۴ ..... جؤرہکانی زیکر
- ۷۲۷ ..... ۴۱- مہنزیلہی ہہ ژاری
- ۷۳۱ ..... بنہمای ہہ ژاری: دانہ دہستہ
- ۷۳۲ ..... شکاندنی بتہکان
- ۷۳۴ ..... جگہ لہ فہزل چیرہ ہہی؟
- ۷۳۵ ..... ہہ ژاری دہولہ مہ ندرتین دہولہ مہ ندیبہ
- ۷۳۹ ..... ۴۲- مہنزیلہی ہہ نبراردن و پالفتہ کردن
- ۷۴۱ ..... محمد مروفہ کاملہ کہ (ﷺ)

- ۷۴۲ ..... ❁ نوممەتى كاملى محمد..... خيترين نوممەتە
- ۷۴۳ ..... ❁ ۴۲- مەنزىلەي ئىحسان
- ۷۴۴ ..... ❁ فيقەي كارى نەينى
- ۷۴۴ ..... ❁ كۆچكەران به مەمىشەيى
- ۷۴۷ ..... ❁ ۴۴- مەنزىلەي زانست
- ۷۴۸ ..... ❁ "اخبرنا"- مەواليان پيدايىن.... سەرەتاي زانستمانە
- ۷۵۱ ..... ❁ جۆرەكانى زانست
- ۷۵۹ ..... ❁ ۴۵- مەنزىلەي فىراسەت
- ۷۶۵ ..... ❁ ۴۶- مەنزىلەي مەزئراگرتن
- ۷۶۹ ..... ❁ ۴۷- مەنزىلەي سەكىنە
- ۷۷۱ ..... ❁ زمانى حىكمەت سەكىنەت دەبەينىتە گۆ
- ۷۷۱ ..... ❁ سەكىنەت نوور و هيز و رۆحە
- ۷۷۷ ..... ❁ ۴۸- مەنزىلەي دۇنيايى
- ۷۷۸ ..... ❁ كۆتايەكەي... ئاسايش
- ۷۸۳ ..... ❁ ۴۹- مەنزىلەي هيممەت
- ۷۸۳ ..... ❁ نەم دونيايە... پەرە لە نامۆيى
- ۷۸۷ ..... ❁ ۵۰- مەنزىلەي خۆشەويستى
- ۷۹۱ ..... ❁ ھەركەس تامى خۆشەويستى كرد... دەيناسيەت
- ۷۹۲ ..... ❁ ئاسەوارەكانى خۆشەويستى و نيشانەكانى
- ۷۹۳ ..... ❁ خۆشەويستى... عيراقى
- ۷۹۳ ..... ❁ چۆن خۆشەويستى فيربىين؟
- ۸۰۴ ..... ❁ ئاستەكانى خۆشەويستى
- ۸۰۸ ..... ❁ خۆشەويستىيەكى... ھورەويانە
- ۸۰۹ ..... ❁ بيبەستەرەوہ... دەست بە خۆشەويستى بگە
- ۸۱۳ ..... ❁ شەوق و تامەزۆبۆون بەرى خۆشەويستىيە
- ۸۱۳ ..... ❁ شەوق بۆ بەھەشت... راستىيە
- ۸۱۴ ..... ❁ ھەلھاتن بۆ لاي خودا
- ۸۱۵ ..... ❁ ۵۱- مەنزىلەي غېرەت
- ۸۱۷ ..... ❁ غېرەتى بياگەيشتن

- ۸۱۸ ..... خالیبونی دل ..... به تالیی ده کوژیت ❁
- ۵۲- مه‌نزله‌ی وه‌جد ..... ۸۲۱.....
- ۸۲۲ ..... ناسته‌کانی وه‌جد ..... ❁
- ۸۲۳ ..... تیرامان سه‌رده‌کیشیت بۆ وه‌جد ..... ❁
- ۸۲۴ ..... ناسۆکانی رۆح به‌رزتره له ناسۆی بیر ..... ❁
- ۸۲۵ ..... که‌مالی نازادی له وه‌جدی پاکدایه ..... ❁
- ۵۳- مه‌نزله‌ی بروسکه ..... ۸۲۹.....
- ۸۳۰ ..... که‌می نه و زۆره، زۆری ئیمه که‌مه ..... ❁
- ۸۳۱ ..... نامازه‌ی ناماده‌باشی ..... ❁
- ۸۳۲ ..... ره‌نگه‌کانی وینای لوتفی خودا ..... ❁
- ۵۴- مه‌نزله‌ی چیز ..... ۸۳۵.....
- ۸۳۷ ..... نه‌وانه کاروکرده‌وه‌ن ..... نه‌ک خۆزگه و ناوات ..... ❁
- ۸۴۱ ..... دلی دابه‌شبوو: ده‌له‌رزئی و ده‌ترسیت ..... ❁
- ۸۵۰ ..... به خودا دلخۆشین، و داوای جیکیریبوون و راه‌ستاویی لی ده‌که‌ین ..... ❁
- ۸۵۴ ..... یاوه‌رییه‌کانی سه‌ره‌تا ده‌تگزیته‌وه بۆ شکور نوای خاویبونه‌وه و ساریبونه‌وه ..... ❁
- ۸۵۷ ..... رجای پاک و بیگه‌رد نه‌وه‌ی پێیه‌وه هۆگر ده‌بیت نیشانت ده‌دات ..... ❁
- ۵۵- مه‌نزله‌ی سه‌فا (پالفته‌بوون و پاک و بیگه‌ردی) ..... ۸۵۹.....
- ۸۵۹ ..... مۆله‌تی گوزه‌رکردن ..... مه‌رجه‌که‌ی خۆدارپینه ..... ❁
- ۸۶۳ ..... هیممه‌تی فه‌له‌کی بالا ..... ❁
- ۸۶۵ ..... مۆله‌تی مانه‌وه ..... مه‌رجه‌که‌ی خاوتینییه ..... ❁
- ۵۶- مه‌نزله‌ی فه‌روح ..... ۸۶۷.....
- ۸۷۲ ..... په‌یوه‌ستبوونیکێ ناوازدار ..... ❁
- ۸۷۳ ..... رووخۆشی زانست ..... ❁
- ۸۷۴ ..... سه‌کینه‌ی کۆبوونه‌وه ..... ❁
- ۸۷۶ ..... که‌لی برا: وه‌لامی بانگخواز بۆ لای خودا بده‌نه‌وه ..... ❁
- ۵۷- مه‌نزله‌ی نه‌ینی ..... ۸۷۹.....
- ۸۸۸ ..... خاوه‌نی نه‌ینی قوول ..... ❁
- ۵۸- مه‌نزله‌ی غوربه‌ت ..... ۸۹۳.....
- ۵۹- مه‌نزله‌ی دامه‌زراوی ..... ۹۰۱.....

- ۹۰۲..... ❁ ئىخلاص.... لە رىنگە يەكى بەرىنەوہ.....
 ۹۰۴..... ❁ بە لابردنى حىجابى وابەستەكان (حجاب العلق) نورد دەچىتە ژوردەوہ.....
 ۹۰۹..... ۶۰- مەنزىلەى بىنەن.....
 ۹۱۷..... ۶۱- مەنزىلەى زىندەگى.....
 ۹۱۹..... ❁ پاراويونى زانايان.....
 ۹۲۰..... ❁ مەيمەتەكان وەك تىرەن.....
 ۹۲۳..... ❁ حەيا جوولەى.....
 ۹۲۵..... ❁ چىزى گە يىشتەن بانگ دەكات بۇ تىنە لچوونەوہى رۆيشتەن بەرە و لای خودا.....
 ۹۳۶..... ❁ مردن قۇناغە نەك كۆتايى.....
 ۹۴۶..... ❁ تىرەو تەواوى و پاداشتى كامىل لە وىيە.....
 ۹۵۲..... ۶۲- مەنزىلەى مەعريفە.....
 ۹۵۷..... ❁ سىفەتەكانى خوداى مۆتەعال جىگىر دەكەين بەبى تەئويل و شوبھاندن.....
 ۹۵۹..... ❁ ناسىنى سىفات: رۆحى سلوكە.....
 ۹۷۷..... ❁ بە يەكتايى وەك بەرورەدگار و خودا دەپپەرستىن.....
 ۹۷۸..... ❁ بەرزابوونەوہ بۇ لوتكە.....
 ۹۸۳..... ❁ تەحقيق ترازووى كەسى يەكتاپەرستە.....
 ۹۸۷..... ۶۳- مەنزىلەى رەچاوكردنى ھۆكارىكان.....
 ۹۹۰..... ❁ لا بەلای ھۆكارەكاندا دەكەينەوہ بەبى ئەوہى مەيليان پى بدەين.....
 ۹۹۵..... ۶۴- مەنزىلەى تىنە لچوونەوہى تەوہە.....
 ۱۰۰۱..... ۶۵- مەنزىلەى تىنە لچوونەوہى يەكتاپەرستى.....
 ۱۰۰۳..... ❁ ئەو خوداى دروستكەرە و..... خاوەنى ناوہ جوانەكانە.....
 ۱۰۰۴..... ❁ ئەو خوداىەكى مەعبودە... سىبجانە.....
 ۱۰۰۵..... ❁ ھەر كەس خۆى بە كەسىكى خاوەن تەوہكول بزانتىت تووشى وەھم بووہ.....
 ۱۰۰۶..... ❁ كەمالى يەكتاپەرستى مەرجى ئىمامەتە.....
 ۱۰۱۱..... ❁ يەكتاپەرستى تىگە يىشتىنى دلە نەك رەوانىيىزى زمان.....
 ۱۰۱۳..... ❁ تقوى يەكتاپەرستى دەپوئىت و گەشە دەكات.....
 ۱۰۱۹..... ❁ وابەستەبوونى ھىدايەت بە تەوقىقى خوداىيەوہ نەرتى پىويستبوونى بانگەواز ناكات.....
 ۱۰۲۲..... ❁ ئىسلام جىابوونەوہى.....
 ۱۰۲۲..... ❁ بەندايەتتەبەكەمان بۇ خودا كۆربوونەوہى.....
 ۱۰۲۵..... ۶۶- مەنزىلەى شەھادە.....

- ❁ ۱۰۲۹..... ئایه‌ته‌کانی خودای موته‌عال له ئاسۆدا شایه‌تی ده‌دهن
- ❁ ۱۰۳۰..... هه‌ر شتێک خودای له‌گه‌ڵ نه‌بیته‌ پووچ و بیینه‌مایه
- ❁ ۱۰۳۲..... هه‌ستانی خودا به دادپه‌روه‌ری داوای پاداشت و سزا ده‌کات
- ❁ ۱۰۳۵..... یه‌که و ته‌نهایه..... و خاره‌نی عه‌دله..... سبحانه
- ❁ ۱۰۳۷..... شایه‌تیدانی خودا بۆ خۆی-سبحانه- ته‌واوتره له شایه‌تیدانی بیدعه‌چییه‌کان
- ❁ ۱۰۴۶..... خودا به شایه‌تیدانی له‌سه‌ر خۆی پشتیوانی پیغه‌مبه‌رانی ده‌کات
- ❁ ۱۰۴۸..... فیره‌تی سه‌لیم شایه‌تیدانیکی ره‌بانییه
- ❁ ۱۰۵۰..... باسی شایه‌تی زانایان له باسی شایه‌تی پیغه‌مبه‌ران بێنیا‌زمان ده‌کات
- ❁ ۱۰۵۲..... هیچ ئایینی‌ک نییه جگه له ئیسلام.....
- ❁ ۱۰۵۵..... کۆتایی

پیشه کی وهرگیر

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

به ناوی خودای خاوهن میهر و به زهیی و دلوفان

قَالَ تَسَالَى: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ. وَلَا تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۰۲﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۰۳﴾ وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۰۴﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۰۵﴾﴾ آل عمران: ۱۰۲ - ۱۰۵

حمد و سه نا بۆ خودای موته عال، نه و په روهردگاره ی نيمه ی به مرؤد دروست کرد، له رۆحی خوی کردین به به ردا و ریزی لیتانین و داوای له فریشته کان کرد سوژده بۆ باوکه گه وره مان ناده م بیهن، شوکری په روهردگار ده که یین پیغه مبه رانی بۆ ره وانه کردین و نيمه ی گنیرا له شوینکه وته ی دوا یین پیغه مبه ر محمد دروود و سه لامی خودای له سه ر بیت، سوپاسگوزاری نيعمه ته کانی خودامان پی ته ووا نابیت (یا رب لك الحمد كما ينبغي لجلال وجهك وعظيم سلطانك)، سه لات و سه لام بۆ سه ر گیانی پاکی پیغه مبه ری نازیزمان محمد، نه و پیغه مبه ره ی له پیناوی گه یاندنی په یامی خودادا شانی دایه ژر هه موو جوړه نازاریک و له ماوه ی بیست و سی سالدانه پر به سکی خوی نانی خوارد و نه پر به چاوه کانی خه وی کرد و نه تاویک خه مساردی له گه یاندنی په یام روی تی کرد (اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد كما صلیت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم، اللهم بارک علی محمد وعلی آل محمد كما بارکت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم فی العالمین انک حمید مجید)، دروود و سه لام بۆ سه ر گیانی پاکی نه هل و به بیته پیغه مبه ر و بۆ سه ر گیانی یار و یاوه رانی و نه وانه ی شوینی که وتن و شوینی ده که ون تا رۆزی دوا یی.

کتیبی (مدارج السالکین) په کیکه له و کتیبانه ی که زانایانی کۆن و نوئی نوممه تی نیسلام شایه تی گرنگی و به پیزی بۆ ده دن، نه م کتیبه مه زنه که سه رچاوه یه که بۆ

باوەر و ئەخلاق زۆرىنەى مەدارىسە ئىسلامىيەكان سووديان لىبىنىو، دەتوانم بلىم كىتیبى (مدارج) ئەو ئەلقە گەپەنەرەپە قوتابخانە ناكۆك بە يەك و تاكولۆكان لە يەكتر نىك دەكاتەو، وەك چۆن لای مەدرەسەى فەرموودە و پىاوانى فەرموودە گرنكى خۆى هەپە بە هەمان شىو، لە لای مەدرەسەى ئەهلى تەصوف و ئەهلى فىقە بە رىزەو، هەلسەنگاندنى بۆ دەكرىت، ئەمەش بۆ دوو هۆ دەگەپتەو:

پەگەم: سەرچاوەى باس و لىكۆلىنەو، كىتیبەكەپە كە بە قورئان و فەرموودەى شىرىن رىشەدار كراو، لەگەل هىنانى قسە و وتەى بەپىزى كۆمەلىك لە زانايان و عارىفان كە لە زانستى قورئان و فەرموودەدا قوول بوونەتەو.

دووهم: گرنكى كەسايەتى شىخى هورى و شىخى ئىبن قەيىم كە دوو كەسايەتىن لەپال زانستى قورئان و فەرموودەدا وردەكارىيەكانى رۆح و نەفس و دل و بىريان لە قوتابخانەى تەصوفەو، وەرگرتوو، و خۆيان بەدوورگرتوو، لە هەر وپىنە و زىادەپەوى و بىدعە و نەزانىيەك كە هەندىك لە شوپىنكەوتوانى تەصوف رووبەپوى بوونەتەو، بەلكو ئەو دوانە قورئان و فەرموودەيان كردوو، بە حەكەم بەسەر تەصوف و بىروبوچوونى مەدرەسەكانى تردا نەك بە پىچەوانەو، مەزەب و بىروبوچوونى پىاوان و وپىنە و بىدعە لە جىگەى شەرع و دىن دابىرىن.

ئەم كىتیبەى ئىبن قەيىم كە ناوى (مدارج السالكين)ە لە كىتیبى (منازل السائرين)ى شىخى هورى وەرگىراو، و دواتر بانگخاوى دۇنيای ئىسلام "عبدالمنعم صالح العلى" پوختەى كردوو، و ناوى ناو، (تەهذىب مدارج السالكين)، ئىمە بە وەرگىزىانى ئەو پوختەپە هەستاوين.

ئەو، پالئەرى هەلبژاردنى ئەم كىتیبە بوو بۆ وەرگىزىان: جگە لە گرنكى و بەپىزى كىتیبەكە و دانەرەكەى پىوىستى زۆرى مۇسلمانانە بە گشتى و گەنج و لاوى ئەم و لاتە بە تايبەتى بە مەسەلەكانى ئىمان و ئەخلاق و ژيانەو، رۆح و نەپىيەكانى بەرەوخوداچوون و مەرىفەى سەير و سلوك.

وەرگىزىانى كىتیبەكە بۆ زمانى كوردى كارىكى ئاسان نەبوو، چونكە تەعبىردان لەو وشە و زاراو، قوول و پىرمانانە بە زمانىكى تر جگە لە زمانى عەرەبى كارىكى نەستم و گرانه، زمانى عەرەبى لەبەر ئەو، زمانى قورئان و فەرموودەپە دەتوانىت زۆرىك لە

مانا ورد و بەرز و بلندەکان تەعبیر لێدات، بەلام کە دەتەوێت ئەو مانانە بۆ زمانیکی تر وەرگێڕیت ئەوا بووبەپووی نۆزێک لە ئاستەنگی زمانەوانی دەبیبەو، بۆیە هەندێ جار ناچاربووم چەند وشەیهکی زمانی کوردی بخەمە پال بەکتر تاکو تەعبیر لە مانای وشە عەرەبیبە کە بکات، یاخود وشەیهکی ترم لەنێوان دوو کەواندا بەکارهێناوه تاکو خۆینەر بتوانیت لە رێگەی ئەو دوو سۆ وشەو وێنای راستەقینەی ماناکەی لا دروست ببیت، هەندێ جار ناچاربووم لە پال وەرگێڕانە کوردیبە کەدا وشە عەرەبیبە کە بە وشەیهک یان بە چەند وشەیهک لەنێوان دوو کەواندا بنوسم، ئەمە جگە لەوێ جاری وابوو وشە عەرەبیبە کەم بۆ ماوێ چەند هەفتەیهک بە رەنگیکی تر لە وەرگێڕانە کەدا وەک خۆی دەنووسیبەو تاکو وشەیهکی گونجاوم دەبیبیبەو و لە جینگە دامدەنا.

لەم وەرگێڕانەدا هەولمداوه ئەو دوو رێچکەیهی وەرگێڕان لە خۆمدا کۆبکەمەو و بیکەم بە رێچکە سێبەم، رێچکەیه کەم ئەو جۆرە وەرگێڕانەیه کە دەست بە وشە بە وشە دەقەکەو دەگریت و وەریدەگێڕیت سەر زمانەکە تر، هەلبەت لەگەڵ دروستیی تەعبیر لە دەبیرینی رستەکاندا، ئەم جۆرە وەرگێڕانە بە وەرگێڕانی حەرفی ناوژەد کراوه، جۆری دووهم لە وەرگێڕان وەرگێڕانە بە وەرگرتنی مانا و کرۆکی رستە و پەرەگرافەکان، لەم جۆری دووهمدا دانە دانە وشەکان مەبەست نین، بەلکو ئەو مانا و مەرامی کۆی وشەکان لە رستەیه کەدا یان لە پەرەگرافیکدا لە نامیزی دەگرن، من هەولمداوه هەردوو رێچکە کە لە یەک رێچکەدا کۆبکەمەو، ئەویش خۆیندەو و تێڕامان لە دانە بە دانە وشەکان و دواتر تێڕامان لەو مانا گشتیبەیهی لە کۆی وشەکانەو سەرھەلەدات پاشان وەرگێڕانی ئەو رستەیه بە سەرئەندانی وشەکان و مانا گشتیبەیهی، واتە لە یەک کاتدا یەک بەیهکی وشە عەرەبیبەکان وشەیهکی کوردی بۆ دانراوه و لە هەمان کاتدا ئەو وشە کوردیبیانە تەعبیر لە مانا گشتیبەیهی رستە کە یان پەرەگرافە کە دەکەن، ئەمەش تەنھا وەک تەوفیقیکی خودایی تەماشای دەکەم و نایدەمە پال نەفسیکی تەمبەل و نەزان.

لە وەرگێڕانی ئەم کتیبەدا نۆزێک لە کۆمەکی خوداییم بۆ خۆم هەست پێکرد، جاری وا هەبوو رستەیهک چەندین جار دەمخۆیندەو و وشە وشەیهی رستە کەم لە فەرھەنگی

زمانى عەرەبىدا تەماشادا دەكرد، بەلام لە ماناى رستەكە تىنە دەگەيشتم، پاش كەمىك دوعا و پارانەو لە خزمەتى خودادا ماناى رستەكەم بۆ دەكرایەو و بە بالاترین مانا و جوانترین دەربىرین وەرگىرانى بۆ نامادە دەبوو، ئەمەش دواى بەزەبى خودا بۆ بەرەكەتى كۆتەبەكە و ئىخلاصى دانەرەكەى (ئىبن قەيم) دەگەریتەو.

دانیام ئەم كۆتەبەكە دواى چەند چاپىك هەلە و كەموكورتىبەكانى بنىر دەكریت و دەتوانریت هەندى پەراوێزى بۆ دروست بكریت خزمەت بە خوینەر بگات، تا ئەو كاتە پىویستە بۆ هەلە و ناتەواویبەكان داواى لىخۆشبوونم لە خودا بۆ بگەن.

داوا لە خوینەر دەكەم بە خویندەنەو بەهەكى خیرا و سەرپىتى بەسەر دێرەكاندا گوزەر نەكات، چونكە بەهەكى وشەكان پىویستى بە تىرامان و بىركردنەو هەبە، ئەم كۆتەبەكە كۆتەبەكە نىبە لە سەرەتاو بەرى پىدا بگىریت و بخوینریتەو، بەلكو كۆتەبەكە پىویستە بكریتە مەنەجى كارکردن بۆ پالفتەکردنى دل و رۆح و سەیر و سلوكىكى دروست بەرەو خوداى مۆتەعال، بۆیە گەر لە رۆژىكدا تەنەا بە لاپەرە بخوینریتەو و بىرى لىبكاتەو و كارى پى بگات لە خویندەنەو سەد لاپەرە باشترە كە تەنەا وەك زانیاریبەكى زەبىنى وەر بىگىریت، بەندە بۆخۆم لە سەرەتای نەو دەكانەو ناشنایم لەگەل كۆتەبەكى (مدارج) دا پەیدا كەردووە، لەگەلى ژیاوم و سوودىكى زۆرم لىبىنبووە، بەلام هەولم نەداوە خویندەنەو بۆ ئەم كۆتەبەكە تەنەا وەرگرتنى زانیارى بىت، بەلكو چەندەم توانیبىت كارم بە ناوەرۆكەكەى كەردووە و هەولمداوە لە ماناكانى بەهرەمەند بىم.

لە دواى كۆتەبەكى (مدارج) تەنەا چەند سەرچاوەبەكى تر بوونیان هەبە كە خزمەت بەم لایەنە گەرنەگەى مۆسلمان بگات، بۆیە بە تامەزۆبى و لىبىرانەو روى لى بگە و هەول بە بىكەى بە وەسەیلەبەك - لە دواى قورئان و فەرموودە - بۆ گەشتى بەرەو خودا چوون و بە دەستەهێنانى رەزەمەندى خودا.

ئەم كۆتەبەكە تەنەا خۆى بۆ ئەوانە دەكاتەو كە بە باوەرپىكى راستەقەینەو شوپىنبى پىغەمبەرى خودایان هەلگرتووە و بىراریان داوە سەفەرىك بۆ لای خودا دەست پىبگەن، بەلام ئەوانەى خۆیان بۆ خودا ساغ نەكەردۆتەو و پىغەمبەر ناكەن بە ئىمام و پىشەواى خۆیان و بىرارى تەوبە و گەرانەو بۆ لای خودا نادەن ئەو لەم كۆتەبەكە بەهرەمەند نابن و كۆتەبەكەش خۆى بۆ ئەوان ناكاتەو.

له کۆتاییدا داوا ده که م له پهروهردگار ئه م وه رگێرانه م لی قبوول بفرموی و بیکات به نوود و روشنایی بو خوشک و برا موسلمانان، دووباره داوامه له قاپی به زهیی پهروهردگار له هه له و ناته و او بییه کانم ببوریت و له سه رم نه نویت.

ماوه بلیم دهستخۆشی له و کۆمه له برا ده که م که به چاپکردنی ئه م کتیبه ههستان و کۆمه کی منیان کرد له به چاپ گه یاندنی، خودا دلایان روشن و ژیا نی دنیا و دوا پۆژیان پر له ئارامی و سوکنایی و به خته وه ری بکات و لییان رازی بییت و هیمهت و لیبرانیان بو خزمهت به ئیسلام و موسلمانان زیاد بکات.

عبدالکریم فتاح

کوردستان - سلیمانی

٢٠١٥ / ٢ / ١٢

نەم پوختەيە

پېشەكى:

سوپاس و ستايش بۆ خوداي مۇتەعال، ئەو خودايەى رىگەى ھىدايەتى لە توولەپتى وىلى و گومپايى جياكردۆتەو، جوانىيەكانى ئەخلاقى ئىمانىي خىستۆتە روو، كوردوونى بە پىپلەى بەرزەوہ بوو بۆ بەھەشت، ئەو پىپلانەى كە كراوہن لە بەردەم لىپراوان لە بەندەكانى خودادا.

دىسان شوكر و ستايشى خودا دەكەين، سەلات و سەلامىش لە سەر پىغەمبەرمان محمد باشتىن و پاكترىن كە سىك كە لە سەر ئەو ئەخلاقانە پىداگرى دەكرد، بۆيە خىراترىن رىبوارى رىگە و يەكەمىن كە سىك بوو كە بە مەنزل گەيشت.

خودا لە سەر جەم ھاوہ لانى پاك و بىگەردى پىغەمبەرى خودا رازىبىت، ئەوانەى بە باشى شوپىنى پىغەمبەر كە وتەن و فرمانەكانىان جىبەجى كەرد و خۆيان لە زرقوبرقى دونيا بە دوور گرت و بۆ بەندايەتى و جىھاد يەكلا بوونەو، تا بوون بە باشتىن نمونەى پەرور دەى پر لە بەخشن دەيى پىغەمبەر (ﷺ)، رەزامەندى خودا لە سەر شوپىنكە وتووان و ئەوانەى شوپىنى ئەوان كە وتەن لە سەدەكانى سەرەتاي ئىسلامەو، ھەر ھەوہا لە سەر ئەوانەى رىگەى ئەوانىان گرتە بەر و دەستيان بە ھىدايەتى ئەوانەو گرت لە پىشىنانى چاك و پاك، ھەر ھەوہا لە سەر ھەموو ئەوانەى بە درىژايى سەدەكان بەوان گەيشتوون، لە فەقىھان و زاھىدان و بانگكەرانى خاوەن كار و پىشەوا لىپراوہكان.

لە ئەمپۆدا لە ناو پىاوانى ئىسلامدا خىر و فەرماوہ و لە ئىمەوہ سەلام و نزاىان بۆ دەكرىت.

پاشان:

بىدارى ئىسلامىي سەردەم كە لەگەل سەرەتاي سەدەي كۆچى نوئى پرفەپدا دەستى بە بلاوېونەوہ كەرد (سەدەي پازدەي كۆچى) بە يەككە لە ھەرە گىرنگىزىن رووداۋەكانى ئەم سەردەمە دادەنرەت، لە بەرىنى و جۆشوخوڭشيدا رىگە خوڭش دەكات بۆ دىلسۆزاني دەرخەرى مەشخەلى رابردوۋى ئىسلام تاكو بىكەن بە تاجەگولئىنەي ئەو كارە مەزنانەي لە سەدەي چواردەھەمدا بانگەوازي ئىسلامى پىشكەشى كەرد، ھەر بەو جۆرە ويست و لىبران و ھۆشيارى پياۋانى بانگەوازي ئىسلام بە پىئوستىي كارى سەرومپ بۆ چارەسەرى ئەو ناتەواويانە بە شىۋەيەكى تر رىگە بۆ كەسى گەشپىن خوڭش دەكات بە مژدەي حەقىقەتئىكى دابنەت، ئەوہش بوۋى داھاتوۋە بۆ ئەم ئايىنە بىگەردە لە سەدەي پازدەي كۆچىدا بە پىشتىۋانى خودا.

رابوونىك ئەمە شان و شكۆي بىت لە جوانكردنى مىراتى پىشپىن و نىزىكردنەوہي داھاتوۋى لىتو بە خەندە مافى ئەو رابوونە لەسەر ئىمە ئەوہيە دەستبەدەينە چاۋدىرىكردن و گەشەپىدان و دامەزاندن و توندوتۆلكردنى پىرۆسە پەروەردەبىيەكەي كە ھىۋاي ئەوہي لى دەكرەت ئاستى شوئىنكەتوۋانى بەرز بىكاتەوہ و پىدان و بەخشىنى زۆرتريان لى ۋەرىگىت، كەلپەيەك لە جۆشوخوڭش و ئازايەتى لە دل و بىريان بەرىدات، ھەرەك چۆن بىروباۋەرى بىگەردىان ھەمان جۆش و خوڭشيان پىئ دەبەخشىت، ئەمەش بە گىپرانەوہيان بۆ سنوۋرى پىشپىنانئىكى رەسەن بەبى بىدەي بىبىنەما، ھەرەھا گىپرانەوہيان بۆ جوانى رەوشت بە: زىندوۋوكردەوہي جوامىرى و پىاۋەتى و كىردارى باشى دل بەبى زۆر لەخۆكردن، ھەرەھا رۆشنى فىقە بە گىپرانەوہيان بۆ سەردەقەكان و فتۋاي جەمھورى زانايان بەبى لادان و تاكبوونەوہ، ھەر بەو جۆرە ھوشيارىيەكى ھەمەلايەن بە دروستكردنى تەبايى لەنىۋان ھونەرى كىردارى و عورفى كۆمەلگەكانى سەردەم و رەھەندە شارستانىيەكەيان.

كۆششى ئىمە لەم پىناۋەدا ھەلبۇاردنى كىتئىي ((پوختەي مەدارىجى سالكىن لە نىۋان مەنزىلگاي "اياك نەبەد و اياك نەستەين")) و ھەستان بە پوختەكردنى و پىشكەش كىردنى بە لاۋانى ئىسلام، ۋەك ناۋنىشانئىك بۆ بەشداربوۋن لە پەرەپىدانى پىرۆسەي پەروەردە و پاشكۆرى كىتئىي ((شرح العقيدة الطحاوية)).

ته‌ن‌ها نه‌وانه‌ نرخ و به‌های کتیبی "پوخته‌ی مه‌دارجی سالکین" ده‌زانن که به‌رزبوونه‌وه به‌پله‌کانی باوه‌پدا، ئه‌م کتیبی "ابن القیم" کارکردنه بۆ ئه‌و به‌رزبوونه‌وه‌یه، لیوانلیوه به‌سوود، ده‌ره‌یمانی مانای وردی ئیمانی و ناماژه‌ی ناسکی دلّی تیدایه که له کتیبه‌کانی تردا نابینرین، ته‌نانه‌ت نووسینه‌کانی تری "ابن القیم" ناتوانن پیشبرکچی ئه‌م کتیبی بکن، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیینم "ابن القیم" ئه‌م کتیبی له گه‌شترین رۆژه‌کانی ته‌م‌نی و له‌کاتی گه‌یشتن به‌لوتکه‌ی پاکی و پالفته‌بوونی ژبان نووسیبت، هه‌ر چاکساز و دانهر و شاعیریک یه‌ک جار له ته‌م‌نی ده‌گاته لوتکه‌یه‌ک که له‌وانه‌یه جاریکی تر دووباره نه‌بیته‌وه، کتیبی "مه‌دارجی سالکین" به‌ره‌می تیرامانی ئه‌و رۆژه به‌رز و بلندانه‌ن له ژبانی "ابن القیم" دا، ته‌نانه‌ت خۆی نه‌یتوانیوه پارێزگاری له‌و ناسته‌ بالا بکات کاتیک پوخته‌ی "مدارج" ی کردووه و ناوی ناوه "طریق الهجرتین"، جیاوازییه‌کی فره‌ه‌یه له‌نیوان ئه‌و دوو شیوازه و ئه‌و دوو رۆحه‌دا.

🕌 مه‌نزلگای به‌ره و خوداچوون... و ترازووی میانگیری

ئه‌وه‌ی بنجینه‌ی قسه‌کانی "ابن القیم" ی ریکخستوه بریتیه له ((منزل السائرین)) ی "شیخ الإسلام أبي إسماعيل عبدالله بن محمد بن علي الأنصاري الهروي الحنبلي الصوفي" که سالی ۴۸۱هـ کۆچی دوا‌ی کردووه، رێگه‌ی به‌ره‌و خوداچوونی باوه‌پداری کردووه به "سه‌د" به‌شه‌وه، هه‌ر به‌شیک و یتسگه‌یه‌کی وه‌رگرتنی تویشووی رێگه‌ی دووردریژه، یاخود مه‌نزلگای چین له‌سه‌ر چین و پله‌ی به‌رزبوونه‌وه و پێپله‌ی گوزه‌رکردن، یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک به‌دوا‌ی یه‌کتردا دین، بۆ هه‌ر مه‌نزلگایه‌ک تیگه‌یشتن و سنووریکی داناوه که شایسته‌ی موسلمانان بیت به‌گشتی و تیگه‌یشتنیکیش بۆ باوه‌پداری تابه‌ت، پاشان بۆ تابه‌تانی ناو تابه‌ته‌کان که ناچاری کردووه زۆرله‌خۆکردنی مه‌عنه‌وی و گوزاره‌یی ئه‌نجام بدات که له‌گه‌ل سروشتی نارامیی باوه‌پدا به‌باش نابینریت.

لای "ابن القیم" شوینکه‌وتنی شیخی "الهروي" نامانج نه‌بووه و نامانجی ئیمه‌ش نییه، به‌لام هه‌ندێ له‌بیده‌چیه‌کانی بینیه‌ بانگه‌ش‌یه‌ان بۆ هه‌له‌گه‌لێک کردووه که شیخی "ه‌روی" تیکه‌وتووه، هه‌روه‌ها وپینه و ئه‌ندیشه‌گه‌لێک که به‌هۆی مه‌شره‌به سۆفیه‌که‌یه‌وه رووی تیکردوون، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی شیخی ه‌روی له‌ شوینکه‌وتوونی

باوہر و فیقہ و ریگہی سلوکی نیمام نہ حمہدی کورپی حہنبل بووہ بہ شیوہیہکی گشتی، ثبیب قہیم نہو ھہلانہی و ھہلاناوہ و نہندیشہکانی روشن کردتوہوہ، بہرہرچدانہوہکان و روشنکردنہوہکانی ثبیب قہیم لہ دووتوی قسہ و باسہکانی خویدا پرن لہ قسہ و گفتوگوی دلنامیز کہ بہسووتر و گرنگترن لہ بہرہرچدانہوہکانی، نہو خستہرووانہی ثبیب قہیم مہبہستی نیممن، نہمش بہھوی بہپیزیانہوہ لہرووی پورہردہوہ، ھہر نہوہشہ نہم پوختہکردنہ لہسہری دہوستیت.

شیخی ھروی لہ مہزترین نیمامانی پیشینہ، بہلام خودا نایہویک ھچ کہس لہ ھہلہ بیگہرد بیت.

ثبیب قہیم دلایت:

(خاوہنی "منازل السائرین" لہو کہسانہ بوو زؤد بہ توندی پیداکری دہکرد لہسہر جیگیرکردنی نہسمائو صیقاتی خودای موتہعال، لہ ھہموو روویہکہوہ دڑی جہہمیہکان بوو، کتیبیکی ھہیہ بہناوی ((الفاروق)) کہ فہرموودہکانی صفات و شوینہواری صفات بہتیروتہواوی لہنامیز دہگرت و نمونہی کہمہ، ھہروہا کتیبی ((ذم الکلام و اھلہ)) ریگہ و شیوازی شیخ لہم کتیبہدا باشترین ریگہیہ، ھہروہا کتیبیکی تری لہسہر "أصول الدین" کہ ریگہی نہہلی جیگیرکردن و دانپیانانی نہسمائو صیقاتی تیادا گرتوتہبہر، لہ روویہپوویوونہوہی جہہمیہکاندا ھہلویتستی مہزن و نامازہبوؤکراوی ھہیہ، چہندین ھہولیاندا تاکو بتوانن بہ دہسہلاتداران بہکوشتی بدہن، خودا ھہموو جاریک نہوی دہپاراست، تۆمہتباریان کردوہ بہ چوواندن و بہرجہستہکردن (التشبیہ و التجسیم)، و ھک عادہتی جہہمی و موعتہزیلہ لہ دروستکردنی بوختان بوؤ نہہلی سوننہت و فہرموودہ، نہوانہی لایہنگیری ھچ بیروبوؤچوونیک ناکہن جگہ لہوہی قورٹان و فہرموودہ نامازہی پیکردوہ)

ثبیب قہیم پیداکری لہوہ دہکات کہ شیخی ھروی (بہریی بووہ لہو تۆمہتی "چوواندن و بہرجہستہکردن" ھ کہ ناحہزانی لہ جہہمیہکان دہیانداپہ پالی، ھہروہک عادہتیان لہ تۆمہتبارکردنی نہہلی فہرموودہ)، (نہویش "واتہ شیخی ھروی" لہرووی ژیری و نایین و حال و مہعریفہوہ لہوان بہریی بوو)، لہ ھہندیک لہ

قسه کانی شیخی ہر پیدا ہاتوہ کہ (بہ لگہ یہ لہ سہر قولی زانستی ٹہ و وہستانی لہ بہرہی ٹہ ہلی سوننہ تدا، ہر وہا قولی فیکہ و تیگہ یشتنی لہ م مہیدانہ دا) ویزدانی ٹین قہیم جینگہ ریژ و سہرسامی ٹیمہ یہ کہ خاوہنی ترازوی میانہ گیری بوہ و وای لیکردوہ پیداکریت لہ سووڈگہ یاندن بہ موسلمانان لہ چاکہی چاکہ کاریکوہ کہ راستہ کانی بہ ہلہ تیکہ لہ دہ بن، ٹین قہیم وادہ بینیت ٹہ وہی شیخی ہر وی تییکہ و توہ لہ نہ پیکانی راستی بریتیہ لہ (ورپنہ گہ لیک کہ بہ چاکہی زوری ٹہ و جینگہ لیٹوردنی خودایہ و ہلہ کان لہ کہ مالی راستگوییڈا نغرو دہ بن، ہر وہا دروستی ماملہ ٹہ و ہیزی دلسوزی و نیتپاکی و رووتیوونہ وہ لہ یہ کتابہ رستیدا نیشان دہ دات، بیگہ ردی و ہلہ نہ کردن لہ دواہ پیغہ مہر بؤ ہیچ کہ سیک دہ سہ بہر نہ بوہ)

ژیاننامہ شیخی ہر وی بہ توندی شفاعتی بؤ دہ کات، ہلہ لویستہ کانی بہ گومانی باش راست دہ کہ نہ وہ و ٹہ و باوہرہ دروست دہ بیت کہ شیخی ہر وی قوریانی دہ سستی ٹہ و تہ نویلانہ یہ ہلہی کردوہ تیایاندا (شیخ الإسلام "ابن تیمیہ" رحمتی خودای لیبت دہ یغہ رموو: کردارہ کانی شیخی ہر وی لہ زانستہ کی باشتر بوون)

ٹین قہیم دہ فرموی "شیخ الإسلام ابن تیمیہ" - رحمتی خواہ لیبت - راستی فرموہ، ژیاننامہ کہی لہ فرمان بہ چاکہ و ریگری لہ خراپہ و جیہادی ٹہ ہلی بیدعت ہیچ تہ مومڑیکی تیدا نیہ، بؤ سہر خستنی خودا و پیغہ مہر چہ ندین ہلہ لویستی بہ ناوبانگی ہہ یہ، خودا نہ یویستوہ پوشاکی بیگہ ردی و بیگونہی بہ بہر ہیچ کہ سیکدا بکات جگہ لہ راستگویی بہ راستزانراو (پیغہ مہر) کہ لہ ٹارہ زوہ وہ ہیچ شتیک بہ سہر زمانیدا تینہ بہ پیوہ (ﷺ))

باشترہ بؤ خوینہر بہ سینہ سافی بمینتہ تہ وہ و خوی بہ دووریگریٹ لہ و لیٹوونہی کہ بہ ہوی باسکردنی ہلہ کانی "شیخی ہر وی" یہ وہ سہر ہلہ دہ دات، بہ سہ بؤ ٹہ و شوینی ٹین قہیم بکہ ویت لہ ویزدانیدا و کارکردن بہ ریسای "ہلہ سہر نگاندن و بہ راورد پیکردنی راست و ہلہی پیاوانی ٹیسلام، زانستہ کہ یان و کردارہ کانیان"، باشترہ بؤی نزای خیر بؤ شیخی ہر وی و ٹین قہیم بکات و بلت (خودا پاداشتی ہلہ و کوششی شیخ الإسلام (شیخی ہر وی) بداتہ وہ، پلہ و پایہی بہ ریزا بگریٹ، باشترین پاداشتی بؤ بنووسیت، ٹیمہ و ٹہ و لہ بہ ہشتی بہریندا کوبکاتہ وہ)

بەپرەوى ئەم پوختەگەردنە

ئەوپەرى ھەولمانداوھ لەم پوختەگەردنەدا كەتیبى "مدارج" لە ھەرچى ناباشە پالفتە بەكەين كە خوینەر دادەبەرتت لە بەردەوامى و تىكەلبوون بەدل لەگەل مانای وشەكانى نامۆزگارىكەردا، ھەلەكانى شىخى ھەروى و ھەولنى بىدعەچىبەكان بۆ برەودان بە ھەلانە "ئىبن قەيم"ى ناچار كەردووه كە لە زۆر بابەتدا بۆ ھەلۆھەشاندنەوھى باوھەرى "يەكەنتى بوون (وحدة الوجود)" نەفەسى درىژىتت، ھەروھە بىماناى بۆچوونى ئەوانەى "ھۆ و ھۆكار" نەرى دەكەن بخاتە روو، ئىمەش ھەولمانداوھ ھەموو ئەوانە لابدەين تەنھا كەمىكى زۆر كەمى نەبىت، ئەمەش بەھۆى كەمى پىوېستى موسلمانان بۆ قولبۆونەوھ لە بەرپەرجدانەوھىيان لەم سەردەمەدا، ديسان بەھۆى بەرتەسكى بازنەى ناوھىتانى ئەوانە و قەركردنى ئەو جۆرە لە بىدعەچى لە زۆرەى ولاتانى دونىاي نىسلام و دەركەوتنى جۆزىكى تر لە بىدعە، كەتیبى "مەدارىجى سالكىن" بەردەوام ئەو نوورە ھەلگراوھ دەبىت كە يارمەتى ھەموو ئەوانە دەدات بىانەوېت بەرپەرجى "يەكەنتى بوون و نەرىكەرانى ھۆ و ھۆكار" بدەنەوھ گەر لىرە و لەوئى يەكەكەيان سەرى دەرهىنا.

ھەروھە لەو شتانەى لامداوھ و سەرىمەتەوھ: زۆرىك لە قەسەكانى "شىخى ھەروى" يە كە زۆرلەخۆ كەردنىان پىوھ ديارە، نەك تەنھا دەرپىنە ھەلەكانى، وام بەباشزانى قەسە كەمەكانى شىخى ھەروى لەگەل قەسەكانى ئىبن قەيم تىكەل بەكەم بەبى ئەوھى بە كەوانە جىبايان بەكەمەوھ، تا واى لىھاتووھ خوینەر جىبايان ناكاتەوھ جگە لە چەند شوپىنىكى زۆر كەمدا نەبىت، لەوانەى ھەندى لە وشەكانىم بە وشەى رۆشنتر گۆرپىبىت، ئەمەم وەك ئىجتىھادىك كەردووه بە مەبەستى تەواوكەردن و بەردەوامى و رىگەبىرپىنەوھ لە دابپان و تىھەلچوونەوھ، لەو كارەدا خراپەىەكى گەورەم نەبىنى، لە كاتىكدا ئەو كەسەى دەبەوېت وشەكانى شىخى ھەروى بناسىتەوھ دەتوانىت گەرانەوھ بكات بۆ دەقە بنچىنەىبە پوختەنەكراوھ كە تاكو بەتەواوى و بەدرىژى بەرچاوى بەكەوېت.

بە ھەمان پىوھ مامەلەم لەگەل پەراوېزەكاندا كەردووه كە شىخ محمد حامد فەقى - رەحمەتى خوداى لى بىت - لە تەحقىقى كەتیبەكەدا خستووېتە سەرى، ئەمەشم بەزۆرى لاداوھ، يان بەھۆى دووبارەبوونەوھى مانا يان رەقى و وشكى وشەكان و توندى

ره‌خنه‌که‌ی، به‌شیک‌ی به‌سوود و پتویستم هیلاره‌ته‌وه، به‌لام له‌ په‌راویژدا نه‌مه‌یلان و به‌رزم کردونه‌ته‌وه بۆ شوینی شایسته‌ی خویان له‌نیوان قسه‌کانی "ئین قهیم" دا به‌بی دایران، بۆ جیا‌کردنه‌وه‌یان به‌پیتی بچووکتر جیا له‌ پیتی کتیه‌که‌ چاپمان کردوه.

هر به‌ و جۆره‌ لادانی والا‌کردنه‌ زمانه‌وانیه‌کان و به‌لگه‌ شیعرییه‌کان و وشه‌ نامۆکان که له‌ نه‌مپۆدا به‌کارنا‌هینرین، هه‌روه‌ها زاروه‌ ته‌مومژداره‌کانی نه‌هلی ته‌سه‌وف و فه‌رمووده‌ی لاواز و شوینه‌واری ئیسرائیلیات و قسه‌ی زاهدانی ره‌خنه‌لیگیراو و مانای دووباره‌وه‌ بوو و نه‌و مه‌نزلگانه‌ی شیخی هه‌روی گومانی بردووه‌ مه‌نزلگه‌ی باوه‌ر پ‌بن، به‌لام وه‌رنه‌گیراون و ده‌قی قورئان و فه‌رمووده‌ و ئادابی پیشینانیان له‌سه‌ر نییه‌.

هه‌ندی جار چه‌ندین دپرم لاداو هه‌ بۆ کورت‌کردنه‌وه‌ له‌و شوینانه‌ی درپژه‌ی پیدراوه‌، هه‌روه‌ها هه‌ندی رسته‌ که به‌ چیژ و نه‌زمونی خۆم هه‌ستم ده‌کرد لادان و بینیا‌زیبون لییان دروسته‌، هه‌روه‌ها چه‌ندین دپره‌ هۆنراوه‌ که ئین قهیم خۆی دایرشتووه‌ به‌هۆی لاوازی مه‌له‌که‌ی شیعی تیا‌یاندان و ساردی له‌ زۆریه‌ یاندان.

تا‌که‌ کاریکی ناباش نه‌متوانی خۆمی لی‌ رزگار بکه‌م نه‌وه‌یه‌ له‌ رافه‌کردنه‌که‌ی "ئین قهیم" دا هاتووه‌ و ناچاری کردوه‌ خۆی بگونجینیت له‌گه‌ل "شیخی هه‌روی" دا له‌ به‌کاره‌ینانی زاروه‌گه‌لی گرنگی نه‌هلی ته‌سه‌وف، وه‌ک "السالك و المرید و الحال و المقام، هی تریش"، هیلانه‌وه‌یانم به‌ خراپ نه‌بینی، له‌ کاتیکدا مانای هه‌له‌ هاوملی نه‌م زاراوانه‌ نا‌کریت، نه‌م کتیه‌ کتیه‌یکی پیشینه‌ له‌سه‌ر په‌یره‌وی نه‌هلی فه‌رمووده‌، مانا‌کانیم به‌ زاروه‌گه‌لیکه‌وه‌ گریداوه‌ که ده‌توانین له‌ دیدگای نه‌و مانانه‌وه‌ مانای دروست - که ده‌ق ره‌دی نا‌کاته‌وه‌ - تیبگه‌ین، هه‌رچه‌ند هه‌ندی که‌س مه‌به‌ستیان پتی مانای تاییه‌ت بووه‌.

شتیکی ترهاوشانی نه‌م کاره‌ ناباشه‌ ده‌بیت: نه‌ویش ته‌حقیق نه‌کردنی نه‌و بره‌ له‌ فه‌رمووده‌ یان دانه‌پالیان بۆ لای راویه‌کانیان، هۆی په‌له‌کردن له‌ ده‌ره‌ینانی کتیه‌که‌ ریگه‌ی نه‌دا نه‌و کاره‌ بکه‌ین، ره‌چاوکردنی سووده‌کانی کتیه‌که‌ بۆ چاو به‌ دنیا هه‌له‌پنان وایکرد په‌له‌ی تیدا بکه‌ین، هه‌رچه‌ند له‌مه‌دا شتیک شفاعه‌تمان بۆ ده‌کات، نه‌ویش نه‌وه‌یه‌ که زۆریه‌ی فه‌رمووده‌کان فه‌رمووده‌ی دروست و به‌ناوبانگن (صحیح و مشهور) و که‌سی به‌دواداچوو ده‌توانیت به‌ ئاسانی له‌ "سه‌حیحی ئیمامی بوخاری و

مسلم و چوار سوننه که و مهسنه دی ئیمام نه حمه د" دا بیانینیته وه، ئین قهیم بۆ خزی له زۆر شوین و بابه تدا ئاماژه ی به دروستی و باشی نه و فرمودانه کردوه. به رانه بهر نه م سرینه وانه: هرچی ناو نیشانی ناوهندی و به شهکی دیاره به بازنه ی بچوک و رهش له نیوان ناوهنده سهردیپه کاندانا ئاماده م کردوه و خستوومه ته سهری، جوانترین دهسته وازه م بۆ داناون که گونجاویت له گه ل دووتوی بابه ته که، نه مه ش واده بینم خستنه سهریکی گرنگ بیت، روونی و روشنی زیاتر دهکات، و ماناکان دهرده خات، سه رنجیکی به رده وام و دانه پراو بۆ خوینهر دروست دهکات، په نابردن بۆ هندی پشخستن و دواخستن یارمه تی گه یشتن به روونی و روشنی بابه ته کان داوه، گواستنه وه له بابه تیکه وه بۆ بابه تیکی تر و له به شیکه وه بۆ به شیکی تر مانا هاوشیوه کانی له یه ک شویندا کۆکردۆته وه، پاشان دهرخستنی ریکخه ری سه ره تای به شه کان و مه نزلگاگان و ژماره بۆ دانان و ریکخستنی بالایان زیاتر روشنی داوه به کتیبه که.

به م جوړه کتیبی "مه داریجی سالکین" که کتیبیکی گرانی له یه کتر داپراو بوو به م پوخته کردن و به ش به شکرده بوو به کتیبیکی ساده ی رهوانی نزیک له هه مووان، شایسته بوو به وهی وه که په پیره ویکی تیروته واو هه لیبژیرم بۆ وانه ی نه خلاقى ئیسلامی له پال وانه ی باوه پدا له کۆلیژه کانی شه ریهت و په یمانگا ئاینیه کان و سه رجه م قوتابخانه کانی وه زاره تی په روه رده بۆ وانه وتنه وه تاکو شانی له سه ر دابده ن، هر به و جوړه نه م کتیبه ده بیته سه رچاوه یه کی سه ره کی بۆ کۆمه ک کردنی واعیزان و وتارخوینی هه ینی و ئیمامانی مزگه وت، گونجاوه بکرتیه په پیره ویکی نه ده بدادان بۆ گه نجانی بانگه وازی ئیسلامی به گشتی، له ئیستایدا به م شیوه پوخته کراوه یه وه باشترین شتیکه بخوینریته وه به سه ر نه هلی مه جلیسی پیاوه گه وره کانی شار و میوانانی دیوه خانی سه رۆک هۆزی لادیکان، وه سیتم بۆ بانگه رانی ئیسلام به تاییه تی جار له دواى جار بیخویننه وه و بیخویننه وه و بیخویننه وه، دپره گرنه کانی و به لگه هیتراوه کان له قورئان و فرموده له به ریکه ن، گه ر نه و کاره بکه ن به رزده بنه وه بۆ به رزترین توانای ئامۆژگاری و وتارخوینی و گه یاندن و کارتیکردن و قه ناعت پیکردنی که سی به رانه به ر.

❦ چىڭىزى رەوانبىڭىزى زامانى عەرەبى

لەوانەيە ۋەرگىڭپانى ئەم كىتئە بۇ زامانەكانى تر زۆر بەسۈدبىت، بۇ ئەۋەى ئەۋانەى عەرەبى نازانن ئەم مانا بىنچىنەى و گىرگانەيان پى بگات، بەلام چىڭىزە رگرتىيان لىى ۋەك چىڭىزە رگرتى خويئەرى زامانى عەرەبى نابىت، زۆر دوورە ئەم رەۋانبىڭىيە بالا ۋەرگىراۋە لە چىراى بەيانى عەرەبى قورئانى بگوىزىتتەۋە بۇ زامانىكى تر بەبى و نكردىنى بەشىك لە گەشى و جوانىيەكەى، شىخى ھەروى لە وشەكانىدا زۆر ھونەر مەندە، ھەر بەۋ جۆرە ئىبن قەيم لە ئەۋپەرى نوقمبۈونى باۋەپدا بوۋە كاتىك راشى كىتئەكەى كىردوۋە، بۇيە دەرىپىنەكانى ئاسان و جوان و خاۋەن روۋپۇشىكە ئەستەمە بۇ ۋەرگىڭپان بەبى كەمبۈونەۋەى بەھاكەى، ئەم ديار دەيە لە زۆر كىتئىدا سوۋبارە دەبىتتەۋە، بۇيە باشە موسلمانانى گەلانى ناعەرەب بە وردى زامانى عەرەبى فىرىبن تاكو بتوانن لە مانا وردەكان تىبگەن و چىڭىزى لى بىبنن كە لە رىگەى ۋەرگىڭپانەۋە كە متر بەرچىنگيان دەكەۋىت.

❦ بەرھە ئىستكارىيەك... بەلام

ھەندىك كەس بەرھە ئىستكارى دەكەن و رەخنە لەۋ پلانە دەگىن كە لە پوختە كىردى ئەم كىتئە بەپىزەدا گىتوومە تەبەر، كەسى بەرھە ئىستكار بەلگە دەھىنئىتتەۋە لەسەر عورق خەلكى لە پوختە كىردن و كورت كىردنە ۋەدا، ياخود لە لۆژىكى جۆشۈخورۇشەۋە بۇ روۋبە روۋبۈونەۋەى بىدعەچى دەست پىدەكات، بەلام ئەزمۈونم لە مەيدانى پەرۋەردەدا رىگەيەكەم بۇ ناھىيلىتتەۋە لەۋ باۋەپرەم دابەزم كە ئەم بىرەى ھەلمبىزاردوۋە لە كىتئەكە بەم رىكخستن و دەرىھىنانەۋە، چەندەھا جار باشتەر و بەسۈدترە بۇ گەنجانى ئىسلام لە مەتنى تەۋاى كىتئەكە، ژمارەى ئەۋانەى لەم پوختە كىردنە تىدەگەن چەند بەرانبەرى ژمارەى ئەۋانەيە لە مەتنە بىنچىنەيەكە تىدەگەن لەگەل چىڭىزى زىاتر و تىكە لىۋونى زۆرتەر لەگەل ئەم دىپرانەى كە ماۋنەتەۋە، لە بەردەۋامبۈونىكى ئارامدا دلان نەرم دەكاتەۋە كە مەتنە بىنچىنەيەكە ئەۋەى تىدا نەدەبوۋ بەھۋى تىكە لىۋونى گەتوگۇكان بە باسوخواس لەگەل فەيلە سوڧان و بىدعەچىيەكان، يان بەھۋى داپرانى باسەكە لە

یە کتر بە لق لێکردنەوهی زۆر و بابەتی لاوهکی و پەراویز و جیاکردنەوهی قسهکانی "شیخی هەروی" و رافەکردنەکهی ئیبن قەیم.

بەپراستم نەزانی عورفی "دانەر" ان بیته پەردەیهک و نەهیتت کتیبی "پوختە" مەدارجی سالکین "بیته جارنامەیهکی پەروەردەیی دروست لە دەستی لاوانی موسلماندا، ئەوانە کتیب پوخته دەکەن پێداگری دەکەن لە سەر هەموو ماناکان لە دەقه بنچینهیه که یهوه، بەلام بە دەربڕینیکی کەم و کورت، ئیمە ئەو مان ناویت، بەلکو ئامانجمان یارمەتیدانی گەنجی موسلمانە لە پاکژکردنەوهی دل و دەروونیان و ئاوادانکردنەوهیان بە ئەخلاقى باوەرنامیز، بەبێ دروستکردنی نیگەرانی بۆی لە باسکردنی بیدعە و بەرپەرچدانەوهی، زۆربەى ئەو بیدعانه لە ئەمۆدا خەریکه شوینکەوتەیان بۆ نامینت، جگە لە که مینهیهک که لە بازنەى زۆر تەسکدا خۆیان سنووردار کردووه، ئەو هەش لە هەندى و لاتدا بوونیان هەیه و هەندىکی تر نە، هەموو ئەمانە وای لێکردین بەباشی بزانی بیستنی گەنجی موسلمان بە دوور بگرین لەو تیکە لکردنەى که ئیبن قەیم رسوای کردووه، هەروەها لێگەرپین دل و بیری لاوان تەبا بن لە گەل شیرینی یادخستنه وه دا، بەبێ کیشمه کیشیک که لیلی و تەمومز بەدوای خۆیدا دەهینت، هەرکەس لە سەر ئەم شتوای پوخته کردنه لەگەلماندایه ئەوه رازیبوونه کهى بەلگهیه لە سەر نزیکى ئەزموونی پەروەردەیی ئەو لەگەل ئەزموونی ئیمە، هەرکەس پشت هەلکردن و وه لانان و گۆرپه کهى ئیمەى بە خراپ زانی بانگی دەکەین و پیتی دەلین و دابنێ "پوختە" مەدارجی سالکین "کتیبیکی نوویه و کتیبی "مدارج السالکین" تەنها سەرچاوهیهکی بووه، پیمان خۆش نییه روواله تگەرایی نەهیتت سوودهکان گشتگیر بکرین، گرنگ ئەوه نییه شکۆمەندی ئیبن قەیم پارێزگاری لى بکهین بە جیاکردنەوهی دەربڕینهکانی یان پیشپهروى بدینه پال "شیخی هەروی" و سەر بەخۆبوونی وشەکانی بپاریزین، ئەو دووانە (شکۆمەندی ئیبن قەیم و پیشپهروى شیخی هەروی) لە چاپی "المدارج" دا بەتەواوی پارێزگاریان لێکراوه، بەلکو گرنگ ئەوهیه پوختهیهکی پەروەردەبیانه بخهینه بەردەم کهسى پەروەردەکار و شاگردان، تاکو یارمەتیان بدات لە نەرمکردنی دلایان و پاکژکردنەوهی دەروونیان،

گەر ئەم کارە ی من لە گەڵ کتیبێکی مەختوتە (مخطوطة) دا که پێشتر بلاونە کراوە تەو هە نەجام بدرابایە ئەو بەر هە ئاستکارییە رەوا بوو، بە لām هێچم نە کردوو ه جگە لە هە لگۆزینی پە پیرە وێک لە ئە سلێکی چاپکراوی بە رده سستی خە لکی که رێگە خۆش دە کات بۆ قوتابی تاکو لە دە قە تە واو هە که تیبگات.

﴿ سە لە فی... و سو فی... پیکە و هە ﴾

و هە ک ئە و ه ی ئە م کتیبە گەر خودا بیه ویت کۆکە رە و ه بێت، دلی که سانی مە شرە ب جیا لە موسلمانان لە سە ری کۆببە نە و ه، ئە م کتیبە کۆمە لێک مانا و راگە یە نراوی سە لە فییە و راشە کراو ه و بە زمانیکی سو فیانە پێشکە ش کراو ه.

پە لە مە کە و بە ناپاراستمان مە زانە گەر کتیبە که مان لە زمان و زاراو ه ی سو فیگە ری پالفتە نە کرد بێت، خوینە ری لە سە رخۆ و وردی ئە م کتیبە بە نرخە پە ی بە و ه دە بات- و ه ک پە یمان پێ برد- لە بالاترین کتیبی دانراوی قوتابخانە ی سە لە فییە و ناتوانریت هە مان ئە و شتە ی ئیبن قە یم بخریتە روو ئە گەر شیوا زە که ی لە زاراو ه کانی ئە هلی تە سە و ف رووتبکە ی نە و ه، بۆ یە لە هاوتە ریب بوونی لە گە ل "شیخی هە رو ی" دا لە هیلانە و ه ی زاراو ه کانی تە سە و ف ه یچ ناباشییە کمان تیدا نە ببینی، چونکە ئیبن قە یم لە م کتیبە و سەر جە م کتیبە کانی تر دا سە ر کە و توو بوو ه لە خستە نە پوو ی گە مژە یی بیدعە و چواندن و تە ئویل و لە کار خستە ن.

لە کۆتاییدا هە ست دە کە م فە زلی خودا زۆرە لە سە رم بە و ه ی ئیلهامی کردم بۆ برا کانم (بانگخوازانی ئیسلام و تە واوی عابیدان) هە ستم بە پوختە کردنی "مدارج السالکین" و سە ر پە رشتی چاپە که ی بکە م، چە ندین سالا و بە ر لە چاپ کردنی کتیبە که هە و لمداره رە و اج بە م کتیبە بدە م و هانی خە لکی بدە م بۆ خویندە نە و ه ی، کاتە کانیانم بە سوود و بێر و ئە ندیشە ی قازان بە خش پێ کردو ه و ه، زمانیانم را هینا لە سە ر و تە ی جوان و نامۆزگاری ناسک، هە ستم بە بە رتە سک کردنە و ه ی که لە بە ری وە سوه سە ی خراب که مرۆ ف لیبیە و ه دە چیتە ژوو رە و ه، ئە و ه ش نعیمة تیکە دە بێت شوکری بکە م، چاکە یە که خودا تیا دا کۆمە کم بوو و مافی خۆمە بە هۆ یە و ه دلم پێر بێت لە خۆشی، هیوام وایە

ھەر كەس سوود لەم كەتتە دەبىنەت نزاى خىرى زۆرم بۆ بكات، بەوھى لەلای مەنەوھ رىگەى بۆ خۆشكرا لىيەوھ ھەلبەت بۆ لای خودا، ھەرۈھە سوپاسى "وھزارەتى داد و كاروبارى ئىسلامى و ئەوقاف لە دەولەتى ئىماراتى عەرەبى يەكگرتوو" بكات بۆ ئەو ئاھەنگە مەزنى بە بۆنەى ھاتنى سەدەى پازدەى كۆچى پىرۆزەوھ ئەنجاميان دا و پىداگىريان لەسەر رىخۆشكردن بۆ سالىكان كرد لەرىگەى ھەستان بە چاپى بەكەمى ئەم پىشەكەىيە بۆ پەلەكانى باوھەر كە بالاترىن رىگەى بە دەمانگە يەنئەتە خۆبەكەمزانين و سوژدە و راخستنى بالى بەزەمى و دلنەرمى.

لە ھەر كۆتايىيەكدا پەرۈردگارى خاوەن مېھر و بەزەمى شايستەى ستايشكردنە.

عبدالمنعم صالح العلي العزى

شارەزای باس و لىكۆلىنەوھى ئىسلامى

لە وھزارەتى داد و كاروبارى ئىسلامى و ئەوقاف

لە دەولەتى ئىماراتى عەرەبى يەكگرتوو

محرم الحرام ۱۴۰۲ ھجرى

وهرگړاو له پېشه‌کویه‌کې (شیخ محمد حامد فهقی)

الحمد لله رب العالمين، الرحمن الرحيم، مالك يوم الدين، والعاقبة للمتقين، ولا عدوان إلا على الظالمين، و صلى الله و سلم على خاتم المرسلين و إمام المهتدين، من اصطفاه الله ربنا فأرسله رحمة للعالمين، و أحسن قلوباً للمتقين، عبدالله و رسوله محمد، و على آله أجمعين و جعلنا من آله و حزبه المفلحين في الدنيا و يوم الدين.

پاښان:

نومې کتیبې "مدارج السالکین" ه له دانراوی شیخ الإسلام و المسلمین ه ستاوبه به یانې حق و سرخه‌ری نایین، پاریزه‌ر-به و هیزه‌ی پییدرابوو- له سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر، وه‌شینه‌ری نووکی قه‌له‌می تیژ له سنگی بیده‌کاران، سه‌ری‌ری گه‌ردنی خه‌ره‌فاوان، وهرگړی قورثان، خاوه‌ن هونه‌ری داهینانی جوان، نیله‌امکراو له‌لایه‌ن خوداوه به هه‌ستان له گه‌یاندنی هیدایه‌ت و به‌یان، پشتیوانکراو له‌لایه‌ن خوداوه به روښنی به‌لگه و دره‌وشانه‌وه‌ی بورهان، "أبي عبدالله محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد بن الزرععي لعشقي" ناسراو به هه‌لوئیسته نومره‌کانی:

ئیبین قهیمی جهوزی

خودا له ئیمه و ئه‌و و هه‌موو باوه‌پداران ببووریت، له به‌هه‌شتی به‌ریندا نیشته‌جئی بکات، ئیمه‌ش له‌سه‌ر صدقی باوه‌پ به‌و بگه‌یه‌نیت، ئیبین قهیم ره‌حمه‌تی خودای لیبیت هه‌ولیداره له‌م کتیبه‌دا کتیبی "منازل السائرین" ی‌ی ابي إسماعیل، عبدالله بن محمد بن علي الهروي الخليلي کۆچکردوو له‌ سالی ۴۸۱ی کۆچی، بکات به‌ ئاسۆیه‌کی نوورین تا‌کو هیدایه‌ت بی‌ت بۆ ری‌گه‌ی گه‌یشته‌ که‌مال و ریتوما‌کارێک بی‌ت بۆ سه‌ر ری‌گه‌ی راست و دروست.

ئه‌م ئیسلامه‌ بۆ هه‌مووان به‌ هه‌موو تاییه‌تمه‌ندییه‌کانییه‌وه له‌سه‌ر به‌ندایه‌تی ته‌واو بۆ خودا وه‌ستاوه، که‌سی باوه‌پدار ده‌بی‌ت له‌ هه‌لوێسته‌کانیدا راست‌گۆ بی‌ت به‌ هه‌موو ملکه‌چی و خۆشه‌ویستی و خۆپاره‌ست کردن و ملدان و شوینکه‌وتن و گۆپزایه‌لییه‌که‌وه بۆ خودای موه‌ت‌عال، په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانان، ئه‌و که‌سه‌ی که‌سی لی‌ نایبیت و له‌ که‌س نه‌بووه و هاوشانی بۆ نییه‌ ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (۱۱) الشوری: (۱)، نه‌زان مه‌به، بی‌تاگا مه‌به و له‌بیرت نه‌چیت، شتی‌ک له‌سه‌ر خودا و بۆ خودا مه‌لی‌ که‌ خودا و پی‌غه‌مبه‌ر نه‌یانفه‌رموو بی‌ت، شوکری خودا بکه‌ بۆ ئه‌و نیعه‌ته‌ی به‌سه‌ر مرۆفایه‌تی بیسه‌ر و بینهر و خاوه‌ن ژیری جیاکه‌ره‌وه و به‌خشنده‌وه هه‌یه‌تی، شوکری خودا بکه‌ له‌سه‌ر هیدایه‌تی فیه‌رت و هیدایه‌تی په‌یامی خودا، تا ئه‌وه‌په‌ری هه‌ول هه‌ولبده‌ ماف به‌ هه‌موو خاوه‌ن مافه‌کان بده‌ی، باوه‌پرت به‌وه هه‌بی‌ت که‌ خودا ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی له‌ نێوانیاندایه‌ به‌ هه‌وانته‌ دروستی نه‌کردوه، به‌ل‌کو هه‌رچی شته‌ به‌ حه‌قیکی جی‌گه‌یر و نه‌گۆپ دروستی کردوون که‌ به‌ ئاره‌زوو و نه‌زانی مرۆف و خۆزگی پووچی ئه‌و گۆپزانی به‌سه‌ردا نایه‌ت. په‌روه‌ردگارمان حه‌قه و به‌لینه‌کانی راسته و قسه‌کانی دروست و کتیبه‌کانی حه‌ق و بپیاره‌کانی دادپه‌روه‌رانه‌یه‌.

ئایینی نه‌فامی، ئایینی شه‌یتانی ئینس و جین، ئایینی دوژمنانی خودا و دوژمنانی پی‌غه‌مبه‌ری خودایه، ئه‌وانه‌ دوژمنی خودی خۆیانن، شه‌یتان ده‌یه‌وی‌ت ئایینه‌که‌ی زال بی‌ت و ده‌سه‌لات په‌یدا بکات ﴿لَا تَعْدَنْ لَكُمْ مِنْهُ مِرْطَلَكَ الْمَسْتَقِيمِ﴾ (۱۲) ثُمَّ لَا تَتَّبِعُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿۱۷﴾ الأعراف: ۱۶ - ۱۷، شه‌یتان ره‌واج به‌و ئایینه‌ ده‌دات و ته‌شه‌نه‌ی پی‌ده‌کات، هه‌رکات تاریکی نه‌فامی باو چرپه‌بیته‌وه ئه‌م ئایینه‌ش تونده‌بیته‌وه، هه‌رکات بۆگه‌نی پشت هه‌ل‌کردن له‌ خودا و کویری له‌ بینینی

شوینه‌واری ناو و سیفه‌ته‌کانی خودای موله‌عال له ناسۆی ده‌روون و گه‌ردووندا بلاوده‌بیته‌وه و سونته‌ت و به‌لگه و نیشانه‌کانی خودا له‌و ناسۆیه‌دا نابینرین و پشته‌لده‌کریت له کتیبه‌کانی خودا و تیگه‌یشتن و قوولبوونه‌وه تیاپاندا و هیدایه‌تی پیغه‌مبه‌ران به‌که‌م ته‌ماشا ده‌کریت له هه‌موو ئه‌م بارانه‌دا مرؤف ریگه‌ی خیر و چاکه‌ی لی بزرده‌بیت، کویرده‌بن له ناستی راستیه‌ نه‌گه‌ره‌کان له ناسمان و زهوی و ناخی خۆیاندا، به‌هۆی به‌ش به‌ش بوونیانه‌وه له شوینکه‌وتنی شه‌یتان له هه‌ر دۆلێک له دۆله‌کانی تیاچووندا روویه‌پرووی به‌دبه‌ختی ده‌بنه‌وه، پشته‌لده‌که‌ن و بیتاگاده‌بن و نیشانه و به‌لگه‌کانی خودا له ناسۆی ده‌روون و گه‌ردووندا - که ناو و سیفاتی خودای موله‌عالیان وه‌بیردینیه‌وه - له‌بیری خۆیان ده‌بنه‌وه ﴿ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَمَخْشَرُهُ يَوْمَ الْقِسْمَةِ أَعْمَى ﴾ (۱۱۳) قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿۱۱۴﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَيْتَنَا فَتَبَايَعْنَا بِكَ وَالْيَوْمِ نَسِي ﴿۱۱۵﴾ وَكَذَلِكَ نَجْرِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿۱۱۶﴾ طه: ۱۲۴ - ۱۲۷.

هه‌رکه‌س سه‌رنجی وردی به‌لگه و نیشانه‌ گه‌ردوونیه‌کان و نایه‌ته‌ قورئانییه‌کان بدات، راستگۆیانه و دلسۆزانه‌ تیرابمینی و به‌قوولی - به‌وه‌ی خودا پئی به‌خشیوه له هۆکاری زانست و هیدایه‌ت له بیستن و بینین و ژیری - له نایه‌ت و چه‌رۆکه‌کانی قورئان سه‌رنج بدات، و بیرخستنه‌وه‌کانی قورئان له به‌لێن و هه‌ره‌شه و ناگادارکردنه‌وه و په‌نده‌رگرتن بخوینیه‌وه، و گوئی هه‌لبدات و به‌دل ناماده‌بیت ئه‌وا زۆر به‌ روونی بۆی ده‌رده‌که‌ویت: هه‌موو ئه‌وه‌ی مرؤفایه‌تی پییه‌وه‌ گرفتاره - له ئه‌مپۆ و هه‌موو سه‌رده‌مه‌کاندا - له بیتاوه‌ری و لادان و یاخیبوون هه‌موو ئه‌مانه‌ به‌ ته‌واوی هۆیه‌کانیان له ریگه‌ی چاولیگه‌ری کویرانه‌وه له‌دایک ده‌بن، که دوزمنانی پیغه‌مبه‌ران له شه‌یتانی ئینس و جین جوانیان کردوه و به‌ له‌خۆده‌رچوون وشه‌ی زرقوبرقیان بۆ داتاشیوه: ﴿ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴾ (۱۱۳) وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَنْبَغِيَ عَلَيْكَ أَنْ يَقُولُوا بَلْ نَسِيتُمْ آلِهَتَكُمْ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿۱۱۴﴾ وَالْأَنْعَامَ: ۱۱۲ - ۱۱۳، له‌و بیدعانه‌ی بۆیان ته‌شریح ده‌که‌ن و ئه‌وه‌ ئه‌فسانه و ئاره‌زووانه‌ی لایان جوان ده‌که‌ن و ئه‌وه‌ حه‌زانه‌ی ره‌واجی پیده‌ده‌ن، تا دل له‌سه‌ریان ره‌ق ده‌بیت و ده‌روون تاریک ده‌بیت و چاوی دلی سه‌ر سینه‌ کویرده‌بیته‌وه، چه‌نده‌ نامۆزگارییه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) بۆ خه‌لکی راست و

دروسته ! گەر ژىربن و خەمى خۆيان بخۆن ((تركتكم على المحجة البيضاء، ليلها نهارها، لا يزيغ عنها إلا هالك)) لەسەر شارپىگەى روون و ئاشكرا ئىووم بە جىهياڭلوه، شەوھەكەى وەك رۆژەكەى واىە، تەنھا تياچووان لىتى لادەدەن، ديسان دەفەرموئىت ((تركت ليكم ما إن تمسكتم به لن تضلوا: كتاب الله و سنتي)) ئىووم لەسەر دوو شت بە جىهياڭلوه گەر دەستيان پىتوھ بگرن گومرا نابن: كىتیبى خودا و سوننەتەكانم.

لە ئەمرودا چەندە مروفايەتى -لە خۆرھەلات و خۆرئاوا- پىتوئىستى بە گەرانەوھەى بۆ سەر شارپىگەى سىپى و روون و ئاشكرا! دەستبگرن بە پەتى توندوتۆلى خوداوە لە ھىدايەتى كەلامى خودا كە تا ئىستا تەپ و پاراوە وەك چۆن حەزەتى جبرىل دايبەزاند بەسەر پىتغەمبەردا -ھەلبۇزاردەى خودا و بەرپىزترىن بەندەى ئەو- سېحانە- و خاتەمى پىتغەمبەران لەلايەن خوداوە كە پەرورەدگار و مەلىكى خەلكى و پەستراوى ھەمووانە- قورئانىك كە ھىدايەت و شىفايە بۆ دل و دەروون، ھىدايەتدەر بۆ ئەو شتەى كە راسترىنە لە ھەموو كات و بارىكدا، ئەوان- سوئند بە خودا- گەر وابكەن و بگەرپنەوھە بۆ لای پەرورەدگارىان و تىگەيشتن لە قورئان بە شىوھەكى راستگوياىانە و دلسۆزانە و خەمخۆرانە بۆ خودى خۆيان ھىدايەت دەدرىن بۆ پاكترىن گوفتار و شارپىگەى خودايەك كە عەزىزە و ستايشكراوھ.

* * *

لەپاستىدا كىتیبى ((مدارج السالكين)) لە باشترىن ئەو كىتیبانەى ئىبن قەيىم نووسىبىتى- ناوى ئىبن قەيىم بەسە بۆ تۆ- لە مەيدانى پاككردنەوھەى دەروون و ئەخلاق و خۆپازاندنەوھە بە ئادابى خۆپارىزان و راستگوياىان، ئەوھش رۆشنترىن بەلگەىە لەسەر ئەوھى كە ئەم كەسە لە دەستەى ھىدايەتدراوان و راستگوياىان، ئەوانەى بە لەخواترسان دەروونيان ساز دەبىت، بىننىيان بە ھىدايەتى خودا نوروانى دەبىت، ئەوانە -إنشاءالله- لە بەھەشتى "رضوان"دان لەگەل خۆپارىزان و راستگوياىاندا.

* * *

لەبەرئەوھى پلە و پىگەى ((مدارج السالكين)) بەو جۆرھەى، چاپى بەكەمى -كە لە چاپخانەى مەنار سالى ۱۳۳۴ھ لە چاپدراوھ- كۆتايى پىھات، داوا و تامەرزوئى خەلى

بۇ كىتەپكە پەرەى سەند، پىۋىستىيان بەم كىتەپكە زىادى كىرد بە تايىبەت لەم سەردەمەدا كە تۆفانى مادە مەزۇنى نوقم كىردووه و خەلكىش زۆرتەر دەستىيان بە مادەوه گىرتووه و سەر كە وتنە كانىان لە ھەموو كاروبارە كاندا بە كلكى مادەوه گىرداوه، ئاگرى دوزمنايەتى و رق و كىنە لە نىوانىاندا بلىسىەى سەندووه، وەخشىگەرى بە كۆمەلگە كانىاندا رۆچووه، بە و ھۆيە وە شەكە تىبونىيان زىادى كىردووه، خەمە كانىان چەند بارە بوو تەو، ھۆكارە كانى بەدبەخى و دژوارى ژيان بە سەرياندا كۆمابووه، بە لا و فیتنە رەگى داکوتىووه و لە ھەموو روويەكەوھ پىداگرىيان لە سەر دەكەن، بە لا و فیتنە يەكى لە داىكبووى ژيان لە گەل مادەدا و چىپوونەوھى سەرنج بە مادە و تەرخان كىردنى كۆششە كان لە پىناويدا تا واى لىھاتووه مادە بىيەت بە خوداى زال بە سەردل و دەروونىاندا.

لە پىناوى ئەوھدا وىست و لىپران ئاراستە كرا بۇ چاپ كىردنى ئەم چاپە جوان و بە پىزە، تاكو ئەو پىۋىستىيە زۆرە لە سەردەمى مادەدا پىركاتەو، ھىوام واىە خودا بە ھۆيەوھ سوود بە مەردوومان بگەيە نىت، دىسان داوامە لە خودا لە پال ئەم چالاكىيە مادىيەى خەلكىدا پاكىتى رۆج و خۆپارىزى دەروون و پالغە بوونى ئەخلاقىيان پى بەخشىت، تا بۇ عەرەب و موصلمانان- لەوھى خودا پىيداون لە ھۆكارى مادى و دەولە مەندى و پارە زۆرى ئىستا و داھاتووى چاوە پوانكراو، إنشاء الله- ژيانىكى خۆشگوزەران و بەخشندە و پاك و ئارامىيان لە سىبەرى ئىسلامدا پى بەخشىت، لە سەردەم ئەو رەوگەيەى پىشىنى چاكان لە سەرى بوون- خودا لە ھەموويان رازى بىت- خودا- عزوجل- ترسى بۇ گۆرپىن بە ئارامى و ئاسايش، چونكە ئەويان بە تاقوتەنھا دەپەرست و ھاوھلىيان بۇ دانەدەنا.

ھەژارى لىخۆشبوونى خودا

محمد حامد الفقى

نوسىويەتى

۱۳۷۵ھ- ۱۹۵۵ز- قاھىر

پيشهكى ئيبين قهيم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(وبه نستعين، ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم)

الحمد لله رب العالمين، والعاقبة للمتقين، ولا عدوان إلا على الظالمين، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له رب العالمين، وإله المرسلين، وقيوم السموات والأرضين. وأشهد أن محمدا عبده ورسوله.

پتغه مبهري نيرراو به قورئانتيكى روشنه وه، جيا كه ره وهى هيدايت و گومرايى، سه رليشيوان و رينمايى، گومان و يهقين، خودا داييه زاند تاكو لتي تتيگهين، به وردى لتي رابميين، به ناموزگار ييه كاني به خته وه ر ببين، به باشترين و راسترين شيوه مانا كاني ليكبه يينه وه، باوه رى پي بهينين و "نه مر و نه مى" يه كاني جي به جي بكهين، به رى زانسته به سووده كاني كه مرؤف به خودا ده گه يه نن له دره خته كه ي بچينه وه، گول و ريحانه ي حيكمه ته كان له باخچه ي گولاني بكه يينه وه، قورئان كتبيكي نامازه دهره به خودا بو كه سيك ده يه ويته خودا بنا سيطه، ريگه ي پانو پوپرى ساليكانه بو لاي خودا، نوورى روشنى خودايه كه تاريكى ره وانده وه، به زه يى و هيدايه تده ريكه چاكبوونى هه موو دروستكراوه كاني پتوه به ستراوه، هوكارى گه ياندى نيوان خودا و به نده كان ييه تى كاتيگ هه موو هوكاره كان له ده ست ده چن، ده رگاي مه زنى نه وه - سبحانه - كه لتيه وه ده چنه ژوره وه، دانا خريت كاتيگ هه موو ده رگاكان داده خرين، ريگه يه كى راست و دروسته كه بيروبوچوون ناتوانيت خواري بكاته وه، يادى "الحكيم" ه ناره زووه كان كويزى ناكه نه وه، نه و دابه زينراوه به خشنده يه كه زانا يان لتي تيرنابن، شته سه يروسه مه ره كاني كوتايى پي نايه ت، هه وره كاني له باران ناوه ستن، نايه ته كاني وشك ناكه ن، نامازه كاني دژ به يه كتر نابن، تا تيرامان و بيركردنه وهى زورتر و زياترى تيا بكرت هيدايت و به رچاوپوونى زياتر ده به خشيت، له هه ر شوينيك كانيا وه كه ي هه لده قوليت جوگه له ي حيكمه ت لتيه وه سه رچاوه ده گريت، قورئان نوورى به رچاوپوونيه بو كويزان، شفاي دل و ده روونه به ده واكاني، زينده كى دلانه، چيژى ده روونه، باخچه يه بو دل، گه شتى روحه بو مه مله كه تى

ئاسوودەيى، بەيانيان و ئىتواران بانگمان لى دەكات: ئەي ئەھلى رىزگارى، وەرن بۆ رىزگارى، بانگكەرىك لەسەر شارپىگەي راست و درووست بانگدەكات ﴿يَقَوْمَنَا أَجِبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ، يَقْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُحَرِّمَ مِنْ عَذَابِ آيَةِ﴾ الاحقاف: ٣١

كەمالى مەزۇف بە زانستى بەسوود و كردارى چاكەوھەيە، ئەو دوانە ھىدايەت و ئايىنى راستەقىنەن، ھەروھە بە گەياندەنە كەمالى كەسانى تر جگە لە خۆي ﴿وَالْمَصْرِيحُ﴾ ١) إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّا خَصِيْرٌ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾ العصر: ١-٣، خوداي مۆتەھال سویند دەخوات كە بەك بە بەكى مۆفەكان زەرەرمەندن جگە لەوانەي ھىزى زانستى بە ئىمان كاملاً بكن و ھىزى كردارى بە كردارى چاكە تەواو بكن، كەسانى تىرىش بە وەسیت كردن بە ھەق و ئارامى بگەيەننە كەمال، ھەق برىتیبە لە ئىمان و كردارى چاكە، ئەو دوانەش تەواو نابن بە ئارامى و بانگكردن نەبیت بۆ سەريان، دەبوا مۆفەكاتەكانى تەمەنى -بەلكو ھەناسەكانى- بۆ گەيشتن بە پلە بالاكان بەخت بگردبايە، بۆئەوھى خۆي لە زىانۆمەندى ئاشكرا رىزگار بگردبايە، ئەوھش تەنھا بە رووكردەنە قورئان و تىگەيشتن لىتى و قوولبۆونەوھ تىايدا و دەرمەينانى گەنجینە و شاراوھەكانى دەبیت، پىويستە ھەموو لاكردەوھت بۆ لای ئەو بىت و بە وھە لىپرانى بەرزەوھ رووى تىبكەيت، قورئان دەستەبەرى بەرزەوھەندى بەندەكانە لە دۇنيا و دواپۆزدا، دەيانخاتە سەر رىگەي رەوا و گەيشتنە كەمال.

ئىمە بە پشتىوانى خودا لەسەر ئەم بابەتە ھۆشدارى دەدەين بە قسەكردن لەسەر سوورەتى "الفاتحة" -دايكى قورئان- ھەروھە ئامازە بەو پلە بالانەي ئەم سوورەتە پىرۆزە لەئامىزى دەگرتت، ھەر بەو جۆرە بەرپەرجدانەوھى ھەموو دەستەكان لە ئەھلى بىدعە و گومرايى كە ئەم سوورەتە لە ئامىزى دەگرتت، ئەو مەنزىلگانەي كاروانچىيانى رىگەي خودا پىتى تىدەنن، ئەو مەقامانەي خوداناسان بەدەستى دەھىتن، جىاوازي لە نىوان ھۆكارەكانى و ئامانجەكانى، باس كردنى ئەوھى ھىچ سوورەتەك جىگەي ئەم سوورەتە ناگرتتەوھ و كارەكانى ئەم سوورەتە تەواو ناكات، بۆيە لە تەورات و ئىنجىل و قورئاندا نمونەي ئەم سوورەتە دانەبەزىوھ.

خودا پشت و پەنايە، متمانە و كۆمەك ھەر لەو داوا دەگرتت. ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم.

سورہتی "الفاتحة" والاکہری داوا بہرز و بلندہکان

بزانہ کہ تہم سوورہتہ (سورہتی الفاتحة) سہرجہم داوا بہرز و بلندہکان بہتہواوترین و باشترین شیوہ لہ نامیز دہگرتت.

پیناسہی پەرستراو (معبود) - تبارک وتعالیٰ - بہ سیّ ناو دہگرتتہ خو، تہو سیّ ناوہ دہبنہ رووگہ و خولگہی سہرجہم ناوہ جوانہکانی خودا، تہو سیانہش بریتین لہ (اللہ، الرب، الرحمن)، سوورہتہ کہ لہ خویاہتی و پەرورہدگاری و بہزہی بیناکراوہ، "ایاک نعبد" لہ سہر خویاہتی (الإلیة) بونیادنراوہ و "ایاک نستعین" لہ سہر پەرورہدگاری (الربوبیة) بیناکراوہ، داواکردنی ہیدایہتیش بق سہر شاپرگی راست و دروست (الصراف المستقیم) بہ سیفہتی بہزہی (الرحمة) دہبیت، ستایش (الحمد) ہر سیّ راستیہ کہی تیدایہ، خودا لہ خویاہتی و پەرورہدگاری و بہزہییدا حمدرکراو (محمود) ہ.

تہم سوورہتہ یہ کلارندنہ وہی زیندووہوونہ وہش دہگرتتہ خو، پاداشتی دواروژ بہ کردہ وہ کانیانہ، چاکہ و خرابہ، تاکوتہ نہایی خودا لہ ورژہدا لہ بریاردان و فہرمان دہرکردن لہ نیوان دروستکراوہ کانیدا، ہر وہا دہرکردنی بریاری دادوہرانہ، ہہموو تہمانہ لہ ژیر "مالک یوم الدین" دا جتیان دہبیتہ وہ.

لہ چہند روویہ کہ وہ باسی پیغہ مہرایہتی و جیگرکردنی پیغہ مہرایہتی لہ نامیز دہگرتت:

یہ کہ میان: لہ بہر تہوہی تہو - سبحانہ - پەرورہدگاری جیہانہکانہ، شایستہ نیبہ بہو خودایہ بہندہکانی ویلّ و پشتگویی بخت و ناشنایان نہکات بہوہی کہ لکی لیّ دہبینن لہ ژبانی دنیا و دواروژیاندا، ہر وہا ناگاداریان نہکاتہ وہ لہو شتانہی زیانیان پیّ دہگہ یہ نیت لہ ہر دوو دنیا دا، تہو جوڑہ بیرکردنہ وہیہ سرینہ وہی پەرورہدگاریبہ و دانہ پالی شتیگہ بق لای خودا کہ شایستہی نیبہ.

دووم: وەرگرتنہ لہ ناوی "اللہ" کہ بریتیہ لہ "المألوه المعبود" واتہ کہ سیک کہ بہندہکانی بق لای تہو ہلڈین و پەرستراویکی راستہ قینہیہ، ہیچ ریگہ یہک نیبہ بق ناسینی بہندایہتی خودا لہ ریگہی پیغہ مہرانہ وہ نہبیت.

سینیہم: لہ ناوی "الرحمن" ہوہیہ، بہزہی خودا ریگرہ لہ بہردہم ویلّکردنی بہندہکانی، بہوہی ناشنایان پیّ پیدانہکات بہو ریگہیہی نامانجی گہیشتنہ کہ مالیان لہ حق دہگرتت، ہر کہ س مانی ناوی "الرحمن" بدات دہزانتت تہم ناوہ نارذنی

پێغه‌مبەرەکان و دابەزاندنی کتێب زیاتر لە دابەزینی باران و روواندنی لەوەرگا و سەزوکردنی تۆ و دانەوێڵە لەئامیز دەگریت، سیفەتی بەزەیی ژیانی دل و رۆح زیاتر لە ژیانی جەستە لەخۆ دەگریت، بەلام بێبەشان لەم ناوە جوانە بەئەندازەى ئازەل و چوارپێکان بەشیان دراوه، لە کاتێکدا خاوەن کرۆک و ژیرییه‌کان شتێکی تر لەپشتی ئەووه لەم ناوە جوانە وەرده‌گرن.

چوارەم: لە باسکردنی "یوم الدین" ئەو رۆژەیه‌یە خودا سزا و پاداشتی بەئەندەکان دەداتەوه بە کردەوه‌کانیان، لەسەر چاکە پاداشت و لەسەر یاخیبوون و خراپەش سزادانیان، خودا هیچ کەس ئازار نادات بەر لە خستنه‌پووی بەلگە و بڕینی بیانووی بەئەندەکانی، بەلگەش بە پێغه‌مبەرەکان و کتێبەکانی راست دەبیتەوه، بەو دووانەش پاداشت و سزا بە حەق دەگەڕێن، هەر بەو دووانە بازاری رۆژی دواى دادەنریت و چاکان بۆ بەهەشت ره‌وانە دەکڕین و خراپانیش بۆ دۆزەخ.

پینجەم: لە "یاک نعبد" ئەو‌ی خودای پى دەپەرسترت دەبیت خودا پى رازیبیت و خۆشیبویت، بەئەندایەتی کردنی خودا-کە بریتییە لە شوکر و خۆشەویستی و ترسان- حاله‌تێکی فیترییه و لەلایەن ژیری تەندروسته‌وه ژنەوراوه، بەلام ناتوانین بگەینە پەرستنی خودا و ئەو‌ی خودای پى دەپەرسترت لە رێگەى پێغه‌مبەرەکان و بەیانی پێغه‌مبەرەکانەوه نەبیت، لەمەش‌وه تێدەگەین ناردنی پێغه‌مبەرەکان کارێکی جێگیر و سەلماوه لەپووی ژیرییه‌وه، نابیت جیهان خالی بیت لى، وه‌ک چۆن نابیت جیهان دروستکەرێکی نەبیت، هەرکەس باوهری بە پێغه‌مبەرەکان نییه ئەوه باوهری بە نێره‌ری پێغه‌مبەرەکان(خودا) نییه، بۆیه خودا-سبحانه- بپاوه‌ری بە پێغه‌مبەرەکان لە خانەى بپاوه‌ری بە خودا داناوه.

شەشەم: لە "إهدنا الصراط المستقیم"، هیدایەت: بریتییە لە بەیانکردن و رێنمایی، پاشان کۆمەکی و ئیلهام کە لەدوای بەیانکردن و رێنماییه، رێگەیه‌ک بۆ بەیان و رێنمایی بوونی نییه لە رێگەى پێغه‌مبەرەکانەوه نەبیت، کە بەیان و رێنمایی و ناساندن بەدەست‌هاتن هیدایەتی کۆمەکی کردن بەدوایاندا دیت، خودا باوهری لەناو دلداناوه، لای بەئەندەکانی خۆشەویستی کردووه و لەدلێاندا جوانی کردووه و پى رازیبوووه و ره‌غبەتی پێداوه.

ئەو دوانە (بەیان و رێنمایی و ناساندن) لەگەڵ کۆمەک و ئیلهام) دوو هیدایەتی سەر‌به‌خۆن، سەرکەوتن تەنها بەو دوانە‌وه‌یه، ئەو دوانە ناسینی ئەو‌ی ئەمان ناسیوه

له حەق و راستى به دوورودرێژى له خۆ دەگریت و ئیلهاممان دەكات بۆ لای و وامان لێدەكات بمانەوێت شوێنى بکەوین له ناوهوه و له دەرەوه ماندا، پاشان دروستکردنى توانا بۆ هەستان به گوفتار و کار و لێپران به پێى هیدایەت، پاشان بەردەوام کردنى ئەوه و راوهستانمان له سەرى تا مردن.

لێرەوه ئاتاجیبى بەندەى خودا بۆ گەران بەدوای ئەم بانگەوازه‌دا له سەر وهه‌موو پێوستیبه‌که‌وه‌یه، بێینه‌مایى قسه‌ى ئەوانه‌ى ده‌لێن: ئەگەر ئیمه هیدایه‌تدراوین چۆن داوای هیدایه‌ت بکەین؟ نادیار له حەق و راستى له ئیمه‌وه زۆر زیاتره له‌وه‌ى دەرکه‌وتوه، ئەوه‌ى نامانه‌وێت ئەنجامى بدەین به‌هۆى پشتگوێخستن و ته‌مه‌لییه‌وه به ئەندازه‌ى ئەوه‌یه ئەنجامى ده‌دەین، یان زیاتریان که‌متر. ئەوه‌ى ده‌ستمان به‌سەریدا ناپروات و ناتوانین ئەنجامى بدەین هەر به‌و جۆره‌یه، ئەوه‌ى به‌گشتى ده‌یزانین و له وردەکارییه‌کانى بێئاگاین نایه‌ته‌هه‌ژماردن، ئیمه پێوستمان به هیدایه‌تى تێروته‌واوه، هەر که‌س هه‌موو ئەمانه‌ى به‌ده‌سته‌یننا ئەوا داوای هیدایه‌ت داوایه بۆ راوه‌ستان و به‌رده‌وام بوون له‌سەر ئەوانه.

هیدایه‌ت پله‌یه‌كى تری هه‌یه - که دواین پله‌یه - ئەوه‌ش بریتیه له هیدایه‌ت بۆ سەر ریگه‌ى به‌هه‌شت له‌رۆژى داویدا، ئەو ریگه‌یه‌ى ده‌مانگه‌یه‌نیته به‌هه‌شت، هه‌رکه‌س له‌م ژيانى دونیادا هیدایه‌ت درابیت بۆ سەر شارپنگه‌ى راست و دروستى خودای موده‌عال - که پێغه‌مبهرانى بۆ نێرراوه و کتیبه‌کانى له‌سەر دابه‌زێنراوه - ئەوا له‌وى و له‌و رۆژهدا هیدایه‌ت ده‌دریت بۆ سەر ئەو شارپنگه‌یه، ریگه‌ى گه‌یشتن به‌هه‌شت و خانه‌ى پاداشتى خودایى. به ئەندازه‌ى جیگه‌ربوونى هه‌نگاوه‌کانى له‌سەر ئەم شارپنگه‌یه - که له‌م ژيانى دونیادا خودا بۆ به‌نده‌کانى راخستوه - هه‌نگاوه‌کانى له‌ رۆژى داویدا له‌سەر ئەو ریگه‌یه - که به‌سەر دۆزه‌خدا راخراوه - جیگه‌رده‌بیت، به ئەندازه‌ى رۆیشتنى له‌سەر ئەم ریگه‌یه رۆیشتنى له‌سەر ئەو ریگه‌یه به‌رده‌وام ده‌بیت، هه‌ندیکیان وه‌ک تیشك گوزهر ده‌که‌ن، هه‌ندیکیان وه‌ک ده‌نگ و هه‌ندیکیان وه‌ک با و هه‌یانه به‌ سواری و هه‌یانه به‌ په‌له و هه‌یانه به‌ پیاده‌په‌وى، و هه‌شیانه به‌ گاوئه‌لکى، که‌سانیک بریندار و راده‌ستبوو، که‌سانیکى تر به‌ربوه‌وه بۆ ناو ئاگر، با به‌نده‌کان لێره ته‌ماشای رۆیشتنى خۆیان بکەن که به‌ سەر دۆزه‌خدا راخراوه، بئى که‌م و زیاد، تۆله و پاداشت به‌ پێى کردار ﴿هَلْ تُحْزَنُونَ﴾ ﴿لَا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ﴿النمل: ٩٠

با سہرنجی تہ مومڑ (شہات) و نارہ زو (شہوات) بدات کہ دہبنہ لہ مپہری رویشتنی بہرہ و خوداچوونی لہ سہر شارپنگی راست و دروست، نہ و دووانہ نہ و قولاپانہن کہ بہ لاکانی پردی سیراتہ و ہن، دہ یگرن و رایدہ کیشن و لہ جوولہ بہ سہر نہ و ریگہ یہ دا بہ کی دہخہن، گہر لیترہ نڈربن و بہ ہیزبن لہ ویش ہر بہ و جوڑہ یہ ﴿ وَمَا رَبُّكَ بِظَلْمِ لِلْعَبِيدِ ﴾ ﴿۶۶﴾ فصلت: ۶۶، داواکردنی ہدایہ تہ موو خیر و پارٹیزاویبہ کہ لہ شہر لہ نامیز دہ گریٹ۔

جہوتہم: لہ ناسینی خودی داواکراوہ کہ کہ شارپنگی راست و دروست (الصراط المستقیم) ہ، ریگہ پی ناوتریت شارپنگہ (الصراط) تا پینچ مہرجی تیدا نہ بیت: ریگی، و گہ یشتنہ مہ بہست، و نزیکی، و بہرینی و فراوانی بؤ نہوانہ ی بہ سہریدا تیدہ بہرن، و تہنہا ریگہ یی بؤ گہ یشتنہ مہ بہست، شارپنگی راست و دروستی خوداش (الصراط المستقیم) نہ و پینچ مہرجہ ی تیدایہ۔

وہ سفکردنی بہ ریگی و راستی (المستقیم) نزیکی لہ خو دہ گریٹ، چونکہ ہیلی راست نزیکترین ماوہی نیوان دوو خالہ، تا ہیلہ کہ لار و خواری ببیتہ وہ ماوہ کہ ی دووردہ کہ ویتہ وہ، راست و دروستیہ کہ ی گہ یشتنہ مہ بہست لہ نامیز دہ گریٹ، راخستنہ نہ و ریگہ یہ بؤ مہ مووان فراوانی و بہرینی لہ خو دہ گریٹ، دانہ پالی ریگہ کہ بؤ لای نہوانہ ی نیعمہ تی خودایان بہ سہر دا دباری (صراط الذین أنعمت علیہم) و وہ سفکردنی بہ جیاوازی لہ ریگہ ی خہ شملیکیراوان و سہرلیشیتواوان (غیر المفضوب علیہم ولا الضالین) تاککردنہ وہ و تہنہا کردنہ وہ ی ریگہ کہ یہ بؤ گہ یشتن بہ مہ رام۔

شارپنگہ (الصراط) ہندی جار دہ دریتہ پال خودا کہ نہ و سبحالہ - بہ یانی کردوہ و رایخستوہ، وہ کہ ﴿ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا ﴾ ﴿۱۵۳﴾ الْأَنْعَامُ: ۱۵۳ ﴿ وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ ﴿۱۴۲﴾ الشوری: ۵۲ - ۵۳، ہندی جاریش دہ دریتہ پال بہندہ کانی خودا، وہ کہ لہ سورہ تی "الفاحة" دا ماتوہ (صراط الذین أنعمت علیہم) لہ بہرئہ وہ ی نہ ہلی گرتنہ بہری ریگہ کہن، ریگہ کہ دہ دریتہ پالیان و نہوانیش کاروانچیبانی سہر نہ و ریگہ یہن۔

ہشتہم: لہ باسکردنی نہوانہ ی نیعمہ تی خودا بہ سہر یانہ وہ یہ و جیاکردنہ وہ یان لہ دوو تاپہ فی خہ شملیکیراوان و گومرپایان۔

خه لکی به پیتی ناسینی حق و کاریکردنی بۆ سی دهسته دابهش بوون، چونکه بهنده یان زانایه به حق یان نه زانه، زانا به حق: یان به پیتی حق کار دهکات یان ملیتیچی و یاخیبوون له حق دهکات، نه مه به شهکانی نه وانه ن که له لای خوداوه ته کلیف لیکراون، له م سیانه دهرناچن، نه وهی زانایه به حق و کاری پی دهکات به کیکه له نه هلی نیعمهت، نه و کهسه یه که دهروونی خۆی به زانستی به سوود و کرداری چاکه پاک کردوته وه، نه و به کیکه له زرگار بووان ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا﴾ ① ﴿ الشمس: ۹، نه و کهسه ی زانستی به حق هیه و شوینی ناره زووهکانی ده که ویت بریتیه له خه شملیگیراو (المغضوب علیه)، نه وهش که حق ناناسیت گومرایه له دۆزینه وهی کرداری چاکه، گومراش خه شملیگیراوه به هۆی سه رلیشئیوانی له نه بوونی زانستیک کرداری پی نه نجام بدات، هر به کیکه له و دوانه گومرا و خه شملیگیراوه، به لام نه وانهی حق ده ناسن و کاری پی ناکن نزیکترین له وه سفی خه شم (الغضب) و شایسته ترین پی، لیره دا به هوود شایسته تر و له پیشتره به و وه سفه، نه و وه سفه پر له ره قی و توندیه کالای بالایانه، وه ک نایه تی ﴿بِسْمَا أَسْتَرُوا بِوَعْدِ أَنفُسُهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِيًّا أَنْ يُنَزَّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَّ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُو بِغَضَبٍ عَلَّ غَضَبٍ﴾ ② البقرة: ۹۰ ﴿ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ ③ المائدة: ۶۰، نه زان به حق شایسته تره به وه سفی گومرایی (الضلال)، لیره دا وه سفی نه صارای پیکراوه له ﴿ قُلْ يَا هَلْ أَلْكَتَبِ لَا تَعْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ ④ المائدة: ۷۷، یه که میان له بووتویی گوتاره که دا له گه ل به هووده، دووه میان له گه ل نه صارایه، له سونهی نیمامی ترمذی و سه حیچی ئین حبان له عه دی کوپی حاته مه وه، ده فه رمویت پیغه مبهری خودا فه رمویی ((الیهود مغضوب علیهم و النصاری ضالون)).

له باسکردنی نه وانهی نیعمه تی خودا به سه ریاندا داباریوه - که نه وانه ن حه قیان ناسیوه و شوینی که وتوون - و خه شملیگیراوان - نه وانهی حه قیان ناسی و شوینی حه ز و ناره زووه که وتن - و گومرایانیش نه وانه ن حه قیان نه ناسیوه، له باسکردنی نه مه سی دهسته یه دا په یام و پیغه مبه رایه تی ساغ ده بیته وه و جیگیر ده بیته، چونکه

دابه‌شبوونی خه‌لکی بۆ‌ئه و سیانه واقعیکی بینراوه، ئەم دابه‌شبوونه‌ش هاتنی به‌یامی خودا ساغی ده‌کاته‌وه.

خودای موته‌عال نیعمه‌تی داوته پال خۆی، به‌لام بکه‌ری خه‌شم (غضب) ه‌که‌ی لاداوه (غیر المضروب علیهم) به‌چه‌ند هۆیه‌که‌وه:

رووی یه‌که‌م: نیعمه‌ت خێر و چاکه‌یه، به‌لام خه‌شم (الغضب) تو‌له لی کردنه‌وه یه‌کی دابه‌روه‌رانیه، به‌زه‌یی به‌سه‌ر تو‌وره‌یی خودادا زاله، بۆیه ته‌واوتر و له‌پیشتر و به‌هینزتری داوته پال خۆی -سبحانه- ئەمه شتیوازی قورئانه له دانه‌پالی خێر و نیعمه‌ت بۆ لای خودا و لادانی بکه‌ر له دژه‌کانیاندا (واته شه‌ر و نیقمه‌ت)، هه‌ر وه‌ك قسه‌ی باوه‌رداره جنیبه‌کان ﴿ وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشْرٌ أُرِيدُ مَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشْدًا ﴿١٠﴾ الجن: ١٠، هه‌روه‌ها قسه‌که‌ی "خضر" ده‌رباره‌ی دیواره‌که و دوومنداله هه‌تیوه‌که ﴿ فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا ﴿٨٢﴾ الكهف: ٨٢، ده‌رباره‌ی کونکردنی که‌شتیبه‌که‌ش ده‌لئیت ﴿ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا ﴿٧٩﴾ الكهف: ٧٩، پاشان دوا‌ی ئه‌وه ده‌لئیت ﴿ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ﴿٨٢﴾ الكهف: ٨٢.

رووی دووه‌م: خودا بۆ‌خۆی به‌ته‌نها خاوه‌نی نیعمه‌ته‌کانه ﴿ وَمَا يَكُم مِّنْ يَّعْمَرَ فَمِنَ اللَّهِ ﴿ النحل: ٥٣، ئه‌و شته‌ی که خودا -سبحانه- پیتی تاك و ته‌نها بووه‌ته‌وه دابه پال خۆی، گه‌ر بد‌رئته پال که‌ستیکی تر جگه له خودا ئه‌وا به‌هۆی بوون به‌رئگه و جاریبوونی نیعمه‌ته‌که‌یه به‌ئه‌ودا، به‌لام خه‌شم له دوژمنانی ته‌نها تاییه‌تی خودای موته‌عال نییه، به‌لکو فریشته‌کانی و پیغه‌مبه‌رانی و ئه‌ولیاکانی به‌ تو‌وره‌بوونی خودا تو‌وره‌ ده‌بن، له ده‌سته‌واژه‌ی "المضروب علیهم" به‌ته‌بایی ئه‌ولیاکانی له‌گه‌لی به‌لگه‌یه له‌سه‌ر تا‌کبوونه‌وه‌ی به‌ نیعمه‌ت، نیعمه‌تی ره‌ها ته‌نها له‌وه‌وه‌یه، ئه‌و -سبحانه- پیتی تاك و ته‌نها بووه‌ته‌وه، ئەم ناماژه‌یه که له‌وه‌سته‌واژه‌دا بوونی هه‌یه له "المنعم علیهم" دا جیگه‌ی نابێته‌وه.

رووی سێیه‌م: له لابردنی بکه‌ری خه‌شمه‌که‌دا سووکایه‌تی و که‌م ته‌ماشا‌کردن و بچووک کردنه‌وه‌ی بۆ که‌سی خه‌شم‌لیگیراو (المضروب علیه) تێدایه که له باس‌کردنی بکه‌ری نیعمه‌ته‌که‌ بوونی نییه، ناوه‌ینانی بکه‌ری نیعمه‌ته‌که‌ نیشانه‌ی ریزگرتن و باس‌کردن و به‌رزکردنه‌وه‌ی پله‌وپایه‌ی که‌سی نیعمه‌ت به‌سه‌ردا داباریوه که له‌سه‌رینه‌وه‌ی بکه‌ری نیعمه‌ته‌که‌دا ئەم مانایه‌ی نه‌ده‌گه‌یاند، گه‌ر که‌سیکت بینی مه‌لیک

رئىز و شكۆمەندى پىدابوو و پلەوپايەى بەرزكردبوەوه، وتت: ئەوه ئەو پياوہەىە سولتان رىزى لىتاوہ و نىعمەتى خۆى بەسەردا رزاندووہ و ئەوہى ئاواتى بوو پىى بەخشىوہ ئەم دەربىرپنە رەوانترە لە پياھەلدان و گەرەکردندا تا بلئىت: ئەمە ئەو كەسەىە رىزى لى گىراوہ و نىعمەتى پى بەخشراوہ و پىدراوہ.

لە نەئىبىيەكى زۆر ورد رابەينە ئەوئىش برىتئىيە لە باسکردنى ھۆ و پاداشت و سزا بۆ ئەو سى دەستەىە بە كوررتىن و كەمترىن وشە. نىعمەت لەسەر دەستەىەكئان نىعمەتى ھىدايەت لەخۆ دەگرئت كە برىتئىيە لە زانستى بەسوود و كردارى چاكە ئەوہش برىتئىيە لە ھىدايەت و ئابىنى ھەق (ھەدى و دىن الحق)، كەمئالى نىعمەتىش پاداشتى چاكە بۆ ئەو كەسە لەخۆ دەگرئت، ئەم پاداشتەش برىتئىيە لە تەواوى نىعمەتى، دەستەواژەى "انعمت عليهم" ھەردوو كەرەكە (ھىدايەت و پاداشت)ى تىدايە.

باسى خەشمى خۆى لەسەر خەشملىگىراوان "المغضوب عليهم" ئەمئىش دوو كار لەخۆ دەگرئت: سزادانىان بە خەشمى خودايى كە لوتكەى سزا و رسوابوون بەدواى خۆيدا دەھىتئت، لەگەل ئەو ھۆيەى شايستەى بوون بەھۆيەوہ خەشمى خودا بيانگرئتەوہ، چونكە خودا بەبەزەبىترە لەوہى بەبى تاوان و گومپاى لە ئەوان توورپە ببئت و خەشميان لى بگرئت، ھەك ئەوہى خەشم لەسەريان ھاوملى گومپاىيان بئت، ھەر بەو جۆرە ناوھىنانى "الضالين" ھاوملى خەشمى خودايى و سزادانى ئەوانە، ھەر كەس گومپا ببئت شايستەى ئەو سزادان و خەشمەىە كە بەدواى گومپاىبوونەكەيدا دئت.

وہسفى ھەرىكە لەم سى دەستەىە بەباشترىن شىوہ ھاومل و تەبا بوو لەگەل ھۆ و پاداشت و سزايان، بە تەواوترىن داواكردن ھاتن بەدواياندا، ئەوہش بە كوررتىن دەربىرپن و بەيانكردن و رەوانبئىزى، لەگەل ناوھىنانى بكەر بۆ ئەھلى بەختەوہرى و سىرپنەوہ و لادانى بكەرەكە بۆ خەشملىگىراوان، ھەرۆھە دانەپالى "كارەكە" بۆلاى "ھۆى كارەكە" لە باسکردنى گومپاىان (الضالين)دا.

سەرنجى بەرانبەركى لەنئوان كۆمەلئك وشەدا بەدە: ھىدايەت و نىعمەت لەگەل خەشم و گومپاى، باسى خەشملىگىراوان (المغضوب عليهم) و گومپاىان (الضالين)ى كرد بەرانبەر ھىدايەتدراوان (المھتدىن) و نىعمەتداران (المنعم عليهم)، ئەم شىوازە لە قورئاندا زۆرە، بەراورد دەكات لەنئوان گومپاى و چارەپەشى لەگەل ھىدايەت و رزكارى، ئەمەى

دوه میمان وهك ﴿ اُولٰٓئِكَ عَلٰٓى هُدٰى تِنِّ ذِيَنَّهُمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ البقرة: ٥ ،
 هره ها ﴿ اُولٰٓئِكَ لَمَّا اٰمَنُوْهُمْ مَّهْتَدُوْنَ ﴿٨٢﴾ الانعام: ٨٢ ، هره ها به كه میان
 (گومپایی و چاره پهبشی) وهك ﴿ اِنَّ الْمَجْرِمِيْنَ فِيْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ القمر: ٤٧ ، ﴿ خَتَمَ
 اللّٰهُ عَلٰٓى قُلُوْبِهِمْ وَاَعٰنٰ سَمْعِهِمْ وَاَعٰنٰ اَبْصٰرِهِمْ غَشٰوَةٌ وَّلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٧﴾ البقرة: ٧ ،
 هره ها ، خودای مونه عال له م نایه تانه دا چوار شتی کۆ کردۆته وه که ده فره رمویت:
 ﴿ فَاِمَّا يٰٓاٰئِيْنٰكُمْ مِّنِّيْ هُدٰى فَمَنْ اَتَّبَعَ هُدٰى فَلَآ يَضِلُّ وَّلَا يَشْقٰى ﴿١٣٣﴾ طه: ١٣٣ ، له م
 نایه ته دا هیدایه ت و به خته وه ری نامازه پیداره ، پاشان ده فره رمویت ﴿ وَمَنْ اَعْرَضَ عَن
 ذِكْرِيْ فَاِنَّ لَهُ مَعِيْشَةً ضَنكًا وَّنَحْنُ نُرٰٓهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى ﴿١٣٤﴾ طه: ١٢٤ - ١٢٦ ،
 لیره شدا گومپایی و چاره پهبشی باس کردوه ، که وابوو هیدایه ت و به خته وه ری هاوملی
 به کترین و گومپایی و چاره پهبشیش هر به و جزیره به .

هدایهت سهر به رزی به دوای خویدا دهینیت

باسکردنی شارپگی راست و دروست "الصراط المستقیم" به "تاک" و به "ناسراو" نه مهش به دوو ناساندن: یه کهم ناساندن به "أل" ی ناساندن، دووهم ناساندنیش به دانه پال (اضافه)، نه مهش دیاریکردن و تاییه تمه ندبونی نهو ریگه یه دهگه یه نیت، نهو ریگه یه تنها یه ک ریگه یه، به لام ریگه یه خه شملیگیراوان و گومرپایان به تاک و کو هاتووه، وه که ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (۱۳۲) ﴿الأنعام: ۱۵۲﴾، وشه ی "صراط" که ریگه ی خویره تی به تاک باسی لیووه کرد، پاشان ریگه ی نهوانی تری کوکرده وه "السبل"، نبین مه سعود دهه رمویت: (پیغه مبه ر(ﷺ) هیلکی بو کیشاین و فه رموی نه مه ریگه ی خودایه، پاشان چه ندین هیلکی له راست و چه پی نهو هیلوه کیشا و فه رموی نه مانه کویره ریگه کانن، له سهر هر یه کیک له م کویره ریانه شه یتانیک دانیشتووه و بانگی بو دهکات، پاشان نه م نایه تی خوینده وه: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (۱۳۲) ﴿الأنعام: ۱۵۲﴾، نه مهش چونکه ریگه ی گه یشتن به خودا یه ک ریگه یه، نه وهش بریتیه لهو ریگه یه ی پیغه مبه رانی بو ره وانه کردوه و کتیبه کانی بو دابه زاندوه، کهس به خودا ناگات له م ریگه یه وه نه بیت، گهر خه لکی له هه موو ریگه یه که وه بین و له هرچی ده رگایه بدهن، ریگه به روویاندا کلومه و ده رگا به روویاندا داخراوه، ته نها له و یه ک ریگه یه وه نه بیت، نهو ریگه یهش به خودا وه په یوه سته و ده گاته لای خودا ﴿هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ﴾ (۱۱) ﴿الحجر: ۴۱﴾، شیخ حه سن دهه رمویت ماناکه ی بریتیه له: "صراط الی مستقیم" واته ریگه یه که راست بو لای من، نه مهش دوو نه گهری هیه: یه که میان، مه به سنی شیخ حه سن هاتنی حه رفه کان بیت هه ندیکیان له جیگه ی هه ندیکی تریان، لیژده دا "علی" ی نایه ته که له جیگه ی "الی" هاتبیت، دووه میان: مه به سنی رافه کردن له سهر مانابیت که له ریگه ی پیشینانه وه نزیکتره، واته ریگه ی گه یشتن به من، مواهید دهه رموی: حه ق بو لای خودا دهگه ریته وه، ریگهش له سهر خودایه، به سهر هیچ شتیگدا لارنابیتته وه، نه مهش هه روه ک قسه که ی "شیخ حه سن" هه و روشنتره لهو، نه وهش راستترین رایه که له سهر

ئایه ته که وترابیت، و تراوه وشه ی "علی" واته له سهرم، مانای پیوستیون ده که به نیت، واته له سهرمه روشنی بکه مه وه و بیناسینم و ناماره ی پی بکه م، نه و دو قسه به هاومانای نه م ئایه ته پیروژهن ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ ۝۹﴾ النحل: ۹، مانای دروست نه و مانایه به که هاوشیوه ی مانای ئایه ته که ی سورته ی "الحجر" ده کربت: ریگه ی "قاصد" - که ریک و راست و دروسته - بۆ لای خودا ده که ریته وه و مروؤ به خودا ده که به نیت، "طفیل الغوی" ده لیت:

مضو سلفا، قصد السبیل علیهم   و صرف المنايا بالرجال تغلب

وشه ی "علیهم" لیره دا واته: گوزه رکردن و تیپه ربوونمان به لایاندا بوو، که یشتنمان بۆ لای نه وان بوو، که سیکی تر ده لیت:

فهن المنايا: أي واد سلکته   علیها طریقی أو علی طریقها

ده و تربیت گه ره نه و مانایه مه به ست بوايه له ئایه ته که دا نه و به کارهینانی "الی" شیاوتر بوو که مانای که یشتنه کوتایی تیدایه نه ک نامرزی "علی" که مانای پیوست بوون له خو ده کربت، نابینی کاتیک مه به ستی "که یشتن" ه ده فره مویت ﴿إِنَّا إِنَّا إِيَابَهُمْ ۝۱۵﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿۱۶﴾ الغاشية: ۲۵ - ۲۶، ههروه ها ده فره مویت ﴿إِنَّا إِنَّا مَرَجُهُمْ﴾ یونس: ۷۰، ههروه ها ﴿ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ مَرَجُهُمْ﴾ الأنعام: ۱۰۸، کاتیکیش مه به ستی پیوستیون بیت ده فره مویت ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝۱۶﴾ الغاشية: ۲۶، دیسان ده فره مویت ﴿إِنَّا عَلَيْنَا جَمَعَهُمُ وَقَرَأْنَاهُ ۝۱۷﴾ القيامة: ۱۷، ههروه ها ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ هود: ۶، هه ره به و جوړه هاوشیوه کانی نه مانه.

و تراوه له به کارهینانی نامرزی "علی" دا نهینیه کی ورد هه به نه وه ش تیگه یاندنی که سی به رانبه ره به وه ی سالیکی نه و ریگه به له سهر هیدایه ته، هه ره وه ش راست و دروسته، وه که ده ربیره ی باوه پداران ده فره مویت ﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ﴾ البقرة: ۵، ههروه ها به پیغه مبه ر ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ۝۷۹﴾ النمل: ۷۹، خودای موته عال خو ی حقه، ریگه که ی حقه، نابینه که ی حقه، هه ره که سیکیش له سهر شارپیگه ی نه و بیت له سهر حقه و هیدایه ته، بویه له به کارهینانی "علی" له و جیگه به دا مانایه که هه به که له به کارهینانی "الی" دا بزر ده بیت، تیپه ربوونمان نه مه نهینیه کی نرد ورده.

گەر ده‌لێی: سوودی ناوه‌یتانی "علی" له‌وه‌دا چیبه، چون ده‌بیت باوه‌ردار بالآتر بیت له‌حق و له‌هیدایه‌ت؟

ده‌لێم: به‌هۆی ئه‌و بالآبوون و به‌رزبوونه‌وه‌ی له‌حق و هیدایه‌ت‌وه‌ ده‌ستی ده‌که‌ون، له‌گه‌ڵ جیگه‌ریبوون و به‌رده‌وامی و راوه‌ستاوی له‌سه‌ریان، له‌هیتانی ئامرازی "علی" ئاماژه به‌ بالآبوون و جیگه‌ریبوون و راوه‌ستاوی هه‌یه، ئه‌مه‌ش به‌ پێچه‌وانه‌ی گومراپی و دلکرمینی (ریب) هه‌ویه، له‌میان‌دا ئامرازی "فی" به‌کارده‌هێنریت که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نو‌ق‌مبوون و بزبوون و ژێرپیکه‌وتنی که‌سه‌که، وه‌ک ﴿فَهَمُّ فِي رَبِّهِمْ يَرُدُّوْنَ ﴿١٥﴾﴾ التوبه: ٤٥، دیسان ده‌فه‌رمویت ﴿وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيَاتِنَا سُدُّوْا عَنْكُمْ فِي الظُّلُمٰتِ ﴿١٥﴾﴾ الأنعام: ٣٩، هه‌روه‌ها ﴿وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٥﴾﴾ فصلت: ٤٥.

سه‌رنجی ئه‌م ئایه‌ته پێرژه بده ﴿وَإِنَّا أَوْلِيَآكُمْ لَعَلَّ هُدًى أَوْ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٤﴾﴾ سبأ: ٢٤، به‌گرتنه‌به‌ری رێگه‌ی حق بالآ لێی ده‌وه‌ستی و خاوه‌نه‌که‌ی به‌رزده‌کاته‌وه بۆ پله‌یه‌کی زۆر به‌رز، رێگه‌ی گومراپیش نزم لێی ده‌وه‌ستی و خاوه‌نه‌که‌ی بۆ نزمترین ئاست داده‌به‌زێنیت.

﴿ پهروه‌ردگارم له‌سه‌ر شارێگه‌ی راست و دروسته

رێگه‌ی رێک و ره‌وان بریتیه‌ی له‌ رێگه‌ی خودا، خودا-سبحانه- هه‌وآلمان پێده‌دات که ناردن و راخستنی ئه‌و رێگه‌یه له‌سه‌ر خودا خۆیه‌تی، وه‌ک باسما‌ن له‌باره‌وه کرد، ئه‌و-سبحانه- رایده‌گه‌یه‌نیت که له‌سه‌ر شارێگه‌ی راست و دروسته (علی صراط مستقیم)، ئه‌مه‌ش له‌ دوو جیگه‌ی قورئاندا هاتوه‌وه: له‌ سوهرتی "هود" و سوهرتی "النحل" دا، له‌ سوهرتی هودا ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ وَرَبِّكَ تَمٰنٍ دَابَّةٍ اِلَّا هُوَ اَخِذْ بِاصْتِيْٓءٍ اِنَّ رَبِّيْ عَلَى صِرٰطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٥٦﴾﴾ هود: ٥٦، له‌ سوهرتی "النحل" یشدا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّرَجُلَيْنِ اٰحَدُهُمَا اٰتٰبُكُمْ لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُوَ كَفٰلٌ عَلٰى مَوْلٰٓئِهٖ اٰتٰمًا يُّوَجِّهَةٌ لَا يٰٓتُ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يٰٓمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلٰى صِرٰطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٧٦﴾﴾ النحل: ٧٦، ئه‌مه‌ نموونه‌یه‌که خودا ده‌یه‌نیت‌وه له‌سه‌ر ئه‌و بتانه‌ی که نه‌یانده‌توانی بیستن و ناخافتن بکه‌ن و بژنه‌ون، به‌لکو کۆل و باربوون به‌سه‌ر به‌نده‌کانیا‌نه‌وه، بته‌که ئاتاج بوو به‌نده‌که‌ی هه‌لیبگریت و دایینی و له‌سه‌ر پێ راییوه‌ستینی و خزمه‌تی بکات، نیتر چون به‌ خودا یه‌کسانی ده‌که‌ن که فه‌رمان به‌ داد و راسته‌وه‌ی و یه‌کته‌په‌رستی ده‌کات؟ ئه‌و

خودایه کی به توانای قسه که ره، له قسه و کرداریدا له سه شاپرنگی راست و دروسته، قسه کانی راست و ته او و ناموزگاری و هیدایه تن، کرداره کانی دانایی و دادپه روه ری و به زهیی و به رزه وه ندییه بۆ مروف، نه مه راسترین قسه یه له سه ر نایه ته که، نه و قسه یه یه که زورینه ی رافه که رانی قورئان جگه له م بۆچونه ناماژه یان به شتیکی تر نه داوه.

ناماژه ی له سه ر رینگه بوون "علی الصراط" واده گه یه نیت که نه و-سبحانه- له سه ر رینگه یه کی راست و دروست بیت، ناماژه ی نه و "له سه ر رینگه بوونه" به گوفتار و به کرداره، واته نه و له سه ر شاپرنگی راست و دروسته به گوفتار و به کرداری، نه مه ش نه و قسه یه هه لئاوه شینیتته وه که ده لیت: نه و-سبحانه- له سه ر شاپرنگی راست و دروسته (علی الصراط المستقیم)

وتراوه: نه و که سه ی له سه ر شاپرنگی راست و دروسته بریتییه له پیغه مبه ری خودا که فرمان به دادپه روه ری و راستپه وی ده کات و له سه ر شاپرنگی راست و دروست پاره ستاوه.

ده لیم: نه م بۆچونه ش دروسته و قسه ی یه که م هه لئاوه شینیتته وه، چونکه خودا له سه ر شاپرنگی راست و دروسته و پیغه مبه ره که شی له سه ریته تی، فرمان ناکات و کرداریک نه نجام نادات به پیی نه و رینگه و پیوستی نه و رینگه یه نه بیت، بینا له سه ر نه مه له نایه ته که دا نمونه که هینراوه ته وه بۆ نیمامی باوه پداران (پیغه مبه ر) له گه ل رینماییکه ری هاوه لدا نه ران - که بتیکی که پولا له - نه و بته توانای هیدایه ت و خیر و چاکه ی نییه، هه روه ها نمونه بۆ نیمامی چاکان هینراوه ته وه، نه و که سه ش بریتییه له پیغه مبه ری خودا (ﷺ) که فرمان به راستپه وی و دادپه روه ری ده کات و له سه ر شاپرنگی راست و دروسته.

له سه ر قسه ی یه که م: نمونه که ده ریاره ی په رستراوی بیباوه پان و په سترای چاکانه، له سه ر قسه ی دووه میس مه به سستی نیمامی بیباوه پان و بتیکی که پ و کویره. هه ردو قسه که ته با و هاوشان و هاوملی یه کترن.

هه ندیک له خاوه ن ته فسرره کان نه وه ی یه که میان باس کردوه و هه ندیکیان نه وه ی دووه م، نایه ته پیروزه که هه ردو قسه که ی مه به سته، ده لیت: وتراوه، هه ردوکیان بۆ باوه پدار و بیباوه په، وه ک چون "عطیه" له نیین عه باسه وه ده گتیریتته وه، "عطاء" ش ده فه رمویت: "الأبکم" که پولا له که "ابی بن خلف" ه، نه و

کسه‌ش فرمان به داد و راست‌روهی ده‌کات (یا امر بالعدل) بریتین له حمزة و عثمان کوربی عه‌فان و عثمان کوربی مظهرن.

ده‌لیم: نایه‌ته‌که ئه‌م قسه‌یه‌ش ده‌گریته‌خۆ و دوو قسه‌که‌ی پیشوو هه‌لناوه‌شینیتیه‌وه، خودا له‌سه‌ر شارپنگه‌ی راست و دروسته، هه‌ر به‌و جوړه پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و شوینکه‌وتوانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، دژی ئه‌وه‌ش: په‌رستراوی بیباوه‌پان و رینماییکه‌ریان، که‌سی بیباوه‌پری شوینکه‌وته (تابع) و شوینکه‌وتوو (متبوع) و په‌رستراو (معبود)، هه‌ندی هه‌ پشینان به‌رترین جوړیان باس کردووه (خودا)، هه‌ندیکیان رینیشاندهره‌که‌یان باس کردووه (پیغه‌مبه‌ر)، هه‌ندیکیان وه‌لامده‌روه‌ی بانگه‌وازیان ناماژه‌ پیداوه (باوه‌پداران)، نایه‌ته‌که ده‌ست بۆ هه‌موو ئه‌وانه‌ ده‌بات و ناماژه‌یان پیدهدات، هاوشیوه‌ی ئه‌مه له‌ قورئاندا زۆره.

نایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی "هود" یش: زۆر روون و ناشکرایه و جگه له‌ به‌ک مانا هیچ مانایه‌کی تر له‌خۆ ناگریت، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که خودا-سبحانه- له‌سه‌ر شارپنگه‌ی راست و دروسته. خودا-سبحانه- له‌ هه‌ر که‌سێک له‌پیشتره له‌سه‌ر ریگه‌ی راست و دروست بێت، سه‌رجه‌م قسه‌کانی راست و ته‌واو و هیدایه‌ت و دادپه‌روه‌ری و راست‌روه‌ی و دنایین ﴿وَمَتَّ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ﴿١١٥﴾﴾ الأنعام: ١١٥، ته‌واوی کرداره‌کانی خودا به‌رژه‌وه‌ندی و حکمه‌ت و به‌زه‌یی و دادپه‌روه‌ری و خێر و چاکه‌یه، هه‌رگیز شه‌پ تیکه‌ل به‌ کردار و گوفتاری نابیت، چونکه شه‌پ له‌ دهره‌وه‌ی شارپنگه‌ی راست و دروسته (الصراط المستقیم)، چون شه‌پ تیکه‌ل به‌ کردار یان گوفتاری که‌سێک ده‌بیت له‌سه‌ر شارپنگه‌ی راست و دروست بێت؟ به‌لکو تیکه‌ل به‌ کردار و گوفتاری که‌سانێک ده‌بیت له‌و ریگه‌یه لایاندابیت و دهرچووین.

له‌ نزاکانیدا علیه‌ الصلاة والسلام- ((لبيك و سعديك والخير كله بيدك والشر ليس إليك))، خێر به‌ده‌ستی خودایه و شه‌پ نادریته پال خودا. لاناگریته‌وه به‌ لای رافه‌کردنی که‌سانێکدا که له‌ رافه‌کردنی فه‌رمووده‌که‌دا ده‌لین: به‌شه‌پ که‌س له‌ تۆ نزیک نابیته‌وه، یان بۆ لای تۆ به‌رز نابیته‌وه. ماناکه‌ی بالاتر و گه‌وره‌تر و ریزوپیزی مه‌زنتره له‌و مانایه، که‌سێک هه‌ر هه‌موو ناوه‌کانی جوان و چاک و پاکین و سه‌رجه‌م سیفه‌ته‌کانی له‌ که‌مالدا بن و کرداره‌کانی سه‌رتاپا حکمه‌ت بن، هه‌موو گوفتاره‌کانی راست و ره‌وان بن، هه‌رگیز نابیت شه‌پ بجیته‌ ناو ناو و سیفه‌ته‌کانی، یان کردار و

گوفتاره كانیه وه، ئەم مانایه له گهڵ ئەم ئایه ته پیرۆزه له سه ره یه ك دابنێ ﴿إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ٥٦، هود: ٥٦، تیرایمینه و ببینه چۆن به دوایدا ده فه رمویت ﴿إِنِّي نَوَّكَلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾ هود: ٥٦، واته ئەو په روه ردگارمه، راده ستم ناکات و بزرم ناکات، ئەو په روه ردگاری ئیوه شه، ئیوه به سه ر مندا زال ناکات و هیژ و ده سه لاتتان به سه ر مندا پینادات، ناوچاوانی ئیوه به ده سستی ئەوه -سبحاله- ئیوه ناتوانن هیچ کاریک به بی ویستی ئەو بکن، هه رچی پیتی له سه ر زه وی دانابیت جله وی له ده سستی ئەو دایه، به مؤله تی ئەو نه بیت ناتوانن بجوولین، ئەوه -سبحاله- کاریان پی ده کات، له گهڵ ئەمه شدا له کارکردنی له وانهدا و جووله و بزوانیان و جیبه جیکردنی بپیری بپراوه و قه در و ئەندازه گریبه کهیدا: له سه ر شارپنگه ی راست و دروسته، هیچ کاریک له و کارانه ناکات له روه ی حیکمه ت و دادپه روه ی و به رژه وه ندیبه وه نه بیت، ئەگه ر ئیوه به سه ر مندا زال بکات ئەوه بق حیکمه تیکه و ده بیت له سه ری ستایشی بکه م، چونکه زالکردنه که به ده سستی که سیکه که له سه ر شارپنگه ی راست و دروسته، ستم ناکات و کاری هه وانته ئەنجام نادات به بی حیکمه تیکه ی بپراوه .

﴿نامۆبوونی ته نهاکه وتنه وه چاره سه ره که ی ناوړنه دانه وه یه﴾

له به ر ئەوه ی داخوازیکه ری شارپنگه ی راست و دروست داخوازیکه ری ریگه یه که زۆرینه ی خه لکی تیایدا روه به روه ی شکست بوونه ته وه، ئەو ده یه ویت ریگه یه ک بگریته به ر که هاوده می که م و ده گمه نه، ده روونیش نامۆبوونی ته نهایی و هۆگری دۆست و هاوه ل له سه ر و هه ویری دایه، خودا ئاگا هیداوه به هاوده م له سه ر ئەم ریگه یه، ئەوانه ش بریتین له وانه ی که ﴿أَنعمَ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ النَّبَاتِ وَالصَّيْقِلِ وَالشَّهَادَةِ وَالصَّلَاحِ﴾ وَحَسَنَ أَوْلِيَّكَ رَفِيقًا ﴿النساء: ٦٩﴾، خودا -سبحاله- لیره دا شارپنگه (صراط) ی داوه ته پال هاوده مانی خۆی له سالیکانی ریگه که، ئەوانه ئەو ده سته یه ن نیعه ته کانی خودایان به سه ردا داباری، تاکو بو داواکه رانی هیدایه ت و سالیکانی ریگه که نامۆبوونی ته نهایی له ئەه لی سه رده م و هاوړه گزه کانی خۆیان بپه وینتته وه، بۆنه وه ی بزانتیت هاوده مانی ئەو له سه ر ئەم ریگه یه بریتین له وانه ی نیعه تی خودایان به سه ردا داباریوه و گوی ناده ن به په رگرتنی شکسته خواردوان له ریگه که، ئەوان که م نرخن با ژماره یان زۆتر بیت، وه ک هه ندی له پیشین ده لێن ((ده ست به ریگه ی

حَقوه بگروه و که می شوینکه وتوانی توشی نامۆبونت نه کات، ناگاداری ریگی بی بتل به و فریونه خۆیت به ژماره زۆری تیاچوو هکانی سه ر ئه و ریگیه))، هه رکات هه ست به ته نهایی و نامۆبوون کرد ته ماشای هاوده می پیشتر بکه و هه ولبد ه پئیان بگهیت، چاوداخه له خه لکانی تر جگه له وان، ئه وان هه یچ سوودیکت لای خودا پیناگه یه نن، گه ر له سه ر ریگی رۆیشنتت به ره و خودا هاواریان لیکردی لا مه که ره وه به لایندا، هه رکات لات کرده وه به لایندا په لکیشت ده که ن و به ده بخت ده که ن.

بوو نمونه ت بۆ ده هینمه وه با چیگی بایه خی تو بن.

نمونه ی یه که م: پیاویک له ماله وه ده رچوو بۆ نوێژکردن، ته نها بۆ ئه و کاره چوو بوویه وه ده ره وه، له سه ر ریگی که ی شهیتانیک له شهیتانه کانی مرۆف هاته به رده می، چه ند قسه یه کی ئازاره خشی پیتوت، ئه ویش وه ستا و وه لامی دایه وه و هه لشاخان به یه کتردا، له وانیه شهیتانه مرۆبیه که به هیزتر بوویت له ئه و، بۆیه زال بوو به سه ریدا و به زاندی، چۆن؟ ریگی لی گرت تا نه گاته مزگه وت، له وانیه پیاوه که له شهیتانه مرۆبیه که به هیزتر بوویت، به لام به هۆی خه ریکبوونی به شهیتانه که وه ریزی یه که می نوێژکردن و گه یشتنی ته واو به نوێژی جه ماعه تی له ده ست چوو، گه ر لا به لای شهیتانه که دا بکاته وه وره به شهیتانه که ده دات بۆ په لامار و زالبوون به سه ریدا، له وانیه ویست و لیبرانی پیاوه که خاوبیته وه بۆ نوێژه که ی گه ر مه عریفه و زانستی به شهیتانه که هه بیته، له هه ولی گه یشتنه جه ماعه ت به نه ندازه ی لاکردنه وه ی بیر و زهینی به لایدا سارد ده بیته وه، گه ر پشتی تیکرد و ته نها به و کاره وه خه ریک بوو ده یه ویت نه جامی بدات، و ترسا نوێژه که ی له ده ست بچیت، یان کاته که ی برپوات، ئه وا دوژمنه که ی ئه و شته ی ده یه ویت دهستی ناکه ویت.

نمونه ی دووه م: ناسک له سه گ خیراتر ده پوات، به لام کاتیک هه ستی به دوژمنه که ی کرد لا به لایدا ده کاته وه، ئه مه ش ده بیته هۆی خاوبوونه وه ی راکردنه که ی، بۆیه سه گه که ده یگاتی و ده یخوات.

مه به ست له باسکردنی ئه و هاوده مه لابرندی نامۆبوونی ته نها که وتنه و هانی رۆیشنتی به رده وام و سووربوون و خۆه لکردن بۆ ئه و رۆیشنته تا کو پئیان بکاته وه.

نه مه یه کیکه له سووده کانی دوعای قنوت ((اللهم اهدني ليمان هديت))، واته بمخه ناو نه و دهسته یه وه و بمکه به هاوده میان و له گه لیان بم.

سوودی دووهم: بریتیه له تهوه سول کردن بۆ لای خودا به نیعمه تهکانی نهو سبخاله- ههروه ها به چاکهکانی له گه ل نهوانه ی نیعمه تی هیدایه تی پی به خشین، واته نیعمه تی هیدایه ت داه بهوانه ی که هیدایه ت دان، نه مه ش نیعمه تیکه له توه، لهو نیعمه ته به شم بده، بمکه به به کیک لهوانه ی نیعمه ت به سهردا دابارانن، واته تهوه سولکردن به چاکه ی خودا بۆ لای خودا.

سوودی سییه م: وهك چۆن داواکارێك به كه سیکی به خشنده ده لیت: خیرم پی بکه له ریزی نهوانه ی خیرت پی کردوون، فیرم بکه له ریزی نهوانه ی فیرت کردوون، چاکه له گه ل بکه له ریزی نهوانه ی چاکه ی خۆت ده یانگرتوه.

🕌 به ناوه جوانهکانی خودا و بهندایه تی کردنی تهوه سول دهکهین

له بهر نهوه ی داوا ی هیدایه ت له خودا مه زنترین داوا یه و گه یشتن پیی به نرخترین به خششه: بۆیه خودا بهندهکانی به چۆنیتی داواکردنه که فیر کردووه، فرهمانی پیداون له بهرده میدا ستایشی خودا بکه ن و پیایدا هه لبدن و به گه وه و شکومه ند رایبگرن، پاشان ناوه ی تانی بهندایه تی و به کتاپه رستییان، نه م دوانه دوو وه سیله ن بۆ گه یشتنه داواکانیان: به ناو و سیفه تاکانی خودا تهوه سول بکه (الحمد لله رب العالمین، الرحمن الرحیم، مالک يوم الدين)، ههروه ها به بهندایه تیت بۆ خودا تهوه سول بکه (إياك نعبد وإياك نستعين)، نه م دوو وه سیله یه داوا له گه لیان ناگه رپته وه، نهوه ی پالپشتی نه م دوو وه سیله ناماژه بۆکراوه دهکات نهو دوو فره مووده یه که ئیبن حه بان له سه حیه کهیدا و ههروه ها ئیمام نه حمده و ترمذی ده باره ی "الإسم الأعظم" ریوایه تیان کردووه.

یه کتیکیان: ((حدیث عبدالله بن بریده عن أبيه قال: سمع النبي ﷺ رجلا يدعو، ويقول: اللهم إني أسألك باني أشهد أنك الله الذي لا إله إلا أنت، الأحد الصمد، الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد. فقال: والذي نفسي بيده، لقد سأل الله باسمه الأعظم، الذي إذا دعى به أجاب و إذا سأل به أعطى)) ئیمامی "ترمذی" ده فره مویت: فره مووده یه کی سه حیه. نه م دوعایه تهوه سوله به خودا به به کتاپه رستی خودا، شایه تیدانی داواکه ره به تاك و ته نهایی خودا، جیگیرکردنی سیفه تهکانی خودایه به ناماژه ی ناوی "الصمد" نه م ناوه

وهك ئیبن عباس له سه رمانا كه ی ده فهرمویت: ((ئهو زانیه ی كه زانسته كه ی كامل بووه، ئهو به ده سه لاته ی كه ده سه لاته كه ی كامل بووه))، له ریوایه یتکی تردا له ئیبن عباسه وه ((ئهو سه رداره ی كه هه رچی جوړی سه رداریه تیایدا كه یشتو ته كه مال))، ئه بو وائیل ده لئیت ((ئهو سه رداره ی كه سه رداریکردنه كه ی ناكو تابه))، سه عیدی كوړی جو به ییر ده فهرمویت ((ئهو كه سه ی له هه رچی سیفات و كردار و گو فتاردا كه یشتو ته كه مال))، هه روه ها به نه ریکردنی لیکچوو اندن (التشبهه) و نموناندن (التمثیل) ی ناو و سیفه ته كانی خودای مو ته عال به وتنی (ولم یکن له کفوا أحد) - هاوشان و هاوتا و هاوشیوه ی بۆ نییه، ئه مه ش بریتیه له وه رگێرپان و نمایش کردنی باوه پری ئه هلی سوننه ت، سه رنه نجام ته وه سولکردن به ئیمان - به هه مو ئه وانیه ئاماژه یان پیدرا و شایه تیدان پێیان - بریتیه له ناوی مه زنی خودای مو ته عال (الإسم الأعظم).

فه رمووده ی دووه میان: ((حدیث انس: أن رسول الله ﷺ سمع رجلا يدعو: اللهم اني نألك بأن لك الحمد، لا إله إلا أنت، المنان، بديع السموات والأرض، ذا الجلال والإكرام، يحيي يا قيوم، فقال: لقد سألك الله باسمه الأعظم)) ئه مه ش ته وه سوله به ناو و سیفه ته كانی خودای مو ته عال.

سوره تی "الفاتحة" دوو جوړ ته وه سولی له خۆ گرتووه، ئهو دوانه ش: ته وه سول به حمد و سه نای خودا و شكۆمه ند کردنی، له گه ل ته وه سول بۆ لای خودا به به ندایه تی کردنی و یه كتاپه رستی، دواتر و داوی ئهو دوو وه سیله یه داوای گرنگترین داوا و باشتترین و یستراو ده كرت كه بریتیه له هیدایه ت.

هاوشیوه ی ئه مه، داوا كه ی پێغه مبه ره (ﷺ) كاتیک له شه ودا بۆ نوێژ هه لده ستا و له خودا داوای ده كرد، ئیمامی بوخاری له سه حیحه كه یدا له ئیبن عباسه وه ریوایه تی كریوه ((اللهم لك الحمد، أنت نور السموات والأرض و من فیهن، و لك الحمد أنت الحق، و وعدك الحق، و لقاءك حق، و الجنة حق، و النار حق، و النبیون حق، و الساعة حق، و محمد حق، اللهم لك أسلمت و بك آمنت، و عليك توكلت، و إليك أبت، و بك خاصمت، و إليك حاكمت، فاغفر لي ما قدمت و ما أخرت و ما أسررت و ما أعلنت، أنت إلهي لا إله إلا أنت)) لێزه دا باسی ته وه سول ده كات به حمد و سه نا له سه ری و به ندایه تی و ملكه چی بۆی، پاشان داوای لێخۆشبوون (المغفرة) ی لێكرد.

سورهتی "الفاتحة" والأکهری دهرگای یه کتاپه رستی

سورهتی "الفاتحة" هه رسی جۆره یه کتاپه رستییه که له خۆ ده گریت، که هه رچی پیغه مبه رانه —عليهم الصلاة والسلام— له سه ری کۆکن.

یه کتاپه رستی دوو جۆره: جۆریکیان له "زانست و باوه" (العلم و الاعتقاد) دایه، جۆریکی تریان له "ویست مه به ست" (الإرادة والقصد) دایه، به یه که میان دهوتریت: یه کتاپه رستی زانستی، به دووه میشیان دهوتریت: یه کتاپه رستی ویست و مه رام و مه به ست، ئەمەش به هۆی وابسته بوونی یه که میان به "هه وال و مه عریفه" وه و دووه میان به "مه به ست و ویست" هه. ئەمە ی دووه میان دیسان دوو جۆره: یه کتاپه رستی له پهروه ردگاری خودادا (توحيد في الربوبية) له گه یه کتاپه رستی له خواپه تی خودادا (توحيد في الإلهية)، ئەمە سی جۆر له یه کتاپه رستی.

یه کتاپه رستی زانست: خولگه که ی به دهوری جیگیرکردنی سیفاتی که مالداده سوپیته وه، ههروه ها نه ریکردنی چوواندن و نموواندن (التشبيه والتمثيل) و پاکراگرتنی خودا له نهنگی و ناته واوی، دوو شت به پوختی و به دووردریژی نامازه به م جۆره یان ده که ن:

پوخته که یان: بریتییه له جیگیرکردنی ستایش "حمد" بو خودا—سبحانه—، دووردریژه که ش: بریتییه له باسکردنی سیفاتی خواپه تی و پهروه ردگاری و به زه بی و مولک، ئەم چوار سیفه ته ده بنه خولگه ی هه موو ناو و سیفه ته کانی خودای موته عال. له ئامیزگرتنی ستایش (حمد) بو ئەم جۆره یان (یه کتاپه رستی زانست): ستایش مه دح و پیاوه لدانی که سی ستایشکراو (محمود) به سیفاتی که مال و جوانی و شکۆمه ندی له خۆ ده گریت، له گه ل خۆشویستن و رازیبوون لیتی و ملکه چ بوون بۆی، که سیک نابیت به ستایشکەر (حامد) گه نه ریی سیفه تیکی ستایشکراو (محمود) ه که بکات، یا خود پشت له خۆشویستنی بکات و بۆی ملکه چ نه بیت، تا سیفاتی که مالتی ستایشکراوه که زۆرترییت ستایشکردنه که ی ته واوتر ده بیت، تا سیفاتی که مالتی که متر بیت ستایشکردنه که ی که متر ده بیت، بۆیه هه رچی ستایشه بو خودایه (الحمد لله) ستایشیک که جگه له خودا که س ناتوانیت ناماری بکات به هۆی که مال و زۆری سیفه ته کانیه وه، له م پیناوه دایه هیه یه کیک له دروستکراوه کانی ناتوان ناماری ستایشی خودا بکن، ئەمەش به هۆی بوونی سیفاتی

کمال و جوانی و شکوہ ندیہ وہ کہ جگہ لہ خوی - سب حالہ - کہ س ناتوانیت بیان ژمیریت،
 خیرہ خودای موعہ عال زہمی خواوہ ندہ کانی بیباوہ پان دہ کات و نہ نگیان - بہ دارنپینی
 سیفتی کہ مال لیبان - دہ داتہ پال، عہ بیداریان دہ کات بہ وہی نابستن و نابینن،
 تخافتن ناکن و ناتوانن ہدایہت بدہن، سوود و زیان نابہ خشن، نہ مہ سیفتی خوی
 جہمی "یہ کانہ کہ بتہ کانی پی عہ بیدار کرا، سیفتی بتہ کانیان دایہ پال خودا،
 یکی و بہ رزی و شکوہ ندی بؤ خودا لہ وہی ستہ مکاران و ملیچیکہ ران لہ سہر نہ و
 - مینن، خودا لہ نبیراہیمہ وہ - دوستی خوی (خلیل اللہ) - لہ بہ لگہ ہینانہ وہ بؤ باوکی
 - گنیریتہ وہ ﴿يَتَابَتْ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾ ﴿٤٢﴾ مریم: ۴۲، گہر
 خودای نبیراہیم بہ و سیفت و شیوہ بووایہ، نازہر پی پی دہوت: توؤش خوداکت وہ ک
 خوداکہی منہ، چؤن نہ وہی من بہ خراب دہ زانی و داوام لیدہ کہی نہ پیرستم؟ بہ لام
 گہن ہاوہ لدانانی بؤ خودا نازہر لہ جہہ میہ کان زیاتر خودای دہ ناسی، ہر بہ و
 حورہ بیباوہ رانی قورہ یش لہ گہل ہاوہ لدانانیاں بؤ خودا دانیاں دہنا بہ سیفتی
 - روستکہر و بالابوونی نہ و لہ دروستکراوہ کانی، خودا دہ فرموی ﴿وَأَتَّخَذَ قَوْمٌ مُّوسَىٰ مِنْ
 حُرِّمٍ مِّنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ
 وَكَانُوا ظَالِمِينَ﴾ ﴿١٤٨﴾ الأعراف: ۱۴۸، گہر خودای بوونہ وہر - سب حالہ - بہ و جوڑہ
 بوہ نہ و رخنہ یان لی نہ دہ گہرا، نامازہ کردن بہ پوچی خویہ تی نہ و پیرستراوہ
 ہر دہ کرا.

گہر بوتیریت: خودای موعہ عال ناخافتن لہ گہل بہ ندہ کانیدا ناکات.

- دہوتیریت: با، خودا ناخافتنی لہ گہل کردوون، ہندیکیان لہ پشتی پیردہ وہ لہ
 نہ وہ وہ بؤ خودا و بہ بی ہؤکار وہ ک موسا (علیہ السلام)، ہہ یانہ لہ سہر زمانی فریشتہ بہ کی
 بئرلو، وہ ک پیغہ مہ ران، مرقہ کانی تر لہ سہر زمانی پیغہ مہ رانہ وہ ناخافتنیاں
 گہل خودا کردوہ، کہ لامی خوی بؤ دابہ زاندوون کہ پیغہ مہ ران رایانگہ یاندوہ.

بنیان وتن: نہ مہ نہ و کہ لامی خودایہ کہ ناخافتنی پیکردوہ و فرمانمان پیکراوہ بہ
 نیوہی بگہ یینن، لیردہ پیشینان دہ لین: ہر کہ س باوہ پی بہ وہ نہ بیت کہ خوا قسہ کہر
 حکمہ) ہ نہ و باوہ پی بہ پہ یامی سہر جہم پیغہ مہ ران نیہ، چونکہ حہ قیقہ تی نہ و
 پہ یامانہ گہ یاندنی کہ لامی خودا بوہ کہ ناخافتنی پیکردوہ لہ گہل بہ ندہ کانیدا، نہ گہر

نه‌ریی که لامی بگریت نه‌وا نه‌ریی په‌یامی ده‌گریت، خودا له سورته‌ی "طه" له‌سه‌ر "السامری" ده‌فه‌رمویت ﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا لَّهُمْ خُرَارًا فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسُوا ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ طه: ٨٨ - ٨٩، گپ‌رانه‌وه‌ی وته (رجع القول) بریتیه له ناخافتن کردن، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجَّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ النحل: ٧٦، نه‌ریکردنی سیفته‌ی که لامی کرد به پوچی خواوه‌ندی، نه‌مه‌ش کاریکی زانراوه به فیتره‌ت و ژیری ته‌ندروست و کتیه‌ه ناسمانیه‌کان: که‌سی بیبه‌ش له سیفاتی که‌مال نابی‌ت بگریت به خودا و هه‌لسوپینه‌ر و په‌روه‌ردگار، به‌لکو نه‌و که‌سه زه‌مکراو و نه‌نگ و ناتا‌واوه، نه له سه‌ره‌تا و یه‌که‌مجاره‌وه، نه له کورتایی و دواجاره‌وه ستایشی بۆ نییه، ستایشی یه‌که‌مجار و دواجار ته‌نجا بۆ که‌سیکه سیفاتی که‌مال و جوانی و شکومه‌ندی هه‌بی‌ت که له و پیناوه‌دا شایسته‌ی ستایش‌کردنه، به‌و مه‌به‌سته بووه پیتشینان کتیه‌ه‌کانیان - که له‌سه‌ر سوننه دایان ناوه، یان له‌سه‌ر جینگیرکردنی سیفاتی په‌روه‌ردگار و به‌رز و بلندی له دروستکراوه‌کانی، یان ناخافتن کردنی خودا - ناوی "یه‌کتابه‌رستی" یان لیتاوه، چونکه نه‌ریکردنی یه‌کتابه‌رستی و بیباوه‌ری پیی، بیباوه‌رییه به دروستکه‌ر (الصانع)، یه‌کتابه‌رستی خودا بریتیه له: جینگیرکردنی سیفاتی که‌مالی و پاک‌راگریتی له چوواندن و ناتا‌واوی، په‌کخه‌ران (المعطله) نه‌ری کردنی سیفات و په‌کخستنی دروستکه‌ر له و سیفه‌تانه به یه‌کتابه‌رستی ناو ده‌بن، به چوواندن و به‌رجه‌سته‌کردن و نموناندن (التشبيه، التجسيم، التمثيل) نه‌و سیفه‌تانه بۆ خودا جینگیر ده‌که‌ن، به ناوی حه‌ق ناویان له باتل نا بۆ پیدانی ره‌واج و رووکه‌ش کردنی، به ناوی باتلیش ناوی حه‌قیان ناوه تاکو خه‌لکی له حه‌ق دووربخه‌نه‌وه، زۆربه‌ی خه‌لکی ره‌خنه‌ی ره‌خنه‌گرانه‌یان نییه ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ يَجْدَلَ لَهُ وَلِئَامُرُ شِدًا ﴿٧٧﴾ الكهف: ١٧، ستایشکراو له‌سه‌ر نه‌بوونی سیفات و بیده‌نگی و نه‌بوونی که‌لام ستایش ناگریت، مه‌گر نه‌ریی نه‌نگی و ناتا‌واوی لی بگریت و سیفته‌ی پیچه‌وانه‌ی نه‌و سیفاتی نه‌نگی و ناتا‌واوییه له‌خۆ بگریت له که‌ماله جینگیرکراوه‌کان، نه‌گینا دارپینی سیفته‌ه ناباشه‌کان له خودا هیچ ستایش و پیا‌ه‌لدان و که‌مالیکی بۆ خودا تیدا نییه.

ستایشی خودا بۆ خۆی له‌سه‌ر نه‌بوونی کور: سه‌رداری و ده‌وله‌مندی و خاوه‌ن مولکی و ملکه‌چبوونی هه‌موو شتی‌ک بۆ خودا له‌نامیز ده‌گریت، هه‌بوونی کور نه‌ریی

هموو نه وانه دهکات ﴿ وَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذُ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلَكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
وَيْفٌ مِّنَ الدُّنْيَا وَكَبِيرَةٌ تَكْبِيرًا ﴾ ﴿ الإسراء: ١١١.

ستایش کردنی خۆی -سبحانه- له سه ره بوونی هاوه ل تاك و ته نهایی نه و له
به بوه ردگاری و خوابه تی له خۆ ده گریت، ههروه ها به کتایی له سیفاتی که مال له نامیز
-ده گریت که وه سفی که سی تری پیناگریت، چونکه که سه که ده بیته هاوه لی خودا، گه
سیفاتی که مالی خودا نه ری بگریت نه و کات بوونه کانی تر له بوونی خودا کاملترن،
چونکه نه وهی له بووندایه کاملتره له وهی له نه بووندایه، بۆیه خودا -سبحانه- به
ه بوون (عدم) ی سیفات ستایشی خۆی ناکات، مه گه نه و نه بوونه جیگیر بوونی که مال
ه خۆبگریت، وه که نه و ستایش کردنی خۆ که نه و -سبحانه- که سیکه نامریت
﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْيَحْيَى الَّذِي لَا يَمُوتُ ﴾ ﴿ الفرقان: ٥٨، نه م نه ری کردنه له نامیزگریتی
نه بو خودا، ستایشی خۆی کردوو به وهی وه نه وز و خه و نایباته وه ﴿ لَا تَأْخُذُهُ
سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ﴾ ﴿ البقرة: ٢٥٥، نه مه ش که مالی راوه ستاوی و راگری (قیومی) ی خودای
تیدایه، ستایش کردنی خۆ به وهی که ردیله یه که له زهوی یان له ناسمان، که وره تر و
جووگر له که ردیله ی لی بزر نایبت ﴿ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِن مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
سَمَاءٍ وَلَا أَصْفَرٍ مِّنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴾ ﴿ یونس: ٦١، نه مه ش که مالی
زانست و ئابلوقه دان له خۆ ده گریت، ستایشی خۆ به وهی سته م له که س ناکات که مالی
-به بوه ری و چاکه له خۆ ده گریت ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ﴾ النساء: ٤٠، ستایشی
خۆ به وهی بینین په یی پی نابات ﴿ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ ﴾ الأنعام: ١٠٣، نه مه ش بو
که مالی مه زنی و شکومه ندی خودا ده که ریته وه که نابینریت و په یی پی نابریت، هه
به جو ره ده زانیت و هیچ زانست و زانینیک ئابلوقه ی خودای پی نادریت، ته نها نه ری
بینین مانای که مال ناگه یه نیت، چونکه نه بوون (عدم) یش نابینریت، له نه بینراوی
شتیک به ته نها هه رگیز که مالی تیدا نییه، به لکو کاتیک که مالی تیدایه نه ببینریت و نه
په یی پی بریت، به هوی مه زنی له خودی خۆیدا و بالابوونی له وهی دروستکراو په یی
پی بیات، هه ره به و جو ره ستایش کردنی خۆ به نه بوونی بیناگایی و له بیرچوون، بو
که مالی زانستی خودا ده که ریته وه.

هه رچی نه رییه له قورئاندا که خودا ستایشی خۆی پی کردوو بو جیگیر کردنی
دزه کانی نه و نه ریگراوانه یه و بو له نامیزگریتی که مالی جیگیر کردنی دزه کانه. نه وه ت

زانى كه حەقىقەتى ستايش بەدواى جىگىركردنى سىفاتى كەمالدا دىت، نەرىكردنى سىفەتەكانى كەمال نەرىكردنى ستايشى خودايە، نەرىكردنى "ستايش" یش بەدوايدا دى ستايش جىگىر دەكات.

❁ مانای ناوہ جوانەکان نەرى ناکەین

ئەمە بەلگە بە لەسەر یەکتایى ناو و سىفەتەكانى خودا.
 ئاماژەى پىنج ناوہ كە لەسەر یەکتایى ناو و سىفاتى خودا كە (الله، والرب، والرحمن، والرحيم، والملك) لەسەر دوو بنچینە بونىادنراون:
 یەكەمیان: ناوى "الرب" تبارك و تعالى ئاماژە بە لەسەر سىفاتى كەمالى خودا، ئەو ناوہ لە سىفات داتاشاراوە، بۆیە هەم ناوہ و هەم وەسفە، بەو هەش بوو بە ناوى باش و جوان (الحسنى)، گەر وشەگە لىك بوونایە مانایان تىدا نەبوایە باش و جوان (حسنى) نەدەبوون و ئاماژەشيان بە مەدح و كەمال نەدەكرد، ئەوكات دانانى ناوى تۆلەسەندنەوہ (الإنتقام) و تووڕەى (الغضب) لە جىگەى شوینى بەزەى (الرحمة) و چاكە (الإحسان) وەك یەك و ابوون و بەپىچەوانەشەوہ، ئەو كاتە دەوترا (اللهم إني ظلمت نفسي فاغفر لي إنك أنت المنقم، واللهم أعطني فإنك أنت الضار المانع)، مەر بەو جۆرە.

نەرىكردنى مانای ناوہ جوانەكانى خودا كە وەرەترىن لادانە تىياندا، خوا دەفەر مویت ﴿وَذُرُوا الَّذِينَ يُلْتَمِئُونَ فِي أَسْمَائِهِمْ مَيْجَرُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الأعراف: ١٨٠)، مەر وەها لە بەر ئەوہى گەر ئەو ناوانە ئاماژەيان بە مانا و وەسف نەكردبايە دروست نەبوو هەوالى لە مەر چاوگەكانيان بدابايە و خۆى پى وەسف بكردبايە، بەلام خودا هەوالى داوہ دەبارەى خۆى بە چاوگەكانى ئەو ناوانە، خۆى و پىغەمبەرەكەى جىگىرى كردوون، وەك ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ (الذاريات: ٥٨)، زانرا كە "القوي" لە ناوہ جوانەكانى خودايە، ماناكەى وەسفر او بە هیز (الموصوف بالقوة)، مەر وەها ﴿فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾ (فاطر: ١٠)، عەزىز كەسێكە عىززهتى هەبىت، گەر جىگىركردنى هیز و عىززهت نەبوایە بۆ خودا ناوى بە هیز و عەزىزى لى نەدەنرا، بە هەمان شىوہ ئايەتەكانى ﴿أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ﴾ (النساء: ١٦٦) ﴿أَنَّمَا أَنْزَلَ بِعِلْمِ اللَّهِ﴾ (هود: ١٤).

لە فەر موودەى سەحىدا لە پىغەمبەرى خوداوہ (ﷺ) ((إن الله لا ينم، ولا ينبغي له أن ينم، يخفض القسط و يرفعه، يرفع إليه عمل الليل قبل النهار، وعمل النهار قبل الليل، حجابه

النور، لو كشفه لأحرقت سبحات وجهه ما انتهى إليه بصره من خلقه))، فہرموودہ کہ ئہو چاوگہی جیگیرکرد (بصر) کہ ناوی "البصیر" ی لیداتاشاراوه .

ئہ سہ حیجی بوخاریدا له عائشہ وہ -خوای لی رازی بیت- ((الحمد لله الذي وسع سمعه الأصوات))

ئہ سہ حیجدا فہرموودہی ئیستیخارہ ((اللهم إني أستخرك بعلمك، وأستقدرك بقدرتك)) نو "قادر" -بالادہستہ به هوی "قدره" وہ .

خوای موته عال به موسا پیغه مبه ر ده فہرمویت ﴿إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمِي﴾ (الأعراف: ۱۴۴، ئہو -سبحانه - قسه گەر (متکلم) ه به "که لام" .

خودا مه زن "العظيم" ه، چونکه مه زنی "العظمة" ی هیه، له فہرموودہی سہ حیجدا له پیغه مبه ری خوداوه (ﷺ) ((يقول الله تعالى: العظمة إزاري، والكبرياء ردائي))، ئہو حه کیمه چونکه خاوه نی حوکمه ﴿فَلَعَلَّكُمْ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾ غافر: ۱۲، موسلمانان کو دهنگن له سهر ئه وهی ئه گەر که سیک به ژيانی خودا، یان بیستنی، یان بینینی، یان هیزی، یان عزیزه تی، یان مه زنی سویند بخوات سوینه که ی دروسته و جیگیربووه و نه باریکدا سوینده که ی راست نه بیت ده بیت که فاره تی بدات، چونکه ئه مانه سیفاتی که مالی خودان و ناوه کانیان لیوه داتاشاراوه .

دیسان: گەر ناوه کانی خودا مانا و سیفاتیان له نامیز نه گرتبایه گونجاو نه بوون هه وال له مهر خودا بدن به فرمان (فعل) ه کانیان (واته به فرمانه داتاشاراوه کان له و ناوانه)، ئه و کاته نه ده و ترا: خودا ده بیستنی و ده بیننی و ده زانی و ته قدیر دهکا و ده یه وی، جیگیرکردنی حوکمی سیفه ته کان و ابهسته ی لقیکه له جیگیرکردنی ناوه کانی، گەر بنچینه و سه چاوه ی سیفه ته که (واته ناوه کان) نه ری کران ئه و کات ناتوانزیت حوکمی سیفه ته کان جیگیر بکرین .

مهروه ها گەر ناوه کانی خاوه ن مانا و وه سف نه بوونایه ئه و ناوی جامد ده بوون وه که ناوه تاییه ته کان (الأعلام) که دانه نراون بو ناولینراوه کان به هوی مانایه که وه که پی پی مه لدهستن، بویه هه موویان یه کسان ده بوون، جیاوازی له نامازه بوکراوه کانیا نندا نه ده بوو، ئه مه ش لوتبه رزییه کی ئاشکرایه و بوختانیکی روونه . ئه و که سه ی مانای ناوی "القدیر" ده کات به مانای ناوی "السمیع و البصیر" و مانای ناوی "التواب"

دەكات بە مانای ناوی "المنتقم" و مانای ناوی "المعطي" دەكات بە مانای ناوی "المانع" ئەو لە پەروى ئەقل و زمان و فیتەرەتەو لەوتبەرزى نوواندووه .
بۆیه نەرى كوردنى مانای ناوەكانى گەورەترین لادانە لە ناوەكان .

❁ پىويستى تىگەيشتن لە پىويستىبەكانى سىفاته

بىچىنەى دووهەم: ھەر ناویك لە ناوہ جوانەكانى خودا-تبارك و تعالى- وەك چۆن نامازە بە زات و سىفەت دەكات كە لىي داتاشراوہ بە پراوپىرمانا كەى، ھەر بەو جۆرە دوو نامازەى تر دەگەيە نىت ئەوانەش "لە نامىزگرتن و پىويستىبون" ن، بە لە نامىزگرتن: نامازە بە سىفەت دەكات و ھەر بەو جۆرە نامازە دەدات بە زاتى خوداى موتەعال بە بى سىفەت، ھەر وہا نامازە بە سىفەت كى تر دەدات بە "پىويستىبون". بۆ نمونە ناوی "السميع" نامازە بە زات و بىستى پەرورەدگار دەكات بە پراوپىرمانا، ھەر وہا نامازە دەكات بە زات بە تەنھا و بە بىستى بە تەنھا، دواتر نامازە بە ناوی "الحي" و سىفەتى "الحياة" دەدات بە لە نامىزگرتن (چونكە گەر زىندوو نە بىت ناتوانىت بىستىت)، ھەر بەو جۆرە تەواوى ناو و سىفەتەكانى ترى خوداى موتەعال .

بە لام خەلكى لە مەپ ناسىنى "پىويستىبون" و "ناپىويستىبون" ناستيان جۆراوجۆرە، لىرەوہ جىاوازى دەكەوتتە نىوانيانەوہ لە زۆرىك لە ناو و سىفات و ئەحكامدا، ئەو كەسەى كە دەزانىت ئەتجامدانى كردارى نازادانە پىويستى زىندەگىيە، ھەر وہا بىستن و بىنين پىويستى زىندەگىيەكى كاملە و تەواوى كە مالاتى تر لە پىويستىبەكانى زىندەگىيەكى كاملەوہ سەرچاوە دەگرن: ئەوا ئەو كەسە لە ناوى خودا و سىفات و كردارى شتىكى جىگىر كردووہ كە ھەر كەس ئەو پىويست بوونە نەزانىت و حەقىقەتى زىندەگى و پىويست بوون پەى پى نەبات نەرى دەكات، ھەر بەو جۆرە ھەموو سىفەتەكانى ترى .

ناوى "العظيم" كۆمەلىك پىويستىبونى بۆ ھەيە كە ھەر كەس مەزنى خودا نەناسىت نەرىيان دەكات .

ھەر وہا ناوى "العلي" و ناوى "الحكيم" و ھەموو ناوہكانى تر، لە پىويستىبەكانى ناوى "العلي" بوونى بالابوونى رەھايە (العلو المطلق) بە ھەموو شىوہەيك، ئەو سبھانە- لە

هه‌موو روویه‌که‌وه بالابوونی ره‌های هه‌یه: بالابوونی قه‌در، بالابوونی زالی، بالابوونی خود، هه‌ر که‌س بالابوونی ره‌های نه‌ری کرد نه‌وا پئویستبوونه‌کانی ناوی "العلی" ی نه‌ری کردووه.

به‌هه‌مان شیوه ناوی "الظاهر" له پئویستییه‌کانی: نه‌وه‌یه هه‌چ شتیک له‌سه‌ریه‌وه نه‌بیت، وه‌ک له‌فه‌رمووده‌ی سه‌حیدا له‌په‌غه‌مبه‌ره‌وه ده‌گه‌زپنه‌وه ((وانت الظاهر ميس فوقك شيء))، به‌لکو نه‌و-سه‌حاله- له‌سه‌رو هه‌موو شتیکه‌وه‌یه، هه‌ر که‌س نه‌ریی "سه‌روو" بوونی خودا بکات نه‌وا نه‌ریی پئویستی ناوی "الظاهر" ی کردووه، دروست نییه "الظاهر" ته‌نها بریتی بیت له‌سه‌روبوونی قه‌در و گه‌وره‌یی، وه‌ک چۆن نه‌وتریت: زی‌ر له‌سه‌روو زیوه‌وه‌یه، گه‌وه‌ر له‌سه‌روو شووشه‌وه‌یه.. چونکه نه‌و سه‌روبوونه‌ی خودای موته‌عاله په‌یوه‌سته به‌ده‌رکه‌وتن (الظهور) هوه، به‌لکو بو‌ی هه‌یه سه‌رخراوه‌که (المتوفى) ناشکراتر بیت له‌سه‌رخه‌ره‌که (الفائق)، دروستیش نییه ته‌نها ده‌رکه‌وتنی زالی و داگیرکردن بیت، با خودا-سه‌حاله- ده‌رکه‌وتبیت به‌زالی (قیر) و سه‌رکه‌وتن، له‌به‌ر به‌رانبه‌ریوونی ناوه‌که به‌ناوی "الباطن" که بریتییه له‌و که‌سه‌ی که‌س له‌خوار نه‌وه‌وه نییه، وه‌ک چۆن ناوی "الأول" که‌که‌س له‌په‌تشییه‌وه نییه به‌رانبه‌ره به‌ناوی "الآخر" که‌که‌س له‌دوايه‌وه نییه.

هه‌ر به‌و جه‌زه ناوی "الحکیم" له پئویستییه‌کانی جه‌گیرکردنی ئامانجی ستایشکراو و مه‌به‌ستداره بو خودا به‌کرداره‌کانی و دانانی شته‌کان له جه‌گه‌ی خو‌یاندا و روودانیاں به‌جوانترین شیوه، نه‌ریکردنی نه‌مانه نه‌ریکردنی نه‌م ناوه و پئویستییه‌کانییه‌تی، هه‌ر به‌و جه‌زه ته‌واوی ناوه جوانه‌کانی خودا.

﴿﴾ ئاماژه‌ی ناوی (الله) به‌سه‌ر ته‌واوی ناوه جوانه‌کانی خوداوه

که نه‌م دوو بنچینه‌یه بریاریاں له‌سه‌ر درا و جه‌گیرکران، نه‌وا ناوی "الله" ئاماژه‌یه بو ته‌واوی ناوه جوانه‌کانی خودا و سیفه‌ته به‌رزه‌کانی به‌سی ئاماژه، نه‌م ناوه ئاماژه‌یه بو خوايه‌تی که جه‌گیربوونی سیفاتی خوايه‌تی له‌ئامیز ده‌گریت، له‌گه‌ل نه‌ریکردنی نه‌زه‌کانیاں (دژی نه‌و سیفاتانه) له خودا.

سیفاتی خوايه‌تی: بریتین له سیفاتی که‌مال، پاک و بی‌گه‌ردی له جواندن و نمووناندن (التشبه و المثال) و نه‌نگی و ناته‌واوی، بو‌یه خودای موته‌عال ته‌واوی ناوه جوانه‌کانی

تری ده‌داته پال ئه و ناوه، وهك ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى﴾ (الأعراف: ۱۸۰، بۆ "الله" ناوی جوان هه‌یه، ده‌وتریت ((الرحمن و الرحيم، والقُدوس والسلام، والعزیز و الحکیم)) له ناوه جوانه‌کانی ((الله)) ن، ناوتریت ((الله)) له ناوه‌کانی ((الرحمن)) ه، یان له ناوه‌کانی ((العزیز)) ه، ئیتر به و جۆره.

زانرا که ناوی ((الله)) بۆ مانای ته‌واوی ناوه جوانه‌کان پێویسته، ئاماژه‌یه بۆ سه‌ریان به‌گشتی، ناوه جوانه‌کانیش درێژه‌پیدان و روونکردنه‌وه‌یه بۆ سیفاتی خوایه‌تی (صفات الإلهیة) که ناوی ((الله)) له و سیفاتانه داتا‌شراوه، ناوی ((الله)) ئاماژه‌یه به‌وه‌ی که خودا په‌رستراوه (معبود) و جیی ئومید و دالده و هه‌لهاتنی به‌نده‌کانییه‌تی بۆ لای، واته (مالوه) ه، دروستکراوه‌کان کردوویانه به "له" له خۆشه‌ویستی و به‌مه‌زن زانین و ملکه‌چی و فه‌رمانبه‌ردارییه‌وه، هه‌روه‌ها هه‌لهاتن بۆ لای له کاتی ترس و پێویستییه‌کاندا، ئه‌مه‌ش پێویستی که مالی په‌روه‌ردگاری و به‌زه‌یی خودایه که هه‌ردوو سیفه‌ته‌ی "مولک و حمد" له ئامیز ده‌گرن، خوایه‌تی خودا (الحمد لله) و په‌روه‌ردگاری خودا (رب العالمین) و به‌زه‌یی خودا (الرحمن الرحيم) و مولکی خودا (مالک يوم الدين) ته‌واوی سیفاتی که مالتیان به‌دوادا دیت، چونکه ئه و چواره جیگیر ناکرین بۆ که سیک زیندوو (الحي)، و بیسه‌ر (السمیع) و بینه‌ر (البصیر) و به‌توانا (القادر) و قسه‌که‌ر (المتکلم) و بکه‌ر (الفاعل) ی ئه و شته نه‌بیته که ده‌یه‌ویته و هه‌روه‌ها له کار و فرمانه‌کانیدا دانا نه‌بیته.

سیفاتی شکۆمه‌ندی و جوانی (الجلال و الجمال): تاییه‌تمه‌ندیترین سیفه‌تن بۆ ناوی ((الله)).

سیفاتی کار و توانین و ته‌نها‌بوون به زیان و قازانج گه‌یاندن و به‌خشین و لیگرتنه‌وه و جیبه‌جی کردنی ویست و که مالی ده‌سه‌لات و به‌پێوه‌بردنی کاروباری دروستکراوه‌کانی هه‌موو ئه‌مانه له تاییه‌تمه‌ندی ناوی ((الرب)) ن.

سیفاتی چاکه و به‌خشنده‌یی و به‌زه‌یی و به‌خشین و میهره‌بانی تاییه‌تمه‌ندی ناوی ((الرحمن)) ن، چه‌ند باره‌ی کردوونه‌ته‌وه بۆ جیگیرکردنی وه‌سفه‌که و به‌ده‌سته‌پێنانی کاریگه‌ری و وابه‌سته‌بوونی به وابه‌سته‌بوونه‌کانه‌وه.

الرحمن: که سیکه که به‌زه‌یی (الرحمة) وه‌سفه‌که‌یه‌تی. الرحيم: به‌به‌زه‌یی بۆ به‌نده‌کانی. بۆیه ده‌فه‌رمووته ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ (الأحزاب: ۴۳، ﴿إِنَّهُ بِهِمْ

زَوْفٌ رَّحِيمٌ ﴿التوبة: ۱۱۷﴾، ده‌برینی "الرحمن بعباده" له قورئاندا نه‌هاتوو، هه‌ر به‌و جه‌ره "الرحمن بالمؤمنین" نه‌هاتوو، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی ناوی "الرحمن" که له‌سه‌ر کینشی (فعلان) ه‌ته‌واوی وه‌سفی به‌زه‌یی (الرحمة) له‌خۆ ده‌گریت و هه‌رچی مانای به‌زه‌ییه که خودا پی وه‌سف بکریت له‌ئامیزدایه.

- بینی ده‌لین: "غضبان" پ‌پ‌وو به‌ توو‌پ‌ه‌یی "غضب"، هه‌روه‌ها "ندمان و حیران و سکران و هفان" بۆ که‌سیک به‌کارده‌ه‌یت‌ریت به‌و سیفه‌تانه پ‌پ‌وو‌یت، چونکه بونیادی کینشی (فعلان) بۆ به‌رینی و گرتنه‌خۆ و گشتگیریه، بۆیه ده‌ستگرتنی به‌سه‌ر عه‌رشدا ق‌د‌ جار به‌م ناوه (الرحمن) ده‌رده‌پ‌ریت، وه‌ک ﴿عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوِي﴾ طه: ۵، هه‌روه‌ها ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمٰنُ﴾ الفرقان: ۵۹، خودای موته‌عال به‌ ناوی "الرحمن" هه‌سه‌ر عه‌رشه‌که‌ی ئیستیوای (الإستواء) ی کردوو، چونکه عه‌رشی خودا ئابلۆقه‌ی نه‌واوی دروستکراوه‌کانی داوه، له‌ئامیزی گرتون، به‌زه‌یش ئابلۆقه‌ی دروستکراوه‌کانی سه‌و و به‌سه‌ریاندا په‌خش بووته‌وه ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ الأعراف: ۱۵۶، هه‌ستی به‌سه‌ر فراوانترین دروستکراو (العرش) دا گرتوو به‌ فروانترین سیفه‌تی خۆی (الرحمن)، بۆیه به‌زه‌یی خودا هه‌موو شتیکی گرتووته‌وه، له‌ فه‌رمووده‌ی سه‌حیحا هاتوو له‌ ئه‌بی هوره‌یره‌وه -رضي الله عنه- ((قال: قال رسول الله -صلى الله عليه و سلم-: لما قضى الله الخلق كتب في كتاب، فهو عنده موضوع على العرش، إن رحمتي تغلب غضبي)) له‌ ده‌برینیکی تردا ((فهو عنده على العرش)).

تیرابمیت له‌ تاییه‌ته‌ندی ئه‌و نووسراوه (الكتاب) به‌ ناوه‌ینانی به‌زه‌یی (الرحمة)، ئه‌و کاته ئه‌وه له‌گه‌ل ئایه‌تی ﴿عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوِي﴾ طه: ۵، هه‌روه‌ها ئایه‌تی ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمٰنُ فَسَلَّ بِهِ خَبِيرًا﴾ الفرقان: ۵۹، به‌راورد پی بکه ده‌رگایه‌کی مه‌زن هه‌ناسینی خودا-تبارک و تعالی- به‌پووتدا ده‌کریته‌وه.

سیفاتی (العدل و القبض و البسط و الخفض و الرفع و العطاء و المنع و الإعزاز و الإذلال و القهر و الحكم و هه‌تا دواپی..) تاییه‌تن به‌ ناوی "الملك"، ئه‌و سیفه‌تانه‌ی تاییه‌ت کردوو به‌ رۆژی دواپی و دادگای خودایی، که پاداشت و سزایه به‌ دادپه‌روه‌رانه، هه‌ر ته‌نهاپوون و تاییه‌ت بوونی به‌ دادگایی کردنی به‌نده‌کانی له‌و رۆژه‌دا و له‌به‌ر نه‌وه‌ی رۆژیکی دروست و ره‌وايه و ئامانجی کۆتاییه و رۆژه‌کانی دنیا قۆناغی که‌یشتنن به‌و ئامانجه.

✽ مانای پەروردگار (الرب) و رحمان (الرحمن)

سەرنجى پەيوەندى بوون و پىيار (الخلق والأمر) بدە بەو سى ناوہوہ كە بریتین لە (الله، الرب، الرحمن) چۆن دروستكراوہكان و ئەمر و پاداشت و سزايان لىوہ پەيدابوہ؟ چۆن دروستكراوہكانى كۆكردۆتەوہ و بلاوہى پىكردوون؟ كۆكردنەوہ (الجمع) بۆ ئەوہ و بلاوہ پىكردن (الفرق) یش ھەر بۆ ئەوہ.

ناوى پەروردگار (الرب) كۆكەرەوہى كۆكەرەوہكانى سەرجم دروستكراوہكانە، ئەو پەروردگار و دروستكەرى ھەموو شتیکە، دەسەلاتى بەسەرياندا ھەيە و ھىچ شتیک لە دەستى پەروردگارى (الربوبية) ئەو دەرنەچىت، ھەرچى لە ئاسمان و زەویدايە بەندەى ئەون و لەناو لەپى دەستى ئەودان و لەژىر زالى (القهر) خودای موتەعالدان، بە سيفەتى پەروردگارى (الربوبية) كۆبوونەتەوہ و بە سيفەتى خواوہندى (الإلهية) جىابوونەتەوہ، تەنھا خۆشەختەكان كەردوويانە بە "إله" و ملكە چانە دانيان بەوہدا ناوہ كە ئەو "الله" يە و ھىچ خودايەكى تر جگە لە ئەو بوونى نىيە، بەندايەتى و پشتبەستن بە خودا و ھىوا و ترس و خۆشەويستى و ملكە چى و گەپانەوہ و پەربوون بە خۆشەويستى و ترس و چوونە ژىر بارى فەرمانەكان تەنھا بۆ خودايە.

لێرەوہ خەلكى جىاوازى كەوتۆتە نىوانيان و بوون بە دوو دەستە: دەستەيەكى ھاوئەدانەر لە دۆزەخدا، لەگەڵ دەستەيەكى يەكتاپەرسە لە بەھەشتدا، خواوہندى (الإلهية) لەيەكتر جىاي كەردوونەتەوہ، وەك چۆن پەروردگارى (الربوبية) كۆى كەردوونەتەوہ.

ئايين و شەرع و ئەمر و نەھى -رەوالت و راوہستانى- لە سيفەتى خواوہندى (الإلهية)ن، دروستكردن و ھىنانەبوون و كارھەلسۆپاندىن و كارئەنجامدان لە سيفەتى پەروردگارى (الربوبية)ن، پاداشتى چاكە و سزادان و بەھەشت و ئاگر لە سيفەتى "الملك"ن، ئەو مەليكى رۆژى دواييە، بە خواوہندى فەرمانى پىكردوون، بە پەروردگارى يارمەتيداون و كۆمەكى كەردوون و ھىدايەتى داون و گومراي كەردوون. بە مولكدارى و دادپەرورەى پاداشت و سزاي بۆ دەرکەردوون، ھەريەك لەمانە لەوانى تر دانابەپىت.

بەزەھى (الرحمة): بریتىيە لە ھۆ و دەستپىوہ گىراوى نىوان خودا و بەندەكانى، بە "إله" كەردنە لە بەندەكانەوہ بۆ ئەو -سبحانە-، پەروردگارىش لە خوداوەوہ -سبحانە-

بۆ ئەوان، بەزەیش هۆی گەیانندە لە نێوان خودا و بەندەکانیدا، بەو بەزەییە
 پێغه‌مبەرائی ره‌وانه کردووه و کتیبه‌کانی بۆ دابه‌زاندوون، بەو بەزەییە هیدایه‌تی داوون و
 له‌ خانە‌ی پاداشتا (بە‌هه‌شت) نیشته‌جێی کردوون، بە‌ به‌زە‌ی رۆزی داوون و
 تەندروستی پێبه‌خشیون و به‌هره‌کانی خۆی به‌سه‌ردا داباراندوون، له‌ نێوان به‌نده‌کان و
 خودادا هۆی به‌ندایه‌تی هه‌یه، له‌ نێوان خودا و به‌نده‌کانیدا هۆی به‌زە‌ی هه‌یه.

نزیکبوونه‌وه‌ی په‌روه‌ردگاری له‌ به‌زە‌ی وه‌ک نزیکبوونه‌وه‌ی ده‌ست به‌سه‌رداگرته‌ی
 عه‌رش وایه به‌ به‌زە‌ی، بۆیه ﴿عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ پراوپه‌ له‌ گه‌ڵ ﴿نَبِّ الْمَلَائِكَةِ
 ۲۰ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، گشتگیری و فراوانی په‌روه‌ردگاری (الربوبية) - به‌جۆریک هه‌ج
 شتیکی لی دهرنه‌چیت - داوای گشتگیری و فراوانی به‌زە‌ی ده‌کات، به‌به‌زە‌ی و
 په‌روه‌ردگاری هه‌رچی شته‌ داگیری کردووه، له‌ گه‌ڵ ئە‌وه‌ی که "رب العالمین"
 ناماژه‌ی ئە‌وه‌ی تێدایه‌ که خودا با‌لایه‌ له‌ دروستکراوه‌کانی و له‌ سه‌روو هه‌موو
 شتیکه‌وه‌ که روونکردنه‌وه‌که‌ی به‌ پشتیوانی خودا دواتر دیت.

﴿ستایشکراو (المحمود)﴾

ه‌ ناوه‌یتانی ئە‌م ناوانه‌ (الله، رب، الرحمن، الرحیم، الملك) له‌ داوای "حمد" و بوونی
 ناوه‌رۆک و داواکارییه‌کانی ئە‌و ناوانه‌ له‌ "حمد" دا ناماژه‌ ده‌کات به‌وه‌ی خودا له
 "خاوه‌ندی و په‌روه‌ردگاری و به‌زە‌ی و مولکدا" دا ستایشکراوه، خودا (إله) یکی
 ستایشکراوه، په‌روه‌ردگاریکی ستایشکراوه، ره‌حمانیکی ستایشکراوه، مه‌لیکیکی
 ستایشکراوه، به‌وه‌ش هه‌رچی به‌شه‌کانی که‌ماله‌ بۆ خودایه، که‌مال به‌ ته‌نها بۆ ئە‌وه
 له‌و ناوه‌دا، که‌مال له‌ ناوه‌کانی تردا، هه‌روه‌ها که‌مال له‌ نزیکبوونه‌وه‌ی هه‌ریه‌کیکیان
 (ناویکیان) له‌وی تریان.

نمونه‌ی ئە‌وه: خودا ده‌فه‌رمویت ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ حَمِيدٌ﴾ التفابین: ۶، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾
 النساء: ۲۶، ﴿وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ رَّحِيمٌ﴾ الممتحنة: ۷، ده‌وله‌م‌ند (غنی) سیفه‌تی
 که‌ماله‌، هه‌ر به‌و جۆره‌ ستایش (حمد) سیفه‌تی که‌ماله‌، نزیکبوونه‌وه‌ی ده‌وله‌م‌ندی له
 ستایش دیسان که‌ماله‌. زانستی خودا که‌ماله‌ و حیکمه‌تی خوداش که‌ماله‌،
 نزیکبوونه‌وه‌ی زانست له‌ حیکمه‌ت دیسان سیفه‌تی که‌ماله‌. ده‌سه‌لاتی خودا که‌ماله‌،
 لیخۆشبوونی که‌ماله‌، نزیکبوونه‌وه‌ی ده‌سه‌لات له‌ لیخۆشبوون دیسان سیفه‌تی که‌ماله‌،

هەر به و جۆره لیبوردن له دواى دهسلات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا﴾ النساء: ١٤٩، هەر به و جۆره نزیكبوونهوهى زانست له حیلیم ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ النساء: ١٢.

هه موو ئهوانهى دهسهلاتیان ههیه نابوورن، هه موو ئهوانهش دهبوورن له دهسهلاتهوه نابوورن، هه موو ئهوانهى دهزانن حهلیم نین، هه موو حهلیمیکیش زانا نییه، هیچ شتیک نزیك نهبووتهوه له شتیکی تر جوانتر بیته له نزیكبوونهوهى حیلیم له عیلیم، ههروهها له نزیكبوونهوهى لیبوردن له کاتى دهسهلاتدا، هەر به و جۆره له نزیكبوونهوهى مولك له ستایش (حمد) و له نزیكبوونهوهى عیززهت له بهزهى ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ الشعراء: ٩، لیره دا مهسیح (علیه السلام) له رۆژى دوایدا به خودا دهفرمویته ﴿إِنْ تَعَذَّبْتُمْ فَاتُّمَّ عِبَادُكُمْ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ المائدة: ١١٨. ئەم دهربرینهى مهسیح (علیه السلام) چاکتره له وهى بلیته: گەر لییان دهبوورى ئهوه خۆت لیخۆشبوو و خاوهن بهزهیت به بندهکانت (وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ)، له ئایهته پیرۆزه که دا ئهوه دهگهیه نیته: گەر لییان خۆش ببیت ئهوا لیخۆشبوونهکته له عیززهته وهیه که که مالى دهسهلاتى خودایه، ههروهها لیخۆشبوونهکته له حیکمهته وهیه که بریتیه له که مالى زانست (علم)، هه رکهس له دهستهوسانى و نه توانین و نه زانینهوه له تاوانى تاوانبار خۆش ببیت نابیته "قادر و حکیم و عیلیم"، به لکو ئه و کارهى ههچتر نییه جگه له بیتوانایى و دهستهوسانى، تۆ نابوورى تا توانای تهواو و زانستی تهواوت نه بیت، ههروهها خاوهنى حیکمهتیک نه بیت که شتهکانى له شوینی خۆى پى دابنیت، ئەم دهربرینهى مهسیح (فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ) له م جیگه دا جوانتر و کاملتره له وتنى ((الغفور الرحيم))، له م شوینه دا به نهینى ئاماژه به وه دراوه که داواى لیخۆشبوونهکه له کاتى خۆیدا نییه و گوزهرى کردووه و تیه پیره، گەر بویتبايه (وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) له مه دا داواى سۆز و لیخۆشبوونیک به نهینى و شاراوه یی بۆ که ساتیک بوونى ههیه که شایسته ی نین، ئەمهش له پله و پایه ی مهسیح (علیه السلام) به دووره، به تابهت هه لویسته که هه لویستی مهزنى و شکۆ و گه وریه ی خودایه، هه لویستی تۆله یه له وانه ی کورپان بۆ خودا بریاردا و مه سیحیان کرد به خودایه که له خوار خوداوه، بۆیه ناوهینانى عیززهت و حیکمهت شیاوتره پى تا ناوهینانى بهزه یی و لیخۆشبوون، ئەمه به پچه وانه ی داواکه ی

ئىبراھىم (عليه السلام) كە دەفەر مۆيت ﴿ وَأَجْتَبَيْ وَيَقَ أَنْ تَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴾ ﴿٣٥﴾ رَبِّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 كَيْرًا مِنَ النَّاسِ فَمَنْ يَعْزِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾ ﴿٣٦﴾ ئىبراھىم: ٣٥-٣٦،
 سەفەر مۆ: ﴿إِنَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾، چونكە مەلۇيىستەكە مەلۇيىستى داواى بەزەبىيە و بەنەيتى
 داواى لىخۆش بوونە لە رىگەى نزاكە يەو، واتە گەر لىيان خۆش ببىت و رەحميان
 بىبەكەى بەوەى كۆمەكيان بەكەى لە گەرانهوەى هاوهدانان بۆ يەكتاپە رستى، مەروەها
 گىرلنەوەيان لە ياخي بوونەوە بۆ گوپراپەلى خۆت، وەك لە فەر مۆودەدا مەتووە ((اللهم
 غفر لقومي فإنهم لا يعلمون)).

مەدا رۆشنترىن بەلگە بوونى مەيە لە سەرئەوەى كە ناوەكەنى خوداى مۆتەعال لە
 وەسەف و ماناگەلىك داتاشاراون بە خوداوە راوەستاون، و مەر ناوئىك گونجاوە لە گەل
 ئەوەى بۆى باسكراوە و لىتى نزيك بووئەتەوە لە كردار و بىپارەكەنى، خودا كۆمەك و
 يارمەتيدەرە بۆ راستى و دروستى.

ئاستهکانی هیدایهت

ئاستهکانی هیدایهتی گشتی و هیدایهتی تاییهت ده ئاستن:

﴿یَهْ كَه مِین نَاسْت؛ ناخافتنی خودایه له گه لَ به نده کهیدا له ناگامیدا به بی بوونی هۆکار له نیواندا، به لگو راسته وخۆ له خوداوه بۆ به نده کهی، ئەمەیان به رزترین ئاستی هیدایهت، وه که چون خودا ناخافتنی له گه لَ موسای کوردی عمران کرد-صلوات الله وسلامه علیه و علی نبینا- خودای موته عال ده فه رمویت ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوشَعَ وَهُارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ دَاوُدَ زَكَرِيَّا﴾ ﴿١٣٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿١٣٤﴾﴾ النساء:

١٦٢-١٦٤، له سه ره تایی ته که وه باسی وه حی خۆی کرد بۆ نوح و ئەو پیغه مبه رانهی به دوایدا هاتن، پاشان موسای جیا کرده وه به وهی ناخافتنی له گه لَدا کردوه، ئەمەش به لگه یه له سه ره وهی که ناخافتن (تکلیم) که له گه لَ موسادا کراوه تاییه تره له وهی به گشتی که له سه ره تایی ته که وه ئامازهی پیدراوه. پاشان ناخافتنه کهی به چاوگیکی راسته قینه دوویات کرده وه ئه ویش چاوگی فرمانی "کلم" یه که بریتیه له "تکلیم"، بۆ ئه وهی ئه وه هه می په کخه ران و جه همیه کان و موخته زیله و کهسانی تریش بره وینیته وه که ده لئین ناخافتنه که بریتی بووه له ئیلهام، یان ئامازه (إشارة) یان پیناسه بۆ مانایه کی ده روونی به شتیک جگه له ناخافتن، دوویاتی کردۆته وه به چاوگیک (المصدر) که ده سه به رکردنی حه قیقه ت و ره واندنه وهی مه جاز ده گه یه نیت، "الفراء" ده لیت: "عه ره ب هه موو ئه وهی به مروؤ ده گات به که لام ناو ده بات به هه ریگه یه ک گه یشتبیت، به لام به چاوگ دوویاتی ناکاته وه، که به چاوگ دوویاتی کرده وه هیچ مانایه کی تر ناگه یه نیت جگه له حه قیقه تی ناخافتن، وه که ویست "الإرادة" ده وتریت فلان "آراد إرادة" مه به ستیان حه قیقه تی ئیراده یه، هه روه ها ده وتریت "آراد الجدار" دیواره که ده یه ویت، به دوایدا نالین "إرادة"، چونکه ویستنه که مه جازه و حه قیقی نییه "تا ئیره قسه ی "الفراء" بوو. خودای موته عال ده فه رمویت: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ﴾ الأعراف: ١٤٣، ئەم ناخافتنه ئه و ناخافتنه ی به که م نییه که

خودا ره وانهی کرد بۆ لای فیرعه ون، له م ئاخافتنی دووه مه دا داوای ته ماشاگردنی کرد. نه که له به که میاندا، له مه یاندا نه لواهی ته وراتی پیدرا، نه وهش له دانانی مه وعیدی که وه بوو له خودا وه بۆ نه، ئاخافتنی به که م له سه مه وعیدی نینوانیان به بوو، قورئان ده فه رموی: ﴿ قَالَ يٰمُوسَىٰ اِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَی النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمَتِي ۗ ذٰلْعَرَف: ۱۴۴، (بکلامی) واته به ئاخافتنی من له گه ل تو، نه م بۆ چوونهش به کوه نگی پیشین. خودای موته عال هه والی داوه له قورئاندا که بانگی لیکردوه و ئاخافتنی له گه ل کردوه (ناداه و ناجاه) ﴿ وَنَدَيْتُهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْاَيْمَنِ وَقَرَّبْتَهُ نَجِيًّا ۗ ﴾ مریم: ۵۲ بانگیکردن (ناداه) بۆ دووره ئاخافتن (ناجاه) بۆ نزیکه. له فه رمووده ی ته وپه وی "الإسراء" دا له بینینی موسا له ئاسمانی شه شه م یان حوته م، به پتی حیوازی ریوایه ته که، فه رموی: ((وَذٰلِكَ بِتَفْضِيلِهِ بِكَلَامِ اللّٰهِ)) - نه وهش به هوی نه وهی موسا به که لای خودا فه زلی پیدرابوو. گه ره نه و ئاخافتنی له گه ل خودا وه که نه وهی بیغه مبه رانی تر بووایه نه و له م فه رمووده یه دا تاییه ت نه ده کرایه وه له پوی ماناوه، نه و کت موسا به "کلیم الرحمن" ناو نه نه برا ﴿ وَمَا كَانَ لِشَيْءٍ اَنْ يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحِيًّا اَوْ مِنْ وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًا فَيُوْحِيْ بِاِذْنِهِ مَا يَشَآءُ اِنَّهُمْ عَلٰی حَكِيْمٍ ﴾ الشوری: ۵۱، حیوازی هیه له نینوان ئاخافتنی وهی له گه ل ئاخافتن به نارذنی نیراوتیک، هه روه ها ئخافتن له پستی په رده وه.

﴿ نَاسْتِ دُووَهْم: نَاسْتِ وَهِي تَابِيه ت به پيغه مبه ران به گشتی ﴾ اِنَّا اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ كَلِمًا وَّحِيًّا اِلَى نُوْحٍ وَالتَّيْمِيْنَ مِنْ بَعْدِهِ ﴿ النساء: ۱۶۲، هه روه ها ﴿ وَمَا كَانَ لِشَيْءٍ اَنْ يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحِيًّا اَوْ مِنْ وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًا فَيُوْحِيْ بِاِذْنِهِ مَا يَشَآءُ اِنَّهُمْ عَلٰی حَكِيْمٍ ﴾ الشوری: ۵۱. وهی له م تابه تی دووه مه دا بوو به به شیک له به شه کانی ئاخافتن (تکلیم)، له تبه ته که ی سوره تی "النساء" يشدا بوو به به شیک سهره کی له دوو به شی ئاخافتن "تکلیم"، نه مهش له دوو ریگه وه: وهی به شی سهره کی ئاخافتنی تابه ته که به بی ناره ند (الواسطه) ه ده گاته که سه که، هه روه ها به شیکیشه له ئاخافتنی گشتی که بریتییه له که باندنی مانا له چه ندین ریگه وه. وشه ی "الوحي" له زمانه وانیدا بریتییه له ناگادارکردنه وه و هوشدارکردنه وهی خیرا و په نهان، له سه ر فرمانه که ی ده وتريت: "وحي و اوحى"، "وحي لها القرار فاسقرت"، نه مهش چه ند به شیکه وه که نواتر باسییان ده که ی.

﴿ ناستى سنیھم؛ ناردنى پەيامبەرىكى فریشتە بۆ لای پیغەمبەرىكى مەرۇف، ئەو
 وه حەبەى لە خوداوه فەرمانى پیکراوه پىی دەگە یە نیت. ئەم سى ناستە تاییە تن بە
 پیغەمبەران و بەشى كەسى تر جگە لە پیغەمبەرانى پیتوہ نییە. ئەو پەيامبەرە
 فریشتە یە هەندى جار وەك پیاویك خۆى بۆ پیغەمبەرە كە دەردە خات، بە چاؤ
 دە بیبىنیت و ئاخافتنى لە گەل دەكات، هەندى جاریش لەو شتوہ دا دە بیبىنیت كە
 فریشتە كەى لە سەر دروستكراوه، هەندى جار فریشتە كە دە چیتە ناخییە وه،
 ئەو ەندەى پتویست بیت لە وهى پىی دەگە یە نیت، پاشان لىی جیادە بیتە وه، یان
 لىی دادە بپیت، ئەم سى جۆرە لە وهى بۆ پیغەمبەرى ئیمە كراوه (ﷺ).

﴿ ناستى چوارەم؛ ناستى رازگر (محدث)، ئەم ناستە لە خوار ناستى وهى تاییە تە وه یە
 و لە خوار پلەى "صدیقین" وه یە، وەك چۆن بۆ عومەرى كوپى خەتاب روى داوه،
 پیغەمبەر (ﷺ) دە فەرمویت ((إله كان في الأمم قبلكم محدثون، فإن يكن في هذه الأمة لعمرو
 بن الخطاب))، گویم لە "شیخ الإسلام، تقي الدين بن تيمية" - رحمه الله - بوو دە یفەرموو:
 فەرموودە كە دووپاتى دەكاتە وه و پىداگری دەكات لە سەر ئە وهى كە لە گەلانى پىش
 ئیمە دا بوونی هە بووه و لەم ئومە تە شدا بە ستوویە تە وه بە ئامرازى مەرجى "إن"،
 لە گەل ئە وهى ئومە تە كە مان باشتەرىن ئومە تە، بە هۆى ئاتاجى ئومە تانى پىش ئیمە بە و
 رازگرانە و بیبىنازی ئەم ئومە تە لە و جۆرە، ئەمەش بە هۆى كە مالى پیغەمبەرە كەى و
 پەيامە كە یە وه، خودا لە دواى پیغەمبەر ئەم ئومە تەى ئاتاج نە كردووہ بە بوونی رازگر
 و ئیلهام بۆ كراو و خاوهن كە شف و خەون بینین، ئەم راگر تە بۆ كە مالى ئومە تە و
 بیبىنازی دە گە پیتە وه نەك ناتە واوى. رازگر "محدث" كە سىكە لە پەنھان و لە ناو دایدا
 شتىك باس دەكات و بە و جۆرە دەردە چیت كە ئەو لە پەنھاندا باسى كردووہ.
 شیخمان (شیخى هەروى) دە فەرمویت: صدیق لە رازگر كاملترە، چونكە بە كە مالى
 صدیقیەت و شویتكە وتنى پیغەمبەر بیبىناز بووه لە رازگری (التحدیث) و ئیلهام و
 پەردە لە سەر لادان (كشف)، ئەو (صدیق) هەموو دل و نەیتنى و دەردە وه و ناوہ وهى
 رادەستى پیغەمبەر كردووہ (ﷺ). دە لیت: رازگر ئە وهى لە لایەتى دە یخاتە پوو بە سەر
 ئە وهى پیغەمبەر هیناویەتى، گەر بە پىی ئە وهى پیغەمبەر بوو قبوولى دەكات، ئە گەر
 نە بەرپەرجى دە داتە وه، لیرە وه تیدە گە یە ناستى صدیقیەت بالاترە لە ناستى

رازگری. ده‌لئیت: نه‌وه‌ی زۆرێک له‌ خاوه‌نی نه‌ندیشه و نه‌فامی ده‌یلێن ((حدیثی قلیی عن ربی))--دلم له‌ خوداوه‌ پێی وتم، راسته‌ دلای پێی وتوو، به‌لام له‌ کێوه؟ له‌ شه‌یتانه‌که‌یه‌وه، یان له‌ خوداوه؟ گه‌ر بلئیت ((حدیثی قلیی عن ربی)) دلم له‌ خوداوه‌ پێی وتم، نه‌وا سه‌نه‌دی قسه‌که‌ی داوه‌ته‌ پال که‌سیک که‌ نازانرئیت پێی وتوو یان نه‌، نه‌مه‌ش ده‌بیته‌ درۆ. ده‌لئیت: رازگری ئوممه‌ت (عومهری کورپی خه‌تتاب) نه‌و قسه‌یه‌ی نه‌کردوه، هه‌چ رۆژێک له‌ رۆژان نه‌و قسه‌یه‌ی به‌ ده‌مدا نه‌هاتوو، خودا پاراستوو یه‌تی له‌وه‌ی قسه‌ی له‌و جوهره‌ بکات، به‌لکو رۆژێک نووسه‌ره‌که‌ی نووسی (ه‌لدا ما آری الله‌ امیر المؤمنین، عمر بن الخطاب)--نه‌م نووسینه‌ نه‌وه‌یه‌ خودا نیشانی ئه‌میری باوه‌رداران، عومهری کورپی خه‌تتابی داوه، عومهر فه‌رمووی: (لا، اعمه، واکب: ه‌لدا ما رأی عمر بن الخطاب، فإن کان صوابا فمن الله، وإن کان خطأ فمن عمر، والله ورسوله منه بریء) نه‌خیر، بیسره‌وه، بنووسه: نه‌مه‌ نه‌وه‌یه‌ عومهری کورپی خه‌تتاب به‌پاستی زانی، گه‌ر راست بیټ له‌ خوداوه‌یه، گه‌ر هه‌له‌ش بیټ له‌ عومهره‌وه‌یه و خودا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی لێی به‌رین. له‌سه‌ر میراتی به‌جیماو (الکلاله) ده‌لئیت: "رای خۆمی له‌سه‌ر ده‌رده‌بریم، گه‌ر راست بوو له‌ خوداوه‌یه، گه‌ر هه‌له‌ش بوو له‌ من و شه‌یتانه‌وه‌یه". سه‌رنجی قسه‌ی نه‌م دوو که‌سه و نه‌م دوو ئاسته و نه‌م دوو قسه و نه‌م دوو حاله‌ بده، ماف بوو هه‌ر خاوه‌ن مافی‌ک بگێره‌وه، پڕ له‌ خه‌وش و پالفته‌ مه‌که‌ به‌ یه‌ک شت.

﴿ نَاسِئِی پینجه‌م: نَاسِئِی تیگه‌یانندن، خودا ده‌فه‌رموئیت ﴿ وَاوَدُّوْا وَسَلِّمْنَ اِذْ یَمْکُؤْنَ فِی الْحَرْثِ اِذْ نَفَسَتْ فِیْهِ غَیْمُ الْقَوْرِ وَکُنَّا لِحُکْمِهِمْ شَهِدِیْنَ ﴾ ﴿ ۷۸ ۷۹﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَیْمَانَ وَکَلَّاءَ اَیْنَانَا حُکْمًا وَعِلْمًا ﴿﴾ الانبیاء: ۷۸-۷۹، باسی نه‌و دوو پێغه‌مبه‌ره‌ به‌پێزه‌ی کرد، وه‌سفی هه‌ردووکیانی کرد به‌ زانست و حیکمه‌ت، سوله‌یمانی له‌م رووداوه‌ دیاریکراوه‌دا به‌ تیگه‌یشتن (له‌م) تاییه‌ت کرده‌وه، عه‌لی کورپی ئه‌بی تالب- خوای لی زازی بیټ- پرسیاری لیکرا (("ئایا پێغه‌مبه‌ر ئێوه‌ی به‌ شتی‌ک جیا له‌ خه‌لکی تاییه‌ت کردوه؟)) فه‌رمووی ((نه‌خیر، سوئیند به‌و که‌سه‌ی توو ده‌پوئینی و رۆح به‌ به‌ردا ده‌کات، جگه‌ له‌ تیگه‌یشتنی‌ک له‌ قورئان خودا به‌ بنده‌یه‌کی بدات و نه‌وه‌ی له‌م لاپه‌رده‌یایه‌ " نه‌وه‌ی له‌ ناویدا بوو بریتی بوو له‌ مافی خوئینی که‌سی کوژراو و کردنه‌وه‌ی کۆت و به‌ندی دیل و نه‌کوشتنی موسلمان به‌ بیباوه‌ی))، له‌ نووسراوه‌که‌ی

عومهری کوری خه تابدا بۆ ئەبو موسای ئەشعەری - خویان لی رازی بێت - ((والفهم الفهم فيما أدلى إليك)) تیگە‌یشتن، تیگە‌یشتن له و شتانه‌ی ده‌خ‌رتیه به‌رده‌مت و رووت تێده‌کات. تیگە‌یشتن نیعمه‌تیگه‌ خودا به‌ بنده‌که‌ی ده‌دات، نوریگه‌ هه‌لیده‌دات بۆ ناو دلی، به‌هۆیه‌وه‌ ده‌زانیت و ده‌ناسیت، په‌ی به‌ شتیک ده‌بات که‌ جگه‌ له‌ و که‌سی تر په‌ی پێ نابات، له‌ ده‌قیگ شتیک تێده‌گات جگه‌ له‌ و که‌س نه‌و شته‌ تێنه‌گه‌یشتوه‌، له‌ گه‌ل ئەوه‌ی له‌ به‌رکردنی ده‌قه‌که‌ و تیگە‌یشتنی مانا بنچینه‌یی و سه‌ره‌کیه‌که‌دا هه‌ردوو یه‌کسانن. تیگە‌یشتن له‌ خودا و پێغه‌مبه‌ر ناو‌نیشانی صدیقیه‌ته‌، بلاوکراوه‌ی ویلایه‌تی پێغه‌مبه‌رایه‌تییه‌، ئەو جینگه‌یه‌ ناستی زانایان تیایدا جۆراوجۆره‌، تا هه‌زاریان به‌ یه‌کیگ ده‌ژمێریت، سه‌رنجی تیگە‌یشتنی نین عه‌باس بده‌، عمر به‌ ناماده‌بوونی هه‌ندی له‌ نه‌هلی به‌در و که‌سانی تریش ده‌ریاره‌ی (إذا جاء نصر الله والفتح) پرسیا‌ری لی کرد، ئەوه‌ی نین عه‌باس پێی تایبه‌ت کراوه‌ له‌ تیگە‌یشتنی نایه‌ته‌که‌، فه‌رمووی ((ئوه‌ هه‌وایی مردنی پێغه‌مبه‌ره‌ له‌ لای خوداوه‌ - سه‌حاله‌)) ناگادارکردنی پێغه‌مبه‌ر به‌ ناماده‌بوونی ئەجه‌له‌که‌ی، عومه‌ر ره‌زاهه‌ندی له‌ سه‌ر ئەو قسه‌ی نین عه‌باس ده‌بپی، له‌ کاتیگدا ئەو تیگە‌یشتنه‌ له‌ زۆریه‌ی هاوه‌لان شا‌راوه‌ بوو، نین عه‌باس له‌و کاته‌دا له‌ هه‌موویان گه‌نجتر بوو. کوئی ئەم سووره‌ته‌ ناما‌زه‌ی تێدا‌یه‌ به‌ مردنی پێغه‌مبه‌ر، گه‌ر تیگە‌یشتنی تایبه‌ت نه‌بیت؟ ئەم تیگە‌یشتنه‌ ورد ده‌بیتوه‌ تا ده‌گاته‌ ناستیک تیگە‌یشتنی زۆریه‌ی خه‌لکی لێی ده‌سته‌وسان ده‌بیت، له‌ گه‌ل ده‌قدا ناتاجی که‌سانی تر ده‌بیت، ناتوانیت به‌ ته‌نها ده‌ق له‌ که‌سانی تر بێنیا‌زی بێت، بۆ خاوه‌ن تیگە‌یشتنه‌ تایبه‌ته‌که‌ش جگه‌ له‌ ده‌ق ناتاجی شتیکێ تر نابیت.

﴿ ناستی شه‌شه‌م: ناستی به‌یانی گشتی، بریتیه‌ له‌ روشنکردنه‌وه‌ و جیاکردنه‌وه‌ی حه‌ق له‌ باتل به‌ به‌لگه‌ و شایه‌تی و را و بۆچوونی گه‌وره‌ پیاوانی، تا وای لی دیت به‌دل ببینیت، وه‌ک بێنینی چا‌و بۆ شته‌ بێنراوه‌کان. ئەم ناسته‌ بریتیه‌ له‌ به‌لگه‌ی خودا به‌سه‌ر دروستکراوه‌کانیه‌وه‌، خودا هیچ که‌س سزا نادات تا ئەو به‌لگانه‌یان پێ نه‌گات، ده‌فه‌رمووی ﴿ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُذِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمَ مَا يَتَّقُونَ ﴾ التوبة: ۱۱۵، ئەم گو‌م‌پا‌بوونه‌ سزای خودایه‌ بۆ ئەوان، کاتیک بۆی روشن کردنه‌وه‌، به‌لام ئەوه‌ی نه‌و - سه‌حاله‌ - بۆی روشن کردنه‌وه‌ وه‌ریان نه‌گرت و کاریان پێ

نه کرد، بۆیه سزایدان به وهی گومرایکردن له وهرگرتنی هیدایهت، خودا هیچ که سئیک گومرا ناکات دواى ئەم رۆشنکردنه وهیه نه بیت، گەر ئەمه بزانیته له نهیته قهدهر تیده گهیت و زۆریک له گومان و ته مومزه کان دهره وینه وه، له حکمهتی گومراکردنی هه ندیک له بنده گومراکانی تیده گهیت، قورئان به روونی له چه ند شوینیکدا ئاماژه به م بابه ته ده کات، وهک ﴿ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ﴾ الصف: ۵، ﴿ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ ﴾ النساء: ۱۵۵، نایه تی به که میان بیباوه پی سه رپنجی و ملنه دانه، دووه میان بیباوه پی مۆرکردنه، هه روه ها نایه تی ﴿ وَتَقَلَّبُ أَعْيُنُهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَوْ يُؤْمِنُوا بِهِمْ أَوْلَ مَنْ نَرُوا وَنَدَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴾ الأنعام: ۱۱۰، له سه ر وازهینان له باوه ر به خودا کاتیک به قینیان پئی هه بوو، هه روه ها چوو بوونه بنج و بناوانیبه وه خودا سزای ئه وانی دا به وهرگێرانی دل و هۆشیان. له م بابه ته به وردی رابمینه، چونکه بابه تیکی زۆر مه زنه. خواى مونه عال ده فهرموی ﴿ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُوا أَلْعَمَىٰ عَلَىٰ أَلْمَدَىٰ ﴾ فصلت: ۱۷، ئەمه هیدایه تیکه دواى رۆشنکردنه وه و روونکردنه وه و رینمایی کردن، ئەمه مه رجه نهک پیویستبوون، چونکه گەر جوړیکی تر له هیدایهت به دوایدا نه یهت ئه واکه مالى هیدایه تی لیوه به ده ست نایهت، که ئه وه ش هیدایه تی کۆمهک کردن و ئیلهام کردن. ئەم رۆشنکردنه وه و روونکردنه وه یه (بیان) دوو جوړه: رۆشنکردنه وه به نایاتی گوئیلگیراوی خوینراوه (قورئان)، له گه ل رۆشنکردنه وه به نایاتی بینراوی به رچاوه (گهردوون)، هه ر دووکیان به لگه و نیشانه گه لیکن له سه ر یه کتایی خودا و ناو و سیفات و که مالى ئه و، هه روه ها راستیی ئه وه ی پیغه مبه ران ده رباره ی خودا رایانگه یاندووه راده گه یه نن، بۆیه خودا به نده کانی به نایاتی خوینراوه بانگ ده کات بق بیرکردنه وه له به لگه و نیشانه ی بینراو و به رچاو و هانیان ده دات له هه ر دوو جوړه به لگه و نیشانه کان بیرکه نه وه، ئەمه ئه و رۆشنکردنه وه یه که پیغه مبه رانی پی راوانه کراوه، دواى ئه وان به زانایان دراوه، له دواى ئه و رۆشنکردنه وه یه خودا هه ر که سی بویت گومرای ده کات، ده فهرمویت ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِجِبْتِكُمْ لَمْ يُفْضِلْ اللَّهُ مِنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ ابراهیم: ۴، پیغه مبه ران رۆشن ده که نه وه، خودا خویه تی به عیززهت و دانایی خو ی هه ر که سئیک بویت گومرای ده کات، یان هیدایه تی ده دات.

﴿ ناستی چهوتهم؛ روشنکردنه وه و روونکردنه وهی تایبته که بریتیه له به یانی پیویست بۆ هیدایه تی تایبته، نهو به یانیه که چاودیری کردن و کومه ک کردن و هه لیزاردن له نامیز ده گریته، هه روه ها بنپرکردنی هۆکاره کانی رسوایی و سه رشوپی و که رهسته کانی له دلی مرؤفدا، نهو دله هه رگیز هیدایه تی لی دوانا که ویت، خودا ده فهرموئ ﴿ إِن تَحْرِضْ عَلَىٰ هُدْنَهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴾ النحل: ۲۷، هه روه ها ده فهرموئ ﴿ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ﴾ القصص: ۵۶، به یانی به که م مه رجه و نه مه ی دووه میان پیویسته .

﴿ ناستی هه شته م؛ ناستی پیبیستن (الإسماع)، خودا ده فهرموئ ﴿ وَتَوَعَّلَمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّاسْمَعَهُمْ وَكَوْا أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴾ الأنفال: ۲۳، هه روه ها ده فهرموئ ﴿ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿۱۱﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿۱۰﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿۹﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿۲۲﴾ إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴾ فاطر: ۱۹-۲۳، نه م پیبیستنه تایبته تره له پیبیستنی به لگه و پیپراکه یاندن، نهو به لگه یه بۆیان به ده ست هاتوره و به هۆیه وه به لگه و حوجه یان به سه ردا خوینراوه ته وه، به لام نه وه هیدایه تیکه به گوئ ده بیستریته و نه مه ش هیدایه تیکه به دل ده بیستریته، قسه وشه و مانای هه یه، به گوئ و دل ده ژنه وریت، بیستنی وشه که به شی گوئی، بیستنی راستیتی مانا و مه رامه که ی به شی دله، خودا-سبحانه- نه ریی کردوه بیباوه پان له مانا و مه رامی که لامی نهو تیگه ن که بریتیه له به شی دل و بیستنی وشه ی بۆ جیگیرکردون که به شی گوئی، ده فهرموئ ﴿ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا أَسْمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿۲﴾ لَاهِيَةَ قُلُوبِهِمْ ﴾ الأنبياء: ۲-۳، نه م پیبیستنه سوود به گوئگر ناگه یه نیت جگه له راستکردنه وهی به لگه له سه ری (قيام الحجة)، یان به باشی تیگه یشتن لیتی، مه رامی پیبیستن و به ری نهو پیبیستنه و مه به ست پیتی: به ده ست نایه ت له گه ل سه رگه رمی و بیئاگایی دل و پشتته لکردنی، به لکو گوئگر دیته ده ره وه ده لیت به و که سه ی که دلی ناماده بووه "نه وه نیتسا چی وت؟" ﴿ وَمَنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِّنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْوَحْيَ مَاذَا قَالَ مَا فِيكَ ﴾ محمد: ۱۶. جیاوازی نیوان نه م ناسته و ناستی تیگه یاندن: نه م ناسته به هۆی گوئیوه به ده ست دیت، ناستی تیگه یاندن (الفهام) گشتگیرتره، له روویه که وه ناستی

پییستن تاییه تتره له ناستی تیگه یاندن، له روویه کی تره وه ناستی تیگه یاندن تاییه تتره له ناستی پیییستن، ئەمەش گری دەدریت به مانای ویستراو و پیویستییه کانی و وابسته کان و نامازه کانی. ناستی پیییستن خولگه که ی له سه ر که یاندنی مه به ست و مەرامه به گوتار بۆ ناو دل، له م بیستنه وه بیستنی قبولکردن په یدا ده بیت. که وابوو ئەمه سی ناسته: بیستنی گوئی، بیستنی دل، بیستنی قبول کردن و وه لامدانه وه.

﴿ نَاسْتِ نُوَيْهَم: بَرِيْتِيَه لَه پله ی ئیلهام، خودای موته عال ده فه رمویت ﴾ ﴿ وَقَسِرَ وَمَا سَوْنَهَا ﴿۷﴾ فَالْمَهَا جُورَهَا وَنَقَوْنَهَا ﴾ الشمس: ۷ - ۸، پیغه مبه ر ﴿﴾ به "الحصین بن منذر الخزاعي" فه رموو ﴿قل: اللهم ألهمنی رشدی، وقنی شر نفسی﴾ - بلی: خودا ئیلهامی روشد و که مالم بکه و له شه ری نه فسم بمپاریزه. ئیلهام گشتگیرتره له راز (التحدیث)، ئیلهام بۆ هه موو باوه پدارانه به پیی باوه په که یان، هه موو باوه پداریک خودا ئیلهامی روشدی کردوه و به باوه پ بۆی به ده سته اتوه، به لام "راز" پیغه مبه ر ﴿﴾ تیایدا فه رموویه تی ﴿ان یکن فی هذه الأمة أحد لعمر﴾، واته له و رازگرانه یه، که وابوو راز (التحدیث) ئیلهامیکی تاییه ته، بریتییه له وه حی بۆ که سانی که پیغه مبه ر نین، جا یان بۆ داوالیکراوه کان، وه ک ﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَرْسُومًا أَنْ تُرْضِيَهِ ﴾ القصص: ۷، هه روه ها ﴿ وَإِذْ أَوْحَيْنَا إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي ﴾ المائدة: ۱۱۱، یان وه حی بۆ گیاندارانیکی نا موکه له ف (داوالینه کراو)، وه ک ﴿ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ اللَّبَالِ يَوْمًا مِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿۸۸﴾ ﴾ النحل: ۶۸، هه موو ئەمانه وه حی ئیلهامن. شیوه باوه که ی ئەوه یه گوتاریکه هه لده دریت بۆ دلی باوه پدار کاتیک فریشته یه ک ناخافتن له که ل دلی ده کات، وه ک له فه رمووده به ناویانگه که دا هاتوه ﴿إن للملك لمة بقلب بن آدم، وللشیطان لمة، فلمة الملك: إيعاد بالخير و تصديق بالوعد، ولمة الشيطان إيعاد بالشر و تكذيب بالوعد﴾، خودای موته عال ده فه رمویت ﴿ الشَّيْطَانُ يَدْعُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَدْعُكُمْ مَغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ﴾ البقرة: ۲۶۸، ئەم نایه ته بۆ داگیرکردنی مرۆڤ له لایه ن شه یئانه وه ﴿ إِذْ يُوحَى رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ الأنفال: ۱۲، ئەم نایه ته ش بۆ کۆمه ک و پشتیوانی مرۆڤ له لایه ن فریشته کانه وه، له ته فسیره که یدا و تراوه: دلایان به هیز بکن و مژده یان به سه رکه وتن پێبده ن. دیسان

وتراوه: له جهنگدا له گه لیان ناماده بپن، ههردوو قسه که دروسته، ئهوان له جهنگدا له گه لیان ناماده بپون و دلیان دامه زراندن. له م گوتاره وه: خدا - عزوجل - نامۆزگاری له دلی بهنده باوه پداره کانیدا داناوه، ههروه که له جامعی ترمذی و مهسنه دی نیمام ئه حمه ددا له فهرمووده ی "السواس بن سمان" له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) فهرموویه تی ((إن الله تعالى ضرب مثلا: صراطا مستقيما وعلى كفتي الصراط سوران، هما أبواب مفتحة، وعلى الأبواب ستور مرخاة، وداع يدعو على رأس الصراط، وداع يدعو فوق الصراط، فالصراط المستقيم: الإسلام، والسوران حدود الله، والأبواب المفتحة محارم الله، فلا يقع أحد في حد من حدود الله حتى يكشف السر، والداعي على رأس الصراط: كتاب الله، والداعي فوق الصراط واعظ في قلب كل مؤمن)) له فهرمووده که ئه م به شعی جیگهی نامازه یه که ده فهرموویت "والداعي فوق الصراط واعظ الله في قلب كل مؤمن" ئه و نامۆزگاری که ره له دلی باوه پداراندا بریتییه له ئیلهامی خودایی به هۆی فریشته وه، داگیرکردنی مرفقیش له لایه ن شهیتانه وه برتییه له به ئین و خۆزگه کان کاتیک هیرش ده که نه سه مر مۆف و فهرمانی پیده که ن و ریکری لی ده که ن، خودا ده فهرموی ﴿يَعِدُّهُمْ وَيَمُنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾ النساء: ۱۲۰، عومه ری کوری خه تتاب به غه یلانی کوری سه له مه ی فهرموو - یه کیکه له هاوه لان، کاتیک ژنه که ی ته لاق دا و ماله که ی له نیوان کوره کانیدا دابه ش کرد - ((من وا گومان ده به م شهیتان - که به گوئی شت ده دن - مردنی تۆی بیستوو و هه واله که ی هه لداوه ته ده روونته وه))، نیشانه ی ئه م ئیلهامه شهیتانیانه ئه وه یه که هه له کانی تۆن، وه که پیغه مبه ر (ﷺ) به ئین صاندی فهرموو ((ما تری؟ قال: أرى صادقا و كاذبا. قال: لبس عليك)) که شفی شهیتانی ده بیته درۆ بکات و درۆی تیدا بیته، هه رگیز راستییه کانی به رده وام نابن.

﴿ناستی ده یه م له ئاسته کانی هیدایه ت: خه ونی راست که به شیکه له چه ند به شعی پیغه مبه رایه تی وه که چۆن له پیغه مبه ره وه ساغ بۆته وه که فهرموویه تی ((الرؤيا الصادقة جزء من ستة و أربعين جزءا من النبوة))، خه ون سه ره تا و ده ستپیکردنی وه حیه، راستی خه ونه که به پیی راستگویی و راسته وه ی که سه که یه، راستترین خه ون خه ونی که سیکه که زۆر راستگویه، له گه ل نزیکبوونه وه ی قیامه تدا زۆر که م هه له ی

تىادە كرىت، ۋەك پىڭغەمبەر (ﷺ) فەرموۋىيەتى، ئەۋەش بە ھۆى دورى سەردەمە ۋە لە پىڭغەمبەرايەتى ۋە ئاسەۋارى پىڭغەمبەرايەتى، باۋە پەداران بە خەون باربويان بۆ دە كرىتە ۋە، بە لام لە سەردەمى ھىزى نورى پىڭغەمبەرايەتيدا: لە روشنى ۋە ھىزى دەركە ۋەتنى نورى پىڭغەمبەرايەتى بىننازبون لە خەون. پىڭغەمبەر (ﷺ) دە فەرموى ((لم يبق من النبوة إلا المبشرات، قيل: وما المبشرات، يا رسول الله؟ قال: الرؤيا الصالحة، يراها المؤمن أو ترى له)) - خەوى خۆش كە كەسە كە خۆى دە بىبىنىت، يان پىيە ۋە دە بىبن، گەر خەونى موسلمانان لە گەل يە كتر رىكە ۋەتن ئەۋە ئەۋ خەونە درۆ نىيە، پىڭغەمبەر (ﷺ) بە يارانى فەرموو كاتىك شەۋى قەدرىان لە دە شەۋى كۆتايى مانگى رەمە زاندا نىشان درابو ((أرى رؤياكم قد توأطأت في العشر الأواخر، فمن كان منكم متحريرا فليتحرها في العشر الأواخر من رمضان)). خەون ۋەك كە شەف واپە، ھەيانە رەحمانىيە ۋە لە خودا ۋەيە، ھەيانە نەفسانىيە ۋە ھەشيانە شەيتانىيە. پىڭغەمبەر (ﷺ) دىسان دە فەرموى ((الرؤيا ثلاثة: رؤيا من الله، ورؤيا تحزين من الشيطان، ورؤيا لما يحدث به الرجل نفسه في اليقظة، ليراه في المنام))، ئەۋەى دە بىتە ھۆى ھىدايەت برىتايە لە خەونىك كە تاييەتە ۋە لە خودا ۋەيە. خەونى پىڭغەمبەران ۋە ھىيە، چونكە خەونە كانيان لە شەيتان پارىزراۋە بە كۆدەنگى ئومەت، بۆيە ئىبراھىمى خەليل بە خەونىك ۋەستى كورە كەى سەرىپرەت - عليهما السلام - خەونىيى خەلكانى تر جگە لە پىڭغەمبەران، ئەدرىت لە ميزانى ۋە ھى روون ۋە ئاشكرا، گەر قىۋولتى كرد تەۋاۋە ۋە دە گىرەت، ئەگەر نە، كارى پى ناكرىت، گەر بوترىت: ئەى چى دە لىين گەر خەونە كە راست بوو يان چەند كە سىك خەونە كە يان بىننىبوو؟ دە لىين: ھەر خەونىك بە ۋە جوړە بىت ھەرگىز پىچەۋانە لە گەل ۋە ھى ناۋەستىتە ۋە، بە لكو لە گەلى بە تەۋاۋى تەبا دە بىت ۋە ئاگادار كە رەۋەيە بۆ دەستگرتن بە ۋە ھىيە ۋە، يان ئاگادار كە رەۋەيە لە سەر پرسىكى تاييەت بە ھوكمە كانى، كەسى خەون بىن ھىچ شتىكى دە ربارەى ئەۋە ھوكمە نە زانىۋە بە خەون لە سەر ئەۋە ئاگادارى دە كە نەۋە، ھەر كەس دە يەۋىت خەونە كانى راست بن با بە ۋاى راستگۆيى ۋە خواردىنى ھەلا لدا بگە رپت ۋە پارىزگارى لە فەرمانە كانى خودا بكات ۋە لە قەدە غە كراۋە كان دورىكە ۋىتە ۋە. لە سەر دەستنويز ۋە لە شپاكى تەۋاۋو ۋە بە قىبلە بخەۋىت، يادى

خودا بکات تا چاوه کانی خامۆش ده بن، ئه وکات خه ونه کانی ده گمه ن ناراست
 ده ربه چن. راستگۆترین خه ون خه وى به ره به یانه، ئه و کاته کاتی دابه زینی خوداییه،
 نزیکبوونه وه ی به زه یی و لیخۆشبوونه، دامرکانه وه ی شه ی تانه کانه، پیچه وانه که ی
 خه ونی کاتی داهاتنی تاریکی بلبوونه وه ی شه یاتین و رۆحه شه ی تانییه کان،
 عوباده ی کوپى صامت-خوای لی رازی بیته - ده فهرموئى ((خه ونی باوه پردار
 ئاخافتنیکه که خودا له خودا له گه ئی ئه نجام ده دات)).

سورەتی "الفاتحة" والأکەری دەرگای شفا

سورەتی "الفاتحة" دوو جۆر شفاى تىدايه: شفاى دل و شفاى جەستە.

لەخۆگرتنى شفاى دل بە باشترین شیوه لەئامىزى گرتووه، خولگەى دەرد و نەخۆشى دل لەسەر دوو پایەيه: تىكچوونى زانست و تىكچوونى ويست و مەرام. لەسەر ئەم دوانە دوو دەردى كوشنده سەر هەلەدەدەن كە بریتين لە گومپایى و خەشمليگىراوى، گومپایى بەهۆى تىكچوونى زانستهوهيه، خەشمليگىراويش بەهۆى تىكچوونى ويست و مەرامهوهيه، ئەم دوو دەردە سەرچاوهن بۆ هەرچى نەخۆشى دلە، هيدايەتى شارپنگەى راست و دروست شفاى نەخۆشى گومپایى لەخۆ دەگریت، بۆيه داواى ئەم هيدايەتە كراوه (إهدنا الصراط المستقيم) و لەسەر هەموو بەندەكان كوردنى ئەو دوعاىەى لە شەو و رۆژدا و لە هەموو نوێژتكدا پىويست بووه، ئەمەش بەهۆى پىويستى زۆرى بەندەى خودا بە هيدايەتى داواكراو، هېچ داوايەك جىگەى ئەم داوايه ناگریتەوه.

جىبەجى كوردنى ((إياك نعبد و إياك نستعين)) بە زانست و مەعريفە و كردار و حال شفاى نەخۆشى دل و تىكچوونى مەرام و ويست دەستەبەر دەكات. تىكچوونى ويست و مەرام پەيوەندى بە ئامانج و هۆكارەكانهوهيه، هەر كەس ئامانجىكى داواپراو و كەموكورت و تياچووى داواكرد و چەندىن جۆر هۆكارى گەيشتن بەو ئامانجەى گرتەبەر، ئەوه هەردوو جۆرە مەرامەكەى تىكچووه، ئەمەش حالى هەموو ئەوانەيه كە ئامانجى برىتى نەبیت لە خودا و بەندايەتى كوردنى: لە هاوهلەدانەران و شویتكەوتووانى حەز و ئارەزوو كە هېچ ئامانجىكيان لەو شویتكەوتنەدا نيه، هەروەها خاوهن دەسەلاتەكان كە دەيانەويت بە هەر نرخيك بووه -رەوايان نارەوا- پىنگەى دەسەلاتيان قايم بكەن. ئەگەر رەوا هات و بەرھەلستكارى دەسەلاتەكەى ئەوانى كرد ئەوا دەبھارپن و دەبخەنە ژۆر پىيان، گەر لەوه دەستەوسان بوون ئەوا بە شمشىر - هەروەك بەرگرى لە خاك و ميللەت - بەرپەرچى دەدەنەوه، گەر ئەمەشيان نەتوانى ئەوا لە رىگەيهكەوه بەندى دەكەن و خۆيان بەرنگەيهكى تردا لادەدەن، ئەوان ئامادەن بەپى توانای خۆيان رووبەپووى ببەنەوه و لە جوولە و دەسەلات و جىبەجى كردن كەنارى بخەن، ئەگەر "رەوا" سەريان بخات و لە بەرژەوهندى ئەواندا بىت ئەوا بەهۆيهوه هىرش و پەلامار دەدەن و بە ملكەچى دىن بۆ لای "رەوا"، نەك

له بەرئەوهى ره‌وايه، به‌لكو له‌به‌ر ئه‌وهى له‌گه‌ڵ مه‌رام و چه‌ز و سه‌رکه‌وتنه‌كانى نه‌واندا ته‌بابه ﴿وَإِنَّا دَعَوْنَا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِقَ بَيْنَهُمْ مَعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَكُمْ لُغْزٌ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِبِينَ ﴿٤٩﴾ أُولَئِكَ مَرَضٌ أَرِئْتُمْ أَن يُخَافُوا أَنْ يُحَيِّفَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ رَسُولَهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾﴾ النور: ٤٨ - ٥٠.

مه‌به‌ست ئه‌وه‌يه كه مه‌رام و ويستى ئه‌وانه له ئامانج و هۆكاره‌كاندا تىكچووه، ئه‌وانه گه‌ر ئه‌و ئامانجانه‌ى داوايان ده‌كرد به‌ده‌ستيان نه‌هه‌ينا و پوكانه‌وه و تياچوون گه‌وره‌ترين زياتومه‌ندى و په‌شيمانى ده‌دورنه‌وه، ئه‌وانه په‌شيمانترين و خه‌مبارترين مروه‌ن، كاتيك ره‌وا سه‌رکه‌وتنى به‌ده‌ست هه‌ينا و نا‌په‌وا پوچ بوويه‌وه و له هۆكاره‌كانى گه‌يشتن به ئامانجى نىوانيان دا‌پران و دلنبايون كه له ده‌سته‌ى سه‌رفرازان و به‌خته‌وه‌ران نين، ئه‌مه‌ش زۆرچار له دونيادا رووده‌دات. به‌هه‌يزتر له‌مه‌ له كاتى كۆچكردن له دونيا و رو‌يشتن به‌ره‌و خودا رووده‌دات، ده‌رکه‌وتن و په‌كلابوونه‌وه‌ى له جيهانى به‌رزه‌خدا ده‌بينت، هه‌موو په‌رده‌كان له روژى گه‌يشتن به خودا و به‌و جيهانه‌ لاده‌درين، كه راستيه‌كان ده‌رکه‌وتن، راست‌په‌وان سه‌رکه‌وتنيان به‌ده‌سته‌هه‌ينا و ئه‌هلى باتليش زياتومه‌ندى، بۆيان ده‌رکه‌وت كه ئه‌وان درۆزن بوون، فريودرابوون و له‌خۆيان ده‌رچووبوون، هاوار بۆ زانستىك له‌و جيهانه‌دا كه به‌كه‌لكى خاوه‌نه‌كه‌ى ناخوات! هاوار بۆ په‌قينىك كه خاوه‌ن په‌قينه‌كه‌ قوتار ناكات!

هه‌ر به‌و جۆره ئه‌و كه‌سه‌ى كه ئامانجى بالا و داواى به‌رزى هه‌يه، به‌لام وه‌سه‌يله‌يه‌كى نه‌گرتۆته به‌ر به ئامانجه‌كه‌ى بگه‌يه‌نيت، به‌لكو ده‌ستى به وه‌سه‌يله‌يه‌كه‌وه گرتووه‌ و گومانى بردووه به ئامانجه‌كه‌ى بگه‌يه‌نيت، ئه‌مه‌ش خراپترين په‌كه‌وتن و دا‌پرانه له هۆكار، حالى ئه‌م كه‌سه وه‌ك حالى ئه‌وه‌ى په‌كه‌م وايه، هه‌ردووكيان مه‌رامه‌كه‌يان تىكچووه، شيفاي ئه‌م نه‌خۆشيه‌ بوونى نيه‌ به ده‌واى ((إياك نعبد و إياك نستعين)) نه‌بيت. ئه‌م ده‌وايه له شه‌ش توخم پىكه‌هاتووه:

١. به‌ندايه‌تى ته‌نها بۆ خودا، نه‌ك بۆ غه‌يرى خودا

٢. به‌فه‌رمانى خودا و شه‌رى خودا

٣. نه‌ك به‌ ئاره‌زوو

٤. نه‌ك به‌ را و بۆچوونى پياوان و ره‌وش و به‌ندوباو و به‌ريان

۵. بە کۆمەك داواکردن لەسەر بەندایەتی بۆ خودا

۶. نەك بە حەزی بەندە و هیز وتوانا و هەولێ خۆی و خەلكانی تر.

ئەمانە بەشەکانی ((إياك نعبد و إياك نستعین))، گەر پزیشکیکی وردی لێزان، زانا بە نەخۆشی بیاندا لە یەك و نەخۆشەكەش بەکاری هێنا، ئەوا شفاى تەواو بە دەست دەهێنیت، ناتەواوی لە شفادا بەهۆی ناتەواویەوهیە لە بەشێك لە بەشەکانیدا، یان دوو بەش یان زیاتر.

دڵ دوو نەخۆشی زۆر گەورە رووی تێدەگات، گەر کەسەك چارهسەری نەكات دڵی لە کار دەخەن و تیاچوون دەبێتە بەشی، ئەو دوانەش: بریتین لە پیا و لوتبەرزى، دەواى پیا لە ((إياك نعبد)) دایە و دەواى لوتبەرزى لە ((إياك نستعین)) دا، زۆرجار لە "شیخ الإسلام ابن تیمیة - قدس الله روحه - م دەبیست، دەیفەرموو ((إياك نعبد)) ریا پالدهنیت و نایهێلێت، ((إياك نستعین)) لوتبەرزى پالدهنیت و نایهێلێت.

گەر لە نەخۆشی ریا بە ((إياك نعبد)) چاکبویەوه و لە نەخۆشی لوتبەرزى بە ((إياك نستعین)) شفاى بۆ هات و لە نەخۆشی گومراپی و نەزانى بە ((إهدانا الصراط المستقیم)) رزگارى بوو، ئەوا ئەو کەسە لەسەر جەم نەخۆشی و دەرد و پەتاکان رزگارى بووه و پۆشاکى تەندروستی لە بەرکردوو و نیعمەتى خودای بەسەردا دا پارێوه، ئەو کاتە لەو کەسانە نیعمەتى خودا دەیانگرتتەوه، ((غیر المفضوب علیهم)) ئەوانەن کە مەرام و بیستیان تێکچوو، ((والضالین)) ئەمانەش ئەهلی تێکچوونی زانستن ئەوانەى حەقیان نەپێکا و نەیاناسی.

حەقى خۆیەتى سورەتێك کە ئەم دوو شفاىە لەخۆ دەگریت بەکاربهێنریت بۆ شفاى هەرچی نەخۆشییە، نەخۆشییە بچوو کەکان لەپیشتر و ئاسانترن، وەك چۆن دواتر رۆشنی دەکەینەوه. هیچ شتێك بە ئەندازەى مانای ئەم سورەتە شفاى دڵ نادات، دڵێك کە لە کەلامى خودا تێدەگات و تێگەیشتنی تاییەتى لە خوداوه بۆ دروست دەبێت ئەم سورەتە تاییەت دەبێت بەو.

لە فەرموودەى سەحیحدا لە "أبي التوكل الناجي عن أبي سعيد الخدري" ((أن ناسا من أصحاب النبي ﷺ) مروا بحی من العرب فلم یقروهم، ولم یضیفوهم فلدغ سید الحی، فأتوهم، فقالوا: هل عندكم من رقیة، أو هل فیكم من راق؟ فقالوا: نعم، ولكنکم لم تقرونا،

فلا نفعل حتى تجعلوا لنا جعلا، فجعلوا لهم على ذلك قطيعا من الغنم، فجعل رجل منا يقرأ عليه بفاتحة الكتاب، فقام كان لم يكن به قلبه، قال: فأوفوهم جعلهم الذي صالحوهم عليه، فقال بعضهم: أقسموا، فقال الذي رقى لا تضلوا حتى نأتي النبي (ﷺ) فأتيناه، فذكرنا له ذلك، فقال: ما يدريك أنها رقية؟ كلوا واضربوا لي معكم بسهم))، ئەم فەرموودەيە بە دەستەاتنى شفا بە سورەتى "الفاتحة" بۆ ئەو كەسە گەزراوە نامازە پى دەدات، بە جۆرىك پىويستى بە دەواى تر نەبوو، بە لكو بە جۆرىك دەورىگىترا كە هىچ دەوايەك بە و جۆرە نىيە. ئەمە لە جىگەيە كدا كە كەسەكان شايستەى ئەو نىن - بەهۆى ئەوەى موسلمان نەبوون، يان بە خىل و چرووك بوون - ئەى ئەگەر كەسەكان شايستە بن دەبىت كاريگەرى شفاى سورەتەكە چۆن بىت؟

سورتهی "الفاتحة" والاكهری به لگهی دهمكوتكهر

سورتهی "الفاتحة" به په رچی نه هلی به تال له مهزهه ب و مه شره بی ئایینه کانی تر ده داته وه، هر به و جوره به په رچدانه وهی نه هلی بیدعت و گومرایی له م ئومه ته دا. نه مهش به دوو ریگه: به کوردی و پوختی، هر وه ها به دوو دریزی:

به کوردی و پوختی: نه وه یه که شارپگی راست و دروست ناسینی حه ق و هه لئبژاردنی و پیشخستنی به سهر هر شتیکی تردا و خوشه ویستی له خو ده گریت، هر وه ها ملکه چی و فه رمانبه رداری بوی و بانگردن بۆ سه ری و کوشان دژی نه یارانی حه ق به پیی گونجان و بۆره خسان له نامیز ده گریت.

حه ق: بریتیه له وهی که پیغه مبه ر و یارانی له سه ری بوون، هر وه ها نه وهی پیغه مبه ر به زانست و کردار ده رباره ی سیفاتی په روه ردگار-سبحاله- و ناو و یه کتاپه رستی و فه رمان و قه ده غه کردن و به لئین و هه ره شه که له خوداوه بوی هات و نه ویش به یانی کرد، هر به و جوره نه وهی له راستیتی باوه ر خراوه ته روو که بریتیه له مه نزلگای ریباورانی ریگهی خودا، هه موو نه مانه راده سستی پیغه مبه ر کرابیت به بی را و بۆچوونی پیاوان و دۆخ و بیرکردنه وه و زاراوه کانیا.

هه رچی زانست و کرداریک له چرای پیغه مبه رایه تی نه وه وه سه رچاوه ی گرتینت و موری محه مده ی لئدرابیت به جوریک شوینی سکه لئدانه که مه دینه یی بیت نه وه له شارپگی راست و دروسته، نه وهی به و جوره نه بیت له سه ر تووله ری خه شم و گومراییه، بۆیه ده رچوون نییه له یه کیک له م سی ریگه یه: ریگهی پیغه مبه ر (ﷺ) و نه وهی له گه ل خوی هینای، ریگهی نه هلی خه شم (خه شملینگیراوان) که حه قیان ناسی و له گه ل نه وه شدا چوون به گزیدا، له گه ل ریگهی نه هلی گومرایی که بریتیه له ریگهی نه و که سانه ی خودا گومرایی کردن له دۆزینه وهی حه ق، بۆ نه م مه به سته عه بدولای کوری عه باس و جابری کوری عه بدولا - خویان لی رازی بیت - ده فه رموون ((شارپگی راست و دروست (الصراط المستقیم) بریتیه له ئیسلام))، عه بدولای کوری مه سعود و عه لی کوری نه بی تالب - خویان لی رازی بیت - ده فه رموون (نه و شارپگیه بریتیه له قورئان) له م باره یه وه فه رموده یه کی "به رزکراوه" له لای ترمذی و که سانی تریش ریباوه تکراره .

سه‌لی کوپی عه‌بدولاً ده‌فرمویت ((ئو ریگه‌یه بریتییه له ریگه‌ی سوننه و جه‌ماعت))، "بکر بن عبدالله المزنی" ش ده‌لئیت ((ئو ریگه‌یه بریتییه له ریگه‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ)))).

هیچ گومانی تیدا نییه ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر و یاران‌ی له‌سه‌ری بوون به زانست و کردار بریتی بووه له ناسینی حه‌ق و پیشخستن و هه‌لبژاردنی به‌سه‌ر هه‌رچی شتی تردا، ئه‌مه‌ش بریتییه له شارپه‌گه‌ی راست و دروست. هه‌موو ئه‌م قسانه‌ی پیشه‌وه ئاماژهن بۆ سه‌ر ئه‌و شارپه‌گه‌یه و کۆکه‌ره‌وه‌ی مانای ریگه‌که‌ن.

به‌م شیوه‌ کورت و پوخته تیده‌گه‌یت هه‌رچی پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه بیته‌ پووچ و بیبنه‌مایه و ده‌چینه‌وه سه‌ر ریگه‌ی دوو ئومه‌ته‌که: ئومه‌تی خه‌شم و ئومه‌تی گومپایی.

ساغکردنه‌وه‌ی په‌روه‌ردگاریی ئاتاجی به‌لگه‌ نییه

ریگه‌ی دووهم، به‌دوو‌رودریژی: به‌ناسینی مه‌زه‌به‌ی به‌تال و بیبنه‌ما و پووچ‌کردنه‌وه‌یان به‌ وشه‌کانی سوره‌تی "الفاتحه". بۆیه ده‌لئین: خه‌لکی دوو به‌شن: دانپیان‌ه‌ر به‌ حه‌قد(به‌ خودادا) و ملپێچیکه‌ر له‌ حه‌ق، سوره‌تی "الفاتحه" بوونی دروستکه‌ر به‌کلاده‌کاته‌وه و به‌رپه‌رچی ئه‌وانه ده‌داته‌وه که ملپێچی ده‌که‌ن، ئه‌وه‌ش به‌ جیگه‌یرکردن و ساغکردنه‌وه‌ی په‌روه‌ردگاریی خودا بۆ هه‌موو جیهانه‌کان.

له‌ دۆخی هه‌موو جیهان رابمینه، بالآ و نزمی، به‌ هه‌موو به‌شه‌کانییه‌وه، ده‌بینی گه‌واهی بوونی دروستکه‌ر و به‌دییه‌نه‌ر و مه‌لیکی دروستکه‌راوه‌کان ده‌ده‌ن، باوه‌ر نه‌بوون به‌ دروستکه‌ر و نه‌ریکردنی وه‌ک باوه‌رپه‌بوون وایه به‌ بوونی زانست له‌ ئه‌قل و فیه‌رده‌دا، جیاوازی نییه له‌ نێوانیاندا، به‌لکو به‌لگه‌ی بوونی دروستکه‌ر له‌سه‌ر دروستکه‌راوه‌کانی و به‌لگه‌ی کارکه‌ر له‌سه‌ر کاره‌که‌ی و به‌دییه‌نه‌ر له‌سه‌ر به‌دییه‌نه‌راوه‌که‌ی له‌لای ژیری پاک و پرشنگذار و بالآ و له‌لای فیه‌رده‌تی ته‌ندروست روونتر و رۆشنتره له‌ پێچه‌وانه‌که‌ی.

ئه‌گه‌ر خه‌لکی کرداره‌کانی خودا و به‌دییه‌تووه‌کانی بکه‌نه به‌لگه له‌سه‌ر بوونی خودا، ئه‌وا خوداناسانی خاوه‌ن بینینی رۆشن خودا ده‌که‌نه به‌لگه له‌سه‌ر کرداره‌کانی و به‌دییه‌تووه‌کانی، هه‌ردوو ریگه‌که‌ راست و دروستن، هه‌ردووکیان حه‌قن و قورئان هه‌ردوو ریگه‌که‌ی له‌خۆ گرتووه.

به لگه هينانه وه به به ديهاتووه كان زۆن، به لام به لگه هينانه وه به خودا له سه ر به ديهاتووه كان شان و شكۆى تاييه ت به خۆى هه يه، ئەمە ئەو ناماز هه يه پيغه مبه ران ده يانكرده به لگه و به گه لانى خۆيان ده وت ﴿أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ إبراهيم: ۱۰، واته چ گومانتيك له بووني خودادا هه يه تا به لگه له سه ر بووني به يئنه وه؟ چ به لگه يه ك رۆشنتر و ده ركه وتوتوتره له و حقه ي به لگه ي له سه ر ده هينريته وه؟ چۆن ده بيت ناروون و ناناشكرا بكره ته به لگه له سه ر روون و ناشكرا؟ پاشان به ناگايان ديئنه وه به وتنى ﴿فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾. له "شيخ الإسلام تقي الدين بن تيمية - قدس الله روحه -" م بيست، ده يفه رموو: چۆن به لگه له سه ر بووني كه سيك داوا ده كريت كه بوخۆى به لگه يه له سه ر هه موو شتتيك؟ زۆرجار ئەم ديژه هۆنراوه ي ده كرده نمونه:

وليس يصح في الأذهان شيء إذا احتاج النهار إلى دليل

(هه چ شتتيك له بيه ر زه ينى مرفؤدا به راست ناگه ريت، گه ر رۆژ پيويستى به به لگه بيت) ناشكرايه بووني خوداي موته عال له زيري و فيتره تدا ناشكرا تره له بووني خۆر، هه ركه س له زيري و فيتره تيدا ئەوه نه بينيت با گومانيان لي بكات.

﴿جياوازي خه لگي له خواوه ندى خودادا﴾

چه ند ده سته يه ك له ناو خه لكيدا هه ن فيتره تيان ئەم بيه ر له حه قيان نيشان ده دات، له په روه ردگاري خودادا هه چ كه س به هاوه ل بو خودا دانانين، خودايه كي تر له گه ل خودا بپيار ناده ن، به لام له خواوه ندى خودادا هاوه ل بپيار ده دن، ئەوان دان به وه دا ده نين كه خودا به ته نها په روه ردگار و مه ليك و دروستكاري هه موو شتتيكه، ئەو په روه ردگاري خۆيان و باب و باپيرانيه، په روه ردگاري هه وت ئاسمانه كه و په روه ردگاري عه رشى مه زنه، له گه ل ئەو دان پيادانانه شدا جگه له خودا كه سيكي تر يان شتتيكي تر ده په رستن، له خوار خوداوه كه ساني تر له خۆشه ويستى و گوپرايه لي و به مه زن زانين به خودا يه كسان ده كهن. ئەو ده سته يه ئەوانه ن كه له خوار خوداوه كۆلكه خواوه نديان په رست، ئەوانه وه فايان نه كرد به مافي ((إياك نعبد)) - ته نها تو ده په رستين، هه رچه ند به شيان له ده ته په رستين ((نعبدك)) دا هه بوو، به لام به شيان له

((إياك نعبد)) دا نەبوو كە مانا كەى ئەم راستىيە لە ئامیز دەگریت: به خوشه‌ويستی و ترس و گوێپایەلى و بەمەزن زانین هیچ كەس ناپەرستین جگە لە تۆ، ((إياك نعبد)) تە حقیق كردنى ئەو یەكتاپەرستىيە و پووچكردنەوێ هاورەلدانانە لە خواپەتى خودادا، وەك چۆن ((إياك نستعين)) تە حقیق كردنى یەكتاپەرستی پەروردگارییە، هەر بەو جۆرە ((إهدنا الصراط المستقيم، صراط الدين أنعمت عليهم)) ئەوانە ئەهلى یەكتاپەرستین و ئەهلى تەحقیقى ((إياك نعبد وإياك نستعين)) ن، ئەهلى هاورەلدانانیش بریتین لە ئەهلى خەشم و گومپایى.

﴿﴾ پەكخستنى پەكخستوان

سورەتى "الفاتحة" بەرپەرچدانەوێ جەهەمییەكانى تىدایە كە پەكخەرى سیفاتی خودای مۆتەعالن، ئەوان ئەهلى یەكتاپەرستی ناتەوانن، ئەوانەى نەزى ئەو دەكەن كە زاتى خودای مۆتەعال خاوەنى سیفاتی "زانست و توانین و زۆزى، هتد..." بیئت، ئەمەش لە چەند روویەكەو:

یەكەم: لە وتنى (الحمد لله)، جیگیركردنى ستایشى تەواو بۆ خودا داوا دەكات هەموو ئەوێ لەسەرى ستایشكراوێ بۆى جیگیر بكریت، لە سیفاتی كەمال و شكۆمەندى و جوانى، چونكە كەسێك سیفاتی كەمالى نەبیئت بەرەهەى ستایشكراو نییە، بۆیە لەروویەكەو ستایشكراو، بەلام لە روویەكى ترەو ستایش ناكړیت، واتە لە هەموو روویەكەو و لە هەموو رێگە یەكەو بە هەموو جۆرەكانى "حمد" ستایش ناكړیت، تەنھا كەسێك هەموو ستایشى بۆ هەیه كە خاوەنى سیفاتی كەمال بیئت، گەر تەنھا یەك سیفەتى ناتەواو بیئت بەپێى ئەو لە ستایشەكەى كەم دەبیئتەو.

هەر بەو جۆرە لە جیگیركردنى سیفەتى بەزەبى (الرحمة) بۆى: دەبى هەموو ئەو سیفەتانەى بۆ بەزەبى پتویستن لەخۆ بكریت لە (زیدویتی، ویست و توانین و بیستن و بینین، هتد...)

هەرۆهە سیفەتى پەروردگاریی: هەموو سیفەتەكانى كردار و سیفەتى خاوەندى و سەرچەم سیفەتەكانى كەمال داوا دەكات، لە خود و لە كرداردا وەك پێشتر رۆشمان كردهو.

به وهى ستايشكراوه و خواوهنده و پهروهردگار، و رهحمان و رهحيمه، و مهليك و په رستراوه، و كۆمهككار و رينماييكەر و نيعمه تبه خشه، و رازى ده بىت و تووپه ده بىت - له گەل نە ريكردنى راوه ستاويى سيفات به و خودايه وه - كۆكردنه وهى دوو دژه، بۆيه هەرگيز نابىت و بۆ خودا شياو نيبه .

ئەم ريگه به جيگيركردنى سيفاتى هەوالى له دوو روه وه له خۆ ده گرىت: به كه ميان ريگه ي ژيرى: ئەو سيفه تانه له پئويستيه كانى كه مالى ره هان، ده ست به سەر عرشدا گرتن (الإستواء على العرش) له پئويستيه كانى بالابوون (علوى خوداى موه عالن، دابه زىنى بۆ ئاسمانى دونيا له نيوهى دووه مى هه موو شه ويگدا له پئويستيه كانى پهروهردگارى و به زه بيه، هەر به و جۆره ته واوى سيفاتى هەوالى .
دووه ميان ريگه ي به گوى بيستن: وهك مه دح و سه ناي خوداى موه عال و خۆناساندنى به بنده كانى، نە ريكردنى ئەو سيفه تانه له وهى ئاماژه ي پى دەدهن و پييان مه به سه ته پيچه وانەى ئەوه به بۆى هاتوون، ده توانيت به ريگه ي بيستن كه له كه مالدايه به لگه به نيتيه وه، هه روه ها به ريگه ي ژيريش وهك پيشترمان ئاماژه مان پيداوه .

تیکشکانى جەبرییه کان

هەر به و جۆره ئەم سوره ته به ربه رچدانه وهى جەبرییه كانيش له خۆ ده گرىت، كه ده لئین: مۆؤ هيج ويست و هه لئبارده يه كى بۆ نيبه له ئەجامدانى كرداره كانيدا .
ئەم به ربه رچدانه وه يش له چەند روويه كه وه:

يه كه م: له جيگيركردنى ستايشى خودا - سبحانه - به گشتى، ئەم ستايشكردنه داوا ده كات كه به بنده كانى سزا نه دات له سەر شتیک كه توانايان نيبه به سه ريدا و كردارى ئەوان نيبه، به لكو ئەو كردارانە وهك رهنگ و دريژى و كورتى جهسته يان هيج ويستىكى ئەوانى تيدا نيبه، ئەو - سبحانه - له سەر شتیک سزايان ده دات كه خۆى پىى ئەجامداون، ئەو بگه رى راسته قينه ي خراپه كانيانه، له گەل ئەوه شدا له سه ر ئەو كارانه سزايان ده دات، ستايشكردنى خودا هه موو ئەمانه رهد ده كاته وه و به توندى نە رپيان ده كات، پاكيىتى و مه زنى بۆ خودايه ك كه هەرچى ستايشه شايسته ي ئەوه له م تۆمه تانه ي ده درينه پالى، خودا سزايان ده دا له سه ر كردارگه ليكى خراپ كه به پراستى

نه نجاميان دابيت، نه و کرداره خراپانه کرداری خودا نين، به لکو کرداری نه و -سبحانه- دادپه روهی و خیر و چاکه به .

رووی دووه: جیگیرکردنی به زهیی و ره همانبونی خودا نه وه نه ری ده کات، چونکه هرگیز گونجاو نییه نه و دوو دؤخه کؤبکرتنه وه، خودا ره همان و رحیم بیت و له گال نه وه شدا سزای بنده که ی بدات له سهر شتیک که هیچ ده سه لاتیکي نه وی تیدا نییه و کرداری نه و نییه، به لکو داوا به کی لی کردوه که له توانایدا نییه و دهستی به سهریدا ناروات، پاشان له سهری سزای بنده که ی ده دات، نایا نه مه پیچه وانهی به زهیی و دژی به زهیی و هله شهانه وهی به زهیی خودا نییه؟ نایا له تیگه یشتنی که سیکدا کؤبوونه وهی نه مه و به زهیی کامل و ته او له یه ک زاتدا به راست ده زانریت؟

رووی سییه: جیگیرکردنی به ندایه تی و په رستن و کومه کی کردنیان له سهری و دانه پالی به ندایه تی و داواکردنی کومه کی بق لای بنده کانی ((لهد، نستین)) که دانه پالی راسته قینه به نه ک مه جازی، خودا وه سف ناکریت به به ندایه تی و په نابردن و داواکردنی کومه ک که کار و کرده وهی بنده کانی به تی، به لکو له راستیدا مرؤف بنده و په نابره بق خودا، خودا په رسترا و په نابؤبراهه (المبود و المستعان)

ساغکردنه وهی پیغه مبرایه تی

سوره تی "الفاتحه" به ره رچدانه وهی نه ری که ری پیغه مبرایه تی تیدا به .

نه مه ش له چند روویه که وه:

یه که م: جیگیرکردنی ستایش (حمد) ی ته او بق خودا، نه م که مالی ستایشه داوای حکمه تی خودا ده کات به وهی دروستکراوه کانی به هوانته به دینه هی نابیت، هر وراش ده سته رداریان نه بیت، فرمانیان پی بکات و ریگریان لی بکات، بویه له چه ندین شوینی قورئاندا خودا له و کاره خوی به پاک راگرتوه، هه والی داوه که هر که س په یام و پیغه مبرایه تی نه ری بکات و پییوابیت هیچ شتیک بق سهر مرؤف دانه به زیوه، نه و که سه به حق خودای نه ناسیوه و ریژ و شکوی ته او ی به خودا نه داوه، به لکو خودای داوه ته پال شتیک که شایسته ی نییه و ستایشکردن و مه زنپاگرتنی خودا نه و جوره له دانه پال ره ده کاته وه .

ہر کہ سیک ماق ستایش بدات - لہ پووی زانست و ناسین و بینینی قولہ وہ - نہوا ((أشهد أن محمدا رسول الله)) ی لی دہر دہہینیت، وہک چون ((أشهد أن لا إله إلا الله)) ی لی و ہر دہ گریت، نہو کات بوی دہر دہ کہ ویت کہ پہ کخستنی پیغہ مبرایہ تی - لہ نہ ریکردنی بؤ ستایش - وہک پہ کخستنی سیفاتی کہ مال وایہ، بہ لکو وہک جیگرکردنی ہا و ہل و کولکہ خودا وایہ لہ پال خودادا.

دووم: خواوہندی خودا: لہ بہر نہ وہی خودا "إله" ہ کہ واپو دہ بیت پرستراونکی بہ گوئکراو (معبودا مطاعا) بیت، ہیچ ریگہ یک نییہ بؤ زانینی نہ وہی خودای پی دہ پرستری و نہ وہی گوئی پایہ لی خودای لہ سہر دہ کریت لہ ریگہ پیغہ مبرانہ وہ نہ بیت. **سیہم:** بہ وہی پرورہ دگارہ نہوا سیفہ تی پرورہ دگاری داوا دہ کات فرمان و ریگری ہہ بیت بؤ بہ ندہ کانی، پاداشتی چاکہ کاران بہ چاکہ بداتہ وہ و سزای خرابہ کاران بہ خرابہ کانیان بدات، نہمہ حہ قیقہ تی پرورہ دگاریہ، نہوش جیبہ جی نابت بہ پیام و پیغہ مبرایہ تی نہ بیت.

چوارم: بہ وہی رہ حمان و رہ حیمہ، نہوا کہ مالی بہ زہی داوادہ کات خوی و سیفہ تاکانی بہ بہ ندہ کانی بناسیتیت، نہوہیان نشان بدات کہ لہ خویان نزیک دہ کاتہ وہ، ہر وہا نہوہیان بخاتہ بہ ردہم لہ نہو - سہالہ - دوریان دہ خاتہ وہ، پاداشتیان لہ سہر گوئی پایہ لی بہ چاکہ دہ داتہ وہ، نہمش بہ پیغہ مبرایہ تی و پیام نہ بیت نایہ تہ دی، کہ واپو بہ زہی خودا داوا دہ کات پیام و پیغہ مبرایہ تی بوونی ہہ بیت.

پنجم: بہ وہی مہلیک و خواوہنی مولکہ. مولک داوا دہ کات بہ قسہ و گوفتار تاوتوی دہ سہ لاتہ کہی بکات، ہر وہک چؤم مولک داوا دہ کات بہ کردار تاوتوی بکات، مہلیک کہ سیکہ بہ بریار و گوفتار تاوتوی مولکہ کہی دہ کات، چونی بویت بہو جوڑہ فرمانہ کان و مراسیمہ کانی جیبہ جی دہ کات، مالیکیش تاوتوی کہرہ لہ مولکہ کہیدا بہ کارہ کانی، خودا خواوہنی مولکہ و بہ گوفتار و کردار تاوتوی دروستکراوہ کانی دہ کات.

تاوتوی کردن بہ گوفتار دوو جوڑہ: تاوتوی کردن بہ کہ لیماتہ گہردوونییہ کانی، ہر وہا تاوتوی کردن بہ کہ لیماتہ ناینییہ کانی، کہ مالی مولکیش بہو دوانہ وہیہ.

رہوانہ کردنی پیغہ مبران: پتویستی کہ مالی مولک و دہ سہ لاتی خودایہ، نہمہ شیوہی نہو "مہلیک" ہ ژنہ وراوہیہ لہ فیترہت و ژیری مؤفدا بوونی ہہیہ، ہر مہلیکیک بہ یامنیری نہ بیت کہ بلاوہیان پیبکات لہ مہملہ کہ تہ کہیدا نہو کہ سہ مہلیک نییہ.

بەم رىگەيە بوونى فرىشته دەزانرەيت و دەژنەورەيت، باوهر بە فرىشته لە پىووستىيەكانى باوهر بە مولكى خودا، ئەوان پەيامهتەنى خودان لە بوون و بريار (الخلق والامر)ى خودادا.

شەشەم: ساغبوونەوہى (يوم الدين) كە برىتتەيە لە رۆژى تۆلە و پاداشت، ئەو رۆژەى خودا بە كردارى بەندەكان -چاك يان خراپ- پاداشت و سزا ديارى دەكات، ئەمەش كاتىك دىتە دى پەيام و پىغەمبەرەيەتى رەوانە بكرەيت، بەلگە بخرەتتە روو كە بەهۆيەوہ كوێرايەل و ياخى بوو حەقى خۆيان وەرەيگرن.

حەوتەم: بەوہى پەرستراو (معبودە)، ئەوا دەبەيت بەوہ بپەرستەيت كە خۆشى دەوێت و پى رازىيە، هېچ رىگەيەك لە بەردەم مەزۇفا نىيە بزانەيت خودا چى پىخۆشە و لە چى رازىيە لە رىگەى پىغەمبەرەوانەوہ نەبەيت، ئەوہى نەرىي پىغەمبەرەوان دەكات نەرىي ئەوہ دەكات خودا پەرستراو بېت.

هەشتەم: بەوہى خودا هەدايەتدەرە بۆ سەر شارپىگەى راست و رەوان، ئەوہش برىتتەيە لە ناسىنى حەق و كارکردن بە حەق، ئەو رىگەيەش نزىكترىن رىگەيە بۆ گەيشتن بە خودا، چونكە هەلى راست نزىكترىن ماوہى نىوان دوو خالە، ئەو رىگەيەش نازانرەيت لە رىگەى پىغەمبەرەوانەوہ نەبەيت، ناسىنى حەق و كارکردن بە حەق تەنھا لە رىي پىغەمبەرەوانەوہيە و لەسەر ئەوان وەستاوہ، بەلگە وەستانەكەى لەسەر ئەوان رۆر پىووستە، پىووستەر لە وەستانى رىگەى هەست لەسەر تەندروستى هەستەكان.

نۆيەم: بەوہى نىعمەتەخەشە بە ئەهلى هەدايەت بۆ سەر شارپىگەى راست و دروست، نىعمەتى خودا لەسەر مەزۇف بە ناردنى پىغەمبەرەوانە بۆيان، تاكو بيانكات بە وەرگەرى پەيامەكە و وەلامدەرەوہى بانگەوازەكەى، لەم رىگەيەوہ خودا منەتى خۆى و نىعمەتەكانى لە قورئاندا يادى بەندەكانى دەخاتەوہ.

دەيەم: دابەشبوونى بەندەكانى بۆ نىعمەتداران و خەشملىگىراوان و گومرايان، ئەم دابەشبوونە پىووستە بە پىي دابەشبوونيان لە ناسىنى حەق و كارپى كردنى، زانا بە حەق و كاركەر بە داواكانى حەق برىتتەيە لە ئەهلى نىعمەت، زانا بە حەق و سەرپىچىكەر لە حەق برىتتەيە لە خەشملىگىراوان، نەزان بە حەقىش برىتتەيە لە گومرايان، ئەم دابەشبوونە دواى ناردنى پىغەمبەرەوان سەريان هەلداوہ، گەر

پێغه‌مبه‌ران نه‌بوونایه‌ ته‌نها یه‌ك ئوممه‌ت ده‌بوون، دا‌به‌شبوونیان بۆ ئه‌و به‌شانه‌ به‌بێ ناردنی په‌یام هه‌رگیز روونادات، ئه‌و به‌شانه‌ به‌پێی واقیع پێویستن، چونکه ناردنی په‌یام پێویسته‌.

له‌م رێگه‌یه‌وه‌ و له‌وه‌ی پێش‌تریش لات ناشکرابوو: که‌ سوره‌ته‌که‌ به‌یانی ساغبوونه‌وه‌ی پاداشت و سزا و ئه‌مر و نه‌هی له‌ئامیز ده‌گریت، ئه‌وه‌ش ئه‌و حه‌قه‌یه‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌ پێتاودا دروستکراوه‌ و دنیا و دوا‌پۆژی بۆ دانراوه‌، هه‌ر ئه‌وه‌شه‌ داواکاری بوون و بریار، نه‌ریکردنی ئه‌و حه‌قه‌ نه‌ری کردنی بوون و بریاره‌.

﴿﴾ خودا له‌گه‌ڵ موسا ئاخافتنی کرد

که‌ر پێغه‌مبه‌رایه‌تی و په‌یام ساغبوویه‌وه‌ ئه‌وا سیفه‌تی قسه‌کردن و ئاخافتن جیگیر ده‌بیت. راستیته‌ی په‌یام بریتییه‌ له‌ گه‌یاندنی قسه‌ی نێره‌ره‌که‌ (خودا). که‌ر که‌لام بوونی نه‌بیت پێغه‌مبه‌ره‌که‌ چی بگه‌یه‌نیت؟ به‌لکو چون ده‌ژنه‌وریت ئه‌و که‌سه‌ په‌یامه‌ین بیت؟ بۆیه‌ چهندین که‌س له‌ پێشین ده‌لێن: هه‌ر که‌س نه‌ری ئه‌وه‌ بکات که‌ خودا خاوه‌نی که‌لامه‌ و ئاخافتنی کردوه‌، یان نه‌ری ئه‌وه‌ بکات قورئان که‌لامی خودا بیت، ئه‌وه‌ نه‌ری په‌یامی محمده‌ی کردوه‌ (ﷺ) به‌لکو نه‌ری په‌یامی ته‌واوی پێغه‌مبه‌ران که‌ راستییه‌که‌ی بریتییه‌ له‌: گه‌یاندنی که‌لامی خودا -تبارک و تعالی- بۆیه‌ نه‌ریکارانی په‌یامی محمده‌ی (ﷺ) ده‌رباره‌ی قورئان ده‌یانوت ﴿﴾ **إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ بُوْئُرُ ۝۲۴** **إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝۲۵** ﴿﴾ المدثر: ۲۴-۲۵، مه‌به‌ستیان ئه‌و قورئانه‌ بیستراوه‌ بوو که‌ پێیانگه‌یشت و ناگادارکرانه‌وه‌ له‌سه‌ری.

هه‌ر که‌س بلێ: خودا به‌م قورئانه‌ قسه‌ی نه‌کردوه‌ (واته‌ قورئان که‌لامی خودا نییه‌)، قسه‌ی ئه‌و که‌سه‌ وه‌ك قسه‌ی بێباوه‌رانی "مه‌که‌" وایه‌، به‌رزی و شکومه‌ندی بۆ خودا له‌وه‌ی سته‌مکاران ده‌یلێن.

پەرسش و داواى كۆمەك

نەينى بوون و بىرپار، وكتىب و شەرىعت، وپاداشت و سزا: كۆتايىبە كەيان دەگاتە ئەم دوو وشەيە (إياك نعبد وإياك نستعين) ئەو دوانەش لە نىوان پەرورەدگار و بەندە كەيدا بۆ دوو بەش دابەشبوو، نيوەى بۆ خودايە كە برىتتايە لە ((إياك نعبد)) و نيوەى بۆ بەندە كە يەتى كە برىتتايە لە ((إياك نستعين)).

پەرستەن دوو بنچىنە كۆدە كاتەو: لوتكەى خۆشەويستى لە گەل لوتكەى ملكە چى و چوونە ژىر فەرمانەو، عەرەب دەلەين: "طريق معبد" واتە رىگەيەكى تەخت، "العبد" واتە "الذلّل" گەردنكە چى و فەرمانبەردارى. گەر كە سىكت خۆشويست و بۆى ملكە چ نەبوويت و نەچوويە ژىر فەرمانىيەو ئەو تۆ بەندەى ئەو نىت، گەر بۆى ملكە چ بوويت و چوويە ژىر فەرمانىيەو و خۆشتەويست ئەو تۆ بەندەى ئەو نىت، تا خۆشتەويست و بۆى ملكە چ دەبى و دەچىيە ژىر فەرمانىيەو. لىرەدا نەرىكارانى خۆشەويستى بەندەكان بۆ پەرورەدگارىان، نەرى راسستىتە بەندايەتى دەكەن، هەرەها نەرى ئەو دەكەن كە پەرورەدگار خۆشەويستى بەندەكانى بىت. خودا لوتكەى داواى بەندەكانىيەتى و رووى جوانى ئەو دواين داوايانە. ئەوانە بەو نەرىكردنەيان نەرى ئەو دەكەن كە خودا "إله" بىت، هەرچەند دانىان بەو دە ناو كە خودا پەرورەدگار و دروستكەرى جىهانەكانە، ئەمە لوتكەى يەكتاپەرستى ئەو دەستەيە كە يەكتايە لە پەرورەدگار بىيدا و هاوئەدانەرانى عەرەب دانىان پىادا نابو، لە گەل ئەو هەشدا بەو جۆرە يەكتايە لە هاوئەدانان نەهاتنە دەرەو، خودا دەفەرەمويست ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۗ﴾ (الزخرف: ۸۷)، هەرەو هە دەفەرەمويست ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۗ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (لقمان: ۲۵)، ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۗ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۗ قُلْ أَفَلَا نُنْقِطُ﴾ ﴿قُلْ مَنْ يَدِينُ مَلِكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُحْيِيهِ وَلَا يُحْيِيهِ إِلَّا عَلَيْهِ ۗ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۗ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ﴾ ﴿المؤمنون: ۸۴-۸۹، بۆ ئەو مەبەستە خودا يەكتايى خۆى لە پەرورەدگار بىيدا دەگاتە

به لگه بۆ سه ره یه کتایی له خواوه ندیدا و دروست نییه جگه له خودا که سێکی تر به پرسترتیت، وه که چۆن هیچ دروستکه ره و پهروه ردگارێک جگه له "الله" بوونی نییه. داوای کۆمه که دوو بنچینه کۆده کاته وه: متمانه به خودا و شانادان له سه ره، که سێک متمانه به که سێک ده کات، به لام له کاره کانیدا شانی له سه ره دانادات - له گه له شه وهی که متمانه ی پێیه تی - به هۆی بێنیازی شه له که سه که، له وانه یه شانی له سه ره دابات له گه له بێتمانه یی به و که سه، به هۆی پێویستی شه به که سه که، ههروه ها به هۆی نه بوونی که سێکی تر به و کاره هه لپسیت، بۆیه ئاتاجی شانادان ده بێت له سه ره، له گه له شه وهی که بێتمانه یه پێی.

پشتبه ستن (الوکل) مانایه که شه دوو بنچینه یه ده گرێته خۆ: له متمانه و له شانادان له سه ره، شه وه ش حه قیقه تی ((إياك نعبد و إياك نستعين)) ه، پشتبه ستن له چهندین شوینی قورئاندا باس کراوه و شه دوو بنچینه ی کۆکردۆته وه که ئایه ته که ی سوره تی "الفاتحه" یه کێکه له و ناماژانه.

دووم ناماژه ی قورئان به و بنچینه یه: قسه که ی شوعه ییبه (الطیلة) ﴿ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴾ هود: ۸۸

سێیه م شه ئایه ته په رۆزه یه: ﴿ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ﴾ هود: ۱۲۳

چواره م: ﴿ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ① ﴾ الممتحنة: ۴
پێنجه م: ﴿ وَأَذْكُرْ آمَنَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ② ﴾ رَبُّكَ لَشَرِّقٍ وَالْقَرِيبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿

المزمل: ۸ - ۹

شه شه م: ﴿ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٍ ﴾ الرعد: ۳۰.

شه شه م ناماژه قورئانییه که شه دوو بنچینه یه کۆده کاته وه بریتین له ((إياك نعبد و إياك نستعين))

پێشخستنی په رستن ((العبادة)) به سه ره داوای کۆمه که ((الإسماعلة)) دا له سوره تی "الفاتحه" دا له پێشخستنی نامانجه به سه ره هۆکاره کاندا، په رستن بریتیه له و نامانجه ی به نه ده کانی له پێناو دا دروستکراوه، داوای کۆمه کیش هۆکاره بۆ به ندایه تی، له به ره شه وهی ((إياك نعبد)) وابه سته ی خواوه نندی خودا و ناوی ((الله)) یه و ((إياك

نستعين)) یش وابەستەى پەرورەدگارىى و ناوى ((الرب)) ه بۆيه ((إياك نعبد)) ى
پیشخست به سەر ((إياك نستعين)) دا، وهك چۆن له سەرەتای سورەتەكەدا ناوى
((الله)) ى پیشخست به سەر ناوى ((الرب)) دا، چونكه ((إياك نعبد)) به شى خودايە، بۆيه
له به شى يەكەمدايە كه بریتىيە له مەدح و سەناى خودا به وهى له پیشترە پىتى، ((إياك
نستعين)) به شى بەندەيە، بۆيه له به شەكەى خۆيدايە كه بریتىيە له ((إهدنا الصراط
المستقيم)) و تا كۆتايى سورەتەكە.

له بەرئەوهى داواى كۆمەك ((الإستعانة)) به شىكە له پەرستن ((العبادة)) به بى پىچەوانە،
هەرەها له بەرئەوهى ((الإستعانة)) داوايە له خودا و ((العبادة)) ش داوايە بۆ ئەو.
له بەرئەوهى ((العبادة)) ئەنجام نادریت له كەسى دلسۆزەوه نەبیت، بەلام ((الإستعانة))
له كەسى دلسۆز و نادلسۆزەوه ئەنجام دەدریت.

له بەرئەوهى ((العبادة)) مافى خودايە و له سەر تۆى پىويست كردووه و ((الإستعانة)) ش
داواى كۆمەك يە بۆ پەرستنى خودا، داواى كۆمەكى به يانى چاكەى خودايە كه به تۆى
به خشيوه، بۆيه به جىهتەننى مافى خودا گرنگترە له وهرگرتنى چاكەى خودايى.

له بەرئەوهى ((العبادة)) شوكر كردنى نىعمەتەكانى خودايە له سەر تۆ، خودا پىخۆشه
شوكر بكریت، كۆمەكى خودا ((الإعانة)) كارى خودايە له سەر تۆ و يارمەتى ئەو بۆ
تۆ، گەر پابه ندی به ندایەتى خودا بىت و چوویتە ژێر نىرى به ندایەتییەوه ئەوا خودا
كۆمەكیت دەكات له سەرى، پابه ندبوون به به ندایەتییەوه و چوونە ژێر نىرى به ندایەتى
هۆى گەيشتنە به كۆمەك و يارمەتى خودايى، تا بەندەكە به ندایەتییەكەى كاملتر بىت
يارمەتى و كۆمەك له خوداوه بۆ ئەو گەرەتر دەبىت.

به ندایەتى ((العبودية)) به دوو كۆمەك دەورە دراوه: يارمەتییەك بهر له پابه ندبوون و
ئەنجامدانى به ندایەتى، يارمەتییەكیش دواى ئەنجامدانى به ندایەتى به وهى كۆمەكى
بكات به ئەنجامدانى به ندایەتییەكى تر، بهو جۆرە به بەر دەوامى تا بەندەكە كۆچى
دوايى دەكات.

هەموو ئەم نەینیانە حىكمەتى ئەو دەردەخەن بۆچى ((إياك نعبد)) به سەر ((إياك
نستعين)) دا پیشخراوه.

پیشخستنى ((المعبود)) و ((المستعان)) به سەر دوو فرمانەكەياندا (مەبەست له هاتنى
دوو "إياك" ى پیش "نعبد" و "نستعين" ه)، چەند حىكمەتێكى تىدایە: ئەدەبى

بهنده‌کان له گه‌ل خودا به پیشخستنی ناوه‌که‌ی به‌سه‌ر کاره‌که‌یاندا، هه‌روه‌ها گرنگی و لاکردنه‌وه‌ی زۆر به‌لای خودادا، هه‌روه‌ها تاییه‌تمه‌ندکردنی خودا به‌و دوو شته‌که‌ له زمانه‌وانیدا پیتی ده‌وتریت کورته‌له‌پێنان و سنووردارکردن "الحصر"، هیزی ئه‌و شیوازه وه‌ک ئه‌وه وایه بلیت: (لا نعبد إلا إياك و لانتعین إلا بك)، دادوهر له‌مه‌دا زه‌وقی زمانی عه‌ره‌بی و تیگه‌یشتنی قووله‌ له‌ زمان.

تێرپامینه‌ له‌م دوو ئایه‌ته‌ ﴿وَإِنِّي فَأَرْهَبُونَ﴾ البقرة: ۴۰، ﴿وَإِنِّي فَأَتَّقُونَ﴾ البقرة: ۴۱ و بزانه‌ هیزی که‌ له‌ گه‌ل (لا ترهبوا غیری)، (ولا تتقوا سواي) چۆن ده‌بینیت؟ ئه‌وانه‌ وه‌ک ئه‌وه وایه بلیت (لا نعبد غیرک) و (ولا نستعین بسواک)، هه‌ر خاوه‌ن زه‌وقیکی ته‌ندروست له‌ زمانی عه‌ره‌بی ئه‌م تاییه‌تمه‌ندییه‌ هه‌ست پێده‌کات.

دوو باره‌کردنه‌وه‌ی ((إياك)) به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر وابه‌سته‌بوونی ئه‌و دوو ده‌رپرینه‌ (به‌ندایه‌تی و داوای کۆمه‌ک) هه‌ریه‌ک به‌ فرمانه‌که‌ی خۆیه‌وه‌، له‌ دوو باره‌کردنه‌وه‌ی جیناودا (إياك) هیزی داواکردن بوونی هه‌یه‌ که‌ له‌ سپرینه‌وه‌ی جیناوه‌که‌دا ئه‌و هیزی بوونی نامینیت، گه‌ر به‌ مه‌لیکیکت وت، بۆ نمونه‌: هه‌ر تۆم خۆشه‌وه‌یت و هه‌ر له‌ تۆم ده‌ترسم "إياك أحب وإياك أخاف" له‌م ده‌رپرینه‌دا خۆشه‌ویستی و ترس تاییه‌ت ده‌که‌یت ته‌نها به‌و که‌سه‌ و گرنگیدان به‌ ناوه‌یتانی، ئه‌مه‌ش له‌ ده‌رپرینی (إياك أحب و أخاف) دا بوونی نییه‌.

﴿﴾ داوای کۆمه‌ک له‌ خودا ده‌که‌ین بۆ به‌ندایه‌تیکردنی

گه‌ر ئه‌مه‌ت زانی، ئه‌وا خه‌لکی له‌م دوو بنچینه‌دا- په‌رستن و داوای کۆمه‌ک- چوار به‌شن:

به‌رزترین و چاکترینیان: ئه‌هلی په‌رستن و داوای کۆمه‌که‌رن بۆ په‌رستن، په‌رستنی خودا و داوای کۆمه‌ک بۆ په‌رستن و سه‌رکه‌وتنیا له‌و کاره‌دا لوتکه‌ی دواکاری و نامانجیانه‌، بۆیه‌ باشترین شتیک له‌ خودا- تبارک و تعالی- داوا بکړیت: بریتییه‌ له‌ داوای کۆمه‌کی بۆ ئه‌و کارانه‌ی ره‌زامه‌ندی خودای تێدایه‌، ئه‌و دوعایه‌ش ئه‌وه‌ بوو که‌ پیغمبه‌ر(ﷺ) فیزی خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی کرد "معاذ بن جبل" ((يا معاذ، والله إنني أحبك، فلا تنس أن تقول دبر كل صلاة: اللهم أعني على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك))-

ئەى مەغاز سۆيىند بە خودا خۆشم دەوئىت، لەبىرت نەچىت لەداوى ھەموو نوپۆتۆك بلىت: "اللهم اعني على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك".

بۆيە بەسوودترىن دوعا داواكردنى كۆمەككە بۆ كارۆك لە رەزامەندى خودادا بىت، باشترىن بەخشش: بەھاناھاتنى خودايە بۆ پىدانى ئەو داوايە بە بەندەكەى، خولگەى ھەرچى داوا و نزاى بەدەستگەيشتووھ لەسەر ئەم راستىيەيە و پالپۆھنەنانى دژەكەى و كاملكردن و ئاسان كردنى ھۆكارەكانىيەتى، بۆيە لىپرابمىنە و سووديان لى بىينە.

"شيخ الإسلام ابن تيمية - قدس روحه -" دەفەرموئىت: سەرنجەدا لە بەسوودترىن دوعا بىنىم برىتییە لە داواى بەندەى خودا بۆ كاروبارىك لە رەزامەندى خودادا بىت، پاشان لە سورەتى "الفاتحة" دا بىنىمەوھ ((إياك نعبد وإياك نستعين))

﴿ يارمەتى بىباوهر بىبانوو برىن و بەلگەى زىاترە لەسەرى ﴾

بەرانبەر ئەوھى يەكەم بەشى دوومەھ: ئەوانەى پشتيان كردۆتە پەرسەن و داواى كۆمەك، نە پەرسەنەيان ھەيە و نە داواى كۆمەك، بەلكو گەر كەسۆك لەوانە داواى لە خودا كرد و پەناى بۆ برد ئەوھ بۆ بەش و ھەزى خۆيەتى، نەك بۆ رەزامەندى خودا و مافى خودا لەسەرى، ئەو-سبحانە- ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەویدايە داواى لىدەكەن، دۆستەكانى خودا و دۆژمنەكانى داواى لىدەكەن، ئەويش-سبحانە- كۆمەكى ھەردوو لايان دەكات. خراپترىن دروستكراوى، دۆژمنى خودا ئىبلىسە-لەگەل ئەوھدا- داواى لە خودا كرد و خوداش پىيدا و بەوھ خۆشحالى كرد (نامازە بە ئايەتى ﴿ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴾ ۱۴) قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿ ۱۵﴾ الأعراف: ۱۴ - ۱۵ دەكات، بەلام لەبەر ئەوھى كۆمەكى نىيە بۆ رازى كردنى خودا بوو بە زیادە بەدبەختى ئىبلىس و دووركەوتنەوھى لە خودا و دەرکردنى لە بەزەيى خۆى، ھەر بەو جۆرە ھەموو ئەوانەى داواى كۆمەك دەكەن بۆ كارۆك كە كارەكە يارمەتیدەر نەبىت بۆ ملكەچى و گوپرايەلى خودا دەبىتە دوورخستەنەوھ لە رەزامەندى ئەو و رىگەى خوداى لى دەبرىتەوھ.

با كەسى ژىرمەند لە ناخى خۆيدا لەمە و غەيرى ئەمە رابمىنۆت، بزائىت وەلام و بەدەمەوھچوون بۆ ئەو كەسەى ھەموو كات داوا لە خودا دەكات و خوداش وەلامى دەداتەوھ بۆ رىز و حورمەتى كەسەكە ناگەپتەوھ، بەلكو بەندەكەى داوايەكى لىدەكات و بۆى جىبەجى دەكات، لەگەل ئەوھشدا ئەو كارە داواكراوھ تىاچوون و

بەدبەختى ئەوى تەدايە، جەيبەجى كوردنى داواكەي لە سووكى و كەمىي بەندەكەيەتى لەلەي و لەبەرچاوكەوتنەتى، پى نەبەخشىن و رىگرى كردن لە داواكەي بۆ رىزى ئەو كەسە لەلەي خودا و خۆشەويستى ئەو-سبحالە- بۆ بەندەكەي دەگەرپتەو، بۆيە رىگرى لى دەكات تاكو پاسەوانى بكات و بىپارىزى و بە لوتفى خۆي مامەلەي لەگەلدا بكات، ئەو بە نەزانى خۆي وا گومان دەبات خودا خۆشىناوئەت و رىزى ناگرت، دەبينەت خودا داواي خەلكانى تر جەيبەجى دەكات گومانى بە پەرورەدگارى بۆ دروست دەبەت، ئەمەش لە ناواخنى دلتەدايە و زۆرجار هەستى پى ناكات، پارىزىزاو كەسكە خودا پارىزىزاوى بكات، مەزۇ لەسەر خۆي باشبىنە(بصير)، نيشانەي ئەمە: مەملانىي لەگەل قەدەردا و سەرزەنشەي ناوەكى بۆي، وەك دەوتەرت:

وعاجز الرأي مضياح لفرصة حتى إذا فات أمر عاتب القلرا

(ئەوى دەستەوسانە لە بىروپۆچوونىدا هەلەكانى خۆي لە دەست دەدات، تا هەموو شتەيكى لە دەست دەچەت ئەوكات دەست دەكات بە لۆمەي قەدەن) سوئند بە خودا گەر پەردە لەسەر ناخ و نەيتنى خۆي لابدات دەبينەت كە سەرزەنشەي قەدەر دەكات و تۆمەتى دەداتەپال، پتويست بوو ئاوا و ئاوا بىت، بەلام من چى بكەم، كارەكە لە دەست مندا نەبوو؟ ژىرمەند نەيارى نەفسى خۆيەتى و نەفاميش نەيارى قەدەرى پەرورەدگارى.

زۆر ناگادار بە لەوى كە داوايەكى تايبەتى لى بگەي خىر و سەرنەجامەكەيت لىوە ديارنەبەت، گەر ناچار بوويت داواي بكەيت ئەوا بىبەستەو بە مەرجى زانستى خوداي مۆتەعالەو كە خىرى تەدايەت، بۆيە ئىستىخارە بكە لەپيش داواكەتەو، ئىستىخارەكەت با تەنھا بە زمان نەبەت بەبى مەعريفە، بەلكو ئىستىخارەي كەسكە كە زانستى بە بەرزەوئەندى خۆي نىبە و تواناي بەسەرىدا ناشكەيت و نازانئەت رەدەكارىيەكانى چىيە و ناتوانئەت زيان و قازانج بەخۆي بگەيەنەت، بەلكو گەر ئەو مەزۇ بەدريتە دەست نەفسى خۆي بەتەواوى تىادەچەت و كارەكەي لە دەست دەچەت.

گەر بەبى داوا شتەيكى پەنداي: داواي لىبەكە بۆت بكات بە يارمەتيدەر لەسەر گوپرايەلى خۆي و گەيشتنە رەزەمەندى ئەو-سبحالە-، نەيكات بە رىگر لەسەر رىگەي بەرەو خودا چوونت و لادانت لە رەزەمەندى خودا، واگومان مەبە هەموو پەندائىك بەهوى رىزى بەندەوئەيە لەلەي خودا، يان هەموو پەندائىك بەهوى سووكى و كەم نرختى

به نده که وه به له لای ئه و - سبحانه - ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿۱۵﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿۱۶﴾ وَلَا تَكْفُرْ ﴿۱۷﴾﴾ الفجر: ۱۵ - ۱۷،
 واته هه موو ئه وانه ی پیم به خشیون و نیعمه تم پیداون و بئنیازم کردوون به هوی
 ئه وه وه نیبه که ئه وانه له لام خاوه نی ریزن، به لکو تاقیکردنه وه به له لاین منه وه بۆ
 ئه وان، ئایا شوکرم دهکات تا زیاتر له وه ی پیددهم، یان کوفری نیعمه تم دهکات و لئی
 وهرده گرمه وه و دهیده م به که سئکی تر؟ ئه وانه ش وا به به رته سکبوونه وه ی رۆزی
 تاقیده که مه وه و ئه وه نده ی ده ده می لئی زیاد نه بیئت به هوی سوکی و که می ئه و
 به نده ی وه نیبه له لام به لکو تاقیکردنه وه به که، ئایا نارام ده گریت؟ زیاتر و زۆتر
 له وه ی پئی بده م که له ده سستی چوه له رزق و رۆزی، یان بیزار و نارازی ده بیئت و
 سه رئه نجامه که ی توو په یی و نارازیبوونی خودا ده بیئت له ئه و؟.

خودا - سبحاله - ده مکوتی ئه وانه ی کرد که گومانیان ده برد فراوانی رۆزی ریزگرتن بیئت و
 هه ژاریش سوکایه تی، بۆیه فه رموی: به نده م تاقینه کردۆته وه به ده وه له مهندی به هوی
 ریزییه وه له لام، هه روه ها تاقینه کردۆته وه به هه ژاری به هوی که می و سوکی ئه و له لای
 من، بۆیه رایگه یاند ریزداری و بیژی له سه مال و دارایی و فراوانی رۆزی و به رته سکبیان
 ناسورپه وه، خودا به بیباوه ر ده به خشیئت، نه ک به هوی ریزییه وه، له باوه ردار
 ده گریته وه، نه ک بۆ سوکایه تی پیکردنی، به لکو به خوداناسی و خوشه ویستی و
 گوپراه لئی ریز له که سئک ده نیئت و به پشته لکردن و یاخیبوونیش که سئک سوک و رسوا
 دهکات، ستایش بۆ خودایه له هه ردوو باره که دا، ئه و ده وه له مهندی ستایشکراوه، لیتره وه
 به خته وه ری دونیا و دواپۆژگه راپه وه سه ر ((إياك نعبد و إياك نستعین))

پەرستىن بەبى داواى كۆمەك ناتەواو

بەشى سىيەم: ئەوانەى پەرستىيان ھەيە بەبى داواى كۆمەك، ئەمانەش دوو جۆرن: جۆرى يەكەم: قەدەرىيەكان، ئەوانەى دەلئىن خودا ھەموو شتىكى بە لوتف و قەدەر بۆ بەندەكەى بېرپوۋەتەو، ئەو بەندەيە لە قەدەرىدا كۆمەكى بۆ كارەكانى نەماوۋەتەو، خودا كۆمەكى كىردوۋە بە دروستكردنى ئەندامەكانى و تەندروستىيان و ناساندنى رىگەكە و ناردىنى پېغەمبەران و توانىنى كەسەكە لە ئەنجامدانى كارەكەى، لەداواى ئەمانە كۆمەككەى بېرواۋە و ديارىكراۋ نەماۋە تا داواى بىكات، بەلكو خودا دۆستەكانى و دۆزمنەكەى لە كۆمەكىدا يەكسان كىردوۋە، يارمەتى ئەوانەى داۋە وەك چۆن يارمەتى ئەمانەى داۋە، بەلام دۆستەكانى خودا باۋەپىيان بۆ خۆيان ھەلبىژارد و دۆزمنەكانى بېياۋەپى، بەبى ئەۋەى خودا دەستەى يەكەمى بە كۆمەكى زىادە تايىبەت كىردىتەۋە تا شاىستەى باۋەپىن، ئەوانەى دوۋەمى بە بېرىرىكى تر رسوا كىردىت و بېياۋەپى شاىستە كىردىن. ئەمانە (ۋاتە قەدەرىيەكان) بەشىكى ناتەواۋىيان لە پەرستىن بەركەۋتوۋە، داواى كۆمەكى لەگەل پەرستەنكەياندا نىيە. ئەوانە دراۋنەتە دەست خودى خۆيان، دەرگەى داواى كۆمەك و يەكتاپەرستىيان بەپوۋدا داخراۋە، ئىبىن عەباس - خودا لە خۆى و باۋكى رازى بىت - دەلئىت: باۋەر بە قەدەر ياساى يەكتاپەرستىيە، ھەر كەس باۋەر بە خودا بەئىنئىت و قەدەرى بەدرو زانى ئەۋا بەدرو زانىنەكە يەكتاپەرستىيەكەى ھەلدەۋە شىنئىتەۋە.

جۆرى دوۋەم: ئەوانەى پەرستىن و ئەۋرادىيان ھەيە، بەلام بەشىيان لە "پشەستىن بە خودا و داواى كۆمەكى" ناتەواۋە، دلئىيان فراۋان نەبوۋە تا تىبگەن و ھۆكارەكان بە قەدەرەۋە كىرىدەن و لەناۋ قەدەردا بىزىيان بىكەن، ھەستانى قەدەر بە ھاتن و روۋدانى ھۆكارەكان نابىنن، ئەۋ ھۆكارانە بەبى قەدەر وەك مردوۋەكان وان كە ھىچ كارىگەرىيەكىيان نىيە، بەلكو وەك عەدەمىكەن و بوونىيان نىيە، قەدەر وەك رۆحى بزوینەر ۋايە بۆ ھۆكارەكان، ھەموو شان دادانىكىش بۆ جوۋلەكان بۆ بزوینەرى يەكەم (خودا) دەگەرپتەۋە.

ئەۋان (قەدەرىيەكان) ھىزى بىننىنى قوۋلىيان نەگەيشتە ئەم راستىيە "لە بزوۋەۋە بۆ بزوینەر، لە ھۆۋە بۆ دابىنكەرى ھۆ، لە ئامىرەۋە بۆ بىكەر"، بۆيە وىست و لىبىرانىيان

لاواز بوو، به‌شیان له ((ایاک لستمین)) که م بوویه‌وه و چیژی په‌رستنیان به پشتبه‌ستن به خودا و داوای کۆمه‌ک لیتی نه‌بینییه‌وه، هرچه‌ند چیژی په‌رستنیان له ئه‌وراد و جیبه‌جی کردنی دروشمه‌کانی په‌رستندا بینیوه‌ته‌وه.

ئه‌وانه به‌شی خۆیان هه‌یه له کۆمه‌ک و سه‌رکه‌وتن و کاریگه‌ری به‌پیی داوای کۆمه‌ک و پشتبه‌ستننیان به خودا، گه‌ر به‌نده به‌ته‌واوی پشتی به خودا به‌ستبیت له سپینه‌وه‌ی چیا‌یه‌ک له شوینی خۆی - گه‌ر فه‌رمانی پیکراییت - سل ناکاته‌وه و ده‌توانیت بیسپریته‌وه.

گه‌ر ده‌پرسی مانای پشتبه‌ستن به خودا (التوکل) و داوای کۆمه‌ک چییه؟

ده‌لیم: حالیکه له دلدا له مه‌عریفه‌ی خوداوه سه‌ره‌له‌ده‌دات، هه‌روه‌ها باوه‌ر به‌تاک و ته‌نهایی ئه‌وه‌ک کاره‌لسورپنه‌ر و گه‌یاندنی زیان و قازانج و به‌خشین و لیگرتنه‌وه، هه‌رچی بیه‌ویت ده‌بی و گه‌ر نه‌یه‌ویت نابیت، ئه‌و شته‌ی ئه‌و نه‌یه‌ویت نایه‌ته‌دی با خه‌لکیش بیه‌ویت، ئه‌مه پتیویست ده‌کات بۆ هه‌لسوراندنی کاره‌کان باوه‌ری پی بکه‌ی و راده‌ستی ئه‌ویان بکه‌ی، له‌و ته‌وه‌کوله‌ی له کاروباره‌کانتدا به خودا به‌ستوته دلنیایی و ئارامیت هه‌بیت و متمانه و یه‌قینت به توانا و ده‌سه‌لاتی ئه‌و ببیت، ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ویت ده‌بیت خه‌لکی بیه‌وی و نه‌یه‌وی.

حاله‌تی ئه‌و که‌سه له‌گه‌ل خودادا - سه‌حانه - وه‌ک حاله‌تی مندالیکي لی دیت له‌گه‌ل دایک و باوکی له‌و شتانه‌ی چه‌زیان لیده‌کات و له‌و شتانه‌ی لییان ده‌ترسیت، دایک و باوکی ناگایان لیته‌تی و چاودیری ده‌که‌ن و له‌نامیزی ده‌گرن، سه‌رنجی یه‌کلابونه‌وه‌ی دلی ئه‌و منداله‌ بدن بۆ لای دایک و باوکی و لانه‌کردنه‌وه‌ی به‌لای هیچ که‌سیکی تردا، هه‌روه‌ها به‌ندکردنی چه‌ز و ویستی خۆی بۆ ئه‌و شته‌ی که دایک و باوکی بۆ ئه‌ویان ده‌ویت، ئه‌م نمونه‌یه‌ حالئ که‌سی پشتبه‌ستوه به خودا (الموکل علی الله)، هه‌رکس له‌گه‌ل خودادا به‌م جوړه بیت ئه‌وا خودا بۆ ئه‌و به‌سه، خودای ده‌فه‌رمویت ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ (الطلاق: ۳، واته خودا بۆ ئه‌و به‌سه، وشه‌ی ((الحسب)) مانای "الکافی" هه‌یه، گه‌ر له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا له ئه‌هلی ته‌قوا بوو ئه‌وا سه‌ره‌نه‌نجامیکی زۆر باشی ده‌بیت، گه‌ر له ئه‌هلی ته‌قوا نه‌بوو ئه‌وا ئه‌و که‌سه له به‌شی چواره‌مه:

به‌شی چواره‌م: که‌سیک شایه‌تی تاکوته‌نهایی خودا بدات له زیان و قازانجا، باوه‌ری وابیت ئه‌و - سه‌حانه - هه‌رچی بویت ده‌بیت و هه‌رچی نه‌ویت نابیت، هه‌روه‌ها که‌سه‌که

له گال نه و شتهى خوى خوشيده ویت و پيپرازييه ناسورپته وه، بويه پشت به خودا ده به ستیت و داواى کومه کی لیده کات بؤ به ش و حز و مه به ست و مراهه کانی، له و داوايان ده کات و ره وانه ی لای نه و یان ده کات، بويه داواکانی جیبه جی ده بیت و خودا ده چیت به هانایه وه، جا مال بیت یان کورسی و پله و پایه له لای خه لکی، یان حالیک بیت له په رده له سه ر لادان و کاریگری و هیز و پته و یوونی پیگه، به لام سه رنه نجامیکی دواړوژی نییه، نه وانه له جوړی مولکی روواله تی و مال و سامانن، په یوه ست به نیسلامه وه نین چجای ویلایه ت و نزیکبونه وه له خودا، مولک و پله و پایه و مال و حال به چاک و خراپ و باوه ردار و بیباوه ر ده دریت، هر که س شتیک له وانه بکاته به لگه ی خوشه ویستی خودا و رازیوونی له و که سه ی پی به خشویه و به نه ولیای نزیک له خودای بزانت نه و که سه نه فامترین که سی ناو نه فامه کانه، دوورتین که سه له ناسینی خودا و ناسینی ثابینه که سی و جیا کردنه وه ی نه وه ی خودا خوشی ده ویت و پی رازییه له گال نه وه ی خوشی ناویت و رقی لیته تی. حال له دونیادا وه ک مولک و مال وایه، گه ر یارمه تی خاوه نه که ی بدا له سه ر گوپرایه لی و ره زامه ندی خودا و جیبه جی کردنی فرمانه کانی نه و ده چیته خانه ی مه لیکه دادپه روه ره چاکه کانه وه، نه گه ر نه، نه وه ده بیته باریکی قورس به سه ر شانی خاوه نه که یه وه و له خودا دووری ده خاته وه و ده چیته خانه ی مه لیکه سته مکاره کان و ده وله منده فاجیره کانه وه.

شوبنکه وتن و نیخلاص

گه ر نه مه ی زانی: به نده ((ایاک نهد)) به دوو بنچینه ی مه زن جیبه جی ده کات:

یه که میان: شوبنکه وتنی پیغه مبه ر (ﷺ).

دووه م: نیخلاص بؤ په رستراو که خودای موه عاله، نه م دوانه بریتین له

جیبه جی کردنی ((ایاک نهد))

خه لکی به پی نه م دوو بنچینه یه بؤ چوار به ش ده به ش ده بن:

جوړی یه که م: نه هلی نیخلاص بؤ خودا و شوبنکه وتن، نه مانه بریتین له حه قیقه تی

نه هلی ((ایاک نهد))، هه موو کاره کانیا ن و قسه کانیا ن و به خشین و لیگرتنه وه و

خوشه ویستی و رقیان بؤ خودایه، مامه له کانیا ن له ناوه وه و له دهره وه ته نها بؤ

رووی پاکی خودایه، به و کاره یان پاداشت و شکوریان له خه لکی ناویت، به لکو خه لکی

لە لایان وەك مردووی گۆرستان وان، زیان و قازانج و مردن و ژیان و زیندوو بوونە وەیان لە دەستدا نییە، کارکردن لە پێناوی خەلكدا و داوای پلە و پایە لەوان و هیوای زیان و قازانج لێیان نیشانەى نەناسینی خەلكیە، بە لكو نەزانینى شانوشكۆیانە، هەر بەو جۆرە كە سەكە نەزانیە بە خودا و نایناسیت، هەر كەس خەلكی بناسیت لە مەنزەلگای خۆیاندا دایان دەنیت، هەر كەس خودا بناسیت كردارەكانی و قسەكانی و بەخشین و لیگرتنەو و خۆشەویستی و رقی تەنھا بۆ ئەو دەبن، هەر كەس مامەلەى خودا بە كەسێك لە خوارخوداوە بگۆریتەو نیشانەى نەناسین و نەزانییەتى بە ئەو و دروستكراوەكانی، ئەگەر نە، گەر خودا و خەلكی بناسیبایە مامەلەى خودای بەسەر مامەلەى خەلكیدا هەلەدەبژارد.

هەر بەو جۆرە تەواوی كاروكردەووەكان و پەرستنیان بە پێی فەرمانی خودا دەبیت و بەو جۆرە دەبیت كە خودا خۆشیدەویت و پێرازیبە، ئەمە ئەو كردەوانەى كە خودا قبوولی ناكات بە كەسێكى تر جگە لە ئەو بدريت، لە پێناوی ئەو كردەوانەدا بە خودا بەندەى بە مردن و ژیان تاقیكردۆتەو ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيْكُرْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ اَلْعَزِيْزُ الْغَفُوْرُ ﴿۲﴾﴾ الملك: ۲، جوانی و رازانەوێ بە زەوی بەخشىوێ تا تاقیبان بكاتەو كامیان باشتەین كاروكردەووە بە ئەنجام دەگەنەنیت. فوزەیلی كۆرپى عیاض دەفەر مۆیت: كاری چاكە ئەوێهە كە بۆ خودا بیت و بە پێی شوینكەوتنى پێغەمبەرى خودا بیت، واتە (أخلصه و أصوبه). وتیان: باوكى عەلى "أخلصه و أصوبه" چیبە؟ فەر مۆی: كاروكردەووە ئەگەر بۆ خودا بیت و دروست نەبیت قبول ناكريت، ئەگەر دروست بیت و بۆ خودا نەبیت قبول ناكريت، تا ئەو كاروكردەووەى بۆ خودا بیت و دروست بیت. "أخلص" ئەوێهە بۆ خودا بیت، "الصواب" ئەوێهە بە پێی سوننەتى پێغەمبەر بیت، ئەمەش لە قورئاندا باس كراوە ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ اَمَدًا﴾ الكهف: ۱۱۰، هەر وەها ﴿وَمَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ النساء: ۱۲۵، خودا كاروكردەووەى كى قبول نییە مەگەر تەنھا ئەو كاروكردەوانە بۆ خودا ئەنجام درابن و لەسەر شوینكەوتنى پێغەمبەر ئەنجام درابن، جگە لەو جۆرە كاروكردەوانە بەسەر خاوەنەكەیدا دەدریتەو و لیتی وەرناگيریتەو، بەسەرىدا دەدریتەو و دەكریتە تۆزى بەر با لە رۆژێكدا كە زۆر پێویستی بەو كاروكردەوانە هەبە. لە فەر مۆدەى سەحیددا لە عاخشەووە كە لە

پیتغه مبهری خوداوه (ﷺ) ده گپرتته وه ((کل عمل لیس علیه امرنا لهو رد))، هر کاروکرده وه یهک به بی شوینکه وتنی پیتغه مبهر (ﷺ) بیت که سه که له خودا دوردده خاته وه، ده بیت خودا به فرمانه کانی خوی بیه رسترت نه که به بیروبوچوون و حز و ناره زوی مرقه.

جوری دووهم: نه و که سه ی که نه ئیخلاص و نه شوینکه وتنی پیتغه مبهری خودای هیه، کاره کانی به پیتی شهر نییه، خودی خوی بو خودا ساغ نه بووه ته وه، وه کاروکرده وه ی نه هلی خوپازاندنه وه بو خه لکی و ریاکاران بویان که خودا و پیتغه مبهر له سه ری نین و پیتی رازینین، نه وانه له لای خودا - عزوجل - خرابترین دهسته و خه شم لیگراوترین خه لکن، زورتین به شیان له نایه تی ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ آل عمران: ۱۸۸، دلخوشن به وه ی پیمان دراوه له بیدعه و گومرایی و هاوه لدانان، ده یانه ویت به شوینکه وتنی سوننه و ئیخلاص مه دح بکرتین. نه مانه جوریکن له لاده رانی شارپگی راست و دروست، خویان داوه ته پال زانست و هه ژاری و به ندایه تی کردنی خودا، نه وانه بیدعه و گومرایی و ریا و گه ران به دوا ی ناویانگدا نه نجام ده دن و ده یانه ویت ستایش بکرتین له سه ر شتیک که نه نجامیان نه داوه له شوینکه وتنی پیتغه مبهر و ئیخلاص و زانست، نه وانه نه هلی خه شم و گومراییین.

جوری سییه م: نه و که سه ی له کاروکرده وه کانیدا موخلیصه به لام له سه ر شوینکه وتنی پیتغه مبهر نییه، وهک عابیدان و شوینکه وتوانی ریگی زوهد و هه ژاری. هر که س خودای په رست به شتیک که فرمانی خودای له سه ر نه بوو، باوه پی و ابوو به ندایه تی کردنه که ی نزیکبوونه وه یه له خودا نه وه حالی وهک حالی نه و که سه وایه که پیتی وایه گوینگرتن له ئاواز و سه دا نزیکبوونه وه یه له خودا، یان که سه ی خه لوه نشین که جومعه و جه ماعه تی تیادا وازلیده هینیت پیتی وایت نزیکبوونه وه یه له خودا، یان دانه ده می رۆژووی رۆژ له گه ل شه و به نزیکبوونه وه بزانتیت، یان رۆژووی رۆژی جه ژنی ره مه زان به نزیکبوونه وه بزانتیت و نمونه ی نه مانه .

جوری چوارهم: هه ندیک له کاروکرده وه کانی به پیتی شوینکه وتنی پیتغه مبهر بیت، به لام بو خودا نه بیت، وهک گوپرایه لی ریا بازان، یان وهک پایویک که بو ریا و ده مارگری و

ناۋى ئازابەتى دەجەنگىت، حەج دەكات و قورئان دەخوئىنىت بۇ ئەۋەى باس بىكرىت، ئەۋانە كارەكانىيان لە روالەتدا كارى چاكەن و بەئەنجامدانىيان فەرمان كراۋە، بەلام لە ناۋەرۇكدا كارۈكرەدەۋەى ناباشن و قىبول ناكىرىن ﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الْاَلْبَانَ حُنْفَاءً وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ بَيْنَ الْاَلَمَةِ ﴾ البىئە: ۵، تەنھا ئەۋانەى بەو جۆرەى فەرمانىيان پىكرابوۋ پەرستنى خودايان ئەنجامدا و ئىخلاصىيان لە بەندايەتيدا ھەبوۋ، ئەو كەسانە دەچنە رىزى ئەھلى ((اىاك نەبد و اىاك نەسەين)) ھەۋە.

ترازوۋى دروست بۇ باشترىن پەرستىن

پاشان ئەھلى پەھى ((اىاك نەبد)) چوار رىگەيان لە بەرە بۇ تايبەتكرەنەۋە و ھەئىزاردنى باشترىن و بەسۈدترىن و لەپىشترىن بەندايەتى، ئەۋان لەو كارەدا دەبن بە چوار پۆلەۋە:

پۆلى يەككەم: بەسۈدترىن و باشترىن پەرستىن لەلايان برىتتىيە لەو پەرستىنەى كە زەحمەترىن و گرانترىن پەرستىنە.

وتوۋيانە: لەبەر ئەۋەى دورترىن شتە لە حەزى مۇۋقەۋە، ئەۋەش برىتتىيە لە حەقىقەتى بەندايەتى.

وتوۋيانە: پاداشت بەپىتى گرانى و زەحمەتە، فەرمودەيەكىيان رىۋايەت كىردۈۋە كە بناغەى نىيە ((أفضل الأعمال أحرها)) باشترىن كىردەۋە گرانترىن و زەحمەترىنە.

ئەمانە ئەھلى كۆشان و ستەمكرەنن لە نەفسى خۇيان، دەئىن: نەفسى مۇۋقەۋە بەۋە راست دەبىتەۋە، چۈنكە سىرۋشتى نەفس تەمبەلى و بچۈكى و پالدانەۋە و لكان بە زەۋىيەۋەيە، بۇيە نايەتە راستە بە ئەرك و ماندوۋىتى و ئازارى زۆر نەبىت.

پۆلى دوۋم: وتوۋيانە: باشترىن بەندايەتى خۇ يەكلاكرەنەۋەيە بۇ خودا و زوھد لە دونىا و كەمكرەنەۋەى دونىا چەندە بتوانىت، ھەرۋەھا كۆپىنەدان و لانەكرەنەۋە بەلای ھەموۋ ئەۋەى لە دونىايە و سەر بە دونىايە.

ئەمانەش دەبن بە دوۋ بەشەۋە:

خەلكى رەشۇكى: وا گومانىيان برد ئەم خۇيەكلاكرەنەۋەيە ئامانجە، بۇيە خۇيان بۇ ھەلكىرد و كارىيان كىرد لەسەرى و خەلكىيان بۇ بانگ كىرد و وتىيان: ئەم خۇيەكلاكرەنەۋە

له زانست و پرسش باشته، بۆیه وایبۆچوون که زوهد له دنیا لوتکه و ئامانجی هه موو پرسش و به ندایه تییه ک بیت.

ئه هلی تایبه تیان: وایبۆچوون که زوهد بۆ جگه له خودی زوهده که مه بهسته، مه بهست پیتی ئه وه یه دل له سه ر خودا بمینیتته وه و ویست و لیپران ته نها له سه ر ئه و بیت و دل خالی بکریته وه له هه موو شتیگ جگه له خۆشه ویستی خودا و گه رانه وه بۆ لای ئه و و ته وه کول له سه ری و خه ریکبوون به ره زامه ندییه کانیه وه و به رده وامی یادی ئه و - سه حانه - به دل و به زمان، به بی پهرتکردن و دابه شبوونی دل و داپرانی.

پۆلی سییه م: وایان بیینی به سوودترین پرسش و باشته ترین به ندایه تی بریتییه له و کاروکرده وانه ی چه ندین سوود و قازانج له خۆ ده گرن، وایان بیینی ئه و کرده وانه باشته ر له کاروکرده وه یه ک که سوود و قازانجه که ی که موکورت بیت، بۆیه وای بۆچوون خزمه تی هه ژاران و سه رقالی به به رژه وه ندییه کانی خه لکیه وه و جییه جی کردنی پتویستییه کانیان و یارمه تیدانیا ن به مال و پله و پایه به سوودترین و قازانجترینه، بۆیه خۆیان بۆ ته رخان کرد و کاریان له سه ر کرد و فه رموده که ی پیغه مبه ریان (ﷺ) کرد به به لگه ((اخلاق کلهم عيال الله وأحبهم إليه أنفعهم لعیاله)) رواه أبو یعلی. هه روه ها به لگه ی ئه وه یان هینایه وه که کاری عایید ته نها بۆ خودی خۆیه تی، به لام کاری به سوود ئه وه یه سه ربکیشی بۆ که سانی تر، ئه مه یان له وه یان زۆر جیاوازه!

ده لئین: بۆ ئه و مه بهسته یه که پله و گه وره یی زانا به سه ر عاییدا وه ک گه شی و جوانی مانگ وایه به سه ر هه ساره کانی تر دا.

ده لئین: پیغه مبه ر (ﷺ) به عه لی کوپی ئه بی تالیی فه رموو ((لأن یهدی الله بك رجلا واحدا خیر لك من حمر النعم)) گه ر به هۆی تۆوه خودا ته نها یه ک که س هیدا یه ت بدات چاکتره بۆت له رانه و شتری زۆر و زه به لاج، ده لئین: ئه م چاکتر بوون و باشته ربوونه بۆ فره سوودی ده گه ریته وه.

به لگه یان به فه رموده ی پیغه مبه ر (ﷺ) هینایه وه ((من دعا إلى هدی کان له من الأجر مثل أجر من تبعه من غیر أن یقصد من أجورهم شیء)) - هه ر که س بانگ بۆ هیدا یه تیگ بکات هه روه ک ئه و که سه ی شوینی ده که ویت پادا شتی بۆ هه یه به بی ئه وه ی له پادا شتی هه چ که سیکیان که م ببیته وه.

به لگه يان هينايه وه به وهى خاوهن عيبادهت كاتيك مرد كاره چاگه كانى كوتايى پى ديت، كه سى خاوهن كارى به سوود كوتايى پيتايهت هه تا ئه و سوودهى كه ده دريته پال ئه و به رده وام بيت.

به لگه يان هينايه وه كه پيغه مبه ران بۆ چاگه له گه ل مه ردوومان و هيدايه تيان ره وانه كراون، هه روه ها سوود پيگه ياندنيان له دونيا و دواپوژدا، پيغه مبه ران به خه لوه نشيني و داپران له خه لگى و ره هبانييه ته وه ره وانه نه كراون، بۆيه پيغه مبه ران (ﷺ) هه لويسى ئه و چه ند كه سهى به باش نه زانى كه ده يانويست خويان بۆ عيبادهت يه كلايكه نه وه و واز له تيگه ليوونى خه لگى به يئن.

پۆلى چوارهم ده ئين: باشترين عيبادهت كار كردنه له سه ر ره زامه ندى خودا له هه موو كاتيكدا به و جوړه ي كاته كه له كار و ئه رك داواى ده كات، باشترين عيبادهت له كاتى جيهاددا بريتييه له جيهاد هه ر چه ند ببينه هوى واز هينان له ئه و راده كانى و شه و نويز و رۆډوو، به لكو ته و او كوردن نويزى فهرزيش واز لئيبه يئيت وه ك ئه و نويزه ي له حاله تى ترسدا و له جه نگدا ئه نجام ده دريت.

باشترين كاروكرده وه له كاتى هاويندا، بۆ نمونه: هه ستان به حه قى كشتوكال و كرده وهى به ره كان، ته نانه ت با ببينه هوى تياچوونى ئه و رادى په سه نديكراو، هه ر به و جوړه له جيبه جي كوردن مافى ژن و مندالدا.

باشترين كار له كاتى به ره به ياندا خه ريكيبوونه به نويز و قورشان و نزا و ياد و داواى ليخوشبوونه وه.

باشترين كار له كاتى پيويسى رينمايى كوردن قوتايى و فيركردن نه زاندا رووكرده له فيركردن و سه رقال بوون پييه وه، باشترين كار له كاتى بانگدا واز هينانه له ئه و راده كان و خه ريكيبوون به وه لامى بانگويزه كه وه، باشترين كار له كاتى پينج نويزه كه دا بريتييه له كوشان بۆ جيبه جي كوردن به باشترين شيوه و رويشتن به ده ميانه وه له سه ره تاي كاته كانيانه وه و رووكرده مزگه وت بۆ ئه نجامدانيان، هه تا دووربيت باشتره.

باشترين كار له كاتى پيويسى كه سيكى ئاتاج به پيويسىيه ك - به پله و پايه، به جه سه يان به مال - خه ريكيبوونه به يارمه تيدانى و په نادانى ئاتاجيبه كانى و هه لباردن ئه و ئه ركه به سه ر ئه و راد و خه لوه ت كردندا.

باشترین کار له کاتی خویندنه وهی قورئاندا کۆکردنه وهی دلّ و ویسته له سهه تیرامان و وردبوونه وه و تیگه یشتن لئی تا و ابزانیت که خودا بهو قورئانه قسه له گه لّ ئه ودا ده کات، دلت کۆبکه ره وه له سهه تیگه یشتن و لیوردبوونه وه، لیبرانت له سهه جیبه جی کردنی فه رمانه کانی زۆرتربیت له لیبرانی که سیک که له ده سه لاتداریکه وه نامه یه کی بۆ هاتوو ه .

باشترین کار له کاتی وهستان له عه ره فه تیگۆشانه به ملکه چی و نزا و پارانه وه و یادی خودا به بیّ رۆژوو یه کی لاواز که له نه نجامدانی ئه وانه .

باشترین کار له رۆژه کانی "ذی الحجّه" دا زۆر عیبادهت کردنه به تایبهت کردنی "الله اکبر" و "لا إله إلا الله" و "الحمد لله" ئه وانه باشترین له جیهادیکی دیارینه کراو .

باشترین کاریک له "ده" ی کۆتایی مانگی ره مه زاندا: پابه ندبوون به مزگه وه وه و خه لوه ت و ئیعتیکاف و که مکردنه وهی تیگه لیبوون به خه لگی و خه ریکبوون پێیان وه، ته نانه ت باشتره له فیڕکردنی خه لگی به زانستیک و قورئان پیّ خویندنه وه یان له لای زۆریک له زانایان .

باشترین کار له کاتی نه خۆشی برا که تدا یان کاتی مردنی سههردانی کردن و ئاماده بوونه له سهه جه نازه که ی و به ری کردنی .

باشترین کار له کاتی دابارینی به لا و ناخۆشی به سهه خه لکیدا ئارامگرتن و تیگه لّ بوون به خه لگی به بیّ هه له اتن لییان، ئه و باوه رداره ی تیگه لّ به خه لگی ده بیّت و ئارام ده گرت له سهه ئازاره کانیا ن چاکتره له وهی پێیان تیگه لّ نابیت و ئازاری ناده ن .

باشتره له کاری خیردا تیگه لیان ببیت، ئه و کاره باشتره له که نارگرتن لییان، که نارگرتن له شه ر باشتره له تیگه لیبوونیا ن، گه ر واتزانی تیگه لیان ببیته هۆی نه هیلانی شه ره که یان، یان که م که مکردنه وهی شه ره کانیا ن ئه و کاره باشتره له که نارگرتن لییان .

باشتر له هه موو کات و باریکدا: بریتیه له هه لبژاردنی ره زامه ندی خودایی له و کات و باره دا، سهه رقانّ بوون به ئه رک و فه رمانی ئه و کاته تایبه ته و داواکارییه که ی .

ئه م پۆلی چواره مه ئه هلی به ندایه تی ره هان، پۆله کانی پێشتر ئه هلی به ندایه تی سنووردان، کاتیک که سیک له وانه ده ست له جوړیک عیبادهت هه لده گرت که ده قی پێوه گرتوو ه - بۆ کاریکی تر - خۆی واده ببینیت وه ک ئه وهی که می کرد بیت و وازی

له و عیاده ته هینابیت، ئه و به یهك شیوه خودا ده په رستیت، خاوه نی به ندایه تی ره ها مه به سستیکی تایبه تی نیبه له به ندایه تیبه کهیدا تا به سهر به ندایه تیبه کی تردا هه لیبیژریت، به لکو به رده وام له مه نزلگای به ندایه تییدا ته کان به خۆی ده دات و ده گوژیژته وه، هه رکات مه نزیله یه کی بۆ ده رده که ویت کارده کات بۆ که یشتن پیی، پییه وه خه ریک ده بییت تا مه نزیله یه کی تری بۆ ده رده که ویت، ئه مه ئا کاریه تی له رویشتن به ره و خودا تا کۆتایی کاروانه که ی، گهر زانایان ببینیت ئه ویان له گه لّ ده بیینی، گهر عابیدان ببینیت ئه ویان له گه لّ دایه، گهر موجهایدان ببینیت ئه ویان له گه لّ دایه، گهر یادکه ران ببینیت ئه ویان له گه لّ دایه، گهر خیرخوازان و چاکه خوازان ببینیت ئه ویان له گه لّ دایه.

ئه مه بریتییه له به نده ی ره ها که به ندویاو داگیری ناکات و کۆتوبه نده کان پیوه ندی ناکه ن کاره کانی به پیی چه ز و چیژ و ئاسانی و ئاسوده یی ده روونی نیبه، به لکو به پیی ویستی په روه ردگاریه تی با ئاسوده یی ده روونی له شتیکی تردا بییت، ئه مه ئه و که سه یه به حه ق ده سه به ری مانای ((ایاک نعبد و ایاک نستعین)) ی کردوه، راستگۆیانه به و دوو بنچینه یه هه ستاوه، جلویۆشاک ی ئه وه یه که بۆی ئاماده بییت، خواردنی ئه وه یه بۆی ده ست بدات، سه رقالبوونی به وه ی خودا فه رمانی پیکردوه له هه ر کاتیکیدا به کاتی خۆیه تی، شوینی دانیشتی له مه جلسدا ئه و شوینه یه که چۆله، ئامازه داگیری ناکات و کۆتوبه ند پیوه ندی ناکات، به ندویاو ده ست به سه ریدا ناگریت، که سیکی ئازادی داپنراو له هه موو شت، روو له هه رکوی بکات له گه لّ فه رمانه کانی په روه ردگار دایه، له سه ر ئایینی فه رمانده که یه تی کاروانه که ی روو له هه ر کوی بکات، له کوی ئه ستوونه کانی هه لّدا له گه لّی ده سوپیته وه، هه موو که سیکی ئه هلی حه ق هۆگرییان له گه لّیدا هه یه، هه موو ئه وانه ی ئه هلی باتلن نامۆن له گه لّی، وه ک بارانی ره حمه ت وایه له کوی باری سوود ده گه یه نییت، وه ک دارخورما وایه گه لاکانی ناوه رین، هه مووی به سووده ته نانه ت دپکه که ی، جیگه ی توندی و گرژییه له سه رپنچیکه رانی فه رمانی خودا و تووپی و رق له وانه ی سنووری خودا ده به زینن، ئه و بۆ خودا و به خودا و له گه لّ خودایه، هاوه لّی خودا ده کات به بی خه لّک، هاوه لّی خه لّکی ده کات به بی نه فس، به لکو کاتیکی له گه لّ خودایه دروستکاره کان له نیوان خۆی و خودا

لادەدات، كاتىكىش لەگەل دروستكراۋەكانى خودادايە نەفسى لە و ناۋەندە لادەدات و
 ۋازى لىدە ھىنئىت، ئاى چەند مرقۇتكى نامۆيە لە ناۋ خەلكىدا! چەندە غوربەتى
 لە دەستيان ھەيە! چەندە ھۆگرى و دلخۆشى و ئارامى و دلئىيائى لەگەل خودا
 ھەيە!! خودا تەنھا كۆمەككارە و پشتبەستن ھەر بە ئوۋە .

❁ بىبەشبوۋنى جەبرىيەكان لە شىرىنى عىبادەت

باشان خەلكى لە قازانچى پەرسش و ھىكمەت و مەرامى پەرسشدا چوار پرىگەيان
 ھەيە، بۆيە دەبن بە چوار پۆلەۋە:

پۆلى يەككەم: جەبرىيەكان كاروبارەكان دەگىرپنەۋە بۆ تەنھا ويستنى خودا و ۋەلانانى
 ويستى مرقۇ، لاي ئەۋانە ھەستان بەكار تەنھا فەرمانە، بەبى ئەۋەى بىيئە ھۆى
 بەختەۋەرى دونيا و دواپۇژ و رزگارى لە ئاگر، بەلكو ھەستان بە كار تەنھا بەھۆى
 فەرمان و ويستى خوداۋەيە .

ئەۋانە شىرىنى و چىژى پەرسش ناكەن و خۆشى لى ناپىن، نوپۇز ناپىئە
 رۇشنائى چاويان و فەرمانەكان سرورى دل و دەروون و خۇداكى رۇج و ژيانيان
 نىيە، بۆيە بە ۋە پەرسشانە دەلئىن ئەركى داواكراو "تكالىف"، واتە داوايان
 لىكراۋە بە ۋە ئەرکە ھەستن، گەر كەسىكى بانگەشەكەرى خۆشەويستى مەلىكىك
 لە مەلىكەكان ئەۋەى مەلىك فەرمانى پىكردوۋە ناۋ بىئىت ئەركى داواكراو
 "تكالىف"، بلئىت من ئەۋ كارە بە تىچوونىك (كلفە) ئەنجام دەدەم ئەۋا ھىچ
 كەس ئەۋ پىاۋە بە خۆشەويستى مەلىك نازانئىت، بۆيە جەبرىيەكان-يان
 زۆرىەيان- نەرى خۆشەويستى بەندە بۆ پەروەردگار دەكەن، دەلئىن: بەندە
 پاداشتەكە و ئەۋەى خودا لە نىعمەت بۆى ئامادەكردون خۆشەۋىت، نەك
 خودى خودايان خۆشبوئىت، بۆيە خۆشەويستيان بۆ دروستكراۋىك لەخوار
 خوداۋە پىيار داۋە، لە كاتىكدا راستى بەندايەتى برىتئىيە لە كەمالى
 خۆشەويستى بۆ خودا، بۆيە حەقىقەتى بەندايەتى و كرۆكى بەندايەتئىيان نەرى
 كرىدوۋە . حەقىقەتى خواۋەندى: برىتئىيە لە دالئە و پەنا (مألۋە) و خۆشەويست
 بە لوتكەى خۆشەويستى و ھاۋتا لەگەل لوتكەى ملكەچى و فەرمانبەردارى و
 ھەرۋەھا پىدانى شكۆمەندى و مەزنى بۆ ئەۋ-سبحانە-، بۆيە نەرى ئەۋەيان

كرد خودا خۆشه‌ويست بىت، ئەمەش نەرىكردنى خواوەندى خودايە، شىخى ئەوانە برىتى بوو له "جەعدى كوپى درەم" كە خالىدى كوپى عەبدولای قەسرى له رۆژى جەژنى قورباندا كردى به قوربانى و وتى ((ئەمە بانگەشەى ئەوه دەكات خودا ئاخافتنى له گەل موسا نەكردووه و ئىبراهيمى نەكردووه به خەلىلى خۆى))، له پاستیدا نەرىكردنى "جەعد" ئەوه بوو خودا خۆشه‌ويست (محبوب) بىت يان كە سىكى خۆشبویت، واتە (محب) بىت، نەرى پىويستى ئىبراهيمى نەكرد بهو خۆشه‌ويستى، كە لای جەمىيەكان پىسى دەوترىت (الخلّة) لوتكەى خۆشه‌ويستى كە هەموو دروستكراوهكان تىايدا يەكسان، لای جەمىيەكان هەموو خەلىلى خودان.

﴿ هەندىك منەت به ئىسلامبوونى خۆيەوه دەكات ﴾

پۆلى دووهم: برىتىن له قەدەرىيە نەرىكەرەكان ئەوانەى دەلێن كە پەرسش دانراوه وەك نرخیك بۆ ئەو پاداشت و نىعمەتەى بەندە بە دەستى دەهینىت، وەك پىدانى كرى كرىكار وایە.

دەلێن ئەو پاداشته خودا دەيكات به باربووكردنه‌وهى بەندەكانى، وەك له ئايەتى ﴿ وَوَدُوا أَنْ تَلَكُمُ الْجَنَّةُ أَوْ رِثْمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ الأعراف: ٤٣، هەروها ﴿ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ النحل: ٣٢، هەروها ﴿ هَلْ تُحْزِنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ النمل: ٩٠، فەرموودەكەى پىغەمبەر(ﷺ) كە له خوداوه-عزوجل- دەگىرپتەوه ((بە عبادى إنا هي أعمالكم أحصيا لكم، ثم أليكم إياها))، هەروها ئايەتى ﴿ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴾ الزمر: ١٠.

دەلێن خودا ئەو پاداشتهى به "جزاء، أجر، ثواب" باسكردووه، چونكە له كردارەكەوه دەگەپتەوه بۆ كرىكارەكە (ئەنجامدەرى كارەكە)، ئەمەش مانای "ئىشوب" ه كە مانای "رجع-واتە دەگەپتەوه" دەگەپتەوت، واتە له كارەكەوه بۆ ئەو دەگەپتەوه.

پاداشت (الجزاء) به "ثواب" باسكراوه-خودا باشتر دەزانىت- چونكە پاداشتهكە بۆ بەجىهینەرى كارەكە دەگەپتەوه، بەرى كردارەكەى له دونیا بۆ دەگەپتەوه بۆ ئەوهى رەخنەى لى بگریت و لەسەرى دادگایى خۆى بكات و بزانیت چ جورە ناتەواوى

و لادانیک له راسته شه قام - که زۆر جار رووده دات - رووی له کاروکرده وه کانی کردوه به ئەندازهی ئەوهی بینوییه ته وه له بهری کاره که ی که جینگیره و له دنیا دا بۆی که پراوه ته وه، وه ک هەر جوۆره کاروباریکی دونهیای، له پیشه سازی و کشتوکال و بازرگانی، هاوشیوه کانی ئەوانه، بهنده به هانای ناته واویه که وه دهچیت و بهدوای شاپنگهی راست و رهواندا دهگه پیت، گهر رهخنه له کرداره کانی نهگرت و خووی له سه ر دادگایی نهکات بۆ ئەو بیناگایی و نهفامی و شوینکه وتنه کویرانهی لیبوه شاوه ته وه ئەوه له روژی دواییدا هیچ بیانوییه کی نییه.

دهلین: گهر پاداشت په یوه سستی کرداره که نه بوايه ئەوا ناونانی به "جزاء، أجر، ثواب" مانایه کی بۆ نامینیتته وه.

دهلین: کیشانه و پێوانه ی کرداره کان به لگه یه له سه ری، گهر پاداشت و سزا به کرداره کان وه وابه سته نه بووین و به دوایاندا نه یه ن و نه بنه نرخیک بۆ ئەو کاروکرده وه نه، ئەوکاته بۆ کیشان و پێوانی کرده وه کان مانایه ک نامینیتته وه، خودا ده فه رموی ﴿ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ تَقَلَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ الأعراف: ٨ - ٩.

ئەم دوو دهسته یه (جه بریبه کان و قه ده بریبه کان) به توندترین شیوه به رانه ر به یه کتر وه ستاون و له نێوانیاندا گه وره ترین بۆشایی (جیاوازی) هه یه.

جه بریبه کان هیچ جوۆره په یوه ندی و په یوه ست بوونیک له نێوان کرده وه و پاداشتا دانانین، لایان گونجاوه خودا که سیک سزا بدات که هه موو ته مه نی له گوێراپه لی و به ندایه تیدا به سه ر بردیت، هه ر به و جوۆره لایان گونجاوه خودا که سیک بباته به هه شته وه که هه موو ته مه نی له یاخیبوون و بێباوه پیدا به خت کردبیت، هه ردووکیان له لای خودا به کسانن، گونجاوه که سیک خاوه ن کرداری که م به رزیکریتته وه به سه ر که سیک خاوه ن کرداری زۆر و پله ی به رز و بالا، هه ر هه موو ئەمانه ده گه پیتته وه بۆ ویستی ره های خودا، به بی هۆ هینانه وه و حکمه ت و مه رام که تاییه ته ندکردنی پاداشت بۆ ئەمه یان و سزا بۆ ئەوه یان ده خوازیت.

قه ده بریبه کان پێویستیان کردوه له سه ر خودا چاودێری چاکتر (الأصلح) بکات، هه موو ئەوانه به هۆی کرده وه کان و نرخه که یانه وه، گه یشتنی پاداشت به بهنده به بی

کرتی کرده وه کانی وه که خیری به نده وایه به به نده، ته نانهت ده لئین: پیدانی کری
له سر کردار بؤ به نده خوځستر و باشتره له وهی له فه زلی خوداوه و به بی کردار
پاداشت بدریته وه.

جه بریبه کان به توندترین شیوه رو به پوویان بوونه وه و ته نانهت بؤ کار و کرده وه
کاریگه ریبه کیان له پاداشت نه هیلا یه وه.

هر دوو ده سته که سته مکارن، له شاپرگی راست و دروست که خودا به نده کانی
له سر بارهیتاوه و پیغه مبه رانی بؤ هاتووه و کتیبه کانی بؤ دابه زانندووه لایانداوه،
کردار هوی گه یشتنه به پاداشت و سزا، داخواری ده کات و به دوا پیدا دیت وه که
داخواری کردن و به دوا داهاتنی سه رجه م هویه کانی تر بؤ ئه و شتانهی ده بن به هؤ
بویان، کرده وهی چاکه له کومه کی خوداوه یه، فه زل و منعت و خیریکه به سر
به نده که یه وه، به وهی یارمه تی داوه له سهری و سه رکه وتووی کردووه و ویست و
توانینی بؤ نه نجامدانی تیا دروست کرد و کرده وه که ی لا خوځه ویست بوو و له دلیدا
جوانی کرد و دزی ئه و کرده وه یه ی له لا ناشیرین و بیزراو کرد، له گه ل بوونی ئه مانه دا
ئو کرده وانه نابنه نرخی پاداشت و به نه ندازه ی ئه و پاداشته مه زنه نیبه خودا به
به نده که ی ده به خشیت، به لکو نامانجه که ی - گه ر به نده هه ول و کوششی خوی بدا و
به جوانترین شیوه جیبه جیبی بکات - شوکریک بیت بؤ خودا بؤ به شیک له و نیعمه تانه ی
به به نده که ی به خشیوه. گه ر خودا به ته وای داوای مافی خوی له به نده که ی بکات
ئو ونده شوکری له سر ده مینیت که ناتوانیت پییان هه لبستیت، بویه گه ر ئه هلی
ناسمانه کان و زهوی سزا بدات بؤ خودا نابیت به ستم له به نده کانی، گه ر به زه بیان
پی بکات به زه بیبه که ی باشتره بؤ ئه وان له کارو کرده وه کانیان، ئه و مه به سته له
پیغه مبه روه (ﷺ) ساغبووه ته وه نه رتی ئه وه ده کات مرؤف به کرده وه کانی خوی بجپته
به هه شته وه، وه که ده فه رمویت ((لن یدخل أحدا منکم الجنة عمله - و فی لفظ: لن یدخل أحد
منکم الجنة بعمله، و فی لفظ: لن ینجی أحدا منکم عمله - قالوا: ولا أنت یا رسول الله؟ قال:
ولا أنا إلا أن یتضمنی الله برحمته منه و فضل)) خودای موه عال چوونه به هه شتی به
کرده وه کان ساغکردوته وه، وه که ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ النحل: ۳۲، دزایه تی
له نیتوان فه رمووده که و نایه ته که دا نیبه، له کاتیکدا نه ری و نه رتی هاتو له و دوو

جیگه یه دا به یه ک مانا نییه، نه ریکردنه که ی پیغه مبه ر مانای وایه مروژ ته نها به کرده وه کانی شایسته ی به هشت ناییت و کردار ناییته نرخ و به های پاداشته که، نه مه وه ک به رچه رچدانه وه یه کی قه ده ریه مه جوسیه کان، که ده یانوت گه ر پاداشت به زیاده بدریت نه وا منه تکردن به سه ر به نده وه چه ند باره ده بیته وه .

نه م ده سته یه نه فامترین دروستکراوی خودان به خودا و چرپرین په رده که وتوته نیوان نه وان و خودا وه، نه وانه شایسته ن ببن به مه جوسی نه م نوممه ته، به سه نه زانینیان به خودا: که نه زانن نه هلی ناسمانه کان و زهوی له ژیر منته ی خودادان، له که مالی دلخوشی و سرور و چیژه نه وان له ژیر منته ی سهرداری حه ق و گه وره ی خویاندا بن، نه وان به وه منته خوداییه ژیانیان به تامتر و خوشتر ده بیته، مه زنترین پله و پایه و نزیکترین که سیان له خودا وه و گه وره ترین دانپیانر و یادکر و شوکرکه ر و خوشویست بۆ خودا له و پیناوه دا زانانترینیانه به م منته خوداییه، مه مو مروژه کان له ناو نیعمه ت و منته ی خودای موته عالدا نغروبون ﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَسْمُوا عَلَىٰ إِسْلَامِكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ الحجرات: ۱۷.

منته ی دروستکراو ناته واوییه، چونکه که سه که هاوشانی خویته ی، گه ر منته به سه ریدا بکات نه وا به سه ریدا سه رده که ویت، نه و کات منته به سه رداکراو خوی له خوار خاوه ن منته که وه ده بیته، نه مه له کاتیگدا منته له ناو مه مو دروستکراوه کاندای بوونی نییه، پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ر نوممه ته که ی بۆی هیه منته بکات، یارانای پیغه مبه ر ده یانفه رموو ((الله و رسوله أمن)) خودا و پیغه مبه ره که ی شایسته ترن به منه تکردن، ناته واوی نییه باوک منته به سه ر رۆله که یدا بکات، شه رمه زاری نییه بۆ کوره که ی نه وه منته هه لبگریته، نه ی نه بیته په روه ردگار چۆن بیته که مه مو دروستکراوه کان له ده ریای منته ی نه وه و خیرپیکردنی نه ودا مه له ده که ن، به بی به رانبه ر له وانه وه؟ با کاره کانیشیان ببنه هۆ بۆ نه وه ی به ده ستیان هیناوه له به خشین و سه خاوه تیی خودا.

خودا خاوه ن منته ی زۆره له سه ریان، به وه ی یارمه تی داو ن بۆ نه وه هۆیانه و هیدایه تدانیان بۆ به ده سته نانیان، خودا کۆمه کی کردن و بۆی کاملکردن، له کۆتایشدا لئی قبول کردن به هندی ناته واوییه وه؟ نه مه نه و مانایه یه که چوونه ناو به هه شتی پی جیگیر بووه له نایه تی ﴿يَا كُنْتُمْ سَمَلُونَ﴾.

ئەو پىتى "باء" پىتى دەوترىت "باء السببە" واتە پىتى (ب) ماناى ھۆ دەگە يەنەت، ئەمەش بەرپەرچدانەوھى قەدەرى و جەبرىيە كە دەلەين: ھىچ پەيوەندىيەك لە نىوان كەردار و پاداشتدا بوونى نىيە و كەردار نابىتە ھۆ بۆ پاداشت.

دەقەكان قەسەى جەبرىيەكان پوچ دەكەنەوھە وەك چۆن قەسەى قەدەرىيەكانىش پوچ دەكەنەوھە، بەلگە لە ئەقل و فەترەت قەسەى ھەردوو دەستەكە پوچ دەكاتەوھە، تا ئىترە بۆ ئەوانەى دل و ناوەرۆكىيان ھەيە بېرى قەسەى ئەھلى سوننەت و جەماعت رۆشن بوويەوھە، ئەوان دەستەى ناوەندن، وىستى خودا و دەسەلەى خودا بەگەشتى جىگىر دەكەن، ھەروھە دروستكردنى بەندەكانى و كەردارەكانىيان، ھەموو ئەمانەش بۆ ھىكەمەتىكى تەواو و ئامىزگرتنى پەيوەندى ھۆ بۆ ئەنجامەكان دەگەرپتەوھە، ھەربەو جۆرە ئەنجام پەيدا بوون لەو ھۆيانە لەپرووى شەرع و قەدەرەوھە و وەستان لەسەرى لە ئىستا يان لە داھاتوودا.

ھەريەكەك لەم دوو دەستە لادەرە بەشەك لە ھەقىيان وازلەپتەناوھە، لەو پىناوھەدا دەستيان بۆ جۆرەك لە باتل بردوھە، بەلكو چەندەھا جۆر لە باتل، خودا بە وىست و بىرارى خۆى ئەھلى سوننەتى ھىدايەت دا بۆ سەرئەوھى ئەوان لە ھەق جىاوازيان لە نىواندا ھەبوو ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ البقرة: ۲۱۳، ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ الحديد: ۲۱.

فەلسەفە لێدان

پۆلی سێهەم: ئەوانەن کە باوەڕیان وابوو سوودی پەرسش: وەرزشی دەروونە، نامادەکردنیەتی بۆ وەرگرتنی نووری زانستی جۆراوجۆر، هاتنەدەرەوێ هێزەکانی لە هێزی نەفسی ئازەلی، گەر پەرسش نەکات دادەبەزێت بۆ ئاستی نەفسی دڕندەیی و ئازەلی. پەرسش و بەندایەتی کەسە کە لە ئولفەت پێوەگیراوەکان و خووخدەکان دەهێنێتە دەرەوێ و دەیگۆزێتتەوێ بۆ هاوشیوێ ژیریە رووتەکان (العقول الجردة)، ئەوکات زانا دەرەوێ و نامادە دەبێت بۆ نەقشگرتنی وێنە زانست و زانیاری لەسەری.

خۆشەویستی بنچینەیی بەندایەتیە

پۆلی چوارەم: بریتین لە دەستەیی محەمەدی ئیبراهیمی، شوێنکەوتەیی دوو خەلیلە کە، شارەزا بە خودا لە حیکمەت و بڕیار و شەرع و دروستکاراوەکانیدا، ئەم دەستەیی نەهلی بینینی رۆشنن لە پەرسشیاندا و لەو حیکمەتە تیگەیشتون خودا لە بەندایەتیدا دایناوێ.

سێ دەستە کە ی پێشوو پەردە دراوێ بەسەریاندا بەهۆی ئەو تەمومزە باتل و یاسا و رێسا تیکچووانەوێ کە لەلایانە، لە پشتی ئەوێ شتیکی تریان لە لایانە، دلخۆشن بەو بیروبۆچوونە بیبنەمایانەیی لەلایانە، خۆیان رازیکردوێ بە کتییی دانراوی پەر لە خەیاڵ، گەر بیانزاننایە لە پشتی ئەوێ مەزنتەر و گەورەتر بوونی هەبە بە شتیکی تری خوار ئەوێ رازی نەدەبوون، بەلام ژیریان کەموکورتە و ناگات بەو شتە مەزنە و نەیاننوانی بە نووری پێغەمبەرایەتی بیدۆزنەوێ، هەستیان پێ نەکرد تا کۆشش بکەن لە پێناویدا، ئەوان بینیان ئەوێ لایانە باشترە لە نەزانی، لە پال ئەوێ شتدا دژبەکی و تیکچوونی دەستەیی بەرانبەریان بینن.

لە کۆی ئەو کاروبارانە هەلبژاردنی ئەوێ لەلایانە بەسەر شتانی تردا - جگە لەوێ خۆیان - هاتە ئاراوێ، ئەمە بەلای دەستەگەرییە، سەلامەت کەسێکە خودا سەلامەتی بکات.

بزانی نەهینی بەندایەتی و ئامانج و حیکمەتی: تەنھا کەسێک پێی دەگات سیفاتی پەروردگاری - عزوجل - ناسی بێت و پەکیهەخسەن، مانای خواوەندی و حەقیقەتی

خواه ندی زانیبیت، له گه ل نه وهی خواه نده، به لکو خواه ندیکی راسته، هه موو خواه ندیکی تر جگه له نه و پوچه، به لکو پوچی ناو پوچانه، راستیتی خواه ندی بۆ کهس شیوا نییه جگه له نه و، پرسش و به ندایه تی داخوازی خواه ندی و کاریگری و داواکانییه تی، په یوه ستبوونی به ندایه تی به خواه ندییه وه وه که په یوه ستبوونی زانراو وایه به زانین و توانراو به توانین و دهنگ به بیستن و چاکه به به زهیی و به خشین به سه خاوه ته وه.

هه رکهس حقیقه تی خواه ندی نه ری بکات و نه یناسیت، ده بی چون زانینی په رشه کان و نامانجه کانیا و مه رامه کانیا و نه وهی له پیناویاندا به یانکراون بۆ بیته راسته؟ چون زانستی بۆ راسته بیته وه که بریتیه له نامانجی مه به سدار له دروستکردن، نه و نامانجی له پیناویدا دروستکران و پیغه مبه رانی له پیناودا ره وانه کراوه و کتیه کانی له پیناودا دابه زینراوه و به هشت و دۆزه له وه مه رامه وه خولقینراون؟ نه گری په کخستنی به نده کان له پرسش و به ندایه تی دانه پالی شتی که بۆ لای خودا که به شکومه ندی نه و شیوا نییه، نه و که سهی ناسمانه کانی به حه ق دروستکردن و پوچی له دروستکردن و کاروکرده وهیدا نه بیت بالاتره له و دانه پاله بیجییه، خودا مروفی به هه وانته دروستنه کردوه و هه رواش ویلی ناکات و دهستی لی به رنادات، ده فه رمویت ﴿ اَفَحَسِبْتُمْ اَنْمَّا خَلَقْنٰكُمْ عَبَثًا وَاَنْكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴾ المؤمنون: ۱۱۵، واته دروستکران به بی هیچ شتی که یان به بی حکمه تیک یان به بی پرسش و پاداشت و سزا، له نایه تیکی تر دا ده فه رموی ﴿ وَاَمَّا خَلَقْتُ الْاِنْسَ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِعِبَادَتٍ ﴾ الذاریات: ۵۶، پرسش: نه و نامانجه یه که مروفه و جنی و ته وای دروستکراوه کانی له پیناودا دروستکراوه، خودای مته عال ده فه رمویت ﴿ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يَّرٰكُمْنٰى ﴾ القیامة: ۳۶، مانای "سدی" واته "مههلا" به بی مه رام و نامانج و حکمه ت. نیمامی شافعی له سه رمانای "سدی" ده فه رمویت "لا یؤمر ولا ینهی" - واته فه رمانی به سه ردا نه کریت و ریگری لی نه کریت"، که سانی تر ده لیتن: پاداشت نه درپته وه و سزا نه دریت. دروسترینیا و دوو شته: پاداشت و سزا له سه ر بنجینه ی فه رمان و قه ده غه کردن (الأمر والنهی)، فه رمان و ریگریش ویست و داوای پرسش و به ندایه تییه، حقیقه تی به ندایه تی جیبه جی کردنی فه رمان و قه ده غه کردنه، خودا ده فه رمویت ﴿ الَّذِیْنَ یَذْكُرُونَ اللّٰهَ قَلِیْمًا وَّقُعُوْدًا وَّعَلٰی جُنُوْبِهِمْ وَّیَتَفَكَّرُوْنَ فِیْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ

وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿ آل عمران: ۱۹۱﴾ وَمَا خَلَقْنَا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ ﴿ الحجر: ۸۵﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
وَلِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ﴿ الجاثية: ۲۲﴾.

خودای موه‌عال رایگه یاند دروستکردنی ناسمانه‌کان و زهوی به حقه فرمان و
قه‌ده‌غه‌کردن و پاداشت و سزا له‌خو ده‌گرتیت.

با مروفی هوشمه‌ند له جیاوازی نیوان نم بؤ‌چوونانه و وه‌حی رابمینیت،
ده‌بینیت خاوه‌نی نه و بیرو بؤ‌چوونانه شکو و گه‌ورده‌یی خودایان رانه‌گرتووه
و به دروستی نه‌یا ناسیوه.

خودای موه‌عال دروست‌کراوه‌کانی بؤ به‌ندایه‌تی دروست کردووه، به‌ندایه‌تییه‌ک که
کۆکه‌ره‌وه‌ی که‌مالی خو‌شه‌ویستییه بؤ خودا، له‌گه‌ل ملکه‌چی و چوونه ژیر
فرمانه‌کانییه‌وه. بنچینه‌ی په‌رسش بریتییه له خو‌شه‌ویستی خودا، به‌لکو
ته‌نهاکردنی خودا به خو‌شه‌ویستی و سه‌رجه‌م خو‌شه‌ویستی بؤ نه و بیت، له‌گه‌ل نه‌ودا
که‌سیکی تری خو‌ش نه‌ویت، به‌لکو له پیناوری نه و بؤ نه و که‌سانی تر و شته‌کانی
تری خو‌ش‌بویت، وه‌ک خو‌شه‌ویستی پیغه‌مبه‌ران و فریشته و دؤستانی خودا،
خو‌شه‌ویستی نیمه بؤ نه‌وان له ته‌واوکردنی خو‌شه‌ویستی خوداوه‌یه، خو‌شه‌ویستی
نه‌وانه ناپیته خو‌شه‌ویستی له‌پال خودادا، وه‌ک خو‌شه‌ویستی نه‌وانه‌ی له‌خوار خوداوه
کۆلکه خودایان ده‌په‌رست و به‌نه‌ندازه‌ی خو‌شوئیستی خودا خو‌شیان ده‌ویستن.

گه‌ر خو‌شه‌ویستی بؤ خودا حه‌قیقه‌ت و نه‌ینی به‌ندایه‌تی و په‌رسش بیت، نه‌وا به
شوینکه‌وتنی فرمانه‌کانی و دوورکه‌وتنه‌وه له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی ده‌سته‌به‌ر ده‌گرتیت،
له جیبه‌جی کردنی فرمانه‌کان و دوورکه‌وتنه‌وه له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان حه‌قیقه‌تی
به‌ندایه‌تی و خو‌شه‌ویستی روشن ده‌بیت‌وه، بؤ نه و مه‌به‌سته خودای موه‌عال
شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ری کردووه به نیشانه له‌سه‌ر خو‌شوئیستی خودا و شایه‌ته
له‌سه‌ر که‌سیک بانگه‌شه‌ی خو‌شه‌ویستی و به‌ندایه‌تی راسته‌قینه بکات، خودای
موته‌عال ده‌فرمویت ﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ ﴾ آل عمران: ۳۱،
شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ری کردووه به م‌رجی خو‌شوئیستی خودا و م‌رجی
خو‌شه‌ویستی خوداش بؤ نه‌وان، بوونی به‌مه‌رجگیراو ریگره به‌بی بوونی م‌رجه‌که‌ی و
جیبه‌جیکردنی، نه‌وه‌ش به ده‌سته‌به‌رکردنی به‌مه‌رجگیراوه‌که، به‌ده‌سته‌یتنایی
خو‌شه‌ویستی به ده‌سته‌به‌رکردنی شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌یه، گه‌یشتن به

خۆشه‌ویستی خودا پئویسته له شوینکه‌وتنی پێغه‌مبه‌روهه بیته، شوینکه‌وتنی پێغه‌مبه‌ریش مه‌رجی خۆشه‌ویستی خودایه، بۆیه هه‌رگیز خۆشه‌ویستی‌یان بۆ خودا ساغ نابیته‌وه و خۆشه‌ویستی خوداش بۆ ئه‌وان به‌ده‌ست نایه‌ت به‌بێ شوینکه‌وتنی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی - علیه الصلاة والسلام -.

نایه‌ته‌که ئاماژه به‌وه ده‌کات که شوینکه‌وتنی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بریتیه له خۆشه‌ویستی خودا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی و گوێرایه‌لی فه‌رمانه‌کانی، ئه‌مه له به‌ندایه‌تیدا به‌س نییه تا خودا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی له هه‌رچی شتی‌ک - له‌خوار ئه‌وانه‌وه - خۆشتر نه‌وین، شتی‌کی نه‌بیت له خودا و پێغه‌مبه‌ر زیاتر خۆشی بویت، هه‌ر که‌س شتی‌کی هه‌یه له خودا و پێغه‌مبه‌ر زۆتر خۆشی ده‌ویت ئه‌وه ئه‌وه‌له‌دانانه‌یه که خودا له خاوه‌نه‌که‌ی نابوریت و هیدایه‌تی نادات، ده‌فه‌رمووت ﴿ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴾ (التوبة: ۲۴)، هه‌ر که‌س گوێرایه‌لی که‌سی‌کی پێشخست به‌سه‌ر گوێرایه‌لی خودا و پێغه‌مبه‌ردا، یان قسه‌ی که‌سی‌کی دا به‌سه‌ر قسه‌ی خودا و پێغه‌مبه‌ردا، یان رازیکردنی که‌سی‌کی به‌سه‌ر رازیکردنی خودا و پێغه‌مبه‌ردا پێشخست، یان ترسان له که‌سی‌ک، هیوا به که‌سی‌ک، پشتبه‌ستن به که‌سی‌ک زۆتر و زیاتر بوو له ترسان و هیوا و پشتبه‌ستن به خودا، یان مامه‌له‌ی که‌سی‌کی سه‌رخست به‌سه‌ر مامه‌له‌ی خودادا، ئه‌وه که‌سی‌که خودا و پێغه‌مبه‌ری له شته‌کانی تر خۆشتر نه‌ویستوه، که‌ر به زمان بیلایت ئه‌وه درۆیه‌که‌وه له ئه‌وه‌وه و هه‌ولێکه پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ریه‌تی، هه‌ر به‌و جوژه هه‌ر که‌س بریاری که‌سی‌کی به‌سه‌ر بریاری خودا و پێغه‌مبه‌ردا پێشخست.

﴿ جوار پایه‌که‌ی په‌رسشی ته‌واو ﴾

((إياك نعبد)) له‌سه‌ر چوار پایه‌ بئناکراوه: خۆپازاندنه‌وه به‌وه‌ی خودا و پێغه‌مبه‌ر خۆشیان ده‌ویت و پیتی رازین، له قسه‌ی زمان و دل و کرداری دل و ئه‌ندامه‌کان. به‌ندایه‌تی: ناویکی کۆکه‌ره‌وه‌یه بۆ ئه‌و چوار ئاسته له به‌ندایه‌تی، شوینکه‌وتنه‌ی و توانی ((إياك نعبد)) به‌ راستی و دروستی خاوه‌نی به‌ندایه‌تی راست و دروستن.

قەسەى دڵ: بریتییە لەو باوەرپەى کە خودا دەربارەى خۆى و ناو و سیفات و کردار و فریشتە و گەیشتنەووە بە خودا لەسەر زمانى پێغەمبەرەکەى هەوالی لەبارەووە داوہ .
 قەسەى زمان: بریتییە لە گەیانندى ئەو هەوالانە لە خوداوە و لە رینگەى پێغەمبەرەکەى یەو بە دەستمان گەیشتووہ، بانگکردن بۆى و بەرگرى لێى و بەیانکردنى پووچى بیدعەى پێچەوانە بەوہى خودا و پێغەمبەر، ھەرھەما ھەستان بە یادى خودا و گەیانندى فەرمانەکانى .

کردەوہى دڵ: وەك خۆشویستنى خودا و پشت پێبەستن و گەرانەووە بۆ لای و ترسان لێى و ھیوا پێى و دڵسۆزى لە ئاییندا بۆ خودا و ئارامگرتن لەسەر فەرمانەکانى و قەدەغەكراوہەکانى و قەدەرەکانى، رازیبوون بەو قەدەرانە و رازیبوون لە خودا، وەلا (الولاء) لەبەر خودا و لە پێناوى خودادا و دوژمنایەتى لە پێناویدا و ملکەچى و فەرمانبەردارى و یەکلابوونەوہى دڵ بەلای خوداوە و دلتیایى بە خوداوە، جگە لەمانە زۆرێكى تریش لە کردەوہى دڵ، کردەوہى ئەندامەکان بەبێ ئەمانە یان بێسوودن، یان کەم سوود .

کردەوہى ئەندامەکان: وەك نوێژ و جیھاد، رویشتن بەبێ بۆ جومعە و جەماعەت، کۆمەكى و یارمەتى کەسى دەستەوسان و پەككەوتوو، چاکە لەگەڵ خەلكیدا و ھاوشێوہەکانى ئەمانە .

بۆیە ((إياك نعبد)) پابەندوون و دانپیانانى ئەحکامەکانى ئەم چوار پایەى، ((إياك نستعین)) یش داواکردنى کۆمەك و یارمەتییە لەسەر ئەو چوارە و بۆ ئەو چوارە، ((إهدنا الصراط المستقیم)) پێناسەى ئەو دوانەى پیشوو بە وردى و ئیلهامى ھەستان بە دوانە و گرتنەبەرى رینگەى رێبواران بۆ لای خودا بەھۆیانەووە لەخۆ دەگرت .

بہندایہ تی لوتکہی شہرہفمہندیہ

ہم مو پیغہمبہران بانگیان بُو ((یاک نعبد و یاک نستعین)) کردوہ، نہوان ہہموویان بانگیان بُو یہکتاہرستی و ئیخلاص لہ بہرستندا کردوہ، لہ یہکہمیانہوہ تا دواہین پیغہمبہر، حہزرتی نوح دہفہرمویت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ ﴿الاعراف: ۵۹﴾، ہہر بہو جوڑہ ہود و صالح و شوعہیب فہرموویان ﴿وَالَّذِينَ عَادُوا أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ ﴿الاعراف: ۶۵﴾، ﴿وَالَّذِينَ تَمَوَّدُوا بِأَخَاهُمْ صَلِحَةً قَالِ يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَافَةٌ لِلَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُّوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَسُوْهَا سِوَاهُ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ﴿الاعراف: ۷۳﴾، ﴿وَالَّذِينَ مَدِينُوا أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ﴿الاعراف: ۸۵﴾.

ہہر بہو جوڑہی نہوان ئیبراہیم (علیہ السلام) خودای موتہعال دہفہرمویت ﴿وَلَقَدْ بَشَّرْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ ﴿النحل: ۳۶﴾، ہہروہا ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ ﴿الانبیاء: ۲۵﴾، ہہروہا ئاہتی ﴿يَأْتِيهَا الرُّسُلُ كُلُّهَا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاحْمَلُوا صِلَابًا لِي بِمَا تَعْمَلُونَ حَلِيمٌ ﴿۸۱﴾ وَلَنْ هَلِيْزَ أَمْتَكُمُ أُمَّةً وَرِجْدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ﴾ ﴿المؤمنون: ۵۱-۵۲﴾، خودای موتہعال بہندایہتی کردوہ بہ وہسفی تہواوترین دروستکراو و نزیکترین کہس لہ خوقی، دہفہرمویت ﴿سُبْحٰنَ الَّذِيْ اَسْرٰى بِعَبْدِهٖ﴾ ﴿الاسراء: ۱﴾، ہہروہا دہربارہی مہسبح (علیہ السلام) دہفہرمویت ﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيْحُ اَنْ يَكُوْنَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُوْنَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنۢ عِبَادَتِهٖ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْمُرُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا﴾ ﴿النساء: ۱۷۲﴾، ہہروہا ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنۢ عِبَادَتِهٖ وَيُسَبِّحُوْهُ وَاَلَمْ يَسْجُدُوْا﴾ ﴿الاعراف: ۲۰۶﴾، نہمہ روشنی دہکاتہوہ کہ وہستانی تہواو لہ ئاہتہکہی سورہتی "الانبیاء" ﴿وَلَوْ اَنَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَمۡ يَسُوْبُوْهُ دٰٓئِمًا مَّا يَدۡرُوْنَ وَاَلَمْ يَسْجُدُوْا﴾ ﴿مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ لہم شوینہدایہ، پاشان ئاہتہکہ دہست پیدہکاتہوہ ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنۢ عِبَادَتِهٖ وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ ﴿۱۹﴾ يُسَبِّحُوْنَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُوْنَ﴾ ﴿الانبیاء: ۱۹﴾، نہو دوو بہشہی ئاہتہکہ دوو رستہی سہربہخوقی تہواون، واتہ نہو

که‌سه‌ی له ناسمان و زه‌ویدا به‌نده و مولکی هه‌یه، پاشان رسته‌یه‌کی تر ده‌ست پیده‌کات ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ الأنبياء: ۱۹-۲۰، واته فریشته‌کان که له‌لای خودان لوتبه‌رزی له په‌رستنی خودا ناکه‌ن و خۆیان به‌گه‌وره نازانن. "لا‌یستحسرون" ماندوونابن تا‌کو واز له به‌ندایه‌تی به‌ینن، ده‌وتربیت "حسر واستحسر" واته "لعب و اعبا" - ماندوو بوو، به‌لکو به‌ندایه‌تیان و ته‌سیباحتیان وه‌ک هه‌ناسه‌دانی مروؤ وایه، بۆیه یه‌که‌م: وه‌سفی به‌نده‌ی په‌روه‌ردگاریی خودایه، دوهم: وه‌سفه بۆ به‌نده‌ی خواوه‌ندی خودا، خودای موته‌عال ده‌فرموی ﴿وَيَعَاذُ الرَّحْمَنَ الَّذِي يَسْتُوْن عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ الفرقان: ۶۲، هه‌روه‌ها ﴿عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾ الإنسان: ۶، ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ﴾ ص: ۱۷، ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ﴾ ص: ۴۱، ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ ص: ۴۵، له‌سه‌ر سلیمان ده‌فرمویت ﴿يَعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ ص: ۳۰، ده‌رباره‌ی مه‌سیح (ﷺ) ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ﴾ الزخرف: ۵۹، نامانجی مه‌سیحی دیاری کرد که بریتییبه له به‌ندایه‌تی، نه‌ک خواوه‌ندی، وه‌ک چۆن دوژمنه‌کانی مه‌سیح له نه‌صارا ده‌یانوت، وه‌سفی به‌ریزترین دروستکراوی خۆی و به‌رزترین که‌س له پله‌ی به‌ندایه‌تی له به‌رزترین مه‌قامدا ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ البقرة: ۲۳، ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ الفرقان: ۱، ﴿لِلْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ﴾ الكهف: ۱، به به‌ندایه‌تی ناوی هه‌یناوه له مه‌قامی دابه‌زینی قورئان به‌سه‌ریدا له جینگه‌یه‌ک که جینگه‌ی پیکرلییه به‌وه‌ی کتیبیکی تر وه‌ک قورئان به‌ینن ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدًّا﴾ الجن: ۱۹، له مه‌قامی بانگه‌وازدا به به‌ندایه‌تی وه‌سفی کرد، هه‌روه‌ها ده‌فرمویت ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾ الإسراء: ۱، له مه‌قامی ئیسرادا به به‌ندایه‌تی وه‌سفی کرد، له فه‌رمووده‌یه‌کی سه‌حیحی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) ((لا تطروني كما أطرت النصارى المسيح بن مريم وإنما أنا عبد، فقولوا عبد الله ورسوله))، له فه‌رمووده‌یه‌کی تردا ((أنا عبد، أكل كما يأكل العبد و أجلس كما يجلس العبد))، له سه‌حیحی بوخاریدا له عه‌بدو‌لای کوردی عه‌مه‌روه ((قرأت في التوراة صفة محمد ﷺ)): محمد رسول الله، عبدي ورسولي، سميته المتوكل، ليس بفظ ولا غليظ ولا صخاب بالأسواق، ولا يجزي بالسينة السينة ولكن يعفو ويغفر)).

خودا مژده‌ی ره‌های به‌نده‌کانی داوه، خودای موته‌عال ده‌فرمویت ﴿فَبَشِّرْ عِبَادَ﴾ الزمر: ۱۷-۱۸، ناسایشی ره‌های پیداون

﴿ يَوْمَ لَا حَافِيَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿۷۸﴾ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴾

الزخرف: ۶۸-۶۹، شہیتانی لہ دہسہلات کہ نارداوہ بہ سہر بہندہ کانیبہوہ، دہسہلاتی شہیتانی لہ سہر نہوانہ داناوہ کہ دہیکہ نہ سہر بہرشتکاری خویان و ہاوہلی بؤ خودا پی دادہنہین ﴿ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿۷۹﴾ ﴾ الحجر: ۴۲، ہرہہما ﴿ إِنَّهُمْ لَيْسَ لَهُمْ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۸۱﴾ ﴾ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿ النحل: ۹۹-۱۰۰.

پیغہمبہر(ﷺ) چاکہ لہ بہندایہتیدا بہ بہررتترین پلہی ئایین دادہنہیت کہ بریتیبہ لہ پلہی نیحسان، لہ فہرموودہکے جیبریلدا کہ پرسپاری نیحسانی لی کرد، فہرمووی ((أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ)).

﴿ پیویستی ((ایاک نعبد)) بؤ ہموو بہندہیکہ ہتا مردن

خودای موتہعال بہ پیغہمبہر(ﷺ) دہفہرموویت ﴿ وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَقًّا يَا أَيُّكَ الْبَاقِيَةُ ﴾ الحجر: ۹۹، نہہلی دؤزہخ دہلین ﴿ وَكَانَ كَذِبٌ يَوْمَ الَّذِينَ ﴾ ﴿ حَقًّا أَنَّنَا الْبَاقِيَةُ ﴾ المدثر: ۴۶-۴۷، یہقین لیژہدا بریتیبہ لہ مردن بہ کؤدہنگی نہہلی تہفسیر، لہ فہرموودہی سہحیددا لہ بہسہرہاتی "عثمان بن مضعون" دا خوی لیرازی بیت، پیغہمبہر(ﷺ) فہرمووی ((أما عثمان فقد جاءه اليقين من ربه))، واتہ مردن و نہوہی لہناو مردندایہ، مروؤتا لہ خانہی دونیادا بیت داوای بہندایہتی لہسہر ہلناگیریت، بہلکو لہ جیہانی بہرزہخدا جؤرہ بہندایہتیہکی تری لہسہرہ، کاتیک دوو فریشتہکہ پرسپاری لی دہکہن ((من كان يعبد؟ وما يقول في رسول الله (ﷺ)) داوای وہلامی لی دہکہن، لہ رؤؤی دوایبیدا بہندایہتیہکی تری لہسہرہ، نہو رؤؤہی خودا ہموو بہندہکانی بؤ سوژدہبردن بانگ دہکات، باوہپداران راستہوخؤ سوژدہ دہبن، بہلام بیباوہپان و دووہووان ناتوانن سوژدہ بیہن، کاتیک دہچنہ خانہی پاداشت و سزاوہ داواکردنی خودا لییان کؤتایی پی دیت، بہندایہتی نہہلی پاداشت دہبیت بہ تہسبیحات نزیک و تہبا لہگہل ہناسہیان، نہ ماندووی و نہ شہکےتی لیوہ نابین.

ہر کہس پیبوابیت دہگاتہ مہقامیک بہندایہتی لہسہر ہلندہگیریت، نہو کہسہ زہندیقہ و بیباوہرہ بہ خودا و پیغہمبہرہکے(ﷺ)، نہو کہسہ گہیشتؤتہ مہقامی

بیتاوه پېوون به خودا و ده رچوون له نایینه که ی، به لکو تا به نده له پله و ناستی به ندایه تییدا به رزبیته وه به ندایه تییه که ی بۆ خودا مه زنتر ده بیت، بۆ ئه و مه به سته ئه رکه له سهر شانی پیغه مبه ر و سه رجه م پیغه مبه رانی تر **عليهم الصلاة والسلام** و علی نینا- مه زنتر و گوره تر بووه له وه ی له سهر شانی گه ل ونه ته وه کانیان دانراوه، ئه رکه له سهر شانی خاوه نانی ویست و لیبران **"اولوا العزم"** زۆرترو گوره تر بووه له وه ی له سهر شانی خه لکانی خوار ئه وان دانراوه، ئه رکه له سهر شانی خاوه ن زانسته کان **"اولوا العلم"** زۆرترو زیاتره له وه ی له سهر شانی که سانی تر دانراوه، هر که سیک به پیی پله و ناستی خوی.

❦ دابه شبوونی به ندایه تی بۆ گشتی و تایبه ت

به ندایه تی دوو جوړه: گشتی و تایبه ت.

به ندایه تی گشتی: بریتیه له به ندایه تی ئه هلی ناسمانه کان و زه وی، هه موویان بۆ خودان، چا کانیان و خرابانان، باوه پداران و بیتاوه پانان، ئه مه به ندایه تی زالیی خودا و مولکی خودایه، خودای موه عال ده فه رمویت ﴿ **وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۗ مَلَأْنَا لَقَدَ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۗ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ وَتَشَقُّ الْأَرْضُ وَيَجْرُ لِجِبَالٍ هَذَا ۗ ۱۰۰** ﴾ **أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۗ ۱۱** ﴾ **وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۗ ۱۲** ﴾ **إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ۗ** ﴿ مریم: ۸۸-۹۳، ئه م جوړه به ندایه تییه باوه پدار و بیتاوه پ ده گریته وه.

هه روه ها ﴿ **وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ ۗ** ﴾ الفرقان: ۱۷، خودا به به نده ی خوی ناوی هینان سه ره پای گو مپرایان، به لام ناوانانیکى سنووردار به ناماژه. به ندایه تی ره هاش نه هاتووه بۆ ئه هلی جوړی دووه نه بیت، دواتر به پشتیوانی خودا باسی له باره وه ده که ين.

خودای موه عال ده فه رمویت ﴿ **قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ** ﴾ الزمر: ۴۶، هه روه ها ده فه رمویت ﴿ **وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ۗ** ﴾ غافر: ۳۱، هه روه ها ﴿ **إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَّمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۗ** ﴾ غافر: ۴۸، ئه مانه باس له به ندایه تی تایبه ت و گشتی ده که ين.

جه‌وزی دووه‌م: بریتیه له به‌ندایه‌تی گوئی‌پایه‌لی و خو‌شه‌ویستی و شوینکه‌وتنی
 فه‌رمانه‌کان ﴿يَعْبَادُ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ ﴿الزخرف: ۶۸﴾ ﴿فَبَشِّرْ عِبَادِ
 ۱۷﴾ ﴿الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾ ﴿الزمر: ۱۷-۱۸﴾ ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ
 يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ ﴿الفرقان: ۶۳﴾ هه‌روه‌ها
 خودای موته‌عال ده‌رباره‌ی نیبلیس ده‌فه‌رمویت ﴿وَلَا تُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ﴿إِلَّا عِبَادَكَ
 مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ﴾ ﴿الحجر: ۳۹-۴۰﴾ ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ ﴿الإسراء: ۶۵﴾
 ته‌واوی دروستکراوه‌کان به‌نده‌ی په‌روه‌ردگاری خودان، نه‌ه‌لی گوئی‌پایه‌لی و
 دۆستایه‌تی خوداش بریتین له به‌نده‌ی خواوه‌ندی خودا.

له قورئان وشه‌ی "عباد" نه‌دراوه‌ته پال خودا بۆ مانای نه‌و ده‌سته‌یه نه‌بیئت.

وه‌سفرکردنی به‌نده‌کانی په‌روه‌ردگاری به به‌ندایه‌تی، له‌سه‌ر یه‌کێک له‌م پینج روه‌ه
 دیت:

یه‌که‌م، به‌شیه‌وی نه‌ناسراو، وه‌ک ﴿إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ
 عَبْدًا﴾ ﴿مریم: ۹۳﴾

دووه‌م: ناسراو به "لام" ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلَمًا لِّلْعِبَادِ﴾ ﴿غافر: ۳۱﴾ ﴿إِنَّكَ اللَّهُ قَدْ حَكَمَ
 بَيْنَ الْعِبَادِ﴾ ﴿غافر: ۴۸﴾

سییه‌م: سنووردار به نامازه ﴿ءَأَنتَ أَضَلُّمْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ﴾ ﴿الفرقان: ۱۷﴾

چاره‌م: له‌که‌ل کۆی گشتی به‌نده‌کاندا ناویان به‌ینیت، له‌که‌ل نه‌ه‌لی گوئی‌پایه‌لیدا
 ناویان به‌ینریت ﴿أَنتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ ﴿الزمر: ۴۶﴾

پینجه‌م: ناویان به‌ینریت به وه‌سفرکردنیان به‌و کارانه‌ی نه‌نجامیان داوه ﴿قُلْ يٰعِبَادِي
 الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾ ﴿الزمر: ۵۳﴾

له‌وانه‌یه بوتریت بۆیه به "عباده" ناوبراون چونکه بیه‌یوا نه‌بوون له به‌زه‌یی خودا،
 که‌پاونه‌ته‌وه بۆ لای، شوینی باشترین له‌وه‌ی بۆیان دابه‌زیوه که‌وتوون، بۆیه له
 به‌نده‌ی خواوه‌ندی و گوئی‌پایه‌لین.

به‌ندایه‌تی بۆ تاییه‌ت و گشتی دابه‌ش کراوه، چونکه بنچینه‌ی مانای وشه‌که بریتیه
 له ملکه‌چی و فه‌رمانبه‌رداری، ده‌وتریت ((طریق معبد)) نه‌گه‌ر ته‌خت بیئت له‌ژیر پیدای،
 هه‌روه‌ها ((فلان عبده‌ الحب)) واته نازداری کردوه، به‌لام دۆستانی خودا به ویست و

هه لێژاردنی خۆیان بۆی ملکه چ بوون و شانیان داوه ته ژێر فهرمان و دوورکه و تنه وه له قه دهغه کراوه کان، دوژمنانی خودا به زالیی و زۆری خودا ملکه چ بوون.

هاوشیوهی دابه شبوونی به ندایه تی بۆ تاییهت و گشتی بریتییه له دابه شبوونی "القنوت- واته گهردنگه چی" بۆ تاییهت و گشتی، ههروهها دابه شبوونی ((السجود)) سوژده به هه مان شیوه، خودای موته عال له سه ر "قنوت" ی تاییهت ده فه رمویت ﴿أَمَّنْ هُوَ قَنِيْتُ أَنَا لَهُ الْآيَاتُ سَائِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ﴾ الزمر: ۹، ههروهها له حه قی مه ریه مدها - عليها السلام- ده فه رمویت ﴿وَكَاثِرٌ مِنَ الْقَانِثِينَ﴾ التحريم: ۱۲، له م شیوانه زۆرن له قورئاندا.

ده رباره ی "قنوت" ی گشتیش ده فه رمویت ﴿وَلَمْ يَكُنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ لَهٗ قَانِثُونَ﴾ الروم: ۲۶، "قانتون" واته فه رمه نه ردار و ملکه چن.

ده رباره ی سوژده ی تاییه تیش ده فه رمویت ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَحْسِنُونَ وَلَمْ يَسْجُدُوا﴾ ﴿٢٦﴾ الأعراف: ۲۰۶ ﴿إِنَّا نُنزِّلُ عَلَيْهِم آيَاتِ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا﴾ مريم: ۵۸، له م شیوه یه له قورئاندا زۆره.

له سه ر سوژده ی گشتیش ده فه رمویت ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظُلُمًا لَهُم بِالْعُدْوَةِ وَالْأَصَالِ﴾ ﴿١٥﴾ الرعد: ۱۵.

بۆیه ئه م سوژده ی ناچارییه جیا یه له سوژده ی ناوبراو له نایه تی ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالنَّوَابُتُ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ﴾ الحج: ۱۸، لێره دا زۆره ی خه لکی تاییهت کرد به سوژده، له سوره تی "النحل" یشدا به سه ریاندا گشتگیری کرد ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِن دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ﴾ النحل: ۴۹، ئه مه بریتییه له سوژده ی ملکه چی و زالیی خودا- سه حاله-، هه موو که سه ێک فه رمان به ردار ی په روه رده گاریی خودایه، ملکه چی عیززه تی ئه ون، له ژێر زالیی ده سه لاتی ئه ودان.

ئاستەكانى ((إياك نعبد)) به زانست و كردار

به ندایه تی به پئی زانست و كردار چه ندین ئاستى هیه، ئاسته زانستییه که ی دوو جوره:

یه که م: زانست به خودا.

دووه م: زانست به ئایینی خودا.

زانست به خودا-سبحاله- بریتیه له پینج ئاست: زانست به خودی خودا، به سیفه ته کانى، به ناوه کانى، به كرداره کانى، پاكراگرتنى خودا له شتىك كه شایسته ی خودا نه بیت.

زانست به ئایینی خودا دوو ئاسته:

یه که م: زانست به ئایینه شهرعییه نه مرییه که ی خودا که بریتیه له شاپنگه ی راست و دروست و گه به نر به خودا (الصراط المستقیم).

دووه م: زانست به ئایینی به شه کی که پاداشت و سزا له خو ده گرتیت، زانست به فریشته و کتیبه کان و پیغه مبه ران ده چیته ناو نه م به شه وه.

ئاسته كردارییه که شی دوو جوره:

یه که م: پله یك بۆ "اصحاب الیمین" نه وانه ی به ده ستی راست بپوانامه که یان و ده گرن.

دووه م: پله یك بۆ "السابقین المقربین" پیشکه وتوانی نزیکان له خودا.

ئاستی "اصحاب الیمین": بریتیه له جیبه جی کردنی نه رکه کان و ازهیتان له قه ده غه کراوه کان له گه ل چونه ناو موباحات و هندی له ناپه سه نده کان (مکروهات) و ازهیتان له هندیك له په سه نده کان (مستحبات).

پله ی پیشکه وتوانی نزیکان (السابقین المقربین): هه ستان به واجبه کان و په سه نده کان (الواجبات والمستحبات) و دوورکه وتنه وه له قه ده غه کراوه کان و ناپه سه نده کان، دووره په ریزی له هر شتىك له رۆژی دوایدا سویدیان پی ناگه یه نیت، خو پاریز له هر شتىك بترسن له رۆژی دوایدا زیانان پی بگه یه نیت.

که سه ناییه ته کانى پیشکه وتوان و نزیکان له خودا: موباح بۆیان بووه به گوپراهه لی و نزیکبوونه وه له خودا، نه وه ش به باشی نیته کانیان، له وه رگرتنى

نېعمەتەكان و بەھرەكانى پەرورەدگارى زانا و دانا كە ھېچ نېعمەتتىكى بە بەندەكانى نە بەخشىوہ بۆ پەرورەدە كوردنران نە بېت بە و نېعمەتانە، تاكو نېت و مەلەكەى خىريان تىادا پەرەپىدات، بە و بەھرە و نېعمەتانە رەگەزى مەزى بەخشندەيان بۆ زياد بكات تاكو پىتى بەرزبىنەوہ بۆ پەلەكانى خىر و چاكە و كەمال و ھىكەمەت و بە و ھۆيەشەوہ بچنە رىزى چاكەنەوہ، ئەوان لە ھەموو بار و حالتيكاندا عابيد و زاكېرى پەرورەدگارىيى خاوەن بەزەبىن، بە ھەموو جۆرەكانى ملكەچى و چوونەژىربار و خۆشەويستى و تەسلىمبوون، ئەوانە لە كىلگەكانىندا عابيدن، لە بازىرگانىيەكانىندا عابيدن، لە سەرجىگە و لەگەل ھاوسەرەكانىان عابيدن، بە و جۆرە بەھۆى ئەو شتانەى خودا پىيداون سەرمەست نابىن و خوا و ناوہكانى خاويان لە ياد ناچىت، سەيرى ھەر شتىك دەكەن بە رەگەزىكى نوئى تەماشە دەكەن لە پەرورەدە و ئىحساندا، بۆيە بۆ خاوەن نېعمەتەكە شوكر و خۆشەويستى و ملكەچى و تەسلىمبوون و گوئىراپەلى زۆرتر دەردەبىن.

لەلای ئەوان موباحى يەكسان لە ھەردوو بەردا بوونى نىيە (واتە نەخىرى بۆ بنووسرىت، نە شەپ)، ھەموو كوردەوہكانىان پارسەنگ بووہ، خەلكانى خوار ئەوان موباح وازلى دەھىنن و بە پەرسشەوہ خەرىك دەبن، بەلام ئەم دەستەيە موباح بە گوئىراپەلى و نىزىكبوونەوہ لە خودا دەزانن، بۆ ئەھلى ئەم دوو ئاستە پەلە و پاىەگەلىك بوونى ھەيە كە مەگەر تەنھا خودا ھەژماریان بكات.

❦ رىسكانى بەندايەتى

دەستھارى بەندايەتى لەسەر پازدە رىسا دەسورپتەوہ، ھەر كەس تەواويان بكات ئاستەكانى بەندايەتى كاملى كرددوہ.

بەندايەتى دابەشبووہ بۆ سەر دل و زمان و ئەندامەكانى لەش، لەسەر ھەرىكە لەمانە بەندايەتى تايبەت بەخۆى ھەيە.

ئەھكامى بەندايەتى پىنچن: پىويست، باش، ھەرام، ناباش، موباح، ئەمانە بۆ ھەرىكە لە دل و زمان و ئەندامەكانە.

ئەوہى "پىويستە" لەسەر دل ھەندىكى كۆدەنگى لەسەر پىويستبوونىان ھەيە و ھەندىكى تريان جياوازيان تىدايە.

ئوه‌ی کۆده‌نگی له‌سه‌ر پێویستبوونی هه‌یه وه‌ك: ئیخلاص و پشتبه‌ستن به‌خودا و خۆشه‌ویستی و ئارامی و گه‌رانه‌وه بۆ لای خودا (الإنابه) و ترس و هیوا و به‌راستزانی (الصديق) و نییه‌ت له‌ به‌ندایه‌تی و په‌رسشدا، ئه‌م نییه‌ته‌ برێکی زیاتره له ئیخلاص، چونکه ئیخلاص بریتیه له ته‌نهاکردنه‌وه‌ی په‌رستراو (معبود) له‌ كه‌سانی تر.

ئیتی په‌رسش دوو ئاستی هه‌یه:

یه‌كه‌م: جیاکردنه‌وه‌ی په‌رسش له‌ ده‌ق پێوه‌گرتن.

دووه‌م: جیاکردنه‌وه‌ی ئاسته‌کانی په‌رسش هه‌ندیکیان له‌ هه‌ندیکی تریان.

هه‌رسی به‌شه‌که پێویست (واجب) ن.

ئوممه‌ت کۆده‌نگی هه‌یه له‌سه‌ر پێویستی ئه‌و کارانه له‌سه‌ر دل به‌شێوه‌یه‌کی گشتی.

هه‌ر به‌و جۆره‌ گه‌ردنکه‌چی ته‌واو له‌ به‌ندایه‌تیدا که‌ خولگه‌ی ئایینی له‌سه‌ره، ئه‌وه‌ش بریتیه له‌ کۆشان بۆ ده‌ربیرینی به‌ندایه‌تی به‌جۆرێک په‌روه‌ردگار پێیخۆش بێت و لێی رازی بێت، بنچینه‌ی ئه‌م گه‌ردنکه‌چبوونه پێویست (واجب) ه‌ و که‌مالی "گه‌ردنکه‌چبوون" یش پله‌ی نزیکان (المقربین) ه‌.

هه‌ریه‌ك له‌و "پێویست" انه له‌سه‌ر دل دوو به‌ره‌ی هه‌یه: پێوستی شایسته (واجب مستحق) که‌ ئاستی "اصحاب الیمین" ه‌ له‌گه‌ل که‌مالی په‌سه‌ند (کمال المستحب) که‌ بریتیه له‌ ئاستی نزیکان (المقربین)

هه‌ر به‌و جۆره ئارامگرتن به‌ کۆده‌نگی ئوممه‌ت پێویست (واجب) ه‌، ئیمامی ئه‌حمده‌ ده‌فه‌رمووت: خودا باسی ئارامگرتنی له‌ نه‌وه‌د شوینی قورئاندا کردوه، یان زیاتر له‌ نه‌وه‌د، دوو به‌ره‌ی هه‌یه: پێویستی شایسته و که‌مالی په‌سه‌ند.

ئه‌وانه‌ی که‌ ئوممه‌ت جیاوازیان له‌سه‌ری هه‌یه، وه‌ك رازیبوون، له‌ "پێویستبوون" یدا دوو قسه هه‌یه:

ئوه‌ی به‌ پێویستی داناوه‌ ده‌لێت: نارازیبوون له‌ خودا حه‌رامه، رزگاربوون له‌و حه‌رامه‌ ته‌نها به‌ رازیبوونه له‌ خودا به‌ده‌ست دێت، ئه‌و شته‌ی به‌هۆیه‌وه له‌ حه‌رام رزگارت ده‌بێت پێویست (واجب) ه‌.

ئه‌و که‌سه‌ش که‌ ده‌لێت رازیبوون له‌ خودا په‌سه‌نده (مستحب) ه‌، ده‌لێت: له‌ قورئان و فه‌رموده‌دا فه‌رمانی پێنه‌کراوه، به‌پێچه‌وانه‌ی ئارامگرتن (صبر) وه‌وه خودا له‌ چه‌ندین شوینی کتێبه‌که‌یدا فه‌رمانی پێکردوه.

هر به و جوره پشتبهستن به خودا پیویسته ﴿إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ﴾

یونس: ۸۴

خودا فرمانی به گه پانه وهی بهرده وام کردوه بۆ لای خوی ﴿وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ﴾

الزمر: ۵۴، فرمانی به ئیخلاص کردوه ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾

البینة: ۵، هروه ترسان له خودا ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا اللَّهَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ﴿۱۷۵﴾ آل

عمران: ۱۷۵، ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي﴾ البقرة: ۱۵۰، ﴿وَلَا تَقْرَهُونَ﴾ البقرة: ۴۰،

هر به و جوره فرمان به صدق ﴿بِأَيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ

الْمُتَّقِينَ﴾ التوبة: ۱۱۹، هروه خۆشه ویستی که به کیکه له مه زنتین

واجبه کان، چونکه بریتیه له کرۆکی به ندایه تی که فرمانی پیکراوه، به لکو موخ و

رۆحی به ندایه تیبیه ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ المائدة: ۵۴. لیره دا خۆشه ویستی کراوه به به کیکه

له سیفه ته کانی "حزب الله"

به لام رازیبون: له قورئاندا مه دح و سه نای نه وانه کراوه که رازین، فرمانی

پینه کراوه ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ المائدة: ۱۱۹.

لای هندی که س کوبونه وهی رازیبون له گه ل نازارچه شتن جیگه ی پرسیاره،

واده زانن نه و دوانه له به کتر جیان و پیکه وه کۆنابنه وه، به لام به و جوره نییه که نه و

گومانی پی ده بات، نه خۆشیک که ده وایه کی بیترزاو و تال ده خوات نازاری پی

ده چیژیت، به لام پی رازیبه، رۆژووگر له مانگی ره مه زاندا و له گه رمای زۆردا نازاری

پی ده چیژیت، به لام پی رازیبه، مرفی به خیل به ده رکردنی زه کات له ماله که ی نازار

ده چیژیت، به لام پی رازیبه، وه ک چون نازارچه شتن نه رتی ئارامگرتن ناکات، هر به و

جۆره نه رتی رازیبونیش ناکات.

جیاوازی نیوانیان له رازیبون به بریاره براره گه ردوونیه کانی خودایه، به لام

رازیبون به وهی نه و-سبحاله- په روه ردگار و خودایه و رازیبون به فرمانه

ئاینیه کانی کۆدهنگی هه به له سه ر پیویستبوونیان، به لکو به نده نابیته موسلمان تا

نه و رازیبونه ی نه بیت، رازی بیت به خودا وه ک په روه ردگار، رازی بیت به ئیسلام

وه ک ئاین، رازی بیت به محمد(ﷺ) وه ک پیغه مبه ر.

لیره دا جیاوازی هه به له نیوانیان له مه ر بوونی "الخشوع-ترس و ملکه چی" له

نوژدا، فه قیهان دوو بۆچوونیان هه به: ئین حامد که له هاوه لانی ئیمام نه حمه ده

و ئه بو حامد غه زالی له "احیاء" دا به پیتویتی داده نئین، به لام زۆربه ی فهقیهان به پیتوستیان دانه ناوه.

به لگه یان هیناوه ته وه به وه ی پیغه مبه ر(ﷺ) فه رمانی کردووه گه ر که سیک له نوێژه که یدا هه له ی کرد سوژده ی سه هو بیات فه رمانی پینه کردووه نوێژه که ی دووباره بکاته وه، له گه ل فه رمووده ی ((ان الشيطان يأتي احدكم في صلاة، فيقول: اذكر كذا، اذكر كذا- لا لم يكن يذكر- حتى يضل الرجل ان يدري كم صلى)) به لام کتبه رکی له وه دا نیه که نه نوێژه پاداشته که ی به نه ندازه ی ناماده بوونی دل و ملکه چیه تی بو خودا، وه ک پیغه مبه ر(ﷺ) ده فه رمویت: ((ان العبد لينصرف من الصلاة ولم يكتب له الا نصفها، ثلثها، ربعها، حتى بلغ عشرها))، ئین عه باس -خوایان لی رازی بیت- ده فه رمویت ((نه وه ندهت له نوێژه که ت بو ده نوسری که تینگه یشتوی (دلته ناماده بووه)))، نه نوێژه -به پیتی که مالی مه به ست له نوێژ- دروست نیه، هه رچه ند دروسته به پیتی فه رمان نه کردن به دووباره کردنه وه ی، نابیت وشه ی "دروسته" ی به سه ردا سه پیت و بوتریت "نوێژیکی دروسته" له کاتیکدا نه جامده ره که ی له سه ر نوێژه که پاداشت وه رناگریت، نه و قسه یه ی گوايه "نه نوێژه ی خشوعی تیدا نه بیت دروسته، واته نه و ئایه تانه ی که ده یانخوینی و نه و یادانه ی تیایدا نه جامی ده دات تیرامانیان بو نه کات"، نه م به کارهینانی وشه ی "دروسته" بو نه و مه رجه زاواه بیانه به کارده هینریت که په یوه ندی به کار و جووله ی روواله تی و به ده نیه وه هه یه، نه ک کار و کرده وه ی ناوه وه ی مروف وه ک ئیخلاص، هه روه ک چۆن پزیشکان وشه ی "ته ندروست" بو جه سه ته به کارده هینن به بی سه رنجدان له ته ندروستی ده روون و بیروباوه ر و نه خلاق، دروستی نوێژ به م مانایه نه وه ناگه یه نیت فه رزه که ی له کۆل بووبیته وه و له رۆژی دواییدا له سه ریان پرسیری لی نه کریت، مه به ست نه وه یه که له روواله تیدا دروسته وه ک به کارهینانی ناوی "موسلمان" بو که سی "دووپوو" له ده ره وه دا.

کرۆکی مه به ست: نه م کار و کرده وانه -پیتویت و به باشزانراویان- بریتین له به ندایه تی دل، هه ر که س په کیان بخت نه و به ندایه تی مه لیک(دل)ی په کخستوو به با به به ندایه تی ره عیه ته کان که نه ندامه کانی جه سه ته یه تی هه ستابیت.

ئەوێ پێویستە ئەوێهێ که مەلیکی هەموو ئەندامانی جەستە - که بریتییه له دل- به بەندایهتی خۆی بۆ خودا- سبخاله- هەلبستیت، ئەو و رهعیهه تهکانیشی.

ئەو قەدەغە کرولانەیی که له سه‌ریه‌تی وهک "لوتبه‌رزی و ریا و له‌خۆده‌رچوون و حەسوودی و بێتاگایی و دوورپوویی و له‌خۆباییبوون" نوو جۆرن: بێباوه‌ری و یاخیبوون.

یاخیبوون نوو جۆره: گه‌وره و بچووک.

گه‌وره: وهک ریا و له‌خۆده‌رچوون و لوتبه‌رزی و شانازی و خۆمه‌زن کردن و بێهيوایی له به‌زه‌یی خودا و ره‌شبینی له ده‌رگای خودا و گوێنه‌دان به مەکری خودا و خۆشی و سرور به ئازاری موسلمانان و ده‌سته‌هێنان به ریشدا بۆ به‌لا و ناخۆشییه‌کانیان و حەزکردن له‌وهی خراپه له‌ناویان ب‌لاوب‌بێته‌وه، حەسوودی به‌وهی خودا پێیداوون، ئاوات خواستن بۆ ئەوێ نيعمه‌ته‌کانیان لێ وەرگیرێته‌وه، سه‌رئه‌نجامه‌کانی ئەم ئاماژه بۆکراوانه که له زینا و خواردنه‌وهی ئاره‌ق و گونا‌هه گه‌وره دیاره‌کان حەرام‌ترن، چاره‌سه‌ری دل و جەسته دوورکه‌وتنه‌وهی له هەموو ئەوانه و ته‌وبه‌کردن لێیان، ئەگه‌ر نه، ئەوه دلێکی نه‌خۆش و شێواوه، گه‌ر دلێش تێک‌جێت هەموو جەسته تێک‌ده‌چێت.

ئەم ئافاتانه له نه‌ناسین و نه‌زانینی به‌ندایه‌تی دل‌وه سه‌ره‌له‌ده‌دن، هه‌روه‌ها مه‌لنه‌ستان پێیان.

بۆیه ئه‌رك و کاری ((إياك نعبد)) له‌سه‌ر دل‌ه به‌ر له ئەندامه‌کان، گه‌ر پشتگوێیان بخات و جێبه‌جێیان نه‌کات به دژه‌کانی ئەوانه پرده‌بێت، به‌پێی جێبه‌جێ کردنی ئەوانه له دژه‌کانیان خالی ده‌بێته‌وه.

ئەو کاروکرده‌وانه له‌وانه‌یه گونا‌هی بچووک بن یان گه‌وره بن به‌پێی هێز و توندیان یان سووکی و وردیان.

له گونا‌هه بچووکه‌کان: حەزی حەرام و ئاوات بۆ خواستنی، جیاوازی پله‌ی حەز له گونا‌هی گه‌وره و گونا‌هی بچووک به‌پێی پله‌ی حەز لێک‌کراوه‌که‌یه، حەزی بێباوه‌ری و هاوه‌لدانان بێباوه‌رییه، حەزی بیدعه له ئایین ده‌رچوونه، حەزی گونا‌هه گه‌وره‌کان یاخیبوونه، گه‌ر بۆ خودا ئەو گونا‌هه گه‌وره‌یه ئەنجام نه‌دا - له کاتی‌کدا ده‌یتوانی ئەنجامی بدات - پاداشت له‌سه‌ری وهرده‌گریت، گه‌ر هه‌ولێدا بۆ ئەنجامدانی گونا‌هه‌که و پێینه‌گه‌یشته وهک بکه‌ری گونا‌هه‌که خراپه‌ی بۆ ده‌نوسریت، چونکه له ئەحکامی

پاداشت و سزادا ئەو دوو کەسە یە کسانن، با لە ئەحکامی شەرعدا هەمان دوو کەس نەبن، بۆیە پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی ((گەر دوو موسڵمان بە شمشیرەکانیان رووبەپووی یە کتر وەستانەو، بکوژ و کوژراوێکە هەردوو لە ئاگردان، وتیان: ئەمەیان بکوژە ئەو پێغەمبەری خودا، ئەو کوژراوێکە بۆ؟ فەرمووی: ئەویش سووریو لەسەر کوشتنی بەرانبەرەکی))، کوژراوێکەشی وەک بکوژەکی دانای بە هۆی سووربوونی لەسەر کوشتنی کەسی بەرانبەر، هەردوو یە کسانن لە گوناھدا، نەک لە حوکمی شەرعدا، نمونەی ئەمانە لە پاداشت و سزا زۆن.

بە م پرەوێ خستمانەپوو پەسەندەکانی دل و مویاحەکانی زانرا و روون بوویەو.

❁ بەندایەتی زمان

پێنج بەندایەتییه کە ی زمان:

یە کە م پێویسە کانیا: گۆکردنی دوو شەھادەکی (لا إله إلا الله، محمد رسول الله) خویندەوێ قورئان چەندە پێویست بێت، ئەو پرەش ئەو یە کە نوێژی پێ دادەمەزێت، گۆکردنی ئەو زیکرە پێویستەنی لە نوێژدا دەخوینزێن کە خودا و پێغەمبەر فەرمانیان پێکردوون، وەک چۆن فەرمان بە "تسبیح" کراوێ لە رکوع و سوژدەدا، هەر وەها فەرمانی کردووە بە وتنی "ربنا ولك الحمد" داوی راستبوونەو لە رکوع، هەر وەها فەرمانی بە تەحیات و وتنی "الله اکبر" کردووە.

هەر وەها لە پێویستییه کان لەسەر زمان وەلامدانەوێ سلاوکردنە، لە سەلامکردنی سەرەتادا دوو بۆچوون هەیه.

هەر وەها لە پێویستییه کان سەر زمان فەرمان بە چاکە و رێگری لە خراپەیه، فێرکردنی نەزان و رێنومایی سەرلێشێواو و شایەتی دانی تاییبەت بە حەق و راستگویی لە گوفتاردا. بەلام پەسەندەکانی زمان: خویندەوێ قورئان و بەرداوامی لە یادی خودا و کۆری زانستی بەسوود و هاووشێوێکانی ئەمانە.

حەرەمەکانی زمان: وتنی هەر شتێک خودا و پێغەمبەرەکی پێیان ناخۆش بێت، وەک وتنی هەندێ بیدعە کە پێچەوانە ی ئەو بێت خودا پێغەمبەری بۆ رەوانە کرد و بانگێرن بۆ ئەو شتانە و جوانکردنیا و بەهێزکردنیا، هەر وەها دروستکردنی تۆمەت و جنێودان

به موسلمان و نازاردانى به هر وتنیک، هر بهو جزره درو و شاهه تیدانى ناحهق و وتنى قسه بهك دهربارهى خودا زانستت پئی نه بیئت که له هموویمان قه دهغه کراوتره.

ناپه سه نه ده کان: وتنى شتیک که نه وتنى باشتربیت له گه ل نه بوونی سزا له سه ری.

پیشین جیاوازی له نئونانیاندا هه به: نایا له زماندا موباح بوونی هه به که هه ردوو به ره که ی به کسان بیئت، واته وتن و نه وتنى وه که یه ک وابیئت؟ له مه شدا دوو بوچوون هه به که "ابن منلر" و که سانی تریش باسیان کردوو، به کیکیان: هموو ئه وه ی مروؤ ده یكات به قسه: یان به خیر بۆی ده نوسریت یان به شه پ له سه ری ده نوسریت، قسه به ک بوونی نیبه نه بۆی بنوسریت نه له سه ری بنوسریت. به لکه یان به وه هیناوه ته وه که هه موو قسه به کی مروؤ ده نوسریت ﴿ مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عِدَّةٌ ﴾ ﴿ ق: ۱۸، بۆیه جگه له خیر و شه پ شتیکى تر نانسریت.

ده سه ته یه کیش ده لئین: موباح له قسه دا بوونی هه به و که سه که هه چی بۆ نانسریت نه پادا شت نه سزا، هه ره که جووله ی ئه ندامه کانی تر، ده لئین: چونکه زۆریک له قسه بکه و مه که (الأمر والنهي) نایانگرتته وه، ئه مه ش تاییه تمه ندى موباحه.

راستییه که ی: جولاندنی زمان به قسه کردن دوو به ره ی به کسانى نیبه، به لکو یان وه رگراوه یان ره دکراوه ته وه، چونکه زمان تاییه تمه ندییه کی هه به که ئه ندامه کانی تر نییانه، زۆریه ی ئه وانه ی له ناگری دۆزه خدا به پوویدا وه ریان ده گپن به ری زمانیانه، هه ره شه به ک له زمان دیته دهره وه، یان خودا و پیغه مبه رازی ده کات، یان نه، گه ر رازی کرد وه رگراوه، ئه گه ر نه، ره د ده کرتته وه، ئه مه پیچه وانه ی جووله ی ئه ندامه کانی تری جه سه ته به، خاوه نه که ی سوود له جولاندنیان ده بینیت له موباحیکى "دوو به ره به کسان" دا، بۆ ئه و ئا سووده یی و قازانجه ی تیا یاندا هه به، به کارهینانیان موباح کراوه له و جیگه دا به قازانجیک بۆی بگرتته وه و له زۆری دوا ییدا زیانی پئی نه که یه نیت، به لام جولاندنی زمان (قسه کردن) به شتیک سوود و قازانجی نه بیئت هه ره به زیان ده شکیتته وه به سه ر که سه که دا.

له وانیه جووله هه بیئت بۆ ئه ندامه کانی جه سه ته تیا ییدا زیان و قازانج و به رپر سیاریتی به کسان بن، دهر نه که وتنى ئه وه له زمان بۆ زۆری به کارهینانی زمان له لایه ن مروؤ وه ده گرتته وه، ئه و لیتی به ناگایه، به لام له ئه ندامه کانی تر ناگایه نیبه به تاییه ت بیستن و بینین.

وتراوه جوولەى زمان لە کاتى پتووستیدا وەرگىراوه و لە کاتى ناپتووستدا رەد دەکریتەوه و سوودی بۆى نىیە، ئەوکات لەسەرى دەنوسرى و بۆى نانوسرىت. ئەگەر بوترىت: گەر کارەکه دوو بەرە یەکسان (موباح) بوو، ئەوا جوولەى زمان که وەسیلە یە بۆ ئەو موباحە دیسان موباح دەبیت، چونکە هۆکارەکان شوین مەرام و حوکمەکان دەکهون.

وتراوه: مەرج نىیە وابیت، لەوانە یە شتىک موباح بیت یان پتووست بیت، بەلام هۆکارەکهى ناپەسەند بیت، وەک وەفاکردن بە گوپراپەلییەکی نەزىکراو، لەگەڵ ئەوهى که جیبەجى کردنى واجبە هۆکارەکهى که بریتىیە لە "نەزى" ناپەسەندە و نەهیلکراوه. هەر بەو جۆرە سویندى ناچارى رەد دەکریتەوه لەگەڵ پتووستى وەفا بە سویندەکه، یان دانى که فارهت، سواکردن لە کاتى پتووستیدا بە ناپەسەند دانراوه که چى ئەوهى بە سوال پەیدای کردووه موباحە سوودی لى ببینیت، لەم شىوانە زۆرن. لەوانە یە هۆکارىکی فەسادنامىز بەهۆى ئەو فەسادەوه ناپەسەند بیت یان حەرا بکرىت، بەلام ئەو شتى هۆکارەکهى بۆ دەگىریتەبەر نە حەرام بیت نە ناپەسەند.

❖ بەندایەتى ئەندامەکانى جەستە

پینج بەندایەتییه که لەسەر ئەندامەکانى جەستە: بیست و پینج پلەن، هەستەکان پینج و ئەحکامەکانیش پینج (پینج بەندایەتییه که)

لەسەر گووى:

پتووستى گوگرتن: وەک گوگرتن بۆ ئەو شتانەى خودا و پىغەمبەرەکهى پتووستیان کردووه لە گوگرتن لە ئىسلام و باوەر و فەرزەکانى، هەر بەو جۆرە گوگرتن لە خویندى ناو نوپى بە کۆمەڵ کاتىک ئىمام دەخوینیت، هەر وهه گوگرتن لە وتارى هەینى لە دروستترین قەسى زانایاندا.

حەرامکراو: گوگرتن لە بىباوەرپى و بیدعە، مەگەر لە گوگرتنیدا بەرژەوه ندىیهک بوونى هەبیت، لە بەرپەرچدانەوهى یان شایەتیدان لەسەر ئەو کهسەى دەبیت، یان زیادکردنى هیزى باوەر و سوننەت بە زانینى دژەکانیان لە بىباوەرپى و بیدعە و هاوشیوهکانیان.

هەر بە و جۆرە گوێگرتن لە دەنگی ئافرهتی نامەحرەم گەر گوێگرتن لە دەنگیان فیتنە ی لێ بەیدا ببێت، گەر پێویستی بێک لە پشتیبەوه بوونی نەبێت، لە شایەتیدان و مامەڵە و داوای فتوا و دادگایی و چارەسەر و هاوشیووەی ئەمانە.

هەر بە و جۆرە گوێگرتن لە موسیقا و ئامێرەکانی ئاواز و گۆرانی و سەرمەستی، وەك "عود و تەنمبۆر و بەراع" و هاوشیووەکانیان، لەسەری پێویست نییە گوێی بناخنیت ئەگەر دەنگەکی دەگەیشته لای، ئەو نایەوێت گوێیان بۆ بگرێت، مەگەر لەو بترسێت گوێی بۆ بگرێت و هەستی بەلایدا ببزوێت، ئەو کات پێویستە لە گوێگرتن دور بکەوێتەوه لە دەروازەی پێویستی رێگری کردن لە هۆ "سد الذرائع".

هاوشیووەی ئەمە سەیرکردنی لەناکاو و بێ مەبەست کە لەسەر تەماشاکەرە کە حەرام نەکرەوه، بەلام سەیرکردنی دووهم لەسەری حەرامە گەر بە ویستی خۆی بێت.

گوێگرتنی پەسەند: گوێگرتنی پەسەند لە زانست و خوێندنەوهی قورئان و یادی خودا و گوێگرتن لە هەر شتێک خودا پێیخۆشه و نەبوو تە فەرز.

گوێگرتنی ناپەسەند: پێچەوانەی پەسەندە، گوێگرتن لە هەر شتێک بە ناباش و ناپەسەند زانریت و سزای لەسەر نەبێت.

موباحی گوێگرتن روشن و دیارە.

لەسەر چاؤ:

سەیرکردنی پێویست: تەماشاکردنی قورئان و کتیبە زانستیەکان لە کاتی پێویستبوونی ئەو زانستانەدا، تەماشاکردن بۆ جیاکردنەوهی حەلال لە حەرام بۆ ئەو شتانەی دەیخوات، یان دەبێه خشیت، یان خۆشی و چێژیان لێ دەبینیت، سەیرکردنی ئەو ئەمانەتانەی دەیانگێرێتەوه بۆ خاوەنەکانیان، هاوشیووەکانی ئەمانە.

سەیرکردنی حەرام: سەیرکردنی نامەحرەم بە حەز و ئارەزوو، یان بەبێ ئارەزوو مەگەر بۆ پێویستی، وەك سەیرکردنی کەسی داخووزیکەر و مامەڵەکەر و شایەت و دادوهر و پزیشک و خاوەن مەحرەم.

سەیرکردنی پەسەند: سەیرکردنی کتیبی زانستی و ئاینی کە کەسە کە باوهر و زانستی پێیان زیاد دەکات، سەیرکردنی بەلگە و نیشانە بینراوکان بۆ ئەوهی بیانکات بە بەلگەی بەکتای خودا و ناسین و حیکمەتەکانی، ئەمە پێویستترین

پىۋىستىيە، لە زۆر شوپىنى قورئاندا بە توندى فەرمانى پىكراۋە، ھەرەشەى توندى كىرۋە لەوانەى خۇيان كۆپىر و بىئاگا كىرۋە لە بەلگە و نىشانە گەردوونىيەكان، كۆپىرۋون لەوانە سەردە كىشىت بۆ بە درۆزانىنى بەلگە و نىشانەكانى خودا لە ئاسۆى دەروون و گەردووندا. باۋەر بە خودا و كىتپەكەى و پىغەمبەرەكەى بەرى تىپرامان و بىر كىرەنەۋەپە لە بەلگە و نىشانەكانى خودا لە دەروون و گەردووندا.

سەبىر كىرەنە ناپەسەند: زىادە سەبىر كىرەنە كە ھىچ بەرژەۋەندىيەكى تىدا نىيە، چاۋ زىادە سەبىر كىرەنە ھەپە ۋەك چۆن زىمان ھەپىۋو، زۆر ئەۋانەى زىادە سەبىر كىرەنە بە ئەنجامىكى گە ياندوون زۆر بە زەحمەت لىنى قوتارىۋون و چارە سەبىر كىرەنەكەى زۆر گران بوۋە، ھەندى لە پىشىن: سەبىر كىرەنە زىادىيان بە ناپەسەند دەبىنى ۋەك چۆن قەسە كىرەنە زىادىيان بە ناپەسەند دەزانى.

سەبىر كىرەنە موباح: ئەۋ سەبىر كىرەنەى كە زىان و قازانچى تىدا نىيە لە ئىستە و داھاتوۋدا.

لە سەبىر كىرەنەى ھەرام سەبىرى ھەۋراتە كە نەۋ بەشە: ھەرەتەك لە پىشت پۇشاكەۋە، لە گەل ھەرەتەك لە پىشت دەرگاۋە، گەر تەماشاش ئەۋ ھەرەتە بىكات كە لە پىشتى دەرگاۋەپە و خاۋەن ھەرەتەكە تىرىكى بۆ ۋەشانە و چاۋى كۆپىر كىرەنە ۋە تىرەندازەكە ھىچى لە سەر نىيە و خۇپىنى چاۋەكەى بە بى بەرانبەر دەپۋات، بە دەقى فەرموۋدەى پىغەمبەر (ﷺ) كە فەرموۋدەپەكى سەھىچە و ئىمامى بوخارى و مسلم رىۋايەتەيان كىرۋە، لە ئەبۇ ھورەيرەۋە، ئەۋىش لە پىغەمبەرى خوداۋە (ﷺ) فەرموۋىتەى ((من اطلع في بيت قوم بغير إذنهم، فقد حل لهم أن يفتأوا عينه))، ھەرەھا ئەبۇ داۋود رىۋايەتەى كىرۋە ((ففتأوا عينه فقد هدرت)).

ئەمە لە كاتىكدا سەبىر كە ھۆپەكى نەبىت بۆ سەبىر كىرەنە ئەۋ شوپىنە، ۋەك بوۋنى ھەرەتەكى خۇى لەۋ جىگە كە بىھەپت سەبىرى بىكات، يان گومانىك-ئەۋ فەرمانى پىكراپىت، يان رىگەى پىدراپىت- چاۋدېرى بىكات.

لەسەر تام و چىز:

چىزى پىۋىست: خۇداردەن و خۇاردەنەۋەى پىۋىست بە مەۋزۇ گەر نەبىخوات ترسى مردنى لى بىكرىت، گەر كەسەكە تا مردن خۇاردەنە خۇارد، ئەۋا مردنەكەى ياخىبوۋنە

و كوشتنى خۆيه تى، ئىمام ئەحمەد و طاووس دەلئىن: ھەر كەس ناچار بوو بە خواردنى مردارەو ھەبوو نەبخوارد و بەو ھۆيەو ھەرد دەچىتە ناو ناگرەو ھە.

چىژى ھەرام: ھەك چىژى ئارەق و ژەھرى كوشندە و چىژى قەدەغە كراو لىي لەكاتى رەفدووى پىويست (واجب) دا.

چىژى ناپەسەند: ھەك چىژى گومان لىكراو ھەكان و خواردنى ناپىويست و چىژى خواردنىك خانە خوئى نەبووستىت تۆ بانگەيش بكات بۆ سەرى، ھەروەھا چىژو چەشتنى خواردنى رىبازە ھەكان لە ھەلیمە و دەعوەتە كاندە، لە سونەتى پىغەمبەردا ھاتو ھە: پىغەمبەر (ﷺ) ((لەھى عن طعام المتبارين))، ھەروەھا چىژى خواردنى كەسەك لە شەرمدا پىت بىەخشىت نەك بە دل و دەروون.

چىژى پەسەند: خواردنى ئەو ھى يارمەتەت دەدات لەسەر گوپرايە لىي خودا - عزوجل - لەو خواردنەنە ھى خودا رىگەي پىداون، خواردن لەگەل ميوان تاكو خواردنەكەي لە لا خۆش و باش پىت و مەبەستى خۆي لىو ھەدەست بەئىت، خواردنى كەسەك بانگەيشى كرىبىت كە پىويست پىت يان بەباش بزانرەت بچىت بەدەم بانگەيش كرىنەكەي ھە.

ھەندى لە فەقەھان خواردنى ھەلیمەي پىويست بە رۆيشتن بۆي بە واجبىان داناو ھە، بەھۆي بوونى فەرمانەو ھەسەرى لەلای شارىعەو ھە.

چىژى موباح: چىژىكە گونامى تىدا نەپىت و نەكە و تىبىت بەلای بەكەك لە دوو بەرەكەدا (پەسەند و ناپەسەند).

﴿پەيوەستبوونى پىنج بەندايەتییەكە (پىنج ئەھكامەكە) بە بۆنكرەنەو ھە: بۆنى پىويست: ھەر بۆنىك رىگەي ھەلال و ھەرامى شتىك رۆشن بكاتەو ھە، ھەك ئەو بۆنەي شتىكى تايبەتى پىي جىادەكەي ھە تاكو بزانىت پاكە يان پىسە؟ ژەھرىكى كوشندەيە يان زىانى تىدا نىبە؟ دەتوانرەت سوودى لىي ببىنرەت يان زەرەر؟ لەو بۆنكرەنەو ھە راستىيەك ساغ بىتەو ھە ھۆي كەسى خاوەن شارەزايى و ھاوشىو ھەكانى ئەوانەو ھە.

بۆنى ھەرام: بۆنكرەنى بۆنى خۆش لە ئىھرامدا بە مەبەستەو ھە، بۆنكرەنى بۆنى داگرەكراو و دزراو، بۆنكرەنى بۆنى ئافرەتەك بۆنى لەخۆي داپىت، نەو ھەك رووبە پووى فىتنەي دوای بۆنكرەن بىتەو ھە.

بۇنى پەسەند: بۇنى شىتېك كۆمەكيت بىكات لەسەر گوپراپەلى خودا، ھەستەكانت بەھىز بىكەن و دەروون بۇ زانست و كردار بىكەنەو، لەوانە ھەدىيەى بۇنى خۇش و رىحان گەر ھەدىت كرا.

لە سەحىحى "مسلم" دا لە پىغەمبەرەوہ (ﷺ) ((ھەر كەس رىحانەى پىدرا رەدى نەكانتەو، چونكە بۇنەكەى خۇشە و ھەلگرتنى ئاسانە))

بۇنى ناپەسەند: وەك بۇنكردىنى بۇنى سستەمكاران و كەسانى خاوەن شوبهە و ھاوشىوہەكانى ئەمانە.

بۇنى موباح: بۇنكردىنىكە لەلاى خوداوە قەدەغە نەكرابىت و ھىچى لەسەر نەبىت و بەرژەوہەندىيەكى ئاينى تىدا نەبىت و وابەستەى شەرع نەكرابىت.

پەيوەستبوونى ئەو پىنج ئەھكامە بە ھەستى دەستلىدانەوہ ((اللمس)):

دەستلىدانى پىويست: دەستلىدانى ھاوسەر كاتىك ھاوسەرىكردن لەگەلى پىويست بىت.

دەستلىدانى ھەرام: دەستلىدانى نامەھرەم بەبى ھۆيەكى شەرعى.

پەسەند: ئەگەر چاوداخستنى تىدابىت و خۇى لە ھەرام پى بگرتتەوہ و پاكداوپنى ھاوسەرەكەى تىدابىت.

ناپەسەند: دەستدان لە ھاوسەرى خۇت بە مەبەستى چىژ لە كاتى ئىحرامدا، ھەروہا لە ئىعتىكافدا و لە كاتى رۇژوودا ئەگەر لەخۇى دلنيا نەبوو، ھەروہا دەستدان لە پانى پىاو لەبارىكدا بە عورە سەرزىمىر كرابىت.

موباحىش: ئەوہى نە بەرژەوہەندىيەكى ئاينى نە مەفسەدەيەكى تىدايە.

ھەر بەو جۆرە ئەم پىنج بەندايەتییە روو لە دەست و پى دەكات و نمونەكانيان شاراوہ نىن.

كاسپى دىارىكراو بۇ بۇئوى خۇى و خانەوادە و مال و منداال پىويستە، لە پىويستبوونى كەسابەت بۇ گىرپانەوہى قەرز جىاوازى ھەيە، راي دروست ئەوہىە: بۇ گىرپانەوہى قەرزەكەى كەسابەت پىويستە، كاسپى بۇ دەركردنى زەكات پىويست نىيە، لە پىويستبوونى بۇ جىيەجى كوردنى فەرىزەى حەج جىى بىر لىكردنەوہىە،

به هیژترین به لگه: پیوستیونه، چونکه له توانای مرؤفدایه و به و هویه وه ده توانیت
فریزه ی حاج نهجام بدات، نه وه ی لای زانایان مه شهوره پیوست نه بوونیه تی.
نمونه ی ده ستوه شانندی پیوست: کومه کی کسی په ککه و ته و ناچار و ره جمع کردنی
شهیتان (رمی الجمار).

هه رام: کوشتنی نه و نه فسه ی خوا کوشتنی هه رام کردوه، تالانکردنی مال و
سامانی که سی بیگونا، لیدانی که سیک که لیدانی دروست نییه، هه روه ها یارییه
هه رامکراوه کان به ده قی روشن وه ک یانه سیب یان هه رامتر له وه له لای نه هلی مه دینه
وه ک شه ترهنج، یان هاوشیوه ی نه وه لای فه قیهه کانی فه رموده وه ک نه حمه د و
که سانی تر، یان له خوار نه وه وه لای هه ندیکی تریان. هه روه ها نووسینی بیدعه ی
پیچه وانه به سونه ت، دانان یان له بهرگرتنه وه، مه گه ره په یوه ست بیت بۆ
به ره رچدانه وه و هه لوه شانده وه ی. هه روه ها نووسینی شتی درۆ و سته م و حوکمی
ناپه وا و ده ستدان له ئافره تی نامه حره م و نووسینی شتیک زیان به موسلمانان
بگه یه نیت له دنیا و دواپۆژدا، به تاییه ت گه ر مال و دارایی له سه ره وه رگرتبیت ﴿قَوْلٌ
لَّهُمْ مِمَّا كَذَّبْتَ آبْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾ البقرة: ۷۹، هه ره به جوړه نووسینی
فتوایه ک له لایه ن موفتیه وه که پیچه وانه ی حوکمی خودا و پیغه مبه ره که ی بیت، مه گه ر
که سه که موجهه یدیک بیت تووشی هه له بووبیت، نه و کاته گونا هه سه ریان نییه.

په سه ند: نووسینی هه ر شتیک سوود و قازانجی ئایینی تیدا بیت، یان به رژه وه ندی
موسلمانیک، یارمه تیدانی که سیک پیسه وه ره به ده سته ی، کار بۆ که سیک نه زان، یان
ئاوی دۆلکه ی خوی بکات ناو دۆلکه ی نه وه وه، یان سواری و لآخه که ی بکات، یان
ولآخه که ی بۆ بگریت تا سوار ده بیت، یان به ده سته ی یارمه تی بدات له شتیک که
ئاتاجی بیت، و هاوشیوه کانی نه مانه، هه روه ها: ده ستدان له روکن له ته وافدا، له
ماچکردنی روکن دوو بۆچوون هه یه.

موباحیش نه وه یه که نه زیانی تیدا بیت و نه پاداشت.

رؤیشتنی واجب: رؤیشتن بۆ جومعه و جه ماعات، له راستترین بۆچووندا به بوونی
زیاتر له بیست به لگه، که له جیگه ی ترده باسکراون، گه پانی ته واف به ده وری
که عبه دا، رؤیشتن له نیتوان سه فا و مه روه یان به سواری، رؤیشتن بۆ جیبه جی کردنی

حوکمی خودا و پێغه‌مبەر ئەگەر بانگی بۆ کرا، روێشتن بۆ بەجێهێنانی سیله‌ی رەحم و چاکە‌ی دایک و باوک، روێشتن بۆ مەجلیسی زانست که فێربوونی واجبە، روێشتن بۆ حەج گەر ماوه‌که‌ی نزیک بوو و زیانی پێنەده‌گە‌یاند.

هه‌رامیش: روێشتن بۆ کاری خراپه و تاوان، ئەوه پیا‌ده‌په‌وی شه‌یتانه ﴿وَأَلْبَسَ عَلَيْهِمْ بِحِلِّكَ وَرَجْلِكَ﴾ الإسراء: ۶۴، موقاتل ده‌لێت: کۆمه‌کیان بکه به سه‌ربازه سوار و پیا‌ده‌په‌وه‌کانت، هه‌ر سواربوویه‌ک و روێشتووویه‌ک به‌پێ بۆ یاخیبوون له خودا سه‌ربازی شه‌یتانه.

ئەم پێنج حوکمه سواربوونیش ده‌گرتته‌وه:

پێوێسته‌که‌ی: سواربوون بۆ غه‌زا و جیهاد و حه‌جی واجب.

په‌سه‌نده‌که‌ی: سواربوونی به‌باش‌زانراو له‌وه‌دا، بۆ داوای زانست و سیله‌ی رەحم و چاکە‌ی دایک و باوک، له وه‌ستان له عه‌ره‌فه جیا‌وازی هه‌یه: ئایا سواربوون باش‌تره یان وه‌ستان له‌سه‌ر زه‌وی؟ سواربوون باش‌تره گەر به‌رژه‌وه‌ندی تێدا‌بوو: له فێرکردنی مه‌ناسک و چا‌ولێکردنی و یان باش‌تر بوو بۆ نزا‌کردن و زیانی به‌ و‌لاخه‌که نه‌ده‌گه‌یاند.

هه‌رامه‌که‌ی: سواربوون بۆ یاخیبوون له خودا.

ناپه‌سه‌نده‌که‌ی: سواربوون بۆ کات کوشتن و یاری، هه‌روه‌ها هه‌موو ئەو شتانه‌ی وازلێهێنانیان باش‌تره له‌کردنیان.

موباحه‌که‌ی: سواربوون بۆ شتێک پادا‌شتی تیا نه‌بێ و گونا‌هی لێوه به‌ده‌ست نه‌یه‌ت. ئەمه بریتییبه له په‌نجا ئاست له ده‌شت: دلّ و زمان و گوێ و چاو و لوت و دەم و ده‌ست و لاق و فه‌رج و سواربوون له‌سه‌ر پش‌تی و‌لاخ.

زاراوه و شیواز

خەلکی قسە ی زۆریان لە سیفەتی ((إياك نعبد)) کردووه که دل قوناغ بە قوناغ دەگوێزێتەوه لە حالی رویشتنی بەرهو خودا، چەندین پلە ی بەرزبوونەوه یان بۆ لای خودا باس لێوه کردووه، هەندیکیان بە هەزاری دادەنێن، هەندیکێ تر بە سەد، هەندیکیان زیادیان یان کەمیان کردووه، هەریەک لەوانە وهسفی رێگەکە ی کردووه بە پیتی سلوک و رویشتنی تاییبەت بە خۆی بەرهو خودا.

خاوهن سلوکه کان جیاوازی زۆر لە نێوانیاندا هەیه لە مەر ژمارە ی مەقامە کان و ریکخستنه کانیان، هەر کەس بە و جۆرە ی پیتی تێناوه و حالی بۆ خولقاوه وهسفی دەکات، لە هەندێ مەنزێلە ی بەرهو خودا چووندا جیاوازیان هەیه، ئایا لە بەشەکانی حالە یان لە مەقامە ؟

جیاوازی نێوانیان: مەقامی بە دەستەینراوه و پە یوهندی بە کۆششی مرۆڤە وهیه، بە لام حال بەخششه و لە خودا وهیه. هە یانە دە لیت: حال بە ره می مە قامە، مە قامە کانیش دەرنەنجامی کاروکرده وه کانن، هەر کەس کرداری باشتەر بیت مە قامی بەرزتر دە بیت، هەر کەس مە قامی بەرزتر بیت حالی مەزتر دە بیت.

رای دروست لە مەدا: هاتووه کان (شە پۆله مەعنه و ییبه هاتووه کان لە خودا وه بۆ سەر باوه پردار) بە پیتی حالە کان ناوی جۆراوجۆریان بۆ دانراوه، لە سەر هە تای دەرکە و تێنیا وه بریسکانه وه و بریقانه وه و دەرکە و تێنیا بۆ هە یه، وه ک چۆن لە دووره وه تیشکێک دەردە که ویت، که پیتی تێنا و دەستی پێ کرد دە بیت بە حال، که تیایدا قوول بووه وه و جیگیربوو بە بی گواستنه وه پیتی دەوتریت مە قام، لە سەر هە تاوه بریسکانه وه و بەرچاوه و تنه و لە ناوه پاسته وه حال و لە کۆتاییدا مە قامە. ئە وه ی دە بریسکیته وه لە خودی خۆیدا حالە، ئە وه ش که حالە لە خودی خۆیدا مە قامە، ئە م ناوانە بە پیتی وابەسته بوونیان بە دل وه و دەرکە و تێنیا و جیگیربوونیان بۆ یان داتا شراون.

حال بەری زانسته، و پالفته نابیت بە پالفته بوونی زانستی بەردار نه بیت. بینا لە سەر ئە مە حال بریتییە لە جۆریوونی دل و رەنگ گرتنی بە بریاری هاتووه کان، حال خاوهنە کە ی بۆ ئە و ماقامە بانگ دەکات که بووه بە سەرچاوه ی هاتووه که، وه ک چۆن

باخ و سهه ندیک به بونی خوئی خوی ریبواران بانگ دهکات بینه ژوره وه و ماوه یه ک تیایدا بمیننه وه.

له وانیه که سیک به شتیک زانا بیت، به لام خوی پی نه پازاند بیته وه و به کاری نه هینا بیت، زانست به بابته که شتیکه و بوون به حال شتیکه تره، زانست به عیشق و ته ندروستی و شوکر و له شساعی جیا به له به دهسته یانی عیشق و ته ندروستی و نهوانی تریش، گهر حالی نه و زانراوانه زال بوو به سهر که سه که دا زانست پیمان وه ک بیتا گابوون وایه لییان، که له راستیدا لییان بیتا گانییه، به لکو زانسته که گورپوه بو حال.

که سیک له پوری زانسته وه ده زانیت "ترس" چیه، به لام کاتیک سیفته تی ترس دایده گریت و ترس روو له دلی دهکات: حالی ترس و بیزاری به سهریدا زال ده بیت و زانسته که ی له حاله که دا نوقم ده بیت، نه و کات به هوی زالبوونی حاله وه بیری زانسته که ی نییه (بیری ترسه که ی نییه).

هه رکه س نه مه حالی بیت نه واپه یی به راوه ستان (الإستقامه) بردووه، چونکه زانست کاتیک حال به ره م دهینیت که سه که له سهر کاروکرده وه باشه کان راوه ستاویی هه بیت و به دروستی جیه جییان بکات. خاوه نی زانسته که به هوی زانسته که یه وه - له نامازه بو نه و حالانه ی ده بیینیته وه - دلنیا بو بیت، نامازه که ی "گریمانه" و "گومان" و "پیموایه" نه بیت، نیتر نه و که سه شایسته ی خودانه پالی به ندایه تی دروست بو "الرحمن" بووه ﴿ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ ﴾ الإسراء: ۶۵، ﴿ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا ﴾ ﴿ ۱۲ ﴾، نایه تی ﴿ عِنَّا يَتَرَبَّطُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ ﴾ الإنسان: ۶، هه روه ها نایه تی ﴿ يَعْجَادُ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ﴾ ﴿ ۷ ﴾ الزخرف: ۶۸

کرۆکی مه به ست: نه و که سه ی نه مه سیفته تی بیت له ته نها نه حکامی کرداره وه گواستوو به ته وه بو نه حکامی کردار به حالیکه هاوپی له گه ل زانست، نه و نه جامده ری کاره به تام و چیرزی حالیکه وه که هاوپی به له گه ل زانستی هه لقوولاو له چرای پیغه مبه ره وه، جیا کردنه وه ی زانست له حال په کخستن و ده ست به تالییه، جیا کردنه وه ی حالیش له زانست بیباوه پی و لادانه، کامل نه وه یه: به هوی بینینی زانسته وه حال بزر نه بیت، هه رچند به هوی نوقمبوونی له حالدا زانستی لیبزر ده بیت، به لام به نه حکامه کانی زانست هه لده ستیت و بزبوون له ناو حالدا زانی پی ناگه یه نیت.

لەوانە یە سالیک لە مەقامە کە ی بێتە دەرەو و لێی دابرنییت وە ک چۆن پۆشاک لە بەر دەکرێتەو، لەو بارەدا دادەبەزێت بۆ مەقامێکی خوارتر لەو، پاشان لەوانە یە جارێکی تر بۆ مەقامە کە بگەرێتەو، یان بۆ هەمیشەیی لە دەستی بدا و نەگەرێتەو ناوی.

هەندیک مەقام هە یە دوو مەقام لە خۆیدا کۆدە کاتەو.

هە یانە زیاتر لە دوان کۆدە کاتەو.

هە یانە هەرچی مەقامە کۆ دەرەو، کە سە کە شایستە ی ئەو مەقامە نایبیت تا تەواوی مەقامە کانی تری تیا کۆنە کاتەو.

تەو بە کۆکەرەو ی "مە قامی دادگایی خۆ" و مە قامی "ترس" ه، و یینای تەو بە ناکرێتە بەو دوو مە قامە نە بێت.

مە قامی هیوا (رجا) کۆکەرەو ی مە قامی "ترس" و مە قامی "ویست" ه.

مە قامی "ترس" یش دیسان کۆکەرەو ی مە قامی "رجا" و "ویست" ه.

مە قامی گەرانیەو ی بە ردهوام بۆ لای خودا (الإنابة) کۆکەرەو ی "خۆشەویستی" و "زالبوونی ترس" ه، بە نده نایبیتە "منیب" تا ئەو دوو مە قامە لە خۆیدا کۆنە کاتەو.

مە قامی تەختبوون (الإخبات) کۆکەرەو ی مە قامی "خۆشەویستی" و "گەردنکەچی" و "فەرمانبەرداری" یە، بە پێی مە قامی تەختبوون هیچیان بە یی ئەو ویتریان کامل نایبیت.

مە قامی "زهد" کۆکەرەو ی مە قامی رەغبە و رەهبە (ویستی بەرین و ترس و شلە ژان) ه، پێی ناوتریت زاهد تا رەغبە تی ئەو شتە ی بۆ پەیدا نە بێت کە لێو ی هیوای بە دەست هینانی سوود هە یە و ترسی زیانی هە یە.

مە قامی "خۆشەویستی" کۆکەرەو ی مە قامی "ناسین" و "ترس" و "رجا" و "ویست" ه، خۆشەویستی مانایە کە لەو چوارەو گە لالە دە بێت و بەو چوارە دەستە بەر دە بێت.

مە قامی "زالبوونی ترس" کۆکەرەو ی مە قامی ناسینی خودا و ناسینی مانی بە ندا یە تی کردنە یە تی، هە رکات خودای ناسی و حە قی خودای لە سەر خۆی زانی ترسی نۆد دە بێت ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْمُلْتَمُونَ﴾ فاطر: ۲۸، پێنە مە ر (ﷺ) دە فەر مویت ((أنا اعلمكم بالله وأشدكم له خشية)).

مه قامی "هه بیته" کۆکه ره وهی مه قامی "خۆشه ویستی" و "شکۆ و مه زنییه بۆ خودا".

مه قامی "شوکر" کۆکه ره وهی ته واوی مه قامه کانی باوه په، بۆیه به زترین و بالاترینیا، ته نانهت له سه روو مه قامی "رازیبون" هوه، شوکر ئارامگرتن (صبر) له خۆده گریته به بی پێچه وانه که ی، هه روه ها "پشتبه ستن به خودا" و "گه پانه وهی به رده وام بۆ لای خودا" و "خۆشه ویستی" و "ته ختیبون" و "زالبوونی خۆشه ویستی" و "رجا" و ته واوی مه قامه کانی تر له ژیر ئه م ناو نیشانه دا (شوکر) کۆده بنه وه. هه یچ که س شایسته ی ئه و ناو و مه قامه نابیت تا ته واوی مه قامات له خۆیدا کۆنه کاته وه، بۆیه ئیمان دوو به شه: به شیکێ ئارامگرتنه و به شه که ی تری شوکره، ئارامگرتن له ناو شوکر دایه، که وابوو هه موو باوه پ بریتیه له شوکر، بۆیه سوپاسگوزاران که مترین ژماره ی به نده ی خودان، وه ک خودای موه عال ده فه رمویت ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِ الشُّكْرِ﴾ (سبا: ۱۳).

مه قامی "هه یا" کۆکه ره وهی مه قامی "خوداناسی" و "چاودیری" ه.

مه قامی "هۆگریبون" کۆکه ره وهی مه قامی خۆشه ویستی به له گه ل مه قامی نزیک، گه ر خۆشه ویست دوو بیته له مه حبووبه که ی هۆگری نابیت، گه ر نزیک بیته له که سیک و خۆشی نه ویت دیسان هۆگری نابیت، تا خۆشه ویستی له گه ل نزیک بۆ ئه و که سه تیایدا کۆبیته وه ئه و جا هۆگری ده بیته.

مه قامی صدق کۆکه ره وهی مه قامی "ئیحلاص" و "لیبران" ه، کۆبوونه وهی ئه و دووانه مه قامی صدق ده سه ته بهر ده که ن.

مه قامی چاودیری کۆکه ره وهی ناسین و زالبوونی ترسه، به بوونی ئه و دووانه مه قامی چاودیری راست و دروسته.

مه قامی "دلتیایی" کۆکه ره وهی "گه پانه وه" و "پشتبه ستن به خودا" و "دانه ده ست" و "رازیبون" و "خۆپاده ست کردن" ه، ئه و مه قامه مانایه کی گه لاله بووه له م مه قامانه، که کۆبوونه وه که سه که ده بیته به خاوه نی دلتیایی، هه تا له وانه که م ببیته وه دلتیایی که م ده بیته وه.

هه ر به و جۆره ویستی به رین (الرغبة) و ترس و شله ژان (الرهبه) هه ریه که له وانه له مه قامی "رجا" و "ترس" گه لاله بووه، رجا له سه ر ویستی به رین زۆتره و ترس له سه ر شله ژانیش زیاتره.

سالیکانی ہرہیکہ لہم مہقامانہ نوو جۆرن: چاکان و نزیکان، چاکان بہ دہورہوہریدان و نزیکان لہ لوتکہیدان، ہر بہو جۆرہ تہواوی مہقامہکانی باوہ، جیاوازی ہرہیکہ لہم نووانہ (چاکان و نزیکان) و بہرزونزمی پلہ و پایہیان نایہ تہ ہہژماردن مہگر بہخودا۔ مورید لہ زاراوہدا: نہو کہسہیہ دەستی کردوہ بہ رویشتن بہرہو خودا، لہسہروو عابید و لہخوار گہیشٹوانہوہیہ(اصلین)، نہمہ زاراوہیہکہ بہپیتی حالی سالیکہکان، نہگر نہ، عابید و سالیک و گہیشٹووہرہموو موریدن، ویست لہ بہندہ جیانابیتہوہ ہتا لہژیر بریاری بہندایہتیدا بیت۔

عاریف لہسہرو سالیکہوہیہ و سلوکی لی جیانابیتہوہ، بہلام لہگہل سلوگدا پھی بہ معریفہ بردوہ، بۆیہ ناویکی لیوہ وەرگرتوہ تاییہترہ لہ ناوی سالیک، ہر بہو جۆرہ لہ تہواوی مہقام و حالدا، نہو مہقامہی لیوہی بہرز دہبیتہوہ لیتی نابیتہوہ، بہلام کہ پی دہنیتہ مہقامیکی ترناوی نہو مہقامہ وەرہگرتت، نہو ناوہ بہو شایستہترہ لہگہل جیگرکردنی مہقامی پیشووتردا بۆی۔

قسہکەران لہم بارہیہوہ مہعرفہ بہسەر زانستدا سہردہخەن، زۆرکەس بہ زانست سہری بہرز نابیتہوہ و پئیان وایہ بہبی مہعرفہ زانست ریگر و پەردہیہ، نہہلی راوہستاو لہسەر شارپگہ: زۆرتترین وەسیت بہ زانست بۆ موریدان دہکەن، لای نہوان دۆستی خودا ہرگیز نابیتہ خاوەنی ویلایہتی کامل نہگر نہبیت بہ خاوەن زانست (أولي العلم)، خودا نہ لہ رابردوو و نہ لہ داہاتوودا دۆستی نہزان و نہقامی نہبوہ و نابیت، نہزانی دایکی ہرچی بیدعہ و گومرایی و ناتہواوییہ، زانست بنچینہی ہرچی خیر و ہیدایہت و کہمالہ۔

جیاوازی نیوان ((زانست)) و ((مہعرفہ)) لای نہہلی راوہستاو لہسەر شارپگہ و قسہکەران لہم بارہیہوہ:

مہعرفہ لہلایان نہو زانستہیہ کہ زانا بہ داوا و داخوازیہکانی ہلادہستیت، ناوی مہعرفہ بہکارناہیتن بۆ نامازہی زانست بہ تہنہا، بہلکو تہنہا نہوانہ بہ مہعرفہ وەسف دہکەن کہ خودا دہناسن و شارہزای ریگہی گہیشتنن بہ خودا و ناگادارن لہ نافاتہکانی ریگہ و لہمپہر و ریگرہکانی، لہگہل خودادا حالیکی ہیہ کہ گہواہی مہعرفہی بۆ دەدات۔

مامه له کردنی له گه ل خودادا راستیره وه، نهوجا مه رام و مه به ست و نییه تی بۆ خودا پالفته کردوه، له نه خلاتی ناباش خوی داپنیوه و له پیسی و چلک و پاشه پۆ پاک بووه ته وه، نهوجا نارامی گرتوه له سه ر یاسا و بپیاره کانی خودا له نیعمه ت و له به لا، پاشان له سه ر رۆشنبینی به ئایین و به لگه و نیشانه کانی خودا بانگ بۆ لای خودا ده کات، نهوجا بانگکردن بۆ لای خودا به وهی پیغه مبه ر (ﷺ) هیناویه تی له هه رچی شتی تره رووت ده کاته وه، بانگه واز تیکه ل ناکات به بپروبوو چوون و چیژ و تام و کیشانه و پیتوانه و ماقوول و ناماقوولی پیاوان، نهوانه ناکات به ترازووی پیتوانه کردنی نه وهی پیغه مبه ر (ﷺ) هیناویه تی، نه مه نه و که سه یه به دروستی شایسته ی ناوی عاریفه، گه ر به که سیکی تر بوتریت عاریف نه وه بانگه شه و خواسته ن.

جیاوازی نیوان زانست و مه عریفه له چه ند روویه که وه:

یه که م: مه عریفه وابه سته ی خودی شته که یه، زانست وابه سته ی حال و دۆخی شته که یه، ده لیتیت: ((عرفت اباک)) باوکی تو م ناسی و ((وعلمته صالحا عالما)) زانیم که سیکی صالح و زانایه، بۆیه له قورئاندا فه رمان به زانست کراوه نه ک به مه عریفه، وه ک نایه تی ﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴾ (١١) ﴿ محمد: ١٩، ﴿ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴾ المائدة: ٩٨، ﴿ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أَنْزَلَ بِعِلْمِ اللَّهِ ﴾ هود: ١٤

بۆیه مه عریفه: ناماده بوونی وینه ی شته که و نمونه ی زانستی شته که یه له زهیندا، زانست ناماده بوونی دۆخ و سیفاتی شته که و دانه پالی شته که بۆلای که سه که یه، که وابوو مه عریفه وه ک ویتناکردن وایه، به لام زانست وه ک به راست زانین یان به راست دانان وایه (تصدیق).

دوه م: به زۆری مه عریفه بۆ شتی که له دل بزر بوویت دوا ی په ی پی بردنه وهی، که په ی پی بردنه وه دوتریت ناسییه وه (عرفه)، یان بۆ شتی که به سیفتگه لیک وه سفکرایت له ناخی که سه که دا بوونی هه بیته، که بینیه وه و زانی نه وه یه له ناخیدا وه سفکراوه دوتریت ناسییه وه (عرفه)، قورئان ده فه رمویت ﴿ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّزِيْلَتُهُمْ إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ﴾ یونس: ٤٥، ﴿ وَجَاءَهُ إِخْوَةٌ يُوسُفَ فَدَخَلُوا

عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۵۸﴾ يوسف: ۵۸، ﴿الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ الأنعام: ۲۰.

سيفاتی که سه که لایان زانراوه که بینیانوه به وسيفاتانه ناسیانوه، له فرهموده به کی سه حیددا ((ان الله تعالى يقول للآخر اهل الجنة دخولا: أتعرف الزمان الذي كنت فيه؟ فيقول: نعم، فيقول: فمن، فيمنى على ربه))، خودای موته عال ده فره مویت ﴿وَكَاثِرًا مِّن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ﴾ البقرة: ۸۹، مه عرفه وهك يادكرنده وهى شتيك وايه، يان هاتنه وه به ريادى شتيكى له يادكراو، بويه دوى مه عرفه له م شويته دا وينانه كردن (الإلكار) به كاربراوه، دوى زانستيش نه زانى (الجهل) ه، ده فره مویت ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ نَكَرُوهَا﴾ النحل: ۸۳، ده وتریت حقه ناسى و دانى پيادانا، ناسى، يان حقه وينای نه كرد.

له قورئاندا وشهى "مه عرفه" و وشهى "زانست" هاتون، وهك ﴿وَمَا عَرَفُوا مِن الْحَقِّ﴾ المائدة: ۸۳ ﴿الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ البقرة: ۱۴۶، وشهى زانست "العلم" له م نايه ته پيروزانه دا ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلِّبِكُمْ وَمَثَلِكُمْ﴾ محمد: ۱۹ ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ آل عمران: ۱۸ ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ الأنعام: ۱۱۴ ﴿وَقُل رَّبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ طه: ۱۱۴ ﴿أَمْ نَعْلَمُ أَنَّمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ الرِّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى﴾ الرعد: ۱۹ ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ الزمر: ۹ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ﴾ الروم: ۵۶ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَلَيْسَ لَكُمْ ثَوَابٌ اللَّهُ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ القصص: ۸۰ ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ العنكبوت: ۴۳، ﴿قَالَ أَلَيْسَ عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ﴾ النمل: ۴۰ ﴿أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَمْسُقُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ الحديد: ۱۷ ﴿أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهْوُ﴾ الحديد: ۲۰ ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلْقَوُهُ﴾ البقرة: ۲۲۳ ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَنْزَلَ بِعِلْمِ اللَّهِ﴾ هود: ۱۴، نمونه نايه مانه زدن له قورئاندا.

خودای موته عال ناوی "العلم" و نه وهى له وشهى "العلم" داده تاشريت بؤخوى هه ليزاردوه، وه سفى خوى كردوه به "علم" و "عليم" و "علام"، هه روه ها فره مانى "علم" و "يعلم" ه وهك كارى خوى به كارهيئاوه، هه والى داوه كه "علم" ه هيه.

به لام وشه‌ی "مه‌عرفه" ی بۆ خۆی له قورئاندا به‌کارنه‌هێناوه، دیاره‌ ئه‌و ناوه‌ی خودا بۆ خۆی هه‌لبێژاردوه‌ ته‌واوترین مانای تێدایه‌ بۆ ئه‌و شته‌ی بۆی به‌کاربراهه‌، لێره‌وه‌ هه‌له‌ی ئه‌وانه‌ تێده‌گه‌یت وشه‌ی "مه‌عرفه" یان داوه‌ به‌سه‌ر وشه‌ی "علم" دا و ته‌ی وتییان به‌ ده‌وردا کردوه‌، له‌ پێناوی گه‌یشتن به‌ راستی و ده‌رچوون له‌ جیاوازی قسه‌ و باسه‌کانی ئه‌وانمان هێناوه‌، هه‌روه‌ها به‌ هۆی پێداگری و خه‌مخۆریمانوه‌ بۆ مانای پڕ فەر و دروست که‌ عاریفانیان پێ وه‌سف کردوه‌.

وشه‌ی "مه‌عرفه" تابه‌ته‌ به‌ باوه‌ردارانی ئه‌هلی کیتاب، وه‌ک ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قَتِيلِينَ وَرُحَبَاءَنَا وَآنَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ (۸۲) ﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾ المائدة: ۸۲-۸۳ ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ﴾ الأنعام: ۲۰

سالیکانیش له‌ په‌وه‌یه‌کی تره‌وه‌ دوو جۆرن: سالیکان له‌سه‌ر حال که‌ لاکه‌ره‌وانن بۆ لای زانست، له‌گه‌ل سالیکان له‌سه‌ر زانست که‌ لاکه‌ره‌وانن بۆ لای حال، تا له‌گه‌ل یه‌کتر وه‌ک دوو ده‌سته‌ی جیا و دوو ئاراسته‌ی لێهاتوه‌، هه‌یج ده‌سته‌یه‌کیان هۆگری له‌گه‌ل ئه‌ویتردا نییه‌، پێی تیکه‌ل نابێت و مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ناکات مه‌گه‌ر به‌ چاولێخشان و هه‌ندی زۆر له‌ خۆکردنه‌وه‌.

ئه‌مه‌ش له‌ که‌مه‌ترخه‌می هه‌ردوو ده‌سته‌که‌وه‌یه‌، یه‌کێکیان تووشی لاوازی به‌ره‌و خوداچوون بووه‌ به‌هۆی که‌می زانسته‌وه‌، ئه‌ویتریان لاوازه‌ له‌به‌ره‌و خوداچوون به‌هۆی که‌می حاله‌وه‌، لایه‌کیان زانست و فراوانی زانست و نووری زانستیان پێ باش بوو، لایه‌کی تریان حال و ده‌سه‌لاتی حال و دامه‌زرانی حالیان پێ باش بوو، که‌سانی راستگۆی لاواز له‌ هه‌ردوو ده‌سته‌که‌ دروست بوون، به‌ یه‌کێک له‌ باله‌کان ده‌فپێ و به‌ لاوازی لا به‌لای ئه‌ویتریاندا ده‌کاته‌وه‌.

ئه‌مه‌یان گۆپراپه‌لی حاله‌ و ئه‌وه‌یان گۆپراپه‌لی زانست، به‌لام گۆپراپه‌لی حال هه‌رکات زانستی لێبڕا له‌ حاله‌که‌ی داده‌بڕیت و په‌رده‌ ده‌که‌وێته‌ نێوانه‌وه‌، با حاله‌که‌ی هه‌رچیه‌ک بیت، گۆپراپه‌لی زانست هه‌ر کات به‌هۆی زانسته‌که‌وه‌ پشتی کرده‌ حال ئه‌و که‌سه‌ ویلێبوو و ناتاواوه‌، خۆی به‌ هۆکاره‌وه‌ سه‌رقال کردوه‌، نه‌ک به‌ ئامانجه‌وه‌.

که‌سی دامه‌زراو: زانسته‌که‌ی له‌ حالدا به‌خت ده‌کات، بپاری پێ ده‌رده‌کات به‌سه‌ر حالدا و ئه‌ویش دێته‌ ژێر بپاره‌کانیه‌وه‌، هه‌ر به‌و جۆره‌ حاله‌که‌ی له‌ زانسته‌که‌یدا

به کارده هیئتیت، دستبدرداری نایبیت و تنها له پایدا بوه سستیت، به لکو بانگی دهکات بق نامانجی زانست، نوبیش وه لآمی ده داته وه و ده چیت به دم بانگه که یه وه، نه مه حالی که سانی کاملی نه م نوممه ته یه، هر که س تاوتوتی حالی هاوه لانی پیغه مبه ر - خویان لی رازی بیت - بکات به م جوره ده یان بینیت.

که پاشین (المخرون) جیاوازیان خسته نیوان حال و زانسته وه: ناته واوی و هله روی تیکردن، خدا تنها کومه که ﴿يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ اِنْتَا وَيَهَبُ لِمَن يَشَاءُ الذَّكُورَ ﴿۴۹﴾ اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَاُنثٰٓا وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ عَقِيْمًا اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿الشُّوْرٰی: ۴۹-۵۰﴾، هر به و جوره زانست به که سیک ددهات و حالیش به که سیک، یان هر دووکیان کوده کاته وه و به که سیک ددها، یاخود له هر دووکیان خالی و نه زوک دهرده چیت.

بزانه نه و ریختنه ی که هر ریخته ری که بق مه نزله کان ناماژه ی پی دهن خالی نیبه له سه پانندن و بانگه شه به بی مانای پراوپر، نه گهر که سیک پابه ندبوو به بنده کانی نیسلامه وه و به ته واوی هاته ناوی، نه وا پابه ندبوو به پیوستیه ناوه کی و روواله تیه کان و مقام و حاله کانه وه، له هر به ندیک له بنده کانی نیسلام و نه رکیک له نه رکه کانیدا حال و مه قامی تایبیت به خوی هیه، وه فادار نیبه به و به ند و گریبه ست و نه رکه گهر نه و حال و مه قامانه به دست نه هیئتیت، هرکات وه فا دهکات به نه رکیک نه رکیکی تری دوی نه وه به پرویدا ده کرتته وه، هرکه مه نزله یه ک دهر بیت له گهل مه نزله یه کی تر رووبه پوو دهبیتته وه.

له وانه یه به رزترین مه قام و حال له سهره تای به ره و خوداچوون بق که سیک والا بکریت، بویه دهرگای حالی خوشه ویستی و رازیبوون و هوگری و نارامی به پرویدا ده کرتته وه که نه نانهت بق کوتا پله ی سالیکیک ناکرتته وه، نه م سالیکه له کوتاییدا پیوستی به چند مه نزله یه ک دهبیت له روشنیبینی (بصيرة) و توبه و دادگاییکردنی خو زیاتر له که سیک سهره تای به ره و خوداچوون، له مه نزله کاندا

ریکخستنیکی پیوست و تایبیت و دیاریکراو بق سالیکی بوونی نیبه.

به لکو نه و توبه ی - که له یه که مین مه قامدا بویان داناوه - نامانجی عاریفه کان و کوتایی دستانن نزیکی خودایه، گومانی تیدا نیبه پیوستی نه وانه به "دادگایی خو" له کوتاییه کانیاکاندا زیاتره تا سهره تاکانیان.

بزانە رىبوارى رىگەى خودا هەتا لە ژياندا بىت رۆيشتەكەى تەواو نابىت، بەندە تا لە ژياندا بىت رۆيشتەكەى ناىگەيەنەت بە شوپىنەك بىنپاز بىت لە رۆيشتەى زياتر بۆ لای خودا، چونكە ئەمە ئەستەمە، بەلكو هەركات سەرنجى وردى يەكتاپەستى خودا و ناو و سىفاتى دەدات رۆيشتەى و تەكانى زياتر بەخۆى دەدات، بۆيە پىغەمبەر (ﷺ) لە هەموو كەس زياتر كۆشاو و بەكار هەستاو و پارىزگارى لى كەردوو و تەفەتى فەرموو، ئەو زۆرتەىن هەول و هەستانى هەبوو بۆ جىبەجى كەردنى ئەركى بەندايەتى، گەر كەسەك هەرچى كار و كەردەهەى ئىنس و جىنە ئەنجامى بدات كۆتايى بە رۆيشتەى بەرەو خودا نايەت، دواى ئەو هەيشتا بەدواى رىگەى داوا و ويست و لىپرانەو هەيە.

بينا لەسەر ئەمە دابەش كەردنى رىبوارانى رىگەى خودا بۆ داواكەر و رىبوار و گەيشتوو و موريد و موراد (موراد لە موريد بەرزترە، خودا بۆ خۆى دەيەويت و بۆ لای خۆى كەيشى بكات) دابەشكەردنەكە بۆ ئاسانكارى، نەك دابەش كەردنەكى راستەقەينە، چونكە گەر داوا و سلوك و ويست لە بەندەى خودا جىابوو يەو بەتەواوى لە خودا دادەبەرىت.

ئەم دابەشكەردنە بەپى گواستەهەى كەسەكەيە لە ئەحوالى بەرەو خوداچوونىدا، ئەگىنا بەندەى ويستراو يان داواكراو (موراد) لە لايەن خوداوه ويست و داوا و بەرەو خوداچوونى زياتر و زۆرتەرە لە ويست و لىپران و داوا و بەرەو خوداچوونى هەر كەسەكى تر.

ئەو كەسە يەكەمجار ويستراو (موراد) ه، واتە لە مەقامى داوادا دانراو و داواكراو، كەيشكراو بۆ گەرتنە بەرى رىگەى خودا، هەموو موريدەك مورادە، هەر كەسەكى گەيشتوو و سالىك و داواكەر داوا و رۆيشتەى لى جىانابىتەهە، با رىگەى بەرەو خوداچوون جۆراوچۆر بىت بەپى جىاوازى حالى كەسەكان.

هەندى لە سالىكان رۆيشتەيان بەرەو خودا بە جەستە و بە ئەندامەكانى زالتەرە بە سەرىدا لە رۆيشتەى بەرەو خودا بە دل و رۆح.

هەيانە رۆيشتەى بەدل و رۆح زالتەرە بەسەرىدا، مەبەستم هيز و خىرايى رۆيشتەى بەرەو خودايە، هەيانە - كە ئەم جۆرەيان كامل و بەهيزەكان - هەر پلە و ئاستەك حەقى خۆى پى دەدات، بە جەستە و ئەندامەكان و دل و رۆحى بەرەو خودا دەچىت.

خودا دەريارەى هەلبژاردەكانى لە دۆستانى خۆى هەوالى داو و كە هەميشە لە مەقامى ويستدان بۆ خودا ﴿ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْرِ وَالْمَيْمِ يُرِيدُونَ

وَجَهَهُ ﴿ الأنعام: ۵۲ ﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ ﴿۱۹﴾ إِلَّا أَتَيْنَاهُ بِمَوْزِنٍ أَلْقَلِّ ﴿۲۰﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ﴿۲۱﴾ ﴿ اللیل: ۱۹-۲۱

تایبہ تہ ندرتین وہ سفی بہ ندہ و بہ رزترین مہ قامی ٹوہ یہ کہ موریدیکی راستگو بیت لہ ویستدا، بہ ندہ بیت بؤ خودا لہ ویستیدا، ویستہ کانی وہ ک ویستہ ٹاینیبہ شہ رعیبہ کہی خودا و ابیت، ویستی تری نہ بیت لہ شتیکی تردا جگہ لہ خودا.

لہ پیشترہ قسہ کردن لہ مہ قامانہ لہ سہر رہوگی پنشہرہ وان لہ ٹیمامانی رنگہ کہ قسہ کردنیکی گشتی بیت، بؤ ہر مہ قامیک مہ قامیک ہہ یہ، بہ خستہ پرووی حہ قیقہ تی ٹو مہ قامہ و داواکاریہ کانی، ٹو ٹافاتانہی دہ بنہ ریگر لہ بہ دہ ستهینانی، کؤسپ و لہ مہ رہ کانی و باسی تایبہ تہ کانی و گشتیبہ کانی.

ہر کہ س تیپرامابیت دہ بینیت قسہی ٹیمامانی رنگہ کہ لہ سہر ٹم بہ پیرہ وہ یہ، وہ ک - سہل بن عبد اللہ السروی و ابي طالب المكي و الجنيد بن محمد و ابي عثمان النيسابوري و يحيى بن معاذ الرازي - و بہ رزتر لہ مہ چینہ ش وہ ک - ابي سليمان الداراني و عون بن عبد اللہ (کہ پیی دہ و ترا دانای ٹومعت و نمونہی زیندو).

ٹہ مانہ لہ سہر کارہ کانی دل و حال بہ شیوہ یہ کی ورد و دووردریژ و روشن و کؤکہ رہوہی مانا و بہ گشتی و بہ بی ریخستن قسہ یان کردوہ، مہ قامہ کان بہ ژمارہ یہ کی تایبہ ت سنووردار نہ کراون، ناوبراوان مہ زنتر بوون لہ وہی سہرقالی ہہ ژمار کردنی مہ قام بن، ویست و لیپرانیان مہ زنتر و بالاتر بووہ، ٹہ وان بہ دہ وری و ہرگرتنی حکمت و مہ عرفہ و پاک کردنہ وہی دل و خاوتن کردنہ وہی دہ روون و راست کردنہ وہی مامہ لہ دا دہ گہ پان، بؤ ٹو مہ بہ سته قسہ کہ م و پوختہ کانیان لیوان لیوہ بہ پیت و فہر، قسہی پاشینیش زؤد و دریز، بہ لام فہر و پیستی کہ می تیا دہ بینریت.

بزانه کوتایی ویست و لیپرانی راستگریان و خاوهن روشنبینی سی شتہ:

یہ کہ م: پەردە لادان لہ سہر مہ نزیلہ کانی بہرہ و خودا چون.

دوہم: پەردە لادان لہ سہر نہنگی و ناتہ واویبہ کانی دہ روون و ٹافاتی کردہ وہ کان و تیچوونیان.

سیئہ م: پەردە لادان لہ سہر مانای ناو و سیفہ تہ کان و حہ قیقہ تی یہ کتاپہ رستی و خوداناسی.

ئەم سى دەرگاھ: برىتنيە لە كۆكەرەوھى زانستى رىنگەكە، لەسەر ئەمە دەسورپىنەوھ و بەدورپىدا خول دەخۆن و خۆيان بۆ لای ھەلدەكەن، ھەيانە زۆرىنەى قسەى لەسەر رۆيشتن بەرەو خودا و سىفەتى مەنزىلەكانە، ھەيانە زۆربەى قسەى: لە ئافات و رىگرەكانە، ھەشيانە بەشىكى زۆرى قسەكانى: لەمەر يەكتاپەرستى و خوداناسى و ھەقىقەتى ناو و سىفاتی خودايە.

راستگۆرى زىرەك لە ھەرىكەتكە لەم سىيانە ئەوھى ھەقە و ھەرىدەگىرەت، دەىكات بە كۆمەكى داواكەى خۆى، ئەوھى ھەقە رەدى ناكاتەوھ بەھۆى كەمتەرخەمى كەسەكە لە ھەقىكى تر، ئەوھيان بەوھ بەفەرۆ نادات، چونكە كەمالى رەھا تەنھا بۆ خودايە و ھېچ بەندەيەك نىيە پلەيەكى زاتراو بە خۆى نەبەت.

پىويستە قسە لەگەل ئەھلى سەردەمى خۆماندا بە زاراوھى خۆمان بەكەين، ئەوان ھىزى ئەوھيان نىيە خۆيان يەكلا بەكەنەوھ بۆ و ھەرگىرتنى سلوك لە پىشىنى يەكەم و قسە و ھىدايەتەيان، گەر ھىدايەت و ھالى پىشىنىيان بۆ دەرىكەوئەت نەرىنى دەكەن و بە سلوكى خەلكى رەشۆكى دەزانن، بۆ كەسانى تايبەت جۆرىك لە سلوكى تر ھەيە، وەك ھەندى لە گومرايانى كەلامىيەكان و نەزانەكانىيان دەلەين: ئەوانەى پىش ئىمە سەلامەتر بوون ھەرچەند رىنگەكەى ئىمە زانايانەترە، يان يەكەلەوانەى خۆى داواتە پال فىقھ و نەگەيشتۆتە بەرزى پلە و پاىەى پىشىن دەلەيت: ئەوان دەستىيان بەتال نەبوو بۆ ھەلپىنجانى فىقھ لە دەقەكان و دامەزاندنى رىسا و ئەھكامەكانى، چونكە بە شتىكى ترەوھ خەرىك بوون، پاشىنەكان دەستىيان بۆ فىقھ كراوھ بوو، بۆيە لەم مەيدانەدا شارەزاتر و تىگەيشتووترن.

ھەموو ئەمانە بىبەشن لە ناسىنى پلە و پاىەى پىشىن و قوولى زانستىيان و كەمى زۆر لەخۆكردنىيان و كەمالى رۆشنىبىنىيان، سوئند بەخو پاشىنەكان تەنھا بە زۆر لەخۆ كردن و خەرىكبوون بە تويكەوھ خەرىك بوون، بەلام ويست و لىپرانى پىشىن چاودىرى بىنچىنەكانىيان و دانانى رىسا بۆيان و توندكردنەوھى شىرازەيان بووھ، ويست و لىپرانىيان خۆ يەكلا كەردنەوھ بوو بۆ داواى بەرز و بلند لە ھەموو شتىكدا، پاشىنەكان لە بارىكدان و پىشىنەكان لە بارىكى تردا ﴿فَدَجَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ الطلاق: ۳، باشترە بۆ ئىمە مەنزىلەكانى بەندايەتى باس لىوھ بەكەين، سنوورى ئەوھى خودا بۆ

سه‌ر پیغه مبه‌ره‌که‌ی دایبه‌زاندووه روون بکه‌ینه‌وه، ئه‌و که‌سه‌ی سنووری خودای موته‌عالی نه‌ناسیوه خودا به بیباوه‌پی و دووپیوی و سه‌سفی ده‌کات ﴿الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ التوبة: ۹۷، به ناسینی سنووره‌که‌ی په‌یبردنی تیدایه و هه‌ستان به داواکانی چاودیری پیویسته، ئه‌و کاته به‌نده باوه‌پی کامل ده‌بیت و ده‌بیته ئه‌هلی ﴿إِيَّاكَ تَبَّهٗ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِيٓثُ﴾ الفاتحة: ۵ ریکخستنیک بۆ مه‌نزله‌کان ده‌خه‌ینه روو که نالتین ته‌واو و شایسته‌یه، به‌لکو باش و گونجاوه به‌پیی ریکخستنی دیاری رویشتن به‌ره و خودا، تاکو ئه‌وه نزیکتر بیت له دابه‌زاندنیک زنه‌رواو بۆ مه‌نزله‌ی بینراو به هه‌سته‌کان، ئه‌و کات به‌راست زانین ته‌واوتر ده‌بیت و ناسینی کاملتر ده‌بی و ده‌ست به‌سه‌ردا گرتنی ناسانتر.

ئه‌مه‌یه سوودی نمونه هینانه‌وه‌یه، بریتیه له کرۆک و جه‌وه‌ری ئه‌قل، بۆیه خودا له قورئاندا نمونه‌ی زۆری هیناوه‌ته‌وه، نه‌رئی تیگه‌یشتنی ئه‌و نمونه‌ی له مرۆفه نازاناکان کردووه، ده‌فه‌رمویت ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعٰكِلُونَ﴾ العنكبوت: ۴۳.

یه که م چوار مه نزیله ی بنچینه یی

- (۱) (منزلة اليقظة) مه نزیله ی بیدار بوونه وه
 (۲) (منزلة الفكرة) مه نزیله ی بیر
 (۳) (منزلة البصيرة) مه نزیله ی رؤشبینی (به صیرت) (۴) (منزلة العزم) مه نزیله ی عزم

(۱) (منزلة اليقظة)

مه نزیله ی بیدار بوونه وه

❖ رابه رینی به ناگاهاتن

یه که مین مه نزیله ی به ندهایه تی بریتیه له بیدار بوونه وه ((اليقظة))، نه وه ش بیزاری دلّه بۆ ترسی سه رنجدان له خوی بیتاگایی، نای خودایه چنده نه و ترسه به سووده! چنده قه در و هره شه یه کی مه زنه! چنده کومه ککاره به گرتنه بهری ریگی خودا! هر که س هستی پی بکات - سویند به خودا - هستی به رزگاری کردوه، نه گرنه، نه و له هستی بیتاگاییدایه، هرکات به ناگاهات خوی ناماده دهکات به ویست و لیپرانی بۆ سه فه رکردن رووه و مه نزیله ی یه که م و نه و نیشتمانه ی لییه وه به دیلگیرا و رهوانه ی تیره کرا.

بزانه به نده بهر له گه یشتنی بانگه ر بۆ لای له خوی بیتاگاییدایه، دلّی خه وتووه و چاوه کانی به ناگا، نامۆزگاریکه ریک هاواری لیده کات، بانگی سه رفرازی پیده بیستیت، بانگه ریگی "الرحمن" بانگی لیده کات: وهره بۆ نازادی (حي على الفلاح).

یه که م ناستی نه م که سه خه وتووه: بیداری و به ناگاهاتنه له خو، باسما له باره وه کرد، بیدار بوونه وه بیزاری دلّه بۆ ترسی سه رنجدان له خوی بیتاگایی.

وهك نه وه ی نه و راستبوونه وه یه هه ستانیک بیت بۆ خودا که له م نایه ته دا نامازه ی بیدراوه ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَحْدَةِ أَنْ لِيهِ مَشْنَى وَفُرْدَى﴾ سبأ: ۶۶، راستبوونه وه بۆ خودا بریتیه له بیداری له وه نه وزی بیتاگایی، هه ستانه وه له تیکه وتنی ساردی و

خاوبوونهوه، ئهوه یه که مین شته که دلێ بهنده به زیندهگی رۆشن ده کاتهوه بۆ بینینی نووری هۆشدارێ، یه که مین نووری سه رنجی دلێ به نیعمهت له گه ل دهسته وسانی له ژماردنیا ن و دیاریکردنی کۆتاییه که یان و خۆیه کلایی کردنه وه بۆ ناسینی منهتی نیعمهتهکان و زانست به که متهرخه می له پای نیعمهتهکاندا.

ئه مه داوای بیداری و کاریگه رییته تی، گه ر له تیکه وتنی بیئاگایی راستبوویه وه بۆ رۆشنکردنه وه ی دلێ به نووری هۆشدارێ ئه و کات تیبینی کردنی نیعمهتهکانی ناوه وه و ده ره وه ی بۆ پتویست ده بیته، هه تا به دل و چا و چاویان تیبریته زۆری و مه زنی نیعمهتهکانی بۆ ده رده که ویت، بیهیوا ده بیته له ژماردنیا ن و دیاریکردنی کۆتاییه که یان، بۆیه دلێ یه کلاده بیته وه بۆ بینینی منهتی خودا به نیعمهتهکانی له سه ره ئه و، به بی ئه وه ی شایانیا ن بیته و نرخیکێ به رانه ریا ن پیشکه ش کرد بیته، ئه و کاته هه ست به که متهرخه می له ئه رکی سه رشانی ده کات که هه ستانه به شوکری خودا.

بینینی ئه و منه ته خوا ییه و که متهرخه می خۆی شایسته ی ده کات به دوو جوړ له به ندایه تی: خۆشه ویستی خاوه ن نیعمهت و ناوه ی تانی و یادکردنی و چوونه ژیر فه رمانه کانییه وه و بیژکردنه وه له ده روونی خۆی به وه ی نه یه توانیه وه شوکری نیعمهتهکانی بکات، ئه و کات ته حقیقی ((أبوء لك بنعمتك علي وأبوء بذنبي فأغفر لي فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت)) ده کات، ده زانیت که ئه م داوای لیخۆشبوونه شایسته ی ئه وه یه پتی بو تریته سه ره وه ی داوای لیخۆشبوون "سید الإستغفار"، ئه و کات ده زانیت گه ر خودا سه زای ئه هلی ئاسمانه کان و زه وی بدات سه زایان ده دات و سه تهما ن لی ناکات، گه ر به زه بیان پی بکات به زه بییه که ی با شتره بۆ ئه وان له کرداره کانیان، ئه و کات ده زانیت بهنده به رده وام به ره و لای خودا ده پوات له نیوان خویندنه وه و بینینی منهتی خودایی و سه رنجدانی که متهرخه می خۆی.

ئه م بینین و سه رنجدانه سه رده کیشیت بۆ خویندنه وه ی خراپه کانی خۆی و وه ستان له سه ره په شه کانی و خۆ ناماده کردن بۆ چاره سه ری و خۆرزگه رکردن له به ندایه تییه که ی و داوای رزگاری به پالفته کردنی.

سه رنجی ئه و خراپانه ده دات پیشتر ئه نجامی داو، ده زانیت - له وه ی لی ئی وه شاهه ته وه - له به رده م هه ره شه یه کی مه زندایه، ئه و خه ریکه تیا ده چیت به وه رگرتنه وه ی مانی خاوه ن ماف، خودای موته عال زه می ئه وانه ده کات که کاره

خرابه‌کانی پیشووی خویان له بیر ده‌چیت ﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ﴾ الکهف: ۵۷، کاتیک گونا‌ه‌کانی خوی ده‌خوینیت‌هه خوی به‌کلا ده‌کاته‌وه بۆ زانست و کار و له کویلا‌یه‌تی گونا‌ه‌کانی خوی رزگار ده‌کات به داوای لیخۆش بوون و په‌شیمانی، هه‌روه‌ها داوای پالفته‌کردن که بریتیبه له پاک‌کردنه‌وه‌ی باوهر و مه‌عریفه له پیسی گونا‌ه، وه‌ک پالفته‌کردنی زیز و زیو که پاک‌کردنه‌وه‌یانه له خه‌وشوخال، ناتوانیت بچیته به‌ه‌شته‌وه به‌و پالفته‌کردنه نه‌بیت، به‌ه‌شت پاک و بینگه‌رده و ته‌نها پاکان و بینگه‌ردانی تیده‌چیت، بویه فریشته‌کان پیمان ده‌لین ﴿ سَلِّمْ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴾ الزمر: ۷۳ ﴿ الَّذِينَ نُوَفِّقُهُمُ الْمَلٰئِكَةَ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلِّمْ عَلَيْكُمْ اَدْخُلُوا الْجَنَّةَ ﴾ النحل: ۳۲، له به‌ه‌شتدا گه‌ردیله‌یه‌ک له پیسی بوونی نییه.

ئه‌م پالفته‌کردنه له دونیادا به‌گرتنه‌به‌ری چوار رینگه‌یه:

ته‌وبه‌کردن، داوای لیخۆشبوون، ئه‌نجامدانی کرداری چاکه‌ی سپه‌روه‌هی گونا‌ه، چواره‌میش به‌لا و ناخۆشیبه‌کان که ده‌بنه که‌فاره‌تی گونا‌هان.

گه‌ر ئه‌م چواره پالفته‌ی کرد و خاوینی کرده‌وه ده‌چیته ریزی ئه‌وانه‌وه فریشته‌کان به‌باشی گیانیان ده‌کیشن و مژده‌ی پیده‌دهن به‌به‌ه‌شت و ده‌بیت به‌یه‌کیک له‌وانه‌ی ﴿ تَسْتَزَلُّ عَلَيْهِمُ الْمَلٰئِكَةُ ﴾ فصلت: ۴۰، له کاتی مردن ﴿ اَلَّا تَخٰفُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَنْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴾ ﴿ نَحْنُ اَوْلٰی اُولٰٓئِكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ وَاَنْتُمْ فِيهَا مَاتَشْتَهٰی اَنْفُسُكُمْ وَاَنْتُمْ فِيهَا مَاتَدْعَوْنَ ﴾ ﴿ نُوَلِّیْ مِنْ غَفُوْرٍ رَّحِيْمٍ ﴾ فصلت: ۳۰ - ۳۲

گه‌ر ئه‌م چواره پالفته‌ی نه‌کرد و پاک‌ی نه‌کرده‌وه، ته‌وبه‌که‌ی ته‌وبه‌ی به‌کجاری و ته‌واوه‌تی نه‌بیت و داوای لیخۆشبوونه‌که‌ی کامل و ته‌واو نه‌بیت (داوای لیخۆشبوونی ته‌واو پیویسته له سه‌رجه‌م گونا‌ه‌کان به‌دوور بیت و په‌شیمانان له‌گه‌لدا بیت، نه‌ک پیاله‌ی ناره‌قه‌که‌ی له‌ده‌ستدا بیت و بلیت "استغفر الله" پاشان پیاله‌که بیات بۆ ده‌می)، چاکه‌کانی له‌چه‌ندی و چۆنیتیدا نه‌گاته ئاستی که‌فاره‌تی گونا‌ه‌کانی، هه‌ر به‌و جۆره به‌لا و ناخۆشیبه‌کانی ژبانی گونا‌ه‌کانی به‌ته‌واوی نه‌سپرتنه‌وه - ئه‌مه‌یان به‌هۆی گه‌وره‌ی گونا‌ه‌کانیبه‌وه، یان به‌هۆی لاوازی پالفته‌که‌ره‌کانه‌وه، یان به‌هۆی هه‌ردووکیانه‌وه - ئه‌وا له‌به‌رزه‌خدا به‌سئ شت پالفته‌ ده‌بیت:

بەكەم: نوپۇزى جەنازە لەسەرى، داۋاى لىخۇشبوون بۆى و شفاعەتى ئەوان بۆى.
دووم: پاكبوونەو بە فېتنەى گۆر و ترساندى دوو فرېشتەى پرسىياركە و تاقىكەرەو، گۆرەوشار و ترسان.

سېيەم: ئەوئى برا موسلمانەكانى لە كارى چاكە ھەدىيەى دەكەن، لە خېر و حج و رۆژوو و خوئىندى قورئان و نوپۇز، خېرى ئەوانەى بۆ رەوانە بكەن، گەيشتنى خېرى صەدەقە و دوعا كۆدەنگى لەسەرە، ئىمام ئەحمەد دەفەرموئىت: لەو دوانەدا ناكۆكى بوونى نېيە لەوانى تردا ناكۆكى ھەيە، زۆرىنە لەسەر ئەوان كە حج دەگات، ئەبو حەنىفە دەفەرموئىت: تەنھا بەخشىنى مال و دارايى پى دەگات، ئىمامى ئەحمەد و ئەوانەى لەگەل ئەون مەزھەبەكەيان لەم بابەتەدا فراوانترىن مەزھەبە، دەئىن: ھەر كارىك نرىكبوونەو بەئىت لە خودا بە مردوو دەگات، بەدەنى و دارايى.

گەر ئەم سىانەش پالفتەى نەكرد ئەوا لە وەستان لە بەردەم خودادا بە چوار شت پالفتە دەبېت:

ترسەكانى قىامەت و ترسى وەستان لە بەردەم خودا و شفاعەتى شفاعەتكاران و لىبوردنى خودا — عز وجل —

گەر ئەم سى وئىستگەيە (لە دونيا و لە بەرزەخ و لە رۆژى حساب) نەيتوانى پالفتەى بكات ئەوا دەبېت بخرىتە ناو كوورەى ناگرەو، ئەو كارەش بەزەبىيە لەپاى ئەو كەسەدا تا لە ناگردا پالفتە بېت و پاك بېتتەو، ئاگر پاككەرەو و پالفتەكەر بېت بۆ لىكردنەوئى پېسىيەكانى، مانەوئى لە ناگردا بەپىي كەم و زۆرى پېسىيەكەيەتى، ھەرەھا بەپىي بەھىزى و لاوازى و كۆمابوونى گوناھەكانى، كە پېسىيەكەى لىبوويەو و ئالتوونەكەى پالفتە بوو و خاوتىن و بى خەوش ماپەو لە ئاگر دەردەھىنرىت و دەخرىتە بەھەشتەو.

بەرزترىن ئاستى بىداربوونەو (اليقظة) لاكردنەويە بەلاى زۆرى و كەمى رۆژەكانى تەمەندا، خۆلادان لە بەفەرۆدانىيان، تۆمەتباركردنى بۆ بە ھاناچوونى ئەوئى ماو و باربووكردنەوئى لەدەست چووەكانى.

وردنەبېتەو لەوئى لای ماو لە زياد و لە كەم، فرىاي لەدەستچووەكانى تەمەنى دەكەوئىت، ئەو برە تەمەنى كە ماو بە ھېچ نرخیك ناپېورئىت، ساتەكانى تەمەنى —

بہ لگو ہناسہ کانی - دستپتوہ دہ گریٹ لہ وہی لہ شتی کدا بہ ختی بکات رہ زامہندی
 خوی لہ سہر نہ بیت، ئەمہ یہ حقیقہ تی ئەو زیان تومہ ندیبہی مہردومان تیایدا
 ہاوبہ شن، لہ گہ ل جیاوازیان لہ برہ کہیدا کہم یان زور، ہر ہناسہ یہک دیتہ دہرہ وہ
 و لہ رہ زامہندی خودادا بہخت ناکریٹ لہ رژی دوا پیدا پہ شیمانی بہ دواوہ یہ،
 وہستانیکہ لہ سہر ریگہی بہرہ و خودا چون، یان شکستیکہ گہر بہردوام بیت لہ سہر
 گوناہان، یان پەردہ یہ کہ گہر بوو بہ ریگر لہ سہر ریگہی بہرہ و خودا چونی۔

ئوہ نووریگہ بیداریوونہ وہی بہ دوا ی خویدا ہیناوہ، دل پتی نورانی بووہ بہ بینینی
 ہوشداربوونہ وہ، بہ پتی بہ ہیزی و لاوازی نوورہ کہ بینینی نیعمہ تہ کانی بۆ یہ کلا
 دہ بیتہ وہ، ئەو کہ سہی کہ تہ نہا نیعمہ تی خودا لہ خواردن و خواردنہ وہ و
 تہندروستی جہستہ و ریژ و ناویانگی ناو خہ لگی دہ بینیت بہ شی لہ و نوورہ نہ دراوہ،
 نیعمہ تی خودا بہ نیسلام و نیمان و کیشکردنی بہندہ کہی بۆ رووکردنہ خودا و
 خۆشی لہ یادی خودا و چیژوہ رگرتن لہ گوپراپہ لیبہ، ئەمانہ مہ زنتین نیعمہ تن،
 ئەمانہ ش بہ نووری ئەقل و ہیدایہ تی کرمہ ک کردنی خودایی پہ ی پی دہ برین۔

ہر بہ و جورہ ئەخلاقی مامہ لہی لہ گہ ل منہ تہ کانی خودا لہ سہری، بہ بینینیان و
 خودیتندنہ وہ یان لہ ریگہی مہوری خووخدہ و تاریکی دہروونہ وہ، سہیرکردنی ئەہلی
 بہ لا - کہ بریتین لہ ئەہلی بیتاگایی لہ خودا و بیدعہ کاری لہ ٹایینی خودادا - ئەو دوو
 پۆلہ ئەہلی بہ لای راستہ قینہن، کہ ئەوانی بیننی و زانی لہ سہر چین نیعمہ تی خودا لہ
 دلیدا مہ زن دہ بیت و پالفتہ دہ بی و نرخ و بہہای دہ زانیت، جوانی دژ دژکی تر
 دہریدہ خات، شتہ کان بہ دژہ کانیاں جیا دہ بنہ وہ۔

تہانہ ت لہ کہ مالی نیعمہ تی ئەہلی بہ ہشت بریتیہ لہ بینینی ئەہلی دۆزہ خ و ئەو
 سزایہی تییگہ و توون۔

بینین و خویندنہ وہی گوناہ و خرابہ کان بہ سی شت دہ بیت: بہ مہ زنپراگرتنی حہق و
 ناسینی دہروون و بہ راست زانینی مہرہ شہ کان۔

ہر کہ س مہ زنی خودای مو تہ عال لہ دلیدا کامل بیت سہرپیچی کردنی لا گہ ورہ
 دہ بیت، چونکہ سہرپیچی کہ سی گہ ورہ و ہک سہرپیچی نیہ لہ کہ سانی خوار ئەو،
 ہر کہ س نہ فسی خوی بناسیت و لہ حقیقہ تی بگات، و تیبگات لہ ہموو سات و

ھەناسە يەكيدا چەندە ھەزار و ئاتاجى دەرگای خودايە، ئەو كات تاوانى سەرپىچى لە
فەرمانى كەسك كە زۆر پىويستى پىيەتى لا گەرە دەبىت.

گەر نزمىيى ئەو نەفسەي بۆ دەركەوت - لەگەل ناسىنى گەرەيى ئەو كەسەي
سەرپىچى لىدەكات - ئەوا تاوانەكانى لا گەرە دەبىت و خۆي يەكلا دەكاتەو بۆ
رزگار بوون لىيان، خۆيەكلا كەردنەو بۆ رزگار بوون لە تاوانەكان بەپىتى بەراست
زانىنى ھەرەشەكانى خودا و يەقەن بە بوونى ئەو ھەرەشانە يە.

خولگەي سەعادەت و مېخى دەستارپى بەختەو ھەرى لەسەر بەراستزانىنى ھەرەشەكانە،
ئەگەر لە دليدا بەراستزانىنى ھەرەشەكان پەكى كەوت، ئەوا ئەو دلە بە جۆرەك
دادەروختىت و ويران دەبىت ھىوای رزگار بوونى لى ناكرىت، خودای مۆتەعال
رايگە ياندوو ھە بەلگە و نىشانەكان و ئاگادار كەردنەو ھەكان تەنھا ئەوانە دەيانناسن و
لىيان تىدەگەن كە ھەرەشەكانى خودا بەراست دەزانن، ھەر ئەوانەش شاىستەي
ترساندن و ئاگادار كەردنەو ھەن، ئەوانەن سوود لە بەلگە و نىشانەكان دەبىنن ﴿إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ﴾ ھود: ۱۰۳ ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ يَّحْشَهَا﴾ النازعات: ۴۵
﴿فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِبِدِ﴾ ق: ۴۵

خودای مۆتەعال راي دەگە يە نىت كە ئەھلى سەرفرازي لە دونيا و دواپۆژدا ئەوانەن
ھەرەشەكان بەراست دەزانن و لىيان دەترسن، دەفەرموئەت ﴿وَلَنَسُكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ
مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَن خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِبِدِ﴾ ۱۴ إبراهيم:

زانىنى كەم و زۆرى رۆژەكانى تەمەن بەسى شت دىتە راستە: گوئىگرتن لە زانست،
وہ لامدانەو ھى بانگخووزى خۆپارىزى لە ھەرام و دۆستايەتى سالتان،
بەدەستھىنانى ئەم سىانە لە دەستبەردار بوون و خۆپوو تکرەنەو ھەدايە لە
خووخدەي خراپ و ناپەسەند.

سالىكى رىگەي خودا: بەپىتى زانستى بە پلە و ئاستى كاروكر دەو ھەكان و بەنرخىي
بەدەستھىنانىان ناسىنى بە كەم و زۆرى حال و ئيمان لا دروست دەبىت، ھەر بەو جۆرە
پشكەنىنى "وہ لامدانەو ھى بانگخووز بۆ بەرزپاگرتنى سنوورەكانى خودا" لە دليدا: ئايا
خىرا وەلامى دەداتەو ھە يان ھىواش؟ بەپىتى وەلامدانەو ھى بانگى بانگكەرەكە - بەخىرايى
يان بەھىواشى - كەم و زۆرى بەرھەم دىت.

هەر به و جۆره هاوه‌لی که سانی خاوه‌ن ویست و لیبران، خۆ به کلاکه‌ره‌وه بۆ په‌یوه‌ستبوون به کۆپی بالای فریشته‌کان (الملا الأعلى)، له و رینگه‌یه‌وه له زیاد و که‌می خۆی ده‌گات.

ئ‌وه‌ی که ه‌موو ئ‌ه‌مانه‌ی پێده‌گرێته ده‌ست ده‌رچوونه له خوخته و ده‌قپێوه‌گیراوه‌کان و نیشه‌جێکردنی ده‌روون به‌دوور له‌وانه، نامۆبوون له‌ناو ئ‌ه‌ه‌لی بیتاگایی و پشتکه‌ران له‌خودا، خراپترین زیان بۆ که‌سێک ئ‌ه‌وه‌یه‌ خوخته‌کان جله‌وی بگرنه‌ ده‌ست، بپاوه‌ران به‌خوخته‌ی جینگیر له‌لایان و هاتوو له‌باوباپیرانه‌وه به‌ره‌ستکاری پێغه‌مبه‌رانیان ده‌کرد، ه‌ر که‌س ده‌روونی خۆی دوور له‌وانه نیشه‌جێ نه‌کات و لییان نه‌یه‌ته‌ ده‌ره‌وه و خۆی بۆ ئ‌ه‌وه‌ی لێی داواکراوه‌ ناماده‌ نه‌کات ئ‌ه‌وه‌ دا‌ب‌راوه و له‌رزگاری و به‌ده‌سته‌ینانی سه‌رکه‌وتن به‌ری لینگیراوه

﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ أَقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾﴾ التوبة: ٤٦.

(۲) (منزلة الفكرة)

مه‌نزله‌ی بیر

که بیدار بونه‌وه تیر و ته‌واو ده‌بیت به‌دوای خؤیدا "بیر" ده‌هینیت، نه‌وش-وهک پیشتەر
 نامازهمان پیگرد- چاوتیبری نی دلّه بق رووگی داوا به مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌تانی.
 بیر دوو بیره: بیریک په‌یوه‌سته به زانست و ناسینه‌وه، بیریک په‌یوه‌سته به داوا و
ویسته‌وه.

نه‌وه‌ی په‌یوه‌سته به زانست و ناسینه‌وه: بریتیه له جیاکردنه‌وه‌ی حق و باتل
 له‌یکتر، ه‌روه‌ها جیاکردنه‌وه‌ی نه‌ری و نه‌ری (جیگیرکردن و سرینه‌وه)، نه‌وش که
 په‌یوه‌سته به داوا و ویسته‌وه: نه‌و بیره به به‌سوودی له بیسوود پی جیا‌ده‌که‌یه‌وه.
 دواتر له گرتنه‌به‌ری ریگی به‌ده‌سته‌تانی نه‌وه‌ی سوود ده‌گه‌یه‌نیت بیریکی تری
 لیوه په‌یدا ده‌بیت، ه‌روه‌ها له‌سه‌ر ریگی نه‌وه‌ی زیان ده‌گه‌یه‌نیت و ده‌ست‌به‌رداری
 ده‌بیت دیسان بیریکی تر سه‌ره‌ل‌دات.

نه‌مه‌شه‌ش به‌ش که مه‌یدانی بیرکردنه‌وه‌ی زانایانن و حه‌وته‌می نیبه.

بنچینه‌که‌یان:

بیر له یه‌کتابه‌رستیدا: بریتیه له ه‌ه‌ولی ناماده‌کردنی به‌لگه‌کانی یه‌کتابه‌رستی،
 ه‌روه‌ها به‌لگه و نیشانه‌کان له‌سه‌ر پوچی هاوه‌لدانان و بیینه‌ماپوونی، خواوه‌ندی
 ه‌رگیز بق دوو که‌س جیگیر ناکری و ساغ نابیته‌وه، وهک چۆن په‌روه‌ردگاری له هیچ
 ریگی‌یه‌که‌وه بق که‌سیکی تر جگه له خودا جیگیر ناکری و ساغ نابیته‌وه، ه‌ر به‌و
 جۆره تیگه‌یشتن له‌وه‌ی که پوچترینی پوچان بریتیه له په‌رستنی دوو که‌س و
 پشت‌به‌ستن به دوو که‌س، به‌لگو په‌رسش و به‌ندایه‌تی تنها و تنها بق یه‌ک خودایه،
 نه‌و خودایه‌ی په‌روه‌ردگاری راسته‌قینه‌یه و تاک و تنها و زال و به‌ده‌سه‌لاته.

نه‌م بیره بریتیه له حه‌قیقه‌تی خۆبه‌ریکردن و پیدانی وه‌لا (البراء والولاء)، خۆبه‌ریکردن
 له په‌رستنی که‌سیک جگه له خودا و پیدانی وه‌لا به خودا، خودای موته‌عال ده‌فرمویت

﴿ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْمَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ ﴾ الممتحنة: ۴،
 هر وه‌ها ده‌فرمویت ﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿۷۸﴾ إِلَّا الَّذِي
 فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيِّدِي ﴾ الزخرف: ۲۶-۲۷، ﴿ يَنْقُومُ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿۷۸﴾ إِنِّي وَجْهَتُ
 وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ خَافِيًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ الأنعام: ۷۸-
 ۷۹، هر وه‌ها ﴿ إِنِّي وَجْهَتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ خَافِيًا ﴾ الأنعام:
 ۷۹، خودای مونه‌عال به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌فرمویت ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿۱﴾ لَا
 أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿۲﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿۳﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿۴﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ
 مَا أَعْبُدُ ﴿۵﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿۶﴾ ﴾ الكافرون: ۱-۶، ثم خو به‌ریکردنه لییان و
 له‌وی ده‌یانپه‌رست به به‌ریبیون له هاوه‌لدانان بۆ خودا ناوره‌دی کرد.

به‌ریبیون بریتییه له حه‌قیقه‌ی سرینه‌وه و جیگیرکردن، به سرینه‌وه‌ی خو‌شه‌ویستی
 که‌سیک، شتیک جگه له خودا له دلیدا له‌پووی زانست و ویست و په‌رسته‌وه وه‌ک
 چون له بووندا سراوه‌ته‌وه و جیگیرکردنی به‌ته‌نها بۆ خواوه‌ندی خودای مونه‌عال.
 هر وه‌ها بریتییه له حه‌قیقه‌تی کو‌کردنه‌وه و جیابوونه‌وه: جیاوازی ده‌کات له‌نیوان
 خودای حه‌ق و نه‌وانه‌دا که بانگه‌شی پوچی خواوه‌ندیان بۆ ده‌کریت، به‌خودا
 زانین و په‌رسش و خو‌شه‌ویستی و ترس و رجا و پشتبه‌ستن و داوای کۆمه‌کی ته‌نها
 له‌سه‌ر خودای حه‌ق ده‌بییت که هیچ خودایه‌ک جگه له‌ته‌وه بوونی نییه.

هر وه‌ها بریتییه له حه‌قیقه‌تی خو‌دارپنن و ته‌نهاکردنه‌وه له به‌ندایه‌تی بۆ هر که‌سیک
 جگه له خودا و له خوارخوداوه، له به‌ندایه‌تی هه‌موو نه‌وانه خو‌ی داده‌پنیت و خودا به
 په‌رستن تا‌ک و ته‌نها ده‌کاته‌وه، خو‌دارپنن نه‌ریکردنه و ته‌نهاکردنه‌وه‌ش جیگیرکردنه،
 کو‌کردنه‌وه‌ی هه‌ردووکیان به‌یه‌که‌وه بریتییه له یه‌کتابه‌رستی.

ئه‌مه بریتییه له وه‌لا و به‌را، و سرینه و جیگیرکردن، و کو‌کردنه‌وه و جیاکردنه‌وه،
 و خو‌دارپنن و ته‌نهاکردنه‌وه. ته‌نهاکردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ست به یه‌کتایی خواوه‌ندی بریتییه
 له سوودی به به‌ره‌م و رزگارکه‌ر که ئاسووده‌یی و رزگاری لێوه به‌ده‌ست دیت.

(۲) (منزلة البصيرة)

مەنزىلەى رۇشنىبىنى

❁ رۇشنىبىنىيەكان ھىدايەتدەرن

كە بىرى كەسەكە راست و دروست بوو دەرگای ((رۇشنىبىنى)) بۆ دەكرىتەوہ كە برىتىيە لە بوونى نوورىك لە دلدا بەلئىن و ھەرەشەكان و بەھەشت و ناگرى پى بىبىنىت، ھەرەھا ئەوہى خودا لە بەھەشتدا بۆ دۆستەكانى نامادەى كردوہ و ئەوہى لە دۆزەخدا بۆ دۆزمنەكانى دايناوہ، خەلكى دەبىنىت لە گۆرەكانيان ھاتوونەتە دەرەوہ و دەچن بە دەم بانگى حەقەوہ، فرىشتەكانى ئاسمان دابەزىوون و ئابلوقەيان داون، دادگايى دانراوہ و لاپەرەى كردارەكان والاكراون، پىغەمبەران و شايەتەكان دەھىترىن، ترازووى پىوانە دانراوہ، لاپەرەكان دەچن بە ئاسماندا و بالادەگرەوہ، دۆزمنان كۆدەكرىتەوہ، ھەر خاوەن حەقك دەستى بە و كەسەوہ گرتوہ كە حەقى لايەتى، حەوزى كەوسەر و كوپەكانى لە دوورەوہ ديارن، نوور دابەش دەكرىت بۆ ئەوہى بەھۆيەوہ ئەھلى بەھەشت خۆيان بگەيەننە بەھەشت، ناگر ھەندىكى ھەندىكى تىرى وردوخاش دەكات، ئەوانەى دەكەونە ناوى چەند بەرانبەرى رزگاربووان.

لە دلدا چاويك دەكرىتەوہ و ھەموو ئەوانەى پى دەبىنىت، گەواھىدەرىك لە گەواھىدەرانى دواپۆژ لە دلدا راست دەبىتەوہ و دواپۆژ و بەرداوامى دواپۆژى نیشان دەدات، ھەرەھا دونيا و خىرايى تياچوونى دەخاتە پىش چاو.

((رۇشنىبىنى)) نوورىكە خودا ھەلیدەداتە ناو دلەوہ، بەھۆى ئەو نوورەوہ راستىتى ئەوہى پىغەمبەران ھەواليان پىداوہ دەبىنىت، وەك ئەوہى بە چاوى سەر بىبىنىت، سوود و قازانجى ئەوہى پىغەمبەران بانگيان بۆ كردوہ بە دەست دەھىنىت و خۆى لە زيانى سەرپىچى بانگى پىغەمبەران دوورەخاتەوہ، ئەمە ماناى قسەى ھەندى لە عارىفانە ((رۇشنىبىنى برىتىيە لە پياچوونەوہ بۆ دلنباوون لە سوود لىبىنىن و زيان لىبىنىنى شتىك))، ھەندىكى تريان ھەرموويانە ((رۇشنىبىنى ئەو شتەيە تۆ لە سەرگەردانى رزگار دەكات، جا يان بە باوہر يان بە بىنىن))

"رۆشنبینی" سۆ پلەیه: ھەر کەس کاملیان بکات ئەوا رۆشنبینی تەواوکردووه، رۆشنبینیەك لە ناو و سیفەتەکانی خودای مۆتەعالدا، و رۆشنبینیەك لە بکە و مەکە (ئەمر و نەھیدا)دا، و رۆشنبینیەك لە بەلێن و ھەرەشەکاندا.

❖ یەكەمین ئاستی رۆشنبینی (بەصیرەت)

رۆشنبینی لە ناو و سیفەتەکاندا: باوەرپت رووبەرووی گومانیک نەبیتەو پێچەوانەنی ئەو بێت خودا وەسفی خۆی پێکردووه، یان پێغەمبەرەكەئە وەسفی کردووه، بەلکو گومان لە ناو و سیفەتەکاندا وەك گومان وابیت لە بوونی خودا، ھەردووکیان لای ئەھلی رۆشنبینی لە بەلادا یەكسانن.

دامەزرانی ئەم حەقیقەتە بەم جۆرەیه: دلت پەرەردگار-تبارك وتعالی- لەسەر عەرشەكەئە ببینیت، كە ئەمر و نەھئە دەردەكات، ئاگادار و بینەرە بە جۆلەئە گورە و بچووكی جیھان و كەسەكان و بوونەكان، دەنگیان دەبیسیتیت، چاودێری ویزدان و نەھنی پەنھانیانە، كاروباری مەملەكەتەكەئە لەژێر بەرپۆھەردنی ئەودایە، وەسفاكراوہ بە سیفاتی كەمال و شكۆمەندی، پاك و بێگەردە لە نەنگی و ناتەواوی و نمونە و ھاوشیوہ، ئەو بەو جۆرەئە خۆئە كەتیبەكەئە ئیدا باس خۆئە کردووه، لەسەر و وەسفی دروستكراوہ كانیوہ، زیندووہ و نامریت، راگری بوونە و ناخەویت، زانایە و گردیلەئەكی لە ئاسمان و زەوی لئە بزر نابیت، بەصیرە و لە شەوئەكی تاریكدا و لەسەر تاشەبەردیت مێروولەئەك دەبینیت و دەنگی پێئە دەبیسیتیت، بیسەرە و دەنگەكان بە جیاوازی زمانیان و جۆراو جۆری پێوئەستییانەوہ دەبیسیتیت، وشەكانی راست و دروستن، سیفاتی كانی بالاترن لەوہئە بە سیفاتی دروستكراوہ كانی بشووبھێنرین و بەرجەستە بكرین و نموناندنیان بۆ بكریت، خودی خودا مەزنتر و بالاترە لەوہئە بە خودیكی تر بچوونریت، كردارەكانی دادپەرەرانە و دانایانە و بەبەزەبیانە و چاكەخوازانە و بەخشندانە ھەموو مەزۆف و سەرچەم دروستكراوہ كانی تری گرتۆتەوہ، بوون و بریار (خەلق و ئەمر) ھەر بۆ ئەوہ، نەعمەت و چاكە ھەر لای ئەوہ، مۆلك و ستایش ھئە ئەوہ، سەنا و شكۆمەندی بۆ ئەوہ، یەكەمینە و بەر لەو ھێچ نەبووہ، دواھەمینە و لەدوای ئەو ھێچ نییە، دیارە و ھێچ بە سەرئەوہ نییە، شاراوہیە و ھێچ لە خواریوہ نییە، ناوہ كانی ھەر ھەموو ناوی مەدح و ستایش و سەنا و شكۆدانە پالان، بۆئە ئەو ناوانە ناوی جوانن (الحسنی)، سیفەتەكانی ھەر ھەموو سیفەتی كەمالان،

ئه وسافه کانی هر هه موو ئه وسافی شکۆمه ندین، کرداره کانی هر هه موو دانایی و به زهیی و به رژه وهندی خهلقن و دادپهروه رانهن، هر چی دروستکراوه ئاماژهی بۆ ده کهن، رینماییکاری که سێکن به چاوی روشن بۆ لای خودا ته ماشایان بکات، ئاسمانه کان و زهوی و ئه وهی له نێوانیاندا به هه روا و به بی هۆ دروستی نه کردوون، مرۆفیشی به بی کار و حیکمهت ویل نه کردووه، بوونه وهری به دیهیناوه بۆ ههستان به به کتاپه رستی و به ندایه تی، نیعمه ته کانی خۆی به سه ردا داباراندوون تا کو به هۆی شوکر کردنه وه بگه نه ریز و پله و پایه ی مه زن، خۆی به چه ندین ناساندن به دروستکراوه کانی ناساندووه، نیشانه ی بۆ خستوونه ته روو و به لگه ی جۆراوجۆری بۆ هیناونه ته وه، بانگی کردوون بۆ خۆشویستنی خودا له هه موو ده رگایه که وه، به هیزترین هۆکاری له نێوان خۆی و ئه واندا دریزه پێداوه، نیعمه تی بێشوماری بۆ ته واو کردوون و به لگه ی گومان بیری بۆ هیناونه ته وه، لێشای نیعمه تی به سه ریاندا ریزاوه، له سه ر خۆی به زهیی نووسیوه، دهسته به ری ئه و نووسراوه ی کردووه که نووسیویه تی: به زهیی زاله به سه ر توو په بیدا.

جیاوازی ئاستی خه لک له م رۆشن بینییه دا به پیتی جیاوازی ئاستی ناسین و تیگه یشتنیانه له دهقی فه رمووده ی پێغه مبه ر و زانست به فه سادی ئه و گومانانه ی پێچه وانه ی حه قیقه تی فه رمووده کانن.

بۆیه لاوازترین رۆشن بینی بریتیه له رۆشن بینی ئه هلی که لامی پووچ و زه مکراو که پێشین به خراب دایانناوه، به هۆی نه زانینیان به دهقه کان و مانا کانیان و زالبوونی گومانی پووچ به سه ر دلایندا، گه ر سه رنجیکتی حالی خه لکی ره شوکی بده ی - که لای زۆرینه ی ئه هلی که لام به باوه ردار ته ماشا ناکرین - رۆشن بینی له بۆچوونه کانیاندا زیاتره و باوه ریان به هیزتره، خه لکی ره شوکی خویان راده سستی وه چی ده کهن و مل به حه ق ده دن.

❖ ئاستی دووهم له رۆشن بینی

رۆشن بینی له بکه و مه که (ئه مر و نه هی) دا: که بریتیه له خۆدارین له هر به ره له سته کارییه ک به ته ئویلکردن و شوینکه وتنی کو پیرانه و ئاره زووبازی، له دلایدا گومانیک نامینیته وه به ره له سستی زانست به "بکه و مه که" ی خودایی بکات، ئاره زوویه کی تیا نامینیته وه رێگری بکات له جیبه جی کردنی "بکه و مه که" و

دەستبۇردىيان، شوپىنكەوتنى كۆپرانەى تيا نامىنىتەوه ئاسوودەى بكات لە كۆشش بۆ وەرگرتنى ئەحكام لە چراى دەقەكان، ئەھلى رۆشنىبىنى لە زانايان لەم حەقىقەتانە تىگەبىشتون.

﴿ ئاستى سىيەم: رۆشنىبىنى لە بەئىن و ھەرەشەدا ﴾

ئەوھىيە گەواھى بەدەى كە خودا لەسەر ھەموو نەفسىك و ھەستاوھ بەوھى بەدەستى دەھىنىت لە خىر و لە شەر، لە ئىستا و لە داھاتوودا و لە خانەى كوردەوھ و خانەى پاداشت و سزادا. ئەو راستىيە داواكارى خواوھندى خودا و پەروەردگارى و دادپەروەرى و دانايى ئەوھ، گومان لەوھدا گومانە لە خواوھندى و پەروەردگارى خودا، بەلكو گومانە لە بوونى خودا، ھەرگىز پىچەوانەى ئەوھ بۆ خودا شىا و نىيە، نابىت پەكخستنى كارى دروستكراوھكان و وىلكردنىيان و وازلەھىتەيان بەدرىتە پال خودا، ئەو-سبحانە-بەرز و بلندترە لەوھى ئەم جۆرە بىركردنەوانەى بەدرىتە پال.

گەواھىدانى ژىرى بە بوونى پاداشت و سزا و ھك گەواھىدان وايە بە بەكتاپەرسى، بۆيە دروست ئەوھىيە كە زىندووبوونەوھ بە ئەقل و بىر زانراوھ، لە رىگەى "وھى" شەوھ و رەدەكارىيەكان بەر دەست دەكەون، بەو ھۆيەوھىيە خودا نەرىكردنى زىندووبوونەوھى بە بىياوھەرى بە خودى خۆى-سبحانە- داناوھ ﴿وَإِنْ تَعَجَبْتَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَوْ نَا لَيْفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَعْلَىٰ فِي أَعْيُنِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ الرعد: ۵.

لەسەر ئەم نايەتە پىرۆزە دوو بۆچوون ھەيە:

يەكەم: گەر سەرت سوپىمىنى لەم قەسەيان ﴿أَوَءَا كُنَّا تُرَابًا أَوْ نَا لَيْفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾، قەسەكەيان جىي سەرسوپمانە! چۆن نەرىي زىندووبوونەوھ دەكەن، لە كاتىكدا ئەوانە لە خاك دروستكران و شتىك نەبوون.

دووم: گەر سەرت سوپىمىنى لەو ھاوھەلەدانانەى بۆ خودا بىريارى دەدەن و ملكەچ نەبوونيان بۆ بەكتاپەرسى و بەندايەتى تەنھا بۆ خوداى تاق و تەنھا و بىياوھەل، ئەوا نەرىكردنى زىندووبوونەوھ ووتنى ﴿أَوَءَا كُنَّا تُرَابًا أَوْ نَا لَيْفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ لەوھ زىاتر جىگەى سەرسوپمانە.

لەسەر ئەم دوو قەسە: نەرىكردنى زىندوو بوونەوہ کارىكى سەرسوپرەينە كە لە مرؤف دەوہ شىتەوہ، ھەر ئەوہش ماناى نەرىكردنى پەرورەدگار و بىباوہرپىيە پىنى و سەرىپچىيە لە خواوہندى خودا و توانىن و دانايى و دادپەرورەى و دەسەلاتى.

لاى "شيخ الإسلام الهروي" - خاوەنى كتيبي "منازل السائرین" كە نىمە شروفيەى دەكەين - رنگەيەكى تریبۆ "رؤشنىنى (بصرة) باس لىوہ دەكرىت، ئەو دەلەيت ((رؤشنىنى ئەوہيە رزگار ت بكات لە سەرگەردانى))، لە لاى ناویرا و پەكەمىن پلەى رؤشنىنى ئەوہيە بزانیت فەرموودەكانى پىغەمبەر (ﷺ) شاىستەن بەوہى بە يەقینەوہ جىبەجى بكرىن، لە پىناوینادا خاوەن غىرەت بىت و بۆیان توورە بىت))

ماناى قەسەكەى: ئەوہى پىغەمبەر (ﷺ) رايگە ياندووہ لە حەقىقەتتىكى راستەوہ سەرچاوەيان گرتووہ، ئەو كەسانەى شوینى دەكەون ترسى شتىكى خراپیان نابىت لە سەرئەنجامدا، بەلكو ئاسايش بەخشە بە سەرئەنجامى شوینكەوتوانى، چونكە حەقە و شوینكەوتەى حەقىش ترسى لەسەر نىيە، مافى ئەوہى پىغەمبەر رايگە ياندووہ بەسەر تووہ برىتییە لە: ئەوہى فەرمانت پىكراوہ لەو پەيامە بەبى گومان و سكالاً ئەنجامى بدەى، ئەوہى بە ھۆيەوہ رزگار ت دەبىت برىتییە لە دەست بردن بۆ جىبەجى كردنى پەيامەكەى لە بەراست زانىنتىكى تەواو و دوور لە گومانەوہ، توورە بىت لەسەر سەرىپچى لەو پەيامە نەبادا حەقىكى پىشىل بكرىت و لایەنتىكى پشتگوئى بخرىت، ئەمەش باشترین شتىكە بۆ تو.

غىرەت بۆ نىسلام لاى "شيخ الإسلام" لە كەمالى "بەصىرەت"ە، چونكە بە ئەندازەى ناسىنى حەق و شاىستەبوونى و خۆشەويستى بۆى و شكودانەپالى ئەوہندە غىرەت دەيگرىت تاكو حەق بىز نەبىت، بۆيە توورەيە لەوانەى حەق بىز دەكەن، ئەمە بەلگەيە لەسەر خۆشويستنى خاوەن حەقەكە (خودا) و شكومەندى و مەزنى دانەپالى. ئەمەش چاوكەى "رؤشنىنى" يە، وەك چۆن شك و گومانى كەسەكە عەبىداركەرى كەمالى ملكەچىيە و چاوى رؤشنىنى كوئىر دەكاتەوہ، ھەر بەو جۆرە نەبوونى توورەيى و غىرەت بۆ حەقى خودا لە بارىكدا پىشىل بكرىت، يان بۆ مەرز و سنوورى خودا كاتىك بشكىنرىت دەبىتە ھۆى كوئىرى لە "رؤشنىنى" دا.

پاشان پلەى دووہم لاى شىخى ھوروى: برىتییە لەوہى گەواھى بدەى لەسەر دادپەرورەى خودا لە ھىدايەتى خەلكى و گومراكردنیاندا، پەتى گەيشتن بە خودا بۆ راکىشانان لەناو نەفسى فرمانكەر بە خراپەدا ببىنیت.

مہبہستی شیخی ہودوی - رحمتی خوی لہ سہر بیت - لہ گہواہیدان بہ دادپہرہری خودا لہ ہیدایہتی ئہوہی ہیدایہتی داوہ و گومپاکردنی ئہوہی گومپایی کردوہہ دوو شتہ:

یہ گہم: تہناکردنہوہی خودا بہ دروستکردن و ہیدایہتدان و گومپاکردن.

نووہم: روودانی ئہوانہ لہ خوداوہ بہ حکمت و دادپہرہری، نہک بہ ریکہوت، یان تہنا ویستیک لہ دانانی شتہکان بہو جوڑہ لہ جیگاگہیاندا و دابہزاندنیان بؤ شوینہکانیان، بہ لکو حکمتیک داوای کردوہہ ہیدایہتی کہ سیک بدات کہ ہولئی خو خاویتکردنہوہ دہدات لہ سہر ہیدایہت، قبوولی ہیدایہت دہکات و شوکر دہکات لہ سہری، دہرئہنجام ہیدایہت لہ لای کہ سہ کہ بہر دہگریت، خودا خوئی دہزانیت - لہ بنچینہدا و بہ میرات - پہ یامی بہ کی دہہ خشیت ﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿۵۲﴾ الأنعام: ۵۲، ئہمانہ ئہوانہن ریزی نیعمہتی خودا بہ ہیدایہت دہزانن، شوکری خودای لہ سہر دہکن، خودایان خوشدہوی و ستایشی دہکن لہ سہر ئہوہی کردوونی بہ ئہہلی ہیدایہت، خودا - سبحالہ - لہ حہقی دادپہرہری و چاکہ لاینہداوہ لہ ہیدایہتی ئہوانہی ہیدایہت و ہردہگرن و گومپایی ئہوانہی گومپا دہبن، کہ سیک لہ دہرگانہی خودا دہست بہرپویدا نہزراوہ و لہ خودا دوور نہخراوہتوہ شایستہی نزیکبوونہوہ و ہیدایہت و ریزلینان بیت، بہ لکو ئہوانہ دہرکراون کہ جگہ لہ دہرکردن و دوورخستنہوہ شایستہی شتیکی تر نین، حکمتی خودا و ستایشی ئہوانہویت کہ سہ کہ لہ خوئی نزیک بکاتوہ و ریزی لی بنیت، واتہ نایہویت کہ سہ کہ بکات بہ ئہہل و دوستی خوئی و لہ خاسانی بگریت.

شتیکی تر نہماوہ وتنی ئہم قسہیہ نہبیت: باشہ بؤ خودا ئہو کہ سہی بہو جوڑہ دروست کردوہہ شایستہی ہیدایہت نہبیت؟

ئہمہ پرسیاری مؤقیکی نہزانی ستہمکاری گومپایہ، لہ نہفامی و ستہم و گومپاییدا زیادہرہوی کردوہہ، چونکہ دروستکردنی دژہکان و بہرانبہرہکان لہ کہ مالی پہرہردگاری خودایہ، و ہک شہو و روژ، گہرم و سارد، چیژ و نازار، خیر و شہر بہہشت و دوڑہخ.

قسہ کہی تری شیخی ہودوی: خودا بہوہ دہیہویت کومہکی خویتی بہ گوپرایہلی کردن پی نیشان بدات، لہ نہفست دہرتبہینی و راتبکیشتیت بؤ لای خوئی، ئہو دہیہویت تو

نزیکت بکاته وه و تو به خوی بگه په نیت، بۆ یارمته تی تایبته وشه ی راکښان "الجلدب" ی خواست و بۆ نزیکردنه وه ش وشه ی به به کترگه یشتن "الوصال" ی به کارهیتنا. مه به سستی به پت "الحبل" نه وه کاره یه تو به خودا ده گه په نیت (ده که که ی شیخی هوروی "آن تشهد فی هدایة الله للناس و اضلاله لهم: إصابة العدل و تعاین فی جذبہ إیاک من نفسک الأمانة بالسوء: حبل الوصل").

ناماژهی به وه داوه که به لگه ده هینته وه به یارمته تی نه و بۆ تو و راکښانت بۆ لای خوی و ده سترگتن به په ته که یه وه - که بریتیه له په یمان و وه سیتی خودا بۆ به نده کانی - بۆ نزیک کردنه وه ت له خوی، نه م راسستی به ببینیت بۆ نه وه ی له خوشه ویستی و شوکردا به هیترت بیت و باشر له به ندایه تیدا ملکه چ ببی و کوشش بکه ی. هه مو نه مانه له که مالی "به صیره ت" ن که سه رده کښن بۆ جوړی سییه م له مه عرفه که لای شیخی هوروی بریتیه له هه لقولینی مه عرفه و سه وزیوونی فیراسه ت. راستی کردوه - ره حمه تی خودای لی بیت - به و روشن بینی به له دلی خاوه نه که یدا کانیو ی مه عاریف هه لده قولیت که به هه ول و کوشش و باس و لی کولینه وه به ده ست نایه ت، نه وه تی که یشتنیکه خودا له کتبه که ی و نایینه که یه وه به به نده یه کی ده به خشیت به پتی روشن بینی دلی که سه که.

❦ فیراسه ت به ری روشن بینی

روشن بینی له زهوی دلدا فیراسه تی راستگو ده روینیت، نه وه ش نوریکه خودا هه لیده دات بۆ ناو دل، به و نوره حق له باتل جیا ده کاته وه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّمُتَوِّبِينَ﴾ الحجر: ۷۵، مواهید له سه رمانای "المتوسمین" ده فه رمویت: "المتفرسین" واته خاوه ن فیراسه ته کان، نیامی "الرمذی" له "أبي سعيد الخدري" وه له پیغه مبه ری خودا وه (ﷺ) ریوایه تی کردوه فه رمویه تی ((إتقوا فراسة المؤمن، فإنه ينظر بنور الله))، پاشان نه م نایه ته ی خوینده وه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّمُتَوِّبِينَ﴾ الحجر: ۷۵ ((التوسم)) له سه ر کیشی "تفعل" ه له "سیما" وه هاتوه که مانای نیشانه ی هه یه، که سی خاوه ن فیراسه ت، واته "متفرس" ی به "متوسم" ناویرد، چونکه نه وه ی ناماده و بینراوه ده کاته به لگه له سه ر نه وه ی بز و نادیاره، واته بینراوه کانی که ردوون ده کاته

بہ لگہ بۆ باوہر بہ خودا، بۆیہ خودای موعال سوود بینینی لہ نایات کردوہ بہ تاییہ تمندی ئو و کہ سانہ، چونکہ ئوہی دەبیینن دەکەنہ بە لگہ لە سەر ئوہی پیغەمبەران ھەواییان لە بارەوہ داوہ، لە بکە و مەکە و پاداشت و تۆلہ. خودا ئوہی ئیلاھامی ئادەم کرد، کاتیک ھەموو ناوہ کانی فیترکرد، بیستن و بینن و دلی گرگرتوو (فواد) و شتی تریشی پیبەخشی تاکو ھەقیقەت و سیفەتی شتەکانی پی بناسیت و بە سوود لی بینینیان شوکری خودا بکات لە سەریان، لە شوینی باشی خویان بە بنچینە و بنەمای دروستکراو و فیترتە دایان بنیت، چونکہ ھەموو ئەوانہ بۆ ئو و رۆلەکانی و شیوہ و جینشینەکانی دروستکراوہ و دانراوہ، ھەموو دلیک توانای ئوہی ھەبە، چونکہ ھیزکی تیدا ھەبە، بەوہ بە لگہ دەھینریتەوہ و پەند و ەردەگیریت و ئامازە کردن راست دەردەچیت، خودا پیغەمبەرائی بە نووری وەحی و باوہرەوہ رەوانە کردوہ بۆ یادخستەوہ و ھۆشدارکردنەوہ و تەواوکردنی ئو و ئامادەییە، پەیامی پیغەمبەران دەخریتە پال نووری فیراسەت و ئامادەیی، دەبیت بە نوور لە سەر نوور، رۆشنبینی بە ھیز دەبیت و نوور مەزن و بەردەوام دەبیت بە زیادبوونی مادە و تەواوبوونی نووری وەحی و باوہر. ئو نوورە بەردەوام لە زیادبووندایە تا لە روخسار و ئەندامەکان و قسە و کرداردا دەبینریت، ھەر کەس ھیدایەتی خودا قبول نەکات و سەری بەو ھیدایەتە بەرز نەبیتەوہ دلی دەچیتە ناو بەرگ و رووپۆشەوہ، تاریک دەبیت و لە بینن کوێردەبیت، ھەقیقەتی باوہری لی دەشاریتەوہ، ئو کات ھەق بە باتل دەبینیت و باتلیش بە ھەق، راستی بە سەرلیشیوان و سەرلیشیوان بە راستی ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۱﴾﴾ المطففين: ۱۴. "الرين" و "الران" بریتییە لەو پەردە چروپەرە رێگرە لە سەر دل کە بینینی ھەق و ملکہچی بۆ ھەق دەشاریتەوہ.

بە پیتی ھیز و لاوازی رۆشنبینی فیراسەت سەرھەئدەدات، فیراسەتی راستگۆیان و عاریفان بە خودا و فەرمانەکانی پەیوہستە بە خوداوە، چونکہ کاتیک ویست و لیبرانیان پەیوہست بوو بە خۆشەویستی و ناسین و پەرسشی خوداوە و بانگەوازی خەلکی بۆ سەری فیراسەتیان پەیوہست دەبیت بە نووری وەحی و نووری باوہرەوہ، ئوہی خودا خۆشیدەوی و ئوہی خودا خۆشیناویت لە شت و قسە و

کردار له به کتر جیاده کاته وه، پیس له پاک و حق له باتل و راستگو له درۆزن جیاده کاته وه، بری ناماده بی سالیکانی ریگه ی خودا ده زانیت، مامه له ده کات له گه ل هه ر مروفیک به پیی تواناکه ی له پرووی زانست و ویست و کار و کرداره وه .

فیراسه تی نه وانه هه میشه ده سوپتته وه به ده وری ریگه ی پیغه مبه ر و ناسینی ریگه ی پیغه مبه ر (ﷺ) و رزگارکردن و جیاکردنه وه ی له تووله ریگه کانی تر، هه روه ها نه نگیه کانی ده روون و ئافاتی کاروکرده وه کان، و له مبه ر له به رده م گرتنه به ری ریگه ی پیغه مبه راندا روون ده کاته وه، نه مه به رزترین جوۆی روشنبینی و فیراسه ته و به سوودترینیانه بو ژیا نی دنیا و دواوۆزی به نده ی خودا.

﴿مه به ستیک مرؤف بو هیرش بردن هانبدات﴾

که به ناگهات و به روشنی بینی نه و کات ده ست ده بات بو "مه به ست" و "راستی له ویست و لیبران" دا، مه رام و نیبه تی کوۆده کاته وه بو سه فه ری کوچکردن بو لای خودا، ده زانیت و یه قین په یدا ده کات که ده بیّت نه و کوچه بکات، کوۆی سه فه ر ده پیچیتته وه و تویشوو و پیوستیه کانی سه فه ر ناماده ده کات، خوۆی له کوۆسپ و له مبه ره کانی سه فه ر داده رنیت و له و په یوه ندییانه ی ریگه ی ده رچوونی لیده گرن داده بریت.

شیخی "هوروی" واده ببینیت که نه وه (("مه به ستیکه" هانده دات بو هه ستان و له دلّه پراوکی رزگاری ده کات و بانگ ده کات بو دوورکه وتنه وه له مه رامه کانی تر "قصدای بیعت علی الإرتیاض و یخلص من التردد، ویدعو إلى مجانية الاغراض"))

نه و مه به سه ته هانیده دات بو گرتنه به ری ریگه به بی وه ستان و دلّه پراوکی و پاساو، که سه که خوۆی داده رنیت له هه رچی شته جگه له به ندایه تی خودای موته عال له ریا و ناویانگ و داوای ستایش و پله و پایه و مه نزله له لای خه لک، هه موو نه و هوایانه ی ده بنه ریگر بو گه یشتن به مه به سه ت ریشه که ند ده کات و کوۆسپ و ته گه ره کان بنبر ده کات، دژوارییه کان ئاسان ده کات و ره وشتی ده بیّت به خوۆپاده ست کردن بو پالفته کردنی زانست و وه لامدانه وه ی بریاری ئایین.

نه و ملکه چ ده بیّت بو زانست تاکو خوۆی پی چاک و خاوین بکاته وه، هه ر کات بانگکه ری بریاری ئایینی بانگی لیکرد ده چیت به ده مییه وه، بو هه ر بریاریک له

بابەتەکانی زانست بانگەرێك بوونی هەیه بانگ دەکات بۆ باوەر پێ هێنانی لە پووی زانست و کردارەوه، ئەویش روودەکاتە وەلامدانەوهی بانگەرەکهکانی. وەلامدانەوهی نەهینی و حکمەتی بانگەر بۆ بپاری شەرع بپیکێ زیادهیه له جیبه جی کردن، ئەو بانگ دەکات بۆ خۆشهویستی و شکۆ و ناسین و ستایشی خودا، فرمانەکه (بپیارهکه) بانگ دەکات بۆ جیبه جی کردن و دەسته بهرکردنی ئەو حکمەتانهی تییدایه، ئامانجهکانیش بانگ بۆ ناسین و خۆشهویستی دهکەن.

(۴) (منزلة العزم)

مەنزىلەى عەزم

❖ دەسپىكىردنى لىپران تا كۆتايى

كە مەبەستەكە داگىرى كرد دەبىت بە لىپرانى پىداگر (عزما جازما)، دەكە ویتە سەرەتاي سەفەرەو ھاپوئى لەگەل پشت بەستەن بە خودا ﴿فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ آل عمران: ۱۵۹

"لىپران" برىتيە لە مەبەستىكى پىداگرى پەيوەست بە كارەو، بۆيە وتراو: برىتيە لە دەستكردن بە سەرەتاي جوولە بۆ داواى مەبەست، لە بەدواداچوونى ئەم بابەتەدا دەرکەوتوو: كە دەستكردن بە جوولە لە "لىپران" ھو سەرەلەدەت، نەك خودى "لىپران" بىت، بەلام كە "لىپران" پەيوەست بوو بە جوولەو ھو وا گومان دەبرىت لەگەل جوولە يەك شت بن.

راستىيەكەى: برىتيە لە كۆكردنەو ھىزى ويست بۆ كاركردن.

"لىپران" دوو جۆرە:

يەكەم: لىپرانى موريد بۆ چوونە ناو رىگەكە، ئەو ھش لە سەرەتاكانى رۆيشتە بەرەو خودا.

دوومە: لىپرانىك كە لەگەلدايە لە ھالى گەشت بەرەو خودا تا كۆتايى، ئەمەيان تايبەترە لەو ھى يەكەم، ئەم دوومە لە مەقامەكانە كە لە شوينى خۆيدا بە پشتىوانى خودا باسى لىو دەكەين.

لەم مەنزىلەدا سالىك پىويستى بە جياكردنەو ھى "ئەو ھى بۆ خۆيەتى" لە "ئەو ھى لە سەرەتاي"، تاكو ھاو ھى ئەو بەكات كە "بۆ ئەو" و جىبەجىي ئەو بەكات كە "لەسەرەتاي"، ئەم مەنزىلەش برىتيە لە "دادگايى خۆ" كە لە بەدواى يەكتر ھاتندا لە پىش "تەوبە" ھى، كاتىك سالىك ئەو دووانە لە يەكتر جيا دەكاتەو ھو دەيانناسىت: دەست دەكات بە راپەراندنى ئەو ھى لەسەرەتاي و چوونەدەرەو ھى لىي كە برىتيە لە تەوبە.

بزانہ رنکخستنی، ہم مقامانہ بہ و پئیہ نیہ کہ سالیک مقامہ کہ دہ بریت و لیتی جیادہ بیٹہ و دہ گوئیڑتہ و ہ بؤ مقامیکی تر، و ہ کہ مہ نزیلہ ی رؤیشتنیکی بہ رہہ ست، نہ مہ ہر گیز بہ و جوڑہ نیہ، نابینی کہ "بیدار بونہ وہ" لہ تہ و او ی مہ نزیلہ کاندہ لہ کہ لیدایہ و لیتی جیانابیٹہ و ہ، ہر بہ و جوڑہ "رؤشن بینی" و "ویست" و "لیبران" و "تہ و ہ"، نہ مانہ با لہ مقامہ کانی سہرہ تا بن لہ کہ ل نہ و ہ شدہ لہ مقاماتی کوتابین، لہ کہ ل یہ کہ بہ یہ کی مقامہ کاندہ ہا و پئیہ تی دہ کہ ن۔ خودای گہ و رہ لہ سہر غہ زوہ ی تہ بوک دہ فہ رمویت ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ التوبہ: ۱۱۷، تہ و ہ ی کرد بہ یہ کہ مین و دوامہ مین کاریان، لہ سورہ تی نہ جہ لی پیغہ مہ بردا (ﷺ) کہ دواین سورہ تہ دابہ زبیت ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ النصر: ۱-۳

لہ سہ حیچی نیمامی "بوخاری و مسلم" دا لہ عائشہ و ہ - خوا لیتی رازی بیت - (پیغہ مہ بر (ﷺ) لہ ہموو نویژہ کاندہ دوی دابہ زینی نہ م سورہ تہ بؤ سہری لہ روکوع و سوژدہ کاندہ دہیفہ رموو: "سبحانک اللہم ربنا و بحمدک اللہم اغفر لی" تہ ثولی قورنانی دہ کرد))، تہ و ہ کوتابی ہموو سالیک و دوستیکی خودایہ، نہ و نامانجیہ کہ عاریفان بہ خودا و بہ بہ ندایہ تی خودا و نہ و ہ ی شایستہ ی خودایہ رووی تیدہ کہ ن، خودا دہ فہ رموی ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾﴾ الأحزاب: ۷۲ - ۷۳، خودا - سبحانہ - لیردہ تہ و ہ ی کردوہ بہ نامانجی ہموو باوہ پداریکی ژن و پیاو۔

ہر بہ و جوڑہ "نارامگرتن" لہ ہیچ یہ کی کہ لہ مقامہ کاندہ لیتی جیانابیٹہ و ہ۔ نہ م رنکخستہ رنکخستنیکی بہ مہ رجگیراوی و ہ ستاوہ لہ سہر نہ و مہ رجہ ی ہا و پئیہ تی دہ کات۔

نمونہ ی نہ و ہ "رازیبویں" لہ سہر "نارامگرتن" و ہ ستاوہ، واتہ رازیبویں لہ سہر نارامگرتن شان دادہ دات، بہ بی "نارامگرتن" مقامی "رازیبویں" جیکر نابیت۔

گەر بوتریت: هاتنى مه قامى "رازیبوون" به دواى مه قامى "ئارامگرتن" دایه مانای ئه وه نییه که سه که له "ئارامگرتن" جیا ده بیته وه و بۆ "رازیبوون" ده گوێزیته وه، به لکو مانای ئه وه یه که مه قامى "رازیبوون" به دهست نایهت تا مه قامى "ئارامگرتن" پیشی نه که ویت، له مه قامه کانی به ندایه تیدا ئه م به دواى یه کتر هاتنانه تییه گه .

که وابوو له وه گه یشیتیت که "مه به ست" و "لیبران" پیش هه موو مه نزیه کان ده که ون، له وهش گه یشیتیت که "دادگایی خو" له پله دا پیشی "ته به" که وتوو، کاتی که به نده دادگایی خو ده کات له و دۆخه دیته ده ره وه که له سه ریته تی، ئه وهش حه قیقه تی ته به یه، هه ره ها مه نزیه ی "پشتبه ستن به خودا" پیش مه نزیه ی "گه رانه وه ی به رده وام" ه، چونکه بۆ به ده سه ته یانی پشت به خودا ده به ستیت، ته وه کول هۆکاره و گه رانه وه ی به رده وام ئامانجه .

(۵) منزله الحاسبه

مهنزلهی خودادگایی کردن

باسی "بیداربوونه" و "بیر" و "رۆشنبینی" و "لیبرانمان" کرد. ئەم چوار مهنزلهیه بۆ مهنزلهکانی تر وهك بناغه وان بۆ بیناکردن، تهواوی مهنزلهکانی سهفر بۆ لای خودا له سهر ئەم چوارهن، سهفر بهبۆ چوونه ناو ئەم چوار مهنزلهیه وینا ناکریت، ئەو چواره له سهر ریکخستنی بهر ههست و بینراو ریکخراون، ئەو که سهی له نیشتمانی خۆدایه سهفر دهست پێ ناکات تا له بیناگایی بیدار نه بیتهوه بۆ سهفره کهی، پاشان وردده بیتهوه له کاروباری سهفره کهی و ترس و هه ره شهکانی و ئەو سوود و قازانجانهی له سهفره کهوه دهستی ده که ویت، پاشان بێرده کاتهوه له پێچانه وهی کۆلی سهفر و تویشووی سهفر و پتووستیهکانی، پاشان بۆی لیده بریت، که بۆی لیبرا و مه بهست و مه رامی خۆی کۆ کردهوه و ده گوێزیتتهوه بۆ مهنزلهی "خۆ دادگایی کردن" که بریتیه له جیا کردنه وهی ئەوهی بۆ ئەوه و ئەوهی له سهر ئەوه، ئەوهی بۆ ئەوه ده یکاته هاوهلی سهفر و ئەوهی له سهر ئەوه جیبه جیتی ده کات، چونکه ئەو موسافیری سهفرێکه که جارێکی تر ناگه پیتتهوه.

له مهنزلهی "خۆ دادگایی کردن" هوه پیده نیته مهنزلهی "تهوبه کردن"، چونکه گهر خۆی دادگایی کرد ئەو مافه رهوایهی له سهر تهی ده ناسیتتهوه، جیبه جیتی ده کات و لییان دیتته دهرهوه، واته دهیانگێریتتهوه بۆ خاوه نهکانیان، ئەمهش حهقیقهتی تهوبه کردنه، بۆیه پێشکهوتنی "خۆ دادگایی کردن" له سهر تهوبه له پێشتره.

قسهیه که هیه "خۆ دادگایی کردن" دهخاته دواي "تهوبه کردن"، چونکه ده لێن: "خۆ دادگایی کردن" پێکنایهت ئەگهر "تهوبه" پێشی نه که ویت.

راستیه کهی ئەوهیه: تهوبه له نیوان دوو "خۆ دادگایی کردن" دایه، خۆ دادگایی کردنی که له پێشهوه که تهوبه پتووست ده کات و به دواي خۆیدا ده بهینیت، له گهڵ خۆ دادگایی کردنی که به دواي تهوبه دا که پاراستنی تهوبه پتووست ده کات، تهوبه کردن به دوو

خۆدادگاییکردنه دەوره دراوه، ئەم ئایەتە پێرۆزە ئاماژە بە خۆدادگاییکردن دەکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾ الحشر: ۱۸، خودا-سبحانه- فەرمانی بە بەندهکانی کەردووه تەماشای ئەو کار و کردەوانەى خۆیان بکەن کە بۆ سبەینى پيش خۆیان خستووه، ئەمەش دادگاییکردنى نەفسى خۆ لە ئامیز دەگرت، بەنده سەیری کاروکردهوهکانى خۆى دەکات تا بزانیته شایستهن پێیانوه به خودا بگات، یان نه؟

مەبەست لەم سەیرکردنە: ئەو سەرئەنجامانەى بە کار و کردەوهکانەوه پەیدا دەبن، ئامادەى تەواو دەکات بۆ روژى دادگایى و سەرنجى ئەوه دەدات پيشى خۆى خستووه بۆ ئەو روژه سەخته، هەروەها وردبوونەوه لەو کاروکردهوانەى لە سزای خودا دەپیارێزن و رووى سپى دەکەن، عومەرى کورپى خەتتاب -خوایى رازى بیته- دەفەرمویت ((حاسبوا انفسکم قبل ان تحاسبوا، وزنوا انفسکم قبل ان توزنوا، وتزنوا للعرض الاکبر)) ﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾ الحاقه: ۱۸، واتە کاروکردهوهکان ((دەخزێنه روو لە لای کەسێک کە کردارەکانى ئێوهى لا شاراوه نییه))

﴿ چ شتێک مەغرورى کردووی بە پەرورەدگارى بەخشندەت

سەرەتای "خۆدادگایى کردن" ئەو یە بەراورد بکەیت لە نێوان نێعمەتى خودا و خراپەکانى خۆت، ئەو کات جیاوازی نێوانیانته بۆ دەردەکەوێت، تێدەگەیت یان لێبوردن و بەزەبى خودایى یان تیاچوونى یە کجاریى چاوه پوانته دەکات.

بەم بەراوردکارییه حالى دەبیته کە خودا خودایه و بەندهش بەندهیه، هەروەها حەقیقەتى نەفس و سیفاتی نەفست بەراورد بە مەزنى و شکۆمەندى و تاکوتەنهایى پەرورەدگار بەتەواوى بۆ روشن دەبێتەوه، هەرچى نێعمەتى خودایه لە گەورەبى و چاکەى خۆیهوهیه، هەرچى بە لا و ناخۆشى و تالی ژيانە لە دادپەرورەبیهوهیه، تۆ بەر لەم بەراوردکارییه نەزانى بە حەقیقەتى دەروونى خۆت و پەرورەدگاریى دروستکەر و بەدیهێنەرى نەفست، گەر بەراوردت کرد بۆت دەردەکەوێت کە نەفس سەرچاوهى هەموو شەرێک و بنچینهى هەموو ناتەواوییه کە، سنوورەکەى: بریتیه لە نەفام و ستمکار، گەر بە گەورەبى و بەزەبى خودا پاک نەبێتەوه هەگیز پاک نابێتەوه، گەر

هیدایه‌تی نه‌دا هیدایه‌ت نابینیت‌وه، گەر خودا ریت‌نمایی نه‌کات و راینه‌گرتت هه‌رگیز ناگاته هیچ خیرتک، به‌ده‌سته‌پتانی هه‌موو ئه‌وانه له دروست‌کەر و به‌ده‌په‌ت‌ره‌که‌یه‌وه‌یه، وه‌ستانی نه‌فس له‌سه‌ر خودا وه‌ک وه‌ستانی بوونی نه‌فس وایه له‌سه‌ر هاتنه‌بوونی، وه‌ک چۆن له خودی خۆیدا بوونی نییه هه‌ر به‌و جۆره له نه‌فسیدا که‌مال بوونی نییه، له ناخیدا جگه له عه‌ده‌م شتیکی تر بوونی نییه، مرۆف دوو جۆر عه‌ده‌م له‌ئامیز ده‌گرتت: عه‌ده‌می خود و عه‌ده‌می که‌مال، لیره‌دا ده‌بیت دان به‌وه‌دا بنیت و بلیت ((أبوء لك بنعمتك علي وأبوء بذنبي)).

پاشان به‌راورد ده‌کات له‌نیوان چاکه‌کانی و خراپه‌کانی، به‌و به‌راورد‌کارییه‌ش ده‌زانیت کام تایان زۆرت‌تر و سه‌نگین‌تره، ئه‌م به‌راورد‌کارییه‌ی دووهم به‌راورد‌کارییه له‌نیوان کاروکرده‌وه‌کانت و ئه‌وه‌ی تاییه‌ته به‌خۆته‌وه.

🔖 نامیری به‌راورد‌کاری

ئهو به‌راورد‌کارییه له‌سه‌ر شانی که‌سیک گرانه که نووری حیکمه‌تی نه‌بیت، گومانی خراپ به‌نه‌فس و جیاکردنه‌وه‌ی نیعمه‌ت له‌فیتنه له‌سه‌ر نووری حیکمه‌ت وه‌ستاوه، ئه‌وه ئهو نووره‌یه که خودا دلێ شوینکه‌وته‌ی پیغه‌مبه‌رانی پی‌رۆشن کردۆته‌وه، به‌ئهنده‌زی نووری حیکمه‌ت جیاوازییه‌که ده‌بینی و خۆدادگاییه‌که باشت‌ر ده‌بیت.

نووری حیکمه‌ت لیره‌دا: ئهو زانسته‌یه به‌نده حه‌قی له‌باتل پی‌جیا‌ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها هیدایه‌ت له‌گومرایی و زیانبه‌خش له‌سوودبه‌خش و ته‌واو له‌ناته‌واو و خیر له‌شه‌ر، هه‌ر به‌و جۆره ئاسته‌کانی کردار له‌قبوول‌کراو ره‌دکراوه‌ی پی‌جیا‌ده‌کاته‌وه، تا به‌شی که‌سه‌که له‌و نووره زۆرت‌ریتت به‌شی له‌خۆدادگایی ته‌واوتر و کامل‌تر ده‌بیت.

گومانی خراپیش به‌نه‌فس: به‌نده ئاتاجییه‌تی، چونکه گومانی باش بردن به‌نه‌فس رینگه له‌که‌مالی خۆپشکنین و شته‌کانی لا‌تیکه‌ل ده‌کات، خراپه به‌چاکه و نه‌نگی به‌که‌مال ده‌بینیت، خۆشو‌یستنی نه‌فس خراپه و نه‌نگییه‌کانی خۆشه‌ویست نابینریت.

فحين الرضا عن كل عيب كليله كما أن عين السخط تبدي المساوي

هر کهس نهفسی خۆی ناسی گومانی خراپی پیّ دهبات، ئه و کهسهی گومانی باش به نهفسی خۆی دهبات نه زانترین کهسه به نهفسی خۆی.

جیاکردنه وهی نیعمهت له فیتنه: جیاوازی بکات له نیتوان نیعمهت که چاکه و لوتفی خودایی پیّ ده بینیت و به خته وهریی هه تا هه تاییی لیتوه به دهست دیت له گه ل نیعمهتیک که فریوخواردنی لیتوه به دهست دیت، زۆرن ئه وانهی به نیعمهت فریویان خواردوه و به خۆیان نازانن، به مه دح و سه نای نه فامان تووشی فیتنه بوون، فریویان خواردوه به وهی خودا کاره کانی بۆ جیبه جی کردوون و ستری خۆی داوه به سه ریاندا، له لای زۆربهی خه لکی: ئه و سیانه (مه دحی نه فامان، جیبه جیبیوونی داوا و کاره کانیان، ستری خودا له سه ر خراپه کانیان) کراون به نیشانهی خۆشبه ختی و سه رکه و تن، زانستی ئه وانه تا ئه و جینگه بر ده کات.

که ئه و سیانهی تیدا کامل بوون (نووری حکمهت، گومانی خراپ به نهفس، جیاکردنه وهی نیعمهت له فیتنه) له وه تیده گات که هر نیعمهتیک کۆی بکاته وه و به ره و خودا ئاراسته ی بکات نیعمهتیک راسته قینه یه، ئه و نیعمه ته ش له خودا جیایده کاته وه و دووری ده خاته وه ئه وه به لایه له شیوهی نیعمه تدا پئیدراوه، با ناگای له خۆی بیت، چونکه ئه و حاله ته بریتیه له هه لئان و فریوخواردن، هه روه ها جیاوازی بکات له نیتوان منه تی خودایی (که نیعمه ته) و به لگه ی خودا له سه ر ئه و (که بیانوو برینه)، زۆر جار که سه که ئه م دوانه ی پیّ له یه کتر جیا نا کریته وه.

به نده له نیتوان منه تیکدایه له خودا وه له گه ل به لگه یه ک له خودا وه بۆ سه ر ئه و، له و دوانه جیا نا بیته وه، ئه وه ش ئه م ئایه ته پیروزانه ئامازه ی پئیده دهن ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ﴾ آل عمران: ۱۶۴ ﴿بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۷﴾﴾ الحجرات: ۱۷ ﴿فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ﴾ الأنعام: ۱۴۹.

هر هیزیک (نیعمهتیک) ی دیار یان شاراوه جیبه جی کردنی فه رمانه کان - بۆ ره زامه ندی خودا - به دوایدا هات ئه وه منه ته له خودا وه بۆ ئه و که سه، ئه گه ر نه، ئه وه ده بیته به لگه له سه ری، هر به ره یه ک به ختکردنی مال و دارایی له پئیناوی خودا و گوێرایه لی خودای به دوا دا هات - نه ک بۆ داوای پادا شت و سوپاس له خه لکی - ئه وه منه تیکه له خودا وه، ئه گه ر نه، بریتیه له به لگه له سه ری.

هر دهست به تالییهك خه ریکببون به وهی خودا له بهنده که هی ده ویت به دوایدا هات
 نه وه بریتییه له منته، نه گهر نه، به لگه یه.

هر قبول کردنیکی نه وه له لای خه لکی و خوشه ویستیان بۆی په یوه ست بوو به
 ملکه چی بۆ خودا و چوونه ژیر فه رمانی و زانیینی نهنگی و ناته واوییه کانی نهفس و
 کردار و نامۆزگاری مهردوومانی به دوا هات نه وه منته، نه گهر نه، به لگه یه.

هر رۆشنیینی و نامۆزگارییهك و یادخستنه وه و ناساندنیکی حهق - سبجانه -
 په یوه ست بوو به په ند و وانه وه رگرتنه وه له نه قلدا و ناسنی باوه، نه وه منته،
 نه گهر نه، به لگه یه.

هر حال و مه قامیک له گه ل خودادا گه شتکردنی به ره و خودا به ره م هینا و ویست و
 داوای خودای به سه ر ویست و داوای خۆیدا هه لئبارد نه وه منته، نه گهر که سه که له و
 حال و مه قامه دا وه ستا و پتی رازی بوو و نهفس چیژی لیبینی و پالیلیدایه و مه یلی
 پیدای، نه وه به لگه یه له سه ری.

با بهنده تیرامان بکات له م بابه ته ترسناکه مه زنه دا، جیاوازی بکات له نیوان جیگه ی
 نیعمه ت و میحنه ت، و به لگه و نیعمه ت، تۆدن نه وانه ی نه مه یان لا تیکه ل ده بیته له
 خه لکانی تاییه ت و خاوه ن سلوکان ﴿وَاللّٰهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۷۷﴾
 البقرة: ۲۱۲

﴿ بۆ تۆ و له سه ر تۆ ﴾

گه ره م به راوردکارییانه دا رۆبجیت، "خۆدادگایی" ده رگایهك به رووتدا والا ده کات له
 جیاکردنه وه ی نیوان نه وه ی له سه رته له داواکاری به ندایه تی و پابه ندببون و
 گوپرایه لی و دوورکه وتنه وه له خرابه له گه ل نه وه ی بۆ تۆیه، نه وه ی بۆ تۆیه بریتییه
 له موباحی شه رعی، بۆیه نه رکت له سه ر شانه و مافیشت هه یه، نه وه ی له سه ر شانه
 نه نجامی بده نه وه ی مافی تۆیه پیته ده دات.

پتیویسته جیاکاری بکه یته له نیوان نه وه ی بۆ تۆیه و نه وه ی له سه رته به پیدانی مافی
 به هه موو خاوه ن مافیك.

خه لکی به شیکی زۆری ئه وهی له سه شانیه تی ده یکات به به شی ئه وهی مافی خۆیه تی، بۆیه سه رگه ردان ده بیئت له نیوان نه نجامدانی و ازله یه تانی، گه ر بیینی کرداره که چاکه نه نجامی ده دات، به لام نه که وه که حه قیک که له سه ریه تی.

هه روه که ئه وه ده سه تیه کۆمه لیک هه ن ئه و شتانه ی که مافی خۆیه تی نه نجامیان بدات یان ازریان لێ به یه نیئت-واته کاره که موباحه بۆی- له ریزی ئه وانه سه رژمیر ده کات که پێویسته نه نجامی بدات، یان به شی ئه وهی پێویسته نه نجامی نه دات.

به ازه یه تان له وهی بۆی هه یه نه نجامی بدات به ندایه تی ده کات، وه که ازه یه تان له زۆریک له موباح، واده زانیئت ئه و ازه یه تانه حه قیکه له سه ری، وه که سه یه که بیه ویت به ازه یه تان له ژه یه تان به ندایه تی بکات، یان دوورکه و تنه وه له خواردنی گوشت، یان میوه، یان هه ر حه لالیک له خواردن و پۆشاک، به هۆی نه زانینه که یه وه واده بیینیئت ئه وه له وه به شه یه که له سه ریه تی، بۆیه ازه یه تان له و شته له سه ر خۆی پێویست ده کات، یان دوورکه و تنه وه لێ به باشترین نزیک بوونه وه له خودا و مه زنه ترین گوێراه لێ ده بیینیئت، پێغه مبه ر (ﷺ) کاری ئه وانه ی به باش نه زانی که به م جۆره بیران ده کرده وه، له فه رمووده ی سه حیحدا ((أن نفرا من أصحاب النبي ﷺ) سألوا عن عبادته في السر، فكانهم تقالوها، فقال أحدهم: أما أنا فلا أكل اللحم، وقال الآخر: أما أنا فلا أتزوج النساء، وقال الآخر: أما أنا فلا أنام على فراش، فبلغ النبي ﷺ مقالهم، فخطب وقال: ما بال أقوام يقول أحدهم: أما أنا فلا أكل اللحم، ويقول الآخر: أما أنا فلا أتزوج ويقول الآخر: أما أنا فلا أنام على فراش؟ لكني أتزوج النساء، وأكل اللحم، وأنام وأقوم وأصوم وأفطر، فمن رغب عن سنتي فليس مني)) خۆی به ریکردن له وانه ی پشت له سونه ته کانی مه لده که ن، به ازه یه تان له وهی خودا له پاک و حه لال موباحی کردووه ده یه ویت خودا بیه رسته یئت، خۆی لێیان دوورده خاته وه، واه گومان ده بات خۆ لێ دوورخسته وه یان به ندایه تییه، ئه م که سانه نه یه تانیه جیاکاری بکه ن له نیوان ئه وهی له سه ریه تی و ئه وهی بۆی هه یه نه نجامی بدات.

❁ زۆری..... که م

له ته واکردنی ئه م جیاکارییه ئه وه یه بزانیئت رازیبوونی به نده له کار و گوێراه لێیه کانی به لگه یه له سه ر گومانی باش به خۆ بردن و نه زانی به مافی به ندایه تی و کار نه کردنی به و جۆره ی په روه ردار-جل جلاله- شایسته یه تی مامه له ی له گه ل بکریت.

ئەنجامی ئەمە: ئەناسینی ئەفسی خۆ و سیفات و ئافات و ناتەواوی کاروکرده وەکانی و ئەناسینی پەرەردگار و حەقی پەرەردگار و ئەوەی پێویستە مامەڵە ی لەگەڵ خودا پێ بکەیت هەموو ئەمانە رازیبوون لە کارەکان و گومانی باش بەخۆ بەرەم دەهێنیت، لەمەشەو زۆرێک لە خۆشی پەیدا دەبێت لەوانە: خۆپەسەندی و لوتبەرزێ و گەلێک لە ئافات کە لە گوناھە گەورەکان - زینا و خواردنەوێ ئارەق و هەڵهاتن لە جیھاد- گەورەترن.

رازیبوون لە کاروکرده وەکانی خۆ لە گێلێتی ئەفس و بێئەقلییەکانییەتی.

خاوەن لێپران و رۆشنبینییەکان زۆرترین داوای لێخۆشبوونیان لە داوای کاروکرده وە ی چاکەیانەوێ، بەهۆی بێنیی ئەو کە موکڕیبیانە ی تێدایە، نەیتوانیوە بۆ شکۆمەندی و گەورەیی خودا وە ک پێویست کارەکانی ئەنجام بدات، گەر جێبەجێ کردنی فەرمانی پەرەردگاریان نەبووایە هیچ کام لەم کەسانە لەو جۆرە بەندایەتیە نەدەچوونە پێشەو و بۆ سەردارە کەیان (خودا) پێی رازی نەدەبوون.

خودا فەرمان بە نوێنەرانی خۆی حاجیانێ مالی خودا دەکات کە داوای هاتنەوێان لە عەرەفات داوای لێخۆشبوون بکەن ﴿فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَانَكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْفُكَايِنَ ﴿۳۸﴾ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۹﴾﴾ البقرة: ۱۹۸ - ۱۹۹ ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿۱۷﴾﴾ آل عمران: ۱۷،

شیخ حەسەن دەفەرمویت: هاوێلان نوێزیان درێژە پێ دەدا تا سەحەر، دواتر دادەنیشان داوای لێخۆشبوونیان لە خودا-عزوجل- دەکرد، لە فەرموودە ی سەحیددا ((پێغەمبەر ﷺ)) کە لە نوێژ سلاوی دەدایەو، سێ جار داوای لێخۆشبوونی دەکرد، پاشان دەیفەرموو: "اللهم أنت السلام ومنك السلام، تبارکت یا ذا الجلال و الإکرام" ((خودا فەرمانی بە داوای لێخۆشبوون بە پێغەمبەرە کە ی کردووە داوای گەیانندی بە یامە کە ی و هەستان بەو کۆڵە مەزنە ی لە سەر شانی دانرابوو، هەرۆها فەرمانی بە داوای لێخۆشبوون کردووە لە جێبەجێ کردنی فەرزێ حەج و نزیکبوونەوێ ئەجەلیدا، لە دواین سورەتدا دەفەرمویت ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿۱﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿۲﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿۳﴾﴾ النصر: ۱ - ۳.

لێرده دا عومەر و ئیبن عەباس - خوایان لێ رازی بیته - له وه گه یشتوون که نه و سوره ته (سوره تی نص) نه جەلی پیغه مبه ره (ﷺ) به و سوره ته پیغه مبه ری ئاگادار کردوه له نزیکبوونه وهی نه جەلی، بۆیه فرمانی پی کردوه داوای لیخۆش بوون بکات له داوای جیبه جی کردنی نه وهی له سه ر شانی دانرابوو، وه ک نه وهی پهبی بفرمویته نه وهی له سه ر شانت بوو جیبه جیته کرد، شتیکی تر له سه ر شانت نه ماوه نه نجامی بدهیت، بۆیه کۆتایی کاره که ت ده بی داوای لیخۆش بوون بیته، وه ک چۆن کۆتایی نویژ و حه ج و شه ونویژ ده بیته داوای لیخۆش بوون بیته، داوای لیبوونه وه له ده ستنویژ ده بیته بلیته ((سبحانک اللهم و بحمدک، أشهد أن لا إله إلا أنت، أستغفرک و اتوب إليك، اللهم اجعلني من التوابين واجعلني من المتطهرين))

نه مه کاری نه و که سه یه که ده زانیته چی له سه ر شانه به رانبه ر به خدا و چی شایسته ی شکۆ و گه وره یی خودای موته عاله له حه قی به ندایه تی و مه رجه کانی. هه ندی له عاریفان ده لێن: هه ر کات له نه فس و کردارت رازیبوی بۆ خودا بزانه که خودا لێیان رازی نییه، هه ر که س زانی نه فسی جیگه ی هه موو نه نگی و خراپه یه که و کرداره کانی له به رده م هه موو ئافات و ناته واویبه کدایه، چۆن له نه فس و کرداری خۆی بۆ شایسته بوون له لای خودا رازی ده بیته؟!

شیخ نه بو مه دین ده ففرمویته: هه ر که س له به ندایه تی وردبیتته وه به چاوی ریا ته ماشای کرداره کانی ده کات، حاله کانی به چاوی بانگه شه ی بیجی، قسه کانی به چاوی هه لبه ستنی درۆ، تا داواکراو (خودا) له دلدا مه زن بیته نه فسی خۆت لا بچووک ده بیته وه و نه و به ها و نرخه ی بۆ به ده سه ته پنهانی داواکراو به ختی ده که یته لات بچووک و که م بایه خ ده بیته وه، هه ر کات حه قیقه تی په روه ردگاری و حه قیقه تی به ندایه تی ده بینیت و خودا ده ناسی و خۆشت ده ناسی: بۆت رۆشن ده بیته وه که نه و شمه که ی له لای تۆیه به کاری بردن نایه بۆ لای مه لیکی حه ق، گه ر کاروکرده وهی ئینس و جین نه نجام بده ی ده بیته له سه ر نه نجامه که ی بترسیت، به لکو خودا به به خشنده یی و گه وره یی خۆی نه و کار و کرده وانه وه رده گریت، هه ر به و جۆره به به خشنده یی و چاکه ی خۆی له سه ریان پادا شتت ده داته وه.

﴿ کهم ته ماشاگردنی هیواش..... خو نمایشگردنیکه خرابه‌ی تیدایه

ئه‌وه‌ی ئەم مانایه ته‌واو ده‌کات ئە‌وه‌یه نه‌فسی خۆت به‌رز رابگریت له‌وه‌ی خه‌لکی به‌ کهم و که‌مه‌رخه‌م ته‌ماش‌ا بکه‌یت، له‌وانه‌یه عه‌یب‌دارکردنی براهه‌ت به‌ گونا‌هێک گونا‌هێکی زۆر گه‌وره‌تر و یاخه‌ی‌بوونێکی زۆر توند‌تر بێت، به‌وه‌ی چاکی و پاکی خۆت نمایش ده‌کە‌ی و ته‌زکی‌ه‌ی ده‌روونی خۆت ده‌کە‌ی و وانیشان ده‌ده‌ی له‌ناو شوکری خودادای و له‌ گونا‌هان به‌ریت، به‌لام براهه‌ت گونا‌هکاره‌، له‌وانه‌یه شکانی نه‌فسی ئە‌و به‌و گونا‌هه و ئە‌وه‌ی بۆی دروست بوو له‌ ملکه‌چی و شه‌رمه‌زاری و بێز له‌ خو‌ کردنه‌وه و زرگاری‌بوون له‌ نه‌خۆشی بانگه‌شه و لوتبه‌رزی و خۆپه‌سه‌ندی و وه‌ستانی له‌ به‌رده‌م خودادا به‌ گه‌ردنکه‌چی و سه‌ر نزمی و چاوداخراوی و دلشکاوی، له‌وانه‌یه هه‌موو ئە‌وانه به‌هۆی ئە‌و گونا‌هه‌وه باشتر بێت بۆی و خه‌ترتر بێت له‌و چاکه و گوێ‌پایه‌لی‌ه‌ی تو له‌ ناویدای و بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کە‌ی و به‌زۆری ده‌زانی و ده‌یژمیری و منه‌تی پێ ده‌کە‌یت به‌سه‌ر خودا و خه‌لکید، چه‌نده ئە‌و یاخه‌ی‌بووه له‌ به‌زه‌یی خوداوه نزیکه ! و چه‌نده ئە‌م ده‌ورگه‌ی‌ه له‌ رقی خوداوه نزیکه ! گونا‌هێک مرۆ‌ف له‌ به‌رده‌می خودادا زه‌لیل بکات چاکتره له‌ گوێ‌پایه‌لی‌ه‌ک ئاماژه‌ی پێ بکه‌یت، گه‌ر شه‌و و رۆژ بخه‌وی باشتره له‌وه‌ی شه‌ونویژ بکه‌ی و خۆت لاپه‌سه‌ند بێت، مرۆ‌فی خۆپه‌سه‌ند کاروکرده‌وه‌کانی بۆ لای خودا به‌رز نابنه‌وه، گه‌ر پێبکه‌نی و دان به‌ گونا‌ه‌کانی خۆتدا بنه‌یت باشتره بۆت بگری و ئاماژه به‌ چاکه‌کانت ده‌ی، گریه و ناله‌ی گونا‌هکاران له‌لای خودا باشتره له‌ گرمه و ناله‌ی ته‌سبیحاتکه‌رانیک ئاماژه به‌ کاروکرده‌وه‌ی خۆیان ده‌دن، له‌وانه‌یه به‌و گونا‌هه خودا ده‌واپه‌کی ده‌رخوارد دابیت که نه‌خۆشیه‌کی گه‌وره و کوشنده‌ی تیدا چاره‌سه‌ر کردبیت که له‌ تۆدا بوونی هه‌یه و پێی نازانیت.

خودا نه‌ینی زۆری له‌ ئە‌هلی گوێ‌پایه‌لی و ئە‌هلی یاخه‌ی‌بووندا هه‌یه که جگه له‌ خۆی که‌س نایانزانیت، جگه له‌ ئە‌هلی رۆشنه‌بینی که‌س ناتوانیت هه‌ستیان پێ بکات، ئە‌وانیش به‌ ئە‌ندازه‌ی زانیاری مرۆ‌ف ئە‌و نه‌هه‌نیانه ده‌بینن، له‌ پشتی ئە‌وه‌وه ته‌نانه‌ت فریشته‌کانی چاودیری مرۆ‌ف و نووسه‌رانی چاکه و خرابه‌ش نایانن، پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) ده‌فه‌رمویت ((گه‌ر که‌نیزه‌کێکی ئیوه زینای کرد داری هه‌دی لی بدری و دوا‌ی ئە‌وه

عه‌بیداری نه‌کات)) واته به خراپه ناوی نه‌هینیت، له فه‌رموده‌که‌ی یوسف‌وه (ﷺ)
﴿لَا تَقْرِبْ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ﴾ یوسف: ۹۲

ترازوو به دهستی خودایه، بریار له‌دهستی نه‌ودایه، نه‌وقه‌مچییه‌ی له‌و‌که‌سه
یاخیوووه ده‌دریت به‌هوی زیناکه‌یه‌وه به دهستی "مقلب القلوب" وه‌رگیزی دلانه،
مه‌به‌ست جیبه‌جی کردنی سنوور و بریاری خودایه، نه‌ک‌عه‌بیدارکردن و سووکایه‌تی،
هیرش و په‌لاماره‌کانی قه‌ده‌ر و زۆر و زه‌بری که‌س لیتی دلنیا نییه جگه له نه‌فامان به
خودا، خودا به زاناترین دروستکراوی خو‌ی و نزیکترین که‌س له‌وه‌وه وه‌ک وه‌سیله
ده‌فه‌رمویت ﴿وَلَوْلَا أَنْ نُبْنِتَكَ لَفَسَدْتَ تَرَكَتْ تَرْكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ (۶۷) الإسراء: ۷۴،
یوسفی راستگور ده‌فه‌رمویت ﴿وَالْأَنْصَرَفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ (۳۳)
یوسف: ۳۳، به‌گشتی سویندی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) نه‌مه بوو ((لا ومقلب القلوب))نا،
سویند به وه‌رگیزی دلان، هه‌روه‌ما ده‌فه‌رمویت ((ما من قلب إلا وهو بين إصبعين من
أصابع الرحمن عزوجل، إن شاء أن يقيمه أقامه، وإن شاء أن يزيغه أزاغه)) پاشان
فه‌رموی ((اللهم مقلب القلوب ثبت قلوبنا على دينك، اللهم مصرف القلوب صرف قلوبنا
على طاعتك)).

(۶) (منزلة التوبة)

مهنزلهی تهویه

گەر ئەم مهقامه (مهقامی خۆدادگایی کردن) دروست بوو و بهنده پێی تینا نزیک دهبیتهوه له مهقامی ((تهویه)) چونکه به خۆدادگایی ئهوهی بۆ ئهوه و ئهوهی لهسهه ئهوه لای روون بوویهوه، با توانا و لێبرانی کۆبکاتهوه بۆ دابهزینه ناوی و خۆ بهکلاکردنهوه بۆی ههتا مردن.

مهنزلهی تهویه بهکهمین مهنازیل و ناوهند مهنازیل و دواين مهنازیله، بهندهی سالیک لێی جیا نابیتهوه، بهردهوام تیایدا دهمیتهوه ههتا مردن، که دهچیت بۆ مهنزلهیهکی تر به تهویهوه دههوات، هاوپێهتی دهکات و پیکهوه دهچنه ناو مهنزله نوێیهکه، تهویه سهههتا و کۆتایی بهندهیه، پێویستی به تهویه له کۆتاییهکاندا پێویسته، وهك چۆن له سهههتاوه پێویستی پێی بوو، خودای موتهعال دهفرمویت ﴿ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ النور: ٣١، ئەم ئایهته له سورهتیکی مهدهنیدا، خودا لهگهڵ ئههلی ئیمان و باشترین دروستکراویدا قسه دهکات و داویان لێدهکات تهویه بکهن دواي ئیمان و ئارامگرتنیان و کۆچ و جیهادیان، پاشان رزگاری وابهستی تهویه کرد وهك وابهستهبوونی هۆ به ئهجامهوه، ئامرازی "لعل" -بهکۆی- بهکارهینا وهك دروستکردنی ههستی هیوا و رجا له لای بهرانبهر، پێیان دهفرمویت گهر تهویه بکهن لهسهه هیوا و رجا رزگاریان، تهنها تهویهکاران هیواي رزگاربوون دهکهن، خودا بمانگێره لهوانه، خودا دهفرمویت ﴿ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾ الحجرات: ١١، عابیدانی دابهش کرد بۆ تهویهکار و سهههکار، بهشی سهیهه بوونی نییه، ناوی "سهههکار" ی بهکارهینا بۆ ئهوانهی تهویه ناکهن، سهههکارتر لهو کهسه بوونی نییه بههۆی نهزانی به پهروهردگار و مافی پهروهردگار، ههروهها بیتاگایی به نهنگیهکانی دهروون و ئافاتی کردارهکانی، له فرموودهی سهحیحی پێغهمبهر(ﷺ) فرموویهتی ((خه لکینه، تهویه بکهن بۆ لای خودا، سویند به خودا من له روژیکدا ههفتا جار تهویه دهکهم و داوای لیخۆشبوونی لی دهکهم))، هاوهلانی پێغهمبهر له یهک دانیشتندا بهر لهوهی پێغهمبهر(ﷺ) ههلبسیت سههه جار ((رب اغفر لي و تب علي إنك أنت التواب

الرحيم)) یان دەژمارد، دواى دابەزینی (إذا جاء نصر الله والفتح) هیچ نوێژتکی نەکردووە
 تیایدا نەفرمویت ((سبحانك اللهم ربنا وبحمدك اللهم اغفر لي))، لە فرموودەى سەحیددا
 پیغەمبەر(ﷺ) فرموویەتى ((کردارەکان هیچ کام لە ئێوە رزگار ناکات، وتیان: تۆش
 ئەى پیغەمبەرى خودا(ﷺ)؟ فرمووی منیش، مەگەر خودا نوقمى بەزەبى و فەزلى
 خۆیم بکات))

صەلات و سەلام لەسەر زانائەتین دروستکراوى خودا بە خودا و حەقى خودا و مەزنى و
 ئەوەى شایستەبەتى لە شکۆمەندى بەندایەتى بۆى، زانائەتین کەس بە بەندایەتى و
 حەقى بەندایەتى، راوەستاوترین کەس بە و ملکەچى و بەندایەتییە.

❁ والأکەرى تەوبە

لەبەر ئەوەى تەوبە گەپانەوەى بەندەبە بۆ لای خودا و خۆباردەنە لە رێگەى
 خەشملیگىراوان و گومرايان، ئەمەش بە هیدایەتى خودا بۆ سەر شارپێگەى راست و
 دروست بە دەست دیت، هیدایەتیش بە کۆمەکى خودایى و بەکتابەرسەتى دەستەبەر
 دەبیت، سورەتى "الفاتحة" بە جوانترین و وردترین شیوە رێکخستوون و بەبالاترین
 شیواز لە نامێزى گرتوون، هەر کەس حەقى "الفاتحة" بدات - لە پەروى زانست و گەواهی و
 حال و مەعرفەو - دەزانیت کە خۆیندەنەوەى ئەو سورەتە بۆ بەندایەتى دروست نابیت
 بە تەوبەبەسەرى یەكجاریى نەبیت، هیدایەتى تەواو بۆ سەر شارپێگەى راست و پەروان
 دەستەبەر نابیت لە گەڵ نەزانین بە گوناھان و بەردەوامبوون لەسەریان، یەكەمیان
 نەزانینیکە نەرتى ناسینی هیدایەت دەکات، نووم نەفامییەكە دژی مەبەست و
 وێستییەتى، بۆیە دواى زانین و ناسینی گوناھان و دانپیداانان و داواى رزگاربوون لە
 خراپى سەرئەنجامى لە دۇنيا و دواپۆژدا تەوبە راست و دروست دەبیت.

❁ دەستگرتن بە حەبلى خوداوە..... یان گوناھان

یەكەم مانای تەوبە: سەیری دەستبەردان لە حەبلى خودا بکات لە کاتى ئەنجامدانى
 گوناھادا، خودا پاکیتی خۆى لە تۆ وەرگرتۆتەو، سەیری ئەو دلخۆشییەى خۆى بکات
 بەوەى گوناھەكەى بۆ رێككەوتووە، سەیری كەمتەرخەمى و پالدانەوەى خۆت بکات لە
 بەهانابوون و فریاكەوتنى خۆت بۆ رزگاربوون لە گوناھانێك كە سوور و بەردەوامى

له سه‌ری، له گه‌ل باوه‌ری ته‌واو به ته‌ماشاگردنی خودا بۆت، گه‌ر به‌نده‌ی گوناهاکار ده‌ستی به‌ حه‌بلی خوداوه بگرتبایه له هیدایه‌تی گوێزبایه‌لی ده‌رنه‌ده‌چوو، خودای موته‌عال ده‌فرمویت ﴿وَمَنْ يَنْعَمِ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۰۱﴾ آل عمران: ۱۰۱، گه‌ر به‌ ته‌واوی ده‌ستی به‌ خوداوه بگرتبایه ئه‌وا شه‌رمه‌زاری نه‌ده‌کرد، خودای موته‌عال ده‌فرمویت ﴿وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿۷۸﴾ الحج: ۷۸، واته‌ هه‌رکات ده‌ستتان پێوه‌گرت سه‌رپه‌رشتیتان ده‌کات، و به‌سه‌ر نه‌فس و شه‌یتاندا سه‌رتان ده‌خات، ئه‌و دووانه‌ دوو دوژمنن که له‌ مروؤ جیانا بنه‌وه، دوژمنایه‌تییه‌که‌یان زیانبه‌خشته‌ له‌ دوژمنی ده‌ره‌کی، سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر ئه‌و دوو دوژمنه‌دا گرنه‌گه‌ره و به‌نده‌ ناتاجتره‌ به‌و سه‌رکه‌وته‌ له‌ هه‌ر شتیکی تر. که‌مالی سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر دوژمندا به‌پێی که‌مالی ده‌ستگرتن به‌ حه‌بلی خوداوه‌یه، که‌می ئه‌م ده‌ستگرتنه‌ سه‌رده‌کیشیت بۆ رووتیونه‌وه له‌ پاراستنی خودایی بۆ ئه‌و که‌سه، ئه‌وه‌ش حه‌قیقه‌تی شه‌رمه‌زارییه، خودا دوا‌ی شه‌رمه‌زار کردنی به‌نده‌که‌ی وێلی ده‌کاته ناو له‌وه‌په‌گای گوناهان و ده‌یداته ده‌ست نه‌فسی خۆی، گه‌ر خودا تۆی به‌ پاکی رابگرتبایه‌ گوناهان سه‌ریان تینه‌ده‌کردی.

عاریفان کۆده‌نگیان هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ شه‌رمه‌زاریبوون ئه‌وه‌یه خودا که‌سه‌که‌ بسپێریت به‌ نه‌فسی و بیداته ده‌ست نه‌فسی خۆی. کۆمه‌ک و یارمه‌تی خوداییش ئه‌وه‌یه که‌: که‌سه‌که‌ نه‌داته ده‌ست نه‌فسی خۆی، خودای موته‌عال له‌م وازه‌یتانه‌ له‌ به‌نده‌که‌ی و وێلکردنی و دانه‌ ده‌ست نه‌فسی خۆی تا ده‌که‌وێته ناو گوناهان حیکمه‌ت و نه‌ینی زۆری هه‌یه، هه‌ندیکی ئاماژه‌ پێده‌ده‌ین:

به‌م جوړه‌ ته‌وبه‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ ده‌ستگرتنت به‌ خوداوه و پارێزگاری خودا بۆ تۆ. بێناگایی له‌ مروؤدا به‌ جوړیک سه‌رده‌کات تا خو‌شحال ده‌بیت به‌وه‌ی ئاره‌زوویه‌کی هه‌رامکراوی جیبه‌جی کردوه، ئه‌م خو‌شحالییه‌ به‌ گوناهان به‌لگه‌یه له‌سه‌ر زۆری ئاره‌زووی گوناهان و نه‌زانی به‌ شکۆ و مه‌زنی ئه‌و که‌سه‌ی لێی یاخیبوو، هه‌روه‌ها نه‌زانی خراپی سه‌رئه‌نجام و گه‌وره‌یی ترس و هه‌ره‌شه‌که‌ی، خو‌شحالیبوونی به‌ گونا هه‌موو ئه‌وانه‌ی به‌سه‌ر ده‌هینیت، خو‌شحالیبوونی به‌ گوناهان زیانه‌که‌ی گه‌وره‌تر و توندتره‌ له‌ ئه‌نجامدانی گوناه‌که‌، باوه‌پدار هه‌رگیز چیژ له‌ گوناها نابینیت و پێی دلخۆش نابیت، هه‌ر گوناه‌یک ده‌کات خه‌م و ئازار تیکه‌ل به‌ دل و ده‌روونی ده‌بیت، به‌لام مه‌ستی هه‌ز و ئاره‌زوو رێگه‌ له‌وه‌ی هه‌ستی پێ بکات، هه‌ر کات دلی له‌وه‌ خه‌م

و نىگه رانييه خالى بوويه وه و به گوناھان خوۆشى رووى تىکرد با باوه پى خوۆى تۆمه تبار بکات، بۆ مردنى دلى خوۆى بگرى، چونکه گەر زیندوو بوایه نه نجامدانى گوناھ خه مبار و نىگه رانى ده کرد، لای سهخت و دژوار ده بوو، که به گوناھ نازر ناخوات نيشانهى مردنه و مردووش به بريندارکردن نازار ناچيزيت، وهك ده وترتیت (فه لجرح ميت ایلام).

ئه م شکستخواردنه له گوناھدا که من نه وانهى پهى پهى ده بهن و لایهكى به لاد ده که نه وه، بابه تىكى زۆر ترسناکه، سهرده کيشيت بۆ تياچوون گەر به سى شت فریای نه که ویت: ترسان له مردن بهر له تهوبه کردن، په شیمانى به وهى له ده سستی چوو له لای خودا به سه رپيچى له فرمانه کانى، و خو به کلاکردنه وه بۆ کارى سه رووېر تاکو پیايدا بگهیت.

که بیئاگایى تا نه و سنووره توند بوويه وه: ده گويزيته وه بۆ پيداگرى و بهرده وام بوون له سه ر گوناھان که بریتيه له جيگير بوون له سه ر سه رپيچى و لپيران بۆ دووباره کردنه وهى هه مان گوناھ که ده بيته گوناھىكى تر و له وانه يه زۆر گه و ره تر بيت له گوناھه کهى يه که م، ئه مه بریتيه له سزای گوناھ که گوناھىكى گه و ره تر به وای خویدا ده هيتيت. پاشان گوناھى دووهم و ستيه م و به م جۆره تا لپواری تياچوون. بهرده وام بوون له سه ر گوناھ گوناھىكى تره، پالدا نه وه له ده ستردن بۆ کار و کرده وه يهك بار بووى نه و گوناھانه بکاته وه که نه نجامت داوون و رازى بوون به گوناھ و دلنیاى بۆ لایان نيشانهى تياچوونه، له هه موو نه مانه خراپتر ناشکراکردنى گوناھه له گه ل بوونى يه قين به وهى خودا-جل جلاله- له سه ر عه رشى خوويه وه سه يرى که سى گوناھه که ده کات، گەر باوه پى به وه سه يرکردنهى خودا هه بيت و به ناشکرا گوناھى نه نجامدا نه وه تاوانىكى زۆر مه زنه، گەر باوه پى به سه يرکردنى خودا نه بيت بوى نه وه بیباوه پيه و به ته وایى ده رچوونه له ئیسلام، نه و له نتيوان دوو حالدايه: له نتيوان که مى حه يا به وهى به ناشکرا له بهرده م خودادا نه نجامى ده دات، له گه ل بیباوه پيوون به خودا و ده رچوونى ته واوله ئیسلام به وهى پتى وانیه خودا نه و بینیت، بۆيه مه رجى ته ویهى دروست نه وه يه يه قينى هه بيت که خودا ته ماشای کردووه و -ئیتستاش ته ماشای ده کات- و ناگاداره به کارو کرده وه کانى، له کاتى نه نجامدانى گوناھه ناشکراکانیدا خودا ناگای لپى بووه.

چونکه توبه تنها له موسلمان قبول ده کړیت، مه گهر که سه که بیباوه پر بوییت به خودا و سه یرکردنی خودا بۆ شه، شه و کاته توبه کردنه که ی هاتنه ناو ئیسلام و موسلمان بوونه و داننا نه به پهروه ردگار و ناو و سیفات و به لگه و نیشانه ی له ئاسوی دهریون و گهردووندا، زانینی شه وهی که شه هه لهاتووه بۆ لای خودا و دیلی دهستی دوژمنه که ی بووه، شه و به هوی نه ناسینی خودا و بویری گونا ه کردن له بهرده میدا که وتوته بهر چرنووی دوژمنه که ی، ده بی بزانییت چۆن نه فام و نه زان بووه؟ که ی نه فام و نه زان بووه؟ چۆن بوو به بهندی دوژمنه که ی و که ی بوو به دیل و به خسیر؟ باوه پری به وه هه بییت که توبه کاریکی گرانه و کوششیکی مه زنی گهره که، بیداریبوونه وه یه کی ته واوه بۆ رزگار بیون له دهستی دوژمن و گه پانه وه و هه لهاتن بۆ لای پهروه ردگاری ره حمان و ره حیم، گه پانه وه ی له ریگی تیاچوون که دوژمنه که ی شه ی ناو ته سه ری، پری شه و هه نگاوانه ی به هوی وه له خودا دور که وتوته وه، ههروه ها پری هه ول و کوشش و شه و کۆسپ و له مه پانه ی که پتویسته بیان پرییت و به سه ریاندا زال بییت تا کو بگه ریته وه سه ر شاریکی راست و دروست.

مه رجه گانی توبه سیانن: په شیمانی، و دهسته ردار بیون له گونا ه، و داوای لیبور دن و لیخۆش بوون.

راستی توبه توبه: بریتییه له په شیمانی له وهی له رابردوودا لیتی روویدا وه، یه کسه ر دهستکیشانه وه له گونا ه و لیپران که جاریکی تر له داهاتوودا نه گه ریته وه سه ری. هه ر سی مه رجه که کۆده بنه وه له و کاته ی توبه ی تیا دا رووده دات، چونکه له و کاته دا په شیمانه و دهستی له گونا ه هه لگرتووه و لیپراوه بۆ نه گه پانه وه بۆ سه ر گونا هان، له و کاته وه ده گه ریته وه بۆ شه و به ندایه تییه ی له پیتاویدا خولقا وه، شه و گه پانه وه یه بریتییه له راستی توبه.

له بهر شه وهی توبه له سه ر شه و سیانه وه ستاوه بۆی کراون به مه رج.

په شیمانی: توبه به جیتایهت به په شیمانی نه بییت، چونکه هه ر که س په شیمان نه بییت له خراپه شه و به لگه یه له سه ر شه وهی پی رازییه و بهرده وامه له سه ری، له "مه سنه د" ی ئیمام شه حمه ددا هاتووه ((الندم توبه)) په شیمانی توبه یه.

دهستگرتنه وه: توبه روونادات گه ر که سه که دهستی له ناو گونا هاندا بییت.

داوای لیبوردن: له که مائی تهوبه یه، مه به ستمان به "داوای لیبوردن" قسه و گفتوگو نییه له سر گونا مه که، به لکو به دل و به زمان بلّیت: (اللهم لا برأة لی من ذنب فاعتذر، ولا قوة لی فانتصر، ولكنی مدب مستغفر، اللهم لا عذر لی، وإنما هو محض حقد، و محض جنایتی، فإن عفوت وإلا فالحق لك)

ئه مه داوای لیبوردنیکه به نیشان دانی لاوازی و ملکه چی و رووزه ردی له خزمه تی خودادا، ئه و بووه ته قوریانی دهستی زالبوونی شهیتانی دوزمن و هیزی نهفسی فرمانکه ره به خرابه، به زمان بلّیت:

(خودایه ئه وهی له من روویدا سووکایه تی نه بوو به حقی تو، و نه زان نه بووم به تو، و نه رتی بینینی تو م نه کردووه له کاتی گونا هاندا، هه ره شه کانتیم به کم ته ماشا نه کردووه، به لکو هه وا و ئاره زوو به سه رمدا زال بوو، له به رگری نه خووشی حه ز و ئاره زوودا هیزم لاواز بوو، هیوام به لیخووشبوون و لیبوردنی تو هه یه، گومانی باشم به تو هه یه، رجای به خشینی تو ده که م و هیوام به حیلیم و به زهیی تو زوره، شهیتان و نهفسی فرمانکه ره به خرابه تووشی له خوده رچوونی کردم، تو ئه و گونا هانه ی منت داپوشیی، نه زانینم کومه کی کردم، رنگه یه که نییه بو پاراستنم له گونا هه تنها به تو نه بییت، هیچ کومه کییه که نییه بو گوپراهه لی تو به یارمه تی و کومه کی تو نه بییت).

هاوشیوهی ئه م نزا و پارانه وانه که داوای به زهیی خودا و ملکه چی و هه ژاری و داننان به گونا هان و دهسته و سانی و بریاردان بو به ندایه تی تیدایه .

ئه مه له که مائی تهوبه وه یه، مرؤفی ژیر و هوشمه ند که خوی لای خودا ده باته به ره وه ئه م شیوازه ده گریته بهر، خودا پئی خووشه که به نده که ی خوی له خودا بیاته به ره وه .

❁ راستی تهوبه

راستی تهوبه سی شته: ۱. گونا ه و تاوانه که به گه وره بزانیته، و ۲. تهوبه که ی خوی تو مه تبار بکات، و ۳. غیرهت بو خودا و تو په بوون بو ئه و- سه حاله- گه سه رپیچی فرمانه کانی کرا و بیانوو و پاسا و قبولنه کردن له سه رپیچیکار گوایه قه ده ر بریاری داوه ئه و کاره خرابه نه نجام بدات.

به گوره زانینی گوناوه و تاوان: گهر گوناوه به سوک و کهم بزانتیت، نهوا لیتی په شیمان نابیته وه، به پیتی به گوره زانینی گوناوه که په شیمانیه که ی له نه جامدانی گوره ده بیت، هر که س دپواندنی فلسیک - بؤ نمونه - به کهم بزانتیت له دپواندنی په شیمان نییه، که زانی دیناریکه په شیمانیه که ی زیاد ده کات و تیاچوونه که ی لا گوره ده بیت.

به گوره زانینی گوناوه و تاوان له سی شته وه سر ه لده دات: به مهن زانینی فرمان و بریاری خودایی (که نه و سره پچی لیکر دوه)، و به مهن زانینی فرمانکه ر (خودای موته عال)، و به راست زانینی توله و پاداشت (دواپون)

تومه تبارکردنی ته و به ی خؤ: چونکه توبه مافیکي خودایه له سر نه و، په قینی نییه نایا ته و به کردنه که ی به کاملترین و باشتترین شیوه نه جامداوه، یان نه، ده ترسیت حقی ته و به ی نه دابیت و لیتی و هرنه گبریت، ده ترسیت کوششی ته و او ی نه کردبیت له پیناوی ته و به یه کی راست و دروستدا، ته و به یه کی ناته و او بیت و نه و ه سستی پی نه کات، وهک ته و به ی خاوه ن پتویستی و نیفلاسه کهران، یان وهک ته و به ی نه وانه ی ده یانه ویت له ناو خه لکیدا پاریزگاری له پتویستی و پله و پایه ی خویان بکن، یا خود ته و به ی کردوه بؤ نه و به ی پاریزگاری له حال و کاروباری خوی بکات، بویه ته و به یه که ی بؤ حاله، نهک بؤ خودای خاوه ن شکو و مه زنی، یا خود ته و به ی کردوه بؤ نه و به ی رزگاری ببیت له ده ست شه که تی و ماندوویونی گهران به دوا ی گوناوه دا، یان له مال و شهره ف و پله و پایه ی خوی ده ترسیت، یان به هوی لاوازیونی بانگکری گوناوه له نه فسیدا و خاموشیوونه و به ی ناگری حز و نارهنووه وه، یان به هوی نه بوونی گوناوه وه، اته گوناوه ده ست نه که ویت، یان به هوی سه رقالی که سه که وه به به ده سته پینانی زانست و روزه وه، هاوشیوه ی نه مانه که ته و به عه بیدار ده که ن له و به ی بؤ خودا بیت و بؤ مه زنی نه و و پاریزگاری له سنوره کانی نه و بیت، هه روه ها ته و به یه که ی بؤ شکومه ندی خودا بیت و ترسانی به ریوونه و بیت له و مه نزله ی له لای خودا بوی دانراوه و دورخسته وه و ده رکردنی له ده رگای نه و - سبحانه - و دروستبوونی په رده له رژی دوا پیدا بؤ نه بینینی روی جوانی خودا، نه م ته و به یه ره نگیکی تره و ته و به ی خاوه ن به رژه وه ندیه کان ره نگیکی تر.

هه روه ها له تومه تبارکردنی ته و به ی: لاوازی ویست و لیبران و ناو به ناو لاکردنه و به ی دل به لای حزی گوناوه که دا، و هینانه وه به ریادی شیرینی گوناوه که، له وانه یه هه ناسه یه کی

خەم و پەشیمانی ھەلبکیشیت بۆ ئەنجامدانی گوناھەکە، لەوانەشە بە یادکردنەوہی گوناھەکە نەفس بەروژیت و دیسان حەزی ئەنجامدانی تیا دروست ببیتەوہ .
 ھەرەھا لە تۆمەتبارکردنی تەوبە: دانیایی و متمانە بەوہی تۆبە ی کردوہ، وەک ئەوہی لاپەرەیکە دالەدەدان و سەلامەتی لە خوداوہ پیگەیشتیبیت، ئەمە لە نیشانەکانی تۆمەتبارکردنە .

دیسان لە نیشانەکانی تۆمەتبارکردنی تەوبە: وشکی چاو و بەردەوامبوونی بیتاگایی و دەرئەوێکی کۆمەڵێک دیاردە ی چاکە لە دوا ی تەوبەکە ی کە پیش تەوبەکە نەیبوین .

تەوبە ی قبوولکراو و دروست نیشانە ی تاییەت بەخۆ ی ھە یە:

لەوانە: بەبەردەوامی ترس لێ جیانابیتەوہ، لە مەکری خودا بۆ چاوتروکانیک بیتاک نییە، ترسەکە ی ئەو بەردەوامە تا گوێ ی لە قسە ی نێراوہکە ی خودا دەبیت ﴿أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْبِشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (فصلت: ۳۰، ئەو کاتە ترس نامینیت .

لەوانە: خۆدارینی دڵ و پارچە پارچە بوونی بەھۆ ی ترس و پەشیمانییەوہ، ئەمەش بەپێ ی گەرە و بچوکی گوناھ و تاوانەکە ی، ئەم نیشانە یە تەئویلی "إِسْن عِينة" یە بۆ ئایەتی ﴿لَا يَزَالُ يُبَيِّنُهُمُ الَّذِي بَوَّأ رِبِّيَ فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ﴾ التوبة: ۱۱۰، دەئیت: بە ترس پارچە پارچە ی بکە، گومانی تیدا نییە ترسی زۆر لە سزای مەزنی خودا دڵ شەق پی دەبات و رووتدەبیتەوہ، ئەمەش مانای پارچە پارچە بوونیەتی، ھەر ئەوہش بریتیە لە حەقیقەتی تەوبە، چونکە دڵ بەھۆ ی پەشیمانییەوہ پارچە پارچە دەبیت و دەترسیت لە سەرئەنجامی خراب، ھەر کەس لە دنیا دا دلی بە ترس و پەشیمانی پارچە پارچە نەبیت ئەوا لە دواڕۆژدا کە راستییەکان دەرئەوێکی دلی پارچە پارچە دەبیت، کاتیک پاداشتی گۆتپرایە لانی دەبینی و سزای یاخیبوونی دەکەوێتە پیش چاو، بۆیە دەبیت دڵ یان لە دنیا دا یان لە دواڕۆژدا پارچە پارچە ببیت .

لە پێویستیەکانی تەوبە ی راست و دروست: گەردنکە چی بۆ دڵ (دڵشکاو ی) بەرھەم دیت کە بە ھیچ شتیک ناچیت، و تەنھا بۆ گوناھکارانە، بە برسیتی و خۆشەویستی

به دست نایهت، به لکو شتیکه له پشت هه موو نه مانه وه، دلشکاوی له به ردهم خودادا به شکاندنیکی ته واو، له هه رچی لاه به زه لیلی ده وره دراوه، به گه ردنکه چیبیه وه هه لدراره ته به ردهمی خودا.

هیچ شتیك به نه ندازهی نه م دلشکان و زه لیل بوون و ملکه چی و ته ختبوون و خۆخستنه به ر ده رگای خودا و خۆپاده ست کردنه لای خودا خۆشه ویست نییه، له و حاله دا نه م و ته به چه ند شیرینه ((أسألك بعزك وذلي إلا رحمتي، أسألك بقوتك وضعفي وبغناك عني وفقرتي إليك، هذه ناصيتي الكاذبة الخاطئة بين يديك، عبيدك سواي كثير، وليس لي سيد سواك، لا ملجأ ولا منجا منك إلا عليك، أسألك مسألة المسكين، وأبتهل إليك إبتهاال الخاضع الدليل، وادعوك دعاء الخائف الضرير، سؤال من خضعت لك رقبته، ورغم لك أنفه، وفاضت لك عيناه، وذل لك قلبه))

نه م و هاوشیوه کانی نه م له نموونهی ته وبه ی قبوولکران، هه ر که س نه م حاله ته ی له دلدا نه بیینی با ته وبه که ی تۆمه تبار بکات و بگه رپیته وه بۆ راستکردنه وه ی، چه نده ته وبه ی راست و دروست گرانه گه ر حه قیقه ت بیئت! چه نده ته وبه ی نادرست ناسانه گه ر زمان و بانگه شه بیئت! گرانتیرین شتیك لای مرۆفی صادق بیه ویئت راستی بکاته وه بریتییه له راستکردنه وه ی ته وبه که ی، به وه ی بیکات به ته وبه یه کی پوخت و پالفته و راست و دروست بۆ خودا. و"لا حول ولا قوة إلا بالله"

﴿هه دهر..... و هه لیزاردن﴾

غیرهت بۆ خودای موته عال له کاتی سه رپیتی خه لکی له فه رمانی خودا و پاساو هیتانه وه به بیانوی قه دهر (گوايه قه دهر له سه ری نووسیوه گونا ه نه نجام بدات)، له به رنه وه ی خودا-عزوجل- به به زه یتر و ده وله مه نتر و دادپه روه رتره له وه ی که سی خاوه ن بیانوو سزا بدات، هیچ که س به قه دهر خودا بیانوو و پاساوی پیخۆش نییه، بۆیه له و پیناوه دا پیغه مبه رانی ره وانه کردوو و کتیبه کانی دابه زاندوو بۆ نه وه ی بیانوی خه لکی بپریت و له لای خودا بیانوو دروست نه که ن و پاساو نه هیتنه وه .

وه ک زانراوه بانگه شه که ری نه و بیانوو (بیانوی قه دهر) له سه ر به لگه یه ک وه ستاوه که خودا له هه موو روویه که وه پووچی کردۆته وه، مه زنتیرین به لگه ی یه کلاکه ره وه له لای خودایه .

ئەوھى ساغىبووھ تەوھ: ئەو كەسانەى ياخى دەبن لە خودا و سەرپىچى دەكەن ھىچ بيانوويە كيان نىيە، لەگەل بوونى زانست بە كارەكە و تواناى ھەلبژاردن لە نىوان ئەنجامدان و دوررەكتەنەوھ لىتى، گەر بيانوويەكى ھەبوايە شاىستەى سزا و لۆمە كردن نەدەبوو نە لە دونيا و نە لە دواپۆژدا، ھەر كەس بانگەشەى ئەوھ بكات گوناھەكەى برپارىڭكى براوھى خودايىيە و نەيتوانىوھ ئەنجامى نەدات ئەوھ ئەو كەسە سەستەمكارە و نەفامە، گەر نەفامى و سەستەمەكەى نەبوايە دەيزانى بەلا و گىرۆدەبوونەكەى لە خودى خۆيدايە، نەفسى خۆى شاىستەترە بە ھەموو خراپەدانە پال و زۆر و سەستەمىك، نەفسى جىگەى ھەموو خراپەيەكە ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ العاديات: ۶، "ئىبن عەباس و موحاممەد و قەتادە" لەسەر ماناى "كنود" دەفەرموون: "كفور، جحود بنعم الله" واتە سېلە و بېوھفا و گەردنكەچ نەبوو بۆ نىعمەتەكانى خودا. "ھەسەن" یش دەفەرمويت: ئەو مەرۆفە ئەو كەسەيە بەلا و ناخۆشپىيەكانى دەژمىرەيت و نىعمەتەكانى لەبىردەچىتەوھ. ئەبو عوبەيدە دەفەرمويت: ئەوھ كەسەيكە كە خىرى كەمە، چونكە "كنود" زەويىيەكە ھىچى لى نەپوئەت، ھەروھە وتراوھ: "كنود" ئەو شتەيە ھىچ جۆرە سوود و قازانجىكى لى ناپوئەت. "فضل بن عباس" دەفەرمويت: "الكنود" ئەو كەسەيە تەنھا يەك خراپە ھەرچى چاكەيە لەبىرى دەباتەوھ.

گەر نەزانىنەكەى نەبوايە دەيزانى كە نەفسى خۆى لەسەر رىگەى بەرژەوھەندىيەكانى دانىشتووھ و رىگىرى دەكات لەوھى پىيان بگات، ئەوھ بووھ بەو تاشە بەردەى لەمپەرى لەبەردەم ئاوى ژيانىدا دروست كردووھ، نەفسى خۆيەتى بووھ بە زەل و قامىش و مەجرى ئاوى بۆ ناو بىستانەكەى داخستووھ، لەگەل ئەوھشدا پەنا دەبات و ھاوار دەكات: تىنوئىتى، تىنوئىتى، لەسەر رىگەى ئاوى ھەستاوھ و ناھىلەيت ئاوهكە بەخۆى بگات، ئەو برىتەيە لە پەردەى سەر دلى خۆى و ناھىلەيت نەيتى جىھانى پەنھان بىيەيت، ئەو برىتەيە لەو ھەورە رەشەى كە رۆشناى خۆرى ھىدايەتى بۆ سەر دلى شارەوتەوھ، ھىچ شتەك بە ئەنداوھى نەفسى زىانى پىتاگەيەنەيت، ھىچ دوزمىنكى نىيە دىرندەتر و دوزمىنكارتر لە نەفسى خۆى.

ما تبلغ الأعداء من جاهل ما يبلغ الجاهل من نفسه

(ئەوھى نەزان بەخۆى دەكات ھىچ دوزمىنك پى ناكات)

دہستی بہ برین بجیت تہو ستہ مکارہی لہ قالبی ستہ ملیکراودا خوی دہردہ خات، سکا لاکاریت کہ تاوانہ کہ بۆ خوی تہ انجامیداوہ، بہ تہوپہری توانایہ وہ خہریکی پشت ہلگردنہ لہ خودا و ہاوار دہکات: دہریانکردم، دوریانخستہ وہ۔

کہ سیکی خاوہن بہ زہیی پہلی دہگریت تا نہ کہ ویتہ ناو ناگرہ وہ، کہ چی تہو جلو بہرگہ کہی رادہ کیشیت و بہ سہر کہ سہ کہ دا زال دہبیت و لہ گہل خوی دہیخاتہ ناو دۆزہ خہ وہ، پاشان ہانا دہبات و ہاوار دہکات: گونامی من چی بوو، ہیچ دہسہ لاتیکم نہ بوو؟ بردمیان بۆ لیواری ناگر و ہلایاندامہ ناویہ وہ، سویند بہ خودا زۆر نامۆزگاریکہر ہاواریان لی کرد: ناگاداریہ، ناگادار، وریاہ، وریا، چہ ندین کہ س دہستیان بہ پۆشا کہ کہی گرت، کیشمہ کیشی لہ گہل تہوانہ دا دہ کرد رایانگرتبوو تا نہ کہ ویتہ ناو ناگرہ وہ، بہ لام تہو تہنہا چوونہ ناو ناگری دہویست۔

وہیل بۆ کہ سیک بووہ بہ پشتیوانی شہیتان دژ بہ پەرورہدگاری، بووہ بہ ناحہزی خودا و لہ سہر نہ فسی خوی دہکاتہ وہ، یاخیبووہ کانی جہ بریانیہ و گوپرایہ لیبہ کانی قہ دہریانہ (واتہ گوناہہ کانی دہداتہ پال خودا و چاکہ کانی دہداتہ پال خوی)، دہستہ وسانہ لہ بریاردا و تیاہری ہلی خویہ تی، پالیداوہ تہوہ لہ بہرژہ وہ ندیبہ کانی و لۆمہی قہ دہرہ کانی پەرورہدگاری دہکات، بیانویہک بۆ خودا دہینیتہ وہ کہ لہ کورپہ کہی و ژنہ کہی قبول ناکات کاتیک لہ کہ متہرخہ می ہندی لہ کاروبارہ کان بیانوی بۆی بہیننہ وہ، گہر فہرمان بہ یہ کیکیان بکات و تہنجامی نہ دا و شتیک لہ یہ کیکیان قہ دہغہ بکات و تہنجامی بدات و دواتر بیانوی قہ دہری بۆ بہیننہ وہ لییان قبول ناکات و دہست بہ سزادانیان دہکات۔

گہر قہ دہر بہ لگہی دہستی تۆ بیت لہ تہنجام نہدانی حقی خودا لہ سہرت تہی مرفۆفی ستہ مکاری نہفام تہدی بۆ نابیتہ بہ لگہ و بیانوو بۆ ژنہ کہت لہ تہنجام نہدانی ہندیک لہ مافہ کانت؟ بہ لکو تہ گہر خراپہ کاریک خراپہی لہ گہل کردی و ستہ مکاریک دہستدریژی کردہ سہرت و بیانوی قہ دہری ہینایہ وہ تہوا لیتی توورہ دہبیت و تاوانہ کہی گہرہتر دہبیت لہ لات و بیانووہ کہی بہ بی بنہما تہ ماشا دہ کہیت، پاشان دیت و تہو بیانووہ بۆ خودا دہینیتہ وہ و بہ پاساوی خۆتی دہزانی، کی شایستہ ترہ بہ ستہم و نہزانی لہ کہ سیک تہمہ حالی بیت؟!۔

ئەمە و بەردەوام بوونى چاكەى خودا لەسەرت لەگەل بە بەردەوام بوونى
 مەناسەكانت: نەخۆشپىيەكانى نەهتلايت، تواناى چوونە بەهەشتى پى بەخشيت،
 بەلگەى بۇ ناردى، كۆلى سەفەرى بۇ ئامادە كردوى و تويشوى بۆت رىكخستووه،
 ئەوھى لەگەل رىگراندا پىيى دەجەنگيت پىيى بەخشىوى، بىستن و بىنين و
 بىركردنەوھى پىداويت، خىر و شەر و قازانچ و زىانى پى ناساندوى، پىغەمبەرى خۆى
 بۇ رەوانەكردوى، كىتپەكەى بۇ دابەزاندوى، ئاسانى كردووه بۇ ياد و تىگەيشتن و
 كارپىكردن، بە سەربازە بەرپىزەكانى كۆمەكى كردوى، دامەزراوت دەكەن و
 چاودىرئيت دەكەن، لەگەل دوزمەكەت دەجەنگن و لىتى دووردهخەنەوھ، دەيانەوئيت
 تۆ مەيلى پى نەدەى و لەگەلى رىككەكەويت، ئەوان بۆت چارەسەر دەكەن، بەلام تۆ
 جگە لە پشتىوانى كردنى دوزمەكەت دژ بەوان شتىكى تىرت ناوئيت، بەلكو دژ بە
 سەرىرشتىارى حەقى خۆت پشتىوانى دەكەيت، ئەو پشتىوانەى كە نىزىكترين كەسە
 بە تۆ و شايستەى دوستايەتپىيە ﴿ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ أَنْجِدُوا لِأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ
 الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَسَتَّخَذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ لِلظَّالِمِينَ
 بَدَّلَا ﴿٥٠﴾ الكهف: ٥٠، خودا فەرمانى پىكردوى بە شوكر كردنى، نەك ئەو پىويستى
 بە تۆ بىت، بەلكو بۆ ئەوھى داواى چاكەى تۆرتىرى لى بگەى، بىباوھى بە
 نىعمەتەكانى و بەكارهتتائىان لە ناپەرزامەندى خودادا لە گەرەترين ھۆى لى
 وەرگرتنەوھى نىعمەتەكانە، فەرمانى پى كردوى بە يادى خودا تاكو چاكەكانى
 خۆيت بىرىخانەوھ، لەبىرچوونەوھى خودا ھۆيەكە بۆ ئەوھى خودا تۆ لەبىرى خۆى
 بىاتەوھ ﴿ سَمُوا اللَّهَ فَأَنْسَهُمْ أَنْفُسَهُمْ ﴾ الحشر: ١٩ ﴿ فَانْسِبْهُمْ إِنْكَ الْمُنْفِقِينَ هُمْ
 الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ التوبة: ٦٧.

فەرمانى پى كردوى داواى لى بگەى تا پىت بىەخشيت، بەلكو شىرىنترين بەخشى بە
 بى داواكردن بە تۆ بەخشىوھ، كەچى قىبوئت نەبوو.

سكالا لە دەست كەسك دەكەيت كە بەزەيى بە تۆدا دىتەوھ لەلای كەسك كە بەزەيى
 پىتدا نايەتەوھ، داوا لە كەسك دەكەيت كە دەستدرىزى دەكاتە سەرت و سەمت لى
 دەكات، گەر تەندروستى و لەشساغى و مال و دارايى و پلە و پاىەى پى بەخشيت
 بەكارىان دەھىنيت لە ياخىبوونى خودادا!

بانگی کردی بۆ ده‌رگانه‌ی خۆی نه له بهره‌میدا وه‌ستای، نه ته‌قته دا له ده‌رگای، پاشان ده‌رگاکای بۆ کردیه‌وه، به‌لام نه‌چوو به ژووره‌وه.

په‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆی ره‌وانه کرد بۆ لات تا‌کو بانگت بکات بۆ خانه‌ی ریزلینان و به‌خشنده‌یی، که‌چی یاخیبووی له په‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی و وت: ده‌ستبه‌رداری نه‌و شته نام ده‌ببینم (دونیا) بۆ نه‌و شته‌ی که ده‌ببیستم (دواپۆن).

له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا له به‌زه‌یی خۆی بپه‌یوای نه‌کردووی، به‌لکو فه‌رموو به‌تی هه‌رکات بی‌یت بۆ لام ده‌رگات بۆ ده‌که‌مه‌وه، گه‌ر شه‌و بگه‌رپه‌یه‌وه بۆ لام قبوولت ده‌که‌م، گه‌ر رۆژ بگه‌رپه‌یه‌وه قبوولت ده‌که‌م، گه‌ر بستیک له من نزیک بیه‌وه بالیک لی‌ت نزیک ده‌به‌وه، گه‌ر بالیک لی‌م نزیک بیه‌وه دوو بال لی‌ت نزیک ده‌به‌وه، گه‌ر به‌ رۆیشتن روم تیبکه‌ی به‌ را‌کردن روت تیده‌که‌م، گه‌ر پر به‌ زه‌وی گونا‌ه بکه‌ی و روم تیبکه‌ی - و هاوه‌لت بۆ دانه‌نام - منیش به‌ پر به‌ زه‌وی لی‌خۆشبوونه‌وه روت تیده‌که‌م، گه‌ر گونا‌ه‌کانت بگاته‌ ناسمان و دواتر داوای لی‌بوردن لی‌ بکه‌یت لی‌ت ده‌بوورم، کی‌ له من به‌خشنده‌تره؟!!

به‌نده‌کانم به‌ گونا‌هی گه‌وره رووبه‌رووم ده‌بنه‌وه و منیش له‌ناو جی‌گه‌کانیان ناسووده‌یان ده‌که‌م، من و جین و ئینس له‌ هه‌والیکی مه‌زن و سه‌رسوپه‌ینداین: دروستی ده‌که‌م و که‌سی تر ده‌په‌رستیت، رۆزی ده‌ده‌م و شوکری که‌سی تر ده‌کات، خیرم بۆ به‌نده‌کانم داده‌بارینم و شه‌ریان بۆم به‌رز ده‌بیته‌وه، خۆم به‌ نیعه‌ته‌کانم له‌لایان خۆشه‌ویست ده‌که‌م - له‌گه‌ل نه‌وه‌ی که‌ لی‌یان بی‌نیازم - که‌چی به‌ گونا‌ه خۆیان لام بی‌زراو ده‌که‌ن و له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ناتاجترین که‌سن بۆ لای من.

هه‌ر که‌س روم تیبکات له‌دووره‌وه قبوولی ده‌که‌م، هه‌ر که‌س پشتم تیبکات له‌ نزیکه‌وه بانگی ده‌که‌م، هه‌ر که‌س له‌به‌ر من ده‌ستبه‌رداری شتیک بی‌یت به‌ زیاده‌وه پی‌ی ده‌ده‌م، هه‌ر که‌س ره‌زانه‌ندی منی بو‌یت نه‌وه‌م ده‌وی‌ت که‌ ده‌یه‌وی‌ت، هه‌ر که‌س به‌ توانا و هیزی منه‌وه هه‌لسوکه‌وت بکات ناسنی بۆ نه‌رم ده‌که‌م.

نه‌هلی یادی من نه‌هلی دیوانی منه، نه‌هلی شوکرم له‌لام نه‌هلی زیاده‌کردن، نه‌هلی گو‌په‌یه‌لیم نه‌هلی ریز و به‌خشینی منن، نه‌هلی یاخیبوونم له‌ به‌زه‌یی خۆم بی‌به‌شیان نا‌که‌م، گه‌ر ته‌وبه‌ بکه‌ن و بۆ لام بگه‌رپه‌یه‌وه من خۆشه‌ویستیانم، من ته‌وبه‌کاران و

پاکانم خوشدهوئیت، گەر تهویه نهکهن من پزیشکیانم، به بهلا تاقیبیان دهکه مهوه تاکو له نهنگی و ناتهواوی پاکیان بکه مهوه.

هر کس من ههلبژیریت به سهر کهسانی تردا منیش نهو به سهر کهسانی تردا ههله بژیریم، چاکه له لای من یهک به ده تا یهک به حهوتسه ده، تا چهنده ها به رانبهر، خراپه له لام یهک به یهک، گەر په شیمانیش بیتهوه لئی لیخخوش ده بم.

که میك له کار شوکر ده کهم (واته بۆی زیاد ده کهم)، له زۆریک له خراپه ده بوورم، به زه بییم له پیش تووره بوونمه وهیه، حیلیم له پیش تۆله سه ندنه وهیه، لیبوردم له پیش سزاوهیه، من له دایک به منداله کهی به به زه بیترم ((لله اشد لرحا بتوبه عبده من رجل اضل راحته بارض مهلكة دوية عليها طعامه و شرابه، فطلبها حتى اذا ايس من حصولها، نام في اصل شجرة ينتظر الموت، فاستيقظ فاذا هي على رأسه، قد تعلق خطامها بالشجرة، فالفه الفرح بتوبه عبده من هذا براحلته))

ئه مه خۆشحالی چاکه و لوتفه، نهک خۆشحالی ئاتاجیک به تهویه به بنده کهی و قازانجکه ر لئی، هر به و جووره سه ره رشتی کردنی به بنده کهی چاکه به له گه لئی و خۆشهویستییه بۆی، به هۆی که مییه وه نییه خودا بیهوئیت به به بندهکانی خۆی زیاد بکات، بئ دهسه لات نییه تا خۆی به به بندهکانی به هیز بکات، شکستی نه خواردوه تا به به بندهکانی خۆی راست بکاته وه، بۆ کاتی تهنگانه نییه به بنده کهی خۆی ئاماده بکات و داوای کۆمهکی و یارمهتی لئ داوا بکات ﴿ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذَ وَلًا وَلَمْ يَكُنْ لَمْ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَمْ وَّلِيٌّ مِّنَ الدَّلِّ وَكِبْرُهُ تَكْبِيْرًا ﴿۱۱۱﴾ الإسراء: ۱۱۱، له ئایه ته که دا نه رئی نه وهی کرد که له زه لیلان و بیدهسه لاتان دۆستی هه بییت، خودا دۆستی نه وانیه باوه بیان هیناوه، نه وانن دۆستانی خودا.

ئه مه مه زنی و شکۆمهندی خودایه و نه وهش ئاستی به بنده کهی، نه وان هه لگری پاساو و بیانوی خۆیانن و گوناوهکانیان به نه ندازهی نه وه هه لده گرن.

د ولى الملامه الرجال استائر الله باحمد والمج

ساغکردنه وه: غیرهت بۆ خودا و تووره بوون بۆ نه وه له حهقیقهتی تهویه ن، بووچکردنه وهی بیانوی خهک بۆ سه ره بیچی له نه مر و نه هی و تووره بوون له و پیناوه دا له نیشانهکانی گه وه راگرتنی سنوورهکانی خودان و راستیتهی تهویه رادهگه یه نن.

به تاييهت گه ښه و بيانووه بيبته پاساوي ښه وانه ي "بت" يان په رست و پيغه مبه رانيان شه هيد كړد له فيرعه ون و هامان و نه مرودي كورې كه نعان و ښه بو جهل و ياوه راني و ښيليس و سه ريزه كاني و هموو بيباوه پان و سته مكاران و ده سترديزكاراني سر سنوړي خودا و مه ريزه زيناني مه حاريمي خودا، پييان و ابيت هموو ښه وانه له ژير قه دهر دان و ښه و انيش له دروستكراوه كانن و قه دهر ي خودايان به سهر دا جاري ده ببت.

ته و به كاراني راسته قينه ښه وانه كه به راستي و دروستي باوه پريان به قه دهر هيتاوه، ښه وانه چاوه پرواني كه شتي ښه مري خودايي ده كه ن، كه ليان نزيك بوويه وه كه شتيه وان بانگيان ده كات ﴿ اَرْكَبُوا فِيهَا نِسْرًا لَّهٖ جَمْرًا مِّنْهَا وَمُرْسَهُآ ﴾ هود: ٤١، ښه و به راستي كه شتيه كه ي نوحه و كه شتي ته واري پيغه مبه راني دواي ښه وه، هر كه س سه ركه وت رزگاري بوو، هر كه س لي دواكه وت نو قم بوو، سواري كه شتي ښه مري خودا بوون به قه دهر، به ناو شه پوله كاندا و له سه ر برياري ته سليم بوون به كه سيك كه كاروباري ده رياي به ده سته ده يانگوي ښه وه، ماوه يه كي كه مه و به زه وي و ناسمان ده وترت ﴿ يَتَأَرْضُ اَبْلٰى مَّاءٍ لِّوَيْسَمٰٓءَ اٰقِلِيٍّ وَغِيْضَ الْمَآءِ وَفِيْضِ الْمَآءِ وَفِيْضِ الْمَآءِ وَفِيْضِ الْمَآءِ وَفِيْضِ الْمَآءِ ﴾ هود: ٤٤، له سه ر چياي جودي له نگر ده كريت كه برتبيبه له خانه ي نيشته جي بووني هه تاهه تايي.

ښه وانه ي له كه شتيه كه دواكه وتن - وهك هوزه كه ي نوح - هموو نو قم بوون و پاشان سووتان، له سه ر سه ري هموو جيهانه كانه وه بانگيان ليده كريت و پييان ده وترت ﴿ وَقِيلَ بَعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ ﴾ هود: ٤٤ ﴿ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا هُمُ الظَّالِمِيْنَ ﴾ الزخرف: ٧٦، پاشان به زماني شهرع و قه دهر بانگ ده كريت، بو ته حقيقي به كتاپه رستي و جينگه ر كړدي به لگه ي خوي - سبحانه - كه ښه و دادپه روه ترين دادپه روه ره ﴿ قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيْغَةُ فَلَوْ شِآءَ لَهَدٰنَكُمْ اٰجْمَعِيْنَ ﴾ الانعام: ١٤٩

﴿ قه دهر به قه دهر پال پيوه دهنين ﴾

سواري بووي سه ر ښه و ده ريايه له كه شتي برياردا ښه ركه كه ي برتبيبه له: رويه پووي بوونه وه ي شه پوله كاني قه دهر، به ره له ستكاري شه پوله كان هه نديكيان به هه نديكي تريان، ښه گه نه، له سه ر ده ريا تيا ده چيت، ښه و ده ببت قه دهر به قه دهر به رپه رچ بداته وه، ښه مه برتبيبه له كه شتي كه سانتيكي لي پراو له عاريفان، ښه مه ماناي قسه ي شخي عاريف و پيشه وا "عبدالقادر الكيلاني" ه كه ده فه رمويت ((كه ده گه نه

قهزا و قهدهر هه مووان بیدهنگ دهبن، جگه له من، من ده رگایه کم له ناو قهدهردا به پوودا کراوه تهوه، بۆیه مملانی قهدهری حهق به حهق و له پیناوی حهقدا ده کهم، پیاو ئه و کهسه یه مملانی قهدهر دهکات، نهک خۆی رادهستی قهدهر بکات))، بهرژه وهندی خه لکی له دونیادا به هۆی مملانی قهدهر وهیه هه ندیکی به هه ندیکی تری، ئه ی ده بیته بۆ دوا پۆزیان چۆن بن؟

خودای موه تعال فرمانی کردوه خرابه - که قهدهریکه - به چاکه - که قهدهریکی تره - پال پتوه بنین، هه ر به و جۆره برسیتی له قهدهر هکانی خودایه و فرمانی کردوه به خواردن لایبدهن که ئه وهش دیسان له قهدهری خودایه، گه ر کهسه که خۆی رادهستی قهدهری برسیتی بکردبایه - له گه ل توانای لادانی ئه و برسیتی به خواردن - تا مردن ئه و کهسه به یاخیبوو له قه له م ده درا، هه ر به و جۆره ساردی و گه رمی و تینویتی، هه ر هه موو ئه مانه له قهدهری خودان، فرمانی کردوه به لادانیان به کۆمه لیک قهدهری دژ به وانه، پالنهرو پالنهراو و پالنهان هه ر هه موو له قهدهر هکانی خودان.

پیغه مبه ر (ﷺ) ئه م مانایه ی به ره وانی و تیر و ته وای ده ر بیره وه، وتیان ((ئه ی پیغه مبه ری خودا، ئه و ده رمانانه چۆن ده بینی بۆ چاره سه ر به کاریان ده هینین، یان "روقیه" که چاره سه ری پی ده که یین، یان "توقیه" که خۆمانی پی ده پاریزین، ئایا هیه چ کام له مانه له قهدهری خودا ده گپرتته وه؟ فرمووی: ئه وانه له قهدهری خودان))، له فرمووده یه کی تر دا ((دوعا و به لاله نیتوان ئاسمان و زه ویدا تیک ده ئالین)). ئه گه ر دوژمنیکی بیباوه ر ته قه ی دا له ده رگای ولاتیکی ئیسلام ئه و ته قه ی لی بدهن به قهدهری خودا، ئایا حه لاله بۆ موسلمانان خۆیان رادهستی قهدهر بکه ن، ده رکردنی ئه و دوژمنه به قهدهریکی تر واز لی بهینن که بریتیه له جههاد، ئه وهش وهک قهدهریکی قهدهری خودای پی لابه دن؟

هه ر به و جۆره گونا ه و یاخیبوون گه ر به قهدهر بۆت برابوویه وه و به قهدهر ئه نجامت دا ئه و به ته وه یه کی یه کجاری بیسه ره وه، چونکه ته وهش له قهدهره .

لادانی قهدهر به قهدهر دوو جۆره:

یه کهم: پالنهانی قهدهریکه که هۆیهکانی ناماده بووه تا کو روویدات - به لام هیشتا رووینه داوه - به کۆمه لیک هۆی تر که به رانه رکیتی له گه ل دهکات و ناهیلین روویدات،

وهك لادانی دوژمن به جهنگان له گه‌لی، هه‌روه‌ها لادانی سه‌رما و گه‌رما، و هاوشیوه‌کانیان به کۆمه‌لیک هۆی تر..

دوهم: لادانی قه‌ده‌ریک که روویداوه و جیگیر بووه به قه‌ده‌ریکی تر که ئه‌و قه‌ده‌ره لاده‌بات و ده‌یسپرتتوه، وهك لادانی قه‌ده‌ری نه‌خۆشی به قه‌ده‌ری چاره‌سه‌ر، هه‌روه‌ها لادانی قه‌ده‌ری گونا‌ه به قه‌ده‌ری ته‌ویه و لادانی قه‌ده‌ری خراپه به قه‌ده‌ری چاکه.

ئه‌مه‌یه شکۆی عاریفان و شکۆی قه‌ده‌ره‌کان، نه‌خێر، بۆ خۆ راده‌ست کردنی و وازه‌یتان له جووله، به‌لی، بۆ گرتنه‌به‌ری هۆکاره‌کان، خۆپاده‌ست کردن و وازه‌یتان له جووله بریتیه له ده‌سته‌وسانی و خودای موته‌عال لۆمه‌ی ده‌سته‌وسان ده‌کات.

❁ سێ مه‌رج

ناواخنی حه‌قیقه‌تی ته‌ویه سێ شته: ۱. جیاکردنه‌وه‌ی توقیه له عیززه‌ت، و ۲. له‌بیرکردنی گونا‌ه و تاوان و ۳. ته‌ویه‌کردن له ته‌ویه، چونکه تۆبه‌کار ده‌چیتته ناو هه‌موو نه‌مانه‌وه، له ئایه‌تی ﴿ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ (النور: ۳۱)، فه‌رمانی به تۆبه‌کار کردوه تۆبه بکات له‌وه‌ی تیکه‌ل به ته‌ویه‌که‌ی بووه له خه‌وش و خالی ئاماژه کردن به کاره چاکه‌کانی خۆی و خۆنمایش کردن و ریایی و رووپامایی.

جیاکردنه‌وه‌ی "توقیه" له عیززه‌ت: مه‌به‌ست له ته‌ویه‌کردنه‌که‌ی خۆپاریزی بیته له گونا‌هان، ئه‌وه‌ش بریتیه له ترسان له خودا و هه‌ستان به فه‌رمانه‌کانی و خۆ دوورخستنه‌وه له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی، به گوپرایه‌لی خودا کار ده‌کات له‌سه‌ر نووریک که له خوداوه‌یه و مه‌به‌ستی پاداشتیکه له‌لای خودایه، یاخیبوون له خودا واز لێ ده‌هینیت له‌سه‌ر نووریک که له خوداوه‌یه و له سزای خودا ده‌ترسیت، له کاره چاکه‌کانیدا سه‌ربه‌ریزی دنیایی مه‌به‌ست نییه، گوپرایه‌لی و ته‌ویه‌کردن سه‌ربه‌ریزی ده‌ره‌کی و ناوه‌کیان له‌گه‌لدايه، ئه‌و مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌ینانی سه‌ربه‌ریزی دنیایی نییه با بشزانیت به‌هۆی گوپرایه‌لی و ته‌ویه‌کردنه‌وه ئه‌و سه‌ربه‌ریزی به‌ده‌ست دیت، هه‌ر که‌س له پێناوی سه‌ربه‌ریزی دنیاییدا ته‌ویه‌ی کردبیت ته‌ویه‌که‌ی تیکه‌له.

زۆریک له صادیقان له‌م بابته‌دا حالی ده‌روونی خۆیان لا تیکه‌ل ده‌بیت، جگه له ئه‌هلی به‌صیره‌ت که ده‌توانن جیای بکه‌نه‌وه، ئه‌وانه‌ش له‌ناو صادیقاندا وهك صادیقان وان له‌ناو خه‌لکیدان.

له بىرچوونەوہى گوناھ و تاوان: ئەمە بابەتیکە جىگەى درىژە پىدانه، پىاوانى رىگە جىاوازيان تىايدا ھەيە.

ھەيانە: وادەبىنىت بە تەواوى گوناھەكە لەبىرى خۆى بىاتەوہ و پىشتى تىبكات، كاتى پاك و پىر لە سەفا لەگەل خودادا لەپىشتەرە بۆ تەوبەكار و قازانجى زىاترە لە بىركردنەوہ لە گوناھانى پىشووى خۆى، بۆيە وتراوہ: يادكردنەوہى جەفا لە كاتى سەفادا جەفايە.

ھەيانە: وادەبىنىت كە گوناھەكانى خۆى لەبىرنەچىت، بەلكو بەبەردەوامى لەبەر چاوانى دايانىت و ھەموو كاتىك سەرنجيان بدات، ئەوہش دەبىتە ھۆى سەرھەلدانى گەردنكە چى و دلشكاوى و زەللىلى و چوونە ژىر فەرمانەوہ، ھەر ئەمەش قازانجترە بۆ كەسى تەوبەكار لە سەفای كاتەكانى.

دەلئىن بۆ ئەم مەبەستە بووہ كە پىغەمبەر داوود گوناھەكەى خۆى لەسەر دەستى ھەلكۆلى بوو، سەبرى دەكرد و دەگريا.

وتوويناہ: ھەر كات لە رىگەكە وىل بوويت بىر لە گوناھەكانت بەرەوہ دىيەوہ سەر رىگە.

ماناى ئەمە: كاتىك دەگەرتىيەوہ بۆ سەرنجى گوناھەكانت گەردن كە چ دەبىت و لە بەردەم خودادا-عزوجل- بە ترس و زەللىلى و گەردن كە چىيەوہ سەرت دادەخەى، ئەمەش رىگەى بەندايەتییە.

راستىيەكەى: درىژەدان بەم بابەتە، ئەوہيە بوتريت: گەر كەسەكە لە حالى سەفادا پەلە ھەورى بانگەشە و ھەندى خۆ لاپەسەندى و لەبىرچوونەوہى منەتى خواىى ھەست پى كرد و نەفسى لە حەقىقەتى ھەژارى دەرگانەى خودا و ھەستكردن بە ناتەواوىى دوروى خستەوہ، ئەوا بىركردنەوہ لە گوناھەكانى بۆ ئەو قازانجترە، بەلام گەر لە حالەتى بىنىنى منەتى خوداييدا بوو، ھەروەھا لە كەمالى ھەژارييدا بوو بۆ دەرگانەى خودا و بىنياز نەبوون لە خودا لە گەردىلەيەك لە گەردىلەكانى بوونى، حالەتى خۆشەويستى و ئاسوودەيى لەگەل خودا و ھۆگرى بە خودا و شەوق بۆ لىقاي ئەو تىكەل بە دللى بووبوو، ھەستى بە بەرىنى بەزەيى و حىلم و لىبور دەيى خودا دەكرد و نوورى ناو و سىفەتەكانى خودا دللى روشن كردبووہوہ، ئەوا لەبىركرنى گوناھ و پشتكردن لە رابردوى گوناھوى باشترە بۆى و سوودى زىاترە، چونكە ھەركات بىر

له و گوناوه و تاوانانه دهکاته‌وه ئه و حاله‌ته باشانه‌ی نامینیت، له به‌رزیه‌که‌وه داده‌به‌زیت بۆ خواره‌وه، له حالیکه‌وه بۆ حالیکه‌ی تر که دووری نیوانیان وه که دووری ئاسمان وایه له زهوی، ئه‌مه له هه‌سوودی شه‌یتانه به‌وه، ده‌یه‌ویت له و پله و پایه به‌رزه و رویشتنی دلی له مه‌یدانی مه‌عریفه و خوشه‌ویستییه‌وه دابه‌زینیت.

دوای ئه‌مه: ته‌وبه دهکات له بینینی ته‌وبه‌که‌ی خۆی، ئه‌وه به منته و ویستی خودا ته‌وبه‌ی به‌دهست هیناوه، گه‌ر بدرایه‌ته ده‌ست نه‌فسی خۆی ئه‌وا ته‌وبه‌ی نه‌ده‌بینیه‌وه، گه‌ر وایزانی ته‌وبه‌کردنه‌که‌ی ئازایه‌تی خۆیه‌تی و له خودی خۆیه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه و بیئاگابوو له منته‌ی خودا له‌سه‌ری ئه‌وا پتویسته ته‌وبه بکات له بینینی ته‌وبه و شه‌پۆلی بیئاگایی.

له‌وانه‌یه له ته‌وبه‌دا عیله‌ت و نات‌ه‌واوی بوونی هه‌بیت و ئافه‌تیک سه‌ریه‌له‌دایت ریگر بیت له گه‌یشتنه که‌مالی ته‌وبه، له‌وانه‌یه خاوه‌ن ته‌وبه‌که هه‌ست به‌م حاله‌ته بکات، یان هه‌ستی پێ نه‌کات، بۆیه له نات‌ه‌واوی ته‌وبه‌که‌ی و نه‌دانی حه‌قی ته‌وبه‌که‌ی با ته‌وبه بکات، واته ته‌وبه له‌و پره دهکات که بزر و نادیاره و ته‌وبه‌که‌ی نات‌ه‌واو کردوه.

❦ حه‌لیمی دادپه‌روه‌ر.....سبحانه

وردی نه‌ینی ته‌وبه له سی شتدایه: ئه‌وه گوناوه بناسیت که بۆی برابویه‌وه و له‌ویوه مه‌به‌ستی خودا بزانیته له ئه‌نجامدانی ئه‌وه گوناوه، خودا جله‌وی نه‌فسی نه‌گرتی له ئه‌نجامدانی گوناوه‌که، ئه‌وه—سبحانه— مرۆڤ ده‌داته ده‌ست گوناوه بۆ نوو مانا:

یه‌که‌م: تا‌کو عیززه‌تی خودا له بپیاره‌کانی و چاکه‌ی ئه‌وه له داپۆشینی گوناوه‌کانی و حیلمی ئه‌وه له شلکردنی ره‌شوه‌ی که‌سه‌که بۆ ئه‌نجامدانی گوناوه و به‌خشنده‌یی ئه‌وه له وه‌رگرتنی پاساو و بیانوو له گوناوه‌کاران و فه‌زلی ئه‌وه له لی‌خۆشبوونی گوناوه‌ان بزانیته و بناسیت.

دووهم: تا‌کو به‌لگه‌ی دادپه‌روه‌ری خۆی له‌سه‌ر به‌نده‌که‌ی به‌ینیت‌ه‌وه و به‌وه‌لگانه له‌سه‌ر گوناوه‌کانی سزای بدات.

درێژه‌ی ئه‌م باب‌ه‌ته: خاوه‌ن رو‌شنبینی (به‌صیره‌ت) که هه‌له‌یه‌کی لی ده‌وه‌شیت‌ه‌وه ته‌ماشای پینچ شت ده‌کات:

یه که م: سهیری نه مر و نه هی خودایی بکات، له وئوه دانبنیت به وهی روویداوه که هه له یه و نه فسی تیبگیه نیت گوناھی کردوه.

دووهم: سهیری به لئین و هه په شهی خودایی بکات، نه مهش ترس و بیمی لا دروست دهکات و هانی ده دات شان بداته ژیر ته و به کردن.

سییه م: سهیری نه وه بکات چون خدا جلوی بۆ شل کرد تا کو نه و گونا نه نه نجم بدات، نه وی دایه ده ست گونا و بریاری له سردا، کهر بیویستبایه نه وی له گونا ده پاراست، لیره وه چه ندین جوری مه عریفه به خودا و ناو و سیفات و حکمهت و به زهیی و لیبوردهیی و لیخوشبوون و حیلیم و به خشندهیی سه ره له ده ن، نه م مه عریفه به بندایه تی به و ناوه جوانانه لا دروست دهکات که به بی داواکارییه کانیا ن نه و به بندایه تیبیه ده سه بهر نابیت، نه و کاته په یوه ندی بوون و بریار (الخلق و الأمر) و پاداشت و به لئین و هه په شه به ناو و سیفه ته کانی په یی ده بات، نه مهش داوای ناو و سیفاتی خودای موته عال و کاریگرییانه له سه ر بوون، هه ر ناو و سیفه تیک داوای شوینه وار و کاریگرییه که یی ده کات و پتییه وه گریدراوه.

نه م دیمه نه په لکیشی دهکات به ناو باخچه یه کی رازاوه له مه عریفه و باوه ر و نه یینی قه ده ر و حکمهت که به زمان ده برپینی نه سه ته مه.

هه ندیک له وانه: تا کو به نده یی خودا عیززه تی نه و- سبحانه- له کاره برپاوه کانیدا بنا سیت، نه و- سبحانه- "عزیز" تیکه که هه رچی بویت بریاری له سه ر ده دات، له که مالی عیززه تی نه وه بریار له سه ر به نده که یی ده رده کات و به سه ریدا جیبه جیتی ده کات، به وه یی دلی وه رگتیرا و ویستی ناراسته کرد بۆ نه و شوینه یی ده یه ویت، و جیاوازی خسته نتوان مرؤف و دلی مرؤفه وه، وای لیکرد نه وه یی بویت که خودای عه زیز و حکیم داوای لی ده کات، نه وهش له که مالی عیززه تی خودایه و ته نها نه وه- سبحانه- دهستی به سه ر نه و کاره دا بالا یه، نامانجی دروستکراوانی خودا له تودا: نه وه یه که ده توانن جه سه ته و روواله تت ناراسته بکن، به لام له ناوه وه وات لیتیکات نه و شته ت بویت که نه و- سبحانه- ده یه ویت هیچ که س له توانیدا نییه جگه له خاوه ن عیززه تیکی سه رسامکه ر.

که به نده عیززه تی سه رداره که یی خو یی ناسی و به دل سه رنجی دا و توانی به باشی ببینیت، نه و ا خه ریکبوون به گه ردنکه چی گونا نه وه له پیشتر و به سه وودتره بۆی، چونکه نه و کات له گه ل خودا ده بییت نه ک له گه ل ده روونی خو یی.

له ناسینی عیزهتی خودا له کاره برپاوه کانیدا: ئه وه یه بزانیته که ئه وه (بهنده) هه لئسوپینراو و ژێردهسته یه و ناوچاوانی به دهستی که سیکی تروهویه، پاراستنی له گونا به پارێزگاری ئه وه وهویه، سه رکه وتنی بۆ نییه به کۆمه ک و یارمه تی ئه وه نه بیته، ئه وه کم و زه لیله و له ناو دهستی که سیکیایه که "عزیز و حمید" ه.

هه روه ها له ناسینی عیزهتی خودا له کاره برپاوه کانیدا ئه وه یه: شایه تی بدات که که مال و ستایش و ده وله مندی ته واو و عیزهت هه ر هه موو بۆ خودایه، بهنده له پیشتره به که مه ترخه می و لۆمه کردن و نهنگی و ستم و پتویستی، تا بینینی زه لیلی و ناته واوی و هه ژاری زۆتر و زیاتر بیته بینینی بۆ عیزهت و که مال و ستایش و ده وله مندی خودا زۆتر ده بیته، به پیچه وانه وه هه ر به و جۆره ده بیته، که می گونا و که می زه لیلی دیعه نی عیزهتی خودی خۆی (بهنده) دینیتته پیش چاو.

هه روه ها له وانه: چاکه ی خودا ببینیت له داپۆشینێ ئه وه له کاتی ئه نجامدانی گونا هاندا، له گه ل که مالی بینینی خودا، ئه وه -سه حاله- گه ر بپویستبایه له ناو خه لکیدا ئاشکرای ده کرد و ئه وانیش لێی دوور ده که وتنه وه، ئه مه له که مالی چاکه ی خودایه، یه کیک له ناوه جوانه کانی "الر" چاکه کار و چاکه خاوزه، ئه م چاکه یه له خوداوه له گه ل که مالی بینیزی له بهنده که ی و که مالی هه ژاری بهنده که ی بۆ ئه وه -سه حاله- بهنده خه ریکی بینینی ئه م منه ته خواداییه و چاکه و به خشنده یی خودا ده بیته، بۆیه له یادی گونا هان بیتاگا ده بیته، ته نها له گه ل خودادا ده مینیتته وه، ئه مه قازانجتره بۆ ئه وه له خه ریکبوون و هیتانه وه به ر یادی گونا هه کانی و بینینی زه لیلی یا خیبوونه کانی، خه ریک بوون به خوداوه و بیتاگا بوون له هه موو شتیگ جگه له ئه وه بریتییه له داوای بالا و مه رامی ئاسۆ دوور.

ئه مه مانای ئه وه نییه به ره هایی گونا هه کانی خۆی له بیر بچیتته وه، به لکو ته نها له وه حاله دا، گه ر حاله که ی له بیر چوویه وه با بگه ریتته وه بۆ سه بیرکردنی گونا هه کانی و یادی تاوان و خراپه کانی، بۆ هه ر کات و مه قامیک جۆرێک له به ندهایه تی شیوا هه یه.

هه روه ها له وانه: بینینی حیلمی خودا له مۆله تدان به که سی خاوه ن هه له و گونا هان، گه ر بپویستبایه ده یته وانی سزا که ی بۆ پیش بخت، به لام ئه وه حه لیمه و په له ناکات، ئه مه ش ناسینی خودا -سه حاله- و ناسینی ناوی "الحلیم" و بینینی سیفه تی "حیلیم" ی دینیتته پیش چاو و به و ناوه جوانه به ندهایه تی خودا ده کات.

هروه‌ها له‌وانه: به‌نده به‌خشنده‌یی په‌روه‌ردگاری بناستی له قبول کردنی پاساو و بیانو لئی کاتیک داوای لیبوردن لئ ده‌کات، ئه‌و-سبحانه- به به‌خشنده‌یی خوی بیانوه‌که‌ی لئ قبول ده‌کات، ئه‌مه‌ش داوا ده‌کات به‌نده سه‌رقال بیت به یادی خودا و شوکر کردن و خۆشه‌ویستی‌یه‌کی تر که پیشتر به‌ده‌ستی نه‌هیناوه، خۆشه‌ویستیت بۆ که‌سیک که له‌سه‌ر چاکه‌کانت شوکری کردویی و پاداشتی داوخته‌وه و پاشان له خراپه‌کانت بووراهه و به‌و تاوانانه نه‌یگرتویی زۆرترو زیاتره له خۆشه‌ویستیت بۆ شوکرکردنی چاکه‌ی خودا له‌گه‌لت به‌ته‌نھا، واقیع شاهیدی ئه‌مه‌ ده‌دات، به‌ندایه‌تی خودا به‌ته‌وبه له داوای گونا‌ه ره‌نگیکه و ئه‌مه‌ش ره‌نگیکی تره .

هروه‌ها له‌وانه: فه‌زلی خودا له لیخۆشبوونیدا ببینیت، لیخۆش بوون فه‌زلیکه له خوداوه، ئه‌گه‌ر نه، گه‌ر خودا بیه‌ویت ته‌نھا به مافه‌کانی له‌سه‌ر تو سزات بدات ئه‌و دادپه‌روه‌ر و ستایشکراوه و ستمی له تو نه‌کردوه، لیبوردن خودا به فه‌زلی خۆیه‌تی نه‌ک به شایسته‌بوونی تو، ئه‌مه‌ش دیسان داوای شوکر و خۆشه‌ویستی و گه‌رانه‌وه‌ی به‌رده‌وام و دلخۆشی و گه‌شانه‌وه‌ت لئ ده‌کات، هروه‌ها داوای ناسینی ناوی "الغفار" و ببینی سیفه‌تی "الغفران" ت لئ ده‌کات تا‌کو به مانا و داواکاری ئه‌و ناوه جوانه به‌ندایه‌تی ئه‌نجام به‌دیت، ئه‌وه‌ش کاملترین به‌ندایه‌تییه له‌ناو به‌ندایه‌تی و خۆشه‌ویستی و مه‌عریفه‌دا.

هروه‌ها له حیکمه‌ته‌کانی ریگه‌دان به گونا‌ه: تا‌کو په‌ی زه‌لیلی و گه‌ردنکه‌چی بۆ خودا و نیشاندانی هه‌زاری له‌به‌رده‌م ده‌رگانه‌ی خودادا بۆ به‌نده‌که‌ی کامل بکات، نه‌فس حه‌زی خۆ به "په‌روه‌ردگارزانی" ی تیدایه، گه‌ر بۆی بپه‌خسیت قسه‌که‌ی فیرعه‌ون دووباره ده‌کاته‌وه، به‌لام فیرعه‌ون بۆی ره‌خسا و رایگه‌یاند و خه‌لکانی تر بۆیان نارپه‌خسیت و ده‌یشارنه‌وه، له‌م حه‌زی خۆ به "په‌روه‌ردگارزانی" ه‌رزگاری نابیت به به‌ندایه‌تی نه‌بیت که ئه‌ویش چوار ناستی هه‌یه:

ناستی په‌که‌م: هه‌موو خه‌لکی تیایدا به‌شدارن، که بریتیه له زه‌لیلی پتویستی و هه‌زاری بۆ لای خودا، ئه‌هلی ناسمانه‌کان و زه‌وی هه‌ره‌موو ناتاجی ده‌رگانه‌ی ئه‌ون، هه‌زان بۆ لای ئه‌و، ئه‌و-سبحانه- به ته‌نھا له هه‌مووان بیتیا‌زه، هه‌موو ئه‌هلی ناسمانه‌کان و زه‌وی داوای لیده‌که‌ن و ئه‌و داوا له که‌س ناکات.

ئاستى دووھم: گەردنكە چى لە گوپرايەلى و بەندايە تيدا كە برىتتية لە گەردنكە چىيەك بە ويست و ھەلبەردنى كەسى بەندە، ئەمەيان تايبەتە بە ئەھلى گوپرايەلى خودا كە برىتتية لە نەيتنى بەندايەتى.

سپتەم: زەللىلى خۆشەويستى: ئەو كەسەي كەسكى خۆشەويست لە خودى خۆيدا بۆي زەللىل و گەردنكە چە، واتە بە ئەندازەي خۆشەويستتية كەي بۆ ئەو كەسە زەللىل و گەردنكە چ دەبىت، خۆشەويستى لەسەر زەللىلى بۆ مەحبوب دامەزراو،
و ەك و تراوھ:

إخضع وذل لمن تحب، فليس في حكم الهوى أنف يشال و يعقد

ئاستى چوارەم: زەللىلى و گەردنكە چى بە ھۆي ياخيبيون و گوناھ و تاوانەوھ.
گەر ئەم چوار ئاستە پىكەوھ كۆبوونەوھ ئەوا زەللىلى و گەردنكە چى بۆ خودا كاملتەر و تەواوتر دەبىت، بە ھۆي ترس و خۆشەويستى و گەرپانەوھ بۆ لای خودا و گوپرايەلى و ھەژارى بۆي زەللىل و گەردنكە چ دەبىت.

حەقىقەتى ئەمەش: برىتتية لە ھەژارىيەي كە پياوانى رىگە ئاماژەي پىدەدەن، ئەم مانايە بالاترە لە ھەي پىي بوتريت ھەژارى، بە لكو كرۆك و نەيتنى بەندايەتتية، بە دەستھيتنانى بە سوودترين شتە بۆ بەندەي خودا و خۆشەويستترين شتە لە لای ئەو-سبحانە-.

ھەر ھەما لە حىكەتەكانى رىگەدان بە گوناھ ئەمەيە كە: ئاسەوارەكانى ناوھ جوانەكانى خودا داواي دەكەن و ەك داواكردنى ھۆ بۆ ئەنجامەكان، ناوي "الرزاق" داواي "مرزوق" رۆزىدراو دەكات، ناوي "الرحيم" داواي "مرحوم" بەزەيبىپىكراو دەكات، ھەر بەو جۆرە ناوي "الغفور، العفو، التواب، الحلیم" داوا دەكەن كە سانىك بوونيان ھەبىت " لىخۆشبوونيان بۆ ھەبىت و تەوبەيان لىقبول بكات و لىيان بىوورى و لەگەلىان حەلیم بىت"، نابىت ئەم ناو و سىفەتانە پەكيان بخرىت (لەكار بخرىن)، چونكە ناوي جوانن و سىفاتى كەمال و شكۆمەندى و كردارى حىكەت و چاكە و بەخشندەين، دەبىت ئاسەوارى ئەم ناوانە لەسەر جىھان دەرىكەون، زاناترین كەس بە خودا ئاماژەي بەمە داوھ-صلوات الله وسلامه عليه- ((لو لم تذنبوا لذهب الله بكم، ولجاء بقوم يلذنون ثم يستغفرون ليفغر هم)).

تۆگەر وادابىئىت گوناھ و ھەلە و تاوان لە جىھاندا نەمىئىت، ئەى خودا لە كى
خۆشبىئىت؟ و لەكى بىورىت؟ و تەوبە لە كى قبول بكات و حىلمى بۆ كى و لەسەر چى
ھەبىت؟ گەر ھەرچى داوا و پىئوستىيەكانە ھەمووى جىبەجى بكرىت، ھەموو بەندەكان
دەولە مەند و لەشساغ بن، ئىتر داوا و نزا و پارانەوہ بۆچى بىت؟ ئەو كاتە وەلامدانەوہ
و فەزلى و منەت و تايبەت كردنەوہ بە نىعمەت و بەخشش چ مانايەكى دەبىت؟

پاكىتى بۆ ئەو خودايەى خۆى ناساندوہ بە بەندەكانى بە چەندىن شىوہى
خۆناساندن، رىگەى نىشانداون بە چەندىن شىوہى رىگە نىشانداون و ھەرچى رىگەى
خىرە لە بەردەمياندا والى كىردوہ، پاشان راكشانى شارپىگەى راست و
رەوان (الصراط المستقيم) لە بەردەمياندا و ناساندنى پىيان و رىنمايى كردنىان بۆ
سەرى ﴿لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ
عَلِيمٌ﴾ (الأنفال: ٤٢)

❁ رەحىم.....سبحانە

ھەر ھەما لە حىكمەتەكانى: مەزنىرەن نەيئى كە دەربىر پىن ناچىتە ناويەوہ و نامازە
بوئىرى نىيە بۆى و بانگكەرى باوہر لەسەر سەرى گەواھىدەرەكانەوہ بانگى لى
ناكات، بەلكو تەنھا دلى بەندە تايبەتەكانى خودا دەبىيىنن، پەبىردن بەو نەيئىيە
ناسىنى خودا و خۆشەويستى بۆى زياد دەكات، ھەر بەو جۆرە دلىيائى بە خوداوە
و شەوق بۆ لاي ئەو و پاراويوونى زمان بە يادى و بىيىنى چاكە و لوتف و
بەخشندەيى و ئىحسانى و سەرنجى نەيئى بەندايەتى و تەماشاي خواوہندى خودا
زياد دەكات، ئەو ھەش ئەو ھەيە كە لە سەحىحى "البخارى و مسلم" دا ھاتوہ، لە
ئەنەسى كوپى مالىكەوہ-رەزاي خوداي لى بىت- فەرمووى: پىغەمبەرى
خودا (ﷺ) فەرموويەتى ((لَقَدْ أفرح بتوبة عبده- حين يتوب إليه- من أحدكم، كان على
راحلة بأرض فلاة، فانفلتت منه، وعليها طعامه وشرابه، فأيس منها، فأتى شجرة فاضطجع
في ظلها قد أيس من راحلته، فبينما هو كذلك إذ هو بها قائمة عنده، فاخذ بخطامها، ثم
قال: -من شدة الفرح- اللهم أنت عبدي وأنا ربك، أخطأ من شدة الفرح)) ئەمە
فەرموودەى بە "لفظ" لى مسلم ھاتوہ.

مه به ست: هم دلخوش بوونه تايبه تمه ندييه كي هه يه كه نابيت به نده پشنگوتی بخت و پشتي تی بگات، هېچ كه س په ی پی نابات نه وانه نه بیت كه ناسینی تايبه تیان هه يه به خدا و ناو و سیفات و نه وه ی شایسته ی شکوی نه وه.

خودا-سبحانه- ره گزی مروفي له نيوان دروستکراوه کانيدا تايبه ت کردووه، به وه ی ریزی ليتاره و به رزی کردوته وه و شهره فی پی به خشيوه و بؤ خودی خوی دروستی کردوون و هرچی شته بؤ خاتری نه وان به ديه نيانوه و رامیکردوون و له خزمه تی نه واندايه، مروفي تايبه ت کردووه به ناسین و خوشه ويستی و نزیکي له خودا و ریزلینانی که به هېچ که سیکي تری نه داوه، له پیناوی مروفا ناسمان و زهوی و نه وه ی له نيوانياندايه موسه خه ری کردووه، ته نانه ت فریشته کانی- که نه هلی نزیکي خودان- به کاریه نيان بؤ مروفا، کردوونی به پاریزه ره له کاتی خه و و ناگامی و سه فهر و نيشته جیبوونيان، کتیبه کانی به نه واندا بؤ سه ر مروفا دابه زانندوه، پیغه مبه رانی له مروفا بؤ مروفا ره وانه کردووه، ناخافتنی له گهل کردووه راسته وخؤ له خوداوه بؤ نه، "خلیل و که لیم" ی لی هلبزاردوون، دوستان و تايبه تان و هلبزاروانی لی دیاری کردوون، نه وانی کردووه به کانه زای نه یینی خوی و جیگه ی خوشه ويستی تايبه تی، به هه شت و دوزه خی بؤ دروست کردوون، خولگه ی بوون و بریار(خلق و نه من)، و پاداشت و سزا له سه ر ره گزی مروفي دامه زراوه، مروفا پوخته ی بوونه وه ره، نه و که سه يه تايبه ت کراوه به نه مر و نه می و له سه ر نه و نه مر و نه هیبه ش پاداشت و سزا دامه زراوه.

مروفا شان و شکويه کی هه يه که دروستکراوه کانی تر نيپانه، باوکی مروفي به ده سستی خوی دروست کردووه، رۆحی خوی به به ردا کردووه، سوژده ی به فریشته کان بؤ مروفا بردووه، ناوی هه موو شته کانی فیتر کردووه، لای فریشته کان گه وره یی مروفي ده رخصتووه و هر به و جوړه ده رخصتنی گه وره یی مروفا له لای نه وانه ش له خوار مروفا وهن له دروستکراوه کانی تر، نیبلیسی له نزیکي خوی ده رکردووه و له ده رگای خوی ویلی کردووه، چونکه له گهل سوژده به ران سوژده ی بؤ ئاده م نه برد، خودای مونه عال به هو ی نه و سه ریچیبه وه شه ی تانی کرد به دوزمنی خوی.

باوه پدار له ره گزی مروفا: به په های باشترین دروستکراوی خودايه، خیرترین به نده ی خودايه له جیهانه کاند، نه وی دروستکردووه تاكو نيعمه تی خوی له سه ر ته و او بگات و چاکه کانی به به رده و ام بؤ ره وانه بگات، بؤ نه وه ی به فه زل و ریز و

به خشينيك تايبه تى بكات تەنانەت ئاواتەكانى مرؤف پىنى نەگە يىشتىن، به خەياليدا نەھاتىبىت و ھەستى پى نە كرىبىت، تاكو به خششە شاراوه و ديارەكان و كاتى و ھەمىشە يىھەكان لە خودا داوا بكات كە به خۆشە وىستى نەبىت بە دەست نايەن، خۆشە وىستىش بە دەست نايەت بە گوپرايەلى و ھەلبىزاردنى خودا نەبىت بە سەر شتاكانى تردا، مرؤفى كرىدوھ بە خۆشە وىستى خۆى، باشترىن شتىك كە خۆشە وىست بەخشندەى بەتوانا ئامادەى دەكات ئەو-سبحانە- بۆ مرؤفى ئامادە كرىدوھ كاتىك دەبىت بە ميانى خودا، پەيمانىكى لەگەل بەستوھ كە ئەمر و نەھى خۆى تىا تۆمار كرىدوھ و ئاگادارى كرىدوھ لەو شتانەى لە خودا نىزكى دەكاتەوھ و خۆشە وىستى و رىزى بۆ زياد دەكات، ھەروھە ئەو شتانەى دورى دەخاتەوھ و رووبە پووى تووپە بوونى خوداى دەكاتەوھ و لە بەرچاوى خوداى دەخات.

بۆ خۆشە وىست دوژمن ھەيە، كە بىزراوترىن دروستكراوى خودايە، دوژمنايەتى خۆى بۆ ئاشكرا كرىدوھ و فەرمانى بە بەندەكانى خودا كرىدوھ كە ئايىن و گوپرايەلى و پەرسش و بەندايە تىيان بۆ ئەو بىت-نەفرەتى خوداى لى بىت- داواى لى كرىدوون بەندايەتى خوداى ھەق و پەرسراوى ھەق نەكەن، بە شتىك لە بەندەكانى خۆى بۆ خۆى بېرپوھ، حىزىكى لى دروست كرىدوون، پشتيان لە پەروەردگارىان كرىدوھ و لى بەدوون، لە پال ئەم دوژمنەدا بوون بە دوژمنى خودا، بانگ بۆ خەشم و تووپەىى خودا دەكەن، تانە لە پەروەردگارىى و خواوھندى و يەكتايى خودا دەدەن، جنىوى پىدەدەن و بەدرؤى دەزانن، دۆستانى خودا تووشى فىتنە دەكەن و بە چەندىن شىوھ ئازارىان دەدەن، دەكۆشن تاكو بوونيان نەھىلن و دەولەتى شەيتان دابمە زرىنن، دەيانە وىت ھەرچى خودا خۆشى دەووت و پى رازىيە بىسپرنەوھ و بىگۆپن بە شتىك كە خودا پىنى ناخۆشە و لای ناپەسەندە، خودا ئەم دوژمنە و رىگاكانى و كارو كرىدەوھەكانى و ئەوھى بە دەستىيەوھە بە مرؤفى ناساندوھ، ئاگادارى كرىدوون لە خۆ رادەستكردن و چوونە ناو حىزىكەى و زىيان و ھاودەمى لەگەلى.

لەو پەيمانەدا بە مرؤفى راگەياندوھ: كە ئەو-سبحانە- لە ھەموو كەس بەخشندە ترە، رىزدارترىن رىزدارە، بە بەزەبىترىن خاوەن بەزەبىيە، بەزەبىيەكەى پىش تووپە بوونى كەوتوھ، حىلمى پىش سزاي كەوتوھ، لىبورىنى پىش تۆلە لىكرىدەوھ كەوتوھ، نىعمەتى بەسەر دروستكراوھەكانىدا داباراندوھ، بەزەبى لەسەر خۆى نووسىوھ، خودا

خۆشی دیت له چاکه و به خشندهیی و به خشش، هه موو فه زلیک به دهست خۆیه تی، هه موو خیریک له خوداوهیه، به خشین هه موو بۆ ئه وه، خۆشه ویستترین شت له لای: به بنده کانی بیه خشیت و چاکه یان بۆ فراوان بکات و له ناو ئیحسان و به خششی خۆیدا نوقمیان بکات، و نیعمه تی خۆی له سهریان ته واو بکات، و منه تی خۆی به سهریانه وه چند باره بکات، و به ناو و سیفه ته کانی خۆی به بنده کانی بناسینیت، و به نیعمه ت و به هره کانی خۆی لایان شیرین و خۆشه ویست بکات.

ئه و له خودی خۆیدا به خشندهیه، بوونی هه رچی به خشنده بیه خودا دروستی کرد بیت و خودا دروستی بکات که متره له گه ریده له یه که به به راورد له گه ل به خشندهیی خودای موته عال، به خشنده ی ره ها و ته واو هه ر بۆ خۆیه تی، خۆشه ویستی خودا بۆ چاکه له گه ل کردن و نیعمه ت پیدان له سه رو بیرى مرۆف و ئه ندیشه ی مرۆفه وهیه، خۆشحالی خودا به به خشین و پیدان زۆتر و زیاتره له خۆشحالی ئه وانیه چاکه یان له گه ل ده کری و به خششه که وه رده گرن، کامه یان ئاتا جتر بن به ده رگای ئه و له هه موویان قه در و حورمه تی زیاتره، گه ر پئویستی زۆر و مه زنیی قه درى پیدانه که و سوود لی بینینی نیعمه ته که هه ر سى کۆبوونه وه، ده بی خۆشحالی ئه و که سه چون بیت که نیعمه ته که ی به خشیه ؟ خۆشحال بوونی خودا - سبانه - به به خشین و پیدان زۆتر و زیاتره له خۆشحالی ئه و که سه ی که وه ریده گرت، نمونه ی به رز و بلنډ هه ر بۆ خودایه، خۆشحال بوون به به خشین سروشتی که سی به خشندهیه له ناو خه لگیدا، ئه و که ده به خشیت خۆشی و سه رووری بۆ دروست ده بیت و گه شان وه و چێژی به به خشینه که ی له لاکه لاله ده بیت زیاتر له و که سه ی که پئی ده به خشیت و به خششه که وه رده گرت، به لام که سی وه رگر له وه رگرتنه که ی خۆیدا نوقم بووه و ناگای له چێژ و خۆشی و سه روور و گه شان وه ی که سی به خشنده نییه، ئه مه و مرۆفی به خشنده پئویستی و هه ژاری بۆ ئه و شته هه یه که به خشیه تی و دلنیا نییه له وه ی به شتیکی تر گه وره تر یان بچووکت له وه ی به خشیه تی جیگه ی بگه ریته وه، هه روه ها ترسی پئویستی بۆ ئه و شته ی به خشاوه و ئه گه ری ئه وه ی ئه میش رووبه رووی زه لیلی هه ژاری و نه بوونی ببیته وه بۆ ئه و شته یان بۆ شتیکی خوارتر له وه، له گه ل ئه مانه شدا سروشتی ده روونی مرۆف به هه لپه و ژهنگ و ژار نه قش کراوه، که چی له کاتی به خشیندا به و نه ندازه یه دلخۆش ده بیت و سه روور رووی تیده کات.

ئەى دەبى گومان چۆن بىت بە كەسىك كە پاكتر و پىرۆزترە لە ھەموو ئەو شتانەى سىفەتى مەرفۆن؟ گەر ئەھلى ئاسمانەكان و زەوى و يەكەمىن دروستكراو تا دواھەمىن دروستكراو و ئىنس و جىن و تەپ و وشك و ھەر ھەموو لە يەك شوپىندا كۆپوونەو و داوايان لىكرد ئەوا بەخشىن و پىدانى ھەر يەك لەوانە گەردىلەيەك لە خەزىنەى ئەو كەم ناكاتەو.

ئەو لە خودى خۆيدا بەخشندەيە، وەكو چۆن لە خودى خۆيدا زىندوو و زاناى و بىسەر و بىنەرە، بەخشندەيى لە سىفەتەكانى خودى خۆيەتى -سبحالە- لىبوردى لە تۆلە پىخۆشترە، بەزەيى لە سزادان لا خۆشەويستەرە، مامەلەكردن بە چاكەى لە مامەلەكردن بە دادپەرورەى پى باشترە، بەخشىنى لە لىگرتنەو پىخۆشترە.

گەر بەندەكەى و خۆشەويستەكەى كە بۇ خۆى دروستى كردوو و چەندىن جۆر رىز و بەخشىنى پىداو و رىزى داو بەسەر ھەموو دروستكراوەكانى تردا و كردوويەتى بە جىگەى ناسىنى خۆى و كىتەبى بۇ دابەزاندوو و پىغەمبەرانى بۇ رەوانە كردوو، سەرپەرشتى كاروبارەكانى دەكات و پشتگويى ناخات و ھەر وا دەستى لى بەرنادا و وىلى ناكات، گەر ئەم بەندەيە رووبەرووى خەشمى خودا بوويەو و ھەلە و تاوانى گەرەى لىو شايەو و ئەوھى خودا لای پەسەند نەبوو ئەنجامى دا و لە سەردارەكەى ھەلھات و چوو رىزى دوژمنى خوداو و بوو بە پىپى ئەو و دژ بە خودا پشتىوانى ئەو دوژمنەى كرد و داىە پالى و رىگەى نىعمەتەكان و چاكەى خوداى نەگرتەبەر كە خۆشەويستىن شت بوو لەلای ئەو -سبحالە- و دەرگای سزا و خەشم و تۆلەى بە رووى خۆيدا كردهو، ئەو داواى لە خوداى بەخشندە كردوو شتىكى پى بىەخشىت پىچەوانەى چاكە و بەخشىن بىت و خۆى خستۆتە بەر توورپەيى و خەشم و رق و تۆلەى خودايەو، بە گوناھەكانى داواى شتىكى كرد لە خودا كە پىچەوانەى پىويستى زاتى خوداى مەتەعال بوو لە بەخشندەيى و چاكە.

ئەمە جىگەى ئەو باسە بەناوياگەيە كە لە ھەندى عارىفانەو دەيگىرپنەو: لە كۆلانكىدا دەرگايەكى بىنى كرايەو و مندالىكى لىھاتە دەرەو و ھاناي دەبرد و دەگرىا، دايكى بەدايدا رايدەكرد، مندالەكە لە دەستى دەرچوو و دايكى گەپايەو ژوررەو و دەرگايەى بەداوى مندالەكە دا داخست، مندالەكە ھەندى دووركەوتەو و پاشان وەستا و كەمىك

بیری کرده‌وه، هیچ جینگه‌یه‌کی شك نه‌برد بۆی بجیت جگه له و ماله‌ی لئی هه‌لهاتبوو، كه‌سی شك نه‌برد بیگریته خۆی جگه له دایکی، بۆیه به‌دانشکاوێ و خه‌مباریه‌وه گه‌پایه‌وه بۆ به‌ر ده‌رگای ماله‌که، بینی ده‌رگاکه داخراوه، له‌به‌رده‌م ده‌رگاکه راکشا و رووی نایه سه‌ر چوارچینه‌ی ده‌رگاکه و خه‌وی لیکه‌وت، دایکی هاته ده‌ره‌وه که بینی له‌و حاله‌دایه خۆی پئی نه‌گیرا و باوه‌شی پیا کرد، له‌نامیزی گرت و ماچی ده‌کرد و ده‌گریا و ده‌یوت: رۆله گیان، بۆ کوئی هه‌لدیتیت له‌ده‌ستم؟ جگه له من کئی دالده‌ت ده‌دات؟ پیم نه‌وتی به‌گویم بکه و سه‌رپیچی مه‌که، به سه‌رپیچییه‌کانت وام لئی مه‌که پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه له‌گه‌لت بجوولیمه‌وه که له‌سه‌ری بارهاتووم له به‌زه‌یی و سۆز و میهر بۆ تو و ویستی خیرم بۆت؟ پاشان په‌لی گرت و برییه ژوره‌وه.

بیر له‌م به‌شه‌ی قسه‌ی دایکه‌که بکه‌روه "وام لئی مه‌که پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه له‌گه‌لت بجوولیمه‌وه که له‌سه‌ری بارهاتووم له به‌زه‌یی و سۆز و میهر"، له‌فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) تیرابمیته ((الله ارحم به‌واده من الوالده بولدها))، به‌زه‌یی دایک له کوئی و به‌زه‌یی خودا له کوئی که هه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه؟

کاتیك به‌نده‌که‌ی به‌یاخییونه‌کانی خودای توپه‌ر کرد ئه‌وا ئه‌و به‌زه‌یییه له‌سه‌ر خۆی لاده‌دات، گه‌ر ته‌وبه‌ی کرد و گه‌پایه‌وه بۆ لای خودا ئه‌وا داوای ئه‌وه‌ی کردوه که شایسته‌یه‌تی و له‌پیشتره بۆی.

ئه‌مه پوخته‌یه‌که نه‌ینی خۆشحالی خودا به ته‌وبه‌ی به‌نده‌که‌ی ده‌خاته پیش چاوت که مه‌زنتر و گه‌وره‌تره له‌و که‌سه‌ی و لاخه‌که‌ی له زه‌وی تیاچووندا گه‌پایه‌وه بۆ لای دوا‌ی بیهیوابوون له گه‌پانه‌وه‌ی، ئه‌مه و گه‌ر سه‌رنجی وابه‌سته‌بوونی فه‌رحی خودایی بده‌ی به ئیحسان و به‌خشین و چاکه‌ی مه‌زنی.

به‌لام گه‌ر سه‌رنجی وابه‌سته‌بوونی فه‌رحی خودا بده‌ی له رووگه‌ی خواوه‌ندی و به‌وه‌ی په‌رستراویکی حه‌قه: ئه‌وه دیمه‌نیکه مه‌زنتر و بالاتره له‌وه‌ی پیشوو، ته‌نها تاییه‌تمه‌ندان له خۆشه‌ویستان هه‌ستی پئی ده‌کن و ده‌یبینن.

خودا-سبحانه- دروستکراوه‌کانی بۆ به‌ندایه‌تی دروست کردوه، عیباده‌ت کۆکه‌ره‌وه‌ی خۆشه‌ویستی و زه‌لیلی و گه‌ردنکه‌چی و گوێپه‌لاییه بۆ خودا، ئه‌مه ئه‌و حه‌قه‌یه که ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌سه‌ر دروستکراوه و ئامانجی بوون و برپاره،

خودا-سبحانه- پىنخۆشە بېرستىرى و گوپرايه لى لى بىرىت، باكىكى به دروستكراوه كانى نىيه گەر خۆشەويستى ئەوان و گوپرايه لىيان و داوا و نزاين نەبوايه. خودا بانگەشەي ئەوانە رەد دەكاتەوہ كە پىيان وايە بۆ شىتىكى تر دروستكراون، گەر ئەوان بۆ بەندايەتى و يەكتاپەرستى و گوپرايه لى خۆي دروستنەكردبايه ئەوا دروستكردنەكەيان پوچ و بىمانا دەرەچوو، ئەمەش لە سىفەتى "أحکم الحاکمین" و خوداي حەق بەدوورە، گەر بەندە دەرچوو لەوہى لە پىناويدا دروستكراوه لە گوپرايه لى و بەندايەتى ئەوا ئەو كەسە لە باشتىن شت لەلاي خودا و ئەوہى لە پىناويدا دروستكراوه دەرچووہ، واى لى دىت وەك ئەوہى ھەروا و بەبى مەبەست دروست كرابىت، چونكە زەويىيەكەي ئەو تۆوہى سەوز نەكرد پىايدا وەشابوو، بەلكو تۆوہكەي گۆپرى بۆ دىك و دال، گەر پىداچوونەوہ بكات بەوہى لە پىناويدا دروستكراوه ئەوا دەگەرپتەوہ بۆ ئەو مەبەست و مەرامەي كە خۆشەويستىن شتە لاي دروستكەر و بەدەيپنەر، دەگەرپتەوہ بۆ ئەو حىكمەتەي لە پىناويدا خولقاوہ و سەرئەنجام لە ماناي پوچى و بى مەبەستى دىتە دەرەوہ، خۆشەويستى پەرورەدگار بۆي زياد دەبىت، چونكە خودا تەوہپەكاران و پاكانى خۆشەويىت، ئەو خۆشەويستىيە خۆشحالىيەك بەرھەم دىننىت كە مەزنىن فەرەحە، گەر خۆشحالىيەكى ترى بىنراو لەم جىھانەدا ھەبوايه ئەوا پىغەمبەر(ﷺ) باسى دەكرد، بەلام خۆشحالىيەك مەزنىر لە خۆشحالى ئەو پىاوہ كە ولاخەكەي دەبىننىتەوہ و ژيان و ھۆكارى سەفەرەكەي بۆ دەگەرپتەوہ بوونى نىيە دواي بىھىوابوون لە ھۆكارەكانى ژيان. ئەمە نموونەي زۆرى فەرەحى خودايى و خۆشەويستىيە بۆ تەوہكارىك كە بۆ لاي خودا دەگەرپتەوہ كاتىك بەندەكەي بزر دەبىت و پاشان دەيدۆزىتەوہ و دىتەوہ بەردەستى، ھىچ خۆشحالىيەك لەلاي خودا لەو خۆشحالىيە مەزنىر نىيە.

چۆن بىر دەكەيەوہ لە مرقۇئىك كە زۆرت خۆشەويىت، دوزمەنەكەت ئەوى بەدىل گرتووہ و تۆي لەو دابىپوہ، تۆ دەزانىت دوزمەن چ ئازارىكى دەرخوارد دەدات و بەچەندىن رىگە دەيەويىت رووبەرووي تياچوونى بكانتەوہ، تۆ نىزىكتىن كەسى لە ئەو، ئەو نەمامى نىژراو و بەرھەمى پەرورەدەي تۆيە، پاشان لەدەستى دوزمەنەكەي ھەلھاتووہ و رووي لە دەرگاكت كرىوہ، لىت دەپارپتەوہ و داواي رەزامەندى و كۆمەكىت لىدەكات، روومەتى ناوہ بە چوارچىوہي دەرگاكتەوہ، دەبى دلخۆشبوونى تۆ بەو ھەلۆيىستەي ئەو چۆن و

چەند بیټ؟ ئەوت تاییەت کردووە بە خۆت و کردووته بە نزیکان لە خۆت و هەلتبژاردووە بەسەر کەسانی تردا؟

ئەمە هیشتا وەك ئەوە نییە كە بەدبەیتناییٔت و دروستت کردبیت و نیعمەتەکانی خۆت بەسەردا دابارندبیت، خودا-عزوجل- هەر بۆ خۆیەتی بەندەكەى بەدبەیتناوە و دروستیکردووە و نیعمەتەکانی خۆى بەسەردا داباراندووە، ئەو-سبحاله- پیتی خۆشە نیعمەتەکانی لەسەر تەواو بکات، بەندەكەى ببیت بە دەرکەوتەى نیعمەتەى خودا، باسى نیعمەتەكە بکات و شوکری بکا و خاوەن نیعمەتەى خۆشبوی و بۆى گوپرایەل بیټ و بەندایەتى ئەو بکات و دوژمنی دوژمنەكەى خودا بیټ و رقی لیتی بیټ و لیتی یاخی ببیت، خودا پێیخۆشە دوژمنایەتى دوژمنەكەى بکریټ و سەرپێچی فرمانەکانی بکریټ، وەك چۆن پیتی خۆشە گوپرایەلى پەرورەدگاربان بکەن و بەندایەتى بۆ ئەنجام بدەن، خۆشەویستی بۆ بەندەكەى بەهۆى خۆشەویستى و گوپرایەلى و گەرانهوە بۆ لای دەخریتە سەر خۆشەویستی بۆى بەهۆى دوژمنایەتى کردنى دوژمنەكەى خودا و سەرپێچی کردنى و نەچوونە ژێر فرمانەکانییەو، بۆیە خۆشەویستی لەلای خوداوە بۆ ئەو بەندەیه زۆر دەبیټ لەگەل بەدەستبەیتانی مەحبووبەكەى، ئەمەش حەقیقەتى خۆشحالبوونە.

لە سیفەتى پێغەمبەر(ﷺ) لە هەندى کتیبى پێشواندا ((ئەو بەندەیهى كە نەفسم پیتی خۆشحال دەبیټ))، ئەمە لە كەمالی خۆشەویستى خوداوە یە بۆ پێغەمبەر، وای کردووە نەفسى خۆى-سبحاله- بەو پێغەمبەرە خۆشحال بیټ.

﴿لەگەل دلخۆشیدا.... پێكەنینیش﴾

لەمەوہ "پێكەنینى" خودا-سبحانه- بە دەم بەندەكەیهوہ كاتێك لە مەیدانى بەندایەتیدا مەزترین كار ئەنجام دەدات، خودا بە خۆشحالبوون و رەزامەندى لە بەندەكەى بە دەمیەوہ پێدەكەنیت، خودا پێدەكەنیت بە دەم ئەو بەندەیهوہ كە لەسەر جێگەى نووستن لەلای ھاوسەرەكەى- راست دەبیټەوہ و قورئان دەخوینیت و لەبەر خودا دەپارێتەوہ. هەرۆهەا خودا پێدەكەنیت بە دەم پیاویكەوہ ھاوہلەكانى هەلھاتوون لە رووبەرۆبوونەوہى دوژمن، ئەو روویان تێدەكات و خۆى بە خودا دەفرۆشیت و سنگى دەكاتە چەكى دەستیان و لە پێناوی خۆشەویستى و رەزامەندى خودادا شەهید دەبیټ.

پىدەكە نىت بە دەم كەستىكە وە كە خىرى خۆى لە ھاو لە كانی دە شارىتە وە، داواكە رىك داواى خىرى لىكردن، ھاو لە كانی پشتیان تىكرد و هېچیان پىنە دا، ئە و خۆى دواخست لە ھاو لە كانی و بە نھىنى خىرى پىكرد، جگە لە خودا كەس پىسى نە زانى، ئەم پىكە نىنە خۆشە وىستى خودا بە بۆ ئە و خۆشحالى بە كارە كەى، ھەر بە و جۆرە لە رۆزى دوا پىدا كاتىك شەھىد بە خزمەتى خودا دە گات، خودا بە پوویە وە پىدە كە نىت و خۆشحالە بە ھاتن بۆ لای.

ئە وە "خۆشحالى بە كە" وەك ھېچ شتىكى تر نىبە، و پىكە نىنە كە ھېچ شتىك وەك ئە وە نىبە، باوەرمان بە ھەردوو كیان (خۆشحالى و پىكە نىن) ھە بە چونكە لە ھەرموودەى سە حىدا ھاتوون، وەك باوەرمان بە ھەموو سىفاتە كانی خودا كە دە قەكان جىگىریان كوردو.

❖ سزادان دواى بە لگە ھىنانە وە و بىانوو بىرینە

ئە وەى كە خودا - عزوجل - مروفى داوئە دەست گوناھ تاكو بە لگەى دادپەر وە رانەى لە سەر ساغ بكا تە وە و پاشان لە سەر گوناھە كانی بە و بە لگانە سزای بدات، ناوەرۆكە كەى ئە وە بە كە داننانى بە ندە بە وەى خودا بە ئە نجامدانى ئە و گوناھانە دە بە وىت بە لگەى لە سەر ساغ بكا تە وە، ئەم داننانەش لە پىووستىبە كانی باوەرە، گوپرا بە ل بیت یان یاخى، ساغبوونە وەى بە لگەى خودا لە سەر بە ندە كەى بە نارىنى پىغە مەبەر و دادپە زاندىنى قورشان و كە بىشتنى ھەموو ئە وانە بە ئە و بوونى زانست پىیان، بىزانىت یان نە بىزانىت، ھەر كەس توانى فرمانى خودا جىبە جى بكات و لە قە دە غە كراوہ كانی نوور بکە وىتە وە، بە لام وای نە كرد و كە مەتە رخمى نواند و نە بووست بىانزانىت ئە و كە سە بە لگەى خودا بە سە ردا جىبە جىكراوہ و بىانووی بپا وە، خودا كەس سزا نادات لە دواى بىرینى بە لگە و بىانوو نە بىت، كەر لە سەر گوناھە كەى سزای بدات بە بە لگە ھىنانە وە لە سەرى سزای دە دات ﴿ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا ﴾ الإسراء: ۱۵ ﴿ كَمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجَ سَالِمٍ حَزَنَتْهَا الرِّبَابُ تَكْوَنُ نَذِيرًا ۗ قَالُوا لَنْ نَجِدَ لَكَ نَذِيرًا فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿۱﴾ الملك: ۸ - ۹ ﴿ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ ﴿۱۷﴾ هود: ۱۱۷، لە سەر ئەم ئايەتەى دواىى نوو قسە ھە بە:

یه که م، خودا نه وانی به ریاد نه کرد به هۆی سته میکه وه نه نجامیان دابیت، دووه م، خودا به سته م نه وانی تیا نه برد، واته خودا سته می لینه کردن، مانا که ی له سه ر قسه ی یه که م: خودا نه وانی به ریاد نه کرد به هۆی سته میکه وه پیشتر نه نجامیان دابیت و ئیستا نه هلی چاکه و چاکسازی بن، واته نه وان دوا ی نه وه ی چاکه یان کرد و ته وه یان کرد به هۆی سته مه کانی پیشوویانه وه خودا به ریادی نه کردن.

له سه ر قسه ی دووه م: خودا له تیا بردن و به ریاد کردنی نه وانته دا سته مکار نه بوو، خودا نه وانی تیا نه برد له کاتی که دا نه وان چاکه کار بوون، به لکو نه وانی تیا برد له به ره نه وه ی سته مکار بوون، نه وان به سه ریچی کردنه که یان سته مکار بوون، نه وه له تیا بردن یان دادپه روه ر بوو، هه ردوو قسه که له نایه ته که ی سوره تی "الانعام" دا نامازه ی پی دراوه ﴿ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿۱۳۸﴾ الانعام: ۱۳۸، هه روه ها نایه تی ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿۱۳۹﴾ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحْيَى الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۱۴۰﴾ يس: ۶۹ - ۷۰

خودا-سبحانه- رایگه یاند که خه لکی دوو به شن: زیندوو و شایسته به سوودبینین، له هه ره شه و ترسان تیده گات و قبوولی ده کات، له گه ل مردوو یه که هه ره شه و ناگادار کردنه وه وه رناگریت و سوودی لی نابینیت، چونکه زه وه یه که ی به فه ر نییه و ناماده یی خیری تیدا نییه، بۆیه بریاری سزا ده سه پیت به سه ری دا، سزادانه که شی دوا ی بیانوو برین و خسته نه پووی به لگه و نیشانه یه، نه که ته نها به هۆی نه وه ی شایسته ی هیدایه ت و باوه ر نییه، به لکو له به ر نه وه ی شایسته نییه و پی هه لئاسیت، دوا ی هاتنی به لگه ی پیغه مبه ر ناشایسته بوونه که ی ده رده که ویت، چونکه گه ر سزای بدابایه ته نها به وه ی شایسته نییه نه وه ده یوت: گه ر پیغه مبه ریک له لای تۆوه به اتبایه فه رمانه کانی تۆم جیبه جی ده کرد، بۆیه پیغه مبه ری بۆ ره وانه کردوو، فه رمانی پیکردوو و ریگری لیکردوو، نه وه له پیغه مبه ره که یاخی بوو به هۆی ناشایسته بوونی بۆ هیدایه ت، سزا درا له به ر نه وه ی کاری هیدایه ت و باوه ری جیبه جی نه کرد، و سه ره نه نجام بریاری خودای به سه ردا سه پا، نه وه باوه ر ناهینیت با پیغه مبه ریشی بۆ ره وانه بکریت، خودای موته عال ده فه رمویت ﴿كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا

أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۲۳﴾ یونس: ۲۳، سزا سه‌پا به‌سه‌ریدا ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿۱﴾﴾ غافر: ۶

ئه‌و که لیمه‌ی به‌سه‌ریدا جیبه‌جی بوو دوو که لیمه بوو: که لیمه‌ی گومر ابوون و که لیمه‌ی سزادان، وه‌ک ده‌فرمویت ﴿وَلَكِنَّ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۷﴾﴾ الزمر: ۷۱، که لیمه‌ی خودا به‌سزادان سه‌پا به‌سه‌ریاندا، ئه‌وش به‌هۆی بیباوه‌ریبانه‌وه، بۆیه که لیمه‌ی به‌لگه به‌سه‌ریاندا به‌کلابوویه‌وه و دواتریش که لیمه‌ی دادپه‌روه‌ی خودایی سزادان.

پوخته‌ی هه‌موو ئه‌مه‌ی و ترا: خودا-سه‌حانه- فرمانی به‌بنده‌کانی کردووه له‌گه‌ل ویستی ئاینی خودادان، نه‌ک له‌گه‌ل ویستی خودی خویاندا بن، له‌گه‌ل ئاگاهی به‌مردنی دلی هه‌ندیکیان، ئه‌هلی گوپرایه‌لی خودا ویستی خودایان هه‌لبژارد به‌سه‌ریستی خویاندا بۆیه شایسته‌ی ریزلینان بوون، ئه‌هلی یاخیبوونیش ویستی خویان سه‌رخست به‌سه‌ریستی خودادا به‌یاخیبوونه‌که‌یان به‌لگه‌ی دادپه‌روه‌ی خودا سه‌پینرا و به‌سته‌مه‌کانیان سزای دان.

﴿﴾ ده‌روونیکی پر له‌نه‌نگی..... په‌روه‌ردگار یکی چاکه‌کار

باسی ئه‌وه‌مان کرد به‌نده له‌ناو گوناها چوار شتی بۆ هه‌یه:
یه‌که‌م: سه‌یری ئه‌مر و نه‌می، و دووه‌م: سه‌یری حوکم و قه‌زا، ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌م دوو سه‌رنجه‌وه هه‌یه باسمان لیوه کرد و خستمانه پوو.

سه‌یه‌م: سه‌یری جینگه و سه‌رچاوه‌ی تاوان که بریتیه له‌نه‌فسی فرمانکه‌ر به‌خرابه، له‌ویوه ده‌زانیت که نه‌فسیکی نه‌زان و سه‌مه‌کاره، هه‌رچی قسه و کرداری خرابه له‌نه‌زانی و سه‌مه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرن، ئه‌مه‌ش پتویست ده‌کات له‌سه‌ری بکوشیت بۆ به‌ده‌سته‌هینانی زانستی به‌سه‌وود که له‌وه‌سفی نه‌زانی ده‌ریده‌هینیت، هه‌روه‌ها بکوشیت بۆ کرداری چاکه که ده‌ریده‌هینیت له‌وه‌سفی سه‌تم. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا نه‌زانینه‌که‌ی زۆرتره له‌زانسته‌که‌ی و سه‌مه‌که‌ی گه‌وره‌تره له‌دادپه‌روه‌ریبه‌که‌ی.

که‌سیک ئه‌مه‌شان و شکوی بیت ده‌بیت روو له‌دروستکه‌ر و به‌دیبه‌نه‌ر بکات تاکو له‌شه‌ره‌که‌ی پاریزاو بیت و خۆپاریزی پی ببه‌خشیت و پاکی بکاته‌وه، خودا

پهروهردگار و سه‌ره‌رشتکارییه‌تی، داوای لیبکات تاکو چاوتروکانیک نه‌یداته ده‌ست نه‌فسی خۆی، چونکه‌ گه‌ر بیداته ده‌ستی تیایده‌بات، نه‌وانه‌ی تیاچوون نه‌وانه‌ بوون دراونه‌ته ده‌ست نه‌فسی خۆیان، پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) به "الحصین بن المنذر" ده‌فه‌رموئیت ((قل: اللهم أهمني رشدي وقني شر نفسي))، له‌ وتاری پیویستییدا ((الحمد لله، لعمده ونستعینه، ونستهدیه، ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، و من سیات أعمالنا))، خودای موته‌عال ده‌فه‌رموئیت ﴿وَمَنْ يُوَقِّ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ الحشر: ۹، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ یوسف: ۵۲

هه‌ر که‌س حه‌قیقه‌تی ده‌روونی خۆی و نه‌وه‌ی له‌سه‌ری نه‌قشکراوه‌ ناسی له‌وه‌ تیده‌گات که‌ سه‌رچاوه‌ی هه‌موو شه‌ریک و ماوای هه‌موو خراپه‌یه‌که‌، هه‌ر خیریکی تیدا بیته‌ له‌ چاکه‌ و گه‌وره‌یی خوداوه‌یه‌ و منه‌تی کردووه‌ که‌ پیی به‌خشیه‌ و له‌ خودی نه‌فسه‌وه‌ نییه‌، خودای موته‌عال ده‌فه‌رموئیت ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾ النور: ۲۱، ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ﴾ الحجرات: ۷

نه‌م خۆشه‌ویستی و رقلیبوونه‌ له‌ خودی نه‌فسه‌وه‌ نییه‌ و له‌ودا بوونیا نیه‌، به‌لکو نه‌وه‌ خودایه‌ پیی به‌خشیه‌، وایکردووه‌ به‌نده‌ به‌هۆی نه‌و دوانه‌وه‌ بجیته‌ ریزی کاملان (الراشدین) ﴿فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ الحجرات: ۸، "علیم" زانا به‌و که‌سه‌ی که‌ شایسته‌ی نه‌و فه‌زله‌یه‌ و له‌سه‌ر نه‌و فه‌زله‌ و به‌و فه‌زله‌ پاک ده‌بیته‌وه‌ و له‌لای به‌رده‌گریته‌، "حکیم" دانا نه‌و فه‌زله‌ لای که‌سیک دانا ئیت که‌ نه‌هل نه‌بیته‌ و تیا ی بیات به‌وه‌ی له‌ شوئینی خۆی داینانیت و به‌کارینا هئیتیت.

نه‌ئینی دووه‌م له‌ نه‌ئینییه‌کانی ته‌وه‌: بزانیته‌ که‌ سه‌رنجی به‌صیره‌ت ئامیز و راستگۆیا نه‌ له‌ خراپه‌کانی خۆی چاکه‌یه‌کی بۆ ناهیلئیته‌وه‌، چونکه‌ نه‌و له‌نیوان بینینی منه‌تی خودایی و گه‌ران به‌دوای نه‌نگی ده‌روون و کرداردا ده‌جولئیت، هه‌ر که‌س به‌صیره‌تی به‌ خودی خۆی و به‌ مافی په‌روه‌ردگاری هه‌بوو و راستگۆ بوو له‌ داوا و گه‌رانییدا نه‌وا سه‌رنجی بۆ خراپه‌کانی خۆی چاکه‌یه‌کی بۆ ناهیلئیته‌وه‌، به‌ ئیفلاسیکی ته‌واو و هه‌ژارییه‌کی بیوتینه‌وه‌ به‌ خودای خۆی ده‌گات، نه‌و کۆلوباره‌ش کویکردۆته‌وه‌ رزگار بوونی له‌ سزای خودایی پی ناکرئیت، چجای سه‌رکه‌وتنی مه‌زن و به‌ده‌سته‌ئینانی

پاداشت، گەر کردار و حالى له گەل خودا پالڤته بوون، کاتى بینینى منەتى خودایى له سەرى - به هۆى پالڤته بوونى کردار و حاله وه له گەل خودا - بۆى پالڤته بوو، تیگە یشت که ئە وه ته نها فه زلى خودایه و له نه فسى خۆیه وه نییه و ئە وه که سیکه شایسته ی ئە وه نییه ئە وا به هه میشه یى منەتى خودا له سەر خۆى و ناته واوی و نهنگى کردار و حالى خۆى ده بینیت، چونکه هه ر کات به دوا یاندا بگه ریت ده توانیت بیان بینیت. ئە مه له بالآتیرین و به سوودتیرین جۆرى مه عریفه یه، بۆیه ده بییت به "سید الإستغفار" واته سه رداری داواى لیخۆشبوون ((اللهم أنت ربی لا إله إلا أنت خلقتنی، وأنا عبدك، وأنا على عهدك ووعدك ما استطعت، أعوذ بك من شر ما صنعت، أبوء لك بنعمتك علی و ابوء بدنې، فاغفر لی إنه لا یغفر الذنوب إلا أنت)).

ئە م داواى لیخۆشبوونه له به نده وه: داننان به په روه ردگاریى و خوا وه ندى و یه کتایى خودا ده سته به ر ده کات، هه روه ها داننان به وه دا که ئە و - سه حانه - دروستکەرى ئە وه و زانایه پیتی، ئە و به جۆرێک دروستکراوه که ده سته و سانی و که مه ترخه می له سه روشنیدا یه به رانه به ر جیبه جی کردنی مافی په روه ردگاری، داننان به وه دا که به نده ی خودایه و چاره نووسی به ده ست ئە وه و له تاو له پی ده سته ی ئە ودایه، ناتوانیت له ده سته ی خودا هه لیت، هه یچ سه رداریکی نییه جگه له ئە و، پاشان پابه ندبوون به هاتنه ناو په یمانه که یه وه - واته ئە مر و نه می خودایى - که له سه ر زمانى پیغه مبه ره که ی په یمانى له گەل به ستوه، ئە وه ش به پیتی توانای "من" نه که به پیتی حه قى "تۆ" ئە ی خودای مته عال، چونکه ئە وه له توانای مرۆفدا نییه، به لکو کۆششیکى که م و توانایه کی سنوورداره، له گەل ئە وه شدا من به لینه کانت به راست ده زانم که به لیتنت دابوو به ئە هلی گوێپرایه لیت، ئە و به لینه ش بریتیه له پاداشت، هه روه ها هه ره شه ت له یاخیبووان به راست ده زانم که بریتیه له سه زای دۆزه خ، من له سه ر عه مد و په یمانه که ت راوه ستاوم، و باوه ریم به به لیتنی تۆ هه ئناوه، پاشان هه لدیم بۆ ژیر په نا و پارێزگاری تۆ له و خراپانه ی له ئە مر و نه می تۆ تییکه وتووم، گه ر له و کاره ناباشانه په نام نه ده ی بیشک تیاچوون ده وه ی داوم، ئە نه جمانه دانی حه قى تۆ هۆى تیاچوونى مرۆفه، من دان به نیعمه ته کانی تۆدا ده نئیم و پێیان وه پابه ندیم، هه ر به و جۆره دان به گونا هه کانی خۆمدا ده نئیم، نیعمه ت و چاکه له تۆ وه یه و گونا هه و

خراپەش لە منەو، داوات لى دەكەم گوناھەكانم بىسپىيەو و لە شەريان پارىزگاريم لى بکەى، جگە لە تۆكەس لە گوناھان نابوریت.

بۆيە ئەم نزاىە سەردارى داواى لىخۆشبوونە، ھەرچى بەندايەتى خاوينە تىيدايە، چ چاکەيەك بۆكەسى خاوەن بەصىرەتى صادق دەمىنیتەو لەگەل سەيرکردنى نەنگىيەكانى نەفس و کردارەكانى و زۆرى منەتى خودا لەسەرى؟ ئەمە ئەو بپرەيە كە سەرنجى نەفسى خۆى و کردارەكان بە مرقوفى دەبەخشن

❖ شەيتان پىداگرە و درەنگ بپهيو دەبیت

سەرنجى چوارەم: سەيرى ئەو بپياردەرە بکات بپيار دەرەكات بەسەريدا بۆ ئەنجامدانى گوناھ و ياخييون، کارە خراپەكەى بۆ دەپازىنیتەو، و ھانى دەدات بۆ ئەنجامدانى، ئەو كەسەش برىتییە لە شەيتانەكەى كە بەسەريەو دانراو.

سەيرکردنى ئەمە سوودى پىدەگەيەنیت، سەرنجدانى: واتە شەيتان بکە بە دوژمنى خۆت و بەتەواوى خۆتى لى بپارىزە، خۆپارىزى و ناگاہى و بىدارى تەواو لەوہى دوژمنەكەى لەوى دەویت و بەخۆى نازانیت، ئەو دەيەویت لە ھوت لەمپەردا سەربكەویت بەسەريدا، ھەندىكيان لە ھەندىكيان گرانترن، لە كۆسپ و لەمپەرىكى گران دانابەزیت بۆ يەككى ناسان مەگەر شەيتانەكەى دەستەوسان بىت لە سەركەوتن بەسەريدا.

كۆسپى يەكەم: كۆسپى بپياوہرپوون بە خودا و ئايىنى خودا و گەيشتنەو بە خودا لە رۆژى دوايىدا، ھەر ھەما بپياوہرى بە سىفاتی كەمالى خودا و بەوہى پىغەمبەران دەربارەى خودا ھەواليان پىداوہ، گەر لەم قۇناغەدا سەركەوت بەسەر مرقۇدا ناگرى دوژمنايەتییەكەى سارد دەبیتەو و پشوو دەدات، گەر ئەم لەمپەرەى بپرى و لى رزگار بوو و سەلامەتى بە دەست ھىنا بەھۆى بەصىرەتى ھىدايەت و نوورى ئيمانەو، ئەوا شەيتان لە لەمپەرى نووہمدا بەدواى مرقۇئەوہ.

لەمپەرى نووہم: برىتییە لە كۆسپ و لەمپەرى بىدعە، يان لە باوہردا بەوہى پىچەوانە بپرىكاتەو لەگەل ئەو راستيانەى پىغەمبەرى بۆ رەوانە كردوون و قورئانى بۆ دابەزاندوون، يان لە پەرسەتنى خودادا بە شتىك كە خودا مۆلەتى پىنەداوہ، لە بەندوباو و رسوم و بارودۆخىكى داھىنراو لە ئايىندا كە خودا ھىچ يەككە لەوانەى قبوول نىيە، ئەم دوو بىدعەيە (لە باوہردا، لە پەرسەندا) زۆر جار تەواكەرى يەكترن، كەم جار يەككىيان لەوى تريان جيا دەبیتەو.

گه ر نه م کوسپه شی بری و به نووری سوننه له دهستی رزگاری بوو، خوی لپاراست به حقیقه تی شوینکه وتنی پیغه مبر و نه وهی پیشینی چاکان له سهری رویشتون له هاوه لان و شوینکه وتوان، نهوا له کوسپی سییه مدا به دوايه وهیه .

سییه م: نه مش بریتیه له کوسپی گونا ه گوره کان، گه شهیتان توانی سهریکه ویت به سهر مرفدا نهوا لای جوان دهکات و له بهرچاوی شیرینی دهکات، به "سوف" دهیخه له تینیت، دهرگای دواخستنی تهوبه ی به پوودا دهکاتوه و پتی ده لیت: باوه پ ته نها بریتیه له بهراست زانین (تصدیق)، خراپه و یاخیبون کار له باوه پ ناکه ن، نه مه مانای "دواخستن" ه که خراپترین بیدعه یه که ئایینی خه لکی تیکد ابیت، له وانه یه به سهر زمانیدا و به گویدا وشه یه ک بوترت و بیسترت که خه لکی زوری تیا برووه، نه و قسه ش بریتیه له "له گه ل" یه کتابه رستیدا گونا ه تاوان زیانیان نییه، وه ک چون له گه ل هاوه لداناندا چاکه ده ور نابینیت و سوودی نییه"، سهرکوتن به سهر مرفدا له کوسپی بیدعه دا له لای شهیتان خو شه ویسترتین شتیکه به هوی پیچه وانه راوه ستانی له گه ل ئاییندا و لادانی له وهی خودا به پیغه مبردا ره وانه ی کردووه، خاوه نه که ی تهوبه ی له سهر ناکات و ناگه ریته وه، به لکو خه لکی بانگ دهکات بۆ سهری، به هوی نه وهی قسه به بی زانست له مه پ خودا له نامیز ده گرت و به ناشکرا دوزمنایه تی سوننه و نه هلی شارپنگه ی سوننه دهکات و ده کوشیت بۆ نه وهی نووری سوننه بکوژینیته وه و نه وهی خودا و پیغه مبر که ناریان داوه بیهینیته پیشه وه و نه وهی نهوان نه رییان کردووه جیگریان بکات و نه وهی نهوان جیگریان کردووه نه رییان بکات و راست به درۆ بزانییت و درۆ به راست دابنیت و مملانیی حه ق بکات به باتل و ناوه ژوو کردنه وهی راستیه کان به وهی حه ق دهکات به باتل و باتل دهکات به حه ق و لادان له ئایینی خودا و شاردرنه وهی حه ق له دلان و به ناراست زانینی شارپنگه ی خودا و کردنه وهی ده رگای گوپینی ئایین به گشتی، بیدعه هه نگاو به هه نگاو له بچوکه وه بۆ گه وره به رز ده بیته وه تا خاوه نه که ی له ئایین ده رده کات، وه ک چون موویه ک له هه ویر ده رده هینیت، خراپه کانی بیدعه ته نها مه گه ر نه هلی به صیره ت په ی پی بیه ن، بی چاوان و گومرایان له تاریکستانی کویریدان ﴿ وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴾ النور: ٤٠.

گەر له م كۆسپه شى بېرى به پارىزگارى لىكردنى خوداىى بۆ كه سه كه، يان به ته وبه يه كى به كجارى رزگار كه ره ده سى بىده، نه وا شه يتان له كۆسپى چواره مدا به دواى ده كه وىت.

كۆسپى چواره م: برىتييه له كۆسپى تاوانه بچو كه كان، پىي ده لىت: له نه نجامدانى گوناھى بچو كه دا هىچت له سهر نانسرىت نه گهر خۆت له گوناھه گهره كان بپارىزىت، نه و بىئاگايه و نازانىت به دور كه وتنه وه له گوناھه گهره كان و نه نجامدانى چا كه خودا له گوناھه بچو كه كان ده بوورىت، به رده وام گوناھه بچو كه كانى لا سووك ناسان ده كات له سهر يان به رده وام بىت، واى لى دىت نه و كه سه ي گوناھى گهره ي نه نجامداوه و ترسى له خودا هه يه حالى باشتره له نه و، به رده وام بوون له سهر گوناھى بچو كه خراپتره له و گوناھه گهره يه، گوناھه گهره نىيه گهر ته وبه و داواى لىخۆشبوونى له خودا بۆ بكرىت، بچو كيش بچو كه نىيه گهر به رده وام بىت له سهر، پىغه مبه ر(ﷺ) ده فهرموىت ((اياكم و محقرات الذنوب، ثم ضرب لذلك مثلا بقوم نزلوا بفلاة من الأرض فأوعزهم الحطب فجعل هذا يجيء بمود وهذا يعود حتى جمعوا حطبا كثيرا فأوقدوا النار و أنضجوا خبزتهم، فكذلك فإن محقرات الذنوب تجمع مع العبد وهو يستهين بشأنها حتى تهلكه)).

گەر له م كۆسپه شى به خۆلادان و خۆپارىزى و به رده وامى ته وبه و داواى لىخۆشبوون رزگارى بوو، به دواى خراپه دا چا كه ي نه نجام دا، نه وا له كۆسپى پىنجه مدا به دوايه وه يه:

كۆسپى پىنجه م: برىتييه له كۆسپى موباحات كه هىچ له سهر نه نجامده ره كه ي نانسرىت، زۆر خهريك بوونى كه سه كه له م مهيدانه دا بىئاگاي ده كات له نه نجامدانى كارى چا كه و هه ولدان بۆ كۆكردنه وه ي تىشوو بۆ رۆژى دواى، لىره وه فرىوى ده دات بۆ وازه يتان له سوننه ته كان و پاشان له دور كه وتنه وه له سوننه ته كانه وه بۆ وازه يتان له واجبه كان، كه مه كه ي نه وه يه دورى بخاته وه له قازانچ و كار و كه سابه تى مه زن و مه نزىله ي به رز و بالا له سهر رىگه ي باوه، گهر نرخى نه وانه ي بزانبىايه نه وا ده سته ردارى نه و كارانه نه ده بوو كه له خودا نزىكيان ده كاته وه، به لام نه و كه سىكى نه زانه به نرخى كالاكان و مامه له پىكردن يان.

گەر له م كۆسپه شى رزگارى بوو به به صيره تى ته وا و نوورى هيدايه تده ر و ناسىنى پله و پايه ي كارى چا كه و زۆكردنى كارى چا كه، تىگه پشت له كه مى مانه وه له

بہندہری دنیا و ترسی بازرگانی و ہر وہا تیگہ یشت لہ بہ خشندهیی کریار (خودای موشہ عال) و بری نہوہی بازرگانه کانی پیّ باربوو (تعویض) دہ کریتہوہ، نہوا دہست بہ کاتہ کانیوہ دہ گریت و نایہ ویت ہناسہ کانی بہ فیترو پروات، گہر لہم کوسپہش رزگاری بوو، نہوا دوزمن لہ کوسپی شہ شہمدا بہ دواہوہیہ .

کوسپی شہ شہم: کوسپی کار و کردہوہی "باش و باشتر" لہ پەرستن و گوپراہ لئی خودادا، فرمان بہ کردنی باشہکان دہکات بہ سہر باشترہکاندا، لہ بہرچاوی جوان دہکات و لای چاک و باش دہکات و دہپرازنیتہوہ، نہوہی تئیدایہ لہ خیر و قزانچ دہیخاتہ پئش چاوی، بو نہوہی خہریکی بکات و نہو کردارہی کہ باشتر و چاکتر و خیرترہ نہنجامی نہدات، چونکہ کہ نہیتوانی لہ بنچینہی پاداشتدا زیانی پیبگہیہ نیت ہہولڈہدات لہ کہمائی پاداشت و پلہی بالادا زیاتومہندی بکات، بویہ بہ چاک و باشہوہ سہرقالی دہکات لہ چاکتر و باشتر، ہر وہا خہریکردنی بہوہی لای خودا خوشہویستہ لہوہی لہ لای نہو-سبحانہ- خوشہویستترہ، ہر وہا خہریکبوونی بہوہی لای خودا جیگہی رہزامہندییہ لہوہی رازامہندی زورتر و زیاتری خودای لہ سہرہ .

بہ لام کین ہاوہ لانی بہردہمی نہم کوسپہ، نہوانہ لہ جیہاندا بہ پہنجہی دہست دہژمیرین، زوربہی خہلکی لہ کوسپی بہ کہمدا گیرودہ بوون چجای گہ یشتن بہ کوسپی شہ شہم! .

گہر لہ مہش رزگاری بوو بہ ہوی تیگہ یشتنی وردہوہ دہربارہی کار و کردہوہکان و ناستہکانیان لہ لای خودا و مہنزیلہیان لہ خیر و چاکہ و ناسینی بر و سنوریان و جیاکردنہوہی بالاکانیان و نزمہکانیان و باشتر و باش و لوتکہ و دامین و سہردار و خوارپلہ، چونکہ لہ کرداردا سہردار و خوارپلہ و سہردہستہ و ژیردہستہ و لوتکہ و دامین بوونیان ہہیہ، وک لہ فرمودہیہکی سہحیدا ہاتوہ ((سید الإستغفار: أن يقول العبد: اللهم أنت ربي، لا إله إلا أنت- الحدیث))، لہ فرمودہیہکی تردا ((الجهاد ذرورة سنام الأمر))، تہنہا نہہلی بہصیرت و راستگویی و راستپروہی و خاوہن زانستہکان-نہوانہی لہ سہر راستہ شہقامی کومہک و یارمہتی خودابین- دہتوانن نہم کوسپہ بپرن، کار و کردہوہکان لہ شوینی خویان دادہننن و ماف بہ ہہموو خاوہن مافیک دہدہن .

به ندایه‌تی به بوغزاندی شه‌یتان و هه‌لهاتن له دهستی و دۆزینه‌وه‌ی دالده و په‌نای تر

گەر له هه‌موو نه‌وانه‌ی پێشوو رزگاری بوو کۆسپێک نامینتیت شه‌یتان له دوایه‌وه بیست جگه له یه‌ک کۆسپ، گەر که‌سێک لیتی رزگار بوو بیست نه‌وه پێغه‌مبهری خودا (به‌رێزترین دروستکراوی خودا) و سه‌رجه‌م پێغه‌مبهرانی ترن، نه‌وه‌ش کۆسپی زاکردنی سه‌ربازه‌کانی (واته سه‌ربازه‌کانی شه‌یتان) به‌سه‌ریدا به‌چه‌ندین جۆر له ئازار، به‌دهست و زمان و دل، به‌پێی ئاست و پله و پایه‌ی که‌سه‌که له خێردا، هه‌ر کات پله‌ی به‌رز ده‌بێته‌وه شه‌یتانی دوژمن سه‌ربازه‌کانی به‌سواری و پیاده‌ره‌و ده‌نێریت بۆ سه‌ری، به‌و سه‌ربازانه به‌ربه‌ره‌کانی که‌سه‌که ده‌کریت و چه‌ک و جبه‌خانه و نه‌هلی شه‌یتان زال ده‌کات به‌سه‌ریدا، هه‌یج رێگه‌یه‌ک بوونی نییه بۆ زالبوون به‌سه‌ر نه‌م کۆسپه‌دا و رزگاربوون له‌دهستی، هه‌ر کات له‌سه‌ر ئیستیقامه و بانگه‌واز بۆ لای خودا گه‌رم ده‌بیت و ده‌یه‌ویت بریاره‌کانی خودا جێبه‌جی بکات دوژمن (واته شه‌یتان) سه‌فیه‌کان دژ به‌و هانده‌دات، نه‌و له‌م کۆسپه‌دا - که‌ جلوبه‌رگی جه‌نگی پۆشیوه - له‌گه‌ل دوژمندا به‌خودا و بۆ خودا ده‌جه‌نگیت، به‌ندایه‌تی له‌م کۆسپه‌دا به‌ندایه‌تی که‌سه تایبه‌ته‌کانه له‌ عاریفان، نه‌مه‌ش پێی ده‌وتریت "به‌ندایه‌تی به‌ بوغزاندنی شه‌یتان" که‌ ته‌نها نه‌هلی به‌صیره‌ت به‌ ته‌واوی لای به‌لادا ده‌که‌نه‌وه، هه‌یج شتی‌ک له‌لای خودا به‌ نه‌دازه‌ی موراغه‌مه‌ی دوژمن و بوغزاندنی خۆشه‌ویست نییه، خودا نامازه‌ی به‌م جۆره به‌ندایه‌تییه له‌ چه‌ندین شوینی قورئاندا کردووه.

یه‌که‌م: ئایه‌تی ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مَرْغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً﴾ النساء: ۱۰۰، کۆچکه‌ر که‌ کۆچ ده‌کات بۆ په‌رستنی خودا قورئان به‌ "مراغم" ناوی هه‌ینا که‌ بریتیه‌یه له‌و که‌سه‌ی دوژمنی خۆی و خودا ده‌بوغزینتیت، خودا پێی خۆشه‌ دۆسته‌که‌ی دوژمنه‌که‌ی ببوغزینتیت، ده‌فه‌رمویت ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا يَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْأُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نَيْلًا إِلَّا أَلَّا لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَلَاحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ التوبة: ۱۲۰، خودای موته‌عال له‌ نمونه‌ی پێغه‌مبهر و شوینکه‌وتووانیدا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَثَلُهُمْ فِي الْآيَاتِ كَرِيمٍ أَخْرَجَهُمْ شَوَاطِرَهُمْ فَتَارَهُمْ فَمَا اسْتَقَالُوا سَبِيلَهُمْ فَاسْتَقَالُوا سَبِيلَهُمْ عَلَىٰ سُرُوقِهِمْ يُعْجِبُ الزَّكَاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ﴾ الفتح:

۲۹، بوغزاندنی بیباوه پان ئامانجیكى خۆشه‌ویست و داواکراوه لای پەرورەدگار، سەرکەوتنی باوه‌ردار لەم مەیدانەدا لە کەمائی بەندایەتی کردنە بۆ خودا، پیغمبەر (ﷺ) دوو سوژدەى بۆ نوێژی سەھو داناوه، فەرموویەتی ((گەر نوێژەکەى تەواو بوو ئەوا لوتی شەیتان دەدات لە خۆلەوه)) لە ریوایەتێکی تردا ((ترغما للشیطان)) نوێژەکەى بە بوغزینەری شەیتان ناوهینا.

هەر کەس بە بوغزاندنی شەیتان خودای پەرست ئەوا لە مەقامی "الصدیقیة" بە شییکی باشی بەرکەوتوو، بە پێی خۆشه‌ویستی بەندە بۆ پەرورەدگاری و "وەلا" بۆ خودا و دوژمنایەتی لە گەڵ شەیتاندا لە بوغزاندنی شەیتان بە شى دەدریت، لە پیناوی ئەم بوغزاندنەدا بە ستایشی لەنجە و لار کراوه لە کاتی رووبەرووبوونەوهی بەرەى باوهر لە گەڵ بەرەى بیباوهری لە کاتی جەنگدا، هەر وهه‌ها لەنجە و لار لە کاتی سەدەقەى نەینیدا کە تەنها خودا دەبینیت، چونکە بوغزاندنی شەیتانی تێدایە، هەر وهه‌ها بەخشینی ئەو شتەى تێدایە کە خۆشه‌ویستە لە لای نەفس کە بریتییە لە مال و دارایی. ئەمە دەرگایە کە لە بەندایەتی کەمێکی کەم لە خەلکی دەیزانن، هەر کەس تام و چێژی کردبێت دەگری بۆ رۆژە سەرەتاکانی باوهر. کۆمەک بە خودایە و پالپشت بەوه و "و لا حول ولا قوۃ إلا باللّٰه"

خاوهنی ئەم مەقامە کە سەیری شەیتان دەکات و سەرنجی دەدات گەر لە ناو گوناھادا بێت بە تەوبەیکەى نەصوح دەیبوغزینیت، ئەم بوغزاندنەش بەندایەتییکەى تری لا گەلە دەکات (واتە تەوبەیکەى جۆریکە لە بەندایەتی و بوغزاندنی شەیتانیش بەندایەتییکەى تری).

ئەمە هەندیکە لە نەینییەکانی تەوبەکردن بە کەمى مەزانە، لەوانەى لە دانراویکی تردا دەستت نەکەویت، ستایش و منەت بۆ خودایە، کۆمەک و داواش هەر لەو دەکریت.

﴿ فیرتت کاری خراپەى پى باش نییە ﴾

نەینى سێیەم لە نەینییەکانی تەوبە ئەوهیە کە تەوبەکار ناشیرینی و خراپى ئەو کار و کردەوانە ببینیت کە خودا نەهێ لیکردوون، هەر وهه‌ها باشی و جوانی ئەو کار و کردەوانە ببینیت کە خودا فەرمانی پیکردوون، بزانییت دەچیتە ریزی تیکدەرانه‌وه

گەر ئه و کاره بکات که خودا نه‌ی لی‌کردوه، هه‌روه‌ها بزانی‌ت به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی گه‌وره‌ی له‌ده‌ست چوو‌ه کاتی‌ک که‌مترخه‌می ده‌کات له‌وه‌ی خودا فه‌رمانی پی‌کردوو‌ه، خودا نه‌ی له‌کاری قیزه‌ون - قیزه‌ون له‌خودی کاره‌که‌دا - کردوو‌ه، هه‌روه‌ها فه‌رمانی به‌چاکه - چاک له‌خودی کاره‌که‌دا - کردوو‌ه، نه‌و - سبحانه - بهنده‌کانی له‌سه‌ر به‌باش زانی‌نی راستی و دادپه‌روه‌ری و پاکی و چاکه و شوکرکردنی نیعمه‌ت باره‌یتاوه (به‌ده‌یتاوه)، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر به‌ناشیرین و ناباش زانی‌نی دژه‌کانی نه‌وانه مرۆفی باره‌یتاوه، نزیک‌ی ئه‌مانه له‌فیتره‌ت و ژیرییه‌وه وه‌ک نزیک‌ی شیرین و ترش وایه بۆ هه‌ستی چه‌شتن، هه‌روه‌ها وه‌ک بۆنی خو‌ش و بۆگه‌ن وایه بۆ هه‌ستی بۆنکردن، یاخود وه‌ک بیستنی ده‌نگی خو‌ش و پیچه‌وانه‌که‌ی وایه بۆ هه‌ستی بیستن، هه‌ر به‌و جۆره ته‌واوی نه‌و شتانه‌ی به‌هه‌سته ده‌ره‌کی و ناوه‌کییه‌کان هه‌ستی پی‌ده‌که‌ن، جیاوازی ده‌که‌ن له‌نیوان باش و ناباش و به‌سوود و زیانبه‌خش.

به‌لگه بۆ نه‌مه نایه‌تی ﴿ وَإِذَا قَالُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آيَاتِنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحِشَةِ أَنْتُمْ لَعَالُمْونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾ ﴿ بِنَبِيِّ أَدَمَ خُدُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطٰنًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ ﴿ الأعراف: ٢٨ - ٣٣، خودای موه‌عه‌ال هه‌والی‌داوه که کاره‌که‌یان

"فاحشه" به‌ره‌وه‌ی نه‌ی لی‌کری‌ت، فه‌رمانی کردوو‌ه به‌دوورکه‌وتنه‌وه له‌و فاحیشه‌یه به "خۆجوانکردن"، وشه‌ی "فاحشه" لی‌ره‌دا بریتییه له‌ته‌وافکردنی به‌یت (که‌عه‌به) به‌په‌وتی - پی‌او و ژن به‌تیکه‌لاوی - جگه له‌قوره‌یش، پاشان ده‌فه‌رمویتی (إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحِشَةِ)، واته خودا فه‌رمان نادات به‌شتیک که له‌ئه‌قل و فیتره‌تدا به‌فاحشه‌داده‌نری‌ت، قوره‌یشه‌کان بوون به‌په‌وتی ته‌وافیان به‌حه‌جاج و عه‌مره‌کاران ده‌کرد، پی‌شه‌وایه‌تیان ده‌کردن بۆ مه‌ناسیکی چه‌ج و دروشمه‌کانی، شتیکیان لی‌

وهرده گرتن بۆ ئه وهی پیتی بژین، وهك وه لَامِيكَ بۆ داواكهی باوكیان ئیبراهیم ﴿رَبَّنَا
 اِنِّیْ اَسْكَنْتُ مِنْ دُورَتَیْ بِوَادِ عَبْرَ ذِی زَرْعٍ عِنْدَ بَیِّنِكَ الْمَحْرَمَ رَبَّنَا لِیُحْمِلُوْا الصَّلٰوةَ فَاَجْعَلْ اَفْعٰدَهُ
 مِنْ النَّاسِ تَهْوِیَةً اِلَیْهِمْ وَاَرْزُقْهُمْ مِنَ الشَّمْرٰتِ لَعَلَّهُمْ یَشْكُرُوْنَ ﴿۳۷﴾﴾ ابراهیم: ۳۷، خودا
 رۆزی ئه وانی دا به وهی دلّی خه لك روو له كه عبه دهكات، به لام زۆریه یان نوێژ و
 شوکریان به و جۆره نه کرد وهك خودا دهیویست، به لكو بیباوه ربوون و خواوهند و بت
 و بتخانه یان له مردووان دروست کرد و ده یانه پرستن، په یوه نندیان له گه ل
 ئه ربا به کانیان زۆتر و زیاتر بوو له په یوه نندیان له گه ل په روه ردگاری ئاسمانه کان،
 شه یتان - له خوار خوداوه - بوو به سه رۆکاریان، نیعمه ته کانی خودا له و رۆزیه ی
 خودا بۆی ره وانه ده کردن شه یتان به كه م خستهی پیش چاویان، ئیبلیس وهی بۆ
 کردن كه بیدعه یه کی زۆر خراب بۆ خه لکی داتاشن: ئه وهش ئه وه بوو كه خه لکی
 ده بیّت به پۆشاکه قوره یشه وه ته واف بکهن، پۆشاکه کانیان دابکه نن و بیخه نه زۆر
 پیتی ته و افکارانی ده وری كه عبه، له و کاره ناره وادا خه لکی بۆیان ملکه چ بوون و
 شوینیان که و تن، ئه وهش بوو به سه رچاوه یه کی بژۆی بۆ قوره یش، فه رمانه وایی
 خه لکیان ده کرد به و جۆره ی ده یانویست، دواتر شه یتان وهی بۆ کردن له گه ل
 زیاد بوونی خه لکدا نرخه کان (نرخه جلوه برگی قوره یش) له سه ر خه لکی گران بکهن، تا
 زۆریه ی خه لکی ده سته وسان بوون له حه ج کردن، بۆیه داوایان کرد له سه ر کرده
 مله و په کان هه ندیک له نرخه که دابه زینن، ئه گه ر نه، ناچار ده بن به رووتی ته وافی كه عبه
 بکهن، قوره یش نرخه پۆشاکه کانیان دانه به زاند، بۆیه خه لکی هه ژار به رووتی
 ته وافیان ده ست پیکرد.

پاشان ده فه رمویت ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اَللّٰهِ الَّتِیْ اَخْرَجَ لِبٰیۡدِهِۦ وَاَلطَّیِّبٰتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾، ئه مهش
 به لگه یه له سه ر ئه وهی شته که چاک و پاک بووه به ر له حه رام کردن، وه سفی چاک و
 پاک ریگری ده کات له حه رام کردن شته که و گه ر حه رام بکریّت پیچه وانه ی حیکمه ته .
 پاشان فه رمووی ﴿قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّیَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ﴾، ئه وانه به ر له حه رام
 کردن و دوا ی حه رام کردن ناباش و خراب بوون، خودای موته عال پۆشاکه نه ی خۆی
 کرد به به ریاندا و ناشیرینییه کی تری خسته پال ناشیرینییه کانیان، ناشیرینییه کانیان
 له خودی خۆیاندا بوو، ئه و ناشیرینییه به نه یی کردن په روه ردگار و زهم کردنیان

بوو به دوو ناشیریني، هه والی دا به بیژزای کاره کانیان و نه جامدهری کاره کان، وه ک
چون دادپه روهری و راستگویی و یه کتاپه رستی و شوکری نیعمت له خودی خویندا
باش و چاکن، بویه به فرمانی په روهردگار و مدح کردنی نه جامدهرانی و هه ولدان
به خوشویستنی نه وانه و نه جامدهرانیان باش و چاکتیکی تر خرایه سر نه و باش و
چاکه ی له خودی خویندا بوو.

به لگو له راگه یانندی پیغه مبرایه تی پیغه مبروه (ﷺ) فرمانیان به چاکه پی دهکات
و نه هیان له خرایه لی دهکات و چاک و پاکیان بۆ حه لال دهکات و پیس و ناباشیان
له سر حرام دهکات.

نه وهی ده بیته مدح و سه نا و به لگه و نیشانه له سر پیغه مبرایه تی محمد (ﷺ)
نه وهیه که ژیری ته ندروست گه واهی باشی و چاکي و پاکی دعات له سر
فرمان پیگراوه کانی نایینه که ی، به وهی معرفن واته ناسراون، نه وهش که نه هیان
لیگراوه ژیری ته ندروست گه واهی خرایي و ناباشیان دعات به وهی له خودی خویندا
پیس و نه ناسراون به فیتره تی مروف، نه مهش بانگه وازی ته واهی پیغه مبرانه - صلوات
الله و سلامه علیهم - پیچه وانه ی بانگی خوشه پینان و نه هلی باتل و دروزنان و
ساحیره کان، نه وان بانگ ده که ن بۆ شتانی که له گه ل حه ز و به رژه وه ندیبه کانیاندا
پیک دینه وه له ناباش و ناموق و خراب و ناشیرین و ستم و ده ستر پیژکاری.

بویه و تراوه به هندی نه عرب - که بانگه وازه که ی پیغه مبروی ناسی و موسلمان بوو -
به چی موسلمان بووی؟ چیت لی بینی به لگه بیت له سر نه وهی پیغه مبروی خودایه؟
وتی ((فرمانی به شتی که نه کردوه ژیری بلیت خوزگه نه هی لی بکردبایه، هه روه ها
نه هی له شتی که نه کردوه ژیری بلیت: خوزگه فرمانی پی بکردبایه، شتیکی حه لال
نه کردوه ژیری بلیت خوزگه حرامی بکردبایه، شتیکی حرام نه کردوه ژیری بلیت
خوزگه حه لالی بکردبایه))، سه یری نه و نه عربیبه بکه و سه رنجی ته ندروستی ژیری و
فیتره ت و هیزی باوه پی بده، هه روه ها به لگه هی تانه وهی له سر راستی بانگه وازی
پیغه مبر بیینه به وهی له گه ل هه مو نه و شتانه ی نه قل به باشی ده زانیت
پیک دینه وه، هه ر به و جوړه ته بایی حه لال و حه رانه کانی له گه ل ژیریدا.

خودای موه تعال ده فرمویت ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
تَرْجَعُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۱۵) واته پیتان وایه نیوه بۆ هیچ شتی که دروست نه کرابن،

نه فرمانتان پی بکریت و نه نهیتان لی بکریت، نه پاداشتتان بدریته وه و نه سزاتان بدریت، نه مهش له خویدا گالته جارپیه، گالته جارپی و بیمانایی (عبث)ش له خودی خویداندا ناشیرینن، نایه ته که نامازه ده دات به وهی که په بگردن به و ناشیرینییه له فیتره ت و ژیریدا جیگیره، بویه کاره که یان به ناباش داده نیت و ناگاداریان ده کاته وه بگه پینه وه بۆ سهر ژیری و فیتره تی خویمان، نه وانه گهر بیریان بگردن بایه ته وه و نه هلی به صیره ت بوونایه ده یانزانی بۆ خودا گونجاو و شیوا نییه دروستکاروه کانی به بی نامانچ و مه رامیک خولقاند بیت، واته نه بۆ فرمان پیکردن و نه بۆ نه هی لی کردن، نه بۆ پاداشت و نه بۆ سزا، نه مهش به لگه یه که چاکی و باشی کاروباره کان و خراپی و ناشیرینیان له ژیری و فیتره تدا جیگیر بوون، هر که س بۆ خودا نه و کاره نه شیواه بریار بدات و شتیک بداته پال خودا که ناوه جوانه کانی و سیفته بالاکانی ریگه ی پی ناده ن نه و ناشیرینی و ناباشی داوه ته پال خودا ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢٦﴾ الجاثیه: ٢٦، خودای موه تعال نه م بۆچوونه رهد ده کاته وه، رهد کردنه وه به به ناگاهیتانی ژیری له مه ر ناشیرینییه که ی، نه و بریاره بریاریکی خراپه، نه و که سه ش بریاری وا دهرده کات که سیک خراپه کار و سته مکاره .

هه روه ها نایه تی ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ ص: ٢٨، نه مه پرسپاریکه نینکاری تیدایه، نامازه ی به وه کرد که نه و کاره له خودی خویدا ناشیرین و ناباشه، ناباش و نامویه که که لای نه قل و فیتره ت بیزاروه، نایا وا گومان ده به ن ناوا کاریک شایه نی نایه یه و نه نجامدانی بۆ نایه باش و گونجاوه؟ خودای موه تعال ناپه سه ندیی نه وه ی دهرخست و ژیری و فیتره تی ناگادار کرده وه له سهر ناشیرینییه که ی، و رایگه یاند نه و شته شایسته نییه بدریته پال خودا.

هر به و جوړه خودای موه تعال ناشیرینی هاوه لدانان بۆ خوئی رهد ده کاته وه، به بوونی به لگه له سهر نه وه ی که نه و شته له خودی خویدا لای ژیری و فیتره ت ناشیرینه، نه و کاره ناشیرینترین ناشیرین و خراپترین سته مه، چ شتیک له ژیریدا راست دهرده چیت (یان چ بریاریکی ژیری راست ده که ویته وه) گهر له ناو نه و ژیرییه دا

زانستی به ناپه‌سه‌ندی و ناشیرینی هاوه‌لدانان بۆ خودا تیدا نه‌بیئت؟ زانست به ناپه‌سه‌ندی هاوه‌لدانان له‌ناو ژیریدا و ناشیرینی ئه‌و بریاره به‌لگه‌نه‌ویسته و زانستیکی حاشاهه‌لنه‌گره، پیغه‌مبه‌ران گه‌لانیان هۆشدار کردۆته‌وه به‌و ناشیرینییه‌ی هاوه‌لدانان له‌ناو ژیری و فیتره‌ندا، رایانگه‌یاندوووه که هاوه‌لدانه‌ران نه‌ ژیری و نه‌ ناوه‌رۆک و نه‌ دلایان هه‌یه، به‌لکو بیستن و بینینیان لی‌ نه‌ری ده‌که‌ن، مه‌به‌ست بیستن و بینینی دلّه، بۆیه رایده‌گه‌یه‌نیئت ئه‌وانه که‌ر و لال و کویرن، ئه‌وه‌ش وه‌سفی دلایانه که نه‌ده‌بیستێ و نه‌ ده‌بینی و نه‌ ده‌توانیئت بژنه‌ویئت و ده‌ریپریت، ده‌یانچوینیئت به‌ ئاژه‌لان که ژیریان نییه بۆ جیاکردنه‌وه‌ی باش و ناباش و حه‌ق و باطل، بۆیه له‌ ئاگردا بیباوه‌پان دان به‌وه‌دا ده‌ننێن که ئه‌هلی بیستن و بینین و ژنه‌وتن نه‌بوون، ئه‌وانه که‌ر بگه‌رابانایه‌وه بۆ لای بیستن و ژنه‌وتن ئه‌وا باشی و چاکه‌ی ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران هه‌ینابووین ده‌یانزانی و ناباشی سه‌رپه‌یچی پیغه‌مبه‌رانیان بۆ ده‌رده‌که‌وت.

خودای موده‌عال ده‌رباره‌ی ئه‌وانه بۆمان باس ده‌کات و ده‌فه‌رمویت ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (الملك: ۱۰)، زۆر جار له‌ قورتاندا پێیان ده‌فه‌رمویت (أفلا تعقلون؟)، (لعلکم تعقلون)، هۆشدارییان پێده‌دات له‌وه‌ی له‌ناو فیتره‌ت و ژیریاندا به‌ له‌ پێوه‌ری باش و ناباش، هه‌وال ده‌دات که پێدانی ئه‌و دووانه (ژیری و فیتره‌ت) بۆ سوود لی‌بینین و جیاکردنه‌وه‌ی باش له‌ ناباش و حه‌ق له‌ باطله‌.

زۆر نمونه‌ی ئه‌قلی و به‌ره‌هه‌ستی له‌ قورتاندا خراونه‌ته‌ روو که ژیری ئاگادار ده‌که‌نه‌وه له‌سه‌ر باشیی و جوانی ئه‌وه‌ی فه‌رمانی پێکردوووه و ناشیرینی ئه‌وه‌ی نه‌هی لی‌کردوووه.

قورتان پره له‌م نمونه به‌رز و بلندانه بۆ که‌سێک لی‌ تیبگات و تیرامانی تیدا بکات، وه‌ک ئایه‌تی ﴿ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْتَكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنَّسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (الروم: ۲۸)، خودای موده‌عال به‌لگه‌یان له‌سه‌ر ده‌هه‌یننیه‌وه به‌و راستیه‌ی له‌ناو ژیریاندا به‌ له‌ ناشیرینی ئه‌وه‌ی که‌سێک به‌نده‌که‌ی شه‌ریکی بیئت، که‌ر به‌کێک لای ناشیرینه به‌نده‌که‌ی له‌ مال و ملک و خانه‌واده‌یدا بیئت به‌ شه‌ریکی و پتی رازی نییه، که‌وابیئت چۆن شه‌ریک بۆ من بریار ده‌ده‌ن و وه‌ک به‌نده‌ی ته‌ی بۆ من به‌نده‌یه‌یان ده‌که‌ن؟ ئه‌مه‌ش نیشانی ده‌دات ناشیرینی به‌نده‌ی ته‌ی بۆ که‌سێک له‌ خوار

خوداوه له فیتړه و ژیریدا جیگیره، بیستن (بیستنی نایات) هوشداری ددهات به و معرفیهی خودا له ناو ژیریدا دایناوه له ناشیرینی نه و بهندایهتی کردنه بؤ که سیک جگه له خودا.

هر به و جوړه نایه تی ﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲۹﴾ الزمر: ۲۹، خودای موه عال به لگه ده هیئتیه وه له سهر ناشیرینی هاوه لدانان به وهی ژیری ده یزائیت له جیاوازی حالی به نده یه کی خزمه تکار که چند که سیکي شپړه نگیزی خراب رهفتار خاوه ننداری نه و ده که ن، له گال حالی به نده یه کی تر دا که ته نها یه ک سهرداری هیه و خوی راده ست کردوه، نایا نه و دوو به نده یه حالیان وه ک یه ک وایه؟ هر به و جوړه حالی هاوه لدانه ر و که سی یه کتابه رست که ته وای به نده یه تی خوی بؤ خودای حق نه نجام داوه؟ نه و دوانه یه کسان نین و یه کسان نابن.

هر به و جوړه نایه تی ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ ءَآخِرِ فَعَسَىٰٓ أَهْلُهُ بِمَا كَفَّرَ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۱﴾ البقرة: ۲۶۴، نمونه بؤ ناشیرینی "ریاکردن" ده هیئتیه وه که ده بیته هوی به تالکردنه وهی کاری چاکه ی مروفه، ههروه ها نمونه ی نه وانه ی منته و نازار تیکه ل به خیر و سه ده قه کانیان ده که ن، نمونه ی "صفوان" که به ردیکی سافه ده هیئتیه وه، نه و به رده وه ک دلی که سی ریاباز و منه تکار و نازارده ره، خاکیش "التراب" که به به رده که وه لکاوه نمونه ی کاره چاکه کانیه تی، لیزمه بارانیش "الوابل" نه و بارانه ی ژیان ی زهوی پیوه به نده، گه ر به نر می و له سهرخویی به سهریدا داباری نه و گزوگیای لی ده رویت، گه ر به سهر تاشه به رده کاندای به لیزمه داباری هیچی له سهر ناپویت، بارانه لیزمه که روویکرده نه و به رده سافه که هه ندیک ته پوتوزی له سهر نیشته بوو، به سهریدا داباری و هیچی پیوه نه هیلا، وایکرد به رده که هیچی له سهر نه رویت، نه مهش نیشانه ی نه وه یه که ناشیرینی (منته و نازار و ریا) له قولایی ژیریدا جیگیر بووه، بویه خودا نمونه ی له سهر ده هیئتیه وه و شوبه اندنی بؤ ده کات.

پنچه وانه ی نه و مروفه ریابازه، نایه تی ﴿ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتُبَسِطًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّمٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَكَانَتْ أَكْطَاهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ

يُمِيبًا وَاِبِلٌ فَطَلَّ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ البقرة: ٢٦٥، گره نه و به هه شته (باخچه و بیستان و باخ و سه هند) - که به شوینیکی به رزه و به و خور و با دهیگریته و به بارانیکی به خور به سه ریدا داده باریت، به روبومه که ی نوو به رانبری نه و به باخه کانی تر به ره می ده هینن - له نه قل و ژیریدا چاک و پاک بیت، هر به و جور به ختکردنی مال و دارایی له پیناوی خودادا چاک و پاکه، نه ک بق پاداشت و شوکری خه لکی، به لگو به ساغبوونه و هی ناخ و ده روون و هیزی دل بق خودا له به خشیندا، به خشین جیگی خوی ناگریت گره له کاتی جیاکردنه و پیداندا دل بهه ژیت و دهست بله رزیت، وری دایبه به زیت و ترس دایبگریته و به، پیچه و انه ی به خشینی که سانی خاوهن دلی به هیز و دامه زراو.

له بهر نه و هی خه لکی له به خشیندا نه م دوو جورهن: نمونه ی که سی خاوهن ئیخلاص و دلسوزی و دل به هیز و دامه زراو وه ک بارانی لیزمه (وابل) وایه، نمونه ی به خشینی که سی تر وه ک نه رمه باران وایه، که بارانیکی کز و لاوازه، نه مه به پیتی زوری و که می به خشین و که مالی ئیخلاص و هیز و به قین تیایدا له گه ل بوونی لاوازی و دله پراوکی له به خشیدا، نابینی خودای مته عال ژیری دینیتته و به ره هوش به و هی تییدایه له "به باشزانین" و له "به خرابزانین"؟

هروه ها نایه تی ﴿ اَبَدًا اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُوْنَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجْوٰی وَاَعْنَابٍ تَجْرٰی مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ لَهُ فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ وَاَسَابَهُ الْكِبْرُ وَاَلَهُ دَرِيَّةٌ مُّعَقَّاهُ فَاَسَابَهَا اِعْصَارٌ فِيْهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللهُ لَكُمْ الْآيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٦٦﴾ البقرة: ٢٦٦، خودا - سبحانه - هوشداری به ژیری داوه له و هی تییدایه له به خرابزانینی کرداری ناباش که پاداشتی چاکه ده پوکینیتته و به، نه و کاره شی شوبه اندوه به حالی پیاویکی به ته من که به رپر سیاریتی خیزانیکی هزار و لاوازی که وتوته نه ستو، به جوریک له تیاچوونی خوی و نه وان ده ترسیت، بیستانیکی هه به که سه رچاوه ی بزوی خوی و خیزانه که به تی، بیستانه که ی دارخورما و تری و هه موو جوره میوه به کی تییدایه، زور هزار و ناتاجی نه و باخه بوو، دلی پیتی خوش بوو، له ناکاو ناگریکی به هیز بیستانه که ی سوتاند، خودای مته عال ناگادارمان ده کاته و به له و هی ناباشی گونا ه که چاکه کان ده سوتینیت وه ک ناباشی حالی نه و پیاوه پیره وایه، عومه ر و ئین عه باس - خویان لی رازی بیت - به م جوره ته فسیریان کردوه ((پیاویکی ده و له مه مند سه رده میک خه ریکی کاری چاکه و

گوپرايه لى خودابوو، خودا شەيتانى ناردە لاي، به كارى گوناھو ھە خەرىك بوو تا ھەموو كردارە چاھەكانى نوقم كرد)) ئىمامى بوخارى لە سەھىھە كەيدا باسى كردوھە .
 نابىنى چۆن ئاگادارى به ژىرى دەدات لەسەر ناشىرىنى گوناھ دواى چاھە و گوپرايه لى، لەمەر ئەو كارەش ئەم نمونەى بۆ ناباشى كارەكەى ھىنايه وھ؟
 ھەندىك لە فەقىھان: قسە لە ھۆ و مەرام و بۆنەگەلەك دەكەن كە داواى ھاتنى بەيان كردنى حوكم دەكەن، جىاوازى دەكەن لە نىوان بەرژەوھەندى پوخت و لە پىش لەگەل بەرژەوھەندى پلە دوو، ھەروھە جىاوازى نىوان زىانەكان بە ھەمان شىوھ، بەرژەوھەندى زۆرتەر و بەرىنتر لە مەودايە كدا دەدەن بەسەر بەرژەوھەندى كەمتر و بەرتەسك تر لە ھەمان مەودادا، ھەروھە بە ھىزترىن زىان پالپىوھ دەنن بە لاوازترىنان، ئەم كارە ئەنجام نادرىت بە دەرھىنانى حىكەت و ھۆ و مەرام نەبىت، ناسىنى بەرژەوھەندى و زىان لە كردارەكانەوھ سەرھەلەدەن.

❁ خراپە لە بازنەى وىستى خودادايە، بەلام پى رازى نىيە

ئەمەش لە تىفەى سىيەمە لە نەئىنەى كانى تەوبە كە جوانى و ناشىرىنى و باشى و خراپى تيا رۆشن دەبنەوھ، لىرەوھ جىاوازى نىوان خۆشوىستنى خودا بۆ ئەو شتە و پىرپازى بوون لەگەل وىستىكى گەردوونى رۆشن دەبىتەوھ، ھەروھە يەكسان نەكردنى ئەم دوانە بە يەكتر و باوھ بە پىوئىستبوونىان بە يەكترى، وەك جەبرىيەكان بۆى دەچوون كە دەيانوت: ھەرچى كردارە لە لاي خودا خۆشەوئىستە چونكە لە وىستى ئەوھە سەرچاوەيان گرتوھ، ئەو كردارانە خودى خۆشەوئىستى و رەزامەندى خودان، ئەمەش سەرىكىشا بۆ ئەوھى خراپە لە لايان بە ناباش تەماشە نەكرىت و كارى ناشىرىن و نامۆ بە قىزەون سەرنج نەدرىت.

لە بەرپەرجدانەوھى ئەوانەدا خودا دەفەرموئىت ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَّادَ﴾ ﴿البقرة: ۲۰۵﴾ ﴿كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾ ﴿الإسراء: ۳۸﴾، لىيان تىكچوو و پرسىيان: چۆن دەبىت شتىك لاي خودا بىزراو بىت لە كاتىكدا ئەو وىستوويەتى؟ چۆن خۆشى ناوئىت كاتىك ئەو بوونى ئەو شتەى دەوئىت؟ ئەم ئايەتانە و ھاوشىوھەكانى ئەمانەيان تەئويل كرد كە لە پىوئى ئايىنەوھ خۆشىناون و لە پىوئى

شهره وه پئیان رازی نییه و بیژدون له لای به و مانایه ی شهرعیه تیان پی نادات، له گه ل ئه وه ی بوونیانی خوژده ویت و ویسترون له لای ئه و-سبحانه-.

له سه ر ئه م بوچوونه ئه وه یان بینا کرد که ئه وان فه رمانیان پیکراوه به شته براوه کان (به بریاره قه ده ربیه کان) رازی بن، گونا و خرابه براوه یه کن له براوه کانی خودا، بویه پیی رازی ده بین، له م باوه ره یانه وه گه یشتنه ئه و ئه نجامه ی: به وه ی ئه و شتانه لای په روه ردگار خوژه ویستن و فه رمانیان پیکراوه پئیان رازی ببین و کرداره کان یه کسان ته ماشا بکن و هیچ یه کیک له و کردارانه به خراب و ناشیرین ته ماشا نه کن.

له م میانده دا شتیکی تر خرابه سه ر باوه ریان ئه ویش ناچارکردنی به نده یه به ئه نجامدانی ئه و کارانه ی لئی ده وه شیته وه، چونکه کاری ئه و نین و ناچارکراوه له ئه نجامدانیان، ئه مه ش بریتییه له باوه ری جه بریه کان.

لیتره وه پتیویست بوونیک سه ری هه لدا ئه ویش لادان و سپینه وه ی ئه مر و نه می و پیچانه وه ی راخه ری شهرع و خوژاده سترکردنی قه ده ر و رویشتن له گه لی رووی له هر شوینیک کرد.

سه رچاوه ی هه له که یان له و جیگه وه یه ویستی خودایان یه کسان کرد به خوژشویستی خودا و باوه ربوونیان به پتیویستی رازیبوون به قه زا و بریاره براوه کان، له م دوو به شه دا به پشتیوانی خودا ئه مه روشن ده که ینه وه، هیز و توانین هر لای خودایه .

ویست و خوژه ویستی: قورئان و سوننه ت ئاماژه به جیاوازی نیوانیان ده که ن، هر به و جوژه ژیری و فیتره ت و کوژده نگی موسلمانان هاوړان له سه ر جیاوازی نیوان ئه و دوانه .

خودای ماته عال ده فه رمویت ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُ مَا لَّا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ﴾ النساء: ۱۰۸، هه والیدا که رازی نییه به و قسانه ی له په نه اندا شه وان له گه ل یه کتر ده یکه ن، بوختان له خو ده گریت و بیگونا ه تومه تبار ده که ن و شایه تی درۆ ده دن و تاوانبار بیگونا ه ده رده که ن، ئه م ئایه ته له سه ر چیرۆکیک دابه زیوه به م شیوه یه ئاماژه ی بو کرا، له گه ل ئه وه ی هر ه موو کاروکرده وه کان به ویستی خودان، موسلمانان کوژده نگیان ه یه له سه ر ئه و باوه ره ی: ئه وه ی خودا بیه ویت ده بییت و ئه وه ی نه یه ویت نابیت.

ته ئویلێک له ته ئویلێکانی ئه و ئایه ته ئه وه یه: له پوو ی دینه وه پیی رازی نییه، له گه ل خوژشویستی بو ئه وه ی رووبدات، که ده بییت ئه م لیکدانه وه یه که لامی خودای لی

بپاريزدیت، مانا له لایان: کاره که لای خودا خۆشه ویسته، به لام له پووی شهرعه وه که سه که له سه ری پاداشت وه رناگریت.

مه زه بی پیشینی ئەم ئوممه ته و نیامه کانی: کرداری خراپه لای په روه رداگار بیزاروه و له پووی قه ده ر و شهرعیشه وه ناپه سه نده، له گه ل نه وه ی به ویست و بریاری نه و- سبحاله- هاتۆته بوونه وه، خودا ده توانیت نه وه ی خۆشیناویت و لای ناپه سه نده دروستی بکات، هه روه ک چۆن شته بینراوه کان هه موو دروستکراوی خودان، تیایدا به لای خودا ناپه سه ند و ناشیرین وه ک ئیبلیس و سه ریازه کانی و سه رجه م شته پیسه کانی تر، هه ر به و جۆره له ناو دروستکراوه کانیدا تیایدا به خۆشه ویسته و جیگه ی ره زامه ندی نه وه- سبحانه- وه ک پیغه مبه ران و فریشته و دۆستانی خودا، به م جۆره ته واوی کرداره کان دروستکراوی خودان، هه یانه خۆشه ویست له لای و هه یانه بیزارو و ناپه سه ند، دروستی کردووه بۆ حیکمه تیکی خۆی له دروستکردنی شتی که بیزارو و ناپه سه نده له لای وه ک بینراو و به رچاوه کان، خودای موه عال ده فره مویت ﴿وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفٰسَادَ ﴿۲۰۵﴾﴾ البقره: ۲۰۵، له گه ل نه وه ی به ویست و بریار و قه ده ری خۆیه تی ﴿اِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عِنۡدَکُمْ وَاَلَا یَرْضٰنَ لِعِبَادِهِۦ الْکُفْرَ وَاِنْ تَشْكُرُوْا يَرْضٰهُ لَکُمْ﴾ الزمر: ۷، بیباوه پی و شوکردن به ویست و قه ده ری خودا رووده دن، به که میان لای خودا خۆشه ویسته و پیپرازیه، نه ویتریان بیزارو و ناشیرین و ناپه سه نده.

هه ر به و جۆره نه و نایه ته ی دوا ی نه هیکردن له هاوه لدانان و سته م و خراپه هاتووه ﴿كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيۡئُهُۥ عِنۡدَ رَبِّکَ مَكْرُوۡهَا ﴿۳۸﴾﴾ الإسراء: ۳۸، نه و شته لای خودا بیزاروه له گه ل روودانی به ویست و بریار و قه ده ری خودا.

له فره مووده ی سه حیدا له پیغه مبه ری خوداوه ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَا تَتَّبِعُوۡا سَبۡیۡلَ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا حَتّٰى يَخۡرُجُوۡا مِمَّا اٰمَنُوۡا بِسَبۡیۡلِ اللّٰهِ لَعَلَّکُمْ تَحۡزَنُوۡنَ﴾ ﴿۱۰۷﴾﴾ البقره: ۱۰۷، له فره مووده ی سه حیدا له پیغه مبه ری خوداوه ﴿اِنَّ اللّٰهَ کَرِهَ لَکُمۡ ثَلٰثًا: قَبۡلَ وَاَقۡرَبَ وَاَعۡزَبَ﴾ ﴿۱۰۷﴾﴾ البقره: ۱۰۷، له فره مووده ی سه حیدا له پیغه مبه ری خوداوه ﴿اِنَّ اللّٰهَ کَرِهَ لَکُمۡ الثَّمٰنَیۡنَ﴾ ﴿۱۰۷﴾﴾ البقره: ۱۰۷، له فره مووده ی سه حیدا له پیغه مبه ری خوداوه ﴿اِنَّ اللّٰهَ کَرِهَ لَکُمۡ الثَّمٰنَیۡنَ﴾ ﴿۱۰۷﴾﴾ البقره: ۱۰۷، له فره مووده ی سه حیدا له پیغه مبه ری خوداوه.

له مه سه نده دا هاتووه ﴿اِنَّ اللّٰهَ یُحِبُّ اَنْ یُّؤۡخَذَ بِرِخۡصِهٖ﴾ ﴿۱۰۷﴾﴾ البقره: ۱۰۷، له فره مووده ی سه حیدا له پیغه مبه ری خوداوه ﴿اِنَّ اللّٰهَ کَرِهَ لَکُمۡ الثَّمٰنَیۡنَ﴾ ﴿۱۰۷﴾﴾ البقره: ۱۰۷، له فره مووده ی سه حیدا له پیغه مبه ری خوداوه ﴿اِنَّ اللّٰهَ کَرِهَ لَکُمۡ الثَّمٰنَیۡنَ﴾ ﴿۱۰۷﴾﴾ البقره: ۱۰۷، له فره مووده ی سه حیدا له پیغه مبه ری خوداوه. خۆشه ویستی و که راهه ته بۆ دوو شتن که هاتوونه ته بوون: هه ر دووکیان له ویستی خاوییدا کۆبوونه ته وه و له خۆشوویستن و که راهه تدا له به کتر جیا بوونه ته وه، ئەم جۆره نموونانه له قورئان و فره مووده دا زۆرتن له وه ی هه مووی باس بکرین.

خودا مروقی به دبهیتاوه له سه روتنی: ئەم کاره خودا خوۆشی دهویت، ئەو کاره بیزارو و ناپه سهنده له لای خودا، فلان کارێک دهکات که خودا خوۆشی ناویت، قورئان پره له باسکردنی تووپی و رقی خودا له دوژمنهکانی، ئەوه سیفهتیکه پییهوه راوه ستاوه و سزا و نه فرهتی له سه ر دوست ده بیت، نهک تووپی به که خودی سزا و نه فره ته که بیت، به لکو ئەو دوانه شوینه واری تووپی به که ی خودان، بۆیه جیاکاری ده کریت له نیوانیان ﴿ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَتْهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴾ النساء: ۹۳، جیاوازی خسته نیوان سزا و تووپی و نه فره ته وه، هه ره که یانی به سه ره خۆ باس کرد جیا له دوانه که ی تر.

له نزاکانی پیغه مبه ر(ﷺ) ((اللهم إني أعوذ برضاك من سخطك و أعوذ بعافاتك من عقوبتك، و أعوذ بك منك))

سه رنجی په نابردنی پیغه مبه ر(ﷺ) بده به سیفهتی رازیبوون (الرضا) له سیفهتی رق و تووپی (السخط)، هه ره ها به کاری سه لامهتی و رزگار بوون له کاری سزادان (العقوبة)، به که میان بۆ سیفهته، دووه میان بۆ ئەو ده ره نه جامه به لییه وه سه ره لده دات، هه مو ئەوانه شی به ستۆته وه به خودی خودای موته عاله وه، هه مو ئەوانه ته نها بۆ ئەو ده که پیتته وه، نهک بۆ که سیکی تر، ئەوه ی په نای پی ده گرم: به ویست و بریاری تو رووده دات، ئەوه ی په نای پی ده گرم له ره زامه ندی تو و سه لامهتی به ویست و بریاری تو یه، گه ر به تویت رازی ده بیت له به نده که ت و سه لامهتی ده که ی ت، گه ر به تویت خه شمی لی ده گری و سزای ده ده ی ت، په ناگرتنی من له وه یه که خه زی پی نا که م و خو می لی ده پارێزم، نه هیلانی ئەوه ی تووشم بین دیسان به ویستی تو یه، خوۆشه ویست و بیزارو هه ره مو بۆ بریار و ویستی تو ده که پیتته وه، بۆیه په ناده گرم به تو له تو، په نام به هیز و توانا و ده سه لات و به زه یی و چاکه ی تو یه له وه ی به هو ی هیز و توانا و ده سه لات و داد په ره ری تو وه رووده دن، په نانا گرم به که سینک جگه له تو له که سینک جگه له تو، په نانا گرم به تو نه بیت له شتیک که له ویست و بریاری تو وه سه رچاوه ده گریت، به لکو ئەوه تو ی وام لیده که ی په نا بگرم له ویستی تو له و شته ی به ویستی خوۆت ها تو ته بوونه وه، بۆیه په ناده گرم به تو له تو.

ته نها ئەوانه ی به قوولی له گه ل زانستی خودا و ناسینیدا رۆچوون ده زانن چی له ناو ئەو چه ند وشه دایه له به کتا په رستی و مه عریفه و به ندایه تی.

ناماژمان به شتیکی کم له ماناکه ی کرد، گەر به دواى هه موو رافه کردنیدا بچین کتیییکی چهند به رگی دهرده چیت، به لام دهرگاگهت بۆ کراوه ته وه، گەر بچیته ژورده وه ئه وهی چاو نه بیینیوه و گوئ نه بییستوه و به دلی مرؤفدا گوزهری نه کردوه ده بیینیت و ههستی پیده کهیت.

مه بهست: دابه شبوونی به دیهینراوه کان - له بینراو و سیفات و کردار - بۆ خۆشه ویست لای په روهردگار و رازی پئی له گه ل بیزراو نابه سه ند له لای ئه و - سه حانه - به چه ندین جور به لگه خراوه ته روو، بویه کاریکی ئاشکرا و زانراوه له ناو ژیری و له ناو ده قدا، هه ر به و جور له ناو فیتره تی مرؤفدا، هه ر که س یه کسانى بخاته نیوان هه موو نه مانه وه ئه وه پیچه وانه ی ئه و فیتره ته ده جولیته وه که خودا مرؤفی له سه ر بارهیناوه، هه روه ها پیچه وانه ی ماقول و مه نقوله (المقول و المنقول) و له وهی پیغه مبه ران هیناویانه چووته دهره وه.

بۆ چ شتیك خودا - سه حانه - سزای توندی له دنیا و دوارؤژدا جوراوجور کردوه و هه ندیکی نیشانی به نده کانی داوه؟ گەر توندی توپه بوون و رقی نه بوایه له نه جامده رانی ئه و کارانه ئه و به و جوره بوغز و خه شمی له مه ر ئه و شتانه هه لئه ده گیرسا، بوونی بیزارى و بوغز له و شتانه: چه ندین جور ناخۆشى بۆ خاوه نه کانیا ن بریوه ته وه، هه ر به و جوره خۆشه ویستی بۆ ئه و شتانه ی خۆشیده ون و پییان رازییه له کاروکرده وه ی چاکه: چه ندین جور سه ره نه جامی باشی بۆ خاوه نه کانیا ن به ده ست هیناوه، بینینی ریز و گه وریه ی له دنیا دا بۆ دۆستانى خودا و ته واوکردنی نیعمه ته کانی له سه ریا ن و سه رخستنیان و پالپشتی کردنیان و سووکایه تی به دوژمنه کانیا ن و سزادانیان و دابه زاندنی به لا بۆ سه ریا ن باشترین به لگه یه له سه ر خۆشه ویستی و بوغزی خودا، به لکو خودی دۆستایه تی له گه ل ئه وانه ی دۆستایه تی خودا ده که ن و دوژمنایه تی له گه ل ئه وانه ی دوژمنایه تی خودا ده که ن: بریتییه له چاوگه ی خۆشه ویستی و بوغزی خودا، دۆستایه تی بنچینه که ی خۆشه ویستییه، دوژمنایه تیش بنچینه که ی رق و بوغزه، نه ریکردنی سیفته ی "خۆشه ویستی و رق" نه ریکردنی حه قیقه تی دۆستایه تی و دوژمنایه تی.

به گشتی: بینینی دلان بۆ خوشه ویستی و رقی خودا وهك بینینی به چاواویه له ریزلێتانی خودا بۆ دۆسته کانی و سووککردنی دوزمنه کانی، له سه ربابه تی "رازیبوون به قهزا و بریاری برپاوهش" دهوتریت:

یه کهم: به کام قوران و به کام سوننهت و به کام ژیری زانیتان رازیبوون به هه موو ئه وهی قهزا و قه ده ری خودایی ده ریده کات پتویسته؟ به لکو دروسته، چجای پتویستبوونی؟ ئه وه کتیبه که ی خودا و سونه تی پتغه مبه ره که ی (ﷺ) و به لگه ی ژیری که هیچ یه کیک له و قسانه ی تیدا نییه و به ره وایان نه زانیوه.

به لکو هه ندیک له بریاره برپاوه کان خودا پتی رازییه و رقی له هه ندیکی تره و لای ناپه سندن، به هه موو قهزایه ک رازینین وهك چۆن قازی-سه حانه- خۆی پتی رازی نییه، هه ر وهك چۆن هه ندیک له بینراوه برپاوه کان: مرۆڤ رووبه پووی خه شم ده که نه وه و رقی به سه ردا داده بارینن و دواچار نه فره تی لیده کری و به خراپ باس ده کریت. پاشان دهوتریت قهزا دوو رووی هه یه:

یه کهم: وابهسته بوونی به خودای موهه عاله وه-سه حانه- له م رووه و پتی رازییه. دووه م: وابهسته بوونی به به نده وه و دانه پال ئه و، له م رووه وه: دابهش ده بیته بۆ ئه وهی پتی رازییه و ئه وهی پتی رازی نییه.

نموونه ی ئه وه: خۆکوشتن-بۆ نمونه- دوو رووی هه یه: به وهی خودا ئه ندازه گیری بۆ کردووه و بریویه ته وه و نوسیویه تی و ویستویه تی و کردویه تی به ئه جه لیک بۆ کوژراوه که و کۆتایی ته مه نی: پتی رازییه، له و رووه که له بکوژه که کاره که ده وه شپته وه و نه جامیداوه و به دهستی هیناوه و به ویستی خۆی کاره که ی کردووه و به و کرداره ی له خودا یاخیبوووه: له م رووه خودا رقی لیته تی و پتی رازی نییه.

✪ جاودیری کرداره کانت بکه..... و تاوتووی دهروونی خۆت بکه

له عابیداندا که سانیک هه ن لیبزان و توانایان هه لیان ده نینن بۆ زۆر کردنی کار و کرده وهی چاکه، به بی سه رنجدانی نهنگی دهروون و کردار هه روه ها پشکنینی فیل و پیلانه کانی نهفس، ئه وهی هه لیان ده نیت بۆ زۆرکردنی کارو کرده وهی باش بینینی ئه و کارانه و سه رسامبوونه پتیان، گه ر خۆیان یه کلابکردبا یه ته وه بۆ پشکنینی نهفس و

کردار و دادگایی کردنی نەفس لەسەریان، جیاکردنەوهی بەشی دەروون لەو حەق و رەواپەتییە تییدا، ئەوا ئەو کارە سەرقالی دەکردن بەخۆیەوه و ئەوەندە خەریکی زۆرکردنی کردار نەدەبوون، لەو پێناوەدا کاری کەمی عابید چاودێر بۆ کردارەکانی لەسەری ئاسانە و هەولێ زۆرکردنی دەدات و وەک کاری دەقیپۆهگیراوی لێدیت، کاتێک دەیهوێت کارەکانی لە خەوش و خال پاک بکاتەوه و لە لێلی پالڤتەیان بکات لەوانە دێک و دالی ریا: دەبینیت ئەو کارە وەک قورسی چیاکان قورسە بۆیە لەبەرچاوی ئەو کارە بەکەم رادەگیریت، بەلام گەر شیرینی تێدا بینیپەوه لەسەری ئاسان دەبیت و شان دەداتە ژێر قورسییەکە و بەو ئەرکە هەلدەستی و تام و چێژی لێ دەبینیت لەگەڵ قورسییەکەیدا.

گەر ویستت لەم بێرە وەک پێویست تێبگە سەرنجی کاتی خۆیندەوهی ئەم بابەتە بدە، گەر پشتت هەلکرد لە ئەرکەکانی و تێپامان لە مەوداکانی و تێگەیشتن و ژنەوتنی یەک بە یەک ئایەتەکان و بەشت لە گوتاری ئەو ئایەتە و دابەزاندنیان وەک دەواپەک بۆ چارەسەری دل و پابەندبوون پێیانەوه، چۆن کۆی بابەتەکە دەبینی -یان زۆریە ی بابەتەکە، یاخود بەشێکی - بە ئاسانی و رەوانی، داوای خۆیندەوهی زۆرتر بکەیت، گەر خۆت پابەند کرد بە تێپامان و ناسینی مەرام و مەبەستەوه، و سەرنجی ئەوهی تاییەتە بە تۆ تاکو بەندایەتی پێ ئەنجام بدە، و دابەزاندنی دەواکانی بۆ چارەسەری دل و داوای شیفای پێیان لە خودا، ئەوا ناتوانی سورهتەکە یان ئایەتەکە بەجێبهێڵی بۆ سورهت و ئایەتێکی تر، هەر بەو جۆرە گەر هەموو دلێت لەسەر ئەنجامدانی دوو رکات نوێژ کۆبوویەوه، دلێت بە باشی تیایدا نامادە بوو، هەر بەو جۆرە لێوان لێو بوو بە ترس و چاودێری خودایی، ئەوا ئەنجامدانی دوو رکاتی تر کۆشش و ماندوو بوونی زۆری دەوێت، بەلام گەر دل نامادەیی و ترس و چاودێری لە نوێژەکەدا تێدا نەبیت ئەوا چەندین رکات بە ئاسانی ئەنجام دەدە، بۆیە زۆر کردنی کاروکردهوهی باش بەبێ رەچاوکردنی ئافەتەکانی و نەنگی و ناتەواوییەکانی بەلگەپە لەسەر کەمی فیهقه و تێگەیشتن.

ئەنجامدەری ئەو کارانە و دەبینیت کە حەقی لەسەر خوا هەیه لە پاداشتی چاکەکانیدا بەهەشتی نەعیم و ریزوانی پێ بدریت، بۆیە کارەکانی خۆی لەبەرچاوی زۆر

دهبیت له گه ل بئناگایی له ناته واوی کاروکرده وه کانی، نه وه نازانیت هیچ کس به کرده وه کانی خوی له ناگر رزگاری نابیت مه گه به لیبوردنی خودا و به زهیی به رینی نه و- سبانه-.

گومانی تیدا نییه ته نها نه جامدانی کاروکرده وه کان به نه دامه کان به بی ناماده بوونی دل و چاودیری و روکردنه خودا: قازانجیان که مه له دونیاو دواوژدا، زور له سه مرؤف ده که ویت، نه وه وه ک کرداریک وایه نه جام درابیت به بی شوینکه وتنی پیغه مبه ر(ﷺ) و بوونی ئیخلاص تیایدا بۆ خودا، نه و کارانه- با زوریش بن- ماندووکه ر و بیکه لکن، هر به و جوړه کار و کرده وهی تویکل و روواله تی وه ک دارخورمای بیهر وایه که دیمه نیکی به رچاری هیه و هیچ به ریک ناگریت، خودا ته نها نه وه بۆ بنده که ی له نویژ ده نوسیت که تییگه یشتووه.

به لام خۆشه ویستری کس له لای خودا: نه وانه ن که کرداری چاکه زور ده کن له گه ل چاودیری کردنی نه و کاره چاکانه، خودای موده عال ده فه رمویت ﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ الْآيَاتِ مَا يَهْتَمُّونَ ﴿١٧﴾ وَيَا الْأَعْمَارِ مُمْسْتَفِرُونَ ﴿١٨﴾﴾ الذاریات: ١٧ - ١٨، سه سه ن ده فه رمویت: نویژه کانیان تا به ره به یان دریز ده کرده وه، پاشان داده نیشنتن بۆ داوای لیخۆشبوون له خودا. پیغه مبه ر(ﷺ) ده فه رمویت ((سابعوا بين الحج والعمرة، فانهما ينفيان الفقر والذنوب كما ينفي الكبر خبث الخلد))، هر وه ها له وه لای که سینکدا که داوای لی کرد وه سینتی بۆ بکات به شتیک بۆ رزگار بوون ده سستی پیوه بگریت فه رموی ((لا يزال لسانك رطبا من ذكر الله))

نابین هر مه موی زور کردنی کاروکرده وهی چاکه یه، خۆشه ویستری دروستکراو له لای خودا نه وانه ن که مه زنتری کاری چاکه یان هیه، له فه رموده یه کی سه حیجی قودسیدا هاتووه ((ما تقرب إلي عبدي بمثل أداء ما افترضت عليه، ولا يزال عبدي يتقرب إلي بالنوافل حتى أحبه، فإذا أحببته كنت سمعه الذي يسمع به، وبصره الذي يبصر به، ويده التي يبطش بها، ورجله التي يمشي بها، فإني يسمع وبي يبصر وبي يبطش وبي يمشي، ولئن سألتني ل أعطينه ولن أسعاذني لأعجلنه)) نه مه پاداشت و ریزلینانه بۆ کاروکرده وهی چاک و زوریان.

گوناھى بچووکی باوەردار..... گەورەیه

هەر وهه: به کهم ته ماشاگردنی گوناھ خرابه، هەر وه که چون به زۆر ته ماشاگردنی کرداری چاکه خرابهیه، خوداناس که سیکه چاکه کانی خۆی له بهرچاو بچووکه و خرابه کانی خۆی لا گه ورهیه، ههتا چاکه له بهر چاوت بچووکه بێت له لای خودا گه وره ده بێت، هەر به و جۆره ههتا چاکه له لات گه وره بێت له لای خودا بچووکه ده بێته وه، خرابه کانی هەر به و جۆره. هەر کهس خودا و ئه وهی شایستهی خودای موهتعهاله له به ندایه تی ناسی چاکه کانی خۆی له بهرچاو بزر ده بێت و زۆر له بهرچاوی بچووکه ده بنه وه، له وه تیده گات ئه و کردارانه بۆ ئه وه ناشین له سزای خودایی رزگاری بکه ن، ئه وهی شایستهی عزیزه تی خودایه و بۆی ئه و شیاوه له به ندایه تی شتیکی تره. ههتا زۆرتر نه نجام بدات به که متر و بچووکه تر ته ماشایان ده کات، چونکه ههتا هه ولێ زۆرتر بدات بۆ کاری چاکه ده رگای مه عرفیهی زۆرتر ده رباره ی خودا و نزیک بوون له خودا به پوویدا ده کاته وه، که دلی مه زنی و شکومه ندی خودا- سبحانه- ده بینیت هه رچی کاروکرده وهی چاکه یه له بهرچاوی بچووکه ده بنه وه با ئه وه نده قورس و زۆر بێت هاوتای کاروکرده وهی ئینس و جین بێت، گه ر کاره کانی له بهرچاو مه زن و گه وره بوون ئه وه به لگه ی بێ به شبوونیه تی له گه یشتن به خودا، نه ده یناسی و نه ده زانی چ شتیکی شایستهی ئه وه- سبحانه-، به پیتی ئه و مه عرفیه یه و مه عرفیه ی به نه فسی خۆی گوناھه کانی خۆی لا گه وره و مه زن ده بێت، به هۆی بینینی حق- سبحانه- و ئه وهی شایسته یه تی و که مته رخه می له هه ستان به وهی داوای کردوه، هه روه ها نه نجامدانیان به و جۆره ی خودا پیتی خۆشه و له سه ری رازییه له هه مو روویه که وه.

وهستان..... گه رانه وهیه

ته ویه ی که سانی تایبهت له به فیرۆدانی کاتدایه له شتی پڕ و پووچدا، چونکه سه رده کیشیت بۆ ده رگای کاری خراب و نزم، و نووری چاودێری خامۆش ده کات، ئه و که سه ی که پارێزگاری له کاته کانی ده کات به ره و پله ی که مال سه رده که ویت، گه ر کاته کانی به فیرۆ بدات له پێگه ی خۆیدا ناوه ستیت، به لکو به ره و پله ی نزم ده گه رپته وه، گه ر به ره و پێشه وه نه پروات ئه وا به دلنیا ییه وه بۆ دواوه ده گه رپته وه، به نده ی خودا له جووله و رویشته ندایه و ناوه ستیت، یان بۆ سه ره وه یان بۆ خواره وه،

یا بۆ پیشه‌وه یان بۆ دواوه، نه له سروشتدا و نه له شه‌ریعه‌تدا وه‌ستان بوونی نییه، ته‌نجا قوناغ بپینه به خیرترین شیوه یان به‌ره‌و به‌ه‌شت، یان به‌ره‌و دۆزه‌خ، خیرا و هیواش، پیشکه‌وتوو و دواکه‌وتوو، له‌سه‌ر ریگه وه‌ستان نییه، به‌لکو ته‌نجا له ئاراسته‌دا له‌یه‌کتر جیاوازن، هه‌روه‌ها جیاوازی له خیرایی و هیواشی ﴿إِنَّمَا لِأَحَدِي الْكَبْرِ ﴿٣٥﴾ نَبِيْرًا ﴿٣٦﴾ لَبَّسْرٍ ﴿٣٧﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾ المدثر: ۳۵ - ۳۷، باسی وه‌ستاوی نه‌کرد، چونکه شوئینک نییه له نیوان به‌ه‌شت و دۆزه‌خدا، هیچ ریگه‌یه‌ک جگه له ریگه بۆ نه‌و دوو ماله له‌به‌رده‌م سالیکدا نییه، هه‌ر که‌س به‌کرده‌وه‌ی چاکه پیشنه‌که‌وئیت بۆ نه‌و ماله یان نه‌وا به‌کرده‌وه‌ی خراپه دواکه‌وئیت به‌ره‌و نه‌و ماله یان.

گه‌ر بلایی: هه‌ر که‌سینکی تیکۆشه‌ر بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی نه‌وه‌ی داوای ده‌کات روویه‌پووی وه‌ستان و ساردبوونه‌وه ده‌بیت، پاشان راست ده‌بیته‌وه بۆ گه‌یشتن به‌مه‌به‌سته‌که‌ی. ده‌لیم: ده‌بی نه‌وه رووبدات، به‌لام که‌سی وه‌ستاو دوو حالێ هه‌یه: یان ده‌وه‌ستیت بۆ جه‌نگ و جوړکردنی خو‌ی و ئاماده‌کردنی نه‌فسی خو بۆ به‌ره‌و خوداچوون، نه‌م وه‌ستانه به‌شینکه له رویشتن به‌ره‌و خودا و وه‌ستانه‌که زیانی پی ناگه‌یه‌نیت، چونکه ((بۆ هه‌ر کارێک لوتکه‌یه‌ک هه‌یه تیایدا ده‌گاته نه‌وپه‌پی چالاک، بۆ هه‌ر گه‌یشتنه لوتکه‌یه‌کیش ساردبوونه‌وه و خاوبوونه‌وه‌ی هه‌یه)).

یان ده‌وه‌ستیت به‌هۆی بانگی بانگه‌ریک له‌دواوه، هه‌روه‌ها به‌هۆی هیزیکه‌وه که‌رایده‌کیشیت، گه‌ر وه‌لامی دایه‌وه داوی ده‌خات، گه‌ر خودا به‌به‌زه‌یی خو‌ی گه‌یشته‌فریای و ناگاداری کرد له رویشتنی کاروانه‌که و دواکه‌وتنی نه‌و، نه‌وا وه‌ک راپه‌پینی که‌سینکی تووره له‌دابیران و دواکه‌وتن راده‌په‌پیت، هه‌ولده‌دات و رویشتنی خیرا ده‌کات بۆ گه‌یشتنه‌وه به‌کاروان، گه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌گه‌ل بانگه‌ری دواکه‌وتن و گوویی بۆ گرت رازی نابیت بیگه‌په‌پته‌وه بۆ حالێ یه‌که‌می له‌بیتاگابوون و چوون به‌ده‌م داوای چه‌زه‌کانه‌وه به‌لکو ده‌یگه‌په‌پته‌وه بۆ خراپترین شوئین و جیگه، نه‌وه‌ش وه‌ک شکستیک وایه داوی چاکبوونه‌وه له‌نه‌خۆشیه‌ک که‌ترسه‌که‌ی ژۆرت‌تر و سه‌خت‌تره.

به‌گه‌شتی: گه‌ر خودا(ﷻ) فریای نه‌و به‌نده‌که‌وت و ده‌ره‌په‌تتا له‌ده‌ستی دۆزمنه‌که‌ی و رزگاری کرد، نه‌گه‌ر نه‌وه‌و تاکو مردن بۆ دواوه ده‌گه‌په‌پته‌وه، بۆ دواوه ده‌گه‌په‌پته‌وه و پاشگه‌ز ده‌بیته‌وه و پشت هه‌لده‌کات، هیچ هیزیکیش جگه له‌هیزی خودا بوونی نییه و پارێزراویش که‌سینکه خودا پارێزگاری لی بکات.

له سهرو نه مه وه مه قامیکی تریق تهویه ههیه، بهرزتر و تاییه تتره، تهنا کهسانی تاییهت و خواویست دهیزانن و دهیناسن، نهوانهی کاروکرده وه و حال و قسه و گوفتاری چاکه ی خویان بۆ خوشه ویسته که یان به کهم دهزانن، هه میسه به چاری کهم و کورت سهیری ده کهن، شانوشکو و گورهیی خودا مهزنتر و بالاتر ته ماشا ده کهن له وهی له خویان و کارهکانیان رازی بن، نهوان به خراپترین و کهمترین شیوه سهرنجی کارهکانیان ده دهن، گهر نه یانتوانی مه بهست و مه رامی خوشه ویسته که یان جیبه جی بکهن و بیئاگابوون لی نهوا تهویه ده کهن، وهک تهویه کردنی که سیک گوناھ و تاوانی مه زنی نهجام دابیت، بۆیه تهویه یان لی جیانا بیهته وه، تهویه ی نه مان رهنگیکه تهویه ی خه لکی تر رهنگیکه تره ﴿وَقَوْكَ كَلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿۷۶﴾﴾ یوسف: ۷۶، تا خوشه ویستی یان بۆ خودا زیاد بکات ناسینیان به خودا زیاد دهکات و کهمته رخمی خویان ده بینن، بۆیه تهویه که یان مه زن ده بیت و ترسیان له خودا زیاتر ده بیت، بیژکردنه وه یان له نه فسی خویان زۆتر ده بیت، نه وهی نهوان تهویه ی لی ده کهن له وانیه چاکه ی کهسانی تر بیت.

ياسا و ريساكانى تہوبہ

كہ ميٲك باسى ياسا و ريساكانى تہوبہ دہكہين، پٲويستيبہكى زور ھيہ بہم بابہ تہ و شياو نيبہ بہندہى خدا نہيزانيت.

لہوانہ: دہستبردن بؤ تہوبہ لہ گوناھان فہرزئكہ دہبيت يہكسہر و بہيى دواخستن ٲہجام بدرئت، ھركات تہوبہى دواخستن بہو دواخستنہ ديسان ياخيپوہ، گہر لہ گوناھان تہوبہى كرد تہوبہيہكى ترى لہسہر دہميتت ٲوہش تہوبہكردنہ لہ دواخستن تہوبہ، كہم جار ٲہمہ بہ بيى توبہكاردا گوزہر دہكات، بہلكو لاي ٲہو: گہر لہ گوناھ تہوبہى كرد ھيچى لہسہر ناميتت، بہلام تہوبہيہكى ترى لہسہر ماوہ ٲوہش تہوبہيہ لہ دواخستن تہوبہ، لہمہش رزگارى ناييت بہ تہوبہيہكى گشتى نہبيت، تہوبہ لہ گوناھانہى دہيزانيت و لہو گوناھانہى نايانيت، ٲوہى بہندہ نايانيت زور زياترہ لہ گوناھانہى دہيزانيت، نہزائين ناييتہ بيانو بؤ تہوبہكردن لہ گوناھ نہزانراوہكان ٲہگہر كہسہكہ ٲہلى زانست بيت، ٲہو بہ وازھيتان لہ زانست كردار بوہ بہ كہسيكى ياخى، ياخيپوونى ٲہو كہسہ خرابتر و توندترہ، لہ سہحيى ٲين ھہ بياندا ھاتوہ، كہ پٲغہمبہر(ﷺ) فہرموويہتى ((ھاوہلدانان بؤ خودا لہناو ٲہ نوممہتہدا لہ تہپہى پٲى ميروولہ شاراوہترہ، ٲہبوبہكر فہرموى: چؤن خؤمانى لى رزگار بكہين ٲہى پٲغہمبہرى خودا؟ فہرموى: بليت: "اللھم ايني اعوذ بك ان اشرك بك وانا اعلم و استغفرك لما لا اعلم").

ٲہمہ دواى ليخؤشبوونى گوناھيكہ كہ خودا دہزانيت گوناھہ و بہندہ نايانيت.

لہ فہرموودہى سہحيدا لہ پٲغہمبہرى خوداوہ(ﷺ) ((لہ نوٲزہكانيدا دہپاراپوہ: "اللھم اغفر لي خطيٲي و جهلي و اسراي لي امري و ما انت اعلم به مني، اللھم اغفر لي جدي وھزلي و خطي و عمدي و كل ذالك عندي اللھم اغفر ما قدمت و ما اخرت و ما اسسرت و ما اعلنت و ما انت اعلم به مني، انت اھي لا اإلہ الا انت")

لہ فہرموودہيہكى تردا ((اللھم اغفر لي ذلي ذقہ و جلہ، خطاھ و عمدہ، سرہ و علايتہ، اولہ و آخرہ))

ٲہم گشتاندن و گشتگيريہ بؤ ٲوہيہ بہندہ لہوہى دہيزانيت و لہوہى نايانيت تہوبہ بكات.

﴿ تەوبە بە ھەمىشەيى نوئ دەبىتەوہ

لە ياساكانى تەوبە: ئايا مەرجه بۆ ئەوہى تەوبەكەي دروست بىت ھەرگىز نەگەرپتەوہ
بۆ سەر گوناھەكانى پىشوو، يان ئەوہ مەرچ نىيە؟
ھەندىك لە خەلكى: نەگەرپانەوہيان بۆ سەر گوناھان كوردوہ بە مەرچ و دەلئىن: ھەركات
گەرپاەوہ بۆ سەر گوناھ دەردەكەوئىت كە تەوبەكەي باتل و نادروست بووہ.
زۆرەيان لەسەر ئەوہن كە نەگەرپانەوہ بۆ سەر گوناھ مەرچ نىيە، بەلكو دروستىي تەوبە
لەسەر دەستكەيشانەوہ لە گوناھ و پەشيمانى و لىبىران بۆ ئەوہى نەگەرپتەوہ وەستاوہ.
گەر تەوبەكردنەكە حەقى مرؤفى تىدابوو، ئايا مەرجه حەقەكە بگىرپتەوہ؟ بەدرىزى
قسەي لەبارەوہ دەكەين-إنشاءالله- گەر گەرپاەوہ سەر گوناھ لەگەل ئەوہى لە كاتى
تەوبەكردندا بىرارى دابوو نەگەرپتەوہ سەرى وەك ئەوہ واپە كە دەست بە گوناھىكى
تر بكات و تەوبەكەي يەكەم جارى بەتال ناكاتەوہ.

بابەتەكە لەسەر بنچىنەيەك بىناكراوہ ئەوہش: بەندە كە تەوبە لە گوناھ دەكەت و
پاشان دەگەرپتەوہ سەرى ئايا كۆلى ئەو گوناھانەي بۆ دەگەرپتەوہ كە پىشتر
تەوبەي لى كوردوو و دواتر گەرپاەتەوہ سەريان، بەجۆرىك لەسەر ئەوانەي پىشوو و
ئەمانەي دواتر سزا بدرىت گەر سووربوو لەسەر گوناھان تا مردن؟ يان ئەوانەي پىشوو
بە تەواوى پوچ بوونەتەوہ و گوناھەكان ناگەرپتەوہ بۆ سەرى و تەنھا لەسەر
گوناھەكانى دواتر سزا دەدرىت گەر تەوبەيان لى نەكات؟

لەسەر ئەم بنچىنەيە دوو قسە ھەيە:

دەستەيەك دەلئىن: گوناھەكانى يەكەم جارى بۆ دەگەرپتەوہ، بەھۆى تىكچووئى
تەوبەكەيەوہ و پوچكردنەوہى بەھۆى گەرپانەوہ بۆ سەرى.

ئەمانە دەلئىن: مەنزىلەي تەوبەكردن لە گوناھ وەك مەنزىلەي ئيمان واپە لە بىباوہپى،
مرؤفى بىباوہپى كە موسلمان دەبىت موسلمانبوونەكەي ھەموو گوناھى بىباوہپى و
ئەوہى بەدوايدا دىت دەشۆرپتەوہ، گەر پاشگەزىبووئەوہ لە ئىسلام گوناھەكانى
سەرەتا و گوناھى پاشگەزىبوونەكەي دىتەوہ سەر، وەك لە فەرموودەيەكى سەحىحيدا
لە پىغەمبەرى خوداوہ (ﷺ) فەرمووئەتى ((ھەر كەس لە ئىسلامدا باشى ئەنجامدا ئەوا
گوناھى سەردەمى نەفامى ناكەوئتە گەردن، ھەر كە سىش لە ئىسلامدا خراپەي

نه جامدا گوناھی پيشوو و دوايي دهكه ويته گهردن))، نه مه حالي كه سيكه موسلمان بووه و له موسلمانبوونه كهيدا خرابه ي نه جامداوه، وهك زانراوه پاشگه زبوونه وه گهره ترين گوناھه له ئيسلامدا، گهر گوناھي سه ره ده مي بيياوه پي بيته گهردي و موسلمانبووني نيوان دوو بيياوه پي له كوئي نه كاته وه، ههر به و جوړه ته ويه ي نيوان دوو گوناھه گوناھه كه ي پيشوو ناسرپته وه، وهك چوڼ ريگر نيبه له گوناھي پاشتر.

ده لئين: له بهر نه وه ي دروستي ته ويه به به رده واميبه وه به ستراوه، هه روه ها گر يدراوه به وه فاداري به ته ويه وه و وابه سته بوون به مه رجيكه وه كه ته ويه كه تيا ده چي ت ده بيت به ونبووني نه و مه رجه، وهك چوڼ دروستي ئيسلام مه رجدار كراوه به به رده وامبوون له سه ري و وه فاداري به هاتنه سه ر ئيسلامه كه ي.

ده لئين: ته ويه پيويسته به پيويستبووني گرته نه ناميزي هه موو ته مه ن، كاته كه ي دريژايي ته مه نه، پيويسته له سه ري به هه موو ته مه ني حوكمه كه ي له گه ل بيت، ته ويه بو ته مه ن وهك خو گرته وه وايه له هه موو نه و شتانه ي روژوو به تال ده كه نه وه، گهر زو ربه ي روژه كه ي به روژوو بوو پاشان به شتيك روژوو كه ي شكاند نه و نه و به شه ي له روژ كه تيايدا به روژوو بووه به تال ده بيته وه و به كه لكي ناخوات و وهك نه وه وايه روژه كه ي به روژوو نه بووييت.

ده لئين نه وه ي ده بيته به لگه له سه ر نه مه: نه و فه رموده سه حيه يه ي پيغه مبه ري خودايه (ﷺ) كه ده فه رمويت ((به نده كار ده كات به كاري نه هلي به هه شت تا له نيوان نه و به هه شتدا دووري باليك ده مي تيت، نوو سراوي لي هه لده گه رپته وه (لي پيش ده كه وي ت) به كاري نه هلي ناگر كار ده كات و ده چي ته ناو ناگره وه))، نه مه گشتگير تره له وه ي كرداري دووم بيياوه پيبه ك بيت سه ري ده ريچي ت له مانه وه ي هه تاهه تايي له ناگردا، يان گوناھيك بيت سه ري له چوونه ناگره وه ده ريچي ت، فه رموده كه نافه رموي (فترت فيفارق الإسلام) پاشگه ز ده بيته وه و له ئيسلام جيا ده بيته وه، به لكو هه والمان پي ده دات: نه و به كرداريك كار ده كات شايسته ي ناگري ده كات، له هه ندي سونه ندا ((به نده شه ست سال به ندايه تي خودا ده كات، تا ده گاته سه ره مه رگ له وه سيته كهيدا سته م ده كات و ده چي ته ناو ناگره وه))، سه ره نه نجامي خراب گشتگير تره له وه ي سه ره نه نجامي خراب بيت به بيياوه پي يان به ياخي بوون، كرداره كان به كو تاييه كان ده پيورين.

گہر بوتریٹ: ئەمە پووچبوونەوہی چاکە بە خرابە لەخۆ دەگریت، کە ئەمە قسەى موعتەزىلە، قورئان و فەرموودە نامازە بەو دەدەن کە چاکە خرابە دەسپێتەوہ نەک بە پێچەوانەوہ، قورئان دەفەرمویت ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ أَلْسِفَاتِ﴾ ھود: ۱۱۴، پێغەمبەر(ﷺ) دەفەرمویت ((لە ھەر شوپێنیک ھەیت لە خودا بترسە، بەدوای خرابەدا چاکە ئەنجام بدە دەسپێتەوہ، لەگەڵ خەلکی بە رەوشتی جوان تیکەڵ بێ)).

وتراوہ: قورئان و سوننەت نامازە بە کێشانە و پێوانەى ھەموو کردارەکان دەکەن، لێرەشەوہ باس لە پووچبوونەوہی چاکە بە خرابە دەگریت، قورئانیش بەشیکی دزایەتى نییە لەگەڵ بەشیکی تریدا، قورئان رەد ناکریتەوہ تەنھا لەبەر ئەوہى موعتەزىلە-ئەھلى ئارەزوو و دەمارگیری- ئەو رایەیان ھەبە، بەلکو حەق ھەر کەس بیلێت ئیمە قبوولی دەکەین، باتلێش ھەر کەس بیلێت رەد دەکریتەوہ.

کێشانە و پێوانەى کردارەکان لەم سوورەت و ئایەتانەدا نامازەى پێکراوہ ((الأعراف(۸-۹)، الأنبياء (۴۷)، المؤمنون (۱۰۱-۱۱۱)، القارعة، الحاقة (۱۹-۳۷))

بۆ پووچەلکردنەوہى کردارەکان: خودای موعتەعال دەفەرمویت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾ محمد: ۳۳، "بەتالبوونەوہ" لێرەدا بە "پاشگەزبوونەوہ" تەفسیر کراوہ، چونکە گەورەترین بەتالکەرەوہیە، نەک بەتالکەرەوہ لەناو پاشگەزبوونەوہدا بێت، خودای موعتەعال دەفەرمویت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صِدْقَتَكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ﴾ البقرة: ۲۶۴، ئەم دوو ھۆیە-منەت و ئازار- دواتر روویکردە بەخشین و بەتالیان کردوہ، خودای موعتەعال لە پووچبوونەوہى پاداشتی ھەر یەک لەو دوانە بەتال کردنەوہکەى-بە منەت و ئازار- شوپھاندووہ بە حالى بەخشندەىکى رىباباز، خودای موعتەعال دەفەرمویت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ الحجرات: ۲، لە فەرموودەى سەحیددا لە پێغەمبەرى خوداوہ(ﷺ) فەرموویەتى ((ھەر کەس نوێژى عەسرى واز لى ھینا کردارى چاکەى بەتال بوو تەوہ))، عائشە-خودای لى رازى بێت- بە داىكى کورپىكى "زەبىدى کورپى ئىبىن نەرقەم"-کە فرۆشرا بوو- فەرمووى ((ھەوال بە زەبىد بەدە کە جیھادەکەى لەگەڵ پێغەمبەر(ﷺ) بەتال بوو تەوہ مەگەر تەو بەکات))، ئىمامى ئەحمەد لەسەر ئەم رىوايەتە ئەفەرمویت: بەندە گەر لەخۆى

ترسا دەتوانىت ئۇن بەيئىت، قەرز بىكات و ئۇن بەيئىت، با نەكە و یتە ناو حەرامەو وە
 كردارەكانى پوچ بىنەو.

گەر رىسای شەرىعت جىگىر بوو-كە ھەندىك خراپە ھەن چاكە دەشۆرنەو وە بە
 كۆدەنگى و ھەندىكىش بە دەقى رۆشن- دروستە بلئىن كە خراپەى گەپانەو وە بۇ سەر
 گوناھان چاكەى تەوبە دەسپىتەو، تەوبە وای لى دىت وەك ئەو وەى ھەر نەكرابىت،
 ھەردو كردارەكە يەك دەگىرن و پەردە لە نىوانیاندا نامىنئەو، بۆيە كارىگەرى بۇ
 ھەردووكيان دەگەپىتەو.

دەلئىن: قورئان و سوننەت و كۆدەنگى سەلەف لەسەر كىشاشەنە و پىوانەكردنى كىردارن،
 سوودەكەى: بەھەندىگىرتنى تاي قورس و بۆيە كارىگەرى و كارى بۇ ئەو لە خوار تاي
 سوكەو وەيە، ئىبن مەسعود- خواى لى رازى بىت- دەفەرموئىت ((لە رۆژى دوايىدا خەلكى
 دادگابى دەكرىن، ھەر كەس خراپەكانى بە يەك دانە لە چاكەكانى زۆرتەر بوو دەچىتە ناو
 ئاگرەو، ھەر كەس چاكەكانى بە يەك دانە لە خراپەكانى زۆرتەر بىت دەچىتە
 بەھەشتەو))، پاشان ئەم ئايەتەى خويندەو (﴿ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ
 فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۸ ﴾) وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ ﴿۸﴾ الأعراف: ۸ -
 ۹، پاشان فەرموئى: ((ترازوو بە كىشى گەردىلە بەك دادەبەزىت يان بەرز دەبىتەو))

دەستەيەكى تر بەلگە دەھىننەو- ئەو دەستەيەى كە دەلئىن گوناھى ئەو خراپانەى
 پىشتىرى بۇ ناگەپىتەو كە تەوبەكەى شكاند- چونكە ئەو گوناھانە بە تەوبەكە
 سىراونەتەو و وەك ئەو ھەيان لىھاتوو كە ئەنجامى نەدايىت، وەك ئەو وەى ھەر نەبن،
 بۆيە جارىكى تر بۆى ناگەپىنەو، بەلكو گوناھ گوناھى تىپەلچوونەو وەيە، نەك رابردو.
 دەلئىن: مەرجى تەوبە بىگوناھى نىيە ھەتا مردن، بەلكو گەر پەشىمان بوو وە
 دەستى لە گوناھ گرتەو و لىبرا بۇ ئەو وەى نەگەپىتەو سەرى: گوناھەكانى
 دەسپىنەو، گەر تىپەلكردەو گوناھەكانى تىپەلدەكەنەو.

دەلئىن ئەمە وەك بىباو و پىوون نىيە كە كىردارەكان پوچ دەكاتەو، بىباو و پى شتىكى
 ترە بۆيە ھەرچى چاكەيە دەسپىتەو، گەپانەو بۇ سەر گوناھ ئەو وەى ئەنجامى داو
 لە چاكە بەتال ناكاتەو.

دەلئىن: تەوبە گەورەترىن چاكەيە گەر گەپانەو وەى بۇ گوناھ بەتالى بكاتەو ئەو
 چاكەكانى تىرىش بەتال دەكاتەو، ئەمەش قەسەيەكى باتلە و ھاوشىو وەى مەزھەبى

خه‌واربجه‌کانه که به گوناخه‌لکیان بیباوه‌ی ده‌کرد، هه‌روه‌ها هاوشیوه‌ی مه‌زه‌به‌ی موعته‌زیله‌به که بییان وایه که به گوناخی گه‌وره موسلمان له ناگردا بۆ هه‌تاهه‌تایه ده‌مینیته‌وه، با هه‌زاران چاکه‌ی نه‌نجام دابیت، هه‌ردوو ده‌سته‌که هاوپان له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که خاوه‌ن گوناخی گه‌وره بۆ هه‌تاهه‌تایه له ناگردا ده‌مینیته‌وه، به‌لام خه‌واربجه‌کان به کافرین دانان، به‌لام موعته‌زیله‌کان به فاسق، هه‌ردوو مه‌زه‌به‌که له نیسلامدا باتله، پیچه‌وانه‌ی قورشان و فه‌رموده و نه‌قل و دادپه‌روه‌ی خودایه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظِلُّمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ ﴿النساء: ۴۰

ده‌لین: نیام نه‌حمه‌د له مه‌سنه‌ده‌که‌یدا هیتاویه‌تی بۆ لای پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) به‌رزکراوه‌ته‌وه ((إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَبْدَ الْمُفْتَاحَ التَّوَّابَ))

ده‌لیم: نه‌وه نه‌و که‌سه‌یه هه‌رکات به گوناخه‌تووشی فیتنه ده‌بیت ته‌وبه ده‌کات، گه‌ر گه‌پانه‌وه بۆ سه‌ر گوناخه‌ته‌وبه‌که‌ی پوچ بکردبایه‌ته‌وه خۆشه‌ویستی خودا نه‌ده‌بوو، به‌لکو سه‌ری ده‌کیشا بۆ رقی خودایی.

ده‌لین: خودای موعته‌عال قبولی ته‌وبه‌ی گریداوه به داوای لیخۆشبوون و به‌رده‌وام نه‌بوون و نه‌گه‌رانه‌وه بۆ سه‌ر گوناخه، خودای موعته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿وَإِذْ يَكَادُ إِذَا فَعَلُوا فَحْسَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاَسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ لَنْ يَكُنَّ الْإِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ ﴿آل عمران: ۱۳۵، سوودبوون: دامه‌زاندنی دل له سه‌ر نه‌نجامدانی گوناخه‌که‌ی بۆ ریکبکه‌ویت، نه‌مه نه‌و که‌سه‌یه لیخۆشبوونی لی قه‌ده‌غه ده‌کریت.

ده‌لین: به‌رده‌وامبوونی ته‌وبه: مه‌رجی که‌مال و سوودی ته‌وبه‌یه، نه‌که مه‌رجی دروستی ته‌وبه‌که‌ی له‌وه‌ی لیتی وه‌شاوه‌ته‌وه، په‌رسشه‌کانیش به‌و جووره‌نین، وه‌که رۆڤوو و ژماره‌ی رکاته‌کانی نویتز، نه‌وانه‌یه‌که په‌رسشن وه‌رناگیرین به نه‌نجامدانی هه‌موو پایه و به‌شه‌کانی نه‌بیت، به‌لام ته‌وبه‌بریتییه له ژماره‌یه‌که به‌ندایه‌تی به ژماره‌ی گوناخه‌کان، هه‌ر گوناخه‌یک ته‌وبه‌یه‌کی تایبته به‌خۆی هه‌یه، گه‌ر به‌ندایه‌تییه‌کی نه‌نجام دا و یه‌کیکی تری واز لی هینا، نه‌وا نه‌وه‌ی وازی لی هیناوه نابیتته هۆی به‌تالیبوونه‌وه‌ی نه‌وه‌ی نه‌نجامداوه، وه‌که پیشتر ناماژه‌ی پیدرا.

بەلكو ھاوشىۋەى ئەمە: لە رەمەزان ھەندىك بگرىت و ھەندىك بشكىتت بەبى
بىانويەكى شەرى، ئايا ئەوھى شكاندويەتى پاداشتى ئەو رۆزانە بەتال دەكەنەوھ
كە بەپۆڭو بووھ؟

يان ھاوشىۋەى ئەو كەسەى نوپژ دەكات و بەپۆڭو نابىت، يان زەكات دەدات و حج
ناكات.

خالى بابەتەكە: تەوبەى پىشتەر چاكەيە و گەرپانەوھ بۆ گوناھ خراپەيە، بۆيە گەرپانەوھكە
ئەو چاكەيە بەتال ناكاتەوھ، وەك چۆن ئەو بەراوردپىنكراوانە يەكتەر بەتال ناكەنەوھ.
دەلئىن: ئەمە لەسەر رەوگەى ئەھلى سوننەت دياتر و رۆشنترە، ئەوان كۆدەنگيان ھەيە
كە تەنھا كەسەك لە يەك كاتدا - لە دوو رووى جىاوازەوھ - دۆستايەتى خودا و
دوژمنايەتى خوداى تىدايە، خۆشەويستە لەلاى خودا لەپوويەكەوھ و ناباش و خراپە
لەلاى خودا لەپوويەكى ترەوھ، بەلكو دەگونجى باوھپ و نىفاق و باوھپ و بىباوھپى تىدا
بىت، لە يەككىيانەوھ نزيكتر بىت تا ئەويتريان، بۆيە بىتتە ئەھلى ئەوھيان، وەك خوداى
موتەعال دەفەرمويت ﴿ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمًا أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ ﴾ آل عمران: ۱۶۷ ﴿ وَمَا
يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴾ ﴿ ۱۶ ﴾ يوسف: ۱۰۶، باوھپ بە خوداى بۆ جىگىر
كردن لەگەل نزيكبويەوھ لە كوفر، گەر ئەو ھاوھلدانانەدا بەدرو زانىنى پىغەمبەرانى
تىدايىت ئەو كاتە باوھپ بە خودايەكەيان سوودىكيان پىناگەيەنيت، گەر بەراستزانىنى
پىغەمبەرانى تىدايىت و چەندىن جۆر ھاوھلدانانيان بۆ خودا بىرپار دابىت لە باوھپ بە
پىغەمبەران و رۆژى دوايى دەريان ناھىتت، ئەوانە شايستەى ھەر شەى توندترن
لەوانەى گوناھ و تاوانى گەرە ئەنجام دەدەن.

ھاوھلدانانيان بۆ خودا دوو بەشە: ھاوھلدانانئىكى شاراوھ، لەگەل ھاوھلدانانئىكى
ناشكرا، ناشكراكەيان تەنھا بە تەوبەكردن خودا لىي خۆشەبىت، چونكە خودا خۆش
نابىت ھاوھلى بۆ دابىرئىت، بەم بنچىنەيە ئەھلى سوننە باوھپريان وايە ئەھلى گوناھى
گەرە دەچنە ناو ناگرەوھ، پاشان دەردەھىنرئىن و دەخرىتە بەھەشتەوھ، لەبەر ئەو
دو ھۆى گرتويانەتە بەر.

گەر ئەمە ساغبويەوھ ئەوا ئەو كەسەى دەگەرپتەوھ بۆ گوناھ لەلاى خودا كەسەكى
بىزراوھ بەھۆى گەرپانەوھى بۆ سەر گوناھەكانى، خۆشەويستە بەھۆى تەوبەكردنەكە و

چاکەکانى پێشووێهه، خودای مۆته‌عال بە حکمەت و دادپەرۆه‌رى له‌سەر هەر هۆیه‌ک شۆینه‌وار و دەرئە‌نجامه‌که‌ى رێکده‌خات و کێشى گە‌ردیله‌یه‌ک سته‌م ناکات ﴿وَمَا رُبُّكَ بِظَلْمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (٤٦) فصلت: ٤٦.

❁ باشى سه‌رئە‌نجام زه‌خیره‌ى ته‌مه‌ن پارێزگارى لى ده‌کات

گەر خراپه‌ تازه‌کانى چاکه‌ کۆنه‌کانى له‌ خۆیدا نوقم کرد و پووچى کرده‌وه، پاشان ته‌وبه‌یه‌کى به‌کجاریى پاکى له‌ هه‌موو گوناهان کرد ئه‌وا چاکه‌کانى بۆ ده‌گه‌رێته‌وه، حوکمه‌که‌ى وه‌ک حوکمى تێهه‌لچوونه‌وه‌ نیه‌، به‌لکو پێى ده‌وتریت: ته‌وبه‌ت کرد له‌سەر ئه‌و چاکانه‌ى پێشتر ئه‌نجامت دا بوون، چاکه‌ى ئه‌نجامت داوون له‌ ئیسلامدا مه‌زنترن له‌و چاکانه‌ى بیاوه‌ر ئه‌نجامى ده‌دات له‌ناو بیاوه‌ریدا: له‌ رزگارکردنى کۆپله‌ و خێر و سه‌ده‌قه‌کردن و به‌جێهێنانى سیله‌ى ره‌حم، هه‌کیمی کورپى حوزام ده‌لێت ((ئایا ئه‌و کۆپلانه‌ى له‌ پێش ئیسلامدا رزگارم کردوون و ئه‌و خێر و سه‌ده‌قانه‌ى ئه‌نجام داوون و ئه‌و سیله‌ى ره‌حمه‌ى که‌ گه‌یاندومه‌ چۆن؟ ئایا هه‌یچ پاداشتێکم بۆ هه‌یه‌؟ پێغه‌مبەر فه‌رمووی: موسلمان بووی له‌سەر ئه‌و پێشینه‌ خیره‌ى که‌ هه‌تبه‌وه‌))، ئه‌وه‌ش له‌ به‌ر ئه‌وه‌ى خراپه‌ى نێوان دوو چاکه‌ به‌ ته‌وبه‌ لابراره‌، وه‌ک ئه‌وه‌ى نه‌بووبن، هه‌ردوو چاکه‌که‌ به‌کیان گرت، خودا باشتەر ده‌زانیت.

❁ ته‌وبه‌ى دل ته‌واوه‌

له‌ یاسا و رێساکانى: که‌سى یاخه‌بوو گەر گوناهه‌که‌ى بۆ رێکنه‌که‌وت و ده‌سته‌وسان بوو له‌ ئه‌نجامدانى به‌جۆرێک نه‌توانیت ئه‌نجامى بدا، ئایا ته‌وبه‌که‌ى دروسته‌؟ ئه‌مه‌ش وه‌ک درۆزن و که‌سى تۆمه‌تبه‌خش و شایه‌تى درۆ که‌ زمانى برابیت، زیناکه‌رێک ئه‌ندامى نێرینه‌ى یان مێینه‌ى برابیت، دزێک هه‌ر چوار په‌لى نه‌بیت، ته‌زویرچیه‌ک ده‌ستى برابیت، هه‌ر که‌س گه‌یشته‌بێته‌ سنوور و راده‌یه‌ک نه‌توانیت ئه‌و گوناهه‌ى هه‌یه‌ ئه‌نجامى بدات.

ئه‌وه‌ى ده‌رده‌که‌وێت: ته‌وبه‌که‌ى دروست و گونجاوه‌، به‌لکو راستیه‌، چونکه‌ پایه‌کانى ته‌وبه‌ تیایدا کۆده‌بێته‌وه‌، ئه‌وه‌ى ده‌ستى به‌سه‌ردا ده‌رواوت بریتیه‌ له‌ به‌شیمانى، له‌ فه‌رموده‌یه‌کى به‌رزکراوه‌دا له‌ مه‌سئەد ((به‌شیمانى بریتیه‌ له‌

تهوبه))، نه‌گه‌ر په‌شیمانی له‌سه‌ر گونا‌هه‌که بۆ دروست بوو و لۆمه‌ی نه‌فسی خۆی کرد له‌سه‌ری ئه‌وه تهوبه‌ی کردووه .

چۆن دروسته تهوبه‌ی لی وه‌ریگرینه‌وه له‌گه‌ل په‌شیمانی زۆری که‌سه‌که له‌ گونا‌ه و لۆمه‌کردنی نه‌فسی خۆی؟ به‌تایبه‌ت ئه‌وه‌ی به‌دوایدا دیت له‌ گریان و خه‌م و ترس و لیبرانی ته‌واو و نیتی ئه‌وه‌ی گه‌ر له‌شساغ بووایه و بیتوانیبایه ئه‌و کاره خراپانه بکات نه‌وا هه‌رگیز نه‌نجامی نه‌ده‌دان؟

گه‌ر خودای موته‌عال که‌سی ده‌سته‌وسان و په‌که‌که‌وته له‌ کاری چاکه له‌ جیگه‌ی نه‌وانه داناوه که کاره‌کان نه‌نجام ده‌ده‌ن گه‌ر نیتی دروست بیت، وه‌ک فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی سه‌حیحا ((نه‌گه‌ر که‌سێک نه‌خۆش که‌وت یان سه‌فه‌ری کرد ئه‌و کاروکرده‌وه چاکانه‌ی بۆ ده‌نوسریت کاتیک له‌شساغبووه و نیشه‌ته‌جی بووه نه‌نجامی داو))، له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی سه‌حیحی تردا ((خه‌لکانیک له‌ مه‌دینه هه‌ن رینگه‌یه‌کتان نه‌بپیوه و به‌ دۆلتیکدا تینه‌په‌ریون نه‌وانتان له‌گه‌ل نه‌بیت، وتیان ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا، به‌لام ئه‌وان له‌ مه‌دینه‌ن؟ فه‌رموی: ئه‌وان له‌ مه‌دینه‌ن، به‌لام پاساویان هه‌بو))، هاوشیوه‌ی ئه‌مه له‌ فه‌رمووده‌دا زۆره، ته‌ماشاکردنی که‌سی ده‌سته‌وسان له‌ گونا‌ه و دورره‌په‌ریز به‌هۆی ناچارکردنییه‌وه - له‌گه‌ل بوونی نیت له‌ نه‌کردنی به‌ ویستی خۆی گه‌ر بیتوانیبایه - وه‌ک که‌سێک که‌ ده‌توانیت گونا‌ه بکات و نه‌نجامی نادات له‌پیشه‌ره .

﴿ گه‌ردنی خو‌مان به‌وانه ئازاد ده‌که‌ین سه‌ته‌مان لی کردوون ﴾

له‌ یاسا و رێسا‌کانی: گه‌ر گونا‌هه‌که حه‌قی مرۆفیکێ تیدا‌بوو: ئه‌وا ته‌وبه‌کار ده‌بیت له‌و حه‌قه ده‌ریجیت، یان به‌ گێرانه‌وه‌ی حه‌قه‌که یان به‌ ئازادکردنی گه‌ردنی خۆ پیتی دوا‌ی ئه‌وه ئاگاداری ده‌که‌یه‌وه له‌سه‌ر حه‌قه‌که‌ی، گه‌ر حه‌قه‌که حه‌قیکی دارایی یان ده‌ستدزییه‌ک بۆ سه‌ر جه‌سته‌ی یان جه‌سته‌ی میراتگریکی بوو، وه‌ک له‌ پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) ساغبووه‌ته‌وه فه‌رموویه‌تی ((هه‌ر که‌س له‌ برا‌که‌ی سه‌ته‌میکێ کردووه له‌ مال یان له‌ نامووس، با گه‌ردنی خۆی پی ئازاد بکات، به‌رله‌وه‌ی دینار و دره‌م بوونی نه‌مینیت و ته‌نها چاکه و خراپه بمینیته‌وه)).

گه رسته مه که به خراب ناوهیتانی بوو، غه بیه تی کردبوو یان بوختانی بۆ ههلبه سنبوو، یان مه رجه بۆ تهوبه که ی که سه که ناگادار بکات به و شته تا کو گه ردنی خۆی پی نازاد بکات؟ یان ته نه ته و نه ده به سه که ناگاداری بکات که ده می خستۆته حورمه تی، یان مه رج نییه بۆی دیاری بکه تی، یان هیچ کام له و دوانه به مه رج ناگیرین، هه ره و نه ده به سه له تهوبه که یدا له نیوان خودا و خۆیدا تهوبه بکات به بی نه وه ی ناگاداری نه و که سه بکات که غه بیه تی کردبوو یان بوختانی بۆ دروست کردبوو؟

وه لامه که ی سی بۆچوونه:

له نه حمه ده وه دوو ریوات کراوه ده رباره ی سنووری تۆمه ت به خشینه وه، نایا له تهوبه ی که سی تۆمه ت به خشدا مه رجه که سه تۆمه ت بۆ ههلبه ستراره که ناگار بکریتته وه و گه ردنی خۆی پی نازاد بکات یان نه؟ له دوو ریوايه ته که تهوبه ی که سی غه بیه تکه ر و جنیوده ر ده رهیتراوه.

نه وه ی له مه زه به بی "شافیعی و نه بی حه نیفه و مالیک" دا ناشکرایه نه وه یه: مه رجه ی ناگادار کردنه وه ی که سه که و گه ردنی خۆ پی نازاد کردن، هاوه لانی نه و سیانه له کتیه کانیاندا به و جوړه باسیان کردبوو.

نه وانه ی نه وه یان به مه رجگرتوو به لگه یان هیناوه ته وه به وه ی گه ر گونا هه قیقی مروقی تیدابوو نه و تا گه ردنی خۆی پی نازاد نه کات له کۆلی نابیته وه. پاشان نه وانه ی ته نه گه ردن نازادی له هه قیقی نادیار به راست نابینن به مه رجیان گرتوو که ده بیته که سه که به خودی گونا هه که ده رهقه ی ناگادار بکریت، به تاییه ت گه ر نه و که سه ی هه قه که ی له سه ره بره که ی ده زانی، بۆیه ده بیته ناگادار بکریتته وه له هه قه خوراوه که ی، چونکه له وانه یه که سه که گه ردنی نازاد نه کات گه ر بری مافه خوراوه که ی بزانیته.

به لگه یان به و فه رمووده ی پیشوو هیناوه ته وه که ده فه رمووته ((مه ر که س له براکه ی سته میکی کردبوو له مال یان له نامووس، با گه ردنی خۆی پی نازاد بکات، به رله وه ی دینار و دره م بوونی نه مینیت و ته نه چاکه و خراپه بمینیتته وه)).

ده لاین: له و خراپه دا دوو ماف هه یه: مافیکی خودا و مافیکی مروقه، تهوبه کردن لیتی به گه ردنی خۆ نازاد کردن له پیناوی مافه که یدايه، په شیمانیش له و گونا هه له نیوان خۆی و خودادا بۆ مافی خودایه له سه ری.

دەلێن: بۆیە تەوبەى كەسى بكوژ دروست نىيە تا خۆى نەداتە دەست خاوەن خوينەكە، گەر بىهويت تۆلە دەكاتەوە ياخود لىي دەبوريت، هەر بەو جۆرە تەوبەى كەسى رىگر و چەتە.

بۆچوونى دووهم: مەرج نىيە ئاگادار بكریت بەوہى زمانى لە ناموسيدا بەكارهێناوہ و غەيبەتى كردوہ و تۆمەتى داوہتە پالى، بەلكو تەنھا تەوبەكردنى لەنيوان خۆى و خودادا بەسە، لەو شوینەى غەيبەتى كردوہ و ناوى بە خراپە هێناوہ بەباشى ناوى كەسى غەيبەتكراو و تۆمەتباركراو بهيئيت، غەيبەتەكەى بگوريت بۆ مەدح و سەنا لەسەرى و باسى چاكەكانى، پاكىتى و خۆپاريزىيەكانى، داواى ليخۆشبوونى بۆ بكات بە ئەندازەى ئەو غەيبەت كردن و بە خراپە ناوھێنانە.

ئەمە هەلبژاردەى شىخمان "أبي العباس ابن تيمية" يە -قدس الله روحه-.

خاوەنى ئەم بۆچوونە بەوہ بەلگە دەھيئەنەوہ كە ئاگاداركردنەوہى خراپەى لىوہ بەرھەم ديت و بەرژەوہندى تيدا نىيە، نازار و خەم و دلتنەنگى زۆرتر بۆ ئەو كەسە دروست دەكات، ئەو بەر لە بيستنى ئاسوودە بوو، گەر بيبىستت لەوانەيە ئارام نەگريت لەسەرى و زيان بە نەفس و جەستەى بگەيەنيت، وەك شاعيريك دەلێت:

إِنَّ الَّذِي يُؤْذِيكَ مِنْ سَمَاعِهِ وَأَنْ الَّذِي قَالُوا وَرَأَيْكَ لَمْ يَقُلْ

(ئەوہى ئازارت دەدات ئەوہيە كە دەيبىستى، ئەوہى لە پاشملە وتيان نەوتراوہ) هەر گوناھيك بەم جۆرە بوو خودا بە رەواى نابىنيت كەسەكەى لى ئاگادار بكریتەوہ، چجای بەپيوستى بزانيت و فەرمانى پى بكات.

دەلێن: لەوانەيە ئاگادار كردنەوہى بەو حەقەى ھۆيەك بيت بۆ دوژمنايەتى و لەنيوان ئەو كەسەكەى تردا، هەرگيز دللى بەرانبەرى ساف نابيت، زانستى بەو كارە دوژمنايەتى و رقيكى وا دروست دەكات كە شەپكى لىوہ بەرھەم بيت گەورەتر و خراپتر لە غەيبەت و تۆمەتەكە، ئەمەش پيچەوانەى مەبەست و مەرامى خاوەن شەرە لە نزيكردنەوہى دلان و سەرھەلدانى بەزەبى و سۆز و خۆشەويستى.

دەلێن: جياوازي نيوان ئەوہ و مافى دارايى و دەستدرىزى جەستەيى لە دوو رووہوہيە: يەكەم: سوودى لى دەبينيت گەر مافەكەى بۆ گەرايەوہ، بۆيە نابيت حەقەكەى لى بشاريتەوہ، ئەوہ مافىكى خۆيەتى، بۆيە پيوستە بۆي بگەپتەوہ، بە پيچەوانەى

غەیبەت و تۆمەتەوہ کہ سوودیکی پی ناگەبە نیت جگە لە زیان و ھەلچوون، پێوانە کردنی ئەوہ بۆ سەر ئەمە لە خراپترین کێشانە و پێوانە یە.

دووەم: ئەگەر پیتی ئاگادار بکریت نازاری نادات، نە توورەیی و نە ھەلچوون رووی تیناکات، بە لکو لەوانە یە دلخۆش بێت پیتی، بە پێچەوانە ی ئاگادار کردنەوہ ی بە شتیک کہ شەوانە و روژانە حورمەت و نامووسی لە کەدار کردووە، بە چەندین جۆر تۆمەت و غەیبەت و ھیرش، دانانی ئەمە لە پال ئەوہ دا دانانیک ی بێجییە، ئەمە یان راستینی دوو بۆچوونە کہ یە وە ک بینیت، خودا باشتر دەزانیت.

❖ گەر بە گوناھ دابەزیت بە تەوبە بەرز دەبیتهوہ

لە یاسا و رێساکانی: بەندە کہ لە گوناھ تەوبە دەکات ئایا دەگەریتەوہ بۆ ئەو پلە یە ی پیش کردنی گوناھە کہ لئی بە ربووبوویەوہ، یان ناگەریتەوہ بۆی؟ دروست ئەوہ یە: ھەندیک لە تەوبە کاران ناگەریتەوہ بۆ پلە ی یە کہ مجاریان، ھەندیکیش دەگەریتەوہ، بە لکو پلە ی بالاتر لەوہ ی یە کہ م جار بە دەست دەھینن، بۆیە باشتر و چاکتر و پلە بەرزتر دەبیت لە پیش ئەجامدانی گوناھە کہ، ھەرچەند کہ سانیک ی وە ک ئەو ھەن دەچنەوہ بۆ دۆخی یە کہ مجاریان و ھەیانە خوارتر لەو ئاستە و دابەزیو لە پلە.

ئەمە بە دوو نموونە روشن دەبیتهوہ:

یە کہم: پیاویکی موسافیر بە دلنیایی و ئارامی و ئاسایشەوہ بە رێگە یە کدا تیدە پە رپیت، تاویک بە پرتاو و تاویک بە رویشتنی ئاسایی رێگە دەبریت، تاویک پشوو دەدات و تاویک دەخەویت، ئەو لەو بارە دا بوو لە ناکاو باخ و بیستان و سێبەر و ئاویکی سارد ھاتە سەر رێگە ی، نەفسی پالینا بۆ ئەوہ ی سەرێک بکیشیتە ئەو جێگە یە، بۆیە رویشتە ناویەوہ، دوژمنیک دای بە سەریدا، گرتی و کۆت و بەندی کرد و لە سەفەرە کہ ی وە ستاندی، تا نزیک بوویەوہ لە تیاچوون، وا گومانی برد کہ تیاچووہ و دەبیته ژیانی گیانداران و ئازە لانی دپندە، وا گومانی برد لەو مەرامە دا پرا کہ سەفەرە کہ ی بۆ گرتبووہ بەر، لە کاتیکدا ئەو لەو دۆخە دا گومان دایدە گرتەوہ لە ناکاو باوکی بە بەزەمی و بە توانای گە پشته سەری، کۆت و بەندە کہ ی کردەوہ، پیتی وت: بچۆرەوہ سەر رێگە کہ ت و ناگات لەو دوژمنە بیت، ئەو لە قوناغە کانی رێگە تدا بۆت لە شکاردا یە، بزانی تا خۆتی لی

بپارىزىت و بىدار بىت تواناى بە سەرتدا نىبە، كە بىئاگابووى ھىرش دىننە سەرت، من بۆ شوئىنى مەبەست پىشت دەكەوم، لە پىشەووم و شوئىنپىكانم ھەلبگرە.

گەر موسافىرەكە كەسىكى ژىرى زىرەكى ھۆشيار بوو، زەين و ئەقلى ئامادە بوو، بە جۆرىكى تر دەست بە سەفەرەكەى دەكاتەو، بە ھىزتر لە يەكەم و جار و تەواوتر، ناگاھىي و خۆپارىزى زياد دەكات، خۆى بۆ ئەو دوژمنە ئامادە دەكات، بەو جۆرە روشتىنى دوومى بە ھىزتر چاكتەر دەبىت لە يەكەمى، گەشىتنى بە مەنزىل خىراتر دەبىت، گەر لە دوژمنەكەى بىئاگابوو كەوتەو سەر بارى يەكەمجارى بەبى زياد و كەم و بەبى ھىزى خۆپارىزى و ئامادەباشى، دەگەرپتەو بە ھەمان دۆخى يەكەمجارى، لەو بارەدا ئەگەرى ئەو ھەيە جارىكى تر تىبكەوئتەو.

گەر ئەو بەدىلگرتنە خاوبوونەو و ساردبوونەو بۆ دروست كرد و بىرى دەكردەو لە خۆشى مانەوئى ناو باخ و بىستانەكە و ناوى سازگار و سىبەرى چوپوپر و سوكنابى دلى بۆ ئەو شوئىنە ئەو ناگەرپتەو بۆ ھەمان جىگە و لە كەمى دەدات.

نمۇنەى دووم: بەندەيەك لە تەندروستى و لەشساغى و نىعمەتدا بوو، تووشى نەخۆشىيەك بوو ناچارى كرد خۆپارىزى بكات و دەوا بخواتەو و خۆى لە تىكەلاوى بپارىزىت، بەو نەخۆشىيە مادەيەكى ناباش لە جەستەيدا كەمى كرد كە بووبوو ھۆى لاوازى ھىز و تەندروستى ئەو، دواى نەخۆشىيەكە بە ھىزتر لە جارن دەركەوتەو، وەك وتراو:

لعل عتبك محمود عواقبه ورمما صحت الأجسام بالعلل

(لەوانەيە سەرزەنشت كىرەكەت سەرنەنجامى باشى ھەبىت، لەوانەيە بە نەخۆشى جەستە تەندروست بىت)

گەر ئەو نەخۆشىيە لاوازى لە ھىز و توانادا بۆ بەرھەم ھىنا بە ئەندازەى كەمى ھىزى فرىاى خۆى كەوت دەگەرپتەو بۆ سەر ئەو دۆخەى بەر لە نەخۆشىيەكە لەسەرى بوو.

گەر فرىاى ئەو كەمكردنەى ھىز و تواناى نەكەوت ئەو دەگەرپتەو بۆ ناو دۆخىك كەمتر لەوھى پىش نەخۆشىيەكە لەسەرى بوو.

ئەم دوو نمۇنەيە بەسە بۆ كەسىك لىيان تىبكات.

بۆ ئەم مەبەستە نمونە یەکێ تر هینراوە تەو بە پیاویک لە مالهۆه دەردەچیت بۆ نوێژی جەماعەت، دەیهوێت لە ریزی یەکەمدا فریای نوێژ بکەوێت، لەسەر رێگەکە ی لا بەلای هیچ شتیکدا ناکاتەو، پیاویک لە دواوە لە جلۆبەرگەکە ی دەنەوێت کەمیک رابردەگریت، دەیهوێت بۆ گەیشتنە نوێژەکە ی لەمپەری بۆ دروست بکات، لەو بارەدا یەکیک لەم دوو هەلوێستە ی هەیه:

یەکەم: بەو کەسەو خەریک بیت تا نوێژەکە ی دەچیت، ئەمەیان حالی کەسیکە تەو بە ی نەکردوو.

دووەم: خۆی رادەکێشیت و لە دەستی خۆی قوتار دەکات بۆ ئەو ی نوێژەکە ی نەچیت.

لەدوای ئەو خۆ قوتارکردنە سیّ حالی هەیه:

یەکەم: رویشتنەکە ی هەلەاتن و راکردن بیت بۆ ئەو ی باربووی ئەو کاتە بکاتەو کە دواکەوتوو، لەوانە یە باربووی بکاتەو و زیاتریش لەو ی لە دەستی چوو.

دووەم: بگەریتەو بۆ هەمان رویشتنی یەکەمجار.

سێیەم: ئەو وەستانە ساردبوونەو و خاوبوونەو ی بۆ دروست بکات، خێری ریزی یەکەمی لە دەست بچیت، یان خێری نوێژی بە کۆمەل و سەرەتای دەستپیکردنی، حالی تۆبەکاران و ریبوارانیش بەم جۆرەیه.

بهراوردکاری

ئمه به بابە تێکی شکۆمەند روون دەبیتەوه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: ئایا ئه‌و که‌سه‌ی گوێزایه‌ڵ و چاکه‌کاره و خراپه‌ی لی ناوه‌شیته‌وه چاکتره له‌و که‌سه‌ی یاخیبوونی لیده‌وه‌شیته‌وه و پاشان ته‌وبه‌ ده‌کات و به‌ ته‌وبه‌یه‌کی به‌کجاری، یان ئه‌و ته‌وبه‌که‌ره باشته‌ره له‌و؟

❁ جوانی به‌رائهت

ده‌سته‌یه‌ک ئه‌و که‌سه‌ی گونا‌ه ناکات به‌باشتر ده‌زانیت له‌و که‌سه‌ی گونا‌ه ده‌کات و دواتر ته‌وبه‌یه‌کی به‌کجاری ده‌کات، ئه‌مه‌ش له‌ چه‌ند روویه‌که‌وه:

یه‌که‌م: باشترین و کاملترین دروستراوی خودا گوێزایه‌ڵترینانه بۆ خودا، ئه‌وه‌ی گونا‌ه ناکات گوێزایه‌ڵتره بۆیه باشترینانه.

دووه‌م: له‌ زه‌مه‌نی خه‌ریکبوونی گونا‌ه‌که‌ر به‌ ئه‌نجامدانی گونا‌ه‌وه که‌سی گوێزایه‌ڵ چه‌ندین قۆناغ پێشکه‌وتووه، بۆیه پله‌ی بالاتره له‌ که‌سی گونا‌ه‌که‌ر، ئاما‌نجه‌که‌ی: کاتیک ته‌وبه‌ی کرد روو له‌ رویشتن به‌ره‌و خودا ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی پێی بگاته‌وه، ئه‌وه‌ش به‌ رویشتنیک تر به‌ره‌و خودا، ئیتر چون پێی ده‌گاته‌وه؟ ئه‌و دوانه وه‌ک دوو پیاو وان له‌ که‌سابه‌تدا شه‌ریکین، هه‌ر کات یه‌کیکیان برێک خێر ده‌کات، ئه‌ویرتیان هه‌مان بر خێر ده‌کات، یه‌کیکیان ئه‌وه‌ی په‌یدای کردووه به‌فیرۆی ده‌دات و ده‌ست ده‌کاته‌وه به‌ په‌یداکردنی برێکی تر، به‌لام ئه‌ویرتیان له‌ که‌سابه‌ته‌که‌یدا که‌سیکی تیکۆشه‌ره، گه‌ر گوپوتینی مملانیی بگاتی و ده‌ست به‌ که‌سابه‌ت بکاته‌وه ده‌بینیت هاو‌پێکه‌ی له‌و ماوه‌یه‌دا خێریکی زۆری کردووه، هه‌رچه‌ندی خێر کردبیت براده‌ره‌که‌شی هه‌مان خێری کردووه، ئیتر چون پێی یه‌کسان ده‌بیت؟

سێیه‌م: ئاما‌نجی ته‌وبه‌ ئه‌وه‌یه خراپه‌کان له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه هه‌لبگیرین وه‌ک که‌سیکی لی بیت که‌ ئه‌نجامی نه‌داون، بۆیه کۆششی له‌ ماوه‌ی یاخیبوونه‌که‌یدا نه‌ بۆ ئه‌وه نه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه، ئه‌م کۆششه له‌ کوی و کۆششی کاسپیکه‌ریکی خاوه‌ن قازانج له‌ کوی؟

چواره‌م: خودا رقی له‌وانه‌یه لی یاخی ده‌بن و سه‌رپێچی فرمانه‌کانی ده‌که‌ن، له‌ ماوه‌ی سه‌رگه‌رمی ئه‌و که‌سه به‌ گونا‌ه کردنه‌وه به‌شه‌که‌ی بریتییه له‌ رقی خودا،

به لام به شی گوپرایه ل بریتیبه له ره زامه ندی خودا، خودا به به رده وامی لئی رازیبه، گومانی تندا نیبه نه م کهسه باشتره له و کهسه ی خودا لئی رازی بووه و دواتر به هوی گوناوه کانیه و رقی لی ه لگرتووه و پاشا به هوی ته و به که یه وه خودا لئی رازی بووه، رازامه ندی خودایی به رده وام باشتره له ره زامه ندیه ک رقی خودای که وتبیته نیوانه وه. پینجه م: گوناوه ک خوارنده وهی ژهر وایه، ته و به کردن دهوا و چاره سهره که یه تی، گوپرایه لی ته ندروستی و له شساغیه، ته ندروستی و له شساغی به رده وام باشتره له ته ندروستیبه ک خوارنده وهی ژهر له نیوانیدا بیت و دواتر چاکبوو بیته وه، له وانیه نه و ژهره سهری له نه خوشی و همیشی و ناته و اوپی همیشیبه وه در بچیت. شه شه م: کهسی یاخیبوو له سهر ترس و هه ره شه یه کی زور گه وره یه، همیش به دهوری سی شتدا ده سوپتته وه:

یه که م: تیاچوون و په ککه وتن به خوارنده وهی ژهره که، دووه م: لاوازیوون و بیته زکردن گه له تیاچوون رزگاری بوو، سییه م: گه پانه وهی هیزی یه که مجاری، یان باشتر له هیزی یه که مجاری.

به زوری دوو به شی یه که مه، له وانیه سییه م زور ده گهن بیت، نه و دنیا یه له زیانه کانی خوارنده وهی ژهر، هیوای وایه ته ندروستی و له شساغی بو بگه پتته وه، به پیچه وانیه نه و کهسه ی که ژهری نه خواردوتته وه.

هه وته م: کهسی گوپرایه ل دیواریکی به رز و توندوتولی به دهوری باخی چاکه کانیدا هیناوه، دوژمن ناتوانیت بیته ناویه وه، به رویووم و گول و سهوزی و جوانی و رازاوه یی باخه که ی به همیشیبه له گه شه و گوراندایه، یاخیبوو چه ندین که له بهر بووه ته په رزین و دیواری باخه که ی، کونی گه وره ی تیبووه، دز و دوژمن ده توانن بچنه ناویه وه، رویشتنه ناوی و به چه پ و به راستدا باخه که یان ویران کرد، لق و پوپی دره خته کانیا داهینایه خواره وه، دیواره که یان تیکوپیک شکاند، به ری دره خته کانیا کرده وه، هندی ناگریان له ناویدا لیره و له وی خسته وه، سه رچاوه ی ناوه که یان لیبری و ناودانیا که م کرده وه، ده بی نه م باخه که ی بگه پتته وه بو دخی یه که مجاری؟ گه ر خاوه نه که ی فریای که وت و ویرانکاریبه کانی چاک کرده وه و نه وه ی تیکدرابوو بینای کرده وه و سه رچاوه و ریگی ناوه که ی به باخه که ی گه یانده وه و نه و ویران کرابوو ناوه دانی کرده وه، نه وایان ده گه پتته وه بو دخی یه که مجاری، یان که متر له جارن

یان باشر له جاران، به لام باخه که ی له جوانی و رازاوه بییدا ناگات به باخی براده ره که ی که تا کو ئیستا له گه شه و به ره و پیشچووندایه و به ربوومه که ی دوو چندانه بووه و درهختی نیژراوی زۆرتتر له نامیز ده گریت.

هه شته م: چاوتیبرینی دوژمن له و یاخیبووه به هۆی لاوازی زانست و لاوازی توانا و لیبرانییه وهیه، بۆیه به نه زان یان نه فام ناوده بریت، قه تاده ده فره مویت: هاوه لانی پیغه مبه ر(ﷺ) له سه ره ئوه کۆده نکن که هه رشتیک به هۆیه وه له خودا یاخی بیت بریتییه له نه فامی، هه ره به و جۆره خودا له حه قی "ئاده م" داد ده فره مویت ﴿وَلَمْ يَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ طه: ۱۱۵، له حه قی که سانی تر دا ده فره مویت ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَرْسِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ الأحقاف: ۳۵، هه ره که س لیبرانی به هیز بیت و زانستی کامل بیت و نیمانی ته واو بیت دوژمنه که ی چاوی تینا بریت، بۆیه باشر و پله بالاتره.

تۆیه م: گونا ه شوینه واری خراپ به جیده هیت، یان به تیاچوونتیکی به کجاری، یان زیاتومه ندی و سزا به داویدا: یان لیبوردن و چوونه ناو به هه شت، یان که می پله و پایه، یاخود خامۆشبوونی چرای باوه ر، کاری ته وه کار بۆ لابردنی شوینه واری گونا ه و سپینه وه یه تی، کاری که سی گوپرایه ل له زیادبوون و به رزبوونه وه ی پله و پایه دایه. بۆیه شه ونویژ بۆ پیغه مبه ر(ﷺ) سوننه ت بووه، ئوه بۆ به رزبوونه وه ی زیاتر له پله و پایه کاری کردوه، که سانی تر کاریان بۆ لیخۆشبوون و سپینه وه ی گونا ه کردوه، نه مه له کوی و نه وه له کوی؟

ده یه م: که سی روو له خودا و گوپرایه ل بۆی به کۆی کرداره کانی به ره و خودا ده چیت، تا گوپرایه ل و کاروکرده وه کانی زیاد بکات که سابه ته که ی زیاتر و مه زنتر ده بیت، نه وه وه که سی که سیک وایه سه فره یکی بازرگانی کردوه و ده به رانبه ری سه رمایه که ی قازانجی به ده ست هیناوه، بۆ جاری سینه م به هه موو ئوه سه رمایه وه سه فره یکی تر ده کات قه زانجه که ی هه ره به و جۆره بوو (ده به رانبه ره بوو)، ئیتر به و جۆره، که له کۆتایدا له سه فره کردن سارد ده بیته وه، ته نها یه ک جار سه فره نه کردن به قه ده ره قازانجی هه موو سه فره کانی، یاخود زیاتر خیری بازرگانی له ده ست ده چیت، نه مه مانای قسه که ی "الجنید" ه - ره حمه تی خودای لی بیت - که ده فره مویت ((گر که سیکی راستگو هه زار سال رووی له خودا بوو، پاشان بۆ ساتیکی که م پشتی له خودا کرد ئوه و

ئەۋەى لە دەستى چوۋە زۆرتەرە لەۋەى بە دەستى ھىناۋە))، بەم مانايە ئەم قسەيە راستە، ئەو لە ماۋەى پشتەلگىرئندا خىرى ھەموو ئەو كىرارانەى لە دەست چوۋە، ئەۋەش لە قازانجەكانى پىشوو زۆر زىاتەرە، گەر ئەمە ھالى كەسەك بىت پىشتى ھەلگىرئىت، دەبى ئەو كەسە چۆن بىت كە ياخى دەبىت و گوناھ ئەنجام دەدات؟ ئەۋەندەى باسمان كىر با بەس بىت.

❖ كەسى پىگەپىشتوو جوانى خۆى ھەيە.... ھەرۋەھا

دەستەيەك تەۋبەكارى پى باشترە ھەرچەند نەرىپى ئەۋە ناكەن كەسى بىگوناھ چاكەى زۆرتەرە، ئەمانەش بە چەند شىۋە و روۋيەك بەلگە دەھىتتەۋە:

روۋى يەكەم: بەندايەتى تەۋبە خۆشەۋىستىن و بەرپىزتىن بەندايەتتە لەلەى خودا، ئەو-سبحانە- تەۋبەكارانى خۆشەۋىت، گەر تەۋبە خۆشەۋىستىن شت نەبوايە لەلەى ئەۋا بەرپىزتىن دروستكاراۋى خۆى بە گوناھ تووش تاقىنەدەكردە، لەبەر خۆشەۋىستى خودا بۇ تەۋبەى بەندەكەى كە روۋبەپروۋى گوناھى كىرئوتەۋە ئەۋەى خۆشەۋىت لە تەۋبەۋە سەرھەلدەدات و خۆشەۋىستى زىادە بە بەندەكەى دەبەخشىت، لاي خودا تەۋبەكاران خۆشەۋىستىيەكى تايبەتايان ھەيە، ئەۋەى ئەم راستىيە رۆشن دەكاتەۋە:

روۋى دوۋەم: تەۋبە لاي خودا-سبحانە- مەنزىلەيەكى تايبەتى ھەيە كە چاكە و كاروكردەۋەكانى تر بەو جۆرە نىن، بۆيە خودا-سبحانە- بە تەۋبەى بەندەكەى خۆشحال دەبىت بە مەزنىن خۆشحال كاتىك تەۋبە دەكات و دەگەپتەۋە بۇ لاي، ۋەك پىغەمبەر(ﷺ) نمونەى ھىناۋەتەۋە بە خۆشحالبوۋنى ئەۋەكەسەى خواردن و خواردنەۋەكەى لەسەر و لاخەكەيەتى لە زەۋبىيەكى بىبابانى تىابەردا، دواى ئەۋەى لىنى ون بوو، لە ھۆكارەكانى زىان بىھىۋا بوو و لاخەكە گەپايەۋە بۇ لاي خاۋەنەكەى، ئەم نمونەى خۆشحال بوۋنە بۇ ھىچ كارىكى چاكە نەھاتوۋە بۇ تۆبە نەبىت بەتەنھا، ئەمەش لەنھىتتەيەكانى نووسىنى گوناھە لەسەر بەندەكان، بەندە بە تەۋبە پلەى خۆشەۋىستى بە دەست دەھىتتە و دەبىت بە خۆشەۋىستى خودا، خودا تەۋبەكاران و بەندەيەكى تووشبوو بە گوناھ ۋە ھەمىشە تەۋبەكارى خۆشەۋىت، ئەم راستىيە رۆشن دەكاتەۋە:

رووی سێیه م: به ندایه تی تهویه گەردنکه چی و دلشکاوێ تێدایه، پاشان سەركزی و خۆبردنه به رهوه بۆ لای خودا و زه لیلی و لاره ملی، ئەمەش له زۆر کاروکرده وهی روواله تی لای خودا خۆشه و یستتره با له بر و چه ندیتیدا له به ندایه تی تهویه زۆتر بن، گەردنکه چی و سەركزی و دلشکاوێ رۆح مۆخ و کرۆکی به ندایه تییه، رۆشنی ده کاته وه:

چاره م: به ده سه تهینانی پله ی گەردنکه چی و دلشکاوێ بۆ تهویه کار کامتره له هی که سانی تر، ئەو له ده بریینی هه ژاری و به ندایه تی و خۆشه و یستیدا به شداری ده کات له گەل ئەو که سه ی گونا ه ناکات، له گەل ئەوه شدا به گەردنکه چی و دلشکاوێ به هۆی گونا ه وه له و که سه جیا ده بیته وه، خودا-سبحانه- زۆر نزیکه له به نده که ی له کاتی زه لیلی و دلشکاویدا، له و پیتا وه دا ((له کاتی سوژده برندا به نده له هه موو کات زیاتر له خودا وه نزیکه))، چونکه سوژده مه قامی زه لیلی و گەردنکه چییه له به رده م خودا دا.

له فه رموده که ی پیغه مبه ر (ﷺ) که له خودا وه -عزوجل- ده یگێرپێته وه رابمینه ((خودا له رۆژی دایدا ده فه رمویت: ئە ی رۆله ی ئاده م داوا ی خواردم لی کردنی خواردمت پێ نه به خشم، ده لیت: ئە ی په ره رده گار چۆن خواردمت پێ بده م له کاتی که تا تیکدا تۆ په ره رده گاری هه موو جیهانه کانی؟ ده فه رمویت: به نده که م داوا ی خواردمی لی کردی خواردمت پێ نه دا، گەر خواردمت پێ بدابا له لای من ده تبینییه وه، ئە ی رۆله ی ئاده م، داوا ی ئاوم لی کردی ئاوت پێ نه دام، ده لیت: ئە ی په ره رده گار چۆن ئاوت پێ بده م له کاتی که تا تیکدا تۆ په ره رده گاری هه موو جیهانه کانی؟ ده فه رمویت: به نده که م داوا ی ئاوی لی کردی ئاوت پێ نه دا، گەر ئاوت پێ بدابا له لای من ده تبینییه وه، ئە ی رۆله ی ئاده م نه خۆش که وتم سهرت لی نه دام، ده لیت: خودایه من چۆن سه ردانی تۆ بکه م له کاتی که تا تیکدا تۆ په ره رده گاری هه موو جیهانه کانی؟ ده فه رمویت: فلان به نده م نه خۆش که وتم سه ردانت نه کرد، گەر سه ردانت بکردبا یه منت له وی ده ببینییه وه))، بۆ سه ردانی نه خۆشه که فه رمووی ((منت له وی ده ببینییه وه))، بۆ خواردم و خواردمه وه پێدان وتی ((پاداشتی ئه وت له لای من ده ببینییه وه))، جیاوازی له نیوانیاندا کرد، نه خۆش هه ر که سێک بیت دلشکاو، نه خۆشی تیکیده شکیت، گەر با وه پدار بیت دلای به نه خۆشییه که ده شکیت ئەو کاته خودا له لای ئاماده یه .

ئە مە -خودا با شتر ده زانی ت- نه ینی وه لامدان ه وه ی دو عای سی که سه که یه : سه ملیکراو، و موسافیر و رۆژوان، به هۆی ئەو شکانه ی له دلای هه ر یه کیکیاندا یه ،

غەربىيى موسافىر و دلشكانى بەندە لە ناخیدا هەستى پى دەكات، هەر بە و جۆرە رۆژووان نەفسى دېندەيى بە رۆژووەكەى تىكەدەشكىنى و زەلىلى دەكات.

رووى پىنجم: گوناھ گەر تەوبەى لە گەل بىت لەوانە بە بۆ بەندە باشتر بىت لە زۆرىك لە چاكە، ئەمە ماناى قەسەى هەندى لە پىشىنە ((لەوانە بە كەسىك گوناھىك ئەنجام بدات و بە ھۆبەو بە جىتە بە ھەشت، لەوانە بە چاكە بە ئەنجام بدات و بە ھۆبەو بە جىتە ئاگرەو، وتیان: ئەو چۆن دەبىت؟ وتى: گوناھىك دەكات و بە بەردەوامى گوناھەكەى لە پىش چاوانە، كە ھەلدەستىت و دادەنىشىت و ھاتوچۆ دەكات بىر لە گوناھەكەى دەكاتەو، ئەو ھەش گەردنكە چى و سەركزى و تەوبە و داواى لىخۆشبوون و پەشىمانى بۆ دروست دەكات، ھەر ئەو ھەش دەبىتە ھۆى رزگار بوونى، كەسىك چاكە بە ئەنجام دەدات، بەردەوام لە پىش چاوانى دايدەنىت، كە ھەلدەستىت و دادەنىشىت و ھاتوچۆ دەكات بىر لە چاكەكەى دەكاتەو، ھەر كات بىرى لىدەكاتەو لە خۆدەرچوون و لوتبەرزى و منەتكردى لا دروست دەكات، ئەو ھەش دەبىتە ھۆى تياچوونى)) گوناھەكە گۆپرايەلى و چاكە و گەشى دل و دەروونى لىدەكەوئتەو لە ترس و حەيا لە خودا و سەركز كردن و گەردنكە چى و شەرمەزارى و گريان و پەشىمانى و رووكردە خودا، ھەر بە كىك لەم شوئىنە وارانە قازانجترە بۆ كەسەكە لە كارىكى چاكە خۆدەرخستن و لە خۆبايىوون و لوتبەرزى و خەلك بە كەم بىنىنى لى بکەوئتەو، گومانى تىدا نىبە ئەو گوناھكارە لە لای خودا باشترە و لە رزگار بوون و بە دەستھىنانى سەركەوتنەو نىزىكترە لەو كەسەى بە چاكەكەى خۆى بايىبوو و خۆى پىدەنوئىنى و بە چاكە و حالى خۆى منەت دەكات بە سەر خودا و بەندەكانى خودادا، بە زمانى پىچەوانەى ئەوە بلىت، خودا ئاگادارە بەو ھەى لە ناو دلدايە، خەرىكە دەستدرىژى دەكاتە سەر خەلكى گەر بە مەزن تەماشای نەكەن و پلە و پایەى بەرزى پىنە بەخشن، بۆى ملكە چ بن، لە دلدا بوغز لەو كەسانە ھەلدەگرىت و تەماشای ناكەن و مامەلەى بە و جۆرە لە گەل ناكەن، گەر بە وردى پشكىنىكى دەروونى خۆى بكات دەبىنىت تىايدا شاراو تەو، بۆبە لۆمەى ئەو كەسانە دەكات كە مەزن تەماشای ناكەن و حەقى شكۆمەندى پى نادەن، نەنگىبەكەى خۆى لە قالى خەمخۆرى بۆ خودا و تووپەبوون لە پىناويدا نىشان دەدات، گەر ئەوانەى بە مەزن تەماشای دەكەن و رىزى لىدەگرن و بۆى ملكە چ دەبن چەندىن گوناھ و خراپە ئەنجام

بدەن - زۆرتر لەو ەى گوايە كەسانىك رىزيان لەو نەگرتوۋە - دەرگاي بيانو و پاساو و ەيوايان بە روودا دەكاتەو ە و گوئى و چاوى لە گوناھەكانيان دەپۆشى و دەئيت: دەرگاي بىگوناهى جگە لە پىنەمبەران لە ەموو كەسىك داخراو ە، لەوانەيە وا گومان ببات گوناھى ئەوانەى رىزى بە مەزنى دەزانن بەھۆى ئەو پىدانى شان و شكۆ و رىزەو ە بە ئەو سراو ەتو ە و لەسەريان نەماو ە.

گەر خودا خىرى بۆ ئەو بەندە ويست ەئيدەداتە ناو گوناھىكەو ە بەھۆيەو ە نەفسى بشكىت، سنورى خۆى بزائيت و خراپەكانى لە بەندەكانى دوور بخاتەو ە، سەرى كز بكات و نەخۆشى لوتبەرزى و لەخۆدەرچوون و مەتكارى بەسەر خودا و خەلكىدا لى بىتتەو ە، ئەو گوناھە وەك خواردنەو ەى دەوا و ابىت بۆ چارەسەرى نەخۆشپىيەكى كوشندە، وەك وتراو ە بە زمانى حال لە چىرۆكى ئادەم و دەرچوونى لە بەھەشت بە گوناھەكەى: ئەى ئادەم، نىگەرا مەبە لە خواردنەو ەى پىالەى ەلە و تىكەوتن كە دەبىتە ەۆى زىرەكى و ەوشمەندى تۆ، بەو گوناھە لە نەخۆشپىيەك رزگارت بوو كە بەكارى ئەو ەندەھات ەاوسىيەتى ئىمەى پى بكەيت، بەو گوناھە پۆشاكى رازاو ەى بەندايەتى كرا بە بەرتدا، ئەى ئادەم، مەن بە گوناھىك تۆم تاقىكردەو ە، چونكە پىمخۆشە فەزل و بەخشندەيى خۆم دەرېخەم لەسەر ئەو كەسانەى ياخى دەبن لىم "گەر گوناھ نەكەن خودا ئىو ە لادەبات و كۆمەلىكى تر دەھىتت گوناھ دەكەن و داواى لىخۆش بوون دەكەن و خوداش لىيان خۆش دەبىت"، ئەى ئادەم گەر تۆ و رۆلەكانت لە گوناھ بپارىزم ئەى حىلمى خۆم بەكى ببەخشم؟ لىبوردن و لىخۆشبوون و قبولى تەوبەى خۆم بەكى بدەم، مەن تەوبەكار و بەبەزەبىم، ئەى ئادەم، نىگەران مەبە لەو قسەم كە دەلئىم" لە بەھەشت بچۆ دەرەو ە" چونكە بۆ تۆم دروستكردو ە، بەلكو دابەزە بۆ خانەى تىكۆشان، تۆوى خۆپارىزى بچىنە، بارانى ەورى فرمىسكى بەسەردا داببارىنە، كە تۆو ەكە رووا و قەد و گەلەى گرت وەرە و بىدوورەو ە، ئەى ئادەم، بۆيە لە بەھەشت دەرمركدى تاكو تكا و رجام لىبەكى و ەوكار بگرىتە بەر بۆ بەرزبوونەو ە، تۆم دەرەنەكردو ە لە بەھەشت و نەفیت بكەم، تۆم بۆيە دەركرد بۆ ئەو ەى بۆى بگەرىتتەو ە، ئەى ئادەم، گوناھىك بەھۆيەو ە زەلىل و سەركز بىت لەلەى ئىمە خۆشەويستترە لە گوپرىيەلپىيەك نامازەى پى بكەيت و لەخۆت بايى بىت، ئەى رۆلەى ئادەم، تا تۆ داوا و رجام لى بكەيت مەن لەو ەى لىت و ەشاو ەتو ە

خۆش ده‌بم و باکێکم نییه، ئە‌ی رۆ‌له‌ی ئاده‌م، گەر گونا‌هه‌کان‌ت بگاته به‌رزیه‌کانی ئاسمان پاشان دا‌وای لی‌خۆش‌بوونم لی‌ بکه‌یت لی‌ت خۆش ده‌بم، ئە‌ی رۆ‌له‌ی ئاده‌م گەر به‌زه‌وییه‌ک گونا‌ه‌وه‌ رووم تی‌بکه‌یت و ها‌وه‌لم بۆ بریار نه‌ده‌یت منیش به‌ نه‌دازه‌ی ئە‌وه به‌ لی‌خۆش‌بوونه‌وه‌ رووت تی‌ده‌که‌م)).

له‌ هه‌ندی عابیدانه‌وه‌ باس ده‌که‌ن: له‌ کاتی ته‌وافی که‌عه‌دا دا‌وای له‌ خودا کردووه‌ که‌ له‌ گونا‌هان بی‌پاریزیت، پاشان چا‌وه‌کانی خه‌و دایگرتوو‌ه و خه‌وی لی‌که‌وتوو‌ه، گوئی له‌ قسه‌که‌ری‌ک بووه‌ ده‌یوت: تۆ دا‌وای بی‌گونا‌هی له‌ من ده‌که‌یت و هه‌موو به‌نده‌کانم دا‌وای بی‌گونا‌هیم لی‌ ده‌که‌ن، گەر هه‌مووتان بی‌گونا‌ه بن، ئە‌ی لی‌خۆش‌بوون و لی‌بووردن به‌ کێ بی‌ه‌خشم؟ ته‌ویه‌ له‌ کێ قبوول بکه‌م؟ ئە‌و کاته به‌خشنده‌یی و لی‌بوورده‌یی و لی‌خۆش‌بوون و فه‌زل و گه‌وره‌یی من له‌ کوئییه‌؟ ها‌وشیوه‌ی ئە‌مه‌ له‌ به‌سه‌ره‌ات.

ئە‌ی رۆ‌له‌ی ئاده‌م، با‌وه‌پم پی‌ به‌ینی و ها‌وه‌لم بۆ بریار نه‌ده‌ی، هه‌لگرانی عه‌رشم و ئە‌وانه‌ی به‌ده‌وری عه‌رشدان به‌ ستایش ته‌سبیحاتی من ده‌که‌ن و دا‌وای لی‌خۆش‌بوون بۆ تۆ ده‌که‌ن و تۆش له‌نا‌و جی‌گه‌ی خۆتدا‌ی، له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی مه‌زنی خ‌واییدا له‌ "أبي ذر" ه‌وه ((به‌نده‌کانم ئی‌وه‌ شه‌و و رۆ‌ژه‌له‌ ده‌که‌ن منیش له‌ هه‌موو گونا‌هان ده‌بوورم، هه‌ر که‌س بزانی‌ت من خا‌وه‌ن توانام بۆ لی‌خۆش‌بوون لی‌ی خۆش ده‌بم و باکێکم نییه ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰتٰرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ﴾ الزمر: ٥٣

ئە‌ی به‌نده‌که‌م، ده‌سته‌وسان مه‌به، دو‌عا له‌سه‌ر تۆیه‌ و وه‌لامدانه‌وه‌ له‌ منه‌وه‌، دا‌وای لی‌خۆش‌بوون له‌سه‌ر تۆ و لی‌خۆش‌بوون له‌سه‌ر من، ته‌ویه‌ له‌سه‌ر تۆیه‌ و گۆرینی خ‌راپه‌کان‌ت به‌ چا‌که‌ له‌سه‌ر منه‌))، رۆ‌شنی ده‌کاته‌وه‌:

رووی شه‌شه‌م: که‌لامی خودا نایه‌تی ﴿اِلَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صٰلِحًا فَأُوْلٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنٰتٍ وَّكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا﴾ الفرقان: ٧٠، ئە‌م نایه‌ته‌ گه‌وره‌ترین مژده‌یه‌ بۆ ته‌وبه‌کاران گەر له‌پال ته‌وبه‌که‌یاندا با‌وه‌ر و کرداری چا‌که‌ی له‌گه‌ل بوو، ئە‌وه‌ش بریتییه‌ له‌ راستی‌تی ته‌ویه‌، ئیبن عه‌باس-خودا له‌ خۆی و با‌وکی رازی بی‌ت- ده‌فه‌رمو‌یت ((بی‌غه‌مبه‌ر به‌ دابه‌زنی ئە‌م نایه‌ته‌ به‌ جو‌ری‌ک دل‌خۆش بوو که‌ پی‌شتر به‌و نه‌دازه‌یه‌ بۆ هه‌چ شتی‌کی تر نه‌وه‌نده‌ دل‌خۆش نه‌بووه‌))، هه‌روه‌ها

خۆشحال بوونى بە ئايەتى ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾ لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ ﴿٢﴾﴾ الفتح: ۱ - ۲.

جياوازی ھەيە لەسەر سیفەتى "گۆرپىن" ئايا ئەو "گۆرپىنى خراپە بە چاکە" لە دۇنيادايە، يان لە دواپۆژدا؟ ئەمەش دوو بۆچوون ھەيە لەسەرى:

ئىبن عەباس و ھاوھلانى دەلئىن: کردارە خراپەکانيان دەگۆرپن بۆ چاکە، ھاوھلادانان دەگۆرپن بۆ باوھر و زىنا بۆ پاکداوئىنى و خۆپارىزى، و درۆ بۆ راستگويى و خيانەت بۆ ئەمانەتپارىزى.

لەسەر ئەمە مانای ئايەتەكە: سیفاته ناباشەکانيان و کردارە خراپەکانيان و بە سیفاتی جوان و کردارى چاکە ئالوگۆر دەکریت، وەك چۆن نەخۆش نەخۆشییەكەى بە تەندورستى دەگۆرپیت و خاوھن بەلا بە سەلامەتى و لاچوونى بەلايەكەى، "سەعیدی كوپى موسەيب" و كەسانى تریش لە شوینكەوتوان دەلئىن: گۆرپىنى ئەو خراپانەى ئەنجامیان داوھ بە چاکە لە رۆژى دوايیدا، لە جىگەى ھەر خراپەيەك چاکەيەکیان پى دەبەخشن، خاوھنى ئەم رایە بەلگە بەو فەرموودە دەھیننەوھ كە ئىمامى "الترمذى" لە جامعەكەيدا لە "الحسين بن حريث" ھوھ رىوايەتى کردوھ، دەلئیت: وەكیج بۆى گىتپاينەوھ و وتى: ئەعمەش لە مەعرورى كوپى سویدەوھ لە ئەبو زەرەوھ فەرمووى: پىغەمبەر فەرمووى ((من دواين پياو كە لە ناگر دەردەچىت دەناسم: پياويك لە رۆژى دوايیدا دەھینن، دەوتریت: گوناھە بچووكەكانى بخەنە پىش چاوى، گوناھە گەورەكانى لىدەشارنەوھ، دەوتریت: فلان رۆژ فلان شت و فلان شتت ئەنجام دا، ئەو دانى پيادا دەنئیت و نەرييان ناكات، ئەو لە گوناھە گەورەكان دەترسیت، دەوتریت لە جىگەى ھەر خراپەيەك چاکەيەكى پىدەن، دەلئیت: من كۆمەلئىك گوناھە ھەيە بۆ لەويدا ناييبنم، ئەبو زەر فەرمووى: پىغەمبەرى خودام بيىنى پىكەنى تا ددانەكانى دەرکەوتن)).

ئەم فەرموودەيە فەرموودەيەكى سەحيحە، بەلام لە كردن بە بەلگەى ئەو بۆچوونە جىگەى سەرنجە، ئەو كەسە بە گوناھەكانى سزا دراوھ و چووھتە ناو ناگرەوھ، دواى ئەوھ لە ناگر دەرهینراوھ، لە جىگەى ھەر خراپەيەك چاکەيەكى پىدراوھ، چاکەيەكە خودا لەگەلى کردوھ بە ژمارەى گوناھەكانى، لەمەدا گۆرپىنى خراپە بە چاکەى تىدا نىيە، چونكە گەر وا بوايە لەسەرى سزا نەدەدرا وەك چۆن تەويەكار سزا نادريت،

قسەکردن لە تەوبەکاریکە لە جینگە ی هەر خراپە یە ک چاکە یە ک ی بۆ جینگەر کراوه، بۆ یە چاکە کانی زیادی کردووه، کوئی ئەم فەرمووده یە نامازە بەو دەکەن؟
خەلکی روویان لەم فەرمووده کردووه بۆ تەفسیر کردنی ئەو نایە تە پیرۆزە بەم شێوە یە، لەو ی لە نایە تە کە دایە تینگە یشتووم، بەلام پێشین تینگە یشتنی ورد و قوولیان هە یە و ئەوانە ی دوا ی ئەوان پە ی پێ نایەن.

بەلگە هیناوه بە فەرمووده کە دروستە دوا ی زەمینه سازی بە ریسایە ک، گەر ئەو ریسایە ت زانی ورد و ناسکی بەلگە هیناوه کە ت دەردە کە ویت، ئەویش ئەو یە گوناھ شوینە واری هە یە، شوینە واره کە شی یان بە تەوبە یان بە کرداری چاکە یان بە بە لای سپەرە وە ی گوناھ، یاخود بە چوونە ناو ناگر دەسپێتە وە بۆ ئەو ی رزگاری بیت لە شوینە واره کانی، هەر بە و جۆرە گەر شوینە واره کە ی کاریگەر بوو و ئەو شتانه نە یانتوانی بیسپرنە وە، ئەو پێویستە بچیتە ناو ناگرە وە، چونکە بە هە شت گەردیلە یە ک لە پیسی تیدا نییە، تەنھا ئەوانە دە چنە بە هە شتە وە کە پاک و چاکن لە هە موو روویە کە وە، ئەگەر شتێ ک لە پیسی گوناھ ی لە سەر مایە وە ئە خڕیتە ناو کورە ی تاقیکردنە وە وە تاکو ئالتوونی باوهرە کە ی لە خەوشی گوناھ پاکبیتە وە، ئەو کاتە شایستە ی دیوانی مە لیک ببیت.

گەر ئەمە زانرا ئەوا لابردنی گوناھ و شوینە واری گوناھ جارێ ک بە تەوبە یە ک ی بە کجاری - کە بە هیزترین هۆکارە - و جارێ ک بە گێرانه وە ی حە ق بۆ خاوەن حە قە کان و جارێ ک بە پاکبوونە وە ی بە ناگر، ئەگەر بە ناگر پاکبوویە وە و شوینە واری پیسی و خەوشخالی لیبوویە وە، ئەوا لە جینگە ی هەر گوناھێ ک چاکە یە ک ی پێ دەدریت، گەر بە تەوبە ی بە کجاری پاکبوویە وە و شوینە واری پیسی گوناھ ی لیبوویە وە، ئەوا لە پیشترە لە جینگە ی هەر خراپە ی ک چاکە یە ک ی پێ بدریت، چونکە تەوبە ی لایەری پیسی گە وەرترە لە سپرنە وە ی گوناھ بە ناگر و خۆشە و یستریشە لە لای خودا، لابردن بە ناگر بە دیلی تەوبە کردنە، تەوبە لە پیشتر و بنچینە یی ترە تا چوونە ناگر و پاکبوونە وە بە ناگر، رۆشنی دە کاتە وە:

رووی حە و تە م: تەوبە کار بە پە شیمانیه کە ی هە موو خراپە کانی بە چاکە بۆ گۆرپووه، پە شیمانیه کە ی تەوبە بووه لەو خراپانە، پە شیمانیش بریتیه لە تەوبە، تەوبە ش لە

هەموو گوناھىك چاكەيە، بەم پىيە جىگەى ھەر گوناھىك بە چاكەيەك گىراوہ تەوہ، لىپرابمىنە چونكە وردترىن رووہ لە رووہكان.

بىنا لەسەر ئەمە بۆى ھەيە ئەو چاكايە لە بېردا يەكسان بىتت بەو خراپەيە، لەوانەيە لەخوار ئەوہوہ بىتت، يان لەسەر روو ئەو، ئەمەش بە پىيە ھىز و پىزى تەويەكەى و راسترەوى تەويەكارەكە لە تەويەكەيدا و ئەوہى لىيەوہ سەرھەلەدەدات لە كارى دل كە سوود و قازانجى تەويەكەى بەسەر مەفسەدەى ئەو گوناھەدا زياد دەكات، ئەمەش لە نەيتنى تەويە و وردەكارىيەكانىيەتى، رۆشنى دەكاتەوہ:

رووى ھەشتم: گوناھى زانا بە خودا و بە فەرمانەكانى بۆى ھەيە چاكەى زۆتر و گەرەترى لىوہ پەيدا بىتت، ھەر وہا مەزنتر لەرووى قازانجەوہ و خۆشەويستەر لەلاى خودا لە خۆپارىزى لەو گوناھە، لە زەلىلى و ملكەچى و دلشكاوى و ترس و گەپانەوہى بەردەوام و پەشيمانى و پياگەيشتن بە بوغزاندى شەيتان و ئەنجامدانى كردارى چاكە، يان كۆمەلەك چاكەى گەرەتر لەوہ، تا شەيتان دەلەيت: خۆزگە ئەو گوناھەم پىنەكردبايە، شەيتان پەشيمان دەبىتەوہ لە گوناھ پىكردنى، وەك پەشيمانى گوناھكەرەكە لە گوناھكەى، بەلام جياوازى زۆرە لەنەوان ئەو دوو پەشيمانىيەدا، خودا پىيخۆشە بەندەكەى شەيتان ببوغزىنەيت و لوتى لەخۆلەوہ بدات، وەك پىشتر باسماں كرد ئەم جۆرە بەندايەتییە لە نەيتنىيەكانى تەويە و پياگەيشتنە و بەدەستەيتانى ئەوہيە خودا لە تەويە گەرەكىيەتى، و ئەوہى بەدوايدا دىت لە زيادكردنى كردارى چاكە لىرەدا كە داوا دەكات لە جىگەى خراپە چاكە دابنرەيت، بەلكو چەندىن چاكە دابنرەيت.

لەم ئايەتە رابمىنە (بَدِّلْ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ)، نافەر مویت لە جىگەى ھەر دانەيە دانەيەك دادەنرەيت، بۆيە دەگونجى يەك خراپە بە چەندىن چاكە ئالوگۆر بكرەيت بە پىيە حالى كەسەكە.

ئەوہى لە فەرموودەكەدايە: ئەوہى لەسەر گوناھەكانى سزا دەدرەيت لە دونيادا خراپەكانى بە چاكە ئالوگۆر نەكردوہ لە تەويەى يەكجارى و ئەوہى بەدوايدا دىت لە كارى دل و ئەنجامدانى كردارى چاكە، ئەوہى نەكردوہ كە وابكات لە جىگەى ھەر خراپەيەك چەندىن چاكە دابنرەيت، بەلكو لە جىگەى ھەر خراپەيەك تەنھا يەك چاكەى

پئدراره، پیغه مبهەر (ﷺ) له گوناها گه وره کانی بئدهنگ بووه، که بهنده که باسی گوناها گه وره کانی خۆی کرد پیغه مبهەر پیکه نی و باسی نه وهی نه کرد خودا چی له گوناها گه وره کانی ده کات، ته نها هه والی دا خودا هه ر گوناهیکی بچوکی به چاکه یه ک ئالوگۆر ده کات، به لام له فرموده که دا ئاماژه یه کی وردی تئدایه که ئه و ئالوگۆر کردنه گوناھی بچووک و گه وره ش ده گرتته وه، له دوو رووه وه:

یه که م: ئه و به شهی فرموده که ی پیغه مبهەر (أخْبُوا عَن كَبَاهَا) گوناها گه وره کانیان لئشارده وه، ئه مه رایده گه یه نئیت که که سه که بینی گوناها بچووکه کانی به چاکه بۆ ئالوگۆر ده که ن باسی گه وره کانی ش ده کات، و چاونه برئته ئالوگۆریان به چاکه، ئه و کاته ئالوگۆری ئه و گوناها گه ورانه زۆر باشتر ده بییت بۆی له گوناها بچووکه کان، ئه ویش به و کاره خۆشحالی زیاتر ده بییت.

دووه م: پیغه مبهەر (ﷺ) له باسکردنی ئه وه دا پیکه نی، ئه م پیکه نینه ئاماژه ی سه رسوهرمانی تئدایه به و هه موو چاکه ی له گه لی ئه نجام ده دن و ئه و دانپیا دانان به و گوناها نه ی ئه نجامی داوه، به بی ئه وه ی داوای لی بکرتت دانیان پیا دا بنئیت یان پرسیا ری لی بکرتت، ته نها خرابه کانی خرابه پیش چاو.

(فتبارك الله رب العالمين، و أجود الأجدین، وأكرم الأكرمين، البر اللطيف، المتودد إلى عباده بأنواع الإحسان، وإيصاله إليهم من كل طريق بكل نوع، لا إله إلا هو الرحمن الرحيم)

پايەى كۆكەرەوہ

زۆربەى خەلكى تەوبە وا لىكەدەدەنەوہ كە لىپرانىكە جارىكى تر نەگەرپتەوہ بۆ سەر گوناھ، يەكسەر دەست ھەلگرتن لە گوناھ و پەشىمانى لەوہى روويداوہ لە رابردودا، گەر گوناھكە حەقى مروفى تىدا بوو ئەوا كارى چوارەم برىتى دەبىت لە گەردنى خۆ پى نازاد كردن.

ئەمەى باسيان كردوہ ھەندىك لە ناوہكانى تەوبەن، بەلكو مەرجهكانى تەوبەن، ئەگەر نە، تەوبە لە قورئان و فەرمودەى پىغەمبەردا-وہك چۆن ئەوانە لەخۆ دەگرن- لىپران و يەكلايى بوونەوہى بۆ ئەنجامدانى كردارى چاكە و پابەندبوون پىيەوہ، بەلكو رق لەو كەسانەى واز لە كردارى چاكە دەھىتنن و لىي دور دەكەونەوہ، پابەندبوون بە فەرمان كردن بە فەرمانەكانى خودا و نەھىكردن لە نەھىيەكانى، كردارى چاكە- بە مەرجهگىراو بۆ تەوبە لە ئايەتەكەى سورەتى الفرقان- برىتبيە لە ئەنجامدانى دژى ئەو كارە خرابانەى ئەنجامى دەدا، بە تەنھا دەستھەلگرتن لە گوناھ و لىپران و پەشىمانى كەسەكە نايىتە تۆبەكار، تا لىپرانى تەواوى لى نەبىنرەت بۆ ئەنجامدانى ئەوہى خودا فەرمانى پىكردوہ و جىبەجى كردنى، ئەمە حەقىقەتى تەوبەى كە برىتبيە لە ناويك بۆ كۆكردنەوہى ئەو دوانە(وازمىنان لە گوناھ و ئەنجامدانى كردارى چاكە)، بەلام گەر جىبەجى كردنى فەرمانەكانى بەدوادا ھات ئەوہ ئەو تەوبەى كە ئەوان باسيان كردوہ، گەر تاك كرايەوہ ھەردوو كارەكە لەخۆ دەگرەت.

تەوبە وەك وشەى "التقوى" وايە گەر بە تاك ھات دەبىت ئەوہى خودا فەرمانى پىكردوہ ئەنجام بدرەت و ئەوہى نەھى لىكردوہ خۆى لى بپارىزەت، كە دەبىت بە فەرمانىكى داخوازى ماناى كۆتاهىنان بە نەھىلىكراوہكان دەگەيەنەت، ھەرچەند ماناكەى گشتگىرتەرە، چونكە "التقوى" برىتبيە لە بەكارھىنانى ھەموو ئەوہى خودا بە بەندەكەى داوہ -لە تەندروستى و مال و مندال و شوو و روژ و نىعمەتەكانى تر- وەك قەلغانىك خۆى پى بپارىزەت لەوہى لىي دەترسەت. لە رویشتنى بەرەو خودا و خانەى دواپوژى رىگەكەى پەرە لە كۆسپ و دوژمن لە نەفسى فەرمانكەر بە خرابە و ئارەزوو و شەيتان كە پەلامارى دەدەن و رايدەكەيشن تاكو رىگەى لى بگرن و بىگىرپنەوہ و رووبەپووى تياچوونى بكەنەوہ، خودا بە ھەموو ئەوانە گرفتارى كردوہ، تەندروستى

و له شساغی و سه رکه وتنی پی به خشویه، نه وهش به باش دانانی هر نیعمه تیک له جینگه خوی، تیاچوون له و جینگه دایه نیعمه ته کان له جینگه خویان به کارنه هیتین، هه موو نه مانهش به هوی نه فامی و شوینکه وتنی ناره زوو و زالبوونی حهزی نازه لی و خودارپین له به لگه و نیشانه کانی خودا و شهیتان کردن به دوست له خوار خوداوه.

حه قهقیه تی تهویه بریتیه له گه پانه وه بۆ لای خودا به پابه ندبوون به و کارانه ی نه و پی خۆشه و دورکه وتنه وه له وانیه پی ناخۆشه، تهویه گه پانه وهیه له خراپه وه بۆ باش، گه پانه وه بۆ باشه کان به شیکه تهویه و ناوی تهویه لی ناره وه، گه پانه وهش له ناباشه کان به شیکه تریه تی، بۆیه خودای مته عال سه رکه وتنی ته وای به ستوته وه به نه نجامدانی نه و کارانه ی فرمانی پیکراوه و دورکه وتنه وه له و کارانه ی نه ی لیکراوه ﴿ وَتَوَوُّأ إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ (النور: ۳۱)، هه موو

تۆبه کاریک سه رفرازه، سه رفرازی ناییت تا نه وه ی فرمانی پیکراوه نه نجامی نه دات و نه وه ی نه ی لیکراوه خوی لی نه پاریزیت، خودای مته عال ده فره مویت ﴿ وَمَنْ لَمْ يَبْتَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰلِقُونَ ﴾ (الحجرات: ۱۱)، هر که س واز له فرمان پیکراوه کان بهیتت سته مکاره وه ک چۆن نه نجامدهری کاره نه ی لیکراوه کان سته مکاره، لاجوونی ناوی "سته مکار" له سه ری به تهویه یه که ده بیت که نه و دووانه ی تیدا کۆ ببیته وه، خه لکی دوو به شن: تۆبه کار و سته مکار، به شی سییه می نییه، تۆبه کاران نه مانه ن ﴿ السَّجِدُونَ الْمَكِيدُونَ الْحٰمِدُونَ السَّخِرُونَ الزَّكٰوُونَ السَّجِدُونَ الْاٰمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّكٰهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحٰفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ ﴾

و نَسِرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ (التوبة: ۱۱۲)، پاریزگاری له سنوره کانی خودا به شیکه له تهویه، تهویه کۆی هه موو نه وانیه، بۆیه نانوراه "تائب" تۆبه کار چونکه له نه هیکراوه کانه وه ده گه پیتته وه بۆ سه ر نه وه ی خودا فرمانی پیکردوه، هه روه ها له یاخیبوونه وه بۆ گوپرایه لی، به لکو گه پانه وه بۆ لای دوست و خۆشه ویستی خوی و رزگاربوونی له ده ست دوزمه که ی. دوزمه که ی دهیه ویت به دبه ختی بکات، بۆیه به حه بلی نازه لی و گیلی و نه فامی و شهوانی رایده کیشیت، به لام خودای دوستی نه و بۆ به خته وه ری و ناسوده یی نه وی ده ویت، نه و-سبحاله- خوی لای به نده که ی خۆشه ویست ده کات به هه موو نه وه ی پیداره له خودی خوی و نه وه ی بۆی رامه پتاوه، به هۆکاری نیعمه ته کانی که نایه نه هه ژماردن به نده که ی بۆ لای خوی

را ده کیشیت، له به هیزترینیان نایه ته کان له ناسوی دهر وون و گهردوون و یاسا و ریساکانی که گورانیان به سهردا نایهت و نهو وه حیهی خودا بۆ پیغه مبه رانی ره وانه کردوه له هیدایهت و روشنبینی ﴿قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ. وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ﴾ ﴿١٠٤﴾ الأنعام: ۱۰۴.

که وایوو "تهوبه" بریتیه له حهقیقهتی نایینی ئیسلام و هر هه موو نایین ده چیتته ناو ناوی "تهوبه" هوه، به م شیوهیه تۆبه کار شایسته ده بیته به وهی خوشه ویستی خودا بیته، خودا تۆبه کاران و پاکژکه رانی خوشده ویت، خودا نه وانهی خوشده ویت به فه رمانه کان هه لدهستن و خویان له نه هی لی کراوه کان به دوور ده گرن.

که وایوو تهوبه بریتیه له گه رانه وه (الرجوع) له وهی له ناوه وه و له دهره وه خودا پیی ناخۆشه بۆ نه وهی خودا پییخۆشه له ناوه وه و له دهره وه، ئیسلام و ئیمان و ئیحسان ده چنه ژیر ناوی تهوبه وه، هه رچی مه قاماتی باوه ره له تهوبه دا جیی ده بیته وه، بۆیه تهوبه ده بیته ئامانجی هه موو باوه رداریک و سه ره تا و کوتایی گه شتی به ره و خودا، وه ک پیشتر ئاماژه ی پیدرا، تهوبه نه و ئامانجه یه دروستکراوه کانی له پیناودا دروستکراوه، فه رمان پیکردن و یه کتاپه رستی به شیکه له تهوبه، به لکو مه زترین به شی تهوبه یه و بینای تهوبه له سه ر نه و دوانه ده وه ستیت.

زۆربه ی خه لکی گه ربه ی تهوبه و حهقیقهتی نازانن، چجای پیی هه لبستن له پوری زانست و کردار و حاله وه، خودای موته عال بۆیه خوشه ویستی خۆی به تۆبه کاران داوه چونکه که سانیکی تاییه تن له لای نه و.

گه ر تهوبه ناویکی کۆکه ره وه نه بوایه بۆ شه ریه تی ئیسلام و حهقیقهتی باوه ر خودای موته عال به و نه ندازه مه زنه به تهوبه ی به نده که ی دلخۆش نه ده بوو، هه موو نه وهی خه لکی قسه ی لیده که ن له مه قامات و حال بریتیه له دریزه و ورده کاری و شوینه واره کانی تهوبه.

﴿له باتل جیاده مینه وه و پاشان ده گه رینه وه بۆ حه ق﴾

داوای لیخۆشبوون (الإستغفار) دوو جوړه: تهنها و هاتوو له گه ل تهوبه، نه وهی به تهنها هاتوو: وه ک فه رموده که ی نوح (عليه السلام) له گه ل هۆزه که ی ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا﴾ ﴿١٠١﴾ يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ نوح: ۱۰ - ۱۱، هه روه ها صالح پیغه مبه ر

له‌گه‌ل هۆزه‌که‌ی ﴿لَوْلَا سَتَفِرُّوۡنَ اللّٰهَ لَمَلَکُمْ تُرَحُّوۡتَ ﴿۶۱﴾ النمل: ۴۶، هر به و جوړه نایه‌تی ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا۟ اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿۳۳﴾ البقرة: ۱۹۹، هر روه‌ها نایه‌تی ﴿وَمَا كَانَتِ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمۡ وَأَنْتَ فِيهِمۡ وَمَا كَانَتِ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمۡ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿۳۳﴾ الأنفال: ۳۳.

هاتوو له‌گه‌ل ته‌وبه‌دا: ﴿وَأَنْ اسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا۟ إِلَيْهِ يُغْفِرْكُمْ مِّنۡمَا حَسَبْتُمْ أَنۡ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَتُوبَۡتۡ كُلُّ ذِي فَضْلٍ فَضْلُهُۥ وَإِن تَوَلَّوۡا۟ فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمۡ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيۡرٍ ﴿۲﴾ هود: ۳، فرموده‌که‌ی هود له‌گه‌ل هۆزه‌که‌ی ﴿وَيَتَقَوۡمِ اسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا۟ إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيۡكُمْ مِدْرَارًا ﴿۵۲﴾ هود: ۵۲، هر روه‌ها فرموده‌که‌ی صال پیتفه‌مبه‌ر ﴿هُوَ أَشۡدُّ مِنۡ الْأَرْضِ وَأَسۡتَعۡرَكَ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوۡهُ ثُمَّ تَوَبَّوۡا۟ إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيۡبٌ مُّجِيۡبٌ ﴿۱۱﴾ هود: ۶۱، فرموده‌که‌ی شوعه‌یب پیتفه‌مبه‌ر ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا۟ إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيۡمٌ وَدُوۡدٌ ﴿۱۰﴾ هود: ۹۰.

داوای لیخۆشبوون (الإستغفار) به‌ته‌نها وهك "ته‌وبه" وایه، به‌لکو بریتییبه له خودی ته‌وبه له‌گه‌ل داوای لیخۆشبوون له‌خۆگرتن، که بریتییبه له سپینه‌وه‌ی گونا‌ه و لابردنی شوینه‌واری و خۆپاریزی له شه‌ری، نهك وهك هه‌ندیک كه‌س گومانی بۆ ده‌بن: بریتییبه له "داپۆشین" چونکه خودا نه‌وانه‌ی داوای لیخۆشبوون ده‌کن و نه‌وانه‌ش که نایکه‌ن داده‌پۆشیت، به‌لکو "داپۆشین" پتویستی ناوه‌رۆکه‌که‌یه‌تی یان به‌شیکه له داوای لیخۆشبوون، ئاماژه پیکردنی داوای لیخۆشبوون به "داپۆشین" یان به له‌ئامیزگرتنه یان به پتویستبوون.

حه‌قیقه‌تی داوای لیخۆشبوون: بریتییبه له خۆپاریزی له شه‌ری گونا‌ه، له‌وه‌وه وشه‌ی "المغفر واته‌ خووده‌ی سه‌ر" هاتوو به‌هۆی نه‌وه‌ی سه‌ر له ئازار ده‌پاریزیت، داپۆشین ده‌بیته‌ پتویستی نه‌م مانایه، نه‌گه‌ر نه، به‌عه‌مامه‌ نالین "المغفر" له پاریزگارویه‌وه، نه‌م داوای لیخۆشبوون (الإستغفار) هیه‌ ریگری له سزا ده‌کات ﴿وَمَا كَانَتِ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمۡ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿۳۳﴾ الأنفال: ۳۳، خودا سزای که‌سه‌یک نادات داوای لیخۆشبوون بکات، به‌لام نه‌و که‌سه‌ی به‌رده‌وام بیت له‌سه‌ر گونا‌ه و داوای لیخۆشبوونیش بکات نه‌وه له هیه‌ ریگه‌یه‌که‌وه داوای لیخۆشبوون نیبه‌.

له‌گه‌ل نه‌وه‌دا هیه‌ ریگریک نیبه‌ مانای "الإستغفار" داوای "غفر" پۆشین بیت، که بریتییبه له داپۆشینی نه‌نگی و ناته‌واوییه‌کی تیا‌به‌ری زیانبه‌خش، که‌وره‌ترین نه‌نگی

مرؤف و ناته‌واوی بریتیه له نه‌فامی و سته‌می، به قولایی نه‌فامی و سته‌م دوژمنه‌که‌ی رایده‌کیشیت بۆ هه‌لدیر و تیاچوون، رزگاربوونی له‌ده‌ست نه‌و دوانه به بیداری و وریایی و هه‌ولدان بۆ سوودبینین له‌وه‌ی خودا پیتی به‌خشیوه له زانست و دادپه‌روه‌ری و چاکه، هه‌ر کات به‌نده له ریزی مرؤیی خۆی بیتاگا ده‌بیت که خودا له رۆحی خۆی کردووه به به‌ردا نه‌وا داده‌به‌زیت و ده‌لکیت به زه‌وی ئاژه‌لیانه‌وه، نه‌و کاته نه‌فامی و سته‌می زیاد ده‌کات و خۆی رسوا ده‌کات.

هه‌تا گرنگی به مرؤفبوونی خۆی بدات و به بیرکردنه‌وه له به‌لگه و نیشانه و یاسا و ریساکان له ئاسۆی ده‌روون و گه‌ردووندا پشتیوانی کرد، هه‌روه‌ها به تیرامان له به‌لگه و نیشانه زانستییه‌کان که پیغه‌مبه‌رانی پی ره‌وانه کراوه کۆلییه‌وه، نه‌وا خودا لیتی خۆشده‌بیت و نه‌نگی و ناته‌واوییه‌کانی بۆ داده‌پۆشیت، له‌م ریگه‌یه‌وه له‌وه تیده‌گه‌ین خودای موه‌عال به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) ده‌فه‌رمویت ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُرِيْضَ لَكَ﴾ الفتح: ۲، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌رگیز کاریکی نه‌شی‌اوی نه‌کردووه و هه‌رگیز له خودا یاخی نه‌بووه و له فه‌رمانه‌کانی لای نه‌داوه، به‌لکو نه‌وه بریتیه له داپۆشینی نه‌نگی مرؤفایه‌تی و له‌سه‌ر بارهاتوه‌کانی به‌وه‌ی پیدراوه له زانست و هیدایه‌ت که خودا تیاياندا بالایی کردبوو له ده‌ستبه‌سه‌ردا گرتنی نه‌م سروشته مرؤییانه، چاکه له‌گه‌ل نه‌و سروشته مرؤییانه و کارکردن له‌ناویاندا، تا پیغه‌مبه‌ر بوو به چه‌کیمیکی کاملی رینوما‌یی‌کار- علیه الصلاة والسلام-

به‌لام له نزیکبوونه‌وه و هاتنی به‌کێک له وشه‌کان له‌پال نه‌وی تردا، نه‌وا داوای لیخۆشبوون (الإستغفار) بریتیه له داواکردن بۆ پارێزگاری له شه‌پی نه‌و خراپانه‌ی له رابردوودا لیتی وه‌شاهوته، ته‌ویه‌ش بریتی ده‌بیت له گه‌رانه‌وه و داوای پارێزگاری له شه‌رێک که له داهاتوودا لیتی ده‌ترسیت له کار و کرده‌وه‌ی خراپی خۆی.

لی‌ره‌دا نوو گونا‌ه هه‌یه: گونا‌هێک که گوزه‌ری کرپوه، داوای لیخۆشبوون بریتیه له پارێزگاری له شه‌ری، له‌گه‌ل گونا‌هێک که ترسی روودانی هه‌یه، ته‌ویه بریتی ده‌بیت له لیپرانێک که نه‌نجامی نه‌دا، گه‌رانه‌وه بۆ لای خودا هه‌ردوو جۆره‌که له‌خۆ ده‌گریت، گه‌رانه‌وه‌یه‌ک بۆ لای خودا بۆ نه‌وه‌ی له‌شه‌پی نه‌وه‌ی روویداوه بیپارێزیت، له‌گه‌ل گه‌رانه‌وه‌یه‌ک پارێزگاری لی بکات له شه‌پکی داهاتووی نه‌فسی خۆی و کرداره خراپه‌کانی.

هر روه‌ها گوناگوار وه که سئیک وایه که وتبیته سهر ریگه‌یکه که سهری له تیاچوونیه‌وه دهرده‌چیت و نایگه‌نیت به مهرانم، نه و فرمانی پیکراوه پشت له و ریگه‌یه بکات و بگه‌رپته‌وه بؤ سهر نه و ریگه‌یه‌ی رزگاری لیوه به‌ده‌ست ده‌هینیت و به مه‌به‌ستی ده‌گه‌یه‌نیت و سهر‌فرازی نه‌وی تیدایه.

لیرده‌دا دوو شت هه‌یه پیویسته بین: جیابوونه‌وه له شتیک و گه‌پانه‌وه بؤ سهر شتیکی تر، "ته‌ویه" تابه‌تکراوه به و گه‌پانه‌ویه و "یسفغار" یش تاییه‌ت کراوه به جیابوونه‌وه، کاتیک ههر یک له م دوانه تهنه‌ها ده‌کون هردوو ماناکه له‌خؤ ده‌گرن، بویه -خودا باشتر ده‌زانیت- به‌دوای یه‌کتردا فرمان به هردووکیان کراوه له نایه‌تی ﴿اَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ﴾ هود: ۵۲، نه‌مه بریتیه له گه‌پانه‌وه بؤ سهر ریگه‌ی حق له‌دوای جیابوونه‌وه له ریگه‌ی باتل.

هر روه‌ها "یسفغار" له دهر‌وازه‌ی لادانی زیانه و "ته‌ویه" ش داوای راکیشانی سوود و قازانجه، خودا له‌شهری گونا‌ه بیپاریزیته، ته‌ویه نه‌ویه دوا‌ی نه و پاریزیگاریه نه‌ویه خودا پئی خۆشه‌یته سهر ریگه‌ی، له تهنه‌ها بونوه‌دا ههر یه‌که‌یان مانای نه‌ویتریان له‌خؤ ده‌گریته، خودا باشتر ده‌زانیت.

﴿توبه‌ی یه‌کجاری﴾

نه‌مه‌ش به باسی توبه‌ی یه‌کجاری (توبه‌ی نصوحا) و حقیقه‌تی توبه‌ی یه‌کجاری روشن ده‌بیته‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبَةٌ إِلَى اللَّهِ تَوْبَةٌ نُّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ التحريم: ۸، خۆپاریزی له شهری خراپه- که بریتیه له سرپنه‌وه‌ی- کرد به لابرندی نه‌وه‌ی به‌نده‌هزی پیناکات، چوونه به‌هشت- که بریتیه له به‌ده‌سته‌هتانی نه‌وه‌ی به‌نده‌ه‌یه‌ویت- به‌ستراوه‌ته‌وه به‌کردنی توبه‌ی یه‌کجاریه‌وه، وشه‌ی "النصوح" له‌سهر کیشی "فعول"ه، له ناوی بکه‌ر(ناصح)ه‌وه وه‌رگراوه به مه‌به‌ستی "مبالغه" زۆرکردنی نه‌و کاره، وه‌ک "شکر و صبور"، بنچینه‌ی ماده‌ی "ن ص ح" مانای رزگارکردنی شتیکه له‌خه‌وش و غه‌شی نامۆ پئی، نه‌وه‌ش له داتاشینی گه‌وره‌تری "نصح" به‌مانای "خلص" خاوی‌نکردنه و پالفته‌کردن، یه‌کانگیر ده‌بیت، بویه "النصح" له‌ته‌ویه و په‌رسش و راویژدا بریتیه له پاک‌کردنه‌وه و پالفته‌کردنیان له ههرچی غه‌ل و غه‌ش و خه‌وش و ناته‌واوی و تیکدانه، جیبه‌جی‌کردنیان به باشترین شیوه، "النصح" دژی "الغش"ه.

عومهری کوپی خهتاب و ئوبه‌ی کوپی کهعب - خودایان لی رازی بیت - ده‌لین
(ته‌وبه‌ی یه‌کجاری: ئه‌وبه‌ی که ته‌وبه له گوناھیک بکات و پاشان نه‌گه‌پیتته‌وه سه‌ری،
وهک چۆن شیر ناگه‌پیتته‌وه بۆ گوان)).

شیخ حه‌سه‌نی به‌سه‌ری ده‌لینت: ((ئه‌وبه‌ی به‌نده له‌وه‌ی له رابردوو لیبوه‌شاوه‌ته‌وه
به‌شیمان بیت و یه‌کلابوو بیتته‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی نه‌گه‌پیتته‌وه سه‌ری)).

"الکلبی" ده‌لینت: ((ئه‌وبه‌ی که به زمان داوای لیخۆشبوون بکات و به‌دل به‌شیمان و
جه‌سته‌ی بگریته‌وه له‌و گوناھه)).

سه‌عیدی کوپی موسیب ده‌لینت ((ته‌وبه‌ی یه‌کجاری ئامۆژگاری خۆتانی پیتکه‌ن)).
وهک مانای "ناصحة للتائب" ئامۆژگاریکه‌ر بۆ ته‌وبه‌کار لیکیدایه‌وه، وهک وشه‌ی
"ضروب" ی داواشراوله "ضارب" لیدهر.

خاوه‌نانی قسه‌ی یه‌که‌م مانای "مفعول" یان پیدایه‌اته که‌سه‌ی ته‌وبه‌کار کاری
پاککردنه‌وه‌ی تیدا کرد و تیکه‌لی نه‌کرد به‌خوش و غه‌ل و غه‌ش. که‌وابوو یان به
مانای "منصوح" وهک "رکوبه، حلویه" به‌مه‌مانای "مرکوبه، محلویه"، یان به‌مانای
"فاعل" واته "ناصحة" وهک "خالصة، صادقة".

"محمد بن کعب القرظی" ده‌لینت: چوار شت ته‌وبه له ئامیز ده‌گرن: داوای لیخۆشبوون
به زمان، خۆگرتنه‌وه به جه‌سته، شاردنه‌وه‌ی بریاری گه‌رانه‌وه بۆ سه‌ر گوناھ به‌دل و
ناخ، دوورکه‌وتنه‌وه له‌هاوپی و هاوخوانانی خراب.

ده‌لینت: "نصح" له ته‌وبه‌دا سی شت له‌خۆ ده‌گریت:
یه‌که‌م: ته‌وبه‌که هه‌رچی گوناھه به‌گه‌شتی له‌خۆ بگریت و گوناھیک نه‌میتیتته‌وه ئه‌و
ته‌وبه‌یه له‌ئامیزی نه‌گریت.

دوهم: لیبران و راستگویی به‌ته‌واوی له ته‌وبه‌که‌یدا به‌جۆرێک دل‌ه‌پاوکی و سه‌رزه‌نش و
چاوه‌پوانی نه‌میتیت، به‌لکو به هه‌رچی ویست و لیبرانه‌وه‌یه ده‌ست ده‌داته
ته‌وبه‌که‌ی.

سێیه‌م: رزگارکردنی ته‌وبه‌که‌ی له هه‌رچی خوش و غه‌ل و غه‌ش و نه‌خۆشی و
نه‌نگیه‌ک که پالفته‌بوونی بشیوینیت، به‌جۆرێک ته‌وبه‌که ته‌نها ترسی خودا ویستی
گه‌یشتن به‌وه‌ی له‌لای خودایه و خۆپاراستن له‌سزای خودای له‌پشته‌وه بیت، نه‌ک

وهك كه سێك ته و به بكات كه دهیه و یت پله و پایه و ریز و کورسی و سه رو کایه تی خوی پاریزگاری لی بکات، یان بیه و یت به هویه وه پاریزگاری بکات له حال و هیز و مالی، ستایشی خه لک به ده ست به ینیت و له زه میان دوریکه و یته وه، یا خود نه فامان و ساویلکه کان به سه ریدا زال نه بن، یان له دنیا تیربو و یت، تووشی نیفلاس و ده سه و سانی بو و یت، هاوشی وه ی نه م هویه نه که دروستی ته و به که ی و پالفته بوونی بۆ خودا له که دار ده که ن.

یه که میان گریدراوه به وه ی ته و به ی لیده کات، سێیه م گریدراوه به و که سه وه ی ته و به که ی بۆ ده کات (خودای مته عال)، ناوه پاسته که یان (دووم) گریدراوه به خودی ته و به کاره که وه، "نصح" له ته و به دا بریتییه له راستکردن له ته و به دا و پالفته بوون و گشتگیرکردنی هه موو گونا هه کان، گومانی تیدا نییه نه م ته و به یه داوای لیخوشبوون له نامیز ده گریت و پیویستی ده کات و سه رجه م گونا هه کان ده سپرته وه، نه مه ش کاملترین ته و به یه، والله المستعان و علیه التکلان ولا حول ولا قوة إلا بالله.

❖ خه لاتکردنیك سه ره تا که ی بریتییه له نیلهام

ته و به ی به نده بۆ لای خودا ده وره دراوه به ته و به یه ک له لای خودا وه بۆ نه وه له پیش ته و به کردنه که ی، ته و به کردن له به نده که وه داوای نه وه ته و به یه دیت، ته و به یه کی پیشین و ته و به یه کی دوا یین، یه که م جار خودا ته و به ی لیوه رگرتوه به موله تدان و کۆمه ک و نیلهام نه و جا به نده که ته و به ی ده ستپیکردوه، بۆیه بۆ جاری دووم خودا ته و به ی لیقبوول فه رموه، وه ک وه رگرتن و پاداشت و خه لات، خودای مته عال ده فه رمو یت ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحَّبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾﴾ التوبة: ١١٧ - ١١٨، خودای مته عال رابده که یه نیت که ته و به که ی له سه ریان پیش ته و به که ی نه وانه، نه وه خودایه نه وانی کردوه به ته و به کار، نه وه ی داوا که ری ته و به که یانه، ناماژه ی تیدایه که نه وان ته و به یان نه کرد تا خودا ته و به ی بۆ بریار نه دان، حوکه که نه ری ده کریت به نه ریکردنی هویه که ی.

هاوشیوهی نه مه: هیدایه تدانی به بنده که ی پیش هیدایه ت وه رگرتنی، خودا هیدایه تی فیره تی به مروؤ به خشیه ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ ۲) إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿۳﴾ الإنسان: ۲-۳، باشترین هیدایه ت به هیدایه تی فیره ت بریتیه له بوونی بیستن و بینین و ژنه وتن، شوکرکردنی خودا له سهر نه مانه به کارهینانیا نه بۆ گه یاندنی زانیاری به دل به و جوړه دروسته ی خودا باری هیناون له سهری و دروستیکردوون، لییان تیپگات و ریکیان بخات و که لکیان لی بینیت، خوداش به وه هیدایه تی بۆ زیاد دهکات و نیعمه تی بیرکردنه وه و تیرامانی پالفته تر و نورانی تر دهن، نه وه ش سرده کیشیت بۆ تیگه یشتن له که لامی خودا و که لامی پیغه مبه ره که ی ﴿سَبَّحْتَ﴾ هه رکه س خودا نووری پی نه دات نووری نیبه .

که به بنده هیدایه تی وه رگرت نه وه هیدایه ته هیدایه تیکی تری بۆ پیویست دهکات، خودا به وه هیدایه ته پاداشتی هیدایه ته که ی ده داته وه، له پاداشتی هیدایه ت هیدایه تیکی تره که به دوایدا دیت، وه ک چۆن له سزای گومرایی گومراییه کی تره که به دوایدا دیت، خودای موته عال ده فره رمویت ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادْهُمْ هُدًى﴾ محمد: ۱۷، به که مجار هیدایه تیدان و نه وانیش هیدایه تیان وه رگت، بۆیه هیدایه تی دووه می بۆ زیادکردن، پیچه وانه که شی له لادراونی راسته شه قامی هیدایه ت له نایه تی ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ الصف: ۵، نه م لادانه ی دووه م سزایه له سهر لادانیا ن

نه م بره له نهینی دوو ناوی "الأول" و "الآخر" نه و ناماده دهکات و کومه ک دهکات، هۆ و ده رنه نجام هه ر له خودا وه یه، نه و که سه یه که به بنده کانی له خوئی به خوئی په ناده گرن، وه ک زانانترین که س به خودا ده فره رمویت ((أعوذ بك منك)) په نا ده گرم له خۆت به خۆت، به بنده تۆبه کاره و خوداش قبولو لکری ته وبه، ته وبه ی به بنده گه پانه وه یه بۆ لای سهرداره که ی دوا ی هه له اتنی، ته وبه ی خودای موته عالیش دوو جوړه: مؤله ت به که سه که بۆ تۆبه کردن، له که ل قبولو لکردنی ته وبه که ی و کومه ک کردنی .

ته وبه سهره تا و کۆتایی هه یه، سهره تا که ی: بریتیه له گه پانه وه بۆ لای خودا به گرته به ری شارپنگه ی راست و دروست که بۆ به بنده کانی راخستوه تا کو به ره زامه ندی خودا بگن، فره مانی کردوه به گرته به ری نه و شارپنگه یه به نایه تی ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ﴾ الأنعام: ۱۵۳، ﴿وَأَنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ﴿۵۳﴾ الشوری: ۵۲ - ۵۳ ﴿وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطٍ مُبِينٍ﴾ الحج: ۲۴ .

کرتایہ کہی: گہ پانہ وہی بۆ لای خودا له رۆژی دوا پیدا، گرتنه بهری نهو شارپنگی راخراوه بۆ گہ یشتنه به ههشت، هر کهس له م خانہی دویادا به تهوبه گہ پانہ وہی بۆ لای خودا، نهوا له خانہی دوا پۆژدا به پاداشته وه ده گہ پیتسه وه، ئه مه به گیکه له ته نویله کانی نایه تی ﴿ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴾ الفرقان: ۷۱، نیمای به غه وی و کهسانی تریش ده لئین: (("يعرب إلى الله متابا" واته ده گہ پیتسه وه بۆ لای خودا له پاش مردن، گہ پانہ وه به کی باش که له هرچی گہ پانہ وهی تره باشتره))، تهوبه ی به که میان که بریتیه له "ومن تاب" گہ پانہ وه به له هاوه لدانان بۆ خودا، دووه میان: بریتیه له گہ پانہ وه بۆ لای خودا بۆ پاداشت و خه لات.

ته نویلی دووه م: پاداشت فرمان ده گریته نامین، ماناکه ی: هر کهس بۆ تهوبه لیبرا و ویستی تهوبه بکات با تهوبه که ی تهنها بۆ خودا و له بهر خودا و بۆ لای خودا بیت، تهنها له بهر روهی جوانی خودا بیت نه ک شتیکی تر.

ته نویلی سییه م: مه رام و مه به ست پیویستی نه م مانایه، که بریتیه له ناگادار کردنه وهی تهوبه کار به وهی تهوبه ی بۆ ده کات و بۆ لای ده گہ پیتسه وه، ماناکه ی: با بزانیته تهوبه که ی بۆ لای کییه؟ گہ پانہ وه که ی بۆ لای کییه؟ تهوبه ده بیت بۆ لای خودا بیت نه ک بۆ لای که سینکی تر و شتیکی تر.

هاوشیوهی نه مه له سه ر به کیک له ته نویله کان، نایه تی ﴿ يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ﴾ المائدة: ۶۷، واته نهو شته بزانه که له سه ر یاخیبوون له فرمانه کانی و نه گہ یاندنی په یامه که ی سه ره له ده دات

ته نویلی چواره م: تهوبه به که مجار به مه به ست و لیبران ده بیت له سه ر نه نجامدانی، پاشان که لیبران به هیز بوو سه ریکیشا بۆ پیداگری و سووربوون کرداری تهوبه ی لیوه پهیدا ده بیت، تهوبه ی به که م به لیبران و مه به ست له نه نجامدانی و تهوبه ی دووه م به روودانی تهوبه که و سه ره لدان و نه نجامدانی، ماناکه ی: هر کهس به مه به ست و نیت و لیبران تهوبه ی کرد بۆ لای خودا نهوا تهوبه که ی بۆ لای خودایه به کار و کردار، نه مه ش هاوشیوهی فه رموده ی پیغه مبه ره (ﷺ) ((هر کهس کۆچه که ی بۆ لای خودا و پیغه مبه ره، نهوه کۆچه که ی بۆ لای خودا و پیغه مبه ره (ﷺ) ده بیت، هر کهس کۆچه که ی بۆ لای شتیکی که موکورت بیت دهستی ده که ویت، بۆ لای ئافره تیک بیت ماره ی ده کات، کۆچه که ی بۆ لای نهو شته به کۆچی بۆ کردوه))

گوناهای بچووک له خوار گوناهای گه وروهه

گوناه دابهش ده بیته بۆ گه وره و بچووک به دهقی قورشان و فهرمووده و کۆدهنگی پیشین، و به وردبوونه وه ﴿إِنْ جَحْتَنِوْا كَبَابِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفِرْ عَنْكُمْ سَعَايَكُم﴾ النساء: ۳۱، ههروهه ده فهرموویت ﴿الَّذِينَ يَحْتَبُونَ كِبْرَ الْإِنْمِرِ وَالْفُرْحَشِ إِلَّا اللَّمَمَ﴾ النجم: ۳۲، له فهرمووده یه کی سه حیحد له پیغه مبهری خوداوه ((بینج نوژده که و ئه م ههینی بۆ ئه و ههینی و ئه م ره مه زان بۆ ئه و ره مه زان ده بنه لابه ری گونا ه له نیوانیاندا، گه ره له گونا هه گه و ره کان که ناگی ری بکریت)).

ئه وه ی به ده ربی نی خاوه ن شه رع ها تووه ناوانی ئه وه به "اللمم" و "محقرات" وه ک له فهرمووده ی ((ایاکم و محقرات الذنوب))، و تراوه "اللمم" که له ئایه ته که دا ئاماژه ی پیدراوه له گونا هه گه و ره کانه، ئیمامی به غه وی و که سانی تریش باسیان کردوه .

ده لئین: مانای "الإستثناء" که ئه وه یه که جارێک گونا های گه و ره ی کرد پاشان ته و به ی لی بکات، بکه و یته ناو گونا ه و لی بیته ده ره وه، نه ک بیکات به کار و پیشه ی به رده وامی، بی نا له سه ره ئه مه هه لا و اردنی "اللمم" له دووره په ریژی و خۆدووورگرتنه وه یه، چونکه مانا که ی ئه وه یه که لیان نه وه شیتته وه، گونا هه گه و ره کانیان لی نه وه شیتته وه مه گه ره جار به جار که زوو ته و به ی لی بکه ن و نه یکه نه پیشه ی شه و و روژیان .

جمهور له سه ره ئه وه ن وشه ی "اللمم" له وشه ی "الکبائر" هه لا و رواوه، هه لا و ه رده که له جۆری دا بپراوه (المقطع)، واته به لام "اللمم" یان لی ده وه شیتته وه .

روودانی دا بپانی له دوا ی ئه ری به باش داده نیت- که زۆرینه پیچه وانه ی ئه ون- چونکه له هه لا و ه رده ی خالی کردنه وه (التفریح) دا ئه وه رووده دات، چونکه له م ئه ری ئیره دا مانای نه ری تیدا یه که بریتیه له: گونا های گه و ره ئه نجام ناده ن، بۆیه هه لا و اردنی "اللمم" ی به باش دانا .

له وانه یه ئه مه "أبا إسحاق" ی هاندا بیته بۆ ئه وه ی بلیت ((هه رچی گونا هه گه و ره یه))، چونکه بنچینه له "إستثناء" دا بریتیه له که یان دن و په یوه ست بوون (الإستثناء المتصل)، به تاییه ت که له رسته ی ئه ری دا دیت، به لام ده قه کانی قورشان و فهرمووده و کۆدهنگی پیشین له سه ره ئه وه ن که گونا هه گه و ره و بچووک هه یه .

دواتر له دوو به شدا جیاوازی که وتۆته نیوانیان ه وه، یه که میان: له "اللمم" دا که کامانه ن، دوو ه میان: له گونا هه گه و ره کان (الکبائر) ئایا ژماره یه کی دیاری کراوی هه یه، یان سنوو ری ک هه یه سنوو رداری بکات، لی ره دا شتیک ده رباره ی ئه م دوو به شه باس ده که یه ن .

﴿﴾ رافه‌ی "اللمم"

له‌سه‌ر "اللمم" له کۆمه‌ئیک له پێشیننه‌وه گۆناره‌وه ته‌وه که بریتییه له جارێک که‌وتنه ناو گونا‌ه و پاشان نه‌گه‌رانه‌وه بۆ سه‌ری، با گونا‌هه‌که‌ش گه‌وره بی‌ت، ئیمامی به‌غه‌وی ده‌لێت: نه‌مه قسه‌ی "أبي هريرة و مجاهد و الحسن" و ریوایه‌تی "عطاء" ه له ئیبن عه‌باسه‌وه، ده‌لێت -عبدالله بن عمرو بن العاص- یش وتووێه‌تی (("اللمم" له‌خوار هاوه‌لدانانه‌وه به بۆ خودا))، "السدي" یش ده‌لێت ((ئه‌بو صالح وتی: پرسیارم لێکرا له فه‌رمووده‌ی خودا "إلا اللمم" منیش وتم: ئه‌وه که‌سیکه گونا‌هێک له‌خۆده‌گرێت و پاشان ناگه‌رێته‌وه سه‌ری، پاشان نه‌مه‌م بۆ ئیبن عه‌باس باس کرد، فه‌رمووی: فریشته‌یه‌کی به‌خشنده کۆمه‌کی تۆی کردووه له‌سه‌ری))

جمهور: له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که "اللمم" له‌خوار گونا‌هه گه‌وره‌کانه‌وه‌یه، نه‌مه‌ش راسترینی به‌کێک له‌وه دوو ریوایه‌ته‌یه له ئیبن عه‌باسه‌وه، وه‌ک له سه‌حیحی بوخاریدا له "طاووس" هوه له ئیبن عه‌باسه‌وه ریوایه‌ت کراوه که ده‌لێت ((هیچ شتی‌کم نه‌بینیوه زیاتر به "اللمم" بچیت له‌وه‌ی ئه‌بو هورهیره له پێغه‌مبه‌ری خوداوه ریوایه‌تی ده‌کات: خودا به‌شی زینای له‌سه‌ر مرقۆف نوسیوه، به‌بێ چه‌نووچووون پیتی ده‌گات: زینای چاو نه‌زه‌ری حه‌رامه، زینای زمان قسه‌یه، نه‌فس ئاوات ده‌خووزی و حه‌زی لێده‌کات و داوینیش یان ئه‌وانه به‌راست ده‌رده‌کات یان به‌درۆیان ده‌خاته‌وه))، ئیمامی مسلم له "سهیل بن أبی صالح" له باوکیه‌وه، له ئه‌بی هورهیره‌وه ریوایه‌ت ده‌کات که تییدا هاتووه ((هه‌ردوو چاو زیناکه‌یان نه‌زه‌ره، هه‌ردوو گوێ زیناکه‌یان گوێگرتنه، زمان زیناکه‌ی قسه‌یه، ده‌ست زیناکه‌ی ده‌ست بۆ بردنه، لاقیش زیناکه‌ی هه‌نگاوانه بۆی)) "الکلبی" ده‌فه‌رمووت: (("اللمم" دوو رووی هه‌یه: هه‌ر گونا‌هێک خودا له دنیا‌دا "حد" ی بۆ دانه‌ناوه و له دوا‌پۆژیشدا باسی سزای بۆ نه‌کراوه، ئه‌وه بریتییه له‌وه‌ی پینچ نوێژه‌که ده‌یسپێته‌وه، گه‌ر نه‌گاته گونا‌هی گه‌وره و فاخیشه، رووی دووه‌م: بریتییه له گونا‌هی گه‌وره، موسلمان ناو به‌ناو تێده‌که‌وی و ته‌وه‌ی لی ده‌کات)) سه‌عیدی کوپی موسه‌یب ده‌لێت: ئه‌وه‌یه به‌ دلدا تێده‌په‌ریت، واته‌ پیا‌یدا گوزه‌ر ده‌کات.

حوسه‌ینی کوپی فه‌زل ده‌لێت: "اللمم" سه‌یرکردن به‌بێ مه‌به‌ست، ئه‌وه خودا لێخۆشبووه، گه‌ر جارێکی تر سه‌یری کرده‌وه ئه‌وا "اللمم" نییه، به‌لکو گونا‌ه.

"عطاء" لە ئیبن عەباسەوه ریبوایەتی کردووه، دەلێت پێغه مبه‌ری خودا (ﷺ) فەرمووی
 ((إِنْ تَغْفِرَ اللَّهُ تَغْفِرَ جَمًّا، وَأَيُّ عَبْدٍ لَكَ إِلَّا أَلْمَا))

دەستەئ سێیەم وای بۆ دەچن: کە "اللّم" ئەو یە کە لە سەردەمی نەفامیدا و پێش
 ئیسلام ئەنجامیان داوه، خودا بەو گوناھانە نایانگرت، ئەو ش چونکە هاو ئەدانە ران
 بە موسلمانان دەوت: ((ئێوه دوێنێ له گەل ئێمه ئەو هەتان دەکرد، خودا ئەم
 ئایەتەئ دابەزانند))، ئەمە قسەئ "زید بن ثابت" و "زید بن أسلم" ه.

دروست قسەئ جمهوره: "اللّم" بریتییە له گوناھئ بچوک له نەزەر و چاوداگرتن و
 ماچ و هاوشیۆه کانیان. ئەمە قسەئ جمهوری هاو ئەلان و ئەوانەئ دوائ ئەوانە، هەر
 بەو جۆره قسەئ "أبي هريرة و عبدالله بن مسعود و ابن عباس و مسروق و الشعبي"،
 ئەمە نەریئ قسەکەئ "أبي هريرة و ابن عباس" ناکات له ریبوایەتیکئ تردا کە دەلێن
 "تووشئ گوناھئ گەوره دەبێت و پاشان ناگە پێتەوه سەری"، کە وابوو "اللّم" یان
 هەردوو ماناکە یە و وشەکە دوو رووی هە یە، وەك "الکلبی" دەلێت، یان ئەبو هورهیره
 و ئیبن عەباس ئەو یە گوناھئ گەوره - یەك جار ئەنجام دەدات و سوورنابێت له سەری،
 بە لکو هە ئەئ تەمە نییە تی - گرتدە دە ئەو بە "اللّم" هوه، وایدە بینن کە گوناھ گەوره
 دەبێت و قورس و گران دەبێت کاتیک چەندین جار له کەسە کە بوە شیتەوه، ئەمە ش
 له فیهقی هاو ئەلانەوه یە - خودایان لی رازی بێت - و قوولی زانستیان نیشان دەدات،
 گومانی تیدا نییە خودا جارێک و دوو جار و سئ جار له بەندە کەئ دەبووریت، ترس
 لە سەر ئەو کەسە یە کە دەقی بە گوناھەوه گرتووه و بەردەوامە له سەری و چەند باره
 دەبیتەوه، لەو هدا شوینەواری کوشندە بوونی هە یە، سەرنجدان له واقع ئەو
 راستییە مان بۆ روون دەکاتەوه، دەگێرەوه له "علی" هوه - خودای لی رازی بێت -
 کە دزیکیان هینا بۆ لای، فەرمانئ بە برینی دەست کرد، تۆمە تبارە کە وتی: ئەئ
 ئەمیری باوهرداران، سویند بە خودا تەنھا ئەم چارە دزیم کردووه، فەرمووی: درۆ
 دەکەئ، کە دەستی بپا، فەرمووی: راستم له گەل بکە چەند جار بەم چارەوه دزیت
 کردووه؟ وتی: چەندین جار، فەرمووی: راست دەکەئ، خودا بە یە کەم گوناھ کەس
 ناگرت، یان هاوشیۆهئ ئەو یە کە فەرمووی. یە کە مین گوناھ گەر "اللّم" نەبیت ئەوا
 له رەگەز و هاوشیۆهئ ئەوه، دوو قسەکە له "ئەبی هورهیره و ئیبن عەباس" هوه
 له گەل یە کتر تە بان و جیاواز نین، خودا باشتەر دەزانیت.

ئەم وشەیه "اللهم" مانای ناو بە ناو نزیکیبونه و چوونه بەردەمی تێدایە بە فرمانەکان، دەوتریت "ألم بكذا" گەر لێی نزیك بێیتەووە و نە یگاتی، لەم روه‌وه ماچ و چاوداگرتن بە "اللهم" نابراوە چونکە لەوێ دواتر نزیك دەبێتەووە، یان دەوتریت "فلان لا یزورنا إلا لما" فلان ناو بە ناو سەردانمان دەکات، مانای وشەکه جێگیرە لەو دور روه‌وه که هاوێلان نایەتەکان یان پێی رافە کردووە، مانای نایەتەکه ﴿الَّذِينَ یَمْتَنُونَ بِكِبَرِ الْآثِرِ وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا اللَّمَمَ﴾ ئەو نەیبە که ئەوان لێی دور ناکەوێتەووە، ئەو کاتە نایەتەکه بە دورکەوتنەووە لە "اللهم" مەدحیان دەکات که ئەمەش بە هیچ رێگەیه‌ک دروست نایە، بە لکو ئەمە هەلۆاردنێکە لە ناوهرۆکی قسەکه، ماناکە: دووتویی قسەکردن باسی دابەش بوونی خەلکە بۆ چاکەکار و خراپەکار، خودا ئەمەیان بە چاکەکه‌ی پاداشت دەداتەووە و ئەو شیان بە خراپەکه‌ی سزا دەدا، پاشان باسی چاکەکارانی کرد و وەسفی کردن بەوێی لە گوناھە گەرەکان دور دەکەوێتەووە، ناوهرۆکی ئەمەش: ئەو ناییتە چاکەکار و پاداشتی چاکە‌ی نادریتەووە و لە سزای خودایی رزگاری ناییت مەگەر کەسەکه لە گوناھ‌ی گەرە خۆی بە دور بگرت، لەو بارەدا هەلۆاردنی "اللهم" باش و شیاو، گەر نەچیتە ناو گوناھە گەرەکانەووە ئەو دەچیتە ناو "الإثم والفواحش".

پێوهری هەلۆاردنە دابراوێکە (المستثنى المنقطع): ئەوێه که هەلۆاردەکه "مستثنى" لە رەگەزی لێهەلۆارێکە "المستثنى منه" هەکه‌یه، با نەشچیتە ناو خودی شتەکه‌ووە، وشەکه‌ی نە یگرتتە خۆی، وەك نایەتی ﴿لَا یَسْمَعُونَ فِیہَا لَقْوًا إِلَّا سَلَامًا﴾ مەریم: ۶۲، وشە‌ی "سلام" دەچیتە ناو کەلامەووە که لە رەگەزی "اللفظ و السلام" ه، هەر بە و جۆرە نایەتی ﴿لَا یَذُقُونَ فِیہَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾ ﴿إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا﴾ النبأ: ۲۴ - ۲۵، وشە‌ی "حمیم و غساق" دەچنە ناو چێژی دابەشیبوو، وەك لە یەكە میاندا و تریبیت: "لا یسمعون فیها شیئا إلا سلاما" هیچ نایستن تیایدا جگە لە سەلام، لەوێ دوو میان: "لا یذوقون فیها شیئا إلا حمیما و غساقا"، هەر بە و جۆرە نایەتی ﴿مَا لَهُمْ بِہِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا نَبَإَ الظَّنِّ﴾ النساء: ۱۵۷، گومان "الظن" دەچیتە ناو هەستەووە که لە رەگەزی زانست و گومان (العلم و الظن) ه.

هه ژمار کردنی گوناوه گه وره کان

گوناھی گه وره: پیشین جیاوازیان ههیه تیایدا به جیاوازییهک ناگه پرته وه بۆ جیاوازی له یه کتر و دژ به یه کتر وه ستان، قسه کانیاں له یه کتر وه نزیکه .

له هر دوو سه حیحه که ییدا، له و فهرمووده وه که "الشعبی" له عبدالله بن عه مره وه له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) ده گپرتته وه، فهرموویه تی ((گوناوه گه وره کان بریتین له: هاوه لداناں بۆ خودا، و خراپیوون له گه ل دایک و باوک، و کوشتن، سویندی درۆ)).

له دوو سه حیحه که دا له "عبدالرحمن بن ابی بکره" له باوکییه وه، له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) ((ده تانه ویت هه والتان پی بدهم به گه وره ترینی گوناوه گه وره کان؟ وتیان: به لئی، نهی پیغه مبهری خودا، فهرمووی: هاوه لداناں بۆ خودا، و خراپیوون له گه ل دایک و باوک، شانی دادابوو به رزبوویه وه و دانیششت و فهرمووی: شایه تی درۆ، نه وه نده دوویاره ی کرده وه، تا وتمان خۆزگه بیده نگ ده بوو))

له فهرمووده ی سه حیحا له نه بی وائله وه له عمروی کوپی شوره حبیله وه له عبدولای کوپی مه سعوده وه، فهرمووی: وتم ((نهی پیغه مبهری خودا (ﷺ)، چ گوناهییک مه زنترینه؟ فهرمووی: هاوه ل بۆ خودا دابنیتیت که دروستی کردوی، ده لئی: وتم: پاشان چیت؟ فهرمووی: زینا له گه ل ژنی جیرانه که تدا بکهیت، خودای موته عال بۆ به پاستزانینی فهرمووده که ی پیغه مبهر (ﷺ) نه م نایه ته ی دابه زاند ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ﴾ (الفرقان: ۶۸))

له دوو سه حیحه که دا له "ابی هریره" وه له پیغه مبهری خوداوه، فهرموویه تی ((له حهوت گوناوه گه وره تیا به ره که خۆتان بپاریزن، وتیان: نهی پیغه مبهری خودا، نه وانه کامانه ن؟ فهرمووی: هاوه لداناں بۆ خودا، سیحر، کوشتنی مرۆف که خودا حه رامی کردوه مه گه ر به مافییک، خواردنی مائی هه تیو، هه له اتن له رۆژی رووبه پوو بوونه وه ی دوژمندا، تۆمه تدانه پال ئافره تی پاکداوین و بیئاگا و باوه پدان)).

"شعبة" له سه عدی کوپی ئیبراهیمه وه ده گپرتته وه: گویم له حه میدی کوپی عبدالرحمن بوو که له ده می عه بدولای کوپی عومه ره وه -خوایان لی رازی بیت- ده یگپریه وه، نه ویش له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) فهرموویه تی ((له گه وره ترینی گوناوه گه وره کان: که سیک جنیو به دایک و باوکی بدات، وتیان: چۆن بیاو جنیو به دایک و باوکی ده دات؟

فەرمووی: جنىۆ بە باوکی پیاویک دەدات، ئەویش جنىۆ بە باوکی ئەو ئەداتەو، جنىۆ بە دایکی کەستیک دەدا، ئەویش جنىۆ بە دایکی دەداتەو)).

له فەرموودەیه کدا که "أبي هريرة" له پىغەمبەرى خوداوه دەیگىرتتەو، فەرموویەتى ((له گەورەترینى گوناھە گەورەکان: دەمدریژی و زمان خستنه ناو حورمەت و نامووسى برا موسلمانە کە یەو بە ناحەق))

عبدالله بن مسعود - خۆای لى رازی بىت - دە فەرمویت ((گەورەترینى گوناھە گەورەکان: هاوئەلدانان بۆ خودا، ئاسایش و سەلامەتى له مەکرى خودا، و رەشبینى بە بەزەبى خودا، و بێهیاوبوون له دەروو و رەحمى خودا))

سەعیدى کورپی جوبەیر دە فەرمویت ((پیاویک پرسیارى له ئىبن عباس کرد دەربارەى گوناھە گەورەکان: نایا ئەوانە حەوتن؟ فەرمووی: ئەوانە نزیکەى حەوتسەدن، بەلام له گەل داواى لیخۆشبووندا گوناھى گەورە بوونى نییه، له گەل بەردەوامبوون و سووریوونیشدا گوناھى بچوک بچوک نییه)) هەر و هەر فەرمووی ((هەر شتیک له خودا پىی یاخى بىت ئەو گەورەیه، هەر کەس شتیک له وانهى کردووه با داواى لیخۆشبوون له خودا بکات، خودا کەس لەم ئومەتە له ئاگرادا بە هەتاهەتایی ناهێلتتەو مەگەر کەستیک له ئىسلام پاشگەز بووبیتتەو، یان ئىنکاری یەکیک له فەرزەکان بکات، یاخود قەدەر بەدرۆ بخاتەو))

عەبدولای کورپی مەسعود - خۆای لى رازی بىت - ((ئەو هی خودا له سورەتى "النساء" دا نە هی لیکردووه له سەرەتایەو تا ﴿إِنْ جَاءَنِوْا كَبَابِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفَرُ عَنْكُمْ سَعْيَاكُمْ﴾ النساء: ۳۱، بریتین له گوناھى گەورە))، "علي بن أبي طلحة" دەلێت: گوناھى گەورە هەر گوناھیکە خودا بە هەر پەشەى ئاگر کوتایی پى هینابىت، یان بە خەشم و تووڕەبى، یان بە نەفرەت، یان سزا.

"ضحاک" دەلێت: ئەو گوناھانەن کە خودا هەر پەشەددى لەسەر داناون، یان سزا له دواڕۆژدا، حوسەبى کورپی فەزەل دەلێت: ئەو هی خودای مۆتەعال له قورئاندا بە گەورە (کبیر) ناوی بردووه، یان بە مەزن (عظیم)، هاوشیوەى ئەمانە ناوی هیناون گوناھى گەورەن، وەك ﴿إِنَّهُ كَانَ حُبًّا كَبِيرًا﴾ (۲) ﴿النساء: ۲﴾ ﴿إِنْ قُلْتُمْ كَانَ خِطَاًا كَبِيرًا﴾ (۳۱) ﴿الإسراء: ۳۱﴾ ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۳) ﴿لَقَمَان: ۱۳﴾ ﴿إِنْ كَذَّبْنَا﴾

عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يوسف: ٢٨ ﴿سُبْحٰنَكَ هٰذَا بُهْتَنٌ عَظِيْمٌ ﴿١٦﴾﴾ النور: ١٦ ﴿وَإِنَّ ذٰلِكَ لَمَّا كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمًا ﴿٥٣﴾﴾ الأحزاب: ٥٣

مالىكى كوپى مېغول دەلئىت: گوناھ گە ورەكان (الكباش) برىتپە لە گوناھەكانى ئەلى بىدعە، خرابەش (السيئات) برىتپە لە گوناھى ئەلى سوننە.

دەلئىم: دەپە وئىت بئىت بىدعە لە گوناھ گە ورەكانە، بەلكو زۆر گە ورەترە لە گوناھە گە ورەكانى ئەلى سوننە، گوناھە گە ورەكانى ئەلى سوننە وەك گوناھى بچووك وان بەراورد بە گوناھى ئەلى بىدعە، ئەمە ماناى قسەى ھەندى لە پېشپىنە: بىدعە خۆشەويستەرە لای ئىبلىس لە ياخىبوون، چونكە بىدعە تەوبەى لى ناكرىت، بەلام ياخىبوون تەوبەى لى دەكرىت.

دەستەپەك دەلئىن: گوناھى بچووك ئەو پەك دەكە وئىتە خوار دوو سنوور (حد) ەكە وە، گوناھى گە ورەش ئەو پەكە بەكەك لە دوو سنوور (حد) ەكە بىگىرئە وە.

مەبەستىيان بە دوو سنوورەكە سزای دونيا يان دواپۆژە، ھەر گوناھەك سزايەكى شەرىى سنوورارى لە دونيادا بۆ دانراپئىت، وەك زىنا و ئارەق خواردنە وە دزى و تۆمەت، يان ھەر پەشەى دواپۆژى لە سەر بئىت، وەك خواردنى مالى ھەتپو و خواردنە وە لە قاپ و قاچاغى زىو و ئالتون و خۆكوژى و ناپاكي لە ئەمانەت، و ھاوشپۆھى ئەمانە، ھەموو ئەوانە لە گوناھە گە ورەكانن، ئىبىن عەباس-خويان لى رازى بئىت- راستى فەرمووە لە وتنى ((ئەوانە لە ھەتسەد نزيكترن تا لە ھەتە وە))

چاگەى گوناھكار شفاعەتى بۆ دەكات

لئەردا خالئىك ھەپە دەبئىت زۆر لئى بەناگابىن، ئەو ھەش ئەو پەكە گوناھى گە ورە ھەندى جار ھەيا و ترس و بە گە ورە زانىنى گوناھەكەى بەدوادا دئىت و اى لئىدەكات پاشكۆى گوناھە بچووكەكان بكرئىت، لەوانە پە گوناھى بچووك كەمى ھەيا و بئىپاكي و نەبوونى ترس و سووك تەماشە كردنى لە گەلدا بئىت و اى لى بكات بئىتە پاشكۆى گوناھە گە ورەكان، بەلكو لە لوتكەى گوناھە گە ورەكاندا دەپەدەنئىت.

ئەمە كارئەكە بۆ دل دەگەپتە وە، بركى زياترە لە كردارەكە، مۆؤ ئەو لە دەروونى خۆى و خەلكانى تردا دەخوئىنئە وە.

هر به و جزره خودا له کهسی خۆشهویست و چاکه کار ده بوری که له وانه به له کهسانی تر هه مان گونا نه بووریت، لی بووردهیی بۆ هندی کهس هه به و بۆ هندیکی تر به و جزره نییه.

گویم له "شیخ الإسلام ابن تیمیة- قدس الله روحه" بوو، ده یفه رموو: سهیری موسا بکه- صلوات الله وسلامه علیه- له وحه کانی هه لدا که کهلامی خودای تیدا بوو، خودا به دهستی خۆی نووسیبوی و شکاندنی، ریشی پیغه مبه ریکی وه ک خۆی راکیشا، ئه و کهسهش هاروون بوو، زله یه کی دا له چاوی "ملك الموت" و چاویکی ده رکرد، لۆمه ی په روه ردگاری کرد له شهوی نیسرادا به هۆی "محمد" وه (ﷺ) و به رزکردنه وه ی به سه ر ئه ودا، په روه ردگاری هه موو ئه وانه ی لی قبول ده کات، خۆشی ده ویت و ریزی لی ده نیت، چونکه بۆ خودا له و مه قامه مه زمانه دا هه ستاوه و رو به پووی خراپترین دوژمنی خودا بوه ته وه و فه رمانی خودای پیگه یاندوه، چاره سه ری هه ردوو ئومه تی قیبتی و به نی نیسرائیلی به باشترین شیوه چاره سه ر کردوه، ئه و کارانه وه ک موویه ک وایه له ده ریایه کدا.

سهیری "یونس بن متی" بکه ئه و مه قامانه ی نه بوو که موسا هه بیوو، ته نها یه ک جار په روه ردگاری خۆی تووپه کرد، گرتی و له سکی حوتیکدا به ندی کرد، ئه وه ی لی قبول نه کرد که له موسای قبول کرد، جیاوازی هه به گه ر ته نها یه ک گونا نه نجم بدات و چاکه ی نه بیت شفاعه تی بۆ بکات له گه ل که سیک گونا هیک ده کات و چاکه ی هه به بۆ ئه وه ی شفاعه تی بۆ بکات، وه ک وتراوه:

وإذا الحبيب أتى بدين واحدا جاءت محاسنه بألف شفيع

(گه ر خۆشه ویست گونا هیک بکات چاکه کانی به هه زار تکا کاره وه دین)

کرداری چاکه له لای خودا شفاعه تی بۆ خاوه نه که ی ده که ن، گه ر که وته ناو ته نگانه وه یادی ده که ن، خودای موه عال ده رباره ی "ذی نون" ده فه رمویت ﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسْتَجِيبِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَيْتَ فِي بَطْنِهِ إِذْ يَوْمَ يُنْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ الصافات: ١٤٣ - ١٤٤، فیرعه ون که پیشینه به کی خیر و چاکه ی نه بوو تا کو شفاعه تی بۆ بکات وتی ﴿أَمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ يَا إِبْرَاهِيمَ ﴿٩٠﴾ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ یونس: ٩٠، به لام جبریل (ﷺ) پی پی فه رموو ﴿وَالتَّنَّ وَفَدَّ عَصِيَّتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْعِدِينَ ﴿٩١﴾ یونس: ٩١.

بۆیه هر کهس تاي ترازووی چاکه کانی قورستر بوو له خرابه کانی رزگاری بووه و سزا نادریت، خرابه کانی پی ده دریتته وه له پیناوی چاکه کانیدا، بۆیه له گونا هانیکی کهسی به کتاپه رست خۆشده بیته که هه مان گونا له هاوه لدانه ران خۆش نابیت، چونکه به کارتیک هه ستاوه که خودا پی خۆشه و ئه وهش داوا ده کات که لیتی ببوریت و چاوپۆشی لیبکات، هه تا به کتاپه رستی که سه که مه زنتر بیت لیخۆشبوونی خودایی بۆ ئه وه ته واوتره، هر کهس به خزمه تی خودا گه یشت و هه یچ جۆره هاوه لتیکی بۆ بریار نه دا بیت، خودا له هه موو گونا هه کانی ده بوریت، هه رچه نده زۆرین و له سه ریان سزا نادریت.

ئیمه نالین هه یچ کهس له ئه هلی به کتاپه رستی ناچیتته ناو ئاگره وه، به لکو زۆر له وانه به گونا هه کانیان ده چنه ناو ئاگره وه و به ئه نده زه ی گونا هه که ی سزا ده دریت، پاشان له ئاگر دیتته ده ره وه، دژایه تی له نیوان ئه وه دوانه دا نییه هه ر کهس زانیاری ته واوی هه بیت به وه ی پشتر باسما ن له باره وه کرد.

لیره دا ده مانه ویت رۆشنگردنه وه یه بده یین به هۆی مه زنی مه قامه که له پیویستی زۆر به م بابه ته. بزانه تیشکی "لا إله إلا الله" ته م و مژ و هه وری گونا به ئه نده زه ی هه یز و رووناکی و لاوازی ئه وه تیشکه ده ره وینیتته وه، نووری خۆی هه یه و جیاوازی خه لگی له و نووره - له پووی به هه یزی و لاوازییه وه - مه گه ر ته نها خودا بۆ خۆی هه ژماری بکات. هه یانه: نووری "لا إله إلا الله" وه ک خۆر وایه له ناو دلیدا.

هه یانه: وه ک ئه ستیره یه کی دره وشاوه و پرشنگدار.

هه یانه: نووره که ی وه ک مه شخه لتیکی مه زن وایه.

هه یانه: وه ک چرایه کی رۆشن، هه شیا نه وه ک چرای کز و لاوازی.

بۆیه له رۆژی دوایدا له لای راست و له به رده میانه وه نوور په ییدا ده بیت، به و ئه نده زه یه و به پی بوونی نووری وشه ی "لا إله إلا الله" له دلایندا له پووی زانست و کردار و مه عریفه و حاله وه.

تا نووری ئه م وشه یه گه وده بیت و رۆشنتر بیت گومانه کان و حه زه کان زیتر ده نوسینیت به پی به هه یزی و توندی نوره که. ته نانه ت له وانیه بگاته حالیک نه گومان و نه حه ز و نه گونا بوونیان نه مینیت بیانسووتینیت، ئه مه حالی کهسی راستگۆیه له به کتاپه رستییه که یدا که هاوه ل بۆ خودا بریار نادات، هه ر گونا هه و حه ز

و گومانىك لىي نزيك بىيئەو دەيسوتىنئيت، ئاسمانى باوهرى به ئەستىرە پارىزراوە دژ به ھەر دزىك بىهويئ لہ چاکەکانى بەرئيت، دزەكە ناتوانئيت دەستى خۆى بوەشىنئىك لەپەر و لەبارى بىئاگايى ئەودا نەبئيت كە بەسەر ھەموو مروفئىكدا گوزەر دەكات، كە بەئاگاہاتەو و ئەوہى زانى كە لىي دزراوە لەدەستى دزەكە وەرئيدەگرئتەو، يان بە كۆششى زۆرتر چەند بەرانبەر بەوہى لىي دزراوە چاکە زياد دەكات، ئەو بە ھەمىشەيى لەگەل دزى جىن و ئىنسا بەو جۆرە مامەلە دەكات، وەك ئەو كەسە نىيە خەزئنەكەى خۆى بۆيان دەكاتەو و پشت ھەلدەكات لىي.

يەكتاپەرستى تەنھا ئەوہ نىيە بەندە دان بەوہدا بنئيت كە ھىچ دروستكەرىك بوونى نىيە جگە لە "اللہ"، خودا پەرورەدگار و مەلىكى ھەموو شتىكە، وەك چۆن بىتپەرستان دانىيان بەوہدا دەنا و لەگەل ئەوہشدا ھاوہلدانەر بوون، بەلكو يەكتاپەرستى "خۆشەويستى خودا و فەرمانبەردارى و ملكەچى و كەمالى چوونە ژىر بارى گوپرايەلى و ئىخلاص لە بەندايەتى و پەرسش و خوداويستى لە قسە و كردار و لىگرتنەو و پى بەخشىن و خۆشەويستى و رق" دەگرئتە خۆ، ھەموو ئەمانە خاوەنەكەيان و ھۆكارى بانگەكەر بۆ ياخىبوون و سووربوون لەسەر گوناھ لە يەكتر دوور دەخەنەو، ھەر كەس ئەمە بزائئيت لە فەرموودەكەى پىغەمبەر (ﷺ) تئيدەكات كە دەفەرئويت ((خودا كەسىكى لە ئاگر حەرام كر دووہ بئيت: "لا إله إلا الله" بە وتنى ئەوہ تەنھا رووى خوداى مەبەست بئيت))، لەم شىوہە فەرموودەى زۆر ھاتووہ كە لای ھەندى كەس تىكەلى دروست كر دووہ و تەنانەت ھەندى كەس پىيان وايە كە نەسخرابنەو، ھەندىكىش وا گومان دەبات بەر لە ھاتنى "بكە و مەكە" و جىگىر بوونى شەرع و ترابئيت.

رافەكەرى شەرع-صلوات اللہ و سلامه عليه- بەدەستھىنانى ئەوہى تەنھا بە وتنى زمانەوہ نەبەستۆتەو، چۆنكە ئەوہ پىچەوانەى زانراوہ بە ناچارى لە ئايىنى ئىسلامدا، دوورووہكان بە زمان دەيانوت، بەلام لە ژىرەوہ و لە ناخەوہ رەدىيان دەكردەوہ، لەگەل ئەوہشدا ئەوان لە قولترينى قولايىبەكانى دۆزەخدان، پىويستە وتنى دل و وتنى زمان ھەردوو ھەبن، وتنى دل داوا دەكات وشەكە بزائئيت و بناسرى و بەراست دابنئيت، زانينى حەقىقەتى ئەوہى وشەكە لە ئامىزى دەگرئيت لە

نه ری و ئه ری، ناسینی حه قیقه تی خواوه ندی و نه ریکراو له هه رچی که س و شته جگه له خودا، تایبه تکراو به خوداوه که نه شیاوه و نابیت بۆ که سان و شتانیگ جگه له خودا جیگیر بکریت، راوه ستانی ئه م مانایه له دلدا به زانست و مه عریفه و یه قین و حاله وه وا له که سه که (ویژه ره که) ده کات له ئاگر حه رام بییت، هه ر قسه یه کی رافه که ری شهرع پاداشتی له سه ر جیگیر کرابیت ئه وه قسه یه کی تیز و ته واوه، وه ک فه رموده ی ((هه ر که س له رۆژیکدا سه د جار بلّیت: "سبحان الله و بحمده" گوناوه کانی لی هه لده وه رین، یاخود له گوناوه کانی خو شه بن، با وه ک که فی ده ریا زۆر و زه به ند بن))، ئه مه به ته نها و تنی زمان دانامه زریت.

به لی که سیک به زمان بیلیت و له ماناکه ی بیئاگا بیته و پشته له تیرامانی کرد بیته و دل و زمانی یه کانگیر نه بن و پایه و حه قیقه تی ئه و وتنه نه زانیت، له گه ل ئه وه شدا هیوای به پاداشت هه بیته، به ئه ندازه ی ئه وه ی له دلیدایه له گوناوه کانی هه لده وه ریته، باشی و چاکی کار و کرده وه کان به وینه و ژماره نییه، به لکو به وه ی له ناو دلدایه، ئه و کاته وینه ی دوو کاره که (کاری دل و کاری زمان) یه ک وینه ده بیته، به لام جیاوازی نیتوانیان وه ک جیاوازی نیتوان ئاسمان و زهوی وایه، دوو پیاو له نوێژدا مه قامی وه ستانیا ن له یه ک ریزدایه، به لام جیاوازی نوێژه کانیا ن ئاسمان و ریسمانه .

تیرابمیته له و حه قیقه تی باوه ریه ی له دلی بکوژی سه د که سه که دا سه ریه لدا و سه رقالی نه کرد له رویشتن به ره و گونده باشه که، ئه و باوه ریه وای لیکرد که ئه و له سه ره مه رگدا بوو- سنگی به ره و گونده باشه که وه ریگی پریته و چاره سه ری سه ره مه رگی خۆی بکات، ئه مه شتیکی تر و باوه ریکی تره، بۆیه کرایه پاشکۆی گونده باشه که و له خه لکه که ی سه ر ژمیتر کرا.

نزیك له مه ئه وه ی له دلی ئافه ره ته پيسداوینه که دا سه ریه لدا، که سه گیتی بینی له تینویتییدا خۆلی ده خوارد، له و کاته دا به دل- له گه ل نه بوونی ئامیریک بۆ هه لگوزینی ئاو و سه رچاوه یه له ئاو و نه بوونی که سانیک له ده ور به ر کاره که ی بیته مایه ی ریا- وای لیکرد خۆی بخاته به ر مه ترسی و دابه زیت بۆ ئاو بیره که و خوفه کانی پر بکات له ئاو و گوئی نه داته خراپوونی خوفه کانی، هه ردوو خوفه که ی به ده م هه لگرت که پرپوون له ئاو تا به بیره که دا بتوانیت سه ر بکه ویت، پاشان خۆ به که م زانینی له به رده م ئه و

مهخلوقه دا که خه لکی راهاتوون لئی بدهن، خوفه کانی بدهستی خوی گرت تا سهگه که ناوی خوارده وه، به بی نه وهی چاره پروانی پاداشت و شوکرتک بکات، نووری نه م بپه له یه کتاپه رستی هه موو کاره خراپه کانی سوتاند و خودا لئی خوشبوو. کار و کارکه ر به م جوړه یه له لای خودا، که سی بیتاگا بیتاگایه له م ماده کیمیاوییه پیر نهینیییه، گه ر که ردیله یه کی بخریته سه ر چیا یه که له نوحاسی کاروکرده وه کان ده یانگوریت بۆ زپ، خودا کۆمه کی هه مووان بیت.

به رزی مه نزیله وریای زۆرتری دهویت

گه ر بو تریت: باسی نه وه تان کرد خوشه ویست لیبور دنی بۆ خوشه ویسته که ی خوی وه که لیبور دنی نییه بۆ که سانی تر، شتیک له دۆسته کانی ده بوریت که له که سانی تر نایبوریت.

نه وهی باستان کرد دروسته، هه ر نه وهش به پیتی حیکمه ت و به خشین و چاکه ی خودایه، به لام چی له و سزا چند به رانبه ره ده که ن، که هه ره شه ی پیکراوه له مه ر نه وانه ی شتیکیان لیبوه شیتته وه خودا پیتی ناخوش بیت، وه که ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ مِنْ بَنِيْ اٰدَمِ لَا يَخَفْ اَنْ يَّكُوْنَ مِمَّنْ يَّغْتَابُ الْمَوْتَةَ لَا يَمْلِكُ لَكَ بِهَا مِنْ شَيْءٍ لَّيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ وَّ لَا هُمْ عَلَيْكَ اَعْمٰرًا ۝۷۴﴾ (الاحزاب: ۳۰) ﴿وَلَوْلَا اَنْ نَّبْنٰتَكَ لَفَذَكَّتْ تَرَكَّنْ اِلَيْهِمْ شَيْۤا قَلِيْلًا ۝۷۵﴾ (الاسراء: ۷۴ - ۷۵)، واته گه ر جیگیر کردنی ئیمه نه بوایه بۆ تو خه ریک بوو شتیک کی که م به لایاندا لابه ی و مه یلیان پی بده ی، گه ر نه وه شت بکردبایه نه و چه ند به رانبه ر سزای دنیا و دوارۆژمان ده دایت، واته سزای دنیا و دوارۆژمان بۆ زیاد ده کردی، هه روه ها ده فه رمویت ﴿وَلَوْ نَقُوْلْ عَلَيْنَا بَعْضَ الْاَقْوَابِ ۝۷۶﴾ (الاحزاب: ۷۶) ﴿لَا خُدٰنَا مِنْهُ بِالْاَيْمِيْنَ ۝۷۷﴾ (الاحزاب: ۷۷) ﴿ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْاَوَّلِيْنَ ۝۷۸﴾ (الحاقة: ۴۴ - ۴۶)، واته گه ر شتیک له خوی وه بهینیت، نه و لای راستی ده گرین و شاره گی دلئی نه برین و تیا یه بهین، خودا پاریزگاری لیکرد له وهی که ردیله یه که مه یل له دلیدا به رانبه ر به وانه بوونی هه بیت، یان قسه به ده م خودا وه هه لبه سیت، زۆن نه وانه ی مه یل به دوزمنانی خودا ده دن و درۆ به ده م خودا وه هه لبه ستن و خودا په تی بۆ شلکروون و مؤله تی داون و گوئیان پی نادات، وه که خاوه ن بیده کان و درۆ هه لبه ستن به ده م ناو و سیفات و ئایینی خودا وه.

ئەوھى لە چىرۆكى حەزەرتى يونس باستان كرد لەم دەروازەيە، تۆرەبوونىكى لى
قبولنەكرا، لەو پىناوھدا لە سكى حوتىكدا بەندكرا، بەسە بۆ ئىمە حالى باوكى
مروفايەتى كە تەنھا يەك پارووى لى قبولنەكرا و ھۆى وەردەرنانى بوو لە بەھەشت.
وہلام: ئەمەش ھەر بەو جۆرە راست و دروستە، دژيەتى لە نىوان ئەو دوانەدا نىيە، ئەو
كەسەى نىعمەتى خوداى لەسەر تەواو بوو بە شتىك تايبەتى كردۆتەوہ كە بە
كەسىكى تىرى نەبەخشيوہ لە پىدانى شتىك كە خەلكانى تر لى مەحرۇمن، بە
نىعمەت بە ھۆى خۆشويستەوہ بەسەريدا رزاوہ و تايبەتكراوہ بە رىز و گەورەيى،
نزىكى لە خودا پى بەخشاوہ و خراوہتە مەنزىلەى دۆستىكى خۆشەويست حالى ئەو
كەسە لە پارىزگارى پلەى دۆستايەتى و نزىكى و تايبەتكردنەوہ داوا دەكات پلە و
پايەى خۆى پارىزگارى لى بكات لە كەمترىن تىكدەر و رىگر، لەبەر گرنىگيدانى زۆر بەو
كەسە و نزىكى زۆرى لە خوداوہ و بوون بە بەشى خودا و ھەلبىژاردنى لەلای ئەوہوہ
بەسەر خەلكانى تردا مافى دۆست و سەردارەكەى بەسەريبەوہ زۆر زىاتر و
نىعمەتەكانى گەورەترە، بۆيە داوا لەو كەسە لەسەر و داوا لە كەسانى ترەوہيە، گەر
بىناگابىت و بەپى پلەى خۆى ھەلسوكەوت نەكات بە جۆرىك ئاگادار دەكرىتەوہ كە
كەسىكى دوورى لەبەلا بەو جۆرە ئاگار ناكرىتەوہ، وەك چۆن لىبوردنىك بۆ ئەو ھەيە
بۆ كەسانى تر دەستەبەر نابىت، بۆ لە حەقى ئەودا ھەردوو مامەلەكە كۆدەبىتەوہ.

لاگردنەوہى بەلای ئەم مانايەدا لە شەرعدا دەرکەوتوہ، كاتىك حەددى ئەو كەسەى
نىعمەتى ھاوسەردارىيە ھەيە كاتىك دەستى بۆ زىنا برد برىتييە لە رەجمکردن، بەلام
حەددى ئەو كەسەى ئەم نىعمەتەى نىيە برىتييە لە جەلڈکردن.

پاكىتى بۆ خودايەك حىكمەتى لە بوون و بپيار و پاداشت و سزادا زىرى خاوەن
زىربىەكانى سەرسام كردوہ و شاىەتى دەدەن كە خودا دادپەرورەترىن دادوہرە.

لله سر تحت كل لطيفة فآخر البصائر غائص يتملق

(لەژىر ھەر وردەكارىيەكدا نەيىبىيەكى خودايى خۆى حەشارداوہ، خاوەن
رۆشنىبىيەكان لە ئاستىدا قورگيان دەگىرى و خۆيان دەبەنەوہ بەرەوہ)

جۆرەكانى حەرام

بەندە شايستەى ناوى "تۆبەكار" نابىت تا بە تەواوى لە ھەموو جۆرەكانى حەرام پالفتە دەبىت.

ئەوانەش دوازە جۆرن و لە قورئاندا باسيان كراو: بىباوھى، ھاوھلدانان، دووھوى، لادان(فسوق)، ياخييون، تاوان، دوژمنايەتى، خراپەى گەرە، مونكەر، دەستدريژى، قسەكردن لەسەر خودا بەبى زاست، گرتنەبەرى رىگەكە كە رىگەى باوھرداران نەبىت.

ئەم دوازە جۆرە خولگەى ھەموو ئەوانەى كە خودا حەرامى كردوون، ھەموو دونيا بە گشتى روو لەمانە دەكەن، جگە لە شوينكەوتەى راستەقینەى پىغەمبەران-صلوات اللہ وسلامه عليهم- لەوانەى كە سىكدا زۆرىنەى يان كەمىنەى بوونى ھەبىت، يان دانەكە، لەوانەى ئاگامى ھەبىت بە بوونى ئەوانە لە خۇيدا، يان بىئاگابىت.

تەوھى يەكجارى: برىتيە لە رزگاربيون لەوانە، خۇپارىزى و خۇلادان لە كەوتنەوھ ناويان، تەنھا ئەوانەى ئەم حەرامكراوانە دەناسن تواناى خۇپارىزىيان ھەى.

ئىمە باسيان لەبارەوھ دەكەين و ئەوھى كۆدەنگى لەسەرە و ئەوھى جىاوازى دەيخەينە روو، تاكو سنوور و حەقىقەتيان رۆشن بىتەوھ، خودا كۆمەك و يارمەتيدەرە بۆ ئەوانەى دواى ئەمانە دىن، وەك چۆن كۆمەكى كردوھ، ولا حول ولا قوۋة إلا باللہ.

ئەم بەشە لە بەسوودترىن بەشەكانى ئەم كىتەبەى، بەندە لە ھەموو شىتەك زىاتر پىويستى پىتەى.

بىباوھرىيەك كە نزمترە لە بىباوھرىيەكى تر

بىباوھرى دوو جۆرە: بىباوھرى گەرە و بىباوھرى بچوك.

بىباوھرى گەرە: سەردەكىشىت بۆ مانەوھى ھەتاھەتايى لە ئاگرادا.

بىباوھرى بچوككىش: شايستەبوونى ھەرپەشەى چوونە ناو ئاگرە بەبى مانەوھى ھەتاھەتايى، وەك لە فەرموودەىكى پىغەمبەردا(ﷺ) ھاتوھ ((دووشت لە ئوممەتى مندا بىباوھرىيان پىتەوھ، تانە لە رەچەلەك لەگەل شىنوشەپۆر بۆ مردو))، ھەرەھا

فەرموودهی ((هەر کەس هاتە لای کاهینێک یان فالچییهک باوەری کرد بەوەی دەلیت، ئەو بێباوەر بوو بەوەی بۆ سەر محمد دابەزیو))، هەرەها فەرموودهی ((لەدوای من مەگەرینەو بۆ بێباوەرپیون، هەندیکتان بدن لە گەردنی هەندیکی تەرتان))، ئەمە تەئویلی ئیبن عەباس و هاووانە بە گشتی لەسەر ئایەتی ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ (المائدة: ۴۴)، ئیبن عەباس دەفەرمویت: ئەو کوفەر نییە لە ئایینی ئیسلام دەریبکات، بەلکو ئەگەر ئەنجامیدا ئەوا کوفری پێوێه، وەک ئەو نییە کە سێک کوفری بە خودا بە روژی دوایی کردبیت. "طاووس"یش هەر بەو جورە دەلیت، "عطاء"یش دەلیت ((ئەو کوفریکە لە خوار کوفریکی ترەو، ستمیکە لە خوار ستمیکی ترەو، لادانیکە لە خوار لادانیکی ترەو))

لەوانە: ئایەتەکی بەو تەئویل کردوو کە حوکم پێ نهکردنەکی، بەهۆی بێباوەرپیوه بیت، ئەو هەش قەسە "عکرمە"یە، کە تەئویلیکی رەدکراوێه، چونکە هەر خودی بێباوەرپیوهکی بێباوەرپیوه، جا حوکمی پێ بکات، یان حوکمی پێ نهکات. لەوانە: ئایەتەکی تەئویل کردوو بە وازهێنان لە هەموو حوکمی خودا، دەلیت: حوکم بە یەکتا پەرستی و بە ئیسلامیش دەچیتە ناو ئەو وازهێنانەو، ئەمە تەئویلی "عبدالعزیز الکسانی" ه، ئەمەش دیسان دووره، چونکە هەرەشەکە لەسەر نهڕیکردنی حوکمە بە "دابەزینراو" کە، کە بریتییە لە پەخستنی حوکمەکی هەمووی یان بەشیکی.

لەوانە: ئایەتەکی تەئویل کردوو بە پێچەوانەیی دەقی ترەو، بە ئەنقەست و بەبێ ئەوەی پێی نەزان بیت، هەلە لە تەئویلدا نییە، ئیمامی "بەغوی" لە زانایانەو بەگشتی ئەمەیی باس کردوو.

لەوانە: ئایەتەکی بەسەر ئەهلی کیتابدا تەئویل کردوو، ئەو هەش رای "قتادة و ضحاک" و کەسانی تر، ئەمەش دیسان دووره، پێچەوانەیی ئاشکرای مانای ئایەتەکیە، بۆیە ئەو بۆچوونە هەلناگریت.

لەوانە: ئایەتەکی بە بێباوەرپیوه کە رافە کردوو کە خاوەنەکی لە ئیسلام دەردەکات.

رای دروست: حوکم کردن بەشتیک جگە لەوەی خودا دایبە زاندوو دوو جور بێباوەری لەخۆ دەگریت: کوفری بچوک و کوفری گەورە بەپێی حالی فەرمانپەر واکە. گەر ئەو

باوه‌پی و ابوو حوکم کردن به‌وهی خودا داییه‌زاندووه له‌و رووداوه تاییه‌ته‌دا پتویسته، به‌لام به‌هۆی یاخیبوونه‌وه لئی لادا له‌گه‌ل دان نان به‌وه‌دا که شایسته‌ی سزادانه، نه‌مه کوفری بچوکه، گه‌ر باوه‌پی و ابوو که کارکردن به‌ حوکمی خودا پتویست نییه، نه‌و نازاده تیایدا له‌گه‌ل بوونی یه‌قین که نه‌وه حوکمی خودایه، نه‌مه بریتیه له کوفری گه‌وره، گه‌ر نه‌یزانی و هه‌له‌ی تیدا کرد: نه‌و هه‌له‌کاره و حوکمی هه‌له‌کار ده‌دریت به‌سه‌ریدا.

مه‌به‌سته‌که: هه‌موو یاخیبووه‌کان له‌ جووری کوفری بچوکن، نه‌و کارانه پتچه‌وانه‌ی شوکن که بریتیه له‌ کارکردن به‌ گوێپایه‌لی.

کوفری گه‌وره: پینچ جوړه: کوفری به‌درۆزانین، و کوفری لوتبه‌رزی و خو لیبایبوون له‌گه‌ل به‌پاستزانین، کوفری پشته‌لکردن، کوفری گومان، کوفری دووپوویی.

کوفری به‌درۆزانین: بریتیه له‌ باوه‌پی به‌درۆزانینی پتغه‌مبه‌ران، نه‌م به‌شه له‌ بیباوه‌پان که‌من، خودای موته‌عال پتغه‌مبه‌ره‌کانی خوئی پالپشت کردووه و به‌لگه و بورهانی له‌سه‌ر راستیتی نه‌وان پی به‌خشیون و کردوونی به‌ برینی بیانوو و پاساوی مرۆف، خودای موته‌عال له‌مه‌ر فیرعون و هۆزه‌که‌ی ده‌فه‌رمویت ﴿وَحَمْدُهَا وَاسْتَفْتَتَهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَطُورًا﴾ النمل: ۱۴ ﴿فَأَنَّهُمْ لَا يُكذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِعَاقِبَتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾ الأنعام: ۲۳، گه‌ر نه‌مه به‌ بیباوه‌پی به‌درۆزانین ناوینین دیسان دروسته، چونکه به‌درۆزانینه به‌ زمان.

کوفری لوتبه‌رزی و خو لیبایبوون: وه‌ک کوفری ئیبلیس، نه‌و فه‌رمانی خودای ره‌ده‌کرده‌وه و ئینکاری نه‌ده‌کرد، به‌لکو به‌ لوتبه‌رزی و له‌خو بایبوونه‌وه، له‌م جوړه بیباوه‌پیه بیباوه‌پی نه‌وانه‌ی پتغه‌مبه‌ر به‌راست ده‌زانن و نه‌وه‌ی له‌لای خوداوه هیتاویه‌تی به‌ره‌وای ده‌زانن، به‌لام به‌هۆی لوتبه‌رزی و له‌خو بایبوونه‌وه بۆی ملکه‌چ نابن، که بیباوه‌پی دوژمنانی پتغه‌مبه‌ران به‌زۆری له‌م جوړه بیباوه‌پیه‌یه ﴿فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِكَ وَلَقَوْمُهُمَا لَنَا عَدُوٌّ﴾ المؤمنون: ۴۷، قسه‌ی گه‌لان به‌ پتغه‌مبه‌رانیان ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا﴾ ابراهیم: ۱۰ هه‌روه‌ها ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَانِهَا﴾ الشمس: ۱۱، نه‌وه بیباوه‌پی یه‌هودیه‌کان بوو، وه‌ک ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ﴾ البقرة: ۸۹، هه‌روه‌ها ﴿يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ﴾ البقرة: ۱۴۶،

کوفری "ئه‌بی تالب" یش له هه‌مان بیباوه‌پریه، ئه‌و پیغه‌مبه‌ری به‌راست ده‌زانی و گومانی له راستگویییه‌کی نه‌بوو، به‌لام ده‌مارگیری و به‌مه‌زن راگرتنی باب و باپیر له‌وه‌ی پشت له ئایینه‌که‌یان بکات و شایه‌تی کافرپوونیان بدات.

کوفری پشته‌لکردن: ئه‌وه‌یه به‌گویی و دل پشت له پیغه‌مبه‌ر بکات، به‌راستی نه‌زانیت و به‌درۆی نه‌زانیت، دۆستایه‌تی نه‌کات و ده‌ستدریژیش نه‌کاته سه‌ری، گویی نه‌گریت بۆ ئه‌وه‌ی هه‌یناویه‌تی، وه‌ک "عبد یالیل" وتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ((سویند به‌خودا قسه‌یه‌کت پی ده‌لیم، گه‌ر راستگۆ بیت تۆ مه‌زنتری له‌به‌رچاوم له‌وه‌ی رهدت بکه‌مه‌وه، گه‌ر درۆزن بیت تۆ بچووکتی له‌وه‌ی قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م)).

ئه‌و کوفره هه‌مان کوفری مولحیدینی ئه‌مرۆیه له‌وانه‌ی ناوی ئیسلامان له‌خۆ ناوه، چاولینگه‌رانی ئه‌فرنج (قه‌ره‌نسا و ئه‌وروپای ئه‌مڕۆ) له‌یه‌هود و نه‌صارا و هه‌له‌وه‌شاوان له‌گشت ئه‌خلاق و فه‌زیله‌تیک، بانگه‌شه‌کران به‌نه‌زانی و گیلی که ئه‌وه ریگی پیشکه‌وتن و شارستانیته.

کوفری گومان: نه‌ به‌راستزانیی به‌کلاکردۆته‌وه، نه‌ به‌درۆزانی، به‌لکو گومانی هه‌یه تیایدا، ئه‌م که‌سه گومانه‌کی به‌رده‌وام نابیت مه‌گه‌ر خۆی ناچار بکات به‌ پشت هه‌لکردن له‌ تیرپوانینی ئه‌و به‌لگه و نیشانانه‌ی به‌گشتی راستیتی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر ده‌سه‌لمینن، گوییان بۆ نه‌گریت و لایان به‌لادا نه‌کاته‌وه، به‌لام له‌گه‌ل لابه‌لادا کردنه‌وه و سه‌رنجدانی به‌لگه و نیشانه‌کان هه‌چ جۆره گومانیکێ نامینیت، چونکه نیشانه‌کان مرۆڤ ناچار ده‌که‌ن پیغه‌مبه‌ر به‌راست بزانی، به‌ تاییه‌ت سه‌رنجدان له‌ کۆی نیشانه‌کان، چونکه ئاماژه‌ی ئه‌و نیشانه‌ له‌سه‌ر راستیتی پیغه‌مبه‌ر وه‌ک ئاماژه‌ی رۆژ وایه له‌سه‌ر خۆر.

کوفری دوو‌پوویی: ئه‌وه‌یه که به‌ زمانی باوه‌ر نیشان بدات و به‌دل به‌درۆی بزانی، ئه‌مه بریتییه له‌ دوو‌پوویی گه‌وره، به‌ پشتیوانی خودا له‌ داهاتوودا به‌شه‌کانی ده‌خه‌ینه روو.

کوفری ئینکار و ملنه‌دان، دوو جۆره: کوفریکی ره‌های گشتی، له‌گه‌ل کوفریکی سنوورداری تاییه‌ت.

کومفری ره‌ها: ئه‌وه‌یه ئینکاری ته‌واوی ئه‌وه‌ی خودا دایه‌بزه‌اندووه و ناردنی پیغه‌مبه‌ر له‌لای خوداوه بکات.

کوفری تاییهت: ئینکاری فهزێک له فهززه کانی ئیسلام بکات، یان ئینکاری حه رامیک له حه رامه کانی بکات، یان ئینکاری سیفه تیک که خودا خۆی پێ وه سف کردبیت، یان ئینکاری هه والیک خودا رایگه یاندبیت، یان پێش خستنی قسه ی که سیک به سه ر نه وه ی خودا رایگه یاندوه بۆ مه به ستیک له مه به سه تکان.

به لام ئینکاری کردن به نه فامی، یان به ته ئویل خاوه نه که ی بیانوی بۆ ده هینریته وه و به و ئینکار کردنه ی به بیباوه ر له قه له م نادریت، وه ک ئه وه فرموده ی ئاماژه به که سیک ده کات که ئینکاری ده سه لاتی خودا ده کات بۆ زیندوو کردنه وه ی، فه رمانی به خانه واده که ی کرد دوا ی مردن بیسووتین و خۆ له میتسه که ی بده ن به ده م باوه ، له گه ل نه وه شدا خودا لیتی خۆش بوو، به هۆی نه زانینه که یه وه به زه یی پیکرد، چونکه نه وه ی کردی نه وه پهری زانستی بوو، تا ئه وه شوینه زانستی بپری کردبوو، ئینکار کردنه که ی بۆ ده سه لاتی خودا له سه ر زیندوو بوونه وه به هۆی ملنه دان و به درۆزانینه وه نه بوو، چپروکه که له سه حیحی بوخاری و شوینی تریش ریوایه ت کراوه .

﴿ هاوه لدانانیش دوو هاوه لدانانه ﴾

هاوه لدانان دوو جوړه: گه وره و بچووک، گه وره: خودا لیتی نابوریت مه گه ر به ته و به کردن لیتی، هاوه لدانان نه وه یه هاوتا له خوار خوداوه بۆ خودا دابنریت، خۆشی بویت وه ک چۆن خوای خۆشده ویت، نه وه نه وه هاوه لدانانه یه که یه کسانبوونی خودا کانی هاوه لدانه رانی به خودای په روه ردگاری تیدایه، بۆ ئه وه مه به سه تیه له ئاگردا به خودا کانیان ده لیتن ﴿ تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۷﴾ اِذْ سُوِيْكُمْ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۸﴾ الشعراء: ۹۷ - ۹۸، له گه ل دان نان به وه ی که ته نها خودا دروستکه ر و په روه ردگار و مه لیکه هه موو شتیکه و خواکانیان نه ده توانن دروست بکه ن و نه رۆزی بده ن، نه زیندوو بکه نه وه و نه بمرینن، به لکو نه وه یه کسان کردنه ته نها له خۆشه ویستی و به مه زن زانیی و په رسشدا بووه، هه ر وه ک حالّی زۆریه ی هاوه لدانه رانی جیهان، به لکو هه موویان، په رستراوه کانی خۆیان له خوار خوداوه خۆشده ویت و به مه زنیان ده زانن و دۆستایه تییان له گه لیان هه یه، زۆریه یان - به لکو هه ره رۆریان - خودا کانی خۆیانی له خودا زیاتر خۆشده ویت، زۆرت و زیاتر خۆشحال ده بن و مژده به یه کتر ده دن کاتیک

ناویان دههینن وه که له وهی ناوی خودا به تهنه بهینریت، تووره بوونه که یان بۆ ناوهینانی په رستراوه کانیان - له شیخ و مه‌شایخ - به خراپه گه‌وره تره وه که له وهی که سیک به که م باسی په ره‌وه‌ردگاری جیهانه‌کان بکات، گه‌ر حورمه‌تی خودا کان و په رستراوه کانیان سوکایه‌تی پیبکریت وه که شیر تووره ده‌بن و دینه‌ده‌نگ، به‌لام گه‌ر سوکایه‌تی به سنووره‌کانی خودا بکریت هیچ تووره نابن، به‌لکو گه‌ر کابرای سنوور به‌زین شتیک خواردنی پیدان لئی رازی ده‌بن و دلّیان هیچ گرانیه‌ک به‌رانبه‌ر ئه‌و که سه‌ه‌لناگریت، ئیمه و خه‌لکانی تریش به‌ناشکرا ئه‌مانه‌مان لی بینیون، له‌وانه ده‌بینیت کاتیک هه‌لده‌ستی و کاتیک داده‌نیشیت ناوی خودا کان و په رستراوه‌کانی خۆی له‌خوار خوداوه به‌سه‌ر زمانه‌وه‌یه، له کاتی تیکه‌ل بوون به خه‌لکی و نه‌خۆشی و ته‌نهایی ناویان ده‌هینیت، یادی خودا‌کانی و په رستراوه‌کانی له خوار خوداوه زاله به‌سه‌ر دلّ و زمانیدا و خۆشی ئه‌م راستیه ره‌د ناکاته‌وه، وا گومان ده‌بات ئه‌وانه ده‌رگای پیویستی و داوای ئه‌ون بۆ لای خودا، شفاعه‌تی بۆ ده‌که‌ن و ده‌بنه وه‌سیله‌ی گه‌یشتن به خودا.

هر به‌و جووره عابیدانی بت یه‌کسانن، ئه‌م بره‌یه له دلّیاندای سه‌ری هه‌لداوه، هاوه‌لدانه‌ران به میرات بۆیان به‌جیماوه به جیاوازی خواوه‌نده‌کانیان، ئه‌وانه خواوه‌نده‌کانیان له به‌رد و به‌لام خه‌لکانی تر خواوه‌نده‌کانیان له مروّف دروست کرد، خودای موته‌عال ده‌فرمویت ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ الزمر: ۳، پاشان شایه‌تی له‌سه‌ردان به کوفر و درۆیان و رایده‌گه‌یه‌نیت که خودا هیدایه‌تیا نادات ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ الزمر: ۳، ئه‌مه حالی که سیکه له‌خوار خوداوه دۆستی تری گرتووه، بانگه‌شه ده‌کات گوايه له خودا نزیکي ده‌که‌نه‌وه، زۆر ده‌گه‌ن خه‌لک له‌مه‌رزگاری ده‌بیت، به‌لکو زۆر ده‌گه‌نن ئه‌وانه‌ی ده‌ستدریژی ناکه‌نه سه‌ر که سیک نه‌رتی خواوه‌نده‌کانیان بکات.

ئه‌وه‌ی له دلّی هاوه‌لدانه‌ر و پیشینه‌کانیا نایه ئه‌وه‌یه که خودا‌کانیان لای خودا شفاعه‌تیا بۆ ده‌که‌ن، ئه‌مه بۆخۆی خودی هاوه‌لدانانه، خودا له کتیه‌که‌یدا ره‌دی ئه‌مه‌ی داوه‌ته‌وه و پووچی کردۆته‌وه، رایگه‌یاندووه که هر هه‌موو شفاعه‌ت بۆ

خودایه و لای خودایه، هیچ کس ناتوانیت شفاعت بکات مه‌گر خودا مؤلّه‌تی شفاعت کردنی پبیدات و خودا له قسه و کرداره‌کانی رازی بیّت، نه‌وانه‌ش ته‌نھا نه‌هلی یه‌کتابه‌رستین که شفاعه‌تکه‌ریان له‌خوار خوداوه دانه‌ناوه، خودا به‌ویستی خۆی مؤلّه‌تی نه‌وانه ده‌دات شفاعت بکن، چونکه نه‌وانه نه‌م که‌سه‌یان نه‌کردووه به شفاعه‌تکار، بۆیه به‌خته‌وه‌رتیرین که‌س به شفاعت نه‌و که‌سه‌یه که خودا مؤلّه‌تی ده‌دات، نه‌وه‌ش یه‌کتابه‌رستان سه‌رکه‌وتنی پیّ به‌ده‌ست ده‌هینن.

تیرابمینه له‌فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌نه‌بو هوره‌یره‌وه که پرسیری لیّ کرد، فه‌رموویه‌تی ((به‌خته‌وه‌رتیرین که‌س به شفاعه‌تی من: که‌سیکه بلّیت "لا إله إلا الله" به‌پوختی و دلّسۆزی له‌دلّوه)) ده‌بینیت چۆن مه‌زنتیرین هۆکارێک شفاعه‌تی پیغه‌مبه‌ری پیّ به‌ده‌ست به‌ینیت بریتیه له‌پاکبوونه‌وه‌ی یه‌کتابه‌رستی، پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی لای هاوه‌لدانه‌رانه: شفاعت به‌ده‌ست دیت-به‌یری خۆیان- به‌وه‌ی دۆسته‌کانیان بکن به شفاعه‌تکار بۆ لای خودا و له‌ویشه‌وه بیانپه‌رستن و دۆستایه‌تیا بکن له‌خوار خوداوه، پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) نه‌و بانگه‌شه‌ درۆی هه‌لگه‌رانده‌وه، پیی راگه‌یاندن هۆی شفاعت بریتیه له‌پاککردنه‌وه‌ی یه‌کتابه‌رستی و رووتکردنه‌وه‌ی له‌هاوه‌لدانان، نه‌و کاته خودا مؤلّه‌ت ده‌داته شفاعه‌تکه‌ره‌که تا شفاعت بۆ که‌سه‌که بکات.

له‌نه‌زانی که‌سی هاوه‌لدانه‌ر نه‌وه‌یه که باوه‌ری وایه نه‌و که‌سه‌ی کردوویه‌تی به‌دۆست و شفاعه‌تکاری خۆی ده‌توانیت شفاعه‌تی بۆ بکات و قازانجیکی له‌لای خودا پیّ بگه‌یه‌نیت، هه‌روه‌ک چۆن پیاوانی نزیک له‌مه‌لیکه‌کان و والیه‌کان ده‌توانن شفاعت بۆ دۆسته‌کانی خۆیان بکن، نه‌وه نازانن که هیچ کس ناتوانیت له‌لای خودا شفاعت بکات تا خودا بۆخۆی مؤلّه‌تی نه‌دات، مؤلّه‌تی که‌سیکیش نادات له‌قسه و کرداری رازی نه‌بیّت، وه‌ک چۆن له‌به‌شی یه‌که‌مدا خودای موته‌عال فه‌رموی ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ البقرة: ۲۵۵، به‌شی دووه‌م ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى﴾ الأنبياء: ۲۸، له‌به‌شی سییه‌مدا خودا له‌قسه و گوفتاری که‌سیک رازی نابیت مه‌گر که‌سه‌که نه‌هلی یه‌کتابه‌رستی بیّت و شوینکه‌وته‌ی راسته‌قینه‌ی پیغه‌مبه‌ر بیّت، له‌سه‌ر نه‌م دوو وشه‌یه له‌نه‌وانه‌ی پیشوو و نه‌وانه‌ی دوایین پرسیار ده‌کریت، وه‌ک "أبو العالیة" ده‌لّیت: ((دوو که‌لیمه هه‌یه پیشوه‌کان و دواینه‌کان پرسیاریان لیّ ده‌کریت له‌سه‌ریان: چیتان ده‌پرست؟ چیتان وه‌لامی پیغه‌مبه‌ران دایه‌وه؟))

ئەم سى ئەسلە دررەختى ھاوہ لدانان لە دلى كە سىكدا تىبيگات و بژنە ویت ريشە كەند دەكات: شفاعە تكردن بە مۆلەتى خودايە، رىگە بە كە سىك نادات شفاعەت بكات مەگەر لە گوفتار و كردارى رازى بىت، لە گوفتار و كردارى رازى نابىت گەر ئەهلى بە كتاپە رستى نە بىت و شوينكە و تەى راستە قىنەى پىغە مەبر نە بىت، خودا لە ھاوہ لدانانى كە سىك خۆشنا بىت بە كە كانيان لە گەل خودادا ھاوتا كەربىت ﴿ تَمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَقُولُ ﴾ الأنعام: ١، راستە ترين دوو بۆ چوون: ھاوہ لدانە ران كەسى تريان دە كرده ھاوتای خودا لە بە رىش و دۆستايەتى و خۆشە وىستىدا، وەك ﴿ تَأْتِيهِمْ إِنْ كُنَّا لِنَفِي ضَلَالِ مُبِينٍ ﴿٧٧﴾ إِذْ نَسُواكُمْ رَبِّ الْمَلِئِينَ ﴿٧٨﴾ الشعراء: ٩٧ - ٩٨، مە روە ها لە نايە تە كەى سورەتى "البقرة" دا ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّوهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ﴾ البقرة: ١٦٥.

ھاوہ لدانە ران حال و كردارىيان قسە كانيان بە درۆ دە خەنە وە، ئەو دە لىت: وەك خۆشە وىستى خودا خۆشمان ناو، بە كسان و ھاوتايان ناكەين بە خودا، دواتر بۆ ئەوانە و حورمەتى ئەوانە زياتر توو پە دە بىت وەك لە توو پە بوونى بۆ خودا و سنوورى خودا، بە ناوھىنانيان سرور و خۆشحالى روى تىدە كات، بە تايبەت ئەگەر باسى شتىك بكرىت لە واندا بوونى نە بىت وەك بە ھاوا وە چوونى لىقە و ماوان و ھا نا بە ران، رە واندە نە وەى مە ينە تى و بە لا و ناخۆشى، جىبە جى كەردنى پىو يستى و داواكان، ئەوانە دە رگايە كەن لە نىوان خودا و بە ندە كانياندا، كە باسى ئە مانە دە كرىت كەسى ھاوہ لدانە ر دە بىنى دە گە شىتە وە و خۆشحال دە بىت و دلى پە دە بىت، لە ناخيدا مە ستى بە مە زن زانين و ملكە چى بۆيان و دۆستايە تىيان سەر مە ل دە دات، بە لام گەر خودا بە تاكو تە نها باس بكرىت و بە كتاپە رستىيە كەى لە مە موو ئە وانە دا بپرنىت دە بىنى نامۆى و تە نهاى دايدە گرىتە وە، سەنگى توند دە بىت و نا پە حە ت دە بىت و كە مى و ناتە واوى دە داتە پالت و لە وانە يە بە كو وىتە دوژمنا يە تىيە وە لە گە لت.

سو يند بە خودا ئە مانە مان بە ئاشكرالى بينيون، تۆ مە تباريان كەردوون بە دوژمنا يە تىيان، دە سترى ژيان كەردتە سەرمان، خودا رسواى كەردوون لە دونيا و دوا پۆژدا، هىچ بە لگە يە كيان بە دە سته وە نە بوو جگە لە وتنى - وەك چۆن ھاوشى وە كانيان دە يانوت: خواكانمان عە بىدار دە كەن - : ئە مانە ش دە لىن: شىخو

مەشايخى ئىمە و دەرگای پىئوستىيەكانمان بۆ لای خودا بە كەم دەزانن، نەصاراكان ھەمان شىتان بە پىغەمبەر(ﷺ) دەوت، كاتىك پىغەمبەر پىئى فرمبون: ((مەسىح بەندەى خودا بو))، وتیان: مەسىحت بە كەم دانا و عەبىدارت كرد، ھەر بە و جۆرە ھاوشىوھى ھاوھلدانەران ھەمان شىتان بەوانە وت كە پىيان دەلەين قەبر مەكەن بە بت و لەخوار خوداوە ببەپرستن، مرگەوت تايبەت مەكەنەو بە زيارەت، ئەوھش فرمان بە زيارەتى كراوہ بە و جۆرە زيارەتى بكن و خودا و پىغەمبەر كەى مۆلەتیان پىداوہ، دەلەين: ئىوہ خاوەنى ئەو گۆرشانە بە كەم تەماشاش دەكەن، ئەوھش نامۆ نىبە لەوان، خوداى مۆتەعال دەفرموت ﴿ وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذَكَرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٥﴾ الزمر: ٤٥، ھاوھلدانانى تازە ھەمان ھاوھلدانانە كۆنەكەيە، سەرھەلدانى ھەموو ئەمانە لە بەدروژانينى رۆژى دوايىوہ سەرچاوە دەگرن، باوہپرەكەيان لەسەر دواپۆژ بەو جۆرە نىبە كە خوداى زانا و دانا بەيانى كردووە، لە سزا و پاداشتى دادپەرورەرانە، كىشانە و پىوانەى كردارەكان بە ميزانى ورد و دروست، ئەوان دواپۆژ بە شفاعەت و كۆمەلەك مەبەست تەماشاش دەكەن كە خودا ناتوانىت بە بۆچوونى ئەوان - بريارى لى نەدات، ئەوہ ئەو دواپۆژە نىبە خودا وەسفى كردووە و ھۆشدارى بە بەندەكانى داوہ لەمەر رووداوەكانى، ھاوھلدانەرانى كۆن و نوئى باوہرپيان وايە دۆست و شفاعەتكارەكانيان شىتك لە سىفەتى پەرورەدگارپيان تىدايە، بۆيە بانگيان لى دەكەن و لە كاتىكدە ئەوانە مردوون و شاراونەتەوہ، لەگەل ئەوھشدا باوہرپيان وايە ئەوانە زىندوون، نەك زىندووتىتى قەبر و پرسىارى قەبر، بەلكو لە جۆرى زىندەگى پەرورەدگار - سبھانە - جۆرە توانايەكەيان دەدەنە پال تەنانەت مروئى زىندوو ئەو توانايەى نىبە، چجای كەسى مردوو، كە پىغەمبەران ھاتنە لايان، پىيان وتن: ئەوانە مروئن و مردوون، پىيان دەلەين: ئىوہ جنىو بە خواوھندەكانى ئىمە دەدەن و بەكەم تەماشايان دەكەن و عەبىداريان دەكەن.

تەماشاش لىكچوونى نىوان دلانيان بكن، وەك ئەوھى وەسىتيان بۆ بەكتر كرديت ﴿ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ يَجْدَلَ لَهُ. وَإِلَّا مُرْشِدًا ﴿١٧﴾ الكهف: ١٧، ھەرچى ھۆكارە كە ھاوھلدانەران دەستى پىئوہ دەگرن لەلای خوداوە بپاوەتەوہ، برىنەوہيەك كە ھەر كەس تىپرايمىنى و بيناسىتەوہ لەوہ تىدەگات ھەر كەس لەخوار

خوداوه دۆست و شفاعه تکار بگریت نمونه که ی وهك ﴿ كَسَلِ الْمَنَّكِبُوتِ اَتَمَّذَّتْ
بَيْتًا وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْمَنَّكِبُوتِ ﴾ العنكبوت: ۴۱، ههروهه نایه تی ﴿ قُلْ
اَدْعُوا الَّذِيْنَ رَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَمَا
لَهُمْ فِيْهِمَا مِنْ شَرِيْكَ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظٰهِيْرٍ ﴿۲۳﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ اِلَّا لِمَنْ اٰذَنَ لَهُ ﴾ ﴿
سبأ: ۲۲ - ۲۳.

هاوه لدانه ر بۆیه په رستراویك له خوار خوداوه بریار ده دات تاكو سوود و قازانجی پی
بگه یه نیت، سوود و قازانجیش به ده ست نایه ت مه گه ر که سی قازانجه خش یه کیک له م
چار سیفه ته ی تیدا بیت: خاوه نی ئه و شته بیت به نده لئی داوا ده کات، گه ر خاوه نی
نه بیت ئه و شه ریکی خاوه نه که ی ده بیت، گه ر شه ریکی نه بیت ئه و یارمه تیده ر و
پشتیوانی بیت، گه ر یارمه تیده ر و پشتیوانی نه بوو ئه و شفاعه تکار بیت له لای.
خودا هه ر چوار ناسته که ی نه ری کردوه، له سه ره وه بۆ خواره وه، نه ری "مولک و
شه راکه ت و پشتیوانی و شفاعه ت" ی کردوه که هاوه لدانه ران باوه ریان پییه تی،
شفاعه تیکی جیگیر کردوه که به شی هاوه لدانه رانی تیدا نییه، ئه ویش شفاعه ته به
مۆله تی خودا.

نوور و به لگه و رزگاری و یه کتا په رستی پاک و بیگه ردی ئه م نایه ته به سه، ئه م نایه ته
هاوه لدانه ران له ره گ و ریشک ده رده هینیت، قورئان په ره له نمونه و هاوشیوه ی ئه م
نایه ته، به لام زۆر که س هه ست ناکن به و مانا قووله ی له ژیریدایه و ئه وه ی له ئامیزی
ده گریت، وا گومان ده بن باسی چۆر و هۆزکی تر ده کات که پیشتر تیه ریوه و هیه
میراتگریکیان له دوا به جینه ماوه، ئه مه ئه وه یه که دل له تیگه یشتنی قورئان لا ده دات.

سویند به خودا گه ر ئه وانه گوزه ریان کردبیت ئه و کۆمه لیک میراتگری وهك خویان
به جیه ئلوه، یان خراپتر له وان، یا خود له خوار ئه وانه وه، ده ستردنی قورئان بۆ ئه وانه
وهك ده ستردنیه تی بۆ هاوه لدانه رانی پیشوو، به لام کاره که - وهك عومه ری کوری
خه تتاب خوا ی لی رازی بیت ده فره مویت - ((گریکانی (پایه کانی) ئیسلام
هه لده وه شیته وه ئه گه ر له ئیسلامدا نه وه یه ک دروست بوون نه قامیان نه ناسی))

بانگ دهکات بۆ لای و به پراست و دروستی ده زانیت، ئه و نازانیت ئه وه ئه وه یه که ئه هلی نه قامی له سه ری بوون، یان هاوشیوه ی ئه وه یه، یان خراپتر له وه، یان له خوار ئه وه وه، به و هۆیه وه گرێی نیسلام له لایدا هه لده وه شیت، مه عروف و چاکه ی لیده گوریت به خراپه و خراپه شی لیده گوریت به چاکه، بیدعه ی لیده بیت به سوننه ت، و سوننه تیش به بیدعه، که سیک کافر ده که ن له گه ل بوونی باوه ر و پاکی و بینگه ردی به کتا به رستی له لای، ئه و که سه ی شوینی پیغه مبه ر ده که ویت و جیا ده بیته وه له ئاره زوویازی و بیدعه به بیدعه ی تۆمه تبار ده کریت، هه ر که س خاوه نی رۆشن بینی و دلێکی زیندوو بیت به به رچاوه وه شته کان ده بینیت، خودا کۆمه ککار و یارمه تیده ره .

هه زمار کردنی دوو رووی بچووک

هاوه لدانانی بچووک وه ک که مێک له ریا، خۆنمايشکردن و خۆبردنه وه به ره وه لای خه لک، سویند خواردن به که سیک یان شتیک جگه له خودا، وه ک له پیغه مبه ره وه (ﷺ) ساغ بووه ته وه که فره مووی ته ی ((هه ر که س به شتیک یان که سیک سویند بخوات ئه وه هاوه لیداناوه))، سویند خواردن به غه یری خودا هاوه لدانانه، له به ره وه ی راستیتی سویند خواردن و داواکه ی: سویند خۆر راستیتی هه واله که ی پشتراست ده کاته وه به وه ی که ر درۆ بکات ئه و سویند پێخوراوه که سزای بدات به سزایه ک که ئه و ده سستی به سه ردا ناروات، هیه مروفیکیش ناتوانیت له سه ری لایببات، چونکه سویند پێخوراوه که توانای ئه وه ی هه یه تۆله و ده ستوه شانندی خۆی بگه یه نیت به ریگه یه ک له سه رو ده سه لات و توانای مروفه وه، ئه مه ش نابیت بۆ خودای خاوه ن هیز و ده سه لات نه بیت، خاوه ن ده ستوه شانندی توندوتیز و کارا له ئه نجامدانی ئه وه ی ده یه ویت.

هاوشیوه ی ئه وه وتنی که سیک به که سیک تر "گه ر خودا و تۆ بتانه ویت" یان "ئه مه له خودا و له تۆ وه یه"، "من گیانم به خودا و به تۆ یه"، "که سم نییه جگه له تۆ و خودا"، "ته وه کولم به خودا و به تۆ به ستوه"، "گه ر تۆ نه بوايه ئه وه و ئه وه رووی نه ده دا"، ئه م جۆره قسانه هه ندی جار هاوه لدانانی گه وه ن، به پیتی قسه که ره که و مه به سه ته که ی، له فره مووده ی سه حیحا پیغه مبه ر به پیاویکی فره موو که پیاوه که وتبووی: ((خودا و تۆ بتانه ویت))، پیتی فره موو ((ده مکه ییت به هاوه ل بۆ خودا؟ بلێ: ته نها خودا بیه ویت)) ئه م قسه یه هیاو شتره له و قسانه ی ئاماژه مان پیکردن.

له جۆره کانی هاوه لدانان: تهویه بۆ شیخ، ئەمه هاوه لدانانیکى زۆر گه ورهیه، چونکه تهویه تهنها بۆ خودای موتهعاله، وهك نوێژ و رۆژوو و چهج و مهناسیکه کان که تهنها ده بیئت بۆ خودابن.

له مهسنه ددا: پیغه مبه ر(ﷺ) ((ئه سیریکیان هیئا، وتی: خودایه من تهویه ده کهم بۆ لای تو، تۆبه ناکه م بۆ لای محمد، پیغه مبه ر(ﷺ) فه رمووی: حه قی ناسی بۆ خاوه نه که ی))

تۆبه کردن به ندایه تیبیه وهك سوژده و رۆژوو و ده بیئت تهنها بۆ خودای موته عال بیئت، هه روه ها له جۆره کانی: نه زرکردن بۆ غهیری خودا، ئه وهش هاوه لدانانه، له سویند خواردن به غهیری خودا گه وره تره، گهر ((هه ر کهس به شتیک یان که سیک سویند بخوات ئه وه هاوه لیداناه)) ده بیئت حالی که سیک چۆن بیئت نه زر بۆ غهیری خودا بپیار ده دات؟ له گه ل ئه وه ی له "السن" دا له فه رموده که ی "عقبه بن عامر" له پیغه مبه ری خوداوه (ﷺ) فه رموویه تی ((نه زرکردن سویند خوارده))

له جۆره کانی: ترسان له غهیری خودا و پشتبه ستن به غهیری خودا و کارکردن بۆ غهیری خودا و گه رانه وه و ملکه چی و گه ردنکه چی بۆ غهیری خودا، داواکردنی رۆزی له غهیری خودا و ستایش کردنی غهیری خودا که رۆزی پێدا، به جۆرێک له ستایشکردنی خودا-سبحانه- بێنیاز بییئت، بێزار و وه پرسی و بیئاقه تی له سه ر شتیک خودا بۆ تۆی نه بپروه ته وه و قه له می قه ده ر بۆتی نه نوسیوه، هه روه ها دانه پالی نیعمه ته کانی خودا بۆ لای غهیری خودا، باوه رپوون به وه ی له گه ردووندا شتیک بوونی هه یه که ویستی خودای له سه ر نه بیئت.

له جۆره کانی: داوای پتویستی له مردوو، هانا بۆ بردنیان، رووکردنه تییان. ئەمه یان بنچینه ی هاوه لدانانی هه موو دونیایه، مردوو له گه ل کاره کانی له یه کتر دابراون، ئه و زیان و قازانج به خودی خۆیشی ناگه یه نیئت، چه جای بۆ ئه و که سانه ی په نای پێده گرن و هانای بۆ ده به ن و داوای جیه جی کردنی پتویستییه کانیا ن لى ده کریت، یان داوای لیده کات له لای خودا بییئت به تکاکاری، ئەمه نه ناسینی شفاعه تکار و شفاعه تبۆکراو و شفاعه ت لاکراوه، وهك پێشتر ئاماژه ی پیکراوه، ئه و ناتوانیئت شفاعه تی بۆ بکات له لای خودا به مۆله تی خودا نه بیئت، خودا په نابردنه که ی و

داواكردنەكەى نەكردووہ به ھۆيك بۆ مۆلەتدانەكەى، به لكو ھۆى مۆلەتدانەكە برىتیبە لە كەمالى يەكتاپەرسىتى، كەسى ھاوہلدانە دەستى بۆ ھۆيك بردووہ كە مۆلەت قەدەغە دەكات، ئەو ھەك ئەو كەسە وايە بۆ پىئويستىيەك ھاناي بە شتىك بردووہ كە رىگەرە لە بەدەستەينانى، ئەمە دۆخى ھەموو مرقۇئىكى ھاوہلدانەرە، مردوو پىئويستى بەوہ يە دوعاى بۆ بكرىت و بەزەبى پىايىتەوہ، و داواى لىخۆشبوونى بۆ بكرىت، ھەك پىغەمبەر(ﷺ) ھەسىتى بۆ كوردوين كاتىك زيارەتى گۆرستانى موسلمانانمان كورد رەحمەتيان بۆ بنىرين و داواى سەلامەتى و لىخۆشبوونيان بۆ بكەين.

كەس لە داوى ئەم ھاوہلدانانە گەرە رزگارى نەبووہ جگە لە ئەوانەى يەكتاپەرسىتى خۆيان پاك و بىگەرەد كوردووہ و دوژمنايەتى ھاوہلدانەرانيان لەبەر خودا راگەياندووہ، بە رق لەوانە لە خودا نزيك بووہتەوہ، خوداى بە تاق و تەنھا كوردووہ بە دۆست و خودا و پەرسىتراو، خۆشەويستى و ترس و رجا و گەردنكەچى و پشتبەستن و ھانا بردن و پەناگرتن و ھەلھاتنى تەنھا بۆ خودا و بۆ لاي خودايە، مەرام و مەبەستى بۆ خودا پاك كوردۆتەوہ، شوينى فەرمانەكانى كەوتووہ، بە داواى رەزامەندى ئەودا دەگەرپىت، گەر داوايەكى ھەبوو داوا لە خودا دەكات، گەر پەناى گرت پەنا بە خودا دەگەرپىت، گەر كاريكى كورد بۆ خودا ئەنجامى داوہ، ئەو بۆ خودايە و بە خوداوہ يە و لەگەل خودايە.

ھاوہلدانان جۆرى زۆرە مەگەر تەنھا خودا ھەژماریان بكات.

گەر بەردەوام بين لە ناوھىنانيان باسەكەمان زۆر درىژ دەبىتەوہ.

❦ نەخۆشى دوورپووى

دوورپووى دەردىكى كوشندەى ناوہوہ يە، كە كەسەكە پىر دەبىت بەو دەردە و پىى نازانىت، كاريكى شاراوہ يە لە خەلكى، زۆرجار ئەو كەسەى نەخۆشيبەكە بووہ بە پۆشاكى بەرى ئاگامى پىى نيبە، وا بانگەشە دەكات كە ئەو كەسىكى چاكساز (مصلح) بىت، بەلام راستىيەكەى ئەوہ يە كە ئەو تىكدەر(مفسد)ە.

ئەمەش دوو جۆرە: گەرە و بچووك.

گەرەكەى: ئاگرى دۆزەخى بۆ دەبىتەوہ لە قولترىن شوينىدا، ئەوہ يە كە بۆ موسلمانان باوہرى خۆى بە خودا و فرىشتەكان و كىتبەكان و پىغەمبەران و رۆزى

دوایی رابگه یه نیت، به لام له ناوه وه له هه موو ئه وانه دارنراییت و به درۆیان بزانتیت، باوه پری به وه نییه خودا به که لامیک قسه ی کردووه و دایبه زاندووه بۆ سه ر مرۆف و کردوویتی به پیغه مبه ر بۆ خه لکی، خه لکی به مۆله تی خودا هیدایه ت ده دات و له هه ره شه کانی خودا ئاگاداریان ده کاته وه، و له سزاکه ی ده یانترسی نیت.

خودا له قورئاندا په رده ی له سه ر دوو پوو ان لاداو ه و نه ئینییه کانی ده رخستو ون و کاروباره کانی بۆ به نده کان رو شن کردۆته وه، بۆ ئه وه ی له وان ه و ئه هلی ئه وان ه خو یان به دوو ریگرن و هو شیار بن.

سی ده سه ته که ی هه موو دونیا له سه ره تای سو ره تی "البقره" دا باس کردووه: باوه پداران و بیباوه پان و دوو پوو ان، چوار ئایه تی له سه ر باوه پداران باس کردووه، دوو ئایه تی له سه ر بیباوه پان باس کردووه، پاشان سیازده ئایه تی له سه ر دوو پوو ان باس کردووه، به هو ی زۆرییانه وه و گشتگیری به لای ئه وان ه و توندی و دژواری فیتنه یان له سه ر ئیسلام و ئه هلی ئیسلام، تووشبوونی ئیسلام به وان ه و به لای ئه وان ه له سه ر ئیسلام سه خت و دژواره، چونکه خو یان ده دهنه پال ئیسلام و سه رخستنی ئیسلام و دو ستایه تی ئیسلام، به لام له ناوه رو کدا دو ژمنی ئیسلامن، دو ژمنایه تی کردنی ئیسلام ده خه نه ناو قلبیکه وه که مرۆفی نه زان واده زانیت زانست و چاکسازیه، له راستیدا لو تکه ی نه زانی و تیکدانه.

به س خودا ده زانیت ئه وان ه چند سه نگه ری ئیسلامیان و یران کردووه، چند قه لای ئیسلامیان له بناغه وه ده ره ئناره و رو خاندووه، چند شو ئینه وار و مه شه خه لی ئیسلامیان سه ریوه ته وه، چند ئالای به رزی ئیسلامیان دانه واندووه، چند بنچینه ی دامه زراوی ئیسلامیان به گو مان و ته مومز ه لته کاندووه، چند سه رچاوه ی ئیسلامیان وشک کردووه به بۆچوونه کانیان تا کو ئیسلام به شار نه وه و بنجری بکن!

ئیسلام و ئه هلی ئیسلام به رده وام له ده ستیان له ناو به لا و ئازاردا بووه، به رده وام و سوپا له دوای سوپا گو مان و شو بهه کانیان ره وان ه ی سه ر ئیسلام ده که ن و به و کاره شیان وا بانگه شه ده که ن که چاکسازن ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (البقره: ۱۲) ﴿رُبُّنَا لَطِيفٌ نُورٌ وَاللَّهُ بِأَعْيُنِهِمْ وَأَلَّهُمَّ تَوَرَّوْا وَتَوَكَّرُوا﴾

ناشیرینییه‌کانی که سایه‌تی دووړوو

کۆده‌نگن له‌سه‌ر دوورکه‌وتنه‌وه له وه‌حی، ئەوان له‌سه‌ر هیدایه‌ت وه‌رنه‌گرتن له وه‌حی کۆبوونه‌ته‌وه ﴿فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبْرًا كُلٌّ حِزْبٌ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرْحُونَ ﴿۵۳﴾ المؤمنون: ۵۳ ﴿يُوحَىٰ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾ الأنعام: ۱۱۲ ﴿اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿۳۰﴾ الفرقان: ۳۰

مه‌شخه‌لی باوه‌ر له‌ دلایندا کپوه‌ته‌وه و نایناسنه‌وه، شوینی په‌یمانی رزاوه و ئاوه‌دانی ناکه‌نه‌وه، هه‌ساره‌ رووناکه‌کانی باوه‌ر له‌ دلایندا ئاوابووه و زیندووی ناکه‌نه‌وه، خۆری باوه‌ر له‌ دلایندا به‌هۆی تاریکی بیر و بۆچوونه‌کانیان‌وه گه‌راوه و نایبین، ئەو هیدایه‌ته‌ی خودا به‌ پیغه‌مبه‌ردا ره‌وانه‌ی کردووه‌قوبوولی ناکه‌ن و سه‌ری خۆیانی پی‌ به‌رناکه‌نه‌وه و پشتته‌لکردن له‌وه‌ی هیدایه‌ته‌ به‌ رووکردنه‌ بیر و بۆچوونه‌کانیان به‌خراب نایبین، ده‌قه‌کانی وه‌حییان له‌ ده‌سه‌لاتی حه‌قیقه‌ت رووت کردۆته‌وه، له‌ ویلايه‌تی یه‌قین که‌ناریان داون، هێرشه‌ی ته‌ئویلی پووج و بیینه‌ما ده‌که‌نه‌ سه‌ری، ده‌لێن: ئیعه‌ چیمان له‌ ده‌ره‌وه و روواله‌تی وشه‌ که‌ یه‌قینمان پی‌ نابه‌خشیت؟ ئەوه‌ی پاشین(خلف) بۆیان به‌جیه‌تلاوین به‌سمانه، ئەوان شاره‌زاتر و زاناتر بوون له‌ پیشینی رابردوو، راسته‌وترن له‌سه‌ر ریگه‌ی هیناوه‌ی به‌لگه‌ و بورهان، ئەوانه‌ ساده‌یی و سینه‌سافی زال‌ بووه‌ به‌ سه‌ریاندا، خۆیان یه‌کلا نه‌کردۆته‌وه بۆ ریخۆشکردنی کۆمه‌لێک یاسا و ریسه‌ی تیرامان و سه‌رنجدان له‌ ده‌قه‌کان، توانا و لیبرانیان له‌ ئەنجامدانی کاری فه‌رمانپێکراو و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ نه‌هیلپێکراودا به‌خت ده‌که‌ن، ریگه‌ی پاشین زاناتر و توندوتۆلت‌تره‌، و ریگه‌ی پیشینی رابردوو نه‌زان‌تره‌، به‌لام سه‌لامه‌تره‌.

نه‌خۆشی گومان و هه‌ز ناخی پێکردوون و تیا‌بردوون، مه‌به‌ست و مه‌رامی خراب زالبووه‌ به‌سه‌ر ویست و نیتیاندا و تیکیداوه‌ به‌سه‌ر یه‌کدا، تیکچوونی ئەوانه‌ سه‌ری له‌ تیاچوونه‌وه‌ ده‌رچووه‌ و پزیشکه‌ عاریفه‌کان لێی ده‌سته‌وسانن ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ البقرة: ۱۰

گوئی دلایان قورسیی که‌ری کردووه‌ و بانگی بانگه‌که‌ری باوه‌ر نایبستیت، چاوی رۆشن‌بینیان په‌رده‌ی کویری به‌سه‌ردا هاتووه‌، حه‌قیقه‌تی قورشان نایبستیت، زمانیان

لالى تىكە وتووه له وتنى حەق و ئەوان ناتوانن قسەى پىيەكن ﴿مُمْ بَيْكُم عُنَىٰ قَهْمٌ لَا يَرْجُمُونَ﴾ ﴿١٨﴾ البقرة: ١٨

نیشانەیان له قورئان و فەرمووده دا بۆ دانراوه و پىی دەناسریتنەوه، بۆ ئەوانەى ئەهلى رۆشنبینى باوه پىن دەر دەکه ویت، ریا بەوانە وهیه، که سویند به خودا خراپترین شتىکه به مروفه وه بیت، تەمبەلى له ئەنجامدانى ئەو فەرمانانەى پىیان کراوه پەکی خستون ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُتَّابًا يَرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يُذْكَرُونَ اللَّهُ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ﴿١٢٦﴾ النساء: ١٤٢

هەریەك له وانە وهك مەپى و ئىبوی نىوان دوو پانە مەپى لىهاتووه، جارێك خۆى دەكات به میاندا و جارێك به ویاندا، له رانە مەپىکیاندا خۆى راناکریت، ئەوان له نىوان دوو دەستەدا وهستان، سەیر دەکه ن بزائن کامیان به هیزتر و ژماره زۆتره ﴿مُذَبَّذِبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ ﴿١٢٦﴾ النساء: ١٤٣

چاوه پوانى تیاچوونى ئەهلى سوننه و قورئانن، گەر له لای خوداوه سەرکه وتنىکیان پىبدریت، دەلین: ئەى ئیمە له گەل ئیوه نەبووین؟ له سەر ئەوه به ئەوپەپى توانایانەوه سوین دەخۆن، گەر بۆ دوژمنانى کىتاب و سوننه سەرکه وتنىک تۆمار کرا، پىیان دەلین: بۆ نازانن پەیمانى برابەتى له نىوانماندا توندوتۆله و رهچەله کمان له به کتره وه نزیکه؟ ئەى ئەو که سەى دەتەوی بیانناسى، سیفەتەکانیان له کهلامى پەروهردگارى جیهانەکانەوه وهربگره، له دواى ئەوه پىویستت به بەلگه و نیشانە نییه ﴿الَّذِينَ يَرْتَابُونَ يَكُفُّونَ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعَكُم مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ ﴿١٢٦﴾ النساء: ١٤١

گوینگر سەرسام دەبیت به قسەیان له نەرمى و شیرینی، خودا به شایەت دەگریت له سەر ئەو درۆ و ناراستیانەى له ناو دلیدایه، دەبینیت له حەق و بۆ حەق نوستووه و بۆ باتلێش له پىشە وهیه، وهسفى ئەوانە له قسەى "القدوس السلام" وهربگره ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ﴾ ﴿١٠٤﴾ البقرة: ٢٠٤. ئەو فەرمانانەى به سەر شوینکه وتوانیاندا دەریده که ن فەسادى خاك و خەلكى تىدایه، نەهیکردنیان له چاکەیه که که ژین و دین و دواپۆزى خەلكى پىوه به ستراوه، له وانە

دەبىنىت خۆيان خزاندۆته ناو ئەهلى باوەر و نوێژ و یاد و زوهد و ئىجتىهاد ﴿ وَإِذَا تَوَلَّى سَكَئِي فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَنُهَيْكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴾ البقرة: ۲۰۵
 گەر بیانگىرپتەوه بۆ سەر وهى روشن دەبىنى لى هەلدین، گەر بانگیان بکەى بۆ
 حوکمی قورئان و سونەتى پىغەمبەر (ﷺ) دەیانبىنى پشتى لى هەلدهکەن، گەر
 حەقیقەتیان سەرنج بەهى دەبىنى لەنێوان هیدایەتدا دوورپىهکی بەرین بوونی هەیه،
 بۆت دەردەکهوێت حەقیقەتیان پشت له وهحییه به پشت تى کردنیکى توند و بەرین
 ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُتَنَفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ
 صُدُودًا ﴾ النساء: ۶۱

سوێندیان پىش قەسیان دەکهوێت بەبى ئەوهى کەس بەرھەلستى کردبیت بەھوى
 ئەوهى کە دەزانیت دلێ ئەهلى ئیمان دلنیا نىبه لى، به سوێندەهکەى پاکانه بۆ خۆى
 دەکات له بردنى گومانی خرا پى و پەردەلادان لەسەر ئەوهى لەلایەتى، هەر بەو
 جۆرە ئەهلى گومان درۆ دەکەن و سوێند دەخۆن تاکو گوێگر وادابنیت ئەوانە
 راستگون ﴿ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ المنافقون: ۲
 دەستیان به برین بچیت! لەگەڵ قافلەى باوەردا هاتنە دەرەوه و کاتیک درێژى
 رێگەکە و ئازار و مەینەتى دوورپیان بىنى پاشگەز بوونەوه و لەسەر پارژنە
 وەرچەرخان و گەرانهوه، وا گومانیان برد چىژ لە خۆشى ژيان و ئاسوودەبى خەو
 لەناو مالەکانیاندا وەرەگرن، نە خۆشپیان چەشت و نە سویدیان لە خەوهکانیان
 بىنى، دەبى حالىیان چۆن کاتیک دەگەنەوه به خودا؟ حەقیان ناسى و رەدیان
 کردەوه، کوێرپوون دواى ئەوهى حەقیان بىنى ﴿ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى
 قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴾ المنافقون: ۳

جوانترین جەستەیان هەیه و شیرینترین زمان و رەوانترین بەیان، بەلام پىستىرین دل و
 لاوازترین ناخ، ئەوان وەك تەختەى رەق وان کە هیچ بەرپوومىكى نىبه، لە رەگ و
 ریشە هەلکەنراوه و پالى به دیواریکەوه داوه تاكو پىادەرەوان پى پىانەنن ﴿ وَإِذَا
 رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهم كُفْرًا مِّنْ دُونِ مَا كَفَرُوا لَئِنْ لَّمْ يَأْمُرْنَا لَعَنَّاكَ اللَّهُ يَا كَاذِبُونَ كُلُّ صَبِيحَةٍ عَلَيْهِمْ
 هَرَّ الْعَدُوُّ فَأَحْذَرَهُمْ فَأَنْهَاهُمْ اللَّهُ أَنَّ يُؤْفَكُونَ ﴾ المنافقون: ۴

نوێژ دوا دەخەن و لە کاتى خۆیدا ئەجامیان نادەن، بەیانى لە کاتى هەلەتانی خۆر و
 نوێژى عەسر و خۆرئاوابوون، دەنووک بە زەویدا دەدەن وەك قەلەرەش، نوێژەکانیان

نوژی جهستهیه، نهك نوژی دل، له نوژده کانیاندا وه کو ریوی لادهکه نه وه، چونکه دنیایه نه وه ده رکراو و داواکراوه، نوژی به کومه ل ناکن، به لکو گه ره کیکیان نوژی کرد یان له ماله وه یان له دوکان نه نجامی ده دات.

گه ره هلی کتاب و سونهت سه لامه تی و سه رکه وتن و پشتیوانیان بۆ به ده ستهات نیگه ران ده بن و پیی دلته نگن، گه ره ناخوشی و تاقیکردنه وه بهك له خوداوه روویان تیبکات تاکو گونا ه کانیان بشوژیته و خراپه کانیان بسپیته وه خو شحال ده بن و ده گه شینه وه ﴿إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا﴾ آل عمران: ۱۲۰

خودا گوتیه لئ نه وانیه پی ناخوشه به هوی پیسی دل و تی کچوونی نیته کانیانه وه، خودا له و کاره باشانه بهندی کردوون و له جووله ی خستوون، خودا نزیک و جیرانی نه وانیه پی ناخوشه به هوی مه یلیانه وه بۆ دوژمنانی خودا، له لای خوی ده ریکردوون و دووری خستوونه ته وه، نه وان پشتیان له وه حی خودا کرد و خوداش پشتی له وان کرد، روویه رووی شه قاوه تی کردنه وه و به خته وه رییان پی نابه خشیت، به بیریاری دادپه روه رانه حوکی به سه ره نه وانده دا ده رکرد، بۆیه هیچ جوړه هیوا به کی رزگارییان له دوی نه وه نییه، مه گه ره بچنه ریزی تۆبه کارانه وه، خودای موه عال ده فره مویت ﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ

أَقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ التوبة: ۴۶

باشان باسی حیکه تی به ندرکن و دانانیان ده کات له کرداری چاکه، هه روه ها باسی ده رکردنیان له ده رگای خودا و دوورخسته وه یان، نه مه به هوی لوتفی خودا وه به دوسته کانی و به خته وه رکردنیان، ده فره مویت - که نه و داناترین و دادوه رترین بپیارده ره - ﴿لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعَفُوا لَكُمْ بَغْنًا كَمَا الْفِتْنَةُ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ التوبة: ۴۷

ده قه کان له سه ریان گران بوون بۆیه لئیان بیزارن، هه لگرتنیان شه که تی کردوون بۆیه له سه ر شانیان هه لئاندا و له کۆلیان کردنه وه، ناتوانن سونه ته کان له بهر بکه ن و له ده ستیان ده رچوون، بۆیه پشتگووییان ده خن، ده قه کانی کتاب و سونهت هیرش ده که نه سه ریان بۆیه کومه لئیک یاسایان بۆ داناون تاکو به رپه رچییان بده نه وه و بیانه نه دواوه، خودا په رده ی له سه ره لگرتوون و نه یینییه کانی ده رخشوون،

کردوونی به نمونه بۆ بهندهکانی، بزانه هر کات دهستهیهک له وانه قه دهکات دهستهیهکی تر له هاوشیوهیان به دواياندا دیت، خودا وهسفی ئهوانی بۆ دۆستانی کردوه و روشنی کردوونه تهوه تاكو لییان ناگادار بن ﴿ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطُوا أَعْمَلَهُمْ ۝۹ ﴾ محمد: ۹

نهینی پر له نیفاقیان شاردۆتهوه، خودا له سهه رووپهپی روخساریان و زهلهی زمانیان ده ریخستووه، مۆریکی داوه له روخساریان که له لای که متری ئههلی روشنبینی و باوهپر ناشارریتتهوه، وا گومانیان برد گهر بیباوه پیه که یان بشارنهوه و له دهروهه باوهپر نیشان بدهن رزگاریان ده بیته له دهستی تاوتویکه ران و رهخنه گران، چون؟ رهخنه گری خاوهن بینینی رهها په ردهی له سهه ئهوان لاداوه ﴿ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْغَنَّهُمْ ۝۱۰ وَ لَوْ نَشَاءُ لَأَرْسَلْنَاكَهُمْ قَلَمًا مِّنْهُمْ يَكْتُبُونَ ۝۱۱ وَ لَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴾ محمد: ۲۹-۳۰

ئه بی حالی ئه وانه چون بیته له رۆژی په کتر بینینهوه و رووپه روو بوونه وه دا، خودا-جل جلاله- جیلوه بکات بۆ بهندهکانی، له سهه لاق په رده لادیریت؟ بانگ بکرین بۆ سوژده، به لام نه توانن سوژده بیهن ﴿ خَشِيعَةً أَنزَلْنَاهُمْ فِيهَا وَ قَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَى الشُّجُورِ وَ مِمَّ سَلَّمُون ۝۱۲ ﴾ القلم: ۴۲

ده بی حالیان چون بیته گهر کۆبکرینهوه بۆ سهه پردی دۆزهخ؟ که له تاله موو باریکتر و له ده می شمشیر تیزتره، جیی هه لکه وتن و خلیسکانه، تاریکه و هیچ کهس ناتوانیت بیپریت ته نها به نوریک نه بیته به ریپی خویانی پی ببینن، له و رۆژدها نور له نیتوان خه لکیدا دابهش ده کړیت، رۆیشتن و تپه رووونیان به پیی که می و رۆدی نووره که یه، له گه ل ئه هلی ئیسلامدا نوریکی ده رهکیان پی ده دریت، وه ک چون له گه لیان بوون له م ژیا نی دونهیادا و نوێژ و رۆژ و هه ج و زه کاتیان نه نجام ده دا، کاتیک گه یشتنه ناوه پراستی پرده که باره شی نیفاقیان هه لدهکات و ئه و چرانه ی به ده ستیانه وه یه ده کۆژینیتته وه، سه رسامانه ده وهستن و ناتوانن گۆزه ر بکن، له نیتوان ئه وان و ئه هلی باوه پر دا دیواریک دروست ده بیته که ده رگایه کی هه یه، له نیتوان دوو پرووان و کلیلی ده رگا که دا دوو رییه کی زۆر هه یه، رووی ناوه وه ی- که رووی باوه پردارانه- ره حمه تی خودایه و رووه که ی تر که رووی دوو پروانه سزا و تۆله یه، بانگ له وانه ده کن که پیشیبیان که وتوون له نوینه رانی

باوه‌پ، مه‌شخالی کاروانه‌که‌یان له دووره‌وه وه‌ك نه‌ستیره ده‌دره‌وشیته‌وه و نه‌و که‌سه‌ی ته‌ماشا بکات ده‌بیینیت ﴿أَنْظَرُوا نَفْسَ مِنْ نُورِكُمْ﴾ الحدید: ۱۲، تا‌کو له‌م گه‌روه ته‌نگه‌لانه‌وه بتوانین بپه‌رینه‌وه، نووره‌کانمان کوزاونه‌ته‌وه، که‌س ناتوانیت گوزه‌ر بکات به‌چرای نووره‌وه نه‌بیت ﴿قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا﴾ الحدید: ۱۲، نوور دابه‌شکراوه و زۆر دووره وه‌ستان له‌و شوینه‌دا، چۆن نوور به‌ده‌ستبه‌یین له‌م گه‌روه ته‌نگه‌لانه‌دا؟ نایا له‌ نه‌مپۆدا و له‌سه‌ر نه‌و ریگه‌یه‌که‌ی ئاوپ به‌لای که‌سی تر‌دا ده‌داته‌وه؟ نایا دۆست و هاوه‌ل لا به‌لای به‌کتر‌دا ده‌که‌نه‌وه؟ نه‌وانیش ده‌لین: نئمه‌ له‌ بونیا‌دا له‌گه‌ل نئوه‌ کۆده‌بووینه‌وه و هاوه‌لی نئوه‌ بووین، وه‌ك چۆن که‌سیکی غه‌ریب له‌ سه‌فه‌ریک‌دا هاوه‌لی و ناشنایی خۆی بیری که‌سیک ده‌خاته‌وه (نایا نئمه‌ له‌گه‌ل نه‌بووین؟) وه‌کو نئوه‌ رۆژوو‌مان ده‌گرت و نو‌یژمان وه‌ك نئوه‌ ده‌کرد، وه‌کو نئوه‌ قورئانمان ده‌خویند و خیز و چاکه‌مان وه‌ك نئوه‌ نه‌نجام ده‌دا، حه‌جمان وه‌کو نئوه‌ ده‌کرد؟ نه‌ی چی له‌ نه‌مپۆدا نئمه‌ی له‌ نئوه‌ جیا‌کرده‌وه؟ تا نئوه‌ به‌بی نئمه‌ گوزه‌ر بکه‌ن؟ نه‌وانیش ده‌لین: به‌لی، به‌لام نئوه‌ به‌ رو‌الته‌ له‌گه‌ل نئمه‌دا بوون و ناوه‌ه‌تان له‌گه‌ل مولحیدان و لادراوان سته‌مکاران و بیباوه‌راندان بوو ﴿وَلِكُنْتُمْ فَنَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَقَّضْتُمْ وَأَرْبَبْتُمْ وَعَرَّضْتُمْ الْأَمَانِ حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَّكَمُ بِاللَّهِ الْعَزُورُ ﴿۱۴﴾ قَالُوا لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوِيَّتُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَانِكُمْ وَيَسَّ الْمَصِيرُ ﴿۱۵﴾﴾ الحدید: ۱۴ - ۱۵

دریژه به‌ وه‌سفی نه‌و ده‌سته‌یه مه‌ده، سویند به‌خوا نه‌وه‌ی له‌سه‌ریان باس نه‌کراوه چ‌ند به‌رانبه‌ری نه‌وه‌یه که‌ باس کراوه، خه‌ریکه‌ هه‌موو قورئان له‌سه‌ر نه‌مانه‌ بیت، به‌هۆی زۆرییان له‌سه‌ر زه‌وی و له‌ناو سکی گۆپ‌دا، زه‌وی خالی نیبه‌ له‌مانه‌ تا‌کو باوه‌پ‌داران له‌سه‌ر ریگه‌ و بانه‌کان نامۆ نه‌بن و هۆکاره‌کانی ژیان په‌کیان نه‌خات و گیاندارانی دپنده‌ په‌لاماریان نه‌ده‌ن، "حذیفة" گو‌تی له‌ پیاویک بوو ده‌یوت: خودایه‌ دووپووان به‌ریاد بکه، نه‌ویش پئی فه‌رموو: برازای خۆم، گه‌ر دووپووان تیا‌بچن له‌سه‌ر ریگه‌ و بانه‌کان نامۆیی و غه‌ریبی داتان ده‌گریته‌وه به‌هۆی نه‌بوونی که‌سیک به‌سه‌ریدا گوزه‌ر بکات))

سویند به‌خودا ترس له‌ نیفاق دلی پیشینه‌ پیشه‌نگه‌کانی نه‌م ئومه‌ته‌ی له‌ت له‌ت کردبوو، به‌هۆی زانستیان به‌ ورد و درشت و پوخته‌ و دریژه‌ی کاری دووپوویی،

گومانی خراپیان بە نەفسی خۆیان دەبرد تا ترسان یەکیکین لە دوو پووان، عومەری کورپی خەتتاب فەرمووی بە "حذیفة" خودا لە هەردووکیان رازی بێت ((ئەو حوزە یفە داوات لێ دەکەم بە خودا، ئایا پێغەمبەر (ﷺ) ناوی منی لە دوو پووان هێناوه)) فەرمووی: نەخێر، بەلام دواي تو پاکانه به هیچ کەسێکی تر نادهم)) ئیبن ئەبی مولیکە دەلێت: بە سی هاوێل لە هاوێلانی محمد (ﷺ) گەیشتم، هەر هەموویان لە دوو پووی خۆیان دەترسان، هیچ کەس لەوانە نەبوو بلیت: باوەرە کە ی وە ک باوەری جبریل و میکائیل وایه))

ئیمامی بوخاری باسی کردووه، لە حەسەنی بەسریبە و دەگێرنەو: هیچ کەس لە نیفاق دلتیا نییه جگە لە دوو پوو، تەنها باوەر داریش لە دوو پووی دەترسیت))

لە هەندی لە هاوێلانی دەگێرنەو: کە لە دوعا کانییدا دەیفەرموو: "اللهم اني أعوذ بك من خشوع النفاق" وتیان "خشوع النفاق" چیه؟ فەرمووی: بە دەن وانیشان بدریت کە بۆ خودا خاشیعه و دل بۆ خودا خاشیعه نەبیت))

سوێن بە خودا دلێ ئەوان پەر لە باوەر و یەقین بوو، ترسیان لە نیفاق نۆر نۆر بوو، خەمیان بۆ ئەو خەمیکی قورس و گەرە بوو، جگە لەوان کەسانی تر کە باوەرە کە یان لە قورگیان نەچۆتە خوارەو بەنگە شە ی ئەو دە کەن باوەرە کە یان وە ک باوەری "جبریل و میکائیل" ه.

رووەکی نیفاق لە سەر دوو ئاودەر دەپوێت: ئاودەری درۆ و ئاودەری پیا.

ئەو دووانەش لە دوو سەرچاوە دێنە دەرەو: چاوەکی لاوازی روشنبینی، و چاوەکی لاوازی لێپران، کە ئەم چوار پایە یە بە رزبوویەو رووەکی نیفاق و بینای نیفاق دەچیت بە ئاسماندا، بەلام لە لێواری مەجرای لاقاودا، لە سەر لێوار و قەراییکی بە ئاودا و دارنراو کە خەریکە دەپمیت، گەر ئەو رۆژە ی ناخی مەرۆف دەهینریتە دەرەو لاقاوی راستییەکان ببینن و نەینییەکان پەردە ی لە سەر بدریت و ئەو ی لە ناو گۆردا دەربهینریت و ئەو لە سینە دا کۆبکریتەو، لەو رۆژە دا ئەوانە ی شەمکیان بریتی یە لە نیفاق بۆیان دەر دەکەوێت کە بەری رەنجیان وە ک سەر اب وایه ﴿يَحْسَبُهُ الظَّالِمَانُ مَاءً حَمَاقًا إِذَا جَاءَهُمْ لَمَّ يَجِدُهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابًا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾﴾

دلّیان له خیر و چاکه بیئاگایه، جهسته‌یان بۆ خیر و چاکه هه‌ولده‌دات و خراپه له شیودۆلّیانداندا بلابۆته‌وه، که حق ده‌بیستن دلّیان له‌بیستنی رهق ده‌بیّت، که له‌سه‌ر باتلّ و زور و خراپه ناماده ده‌بن چاوی دلّیان ده‌کریته‌وه و گوئییه‌کانیان ده‌بیستن.

ئه‌مانه سویند به خودا نیشانه‌کانی نیفاقن، ئاگات لیّی بیّت ئه‌ی پیاوی مه‌رد به‌رله‌وه‌ی برپاری کۆتایی به‌سه‌رتدا دابه‌زیت، که په‌یمان ده‌به‌ستن وه‌فادار نین، که به‌لّین ده‌ده‌ن ده‌یشکیّین، که قسه ده‌که‌ن به‌ ویژدانانه قسه ناکه‌ن، که بانگ ده‌کرین بۆ گوئیراه‌لی ده‌وه‌ستن، گه‌ر پێیان بوتریّت: وه‌رن بۆ لای ئه‌وه‌ی خودا داییه‌زانده‌وه و بۆ لای پیغه‌مبه‌ر پشت هه‌لده‌که‌ن، گه‌ر هه‌وا و ئاره‌زوو بانگیان بکات بۆ مه‌رام و چه‌زه‌کانیان به‌ په‌له‌ رووی تیده‌که‌ن و بۆی ده‌چن، لیّیانگه‌پێ با له‌گه‌ڵ ئه‌و رسوایی و سه‌رشۆپی و زیاتومه‌ندییه‌دا بن بۆ خویان هه‌لبژارد، متمانه‌ت به‌ به‌لّینه‌کانیان نه‌بیّت و له‌ په‌یمانیه‌کانیان دلّیا مه‌به، ئه‌وانه له‌وانه‌دا درۆ ده‌که‌ن ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَیْسَ مِنْ اٰتِنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنْصَدَّقَنّٰ وَلَنْکُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِیْنَ ﴿۷۷﴾ فَلَمّآ اٰتٰهُمْ مِنْ فَضْلِهٖ یَجٰهَلُوْا بِهٖ وَتَوَلّٰوْا وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۷۸﴾ فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِیْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰی یَوْمِ یَلْقَوْنَهٗ بِمَا اَخْلَفُوْا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَیَمَکَرُوْا بِکٰذِبُوْنَ ﴿۷۹﴾﴾ التوبه: ۷۵ - ۷۷

جوړه‌کانی لادان (فسوق)

له قورئاندا دوو جوړه: ته‌ن‌ها و ره‌ها به‌ستراوه به‌گونا‌ه و یا‌خیب‌وون.

ته‌ن‌هاش دوو جوړه: لادانی بی‌یاوه‌پی، که‌که‌سه‌که له نی‌سلام ده‌کاته دهره‌وه، له‌گه‌ل

لادانیک که له نی‌سلام نایکاته دهره‌وه، ته‌ن‌های به‌ستراوه به یا‌خیب‌وون، وهک ﴿وَلٰكِنَّ

اَللّٰهُ حَبَبَ اِلَيْكُمْ اَلْاَيْمٰنَ وَرَزَقَهُمْ فِي قُلُوْبِكُمْ وَكَزَهُ اِلَيْكُمْ اَلْاَكْفَرَ وَالْمُسُوْقَ وَالْمَعْصِيَانَ اَوْلِيَّكَ هُمْ

اَلرَّشِيْدُوْنَ ﴿٧﴾ الحجرات: ٧

ته‌ن‌ها- که بریتیه له لادانی بی‌یاوه‌پی- وهک ﴿يُضِلُّ بِهٖ كَثِيْرًا وَيَهْدِيْ بِهٖ كَثِيْرًا

وَمَا يُضِلُّ بِهٖ اِلَّا الْفٰسِقِيْنَ ﴿٨﴾ اَلَّذِيْنَ يَنْفُسُوْنَ عَهْدَ اَللّٰهِ مِنْۢ بَدَلٍ مِّثْلِهٖ وَيَقْطَعُوْنَ مَاۤ اَمَرَ

اَللّٰهُ بِهٖۤ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِۗ اَوْلٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿البقرة: ٢٦- ٢٧

﴿وَلَقَدْ اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ ءَايٰتٍ بَيِّنٰتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَاۤ اِلَّا الْفٰسِقُوْنَ ﴿٩١﴾﴾ البقرة: ٩٩ ﴿وَمَا

اَلَّذِيْنَ فَسَقُوْا فَاُوْنَهُمُ النَّارُۗ كُلَّمَاۤ اَرَادُوْۤا اَنْ يَخْرُجُوْۤا مِنْهَاۤ اُعِيْدُوْۤا فِيْهَا وَقِيْلَ لَهُمْ ذُقُوْۤا عَذٰبَ النَّارِ

اَلَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تَكْتُمُوْنَ ﴿السجدة: ٢٠﴾ هه‌موو نه‌مانه لادانی بی‌یاوه‌پیه.

نمونه‌ی نه‌و لادانی که‌که‌سه‌که له نی‌سلام دهرناکات، وهک ﴿وَإِنْ تَعَلَّوْۤا فَاِنَّهٗ مُسُوْقٌ

بِكُمْ ﴿البقرة: ٢٨٢﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْۤا اِنْ جَاءَكُمْ فٰسِقٌۢ بِنِبَاۤءٍ فَتَيَسَّرْ لَنْفُسِكُمْ اَنْ تُصِيبُوْۤا قَوْمًا يَجْهَلُوْنَ

فَتُصِجْرُوْۤا عَلٰٓى مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِيْنَ ﴿٦﴾ الحجرات: ٦، نه‌م نایته له‌سه‌ر "ولید بن عقبه بن اسی

معیط" دابه‌زیوه کاتیک پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ناردی بۆ لای "بني المصطلق" له‌دوای رووداوه‌که تا

بزانیته راسته، له سه‌رده‌می نه‌فامیدا دوژمنایه‌تی له‌گه‌لیان هه‌بوو، که هۆزه‌که

بیستبوویان به‌پړوه‌یه هاتبوونه پیشوازی، وهک به‌مه‌زن راگرتیکی فه‌رمانه‌که‌ی

پیغه‌مبه‌ر، شه‌یتان وه‌سوه‌سه‌ی بۆ دروست کردبوو که نه‌وانه بۆ کوشتنی هاتوونه‌ته

دهره‌وه، لی‌یان ترسا بوو و به‌پړگه‌ی خویدا گه‌رابوو‌یه‌وه بۆ لای پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) و تیبوی:

"بني المصطلق" زه‌کات و سه‌ده‌قه‌یان لی‌گرتوته‌وه و ویستوو‌یانه بیکوژن، بۆ‌یه

پیغه‌مبه‌ر توورپه‌بوو ویستی هیرش بکاته سه‌ریان، هۆزه‌که بیستبوویان گه‌پاوه‌ته‌وه

خۆیان هاتنه خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر، وتیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا نی‌مه بیستمان نی‌راوت

ناردوو هاتینه دهره‌وه تا پیشوازی لی‌بکه‌ین و ری‌زی لی‌بگرین و نه‌و‌حه‌قه‌ی خودا

له‌سه‌رمانه پنی‌ بده‌ین، به‌لام نه‌و‌گه‌رابوو‌یه‌وه، ترساین له‌ ری‌گه‌ نووسراویکی له‌ تو

پینگه یشتبیت به هوی تووره بوونیکه وه له ئیمه، ئیمه په نا ده گرین به خودا له تووره بوونی خوی و پیغه مبه ره که ی، پیغه مبه ر تومه تباری کردن، خالیدی کوری وه لیدی له گه ل کۆمه لیک سهرباز ره وانه کرد، فرمانی پیکرد روشتنه که ی بو سهربان بشاریته وه، پتی فرموو: سه رنج بده گه ر شتیکت لی بینین نیشانه ی باوه ریان بیت نه وا زه کاتی مال و داراییان وه ریگره، گه ر نه وه ت لی نه بینن نه وه ی به رانبه ر به بیباوه ران ده کریت له گه لیان نه نجام بده، خاید به و جوړه ی کرد، به نه پنی هاته لایان و گوتی له بانگی نوژی مه غریب و عیسا بوو، زه کاته کانیا نی وه رگرت، جگه له گوپرایه لی و خیر شتیکی تری لی نه بینن، گه رایه وه بو لای پیغه مبه ر وه وه واله که ی پیدئا، نه م نایه ته دابه زی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصِيبُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ تَدْرِمِينَ﴾ الحجرات: ۶

"النبا" بریتیه له هه والیکی نادیار له سه رچاوه ی هه واله وه به مه رجیک هه واله که شکو و گه وره بیه کی تیدا بیت.

لیزه دا سوودیکی ورد هه یه: خودای-سه حاله- فرمانی نه کردوه به ره دکردنه وه ی هه والی که سی فاسق و به درۆزانی نی و ره دکردنه وه ی شایه تی نه و که سه به یه کجاری، به لکو فرمانی به روشتنکردنه وه کردوه، گه ر به لگه و نیشانه له دهره وه بوونی هه بوو که راستگویی که سه که ی ده سه لماند به به لگه ی راستی کارده کریت، هه واله که هه ر که سیک رایگه یان دبیت، به م جوړه ده بیت شان له سه ر ریوایه ت و شایه تی که سی فاسق دابدیت، زۆریک له فاسقه کان له هه وال و گپرانه وه و شایه تیداندا راست ده که ن، به لکو زۆر به یان نه و په پی هه ولی راستگویی ده دات، فیسقه که ی له لایه کی تره وه یه، نمونه ی نه و که سانه هه وال و شه هاده تی ره د نا کرینه وه، گه ر شایه تی و هه والی نه م جوړانه ره د بکرینه وه به شیکی زۆر له مافه کان تیا ده چن و په کیان ده که ویت، نه و کاته زۆریک له هه والی راست به پوچ دهره دکرین، به تاییه ت نه و که سه ی لادانه که ی له پووی باوه پ و بوچوونه وه یه، نه و به دوی راستیدا ده گه پریت و ده پشکنیت، نه م که سانه نه هه واله کانیا ن و نه شایه تیدانه که یانیا ن ره د نا کرینه وه.

به لام نه و که سه ی فیسقه که ی له رووی درۆه یه: گه ر زۆری لی بینرا و چه ندباره بوویه وه به جوړیک درۆی زال بیت به سه ر راستیدا نه و که سه نه هه وال و نه شایاتی لی

وه رناگيرت، گەر به ده گهمن لیبینرا جارێك دوو جار ئەوا له رهدی شایه تی و هه والیدا لای زانا یان دوو بۆچوون ههیه: ئەو دوانهش دوو ریوایه تن لای ئیمام ئەحمەد-خودا رەحمی پێ بکات-

مه بهست: باسی ئەو لادانهی که ناگاته بپیاوه پری.

ئەو لادانهی تهوبه کردن پێویست دهکات گشتگیرتره له لادانی که سێک هه وال و شایه تی وه رناگیرت.

قسهی ئیمه ئیستا له سه ر ئەوهیه که تهوبه کردن لێی پێویسته، ئەمهش دوو به شه: فیسقیك له رووی کرداره وه، له گه ل فیسقیك له رووی باوه ر وه.

فیسقی کرداریش دوو جوړه: گریدراره به یاخیبونه وه، له گه ل هاتنی به ته نها.

ئەوهی گریدراره به یاخیبونه وه: بریتییه له ئەنجامدانی ئەوهی خودا نه هی لیکردوه، یاخیبونه که یاخیبونه له فه رمانی خودا، وه ک نایه تی ﴿لَا یَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ﴾ التحريم: ۶، موسا به هاروونی برای فه رموو ﴿مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا﴾ ۱۳ ﴿الْأَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي﴾ ۱۳ ﴿طه: ۹۲ - ۹۳، شاعیرێك ده لیت:

أمرتك أمرا جازما فعصيتني فأصبحت مسلوب الإمارة نادما

(فه رمانم پیکردی به فه رمانیکی پێداگر که چی تو لیم یاخی بوو، بۆیه ده سه لاتی ئەمیریت لێوه رگیردایه و په شیمان بوویه وه)

فیسق تاییه تره به ئەنجامدانی ئەو شتانهی نه هیان لیکراوه، بۆیه زۆر بۆیان به کارده هینرت، وه ک نایه تی ﴿وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ﴾ البقرة: ۲۸۲، یاخیبونیش تاییه ته به ئەنجامدانی ئەو شتانهی فه رمانی ئیکراوه، هه ر یه کیک له م دووانه به کارده هینرتین بۆ خاوقنی ئەو دوو کاره (ئه نجامدەری نه هیلیکراو، ئەنجام نەدەری فه رمان ئیکراو) ﴿إِلَّا إِلَيْسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ الكهف: ۵۰، له م شوینه دا جیبه جی نه کردنی فه رمانی خودا به "فسق" نابرا، نایه تی ﴿وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى﴾ طه: ۱۲۱، لێره دا ئەنجامدانی کاری نه هیلیکراو به "معصیه" یاخیبون ناویرد، ئەمه ئەگەر وشه ی "فسق" ته نها بێت و به گونا ه و یاخیبونه وه گریته درابیت، به لام گەر گریدرابوون پێیه وه ئەوه یه کیکیان بۆ سه رپێچی فه رمان و ئەو ویریان بۆ سه رپێچی نه هی به کارده هینرتین.

((التقوى)) -خۆپارىزى برىتییە لە خۆپاراستن لە ھەردوو کارەكە، بە دەستەبەریبونی خۆپارىزى تۆبەکردن لە لادان و یاخیببون دروست دەبیت، بەوھى كەسەكە كار بە گوێپایەلى خودا -لەسەر نورىك لە خوداوە - بکات و هیواى بە پاداشتی خودا بىت، دەستبەردارى یاخیببون بىت لەسەر نورىك لە خوداوە و لە ترسى سزای خودایى .

ھەر كەس تىپرامان لە وشەي ((التقوى)) بکات لە قورئان و فەرموودەي پىغەمبەردا(ﷺ) و لە زمانى عەرەبدا- بە مەرجىك سەلامەت بىت لە لاسايىکردنەو و دووبارە كردنەوھى بى تىگەيشتن- تىدەگات كە ((التقوى)) ئەوھى بەندە ھەموو ئەوھى پىدراوە بکات بە خۆپارىزى بۆ خۆي بەرانبەر ئەوھى لى دەترسىت لە بىھىوايى و زىاتۆمەندى دۇنيا و دواپۆژ، بە ئەوپەرى بىدارى و ھىدايەت و رۆشنىبىنىيەو ھەولبەدات ھەموو ئەوانە بکاتە ھۆي سەرکەوتن و رزگاربوونى لە دۇنيا و دواپۆژدا، باوھى ھەبىت ھەموو ئەوھى خودا پىدراوە لە خودى خۆي و مال و مندال و ھەموو ئەوشتانەي بۆي رامھىنراوە گونجاون بۆ ئەوھى بىنە ھۆي رزگاربوونى و ھەر بەو جۆرە ھۆي زىاتۆمەندى دۇنيا و دواپۆژ، بەلكو تەنانە قورئان خوشى ﴿ وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾ (الإسراء: ۸۲)، گەر قورئان بۆ ستمەكاران ماىھى زىاتۆمەندى بىت، ئەي دەبى غەبرى قورئان بۆ ئەوانە چۆن بىت؟ بۆيە پەرورەدگارمان وەسىتیمان بۆ دەكات كاتىك وشەيەكى قورئان بەسەر زمانماندا دىت ھانا و پەنا بۆ خودا بىەين لە شەيتانى رەمكراو، تا لە تىگەيشتنى قورئان گومپرامان نەكات و لەو مانايە لامان نەدات كە خودا وشەكەي بۆ داناو، لەویشەو بەچىنە رىزى زىاتۆمەندان.

لادان لە باوھى پدا وەك لادانى ئەھلى بىدعەت كە باوھى پىان بە خودا و پىغەمبەر و رۆژى دوايى ھەيە و ئەوھى خودا بە حەرامى داناو بە حەرامى دەزانن و ئەوھى خودا پىويستى كردووە بە پىويستى دەزانن، بەلام زۆرىك لەوھى خودا و پىغەمبەر جىگىريان كردووە ئەوان نەرىي دەكەن، ئەمەش بەھۆي نەزانى و تەئويل و شوپىنكەوتنى شىخەكانيان، ھەر بەو جۆرە شتىك جىگىر دەكەن كە خودا و پىغەمبەر جىگىريان نەكردووە .

تەوہە كردن لەم جۆرە لادانە بەو دەبىت ئەوھى خودا بۆ خۆي جىگىرى كردووە، ھەرەھا ئەوھى پىغەمبەر بۆ خودا جىگىرى كردووە ئەرى بکەن بەبى چواندن و

نموناندن (التشبيه والتمثيل)، ههروههها پاكرگرتنی خودا له و شتانهی خوئی لیبپاكرگرتوهه و پیغه مبه ره كهی خودای لی پاكرگرتوهه به بی گریمانه كاری و په كخستن، ههروههها وه رگرتنی نه ری و نه ری له چرای وه حییه وه، نهك له بۆچوونی بیاوان و به ره می بیرانه وه كه سه رچاوهی بیدعه و گومراییه .

ته و بهی ئه و لاده رانه له رووی باوه ری تیکده رانه وه ته نها به شوینكه وتنی سوننه تی پیغه مبه ر ده بیته، نه مه یان لی وه رناگریته تاكو فه سادی ئه و بیدعه بهی له سه ری بوون بۆ مه ردوومان روون نه كه نه وه، چونكه ته و به له گونا ه به نه جامدانی پیچه وانه كهی ده بیته، بۆیه خودا له مه ر ته و بهی ئه وانه ی به لگه و نیشانه و هیدایه تی خودا ده شارنه وه مه رجه كهی ته و به بۆ خه لگی بیخه نه روو، چونكه گونا ه كه یان شارده وهی حه ق بوو، كه وابوو ته و به كه یان بریتیه له به یان كردنی حه ق، خودای مونه عال ده فه رمویتی ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْمُكَدِّبِينَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ ﴿١٦٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا

فَأُولَٰئِكَ أَثُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٤﴾ البقرة: ١٥٩ - ١٦٠

گونا ه بیدعه كه ره سه رو گونا ه ئه وانه وه به كه حه ق ده شاریته وه، چونكه ئه وه حه قیگی شارده وه، به لام بیدعه كه ره حه ق ده شاریته وه و بانگ بۆ پیچه وانه ی حه ق ده كات، هه موو بیدعه كه ريك ده بیته شاره وهی حه ق، نهك به پیچه وانه وه .

مه رجی ته و بهی كه سی دوو بوو بریتیه له نیشلاص، چونكه گونا ه كهی به هوئی ریا وه به، خودای مونه عال ده فه رمویتی ﴿ إِنَّ الْكَافِرِينَ فِي الذَّرِّ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٦٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٦﴾ النساء: ١٤٥ - ١٤٦

﴿﴾ جه ندين رهنگ له خراپه، ئه وانیتر

خراپه و ده ستریتی (الإثم والعدوان) هاوتای به كترن، خودای مونه عال ده فه رمویتی ﴿ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ﴿٢﴾ المائدة: ٢، هه ره كه له م دووانه كه ته نها ده بنه وه مانای نه ویتر له نامیز ده گریته، هه موو "إثم" يك بریتیه له "عدوان" ئه وهش بریتیه له نه جامدانی ئه وهی خودا نه می لیكردوه، یان نه كردنی

ئەوێ خودا فەرمانی بە کردنی کردووه، ئەو کارە بریتییە لە دەستدریژی بۆ سەر "بکە و مەکە" ی خودایی، هەموو دەستدریژییەکی خراپە یە و خاوەنەکی پێی دەبێت بە خراپەکار، بەلام کاتێک لەگەڵ یەکتەر دین، ئەوا دەبنە دوو شت بە پێی وەسفەکانیان و وابەستەگییەکانیان.

خراپە "الإثم" وەک رەگەزێکی حەرەمکراو وایە لە درۆ و زینا و خواردنەوێ ئارەق و هاوشتیوەکانیان، دەستدریژی (العدوان) ئەوێە موباح تێپەڕینی و بگەیه بێی حەرەم و زیاده لەو کارەدا.

دەستدریژی (العدوان) بریتییە لە تێپەڕاندنی ئەوێ لەو کارە موباح کراوە تا دەگاتە بێی حەرەمکراو و زیاده لەو بێرەش، وەک دەستدریژی بۆ وەرگرتنەوێ حەقیەکە لەسەر کەسیکە، بە دەستدریژی بۆ سەر مائی یان گیانی یان شەرەف و نامووسی، گەر چۆنە داریکی براوی تووڕە ی بکات تەنھا بە خانووی کەسە کە رازی دەبێت، گەر شتیکی تێکبەدە ی چەند بەرانبەر تێکبەدات، گەر وشە یەکی پێی بوتوێت چەندین وشە ی پێدەلێت، هەموو ئەمانە بریتین لە دەستدریژی و تێپەڕاندنی دادپەروەری.

ئەم دەستدریژییە دوو جۆرە: دەستدریژییەکی بۆ سەر حەقی خودا، لەگەڵ دەستدریژییەکی بۆ سەر حەقی مرۆف، وەک ئەوێ لەوێ بۆی حەلال کراوە لە چوونە لای هاوسەرەکی و کەنیزە کەکانی سنوور بە زینی بکات بۆ شتی تر کە خودا حەرەمی کردووه، وەک ئایەتی ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ ﴿ المؤمنون: ٥ - ٧، هەر وەها دەستدریژی لەوێ لە ژنەکی و کەنیزە کەیدا بۆی حەلال کراوە تا دەگاتە ئەوێ لێی حەرەمکراوە، چوونە لایان لە حەیز و زەیسانیدا، یان لە کاتی ئیحرامدا، یان کاتی رۆژووی واجبیان، هاوشتیوەکانی ئەمانە.

هەر بەو جۆرە هەر کەس بێکی دیاریکراوی بۆ موباح کرابێت تێپەڕینێت بۆ زیاتر لەوێ، ئەوێ دەچێتە ریزی دەستدریژییەوێ، نمونە ی ئەو کەسێ بە مەبەستی داخواری یان شایەتی یان مامەلە و کڕین و فرۆشتن یان چارەسەرکردن تەماشای ئافەرەتێک دەکات، چاوی بە هەموو شوێنەکانیدا دەخشینێت، لەوێوێ موباح بەجێ دەهێلێت و دەکەوێتەوێ ناو قەدەغە کراوەوێ، بە دەوری ناوچە ی قەدەغە کراو و بەرژین کراو دا دەسوێتەوێ.

خراپه (الإثم): "الإثم والبغي" له سورته‌ی "الأعراف-آیة ۳۳" دا باسکراون ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُزَلِّ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْمُونَ ﴿۳۳﴾﴾ الأعراف: ۳۳، به زۆری به کارهیتانی "البغي" تیپه پاندن و سنووربه زینى له مافی خه لکیداى و هه لکوتانه سه ریدايه.

له سه ر ئه م شتیه وه گه "البغي" له گه ل "العدوان" دا هات، ئه و "البغي" سته م لی کردنیانه به حرامی ره گه زه که، وه ک دزی و درۆ و بوختان و نازاردان، "العدوان" یش بریتى ده بیئت له تیپه پاندنی حه ق و ده سته بردن بۆ زیاتر و زۆتر له وه، ئه و کاته "البغي" و "العدوان" له حه قی خه لکیدا وه ک "الإثم" و "العدوان" ی لئیدیت له سنووری خودادا.

لیره دا چوار شت هه یه: حه قێک هى خودایه و حه ددی بۆ داناهه، حه قێک بۆ مرۆفه و حه ددی بۆ داناهه، "البغي" تیپه پاندن و "العدوان" ده سته ریژی و "ظلم" سته م بریتین له تیپه پاندنی هه ردوو سنووره که و گه یشتنه ئه و دیوی دوانه که، یان که مته رخه می له و دوانه دا و نه گه یشتنه مه رزی ئه و دووانه .

"الفحشاء" کرداری زۆر ناشیرین و "المنکر" کار و کرده وه ی نامۆ و بیزارا، "الفحشاء" له بنچینه دا سیفته ته بۆ وه سفکراویکی لایرا بۆ ئه وه ی مه رامی سیفته ته که رووت بیته وه، ئه وه ش بریتیه له "الفعله الفحشاء" کاری زۆر ناشیرین، روخساری "الفحشاء" ئه وه یه که ناشیرینییه که ی بۆ هه موو که س ده ربکه ویت و هه موو خاوه ن ژیرییه کی ته ندروست به ناشیرینی بزانتیت، بۆیه وشه ی "الفحشاء" به "زینا و لیواته" ته فسیر کراوه، خودا به "الفاحشة" ناویان ده بات به هۆی ناشیرینی بیسنووریان، هه ر به و جوړه ناشیرین له قسه به "فحش" ناوده بریت، ئه وه ش ئه وه یه که ناشیرینییه که ی لای هه مووان ناشکرا بیئت له جنیودان و تۆمهت، و هاوشیه کانیان.

"المنکر" دیسان سیفته تیکه بۆ وه سفکراویکی لادراو، واته "الفعل المنکر" کاری نامۆ و بیزارا، ئه و کاره یه به فیترهت و ژیری نامۆیه و بیژی لی دهنه وه، دانه پالی "المنکر" بۆ لای فیترهت و ژیری وه ک دانه پالی بۆنی ناخۆش وایه بۆ هه سته بۆن کردن، یان دیمه نی ناشیرین بۆ هه سته بینین، یان تامی ناخۆش بۆ هه سته چه شتن، یاخود دهنگی بیزارکه ر بۆ هه سته بیستن، ئه وه ی زۆر نامۆ و بیزارا بیئت له لای ژیری و فیترهت بریتیه له "فاحشة"، وه ک چۆن هه سته کان بۆ ئه و په بیپه براوانه بیزار ده بن.

مونکه ر بۆ ههستهکان بریتیه له و "مهودا" نهی که نه ده یانناسن و نه هۆگرییان له گه لیاندا ههیه، ناشیرین و بیزارویش به رادهیهکی زۆر بریتیه له "الفاحشه"، بۆیه ئیبن عهباس دهفه رمویت: (("فاحیشه" بریتیه له زینا، "مونه که ر" یش نه وهیه که له شه ریهت و سوننهت نه ناسراو بیئت))، تیرابمینه له پیناسه که ی نێوان نه وهی باشی و چاکیه که ی نه ناسراو و ناباوه، له گه ل نه وهی ناشیرینییه که ی له ناو فیهت رهت و ژیریدا جیگیر بووه .

﴿ فسه کردن له سه ر خودا به بی زانست سه ر چاوه ی تیکدان و تیکچوونه

" فسه کردن له سه ر خودا به بی زانست" له هه رچی نه و هه رامکراوهیه خراپه تر و ناوانی زۆر تره، بۆیه له ئاستی چواره می هه رامکراوه کاندای باسی کراوه که شه ریهت و نایینه کان کۆدهنگن له سه ری و هه رگیز و له هه یچ باریکدا موباح نا کرین، به لکو هه می شه هه رامن، وهکو مرداره وه بوو خواردنی خوین و گوشتی به راز نین که له حالیکه وه بۆ حالیکه تر موباح ده کرین.

هه رامکراوه کان دوو جۆرن: هه رامکراوه له خودی خویدا که له هه یچ کاتیکدا موباح نابن، له گه ل هه رامکراویک له کاتیکه وه بۆ کاتیکه تر، خودای موته عال له سه ر نه و هه رامکراوانه ی له خودی خویدا هه رامن دهفه رمویت ﴿ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ﴾ (الأعراف: ۳۳)، پاشان گواستیه وه بۆ که وره تر له وه ﴿ وَأَنْ تَشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُرْسَلْ بِهِ سُلْطَانًا ﴾، پاشان گواستنه وه بۆ که وره تر له وه ﴿ وَالْإِنَّمِ وَالْبَغْيِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴾، پاشان که وره تر له وه ﴿ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمَلُونَ ﴾، نه مه ی دوا بیان که وره ترین هه رامکراوه خراپه ترین خراپه یه، چونکه درۆ کردنی تیدایه به ده م خودا وه و شتیک ده دریته پالی که شایسته نییه، له ویه گو پینی نایینه که ی و نه ریکردنی نه وانه ی خودا جیگیری کردوون و جیگیرکردنی نه وانه ی که خودا نه ریی کردوون، به ره وا بینینی شتیک خودا به نا ره وای ده زانیت و به نا ره وایبینینی شتیک خودا به ره وا دایناوه، دوژمنایه تی که سیک دوستی خودایه و دوستایه تی که سیک دوژمنایه خودایه، خو شه ویستی که سیک خودا رقی لیه تی و رقبوونه وه له که سیک خودا خو شهیده ویت، وه سفکردنی خودا له زات و سیفات و قسه و کرداریدا به شتیک که شایسته ی نییه .

هیچ کام لە جۆره‌کانی حەرام بە ئەندازەى "قسەکردن لەسەر خودا بەبێ زانست" لای خودا گەرە نییە و خراپەى زۆر نییە، ئەو کارە سەرچاوەى هاوڵدانان و بیباوە‌پییە، لەسەر ئەو جۆره قسەکردنەوه لەمەر خودا کۆشکی بیدعە و گومراپی بیناکراوه .

هەر بیدعەیه‌کی گومراکەر لە ئاییندا بنچینه‌کەى بریتییە لە "قسەکردن لەسەر خودا بەبێ زانست"

بۆ ئەو مەبەستە پیشین و ئیمامان زۆر بە توندی بە گزیداچوون، ئەهلی ئەو حەرامەیان لەسەر زەوی ناساندوو و قاورکردوو، هۆشدارییان داوه لەسەر فیتنەى ئەوانە بە توندترین هۆشدارى، زیاده‌په‌ویان لە رووبه‌په‌ویوونەوه‌یاندا کردوو که بۆ "فحشاء و ظلم و عدوان" بەو ئەندازەیه زیاده‌په‌ویان نەکردوو، چونکە زیانی بیدعە لە روخانى ئایین و نەریکردنی ئایین زۆر گەرەتر و ترسناکتره، ئەوانەى حەلالکردنی شتێک و حەرامکردنی شتێک دەدەنە پال ئایین خودا کارەکه‌یان بە خراپە و نیفتیرا لە قەلەم دەدات ﴿ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِنَقُتُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يَفْلِحُونَ ﴾ النحل: ۱۱۶

ئەى ئەوانەى سیفەتێک دەدەنە پال خودا-سبحانه- که خودا نەیدابێتە پال خۆى، یان نەری سیفەتێک دەکەن که ئەو-سبحانه- بۆ خۆى جیگیر کردبیت، دەبێ حالیان چۆن بێت؟

هەندێک لە پیشین دەلێن: ئاگادارین لە وتنى: خودا ئەوهى حەلال کردوو، و ئەوهى حەرام کردوو، خودا پێى دەفەرمووت: درۆت کرد، ئەوهم حەلال نەکردوو و ئەوهم حەرام نەکردوو .

ئەوان مەبەستیان حەلالکردن و حەرامکردنیکە تەنها بە بۆچوونى خۆى بێت و بەلگە و بورهانی لەلای خودا و پێغه‌مبەرەوه لەسەر نەبێت.

بنچینهى هاوڵدانان و بیباوە‌پى بریتییە لە قسەکردن لەسەر خودا بەبێ زانست، هاوڵدانەر وا گومان دەبات ئەو که‌سهى ئەو کردوویەتى بە پەرستراو لەخوار خوداوه لە خودا نزیکى دەکاتەوه، و لەلای ئەو شفاعەتى بۆ دەکات، و پێویستییه‌کانى به‌هۆى ئەوهوه دەسته‌بەر دەبێت، هەرۆک ئەو که‌سانەى دەبنه‌ واسیتەى نێوان مەلیک و ره‌عییه‌تە‌کەى، هەموو هاوڵدانەریک شتێک لەسەر خودا دەلێت که زانستی پێى نییە،

بەبى پېچەوانەكەي، قسەكردنى لەسەر خودا بەبى زانست ھەندى جار پەكخستن و دامىنانى بىدعە لە ئايىنى خودادا لەئامىز دەگرتت، لە ھاوھلەدانان گشتگىرتەرە، ھاوھلەدانان تاكىكە لە تاكەكانى.

بۇيە درۆكردن بە دەم پېغەمبەر ھوھ (ﷺ) سەردەكېشىت بۇ چوونە ناو دۆزەخ، و بىارىكردنى شوپىنىك لە ئاگرادا بۇ خۆى، ئەوھش شوپىنىكە خاوەنەكەي لىيى جىيانايىتەوھ، چونكە كارەكەي "قسەكردن لەسەر خودا بەبى زانست" لەئامىز دەگرتت، ھەك درۆى ئاشكرا بە دەم پېغەمبەر ھوھ، چونكە ئەوھى دەدرىتە پال پېغەمبەر دەدرىتە پال خودا، قسەكردنىش لەسەر خودا بەبى زانست درۆھلەستىكى ئاشكرايە بە دەم خودا ھوھ ﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴾ الأنعام: ۲۱، گوناھى ئەھلى بىدعە ھەر ھەموو دەكەونە ژىر ئەم جۆرەوھ و تەويەي لىوھ بە دەست نايەت مەگەر لە ھەرچى بىدعەيە تۆبە بكات.

چۆن دەتوانىت تەويەي لى بكات گەر نەزانىت كارەكەي بىدعەيە، ياخود وا گومان دەبات كارەكەي سوننەيە، ئەو بانگى بۇ دەكات و خەلكى ھاندەدات بۇ سەرى؟ گوناھى ئەمانەي بۇ دەرناكەوئىت كە تەوبەكردن لىيان پىويستە تەنھا بە شارەزابوون لە سوننەت نەبىت، زۆرى ئاگاھى لىيى و بەردەوامى لىكۆلىنەوھ و پشكەنن تىايدا، خاوەنى بىدعەش ھەرگىز ئەوھ بە خۆيەوھ نابىنىت.

سوننە لە خودى خۆيدا بىدعە دەسپىتەوھ، بە سوننەت بىدعە لەسەر پىيى خۆى ناوھستىت، كە خۆرى سوننەت لە دلى كەسىك ھەلھات تەمومى بىدعە دەپەوئتەوھ، و تارىكى ھەموو گومرايىەكان كۆتايى پى دىت، چونكە بەرانبەر دەسەلاتى خۆر تارىكى ھىچ دەسەلاتىكى نىيە، جىاوازي نىوان سوننە و بىدعە نىشانى بەندە نادىت و يارمەتى نادىت بۇ دەرچوون لە تارىكى بىدعەوھ بۇ رۆشنايى سوننەت مەگەر ئەو كەسە شوپىنى پېغەمبەر بكەوئىت و بەدل لە ھەموو كاتىكدا كۆچ بۇ لاي خودا بكات، بەداوای كۆمەكى و ئىخلاص و پەناگرتنى راستەقىنە بە خودا، ھەر ھەك كۆچ كردن بۇ لاي پېغەمبەر، بە سووربوون بۇ گەيشتنە فەرموودەكانى كردارەكانى و ھىدايەت و سوننەتەكانى ((ھەر كەس كۆچەكەي بۇ لاي خودا و پېغەمبەرە، ئەوھ كۆچەكەي بۇ لاي خودا و پېغەمبەر دەبىت)) ھەر كەس كۆچەكەي بۇ لاي شتىكى تر بىت ئەوھ دەبىتە بەشى لە دونيا و دواپۆژدا، خودا كۆمەككار و يارمەتیدەرە.

دیمه نه گانی یاخیبوون

بریتییه له: دیمه نی نازه لُسروشتی و تیرکردنی حهزه گان و دیمه نی جهبر و دیمه نی قهدر، و دیمه نی حیکمهت، و دیمه نی کۆمهک و شه رمه زاری، و دیمه نی به کتاپه رستی و ناو سیغه ته گانی، و دیمه نی باوه ر و فره دیمه نی، و دیمه نی به زهیی و دیمه نی دهسته وسانی و لاوازی، و دیمه نی گهردنگه چی و هه ژاری، و دیمه نی خۆشه ویستی و به ندایه تی.

سیانی یه که میان بۆ لاده رانن و نهوانی تر بۆ نه هلی راوه ستاون له سه ر راسته شه قام.

ئه م به شه له به رزترین به شه گانی کتیبه که یه، به سوودترینیانه بۆ هه مووان، شایسته ی نه وه یه خۆتی بۆ ماندوو بکه ی، له وانه یه له کتیبی تردا ئه مهت به رچنگ نه که ویت، مه گه ر له کتیبیکی ترماندا به ناوی "سفر الهجرین فی طریق السعادتین".

سروشتی نازه لی له هه ندی مرو فدا

دیمه نی نازه لی و تیرکردنی حهزه دیمه نی خه لکانی نه قامه، نه و خه لکانه ی جیاوازییه ک نابینریت له نیوان نه وان و نازه لانی تردا، جگه له بالا ریکی و قسه ی زمان، هه یج خه میکیان نییه جگه له تیرکردنی حهزه گانیان به هه ر ریگه یه ک بیته، نه وانه نه فسیان نه فسکی نازه لییه، به رز نه بووه ته وه بۆ پله ی مرویی، چجای به رزیوونه وه بۆ پله ی فریشته، نه وانه حالیان په ستره له وه ی باس بکریت، نه وان له حالیاندا جیاوازیان هه یه به پیتی جیاوازی نازه لان که نه وان له سه ر نه خلاق و سروشتیانن.

هه یانه نه فسیان نه فسکی سه گانه یه، گه ر گه یشت به لاکیک که هه زار سه گ تیر ده کات، ده ست ده گریت به سه ریدا و له سه گه گانی تر پارێزگاری لی ده کات، هه ر سه گیک لیتی نزیک ده بیته وه ده ست به وه رپن ده کات لیتی، سه گه گان به گه له کۆمه و به زاندنی نه و نه بیته ناویرن لیتی نزیک ببه وه، شتیک له و لاکه توپیوه نادات به سه گیک، خه می گه وه ی نه و تیرکردنی ورگیتی به هه ر ریگه یه ک بیته، مرداره وه بوو یان سه ربړاو، پیس یان پاک، شه رم له قیزه ون ناکاته وه، داری بۆ هه لبگریته ده مه لاسکییه تی، ده سته ردار ی ببیت ده مه لاسکییه تی، گه ر نانی پی بده یته به ده ورتدا کلکه له قبییه تی، گه ر پیتی نه ده یته ده ست به وه رپن ده کات لیت.

هەيانە نەفسى وەك نەفسى گویدرئۆزە، دروستنەكراوہ بۆ زەحمەت و ئالف نەبىت، تا ئالفى بۆ زیاد بكرىت زەحمەتى زیاد دەكات، گياندارىكى بىزما، كەمترىن هەستى هەيە، بۆيە خودا ئەو كەسەى كىتئەكەى هەلدەگرىت و هيجى لى تىناگات و مەعرفەى پىنى نىيە و كارى پى ناكات بە گویدرئۆز شوبهاندووه، سەگى كردووه بە نمونەى ئەو زانا خراپانەى كە خودا بەلگە و نىشانى پى بەخشيون كەچى خۆيان لىدارپنئوہ وەك دارىنى كەولە جەستەى ئاژەل، بە زەويەوہ لكا و شوپىنى حەزەكانى خۆى كەوت، لەم دوو نمونەدا نەپتى زۆر مەزنىان تىدايە كە ئىرە جىگەى باسكردنى نىيە.

هەيانە نەفسى نەفسىكى دىندەبىيە و توپەبىيە، هەولى برىتبيە لە دەستدرئۆزى بۆ سەر خەلكى و ژىردەستە كردنىان بەو هيز و دەسلاتەى بەدەستى هیناوه، سروشتى ئەو كارە داوا دەكات وەك سروشتى گياندارىكى دىندە كە ئەو كارانەى لئوہ پەيدا دەبىت. لەسەر ئەو لىكچوونە ئەوانەى تەئويلى خەون دەكەن بىنىنى گياندارى دىندە لەلای مەرۆف و لە مالهەكەيدا، يان بىهويت هيرش بكاتە سەرى بەو سىفەتە لىكەدەنەوہ و شانى لەسە دادەدەن، بۆ ئىمە و بۆ خەلكانى زۆر لەو جۆرە خەونە لە خەودا روويداوه، تەئويلى خەونەكە پراوپر بووه بۆ خەلكانىك كە لەسەر سروشتى ئەو دىندانە بوون، پىغەمبەر(ﷺ) لە چىرۆكى غەزەوى ئوحد لە خەوندا بىنى ((گايەك سەردەبرا))، ئەوہ بوو هەندى لە باوہ پداران بەدەستى بىباوہ پان شەھىد بوون، گا بەسودترىن گياندارە بۆ زەوى، باشى زەوى و كارى جوتيارى بە گاوەبە، لەگەل بوونى ئارامى سوودى زۆرى تر، ملكەچ و رامهاتووہ بۆ مەرۆف، مل بە مەرۆف دەدات و ياخى نابىت، عومەرى كورپى خەتتاب لە خەوندا بىنى وەك ئەوہى كە لەشیرك بىهويت سى دەنووكى لىدات، ئەوہ بوو "ئەبو لؤلؤئە" چەند خەنجەرىكى لىدا، كە لەشیر پىاوئىكى ئەجمەى زۆر خراپە.

هەندى مەرۆف هەيە سروشتى وەك سروشتى بەراز وايبە، بەلای شتى باشدا گوزەر دەكات و لای بەلادا ناكاتەوہ، كە مەرۆفك بىهويت رى پىبگرىت لئىدەدا، زۆرەى خەلكى بەم جۆرەن، چەند بەرانبەرى خراپە چاكەت لى دەبىستى و لى دەبىنىت نە لەبەرى دەكات و نە دەيگوزىتەوہ و نە بەكارى ئەو دىت كە تىكەوتنىكى توى بىنى يان وشەيەكى خراپى توى بىست ئەوہى بەدوايدا دەگەرىت دەبىنىتەوہ و دەيكات بە ميوہ و شەوچەرەى خۆى.

هه‌يانه سروشتی وهك سروشتی تاووس وایه، هه‌یج کارێکی نییه خۆجوانکردن و خۆپازانه‌وه نه‌بیت به په‌ره‌کانی، له‌پشتی ئه‌وه‌وه هه‌یج شتیکی تر نییه .
باشترین سروشت سروشتی ئه‌سه‌په که گیاندارێکه خاوه‌ن نه‌فسیکی به‌رز و سروشتیکی به‌خشنده‌یه، هه‌ر به‌و جووره‌ مه‌ر، هه‌ر که‌س سروشتی یه‌کێک له‌م ئاژه‌لانه‌ی تیدا بیت ئه‌وا له‌ ناخ و نه‌خلاقیدا شتی باشی ده‌ستکه‌وتوه، که‌ر گۆشتیان بخوات لێکچوونه‌که‌ی زۆر ده‌بیت، چونکه خۆراکخۆر سیفه‌تی خۆراکه‌که وه‌رده‌گریت.
بۆیه خودا خواردنی گۆشتی ئاژه‌لی درنده و بالنده‌ی راوکه‌ری حه‌رام کردوه، چونکه خواردنه‌که‌ی سیفه‌تی ئاژه‌له‌که له‌ ده‌رووندا دروست ده‌کات، خودا باشتر ده‌زانیت.
مه‌به‌ست: ئه‌وه‌یه که که‌سانێک خاوه‌نی ئه‌م دیمه‌نه‌ن بینینیان بۆ نییه جگه له‌ مه‌یلی ده‌روون و تیرکردنی حه‌زه‌کان، شتیکی تر له‌ پشتی ئه‌وه‌وه نابیننه‌وه .

❖ دیمه‌نی هاوه‌لانی جه‌بر

پاشان دیمه‌نی هاوه‌لانی جه‌بر، ئه‌مه‌ش ئه‌وانه‌ن که شایه‌تی ده‌ده‌ن ئه‌وان له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی کرداره‌کانیان ناچارده‌کری‌ن و ویستی ئه‌وانی تیدا نییه و ئه‌و رووداوانه به‌بی‌ده‌سه‌لاتی ئه‌وان روویداوه، به‌لکو شایه‌تی ناده‌ن ئه‌و کارانه کاری ئه‌وان بیت.
ده‌لێن: هه‌یج که‌س له راستیدا بکه‌ری کاری خۆی نییه و خاوه‌ن هه‌یز و توانین نییه، بکه‌ر و بزوینه‌ر له کاره‌که‌دا که‌سیکی تره، ئه‌و ته‌نها ئامیژیکه، جووله‌ی ئه‌و وه‌ك هه‌لکردنی با و جووله‌ی دره‌خته‌کان وایه .

ئه‌وانه که‌ر کاره‌کانیان به‌ خراپ دابنیت په‌نا بۆ قه‌ده‌ر ده‌به‌ن، گونا‌ه و تاوانه‌کانی خۆیان ده‌ده‌ن به‌ گۆلدا، هه‌ندی جار زیاده‌په‌وی ده‌که‌ن، تا وایان لی دیت هه‌موو کاره‌کانیان به‌ کار و کرده‌وه‌ی چاک و گۆپرایه‌لی خودا بزائن، به‌خه‌یر و شه‌ره‌وه‌ گوایه له‌گه‌ل ویست و قه‌ده‌ری خودادا پێکهاتوونه‌ته‌وه .

هه‌روه‌ها ده‌لێن: وه‌ك چۆن ئه‌نجامدانی فه‌رمانی خودا چاکه‌یه، هه‌ر به‌و جووره ئه‌نجامدانی ویستی خودا چاکه‌یه، وه‌ك چۆن خودا حکایه‌تی هاوه‌لدانه‌رانه‌مان - براکانی ئه‌وان - بۆ ده‌گێرپه‌ته‌وه، ئه‌وان ویستی خودا بۆ کاره‌کانیان کرده به‌لگه و نیشانه بۆ فه‌رمانی خودا و ره‌زامه‌ندی ئه‌و بۆ ئه‌و کارانه و له‌سه‌ر ئه‌و کارانه، ئه‌وانه خراپترن له

قه‌ده‌ریه نه‌ریکه‌ره‌کان، دوزمنایه‌تیان بۆ خودا کتیه‌کانی و پیغه‌مبه‌ران و نایینه‌که‌ی توندتر و سه‌ختتره، هه‌تا هه‌ندی له‌وانه بیانوو بۆ ئیبلیس ده‌هینتته‌وه، نازاری بۆ خودا، بیانوه‌که‌ی به‌کوششی خۆی راده‌وه‌ستیتیت و به‌زمانی حال و گوفتار ستم ده‌داته پال خودا-سه‌حاله- ده‌لین: ئیبلیس گوناھی چی بوو ناوچاوانی خۆی پاراست له‌سوژده‌بردن بۆ غه‌یری دروستکه‌ره‌که‌ی خۆی؟ نه‌و ته‌بایی کردوه له‌گه‌ل حوکم و ویستی خودا له‌سه‌ر خۆی؟ نه‌و چۆن ده‌توانیت سوژده‌بیات له‌کاتیکدا دروستکه‌ره‌که‌ی ریگه‌ی سوژده‌بردنی لیگرتوه؟ نایا واز هینان له‌سوژده‌ بۆ غه‌یری خودا کاریکی باش نییه؟

نه‌وانه دوزمنی راسته‌قینه‌ی خودان، دۆستی ئیبلیس و برای نه‌ون، گه‌ریه‌کیکیان ئیبلیس بلاوینتته‌وه ده‌بینی هه‌مووان ده‌دن له‌پرمه‌ی گریان و سوژ و هه‌لچوونیکه‌ی سه‌یر داگیران ده‌کات، ده‌بینیت ستمی قه‌ده‌ر له‌وان و تۆمه‌تبارکردنی خودا به‌سه‌ر زماناندا جاری ده‌بیت و له‌روخساریاندا ده‌رده‌که‌وی، له‌وانه ده‌بیستی سکالا له‌مه‌زلومی و نازارچه‌شتنی ده‌ستی قه‌ده‌ر ده‌کات وه‌ک بیستی سکالای که‌سیکی ده‌سته‌وسانی سته‌ملیکراو له‌دوزمنه‌که‌ی.

🕌 دیمه‌نی قه‌ده‌ری نه‌ریکه‌ر

پاشان دیمه‌نی قه‌ده‌ری نه‌ریکه‌ر، شایه‌تی ده‌دن هه‌موو نه‌و تاوان و خرابانه‌خۆیان خولقاندوویانه و به‌ویستی نه‌وان هاتوونه‌ته‌دی، به‌بی ویستی خودای موته‌عال، خودا نه‌وانه‌ی بۆ نه‌وان نه‌پریوه‌ته‌وه و نه‌ینووسیوه و نه‌یویستوه و کاروکرده‌وه‌کانی نه‌وانی نه‌خولقاندوه، نه‌ده‌توانیت هیدایه‌تی که‌سیک بدات، نه‌ده‌توانیت گومپای بکات، نه‌و ته‌نها به‌یان و روشنکردنه‌وه‌ی له‌سه‌ره، نه‌ک ئیله‌مامی هیدایه‌ت و گومپابوون و خرابه و خۆپاریزی به‌که‌سه‌که‌ بیه‌خشیت و نه‌وانه بخاته ناو دلێه‌وه.

شایه‌تی نه‌وه ده‌دن که‌شتیک له‌مولکی خودادا رووده‌دات که‌خودا نه‌یویستوه، هه‌روه‌ها شتیکی له‌مولکی خۆیدا ده‌ویت، به‌لام نابیت و روونادات، مرۆف خولقینه‌ری کاروکرده‌وه‌کانی خۆیان به‌بی ویستی خودا.

یاخیبوون و گوناھ دروستکراوی نه‌وانه و له‌ویستی نه‌وانه‌وه هاتوون، نه‌ک دروستکراوی خودا بن، نه‌وانه به‌هیچ جوریک په‌یوه‌ست نین به‌ویستی خوداوه، نه‌وان

له‌وانه‌دا به‌شیکێ خراپیان هه‌یه له داواکردنی کۆمه‌ک و یارمه‌تی له‌خودا، و پشت پێبه‌ستنی و ده‌ستگرتن به‌حه‌بلبیه‌وه و داوای هیدایه‌ت و جیگیرکردن و راوه‌ستانی دئییان و داوا له‌خودا دئییان تووشی لادان له‌باوه‌ر نه‌کاته‌وه، هه‌موو ئه‌وانه ناچنه ژێر ویستی خوداوه.

شه‌یتان به‌م بره‌ لئیان رازی بووه، بۆیه هانیان نادات بۆ ئه‌نجامدانی ئه‌و گوناها‌نه، بیزاریان ناکات بۆ رووکردنه‌ تاوان و گونا‌ه، له‌و کاره‌دا دوو مه‌رامی گلاوی هه‌یه:

مه‌رامی یه‌که‌م: تا‌کو له‌ دئیاندا دروستیی ئه‌م دیمه‌ن و بیروباوه‌ره جیگیر بکات و پئیان بلێت: ئه‌و گوناها‌نه گه‌وران‌ه‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت ده‌یکات ئیوه تئیناکه‌ون، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه که ئه‌و کاره به‌ده‌ست ئیوه‌یه و به‌هۆی ئیوه‌وه رووده‌دات، ئیوه خۆتان ده‌بنه پارێزه‌ری خۆتان له‌ گونا‌ه و ته‌نها خۆتان رێگری ده‌که‌ن تووشی گونا‌ه ده‌بن.

مه‌رامی دووهم: به‌و کاره خه‌لکی نه‌زان به‌ده‌ستی ئه‌وانه (قه‌ده‌ریبه‌کان) راو ده‌کات، که ده‌یانبینن ئه‌هلی عیباده‌ت و زوهد و وه‌رعن له‌ خراپه و یاخیبوون و به‌ گه‌وره‌زانی ئه‌و گوناها‌نه، ده‌لێن: ئه‌وانه ئه‌هلی حه‌قن-شه‌یتانیش بیدعه‌ باشتره له‌ لای و خۆشه‌ویسته‌ره له‌ گونا‌ه- گه‌ر شه‌یتان زه‌فه‌ری پێبردن و له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌وانه نه‌زانانی راوکرد، ئیتر چۆن فه‌رمانیان پێ ده‌کات به‌ یاخیبوون؟ به‌لکو نه‌هه‌ییان لی ده‌کات و له‌به‌ر چا‌و و دلائیان ناشیرینی ده‌کات، ئه‌م حه‌قیقه‌تانه‌ش ته‌نها ئه‌هلی رو‌شنبینی ده‌یانزانن.

❦ یه‌که‌مین راوه‌ستان له‌سه‌ر شارێگه بریتییه له‌ زانیی حیکمه‌تی دروستکراو به‌لام ئه‌هلی راوه‌ستان له‌سه‌ر شارێگه حیکمه‌تی خودا ده‌بینن له‌وه‌ی شتیکی له‌سه‌ر به‌نده‌که‌ی بریارداوه که بی‌زراو و بوغزینراوه له‌لای-سه‌حانه-، ئه‌و شته‌ی به‌نده‌که‌ی له‌سه‌ر لۆمه ده‌کات و سزای ده‌دات، ئه‌و-سه‌حانه- گه‌ر بو‌یستبایه له‌و گوناها‌نه ده‌پیاراست و له‌ ئه‌نجامدانی لایده‌دا، خودا-سه‌حانه- به‌زۆر هه‌یج که‌س وا لێناکات له‌ خودا یاخی ببیت، هه‌یج شتیکیش له‌م جیهانه‌دا روونادات به‌ ویستی ئه‌و نه‌بیت ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿الأعراف: ۵۴﴾

نهوانه شایهتی ددهن که خودا هیچ شتیکی به بی حکیمت دروست نه کردوه، به لکو مهزترین حکیمت ههیه له هه موئوهی بپیری داوه و بپراوتهوه له خیر و له شهپر و گوپرایه لی و یاخیبوون، حکیمه تیکی سه رسامکهری ئه وتو که ئه قل دهسته وسانه له به یبردن به حه قیقه تی و زمانه کان دهسته وسانن له ته عبیرکردنی.

سه رچاوهی قهزا و قهدهری خودا له وهی بوغزینراوه و جیگه ی تووچه یی و ناره زایی خودایه بۆ ناوی "الحکیم" دهگه پیتته وه، که حکیمه ته که ی هه موو خاوه ن ژیرییه کی سه رسام کردوه، خودای موته عال به فریشته کانی فه رموو، کاتیک ئه وان وتیان ﴿أَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ﴾ البقرة: ۳۰، وه لامیدانه وه ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ البقرة: ۳۰، خودا- سبحانه- حکیمه تی مه زنی هه یه له ده رکه وتنی گونا ه و تاواندا و کاریگهری شوینه واری گونا ه و تاوان له سه ر به لگه و نیشانه و حکیمه ته کان و جوړه کانی خوئناساننن به دروستکراوه کانی و هه روه ها کاریگهری له سه ر هه مه چه شنی ئایه ته کان و به لگه کانی په روه ردگاری و به کتاپه رستی و خواوه ندی و دانایی و عزیزه ت و تیر و ته واوی مولکی خودا و که مالی قودره ت و ئابلوقه ی زانستی خودا که خاوه ن روئشنبینیه کان به روئشنبینی دلیان ناشکرا ده بیبین و ده ئین ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ﴾ آل عمران: ۱۹۱، ئه وه ته نها حکیمه تی سه رسامکهر و به لگه و نیشانه ی ناشکرای تویه.

وَاللَّهُ فِي كُلِّ تَحْرِيكَةٍ وَتَسْكِينَةٍ أَبَدًا شَاهِدٌ

و فِي كُلِّ شَيْءٍ لَهُ آيَةٌ تَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ وَاحِدٌ

(له هه موو جوولاندن و وه ستانیکدا بۆ خودا به هه میشه یی گه واهیده ریک بوونی هه یه، له هه ر شتیکی ئایه تیکی خودا هه یه به لگه یه له سه ر ئه وه ی که ئه و تاک و ته نه یه) زۆرن ئه و ئایه ته روئشانه ی له زه ویدا بوونیا ن هه یه و به لگه ن له سه ر خودا و راستیتی پیغه مبه ره کانی، هه روه ها به لگه ن له سه ر ئه وه ی گه یشتنه وه به لیکای خودا راسته، چه ندین ئایه تی گه وره نیشانی مرؤف دراوه که هۆیه که یان یاخیبوونی مرؤف و گونا هه کانیان بووه، وه ک ئایه تی نوقمبوونی قهومی نوح و به رزبوونه وه ی ئاو بۆ سه ر لوتکه ی چپاکان و نوقمکردنی هه موو ئه هلی سه ر زه وی و رزگارکردنی دۆسته کانی له ئه هلی ناسینی خودا و به کتاپه رستی، زۆرن ئه و ئایه تانه ی به لگه و نیشانه و په ند و

وانەیان تێدایە و ناماژەیهکی هەمیشەیین لەگەڵ تێپەرپوونی سەردەمەکان، هەر بەو جۆرە بەریاد کردنی قەومی عاد و سەموود.

هەرۆهە گۆپینی ئاگر بۆ ساردیکی سەلامەت لەسەر ئیبراهیم بەهۆی گوناھێ قەومەکی و یاخیبوونیانەو، هەڵدانی ئیبراهیم بۆ ناو ئاگر لەلایەن ئەوانەو، تا بوو بە ئایەتێک و ئیبراهیم کەمائی خۆشەویستی و نزکی لە خوداوە بەو هۆیەو بە دەستەینا.

هەر بەو جۆرە ئەوێ لە پێغەمبەران روویانداوە لە کەرەمەت و پلە و نزیکبوونەو لە خوداوە و پایەداری لەلای ئەو، بەهۆی ئارامییانەو لەسەر ئازاری قەومەکانیان و بەگژداچوونیان لەلایەن ئەوانەو و دوژمنایەتی و دەستدریژیان بۆ سەر پێغەمبەران. هەر بەو جۆرە هەلبژاردنی گەواھیدەران (الشهداء) و دوستان (الأولیاء) و هەلبژێراوان و پالفتەکراوان (الأصفیاء) لە مەژۆ لەلایەن خوداوە، بەهۆی ئارامگرتنیان لەسەر ئازاری مەژۆکان لە ئەهلی یاخیبوون و سەم، کۆشان لەگەڵیان لە پیناوی خودادا، دان بەخودا گرتن لەبەر خودا بەرانبەر دوژمنانی خودا، ئەو شایستەیی بەرزترین پلە و پایەیی کردن.

ئەوانە و زۆریکی تریش لە بەرژەوهندی و حیکمەت کە هاتوونەتە دی بەهۆی یاخیبوون و تاوانی مەژۆو، کە لە هۆیەکانیان بێرانبەر و بپاری خودایە بۆ ئەو کار و کردەوانەیی لەلای خودا بیزراو و بوغزینراو و جیگەیی رق و خەشمی خودان. ئەو کارە حیکمەتییکی بالایە، نەبوونی ئەو کارانە (نەبوونی گوناھ و یاخیبوون) دەبوو هۆی تیاچوونی زۆریک لە کار و کردەوێ چاک و باش کە لەلای خودا خۆشەویست و ویستراون.

بە دەستەینانی ئەو خۆشویستراوە مەزنانە لەلای خودا خۆشەویستەرە لە نەبوونی ئەو کارە ناپەسەند و بوغزینراوانە، بە دەستەینانی ئەو خۆشویستراوە کە پەیدا نە دەبوو بەبێ بوونی ئەو ناپەسەند و بیزراوانە لای خودا خۆشەویستەرە و تیاچوونی ئەو خۆشویستراوە لەلای خودا لە تیاچوونی کارە خراپەکان ناپەسەندترە، کەمائی حیکمەتی خودا داوا دەکات خۆشەویستریی دوو کارێک بێتە بوونەو بە تیاچوونی نزمتریی دوو خۆشویستراوە کە و ئەو خۆشویستراوە پەکی نەکەوێت بە پەكخستنی ئەو بیزراوە، گریمانەیی بێر و زەین بۆ بوونی ئەمە بەبێ ئەو وەك گریمانەیی بوونی دەرنەنجامەکان وایە بەبێ هۆ، یان گریمانە پێویستکراوەکان بەبێ پێویستی کە

حیکەتی خۆدا و کە مائی توانا و دەسەلاتی و پەرەردگاریی ئەو رێگری دەکات لەو جۆرە کارانە.

زۆرێک لە حیکمەتی مەزن و نیعمەتی گەرە بوونی هەیه لەسەر خستنی دۆستەکانی بەسەر دۆژمنەکانیدا و سەرخستنی دۆژمنەکانی بەسەر دۆستەکانیدا و کۆکردنەوهیان لە یەک شار و ناوچەدا.

زۆرێک لە بەدەستتاتووی خۆشەویست بۆ پەرەردگار بوونی هەیه، لە ستایشی ئەهلی ناسمانەکان و زەوی بۆ خۆدا و گەردنکەچی و زەلیلی و ترس و هەژاری و لارەملی لە بەردەمی خۆدادا بەوهی نەیکردبوون بە دۆژمنی خۆی، ئەهلی باوەر دۆژمنانی خۆدا دەبینن و رووزەردی و رسوابعوونیان بەهۆی خۆداوە تەماشای دەکەن، دەبینن چۆن خۆدا پشتیان تێدەکات و خەشمیان بەسەردا دادەبارێنێ و سزای گەرەیان بۆ ئامادە دەکات، هەموو ئەوانە بە ویستی خۆدا و تاوتویکردن و بڕیاردان لە مەملەکەتەکانیدا، دۆستانی خۆدا لە ترسی رووزەردبوون گەردنکەچن و دەلەرزین، بە ئەوپەڕی ترس و ملکەچییهوه.

کە فریشتەکان ئیبلیس و ئەوهی بەسەریدا هات دەبینن، هەرۆهەا بینینی هاروت و ماروت، سەریان دەخەنە بەردەم پەرەردگاریان وەک گەردنکەچی بۆ مەزنی خۆدا و سەرکزی بۆ عیززەتی ئەو و ترسان لە دوورخستنەوهیان و دەرکردنیان، هەرۆهەا زەلیلی لە بەردەم شانوشکۆی مەزنی خۆدادا و دەرپیرینی هەژاری بۆ بەزەیی و پارێزگاری لێکردنیان، بەوهش منەت و چاکەیی خۆدا و تاییبەتەندکردنیان بە گەرەیی و ریز لەسەر خۆیان دەبینن.

هەر بەو جۆرە دۆستە خۆپارێز و لە خۆدا ترساوهکانی، کە حالی دۆژمنانی خۆدا و خەشم و رق و رسواعرکردنیان لێیان دەبینن گەردنکەچی و فرمانبەرداری زۆرتریان بۆ دروست دەبێت، هەژاری و دلشکاوی زۆرتەر دەرەبێن، کۆمەک هەر بە خۆدایە و گەرەوانەوهش هەر بۆ لای ئەوه، پشتبەستن بەوه و ترس و هیواش بۆ لای ئەوه، دەزانن کە هیچ پەنا و هانایەکی نییه جگە لە پەنای ئەو، لە خەشم و تووڕەیی ئەو رزگاریان نابێت بە رەزامەندی خۆدا نەبێت، فەزل و گەرەیی هەر بۆ ئەوه لە یەکەمجار و دووجاردا.

ئەمە دلۆپیکە لە دەریای حیکمەتی ئابلۆقەدەری دروستکراوهکانی، مۆفی رۆشنبین بە رۆشنبینییەکی تەماشای پشتەوهی ئەمانە دەکات، لەویوه حیکمەتی

سه‌سامکه‌ری به‌رچاو ده‌که‌وێت که زمان ناتوانیت ده‌ریان به‌ریت و وه‌سفکردن له ئاستیان ده‌سته‌وسانه.

به‌شی به‌نده له خودی خۆی و ئه‌وه‌ی له بینینی ئه‌م حیکمه‌ته به‌و تایبه‌تکه‌راوه به‌پێی نامه‌ده‌یی و هێز و رۆشنبینیه‌تی، هه‌ر باوه‌رداریک له‌وانه سه‌رچاوه خواردنه‌وه‌ی خۆی هه‌یه و مه‌قامیکی بۆ دیاریکه‌راوه که ناتوانیت بازی به‌سه‌ردا بدات و سنوره‌گانی به‌زینیت، خودا کۆمه‌ککار و یارمه‌تیده‌ره.

❁ دیمه‌نی یه‌کته‌به‌رستی

ئه‌وه‌یه که تاك و ته‌نهایی په‌روه‌ردگار له خه‌لق و به‌یاردا بینیت، بزانت ئه‌وه‌ی خودا ده‌یه‌وێت ده‌بیت و ئه‌وه‌ی نه‌یه‌وێت نابیت، که‌ردیله‌یه‌ك ناجوئیت به‌ مؤله‌تی ئه‌و نه‌بیت، هه‌موو بوون ژێرده‌سته‌ی هێز و ده‌سه‌لاتی ئه‌ون، هه‌ج دلیک نییه له‌نێوان دوو په‌نجه له په‌نجه‌گانی ره‌حماندا نه‌بیت، که‌ر ویستی راوه‌ستاوی بکات ئه‌وا راوه‌ستاوی ده‌کات و نه‌که‌ریش ویستی لاییدا و وه‌ریبگه‌رتیت ئه‌وا لایده‌دات و وه‌ریده‌گه‌رتیت، دله‌کان به‌ده‌ستی خوداوه‌ن، ئه‌و وه‌ریانده‌گه‌رتیت و تاوتوییان ده‌کات چۆنی بویت، هه‌رئه‌وه که خۆپاریزی به‌نه‌فسی باوه‌رداران داوه، ئه‌وه هیدایه‌تی داوه‌ن و پاکی کردوونه‌ته‌وه، هه‌ر ئه‌ویشه خراپه‌ی نیله‌های نه‌فسی خراپه‌کاران کردووه ﴿مَنْ يُضِلِلْ اللَّهُ فَكَأْهَادَى لَهُ﴾ (الأعراف: ۱۸۶)، به‌هه‌زی و به‌هه‌زی خۆی هیدایه‌تی هه‌ر که‌سێک ده‌دات که به‌هه‌ز و چاکه‌ی که‌سی به‌خشنده منه‌تی له‌که‌ل نییه، ئه‌وه دادپه‌روه‌ری و به‌یاری خودایه ﴿لَا يَسْتَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ (الأنبياء: ۲۳). ئه‌ین عه‌باس -خوا له خۆی و باوکی رازی بیت- ده‌فه‌رمویت: ((باوه‌ر به‌قه‌ده‌ر نزامی یه‌کته‌به‌رسته‌یه، هه‌ر که‌س قه‌ده‌ر به‌درو بزانیت ئه‌وا به‌درو زانینه‌که‌ی له یه‌کته‌به‌رسته‌یه‌که‌ی که‌م ده‌کاته‌وه، هه‌ر که‌سه‌ش باوه‌ری به‌یه‌کته‌به‌رستی هه‌بیت ئه‌وا باوه‌ره‌که‌ی یه‌کته‌به‌رسته‌یه‌که‌ی به‌راست ده‌رده‌کات))

له‌م دیمه‌ندا مه‌قامی ﴿إِنَّكَ تَبْتُهُ وَإِنَّكَ نَسْتَعِثُ﴾ به‌زانست و به‌حال به‌ده‌سته‌دیت، پێیه‌گانی به‌نده له یه‌کته‌به‌رستی په‌روه‌ردگاریدا جێگیر ده‌بیت، پاشان لێیه‌وه به‌رز ده‌بیته‌وه بۆ یه‌کته‌به‌رستی خواهنده‌ی، ئه‌و که دله‌یابوو زیان و قازانج به‌خشین و

لێگرتنەو و ھیدایەت و گومرایی و بەختەوهری و بەدبەختی، ھەموو ئەمانە بە دەستی خودان و بە دەستی کەسێکی تر نین، ھەر ئەو ھەردە گێڕی و چۆنی بویت بە و جۆرە ئاراستەیان دەکات، ھیچ کەس سەرکەوتوو نابێت مەگەر خودا کۆمەکی و یارمەتی بۆ بنێریت، ھیچ کەس شەرمەزار و رسوا نابێت مەگەر خودا شەرمەزار و رسوایی بکات و دەستی لێ بەربد، راسترین و سەلامەترین و راوەستاوترین و ناسکترین و پاکترین و خۆگرتترین و نەرمترین دل ئەو دلە یە کە خودای کردوو بە پەرستراو و خواوەندی خۆی، خودای لە ھەموو کەس زیاتر خۆش دەوێت، لە ھەموو کەس زیاتر لێ دەترسیت، لە ھەموو کەس زیاتر رجای بە ئەو، خۆشەویستی ئەو دەخاتە پیش ھەموو خۆشەویستیەکانەو، خۆشەویستیەکانی تر بەدوای خۆشەویستی خودادا دین وەک چۆن سوپا شوینی سولتان دەکەوێت، ترس لە خودا لە ناو دلیدا لە پیش ھەرچی ترسەو ھە لە دروستکراوەکانی، ترسەکانی تر بەدوای ترسی ئەودا دین، رجای لە دلدا پیش ھەموو رجایەک دەکەوێت، رجاکانی تر بەدوای رجای ئەودا دین.

ئەمە نیشانە یە کتاپەرستی خودایە لە دلدا، ئەو دەرگایە ی لێو ھاتۆتە ناوی بریتییە لە یە کتاپەرستی پەروردگاری، واتە دەرگای یە کتاپەرستی خواوەندی بریتییە لە یە کتاپەرستی پەروردگاری.

یە کەمێن جار دل وابەستە یە کتاپەرستی پەروردگاری دەبێت، پاشان بەرز دەبێتەو بۆ یە کتاپەرستی خواوەندی، وەک چۆن خودا-سبحانە- بەندەکانی بەم یە کتاپەرستی بەبانگ دەکات بۆ یە کتاپەرستی خواوەندی، بە یە کتاپەرستی پەروردگاری بەلگەیان بۆ دەھێنێتەو و ناچاری دانپیدانانیان دەکات و پاشان ھەوالمان پێدەدات کە ئەو دانپیدانانە بە ھاوئەدانان بۆی ھەئەو ھەشێننەو و لە خواوەندی ھاوئەلی بۆ پەیدا دەکەن.

لەم دیمەندا مەقامی ﴿إِيَّاكَ تَبَتُّ﴾ بە دەست دەھێنریت، خودای موعال دەفەر مویت ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (الزخرف: ۸۷)، واتە شایەتی "لا إله إلا الله" و پەرستنی خودا بە تەنھا بۆ کوی دەبەن، کاتیک ئەوان شایەتی دەدەن کە ھیچ پەروردگاریک و ھیچ دروستکەر و بەدییەنرێک جگە لە ئەو بوونی نییە، ھەر بە و جۆرە نایەتی ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ ﴿المؤمنون: ٨٤ - ٨٥﴾، ئەوان دەزانن گەر تەنھا خودا خواوەنی
مولکی زەویە و ئەوەی کە تێدایە و هەر ئەو دروستکەر و پەرەردگار و مەلیکیانە
کە وابوو هەر ئەو بە تەنھا پەرستراو و خواوەندیانە، جگە لە ئەو بۆ ئەوان
پەرەردگاریکی تر بوونی نییە هەر بەو جۆرە پەرستراو و خواوەندیکی جگە لە ئەو بۆ
ئەوان بوونی نییە ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْمَكْرَسِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ
لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نَعْقُبُ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ يَلْبِغُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنِّي تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾﴾ ﴿المؤمنون: ٨٦ - ٨٩﴾، هەر بەو
جۆرە فەرموودەى خودا لە سورەتى "النمل" دا ﴿قُلِ لِمَعَدِّ لِلَّهِ وَسَلَّمَ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ
أَصْطَفَىٰ اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٠﴾ أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَبَابًا وَأَنْزَلْنَا لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَاتٍ لَّكَرَّ بَعْضُهَا عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِيُنذِرَ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ
الَّذِينَ كَفَرُوا ﴿٩١﴾ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ
الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ بَلَّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٢﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ
وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ خُلُقَاءَ الْأَرْضِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٩٣﴾ أَمَّنْ
يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ
تَعَلَّى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٤﴾ أَمَّنْ يَدْعُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ وَمَنْ يَرْزُقُكَ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُولَئِكَ
مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٥﴾﴾ ﴿النمل: ٥٩ - ٦٤﴾.

بەلگەیان لەسەر دەهینیتهوه ئەو کەسەى هەموو ئەمانەى بۆ ئەوان ئەنجامداوه ئەو
کەسە پەرستراو و خواوەندیانە بە تەنھا، گەر پەرەردگاریکی تری لەگەڵ بواوە و ئەو
کارانەى لەگەڵ بکردباوە ئەوا پێویست بوو ئەویش بپەرسترت، گەر هیچ کەسێک
لەگەڵ خودا بۆ ئەنجامدانى ئەو کارانە بوونی نەبووه، ئیتر چۆن دەبیت پەرستراو و
خواوەندیکی تر لەگەڵ خودادا بپەرستن؟!

بۆیە راستترین بۆچوون لە تەقدیری ئایەتە کەدا ئەوەیە بوتريت ((أإله مع الله فعل هذا))
ئایا خواوەندیکی تر لەگەڵ خودادا بوونی هەبە ئەو کارانەى ئەنجام داویت؟ تا بەلگەى
بۆ بەتیریتەوه، وەلامەکە بەدنیایبەوه نەخیرە، گەر خواوەندیکی لەگەڵى نییە تا
ئەوێ خودا ئەیکات ئەویش بیکات، ئیتر چۆن خواوەندە پووجەکانى تر لەخوار
خوداوه دەپەرستن؟ لێرەوه زانرا خواوەندی لە خوار خوداوه پووج و بێنەمایە، وەك
چۆن پەرەردگاری لەخوار خوداوه پووج و بێنەمایە بە شایەتى و دانپیانانى خۆتان.

ئەو کەسە دەلیت ماناکە ی بریتییه له ((هل مع الله إله آخر)) ئایا له گەڵ خودادا خواوەندیکی تر هەیە؟ بەبێ وێنی مانای ((فعل هذا)) ئەوەی ئەنجامداوە، بۆچوونەکە ی له دوو ڕووهوه لاوازه:

یەکەم: ئەوان دەیانوت: له گەڵ خودادا کۆمه ئیک خواوەندی تر هەن، هاوهدانەران نەرنی ئەویان نەدەکرد له گەڵ خودادا خواوەندی تر هەبیت، تا خودا بۆیان بکات بە پرسیار. دووهم: بەلگه که تهواو نابیت و بهران بهر که ده مکوت ناکریت و بهلگه یان به سه ردا ناسه پینریت به و ته قدره نه بیت (ئایا خواوەندیکی تر له گەڵ خودادا بونی هەیە ئەو کارانە ی ئەنجام دا بیت؟)، واته ماناکه ی به م جوړه یه: گەر ئیوه ده لێن خوا به کی تری له گەڵ نییه ئەوە ی ئەو ده یکات نه ویش بیکات، ئە ی چۆن په رستراویکی تر له پال خودادا داده نین که بیتوانا و ده سته وسانه؟ ئەمهش له ئایه تی ﴿أَمْ هَلْ سَخَّرَ الْأَعْمَىٰ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقَ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَّاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾ الرعد: ﴿١٦﴾ هَذَا خَلَقَ اللَّهُ فَأَرَوَيْ مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ﴿١١﴾ لقمان: ﴿١١﴾ أَمْ مَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ ﴿١٧﴾ النحل: ﴿١٧﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ النحل: ﴿٢٠﴾ وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي آلِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٣﴾ الفرقان: ﴿٣﴾ له م نموونانه زۆرن له قورئاندا، به هۆيانه وه بهلگه له سه ريان تهواو ده بیت وهك روشن بوويه وه.

مه بهست: ئەوه یه که بهنده ئەمە ی بهرچنگ ده که ویت له تیرامان له دیمەنی تاوان و گونا و جاریوونیان به سه ر زیان و به سه ر موقدا به ئەندازه گیری خودای عه زیز و حکیم، هیچ پارێزه ریک له تووره یی خودا و خه شم و رقی ئەو بوونی نییه جگه له خۆی، موقد ناگاته گوێپایه لی خودا به کۆمه کی ئەو نه بیت، ناگاته ره زامه ندی ئەو به یارمه تی ئەو نه بیت، ویستنی هه موو کاروباره کان به وه و له لای ئەوه، سه رچاوه کانیا ن بۆ لای ئەو ده که پیته وه، هه موو کۆمه کی و یارمه تییه ک له ده سستی ئەودایه و یارمه تیده ریک بۆ بهنده کانی نییه جگه له ئەو، پشتبه ستن هه ر به وه، وهك شوعیب (عليه السلام) و تارخوینی پیغه مبه ران ده فه رمویت ﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾ هود: ٨٨.

❁ ديمەنى گۆمەكى و شەرمەزاربوون

ئەوش لە تەواکردنى ئەم ديمەنە و لقاگانىيەتى، بەلام بەتەنھا باسكراوھ بەھۆى پىويستى بەندە بە بينىنى و ەەرگرتنى سوود لىيەوھ، خوداناسان كۆدەنگيان لەسەر ئەوھەيە كە "خۆشبەختى" ئەوھەيە خودا ئەتداتە دەست نەفسى خۆت، "شەرمەزاربوون" یش ئەوھەيە خودا لەگەل نەفست وىلت بكات، بەندەگانى لەنيوان "خۆشبەختى" و "شەرمەزاربوون" ى ئەودا تەپاوتل دەكەن، بەلگو بەندە لە يەك ساتدا بەشى لە ەردووكياندا ەيە، گوپرايەلى خودا دەكات و لەخۆى رازى دەكات و ياد و شوكرى دەكات بەو خۆشبەختىيەى كە لە خوداوھەيە، پاشان لە خودا ياخى دەبىت و سەرپىچى لە فەرمانەگانى دەكات و خودا لەخۆى تووپە دەكات و لىي بىئاگا دەبىت بەو شەرمەزاركردنەى لە خوداوھە رووبەپووى دەبىتەوھ، ئەولەنيوان خۆشەبەختبوون و شەرمەزاربووندا دەسوپىتەوھ، گەر بە كارى چاكە خۆشبەختى كرد ئەوھ بە فەزل و بەزەيى خۆيەتى، گەر شەرمەزارى كرد ئەوھ بە دادپەروەرى و حىكمەتى خۆيەتى، ئەو-سبحانە- لەسەر ەردووكيان ستايشكراوھ، تەواوترىن و كاملترىن ستايش ەەر بۆ ئەوھ، شتىكى لە بەندەكەى قەدەغە نەكردوھە ى ئەو بىت، ئەو تەنھا فەزل و بەخششى لى گرتۆتەوھ، ئەو زاناترە بەوھى چۆن و لە كوئ فەزل و بەخششى خۆى دادەنيت؟

ەركات بەندە ئەم ديمەنەى بينى و مافى خۆى پىدا ئەوكات دەزانىت چەندە پىويستى بە خۆشەبەختبوونە لەلای خوداوھە لە ەموو ەناسە و چركەسات و چاوتروكانىكىدا، ئيمان و يەكتاپەرستى بەندە بەدەستى خودايە، گەر تەنھا چاوتروكانىك خودا دەستى لى بەرىدا ەرشى يەكتاپەرستىيەكەى دەپسىت و دادەرمىت، و ئاسمانى باوھپى بە زەويدا دەكىشىت، مەگەر بە بپىارى خودا راوھستوى بكات، بۆيە كارى زمانى بە ەمىشەيى ((يا مقلب القلوب ثبت قلوبنا على دينك، يا مصرف القلوب صرف قلوبنا إلى طاعتك)) دوعاى بە ەمىشەيى ((يا حي يا قيوم يا بديع السموات والأرض، يا ذا الجلال والإكرام، لا إله إلا أنت، برحمتك أستغيث، أصلح شأنى كله، ولا تكلني إلى نفسي طرفة عين، ولا إلى أحد من خلقك)).

هم دیمه‌ندا "خۆشبه‌ختکردن" و "شهرمه‌زارکردن" ی خودا بۆ به‌نده‌که‌ی به‌رچاو ده‌که‌وئیت، هه‌روه‌ک چۆن په‌روه‌ردگاریی و خه‌لقى خودا ده‌بینیت، داوای خۆشبه‌ختکردن له‌ خودا ده‌کات به‌ داوای که‌سیکی ئاتاج و ناچار، په‌نا به‌ خودا ده‌گرت له‌ شهرمه‌زاربوون به‌ په‌ناگرتنیکی هانا به‌رانه، نه‌فسی خۆی ده‌خاته به‌رده‌ستی و له‌ ده‌رگای خودادا خۆی راده‌ست ده‌کات و ده‌مینیته‌وه، سه‌ری خۆی به‌به‌رده‌م خودادا کز ده‌کات، گه‌ردنکه‌چ و زه‌لیل و شهرمه‌نده، نه‌ قازانج و نه‌ زیان و نه‌ مردن و نه‌ ژیان و نه‌ زیندوو بوونه‌وه‌ی له‌ده‌ستی خۆیدا نییه.

"خۆشبه‌ختبوون" ویستی خودایه‌ له‌ لای خۆیه‌وه‌ به‌وه‌ی کارێک به‌ به‌نده‌که‌ی و بۆ به‌نده‌ی بکات به‌هۆیه‌وه‌ چاک ببیت، وای لێ بکات بتوانیت کارێک شه‌نجام بدات ره‌زاهه‌ندی ئه‌وی تیدا بیت، ئه‌وی بویت، ئه‌وی خۆشبویت و خودا به‌سه‌ره‌موو شته‌کانی ترده‌ هه‌لبه‌ژرتیت، هه‌ر به‌و جوهره‌ خودا شتێک لای به‌نده‌که‌ی به‌یزراو و ناشیرین بکات که‌ ده‌بیته‌ هۆی خه‌شم و تووچه‌یی خودا له‌ ئه‌و، هه‌موو ئه‌وانه‌ کاری خودان و به‌نده‌ ته‌نها ده‌فری ئه‌و کارانه‌ن، خودای موه‌عال ده‌فرمویت ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾ فَضَلًا مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً وَاللَّهُ

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾﴾ الحجرات: ٧ - ٨، ئه‌و-سه‌حاله- زانایه‌ به‌وه‌که‌سه‌ی شایسته‌ی فه‌زله‌ و ئه‌وه‌که‌سه‌ش که‌ شایسته‌ی نییه، ئه‌وه‌که‌کیمه‌ و فه‌زله‌ له‌ شوینی خۆی داده‌نیت و وای که‌سیک دایده‌نیت که‌ ئه‌هلی ئه‌و فه‌زله‌یه، ئه‌مه‌ش له‌ داوای ئه‌م به‌شه‌ی ئایه‌ته‌ ده‌فرمویت ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ﴾، پاشان پیتی پیاگه‌یشتن (لکن) ی هینا و فرمووی ﴿وَلَٰكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ﴾

خودا-سه‌حاله- ده‌فرمویت: خۆشه‌ویستیتان بۆ باوه‌پ و ویستی ئیوه‌ بۆی و جوانکردنی له‌ دلتاندا بوونی نه‌بوو، به‌لام خودا بۆ خۆی له‌ناو دلتان دایناوه‌ و ئیوه‌ش هه‌لتان بژارد و پیتی رازی بوون، بۆیه‌ پێشمه‌که‌ون له‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌م، شتێک مه‌لێن هه‌تا ئه‌و نه‌یلتیت، کارێک مه‌که‌ن ئه‌و فرمانی پێ نه‌کردیت، ئه‌وه‌که‌سه‌ی باوه‌پێ لا خۆشه‌ویست کردوون زاناتره‌ به‌ به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کانی له‌ به‌نده‌کانی، ئیوه‌ش گه‌ر

قەدەر و ويىستى گىشتىگىرى خودايان بۇ بوونەوەر جىگىر كرد، هۇ و حىكمەت و نامانج و بەرژەوهندىيان جىگىر و دامەزراو كرد، خودايان لەو بەپاكرپاكرت شتىك لە مولكىدا هەبىت ئەو نەويىستبىت، يان دروستكراوهكانى تواناي كارىكيان هەبىت نەكەوتتە ژىر دەسەلات و ويىستى ئەوئەو، يان شتىك لە كارەكانيان بەبى ويىست و هەلبژاردنى ئەو روويدات، هەر كەس ئەمە بلى پەروەردگارى نەناسىو و كەمالى پەروەردگارى بۇ خودا جىگىر نەكردووه.

لەگەل ئەوئەشدا خودايان لە كارى هەوانتە و بىمانا بە پاك راگرتووه، بەوئە شتىكى بەبى مەرام دروست كردبىت، ياخود كردارەكانى خالى بىت لە حىكمەتى مەزن، حىكمەتىك كە لە پىناويدا شتەكان بەدەهاتىن و هۆيك بوويىتە سەرھەلدانى بوون، نامانجگەلىك ببىتە رىنگە و هۆكار بۇ لايان، ئەوئە دروستى كردووه و بىرپارى لىداوه حىكمەتى نۆد مەزن لە پشتىيەوئە، ئەو حىكمەتە سىفەتتىكى راوئەستاوه بە خوداوه، لە راستىدا دروستكراو نىيە وەك قەدەرئەسەكان - نەرىكارانى قەدەر و حىكمەت - دەيانوت.

ئەھلى شارپىگى راست و دروست لەو دوو دەستەيە بەرىن، جگە لە حەقىك كە لەناو هەندى لە قەسەكانىاندا بوونى هەيە، لەسەر ئەو حەقە لەگەلىان تەبان، حەقى هەردوو دەستەكە كۆدەكەنەو و لەپال حەقىكى تردا دايدەنن، بەهۆى ئەو پووجەي كە دەيلن ئەو حەقى لەلايانە بە پووجى نازانن، ئەوان شايبەتى خودان لەسەر دەستەكانى تر، ئەمىندارانى خودان و دادوهرانى خودان لەنىوانياندا، بىرپار لەسەريان دەدەن، بەبى ئەوئە هېچ كام لەوانە بىرپار بەسەر ئەماندا بدات، پەردە لەسەر حالى ئەو دەستانە لادەدەن، كەس ناتوانىت پەردە لەسەر ئەوان لابدات مەگەر كەسىك لە زانستىكەو كە پىغەمبەر هېنابىتى و بەهۆيەو جىاوازي نىوان ئەو و شتانى تر بدۆزىتەو و لىي تىكەل نەبىت، ئەوانە چەند كەسىكى كەم و دەستەبژىر و پالفتەي جىهانن، لەوانە نىن ئابىنەكەي خۆيان پارچە پارچە كرد و دەستە دەستە لىي وەستان، هەروەها لەوانەش نىن كە كاروبارى خۆيان لەناو خۆياندا پارچە پارچە كرد، بەلكو لەوانەن لەسەر بەلگە و بورهان و رۆشنايى باوئەپن لە پەروەردگارىانەو، زانا و شارەزان بەوئە لای خەلكىيە، خودا يارمەتيدەر و كۆمەككارە.

❁ دیمه‌نی ناو و سیفه‌ته‌کان

له به‌رزترین دیمه‌نه‌کانه، له‌وهی پیش‌خوی بالاتر و به‌رینتره.

سه‌رکیشانه ناو‌نم دیمه‌نه ده‌بیته هوی زانینی وابه‌سته‌بوون و گزیدانی بوون و بریار(خه‌لق و نم) به ناوه جوانه‌کانی خودا و سیفه‌ته به‌رزه‌کانییه‌وه، هرچه‌ند جیهان و نه‌وهی تییدایه به‌شیکه له شوینه‌وار و به‌دوادا‌هاتووه‌کانی نه‌واو و سیفه‌تانه.

نه‌مه‌ش له به‌رزترین و مه‌زنترین زانسته‌کانه، هر ناویک له ناوه‌کانی خودای موته‌عال-سبحاله- سیفه‌تیکی تایبه‌تی هه‌یه، ناوه‌کانی کومه‌لیک وه‌سفی مه‌دح و که‌مالن، هر سیفه‌تیکیش داواکراو و به‌دوادا‌هاتووی بۆ هه‌یه که تینه‌په‌ره یان تیپه‌ره، له‌و باره‌دا که تیپه‌ره کرداره‌که‌ی وابه‌سته‌ی "به‌رکار" یک ده‌بیت که له پیوستیبه‌کانییه‌تی، نه‌مه‌ش له بوون و بریار و پاداشت و سزادایه، هه‌موو نه‌وانه‌ش شوینه‌واری ناوه جوانه‌کانی خودا و پیوستیبه‌کانییه‌تی.

په‌کخستنی ناوه‌کانی له وه‌سف و مانا‌کانیان محاله و هر به‌و جوړه په‌کخستنی وه‌سفه‌کانی له‌وهی داوای ده‌که‌ن و به‌دوایاندا دین له کرداره‌کان و په‌کخستنی کرداره‌کان له به‌رکاره‌کان محاله، وه‌ک چۆن محاله به‌رکاره‌کان له کاره‌کانیان په‌کبخزین و کرداره‌کان له وه‌سفه‌کانیان و وه‌سفه‌کان له ناوه‌کانیان هر به‌و جوړه محاله ناو و سیفه‌تاکان له زاتی خودای موته‌عال په‌کبخزین.

کاتیک نه‌وسافه‌کانی خودا سیفاتی که‌مالبن و کرداره‌کانی حکمه‌ت و به‌رزه‌وه‌ندی بن و ناوه‌کانی جوانبن نه‌وا گریمانه‌ی په‌کخستنیان له داواکراو و به‌دوادا‌هاتووه‌کانیان دیسان محاله له حقی خودادا، بۆیه خودا-سبحاله- ده‌چیت به‌گژ نه‌وانه‌دا که خودا له بریار و نه‌هیل‌یکردن و پاداشت و سزا په‌کده‌خه‌ن، به‌و کاره‌شیان شتیک ده‌ده‌نه پال خودا که شایسته‌ی خودا نییه و ده‌بیت خودای لی به‌پاک رابگیریت، نه‌و حوکمدانه به‌سه‌ر خودادا حوکمیکی خراپه، دانه‌پالی نه‌وه بۆ لای خودا پینه‌دانی حقی خودایه و مه‌زنی و شکومه‌ندی نه‌ویان نه‌داوه به خودا ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا مِنْ سَمَاءٍ﴾ الأنعام: ۹۱، هه‌روه‌ها خودای موته‌عال ده‌رحه‌ق نه‌وانه‌ی نه‌رتی زیندوو‌بوونه‌وه و پاداشت و سزا ده‌که‌ن ده‌فه‌رمویت ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾ الزمر: ۶۷،

هروه‌ها ده‌رحقی نه‌وانه‌ی یه‌کسان بوونی دوو دژ له‌لای خودا به ره‌وا ده‌بینن وه‌ک یه‌کسان کردنی چاکان و خراپان و باوه‌پداران و بیباوه‌پان ده‌فرمویت ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ جَحَرُوا السَّعَاتِ أَنْ جَعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۲۱﴾ الجاثية: ۲۱، رایگه‌یاند که نه‌وه‌ حوکیکی خراپه و شایسته‌ی خودا نییه، ناوه‌کان و سیفته‌کانی نه‌وه‌ قبولی ناکن، بویه‌ ده‌فرمویت ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنْمَّا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿۱۷﴾ فتعلی الله الملك الحق لا اله الا هو رب العرش تکویر ﴿۱۳﴾ المؤمنون: ۱۱۵ - ۱۱۶، له‌و گومان و بوچوونه که ناو و سیفته‌کانی وه‌ریناگرن و قبولی ناکن.

هاوشتیوه‌کانی نه‌مانه له‌ قورئاندا زقن، پیچه‌وانه‌ی ناو و سیفته‌کانی له‌ خوی نه‌ری ده‌کات، چونکه نه‌و کاره په‌کخستنی نه‌و ناو و سیفته‌تانه‌یه له‌ که‌مال و دلواکارییه‌کانیان.

ناوی ستایشکراو (الحمید) ریگری ده‌کات له‌وه‌ی مرؤف و یل بکریت و هیچ مه‌رام و حیکمه‌تیک له‌ دروستبوونیدا نه‌بیّت و بکه و مه‌که (نه‌مر و نه‌می) به‌سه‌ردا ده‌رنه‌گریّت و پاداشت و سزا وه‌رنه‌گریّت، هر به‌و جوړه ناوی دانا (الحکیم) هه‌موو نه‌وانه‌ی پیښه‌وه رهد ده‌کاته‌وه، ناوی "الملك" و ناوی "الحي" ریگری ده‌که‌ن له‌وه‌ی خودا له‌ نه‌نجامدانی کردار ده‌سته‌وسان بیّت، به‌لکو حه‌قیقه‌تی زینده‌گی بریتیه له‌ کردار، هه‌موو زیندوویه‌ک کارایه، "خالق و قیوم" له‌ داواکارییه‌کانی که‌سی زیندووه، هه‌روه‌ها ناوی "السمیع و البصیر" داوای بیسترا و بینراو ده‌که‌ن، ناوی "الخالق" داوای دروستکراو ده‌کات، هر به‌و جوړه ناوی "الرزاق" و "الملك" داوای مه‌مله‌که‌ت و هه‌لسوپان و به‌رپوه‌بردن و پیدان و لیگرتنه‌وه و چاکه و دادپه‌روه‌ری و پاداشت و سزا ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها ناوی "البر" واته چاکه‌کار و پیدهر و خاوه‌ن منه‌ت به‌ نیعمه‌ته‌کانی داوای شوینه‌وار و به‌دوادا هاتووه‌کانی ده‌کات.

که نه‌مه زانرا له‌ ناوه‌ جوانه‌کانی - سبحانه - ((الغفار، التواب، العفو)) ده‌بیّت بو نه‌م ناوانه‌ وابه‌سته‌بوون بوونی هه‌بیّت، ده‌بیّت تاوانیک بوونی هه‌بیّت تا لیتی خوشبییّت، ده‌بیّ ته‌وبه له‌ گوناوه‌ بوونی هه‌بیّت تا خودا قبولی بکات، ده‌بیّ خراپه هه‌بیّت تا لیتی ببوریت، بویه ده‌بیّت بو ناوی "الحکیم" وابه‌سته‌یه‌ک بوونی هه‌بیّت تا حیکمه‌ته‌کانی

خودای تیا دەریکەوێت، چونکە داواکاری ئەم ناوانە بۆ شوێنەوارەکانیان وەك داواکاری ناوی ((الخالق، الرزاق، المعطي، المانع))وایە بۆ دروستکراو و رۆزیدراو و پیدراو و رێلێگیراو(پێنە دراو)، هەموو ئەم ناوانەش ناوی جوان و بەرز و بلندن.

پەرەردگار زات و ئەوساف و ناوەکانی خۆی خۆشەوێت، ئەو لێبوردە(العفو) و لێبوردنی خۆش دەوێت، هەر بەو جۆرە لێخۆشبوون و تەوبەى خۆش دەوێت، بە تەوبەکردنی بەندەکەى خۆشحال دەبێت کاتێک دەگەرێتەو بە بۆ لای بە خۆشحال بوونێک بە خەيالى مۆفدا تێناپەرێت.

لێخۆشبوون لە گوناھان و لێبووردن لە ئەنجامدەرانى و حیلیم بەرانبەرى و تەوبە لى قبوول کردن و لێبووردەى بەرانبەر لە پێویستیەکانى ناو و سیفاتەکانیەتى بە دەستەهاتنى ئەوێ کە خودا خۆشیدەوێت و پێى رازیبە، ئەوێ خودا ستایشى خۆی لەسەر دەکات و ئەوێ ئەهلى ئاسمانەکان و زەوى لەسەرى ستایشى دەکەن لە پێویستیەکانى کەمالى خودای مۆتەعال و داواکاریەکانى ستایشى خودایە.

ئەو-سبحاله- ستایشکراو و شکۆمەندە (الحميد، المجيد)، "حمد و مجد" داواى شوێنەوارەکانیان دەکەن.

لەوانە: لێخۆشبوون لە هەلە و تێکەوتن و خلیسکان، لێبووردن لە خراپە و تاوان، لەگەڵ کەمالى هیز و دەسەلات بۆ وەرگرتنەوێ حەق، هەرەها زانست بە تاوان و بېرى سزاكەى، حیلیمى خودا داواى زانستی خودایە و لێبووردنی خودا داواى دەسەلاتى خودایە، لێخۆشبوونی لە کەمالى عیززەت و حیکمەتەوێ، وەك مەسیح (ﷺ) دەفەر مۆیت ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَلَهُمْ عَذَابُهُمْ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فإِنَّكَ أَنْتَ أَلَمْرِزُ الْحَكِيمُ﴾ المائدة: ١١٨، واتە لێبووردنت لە کەمالى دەسەلات و حیکمەتەوێ، وەك ئەو کەسانە نیت کە لە بێدەسەلاتى و دەستەوسانییەو دەبوون، یان بەهۆى نەزانینیان بە گەرەبى حەق دەبوون، تۆ زانای بە حەقى خۆت، بەتوانا و بەدەسەلاتى لە وەرگرتنەوێ و دانای لە دەستبۆبردنیدا.

هەر کەس لە جاریبوونی شوێنەوارى ناو و سیفەتەکانى خودای مۆتەعال لە جیهاندا رابمێنیت، هەرەها تێرمان لە بېرارهکانى بکات تێدەگات کە سەرچاوەى ئەنجامدانى ئەو تاوانانە لە بەندەکانەوێ، واتە ئەو لە کەمالى ناو و سیفەت و کردارەکانەوێ،

نامانجەگەشی دیسان: داواکردنی ستایش و شکۆمەندی خودایە، هەر وەك چۆن داواکردنی پەرەردگاری و خواوەندی خودایە.

له هەموو ئەوانەى بریارى لێداوه و ئەندازەى گرتووه مەزنتەرىن حىكمەتیان تێدايە، هەر بەو جۆرە بەلگە و نیشانە سەرسامكەرەكان و خۆناساندنى بە بەندەكانى بە ناو و سىفەتەكانى، راکێشانی خۆشەويستیان بۆ خودا، یادکردنیان بۆ خودا و شوكریيان بۆى و پەرسەتەيان بۆ خودا بە ناوه جوانەكانى، چونكە هەر ناویك جۆریك لە پەرسەتەى تايبەتى بۆ هەيە، لە زانست و ناسین و حالدا بەرجەستە دەبێت، كاملاًترین بەندایەتى بەندایەتى كەسێكە كە بە هەموو ئەو ناو و سىفەتە تانەى مرۆف پێیان گەشتووه بەندایەتى دەكات، بەندایەتى ناویك لە ناوهكانى بێبەشى ناكات لە بەندایەتى لە ناویكى تردا، وەك ئەوێ كە سێك بەندایەتى بە ناوی "القدير" بێبەشى بكات لە بەندایەتى بە ناوی "الطيم الرحيم"، یان بەندایەتى ناوی "المعطي" بێبەشى بكات لە بەندایەتى ناوی "المانع"، یان بەندایەتى ناوی "الرحيم والعفو والغفور" بێبەشى بكات لە بەندایەتى ناوی "المنتقم" یاخود بەندایەتى ناوی ((الردود، البر، والطف و الإحسان)) بێبەشى بكات لە بەندایەتى ناوی ((العدل و الجبروت و العظمة و الكبرياء)) و هاوشێوەكانى ئەمانە.

ئەمە رێگەى كەسانى كاملە لە رێبوارانى رێگەى بەرەو خوداچوون، رێگەى كە لە كۆكی قورئان داتاشاراوه، خودای مۆتەعال دەفەرموێت ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوهُ بِهَا﴾ (الأعراف: ۱۸۰)، داواکردن بە ناوه جوانەكانى داواى داواكارى و داواى مەدح سەنا و داواى بەندایەتى لە ئامیز دەگریت، ئەو-سبحانه- بەندەكانى بانگ دەكات كە بە ناو و سىفاتەكانى بیناسن، بەو ناوانە مەدح و سەنای بکەن و بەشى خۆیان لە بەندایەتى لەو ناوانەوه وەرگیرن.

ئەو-سبحانه- داواكارى و پێویستییەكانى ناو و سىفەتەكانى خۆى خۆشەوێت. ئەو زانا(علیم)ە و هەموو زانایەكى خۆشەوێت، "جواد"ە و هەموو بەخشندەیهكى خۆشەوێت، تاك(وت)ە و تاكى لە كاروكردهوه كاندا خۆشەوێت، جوان(جمیل)ە و جوانى خۆشەوێت، چاكەكار(البر)ە و چاكەكارانى خۆشەوێت، سوپاسگوزار(الشکور)ە و سوپاسگوزارنى خۆشەوێت، ئارامگر(صبور)ە و ئارامگرانى خۆشەوێت، حەلىمە و ئەهلى حەلىمى خۆشەوێت، بەهۆى خۆشەويستى ئەووه-سبحانه- بۆ تەوبە و

لیخۆشبوون و لیبووردن و چاولیپۆشین، دروستکراویکی دروستکردووه تا لیی خوشببیت و تهوبه ی لی قبول بکات ولئی ببوریت، ههروهه کۆمه له شتیکی بۆ داناوه تاکو ئه وهی بیزاو و بوغزینراوه لیی بوه شیته وه، تاکو ئه وهی که خوشه ویسته له لای خودا و پئی رازییه له لیبووردن و لیخۆشبوون و تهوبه له دوای ئه وانه وه پهیدا ببن و سه ره له بدهن.

❁ دیمه نی زیاده ی باوه ر و فرمی دیمه نه گانی

ئمه له وردترین دیمه نه گان و تایبه تترین به ئه هلی مه عریفه، له وانیه گوێگر نه رئی ئه م دیمه نه بکات و بلئیت: چۆن له گونا ه و یاخیبوونه وه زیاده له باوه ردا سه ره له ده دات؟ به تایبه ت گونا ه و یاخیبوونه گانی خودی به نده که، بۆ مه گر ئه وانه نابنه هۆی که مکر کردنه وه ی باوه ر، به کۆده نگی پیشین باوه ر به گوێپراه ئی زیاد ده کات و به گونا ه و یاخیبوونیش که م ده کات؟!

بزانه، ئه مه بۆ که سی خوداناس به ده ست دیت که لاده کاته وه به لای گونا هه گانی خۆی و خه لکی و سه رنجی ئه و شوینه واره ده دات له و گونا هانه وه سه ره له ده ده ن، سه ره له دانی شوینه وار له سه ر گونا هه مه شخه لیکه له مه شخه لی پیغه مبه رابه تی و به لگه یه له و به لگانه ی پیغه مبه ران به راست ده رده کات و دروستی ئه وه ی هیناویانه ده رده خات، پیغه مبه ران- صلوات الله و سلامه علیهم- فرمانیان به به نده گان کردووه به وه ی چاکی و باشی ده ره وه و ناوه وه و ژیان و دواپۆژی ئه وانی تیدایه، هه ر به و جۆره نه هیان لیکردوون له شتانی که تیکدانی ناوه وه و ده ره وه و ژیان و دواپۆژی ئه وانی تیدایه، هه والیان پیداون که خودا ئه وه و ئه وه ی خۆش ده ویت و به وه و به وه پاداشت له سه ریان وه رده گریت، هه ر به و شیوه یه هه والیان داوه پێیان که خودا ئه وه و ئه وه ی رق لئییه و به ئه وه و ئه وه سزایان ده دات، هه والیان داوه گر گوێپراه ئی خودا بکریت به و شتانه ی فرمانی پیکردووه ئه و شوکری به نده که ی ده کات به پیدانی زۆتر و زیاتر و نیعمه تی فراوانتر له دل و جهسته و مال و داراییدا، به نده ئه و زیاده و هیزه ی له هه موو حال و باریکی خۆیدا ده بینیته وه، گر سه رپێچی له فرمان و نه هییه گانی بکریت ئه و له ناتاوه ی ده دات و تیکچون و لاوازی و زه لیلی و سوکی و که می و

تهنگه لانی بیژی و تالی ژیان روی تیده کهن، وهک خودای موته عال دهه فرمویت
﴿ مَن عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنفَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةًۭ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۷﴾ ﴾ النحل: ۹۷ ﴿ قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِيْنَ
تَخٰوَفُوْا هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ﴿ الزمر: ۱۰ ﴾ ﴿ وَاِنْ اَسْتَفْرَفُوا رَبَّكَ ذُمًّا نُؤْتُوْا اِلَيْهِ يُجِزِعْكُمْ مِّنَّا حَسَنًا
اِنَّ اَجَلَ مُّسَىٰ وُضِعَ لِذِي فَضْلٍ فَضْلًا ﴿ هود: ۳ ﴾ ﴿ وَمَنْ اَعْرَضَ عَن ذِكْرِيْ فَاِنَّ لَهُ مَعِيْشَةً
ضَنْكًا وَّتَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰی ﴿ طه: ۱۲۴.﴾

لهوانیه مه بهست له وشه "الذکری" هه مووه و شتانه بیته خودا بیری مروقه
دهخه وه، شه وهش به که مجار ناماژهی پیدراوه له نایه تی ﴿ وَفِيْ اَنْفُسِكُمْ اَفَلَا
تَبْصِرُوْنَ ﴿ الذاریات: ۲۱، هه روه ها له نایه تی ﴿ قُلْ هُوَ الَّذِيْ اَنْشَأَكُمْ وَّجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْاَبْصَرَ وَالْاَفْئِدَةَ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿ الملک: ۲۳، شه مهش له قورئاندا زقر زوره،
بیناگایی له به لگه و نیشانه کانی خودا و شوینه واری ناو و سیفه ته کانی له ناسوی
دهروون و گهردووندا و خودارین له ته واری شه و نایاتانه: شه وهیه ده بیته هوی
نوقمبوونی مروقه له تاریکی نه فامیدا، وای لیده کات بیته به دوستی شهیتان و شوینی
وهی نه فامی و بته رستی شهیتان بکه ویت و کویچ له قورئان بکات، هه ولی تیرامان
له نایه ته کانی نادات، مافی خویندنه وهی نادات، چونکه شهیتان پیی وتوره له
بیروباوه پ و کار و کرده وه و شه خلاق و حال و باریدا پیویستی به قورئان نییه، هه موو
شه وانیه بی کورده کاته وه به قسهی زرق و برق و گومراکه ر، سه رلیشویان و فیل
لنکردنی ده گاته ناستیک پیی بلیت خویندنه وهی قورئان ته نها بی مردوو و ته به پووکه،
قورئان کردن به نوشته که لهوانه وه وه ریگرتوره پشتیان له یادی خودا کردوه.

تهفسیری "معیشه ضنکا" به سزای ناو گوپ کراوه، به لام راستیه که ی شه وهیه که له
دونیادا و له جیهانی به رزه خدایه، هه ر کهس پشتته لیکات له و یاده ی که داییه زاندوه
شه و سنگتهنگی و بیژی تال و ترسی گه وره و هه لپه ی زقر و ماندوون له دونیادا و
خه مواردن بی له ده ستچوونی پیش به ده ستهیتان و دوی به ده ستهیتان به روکی
ده گریته و هه روه ها شه و نازارانه ی له مانه وه سه ره له ده دن و دل هه ستیان پیناکات
به هوی مه ستبوون و روچوونی له سه رخوشیدا، شه و گه ر ته نها ساتیک ناگای له خوی
بیته ههست به و نازارانه ده کات، بییه به سه رخوشیه کی تر هه ولی لادانی شه و نازارانه

دهدات، ئه و به هه موو ته مه نی به م جوړه دهژی، چ ژيانك له و ژيانه ته ننگه لانتره گه ر دل
که مترین ههستی تیدا مابیت؟

دلی ئه هلی بیدعه و پشته لکه ران له قورئان و ئه هلی بیتاگایی له خودا و ئه هلی
یاخیبون له دۆزه خدان بهر له گه یشتن به دۆزه خه گوره که، دلی چاکانیش له
به هه شتدایه بهر له گه یشتن به به هه شتی گوره ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿۱۳﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي
جَحِيمٍ ﴿۱۴﴾﴾ الانفطار: ۱۳-۱۴، ئه مه له هه ر سئ خانه که دا (دونیا، به رزه خ، به هه شت یان
دۆزه خ) ته نها تایبهت نییه به خانه ی رۆزی دواپی، له جیهانی به رزه خیشدا له خوار
ئه وه وه، وه ک خودای موته عال ده فه رمویت ﴿وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ ﴿۱۷﴾ الطور:
۴۷، هه روه ها ده فه رمویت ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِٰنِ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۷۱﴾ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ
رَدْفًا لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿۷۲﴾﴾ النمل: ۷۱-۷۲.

له م دونیا به شدا له خوار ئه وه ی له به رزه خدایه روو به پوو یان ده بیته وه، به لام رۆچوون
له مه سته بوونی حه زه کاندایه ریگه له هه سته پیکردنی و نه خسته پوو ی بۆ سه ر دل و بیر
لی نه کردنه وه ی.

هه ندیجار مروؤ ئازاریکی به ره ههستی توش ده بیته له دل ده ریده کات و لای به لادا
ناکاته وه، روو له شتیکی تر ده کات، تا کو به ته وای له ئازاره که یدا نفرو نه بیته، گه
ئه و لا کردنه وه ی به لای شتی تر دا نه مینیت له تا و ئازار هاوار ده کات، ئه ی ده بیته سزا
و ئازاری دل چۆن بیته؟

خودای موته عال شوینه واری خۆشه ویست و به تام و پاکی له کرداری چاکه و
گوپرایه لیدا داناوه، چیژه که ی له سه روو چیژی گونا هه وه یه به چه نده ها جار، به لکو
له گه ل به کتر به راود نا کرین، هه ر به و جوړه له خراپه و یاخیبووندا ئازار و شوینه واری
بیزار که ری داناوه، ئازاریک که چه ند به رانبه ری چیژ و خۆشی گونا هه که یه، ئه بن
عه باس- خودا له خۆی و باوکی رازی بیته- ده فه رمویت: ((بۆ چاکه نووړیک له دلدا
بوونی هه یه، رۆشنا ییه که له روخسار و هیژیک له جه سته و رۆدبوونیک له رۆزی و
خۆشه ویستی له دلی خه لکیدایه رانبه ری، بۆ خراپه ش ره شیبیه که له روخسار و
تاریکییه که له دل و لاوازییه که له جه سته و که می له رۆزی و رق و بوغز له دلی خه لکی
به رانبه ری بوونی هه یه))، ئه مه ش ته نها خاوه ن رۆشنیبینی ده یزانیت و له خۆی و
خه لکیدایه ده یبیت و ههستی پی ده کات.

هیچ دۆخ و باریکی خراپ و دژوار به‌سەر به‌نده‌دا نه‌هاتوو هه‌هۆی گونا‌هه‌وه نه‌بیت، نه‌وه‌ی خودا لێ‌ی خۆش ده‌بیت زۆر زیاتره له‌و گونا‌هانه، خودای موه‌عال ده‌فرمویت ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿۳۰﴾﴾ الشوری: ۳۰، به‌هه‌لب‌ژارده‌ی دروست‌کراوه‌کانی و هه‌واوه‌لانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌فرمویت ﴿أَوْلَمَّا أَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ إِنَّ هَذَا أَقْلٌ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ آل عمران: ۱۶۵، هه‌روه‌ها ﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسْرَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ النساء: ۷۹.

مه‌به‌ست به‌چاکه و خراپه‌ لێ‌ره‌دا نه‌و نيعمه‌ت و ناخۆشيانه‌یه که مرۆف له‌ خوداوه رووبه‌پروویان ده‌بیت‌ه‌وه، بۆ‌یه فرمووی "ما أصابك" نه‌وه‌ی تووشت هات، نه‌یفه‌رموو "ما أصبت" نه‌وه‌ی تووشتی خۆت کرد.

هه‌رچی نات‌ه‌واوی و به‌لا و شه‌په‌ له‌ دنیا و دوا‌پۆژدا هۆیه‌که‌ی گونا‌ه و خراپه‌ و سه‌رپێچیه‌ له‌ فرمانی په‌روه‌ردگار، شه‌پێک له‌ جیهاندا بوونی جگه‌ له‌ گونا‌ه و ناسه‌واره‌کانی.

ناسه‌واری چاکه و خراپه‌ له‌سه‌ر دل و جه‌سته و مال کارێکی به‌رچاوه‌ له‌ جیهاندا، خاوه‌ن ژیری سه‌لامه‌ت ره‌دی ناکاته‌وه، به‌لکو باوه‌ردار و بێ‌باوه‌ر و چاکه‌کار و خراپه‌کار ده‌بیزانیت.

ببینی ئه‌مه له‌ نه‌فسی خۆ و خه‌لکیدا و تێ‌رامان و خۆیندنه‌وه و سه‌رنجدانی باوه‌ر به‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران هیتاویانه‌ پته‌و ده‌کات، هه‌روه‌ها باوه‌ر به‌ پاداشت و سزا، چونکه نه‌وه دادپه‌روه‌ریه‌کی بینراو و هه‌ستپێکراوه‌ له‌م جیهانه‌دا و پاداشت و سزایه‌کی که‌م و کورتی ئه‌م جیهانه‌یه، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر بوونی گه‌وره‌تر له‌وانه‌ بۆ که‌سی خاوه‌ن رۆشنبینی، وه‌ک هه‌ندی له‌ پێش‌ین ده‌لێن: گه‌ر گونا‌هینکم لێ‌ بوه‌شیت‌ه‌وه به‌ هانا‌یه‌وه نه‌چم و به‌ ته‌ویه‌یه‌ک فریای نه‌که‌وم چاوه‌پروانی شوین‌ه‌واری خراپی ده‌که‌م، گه‌ر له‌ سه‌روویان له‌ خوارو نه‌وه‌وه تووشم بوو وه‌ک چۆن دامنا‌بوو نه‌وا وتی "أشهد أن لا إله إلا الله و أشهد أن محمد رسول الله" زۆر ده‌که‌م، چونکه نه‌وه له‌ شایه‌ت و به‌لگه‌کانی باوه‌ره، گه‌ر راست‌گۆیه‌ک هه‌والی پیدای نه‌گه‌ر تو نه‌وه و نه‌وه بکه‌یت نه‌وا نه‌وه و نه‌وه‌ی له‌ خراپه‌ لێ‌وه په‌یدا ده‌بیت، هه‌ر کات شتێک له‌و کاره‌ ده‌که‌یت و تووشتی نه‌و

خراپه ده بیته نهوا زانستت به راستگویی و روشنبینی نهو که سه بو دروست ده بیته، نه مهش بو هموو که س نییه، به لکو زۆریه خه لکی لیتیه گونا هسه ر دلئی نیشتهوه، نه شتیك له وانه ده بینیت و نه ههستی پی ده کات.

نه مه بو دلئیکه نووری باوه پی تیدابیت و باره شی گونا ه و یاخیبوون تیایدا هه لیکات، نه و ههردووکیان ده بینیت، حاله تی چرای باوه پی خۆی و هیزی نه و گه رده لول و ره شه بای تیایدا هه لده کات ده بینیت، خۆی واده بینیت له هه لچوونی ده ریادا سواری که شتییه ک بووه، وهر گه ران و لاریوونه وهی که شتییه که، به تاییه ت گه ر کونی تییت و بشکیت، نه ویش له سه ر له وحیکی دارینه بمینتته وه و با و شه پۆله کان یاری پینکه ن، به م چۆره باوه ردار خۆی ته ماشا ده کات له کاتی نه نجامدانی گونا هدا، گه ر خودا خیری بو نه و که سه بویت، خو گه ر شتیکی تری بۆی بویت نهوا دلئی له دۆلئیکی تره .

هه ر کات نه م ده رگایه به رووی به نده دا کرایه وه سوود له خویندنه وهی میژووی جیهان و دۆخی گه لان و گوزه رکردنی دروستکراوه کان ده بینیت، به لکو له دۆخی نه هلی سه رده می خۆی سوود وه رده گریت به وهی له زیان و کاروباری خه لکی ده بینیت، نه و کاته له مانای نه م نایه ته تیده کات ﴿ اَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ﴾ الرعد: ۳۳، هه روه ها نایه تی ﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴾ آل عمران: ۱۸، هه مو نه وهی له بووندا ده بینیت له شه ر و نازار و سزا و سیاسالی و گرانی، زیان و له که میدان له خودی خۆت و خه لکیدا نه وه له هه ستانی په روه رده گاره به کاری دادپه روه رانه، با به ده سنی سه ته مکار تیکیش کاره کان نه نجام بدات، نه و که سه ی نه و سه ته مکاره ی زال کردووه دادپه روه رترین دادپه روه ره، وه ک خودای موته عال به وانیه له سه ر زه وی شه ر و خراپه ده نینه وه ده فه رمویت ﴿ بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ﴾ الإسراء: ۵.

گونا ه وه ک زه هر زیان به مرۆف ده گه یه نیت، گه ر فریای که وت به خودارده وهی ده رمانی دژ به و زه هره چاره سه ر ده کریت، نه گه ر نه، هیزی باوه پی شکست پیده هی نیت، تیاچوونه که شی وه ک هه ندی له پیشین ده لئین: ((یاخیبوون پۆسته به ری بیباوه رییه، وه ک چۆن له رز و تا پۆسته ری مردنه)).

بينىنى ناتەواوى حال لەلايەن بەندەوه كاتىك لە پەروەردگارى ياخى دەبىت، گۆرانی
 دل لەسەرى و بچووكبونەوه بەو گوناھە و داخرانى دەرگاكان بە پوویدا و سەختى و
 نژواری گرتنەبەرى رىگەكان و سووكبوونى لای خانەواده و مندال و ژن و دوست و
 برادەرانى، ھەرۆھە گەران بەدوايدا تا بزانیت ھەموو ئەمانە لە كوێوھە ھاتوون، و
 كەوتن بەسەر ئەو ھۆیدا كە ئەو دەرئەنجامانەى دروست كردووھە دەبىتە بەھىزبوونى
 باوەر، گەر كەوت بەسەر ئەو ھۆیانەدا كە دژى ئەو حالەى بۆ دروست دەكات، ئەوا
 عىزەت لەدواى زەللى بەدەست دەھىتت و دەولەمەندى دواى ھەژارى، و خۆشى
 دواى ناخۆشى، و ئاسايش لە دواى ترس، و ھىزى دل لەدواى لاوازی و پسانى،
 باوهرى لەدواى باوهر بۆ زیاد دەبىت، بەلگە و نىشانە و بورھانى باوهر لە دۆخى
 گوناھ و گوپرايەلىيدا لە دليدا بەھىز دەبىت، دەچىتە رىزى ئەوانەوھە خوداى موتەعال
 لەسەريان دەفەر مویت ﴿لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ
 الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿الزمر: ۳۵.

خاوەنى ئەم دیمەنە ھەركات روشتبىنانە تىرامانى تیدا كرد و مافى خۆى پيدا دەبىتە
 پزىشكى دلانى ھەموو دونيا و شارەزا بە دەرد و دەرمان، خودا وای لى دەكات سوود
 بە خۆى و ھەر كەسىكى تر خودا بىھويت بگەيەنیت، خودا زاناترە.

❁ دیمەنى بەزەبى

بەندە كاتىك دەكەوتتە ناو گوناھىكەوھە زىرى و رەقى لە دلى دەردەچىت، ھەرۆھە
 چۆنىتى تووپردى كە لە سروشتىدايە بەرانبەر ئەو كەسەى كە گوناھى لىوھەشاوھەتەوھ
 دەپەوتتەوھ، تەنانت گەر دەستى بەسەر كەسى گوناھكەردا بپوات ھەولى تىابردنى
 دەدات، لەوانەىە داوا لە خودا بكات تاكو بەو گوناھە بىگرت و بەرىادى بكات،
 تووپردەبوونىك لە بەندەوھە بۆ خودا، سوور و پىداگرە لەسەر ئەوھى كەسىك گوناھ
 نەكات، لە دليدا بەزەبى بە ھەلەكاران و گوناھكاران نابىنیتەوھ، تەنھا بە چاوى بىز و
 ناشىرىن تەماشايان دەكات، بە زمانى تانە و تاشەر ئامۆزگاربيان دەكات، عەبىبەيان
 لى دەردەھىتت و زەمیان دەكات، گەر قەلەمى قەدەر بەسەرىدا گوزەرى كرد و درايە
 دەست نەفسى خۆى و ھانای بۆ خودا و برد و پەناى پىگرت خۆى خستە بەردەرگای

و لە بەر دەستیدا دەستی پارێزگاری بەرزکردەوه، وەك كەسێكى بەگێرهاتوو لە بەرى پارێزگاری و نزیكى كرد ئەوا ئەو رەقیبە بەهۆى گوناھە كە یەوێ دەگۆریت بۆ نەرمى، ئەو دڵپەرقیبە بەرانبەر هەلەكاران دەبیت بە بەزەبى لە گەڵ پارێزگارى لە سنوورى خودا، دوعا لێكردن بۆ ئەوانى دەگۆریت بۆ دوعا بۆكردن، بەشێك لە تەمەنى بۆ ئەوانە تەرخان دەكات و داوا لە خودا دەكات لێیان خۆشبییت.

چەندە دیمەنىكى بەسوودە! چەندە دەرئەنجامێكى باشە بۆى، خودا باشتر دەزانیت.

❁ داماو..... ئەو كەسە دەستەوسانە

پاشان دیمەنى لاوازی دەبینیت، ئەو دەستەوسانترین و لاوازترین شتیكە بتوانیت پارێزگارى لە خودى خۆى بكات، ئەو هیز و توانا و هەولێ بە پەرەردگارەوهیە، دلى خۆى وەك پەرىك دەبینیت لە سارایەكدا بارەش بۆ لای راست و چەپى ببات، خۆى وەك ئەو كەسە دیتە پێش چاوى سوارى كەشتیبەك بوو و با ئەم دیو ئەودى دەكات و شەپۆلەكان یارى پێدەكەن، تاویك بەرزى دەكەنەوه و تاویك نزم، بپارەكانى قەدرى بەسەردا جارى دەبیت، ئەو وەك ئامێرىك وایە لە بەر دەستى دروستكەرەكەیدا، لە دەرگایدا كەوتوو، رومەتى ناوێ لە خۆلى بەر دەرگا، زیان و قازانج و مردن و ژيان و زیندوو بوونەوهى بە دەستى خۆى نییە، لە دەروونى خۆیدا تەنھا نەزانی و ستم و ئاسەوارەكانیان دەبینیتەوه، تیاچوون لە نەعلەكانى لێیەوه نزیكترە، ئەو وەك مەرىك وایە كەوتبیتە ناو گەلەگورگى دپندەوه، تەنھا شوانەكە دەتوانیت لە دەستیان رزگارى بكات، گەر چاوتروكانىك وازى لێبھیتیت لە ناو خۆیاندا پارچە پارچە دەكەن.

ھەر بەو جۆرە حالى بەندەى خودا لە نێوان خودا و دوژمنەكانیدا لە شەیتانەكانى ئینس و جین، گەر بپارێزیت لە ئەوانە و دووریان بخاتەوه ئەوا دەستیان پێى ناگات، گەر وازى لێبھیتا و چاوتروكانىك دایە دەستى نەفسى، نەك دابەشى بكەن لە نێوانیاندا بەلگۆ دەبیت بە بەشى یەكێك لەو دوژمنانەى دەستى بەسەردا دەگرن.

لەم دیمەنەدا بە دروستى نەفسى خۆى دەناسیت، ھەر بەو جۆرە خوداش دەناسیت، ئەمە یەكێكە لەو تەئویلانەى بۆ ئەو قسە بەناوبانگە كراوە كە دەلێت ((ھەر كەس

خۆی بناسیت خودا ده ناسیت))، ئەمە فرمودە ی پێغه مبه ر نییه، به لام ده توانریت به سی ته ئویل ته ویل بکرت:

یه که م: هر که س نه فسی خۆی به لاواری ناسی، ئەوا په روه ردگاری به به هیزی -ه ناسیت، هر که س نه فسی خۆی به ده سته وسانی ناسی، ئەوا په روه ردگاری به -ه سلات ده ناسیت، هر که س نه فسی خۆی به زه لیلی ناسی، ئەوا په روه ردگاری به عیززه ت ده ناسیت، هر که س نه فسی خۆی به نه زانی ناسی، ئەوا په روه ردگاری به زانی ده ناسیت، خودای موته عال خاوه نی که مالی ره ها و ستایشی ره ها و شکۆ و ده وله مندی ره هایه، به نده هه ژار و ناته واو و ئاتاجه، تا به نده زانستی به ناته واوی و نهنگی و هه ژاری و زه لیلی و لاواری خۆی زیاد بکات ناسینی به په روه ردگار و نه وسافی که مالی زیاد ده کات.

ته ئویلی دووه م: هر که س سه رنجی ناخی خۆی و نه و سیفاته باشانه ی که تیدایه بدات له هیز و ویست و قسه و زینده گی له وه تیده گات نه و که سه ی نه م سیفه تانه ی به و به خشویه له پیشتره به سیفه ته کان، نه و که سه ی که مال ده به خشیت له پیشتره به که مال، چون مرۆف ده بیت به که سیک زیندوو و قسه که ر و بیسه ر و بینه ر و خاوه ن ویست و زانا، به ویستی خۆی کاره کانی نه نجام ده دات نه و که سه ی به دیهیناوه و نروستی کردوو له پیشتر نه بیت به و سیفه تانه؟ نه مه مه زنترین محاله، به لکو نه و که سه ی مرۆف ده کات به قسه که ر له پیشتره خۆی قسه که ر بیت، هر به و جوړه نه وه ی مرۆفی کردوو به زیندوو و زانا و بیسه ر و بینه ر و کارا و به توانا له پیشتره خۆی هه مو نه و سیفاته که مالانه ی هه بیت.

ته ئویلی یه که م له ده روازه ی دژوه، به لام نه م دووه مه له ده روازه ی "له پیشتر" وه. ته ئویلی سییه م: نه مه له ده روازه ی نه رییه، واته: وه ک چون نه فسی خۆت که نزیکترین شته لیته وه نانا سیت و نازانیت حه قیقه تی چیه و نه وچییه ی و چۆنیتی چ شیوه یه که، نه ی ده بیت چون په روه ردگار و چۆنیتی سیفه ته کانی بزانیته؟

مه به ست: نه م دیه مرۆف تیده که به نیت که ده سته وسان و لاوازه، ته نه بانگه شه ی بیینه ما و شت دانه پال خو ده سته وسانی و لاواری لیده کاته وه که بوخۆی ده زانیت به و جوړه نییه و هیچی له ده ستدا نییه، نه و ته نه ژێرده سته و ده سته وسان و لاوازه و هیچی تر.

ههستی ههزاری بۆ خودا

پاشان دیمەنی زەلیلە و گەردنکەچی و سەرکزی و ملکەچی و ههزاری بۆ پەرەردگار-جل جلاله- له ههموو گەردیلەیهک له گەردیلەکانی ناوهوه و دەرەوهیدا پێویستی و ههزارییهکی تهواو بۆ پەرەردگار و سەرپەرشتکارهکی بوونی ههیه، ئهوه که سهی چاکردن و سەرفرازی و هیدایەت و بەختەوهری ئهوی له دەستدایه، ئهه حاله که بۆ دلی دروست دەبیت زمان توانای دەرپرینی نییه، تهها به به دەستهتینان مەروڤ تێیدهگات، شکانیک روو له دلی دهکات که هیچ شتیکی پێی ناچیت، خۆی وهک دەرفریکی شکاو دیته پیش چاو له ژێر پێیاندا، که هیچ شتیکی تێدا نییه و بهوهوه لهوهوه هیچ سویدی نابیتریت، کهس هزی ئهوه جوړه دەرهری نییه، ئهوه بهکاری سوود لی بینین نهماوه، مهگەر دروستکه ره که ی جاریکی تر دروستی بکاتهوه، ئهوه کاته لهم دیمه نهوه زۆریک لهوهی له خوداوه بۆ سەر ئهوه دادهباریت دیته پیش چاوی، وادهبینیت ئهوه شایستهی کهم و زۆری ئهوانه نییه، ههه خێریک له خوداوه دهستی بکهویت زۆر به گوره تهماشای دهکات، دهزانیت نرخ و بههای ئهوه له خوار ئهوهوهیه، تهها بهزهیی خودا شایستهی یاد کردنه بهوه گشته چاکهیهی لهگهلی کردووه و بۆی رهوانه کردووه، ئهوه کاته گوێرایهلی بۆ پەرەردگار له نهفسیدا جیگیر دهبیت، کاره چاکهکانی خۆی گەر به ئهنازهی کاری ئینس و جین بیت هیتستا به کهمی تهماشای دهکات بۆ پەرەردگاری، ئهوه کات کهمی گوناوه و یاخیبوونهکانی زۆر لای گهوره دهبیت، ئهوه شکانه له دلدا ههموو ئهمانه ی بۆ بهرههه دههینیت.

چهنده دروستکردنهوه لهو دلله شکاوهوه نزیکه! چهنده سەرکهوتن و بهزهیی و زۆری لێیهوه نزیکن، ئهه دیمه نه چهنده به سووده بۆی! گەردیلەیهک له مه وه ناسهیهکی له لای خودا له ئهجامدانی چاکه گهلیک که وهک چیا وان باشتره، ئهوه چاکانهی کهسانی خۆپهسهند و سهرسام به کار و زانست و حالی خۆپهوه ئهجامیان ده دات و ئاماژه بۆ کارهکانی دهکات، خۆشهویسترین دل له لای خودا ئهوه دللهیه ئهه شکانه رووی تیکردووه و ئهوه زهلیلویه دهستی به سهردا گرتووه، ئهوه له بهردهستی خودا سەرکز و گەردنکەچه، سهری بۆ خودا بهرز ناکاتهوه بههۆی شهرم و حهیاوه له پەرەردگاری.

به هندی له عاریفان و ترا ئایا دل سوژده دهبات؟ وتی: بهلی، سوژدهیهک دهبات تا رۆژی لیکای خودا سەر بهرز ناکاتهوه، ئهه بریتییه له سوژدهی دل.

ئىك ئەم شكانە رووى تىنەكات ئەو سوژدە پىويست و داواكراوہ نابات، گەر دل ئەم سوژدە مەزنىە بۇ خدا بىبات ھەموو ئەندامەكانى سوژدەى لەگەل دەبەن، ئەو كاتە رووى خۆى دەكاتە خوداى زىندوو و راگرى ھەموو بوونەوہر، دەنگ و ئەندامەكان پىر دەبن لە خشوع، بەندە زەلىل و گەردنكەچ و سەركز دەبىت، روومەتى دەخاتە سەر نەرگای بەندايەتى، بەدل چاوەروانى پەرەردگار و سەرپەرشتكارى خۆى دەبىت بە چاوەروانى كەسىكى زەلىل بۇ خوداى عەزىز و رەھىم، لەبەر پەرەردگارى نەپارىتەوہ بۆى گەردنكەچ و فەرمانبەردار دەبىت و ملكەچ و داواكەرى سۆز و بەزەى دەبىت، ئەو بەدواى رەزامەندى خودادا دەگەرپىت وەك كەسىكى خۆشەويست بەدواى رەزامەندى خۆشەويستەكە و خاوەنەكەيدا، ئەو پەرەردگارەى ناتوانىت لىتى بىننيزا بىت، بەلكو بوونى ئەو بە بوونى ئەوہوہ بەستراوہ، ھىچ خەمىكى نىيە جگە نە خەمى رازىكردنى و گەيشتن بە سۆز و بەزەى ئەو، چونكە زيان و سەرفرازى بۇ ئەو بەدەست نايەت مەگەر بە نىكى و رازىبوون و خۆشەويستى ئەو-سەحانە- دەلتىت: چۆن لە خۆم تووڤەبم بۇ رازىكردنى ئەو؟ چۆن لە كەسنىك دووربەكەومەوہ بەختەوہرى و سەرفرازى و سەركەوتنم لە نىكى و خۆشەويستى و يادى ئەودايە؟

خاوەنى ئەم دىمەنە خۆى وەك پىاوئىك دىتە پىش چاوكە لە ژىر چاودىرى و بالى بەزەى باوكىدا بوو، باشترىن خواردن و خواردنەوہ و پۆشاكى پىبەخشىوہ، بە جوانترىن شىوہ پەرەردەى كردوہ، بە پلەكانى كەمالدا بە تەواترىن شىوہ سەرىخستوہ، ئەو باوكە سەرپەرشتى ھەموو كار و بەرژەوہندىيەكانى كۆپەكەى دەكرد، باوكى بۇ كارىكى پىويستى خۆى كۆپەكەى رەوانە كرد، لە رىگە نوژمنىكى لى پەيدا بوو، بەدىلى گرت و كۆت و زنجىرى كرد، پاشان لەگەل خۆى بردى بۇ ولاتى نوژمنان، بە خراپترىن ئازار ئازارى دا، بەپىچەوانەى مامەلەى باوكى مامەلەى لەگەل دەكرد، ئەو ناو بەناو بىرى لە پەرەردە و چاكەى باوكى دەكردەوہ، ھەر كات بىرى لە حالى خۆى دەكردەوہ ئازار و خەم و مەينەتى لە ناخىدا سەرى ھەلدەدا، بىرى ئەو روژانەى دەكردەوہ كە پىشتر تىايدا ژىابوو، ھەموو ئەو چاكە و نىعمەتانەى تىايدا تەمەنى بەرىكرد بوو، لە كاتىكدا ئەو دىل و بەندەى نوژمنەكەى بوو و بەخراپترىن شىوہ ئازارى دەدا و دەپچەوساندەوہ و لە كۆتايىدا دەويست بىكۆزىت لايەكى بەلاى ولاتى باوكىدا كردەوہ، باوكى خۆى لە

نزیکه‌وه بینی، رۆیشت بۆ لای و خۆی خست به‌سه‌ر ده‌ست و پێیدا، له‌به‌ر ده‌ستی راکشا و هانا و په‌نای بۆ برد: باوکه گیان، باوکه گیان، باوکه گیان، سه‌یری کورپه‌که‌ت و ئه‌وه‌ی تێیدا ده‌ژی بکه، فرمیسکه‌کانی به‌سه‌ر گۆنایدا پیش‌برکێیان ده‌کرد، ئه‌ویش له‌ نامیزی گرت و به‌ خۆیدا نووساند، دوژمه‌که‌شی له‌دووی ده‌گه‌را، تا هاته سه‌ری، بینی باوکی له‌ نامیزی گرتووه و توند به‌ خۆیه‌وه نووساندووه، ئایا ده‌لێیت: باوکی له‌و حاله‌دا راده‌ستی دوژمه‌که‌ی بکاته‌وه، واز له‌ کورپه‌که‌ی به‌نێت بۆ دومه‌که‌ی؟ ده‌بێت گومانته‌ چون بێت به‌ که‌سێک له‌ باوک و دایک به‌ کورپه‌که‌یان به‌ به‌زه‌بیتره‌؟ گه‌ر به‌نده‌یه‌ک بۆ لای ئه‌وه‌ه‌لێیت و له‌ ده‌ستی دوژمه‌که‌ی رابکات و خۆی بخاته به‌ر ده‌رگای په‌روه‌رگاری و گۆنای بخاته سه‌ر خاکی به‌رده‌م ده‌رگا‌که و بگری و بلیت: ئه‌ی په‌روه‌رگا‌ر، ئه‌ی په‌روه‌رگا‌ر، به‌زه‌یت به‌ که‌سێکدا بێته‌وه که هیچ که‌س نییه به‌زه‌ی پیایدا بێته‌وه، هیچ که‌سێک نییه سه‌ریخات جگه‌ له‌ تو، مه‌ئویه‌کی پێ ببه‌خشیت جگه‌ له‌ تو، داڵده‌ی بدات جگه‌ له‌ تو، هیچ داڵده‌یه‌ک بوونی نییه جگه‌ له‌ داڵده‌ی تو، هه‌ر تو په‌نای و بۆ لای تو هانا ده‌بریت.

يا من ألوذ به فيما أؤمله   ومن أعوذ به لما أحاذره
لا يجبر الناس عظاما أنت كاسره   ولا يهيضون عظاما أنت جابره

(ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی له‌و شتانه‌ی ناواتمه په‌نای بۆ ده‌به‌م، ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی له‌و شتانه‌ی لێیان ده‌ترسم هانای بۆ ده‌به‌م، ئێسکێک تو بیشکێنی خه‌لکی ناتوانیت بیگرێته‌وه، ئێسکێک تو بیگرێته‌وه که‌س ناتوانیت بیشکێنت)

گه‌ر وردبوویه‌وه له‌م دیمه‌نه، دلێ داگیر کرد و هه‌ستی پێکرد و تام و شیرینییه‌که‌ی چه‌شت لێیه‌وه به‌رزه‌هه‌بێته‌وه بۆ دیمه‌نی به‌ندایه‌تی و خۆشه‌ویستی، هه‌روه‌ها تامه‌زۆبوون بۆ لیکای خودا و گه‌شانه‌وه پێی و خۆشی و سه‌روور و رۆشنبوونه‌وه‌ی چاو به‌ خوداوه، دل له‌گه‌لی ئارام ده‌گری و ئه‌ندامه‌کان خامۆش ده‌بن و یادی خودا به‌سه‌ر زمان و دلێدا زال ده‌بێت و ئه‌وکات به‌ری خۆشه‌ویستی جێگه‌ی به‌ری یاخیبوون ده‌گرێته‌وه، ویستی نزیکبوونه‌وه له‌ خودا و له‌ ره‌زامه‌ندی خودا جێگه‌ی ویستی یاخیبوون و تووچه‌کردنی خودا ده‌گرێته‌وه، جووله‌ی زمان و ئه‌ندامه‌کان به‌ گوێزایه‌لی جێگه‌ی جووله‌یان به‌ گونا‌ه و یاخیبوون ده‌گرێته‌وه، دلێ به‌ خۆشه‌ویستی خودا پرپووه،

زمانى بە يادى ئەو پاراۋ بوۋە، ئەندامەكان ملكەچى گويپايەلى بوون، ئەو شكانە تايبەتەى دل كارىگەرى سەرسوپەيتنى لەسەر خۆشەويستى ھەبە و زمان ناتوانيت تەعبىرى بکات.

لە ھەندى لە عاريفانەو دەگىپنەو ھە و توويەتى: لە ھەرچى دەرگای خىز و چاکەو ھە رىستەم بچە ژورەو ھە بۆ خزمەتى خودا، لە دەرگايەكەو ھە نەچومە ژورەو ھە خەلكىكى نۆرى لە بەردەمدا نەبيت، بۆيە نەمتوانى بچە ژورەو ھە، تا ھاتم بۆ دەرگای گەرنكەچى و نيشاندانى ھەژارى، بىنيم نزيكترين دەرگا و بەرینترين دەرگايە بۆ خزمەتى خودا، قەرەبالقى و كۆسپ و تەگەرەى لەسەر نەبوو، ھەر ئەو ھەندە پىم نايە بەر دەرگاگەى خودا دەستى گرتەم و بردمى بۆ لای خۆى.

"شيخ الإسلام ابن تيمية" خواى لى رازى بيت دەيفەرەموو: ھەر كەس بەختەو ھەرى ھەتاھەتايى گەرەكە با دەرگای بەندايەتى بەرنەدات.

ھەندى لە عاريفان دەلین: ھىچ رىگەيەك نزيكتر نيبە لە خوداۋە بەقەدەر رىگەى بەندايەتى.

ھەبەست: ئەو گەردنكەچى و شكانە تايبەتەى دل پەلى دەگريت بۆ خزمەتى خودا، دەيخاتە سەر رىگەى خۆشەويستى، دەرگايەكى بە روودا دەكرىتەو ھە كە لە ھىچ رىگەيەكى ترەو ھە بۆى ناکرىتەو ھە، ھەرچەند رىگاگانى تىرى چاکە و گويپايەلى دەرگای خۆشەويستى بۆ بەندە دەكاتەو ھە، بەلام ئەو دەرگای خۆشەويستىيەى گەرنكەچى و نواندى ھەژارى دەيكاتەو ھە لە پال خۆشەويستىدا، ھەرەھا بيز كرىنەو ھە لە نەفس و بە كەم تەماشاكردنى كارەكانى خۆ و سەيركردنى نەفس بە چاۋى لاۋازى و دەستەوسانى و نەنگى و ناتەواۋى، بە جۆرىك كارە چاکەكانى وا دەبينيت و تىلبوون و دەستەوسانى بن، لىزەو ھە جۆرىكى تر لە سەرکەوتن بەروويدا دەكرىتەو ھە، رىبوارى سەر ئەم رىگەيە نامۆيە لە ناو خەلكى، ئەوان لە شىۋىكى تر و ئەمىش لە دۆلىكى تر، خودا كۆمەككارە و باشتىن كەسكە لە گوناھان بىورىت.

ئەمە ئەو كەسەيە ئاسەۋارى خۆشەويستى خوداى لەسەر دەركەوتوۋە، بۆ لای خودا دەگەرپتەو ھە، خۆشحالبوونى خودا بە تەوبەى بەندەكەى زمان كۆلە لە دەربىرىنى، خودا تۆبەكارانى خۆشەوئى و بە تەوبەيان خۆشحال دەبيت.

تا بنده سهرنجی منه ته کانی خودا بدات له سهر خوی پیش گونا هکردن و له کاتی گونا ه کردن و دواي گونا ه که ی، پاشان سهرنجی چاکه ی خودا و حیلمی خودا بدات، خوشه ویستی له دلیدا سهره لده دات و تامه زوی دیداری ده بییت، دل نه وانه ی خوشده وییت چاکه ی له گه ل ده که ن، چ چاکه یه ک له و چاکه یه مه زنتره به یاخیبون و گونا ه رووبه پرووی ببیته وه، به لام نه و - سبانه - به پیدانی نیعمه ت و چاکه له گه ل کردن و داپوشینی گونا ه کانی رووبه پرووی ده بیته وه ؟

باسی تهویه و نه حکام و به رووبومه کانی کورت ده که ینه وه و له م بره زیاتر دریژه ی پیناده یین، دریژه پیدانی به م نه اندازه یه به هوی پیوستیونی باسی تهویه و ناسینی نه حکام و بابه ت و ده روزه کانیه وه یه، خودا یارمه تیده ره بق کاری تهویه و ههستان به تهویه به کردار و حال، وه ک چون له پرووی زانست و مه عریفه وه کومه ککار و یارمه تیده ر بوو، هه ر که س پشتی پی ببه ستیت و هانا و په نای بق ببات زیاتومه ند نابیت، ولا حول ولا قوه إلا بالله.

(۷) منزلة الإنابة

مەنزىلەى گەرانەوہى بەردەوام بۆ لای خودا

ئەوت زانى ئەو كەسەى پى لە مەنزىلەى تەوبە دەنیت و تبايدا دەمینیتەوہ ئەوا پىئى لە ھەموو مەنزىلەكانى نىسلام ناوہ، تەوبەى كامل ھەموو ئەوانە لە ئامیز دەگریت، تەوبەش بۆ خۆى يەككە لەو مەقامانە، بەلام پىئوست بوو بە باسکردنى دوور و درىژ تەنھا بکرىتەوہ تاكو حەقىقەت و تايبە تەندىبەكان و مەرجهكانى رۆشن ببەوہ.

كە پىئەكانى لە مەنزىلەى تەوبەدا جىگىر بون بەدوايدا پى لە "مەنزىلەى گەرانەوہى بەردەوام بۆ لای خودا" دەنیت، خودا لە كىتیبەكەيدا فەرمانى پىكردووه، وەسفى خوشەويستەكەى خۆى پىكردووه، دەفەرمویت ﴿ وَأَنْبِئُوا إِلَى رَبِّكُمْ ﴾ الزمر: ۵۴ ﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴾ ھود: ۷۵، خوداى موعال ھەوالى داوہ كە تەنھا ئەوانەى ئەھلى گەرانەوہن بەلگە و نیشانەكانى خودا دەبينن ﴿ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَرَزَقْنَاهَا ﴾ ق: ۶، تادەفەرمویت ﴿ تَبَصَّرْتَهُمْ وَذُكِّرُوا لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴾ ق: ۸ ﴿ وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴾ غافر: ۱۳، ھەروہا خوداى موعال دەفەرمویت ﴿ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُرْسِلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴾ غافر: ۱۳، ھەروہا ﴿ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ﴾ الروم: ۳۱.

وشەى (منيبين) لە حالەتى "نصب" داہە چونكە "حال" ھە بۆ ئەو جىناوہ شاراوہى كە لە وشەى (فأقم وجهك)، واتە بکەرى فەرمانى "أقم"، چونكە ئەم گوئارە روو بە پىغەمبەر و نۆمەتەكەيەتى، واتە ماناكەى بەم جۆرە لىكەدەدرىتەوہ "أقم وجهك أنت و امتك منيبين إليه"، ھاوشىوہى ئەمە ئايەتى ﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ ﴾ الطلاق: ۱، دەگونجى "حال" بىت بۆ بەركارى "الناس" لە "فطر الناس عليها" دا، واتە ماناكەى "فطرهم منيبين إليه"، گەر خۆيان بدەنە دەست فىترەتيان ئەوا لە گەرانەوہ بۆ لای خودا لانادەن، بەلام گۆرانىيان بەسەر ئەوہدا ھىناوہ كە خودا فىترەتيانى لەسەر بارھىتابوو، وەك پىغەمبەر(ﷺ) دەفەرمویت ((ما من مولود إلا يولد على الفطرة - ولى

الرواية على الملة- حتى يعرب عنه لسانه))، لەسەر داوود بێغەمبەر دەفەر مۆیت ﴿فَاسْتَغْفِرُ لَهُ وَيُخَرِّرُ رَأْسَهُ وَأَنَابَ ۝۱۱﴾ ص: ۲۴، رایگە یاندووہە کە پاداشت و بەهەشتی بۆ ئەهلی ترس و گەرانەوہی بەردەوامە بۆ لای خودا ﴿وَأَزَلَّتْ لِحْجَةُ الْمُؤْمِنِينَ عَيْرَ بَعِيدٍ ۝۳﴾ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ۝۳ مَن خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ۝۳ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ۝۳ ق: ۲۱ - ۲۴ ، مژدە لە خوداوہ بۆ ئەهلی گەرانەوہیہ ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَبْتُغُوا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى ۝۱۷﴾ الزمر: ۱۷

گەرانەوہی بەردەوام دوو گەرانەوہیہ: گەرانەوہ بۆ لای پەرەردگاریی خودا کە بریتییە لە گەرانەوہی تەواوی دروستکراوہکان، تیایدا بێباوەر و باوەردار بەشداری، ﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ۝۲۳﴾ الروم: ۲۳ ، ئەمە گشتییە بۆ ئەموو بانگکەرێک کە رووبەرووی زیان دەبێتەوہ، وەك چۆن لە واقیعدا دەبینرێت، ئەم گەرانەوہیە مەرج نییە موسلمانبوونی لەگەڵ بێت، بەلکو جاری وایە هاوہڵدانان و بێباوەری لە خۆیدا کۆدەکاتەوہ، وەك خودای مۆتەعال لەمەڕ ئەوانە دەفەر مۆیت ﴿ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ رَحْمَتَهُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ۝۳۳﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَانَيْنَهُمْ ۝ الروم: ۲۳ - ۲۴ ، ئەمە یە حالی ئەو کەسانە دواى گەرانەوہ کە یان .

گەرانەوہی دووہم: بریتییە لە گەرانەوہی دۆستانی خودا بۆ لای خودا و ملکہ چەبوون و رووتیکردن و پشکاردن لە هەرچی شت و کەسە جگە لە خودا، هیچ کەس شایستەى ناوی "منیب" نابێت تا ئەم چوار سیفەتەى تێدا کۆنەبێتەوہ، تەفسیری پێشین بۆ ئەم وشە یە بە دەوری ئەم چوارەدا دەسۆپێتەوہ .

لە وشە کەدا مانای بەلەکردن و پێشکەوتنی تێدا یە، "المنیب إلى الله" واتە کە سێکی بەلە کەر لە گەرانەوہ بۆ لای رەزنامەندی خودا، لە ئەموو کاتێکدا بۆ لای دەگەرێتەوہ، لەو شتانەى خودا پێی خۆشە پێشکەوتووہ، لە زمانەوانیدا وشە کە مانای "الرجوع" یە هە یە، لێرەدا بریتییە لە گەرانەوہ بۆ حەق .

شێخى هوروى دەلێت: ((بریتییە لە سێ شت: گەرانەوہ بۆ لای حەق بۆ خۆچاککردن، وەك چۆن بۆ لای دەگەرێتەوہ و پاساو و بیانووی بۆ دەهێتێتەوہ، هەرەها گەرانەوہ بۆ لای بە حال، وەك چۆن بە وەلامدانەوہ بۆ لای گەراوہتەوہ))، واتە کە تۆبەکار کە پراوہتەوہ بۆ لای خودا بە پاساو هێنانەوہ و دەستگرتنەوہی لە گوناھ و خراپەکانی

نه‌وا ته‌واو کوری شه‌وه بریتیه له گه‌پانه‌وه بۆ لای خودا به کار و تیکۆشان و گه‌ردنکه‌چی ته‌واو له گوپرایه‌لیدا، وه‌ک ئایه‌تی ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ الفرقان: ۷۰، مه‌روه‌ها ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا﴾ البقرة: ۱۶۰، ته‌وبه‌کردن و ده‌ست به‌تالی سوودی نییه، ده‌بی ته‌وبه و کرداری چاکه‌ بوونی مه‌بیت، ازه‌ینان له‌کاره خراپه‌کان و رووکردنه‌کاره چاکه‌کان و خۆشه‌ویسته‌کان، خۆی له‌گونه‌ها و یاخیبوون خالی ده‌کاته‌وه و به‌گوپرایه‌لی خۆی ده‌پازینیتته‌وه.

مه‌ر به‌و جۆره گه‌پانه‌وه بۆ لای خودا به‌وه‌فاکردن به‌به‌ئینه‌کانیه‌وه، وه‌ک چۆن گه‌پایته‌وه بۆ لای له‌کاتی وه‌رگرتنی به‌ئیندا، گه‌پایته‌وه بۆ لای به‌چوونه‌ژووره‌وه له‌ژیر په‌یمان‌که‌یدا به‌که‌مجار، بۆیه له‌سه‌رته بۆ جاری دوهم بگه‌پیتته‌وه بۆ لای و وه‌فا بکه‌یت به‌وه‌ی په‌یمان‌ت دابوو له‌سه‌ری، ئایین مه‌ر مه‌موو په‌یمان و وه‌فادارییه، خودا په‌یمانی گوپرایه‌لی لی‌کردن بۆ خۆی وه‌رگرتوو له "داوالیکراوان"، په‌یمانی خۆی له‌پیتغه‌مبه‌ران وه‌رگرتوو له‌سه‌ر زمانی فریشته‌کانی، یان راسته‌وخۆ له‌خۆیه‌وه بۆ پیتغه‌مبه‌ره‌که وه‌ک چۆن قسه‌ی له‌گه‌ل موسا کرد، په‌یمانی خۆی له‌نومه‌تان وه‌رگرتوو له‌سه‌ر زمانی پیتغه‌مبه‌ره‌کانی، په‌یمانی خۆی له‌خه‌لکانی نه‌زان وه‌رگرتوو به‌هۆی زانا‌کانه، له‌نه‌زانا‌ن په‌یمانی فیژیوون و له‌زانا‌یان په‌یمانی نیعمه‌ت، مه‌دحی وه‌فاداران به‌په‌یمان‌ه‌کانی ده‌کات، مه‌والیداوه به‌وه‌ی له‌لایه‌تی له‌پاداشت بۆ وه‌فاداران ﴿وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمِيزْتُهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ الفتح: ۱۰ ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَاتِبٌ مَشْهُورٌ﴾ الإسراء: ۳۴ ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ اللَّهُ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾ النحل: ۹۱ ﴿وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا﴾ البقرة: ۱۷۷

نه‌مه‌ش وه‌فاداریوون به‌و په‌یمان‌ه‌ی له‌گه‌ل خودا به‌ستویانه‌ ده‌گریتته‌وه، به‌ئیکلاص و باوه‌پ و گوپرایه‌لی کردن لی‌تی، مه‌ر به‌و جۆره پارێزگاری له‌په‌یمان له‌گه‌ل خه‌لکید. پیتغه‌مبه‌ر رایگه‌یاندوو که له‌نیشان‌ه‌کانی دوو‌پویی بریتیه له‌غه‌در له‌دوای به‌ستنی په‌یمان (القدر بعد العهد)

که‌سیک بۆ لای خودا نه‌گه‌پاوه‌ته‌وه غه‌در و ناپاکی له‌په‌یمان‌که‌ی کردبیت، مه‌روه‌ک چۆن نه‌گه‌پاوه‌ته‌وه بۆ لای خودا گه‌ر نه‌چیتته‌ ژیر په‌یمان‌که‌یه‌وه، گه‌پانه‌وه ده‌سته‌به‌ر ده‌بیت به‌په‌ندبوونی په‌یمان‌که‌ی و وه‌فاداری پیتی.

ئەو ەش كە دەلئەت ((گەرپانەو ە بۆ لای بە "حال" ەك چۆن گەرپايتەو ە بۆ لای بە ە لەمادانەو ە))، واتە ئەو-سەحانە-بانگى لىكردى و تۆش بە وتنى "لبىك و سەدىك" ە لەمات دایەو ە، بۆيە دەبەيت بە "حال" یش ە لەمى بەدەيەو ە، حالەكەت قسەكەت بەپاست بگەرپىنئەت، چونكە حال يان قسە بەپاست دەگەرپىنئەت، يان بە درۆى دەردەكەت، ەموو قسەيەك بۆ راستى و درۆى شايەتەكى لە حالى قسەكەردا بۆ ەيە، ەك چۆن بە قسە ە لەمى خودات دایەو ە، ئاواش بە حال ە لەمى خودا بەدەرەو ە، ەسەن دەلئەت: ئەى رۆلەى ئادەم، قسە و كرددات بۆ ەيە، كرددارەكانت بۆ تۆ لە پەشتەرن لە قسەكانت، شاراو ە و ئاشكرات ەيە، شاراو ەكانت زياتر مولكى تۆن لە ئاشكركانت.

گەرپانەو ەى چاكسازى

دەلئەت ((گەرپانەو ە راو ەستان پەيدا دەكەت بە چاكسازى لە سى شتدا: بە دەرچوون لە دەرئەنجامە ناباشەكانى گوناھ، و ئازار بۆ ەلە و تەكەوتنەكان و، و پياراگەيشتنى لە دەستچو ەكان))

دەرچوون لە دەرئەنجامە خرابەكانى گوناھ بە تەوبەكردن دەبەيت لە گوناھ، ئەو گوناھانەى لەنئوان مرۆڤ و خودادان و گەرپانەو ەى ماف بۆ خاوەن مافەكان ئەگەر گوناھەكە مافى مرۆڤى تەرى لەسەر بوو.

پاشان ئازار دەچىزەت بۆ ئەو ەلە و خرابانەى كە لىنى دەو ەشەتەو ە، دلى ئازار دەخوات و ژان دەكەت، ئەو ەش بەلگەى گەرپانەو ەيە بۆ لای خودا، بەپەچەوانەى ئەوانەى دلىان بە گوناھ ەيچ ئازار و ژانئەك ناخوات، ئەو ەش بەلگەيە لەسەر تەكچوونى دل و مردنى.

ەر بەو جۆرە ئازار دەخوات بە ەلە و گوناھ و تەكەوتنەكانى براكەى، تەنانەت وا ەست دەكەت ئەو ەلەكانى پى ئەنجامداو ە و پى خۆشحال نايەت، ئەو ەش بەلگەى نەرمى دل و گەرپانەو ەيەتى بۆ لای خودا.

ئەو دوانە بە "پياراگەيشتن بە لە دەستچو ەكان" تەواو دەبن، ئەو ەش پياراگەيشتنە بەو ەى لە دەستى چو ە لە كارى خەير و چاكە و گويزايلەى و نزىكبوونەو ە لە خودا،

یان باشتەر لەوانە بە تاییەت لەو بەشە تەمەن کە ماوه، لە نزیکبوونەوهی کۆچکردنی بۆ لای خودا، ئەوهی ماوه تەوه لە تەمەنی لە باوه پێدار بەها و نرخێ نیهی گەر بەوهی نە دەست چوو پێارپانه گات و ئەوهی مراندوویەتی زیندووی نە کاتەوه.

🕌 گەرپانهوه وهفادارییه به پهیمان

ده ئیت ((گەرپانهوه راوهستان پهیدا دهکات به پهیماندارێ و وهفاداری به سی شت: به رزگار بوون له چیژی گوناھ، و به وازهیتان له سووکایهتی به ئەهلی بیئاگایی بههۆی ترسان له سەر ئەنجامیان و رجای زۆر بۆ خو، ههروهها به پشکنینی هۆی ئەنجامدانی خزمەت و چاکه کانت))

مروڤه که گەرپانهوه بۆ لای پهروهردگاری بۆ پالڤته ده بییت، له بیری چیژوه رگرتن له گوناھ رزگاری ده بییت، هه ر کات یادی ده کاتەوه و ده بهینیتەوه بیری خۆی جیگه ی گوناھ به نازار و ژان ده گهریتەوه، تا چیژی بیری گوناھ له دلدا بوونی هه بییت گەرپانهوه که ی بۆ لای خودا پالڤته نه بووه.

گەر بو تریت: کام حالیان بالاتره؟ حالی که سیک چیژی گوناھ له دلیدا ده بینیت و له بهر خودا تیکۆشانی له گه ل ده کات و له بهر ترس و خۆشه ویستی و شکۆی خودا ده ستبهرداری ده بییت، یان حالی ئەو که سه ی چیژی گوناھ له دلیدا مردووه و جیگه ی به نازار و ژان و دلنیا یی بۆ لای پهروهردگار و نارامی و چیژوه رگرتن له خۆشه ویستی و به هره مه ندبوون له یادی خودا گهراوه تەوه؟

وتراوه: حالی ئەم که سه ی دووه مه یان کاملتر و به رزتره، نامانجی ئەو که سه ی له گه ل دلێ تیده کۆشیت ئەوه یه بگاته مه قام و مه نزله ی ئەم که سه ی دووه م، به لام له پله و پایه و نزیکیدا له دوای که سه ی دووه مه وه یه.

گەر بو تریت: ئە ی پاداشتی تیکۆشانی که سه ی خاوه ن چیژ و ده ستبه ردار لێی له بهر خۆشه ویستی خودا و هه لبژاردنی ره زامه ندی ئەو به سه ر چه ز و ئاره زووکاندا له کو ییه؟ به م تێپوانینه له لای ئەهلی سوننه ت مروڤه باشتەر و چاکتره له فریشه تەکان، نه وان باشتەرین دروستکراویکن، به لام که سه ی دلنیا له نازاری تیکۆشان رزگاری بووه و

تہندروستی رووی لہ دلی کردوہ، جیاوازی نیوان ئو دوو کہسہ وەک جیاوازی مروؤئیکی تووشبوو بہ بہلا و مروؤئیکی ئاسوودہ و بیبہ لا وایہ .

وتراوہ نفس سیّ حالی ھہیہ: فەرمان کردن بہ گوناہ، و پاشان لؤمہ کردن لہسہری و پەشیمانی لیتی، و لہ کوتایشدا ئارامی و دلنیاپی بق لای پەرورداگار و رووتی کردنی، ئم حالی سیبہمہ بالاترین و بہرترین حالیانہ، ئو حالہیہ تیگوشہران خویانی بق نامادہ دہکن و ھوئی بق دہدہن، ئوہی بہدہستی دہہینیت لہ پاداشتی تیگوشان و ئارامگرتنہکی بق ئوہیہ بگات بہ پلہی دلنیاپی و پالڈانہوہی دل بہلای خوداوہ، ئو وەک کہسیک وایہ ریگہی چۆلی پرترسی سارای گرتیبیتہ بہرتاکو بگاتہ مالی خودا(کہعبہ) دلی ئارام بگریت و تہوافی بہ دہوردا بگات، ئوویتریان وەک کہسیک وایہ لہ کہعبہدا سہرقالہ و نوپژ و تہواف دہکات و سوژدہ و رکوع دہبات، لا بہلای ھیچ شتیکی تردا ناکاتہوہ، ئمہیان بہ نامانجہوہ سہرقالہ و ئوویتریان بہ ھۆکارہوہ، ھەردوویکیان پاداشتی خویان ھہیہ، بہلام لہ نیوان پاداشتی نامانجہکان و پاداشتی ھۆکارہکاندا جیاوازیبہکی گہورہ ھہیہ .

ئوہی بق کہسی دلنیا بہدیدیت لہ ئحوال و بہندایہتی و باوہر لہسہروو ئو پلانہوہیہ کہ بق کہسی تیگوشہر لہگەل نہفسی-لہ پیناوی خودادا- بہدیدیت، با کرداری زۆرتری ھہیت، ریز و گہورہیی کرداری کہسی دلنیا و ئارام و گہپاوہ بق لای خودا بہ شیوہیہکی گشتی و لہرووی چۆنتیبیہوہ مہزنترہ، ھەرچہند کہسہ تیگوشہرہکہ کردارہکانی زۆرتن، ئوہ فہزلیکہ لہ خوداوہ بہ ھەر کہسیکی دہدات کہ بیہویت، ئوبوبہکری صدیق بہ زۆری کردار پپیش ھاوہلان نہکەوتبوو، چونکہ لہناو یاراندا کہسانیک ھہبوون لہ ئو زیاتر روژ و حج و خویندنہوہی قورئان و نوپژیان ھہبوو، بہلکو بہ کاریکی تر کہ دلی پپی ھلڈہستا، تہنانتہ باشترین ھاوہلی پیغہمبەر پپیشبرکیی لہگەل دہکرد، بہلام ھہمیشہ صدیقی لہپیشہوہ دہبینی .

بہلام بہندایہتی کہسی تیگوشہر لہگەل نہفسی خوی لہسہر چپژی گوناہ و حہز و ئارہزوو لہوانہیہ گرانتر بیت، گرانتر نابیتہ ھوی باشتر بوون و بالاتر بوون لہ پلہدا، باشترین کردار باوہر بہ خودایہ، تیگوشان گرانترہ لہ باوہر بہ خودا کہچی بہدوایدا دیت لہ پلہ و پایہدا، پلہی صدیقان بالاترہ لہ پلہی تیگوشہران و گہواھیدہران .

ترس.... بەبى رەشبینى

لە نىشانەكانى گەرانەوہ بۆ لای خودا: وازمىنانە لە سوکايەتى کردن بە ئەھلى بىناگايى، ترسان لە سەرئەنجاميان و کردنەوہى دەرگای رجا بە پووی نەفسى خۆتدا، ھىوای بەزەبى بۆ نەفسى خۆت دەخوازىت، بەلام ناخۆشى و سزا بۆ ئەھلى بىناگايى وىنا دەکەیت، راستىيەكەى ئەوہى دەبىت بەزەبى بۆ ئەوان رجا بکەى و لە نەفسى خۆشت بترسىت رووبەپووی سزا ببىتەوہ، گەر پىويست بىت سوک سەپريان بکەى و رقت لىيان ببىتەوہ بەھۆى دەرکەوتنى حالىانەوہ بۆت و بىنىنى ئەوہى ئەوان تىيکەوتوون، ئەوا رقت لە نەفسى خۆت با زۆتر و زياتر بىت تا لەوان، رجات بە بەزەبى خودا بۆ ئەوان لە رجات بۆ خۆت پى نىزىکتر بىت.

ھەندى لە پىشەن دەلەين: ناگايى و تىگەيشتنى تەواوت نابىت تا لەبەر خودا رقت لە کردەوہى خراپى خەلکى نەبىتەوہ، پاشان بگەرپىتەوہ بۆ لای نەفسى خۆت و زۆر زياتر لەوہى خەلکى رقت لىي ببىتەوہ.

ئەم قەسە تەنھا شارەزايان و ناگادارانى ئايىن لە ماناکەى تىدەگەن، ھەرکەس حەقىقەتى دروستکراو و دەستەوسانى و لاوازی و کەموکوپى بىنىت، بەلکو کەم رەوى و تىابردنى حەقى خودا و رووکردنە کەسانىک لە خوارخوداوە، و فروشتنى بەشى خۆيان لەلای خودا بە شتىكى کەمى دونياىى بىنىت دەبىت رقى لىيان بىت، چونکە جگە لەوہ چارەبەكى تری نىيە، بەلام کە دەگەرپىتەوہ بۆ لای نەفسى خۆ و حال و کەموکورتىيەكەى و سەرنجدانى بە بىنىنى روشن، ئەوا رقى زۆتر و سووک تەماشاکردنى زياتر بۆ نەفسى خۆيەتى، ئەم کەسەى دەبىتە فەقىھ.

پشکەن بۆ بىنىنى ھۆى ئەنجامدانى کارى خىر و چاکە و ئەوہى تىکەلى دەبىت لە حەزى دەروون و جياکردنەوہى مافى خودا لە بەشى دەروون. لەوانەىە زۆرىنەى-يان لەوانەىە ھەموو- کارى خىر و چاکە بەشى دەروون بىت و تۆ پىي نەزانىت.

پەنا بە خودا دەبى چەند دەرد و نەخۆشى و مەرام و بەشى دەروون لە ناخدا بوونى ھەبىت و رىگرىن لەوہى کار و کردەوہکان تەنھا بۆ خودا بن و بگەنە خودا! بەندە جارى وایە کردارىک ئەنجام دەدات و ھىچ مەؤفەتک پىي نازانىت و بە پاکىش بۆ خودا ئەنجام نەدراوہ، يان کردارىک ئەنجام دەدات و چەندىن چاوى لەسەرە و بۆ خوداى

موتەعال ئەنجامى داوه، تەنھا ئەھلى بىنىنى رۆشن و پزىشكى دلان و زانایان بە دەرد و دەرمان دەتوانن ئەم دووانە لەیەكتر جیا بگەنەوه.

لە نێوان كردار و دلدا دووریەك بوونی هەیه، لەسەر ئەو دووریە كۆمەلێك رێگر هەن ناهێلن كار بگاتە دل، بۆیە كەسەكە كردارى زۆرى هەیه و خۆشەویستی و ترس و رجا ناگاتە دلى، هەر بەو جۆرە نە زوهد لە دونیا و نە حەز بۆ دواپۆژ و نە نوور بۆ جیاكردنەوهى دۆستانی خودا و دوژمنانى خودا و جیاكردنەوهى حەق لە باتل و هەروەها نەبوونی هیز و پیز لە كاروبارەكانیدا بوونی نییه، گەر كارىگەرى كار و كردهوهكان بگەنە دلى ئەوا نوورانى دەبیت و روناك دەبیتەوه و حەق و باتل دەبینیت و ئەولیاى خودا و دوژمنى خودا لەیەكتر جیاكەتەوه، و حالى زۆتر و زیاتر بەو هۆیهوه بۆى دەستەبەر دەبیت.

پاشان لە نێوان دل و پەرەردگاردا دووریەك بوونی هەیه، كۆمەلێك رێگر هەن رێگر لە گەیشتنى كردارەكان بە خودا، لە لوتبەرزى و خۆپەسەندى و ئاماژە كردن بە كاروكردهوهكانى و لەبەرچوونەوهى منەتى خودا و كۆمەلێك هۆى شاراوه گەر پشكنینى بۆ بكات و بەدوايدا بروت شتى سەیر و سەمەرە دەبینیت، لە بەزەى خودا ئەوهیه كە زۆریەى كارگەرانى داپۆشيوه، چونكە گەر ببینن و تەماشای بگەن دەكەونە ناو خراپتر لەوانە، لە بێهيوایى و رەشبینى و دەستەئەژتووى و وازهێنان لە كار و خامۆشبوونى لێپران و خاوبوونەوهى هیممەت، بۆیە كاتێك كتیبى "الرعاية" ی حاریسى موحاسیبى دەركەوت و عابیدان پێیەوه سەرقال بوون، مرگەوتەكانیان چۆل كرد كە كاتى خۆى بە بەندایەتى ئاوادانیاان كردهبوونەوه، پزىشكى لێزان دەزانیت چۆن چارهسەرى دەروونەكان دەكات، قەسریك ئاوهدان ناكەتەوه و میسرێك بپوخینیت.

❦ دەبیت حالىك بوونی هەبیت گوفتار بەپراست دەربكات

گەپانەوه لە رووى حالەوه بە سى شت دیتە راستە: بێهيوابوون لە كارەكەت، و بىبنى ناچارى خۆت، و بىبنى لوتفى خودا بە خۆت.

بێهيوابوون بەهەوى كردارەكانتەوه، تەنھا رزگاربوون بەهۆى بەزەى و فەزل و گەورهى خوداوهیه، وهك لە فەرموودهى سەحیحدا لە پێغەمبەرى خوداوه (ﷺ)

فەرموویەتى ((كرداره كان هیچ كام له ئیوه رزگار ناكات، وتیان: تۆش ئەى پیغه مبهەرى خودا؟ فەرمووی منیش، مه گەر خودا نوقمى به زهەى و فەزلى خۆیم بکات)).

"بىننى ناچارى" ئەو یه کاتیک له کاره کانی بیهیوا دەبیت دەبىنیت خودای مۆته عال له زاتى خۆیدا دەولە منده، دەولە مەندى وه سفیکى زاتیه بۆ پەرورده گار، هەژارى و پىویستی و ناچارى سىفه تیکى زاتیه بۆ بەنده.

شیخ الإسلام ابن تية - قدس الله روحه - ده فەرمویت:

هەژارى بۆ من وه سفى خودیکه که به هه مېشه یى له گه لیدایه، وه ک چۆن دەولە مەندى به هه مېشه یى وه سفى زاتى خودای مۆته عال.

پىویسته بەنده له دواى ئەوه "سەرنجى لوتفى خودا بدات"، بزانیته هه موو ئەوه ی ئەو تىیدا به ئەوه ی هیواى بۆ ده خوازى و ئەوه ی پى دراوه لوتفه له خودا وه منه تیکه خودا به بەنده کانی به خشیه وه، چاکه یه به یى به رانبه ر خودا به وى به خشیه وه، خودا چاکه کاره به به خشینى هۆ و ده رته نجامه کان، هه موو کاره کان له رابردوو و داماتوو و نىستادا بۆ خودایه، ئەو - سبانه - "الأول و الآخر، لا إله غير، ولا رب سواه".

(۸) منزلة التذکر

مه نزلهی به یاد هاتنه وه

پاشان دل پی دهنیته مه نزلهی "به یاد هاتنه وه" که هاوده می گه پانه وهی به رده وام
(لآ نابه) به، خودای مونه عال ده فهرمویت ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾ غافر: ۱۳
﴿تَبَصَّرَةٌ وَذَكَرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ﴾ ق: ۸، نه وهش (ذکری) له تاییه تمه ندیبه کانی
خاوهن زیری و ناوه روکه ﴿إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ الزمر: ۹ ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا
مَنْ يُنِيبُ﴾ غافر: ۱۳

به یاد هاتنه وه (التذکر) و بیرکرنه وه (التفکر) دوو مه نزله ن جوړه کانی مه عرفه و
حه قیقه ته کانی باوه پ و نیحسان له باوه پدا به ره م ده هینن، خوداناس که سیکه
به رده وام به "بیرکرنه وه" که ی ده گه پیتنه وه بؤ سر "یادهینانه وه" که ی، هه روه ها به
"یادهینانه وه" که ی ده گه پیتنه وه بؤ سر "بیرکرنه وه که ی"، تا قوفلی دل به
موله تی نه و که سه ی والاکاری زانا "الفتاح العظیم" ه ده کریتنه وه، شیخ "الحسن
لیصری" ده فهرمویت: به رده وام نه هلی زانست به یادکرنه وه ده گه پیتنه وه بؤ سر
بیرکرنه وه، و به بیرکرنه وه بؤ سر یادکرنه وه، زور له دل ده کن قسه بکات تا
ده هیننه قسه.

یادهاتنه وه یا خود یادکرنه وه "التذکر" له سه ر کیشی "التفعل" ه له "الذکر" ه وه - یاد -
ومرگپراوه که پیچه وانه که ی "النسیان" ه - له بیرچوون، که وابوو یادکرنه وه "التذکر"
بریتییه له ناماده کردنی وینه ی یادکراوی زانستی له دلدا، بینای "التفعل" ی بؤ
هه لیزیراوه له بهر به ده ستهینانی له دوا ی ماوه یه ک له زه من و پله به ندی (مهله و تدرج)،
هه روه ک "التبصر، والفهم، والتعلم" که له سه ر هه مان کیش و مانان.

مه نزله ی یادکرنه وه (التذکر) له بیرکرنه وه (التفکر) بریتییه له مه نزله ی
به ده ستهینانی نه وه ی به دوایدا ده گه پیتیت له دوا ی پشکنین، بویه نایاتی خوینراو و
بینراو بریتییه له یادخستنه وه (ذکری)، وه ک له نایاتی خویندراودا هاتووه ﴿وَلَقَدْ
مَاتِنَا مَوْتَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ﴾ هُدَىٰ وَذَكَرَىٰ لِأُولَىٰ

الْأَلْبَبِ ﴿٥٤﴾ غافر: ٥٣ - ٥٤، دەر بارەى قورئان دەفەر مویت ﴿وَإِنَّهُ لَلَّذِكْرُ الْمُنْفِقِينَ﴾
 ﴿٥٨﴾ الحاقە: ٤٨، دەر بارەى ئایاتى بنراو دەفەر مویت ﴿أَفَلَا يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ﴾
 كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رِوْسًا وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ
 زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٧﴾ بَعِيرَةً وَذَكَرْنَا لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٨﴾ ق: ٦ - ٨

بۆیه "البصرة" بریتییە لە ئامراز یان ئامیری بینین، "التذكرة" ش بریتییە لە ئامراز یان ئامیری یاد، هەردووکیانی کۆکردۆتەووە و کردوونی بە سیفەتی ئەهلی گەڕانەووە بۆ لای خودا (الإنباء)، چونکە ئەو کەسەى دەگەڕیتەووە بۆ لای خودا شویتى بەلگە و نیشانەکان دەبینیت، دەیانکاتە بەلگە لەسەر ئەوانەى دەبنە ئایات بۆ خودای موعەل، بۆیه پشتمە لکردن - بە گەڕانەووە بۆ لای - کۆتایى پى دیت، هەر بەو جۆرە کۆتیری بە بینین و بیناگایى بە یادکردنەووە نامینیت، چونکە بینین وینەى ئامازە بۆکراو لە دلدای بەرەم دەهینیت دواى بیناگایى لیتی، بۆیه ریکخستنى ئەوسى مەنزىلە بەشترین ریکخستنه، پاشان هەریەک لەوانە دوانە کەى تر پالپشتى دەکەن و بەهیز و بە بەرەمیان دەکەن.

خودای موعەل دەفەر مویت ﴿وَكَمْ أَمَلَكْنَا بَلَّغُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّجِيسٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾﴾ ق: ٣٦ - ٣٧

خەلکى سى جۆرن: کەسێکى دل مردوو، کەسێکە کە دلى نییە، ئەو کەسە ئەم ئایەتە نایبته یاد بۆی.

دووەم: کەسێک دلیکی زیندووی ئامادەى هەلگرتووە، بەلام گویى بۆ ئایاتى خوینراو ناگرتت کە خودای موعەل لە رینگەیانەووە هەوال لە مەر ئایاتى بینراو رادەگەیه نیت، یان بەهۆى باس نەکردنیانەووە، یاخود بەهۆى ئەوێ بە دەستی نەگەیشتووە، دلى بە شتى ترهه خەریک بووه و لە ئایاتەکان بیناگابووه، ئەو کەسە دلى بزە و ئامادە نییە، ئەم جۆرى دووهمەش یاد بە دەست ناهینیت، لەگەڵ بوونی ئامادەى و بوونی دل.

سێیەم: پیاویکی دل زیندووی ئامادە، ئایاتى بەسەردا خوینراو تەو، گویى بۆ گرتووه، گویى بۆ هەلدان و دلى ئامادە بووه، ئەوێ گویى لیتبووه بە تیگەیشتنەووە گویى بۆ گرتووه، ئەو دلئامادەیه، گۆیه لخره، ئەم بەشى سێیەمەیه سوود لە ئایاتى خوینراو و بینراو دەبینیت.

یه که میان وه ک پیاوئکی کوئر وایه که نابینت.

دووه میان وه ک پیاوئک وایه که ده بینت به لام رووی له شوئینک کردووه که شوئینی بینینه وهی راستیه کان نییه، بویه هه ردووکیان (یه که م و دووه م) کوئرن. سییه م وه ک که سئیکی چاوساغ وایه که رووی کردوته شوئینی مه به ست، چاوشی دوی ناراسته که ی (رووگه که ی) که وتووه، روویه رووی وه ستاوه له سه میانه گیری له دووری و له نزیکی، چونکه نزیکی زوریش دیسان نه بینینه، ئه مه ئه و که سه یه ده بینت. پاکیتی بۆ ئه و خودایه ی که لامی خوئی کردووه به شیفای ئه وه ی له سنگدا شاراوه ته وه.

گه ر بوتریت مانای وشه ی ((أو)) له ئایه ته که دا (أَوَّالِقَى السَّمْعِ وَهُوَ شَهِيدٌ) چیه له م ریکخستنه ی تو پریارت له سه ر داوه؟

وتراوه: نهئینییه کی زور وردی تیدایه، ئیمه نالئین "أو" به مانای "او" هاتووه، وه ک "نه حوزان" ه روواله تیه کان ده یلئین.

بزانه هه ندی جار که سئیک ده بیته خاوه نی دلئیکی گه ش و گه رم، پر ده بیته له ده رهئینانی په ند و حکمه ت، ئه م که سه دلئیه ده یخاته ناو یاد کردنه وه و په ند وه رگرتن، که ئایاتی بیست ده بیته به نور له سه ر نور، ئه وانه کاملترین دروستکراوی خودان، مه زنترین باوه پ و بینینی روشنیان هه یه، ته نانه ت ئه وه ی پئغه مبه ر هه والیان پی ده دات وه ک ئه وه یه بینیبیتیان.

خاوه نی ئه م دلّه (لَمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ) که ئایات ده بیستیت - و له دلئیدا نووری به صیره ت بوونی هه یه - نووری زیاتر ده خاته سه ر نووره که ی، گه ر که سه که خاوه نی ئه م دلّه نه بو ئه و گوی هه لده دات و دلئیه ئاماده ده بیته و بز نابت (أَوَّالِقَى السَّمْعِ وَهُوَ شَهِيدٌ) ئه م یسه دیسان یاد کردنه وه به ده ست ده هئینت وه ک ئه وه ی یه که میان.

خودای موه عال ده فه رمویت ﴿فَإِنْ لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ﴾ البقرة: ۲۶۵

لئیمه باران (وابل) و نه رمه باران (طل) له هه رچی کار و کرده وه و ئاسه وار و داوا و به دوا دا هاته کاندای بوونیان هه یه. ئه هلی به هه شت "سابقون مقربون" و "أصحاب الیمین" له نیوان ئه و دوو کومه له دا جیاوازی زور له پله و پایه دا بوونی هه یه، ته نانه ت شه رابی جووری یه که میان پالفته و بیگه رده و شه رابی دووه میان تیکه له ده کریت،

قورئان ده فه رمویت ﴿ وَرَبِّی الَّذِیْنَ اَوْتُوا الْعِلْمَ الَّذِیْ اُنزِلَ اِلَیْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَیَهْدِیْ اِلَی صِرَاطٍ الْعَرِیْبِ الْخَمِیْدِ ۝۶ ﴾ سبأ: ۶، هه موو باوه پداریک نه مه ده بینیت، به لام بینینی نه هلی زانست رهنگیکه و بینینی که سانی تریش رهنگیکی تر.

بیرکردنه وه سه رده کیشیت بو کرداری چاکه

بینای وشه "التذکر" سی شت له نامیز ده گریت: که لکبین له ناموزگاری، داوای روشنبینی (به صیرهت) به په ندوه رگرتن، گه یشتنه سه رنه نجامی به ری بیرکردنه وه. که لکبین له ناموزگاری: ترس و رجا له دلدا له به کتر بدن، دل بکه ویته گه ر بو کار، به داوای رزگار بوون له ترس بگه ریت و حه زی به ده سه تهینانی رجاکانی لا دروست بییت. په ندوه رگرتن (العظة) بریتییه له "نه مر و نه هی" که به ته رغیب و ته رهیب ناسراون، نه مه ش دوو جوړه: په ند و ناموزگاری به بیستراو، له گه ل په ندو ناموزگاری به بینراو. په ندوه رگرتن به بیستراو: سو دبیین له وهی ده بییستیت له هیدایهت و رینومایی، نه و ناموزگارییانه ی له سه ر زمانی پیغه مبه ران و نه وه حییه ی هیناویانه، هه روه ها سو دبیین له هه ر ناموزگارییه ک له ناموزگارییه کهران و مورشیدانه وه ده بییستیت بو به رژه وهندی دنیا و دواړوژی.

په ند وه رگرتن به بینراو: بریتییه له سوو دبیین له وهی له جیهاندا ده بییستیت له په ند و ناموزگاری و بریاره کانی قه ده ر و تیپه رپوونی، هه روه ها بینینی نه و نایه تانه ی به لگن له سه ر راستیتی پیغه مبه ران له خوداوه.

روشنبینی (به صیرهت) به په ند: بریتییه له روشنبینی زیاد له وهی له سه ری بوو له مه نزلیه ی بیرکردنه وه به هیزی ناماده کردن، چونکه یادکردنه وه نه و مانایانه وهرده گریت که به بیرکردنه وه به ده سه تهاتوه له شوین و جیگه ی په ند، واته به بیرکردنه وه په نده کان به ده سه ت ده هیئت و پاشان به یادکردنه وه سه پی ده کاته وه و روهی روشنیان ده رده که ویت، له وپوه لیپران به هیز ده بییت بو گه شتکردن به ره و خودا به پی داوای روشنبینی، چونکه دیاریکردنی سه رنج پیویست ده کات له و شوینه ی داواکراو ده بزویئت، چونکه داوا لقیکه له هه سترکردن و به داویدا دیت، هه تا هه سستی که سه که به خو شه ویسته که ی به هیزتر بیست سه فای دل بو لای توندتر و خیراتر

دەبىت، ھەتا بىر پىيەۋە خەرىك بىت ھەستى كىردن و بىنىنى رۆشن و يادكردنەۋە بۆى
تۆرتەر دەبىت.

"گەيشتە دەرنەنجامى بەرى بىركردنەۋە" ئەمە بابەتتىكى ورد و ھەستىارە.

نوو بەرى شىرىن بۆ بىركردنەۋە بوونىان ھەيە: بەدەستەپىئانى داواكراۋ بە تەۋاۋى و
بەپىنى پىۋىست، لەگەل كاركردن بەپىنى ئەو بەدەستەتوۋە ۋەك رەچاۋكردنى مافى ئەو
بەدەستەتوۋە. دلّ لە حالەتى بىركردنەۋەدا لە بەدەستەپىئانى داواكراۋدا شەكەت بوۋە،
كە ماناكانى بۆ بەدەست دىن و لە دلّدا رەنگ دەگىرن زىرى پشۋوۋەك دەدات و
دەگەپىتەۋە بۆ "يادكردنەۋە" ى ئەۋەى بەدەستى ھىئاۋە و سەرىكىشاۋەتە ناۋ، لەو
بارەدا پىنى دەگەشپتەۋە، لەم مەنزىلەيەدا ئەۋەى لە مەنزىلەى بىركردنەۋەدا لەدەستى
چوۋە بەدەستى دەھىنىتەۋە، چونكە لە مەقامى "يادكردنەۋە" دا پىنى گەيشتوۋە كە
بەرزترە لەو (بەرزترە لە بىركردنەۋە)، لەو دەمەدا بەرى مەبەست دەچىتەۋە، ئەۋەش
بىرىتپىيە لە كاركردن بەپىنى بەدەستەتوۋەكە ۋەك رىعايەت كىردن لە مافى، كىردارى چاكە
بەرى زانستى بەسوۋدە، كە ئەمىش لە رىگەى خۆيەۋە بەرى بىركردنەۋەيە.

گەر دەتەۋىت لەمە تىبگەيت بە نمونەيەكى بەرھەست: كەسى داۋاكەرى مال و
سامان ھەتا لە داۋاكردنەكەيدا سوور و لىپراۋ بىت لە شەكەتى و ماندوۋبوۋىندايە، كە
گەيشت پىنى ماندوۋپىنى ھەۋل و كۆششەكەى دەردەچىت، لە كارۋانى بازىرگانى
دەگەپىتەۋە، ئەۋەى بەدەستى ھىئاۋە و بىنىۋىەتى پىاداچوۋنەۋەى بۆ دەكەت، لەم
حالەدا ئەۋە شتانەى لەۋانەيە ھەلەى تىدا كىردوۋە بەھۆى خەرىكىۋونى بە داۋاكەيەۋە
راستىان دەكەتەۋە، گەر شتەكانى راستكردەۋە و قازانجەكەى بەدەستەپىئا ئەۋا
سەرمایەكەى لەۋ جىگانە بەرھەم دەھىنىت كە قازانجى لىۋە دەست دەكەۋىت، خودا
باشتر دەزانىت.

﴿ مەرچى سوودبىنىن لە پەند و نامۆزگارى ﴾

سوود لە پەند و نامۆزگارى دەبىنىت دۋاى بەدەستەپىئانى سى شت: "تۆرى پىۋىستى
ۋە ھەژارى بە پەند و نامۆزگارى"، "كۆپىۋون لە نەنگى نامۆزگارىكەر"،
"يادكردنەۋەى بەلئىن و ھەرەشە".

هه ژاری و پتویستی به‌نده بۆ نامۆزگاری زیاد ده‌کات- که بریتیه له تهرغیب و تهرهیب-
 نه‌گه‌ر گه‌رانه‌وه و یادکردنه‌وه (الإنبابة والتذکرى) لاواز بوون، نه‌گه‌ر نه، هه‌ر کات گه‌رانه‌وه
 و یادکردنه‌وه‌ی به‌هیز بوون پتویستی به‌ یادخستنه‌وه‌ی تهرغیب و تهرهیب که‌م
 ده‌بیته‌وه، به‌لام له‌و باره‌دا پتویستی له‌ ناسینی نه‌مر و نه‌ی زیاد ده‌کات.

که‌سی گه‌راوه بۆ لای خودا و یادکه‌ره‌وه زۆر پتویستی به‌ نه‌مر و نه‌هیه، به‌لام
 پشته‌لکه‌ری بیتاگا پتویستی زۆری به‌ تهرغیب و تهرهیب، پشته‌لکه‌ری لوتبه‌رز
 پتویستی به‌ موجداده‌له‌یه.

نه‌م سیانه له‌ حه‌قی نه‌و سیانه‌دا هاتوه، له‌ نایه‌تی ﴿أَدْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ النحل: ۱۲۵، نایه‌ته "حیکمه‌ت" ی ره‌ها
 کرد و به‌ وشه‌ی چاک و باش "الحسنة" وه‌سفی نه‌کرد، چونکه هه‌مووی "الحسنة" یه،
 وه‌سفی چاک و باش "الحسن" له‌ خودی حیکمه‌تدایه. به‌لام نامۆزگاری (الموعظة) به
 وشه‌ی چاک و باش (الحسنة) سنوورداری کرد، چونکه هه‌موو نامۆزگاریه‌ک چاک و باش
 نییه. هه‌ر به‌و جۆره گفتوگۆ (الجدال) له‌وانه‌یه به‌ باشه‌ بیت، له‌وانه‌شه به‌و جۆره
 نه‌بیت، نه‌م سیّ حاله‌ته له‌وانه‌یه بۆ حالّی که‌سی گفتوگۆکه‌ر له‌ توندی و نه‌رمی و
 تیژی و ناسکی بگه‌ریته‌وه، نه‌و که‌سه فه‌رمانی پیکراوه به‌پیتی حالّی که‌سه‌که و به‌و
 جۆره‌ی باش و شیواوه گفتوگۆکه‌ بکات.

له‌وانه‌شه سیفاته بیت بۆ نه‌و شته‌ی گفتوگۆکه‌ی پیّ ده‌کات له‌ به‌لگه و بورهان و
 وشه‌گه‌لێک که‌ باشترین و رونترین بن، دروستترین ناماژه بن بۆ مه‌به‌سته‌که، به‌ کورتترین
 شیوه‌ بگه‌نه نه‌و شته‌ی داواکراوه، له‌ راستیدا نایه‌ته‌که هه‌ردوو جۆره‌که له‌خۆ ده‌گریت.
 کویریبوون له‌ نه‌نگی نامۆزگاریکه‌ر: چونکه گه‌ر به‌ نه‌نگیه‌کانیه‌وه خه‌ریک بوو له
 په‌ند و نامۆزگاریه‌کانی مه‌حروم ده‌بیت و سوودیان لیّ نابینیت، نه‌فسی مرۆف
 راهاتوه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی سوود نه‌بینیت له‌ قسه‌ی که‌سیک به‌ زانسته‌که‌ی کار نه‌کات و
 بۆ خۆی سوودی لیّ نه‌بینیت.

له‌ پیتاوه‌ نه‌م سه‌رنجه‌دا شوعه‌یب (عليه السلام) به‌ هۆزه‌که‌ی ده‌فه‌رمویت ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ
 أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَنكُم عَنْهُ﴾ هود: ۸۸، هه‌ندئ له‌ پێشین ده‌لێن: گه‌ر ده‌ته‌ویت
 فه‌رمانی نه‌مر و نه‌هیت لیّ قبوول بکرت، گه‌ر فه‌رمانت به‌ شتیک کرد خۆت یه‌که‌م

کەس بیت جێبەجێی دەکەیت و بە فرمانەکه هەڵدەستیت، گەر نەهیت کرد لە شتێک خۆت یەكەم کەس بیت لە و شتە دەست هەڵدەگریت و دوور دەکەویبەوه، وتراوه:

يا ايها الرجل معلم غيره	هلا لنفسك كان ذا التعليم؟
تصف الدواء لذي السقام من الضنى	ومن الضنى تسمى و أنت سقيم
لا تنه عن خلق وتأتي مثله	عار عليك إذا فعلت ذميم
ابدأ بنفسك فانها عن غيرها	إذا التهمت عنه فأنت حكيم
فهنالك يقبل ما تقول و يقتدى	بالقول منك وينفع التعليم

کۆتیری و خۆبیتناگاکردن لە نەنگیبه کانی ئامۆزگاریکه: له مهرجه کانی سوودببینی تهواوه له ئامۆزگاری، سالیکی رێگهی خودا یادکردنه وهی به لێن و هه په شه کان و ترس و سه له مینه وه لێیان به پتویست ده زانیته، ئامۆزگاری ته نها بۆ که سێک سوودی هه یه باوه پێ به خودا هیناییت و لێی بترسیت و هیوا ی پێی هه بیته، خودای موته عال ده فه رمویت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ﴾ هود: ۱۰۳، هه روه ها ده فه رمویت ﴿سَيَذَكَّرُ مَن يَخْشَى﴾ ﴿الاعلى: ۱۰﴾ هه روه ها ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا﴾ ﴿۱۵﴾ النازعات: ۴۵، روشنتر ده فه رمویت ﴿فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ﴾ ﴿۱۵﴾ ق: ۴۵، باوه پ به به لێن و هه په شه و یادکردنه وه یان مه رجی سوود بینینه له په ند و ئامۆزگاری و تیگه یشتن له به لگه و نیشانه کان، به بی ئه و باوه په هه یج کام له وانه به ده ست نایه ن.

❖ مهرجه کانی په ندوهرگرتن

به سی شت په ند وهرده گيریت: زینده گی ژیری، و ناسینی رۆژگار، و سه لامه تی له مه رامه کاند.

"په ند (العبرة)" بریتیه له وهرگرتنی په ند (الإعتبار)، راستیه که ی بریتیه له په رینه وه له حوکمی شتیه که وه بۆ حوکمی هاوشیوه ی خۆی، گەر که سێکی بینێ به لا و ناخۆشی روه ی تیکردبوو به هۆیه که وه که پێی هه ستابوو، ده زانیته حوکمی هه ر که سێک ئه و هۆیه ئه نجام بدات وه ک ئه و که سه وایه به لا و ناخۆشیبه کانی به سه ردا هاتوه.

"زینده گی ژیری" بریتیه له ته ندروستی و په ییپێردن، هه روه ها هه یز و پێزی تیگه یشتن و به دوا داچوون بۆ سوود بینین له شتێک و زیان لێ بینینی، ئه وه نووری که

خودا هەندى له بەندهکانى خۆى پى تايبەت دەکاتەو، بەپى جياوازی خەلك به هیزی و لاوازی ئەو نوورەدا، هەروها بەپى بوون و نەبوونی ئەو نوورە جياوازی زەین و تیگەيشتن و پەيبردن سەرھەلەدەت، پەيوەندى ئەو نوورە له گەل دلدأ وەك پەيوەندى رۆشنايى وایه له گەل چاودا.

له ئەزموونەکانى سالیکان که ئەزموونیان کردوو و هۆگرى بوون به دروستى ئەو بە: هەر کەس به وتنى ((يا حي يا قيوم لا إله إلا أنت)) ئالوودە ببیت زیندەگى ئەقل و دلى بۆ دەستەبەر دەبیت.

"شیخ الإسلام ابن تیمیة-قدس الله روحه-" زۆر ئەو یادەى دەخویند، رۆژیک پى وتم: ئەم دوو ناوہ که بریتین له "الحی القيوم" کاریگرى مەزنیان لەسەر زیندەگى دل هەیه.

"ناسینی رۆژگار": ئەو بەیه که بزانییت چەندە که موکورتە، چەند هەناسە بەیه کى گوزەر کردوون، هەر هەناسە بەیه کى هەزاران هەزار سال له خانەى مانەوہ بەرانبەر یەتى، ئەم چەند رۆژەى دونیا هەرگیز به زەمەنى دوارۆژ بەراورد ناکریت، وەك ماوہى خەوتن وایه بەراورد به ناگامى ژیریبەیه کى بە ناگا و زیندوو و دلێکى هۆشمەند، چەند باشە بۆى گەر بتوانییت هەناسە بەیه که له هەناسەکانى بەفیرۆ نەدات، بە لکو تەنها له باشترین و خۆشەویستى کار له لای خودا بەختیان بکات، گەر له کاریکدا بەختى بکات که لای خودا خۆشەویستە و بەو کارەشى خۆشەویستى واز لێهینا ئەوہ تووشى زیان بووہ به له دەستچوونى باشترین، ئەى دەبى حالى ئەو کەسە چۆن بیت تەمەنى له شتىکدا بەخت دەکات سوودى پى ناگە یەنیت؟ ئەى ئەو کەسە چۆنە که تەمەنى له توورەبى و رقى خودادا بەخت دەکات؟ خودا کۆمە ککاره و هیز و توانین هەر له لای ئەوہ.

هەر به و جۆرە ئەو رۆژگارانه یاد دەکاتەو که خودا فەرمانى به پێغەمبەران کردووہ گەلانى خویان له هەر شەى خودایى بترسین و خودایان یادبخەنەو، وەك خودای موحەعال دەفەر مویت ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا﴾ إِبْرَاهِيم: ٥، تەفسیری "ایام الله" به نیعمەتى خودا کراوہ، هەر وها به بەلا و ناخۆشییەکانى ئەهلى بیباوهرى و یاخیبوون تەفسیر کراوہ، یە که میان تەفسیری ئیبن عەباس و ئوبەى بن کەعب و مواجەیدە، دوو میان تەفسیری "مقاتل" ه.

دروسته گەى: رۆژگارى خودا هەردووکیان لە نامیز دەگریت، ئەو رووداوانەى بە سەر بۆزمنەکانیدا هینای و ئەو نیعمەتانەى بە سەر دۆستەکانیدا داپرشت، ئەو نیعمەت و نیعمەتە گەورانە کە قسە لە بارەیانەوه دەگریت بە "ایام" ناوبراوه، چونکە "ایام" واتە رۆژگار دەبیتە ئەو دەفرەى رووداوەکانى تیدا روودەدەن، عەرەب دەئیت: فلانە کەس زانایە بە رۆژگارى عەرەب و رۆژگارى خەلکى، واتە بە رووداوانەى لەو رۆژگارەدا روویانداوه، ناسینی ئەو رۆژگارە بىنینی روشن بۆ پەندوهرگرتن دروست دەکات، بە پێى ناسینی ئەو رۆژگارە پەند و نامۆزگارى وەر دەگریت، خودای مۆتەعال دەفرەمۆیت ﴿ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴾ یوسف: ۱۱۱.

هەموو ئەوانە بە سەلامەتى لە مەرامدا بە دەست دێن، سەلامەتى لە شوینکەوتنى حەز و ئارەزوو و ملکەچبوون بۆ بانگى نەفسى فرمانکەر بە خراپە، شوینکەوتنى حەز و ئارەزوو نوورى ئەقل کپ دەکاتەوه و بىنینی روشنى دل کوێر دەکات، رێگرى دەکات لە گرتنە بەرى رێگەى حەق، ویلبوون و گومرايى لە شارێگەى راست و دروست بەرەم دەهینیت، بۆیە بىنینی روشنى پەند و نامۆزگارى لەو رێگەیهوه بە دەست نایەت، بەندە کە شوینى حەز و ئارەزوو دەکەوێت را و سەرنجى تیکدەچن، نەفسى خراپەکارى باش و جوانى لەناو وینەى ناشیریندا بۆ دادەنیت، هەر بەو جۆرە ناشیرینی بۆ دەخاتە ناو وینەى باش و جوانەوه، بۆیە حەق و باتلى لا تیکەل دەبیت، نیتەر چۆن سوود لە یادەهینانەوه و بىرکردنەوه و نامۆزگارى وەر دەگریت؟

❁ بەرى بىرکردنەوه بە گەمى و کورتى ئاواتەکان دەچنریتەوه

بە سى شت بەرى بىرکردنەوه لیدەکریتەوه: کەموکورتى ئاوات و خۆزگە، تێپامان و تیکەیشن لە قورئان، و خۆ بەدوورگرتن لە پینچ تیکدەرەکەى دل.

کەموکورتى ئاوات و خۆزگە: بریتىیه لە زانینی نزیکبوونەوهى سەفرى یەكجاری (مردن و کوچى دوايى) و خیرایى گوزەرکردنى ساتەکانى ژيان، ئاواتکورتى بەسوودترین کاریکە بۆ دل و هەلى دەنیت بۆ فریاکەوتنى رۆژەکانى تەمەن، بەدەستەهینانى ئەو فورسەتانەى کە بە خیرایى وەکو هەر تیدەپەن، هەولدان بۆ پینچانەوهى لاپەرەى کاروکردهوهکان، لێپرانى خامۆش و وەستاوى بەرەو خانەى

دواپۆژ دەخاتە گەر، ھانى دەدات بۆ كۆكردنەوھى تويشوى سەفەر و پياگە يىشتنى ئەوھى لە دەستى چوھ، زوھدى لە دۇنيا بۆ دروست دەكات و ھەز و ويىستى دواپۆژى بۆ زياد دەكات، لە دليدا شاھتەك لە شاھتەكانى يەقىن سەرھەلدەدات - گەر بەردەوام بىت لە بەدواداچوونى كورتى ئاوات و خۆزگەكانى - ئەوھش فەنای دۇنيا و خىزىي تەوايوون و كەمى ئەوھى كە ماوھ پى نيشان دەدات، دۇنيا كۆچى كردووه و پشتى ھەلكردووه و ھىچى نەماوھتەوھ جگە لە چەند قومىك كە ئەھلى دۇنيا بىنى لىدەگرن، بە ئەندازەى ئەو رۆژەى ماوھ كە خۆر لە كەنارەكانەوھ بە خۆى و زەردەپەرەوھ خەرىكە ئاوا دەبىت، ھەر بەو جۆرە مانەوھى دواپۆژ و بەردەوامبوونى نيشان دەدات، خەرىكە رووى تىدەكات و پىي تىدەنيت، مەرجهكان و نيشانەكانى ھاتووه، لە ھاتنىدا وەك ئەو موسافىرە وايە دوستەكەى ھاتووه تە پيشواى، ھەردووكيان لە يەكتر نزيك دەبنەوھ، زۆر كەمى ماوھ تا بەم نزيكانە بە يەكتر بگن.

بەسە بۆ كەسى ژىر لە مەر كورتىي لە ئاوات و خۆزگەدا ھاتنى ئەم ئاياتانە ﴿ أَفَرَيْتَ
 إِنْ مَنَّٰهُمْ مِّنْ بَيْنِ ﴿٣٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَنُونَ ﴿٣٧﴾
 الشعراء: ٢٠٥ - ٢٠٧ ﴿ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَنْ لِّرَيْبِنَا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ﴿٤٥﴾
 يونس: ٤٥ ﴿ كَانْتُمْ يَوْمَ بُرُونَا لَرَيْبِنَا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿٤٦﴾ ﴿ قَالُوا لِيْنَا يَوْمًا
 أَرَبَضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِينَ ﴿٤٧﴾ قُلْ إِنْ لِيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنَّا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿المؤمنون:
 ١١٢ - ١١٤﴾ ﴿ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا
 يُوعَدُونَ لَرَيْبِنَا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلِّغْ فَعَلَّ يَمَلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾ ﴿ الأحقاف:
 ٣٥ ﴿ يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لِيْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٣﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً
 إِنْ لِيْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٤﴾ طه: ١٠٣-١٠٤، پىغەمبەر(ﷺ)، رۆژىك خۆر لە سەر چياكانەوھ
 ئاوا دەبوو، بە ھاوھلانى فەرموو ((لە دۇنيا ھەر ئەوھندە ماوھ وەك لەم ئەمپۆ و
 ئەوھى لىي تىپەپوھ))، بىنای كورتى ئاوات لە سەر دوو شتە: يەقىن بە تياچوونى
 دۇنيا و جيابوونەوھ لىي، لە گەل يەقىن بە دواپۆژ و بەردەوامبوون و مانەوھى
 ھەمىشەى تيايدا. پاشان بەراورد دەكات لە نىوان ھەردووكياندا و كامەيان لە پيشتر
 بوو بە ھەلبژاردن ھەلى دەبژىرت.

﴿ تیرامان له قورئان و تیگه‌یشتن لئی بیر به‌ره‌هم ده‌هینیت ﴾

تیرامان و تیگه‌یشتن له قورئان: بریتییه له وردبوونه‌وه به‌دل له ماناکانی، کوکردنه‌وهی بیر له‌سه‌ر تیرامان و تیگه‌یشتن لئی، نه‌وه‌ش مه‌به‌ستی دابه‌زینی قورئان بووه، نه‌ک ته‌نها خویندنه‌وهی به‌ بی تیگه‌یشتن و تیرامان له نایه‌ته‌کانی، خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿ كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكًا لِيَذَّبُوا أَبْنَاءَهُمْ فَلَمَّا وَقَفُوا عَلَى الْآيَاتِ ﴿٣٦﴾ ﴿٣٧﴾ ص: ٢٩ ﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرَاتِ أَمْ حَلَّىٰ قُلُوبُ أَفْئَالِهِمْ ﴾ ﴿٣٨﴾ محمد: ٢٤ ﴿ أَفَلَمْ يَذَّبُوا نَقُولَ ﴿ الْمُؤْمِنُونَ: ٦٨ ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾ ﴿٢﴾ يوسف: ٢، حه‌سن ده‌فه‌رمویت: قورئان دابه‌زیوه بو‌نه‌وهی تیرابمینن و تییبگن و کاری بنبگن، بویه خویندنه‌وهی قورئان بکن به‌کردار.

هیچ شتیك له دنیا و دواړوژدا بو‌بنده به‌نه‌دازه‌ی تیگه‌یشتن له قورئان و تیرامانی سووودریژ و کوکردنه‌وهی بیر له‌سه‌ر مانای نایه‌ته‌کان به‌سوودتر و نزیکتر نییه بو‌ننگاری مروڤ، تیگه‌یشتن له قورئان مه‌شخالی خیر و شه‌ر به‌ته‌واوی نیشانی مروڤ ده‌دات، هه‌روه‌ها ریگه‌ی خیر و شه‌ر و هوکاره‌کانیان و نامانجه‌کانیان و به‌روبوومه‌کانیان و سه‌رئه‌نجامی نه‌هلی دوو ریگه‌که ده‌خاته روو، ریساکانی باوه‌ر له لیدا جیگیر ده‌بیت و بیناکه‌ی به‌رز ده‌بیته‌وه و پایه‌کانی داده‌مه‌زیت، وینه‌ی دنیا و سواړوژی نیشان ده‌دات، به‌هشت و دۆزه‌خ له دلیدا، ده‌بیاته‌وه بو‌ناو‌گه‌لانی پیتشو و نۆزه‌کانی خودا له سه‌رئه‌نجامی نه‌و‌گه‌لانه‌دا نیشانی مروڤ ده‌دات، جیگه‌ی په‌ند و ناموژگاری به‌روشنی نیشان ده‌دات، دادپه‌روه‌ری خودا و فه‌زلی خودای نیشان ده‌دات، زات و ناو و سیفات و کرداره‌کانی خودای پی‌ده‌ناسینیت، نه‌و‌شخانه‌ی خودا خوشیده‌ویت و نه‌وانه‌ی رقی لئی ده‌بیته‌وه ده‌خاته روو، نه‌و‌ریگه‌یه‌ی مروڤ به‌خودا ده‌گه‌یه‌نیت، نه‌وه‌ی بو‌سالیکان ناماده‌کراوه دوا‌ی گه‌یشتن و هاتنه‌وه له ریگه‌ی سه‌فه‌ر، له‌مپه‌ره‌کانی ریگا و ئافاته‌کانی، هه‌ر به‌و‌جوړه‌ نه‌فس و سیفات‌ه‌کانی نه‌فسی پی‌ده‌ناسینیت، تیکده‌رانی کاروکرده‌وه‌کان و راستکه‌ره‌وانی کاروکرده‌وه‌کانی پی‌ناشنا ده‌کات، ریگه‌ی نه‌هلی به‌هشت و نه‌هلی دۆزه‌خ و کاروکرده‌وه‌کانیانی پی‌ده‌ناسینیت، حال و بار و سیمایان، پله‌کانی نه‌هلی به‌خته‌وه‌ری و نه‌هلی به‌دبه‌ختی، به‌شه‌کانی مروڤ و کوپوونه‌ویان له و شخانه‌ی له‌سه‌ری کو‌ده‌بنه‌وه، جیاوازییان له‌وه‌ی له‌سه‌ری له‌په‌کتر جیا‌ده‌بنه‌وه.

بە كورتى ئەو پەرورەردگارەى بانگى بۆ لادەكرىت دەناسىنىت، ھەرورەھا رىگەى گەيشتن بە پەرورەردگار و ئەوەى بۆى ئامادەكرارە لە رىز و نىعمەت گەر روو لە خودا بكات، بەرانبەر ئەمە سى شتى ترى پى دەناسىنىت: ئەوەى شەيتان بانگى بۆ دەكات، ئەو رىگەىەى مرؤف بە شەيتان دەگەيەنىت، ئەوەى وەلامدەرەوەى شەيتان رووبەرووى دەبىتەوہ لە رسواىى و سزا، دواى وەلامدانەوەى بانگى شەيتان و گەيشتن پى.

ئەم شەش كارە پىويستە بەندە بيانزانىت و بيانبىنىت و بەواداچوونيان بۆ بكات، قورئان دواپۆزى نیشان دەدات وەك ئەوەى لە ناويدا بىت، لە دونيا دايدەبرىت وەك ئەوەى تيايدا نەبىت، حەق و باتلى لەيەكتر بۆ جيا دەكاتەوہ لە ھەموو ئەوەى جياھان جياوازيان تيايدا ھەيە، حەقى بە حەق پىنیشان دەدات، و باتلىش بە باتل، جياكەرەوہ و نوورى پىدەبەخشىت، تاكو ھىدايەت و گومراىى و سەرلېشىوان و راسترەوى پى لەيەكتر جيا بكاتەوہ، ھىزىك بە دللى دەبەخشىت، ژيانىكى بەرىن و سنگوالا و گەشانەوہ و خوشى و سروور، ئەو دەچىتە ناو دۇخىكەوہ و خەلكىش لە دۇخىكى تردا.

ماناى قورئان بە دەورى بەكتاپەرىستى و بەلگەكانى بەكتاپەرىستىدا دەسوپىتەوہ، ھەرورەھا زانست بە خودا و ئەو ئەوسافە كەمالانەى كە ھەيەتى و ئەوەى خوداى لى بەپاك رادەگىرىت لە شەقلى ناتەواوى، ھەرورەھا باوہر بە پىغەمبەرەن و باسكردنى بەلگە و نىشانەكانى راستىتى ئەوەى لای خوداوە ھاتوون و بەلگەى راستىتى پىغەمبەرەيەتيان، ناساندنى ماقى پىغەمبەرەن، و ماقى ئەو كەسەى ئەوانى رەوانە كردووە بۆ لای مرؤفەكان، ھەرورەھا باوہر بە فرىشتەكان، ئەوان نىراوى خودان لە بوون و بپاردا و لە راپەراندنى كاروبارەكان بە مۆلت و ويستى خودا، دانانيان لەسەر جياھانى خوارو و جياھانى بالا، ھەرورەھا ئەوانەى تايبەتكراون بە جۆرى مرؤفە لە فرىشتەكان، لەو كاتەوہى لە رەحمى داىكدا جىگىر دەبىت تا ئەو رۆژەى دەگەرپىتەوہ بۆ لای پەرورەردگار و دىتەوہ خزمەتى، ھەرورەھا باوہر بە رۆژى دواىى و ئەوەى خودا بۆ دۆستەكانى لە خانەى نىعمەتى رەھادا ئامادەى كردووە، كە تيادا ھەست بە ئازار و خەم و مەينەتى ناكەن، ئەوەى بۆ دوزمەنەكان ئامادەى كردووە لە خانەى لىزىمەى سزادا كە نە خوشى و نە خوشگوزەرانى و نە ئاسوودەى و نە شادىيەكى تىدايە، درىزەدان بەمە بە تەواوترىن و رۆشنترىن شىوہ، ھەرورەھا درىزەى ئەمر و نەھى

خودایی، و شہر و قہدەر، و حالال و حہرام، پەند و نامۆزگاری و چیرۆک و نمونہ، هۆ و بپیار، بنہما و ئەنجامەکان لە ئەمر و نەہی خودادا.

بەردەوام ماناکانی قورئان بە بەئینی جوان مرۆف رادەپەڕینیت، ناگاداری دەکاتەوہ و ھەپەشەئە لێدەکات بە لێزە سزا و ھانی دەدات بۆ خۆ سووک کردن و بار سووکی بۆ رۆژیکی قورس و گران، لە تاریکستای بیر و بۆچوونی مەزھەبەکان دەریدەھینیت بۆ سەر راستترین رێگە، رێگەی لێ دەگریت لە چوونە ناو رێگەی بیدعە و گومپایی و بەناگای دەھینیت لە زیادکردنی نیعمەت بە شوکری پەرورەدگاری جەلیلی، چاوی رۆشن دەکاتەوہ لە سنوورەکانی حالال و حہرام، لەسەر ئەو سنوورانە رایدەگریت بۆ ئەوہی دەستدریژی نەکات و بەھۆیەوہ رووبەپووی ئازار و مەینەتی دووردریژ ببیتەوہ، دلی جیگیر دەکات لە لادان لە حەق و لاریوونەوہ لەسەر رێگەی حەق، کاروباری گران و لەمپەری گەورەئە بۆ ئاسان و لا ئاسان دەکات، ھەر کات لێپرانی خاوبوویەوہ و رۆیشتنی ساردبوویەوہ بانگی لێ دەکات، پیتی دەئیت: کاروانەکە پێشکەوتووە و تۆش رێنیشان دەرت لە دەستچووە، خیراکە و پیابگە، بەگەر بکەوہ و بگە بە کاروان، وەک رێگە نیشان دەریک پێشی دەکەوێت و رێگەی نیشان دەدات، ھەرکات کە مینیک لە کەمینەکانی دوزمنی ھاتە سەر رێگە یان رێگریک لە رێگرەکانی کاروان، بانگی لێ دەکات: وریابە، وریابە، دەست بە خوداوە بگرە، داوای کۆمەکی لێ بکە، بلی: "حسبی اللہ ونعم الوکیل".

لە تێرمانی قورئان و تیکە یشتن لێی چەند بەرانبەری ئەمەئە باسمان کرد بوونی ھەیە.

﴿ لێکەرانی دل ﴾

لێکەرانی و تیکەرانی دل بریتین لە: زۆر تیکەئەئە بە خەلکی، و زۆری ئاوات، و وابەستەبوون بە غەیری خودا، و تیزی لەرادەبەدەر، و خەوی زۆر.

ئەم پێنجە لە گەورەترین تیکەرەکانی دلن، لەبەرئەوہی دل دەچیت بۆ لای خودا-عزوجل- و خانەئە دوارۆژ، و رێگەی حەق و بەرنامەئە حەق دەدۆزیتەوہ، ھەر بەو جۆرە ئافاتی نەفس و کردار و رێگران لە نوور و زیندەگی و ھیز و تەندروستی و لێبران و سەلامەتی بیستن و بینین دەبینیتەوہ، ئەم پێنج تیکەرە نوورەکەئە

خامۇش دەكەن و چاوى رۆشنبىنى كوئىر دەكەن و گوئیەكانى قورس دەكەن-گەر
 كەپولالى نەكەن- و ھەموو ھىزى لاواز دەكەن، تەندروستى دادەپۆخىنن و لىپرانى
 خاودەكەنەو، وىستى بالای رادەوھەستىنن و بەرەو دواوھ دەيگىپنەو، ھەر كەس
 ھەستى بەمانە نەبىت ئەو كەسە دلى مردوھ، بۆيە برىن ئازار بە مردوو ناگەيەنەت،
 ئەوانە كۆسپ و لەمپەرن لەبەردەم گەيشتنە كەمالى كەسەكەدا، رىگەگرن لەبەردەم
 گەيشتن بەو شتانەى بۆى ئامادەكراوھ، نىعمەت و بەختەوھرى و خۆشى و چىژەكانى
 ئەو لە گەيشتندايە بەوھى بۆى ئامادەكراوھ.

نىعمەت و چىژ و خۆشى و كەمال بەدەست نايەن مەگەر بە ناسىن و خۆشەوىستى
 خودا و ئارامى بە يادى خودا و دلخۆشى و گەشانەوھ بە نىزىكى لە ئەو و تامەزىبۇون
 بۆ لىقاي، ئەمە برىتیبە لە بەھەشتەكەى يەكەم، ھەر بەو جۆرە لە دواپۆژدا نىعمەت
 بەدەست ناھىنەت و ناھىتە دراوسىتى خودا و سەر كەوتنى بۆ نىبە بە چوونە ناو
 بەھەشت نەبىت، بۆيە دوو بەھەشتى بۆ ھەيە: ناچىتە بەھەشتى دووھەوھ گەر
 نەچىتە بەھەشتى يەكەمەوھ.

كۆيم لە "شيخ الإسلام ابن تيمية-قدس الله روحه-" بىو دەيفەرموو: لە دۇنيادا
 بەھەشتىك ھەيە گەر تىي نەچىت ئەوا ناچىتە بەھەشتەكەى دواپۆژەوھ.

ھەندى لە عارىفان دەلەين: ھەندى كات بەسەر دلدا تىدەپەرىت، دەلەيم گەر ئەھلى
 بەھەشت لەم جۆرە خۆشىبەدا بن ئەوا لە ژيانىكى زۆر پاك و خۆشدان.

ھەندى لە خودا خۆشوىستان دەلەين: ئەھلى دۇنيا ھەژان، لە دۇنيا دەرچوون و
 خۆشترىن و بەتامترىيان تىدا نەچەشت، پرسىيان: خۆشترىن و بەتامترىن شت چىبە
 لە دۇنيادا؟ وتى: خۆشەوىستى خودا و ھۆگربوون و شەوق بۆ لىقا و رووكردن لە خودا
 و پشتەلكردن لە غەيرى خودا، يان ھاوشىوھى ئەم قەسەيە.

ھەر كەس دلى ھەبىت ئەمە دەبىنەت و ھەستى پىكات و تامى دەكات.

ئەم پىنچ شتە ئەو ژيانە پرتام و چىژە ناھىلن، دەبنە پەردە لە نىوان دل و ئەو
 خۆشىيانەدا، رىگرن لە بەردەم بەرەو خودا چوونىدا، نەخۆشى و دەردگەلىكى وای بۆ
 دروست دەكەن گەر پىايدا نەگات ئەوا لە مەترسىدايە.

تەنھا لە خێردا تێکەڵ بە خەڵک دەبین

ئەو کاریگەریانەى زۆرى تێکەڵبوون لەسەر مرۆف بەجێدەهێلن: پرسیوونى دل بە دووکلەى هەناسەى مرۆف تا رەش دەبێتەو، پەرتبوون و دابەش بوون رووى تێدەكات، هەروەها خەم و خەفەت و لاوازى، و هەلگرتنى كۆلك كە دەستەوسانە لە هەلگرتنى بەهۆى هاودەمى خراپەو، تیاچوونى بەرژەوهندییهكانى بەهۆى سەرقال بوون بە خەلكى و كاروبارى خەلكییهو، بیری پەرت و دابەش دەبیت لە دۆلى وىست و داواكارىبەكانیاندا، چى لەو ماوەتەو بۆ خودا و رۆژى دواى؟

ئەمە و هاتنى زۆرىك لە بەلا و لە دەستچوونى زۆرىك لە نیعمەت بەهۆى تێكەڵبوون بە خەلكى، رووگردنە میحنەت و لەدەستچوونى نیعمەت، لە چاكە دەرچوون و لەناو خراپە نیشتەجێبوون، ئافەتى خەلكى بریتىیه لە خەلكى، خراپترین شتىك بۆ ئەبى تالب-لە كاتى مردندا- هاودەمى خراپ بوو، بە بەردەوام تەفرەیان دا تا نەیانھێتلا ئەو وشەىە بلیت كە بەختەوهرى هەتاھەتایى بۆ دەهێنا.

ئەم جۆرە تێكەڵبوونە كە لەسەر جۆرىك لە خۆشەویستىیه لە دونیا و تێرپوونى هەندىكان لە هەندىكى تریان، كاتىك حەق هاتە پێشەو دەگۆریت بۆ دوزمناپەتى، كەسى تێكەڵ بوو هەردوو دەستى بەهۆى پەشیمانىیهو دەگەزیت ﴿وَيَوْمَ يَعْزُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٣٧﴾ يَتَوَلَّىٰ يَتِيْرًا أَخِيضًا ﴿٣٨﴾ لَقَدْ أَصَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي﴾ الفرقان: ٢٧ - ٢٩، ﴿الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٣٧﴾﴾ الزخرف: ٦٧

ئىبراھىمى خەلیل بە هۆزەكەى دەفرمویت ﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَىٰكُمْ أَتَارُ وَمَا لَكُمْ مِّن نَّصِيرٍ ﴿٥٥﴾﴾ العنكبوت: ٢٥، ئەمە حالى هەر دوو هاوەتیکە لە مەرامیکدا هاوبەش بن، خۆشەویستى یەكترن تا ئەو كاتەى كە كۆمكارى یەكترن بۆ بەدەستھێنانى، كە ئەو مەرامەیان نەما پەشیمانى و حوزن و نازار بەدوایدا دیت، خۆشەویستىیهكەیان وەردەگەریت بۆ بوغز و نەفرەت و زەمکردنى یەكترى، كە ئەو مەرامە وەرگەرا بۆ حوزن و سزا وەك چۆن لەم دونیاىەدا حالى هاوبەشان و هاوەلان لە رسواىیدا دەبینین گەر گىران و سزاداران، هەردوو

یارمه تیده ریکی یه کتر له سهر باتلّ خوشه ویستی یه کترن، رۆژیک دیته به ره وه خوشه ویستی به کیهان بۆ بوغز و دوزمنایه تی بگوریت.

پتوه ری باش و به سوود له تیکه لیبوندا نه وه یه له خیردا تیکه لّ به خه لکی بییت وه ک جومعه و جه ماعت و جه ژنه کان و حه ج و فیروونی زاست و جیهاد و ناموزگاری، هه روه ها خۆی لیان که نارگیر بکات، ناگادار بوون له شه پان گه ر بۆی نه کرا خۆی لیان به دوور بگرت، با ناگادار و وریابیت له و کاره خراپانه دا له گه لیان ته با نه بییت، با نارام بگرت له سهر نازاریان، نه وانه به دلنیا ییه وه نازاری دهن گه ر هیز و سه رخه ری نه بییت، به لام نازاریک عیززه ت و خوشه ویستی و مه زنی بۆ نه و تیدایه، هه روه ها مه دح و سه ناکردنی له وانه وه و له باوه پدارانه وه و له په روه ردگاری هه موو جیهانه کانه وه، ته بابوون له گه لیان و له سهر خراپه کانیان زه لیلی و بوغز و خه شم و زه می نه وان و باوه پداران و خودای به دوا دیت.

نارامگرتن له سهر نازاریان باشتر و چاکتره بۆ سه ره نه نجامی، ده ره نه نجامیکی ستایشکراوی بۆ نه و لپوه به ره م دیت، گه ر پتویست بوو تیکه لیان بییت له هه ندی له موباحاتدا با هه ولیدا مه جلیسه که ی بییت به گوپرایه لی بۆ خودا، نه گه ر توانی، خۆی هانبدات و دلّی به هیز بکات و لانه کاته وه به لای وه سه وه سه ی شه یقانی لادهر له و کاره و پپی بلیت نه و کاره ت ریابه و ده ته ویت زانست و حالی خۆتیان نیشان بده ییت، هه روه ها هاوشپوه کانی نه م وه سه وه سه یه، با دژی بجه نگی و داوای کومه کی له خودا بکات و کاری خیر له و خه لکه بکات له نه و په ری هه ولیدا.

گه ر نه و کاره ی بۆ نه کرا، با دلّی خۆی له ناویان ده ربکیتشیت وه ک ده ربکیتشانی موو له هه ویر، با له ناویاندا حازری نادیار بییت، نزیککی دوور بییت، خه وتووی به ناگا بییت، سه بریان بکات و نه یانبینیت، قسه کانیان بیستی و تییان نه گات، چونکه له نیوان نه واندانه ماوه و دلّی به رزکردۆته وه بۆ خانه ی بالای فریشه کان، له گه لّ رۆحه بالا و پاکه کاندانه ده وری عه رشدا ته سببحات ده کات، نه م کاره رۆر له سهر نه فس سه خت و دژواره، ته نها بۆ نه وانه ناسانه که خودا بۆی ناسان کردین، له نیوان به نده و خودادا نه وه یه خودا به راست بزانییت و به به رده وامی په نای بۆ بیه ی و خۆت بخه یه به ر ده رگانه ی به زه لیلی و گه ردنکه چی، ته نها خوشه ویستی راست به م کاره

کۆمه ککاره، ههروهها یادی بهردهوام به دل و به زمان، خۆی له چوار تیکده ره که ی تر بپاریژیت که دواتر باسیان له باره وه ده که یین، ئه مهش به ده ست دیت به خۆنما ده کردنیکی باش و سه رچا وه یه کی هیز له خودا وه، ههروهها لیبرانی راستگۆیانه و خۆیه کلا کردنه وه بۆ خودای موته عال. خودا باشتر ده زانیت.

❁ له ئاواتخواستندا فه سادی زۆرتر هه یه

دل به سواریبونی ده ریای ئاواته کان که که ناری نییه رووبه پووی تیکچوون ده بیته وه، موفلیسه کانی جیهان سواری ئه و ده ریایه ده بن، وه ک وتراوه: ئاواتخواستن سه رمایه ی موفلیسه کانه، شمه ک و که لوپه لی "سه رنشینان" ی بریتییه له به لینه کانی شه یتان و خه یالی مه حال و خه یالی زه به لاج، به رده وام شه پۆلی درۆینه ی ئاواته کان و خه یالی پوچ یاری به سه رنشینانی ده کات، هه ر که س به پیتی حالی خۆی، هه یانه ئاواتخوازی هیز و ده سه لاته، هه یانه گه شت و گه پان و سوپانه وه یه به سه ر زه ویدا، هه یانه بۆ مال و دارایی و سامانه، که سی ئاواتخواز وینه یه کی داواکراو له نه فسیدا گه لاله ده کات و وا وینای ده کات که به دهستی هیناوه، چیژ له به دهسته یینانی دبینیت، ئه و له قوولایی ئه م خه یالانه دایه و له پیر به ناگادیت و ده ببینیت له سه ر پارچه سه سیریکه.

خواهنی هیممه تی به رز ئاواته کانی به ده وری زانست و باوه پ و کرداردا ده سوپیته وه، ئه و شتانه ی له خودا نزیکي ده که نه وه، ده بیبه ن بۆ خانه ی هاوسنییه تی ئه و.

ئاواتی ئه م که سه باوه پ و نوور و حیکمه ته، به لام باوه پ ی ئه وانه فریودان و مه غروور بوونه.

پیتغه مبه ر ئاواتخوازی خیری مه دح کردووه، له وانه یه پاداشته که ی له گه ل پاداشتی ئه نجامده ره که ی یه کسان کردبیت، وه ک ئه و که سه ی که ده لیت: گه ر مال و داراییم ببوایه ئه و وه ک فلانه که س ده مبه خشی که له خودا ده ترسیت له مال و سامانه که یدا، سیله ی ره حمی پی به جیده هینیت، مافی خودای لیده دات، پیتغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمویت ((ئه و دوانه له پاداشتا یه کسانن))

﴿ شەرمەزاری تەواو لە وابەستەبووندا بە کەسان و شتانیکەوه جگە لە خودا سێیەمین تیکدەر لە تیکدەرەکانی دل بریتییه لە خۆگێردان بە کەسان و شتانیکەوه جگە لە خودا (تبارک و تعالی) ئەمەش خراپترین تیکدەر و وێرانکاری دلی مروفە. هیچ شتیک بە ئەندازی ئەمە زیانی پێناگەینیت، لە هەموو شتیک زیاتر بەرژەوهندی و بەختەوهرییهکەیی رووبەپووی مەترسی دەکاتەوه، ئەو کە خۆی بە غەیری خوداوه دەبەستیتەوه خودا دەیداتە دەست ئەو شتەیی ئەو خۆی پێی بەستۆتەوه، ئەوا ئەو مەبەستەیی کە بریار بوو لە خوداوه بە دەستی بەینیت لە دەستی دەچیت، ئەوهش بەهۆی وابەستەبوون بە غەیری خوداوه و لاکردنەوه بۆ لای غەیری خودا، نەگەشت بەو بەشەیی لە خوداوه بۆی دانرابوو نە بەو شتە گەشت لە دەستی کەسانی ترهوه ئاواتی بۆ دەخواست، خودای مۆتەعال دەفرمویت ﴿ وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهًا لِيَكُونُوا لَكُمْ عَزًّا ۗ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۝٨٢﴾ مەریم: ٨١-٨٢ ﴿ وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهًا لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ۗ ۝٧٦﴾ لایستپیعون نصرهم وهم لهم جندٌ مُنصَرُونَ ﴿٧٥﴾ یس: ٧٤-٧٥

شەرمەزارترین مروفە ئەو کەسەیه دەستی بە غەیری خوداوه گرتووه، ئەوهی لە دەستی دەرچوووه لە بەرژەوهندی و بەختەوهری و سەرفرازی گەورەتره لهوهی بە دەستی هێناوه لەو کەس و شتانەیی پێیانەوه وابەستەبووه، ئەو شتانە رووبەپووی تیاچوون دەبنهوه، نمونەیی ئەو کەسەیی خۆی بە غەیری خوداوه گری دەدات وهک ئەو کەسە وایه لە گەرما و سەرمادا پەنا بۆ مالی جالجالۆکە دەبات، ئەوهش خراپترین و لاوازترین خانەیه.

بە کورتی: بنچینهی هاوه‌لدانان و ئەو پایانهی لەسەری دامەزراوه بریتییه لە خۆگێردان بە غەیری خوداوه، خاوه‌نهکەیی شەرمەزار و زەمکراوه، وهک خودای مۆتەعال دەفرمویت ﴿ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا ۝٢٢﴾ الإسراء: ٢٢، زەمکراوه و ستایشکاری نییه، شەرمەزاره و سەرخەری نییه، هەندی کەس لەوانەیه مەزڵوم بێت بەلام ستایشکراو بێت، وهک کەستیک بە ناحق دەستی بەسەردا گیرابیت، لەوانەیه کەسانیک هەبن زەمکراو بن بەلام سەرکەوتوو بن، وهک ئەو کەسەیی بەرانبەرەکەیی بە ناحق ژێردەسته کردووه، لەوانەیه ستایشکراو و سەرکەوتوو بێت،

وهك ئه و كه سهى به حهق هيز و دهسه لات دهگرته دهست، به لام هاوه لدانه رى وابسته به غهبرى خوداوه به شه كهى خراپترين به شى ئه و چوار به شهيه، ئه وهش ئه وهيه كه سه كه نه ستايشكراو بيت نه سهر كه وتوو بيت.

هه ئلوشينيكي تيا بهر

يه كىكى تر له تىكده رانى دل برىتبيه له خواردن، دوو جوړ تىكده ر له خواردن بو دل بوونى ههيه:

يه كه م، ئه وهى خودى خواردنه كه تىكده رى دل ه وهك خواردنى حه رامكراوه كان، كه نه مانهش دوو جوړن: حه رامكراو به هوى حه قى خوداوه، وهك مرداراوه بوو و خوئين، و گوشتى به راز و درندهى كه لبه دار و چر نوو كدار له بالنده كان، هه روه ها حه رامكراو به هوى مافى بنده كانه وه وهك دزراو و داگر كراو و تالانكراو، يان ئه وهى به يى ره زامه ندى خاوه نه كهى ده خورىت، جا يان كه سه كه ژيړده سه بيت، يان شه رم بكات، يا خود نه يه وييت زه مى بكن.

دووه م: ئه وهى دل تىكده دات به به زاندنى بر و سنوورى، وهك ئيسراف كردن له حه لالدا، تىر بوونى له پاده به ده ر كه جه سه تى له به ندايه تى قورس و گران ده كات، خه رىكى ده كات به به لاي و رگنى و داواكانى و رگه وه، هه روه ها تووشى زيان بوون به هوى جه سه قورسييه وه، و زورىوونى حه ز و ئاره زوى جه سه تى، فراوان كردنى مه جراى شه يتان و به رىنبوونى له ناوه وهى مروفدا، چونكه شه يتان به مه جراى خوئينى مروفدا گوزه ر ده كات، زوژووگرتن مه جراكهى به رته سك ده كاته وه و ريگه كهى داده خات، تىرى به رىن و فراوانى ده كات، هه ر كه س زورى خوارد زور ده خواته وه و له وي شه وه زور ده خه وييت و زور زىانى به رده كه وييت، له فه رموده يه كى مه شه ووردا فه رمويه تى ((ئاده مى ده فرىكى خراپتر له سكى پر نه كردوه، چه ند پارويه ك به سه بو مروف خوى پىرا بگريت، ئه گه ر هه ر نه بيت با سييه كى بو خواردن و سييه كى بو خواردنه وه و سييه كى بو هه ناسه ي بيت))

✻ خەوى بېئاگايان

تېكدهرى پېنجەم برىتييه له خەوى زۆر، چونكه خەوى زۆر دل دەمرىتت، جهسته قورس دهكات و كات به فيرۆ دەدات و بېئاگايى و تەمبەلى بەرەم دەهيتت، هەندى خەو هەيه زۆر مەكروه و هەندىكى زيان به جهسته دهگەيه نيت، باشتىن خەو ئەو خەويه مەرۆف زۆرى پېويست بيت، خەوى سەرەتاي شهو باشته له كۆتايى شهو، خەوى نيوه پۆ له خەوى سەرەتا و كۆتايى رۆژ باشته، هەتا خەو له دوو جه مسەرەگەى رۆژ نزيك بيتەوه سوودى كه متر دەبيت و زيانى زۆرتر دەبيت به تايبەت خەوى عەسر، هەرودها خەوى سەرەتاي رۆژ مەگەر كەسەكە شه ونخوونى كرديت.

هەرودها خەوى مەكروه وهك خەوى دواى نوپژى به يانى هەتا خۆرەلدت، چونكه ئەو ماوه به به كاتى رۆزى و بەرەكەت ناسراوه، به كارهيتانى ئەو كاته بۆ رويشتن له لاي ساليكان گزنگيهكى زۆرى هەيه، تەنانەت گەر هەموو شهو كه به پى رويشتن ريگە نادەن به دانىشتن له رويشتنى ئەو كاته تا خۆر هەلدت، چونكه ئەو كاته سەرەتاي ئەو رۆژه و كليلەكەيهتى، كاتى دابه زىنى رۆزىيه، كاتى وهرگرتنى به شى ئەو رۆژه و دابارىنى بەرەكەت، لهو كاته وه هەموو رۆژه كه سەرەلدەدات، حوكمى هەموو رۆژه كه به پى حوكمى ئەو كاته به، دەبى خەو لهو كاته دا خەوى ناچارى بيت.

به كورتى خەوى ميانە و به سوود: برىتييه له خەوى نيوه يەكەمى شهو، ئەم خەوه باشتىن خەوه لاي پزىشكان، زيادبوون و كەمبوون لهو رادهيه كاريگەرى له سەر سروشتى مەرۆف و لادانى به جېدەهيتت.

لهو خەوانەى كه ديسان سوودى نييه: خەوى سەرەتاي شهو، دواى ئاوابوونى خۆر تا پشكۆى عيشا خامۆش دەبيت، پېغەمبەر (ﷺ) خەوى ئەو كاتەى پى باش نەبووه، بۆيه له روى شەرع و سروشته وه به باش تەماشاش ناكريت.

وهك چۆن زۆرى خەو هەموو ئەو ئافاتانە دروست دەكات هەر بهو جۆره نەخەوتن و كۆچكردن لى ئافاتى گەورهى تر پەيدا دەكات، له خراپى ميزاج و وشكبوونه وهى، لادانى نەفس و وشكبوونه وهى تەرييه ديارىيكراره كانى تىگەيشتن و كار، هەرودها سەرەلدانى نەخۆشى تيا بەر كه كەسەكە سوود له دل و بە دەنى نابىنيت به هۆى ئەو ئافاتانە وه، بوون له سەر ميانە گېرى دامەزراوه، هەر كەس دەست به و ميانە گېرييه وه بگريت ئەوا به شى له هەموو خېرىك بە دەست هيناوه، كۆمەكى له لاي خودايە.

(٩) (منزلة الإعتصام)

مه‌نزله‌ی ده‌ستگرتن به خودا و حه‌بلی خوداوه

پاشان دلّ پیّ ده‌نیتته مه‌نزله‌ی ده‌ستگرتن به خودا و حه‌بلی خوداوه:

ئه‌مه‌ش دوو جوّره: ده‌ستگرتن به خوداوه و ده‌ستگرتن به حه‌بلی خوداوه، خودای

موت‌ه‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ﴾ آل عمران: ١٠٣

﴿ وَأَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴾ (٧٨) الحج: ٧٨.

(الإعتصام) ده‌ستگرتن له‌سه‌ر کیشی "إفتعال" ه و له "العصمة" هوه هاتوره که بریتیه

له ده‌ستگرتن به‌وه‌ی بتپاریزیت و ریگری بکات له‌وه‌ی لیتی ده‌ترسی و خۆتی لی

به‌دوور ده‌گریت، که‌وابوو "العصمة" واته "الحمية" خۆپاریزی، "الإعتصام" یش واته

"الإحتماء" په‌ناگیری بۆ خۆپاریزی، لیره‌وه قه‌لاکان به "العراصم" ناوناون به‌هۆی نه‌و

ریگری و پاریزگاریه‌ی که‌تییاندايه.

خولگی به‌خته‌وه‌ری دونیا و دواپۆژ: له‌سه‌ر ده‌ستگرتن به خودا و به حه‌بلی خوداوه

وه‌ستاوه، هیچ رزگاربوونیکیش نییه به‌و دووانه‌وه نه‌بیت.

ده‌ستگرتن به حه‌بلی خوداوه: که‌سه‌که له گومپایی خۆی ده‌پاریزیت، "الإعتصام به"

ئه‌و که‌سه‌ی یان ئه‌و شته‌ی ده‌ستی پپوه ده‌گریت له تیاچوون ده‌پاریزیت، ئه‌و

که‌سه‌ی بۆ لای خودا ده‌پوات وه‌ک ئه‌و که‌سه وایه بۆ مه‌به‌ستیک رییه‌کی گرتۆته به‌ر،

ئه‌و ئاتاجی نیشاندانی ریگه و ئاتاجی سه‌لامه‌تی سه‌ر ریگه‌یه، ناگاته مه‌به‌ستی خۆی

به‌ده‌سته‌هینانی ئه‌و دووانه نه‌بیت (نیشاندانی ریگه و سه‌لامه‌تی ریگه)، رینیشاندهر

ده‌پاریزیت له سه‌رلیشپوان و له ریگه لادان و ده‌یخاته سه‌ر ریگه‌ی دروست، به هۆی

هیز و زه‌خیره و چه‌که‌وه (واته تویشوو) سه‌لامه‌تی ریگه به‌ده‌ست ده‌هینیت و له

ریگرانی سه‌ر ریگه و ئافه‌ته‌کانی خۆی ده‌پاریزیت.

بۆیه ده‌ستگرتن به حه‌بلی خوداوه: رینومايي بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌کات و شوینی

رینیشاندهر ده‌که‌ویت، ده‌ستگرتنیش به خوداوه هیز و زه‌خیره و چه‌کی بۆ

ده‌سته‌به‌ر ده‌کات، هه‌روه‌ها ئه‌و تویشوو‌ه‌ی بۆ ریگه‌که‌ی پپویستییه‌تی، بۆ ئه‌و

مه به سته ده برپینی پیشین بۆ ده سترگرتن به حه بلی خوداوه "الإعتصام بحبل الله" جیاوازی تیدایه، دواى ئه وهى هه موویان ئاماژه به م مانایه ده کهن.

ئین عباس ده فهرمویت: بریتیه له ده سترگرتن به ئاینی خوداوه.

ئین مه سعود ده فهرمویت: بریتیه له کۆمه ل (الجماعة)، بۆیه ده لیت ((له گه ل کۆمه ل بژین، چونکه بریتیه له وه حه بلی خودا فهرمانی پیکردوه، با شتگه لیکیش ببینن له ناو کۆمه لدا که پیتان باش نییه، گوپرایه لى باشتره له وهى خۆتان حه زتان لیه تی له جیاوازیدا))

مجاهد و عطاء ده لئین حه بلی خودا بریتیه له په یمانی خودا "عهد الله"، قتاده و سدی و زۆرئک له ئه هلی ته فسیریش ده لئین: بریتیه له قورئان.

"مقاتل" ده لیت: به فهرمانی خودا و گوپرایه لى خودا، ده سته ده سته مه بن وه که یه هود و نه صارا ده سته ده سته لئی وه ستان.

له "الموطأ" دا له مالیکه وه له سوه یلی کورپی صالحه وه له باوکیه وه له ئه بی هوره یه وه - خواى لى رازی بیته - پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی ((خودا رازی ده بیته له سى شت بۆ ئیوه و نارازی ده بیته له سى شت، بۆ ئیوه رازییه: که بیپه رستن و هاوه لى بۆ برپار نه دن، و هه مووتان ده ست به حه بلی خوداوه بگرن، و گوپرایه لى ئه وانه بکه ن خودا کاروباری ئیوه یانی راده ست کردوون. نارازی ده بیته له: وتی وتی، و به فیرۆدانی مال و دارایی، و پرسپاری زۆر)) ئیمامی مسلم له سه حیه که یدا ریوایه تی کردوه.

ده سترگرتن به حه بلی خوداوه: بریتیه له پارێزگاری له گوپرایه لى خودا و چاودیری فهرمانه کانی.

مه به ستمان به چاودیری فهرمانه کانی: ئه نجامدانی گوپرایه لى خودایه له وه پیناوه دا که خودا فهرمانی پیکردوه و پیتی خۆشه، نه که ته نها وه که عاده تیک ئه نجام بدرین، یان به هۆی مه به سترگه وه جگه له جیبه جی کردنی فهرمانه کانی خودا، وه که طلق کورپی حبیب له سه ر "التقوی" ده لیت: ((بریتیه له کارکردن به گوپرایه لى خودا له سه ر نوورئک له خوداوه، مه به سته پاداشتی خودا بیته، وازه تیان له یاخیبوون له خودا له سه ر نوورئک له خوداوه، له سزای خودا بترسیت))

ئه مه بریتیه له باوه ر و نیازی پاداشتی (الإیمان والإحتساب)، ئه وهى له فهرمووده ی پیغه مبه ردا ئاماژه ی پیدراوه ((من صام رمضان إيماناً واحتساباً. هه روه ها "من قام ليلة

القدر إمانا واحسابا-غفر له)) رښووی رښ و مانه وه و نوښی شه و بریتیه له گوږپایه لى، باوه پيش (الإیمان) بریتیه له چاودیرى نه و کارانه، پالفته کردنى نیتیش بؤ خدا: نه ویه که باوه پ فرمانکر بیت به کاره که، نه که شتیکی تر، "الإحساب" بریتیه له هیوا به پاداشتی خدا.

ده سنگرتن به حبلی خداوه له بیدعه و نافاتى کردار ده بیاریزیت، خدا باشت د زمانیت.

ده سنگرتن به خداوه (الإعتماد به): بریتیه له پشتبهستن به خدا و خودانه په نای، و خوپاریزی به دالدهی نه و، داواکردنى به رده و ام تاكو پاریزگاری و ریگری له کارى خراب له بنده که ی بکات و بیپاریزی و به رگری لى بکات، به رى ده سنگرتن به خداوه: بریتیه له به رگری له و بنده یه، خدا به رگری له وانه ده کات باوه پمان هیتاوه: به رگری له بنده باوه پرداره که ی ده کات که ده ست به خداوه بگریت له هر هویه که که سهرى له تیاچوونه وه دهر بچیت، بیپاریزیت لى، لى لى و ته مومز و حه ز و ناره زووه کان (الشبهات و الشهوات) لى به دور بگریت، هه روه ها فیلى دوژمنى دیار و نادیار له دهر وه و له ناوه وه، هه روه ها بیپاریزیت له شه پى نه فسسى خوى، بیپاریزیت له و شه پانه ی که هه مو هویه کانی سه ره لندانیان فه راهم بووه، نه مه ش به پى هیزی ده سنگرتن به خداوه و قوولبوونه وه تیایدا، بویه هوى تیاچوونى نه و که سه بز ده بیت و به رگری لى ده کرىت، به قه دهرى خوى-سبحانه- قه دهرى خراپى به بنده که ی ده گوږپیت، و به ویستی خوى ویستی ناباشى لاده بات، و وای لى ده کات له شته خراپه کاندایه نا به و بگریت.

پله کانی ده سنگرتن

نه وه ش له سه ر سى پله یه: ده سنگرتنى گشتى به خیره وه به ته سلیمبوون و گه ردنکه چى، به راست زانینى به لىن و هه رپه شه کانی خدا و مه زن پاگرتنى فه رمان پیکراوه کان و نه هیلیکراوه کان، له کوتايشدا دامه زراندى مامه له له سه ر یه قین و ویزدان. خه لکی به گشتى ده ستیان به و هه واله وه گرتووه له خداوه هاتووه، به ته سلیمبوونیکى بى چندوچوون، به لکو به بوونى باوه پ پى، ملکه چ بوون به مه زن پاگرتنى فه رمان پیکراوه کان و نه هى لیکراوه کان، هر به و جوړه به راست زانینى

به ئاين و هه پره شه كان، مامه لهى خويان له سه ريه قين دامه زراندا، نه ك له سه ر شك و دله راوكى و گرتنه به رى ريگه ي نه گه ر و نه گه ر، وه ك شاعيريك ده ئايت:

زعم المنجم والطيب كلاهما لا تبعث الأجساد، قلت إلكما
إن صح قولكما فلست بخاسر أو صح قولى فالحسار عليكما

(ئه ستيره ناس و پزيشك هه ردوو بانگه شه ي نه وه يان كرد كه جهسته زيندوو ناكريته وه، وتم به سه: كه ر قسه كه تان راست بيت من زيانومه ند نيم، به لام گه ر قسه كه ي من راست بيت نه وا زيانومه ندى به سه ر ئيوه دا ده شكيتته وه)

ئه مه ريگه ي نه هلى گومانه، به كارى نه مر و نه هى هه لده ستن وه ك نه گه ر و نه گه ريك مامه لهى ده كه ن، ئه م ريگه يه مرؤف له سزاي خودا قوتار ناكات و به خته وه رى بؤ خاوه نه كه ي به ده ست ناهينيت و نايگه نيته شويني سه لامه تى.

ئه و ويژدانه ي مامه لهى خويان له سه ر دامه زراندا: برىتبيه له ويژدان له مامه لهى خودا و خه لكيدا.

ويژدان له مامه له كردن له گه ل خودادا: نه وه يه مافى به ندايه تى بدات، ململانى له گه ل خودادا نه كات به سيفاته خواوه ندييه كانى كه شايبه تى به نده نييه و ناييت داواى بكات، وه ك مه زنى و شكومه ندى و جه به رووت (العظمة والكبرياء والجبوت).

له ويژداني مامه له كردن له گه ل خودادا نه وه يه له سه ر نه و نيعمه تانه ي خودا پيى به خشيوه شوكرى خوداي له سه ر بكات، نه ك شوكرى كه ساني تر، نيعمه ته كانى له بيرنه چيت و نه يانكات به كومه كى بؤ نه نجامداني گوناھ و خراپه.

﴿ نابه يوه ستبوون (لا علائق) ﴾

ده ستگرتنى تايبه ته كان: برىتبيه له پوشيني نه خلاق له وه وه به بالاي خه لكيدا به پانوپوڤى، و نه ريكردى په يوه ستبوونه كان به ليپران.

ئه خلاقى باش و جوان و پاكرىي كردنى ده روون و رازاننده وه ي به نه خلاقى به رز و بلند به لگه ي فراوانى دلى خاوه نه كه ي و به خشنده يى ده روون و ناخى پاكييه تى، له م وه سفه دا: نازارنه داني مه ردوومان و شاندا نه ژير كولى نازاره كانيان بوونى هه يه.

نەرىكردنى پەيوەستبۆنەكان لە پووئى لىپرانەوہ: برىتییە لە وىست و لىپرانى تەواو بۆ نەرىكردنى پەيوەستبۆنەكان و وازلىھىنانیان لە ناوہوہ و لە دەرہوہ.

بنچىنەكەى برىتییە لە برىنى وابەستبۆنەكانى ناوہوہ، ھەركات لە ناوہوہ برىنى ئەوا پەيوەستبۆنەكانى دەرہوہ زىانى پىناگەيەنن، ھەركات مال و دارايىت لە دەستدا بوو، نەك لە دلدا ئەوا ھىچ زىانىكت پىناگەيەنیت با زۆرىش بىت، ھەركات مال و دارايى لە دلدا بىت زىانت پى دەگەيەنیت با ھىچىشت بە دەستەوہ نەبىت.

وترا بە ئىمام ئەحمەد: دەگونجى پىاوئىك زاھىد بىت و ھەزار دىنارى پى بىت؟ فەرمووى بەلى، بە مەرجى خۆشحال نەبىت كە زیاد دەكات و خەفەتبار نەبىت كە كەم دەكات.

لەوانەيە-رەحمەتى خوداى لى بىت- مەبەستى خۆشحالى فەخر و شانازى و خۆلى بايبىون بىت، بەلام خۆشحالى بە نىعمەت و رىزى لىبگرت و شوكرى بكات و لە شوئىنى خۆى بەكارى بەئىنیت لە و شتانەيە خودا پىي خۆشە و پىي رازىيە، ناگونجىت ئىمام ئەحمەد ئەوہى پى باش نەبووبىت.

بۆيە ھاوہلان زاھىدترىن كەسى ئەم ئوممەتە بوون لەگەل ئەو مال و سامانەى لەبەر دەستيان بوو.

وترا بە سوفيانى سەورى: ئايا خاوەن مال و دارايى زاھىد دەرەجىت؟ فەرمووى: بەلى، بە مەرجى كاتىك مالەكەى زیاد دەكات شوكرى خودا بكات و كاتىك مالەكەى كەم دەكات شوكر بكات و ئارام بگرت.

برىنى پەيوەستبۆنەكانى دەرہوہ لە دوو شوئىندا ستايشكراوہ: لە شوئىنكىدا ترسى ئەوہى ھەبىت زىان بە ئايىنەكەى بگەيەنیت، يان لە شوئىنكى بەرژەوہندىيەكى پارسەنگى تىدا نەبىت، كەمال لەمەدا: برىنى ھەموو ئەو پەيوەستبۆنەكانى كە دەبنە قولاپ لەسەر پردى صراط و رىگەى لى دەگرن لە پەرىنەوہ كە برىتىن لە قولاپەكانى "شەھوات و شىبھات"، لەدواى ئەوانە پەيوەستبۆنى تر زىانى پى ناگەيەنیت.

لوتكەى دەستگرتن بە نزىكى دەبىت لە خوداوە، گومانى تىدا نىيە بەندە لە خودا نزىك دەبىتەوہ، خوداش لە بەندە نزىك دەبىتەوہ، نزىكبۆنەوہى بەندە: وەك ئايەتى

﴿وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ (١٩) ﴿العلق: ١٩﴾، ههروههها نه وهرموده قودسییهی که دههرمویت ((من تقرب مني شبرا تقربت منه ذراعا))، ههروههها فهرمودهی ((وما تقرب إلي عبدي بمثل أداء ما افترضت عليه، ولا يزال عبدي يتقرب إلي بالنواهل حتى أحبه، فإذا أحببته كنت سمعه الذي يسمع به، وبصره الذي يبصر به، ويده التي يبطش بها، ورجله التي يمشي بها، فبي يسمع، وبني يبصر، وبني يبطش، وبني يمشي)) له فهرمودهیهکی سه حیددا ((أقرب ما يكون الرب من عبده في جوف الليل الأخير))، له فهرمودهیهکی تردا ((أقرب ما يكون العبد من ربه وهو ساجد))، له فهرمودهیهکی سه حیچی تردا - کاتیک دهنگیان به الله أكبر له گه ن پیتغه مبه ربه زبوویه وه له سه فهردا - فهرمووی ((يا أيها الناس أربعوا على أنفسكم، إنكم لا تدعون أصما ولا غائبا، إن الذي تدعونه سمیع قریب، أقرب إلى أحدكم من عنق راحلته))

(١٠) (منزلة الفران)

مه‌نزله‌ی هه‌لهاتن

له مه‌نزله‌کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) بریتیه له مه‌نزله‌ی هه‌لهاتن بۆ لای خودا. خودای موته‌عال ده‌فرمویت ﴿فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ﴾ الذاریات: ٥٠، حه‌قیقه‌تی هه‌لهاتن(الفران) بریتیه له راکردن له‌ده‌ست شتیک بۆ لای شتیکی تر، ئه‌وه‌ش دوو جزره: هه‌لهاتنی به‌خته‌وه‌ران، و هه‌لهاتنی به‌دبه‌ختان.

هه‌لهاتنی به‌خته‌وه‌ران: بریتیه له هه‌لهاتن بۆ لای خودا، هه‌لهاتنی به‌دبه‌ختانیش بریتیه له هه‌لهاتن له خودا، به‌لام بۆ لای خودا نه.

هه‌لهاتن له خودا بۆ لای خودا بریتیه له هه‌لهاتنی دۆسته‌کانی خودا، ئیبن عباس له‌سه‌ر ﴿فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ﴾ ده‌فرمویت: له خوداوه هه‌لبێن بۆ لای خودا، کار به‌گوێپایه‌تی خودا بکه‌ن، سه‌هلی کۆپی عه‌بدولا ده‌لێت: له‌غیری خودا هه‌لبێن بۆ لای خودا، هه‌ندیکی تر ده‌لێن: له‌سزای خودا هه‌لبێن بۆ لای پاداشتی خودا به‌باوه‌ر و گوێپایه‌تی.

نزمترینی: هه‌لهاتن له‌نه‌زانی بۆ لای زانست به‌لیبران و هه‌ول و کۆشش، له‌ته‌مه‌به‌لی بۆ لای خۆیه‌کلایی کردنه‌وه به‌سووریوون و لیبران، هه‌لهاتن له‌ته‌نگه‌لانی بۆ لای به‌رینی و فراوانی به‌متمانه‌ و رجا.

نه‌زانی دوو جزره: نه‌بوونی زانست به‌راسته‌قینه‌یه‌کی قازانجه‌خش، هه‌روه‌ها کارنه‌کردن به‌پێی داواکارییه‌کانی، هه‌ردووکیان نه‌زانیه‌ له‌په‌وی زمانه‌وانی و عورف و شه‌رع و راستیه‌وه، موسا (عليه السلام) ده‌فرمویت ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ البقرة: ٦٧ کاتیک هۆزه‌که‌ی پێیان وت ﴿أَلَتَّخِذُنَا هُرُوجًا﴾، واته‌ تو له‌ کالته‌که‌رانی، یوسوف صدیق ده‌فرمویت ﴿وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ يوسف: ٢٣، واته‌ ده‌گه‌رێم له‌ریزی ئه‌وانه‌ی به‌و کارانه‌ هه‌له‌ده‌ستن که له‌سه‌ریان هه‌رامکراوه، هه‌روه‌ها خودای موته‌عال ده‌فرمویت ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ﴾ النساء: ١٧.

قه تاده ده فەرمویت: هاوه لانی پیغه مبه ر کۆده نگیان ههیه له سه ر نه وه ی هه ر شتیک به هۆیه وه مروژ له خودا یاخی ببیت بریتیه له نه فامی، که سانی تریش ده لێن: هاوه لان کۆده نگیان ههیه له سه ر نه وه ی هه ر که سیک له خودا یاخی ببیت نه فامه .

هه له اتنی ناوبراو هه له اتنه له دوو نه فامیه که (نه زانیه که): له نه زانی به به ده سه تهینانی زانست له پرووی باوه پ و مه عریفه و بینینی روشنه وه، له گه ل نه زانی به کردار به هه ول و کوششی به سوود و کاری چاکه ی مه به ستدار و هه ولی پر له کوشش.

پاشان هه لدیت له وه لامدانه وه ی بانگه ری ته مه لێ به لای بانگه ری کار و به کلابونه وه و سووریون و کوششی سه رومر.

سووریون و پیداهگری و لیبران ((الجد)) لێره دا بریتیه له راستیتی کار و کرده وه و پاککردنه وه یان له خه وش و خه لته ی خاوبونه وه و ساردبونه وه، هه روه ها دوورخستنه وه یان له به لێنی دواخستن و خه مساردی، هه موو نه مانه له ژیر وشه ی دواتر، پاشان، له وانه یه، بۆی هه یه (سین، سوف، عسی، لعل) دایه، که زیانبه خشته رین شتن بۆ به نده، نه وانه دره ختیکن به ره که یان بریتیه له زیانومه ندی و په شیمانی.

جیاوازی نیتوان سووریون و لیبران (الجد والعزم): لیبران بریتیه له راستیتی ویست و کۆکردنه وه ی، سووریونیش بریتیه له راستیتی کردار و به ختکردنی تیکۆشان تیایدا، خودای موته عال فه رمانی کردوه فه رمانه کانی به لیبران و سووریونه وه وه ربگیریت ﴿ خُدُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ ﴾ البقرة: ۶۳ ﴿ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ ﴾ الأعراف: ۱۴۵ ﴿ يٰبِعْ حَيْثُ خُذْتَ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ ﴾ مریم: ۱۲، واته به سووریون و کوشش و لیبرانه وه، نه ک وه ک که سیک نه وه ی فه رمانی پیکراوه به دلراوکی و خاوی و ساردیه وه ده ستی بۆ ده بات.

پاشان به نده له ته سکی ده روونی هه لدیت له خه م و په ژاره و دلته نگی و ترسه وه که له م ژبانی دونه یه دا روویه پرووی ده بیته وه له خودی خۆیه وه، یان له ده ره وه ی خۆیه وه که په یوه ندی به به رژه وه ندی خۆیه وه هه یه یان به رژه وه ندی نه و که سانه ی په یوه نییان به وه وه هه یه، هه روه ها نه وه ی په یوه ندی به مال و دارایی و جه سه ته و خانه واده و دوژمنه که یه وه هه یه، به ته سکی ده روونی به هه موو نه وانه وه هه لدیت بۆ لای فراوانی و به رینی فه زای متمانه به خودا - تبارک و تعالی - و راستیتی پشتبه ستن به و و رجای باش

له لای به هۆى ئه و چاكانه ی له گه لى كردوووه و پيشبيني رجاكراو له لوتف و چاكه ی
خودا، باشتري ن قسه ی خواناسان ئه وه به كه ده لیت: هيج خه مي ك له گه ل خودادا بوونی
نبیه ﴿ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۝٢٠٠ وَرِزْقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ﴾ الطلاق: ۲ - ۳

ره ببعى كوپى خيشم ده لیت: ده رووی لیده كاته وه له هه موو ئه و شتانه ی له خه لكى
به رته سك بوونه ته وه، ئه بو العالیة ده لیت: ده روو له هه موو ته نگه لانییه ك، ئه مه ش
هه موو ته نگه لانییه كى دونیا و دواپۆژ ده گریته وه، هه روه ها هه موو به رته سكه یه كى
دونیا و دواپۆژ، خودا ئه وه ی له خه لكى به رته سك بووه ته وه و بووه به ته نگه لانییان
بۆ كه سانی خۆپاریز (المقی) ده یگۆریت به ده روو، هه سه ن ده فه رمویت: ده رچه به ك بۆ
ده رچوون له وه ی خودا نه ه ی لیتكردوووه ﴿ وَمَنْ يَتَّكِلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ﴾ الطلاق: ۳،
واته به سه بۆ كه سانیك متمانه یان به خودایه له كاتى به لا و ناخۆشى و
ته نگه لانییه كانی ژياندا، خودای به سه بۆ هه موو ئه و خه مانه ی داگیرى ده كات، وشه ی
"الحسب" واته به سییه تى، ﴿ حَسْبُنَا اللَّهُ ﴾. التوبة: ۵۹، واته خودامان به سه .

هه تا به نده گومانی باشى به خودا بیئت و رجاى باشى به و بیئت و له پشتبه ستنى به
خودا راست بكات، ئه وا هه رگیز خودا بته یوای ناكات، چونكه ئه و-سبحانه- خاوه ن
هيوكان له خۆى ره شبین ناكات، كارى خاوه ن كرداره كان به فیرۆ نادات، به "فراوانى"
مانای "متمانه" ی ده ربیرى، هه روه ها گومانی چاكه به به رینی و فراوانى، هيج شتیک
له دواى باوه ر به ئه ندازه ی متمانه به خودا و رجا به و و گومانی باش بردن به ئه و
سنگ والا و به رین ناكات.

❁ رووتبوونه وه

دوورتري ن هه له اتن بریتیه له ره سم و رووآله ت بۆ لای بنچینه و بنه ما، هه روه ها
هه له اتن له به شى خۆ بۆ لای رووتبوونه وه، خاوه نانی لیتپران له روشتنیان به ره و
خودا به ره سم و رووآله تى كار و كرده وه كان رازى نابن، به لكو خۆیان ده گه به ننه رۆح
و حه قیقه تى ئه و كاروكرده وانه، ئه م بپ و راده یه زه ندیقان و ریتگرانی فه وتاندوووه،
ئه وان كه زانییان رۆح و حه قیقه تى ئه و كار و كرده وانه پتویست و داواكراون، نه ك

وئەنە و سەبەر و رووالەتیان، وتیان: ئیمە خەمی خۆمان لەسەر مەرام و حەقیقەتی ئەو کاروکردهوانە کۆدەکەینەو و پێویستمان بە وئەنە و رووالەتیان نییە، بەلکو خەریکبوون بە رووالەتەو خەریکبوونە بە ھۆکارەو لە جینگە ئامانج، ھەرەوھا خەریکبوونە بە داواکراو بۆ دەرەوہی خۆی لە داواکراو لە خودی خۆیدا، ئەوہی ئەوانی رووبەپووی سەرلێشٹیوان کردەوہ بینینی خەلکانی وەستاو لەسەر وئەنە و رووالەتی کار و کردەوہکان بوو، بەبێ رەچاوکردنی حەقیقەت و مەبەست و رۆحی کاروکردهوہکان، نەفسی خۆیان وا ھاتە پێش چاوەکە لە نەفسی ئەوانە بالاتر بیت، ھەرەوھا لێپرانیان لە لێپراننی ئەوان زۆرتر و زیاتر بیت، پێیان وابوو ئەوان بە کرۆکەوہ خەریکن و ئەوانی تریش بە توێکڵەوہ، لە کەمتەرخەمی ئەوان و دەستدریژی ئەمان پەخستەن و وزلێپێنان سەری ھەلدا.

پوختەکە: ئەوانە نەیتنی و مەبەست و حەقیقەتی کار و کردەوہکانیان پەخستووہ، ئەوانە وئەنە و رووالەتیان پەخستووہ و واگومان دەبەن دەگەنە حەقیقەتی ئەو کار و کردەوانە، بەبێ وئەنە و رووالەت، نەیانتوانی بگەنە ھیچ شتێک جگە لە بیتاوەپی و زەندەقە، ئەوہی پێغەمبەراننی بۆ رەوانە کرابوو نەرییان کرد و ملپێچییان نیشان دا، ئەوانە بیتاوەپ و دووپی و زەندیقن و کەمتەرخەم و ناتەواون، بەلام ئەوانەیی بە رووالەت و بە ناوەرۆک ھەلدەستن وادەبینن فەرمان رووی لە دل کردبیت بەر لە ئەندامەکانیان، لەسەر دل جۆرە بەندایەتیەک پێویستە وەک چۆن لەسەر ئەندامەکان پێویستە، ھەرەوھا پەخستنی بەندایەتی دل وەک پەخستنی بەندایەتی ئەندامەکان وایە، ئەوانە تاییبەتەکانن لە ئەھلی باوەر و ئەھلی زانست و عیرفان، ئەوانەیی ھەلھاتنەکەیان بۆ لای خودا تەواو دەکەن بە راکردن لە بەشی دەرەوہ بە جیاوازی پلەکانییەوہ، ھەلدین بۆ لای رووتبوونەوہ، ئەو بەشانەیی نەفس تەنھا ئەوانە دەیزانن گرنگی بە ناسینی خودا و مورادی دەدەن، ھەرەوھا گرنگی بە مافی خودا لەسەر بەندەکەیی و ناسینی دەرەوہ و کردار و ئافاقەکانیان، لەوانەیی داوای گەورە و مەزنی عابیدان لەلای دەستەپەکی تر لە خوداناسان بە بەشی نەفس تەماشای بکریت، داوای لێبوردن لە خودا بکەن و لێی ھەلپێن بۆ لای خودا، وای دەبینن بووہ بە پەردە لەنتوان ئەوان و داواکەیاندا (کە خودایە).

به شی نه فس: بریتیه له شتگه لیک جگه له مه بهستی ئایینی خودا له تو، هرچیبه ک بیت، نه مه ش به شی حرام و مه گروه و موباح و موسته حاب ده گرتیه وه، جگه له وانه له لای خودا خۆشه ویستره، نه مه جیانا کرتیه وه مه گه ر که سه که له مه قامی زانستی قول و ریشه داردا بیت به خودا و فرمانی خودا، هر وه ها زاست به نه فس و دۆخ و سیفاتی. لیره دا به شی نه فس له ماف جیاده بیتیه وه، له به شی نه فس هه لایت بۆ رووتبوونه وه، زۆریه ی خه لکی نه مه یان بۆ شیوا نییه، چونکه خودا به به شی ده روونی خۆیانه وه ده په رستن و به پیتی ویست و مه رامی خۆیان به ندایه تی ده که ن.

به گورتی: خاوه نی نه م رووتبوونه وه یه: به شتیک له خودا وه قه ناعه ت ناکات و سوکنایی بۆ نایه ت جگه له به شی خودا خۆی، دلخۆش ناییت به هیچ شتیک له خوار خودا وه، بۆ هیچ شتیک خه م ناخوات له دهستی چووبیت جگه له خودا، به پله یه کی بالا بینیا ز ناییت با لای خۆی و خه لکی مه زن بیت، نه و ته نها به خودا وه له شته کانی تر بینیا ز ده بیت، هه ژاریه که ی ته نها بۆ لای خودایه، ته نها به ته بایی له گه ل ره زامه ندی خودا خۆش حال ده بیت، ته نها به له ده ستچوونی نه وه ی له لای خودا له دهستی چووه دلته نگ ده بیت، ته نها له له به رچا وکه وتنی خودا و سه ره لدانی په رده له نیوان نه و خودادا ده ترسیت، هه موو بوونی به خودا وه یه، هه موو بوونی بۆ خودا و له گه ل خودایه، رویشتنی به هه میشه یی بۆ لای خودایه، زانستی بۆ بالا کراوه و خۆی بۆ یه کلا کردۆته وه، داوا کراوه که ی له به شی نه فس رووتکردۆته وه و کاری بۆ ده کات، به شی نه فس بانگی ده کات: وه ره بۆ لام، نه ویش ده لایت: من نه و که سه م ده ویت که به دهستم هینا هه موو شتیک به ده ست ده هینم، گه ر له دهستم ده ریچیت هه موو شتیکم له ده ست ده رچووه، نه و له گه ل خودا دایه و له دروستکراوه کانی رووتبووه ته وه، له گه ل خه لکیدایه و له به شی نه فسی پاکبووه ته وه، له گه ل فه رماندایه و دابراوه له به شی نه فسیک مملانی له گه ل فه رماندا ده کات، به لام نه و به شه ی یارمه تی رابه پاندنی فه رمان ده دات: نه وه ده ست بۆ بردنی له پله و پایه داینا به زینیت و له به ر چاوی په روه ردگاری به رنابیتیه وه.

ئەم بابەتە بابەتتە كە مەندى لە شىخان تىيادا بە ھەلەداچوون، وا گومان دەبەن
ويستى بەشى نەفس ناتەواويىە لە ويستدا.

بەدواداچوون و راستىتى ئەمە: ئەوہىە كە دوو جۆر بەشى نەفس ھەيە: بەشىك
مەملانى دەكات لەگەل فەرمانى خودادا، لەگەل بەشىك پىشتىوانى لە فەرمانى خودا
دەكات و دەبىتە ھۆى جىبەجى كوردنى، يەكەمیان زەمكراوہ و دووہمیان مەدحكراوہ،
دەستبردن بۆ دووہم لە كەمالى بەندايەتییە، ئەم دووہمەيان رەنگىكى ترە و ئەوہى
يەكەمیان رەنگىكى تر.

(۱۱) منزلة السماع

مهنزلهی بیستن

له مهنزله کانی ((ایک نعد وایک نستعین)) مهنزلهی "بیستن" ه.

وشه‌ی بیستن (السماع) ناوی چاوگه وهک وشه‌ی "النبات"، خودای موته‌عال له کتیبه‌که‌یدا فه‌رمانی پیکردوه و مه‌دح و سه‌نای شه‌لی بیستنی کردوه ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا﴾ المائدة: ۱۰۸ ﴿وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا﴾ التغابن: ۱۶ ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَمَعُوا وَأَنْظَرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ﴾ النساء: ۴۶ ﴿فَبَشِّرْ عِبَادَ ﴿۱۷﴾ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿۱۸﴾﴾ الزمر: ۱۷ - ۱۸ ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا ﴿۲۴﴾﴾ الأعراف: ۲۰۴ ﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَی الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ تَفِئُضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾ المائدة: ۸۳

بی بیستن له خوداوه و بیستن له‌وانه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر زانینی خیر تیا‌ی‌اندا، نه‌بوونی بیستنی کرد به به‌لگه له‌سه‌ر نه‌بوونی خیر له‌واندا ﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿۲۳﴾﴾ الأنفال: ۲۳

هه‌والی ده‌رباره‌ی دوژمنه‌کانی راگه‌یاندا: نه‌وانه کوچیان له بیستن کردوه و نه‌هی لیده‌کن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَافِرُ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ فصلت: ۲۶.

بیستن په‌یامنی‌ری باوه‌په بو‌ناو‌دل، بانگه‌ری دل و ماموستایه‌تی، له زور شوینی فورئاندا ده‌فه‌رمویت ﴿أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿۳۶﴾﴾ السجدة: ۲۶ ﴿أَفَلَمْ يَرَوْا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿۴۱﴾﴾ الحج: ۴۶

بیستن بنچینه‌ی ژیرییه و نه‌و باوه‌په‌یه له‌سه‌ری دامه‌زراوه، بیستن ده‌بیته‌ پېشه‌نگ و هاو‌دهم و وه‌زیری باوه‌پ، به‌لام هه‌موو شکو و گه‌وره‌یی بو بیستنه، به‌یه‌کداکیشانی خه‌لکی و جیا‌وازییان به‌هوی بیستن و بو بیستن ده‌گه‌ریتته‌وه، کومه‌لئیک به‌هوی‌وه رو‌به‌پووی هه‌له بوونه‌ته‌وه.

حەقىقەتى بىيستن: ئاگادار كوردنەوھى دلە به مانا بىيستراوھەكان، و بزواندى بە و مانانە لە پورى داوا و ھەلھاتن و خۆشويستن و رقلېبونەوھ، ئەو كەسە يە ھەموو كەسەك دەداتە بەر بۆ نىشتمان و ئەو شوپنەى ھۆگرى بووھ.

خاوەنى بىيستن ھەيانە: بە سروشت و دەروون و حەزى خۆى گوئدە گرئت، ئەمە بەشى ئەو كەسە يە لە بىيستن، ئەوھى لەگەل حەز و سروشتيدا تەبايە.

ھەيانە: بە حال و باوھر و مەعرفە و ژىرى خۆى گوئدە گرئت، ئەم كەسە لە بىيستراو سوودمەند دەبئت بە پئى نامادەيى و ھىز و جۆرى بىيستراوھەكە.

ھەيانە: بە خوداوە گوئدە گرئت، بە غەيرى خوداوە گوئنا گرئت، وەك لە فەرموودە قودسىيە سەحىحەكە دا ھاتووە ((لېي يسمع وبي ييصر)) - بە من گوئدە گرئت و بە من دەبىنئت، ئەمەيان بالاترین بىيستنە و لە ھەمويان دروستترە.

قەسە كوردن لەسەر بىيستن بە مەدح و بە زەم پئويستى بە ناسىنى وئنەى بىيستراوھەكە ھەيە، ھەروھە ناسىنى حەقىقەت و ھۆيەكەى و پالئەرەكە و بەر بوم و ئامانجەكەى، بەم سى بەشە كارى "بىيستن" سەرنووس دەبئت و بەسوودى لە بئسوود و حەقى لە باتل و مەدحكراوى لە زەمكراو جىادەبئتەوھ.

بىيستراو سى جۆرە:

يەكەم: بىيستراوئىك خودا و پئغەمبەرى خودا (ﷺ) خۆشيان دەوئت و پئى رازىن، فەرمىانى پئىكردووە بە بەندەكانى، مەدح و سەناى ئەھلەكەى كرددووە و لئىيان رازى بووھ بەو بىيستنە.

دووھەم: بىيستراوئىك خودا پئى ناخۆشە و بە ناپەسەندى دەزانئت و نەھى لئىكردووە، ھەر بەو جۆرە مەدحى ئەوانەى كرددووە كە گوئى بۆ ناگرن و پشتى تئدەكەن.

سئىيەم: بىيستراوئىكى موباحى مۆلەت پئدراو، نە خۆشى دەوئت و نە رقى لئىتەتى، نە خاوەنەكەى مەدحكراوھە و نە زەمكراوھە، ئەمەيان حوكمەكەى وەك حوكمى ھەموو موباحەكانى تر وايە: لە سەبىركراوھەكان و بۆنكراوھەكان و چئزكراوھەكان و لەبەركراوھە موباحەكان. ھەر كەس ئەم جۆرى سئىيەمەى حەرام كرددووە ئەوھ شتئىكى لەسەر خودا وتووھ كە نايزانئت و نەيزانىوھ، شتئىكى حەرام كرددووە كە خودا بە حەلال دايناوھ، ھەر كەسئىش كرددوويەتى بە بەشئىك لە ئايىن و وەك كارئىكى چاكە بۆ نزيكبوونەوھ لە خودا

ته‌ماشای ده‌کات نه‌وه درۆی به دهم خوداوه کردووه و نایبئیکی ته‌شریح کردووه خودا مۆله‌تی پینه‌داوه، له‌و کاره‌یدا هاوشیوه‌ی هاوه‌لدانه‌رانه.

❁ بیستنی ئیمانیانه

جۆری په‌که‌م: نه‌و جۆره بیستنه‌یه که خودا له کتیبه‌که‌یدا مه‌دحی کردووه و فه‌رمانی پیکردووه و سه‌نای خاوه‌نی نه‌و جۆره بیستنه‌ی کردووه و زهمی پشته‌لکرانی کردووه و نه‌فهرتی لیکردوون و له‌خوار نازه‌له‌وه دایناون، نه‌وانه‌ش نه‌وانه‌ن له ناگردا ده‌لێن ﴿لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ ﴿١٠﴾ الملك: ١٠، نه‌و بیستنه بریتیه له بیستنی ئایه‌ته‌ خوینراوه‌کانی خودا که دایبه‌زاندووه بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)، نه‌م بیستنه بناغه‌ی باوه‌رپه و بینای باوه‌رپی له‌سه‌ر داده‌مه‌زیت، نه‌مه‌ش سی جۆره: په‌که‌م، بیستنی په‌بیردن: به‌هه‌ستی گوئ (بیستن)، له‌ویوه بیستنی تیگه‌یشتن و ژنه‌وتن، بیستنی تیگه‌یشتن و وه‌لامدانه‌وه و قبول کردن، سییه‌م بریتیه له بیستنی قورئان.

بیستنی په‌بیردن: بریتیه له نه‌و ئایه‌ته‌ی که چیرۆکی ده‌سته‌یه له جینی باوه‌ردارمان بۆ باس ده‌کات ﴿إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ﴾ ﴿١﴾ الجن: ١ - ٢، هه‌روه‌ها ئایه‌تی ﴿يَقُولُونَ إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ﴿٣٠﴾ الأحقاف: ٣٠، نه‌مه بیستنی په‌بیردن که باوه‌رپه وه‌لامدانه‌وه‌ی له‌که‌له.

بیستنی تیگه‌یشتن: نه‌رێکراوه له‌وانه‌ی پشته‌لده‌که‌ن و بیتاگان، وه‌ک ﴿فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْكُفْرَانَ وَلَا تَسْمَعُ الْكُفْرَانَ﴾ ﴿٥٢﴾ الروم: ٥٢ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ ﴿٢٢﴾ فاطر: ٢٢

تایبه‌تکرده‌وه‌که لێره‌دا بۆ بیستنی تیگه‌یشتن و ژنه‌وتنه، نه‌گینا بیستنی گشتی که به‌لگه‌ی پی ده‌هینرته‌وه: تایبه‌ت کردنی تیدا نییه، وه‌ک ئایه‌تی ﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ ﴿٣٣﴾ الأنفال: ٢٣، واته: گه‌ر له‌و که‌سه بیتاوه‌رانه‌دا قبول کردن و ملکه‌چی بوونی هه‌بوایه نه‌وا خودا تیدده‌گه‌یانندن، نه‌گینا نه‌وان ته‌نها وه‌ک بیستنیکی په‌بیردن بیستوویانه، گه‌ر خودا تییان بگه‌یه‌نیت پشته‌لده‌که‌ن و خۆیانی لی لاده‌ده‌ن، گه‌ر تیشیان بگه‌یه‌نیت نه‌ ملکه‌چ ده‌بن و نه

سوود له و تیگه یشتنه ده بیین، چونکه له دلایندا بانگه گه ری پشته لکردن و خو لادان بونی هه به، که ریگه یان لی ده گریت سوود بیین له وهی ده بییستن.

بیستنی قبول و وه لامدانه وه: له و نایه ته پیروزه دا که به سه رهاتی به نده باوه پرداره کان باس ده کات، نه وان وتیان ﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ النور: ۵۱، نه مه یان بیستنی قبول و وه لامدانه وه به به ره مهینی گۆپرایه لیه.

راستییه که ی: نه و نایه ته هر سی جو ره که ی تیدییه، نه وان رایانگه یاند که په بیان به بیستراوه که بر دووه و تیگه یون و وه لامیان داوه ته وه.

له بیستنی قبول کردن نایه تی ﴿وَفِيكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ﴾ التوبة: ۴۷، واته قسه یان لی وهرده گریت و قبولی ده کات و وه لامیان ده داته وه.

مه به ست نه وه به که بیستنی نزیکان له خودا بریتییه له بیستنی قورئان به سی ناست: په بیردن و تیگه یشتن، و تیرامانی قول، و وه لامدانه وه، هر بیستنی که له قورئاندا خودا مه دح و سه نای خاوه نه که ی کردییت و فه رمانی به دوستانی کردییت له سه ری نه و بیستنه نه م جو ره به، که بریتییه له بیستنی نایات، نه ک بیستنی به ییت و بالوره، بیستنی قورئان، نه ک بیستنی جو ره له ی شه یتان، بیستنی په روه ردگاری زهوی و ناسمان، نه ک بیستنی چامه ی شاعیران، بیستنی رینوما ییه کان، نه ک بیستنی قه سیده دوورودریزه کان، بیستنی که لامی پیغه مبه ران، نه ک بیستنی گۆران بییژه هه رزه کاره کان.

نه م بیستنه هیژیکی راکیشهره که دلان راده کیشیت بو لای خودای زانا به جیهانی په نهان، هیژیکی روچه کان بو ولاتی ناسووده یی ده داته بهر، بزویته ریکه ویست و لیبران بو بالاترین مه قام و به رزترین پله به گه پر ده خات، بانگه ریکه بانگ بو باوه پر ده کات، ریگه نیشاندهری که قافله که به ره و ریگه ی به هه شت رینوما یی ده کات، بانگویژی که به یانیان و ئیواران بانگ له دلان ده کات له خودا وه "حي على الفلاح، حي على الفلاح"

هر که س نه م بیستنه ی هه بییت نه و هیچ کام له م کاره مه زنانه ی له ده ست ده رناچیت: رینوما یی به به لگه بو برینی پاساو و بیانوو، و بینینی روشنی په ند و نامۆزگاری، و یادکردنه وه بو مه عریفه، و بیرکردنه وه له به لگه و نیشانه، و به لگه له سهر پیگه یشتن و که مال، و به ره په رچدانه وه ی گومپرایی، رینوما یی نه وان ه ی سه ریان

لى دەشيويت، و چا و رۇشنىكىدە ئەوانەي كۆيىيۈن، و فەرمانكىردن بە بەرژە وەندى، و ئەيىكىردن لە زىانبەخش و شتى تىكىدەر، و ھىدايەت بۇ لاي نوور، و ھاتنە دەرەو لە تارىكى، و دەمكوتكىردنى ئارەزوو، و ھاندان بۇ خۇپارىزى، و رۇشنىبونەو ھى بىنن، و زىندەكى دل، و خۇراك و دەوا و شىفاي دەرۈن، و دەستگرتن بە پەتى رىزگارىيەو، و پەردەلادان لەسەر بابەتە لىل و تەمومزەكان، و رۇشنىكىردنەو ھى بورھان، و جىگىرېوونى ھەق، و پوچېوونەو ھى باتل.

ھەر كەس قورئانى بەسەردا خۇيئرايەو بە خۇي وا دابىئەت وەك ئەو ھى لە خوداوە بىيىستىت و گىتوگۇي پى بىكات، لە و كاتەدا ماناي بىستراو و لە تائىف و نەھىئىيەكان لەسەر دللى كەلەكە دەبن، ئەو ھى دەتەوئەت لە زانست و ھىكەت و رۇشنىبىنى و ھىدايەت، زىاتر خۇي ھاندەدات و سەفەر بۇ لاي ئامانجى بە مەبەستگىراو دەست پىدەكات بەھۇي ئەو بىيىستەي كراو بە وەسىلە بۇ لاي ئامانجەكە، ئەو ھى بىرىئىيە لە خوداي مۇتەعال، ئەو سبھالە- ئامانجى ھەموو داوايەكە ﴿ وَأَنْ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى ﴾ النجم: ۴۲، لەو دىويى خوداوە ئامانجىكى تر بوونى نىيە، لە خوار خوداوەش جىگەيەك بۇ ئارامى و جىگىرېوون بوونى نىيە، چا و بە غەيرى ئەو رۇشنى نابتەو، ھەرچى داواكراو لە خوار ئەو ھى سىبەرىكى سىراو و تىاچووە، و خەيالىكى گوزەركردووە، با خاوەنەكەشى چىزى لى بىيىبىت، بەلام چىزىكى فرىودەرە.

❖ بىيىستنى زەمكراو و ناپەسەند

بىيىستنىكى تر كە خودا رقى لىيەتى و ناپەسەندە و مەدھى ئەو كەسانە دەكات كە پىشتى لى ھەلدەكەن بىرىئىيە لە بىيىستنى ھەموو ئەوانەي زىان بە دل و ئايىنى كەسەكە دەگەيەن، وەك بىيىستنى باتل بە ھەموو جۇرەكانىيەو، مەگەر بەرپەرچدانەو و پوچەلكردنەو و پەند و وانە لە ئامىز بگىرەت، يان مەبەستى ئەو بىت بەھۇيەو دژەكەي بە باش بزائىت، چونكە دژ باشى و جوانى دژ دەرەدەخات، وەك وتراو:

وإذا سمعت إلى حديثك زادني حبا له سمعي حديث سواكا

(كە گويم لە قەسەي تۆ دەبىت بىيىستنىم خۇشەويستىم بۇ قەسەي كەسانى تر زىاد دەكات)

هەروەها بیستنى گالتە و گەپ كە مەدحى ئەوانە كراوه پشتى لى دەكەن ﴿ وَإِذَا سَكَمُوا بِاللَّغْوِ آعَرَضُوا عَنْهُ ﴾ القصص: ۵۵، هەروەها ئابەتى ﴿ وَإِذَا مَرَأُوا بِاللَّغْوِ مَرُوءًا كَرَامًا ﴾ ﴿۷۳﴾ الفرقان: ۷۲، محمد بن حەنەفییە دەلیت: "لغو" بریتییه له گۆرانى، حەسەن و كەسانى تریش دەلێن: ریز له خۆتان بگرن بە گوئى لى نەگرتنى.

ئىبن مەسعود دەفەرموئیت: ((گۆرانى دوو پووئى له دلدا دروست دەكات وهك چۆن ئاوپاقلە دەپوئینیت))، ئەمە قسەى كەسێكە بە ئاگایە لە كاریگەرى گۆرانى و بە رۆبوومەكەى، ئەوانەى دەقیان پێوه گرتووه دلایان نیفاقی تیا دەپوئیت بەبى ئەوهى بەخۆى بزانیت، گەر حەقیقەتى دوو پووئى و دەرنەنجامەكەى بزانیبایە لە دلای خۆیدا دەبیینی، چونكە هەرگیز لە دلای كەسێكدا خۆشەویستى گۆرانى و خۆشەویستى قورئان جێى نابیتەوه، یەكێکیان ئەویتریان لە دلدا دەردەكات، ئیمە و كەسانى تریش قورسى و گرانى قورئانمان لەسەر ئەهلى گۆرانى بینیوه، هەروەها بیزارى ئەوان لە قورئان و هاواریان لەو كەسانەى قورئان درێژ دەكەنەوه، هەروەها سوود نەبینینیان لە خۆبندنەوهى قورئان، قورئان نایبزوئینی و چێژى لى نابینی و پێى ناگەشیتەوه و بەهۆیه وه هاننادریت بۆ كاری چاكە.

تقیده باوامر ونواهي	نقل الكتاب عليهم لما رأوا
إطلاقه في اللهو دون مناهي	وعليهم خف الغنا لما رأوا
وجنى عليه ومله إلا هي	يا فرقة ما ضر دين محمد
زجرا وتخويفا بفعل مناهي	سعموا له رعدا وبرقا إذ حوى
شهواتها يا ويحها المتناهي	ورأوه أعظم قاطع للنفس عن
فلأجل ذاك غدا عظيم الجاه	وأتى السماع موافقا أغراضها

له سەرسوڕهینه رترین سەرسوڕهینه كان: بەلگە هینانەوه لەسەر ئەوهى گوئیگرتن له گۆرانى موباحە، چونكە لای سەروشتى مرؤف بە تامە و نەفس چێژى لى دەبیینی بە بیستنى ئاسوودە دەبییت، منداڵ بە دەنگى خۆش ئارام دەبییتەوه، و شتر لە ئازارى رۆیشتن و لەژێر كۆلى قورسدا بە گۆرانى دەى دەى (الحداء) ئازار و ماندووبونى دەپوئیتەوه، هەروەها دەنگى خۆش نیعمەتیکە لە خوداوه و زیادهیهكە خودا بە هەندى مرؤفى دەبەخشیت، هەروەها خودا زەمى دەنگى

ناسازاي كردوه **﴿إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْمَعِيرِ﴾** لقمان: ۱۹، ھەروھە خودا
 ھەسفى نىعمەتەكانى ئەھلى بەھەشت دەكەت و دەفەرموئەت **﴿فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ
 يُخْبَرُونَ﴾** الروم: ۱۵، ئەوھش برىتیبە لە بیستنى دەنگى خوش، چۆن دەبیت
 دەنگى خوش ھەرام بیت و لە بەھەشتدا بوونى ھەبیت، خودا گوئى بۆ شتیک ناگرت و ھە
 گوئگرتنى بۆ پىغەمبەرىكى دەنگ خوش، بە دەنگى خوش قورئان دەخوئینت، ھەروھە
 پىغەمبەر گوئى بۆ خوئیندى قورئانى ئەبو موسای ئەشعەرى گرتووه، مەدح و سەناى
 دەنگ خوشیھەكەى كردوه و فەرموویەتى **﴿لقد أوتي هذا زمارا من زمائر آل داود﴾**،
 ئەبو موسا پئى فەرموو **﴿گەر دەمزانى گوئت بۆ گرتووم خوئیندى قورئانەكەم بە دەنگى
 خوش جوان دەكرد﴾** "حبرتە" واتە جوانم دەكرد و دەمپازانداووه، ھەروھە پىغەمبەر
 دەفەرموئەت **﴿قورئان بە دەنگى خوشتان پرازیننەوھ﴾**

ھەروھە فەرموودەى **﴿ليس منا من لم يغن بالقرآن﴾** - لە ئیمە نىبە ھەر كەس بە دەنگى
 خوش قورئان نەخوئینت - دروست ئەوھەكە: لە "التغنى" ھوھاتووه بە مانای
 دەنگ خوش كردن، بەم مانایە ئىمام ئەحمەد - خودا رەھمى پىبكات - لىكیداوھتەوھ،
 دەفەرموئەت: "بھسە بصوتە ما استطاع" - بە دەنگى چەند بتوانیت خوئیندى قورئانەكە
 خوش دەكەت - .

ھەروھە بەلگە بەوھ دەھیننەوھ كە پىغەمبەر **﴿ﷺ﴾** رازیبووھ بەوھى عائشە گوئى لە
 گۆرانى دوو ئافرەتە گۆرانىبېژەكە بگرت و بە ئەبو بەكرى فەرموو **﴿وازيان لى بهيتە
 ھەر گەل و نەتەوھەك جەژنى خۆى ھەيە، ئەمەش جەژنى ئیمەيە ئەھلى ئىسلام﴾**
 ھەروھە پىغەمبەر لە شایى و زەماوھندا مۆلەتى داوھ گۆرانى بوتريت و ناوى ناوھ
 "لەھو"، پىغەمبەر **﴿ﷺ﴾** گوئى لە گۆرانى "دەى دەى" بۆ وشتر بووھ و رىگەى
 پىداوھ، گوئى لە ئەنەس و ھەندى لە ھاوھلان بوو ھۆنراوھیان بە دەنگەوھ
 دەخوئیندوھ لە ھەلكەندنى خەندەقدا:

نحن الذين بايعوا محمدا   على الجهاد ما بقينا أبدا

پىغەمبەر **﴿ﷺ﴾** رۆيشتە ناوھكە ھۆنراوھبىزىك ھۆنراوھەكى عەبدولای كورپى
 رەواھەى بە دەنگەوھ بۆ دەوت، ھەروھە لە كاتى دەرچوون لە خەبەر كەستىك بە
 دەنگەوھ دەخوئیند و دەبوت:

والله لولا الله ما اهتدينا ولا تصدقنا ولا صلينا
فأنزلن سكينه علينا
إن الذين قد بفرأ علينا
ولمحن إن صيح بنا أتينا
ولا تصدقنا ولا صلينا
وثبت الأقدام إن لاقينا
إذا أرادوا فتنة أينا
وبالصياح عولوا علينا
ولمحن عن فضلك ما استطينا

پێغه مبهەر دوعای بۆ ئەو کەسە کرد هۆنراوەکەى خۆیندەوه .

گوێی له قەسیدە یەکی "کعب بن زهیر" بوو مۆلەتى دا بە دەنگەوه بخوینرتتەوه .
هەروەها "الأسود بن سریع" چەندین قەسیدەى کردووه بە نەشید و ستایشی
پەروەردگاری پێی کردووه .

له هۆنراوەکانى "أمیة بن أبی الصلت" نزیکەى سەد دێرە هۆنراوەى بە نەشید
وتۆتەوه .

هەر بەو جۆرە "الأعشى" شتیک له هۆنراوەى خۆى بەسەر دا خویندۆتەوه و گوێی بۆ
گرتووه .

هەر بەو جۆرە تەصدیقی هۆنراوەکەى "لبید" ی کردووه کە دەلێت:

((ألا كل شيء ما خلا الله باطل))

دوعای بۆ "حسان" کرد کە ((خودا بە رۆحی قدس پشتیوانی بکات، لەبەر ئەوهى
بەرگری له پێغه مبهەر دەکرد))

پێغه مبهەر (ﷺ) هۆنراوەکانى "حسان" ی پێی خۆش بوو، پێی فەرموو ((هێرش بکە
سەریان، رۆحی قودوست لەگەڵه))

هەروەها ئیبن عمر رێگەى پێداوه، هەر بەو جۆرە عەبدولای کورپى جەعفەر و ئەهلئى
مەدینە .

هەروەها کۆدەنگى هەیه لەسەر ئەوهى گوێگرتن له دەنگى خۆشى باندە موباحە،
دەنگى خۆشى نادەمى لەپێشترە بە موباح بوون، یان پێی یەكسانە .

هەروەها گوێگرتن رۆح و دلئى گوێگرە کە دەداتە بەر بۆ لای خۆشەویستەکەى، گەر
خۆشەویستە کە حەرام بوو ئەوا گوێگرتن دەبێتە یارمەتیدەر بۆ حەرام، گەر موباح بوو

ئەوا گويىگرتن دەبىتتە موباح، گەر خۆشەويستىيەكەي رەھمانى بىت ئەوا گويىگرتن دەبىتتە كارى چاكە و نزيكبوونەو لە خودا، چونكە خۆشەويستى رەھمانى دەبزوئىتى و بەھىزى دەكات و دەبھورزىنىت.

ھەرھە چىزىردن بە گويى بە بىستى دەنگى خۆش ھەرھە چىزىردن وايە بە چاۋ لە بىنىنى دىمەنى جوان، و بۆنكردى بۆنى دلرپىن و تامى خۆش، گەر ئەو ھەرھە رام بىت ھەمو ئەو پەبىپىراوانە ھەرھە رام دەبن.

وھلامى ھەمو ئەم قسانە:

ئەم قسانە خۆ دىزىنەو ھەم لادانە لە مەبەستەكە، پىچلىدانە لە شوئىنى مەملانى، دەستگرتنە بە شتىكەو ھەم بە ھىچ شتىكەو نەبەستراوئە، ئەو ھەم كە شتىك ھەستەكان چىزى لى بىنىن و تەبابىت لەگە ئايان نايىتە بەلگەي موباح بوون و ھەرھە كردن و كەراھەت و پىويست بوون، ئەو چىزە پىنچ ئەھكامەكە دەبىگرتتەو، لەوانە بە ھەرھە رام بىت، يان واجب، يان مەكروھ، يان موستەھەب، يان موباح بىت، چۆن كە سىك چىزى گويىگرتن دەكاتە بەلگەي موباحبوون گەر مەرجى بەلگە و شوئىنى بەلگە ھىنانەو بەزىنىت و بناسىت؟

ئەم كەسە ھەم ئەو كەسە وايە زىنا ھەلال بەكات بە بەلگەي ئەو ھەم كەسى زىناكەر چىزى لى دەبىنىت، ھەرھە بلتت چىزەكەي سىروشتى تەندروستى مۇؤ رەدى ناكاتەو، ئايا بوونى چىز و تەبابى و گونجان دەكرىتە بەلگە لەسەر ھەلال بوونى چىز لىو رەگىراوئەكە؟ ئايا زۆرىيە ھەرھە رامكراوئەكان خالىن لە چىز؟ ئايا دەنگى ئامىرە مۇسقىيەكان ناخۆش كە لە ھەرھە مۇودەي سەھىحەو لە پىنچەمبەرھەو ھەرھە رامبوونىيان راگەبەنراوئە، و لە ئومەتەكەيدا كەسانىك پەيدا دەبن ھەلال ئايان دەكەن، ھەرھە ھەم ھەلى زانست كۆدەنگىيان ھەم بەلگە لەسەر ھەرھە رامبوونى ھەندى لە ئامىرە مۇسقىيەكان، جەھورى زانايانىش دەلئىن: سەرپايان ھەرھە رامن مەگەر بەككىيان كە گويى چىزى لى دەبىنىت، ئايا چىز بىنىنى و شتر و مندا لە دەنگى خۆش دەكرىتە بەلگەي ھەرھە رام كەي لە موباح و ھەرھە رام؟

لەمەش ھەم جايىتر: بەلگە ھىناوئە لەسەر موباح بوون بەو ھەم خودا دەنگى خۆشى خولقاندوئە و نىعمەتلىكى زىادەيە و بە كەسەكەي داوھ.

دەوتریت: دیمەنى ئەفسوناوی جوانە، ئایا نەعمەتێکی زیادە نییە و خودا دروستکەری نییە و جوانی پێ نەبەخشێوه؟ ئایا ئەو ئەکریتە بەلگەى ئەوەى خۆشى لى ببینیت و بە رەهایى چێزى لى ببینیت؟

ئایا ئەمە چیتەرە جگە لە مەزەبى موباحکردن؟

لەمەش عەجایبتر: بەلگەهێنانەوه بۆ موباحبوونی گۆرانی بە گۆنگرتنى ئەهلى بەهەشت، ئەوێش وەك ئەوێش وایە ئارەق حەلال بکرت چونکە ئەهلى بەهەشت دەپۆشێوه، هەرۆهە پۆشاکى ئاورشم حەلال بکرت چونکە ئەهلى بەهەشت دەپۆشن، هەرۆهە حەلال کردنى قاپ و قاجاغى زێر و خۆرازانەوه بە ئالتوون بۆ پیاوان، چونکە ئەوانە لە بەهەشتدا جێگیرن و یەکیکن لە نەعمەتەکان.

ئەو قەسیدانەى کە مەدحى خوا و پێغەمبەر و نایینەکەى و کتیبەکەى پیکراون، هەرۆهە هێرشیان پیکراوه تە سەر دوزمن ئەوانە تاكو ئیستا موسلمانان دەیانگێرێوه و گۆریان لى دەگرن و باسى لەسەر دەکەن، ئەوانە ئەو قەسیدانەن کە پێغەمبەر و هاوێلان گۆریان لى بووه و کەسەکە لەسەرى پاداشتى وەرگرتووه، هەرۆهە هانى "حسان" ی داوه لەسەریان، ئەوانە بوون گۆنگرانی شەیتانى فریویان پێخوارد و وتیان: ئەوانە کۆمەلێک قەسیدە بوون ئێمە گۆی بۆ کۆمەلێک قەسیدەى تر دەگرن، بۆیە بۆ ئەمانەش دیسان بەلێ و دروستە گۆی بۆ گرتنیان، ئەمە وەك ئەوێش وایە هەرچى قەسە بێت حەلال بکرت، بەلام: سوننە قەسە، و بیدعە قەسە، و تەسبیح قەسە، و غەیبەت قەسە، و دوعا قەسە، و تۆمەتیش قەسە.

هاوشێوەى ئەمە: ئەوێش کە پێغەمبەر(ﷺ) بە باشى بینێوه لە دەنگى خۆش بۆ خۆپێدنى قورئان و گۆی بۆ گرتنى و مۆلەت پێدانى، هەرۆهە خۆشویستنى خودا بۆ ئەو دەنگە خۆشە.

ئەم بەباش زانینەیان گواستۆتەوه بۆ بەباش زانینی دەنگى ئافرەتان بە گۆرانی تیکەل بە موسیقا و سەیرکردنى ئافرەت، هەرۆهە باسى قەد و بالا و کەمەر و مەمک لە گۆرانیه کانیاندا، هەرۆهە وەسفى چاو و کارەکانى و لۆمەکردن و داواى بەزەبى و تامەزێویون و نیکەرانى و دووری لەیەکتر و ئەوێش بەم جۆگە لەیەدا گۆزەر دەکات، کە لە خواردنەوهى ئارەق بۆ دل خراپترن، بەلکو بەیەکتر بەراورد ناکرین.

عه جایبتر له مه: به لگه هینانه وه بۆ موباح بوونی گوئیگرتن - به وهی باسماں کرد له باری کومه لایه تی - به گورانی دوو کچۆله بۆ ئافره تیکی منداڵ له روژیکی جهژن و خوشیدا که چند دپۆک له هۆنراوهی عه رهب و وه سفی نازایه تی و جهنگ و ئه خلایه به رز و به خشنده ی تیدا بووه، ئه وه له کوئی و ئه مه له کوئی؟

جیئی سه رسوپرمانه ئه وه فرموده یه گه رده ترین به لگه یه له سه ریان، ئه بو به کری صدیقی گه رده - خودای لی رازی بیئت - ئه وه گورانییه ی ناو نا ((مزمورا من مزامیر الشیطان))، پیغه مبه ریش دانی نا به و ناوانه دا و مۆله تی به و دوو کچۆله یه دا که نه گه یشتبوونه سنووری ته کلیف و خراپییه ک نییه له سه رووده که یان و گوئیگرتن لییان، نایا ئه مه ده کریته به لگه له سه ر موباح بوونی ئه وه ی ده یکن و ده یزانن له گوئیگرتنی ئه وه ی که شاراوه نییه، سبحان الله، چۆن ژیری و تیگه یشتن سه ریلێشیاوه؟

له هه موو ئه مانه عه جایبتر: به لگه هینانه وه له سه ر موباح بوونی به وه ی پیغه مبه ر بیستویه تی له نه شید که حق و یه کتا به رستی تیدا بووه، نایا هیچ که س هۆنراوه ی به ره هایه ی حه رام کردووه، وتنی هۆنراوه و گوئیگرتن لیی حه رام کراوه؟

عه جایبتر له وه به لگه هینانه وه له سه ر موباح بوونی به لگه ی موباح بوونی دهنگی خوشی بالنده، نایا ئه مه هه مان ره گه زی کیشانه و پیوانه نییه که ده یانوت ﴿إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا﴾ البقرة: ۲۷۵، باشه دهنگی بالنده له کوئی و دهنگ و سه دای ناسکان و جوانان و به زمی عود و مؤسیقا له کوئی؟

ئه وه ی کتبه رکیکه له حوکمی ئه وه بابه ته دا ساغ ده کاته وه ئه وه یه بزانیته کتبه رکی له سه ر حوکمی کارێک له کرده وه کان و حالێک له حالان و چیرێک له چیران، نایا دروسته یان نادروسته؟ حه قه یان باتله؟ پتویسته بگه رپینه وه بۆ به لگه ی قبوولکراو له لای خودا و به نده باوه رداره کانی، ئه وه ش بریتیه له وه حیه ی که کار و باره کانی به سه ردا والا ده کریته و ده پیوریین و هه لده سه نگینرین، ئه وه ی وه ی به پاکی دابنیت و قبوولی کرد و پارسه نگی پیدا و به دروستی زانی ئه وه قبوولکراوه، ئه وه ش که به باتل ته ماشای ده کات و ره دی ده داته وه پووچ و ره دکراوه یه، ئه وه ی له سه ر ئه م بنچینه یه زانست و سلوک و کرداری دانه مه زینیت له سه ر شتیک له ئایین نییه، با... با... به لکو له سه ر فیل و فریو وه ستاوه ﴿كُرِبَ بِقِعْرٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّيْتَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ مَرِيحٌ لِّلْعَالَمِينَ﴾ النور: ۲۹

ئەگەر سالیک یان کەسى لیکۆلەر حوکمی شتیکی لی ئالۆز بوو، موباحە یان حەرام؟
 با تەماشای مەفسەدە و بەرووبوومی مەفسەدە و دەرئەنجامە کەى بکات، گەر
 مەفسەدە یەکی تا پارسەنگی روونی تیدا بوو، ئەو ھەرگیز شاریع فەرمانی پی
 نەکردووە یان بە موباحی دانەناوہ، بە لکو زانستی بە حەرامبوونی لە شەرە کەیدا
 بپاوە تەوہ، بە تاییەت ئەگەر ریکە یەک بوو سەری لە توورە بوونی خودا و پیغە مەبرەوہ
 دەر دەچوو، یان لە نزیکەوہ بەو حەرامەى دەگە یاند و ھەئیدەنا و پەلکیشی دەکرد
 بۆی، ئەمە خاوەن بینینی روون گومانیان لە حەرامبوونی نییە، ئەى دەبی کە سیتیکی
 دانای شارەزا کە بە ئەندازەى سەرە دەرزییەک ئارەق لە لای حەرامە، چونکە
 سەردە کیشیت بۆ ئەو مەستییەى حەرامەکانی تری پی ئەنجام بدات، چون ئەوہى لە
 ئارەق خراپترە بۆ رووکردنە حەرامی تر بە موباحی دابنیت؟ گۆرانى وەک ئیبن
 مەسعود- خۆای لی رازی بیت- دەفەر مویت ((ھەئانە بۆ زینا))، خەلکی دەبینن:
 ھەر مندالتیک بە گۆرانییەوہ خەریک بیت پەرور دەوہى تیکدە چیت، ھەر ئافرەتیک
 پیئەوہ سەرقال بیت تووشی زینا دەبیت، گەنجیک پیئەوہ خەریک بیت تووشی ئەوہ و
 ئەوہ دەبیت، پیریک رووبە رووی ئەوہ و ئەوہ دەبیتەوہ، بینینی بەرچا و ئاشکرا
 پتیوستی بە بەلگە و بورھان نییە.

ئەگەر ھیچ شتیکی تر بوونی نەبیت بۆ بپاردان جگە لە چیژ وەرە با داواى بپاری
 چیژ بکەین لە کۆمە لیک شتدا کە من و تو نەری ناکەین، جگە لەو چیژانەى
 ئامازەمان پیکردن.

دل رووبە رووی دوو حالەت دەبیتەوہ: حالى دلتنەنگی و نیکەرانى بۆ لە دەستچوونی
 شتیک، لە گەل حالى خۆشى و سرور بۆ بە دەستھێنانى شتیک، بە پیئە ئەم دوو حالەتە
 دوو جۆر بەندایەتى لە سەرە.

بە پیئە حالەتى یە کەم: بەندایەتى رازیبوون بۆ پیشپەرەوان (السابقین) و بەندایەتى
 ئارامگرتن بۆ راستپەرەوان (أصحاب الیمین).

بە پیئە حالەتى دووہم: بەندایەتى شوکری لە سەرە، شوکرکارانیش دوو جۆرن:
 پیشپەرەوان و راستپەرەوان، نەفس و شەیتان بە گوئیگرتنى دوو دەنگى نە قامى و فاجیری
 لەو دوو جۆرە بەندایەتیە دل بیتاگا دەکەن، ئەو دەنگانە دەنگن بۆ شەیتان نەک بۆ

رەحمان: دەنگی لاواندەو و پیاوە لێدانی مردوو لە کاتی دلتەنگی و مەرگی ئازیزاندا، لەگەڵ دەنگی گۆرانی و بەزم و سەدا لە بەدەستەینانی شتی باش و کاتی خوشیدا، شەیتان ئەم دوو دەنگی لە جیگەیی ئەو دوو جۆرە بەندایەتییهی داناو. پێغەمبەر (ﷺ) ئاماژەیی بە خودی ئەم مانایە کردوووە لەو فەرموودەیی ئەنەس-خوای لێ رازی بێت- ریوایەتی کردوووە فەرموویەتی ((نەهیملیکراوە لە دوو دەنگی نەفامانەیی فاجیرانە: دەنگی واوەیلا لە کاتی ناخۆشیدا لەگەڵ دەنگی جووزە لە و گۆرانی لە کاتی نیعمەت و خوشیدا))

دەوای کەسی خاوەن ئەم حالەتە: پلە بە پلە بگۆزێتتەو بە بیستنی قورئان بە دەنگی خوش لەگەڵ وردبوونەووە لە تیگەیشتنی ماناکەیی، و کەم کەم تێپامان لە گوتارە کەیی، تا لە دایدا دەنگی بیستنی بەیت و بالۆرە نامینیت و پۆشاکیی خوشەویستی بیستنی ئایات دەکرێت بە بەر دایا، ئەو کاتە چیژ و خواردنەو و حال و وەجدی لە ناو قورئاندا دەبێت، ئەو کات لە ناخی خۆیدا دەزانیت: پێشتر لە سەر هیچ نەبوو و نمونە بە شیعری ئەو شاعیرە دەهینیتتەووە کە دەلێت:

و کنت أرى أن قد تناهى بي الهوى   إلى غاية ما فوقها لي مطلب
فلما تلاقينا وعانيت حسنها   تيقنت أنني إنما كنت ألب

نەریکەری لاواندەووە ئارامگرتنە و نەریکەری گۆرانی شوکرە، کاریکی ئاشکرایە لە ناییندا، هیچ کەس گومانێ لەو نەیبە مەگەر کەسیکی زۆر دوور لە زانست و باوەر، شوکر بریتییە لە سەرقالبوون بە گوێپرایەلی خوداوە، نەک بە دەنگیکیی نەفامانەیی فاجیرانەووە کە بریتییە لە شەیتان، هەر بەو جۆرە لاواندەووە دژی ئارامگرتنە، وەک عومەری کوپی خەتتاب -خوای لێ رازی بێت- لە سەر ئەو کەسەیی مردووی دەلاواندەووە- دەستی بە لێدانی کرد تا پرچی دەرکەوت- و فەرمووی: ((ئەو کەسە حورمەتی نییە، فەرمان بە لاواندەووە دەکات کە خودا نەهی لێ کردوووە، نەهی لە ئارامگرتن دەکات کە خودا فەرمانی پێکردوووە، زیندوو توشی فیتنە دەکات و مردوو نازار دەدات، فرمیسکەکانی دەفروشینت، نازاری شتی تر دەهینیتتە گریان))

لای هەمووان ئاشکرایە: فیتنەیی گۆیگرتن لە گۆرانی و موسیقا گەورەترە لە فیتنەیی گۆیگرتن لە لاواندەووە، ئەو هی ئێمە و کەسانی تریش بینومانە و بە ئەزمون

زانىومانە: ھەر گەل و ھۆز و نەتەوہىەك گۆرانى و ئامىرەكانى ژەنەن و لەھوى تىا
بلاوبىتتەوہ و پىيەوہ سەرقال بىن خودا دوژمىيان بەسەردا زال دەكات و تووشى
بەلاى گرانى و سياسالى و دەسەلاتدارى خراب دەبن.

ئەوان بە بەزم و گۆرانى ژيانى كار و پىر چالاكى و سووربوون و لىبىرانى خۇيان
و ەردەگىپن بۆ يارى و گالتە و گەپ و بەزمى شەوانە، ھەروہا ژيانى روشد و
كەماليان و ەردەگىپن بۆ نەفامى و سەرلىشىوان، لە ھىزەوہ بۆ لاوازى و سىستى،
ژيانى گۆرانى و بەزم و يارى رەگەزەكانى ھىزو چالاكى زانستى و كردارى لەبەرىەكتەر
ھەلدەوہ شىننىت كە سەركەوتن و ھىز و پىزى ئوممەتيان پىوہ بەستراوہ، ئەو كاتە
لەپووى پىشەسازى و ئابوورى و كشتوكال و سەربازىيەوہ لاواز دەبن، سەربارى
داپووخانى لەپووى ئەخلاقەوہ، و شايستەبوون بە نەفرەتى خودايى، ئەو كات
كاروبارەكانى لەبەرىەكتەر ھەلدەوہ شىن، چونكە دلى بىناگابوہ لە حەق لەناو ياسا و
رىسكانى خودا و ئايەت و ھىكەتەكانى، شوپىنى ئارەزووى خۆى كەوتوہ، ئەوہش
رووبەپووى ھەلدىرى سىستى و لاوازى كردۆتەوہ.

(۱۲) (منزلة الخوف)

مه نزله ی ترس

له مه نزله كانی ((ایک نعبد وایک لستعین)) مه نزله ی ترسه .

له به رزترین مه نزله كانی ریگه یه، به سوودترینبانه بؤ دل و له سه ره موو که سیک
 فه رزه، خودای موته عال ده فه رمویت ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۷﴾﴾ آل
 عمران: ۱۷۵، هه روه ها ده فه رمویت ﴿وَلِيِّنِي قَارَهُبُونَ ﴿۱۴۰﴾﴾ البقرة: ۴۰، هه روه ها
 ﴿فَلَا تَخْشَوْا الْنَّكَاسَ وَأَخْشَوْنَ﴾ المائدة: ۴۴، مه دح و سه نای نه هلی ترسی
 کردوه له کتیبه کهیدا و ده فه رمویت ﴿إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ تُشْفِقُونَ ﴿۱۳۷﴾ وَالَّذِينَ
 هُمْ شَائِبَتْ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۳۸﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿۱۳۹﴾ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتَاً وَقَلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ
 أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿۱۴۰﴾ أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْحَزَنِ هُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿۱۴۱﴾﴾ المؤمنون: ۵۷ -
 ۶۱، له مه سنه دی "الترمذی" له عائشه وه - خودا لئی رازی بیت - ده لیت: وتم ((نه ی
 پیغه مبه ری خودا، فه رموده ی خودا ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتَاً وَقَلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ﴾، نه وه نه و
 که سه یه که زینا ده کات و ئاره ق ده خواته وه و دزی ده کات؟ فه رموی: نه خیر
 که که ی صدیق، به لکو پیاویک نویژ ده کات و رقدوو ده گری و خیر و سه ده قه ده کات
 و ده ترسیت لئی قبول نه کریت))، چه سن ده فه رمویت: به گوپراه لئی - سویتند به
 خودا - کاریان کرد و کوششیان له و مهیدانه دا کرد، له گه ل نه وه شدا ترسان به
 پویاندا بدریته وه، باوه پدار ئیحسان و ترس کۆده کاته وه، به لام دوپوو خراپه و
 ناسایش کۆده کاته وه .

ترسی هه ستکردن (الوجل) و ترسی پیشبینی (الخوف) و ترسی زانین (الخشية) و ترسی
 شله ژان و له رزین (الرهبة) و ترسی به مه زانین (الهيبة) کومه لیک زاراه ی له یه کتر
 نزیکن، به لام هاوواتا (مترادف) نین له گه ل یه کتر، "أبو القاسم الجنید" ده فه رمویت:
 ترس بریتییه له پیشبینی سزا به تیپه ربوونی هه ناسه کان.

وتراوه: ترس شله ژان و جووله ی دل له یادکردنه وه ی نه وه ی لئی ده ترسیت.

وتراوه: ترس هیزی زانسته به تیپه ربوونی بریاره کان، نه مه هوی ترسه، نه ک خودی
 ترسه که .

وتراوه: ترس هه لهاتنی دله له هاتنی نهوهی لئی بیزاره له کاتی ههست پی کردنیدا.
 ترسی زانین (الخشیة) تاییه تره له ترسی پیشببینیکراو (الخوف) ترسی زانین بۆ زانایان و خوداناسانه، خودای موته عال دهفه رمویت ﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾ فاطر: ۲۸،
 نهو ترسه ترسیکه هاومله له گهل مه عریفه، پیغه مبه ر(ﷺ) دهفه رمویت ((إلي ألقاكم وأهدكم منه خشية))

ترسی پیشببینی بریتییه له جووله، ترسی زانین بریتییه له خوگرموله کردن و گرژبوون و له جووله که وتن، نهو که سهی دوژمن ده بینیت، یان لافاویتک، یاخود هاوشیوهی نه مانه دوو حاله تی بۆ هه یه:

یه که م: جووله بۆ هه لهاتن لئی که بریتییه له ترسی پیشببینی.

دووه م: له جووله که وتن و قه رارگرتن له شوینیکدا تاکو دوژمنه که یان لافاوه که نه یگاتی، نه مهش بریتییه له ترسی زانین، له م وشه یه وه (واته خشیة) ده وتریت "انخس الشيء" شته که چوه ناوی، له زمانی عه ره بییدا "المضاعف" پیتی زیاده له سه ر فرمان و "المعتل" - بوونی حرف العلة له ناو فرمانه که دا، برای یه کترن، هه روهک "تقضى البازي- بازه که به سه ریدا داباری (کو تاییه که ی "حرف العلة" یه) یان تقضض البازي (کو تاییه که ی پیتی زیاده یه)".

ترسی شله ژان (الرهبة) بریتییه له نهو په ری هه لهاتن له نهو شته ی لئی ده ترسیت، پیچه وانه ی وشه ی "الرغبة" یه که بریتییه له سه فه ری دل بۆ به دهسته تینانی نهو شته ی چه زی لیده کات.

له نیوان وشه ی "الهرب" و "الهرب" دا مونسه به هه یه له نیوان وشه که و مانا که دا، داتاشینی ناوه ند کو یان ده کاته وه که بریتییه له وه رگه پانی وشه که له سه ر مانا به کی کو که ره وه.

ترسی هه سترکردن و له رزین (الوجل): بریتییه له له رزینی دل و درز تی بوونی به هو ی یادکردنه وه ی نهو که سه ی که له ده سه لات و سزای ده ترسیت، یان به هو ی بینینییه وه.

ترسی به مه زانین (الهیة): بریتییه له ترسیکی هاومل له گهل به مه زانین و شکودانه پال، به زوری نه م جووره ترسه له گهل خو شه ویستی و ناسیندایه. شکومه ندی دانه پال: بریتییه له به مه زانین له گهل خو شه ویستی.

ترسى پېشېبىنى بۇ ھەموو باۋەردارانە بە گىشتى، بە پېيى زانست و مەعرفە ترسى پېشېبىنى و ترسى زانين زياد دەكات، ۋەك پېنغەمبەر (ﷺ) دەفەرموئيت ((من زانترين كەسى ئىۋەم بە خودا، لە ھەمووتان زياتر لىتى دەترسم))، لە رىۋايەتتىكىدا "خوفا" لە جىگەي "خشية" ھاتوۋە، ھەروھە دەفەرموئيت ((لو تعلمون ما اعلم، لضحكتم قليلا، ولبيكتك كثيرا، ولما تلذمت بالنساء على الفرش، وخرجتم إلى الصعدات تجارون إلى الله تعالى)) كەسى خاۋەن ترسى پېشېبىنى: پەنا دەبات بۇ ھەلھاتن و خۆگرتنەۋە، كەسى خاۋەن ترسى زانين: پەنا دەبات بۇ دەستگرتن بە زانستەۋە، نمونەي ئەو دوانە ۋەك نمونەي كەسىگە كە زانستى بە كارى پزىشكى نەبىت لەگەل پزىشكىكى شارەزا، بەكەمیان پەنا دەبات بۇ خۆپارىزى و ھەلھاتن لە نەخۆشى، پزىشكەكەش پەنا دەبات بۇ زانست بە دەرمان و چارەسەر.

ئەبو حفص دەلئيت: ترس قامچى خودايە، ۋىلبىۋانى دەرگانەي خۆي پى راست دەكاتەۋە.

دەلئيت: ترس چرايەكە لە دلدا، بەھۆيەۋە خىر و شەپى لە ناۋدا پى دەبىنرئيت، لە ھەر كەسىكە بترسيت لىتى ھەلدئيت، جگە لە خودا، ئەو كە لىتى دەترسيت بۇ لاي ھەلدئيت. كەسى ترساۋ لە پەرۋەردگارى ھەلدئيت بۇ لاي پەرۋەردگارى.

ئەبو سوليمان دەلئيت: ترس لە ھەر دلئيك جىابوۋيەۋە ۋىران دەبىت، ئىبراھىمى كورپى سوفيان دەلئيت: كە ترس لە دلدا نىشتەجى بوو شوئىنى شەھوات لە دلدا دەسوتئىت و دۇنياي لە دل دەدەكات، "ذو النون" دەلئيت: خەلكى لەسەر رىگەي بەرەو خودا چوونن تا ترسيان ھەبىت، كە ترسيان نەما رىگەيان لى بىر دەبىت.

ترس لە خۆيدا مەبەست نىيە، بەلكو بۇ شتى تر پىۋىستە، ھەر ۋەك ۋىستنى ھۆكار بۇ كەبىشتە نامانچ، بۆيە بە تىياچوونى ئەو شتى لىتى دەترسن ترس دەپەرەۋىتەۋە، ئەھلى بەھەشت ترس و دلئەنگىيان نىيە لەبەر ئەۋەي لە دۆزەخ رىزگارىيان بوۋە.

ترس ۋابەستەي كردارەكانى خودايە، و خۆشەۋىستى ۋابەستەي زات و سىفاتە، بۆيە خۆشەۋىستى باۋەرداران بۇ خودا زۆر زياد دەكات كاتىك دەچنە ناۋ بەھەشتەۋە، ترس دوايان ناكەۋىت، بۆيە مەنزىلەي خۆشەۋىستى و مەقامى بالاتر و بەرزترە لە مەنزىلەي ترس و مەقامى.

ترسى ستايشكراوى راستگو: ئەو ھەيە كە خاوەنەكەى لە حەرام بەدوور بگرت، گەر ئەو سنوورە بېزىتت ترسى ئەو ھەيە بېھيوانى و رەشبينى و دەستەئەژتۆبى بېتتە بەشى. ئەبو عثمان دەلئيت: راستگۆبى لە ترسدا برىتتېيە لە خۆگرتنەوہ لە ھەرچى گوناھ و تاوانى دەرەوہ و ناوہوہيە.

گويم لە "شيخ الإسلام ابن تيمية" بوو-قدس الله روحه- دەيفەرموو ((ترسى ستايشكراو ئەو ھەيە لە حەرامەكانى خودا راتبگرت))

خاوەنى كتیبى "المنازل" شىخى الھروى -رحمەتى خوداى لى بىت- دەفەرمويت: ((ترس برىتتېيە لە خۆدارنەين لە ئاسايش و ئارامى بە بىستنى ھەوال))

واتە: ھاقتە دەرەوہ لە ئارامى و ئاسايش بە ئامادەبوونى ئەو ھەيە خودا ھەوالى داوہ لە بەلئىن و ھەرپەشە.

دەفەرمويت ((سەرھەتاي ترس: برىتتېيە لە ترس لە سزادان، ئەمەش ئەو ترسەيە باوھەپى پى دادامەزىت، ئەو ترسەيە لە بەراست زانىنى ھەرپەشەكان و يادکردنەوہى خراپە و تاوان و بىرکردنەوہ لە سەرئەنجام لەدايك دەبىت))

ھەست و زانست پىشى ترس كەوتوون، ھەرگىز ترس دروست نابىت لە شتىك ھەست و زانستى پى نەبىت.

دوو وابەستەبوونى ھەيە: يەكەمیان: خودى ئەو شتەى لى دەسلەمىتەوہ و خۆى لى دەپارىزىت و ترسى روودانى ھەيە.

دووەم: ئەو ھۆ و رىگەيەى مرؤف دەگەيەنئتە ئەو شتە كە لى دەترسىت، بە ئەندازەى ھەست و زانستى بەو ھۆيەى دەگەيەنئت بەو سەرئەنجامە و بە ئەندازەى ھەست و زانىنى بە خودى ئەو شتەى لى دەترسىت كەسەكە ترسى زياد دەكات، گەر ھەستى بە يەكئك لەو دووانە كەمى كرد ئەوا بە ئەندازەى ئەو كەم كردنە ترسى كەم دەكات.

ھەر كەس باوھەپى وا نەبىت كە فلان ھۆ سەردەكئشئت بۆ فلان ھەرپەشە لە ھۆيەكەى ناترسىت، گەر كەسئك باوھەپى وابىت ئەو ھۆيە سەردەكئشئت بۆ فلان ھەرپەشە، بەلام بېرى ھەرپەشەكەى نەزانى وەكو پىوىست لى ناترسىت، گەر بېرى لىترساوہكەى زانى و دلئابوو لەو ھۆيە ئەو ھۆيە دەگەيەنئت بەو لىترساوہ (ئەو ھۆيە لى دەترسىت) ئەوا ترسى بۆ بەرھەم دىت.

ئەمە يە ماناى "لە بە راست زانىنى ھەر شە و يادى گوناھ و تاوانە كان لە داىك دەبىت". لە چاودىرى سەرئەنجام: زىادە ئامادە كوردنى ئەو شتەى لىتى دە ترسىت لە دلدا و دانانى لە پىش چاوى، بە جۆرىك لە بىرى نەكات، ئەو شتەى لىتى دە ترسىت-با زاناش بىت پىتى- بە لام لە بىر كوردنى و چاودىرى نە كوردنى لە نىوان دل و ترسدا ترسەكە ھەل دە گرەت، بۆيە ترس نىشانەى راستىتى باو ھەرە، كۆچ كوردنى لە دل نىشانەى كۆچ كوردنى باو ھەرە، خودا باشتر دە زانىت.

لە ترسى ستايشكراو: ترسى مەكرى خودا لە جارىبوونى ھەناسەدا كە ھەموو ئاگاھى داگىر دەكات، ترسىكى تىكەل بە شىرىنى.

دەيەوى بلىت: ئەو كەسەى بىدارى بۆ بە دەستھاتووه دوور لە بىئاگايى و ھەموو ھەناسەكانى داگىر كوردووه، ئەو ھى لا شىرىنە، ھىچ شتىك بە قەدەر ئامادە بوون لە بىدارىدا شىرىنتر نىيە، ئەو پىويستە لە مەكرى خودا بترسىت نەبادا ئەو ئامادە بوون و بىدارى و شىرىنەى لى و ھەرگىر تەو، زۆرن ئەوانەى لە خۆشترىن حالدا بوون و لىيان ھەرگىر تەو، لە باشترىن كردارەو ھەرگىر تەو بە ناشىرىنترىن كردار، واى لى ھاتووه ھەردو دەستى بە يەكتردا بگىشىت و بە راستى چەپى داگىر تەو، لە كاتىدا مانگى چوار دەى دەدرە وشايەو ھەل ناكاو روويە پووى گىران بوويەو و رویشتە ناو تارىكى و ھۆگرى ئەو بوو بە ھەشەت و ئامادە بوونى بوو بە بىزبوون و روو كوردنە خوداى بوو بە پشتە لگەردن و نىكبوونەو ھى گۆپا بە دوورى و تەبايى لە گەل خودا بوو بە جىابوونەو.

﴿ تەواوكارى ترس و رجا ﴾

دل لە رویشتنى بەرەو خودا ھەك بالئەدەيەك واى، خۆشەويستى برىتىيە لە سەرى بالئەدەكە، ترس و رجا برىتىن لە دوو بالاكەى، ھەر كات سەر و دوو بالاكە سەلامەت بن ئەوا بالئەدەيەكە بە باشى دەتوانىت بفرىت، ھەر كات سەرى لىكرايەو دەمرىت، ھەر بەو جۆرە گەر بالاكانى لە دەستدا روويە پووى راوچى دىرندە دەبىتەو، بە لام پىشەن پىيان باش بوو بەالى ترس بە ھىزتر بىت لە بەالى رجا، لە كاتى دەرچوون لە دونيا بەالى رجا بە ھىزتر بىت لە بەالى ترس، ئەمە رىگەى ئەبو سولەيمان و كەسانى ترە.

دەلئەت: پەيوستە ترس بە سەر دالدا زال بئەت، چونكە گەر رجا زال بوو بە سەرىدا تەككە چەت.

كەسانى تەرىش دەلئەت: كاملەتەين حال: بريتەيە لە ھاوسەنگ بوونى ترس و رجا و زال بوونى خۆشەويستى، خۆشەويستى ھۆكارى سوارىيە، رجا پەيشەرەوى دەكات و تەرسەش ئەوكە سەيە دەيداتە بەر، خوداش بە مەنەت و بە خەشندەيى كەسەكە دەگەيە نەتتە جەنگەي خۆي.

(۱۳) (منزلۃ الإسفاق)

مہنزلیہی خہ مخوری و بہزہیی

لہ مہنزلیہ کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) مہنزلیہی خہ مخوری و بہزہییہ .

خودای موتہ عال دہ فہ رمویت ﴿الَّذِينَ يَخْتَفُونَ مِنْهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿۶۹﴾﴾ ﴿الأنبياء: ۴۹﴾ ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۲۷﴾﴾ ﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي-
أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿۳۷﴾﴾ ﴿فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَدْنَا عَذَابَ السَّمُورِ ﴿۳۷﴾﴾ ﴿الطور: ۲۵ - ۲۷﴾

"خہ مخوری و بہزہیی" بریتیہیہ لہ نہرہ ترسیک، یان ترسیکی تیکال بہ بہزہیی لہ کہسی ترساوہوہ بؤئو کہسہی کہ لہ سہرئہ نجامی بریارہ کانی دہ ترسیت، نزیکی "خہ مخوری و بہزہیی" لہ "ترس" ہوہ وہک نزیکی "الرافة" وایہ لہ "الرحمة"، یہ کہ میان (الرافة) بریتیہیہ لہ بہ ہیترین و ناسکترین بہزہیی .

سہرہ تہی خہ مخوری و بہزہیی: بریتیہیہ لہ خہ مخوری و بہزہیی بؤ دہ روونی خو، نہ بادا سہ ربکاتہ ملیچی و گوینہ دان، یان پہلہ بکات و رووبکاتہ رنگہی نارہ زو و یاخیبون و ملنہ دان بہ بہ ندایہ تی، پاشان خہ مخوری و بہزہیی بؤ کارو کردہوہ چاکہ کانی نہ بادا بہرہ و تیاچون و پووجہ لبونہوہ بچن .

دہ ترسیت کردہوہ کانی ئو کردہوانہ بن خودای موتہ عال لہ بارہ یانہوہ دہ فہ رمویت ﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبًا مِّنْهُورًا ﴿۲۳﴾﴾ ﴿الفرقان: ۲۳﴾، ئووانہ بریتین لہ و کردارانہی بؤ خودا نہ کراون و لہ سہر فہرمانی ئو و سوننہ تی پیغہ مہرہ کہی ئہ نجام نہ دراون، ہرہوہا دہ ترسیت کارہ کہی لہ داہاتوودا پووجہ بییتہوہ، یان بہ وازہینان لہ و کارہ یان بہ ہوی گوناہوہ کہ کارہ کہی پەرش و بلاو دہکات و بہ تالی دہکاتہوہ، بویہ تیادہ چیت و بی دہستماہی دہ بییت، ئو کاتہ وہک ئو کہسہی لی دیت کہ قورئان دہ ریارہی دہ فہ رمویت ﴿أَيُّودُ أَحَدِكُمْ أَنَّ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضُعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَابٌ فِيهِو نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۶۶﴾﴾ ﴿البقرة: ۲۶۶﴾

عومہری کوردی خہ تہتاب - خوی لی رازی بییت - بہ ہاوہ لانی فہرمو - خویان لی رازی بییت - ((پیتان وایہ ئہم ئایہ تہ لہ سہر کی دابہ زیوہ؟ وتیان: خودا باشتر دہ زانیت،

عومەر تووپرە بوو و فرمىموى: بلىن: دەيزانين، يان نايزانين، ئىبن عباس فرمىموى: لە دەرووندا لەسەر ئايەتەكە شتىك ھەيە ئەي ئەمىرى باوھرداران، فرمىموى: بلى برازى خۆم، خۆت بە كەم تەماشامەكە، ئىبن عباس فرمىموى: نمونەيە بۆ كىردارىك ھىتراوھتەو، عومەر فرمىموى: چ كىردارىك؟ ئىبن عباس فرمىموى: بۆ كىردارىك، عومەر فرمىموى: بۆ پىاويكى دەولەمەند كە بە گوپراپەلى خودا كىردار دەكات، خودا شەيتانى ناردە لاي، دەستى بە گوناھ و تاوان كىرد تا ھەموو كىردارەكانى نغزۆ كىرد))

ناوھندى ئەم مەنزىلەيە ئەوھەيە: خەمخۆرى و بەزەيى بۆ كات(كاتى سەفا و تەبابوون لەگەل خودا) ھەبىت نەبادا جىبابوونەوھەي(جىبابوونەوھە لە خودا) تىا رووبىدات. واتە: ئاگاي لە كاتەكانى دەبىت نەوھەك شتىكىان تىكەل بىبىت لە ئامادەبوون لەگەل خودا داىبىپىت، ھەروھە ترسى لە دل ھەيە شتىك روى تىبىكات و تەنگى پى ھەلبىچىت. ئەو شتەي كە روو لە دل دەكات و تەنگى پى ھەلدەچىت: يان خاوبوونەوھە و ساردبوونەوھە، يان گومان و لىئىيەكە، يان ھەز و ئارەزوو، ھەر يەك لەم ھۆيانە دەبنە لەمپەرى بەردەم سالىكى رىگەي خودا.

كۆتايى ئەم مەنزىلەيە: خەمخۆرى و بەزەبىيەكە ھەول و كۆششى كەسەكە لە خۆپەسەندى و لەخۆبابوون بىپارىزىت، دەستبىكىشىتەوھە لە دوژمنايەتى و ناھەزى كىردنى خەلك، كەسى خاوەن وىست بەرەو سووربوون و لىپران ھەلبىت. خۆپەسەندى كارى تىكەدەدات وەك چۆن رىا تىكەدەدات، بۆيە خەمخۆرى بۆ ھەول و كۆششى خۆي ھەيە لەو تىكەدەرە (خۆپەسەندى)، بە خەمخۆرىيەك كە پارىزگارى لە كاروكردەوھەكان بىكات لە ئافاتى خۆپەسەندى.

دوژمنايەتى و ناھەزى كىردنى خەلكى: ئەخلاق تىكەدەدات، بۆيە خەمخۆرى ئەخلاقى خۆي دەبىت و ناھىلىت دوژمنايەتى و ناھەزى خەلك داىبوخىت.

ويست: نەبوونى سووربوون و لىپران تىكەدەدات، ئەوھش بە گالئە و گەپ و يارى و بەزم، بۆيە خەمخۆرى وىستى خۆي دەبىت تاكو ئەوانە وىرانى نەكەن، كە كىردار و ئەخلاق و وىستى ھاتنە راستە و دروست لىي وەستان: ئەو كاتە سلوك و دل و حالى ئەو كەسە لەسەر راستە شەقام راوھستاو دەبىت، خودا كۆمەككارە.

(۱۴) (منزلۃ الخشوع)

مہ نزیلہ ی گہردنکہ چی و زہ لیلیہ لہ بہ ردم خودادا

لہ مہ نزیلہ کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) مہ نزیلہ ی گہردنکہ چی و زہ لیلیہ .

خودای موعہ عال دہ فہ رمویت ﴿ اَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنْ اَلْحَقِّ ﴾ الحدید: ۱۶، نبین مہ سعود-خوای لی رازی بیٹ-دہ فہ رمویت((لہ نیوان موسلمان بوونمان و لومہ کردنمان بہ م نایہ تہ چوار سالی نیوانہ))، نبین عہ باس دہ فہ رمویت ((خودا لہ گہ دلّی باوہ پداراندا لہ سہ رخو بوو، لہ سہ رتای سالی سیازدہ مہ می دابہ زینی قورنندا لومہ ی کردن))، مہ روهہا دہ فہ رمویت ﴿ قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱﴾ الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ صَلَاتِهِمْ خٰشِعُونَ ﴿۲﴾ ﴾ المؤمنون: ۱-۲

لہ زمانہ وانیدا مانای "الخشوع" بریتیہ لہ دانہ وین و زہ لیلی و خاموشی، خودای موعہ عال دہ فہ رمویت ﴿ وَخَشَعَتِ السَّمٰوٰتُ لِلرَّحْمٰنِ ﴾ طہ: ۱۰۸، "خشعت" واتہ خاموش بوو، و زہ لیل بوو، و گہردنکہ چ بوو، لہ ویوہ و ہسفی زہوی بہ گہردنکہ چ کراوہ کہ بریتیہ لہ و شکبونہ و دانہ وین و بہ رزنہ بوونہ و بہ ناودانی و گژوگیا، خودای موعہ عال دہ فہ رمویت ﴿ وَمِنْ اٰیٰتِہٖۤ اَنْکَ تَرٰی الْاَرْضَ خٰشِعَةً فَاِذَا اَنْزَلْنَا عَلَیْہَا الْمَآءَ اٰهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ ﴾ فصلت: ۳۹

"الخشوع" بریتیہ لہ و ہستانی دلّ لہ بہ ردم خودادا بہ ملکہ چی و زہ لیلی و کوبونہ و لہ سہری .

وتراوہ: "الخشوع" بریتیہ لہ ملدان بہ حہق، نہ مہ لہ داواکاریہ کانی ملکہ چبیہ .

نیشانہ کانی: گہر کہ سیک دہ مکوت کرا و بہ حہق بہرہ رچدراہیہ و ہ قبوولی بکات و بڑی ملکہ چ بیٹ .

وتراوہ "الخشوع" بریتیہ لہ کببونہ و ہ ناگری شہوہت و خاموشبوونی دووکہ لی سینہ و درہ و شانہ و ہ نووری بہ مہ زن راگرتنی خودا لہ دلّدا .

جونهید ده فەرموئیت: "الخشوع" بریتییە لە گەردنکەچی دلان بۆ زانای بەنھان (لذلل القلوب لعلام الغيوب).

عاریفان کۆدەنگن لە سەر ئەو هی که "الخشوع" شوئینە کە لە دلایە و بە رووبوومە کە لە سەر ئەندامەکانە، ئەندامەکانن دەریدەخەن، ((پێغه مەبەر پیاویکی بینی لە نوێژدا یاری بە ریشی دەکرد، فەرمووی: گەر دلێ ئەو کەسە گەردنکەچی بواوە ئەندامەکانیشی گەردنکەچی دەبوون))، هەروەها پێغه مەبەر دە فەرموئیت ((تەقوا لیژەدایە - ئامازەهی بە سنگی کرد - سێ جار))، هەندێ لە عاریفان دەلێن: باشی ئەدەب لە روالەتدا نیشانەهی باشی ئەدەبی ناووەو، یە کێک لە عاریفان پیاویکی بینی که شان و جەستەهی خامۆش و زەلیل بوو، پێی وت ((ئەهی فلان، خامۆشی و گەردنکەچی لیژەدایە، ئامازەهی بە سنگی کرد، نەک لە و جیگەدا، ئامازەهی بە ناوشانی کرد))

هەندێ لە هاوێلان - خوایان لێ رازی بێت - که حوزەیفە دەلێت: وریای گەردنکەچی دوو پوووسی بن، پێیان وت: گەردنکەچی دوو پوووسی چییە؟ فەرمووی: جەستە گەردنکەچی بێت و دل گەردنکەچی نەبێت. عومەری کورپی خەتتاب - خوای لێ رازی بێت - پیاویکی بینی سەری لە نوێژدا شۆر کردبوو، پێغه رموو ((ئەهی خاوەن گەردنی کهچی، گەردنت بەرز بکەرەو، گەردنکەچی لە گەردندا نییە، گەردنکەچی لە دلایە))، عائشە - خوای لێ رازی بێت - چەند گەنجیکی بینی ژۆر لاواز و سست بە رێگەدا دەپۆیشتن، بە هاوێلەکانی خۆی فەرموو: ئەوانە کێن؟ وتیان کۆمەلێک ناسیکن (خۆیە کلاکەرەو و دابراو بۆ عیبادهت)، فەرمووی: عومەری کورپی خەتتاب که دەپۆیششت خیرابوو، که قەسە دەکرد گوێی بۆ دەگیرا، که لێیدەدا ئازاری پێدەگەیاندا، که خواردنی دەخوارد تیری دەخوارد، ئەو ناسیکی راستەقینە بوو))، "الفضیل بن عیاض" دە فەرموئیت: لایان ناپەسەند بوو پیاویک گەردنکەچی بە جەستەهی زیاتر لە دلێ نیشان بەدات. حوزەیفە - خوا لێی رازی بێت - دە فەرموئیت: یە کەم شتێک لە ئایینە کەتان لە دەستی دەدەن بریتییە لە گەردنکەچی، دواین شت لە ئایینە کەتان لە دەستی دەدەن بریتییە لە نوێژ، نوێژکەر هەیه هیچ خێریکی تێدا نییە، خەریکە وای لێ دێت بچیتە ناو نوێژی بە کۆمەل لە مرگەوتدا و گەردنکەچێک نەبینی. سەهل دە فەرموئیت: هەر کەس دل گەردنکەچی بێت شەیتان نزیکێ ناکەوئیت.

گەردنكەچى زەلىلى و خۆرادەستکردنە

هەموو گەردنكەچى بریتییە لە: ملكەچى بۆ فەرمان و خۆرادەستکردنى بریار و شكانەو و شوپوونەوێ دڵ و ئەندامەكان بۆ سەیرکردنى خودا.

ملكەچى بۆ فەرمان: وەرگرتنى فەرمان بە ملكەچى، قبوول و چوونەژێر فەرمان و جیبەجیبە كردنى، تەبابوونى ناوێ و دەروە لەگەڵ نیشاندانى لاوازی و بێدەسەلاتى (لەبەردەم خودادا)، هەژارى و ئاتاجبوون بۆ هیدایەتى گەیشتن بە فەرمان پێش بە كردارکردنى، هەروەها كۆمەكى لە كاتى ئەنجامدانیدا و پاشان قبوول كردنى ئەو كارە لە لای خوداوە.

خۆرادەستکردنى بریارى شەرى: بەرهەستى نەکردنى بریارى شەرى بە پێ و بۆچوون و حەز و ئارەزوو.

شوپوونەوێ دڵ و ئەندامەكان بۆ سەیرکردنى خودا: بریتییە لە دارمان و شكانەوێ دڵ و ئەندامەكان بۆ سەیرکردنى پەروردگار و بینینی درێژەى ئەوێ لە ناو دڵ و سەر ئەندامەكاندا دیارە، ئەمە یەكێكە لە دوو تەئویلی ئایەتى ﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ۙ﴾ الرحمن: ۶۶، هەروەها ئایەتى ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ النازعات: ۴۰، كە ئەوێش بریتییە لە مەقامى پەروردگار لە سەر بەندەكەى بە تەماشاكردنى توانا و دەسەلات و پەروردگار بوونى.

ترسى بەندە لەو مەقامە: بەبێ هیچ گومانێك گەردنكەچبوونى دلى لێو پەیدا دەبێت، هەتا ئامادەبوونى دلى زۆرتر و زیاتر بێت گەردنكەچبوونى زۆرتر و زیاتر، گەردنكەچى لە دڵدا بار دەكات كاتێك بێئاگابوو لە سەیرکردنى خودا بۆ ناو دلى و تەماشاكردنى.

تەئویلى دووهم: بریتییە لە مەقامى بەندە لەبەردەم خودادا ئەو رۆژەى كە پێى دەگاتەو.

لەسەر تەئویلى یەكەم: لە بابى دانە پالى چاوكە بۆ لای بكارەكەى.

لە تەئویلى دووهمدا - كە شیاوترە بە ئایەتەكە - لە دانە پالى چاوكە بۆ لای ئەو شتى لێ دەترسیت.

بزانە: كە شەى گەردنكەچى لە دڵدا بە پێى چاودێرىکردنى ئافاتی دەروون و كردارە، هەروەها بینینی فەزلى هەموو خاوەن فەزلىك لە سەرت، پێشبینى دەرکەوتنى ناتەواوییەكانى نەفس و كردار و نەنگیەكانیان - بى هیچ گومانێك - دڵ گەردنكەچ

دەکات، ئەمەش بە ھۆی بینینی نەنگی دەروون و کردار و ناتەواویبەکانیان لە لوتبەرزى و خۆپەسەندى و ریا و لاوازی لە راستگویی و راستپەویدا و کەمى بەقین و پەرتبەوونی نییەت و خۆدانەپەڕین لە ئارەزووی نەفسانی و ئەنجام نەدانی کردارەکان بە و جۆرەى پەرەردگار لێى رازی بێت، ئەمانە و زۆریکی تر لە نەنگیەکانى دەروون و تیکدەرانی کار و کردەوهکان.

بینینی فەزلى خاوەن فەزلهکان لەسەر خۆت: بریتییە لە رەچاوەکردنی مافی خەلکی و بەئەنجامگەیانەدنیان، مافی خۆت لەسەر ئەوان نەبینیت و بەرھەستیان نەکەیت لەسەری، چونکە ئەو کارە لە گەوجی و بیئەقلی نەفسەوہیە، داواى مافی خۆتیاں لى مەکە، دان بنی بە فەزلى خاوەن فەزلهکاندا و فەزلى نەفسى خۆت لەبیر ببەرەوہ. گویم لە "شیخ الإسلام ابن تیمیة - قدس الله روحه -" بوو دەیفەرموو: عاریف هیچ مافیکی خۆی لەسەر خەلکی نابینیت، و هیچ فەزلیکی خۆی لەسەریان ناخوینیتەوہ، بۆیە لۆمە ناکات و داوا ناکات و بەیەکتەردا ناکێشن.

نیشانەدانى ھەژاری و داواى داپۆشین

گەردنکە چى دەگاتە کەمال بە پالفتەکردنی کاتەکان لە ریاکاری بۆ خەلک، رووتکردنەوہى بینینی فەزل، حال و کۆششى لە خەلکی دەشاریتەوہ، وەک گەردنکە چبوون و زەللی و شکانەوہى، بۆ ئەوہى خەلکی نەیبینن و سەیرکردنەکەیان بە پەسەند بزانیت و کات و دل و حالى لەگەڵ خودا تیکبچیت، زۆریک لە سالیکان بەو ھۆیەوہ رووبەپووی ئەم جۆرە داپرانە بوونەتەوہ، پارێزراو کەسیکە خودا پارێزگاری لى بکات، هیچ شتیک بە ئەندازەى نیشانەدانى زەللی و ھەژاری و بیئەوایی لە بەردەم خودادا سوود بە کەسى راستگۆ ناگەيەنیت، خۆی وا ببینیت کە ئەو هیچ نییە، خۆی وا بێتە پێش چاوە ئەو کەسیکە ھێشتا ئیسلامەتیەکەى نەھاتۆتە راستە، تا بانگەشەى شکۆ و گەورەیی بۆ خۆی بکات.

کارێکم لە "شیخ الإسلام ابن تیمیة - قدس الله روحه -" بینی کە لە هیچ کەسم نەبینوہ، زۆرجار دەبوت: من شتیکم نییە، و لە منەوہ شتیک نییە، و شتیکم تیدا نییە، زۆرجار ئەم دێرە ھۆنراوہى دەخویندەوہ:

أنا المكدي وابن المكدي   وهكذا كان أبي وجدي

نهگر كه سێك له روودا مه دحی بكر دبايه ده يفه رموو: سویتند به خودا تا ئیستا به رده وام موسلمان بوونی خۆم نوێ ده كه مه وه، تاكو ئیستا به موسلمان بوونیکی باش موسلمان نه بووم.

له كۆتای ته مه نیدا پوخته یه کی له ته فسیر به خه تی خۆی بۆ ناردم له سه ر پشته كه ی نه م دێره هۆنراوانه ی خۆی له سه ر بوو:

أنا المسكين في مجموع حالاتي	أنا الفقير إلى رب البريات
والخير إن يأتنا من عنده يأتي	أنا الظلوم لنفسي وهي ظالمتي
ولا عن النفس لي دفع المضرات	لا أستطيع لنفسي جلب منفعة
كما الفنى أبدا وصف له ذاتي	والفقر لي وصف ذات لازم أبدا
وكلهم عنده عبد له آتي	وهذه الحال حال الخلق أجمعهم

رووتكر د نه وهی بینینی فه زل: نه وه یه كه فه زل و چا كه ته نها له خودا وه ببینیت، خودا خاوه ن منه ته به بی هۆیه كه له بنده كه یه وه، هیچ وه سیله یه کی پێشینه نییه بۆ لای چا كه كانی خودا گرتبیتیه بهر، به لكو هه موو نه وهی به ده ستی هینا وه له خیر و چا كه ته نها له منه تی خودا و فه زلی خودا وه یه له سه ری، به بی نه وهی نه و شایسته ی بیته، به نده شتیکی نه به خشیوه تاكو نه وهی به ده ست هینا بیته، وه ك خودای موته عال ده فه رمویت ﴿يَمْنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمْنُوا عَلَيَّ اسْلَمْتُمْ بِلِ اللَّهِ يَمْنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِسْلَامِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾﴾ الحجرات: ١٧.

هه ر به و جوړه نه وهی لێی وه رده گيریتته وه له دونیا، یان نه وهی رووبه پووی ده بیته وه له نازار و زیان هه مووی له خودا وه یه و ده بیته بزانیته له چه ن دین رو وه منه تیکی تری خودایه به سه ر نه وه وه، نه مه ش بیرى دروست په یی پێ ده بات و ده ریده هینیت، وه ك هه ندیک له پێشین ده لێن: ((نه ی رۆله ی ئاده م، تۆ نازانیت كام له م دوو نیعه ته بۆ تۆ باشتره، نیعه تیک له وهی پێیداوی، یان نیعه تیک له وهی لێی سه ندوویه وه))، عومه ری کوپی خه تتاب- خوا ی لێ رازی بیته - ده فه رمویت: ((گویم لێ نییه له سه ر

کام دؤخ رۆژ ده که مه وه، یان ئیواره م به سه ر دیت، گهر ده وله مهندي بوو شوکری
تیدایه، گهر مه ژاری بوو نارامگرتنی تیدایه))، ههندي له پيشين ده لئین: ((نیعمه تی
خودا له سه رم له وه ی لئی گرتوومه ته وه مه زنتره له وه ی پئی به خشیوم، من ده بینم به
کۆمه لئیکی به خشی و پئی گومرپابوون))

(۱۵) (منزلة الإخبات)

مه‌نزله‌ی ته‌ختببون

له مه‌نزله‌کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) مه‌نزله‌ی "ته‌ختببون" ه.

خودای موته‌عال ﴿وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ﴾ (الحج: ۲۴، دواتر په‌رده له‌سه‌ر مانا‌کانی لاده‌دات و ده‌فه‌رمویت ﴿الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّادِقِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمُ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ (الحج: ۲۵، ه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (هود: ۲۳.

"الخبث" له بنجینه‌ی زمانه‌وانیدا بریتیه له زه‌وی نزم، به‌و مانایه ئوبن عه‌باس-خوایان لی رازی بیټ- و قه‌تاده مانای "المخبتین" یان لی‌کداوه‌ته‌وه، ده‌لین: نه‌وانه بریتین له و که‌سانه‌ی ته‌وازوعیان هه‌یه. مجاهد ده‌لئیت: "المخبت" مانای "المطمئن إلى الله" - دلنیا بۆ لای خودای هه‌یه، ده‌لئیت "الخبث" بریتیه له شویننکی دلنیا و ئارام له زه‌وی. "نه‌خفه‌ش" ده‌لئیت: مانای "الخالعون" - که‌ردنکه‌چانی هه‌یه، ئیبراهیمی نه‌خعی ده‌لئیت: نوێزکه‌رانی دلسۆز، که‌لبی ده‌لئیت: نه‌وانه‌ن که‌ دلیان ناسکه، "عه‌مری کوری نه‌وس" یش ده‌لئیت: نه‌وانه‌ن سته‌م ناکه‌ن، که‌ر سته‌میان لی بکریټ نایانه‌وئیت خوایان سه‌ریخه‌ن.

هه‌موو نه‌م قسانه له‌سه‌ر دوو مانا ده‌سوپیټنه‌وه: ته‌وازوع (التواضع) و ئارامی بۆ لای خودا-عزوجل- بۆیه به‌حرفی "إلى" فرمانه‌که‌ کرا به‌ تیپه‌پ (وأخبتوا إلى ربهم) تا‌کو مانای دلنیا‌یی و سوکنا‌یی و که‌پانه‌وه بۆ لای خودا ده‌سته‌به‌ر بکات.

"ته‌ختببون" له سه‌ره‌تا‌کانی مه‌قامی دلنیا‌یی (الطمأنينة)یه، هه‌روه‌ک "السکينة" - سوکنا‌یی و "الیقین" - یه‌قین و "الثقة بالله" - متمانه به‌ خودای موته‌عال و هاوشیوه‌کانیان. ته‌ختببون پیشه‌کی و سه‌ره‌تای دلنیا‌یه، به "ته‌ختببون" ئاسایش له که‌پانه‌وه و دل‌ه‌راوکی ده‌سته‌به‌ر ده‌بیټ، چونکه کاتیک "ته‌ختببون" سه‌ره‌تای مه‌قامه‌که بیټ سالیک له دل‌ه‌راوکی رزگاری ده‌بیټ - که جوړیکه له بیټا‌گایی و

پشتەھە لىكردن-، سالىك موسافىرە بۆ لاي پەروەردىگارى، بەدرىژايى ھەناسەكانى ئەو لە رۆيشتەندايە، كۆتايى بە رۆيشتەنەكەى نايەت ھەتا ھەناسە ياپوهرى بېت، بەدەستەھىنانى "تەختبون" ھەك ئاويكى زولال وايە كە موسافىر لە قۇناغەكانى سەرەتاي سەفەرەكە يەو ھەچتە سەرى لە كاتى تىنوئيتى و پىويستىدا، لىتى پاراۋ دەبېت و ئەندىشەى دلەپراوكى بۆ تەواوكردنى سەفەرەكەى يان گەپانەو ھە بۆ نىشتەمانەكەى بە ھۆى گرانى سەفەرەو ھەسەر دەردەكات، ھەركە گەيشتە سەر ئەو ئاۋە دلەپراوكى و بېرى گەپانەو ھەى كۆتايى پى دېت، سالىكىش ھەر بەو جۆرە يە كاتىك دەگاتە سەرچاۋەى "تەختبون"، لە دلەپراوكى و بېرى گەپانەو ھە بۆ دواۋە رىزگارى دەبېت، پى دەنېتە يەكەمىن مەنزىلەى دلتىايى لە سەفەرەكەيدا و لەسەر سەفەرەكەى سوور دەبېت.

ئەم مەقامە سى پلەى ھە يە:

پلەى يەكەم: ئەو يە كە خۇپارىزىيەكەى ئابلۇقەى شەھووت بەدات (أن تستغرق العصمة الشهوة) و ويست بگاتە فرىاي بىئاگايى (وتستدرك الإرادة الغفلة) و داۋا دلنەوايى بەرىداتەو (واتە لە خۆى بگاتەو ھە ئىبىدات) (ويستھوي الطلب السلوة)-

مورىدى سالىك: بىئاگايى روو لە مەبەست و داۋاكەى دەكات و ويستى لاۋاز دەكات، شەھووت بەرھە ئىستى ويستى دەكات و رىگەى گەيشتەن بە مورادى لىدەگرىت، ھەروەھا گەپانەو لە موراد و مەبەست، دلنەوايش لەو جۆرانە يە.

ئەم پلە يە لە تەختبون لەو سى شتە دەپپارىزىت، بۆيە خۇپارىزىيەكەى ھەموو شەھووتەكانى دەگرىتەو ھە.

"العصمة"- برىتتايە لە پارىزگارى لىكردن، "الشهوة" برىتتايە لە مەيل بۆ داۋاكەى نەفس، و "الإستغراق" بۆ شتىك برىتتايە لە ئە ئامىزگرتن و ئابلۇقەدانى.

مەبەستى بە "دلنەوايى" ئەو تام و چىژە يە سالىك لە خۆشەويستى ھەرىدەگرىت، لاي عارىفان خۆشەويستى كامل ئەو يە كە تام و چىژ لەگۆر بىرىت و خودا خۆى بىكرىتە ئامانچ و ھىچ شتىك نەبىتە پەردەى نىۋان بەندە و خودا.

ئەم پلە يە لە تەختبون لەو سى ئافەتە دەپپارىزىن، بۆيە خۇپارىزىيەكەى زال دەبېت بەسەر شەھووتدا و ژىردەستەى دەكات، ئەمەش ھەموو بەشەكانى شەھووت

دەگریتهوه، که خۆپاریزی هه موو به شه کانی شه هوه تی گرتوه نه وه به لگی ته ختیبون و رویشتن بۆ ناو مه قامی دلنایای و پێخستنه ناو قوناغه کانی سه ره تابه، رزگار بوونی له م مه نزله دا له دلە پاوکی له نیوان رووکردنه مه به ست و پشت تیکردنی، و گه پانه وه و لیبران، لیبران بۆ راوه ستان و سووریون و رویشتنی به رده وام، نه مه ش نیشانه ی بوونی سوکنایه.

ویست بگاته فریای بیتاگایی (وتستدرك الإرادة الغفلة)، "الإرادة" له لای ئه هلی ریگی به ره و خودا چوون، بریتیه له ناوی به که مین مه نزله ی نه وانه ی بۆ لای خودا ده چن، "المريد" نه و که سه یه له نیشتمانی سروشت و نه نفسی خۆی هاتۆته ده ره وه و ده یه ویت سه فه ر بۆ لای خودا و خانه ی دواړۆ بکات، که پێی نایه مه نزله ی "ته ختیبون" ویستی ئابلقه ی بیتاگایی ده دات، فریای ده که وێ و به هانا یه وه ده چیت، به و هۆیه شه وه نه وه ی له دهستی چوه به دهستی ده هینیته وه.

به رده نه وه ی داوا بۆ دلنه وایی (استهواء طلبه لسلوته) بریتیه له ژێرده سه ته کردنی خۆشه ویستییه که ی بۆ دلنه وایی و زالبوونی به سه ریدا (واته له خۆشه ویستییه که ی له گه ل خودا دلنه وایی داوا نه کات، به لکو ته نها خودا به ئامانج بگیریته)، به جۆریک که دلنه وایی به ریدریته وه و بکه ویته خواره وه وه که نه وه ی به بیریکدا به رده بیته وه، نه مه ش نیشانه ی خۆشه ویستی راسته قینه یه: هاتووی دلنه وایی ژێرده ست بکریته و له چالیکدا بیشاریته وه و دوا ی نه وه هه رگیز نه پویته وه و جاریکی تر نه ژیته وه.

ده رنه نجام: خۆپاریزییه که ی ئاره زووه کانی ژێرده سه ته ده کات و ویستی بیتاگاییه که ی راده مانی و خۆشه ویستییه که شی دلنه وایی له خۆی ده کاته وه.

پله ی دووه م: به ره له ستکاریک دلی رووبه پووی وه حشه ت نه کاته وه (أن لا یوحش قلبه عارض)، و فیتنه ریگه که ی لی نه پریته وه (ولا یقطع علیه الفتنة).

"العارض" بریتیه له و شته ی که پێچه وانه ی تویه، وه که نه و شته ی له سه ر ریگه به ره له ستیت ده کات، به درزیایی ریگه دیت و رووبه پووت ده بیته وه، به هیزترین نه و به ره له ستکارانه: به ره له ستکاری وه حشه تی ته نهایی، سالیک لا به لایدا ناکاته وه، وه که هه ندیک له راستگۆیان ده لێن: ته نه ابوونت له سه ر ریگه ی داواکه ت نیشانه ی راستی داواکه ته، هه ندیکی تر ده لێن: وه حشه ت نه تگریته له سه ر ریگه به هۆی که می سالیکانه وه، فریو نه دریت به هۆی زۆری تیا چووانه وه (نه وانه ی له سه ر ریگه ی باتلن).

"الفتة" که ریگە لە سالیک دەبرێتەو: بریتییە لەو هاتوانەیی روو لە دل دەکەن و ریگەیی لێ دەگرن لە بەواداچوونی حەق و بە مەبەستگرتنی، کاتیک لە مەنزێلە "تەختبوون" ویستی راستەقینەیی داواکەیی ریشەیی داکوئی ئەوا بەرھەڵستکاری فیتنە چاوی تێنابریت و ریگەیی لێ نابریتەو.

ئەم لێبرانانە تەنھا بۆ ئەوانە دروستن کە نووری ئاسەواری ناو و سیفەتەکان و جیلووی ماناکانیان دلی روشن کردبەو.

پلەیی سییەم: مەدح و زەمی لا یەکسان ببیت و لۆمەیی بۆ نەفسی خۆی بەردەوام ببیت.

بزانە: ھەرکات پێی بەندە (سالیک) لە مەنزێلە "تەختبوون" دا جیگیر بوو و تیایدا قوولبوویووە ھیممەتی بەرز دەبیتەو و نەفسی لە راجلەکینی مەدح و زەم بالا دەبیت و بە مەدحی خەلکی دلخۆش نابیت و بە زەمیشیان دلتنەنگ نابیت، ئەمە وەسفی کەسێکە لە بەشی نەفسی خۆی ھاتبیتە دەرەو و دلی خۆی داویتە بەر تیشکی ناو و سیفەتەکانی خودای مۆتەعال و شیرینی باوەر و یەقین بە دلی گەشتبیت.

وستان لەسەر مەدح و زەمی خەلک: نیشانەیی دابرانی دل و خالیبوونیەتی لە خودا، بەلگەیی ئەوەیە روۆی خۆشەویستی و ناسینی خودا نەگەشتوونەتە دلی و چێژی وابەستەبوون و دلنیایی نەکردووە.

بەندە (سالیک) چێژی شیرینی باوەر و صدق و یەقین ناکات تا ھەموو نەفامی لەدلی دەرئەچیت، سویند بە خودا، گەر خەلکی لەم سەردەمەدا لە دلی پیاویکدا ئەو چێژی باوەرە ببینن ھەموویان بەردبارانی دەکەن و پێی دەلێن: ئەوە بیدعەچیە و لە بانگەکارانی بیدعەییە، سکالاً تەنھا بۆ لای خودایە، ئارامی و خۆراگری تەنھا بەو ھەواییە، ھەر دەگەینەو بە لبقای ﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ آفَرَى﴾ ﴿١١﴾ طە: ٦١ ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ ﴿٣٣﴾ الشعراء: ٢٢٧.

مەبەست بە "النفس" لای عاریفان: ئەوەی نەخۆش و دەرئەدارە لە سیفاتی بەندە، ھەروەھا ئەوەی زەمکارووە لە ئەخلاق و کرداری، جا ئەو سیفات و ئەخلاقانە بە دەستھێنراو بن و لە دەرەو ڕوویان لە بەندە کردبیت، یاخود لە سروشت و ھەویری ناخیدا بوونی ھەبیت، ئەو (سالیک) زۆر لۆمەیی ئەو دۆخە دەکات، ئەمە یەکیکە لە

ته نويلانهى بؤ نايه تى ﴿ وَلَا أُقِيمُ بِالنَّفْسِ الْوَأَمَّةِ ۝ ﴾ القيامة: ۲ كراوه سه عیدی کوری جو بهیر و عکرمة ده لئین: له سه ر خیر و شه ر لؤمه ده کرتت، له سه ر خوؤشى و ناخوؤشى نارام ناگرئ.

قه تاده ده لئیت: مانای "اللومة" بریتیه له "الفاجرة" - به دکار.

مجاهد ده لئیت: له وهی له ده سستی چوه په شیمان ده بیته وه و ده لئیت: گه ر بمکردبایه؟ گه ر نه وه م نه کردبایه؟

فراء ده لئیت: هیچ نه فسئکی چاکه کار و به دکار نیبه لؤمه ی خوؤی نه کات، گه ر کاری چاکه ی کردبیت ده لئیت: بؤ زیاترم نه کرد؟ گه ر کاری خرابه ی کرد ده لئیت: خوؤزگه نه مکردبایه.

حه سن ده لئیت: بریتیه له نه فسئکی باوه پدار، باوه پدار-سوئند به خودا- هه میسه لؤمه ی نه فسی خوؤی ده کات، مه به ستم چی بوو به وتنی نه و که لیمه یه؟ مه به ستم به خواردنی نه و لوقمه یه چی بوو؟ مه به ستم به فلان کار چی بوو؟ مه به ستم چی بوو به...؟ به دکار - له کاری خرابه دا- بؤ پیشه وه ده پروات و نه دادگایی و نه لؤمه ی خوؤی ده کات. مقاتل: ده لئیت: بریتیه له نه فسئکی بیباوه ر، له دواړوژدا لؤمه ی نه فسی خوؤی ده کات له سه ر نه و کاره خرابانه ی له دونیادا نه نجامی داون.

مه به ستم: هه ر که س راستگوئیانه نه فسی به خودا به خشیبیت په سه ند نیبه لای له گه لئى بمینیتته وه، چونکه ده یه ویت له لایه ن نه و که سه وه که پیبیه خشراوه نه فسه که قبول بکرتت، نه و نه فسی خوؤی بؤ کردوه به قوریانی، نه و که سه ی قوریانی ده کات و لئى قبول ده کرتت وه که نه و که سه نیبه که لئى قبول ناکرتت و به سه ریدا ده دریتته وه، مانه وه ی نه فسی له گه لئیدا به لگه ی وهر نه گرتنی قوریانیبه که یه تی.

نه فس چیا به کی گه وره و گرانه له به رده م ریوارانی ریگه ی به ره و خودا چووندا، ده بیت بگات به و چیا به و به سه ریدا سه ریکه ویت، به لام لای هه ندئى که س سه خت و گرانه و لای هه ندیکش ناسانه، هه ر که سئیکش خودا لای ناسان بگات بؤی ناسان ده بیت.

له و چیا به دا شیو و دؤل هه یه، کؤسپ و له مپه ر و دړک و دال، هه روه ها دز و چه ته که ریگه ی کاروانی به ره و خودا چوون ده گرن، به تایبه ت نه وانه ی به شه و سه فه ر ده که ن، گه ر زه خیره ی باوه رپان له گه ل نه بیت و چرای یه قین که به زه یستی "ته ختیبون" کار

دەکات بە دەستەووە نەگرن ئەوا لەو شیو و دۆلانی دا دادەخرین و چەتە و رینگەرکان لە یەکیان دادەبەن و ناتوانن رۆیشتنەکیان بەردەوام بێت.

زۆربەى ئەوانەى بەرەو خودا دەچن لەگەڵ گەیشتن بەو چیا و هەورازە گەراونەتەو، چونکە دەستەوسان بوون لە سەرکەوتن بەسەریدا و بڕینی کۆسپ و لەمپەرەکانی، شەیتان لەسەر قوللەى ئەو چیاپەیه، هۆشدارى بە خەلکی دەدات لە سەرکەوتن بەسەر ئەو چیاپەدا و دەیانترسینت، بۆیە ئەرك و ماندبوون و سەختی سەرکەوتن و دانیشتنی ئەو ترسینەرە لەسەر لوتکەى چیاکە و لاوازی لێپران و نیتی رێبوارى رینگەى خودا یەکدەگرن و ئەمەى لێو پەیدا دەبێت: دابپران و گەپانەو، پارێزراو کەسیکە خودا بپارێزێت.

هەتا رێبوارى رینگەى خودا زیاتر بەو چیاپەدا بەرز بێتەو هەوار و هۆشدارى و ترساندن رینگەر زۆرتر و زیاتر دەبێت، کە چیاکەى بڕی و گەیشتە لوتکەکەى: هەموو ئەو ترسانە دەبن بە ئاسایش و ئارامی، ئەو کاتە رۆیشتن ئاسان دەبێت و بەرھەستییەکان و گرانی و سەختی سەر رینگە کەم دەبنەو، رینگەکەى لێ دەبێت بە رینگەکەى بەرینی پەر لە ئاسایش، رینگەکە سەرى لە مەنزىلەکانى بەندایەتى و سەرچاوەکانییەو دەردەکات، مەشخەل و ئامازەى لەسەر دیارى کراو، شوپینی مانەو لەسەر رینگە هەیه و هەموو ئەوانە بۆ کاروانى رەحمان ئامادەکراون.

لەنێوان بەندە و بەختەوهرى و سەرفرازیدا: هێزى مەزن بوونى هەیه، هەروەها ساتیک ئارامى و ئازایەتى دەروون و راوەستانى دل، فەزڵ بە دەستى خودایە و بە هەر کەسیکە دەبەخشیت کە بیهویت، خودا خاوەنى مەزنترین فەزڵ و چاکەیه.

(۱۶) (منزله‌ الزهد)

مه‌نزله‌ی زوهد

له مه‌نزله‌ کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) مه‌نزله‌ی زوهده .

خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ ﴾ النحل: ۹۶ ﴿ أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ الْعُرُورِ ﴿۲۰﴾ الحديد: ۲۰ ﴿ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهِمْ أَنزَلْنَا تُيُوتًا لَّيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْرِبْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۱﴾ يونس: ۲۴ ﴿ وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿۲۵﴾ المآل وَالْبُنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿۲۶﴾ الكهف: ۴۵ - ۴۶ ﴿ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ ﴾ النساء: ۷۷ ﴿ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿۲۶﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿۲۷﴾ الأعلى: ۱۶ - ۱۷ ﴿ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفِثَنَّهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿۲۸﴾ طه: ۱۳۱ ﴿ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّمَنَّا نَسْبُوهُمُ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿۲۹﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿۳۰﴾ الكهف: ۷ - ۸ ﴿ وَلَوْ لَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُثَبِّتَهُمْ سُقْفًا مِّنْ فَضْلِهِ وَمَعَاجِرٌ عَلَيْهَا يُظْهِرُونَ ﴿۳۱﴾ وَلِيُثَبِّتَهُمْ أَزْوَاجًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿۳۲﴾ وَزُخْرُفًا وَإِن كُنَّا لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۳۳﴾ الزخرف: ۳۳ - ۳۵ .

قورئان پره له ئاماژه‌ی دونیانه‌ویستی و هه‌والدان به‌که‌می و که‌م نرخی و خیرا تیاچوونی، هاندان بۆ هه‌لبژاردنی دواپۆژ و هه‌والدان له‌سه‌ر گه‌وده‌یی و به‌رده‌وامیبه‌که‌ی، گه‌ر خودا بۆ به‌نده‌یه‌ک خیری بریار دابیت له‌ دلیدا گه‌واهیده‌ریک دروست ده‌کات و به‌هۆیه‌وه‌ حه‌قیقه‌تی دنیا و دواپۆژی پی‌ ده‌بینیت، کامه‌یان له‌ بێشته‌ره‌ بۆ هه‌لبژاردن ئه‌وه‌یان هه‌لده‌بژیریت.

خه‌لکی قسه‌ی زوریان له‌سه‌ر زوه‌د کردووه، هه‌ر که‌س له‌وانه ئاماژه‌ی به چیژی خۆی کردووه و حال و بینینی خۆی ده‌ربرپوه، زۆره‌ی قسه‌ی ئه‌هلی ئه‌م رینگه‌یه له‌سه‌ر چیژ و حالی خۆیانه، به‌لام قسه‌کردن به زمانی زانست به‌رینه‌تره له قسه‌کردن به زمانی چیژ و نزیک‌تره له به‌لگه و بوره‌انه‌وه.

گویم له "شیخ الإسلام ابن تیمیة-قدس الله روحه-" بوو ده‌یفه‌رموو: زوه‌د بریتیه له وازه‌یتان له شتیک که له دواپۆژدا قازانج ناگه‌یه‌نیت، وه‌رعیش(خۆگرته‌وه) بریتیه له وازه‌یتان له شتیک که ده‌ترسیت له دواپۆژدا زیانت پی‌بگه‌یه‌نیت.

ئه‌م ده‌ربرینه له باشترین ئه‌و ده‌ربرپه‌نانه‌یه له‌سه‌ر "زوه‌د وه‌رع" و تراپیت.

سوفیانی سه‌وری ده‌لیت: زوه‌د له دنیا بریتیه له کورتی ئاوات، نه‌ک خواردنی وشک و پۆشین عه‌بای زبر.

له زمانی عه‌ره‌بدا -که زمانی ئیسلامه- "زوه‌د له شتیک" بریتیه له پشته‌لکردن له‌و شته به‌هۆی که‌م بایه‌خیه‌وه له‌لای، که‌م ته‌ماشاکردنی و بینیا‌زیوون لیتی به شتیکه باشتر له‌وه، له قورئاندا ته‌نها ده‌ریاره‌ی ئه‌وانه هاتووه که "یوسف" یان فروشت ﴿وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾﴾ یوسف: ٢٠، زوه‌د له‌و شتانه‌ی خودا وه‌ک نیعمه‌ت له‌م زیانی دنیا‌دا به‌ مروفی به‌خشیوه -به‌وه‌ی کردوونی به‌به‌لا و یارمه‌تیده‌ر بۆسه‌ر باوه‌ر و هیدایه‌ت و کرده‌وه‌ی چاکی خۆپاریزان، بۆیه ده‌بنه‌ کرداری چاکه بۆ ئاخیره‌ت، هه‌ر به‌و جۆره یارمه‌تیده‌ر له‌سه‌ر بیباوه‌پی و لادان و یاخیبوون بۆ بیئاگایان و بیباوه‌پان- زوه‌د له‌و نیعمه‌تانه پشت هه‌لکردنه له نیعمه‌تی خودا و که‌م ته‌مasha کردیه‌تی، ئه‌مه‌ش له هیدایه‌تی پیغه‌مبه‌ر و هاوه‌لانییه‌وه به‌دوره، به‌لکو هیدایه‌تی ئه‌وان به‌ریزه‌وه ته‌ماشای نیعمه‌ته‌کانیان کردووه و خۆشیان ویستوون به‌ فه‌زلی خودا دلخۆش بوون و شوکریان کردووه به‌کاره‌یتانی ئه‌و نیعمه‌تانه بۆ سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی له تاقیکردنه‌وه‌کانی خودادا.

جونه‌ید ده‌فه‌رمویت: زوه‌د له ئایه‌تی ﴿لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾﴾ الحدید: ٢٣، زاهید که‌سکه له دنیا‌دا دلی به هیچ خۆش نییه و دلته‌نگ نییه به شتیک له‌ده‌ستی چوه.

یه‌هیای کوپی مه‌عاز ده‌فه‌رمویت: زوه‌د به‌خشین له مولکدا به‌ده‌ست ده‌هینیت، خۆشه‌ویستیش به‌خشین به‌ روح به‌ده‌ست ده‌هینیت.

"این جلاء" دەلێت: زوهد بریتییە لە سەرنجدانی دنیا بە چاوی تیاچوونەوه، لەبەر چاوت بچووک دەبێتەوه، بۆیە پشت هەلکردن لێی لەسەرت ئاسان دەبێت. و تراوه زوهد: بریتییە لە کەناگیری دلّ لە دنیا بەبێ زۆر لەخۆ کردن. جۆنەید دەفەرمویت: زوهد بریتییە لە خالیبوونەوهی دلّ لەوهی دەست لێی خالیبووه.

ئیمام ئەحمەد دەفەرمویت: زوهد لە دنیا بریتییە لە کورتی ئاوات. هەر لە ئیمام ئەحمەدەوه رێوایەتێکی تر کراوه کە دەفەرمویت: زوهد بریتییە لە دلخۆش نەبوون بە هاتنی دنیا و دلتهنگ نەبوون بە پشتتەلکردنی، پرساری پیاویکی لێکرا کە هەزار دیناری هەیه، ئایا دەگونجی ئەو کەسە زاھید بێت؟ فەرمووی: بەلێ، بە مەرجێک دلخۆش نەبێت بە زیادبوونی و دلتهنگ نەبێت بە کەم کردنی.

ئەبو سولهیمانی دارانی دەفەرمویت: زوهد وازھێنانە لە هەر شتێک سەرقالت بکات و خودات لەبیر بباتەوه.

روویم لە جۆنەیدی پرسی دەربارە ی زوهد؟ فەرمووی: کەم تەماشاکردنی دنیا و سەرینەوهی ئاسەواری لە دلدا، جارێکیان وتی: زوهد بریتییە لە خالیبوونەوهی دەست لە مولک و مال و خالیبوونەوهی دلّ لە چاوتیترین و بەدواداچوونی.

یەحیای کوپی مەعاز دەفەرمویت: هیچ کەس ناگاتە راستی زوهد تا سێ سیفەتی تێدا نەبێت: کار بەبێ پەیوەندی، قسە بەبێ چاوتیترین، عیززەت بەبێ سەرۆکایەتی.

وتراوه: زوهد بریتییە لە پیشخستنی کەسانی تر (الإیشار) لە کاتی بێنیازبووندا، جوامیرییش بریتییە لە پیشخستنی کەسانی تر (الإیشار) لە کاتی پێویستی خۆتدا ﴿وَيُؤْتِرُونَكَ عَلَيْهِمْ وَلَوْ كَانَتْ بِهِمْ حَصَاةٌ﴾ الحشر: ۹.

ئیمام ئەحمەدی کوپی حەنەل دەفەرمویت: زوهد سێ جۆرە:

یەکەم: وازھێنان لە حەرام کە بریتییە لە زوهدی خەلکی بەگشتی.

دووەم: وازھێنان لە زیادە حەلال کە بریتییە لە زوهدی تاییبەتەکان.

سێیەم: وازھێنان لە هەر شتێک مەزۆ سەرقال بکات و خودای لەبیر بباتەوه، ئەمەش بریتییە لە زوهدی عاریفان.

ئەم قەسەیی ئیمام ئەحمەد لەسەر ھەموو ئەو قسانەو ھەبە مەشایخەکان کردوویان، لەگەڵ بەیان کردن و رونکردنەو ھە پلەکانی، پوختەترین کەلامە، ئەمەش بەلگە ھە لەسەر ئەو ھەبە کە ئیمام ئەحمەد -خوای لی رازی بیئت- لەم زانستەدا لە شوئینیکی بالادا بوو، شافعی شایەتی ئیمامەتی لە ھەشت شتدا بو داو، یە کێک لەوانە "زۆھد" بوو.

ئەو ھەبە عاریفان کۆدەنگیان لەسەری ھەبە: زۆھد بریتی ھەبە لە سەفەری دل لە نیشتمانی دونیا و رووکردنە مەزلگاکانی دواپۆژ، لەسەر ئەم بنجینە ھەبە ئەوانە ھە پێشوو کتیبەکانی زۆھدیان پۆلین کردوو، ھە "زۆھدی عەبدوڵای کوپی موبارەک، ھەروە ھە زۆھدی ئیمام ئەحمەد، زۆھدی ھە کعب و زۆھدی ھەناد بن السری" کەسانی تریش.

وابەستەکانی زۆھد شەش شتن، بەندە شایستە ھەبە ناوی زۆھد و زاھید نابیئت تا لەو شەش شتەدا زۆھد پەیدا نەکات، کە بریتین لە: مال و دارایی، و شان و شکۆ و کورسی و سەرۆکایەتی و خەلک و نەفس و ھەر شتیکی تر لەخوار خوداو.

مەبەست ئەو ھەبە نی ھەبە لە مولکداری ئەو شەش شتە دەریکەین، سولەیمان و داوود- علیھما السلام- زاھیدترین ئەھلی سەردەمی خویمان بوون، مولک و مال و ئافرەتی زۆریشیان ھەبوو، پێغەمبەری خویمان بە رەھایی لە ھەرچی مۆفە زاھیدتر بوو، نۆ ھاوسەری ھەبوو، عەلی کوپی ئەبی تالب و عبدالرحمن کوپی عەوف و عوسمانی کوپی عەفغان-خوایان لی رازی بیئت- لە زاھیدان بوون لەگەڵ ئەو مال و داراییە ھەبە کە لە ژۆر دەستیاندا بوو، ھەسەنی کوپی عەلی-خوای لی رازی بیئت- لە زاھیدان بوو لەگەڵ ئەو ھەبە کە س زیاتر خۆشەویستی و ھاوسەری بو ئافرەت ھەبوو، لە ژۆر کە س دەولە مەندتر بوو. عەبدوڵای کوپی موبارەک لە ئیمامانی زاھیدان بوو لەگەڵ مال و داراییەکی ژۆردا، ھەبە و جۆرە لەیسی کوپی سەعد لە ئیمامانی زاھیدان بوو لەگەڵ ئەو ھەبە شادا خاوەنی سەرمایە ھەبەکی گەورە بوو، دەبیوت: گەر ئەو ھەبە (مال و دارایی) نەبوایە نەفامان دەیانکردین بە خاوی بەشان و پاککەرەو ھەبە مالەکانیان.

لە باشترین ئەو وتانە ھەبە لەسەر زۆھد و تراون بریتی ھەبە لە قەسە ھەبە شیخ ھەسەنی بەصری و کەسانی تریش: زۆھد لە دونیادا بە ھەرام کردنی ھەلەل نابیئت، ھەروە ھەبە بە فەرۆدانی مال و سامان نابیئت، بەلکو بەو ھەبە دەبیئت متمانەت بەو ھەبە لە دەستی خودادایە ژۆرتەر بیئت لەو ھەبە لە دەستی خۆتدایە، ھەبە زی ژۆرتەر ھەبە بیئت بو پاداشتی

بہ لا و ناخوشی - تہ گہر تووشت ہات - تا حہزت بؤ تہوہی تووشت نہ بیت۔ تہ مہ پوختہ ترین و باشترین قسہ یہ کہ لہ سہر زوہد کرابیت۔ بہ ریوایہ تی بہر زکراوہ بہ دہستان گہ یشتوہ۔

سۓنہ تی دونیانہ ویستی بہر دہوامہ

خہ لکی لہ م سہر دہ مہ دا جیاوازی کہ وتوتہ نیوانیانہ وہ لہ مہر تہوہی تیا زوہد لہ م سہر دہ مہ دا گونجاوہ یان نہ گونجاوہ؟
تہ بو حفص دہ لیت: زوہد تہ نہا لہ حہ لآدایہ، حہ لآلیش لہ دونیادا نییہ بؤیہ زوہد بوونی نییہ۔

خہ لکی لہ م بؤچوونہ دا پیچہ وانہی تہ ون و دہ لیتن: حہ لآل لہ دونیادا بوونی مہ یہ، حہ رامی زوریشی تیدایہ، بہ و گریمانہی کہ حہ لآلی تیدا نہ بیت زوہد کردن لئی پیویستہرہ و تہ نہا و ہ کہ سیکی ناچار (المضطر) دہست بؤ دنیا بیات، و ہ ک چون لہ ناچاریدا دہست بؤ مردارہ وہ بوو و خوین و گوشتی بہراز دہ بات۔

یوسفی کورپی اسباط دہ فہرمویت: گہر ہہ و آل م پی بدریت پیاوک لہ زوہد دا گہ یشتوتہ پلہی "ابی ذر" و "ابی الدرداء و سلمان و المقداد" و ہاوشیتوہ کانیان لہ ہاوہ لآنی پیغہ مہر - خودایان لئی رازی بیت - پی نی نالیم زاہید، چونکہ لہ حہ لآلی رہ ہادایہ، حہ لآلی رہ ہاش لہ م سہر دہ مہ ی ٹیمہ دا بوونی نییہ، حہ رامیش گہر تہ نجامی بدہیت خودا - عزوجل - سزات دہ دات۔

پاشان لہ سہر و ابہستہ کانی زوہد جیاوازی کہ وتوتہ نیوانیانہ وہ۔
دہستہ یہ کہ دہ لیتن: زوہد لہ حہ لآدایہ، چونکہ ازہینان لہ حہ رام فہرزیکہ لہ فہر زہ کان۔

دہستہ یہ کی تر دہ لیتن: زوہد تہ نہا لہ حہ رامدایہ، حہ لآل نیعمہ تیکی خودایہ بہ سہر بہندہ کہ یہ وہ، خودا پی خوشہ ناسہ واری نیعمہ تہ کانی بہ سہر بہندہ کہ یہ وہ ببینیت، شوکری خودا لہ سہر نیعمہ تہ کانہ و کومہ کییان پی دہ کریت بؤ تہ نجامدانی گویاپاہ لئی و کاری چاکہ، نیعمہ تہ کان دہ کرینہ ریگہ یہ ک بؤ گہ یشتنہ بہ ہشت، دہست بؤ بردنیان چاکترہ لہ وہی زوہدی تیدا بکہیت و ازیان لئی بہینی و خوت لہ ہؤکارہ کانی بہ دوور بگریت۔

راستییه‌که‌ی: گەر نیعمه‌ته‌کان له خودا بیئاگای کرد ئه‌وا زوهد تیاياندا له‌پیشتر و باشتره، گەر سه‌رقالی نه‌کرد و له‌خودا بیئاگای نه‌کرد، به‌لکو شوکری خودای له‌سه‌ر ده‌کرد ئه‌وا ئه‌و حاله‌ی باشتره، ئه‌و کاته زوهد له‌و نیعمه‌تانه ده‌بیتته خالی‌کردنه‌وه‌ی دل له‌ وابسته‌بوونی نیعمه‌ته‌کان و پالدان به‌لایانه‌وه، خودا باشتر ده‌زانیت.

﴿خوباک راگرتن و گیانی بالابوون

ئه‌وه‌ش سی پله‌ی مه‌یه:

پله‌ی یه‌که‌م: زوهد له‌ شته گوماناوویه‌کان له‌دوای وازه‌ینان له‌ حه‌رام، به‌ خو به‌دوور گرتن و که‌نارگیری له‌ لومه (بالخدر من المعبة) و ملنه‌دان به‌ ناته‌واوی (والأنفة من المنقصة) و لا ناپه‌سندی به‌ شداریبوون له‌ گه‌ل لاده‌ران (وکراهة مشاركة الفساق).

زوهد له‌ شته گوماناوویه‌کان: بریتییه له‌ وازه‌ینان له‌و شته‌ی له‌ بیری به‌نده‌دا تیکه‌ل ده‌بیت و پئی جیانا‌کریتته‌وه، ئایا حه‌لاله‌ یان حه‌رامه؟ وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌که‌ی نوعمانی کوری به‌شیر-خوا له‌ خۆی و باوکی رازی بیت- له‌ پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) ((الحلال بین، والحرام بین، و بین ذالک أمور مشبهات، لا يعلمهن کثیر من الناس، فمن اتقى الشبهات اتقى الحرام، ومن وقع في الشبهات وقع في الحرام، کالرعي یرعی حول الحمی، یوشک أن یرتع فیہ، ألا وان لكل ملک حمی، ألا وان حمی الله محارمه، ألا وان فی الجسد مضغة إذا صلحت صلح لها سائر الجسد، وإذا فسدت فسد لها سائر الجسد، ألا وهي القلب))

پاشان خۆی به‌ گه‌وره راده‌گریت له‌وه‌ی به‌ ناته‌واوی بجیتته‌وه خزمه‌ت په‌روه‌ردگاری و له‌به‌ر چاوی خودا بکه‌ویت (والأنفة من المنقصة)، نه‌ک خو به‌ گه‌وره راگرتنه‌که‌ی بو ئه‌وه بیت له‌لای خه‌لکی ناته‌واو ته‌ماشانه‌گریت، هه‌رچه‌ند ئه‌وه‌ش ناپه‌سند نییه، به‌لکو ستایش‌کراوه، ناپه‌سند ئه‌وه‌یه: هه‌موو خو به‌ گه‌وره راگرتنه‌که‌ی بو خه‌لکی بیت و به‌شی خودای تیدا نه‌بیت.

ناپه‌سندی به‌ شداریبوون له‌ گه‌ل لاده‌ران (وکراهة مشاركة الفساق): ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی لاده‌ران له‌ مه‌یدانه‌کانی حه‌زی دونیادا ململانی و شانسانین ده‌که‌ن، له‌و شویتانه‌دا قۆره‌ی سکی ئه‌هلی دنیا دیت و که‌سی دونیانه‌ویست خو به‌رزتر راده‌گریت له‌وه‌ی روو له‌و شویتانه‌ بکات، رۆحی عه‌زیزتر و بالاتره له‌ تیکه‌لی ئه‌و

کومه له دونیا په رسته، وهك و تراوه به هندیکیان: چی وای لی کردی زوهد له دونیا بکے؟ وتی: کهمی وه فای دونیا و زوری جه فای و نرمی هاوه لانی.

ترکت لکثرة الشركاء فيه	إذا لم أترك السماء اتقاء
رفعت یدی ونفسي تشهيه	إذا وقع الذباب على الطعام
إذا كان الكلاب يلغن فيه	وتجنب الأسود ورود ماء

تەلاریک..... له سوکنایی

پلهی دووهم: به کارهینانی بۆشاییه کانی کات بۆ ئاوادانکردنه وهی تهمان و دلدامه زراوی.

له بهر نه وهی زوهد بۆ نه هلی پلهی به کهم: بریتیه له ترس له لومه کردن و بوورده په ریژی له ناتواوی، نهوا زوهدی نه هلی نه م پلهیه بالاتر و به رزتره، نه وهش بریتیه له به کارهینانی بۆشاییه کانی کات بۆ ئاوه دان کردنه وهی ژیان له گه ل خودادا، چونکه گهر به زیادهی دونیاوه خه ریک بوو به شی خۆی له فورسه تی کات له دهست ده دات، کات شمشیره گهر نه یپریت نه و تو ده بریت.

ئاوه دانکردنه وهی کات: بریتیه له سه رقالی له هه موو چرکه ساته کاندای به شتیك له خودای نزیك بکاته وه، یان یارمه تی نزیکیبوونه وه له خودا بدات له خواردن و خواردنه وه و هاوسه ری کردن و خه وتن و پشوو، هه ر کات نه مانه ی به نییه تی به هه یزیبون له سه ر نه و شته ی خودا خو شی ده ویت و دوورکه و تنه وه له وهی توورپه ی ده کات نه نجام دران نه وه بریتیه له ئاوه دان کردنه وهی کات، با ته واوترین چیژی شی له و کاته وه رگرتبیت، ئاوه دان کردنه وهی کات به کوچکردن له چیژ و خو شیه کان نابیت.

وا دامه نی ئاوادان کردنه وهی کات ته نها به نوێزه، به لکو به کرداری چاکه وهك شوکریک بۆ خودا، به کشتوکال و پیشه سازییه وه، کارکردن بۆ ئاوه دان کردنه وهی سه ر زه وی و ده رهینانی گه نجینه که ی و چاکسازی تاییدا، په ره سه ندنی سه رمایه و ناماده کردنی هیز و ژماره و چهك، تاکو ئوممه ت بتوانیت تاینه که ی خۆی جیگیر بکات و شه ریه تی ئیسلام راوه ستاو بکات له ویشه وه سیبه ری دادپه روهری و ره حمه تی ئیسلام بۆ سه ره موو خه لکی درێژبکاته وه، له تاریکیه وه بۆ نوور ده ریان

بەئینت، ھەر بەو جۆرە مامەلەى باش لەگەڵ خانەوادە و مندال و ئاوسیدا بە ھەموو جۆرەکانى مامەلەى باش لە خواردن و خواردنەو و پۆشاک، شتانى تریش جگە لەوانە کە ژيانىكى خۆشگوزەران ئامادە دەکەن، ھەر بەو جۆرە ژيانىكى بەختەورانە بۆ خیزان، تاكو لە ژینگە و فەزایەكى چاک و پاك و ریزداردا پەرەردە بێن، بۆ پەرەردەبوونى ئەو بەیەكى نوێ لە رۆلەى سالتانى قازانبەخش، کارکەر بۆ ھیز و عیززەتى ئوممەت، ھەر بەو جۆرە شارەزایى لە پيشەسازیدا کە ئوممەتى بەسەر گەلانى تردا لە مەیدانى ئاوەدان کردنەو دا پى پيشدەکەویت، ھەموو ئەو کارانە و ھاوشیوہەکانیان لە شوکرى ئەو نىعمەتانەن خودا بەخشىونى و پىويستە سوودیان لى ببینرى و کاتەکانى پى ئاوەدان بکرىتەوہ.

خۆشەويست و خواويستى راستگۆ لەوانە بە رۆيشتنى دل و ناخى بۆ لای خودا لە کاتى خواردن و خواردنەو و پشوویدا بەھىتر بىت لە رۆيشتنى جەستەى لە ھەندى کاتدا. گومانى تىدا نىيە گەر نەفس بەشىكى باشى لە دونيا بەدەست ھىتا پى بەھىز و دلخۆش دەبىت، ئەو کاتە ھىزەکانى خۆى کۆدەکاتەوہ و لە پەرتبوون رزگارى دەبىت.

پەکلایوونەوہى دل (حسم الجاش): برىتییە لە برىنى شىواوى دل بەھۆى وابەستەبوونى بە ھۆکارەکانى دونیاوہ، حەز و ترس و خۆشەويستى و بوغز و کۆشش، زوھدى بەندە نایەتە راستە تا ئەو ئاشووب و شىواويیە لە دلیدا دانەمرکىنیتەوہ، بەوہى لانەکاتەوہ بە لایاندا، وابەستەیان نەبىت لە حالەتى دەست بۆ بردنەیان یان وازلەپنەیان، زوھد برىتییە لە زوھدى دل، نەک تەنھا زوھدى دەست و بەشەکانى تری جەستە، زوھد خالىبوونەوہى دلە لە ھەموو ئەوانە، نەک خالىبوونى دەست.

❖ زوھد بەجى..... شتىك لەوئى بوونى نىيە

پلەى سىيەم: زوھد لە زوھد، ئەوہش بە سى شت ئەنجام دەدرىت: بەکەم تەماشای کردنى ئەوہى زوھد لى کردوہ، و بەکسان بوونى حالەتەکان لەلات، و وازھىنان و رۆيشتن لە بىنىنى ئەوہى بەدەست ھىناوہ.

زوھد لە زوھد بە سى شت رافە دەکرىت:

پەکەم: بە کەم تەماشای کردنى ئەوہى زوھد لى کردوہ، ھەر کەس دلئى بە خۆشەويستى خودا و مەزن راگرتنى پى بىت وانا بىنیت ئەوہى دەستبەردارى بووہ لە دونيا شایستەى

نەزىكبوونەو ەبىت لە خودا، چوئكه سه راپاي دونيا لاي خودا نرخی بالە مېشولەيەكى نىيە، كەسى عاريف وانا بىنەت زوهدەكەى لە دونيا شانوشكۆيەكى ئەوتۆى بىنەت شانى لەسەر دابدات و ئاهەنگى بۆ بگىرەت، ئەو كەسەى زوهدەكەى دروست بىت شەرم دەكات ئەوەى بۆ خودا دەستبەردارى بوو ەگەر تەماشاي بگات و چاوى لەسەرى بىت، بەلكو فەنا لە زوهدەكەى دەكات، وەك چۆن بە زوهدەكەى فەناى لە شتەكان كەردووە، شەرم دەكات بە زمان باسى لەبارەو ەبگات و بەدل چاوى بخاتە سەر.

بەكسان بوونى حالەتەكان لەلای: ئەو شتەى وازى لىهتەناو ە زوهدى لى كەردووە لەگەل وەرگرتن و دەست بۆ بردنى لاي بەكسان بىت، چوئكه شتەكە لە لاي ئەو ەيچ بەها و نرخیكى نىيە، ئەمەش لە وردەكارىيەكانى فىقەى زوهدە، لە حالەتى وەرگرتندا كەسەكە زاهىدە، وەك چۆن لە حالەتى دەستبەردارىبوونىدا زاهىدە، چوئكه ەيممەت و لىبرانى بالاترە لە سەرنجدانى شتەكە بە وەرگرتنى يان وازلىهتەنانى، بەهۆى بچووكى لەبەر چاويدا.

تەنهای خودا لە بەخشىن و لىگرتنەو ەدا بىنەت: واهست نەكات شتىكى وازلىهتەناو يان شتىكى وەرگرتووە، بەلكو خودايە بە تاك و تەنهای دەبەخشىت و دەگرتتەو، ئەوەى وەرگرتووە وەك جارىبوونى بەخشىنى خودايى وايە، وەك جارىبوونى ئاو بە رووباردا، ئەوەى وازى لى ەتەناو بۆ خودا (ﷻ) ەر خۆيەتى لى گرتتەو، بۆيە بە بىننى خوداي "فعال" ەو ەريك دەبىت و بىننى بەدەست ەتەنان و وازلى ەتەنانى خۆى لەبەر دەچىتەو.

(۱۷) (منزلة الورد)

مەنزىلەى وەرە

له مەنزىلە كانى ((إياك نعبد وإياك نستعين)) مەنزىلەى خۆكرتنەوہ (وہرە) ە.

خودای مۆتەعال دەفەر مۆیت ﴿يَأْتِيهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾﴾ المؤمنون: ۵۱، ەروہا دەفەر مۆیت ﴿وَيَأْتِيكَ فَطَمَّرٌ ﴿٤﴾﴾ المدثر: ۴، قەتادە و مۇجەھد دەلئین: نەفست لە گوناھ پاکبکەرەوہ، نەفسى به پۆشاک (ئوب) ناویردوہ، ئەمەش راي "إبراهيم النخعي و الضحاك و الشعبي و الزهري" و ەندیک لە زانايانى ئەھلى تەفسیرە.

ئىبن عەباس دەفەر مۆیت: پۆشاکى گوناھ و غەدر مەكە بە بەردا، پاشان وتى: گویت لە ھۆنراوہكەى "غیلان بن سلمة الثقفي" نەبووہ كە دەلئیت:

(وإني - بحمد الله - لاأثوب غادر لبيست ولا من غدرة أتقنع)

عەرەب گەر بىەوئیت وەسفى پىاوئیک بە راستگۆیى و وەفا بکات دەلئیت: "پۆشاکە كانى پاکە" بە كەسى غەدرکەر و داوئىنپىس و بەدكارىش دەلئیت "پۆشاک پىس"، ئوبەى كۆرى كەعب دەفەر مۆیت: پۆشاکى غەدر و ستم و خراپەى لە بەر مەكە، بەلكو پۆشاکى چاك و پاکی لە بەر بکە.

"الضحاک" دەلئیت: کردارەكەت چاك بکە، "السدى" دەلئیت: گەر پىاوئیک چاك و پاک بىت پىتى دەوترىت "پۆشاک پاک"، گەر بەدكارىش بىت پىتى دەوترىت "پۆشاک پىس". سەعیدى كۆرى جوبەیر دەفەر مۆیت: دل و مالى پاک بکەرەوہ، حەسەن و "القرظى" دەلئین: رەوشتت باش و جوان بکە.

ئىبن سیرىن و ئىبن زید دەلئین: فەرمانى بە پاککردنەوہى جلو بەرگ داوہ كە نوئیز پىئىوہ دروست نىبە، چونكە ھاوہ لئانەران خۆيان و پۆشاکى بەرى خۆيان پاک نەدە کردەوہ.

"الطاووس" دەلئیت: پۆشاکەكەت كورت بکەرەوہ، چونكە كورتکردنەوہى جلو بەرگ پاكوخاوتىنى بوو بۆى.

قەسى بەكەم دروسترىن بۆچوونە لەسەر ئایەتەكە.

ئەوھى گومانى تىدا نىيە ئەوھىە پاككردنەوھى پۆشاك لە پىسى و كورتكردنەوھى لە كۆرى ئەو پاككردنەوھىە فەرمانى پىدراوھ، چونكە كردهوھ و ئەخلاق بەوھ تەواو دەبز. چونكە پىسى دەرەوھ پىسى ناوھوھ دروست دەكات، بۆيە فەرمان بەو كەسە كراوھ كە لە بەر دەستى خودادا رادەوھ ستىت ئەو پىسىە بسپرتەوھ و لىتى دوورىكە وىتەوھ.

مەبەست: وەرە پىسى دلّ پاك دەكاتەوھ وەك چۆن ئاوپىسى پۆشاك و جلو بەرگ پاك دەكاتەوھ، لە نىوان پۆشاك و دلّدا لىكچوونى دەرەكى و ناوھكى ھەيە، بۆيە لە خەوندا جلو بەرگى مرقۇ ھىمايە بۆ دلّ و حالى، ھەرىە كىكيان كار لەوى تريان دەكات. بۆيە نەھىكراوھ لە پۆشىنى جلو بەرگى ئاورشم و ئالتون و پىستى دىندە، كارىگەرى دلّ و دەرەون لەسەر پۆشاك كارىكى شاراوھىە، ئەھلى بىنىنى رۆشن لە پاكوخاوتىنى و پىسى و بۆن و گەشى و لىلى جلو بەرگدا ئەم حالەتە دەناسنەوھ، تەنانەت پۆشاكى چاكان لە پۆشاكى بەدكاران جىادە كرىتەوھ بەبى ئەوھى لە بەريان كرىت.

پىغەمبەر (ﷺ) وەرەى لە يەك كەلىمەدا كۆكردۆتەوھ، فەرمووى ((لە جوانى و باشى موسلمانبوونى كە سىك ئەوھىە واز لە ھەموو ئەو شتەنە بەئىت كە پەيوەندى بە ئەوھوھ نىيە))، ئەم وازھىنانە قسە و سەرىكردن و گوئىگرتن و دەستوھ شاندن و رۆيشتن و بىركردنەوھ و تەواوى جوولەى دەرەوھ و ناوھوھ دەگرىتەوھ، تەنھا ئەو كەلىمە بەسە و شىفايە بۆ خۆگرتنەوھ (وەرە).

ئىسحاقى كوپى خەلف دەلّیت: وەرە لە قسە و گفتوگۇدا زۆر پىتوئىستەرە لە وەرە لە ئالتون و زىودا، زوھد لە كورسى و دەسەلات پىتوئىستەرە لە زوھدى زىر و زىو. چونكە زىر و زىو بۆ بەدەستھىنانى پەلە و پاىە بەخت دەكرىن.

ئەبو سولەيمانى دارانى دەلّیت: وەرە سەرەتای زوھدە، وەك چۆن قەناعەت سەرەتای رازىبوونە.

يەحىاى كوپى مەعاز دەلّیت: وەرە برىتییە لە راوھستان لە سنورى زانستدا بەبى تەئوئىل كردن، دىسان دەلّیت: وەرە دوو رووى ھەيە: وەرەك لە دەرەوھ و رووالەتدا. لەگەل وەرەك لە ناوھوھ، وەرەى دەرەوھ: تەنھا بە خودا و بۆ خودا جوولە بكات. وەرەى ناوھوھ: ئەوھىە ھىچ نەچىتە دلّتەوھ جگە لە خودا، ھەروھە دەلّیت: ھەرى كەس سەرنجى وردە وەرە نەدات ناگاتە بەخشىنى مەزن.

وتراوه: وەرە برىتییە لە دەرجوون لە شەهەوات و دەستبەردارىبوونى خراپەکان.
 "یونس بن عیید" دەلئیت: وەرە برىتییە لە دەرجوون لە ھەموو گوماناویبەك و دادگایی
 نەفس لە ھەموو چاوتروکانیکدا.

سوفیانی سەورى دەفەرموئیت: ھىچ شتیکم نەبىنیوہ بە ئەندازەى وەرە ئاسان بئیت،
 ھەرشتیک ختوکەى دلئى دا وازى لى بھیتە.

سەھل دەلئیت: حەلال ئەوہیە کە بەھۆیەوہ لە خودا یاخى نابیت، حەلالى پالفتە
 ئەوہیە کە بە ھۆیەوہ خودات لەبیر ناچئیت، حەسەن پرسیارى لە مێردمنداڵیک کرد و
 پئى وت: دەستگرتن بە ئایینەوہ چیبە؟ وتى: وەرە، پئى وت: ئافەتەکەى چیبە؟
 وتى: چاوتبیرینە، حەسەن پئى سەرسام بوو.

ئەبو ھورەیرە دەلئیت: سبەینى ئەھلى دیوانى خودا بریتین لە ئەھلى وەرە و زوھد.
 ھەندى لە پێشین دەلئین: بەندە ناگات بە حەقیقەتى خۆپاریزی تا ئەو شتانە واز لى
 نەھینئیت کە مەترسییان نبیە لە ترسى ئەوہى نەبادا تووشى مەترسى ببئیت.

بیدارىبوونەوہى دل، ئەندامەکان دەپاریزئیت

"شیخ الإسلام الهروي" خاوەنى کتیبى "منازل السائرین" دەلئیت:

وەرە برىتییە لە ئەوپەرى خۆپاریزی لە قەدەغەکراوہکان یان تەنگەتاوپیوون لە مەزنى
 خودای مۆتەعال (توقى مستقصى على حذر أو تخرج على تعظیم)

واتە: تا ئەوپەرى خۆپاریزی خۆى بپاریزئیت لە حەرام و شتە گوماناویبەك و ھەموو
 ئەوانەى دەترسئیت زىانى پئى بگەيەنن، چونکە وشەى "التوقى" و "الحذر" مانایان لە
 یەکتەرەوہ نزیکە، "التوقى" کارى ئەندامەکانە و "الحذر" یش کارى دلە، لەوانەى
 کە سئیک خۆپاریزی لە شتیک بکات و ترسى لئى نەبئیت، بەلام خۆپاریزیبەکەى بۆ
 مەبەستى ترە: لە نیشاندانى پاکئیتى و عیززەت و تەصەوف یان بەرھەستى کەسانى
 تر، وەك خۆپاریزی ئەو کەسانەى باوہریان بە زیندووپیوونەوہ و بەھەشت و ئاگر نییە
 و خۆیان لە کارى خراپ و نزم بەدوور دەگرن، وەك دوورەپەریزیبەك لەو کارانە و
 بەرزکردنەوہى دەروونیان لە تیکەوتن و حەز و داواى ستایشیکردنى خەلك بۆیان و
 ھاوشیوہکانى ئەمانە.

يان تەنگە تاو بوون لە مەزنى خوداى مۆتەعال (أو تخرج على تعظيم): واتە پالئەرى وەرە لە حەرام و شتە گوماناوبىيەكان يان ترس بىت لە ھەرەشەكانى خودا، يان بە مەزن راگرتنى خوداى مۆتەعال بىت، ئەو ھەندە شكۆى بداتە پالئەرى ھەيەت رووبكاتە كارە نەھىلئىكراوھەكان.

وەرە لە گوناھ: يان بە ھۆى ترسەوھە يان بە مەزن راگرتنى خودا، تەنھا ئامازەى بە "مەزن راگرتن" كرد و باسى خۆشەويستى نەكرد كە دەبىتە پالئەرى بۆ ئەنجام نەدانى كارىك خۆشەويستەكەى برەنجىت، چونكە ئەو خۆشەويستىيە لەگەڵ بە مەزن راگرتندا سەر ھەلەدەت، گەر دل خالى بىت لە بە مەزن زانىنى خودا ئەوا تەنھا خۆشەويستى ناتوانىت لە سەر بىچى بىگىرتتەوھ، وەك خۆشەويستى مەزە بۆ مندالەكەى، گەر خۆشەويستى مەزن زانىنى لەگەڵ بوو لە سەر بىچى كردن دوور دەكەوتتەوھ.

وەرە بە شىوھەكى گشتى پالئەرى بۆ وازھىنان لە كارى خراپە، بۆ پارىزگارى لە نەفس و پاشەكەوت كردنى چاكە و پاراستنى باوھ، ئەمە سى سوود لە سوودەكانى دووركەوتنەوھ لە خراپەيە.

يەكەمىيان: پارىزگارى لە نەفس: واتە پارىزگارى لى كردنى لە شتەكەيكە ناھىرىن و عەيبدارى دەكەت و لەبەرچاوى خودا و فرىشتەكان و بەندە باوھ پدارەكان و دروستكراوھەكانى ترى دەخات، ھەر كەس نەفسى خۆى بەرپەز تەماشاش بكات و لای گەورە بىت دەپيارىزىت و پاكى دەكاتەوھ و لە جىگەيەكى بەرز دايدەنيت، بەو نەفسە بەرپەزەوھ پىشەركى لەگەڵ ئەھلى لىبران و كەمالدا دەكات، ھەر كەس نەفسى خۆى لا بچووك و رسوا بىت رووبەرووى شتە خراپ و نەزمەكانى دەكاتەوھ، رەشەوھى بۆ شل دەكات و دەيلەوھ پىنيت، پىشەركى دەخات و لە خراپە نايگىرتتەوھ، كەمترىن سوودەكانى دووركەوتنەوھ لە خراپە برىتتەوھ لە پارىزگارى لە نەفس.

پاشەكەوت كردنى چاكە دوو رووى ھەيە:

يەكەم: پاشەكەوت كردنى كاتەكەى بە بەدەستھىنانى چاكە تىايدا، گەر خۆى بە خراپەوھ خەرىك كرد چاكەكانى كەم دەبنەوھ كە ئامادەبوون بۆ ئەوھى بەدەستىان بھىنيت.

دووھم: پاشەكەوت كردنى چاكە ئەنجام دراوھەكان لە بەتال بوونەوھ بە پىوانە كردنى خراپەكان و پوچكردنەوھى چاكەكان لە روژى دواييدا، وەك لە مەنزىلەى تەوبەدا

باسمان له باره وه کرد: خراپه چاکه پوچ ده کاته وه، له وانه یه خراپه کان هه موو چاکه کان له خویاندا نغزو بکن یان که می بکه نه وه، بۆیه ده بیته زۆر که م بکریته وه تا راده ی بنج بوون، دورکه وتنه وه له خراپه دیوانی چاکه کانمان بۆ پاشه که وت ده کات، وه ک نه وه وایه که سیک سه رمایه یه کی زۆری هه بیته که خاوه ن قه رزه کان دین بۆ قه رزه کانیا ن یان هه موو سه رمایه که ی له قه رزدا ده داته وه یان زۆریه ی ده دات یا خود به شتیکی لی کم ده بیته وه، چاکه و خراپه ش هه ر به و جوړه یه .

پاراستنی باوه پ: چونکه باوه پ لای هه موو نه هلی سوننه ت به کاری چاکه زیاد ده کات و به گونا ه و یاخیبوونیش که م ده کات، ئیمامی شافعی و که سانی تریش له هاوه لان و شوینکه وتووان و نه وانه ی دوا ی نه وان گواستوو یانه ته وه، لاوازیبوونی باوه پ به گونا ه و یاخیبوون به چیژ و نه زموون ساغ بووه ته وه، به نده - وه ک له فه رمووده دا هاتوه - ((کاتیگ گونا هیک ده کات خالیکی ره ش له ناو دلی داده نریت، گه ر ته و به ی کرد و داوای لیخۆشبوونی کرد دلی پاک ده بیته وه، گه ر گه رایه وه بۆ گونا ه و گونا هیک تری کرد خالیکی ره شی تر داده نریت تا به سه ر دلیدا سه رده که ویت و دلی داگیر ده کات، نه وه ش بریتییه له ژهنگ "الران" له ئایه تی ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۴﴾ (المطففين: ۱۴))

گونا ه و خراپه دل ره ش ده که ن و نووری دل ده کوژننه وه، باوه پ بریتییه له نووری دل، خراپه نه و نووره ناهیلیت، یا خود که می ده کاته وه، چاکه نووری دل زیاد ده کات و خراپه نووری دل خامۆش ده کات، خودای موته عال رایده که یه نیت که خراپه ی دل هۆیه که بۆ ژهنگ هه له پتان، هه روه ها رایگه یاندوه که دلی دوو پووانی وه رگه پاندوه به وه ی نه نجامی ده دن ﴿وَاللَّهُ أَرْكَسَهُم بِمَا كَسَبُوا﴾ النساء: ۸۸، رایگه یاندوه که هه لوه شانده وه ی په یمانی توندوتۆل که خودا له به نده کانی وه رگرتوه هۆیه بۆ ره قبوونی دل، ده فه رمویت ﴿فِيمَا نَقُضُهُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهَا وَتَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ المائدة: ۱۳، گونا می هه لوه شانده وه ی په یمان سه ریکیشا بۆ نه و ئاسه وارانته: له ره قبوونی دل و نه فره ت و گورپنی که لیمه و له بیرچوونه وه ی زانست.

باوه پری که سی گونا هکار وه ک هیزی نه خۆش وایه به پیتی هیز و لاوازی نه خۆشییه که ی.

ئەم سە شتە: پارێزگاری لە نەفس و پاشەکەوت کردنی چاکە و پاراستنی باوەر لە ھەموو پائەنرە گشتییەکانی تر بالاتر، چونکە خاوەنەکەى لێبڕانى زۆرتەرە و دەبەوێت نەفسى خۆى پاک بکاتەو و بپارێزێت و لە گوناھ بەدووری بگرێت و چاکەکانی پاشەکەوت بکات و لە تیاچوون و کەم بوون بیانپارێزێت، چونکە بەو چاکانەو دەچیت بۆ لای خودا و داواى رەزامەندى خودای پى دەکات، ھەرۆھە باوەرپەکەى بە پەرەردگاری بپارێزێت لە خۆشەویستی بۆ خودا و بەکتابەرستی و ناسینی.

❁ پیاوانی پلەى بالا

وەرەخ خاوەنەکەى بەرز دەکاتەو تا دەبگەینتە پارێزگاری لە سنوور کاتیک کەسەکە گرفتار نەبیت، ھەرۆھە دەبھیلتەو لەسەر پاراستنی خۆپارێزی و رزگار بوون لە سنووربەزینی.

ھەر کەس بەرزبویەو بۆ ئەم پلەى لە وەرە: زۆرێک لە موباح کە زەرەرى نەبیت واز لى دەھێنیت، مانەو لەسەر پارێزگاری لیکردنی و ترسان لەوێ پاکیتیەکەى لیل ببیت و لە دەستی بدات و نوورەکەى خامۆش ببیت، زۆرێک لە موباح پاکیتی خۆپارێزی لیل دەکات، گەشەنەوێ ناهیلێت و نوورەکەى دەکوژینتەو و شەوق و جوانییەکەى دەپزینیت.

رؤزیک "شیخ الإسلام ابن تیمیة - قدس الله روحه -" لەسەر شتیک لە موباح پى فەرمووم: ئەو پێچەوانەى بە دەستھێنانی پلەى بالا، ھەرچەند وازلێھێنانی نەکراوەتە مەرجی رزگار بوون، یان ھاو شیوہى ئەم قسەى.

عاریف زۆرێک لە موباح واز لى دەھێنیت تاکو پارێزگاری لە باوەر بکات، بە تاییەت گەر ئەو موباحە لە ناوەندى حەلال و حەرامدا بوو.

جیاوازی نێوان خاوەن وەرعیکی گشتی و خاوەنى ئەم وەرەى باسما لە بارەو کرد: ئەوێ ھەولبەدات بۆ بە دەستھێنانی پارێزگاری لیکردن لە باوەر، ئەم کەسە ھەول دەدات پارێزگاری لە پاکیتی بکات و لیلی رووی تینەکات، نەھیلت نوورەکەى خامۆش ببیت و کۆتایی پى بیت.

رزگار بوون لە سنووربەزینی: "سنوور": بریتیە لە کۆتاییەکان، ئەوێش مەرزەکانی حەلال و حەرامن، لە ھەر شوێنیک کۆتایی پى بیت ئەو بریتیە لە سنوور، ھەر کەس

بىبە زىننىت كەوتۆتە ناو ياخيپوونەو، خوداى مۆتەعال نەھى كردووھ لە بەزاندنى سنوورەكانى و نزيكبوونەوھ لىيان ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا﴾ البقرة: ١٨٧، ھەروھە دەفەرمۆيت ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا﴾ البقرة: ٢٢٩، سنوور لىرەدا برىتییە لە كۆتایى حەلال، كاتىك نەھى لە نزيكبوونەوھ دەكات ئەوا سنوور لەو شوێنەدا برىتییە لە سەرەتای حەرام.

خوداى مۆتەعال دەفەرمۆيت: ئەوھى بۆم موباح كردوون سنوور بەزىنى مەكەن بەسەرىدا، ئەوھش حەرامم كردووھ نزيكى مەكەون. وەرە بەندە لە نزيكبوونەوھى ئەمە و سنوور بەزىنى ئەوھ رزگارەت دەكات، كە برىتییە لە سنوور شكىنى.

بەرى پاك

بزانه: ترس وەرە و داواى كۆمەكى لە خودا و ئاواتى كورت بەداوى خۆيدا دەھىننىت، ھىزى باوەر بە لىقاي خودا زوھد بەرھەم دەھىننىت، مەعريفەش خۆشەويستى و ترس و رجا بەرھەم دەھىننىت، قەناعەت رازىبوون بەرھەم دەھىننىت، يادى خودا زىندەگى دلى لىوھ بەرھەم دىت، باوەر بە قەدەر تەوھكول بەرھەم دەھىننىت، بەردەوامى تىرپامان لە ناو و سىفاتەكان مەعريفە بەرھەم دەھىننىت، وەرە زوھد بەرھەم دەھىننىت، تەوبە ديسان خۆشەويستى بەرھەم دەھىننىت، ھەروھە بەردەوامى يادى خودا خۆشەويستى بەرھەم دەھىننىت، رازىبوون شوكر بەرھەم دەھىننىت، لىبران و ئارامى ھەموو حال و مەقامەكان بەرھەم دەھىننىت، ئىخلاص و صدق ھەريەكەيان ئەوئىتر بەرھەم دەھىننىت، پاكداوينى ئەخلاق بەرھەم دەھىننىت، بىرکردنەوھ لىبران بەرھەم دەھىننىت، چاودىرى ئاوەدانکردنەوھى كات و رۆژەكان و حەيا و ترسى زانست و گەپانەوھ بۆ لای خودا و مراندنى نەفس بەرھەم دەھىننىت، رق لە نەفس و بىزلى كردنەوھى شەرم لە خودا بەرھەم دەھىننىت، ھەروھە بەزۆرزانىنى ئەوھى لەوھەوھە و بەكەم زاننىنى ئەوھى لە خۆيەوھە لە كەمى گوپراپەلى و كردارى چاكە، ھەروھە بانگەشە لە دل و زمان دەسپرتەوھ، دروستى بەصىرەت يەقین بەرھەم دەھىننىت، باشى تىرپامان لەوھى دەبىنى و دەبىستى لە ئاياتى بىنراو و بىستراو دروستى بەصىرەت بەرھەم دەھىننىت.

پوختەى ھەموو ئەمانە دوو شتن:

يەكەم: دلّت لە نىشتمانى دونياو ە بگۆيزىتەو ە بۆ نىشتمانى دوارۆژ، پاشان بە ھەموو دلّتو ە روو لە مانای قورئان و تىزامان و روشنبوونەو ەى بکەيت، تىگەيشتن لە مەبەستەكەى و لە پىناوى چيدا دابەزىو ە، وەرگرتنى بەشى خۆت لە يەك بە يەكى نايەتەکانى و دابەزاندنى بەسەر دەرد و نەخۆشپىيەکانى دلّ و ناخدا.

ئەمە رىگەيەكى پوخت و كورت و ئاسانە، دەتگەيە نىت بە خودای مۆتەعال، گەيشتنىكى سەلامەت و كە ترس و تياچوون و برسیتى و تىنيویتی رووناكاتە رىبوارانى، ھىچ جۆرە ئافەتىكى رىگەکانى تری لەسەر نىيە، لەسەر ئەو رىگەيە پاسەوان و پارىزەر لە خوداو ە دانراو ە كە سالىكان دەپارىزن و چاودىرييان دەكەن و بەرگرييان لى دەكەن، ھىچ كەس رىزى ئەو رىگەيە نازانىت مەگەر كە سانتىك كە رىگەى خەلكى و ئافات و رىگرەکانيان ناسىبیت، خودا كۆمەككارە.

(۱۸) (منزلة التبتل)

مهنزلهی دابران

له مهنزلهکانی ((ایک نعبد وایک نسعین)) مهنزلهی "دابران" ه.

خودای موتهعال دهفرمویت ﴿وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا﴾ المزمّل: ۸

مانای "التبتل" بریتیه له "الإنقطاع" دابران، لهسهرکیشی "تفعل" له "بتل" هوه هاتوره که مانای "قطع" ی هیه، مهریه م به "البتول" ناوئزوه بههوی دابرانیهوه له هوسهرگیری، ههروهها بهوهی هاوشانی ههبیّت له ئافرهتانی سهردهمی خوی، لهپووی شهرهف و فهزلهوه لهسهروو ئافرهتانی سهردهمی خویهوه بوو، بویه لییان دابرا، چاوگی فرمانی "بتل" بریتیه له "تبتلا" ههروهک "تعلم و تفهم"، بهلام (تبتیل) له شیوهی "تفعل" دا هاتوره بههوی نهینییهکی وردهوه: نهو فرمانانهی لهسهرکیشی "تفعل" بن مانای پله به پله و زۆر له خۆکردن و ههولی نهجامدان و ههولی زۆرکردن و زیادهپهوی تیدایه، بویه فرمانیکی هینا (تبتل) ئاماژه بیّت به بهکیک لهو مانایانه، ههروهها هینانی چاوگهکهی (تبتیلا) تاکو بهلگه بیّت لهسهرمانایهکی تر لهو مانایانه، وهک نهوهی وترابیت: "بتل نفسك إلى الله تبتیلا" له ههمان کاتدا وترابیت "وتبتل إليه تبتیلا"، تیگهیشتن لهو دوو مانایه له فرمانهکه و چاوگهکهیهوهیه، نهه له قورئاندا زۆره، له باشترین کورتکردنهوهکان و ئاماژهی پوختی قورئانیه.

بویه "التبتل" بریتیه له دابرانیه تهواو بۆ خودای موتهعال، ئایهتی ﴿لَمُدَّعَوْهُ لَمَقَى﴾ الرعد: ۱۴، واته رووتبوونهوهی تهواو له ههموو شتیك بۆ خودا، واته دابران له سهرنجدان به پاداشت، بهجۆریك كهسی دابراو بۆ خودا وهك كریكاریکی لی بیّت كه تهنها به مهبهستی کری کار بکات، که پارهکهی وهرگرت له دههراگی خاوهن کاردا ناوهستیت.

بهلگه هینانهوه به ئایهتی ﴿لَمُدَّعَوْهُ لَمَقَى﴾ له م بابهتهدا مهبهستدارییهکی به م مانایه تیدایه، خودای موتهعال خاوهنی بانگی حقه به زات و سیفاتی با پاداشتیش بۆ بانگههکه (نهو کهسهی نزا و پارانهوه له خودا دهکات) بوونی نهبیّت، خودا به زاتی شکومهندی شایستهی نهوهیه، نهو شایستهیه بهوهی به تهنها بپهسترتیت، به تهنها

بانگی لى بکرت، روى تىبکرت و شوکر و ستایشى بکرت، خوشیان بویت و رجایان بۆ لای ئەو بیت و لى بترسن و پشتى پىبەستن و داواى کۆمەکی لى بکەن و هانای بۆ بىەن و دالدهى لى داوا بکەن و پشتى پىو بەدن، بۆیە بانگکردنى خودایى حەق تەنها بۆ ئەو.

هەر کەس بە دل لە پرووى ناسین و حال و چىزەو بەم جۆرە بوو ئەوا پىی لە مەقامى "دابىران" ناو و بۆ خودا یە کلابوو تەو، پىشین "دعوة الحق" یان بە یەکتاپەرستى و ئیخلاص لە یەکتاپەرستیدا و راستگوى تىیدا لىکداو تەو کە مەبەستى ئەو مانایە یە ئاماژەمان پىکرد.

على-خو لى رازى بیت- دەفەر مویت "دعوة الحق" بریتىیە لە یەکتاپەرستى، ئىبن عەباس-خو لە خوێ و باوکی رازى بیت- دەفەر مویت: بریتىیە لە "شهادة أن لا إله إلا الله"، و تراو: بریتىیە لە دوعا کردن بە ئیخلاصەو، بانگی حەق بانگى خودایى و پىدانى مافى ئەو بانگ و رووتکردنەو یەتى لە هەموو شتێک و ئیخلاص بۆ خودا تىیدا.

پەيوەستبوون.....و لەیەکتر دابىران

"التبتل-واتە دابىران" دوو شت کۆدە کاتەو: پەيوەستبوون و لە یەکتر دابىران کە بەو دووانەو مانای "دابىران" دىتە دى.

لە یەکتر دابىران: بریتىیە لە دابىرانى دل لە بەشى نەفس کە شان شانین دەکات لە گەل ئەوێ خودا لە بەندە کە دەویت، هەر وەها دابىران لە لاکردنەوێ دل بە لای غەبرى خودادا، حەزى لى بکات یان سەرنجى رابکیشیت یاخود بىرى لى بکاتەو.

پەيوەستبوون: تەنها لە داواى ئەو لە یەکتر دابىرانە دروست دەبیت، کە بریتىیە لە پەيوەستبوونى دل بە خوداوە و رووکردنە خودا و راگرتنى روو لە رووگەى ئەودا، ئەمەش بە خوێ و بىستى و ترس و رجا و گەرانهوێ بەردەوام و پشت بەستن بە خودا.

ئەوێ مادەى "رجا بە خەلك" لە دل ت دەردە کات بریتىیە لە رازىبوون بە حوکمى خودا و ئەو بەشە پىداوى، هەر کەس بە حوکمى خودا و بەشى خودا رازى بوو شوینیک بۆ رجا بە خەلك لە ناو دلیدا نامىنیتەو.

ئەوێ مادەى ترس لە دلدا دەسپرتەو: بریتىیە لە خو تەسلىم کردن بە خودا، هەر کەس خوێ بە تەواوى رادەستى خودا بکات و بزانی ت ئەوێ بىارە تووشى ببیت

تووشى دەبىت و ئەوھى لەسەر ئەو نەوسراوھ روويەپرووى نابىتەوھ، واتە بزائىت تەنھا ئەوانە تووشى دەبن كە لەسەرى نووسراون شوپىنك بۆ ترس لە خەلكى لەناو دلى جىگەى نابىتەوھ، ئەو نەفسەى ئەم لە تياچوونى دەترسىت رادەستى گەورە و سەردارەكەى خۆى كردوھ، گەشتۆتە ئەو راستىيەى كە تەنھا ئەوھى نووسراوھ تووشى دەبىت، ئەوھش نووسراوھ ھەر دەبىت تووشى ببىت، بۆيە مانايەك بۆ ترس لە غەيرى خودا نامىنئىتەوھ.

لە تەسلىم بووندا سوودىكى ورد و ناسك بوونى ھەيە: ئەو كە خۆى رادەستى خودا دەكات لەلای خودا بووھ بە ئەمانەت و خستوويەتە ژىر پارىزگارى و چاودىرى خوداييەوھ، بۆيە دەستى ھىچ دوژمن و دەستدرىزكارىكى ناكاتى.

ئەمە برىتبيە لە "دابران" لە خەلك، بەلام دابران كامل نابىت تا كەسى دابراو لە نەفسى خۆى دانەبرىت، بە دووركەوتنەوھ لە ھەز و ئارەزوو ھۆگريوون وەك نەسىمك لەلای خوداوھ ھەلدەكات، لە دووركەوتنەوھ لە ھەز و ئارەزووھەكان و سەرپىچى لىيان و رىگرىكردنى نەفس لەو ھەز و ئارەزووانە ھۆگريوون وەك نەسىمى ئاسوودەيى لە خوداوھ پەيدا دەبىت، ئەو نەسىمە بۆ رۆح وەكو رۆح وايە بۆ جەستە، ئەو نەسىمە رۆح و بۆنى خۆشى رۆحە، ئەوھش بە پشتكردن لە ھەز و ئارەزوو ھاتۆتە دى، ھۆگريوونى رۆح بەو نەسىمەوھ و بۆنكردنى ئەو بۆنە خۆشە نەفس بە خۆيەوھ وابەستە دەكات، چونكە نەفس ھەر دەبىت بە شتىكەوھ وابەستە ببىت، گەر لە پەيوەستن بە ئارەزوو دابرا رۆحى ھۆگري بە خوداوھ دەبىنئىتەوھ و ئاسوودەى دەكات و زىندووى دەكاتەوھ، خاوەنەكەى خەرىك دەكات بە ويستى خودايى ئاينىي فەرمانپىكراوى نەبەويەوھ، جىبەجى كوردنى ئەو بىرارانە لە ناوھندى ئەھلى سەرپىچى و دەستدرىزكار و بەرھەلستكاردا، لەو فەرمانانەدا نوقم دەبىت، تۆمەتى گەورەى بۆ دروست دەكەن و دەيترسىنن و داواى رشتنى خوئى دەكەن، بەلام ئەو لە تىكۆشان دژ بەوانە لە لۆمەى لۆمەكاران ناترسىت، فەرمانى خودا لەلای ھەمووان رادەگەيەنئىت، ترسى لىيان ببىت، ياخود رجائى پىيان ببىت، ئەو لە مەدھكردن و زەمكردن لىيان ناترسىت، بە ئاشكرا ھاوارىيان لى دەكات و ئامۆزگارپىيان دەكات، بە ئاشكرا و بە نەينى بانگيان دەكات.

(۱۹) (منزلة الرجاء)

مەنزێلە ی رجا

لە مەنزێلەکانی ((إياك نعبد وإياك نستعين)) بریتییە لە مەنزێلە ی رجا. خودای مۆتەعال دەفەر مۆیت ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ الإسراء: ۵۷، گرتنەبەری وەسێلە بۆ لای خودا بریتییە لە داوای نزیکیبونە وە لێتی بە بەندایەتی و خۆشەویستی، باسی سێ مەقامەکی ئەهلی باوەری کرد کە بینای وەسێلە ی لەسەرە، ئەو سیانەش بریتین لە: خۆشەویستی و ترس و رجا، خودای مۆتەعال دەفەر مۆیت ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ﴾ العنكبوت: ۵، ﴿أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۳۷) البقرة: ۲۱۸.

لە سەحیحی "مسلم" دا لە جابەر وە -خوای لێتی رازی بێت- گویم لە پێتەمبەری خودا بوو دەیفەموو -پێش مردنی بە سێ رۆژ- ((هەر کەس لە نێوێ مرد بە گومانی باش بە خودای خۆی ببات)) لە فەرموودەکی سەحیحدا لە پێتەمبەری خودا وە ((خودای مۆتەعال دەفەر مۆیت: من لە گەڵ گومانی بەندە کە مەم بە من، چۆنی دەوێت با وا گومانم پێ ببات))

رجا دل دەداتە بەر بۆ ولاتی خۆشەویستی، ئەوێش بریتییە لە خودا و خانە ی رۆژی دوا یی و رۆیشتنەکی بۆ خۆش و ئاسان دەکات.

وتراوێ: بریتییە لە مژدە ی بەخشش و فەزلی پەروەردگار -تبارک و تعالی- و ئاسوودەبوون لە سەرنجدانی بەخشینی خودا -سبحانه-.

وتراوێ: رجا بریتییە لە متمانە بە بەخششی خودا.

جیاوازی نێوان "رجا" لە گەڵ "التمني" -خۆزکە- "التمني" لە گەڵ تەمبەلدا یە و رێگە ی سووردبوون و کۆشان بە خاوەنەکی ناگرتتە بەر، بە لأم "رجا" لە گەڵ کۆشان و پشتمبەستن بە خودا دا یە.

یہ کہ میان: وہ کہ حالیٰ نہ و کہ سہ وایہ خۆزگہ بخوازیت پارچہ زہویہ کی ہہ بیت
بیکیئت و بیکات بہ کشتوکال۔

دوہ میان: وہ کہ نہ و کہ سہ وایہ زہویہ کہ دہ کیئت و تووی تی دہ چینی و رجای وایہ
توہ کہی سہوز بیت و سہردہ رہینیت۔

بۆیہ عاریفان لہ سہر نہ وہ کۆدہ نگن کہ "رجا" تہ نہا لہ گہ ل بوونی کرداردا دروستہ۔

"شاه الکرمانی" دہ لیت: نیشانہی دروستی رجا بریتیبہ لہ گوپرایہ لی باش۔

رجا سی جۆرہ: دووانیان ستایشکراون و سییہ میان فریوخواردنہ و مہ زمومہ۔

یہ کہ م و دوہ م: بریتین لہ رجای کہ سیک کار بہ گوپرایہ لی خودا دہ کات لہ سہر
نووریک کہ لہ خودا وایہ، رجای بہ پاداشتی خودا ہہیہ، لہ گہ ل رجای پیاویک
گوناہیکی کردوہ و تہ وہی لیکردوہ، نہ و کہ سہ رجای لیبورڈن و لیخۆشبون و
چاکہ و فہزل و حیلمی بہ خشینی خودای ہہیہ۔

سییہ میان: پیاویک لہ گوناہ و تاواندا پی راکیشاوہ، رجای بہ زہی خودای ہہیہ
بہ بی کردار، نہ و ہش بریتیبہ لہ فریوخواردن و خۆزگہ و رجای درۆزن۔

سالیک دو سہرنجی ہہیہ: سہرنجیک بہ نہ فس و نہنگی و ٹافاتی کردارہ کانی،
دہرگای ترسی بہ پرودا دہ کریتہ وہ بۆ لای بہ رینی فہزلی پەروہردگار و چاکہ و
بہ خشندہی، لہ گہ ل سہرنجیک کہ دہرگای رجای لیدہ کاتہ وہ۔

بۆیہ لہ سہر رجا و تراوہ: بریتیبہ لہ سہرنجدان بہ بہ زہی خودا۔

پرسیار لہ نہ حمہ دی کوپی عاصم کرا: نیشانہی رجا چیبہ لہ کہ سیکا؟ وتی:
نیشانہ کہی نہ و ہیہ گہر بہ چاکہ دہ ورہ درا ٹیلہامی شوکر بکریت، لہ گہ ل رجای
تہ وای نیعمہ تی خودا لہ سہری لہ دنیا و دواپۆژدا، لہ گہ ل تہ واکردنی نیعمہ تہ کان
لہ سہری لہ دواپۆژدا بہ لیخۆشبون لی۔

جیاوازی کہ وتوتہ نیوان نہ ہلی رنگوہ کام لہ م دوو رجاہ کاملترہ: رجای کہ سیکی
چاکہ کار بہ پاداشتی چاکہ کہی، لہ گہ ل رجای خرابہ کاری تہ وہ کار بہ لیخۆشبون و
لیبورڈنی خودا؟

دہستہ یہ ک تہی تہ رازووی "چاکہ کار" ہ کہ بہ قورس دہ بیبنن بہ ہوی ہیزی ہۆکاری
رجاوہ (کہ کردہ وہ چاکہ کانیبہ تی)، دہستہ بہ کیش رجای کہ سی گوناہکار بہ

قورس ده‌بینن، چونکه رجا‌کهی خالییه له بینن و سه‌رنجدانی کردار و هاوتایه له‌گه‌ل زه‌لیلی دلدا.

یه‌حیای کوپی موعاز (له مونا‌جاتیکدا له‌گه‌ل خودا) ده‌فه‌رمویت: خه‌ریکه رجام له‌گه‌ل گونا‌هدا به تو زال ده‌بییت به‌سه‌ر رجام له‌گه‌ل کرداردا، چونکه ده‌بینم له کاروکرده‌وه‌کاندا شان له‌سه‌ر ئیخلاص داده‌دهم، چون پالفته‌یان بکه‌م و به‌ده‌ستیان به‌یتم؟ من به ئافات به‌ناوبانگم، له گونا‌ه و خرابه‌دا شان له‌سه‌ر لی‌بووردنی تو داده‌دهم، چون لیم نابوو‌ریت تو به به‌خشنده‌یی به‌ناوبانگی؟!

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: خودایه، شه‌رینترین به‌خشش له دلدا رجا‌یه، شه‌رینترین که‌لام له‌سه‌ر زمان مه‌دح و سه‌نای تویه، خوشتین سات له‌لام ئه‌و ساته‌یه به لیقای تو ده‌گه‌م.

بینای خو‌شه‌ویستی له‌سه‌ر رجا‌یه

رجا له مه‌زنتین و بالاترین و به‌نرخترین مه‌نزله‌کانه، خو‌لگهی رو‌یشتن بو لای خودا له‌سه‌ر رجا و خو‌شه‌ویستی و ترس دامه‌زراوه. خودا مه‌دح و سه‌نای ئه‌هلی رجا‌ی کردوه و ده‌فه‌رمویت ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَنَكَرَ اللَّهُ كَبِيرًا ﴿٢١﴾﴾ الأحزاب: ۲۱

له فه‌رموده‌یه‌کی سه‌حیحی قودسیدا له پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) که له خوداوه -عزوجل- ده‌یگپ‌رته‌وه ده‌فه‌رمویت ((ئهی رو‌له‌ی ئاده‌م، تا تو داوام لی بکه‌یت و رجام پی بکه‌یت له‌وه‌ی ئه‌نجامت داوه له کاری خرابه‌ ده‌بوورم و باکیکم نبیه))

ئه‌عمه‌ش له ئه‌بی صالحه‌وه له ئه‌بی هوره‌یره‌وه، له پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) ((خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت: من له‌گه‌ل گومانی به‌نده‌که‌مدام به‌من، من له‌گه‌ل ئه‌وم، گه‌ر یادم بکات له ناخی خویدا ئه‌وا له نه‌فسی خو‌مدا یادی ده‌که‌م، گه‌ر له‌ناو کۆمه‌لێکدا یادم بکات له‌ناو کۆمه‌لێکی باشتر له‌و کۆمه‌له‌ یادی ده‌که‌م، گه‌ر بستیک لیم نزیك ببیته‌وه بالیک لیتی نزیك ده‌بمه‌وه، گه‌ر بالیک لیم نزیك ببیته‌وه دوو بال لیتی نزیك ده‌بمه‌وه، گه‌ر به رو‌یشتن بییت بو لام به راکردن ده‌چم بو لای)) رواه مسلم

خودای موته‌عال هه‌وال له‌مه‌ر به‌نده‌ تایبه‌ته‌کانی ده‌دات که هاوه‌ل‌دانه‌ران بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌یان ده‌کرد به‌هۆیانه‌وه له خودا نزیك ده‌بنه‌وه، ئه‌و به‌ندانه‌ ئه‌وان

دەيانكەن بە ھاوەلّ بۆ خودا رجاىان بە خودا ھەبووھ و لە خودا ترساون ﴿ قُلْ
 ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِمْ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشَفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا يَحْيِيَانِ ﴿٨﴾ اُولَئِكَ الَّذِينَ
 يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ
 رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٩﴾ الإسراء: ٥٦ - ٥٧ .

خودای مۆتەعال دەفەر مۆیت: ئەوانەى لە خوار منەوھ بانگیان لى دەكەن بەندەگەلى
 منن، بە گوێرایەلى من لىم نزیك دەبنەوھ و رجاىان بە بەزەبى من ھەبە و لە سزای من
 دەترسن، ئیتر بۆچى لە خوار منەوھ داوايان لى دەكەن و بانگیان لى دەكەن؟ وەسەف
 و سەناى كردن بە باشتەرىن حالّ و مەقام: لە خۆشەویستى و ترس و رجا.

ئەوھش بریتىبە لە بەندایەتى و پەيوەستبوون بە خوداوە لە پەيوە ناوى "المحسن و
 البر" -چاکەكار، پەيوەستبوون و بەندایەتى بەو ناوھوھ و ناسىنى خودا وایكردوھ
 كەسەكە رجاى بە خودا ھەبەیت، لەو رىگەبەوھ كە دەزانەیت یاخود نازانەیت، ھىزى رجا
 بە پى ھىزى ناسىنى خودا و ناو و سىفەتەكانىبەتى، ھەروھە زالبوونى بەزەبى خودا
 بەسەر خەشم و توپەبىیدا، گەر رۆحى رجا نەبوايە بەندایەتى دلّ و ئەندامەكان
 پەكیان دەكەوت، خەلوھەتگا و پەرسنگا و مزگەوتەكان كە پىئویستە یادی زۆرى
 خوداىان تىدا بكرىت دەپووخان، بەلكو گەر رۆحى رجا نەبوايە ئەندامەكان بە كارى
 چاكە ھەئەدەستان، بەلكو گەر نەرمە بارانى رجا نەبوايە كەشتى وىستى مەروۇ لەناو
 دەریای كاروكردەوھى باشدا نەدەكەوتە گەر، ھەندىك دىرە ھۆنراوھ ھەبە:

لولا التعلق بالرجاء تقطعت   نفس المحب تحسرا وتمزقا
 وكذلك لولا برده بجمرة إلا   كباد دابت بالحجاب تحرقا
 أیكون قط حليف حي لا یری   برجائه بحبيبه متعلقا
 أم كلما قويت محبته له   قوي الرجاء لفراد فيه تشوقا
 ولولا الرجاء يحدو المطي لما سرت   بمحوها لديارهم ترجو اللقا

رجا بە پى خۆشەویستى و ھىزى خۆشەویستى بەرھەم دىت، ھەموو خۆشەویستىك
 خاوەنى رجا و ترسە، تا رجاى زۆتر بىت بە خۆشەویستەكەى زۆتر خۆشى دەویت،
 ھەموو خۆشەویستىك خاوەن رجاى، ھەر بەو جۆرە ترسەكەى، ئەو دەترسىت لەبەر
 جاوى بكەویت و لەبەر دەرگای خۆشەویستى ئەو دەرىكرىت و پەردەبەك بخاتە نىوان

خۆی و ئه وه وه، ترسه که ی به هیزترین ترسه، رجا که شی له گه ل خۆشه ویستییه که یدايه، نه و رجا ی پیه تی به ر له پیگه یشتنی، که گه یشت به خۆشه ویسته که ی رجا ی زۆرترو زیاتر ده بیت به هۆی نه و زینده گییه ی رۆحه وه که لیه وه به دهستی هیناوه، ههروهها خۆشیه کانی دلّی له لوتفی خۆشه ویسته وه یه، هه ر به و جوړه چاکه له گه ل کردن و رووتیکردن و سه رنجدانی به چاوی رازیبوون و ئاماده کردنی بۆ خۆشه ویستی خۆی و نه مانه و زۆریکی تر له زینده گی و ئاسووده یی و سه رکه وتن که ته نها به گه یشتنی خۆشه ویست به دهست ده هینرین، بۆیه رجا که ی مه زنترین و ته واوترین رجا یه .

تیرامان له م بابه ته به دروستی و ته واوی نه یینی گه وری به ندایه تی و خۆشه ویستی ده خاته به رده مت، هه موو خۆشه ویستییه ک ترس و رجا ی له گه لدا یه، به پنی داگیرکردنی دلّ به رجا ترس و خۆشه ویستی زیاد ده کات، به لام ترسی خۆشه ویست وه حشه تی له گه لدا نییه، به پیچه وانیه ترسی که سی خرابه کاره وه، رجا ی که سی خۆشه ویست هۆی له گه لدا نییه، به پیچه وانیه رجا ی نه و که سه ی وه ک کریکاریک کار بۆ خودا ده کات، رجا ی که سی خۆشه ویست له کوئی و رجا ی کریکاریک له کوئی؟ نیوان نه و دوانه وه ک نیوانی حالیان وایه .

به کورتی و پوختی: رجا پتویسته بۆ موریدی سالیک و عاریفی ریگه، گه ر ساتیک لئی جیا ببیته وه تیا ده چیت، نه و له نیوان گونا هیکدا ده سوپیته وه که رجا ی لیخۆشبوونی ده کات، یان نهنگی و ناته واوییه ک که رجا ی چاککردنی ده کات، یان کرداریکی چاکه رجا ی قبوولبوونی لای خودا ده کات، یان راهه ستانیک رجا ی به دهسته تیان و به رده وامی ده کات، یا خود نزیکییه ک له خودا وه و مه نزیله یه ک له لای خودا رجا ی گه یانددنی به خودا لیه وه ده کات، هیه ک که سیک له سالیکان له مانه یان له یه کیک له مانه جیا نابیته وه .

که سی رجا کار هه میشه له ره غبه ت و ره هبه تدا یه، هیوا ی به فه زلی په روه ردگاری هه یه، گومانی باشی پیّ ده بات، هیوا ی وابه سته ی چاکه و به خشینی خودا بووه، به ناوه کانی ده یه رستیت ((الْحَسَن، الرَّحْمَن، الرَّحِيم، الْغَفُور، الْجَوَاد، الْوَهَّاب، الرَّزَّاق))، خودای موه عال ده یه ویت به نده که ی رجا ی پنی هه بیت، بۆیه له گه ل رجا و گومانی به نده که یدايه .

﴿پەروردگارێکی لێخۆشبوو پێیخۆشه بەندهکانی رجایان پێی هەبیت

له "رجا" و "دوعا" دا بەرھەڵستکاری بوونی نییە بۆ خودا له بەرپۆه بردنی مولکی خۆیدا، وهك چۆن هەندی كەسی نەزان وا گومان دەبەن.

بەنده رجاى برپارى خودا دەكات له مولكیدا به باشترین یه كێك له و دوو برپاره‌ی كه خۆی پێیخۆشه، خودای مۆته‌عال فه‌زلی پێخۆشتره له عه‌دل، عه‌فوی پێخۆشتره له تۆله، لێبۆوردنی پێخۆشتره له دوورخستنه‌وه، ده‌ستبه‌رداریبوونی پێخۆشتره له وه‌رگرتنه‌وه، ئه‌و-سبحانه- ره‌حمه‌تی زاله‌ به‌سه‌ر تووڤه‌یی و خه‌شمیدا.

كه‌سی رجاكار رجاى خۆی به برپارى خوداوه به‌ستۆته‌وه، برپاریك كه پێخۆشتره و پێی رازیتره. رجا ده‌رچوون نییە له برپاردان له‌ناو مه‌مله‌كه‌تیدا، به‌لكو رجا نیشاندانی به‌ندایه‌تی و جێبه‌جێبوونی خۆشه‌ویستین برپاریه‌تی له‌لای، خودای مۆته‌عال به وه‌رگرتنه‌وه‌ی حه‌قی خۆی و سزادانی به‌نده‌كه‌ی قازانجێك ناكات تاكو رجاكه‌ی به‌تالکهره‌وه‌ی ئه‌و قازانجه بییت، به‌نده به‌هۆی هاوه‌لدانان بۆ خودا و بێباوه‌ری پێی شایسته‌ی سزا ده‌بییت و تۆله‌ی لێ ده‌کریته‌وه، ئه‌و به‌هۆی کۆشش بۆ راکێشانی خه‌شمی خودا رووبه‌رووی سزا بۆته‌وه، چونکه خه‌شم و تووڤه‌یی خودا داواکاری و ئاسه‌واری هه‌یه، به‌نده‌ش کاریگه‌ری ئه‌وانه‌یه و هه‌ولێ به‌ده‌سته‌پێنانیان ده‌دات، کار له‌سه‌ر ئه‌و ئاسه‌وارانه ده‌کات و هه‌ولێ هۆکانیان ده‌دات، ئه‌و تیا به‌ری نه‌فسی خۆیه‌تی، په‌روه‌ردگاری ناگاداری ده‌کاته‌وه و چاوی روۆشن ده‌کاته‌وه و بانگی لێ ده‌کات: وه‌ره بۆ لام ئه‌تیاربێزم و دالده‌ت ده‌ده‌م و له‌و شتانه‌ی لێیان ده‌ترسیت رزگارت ده‌که‌م، به‌لام ئه‌و ته‌نها دوورکه‌وتنه‌وه و پشته‌ه‌لگردن ده‌زانیت، ئه‌و له‌گه‌ڵ دۆژمه‌نه‌كه‌ی خۆیدا ئاشته‌وایی ده‌کات و دژ به‌ خودا پشتیوانی لێ ده‌کات، داوای ره‌زامه‌ندی خه‌لکی ده‌کات به‌ تووڤه‌کردنی خودا، ره‌زامه‌ندی خه‌لکی له ره‌زامه‌ندی خودا پێی باشتره، حه‌قی خه‌لکی له حه‌قی خودا پێی له‌پێشتره، ترس و رجا و خۆشه‌ویستی خه‌لك له دلیدا زۆرت‌ر و زیاتره له ترس و رجا و خۆشه‌ویستی خودا، رێگه‌یه‌کی بۆ به‌خشنده‌یی و فه‌زل و پاداشتی په‌روه‌ردگاری نه‌هێلايه‌وه، به‌لكو هه‌موو رێگه‌کانی به‌خشنده‌یی له‌خۆی داخستوه و کلیله‌كه‌ی داوه‌ته ده‌ستی دۆژمه‌نه‌كه‌ی، ناشت و ته‌بايه له‌گه‌لی و گوێی بۆ ده‌گریت و گوێپایه‌لی ده‌کات، رووی له ره‌زامه‌ندی ئه‌و کردوه، بۆیه خراپترین و توندترین سته‌م ئه‌نجام ده‌دات.

ئەو ويستی خودای گزپروه تەوہ بە ويست و ئارەزوو و حەزەکانى خۆى، بەرھەلستى ھەموو ئەو شتانه دەکات لەلای خودا خۆشەويستن و جيگەى رەزامەندى ئەون، ريگە بە رەزامەندى خودا نادات رووى تى بکات، بۆيە بەشى خۆى لەدەستدا و ستمى لە خۆى کرد دەستدریژى کردە سەر خۆشەويست و دۆستەکەى خۆى و دوژمنەکەى کرد بە دۆست، ئەو کەسەى دەبوا لەخۆى رازى بکات (خودا) و ژيانى لە پیناوى رەزامەندى ئەودا بىت لەخۆى توورە کرد و ئەو کەسەى دەبوا لە خۆى پرەنجينيت (شەيتان) لەخۆى رازى کرد، خۆى بۆ دوژمنەکەى کرد بە قوربانى و بەرانبەر خۆشەويست و دۆستەکەى بەخيل بوو.

پەرورەدگار خويىنى لەسەر بەندەکەى نيبە تاكو بە سزادانى تۆلەى لى بکاتەوہ و بە نازاردانى خۆشحال بىت، ئەو سزادانە گەردیلەيەك لە مولكى زياد بکات، لە ليخۆشبوونى گەردیلەيەك کەم ناکات گەر لە ھەموو ئەھلى سەر زەوى خۆشبييت، بۆچى؟ چونکە بەزەيى لە سزا فراوانترە و لە توورەيى و خەشمى خودا لەپيشتر و زاترە. ئەو بەزەيى لەسەر خۆى نوسيوہ، رجاى بەندە لە خودا لە حیکمەتى خودا کەم ناکاتەوہ و گەردیلەيەك لە مولكى کەم ناکاتەوہ و لە کەمالى پريارى خودا دەرناچيت و پينچەوانەى کەمالى خودا نيبە و نابيتە ھۆى بەکخستنى ناو و سيفاتى خودای موتەعال، گەر بەندە ريگەى خيىرى لەخۆى نەبەستبايە و دەرگای بەزەيى دانەخستبايە بە گوناھ و خراپەکانى پەرورەدگارى لەسەر و رجا و ھيوای ئەوہوہ دەبوو.

خۆرادەستکردنى بەندە بە پەرورەدگارى و خۆخستە بەر دەرگانەى و رازيبوون بە پريارە پر لە حیکمەتەکانى: ھەموو ئەو کارانە رجاى بەندەيە تاكو خودا بەزەيى پى بکات و لە گوناھ و ھەلە و تاوانەکانى خۆش ببيت، چاکەکانى لى قبول بکات لەگەل ناتەواوى و نەنگى لە کاروکردەوہ کانیدا، ھيىزى رجا ئەو گەردنکەچى و خۆرادەست کردن و چوونە بەر دەرگانەى خودای بۆ بەدەست ھيىنا، ھيچ کام لەوانە بەبى رجا وينا ناکريت، رجا زیندەگى داوايە و ويستيش روچى داوايە.

❦ شك و گومانى رەشبينان

دەستەيەك وا گومان دەبەن لەگەل رجا لاگردنەوہ بەلای بەشى نەفسدا بوونى ھەيە، ساليكانيش لە نەفسى خۆيان ھاتوونەتە دەرەوہ، چجای بەشى نەفسيان؟

خودايە، چەندە جىيى سەرسوپمانە! چە ئەلەيەك لە رجاى بەندەدايە بۆ لاي پەورەدگارى و چاوتىبىرپىن لە چاكە و فەزلى و داواى ئەو بە دل و زمانى؟ رجا برىتتايە لە چاوتىبىرپىن دل بۆ گەيشتن بە و شتەى رجاى پىتتەى، گەر بەندە بە بەردەامى چاوى تىبىرپىت و بە زمان داواى بكات و بە تەماى فەزلى پەورەدگارى بىت، دەبى چە ئەلەيەك لە مەدا بوونى مەبىت؟ ئايا دوعاكەى پىتتەمبەرتان پىتتەگەيشتوو؟ ((اللهم أعوذ برضاك من سخطك وبمافاتك من عقوبتك، وبك منك، لا أحصي ثناء عليك، أنت كما أثنيت على نفسك))

هەرودەها فەرموودەكەى پىتتەمبەر(ﷺ) بە مامى خۆى عەباس-خوای لى رازى بىت- ((يا عم عباس، يا عم رسول الله، سل الله عافية))

هەرودەها فەرموودەكەى كە بە ئەبوبەكرى صدىقى فەرمو كاتىك داواى لى كرد دوعايەكى فىر بكات لە نوێژەكانىدا بىخوینىت، فەرمووى ((قل: اللهم إني ظلمت نفسي ظلما كثيرا، ولا يغفر الذنوب إلا أنت، فاغفر لي مغفرة من عندك، إنك أنت الغفور الرحيم))

هەرودەها فەرموودەكەى -كە بە راستگوى ئافرهتانی فەرمو -كاتىك داواى لى كرد دوعايەكى فىر بكات بىخوینىت گەر رى لە شەوى قەدر كەوت فەرمووى ((قولي: إنك عفو تحب العفو فاعف عني))

هەرودەها فەرموودەكەى لەو دوعايەدا كە هەرگىز لە بىرى نەدەكرد، با دوعاى ترى لە گەل بکردايە ((ربنا آتانا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار))

خوداى موتەعال مەدح و سەناى ئەهلى تايبەتى خۆى كردوووە كە برىتتەى لە "أولوا الألباب" -خاوەن ژىربىهەكان، پىتى فەرموون داواى لى بكن لە سزای ئاگر رىزگارىان بكات و بىناپارىزىت ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ قَوْلًا عَذَابًا ثَارًا﴾ آل عمران: ۱۹۱

پىتتەمبەر(ﷺ) بە "أم حبيبة" فەرمووى ((لو سألت الله أن يجيرك من عذاب النار لكان خيرا لك)) و((پىتتەمبەر زۆر پەناى بە خودا دەگرت لە سزای ئاگر و سزای قەبىر))، فەرمانى بە موسلمانان كرد: كە لە "تەحيات" دا پەنا بە خودا بگرن لە سزای قەبىر و سزای ئاگر و فىتنەى ژيان و مردن و فىتنەى مەسىحى دەجال))، هەتا وتراوه: ئەم دوعايە لە نوێژدا واجبە و نوێژ بەووە دروستە، ئىبن حەزم و كەسانى ترو توويانە "ئەم دوعايە مەزنترە لەوہى پشتگوى بخرىت"

له مەسنەدا له پێغه مبه‌ری خوداوه (ﷺ) فەرموویه‌تی ((هیچ شتیکی داوا نه‌کردوه خۆشه‌ویستر بی‌ت له‌لای له داوای لی‌بوردن و عافییه‌ت "العفر و العافیة")) به‌هەندی له‌هاوه‌لانی فەرموو: ((چی ده‌لیت کاتیکی نوێژ ده‌که‌یت؟ وتی: داوای به‌هەشت له‌خودا ده‌که‌م و په‌نای پی‌ ده‌گرم له‌ ئاگر، من ده‌نده‌نی تو و مه‌عاز باش نازانم، پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) فەرمووی: ئیمه‌ش به‌ ده‌وری ئه‌وه‌دا ده‌سوپیینه‌وه))

❁ رجایه‌کی ژیا‌نبه‌خش

وه‌ك چۆن رجا گه‌رمی ترس سارد ده‌کاته‌وه، سوودی زۆری تری به‌رجاوی هه‌یه: له‌وانه: ده‌رخستنی به‌ندایه‌تی و پێویستی زۆر به‌وه‌ی داوای ده‌کات له‌ په‌روه‌ردگاری و له‌ چاکه‌ی ئه‌و چاوه‌پوانی ده‌کات، به‌نده‌ بۆ چاوترووکانیکی له‌ فه‌زل و چاکه‌ی خودا بێ‌نیاز نییه‌.

له‌وانه: خودا-سبحانه- پێیخۆشه‌ به‌نده‌کانی هیوایان پێی هه‌بی‌ت و رجا‌ی لی‌ بکه‌ن و داوای فه‌زلی ئه‌و بکه‌ن، چونکه‌ ئه‌و مه‌لیکی راسته‌قینه‌ و به‌خشنده‌یه، زۆرت‌ر و به‌ری‌تر له‌وه‌ی داوای لی‌ ده‌گریت، که‌سی به‌خشنده‌ کاتیکی خۆش‌حاله‌ داوای لی‌ بگریت و رجا‌یان پێی هه‌بی‌ت و جینگه‌ی ئومیدی ده‌وره‌به‌ری بی‌ت، فەرمووده‌که‌ ((هه‌ر که‌س داوا له‌ خودا نه‌کات خودا لی‌ توو‌په‌ ده‌بی‌ت))، نزا‌که‌ر رجا‌که‌ر و داوا‌که‌ره، هه‌ر که‌س رجا‌ی به‌ خودا نه‌بی‌ت خه‌شمی لی‌ ده‌گریت.

ئه‌مه‌ سوودیکی تری له‌ سوودی رجا که‌ رزگاربوونه‌ له‌ توو‌په‌یی خودا به‌هۆی رجاوه‌. له‌وانه: رجا باوه‌ر‌دار ده‌داته‌ به‌ر به‌ره‌و خودا، رینگه‌ی به‌ره‌و خوداچوونی بۆ خۆش ده‌کات و هانی ده‌دات له‌سه‌ر ده‌ستگرتن به‌و رینگه‌یه‌وه، گه‌ر رجا نه‌بوا‌یه‌ که‌س رینگه‌ی به‌ره‌و خوداچوونی نه‌ده‌گرته‌به‌ر، به‌ته‌نها ترس به‌نده‌ نابزوینیت، به‌لکو خۆشه‌ویستی جووله‌ی پی‌ ده‌کات و ترسیش نا‌ئارامی ده‌کات و رجا‌ش ده‌یداته‌ به‌ر.

له‌وانه: رجا که‌سه‌که‌ له‌به‌ر ده‌رگانه‌ی خۆشه‌ویستیدا راده‌کیشیت، هه‌لیده‌داته‌ ناو تو‌ناوتوونه‌کانی خۆشه‌ویستییه‌وه، تا که‌سه‌که‌ رجا‌ی زۆرت‌ر بی‌ت و ئه‌وه‌ی رجا‌ی ده‌کات بۆی به‌ده‌ست بی‌ت خۆشه‌ویستی و شوکر و ره‌زانه‌ندی بۆ خودای موته‌عال زیاتر ده‌بی‌ت.

له‌وانه: که‌سه‌که هان ده‌دات بۆ به‌رزترین مه‌قام که بریتیه له مه‌قامی شوکر، نه‌وه‌ش بریتیه له پوخته‌ی به‌ندایه‌تی، ئه‌و که رجا‌کاره‌که‌ی به‌ده‌ست ده‌هینیت بانگی ده‌کات بۆ شوکر کردن.

له‌وانه: مه‌عریفه‌ی زیاتری به‌خودا و ناوه‌کانی و مانای ناوه‌کانی بۆ په‌یدا ده‌کات و پێیان‌ه‌وه‌ وابه‌سته ده‌بیت، که‌سی رجا‌کار وابه‌سته‌یه به‌ ناوه‌ جوانه‌کانی خودای موته‌عاله‌وه، به‌و ناوانه به‌ندایه‌تی خودا ده‌کات و بانگ له‌ خودا ده‌کات، خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ (الأعراف: ۱۸۰)، ناییت داواکانی به‌ ناوه‌ جوانه‌کانی خودا په‌کبخات که مه‌رزترین شتیکه داوا‌کر داوای پی‌ بکات، به‌ که‌م ته‌ماشا کردنی رجا په‌کخستنی به‌ندایه‌تیه به‌و ناوانه، هه‌روه‌ها په‌کخستنی نزا و پارانه‌ویه به‌و ناوه‌ جوانانه.

له‌وانه: خۆشه‌ویستی له رجا جیانا‌بیت‌ه‌وه وه‌ک پێشتر باس‌مان کرد، هه‌ر یه‌کێک له‌و دوانه ئه‌و‌یتریان پالپشت ده‌کات و هیزی پی‌ ده‌به‌خشیت.

له‌وانه: ترس به‌دوای خۆیدا رجا ده‌هینیت و رجاش به‌دوای خۆیدا ترس ده‌هینیت، هه‌موو رجا‌کاریک ترساوه و هه‌موو ترساویکیش رجا‌کاره، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته له‌ هه‌ر شوینیکدا رجا رووبدات روودانی ترس‌یش به‌ باش ده‌بینریت ﴿مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ (نوح: ۱۳)، زۆریک له‌ ئه‌هلی ته‌فسیر ده‌لین: مانا‌که‌ی: بۆ له‌ مه‌زنی خودا ناترسن؟ ده‌لین: رجا له‌م شوینه‌دا به‌ مانای "ترس" هاتوه.

راستییه‌که‌ی: ترس هاوملی رجا‌یه، هه‌موو رجا‌کاریک ته‌ترسیت ئه‌وه‌ی رجا‌ی بۆ ده‌کات له‌ده‌ستی ده‌ریجیت، ترس‌یش به‌بی رجا بیه‌یوایی و ده‌سته‌ته‌ژتویه، خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ (الجاثیه: ۱۴)، له‌سه‌ر ته‌فسیره‌که‌ی ده‌لین: له‌ ده‌ستوه‌شان‌دنی خودا ناترسن، وه‌ک ئه‌و ده‌ستوه‌شان‌دانه‌ی به‌سه‌ر گه‌لانی پێش‌هوودا هینای.

له‌وانه: به‌نده که‌ دل‌ی وابه‌سته‌ی رجا‌ی په‌روه‌ردگاری بوو، و ئه‌وه‌ی رجا‌ی ده‌کرد پێی به‌خشی: ئه‌وه ده‌بیته شیرینترین هه‌لو‌یست له‌لای به‌نده و مژده‌ی به‌ده‌سته‌هینانی ئه‌و شتانه ده‌دات که هیشتا پێی نه‌به‌خسراوه، ئه‌مه یه‌کێکه له‌وه‌و و حیکمه‌تانه‌ی له‌م دونیا‌یه‌دا باوه‌پدارانی له‌ نیوان ترس و رجا‌دا راگرتوه، به‌پێی ترس و رجا‌یان له‌رۆژی

دواییدا خۆشى و ئاسوودەیی روویان تى دەكات، ئەمەش بە بەدەستەینانى داواکانیان و لادانى ترسەکانیان.

لەوانە: خودای مۆتەعال تەواوکردنى پلەکانى بەندایەتى لە بەندەكەى مەبەستە: لە زەلیلی و لارەملى و پشتبەستن بە خودا و رازیبوون لىتى و گەرپانەوہى بەردەوام بۆ لای، و پلەکانى تریش، بۆ ئەو مەبەستە گوناھى لەسەر نووسیوہ و بەھۆیەوہ تاقیدەکاتەوہ، بۆ ئەوہى پلەکانى بەندایەتى ئەو کەسە بە تەوہکردن کامل بىتت کە لە خۆشەویستەرتین بەندایەتییەکانى بەندەى خۆیەتى، ھەر بەو جۆرە کامل کردنى پلەکانى باوہر بە ترس و رجا.

لەوانە: رجا چاوەروانى و پىشبینى کردنى فەزلى و چاکەى خودایە و دل وابەستە دەکات بە یادی خوداوە و لاکردنەوہى بەردەوام بۆ لای ناو و سیفاتى خودای مۆتەعال و گەشتى دل بە ناو باخچە رازاوەکانیدا و ھەرگرتنى بەشى خۆى لە ھەر ناو و سیفەتیک ھەك پىشتر ئامازەى پىدراوہ، گەر لەوانە دابىرت و بزىبىت ئەوا بىبەش دەبىت لەو بەشەى کە لە ناو و سیفەتەکانى خودا بۆى دانراوہ.

لەوانە: کەسى خۆشەویست و راستگۆ لە رجا دا ھەندى جار بە خۆشەویستەكەى خۆشحال دەبىت و خۆشحالىیەكەى زیاد دەکات و ئاسەوارى لوتفى خودا دەبینىت و چاکە و بەرگرى خودا لەوہوہ ھەست پى دەکات و دەبینىت بە لوتفى خۆى لە ھەموو رىگەيەكەوہ سوود و خىر و خۆشى بۆ بەندەكەى رەوانە دەکات و زیان و ناخۆشییەکانى لە ھەموو رىگەيەكەوہ لى لادەدات، ئەو ھەر کاتیک ئەمانە دەپشکنىت شتى سەیر و سەمەرەى بەرچاوەكەوہیت، بىر و خەيالى لە مەبەست و مەرامیکدا راناوہستى و ئەوہى بۆى شاراوہتەوہ زۆرتەرە لەوہى بۆى دەرکەوتوہ، بە بینىنى ئەم حالەتە جۆرک لە کرانەوہى سرور ئامىز رووى تىدەکات.

خۆشحالى و ئاسوودەیی دل بە پەرورەدگار و گەشانەوہ و رۆشنبوونەوہى چاوى و بەختەوہرى بە خۆشەویستى خودا و شەوق بۆ گەشتن بە لىقاي خودا لەلای ئەھلى دل شاراوہ نىین و نەرى ناکرىن، مەگەر لای کەسانیک پەردە بەسەر دلیدا درابىت و سروشتیکى ناسازى ھەبىت.

لەوانە: خىراى رۆیشتن بۆ لای خودا، ئەمەش ھەك ئەو کەسەى دەیەوہیت بچىت بۆ شارىك، کە لىتى نزیكبوویەوہ و شارەكەى بینى ئەو کات رىگەكەى زۆر لا رۆشن

دەبىتتە ۋە رۇشنايىيە كانى و پەيوەستىۋونى بە شارەكە ۋە لاي ئەو روونتر دەبىتتە ۋە، پىش بىنىنى شارەكە زانست -يان گومان- ى ھەبوو كە دەرگاي شارەكە ى لى بزر بوويت، بە لام ئىستا دلتىابوو ھە ۋە ى دەرگاي شارەكە ى لى بزر نەبوو، كەسى رجاكارىش ھەر بە ۋ جۆرە ى كە رىگرە كانى لى بوو ۋە ۋ رىگە كە ى بۇ رۇش بوو ۋە ۋ چاۋبىرىيە گە يشتى كۆتايى ۋەك ئەو كەسى لى دىت كە دەرگاي شارەكە دەبىنىت ۋ چاۋى پى دەكە ۋىت، يان ۋەك ئەو كەسى لى دىت سىپىدە ۋ سوورايى بەر لە ھەلھاتنى خۆر دەبىنىت، چونكە دلتىا دەبىت دواى ئەو نىشانە ى خۆر ھەلدىت.

ھىزى دەرە ۋە ناو ۋە ى بۇ كۆ دەبىتتە ۋە بە مەبەستى گە يشتى ۋ لىبران بۇ ئامانچ، بۇ بىنىنى ئە ۋە ى بەرە ۋ رووى دەرۋات، كارى موسافىرىش ھەر بە ۋ جۆرە ى: ئەو كە نرىك دەبىتتە ۋە لە ناو ۋە دانى ۋ دەبىنىت رۇيشتەكە ى خىرا دەكات ۋ كۆشى زىاتر دەكات، ھەر بە ۋ جۆرە ئەو كەسى پىشپىكى دەكات كاتىك ئامانچەكە ى دەبىنىت ھەمو ھىزى راكردى خۆى دەخاتە گەر، ھەر بە ۋ جۆرە كەسى راستگۇ لە كۆتايى تەمەنىدا لىبران ۋ مەبەستىرى بە ھىزترە لە ھەر كاتىكى سەرەتا بە ھۆى نرىكبوونە ۋە لە ۋ ئامانچە ى بۆى دەرۋات، كەسى رجاكارىش ھەر بە ۋ جۆرە ى لە شەرەزارى بىھىۋايى خۆى قوتار دەكات، نىعمەتە كانى نوپۇز دىتە پىش چاۋى ۋ پەلە دەكات بۇ لايان.

لەگەل زۆرىك لە سوودى تر كە ئەو كەسى تىپرامان دەكات ۋ بىردەكاتە ۋە دەتوانىت دەريان بەئىنىت، كۆمەك بە خودايە.

❁ بەر لە ھىرش بردن..... شەوقىك

بزانە سەرەتاي رجا: رجاپەكە كەسى كاركەر بەرە ۋ تىكۆشان ھەلدەنىت ۋ چىزى لە خزمەت ۋ بەندايە تىدا پى دەبەخشىت، سروسشت بە ئاگادە ھىنىت بۇ لىبوردە ى بە ۋازھىتان لە نەھىلىكراۋە كان، چالاكى دەكات بۇ بەختكردى ۋزە ۋ توانا بۇ ئەو شتە ى رجاى پاداشتەكە ى دەكات لە پەرۋەردگار ىيە ۋە، ھەر كەس مەزنى داۋاكە ى خۆى بزانىت ئە ۋە ى بەختى دەكات لە ھول ۋ تىكۆشان بە كەمى دەبىنىت.

لەدايكبوونى چىزىنىن لە خزمەت: ھەر كات دلى سەرنجى بەرى ئەو كارانە ۋ سەرئەنجامى باشى ئەو كارانە دەدات چىزىان لى دەبىنىت، ئەمەش ۋەك حالى ئەو كەسى ھىۋاي خىر ۋ قازانجى زۆر لە سەفەرەكە ى دەكات، سەختى ۋ دژۋارى سەفەر

له پېناويدا قىبول دەكات، ھەركات وئىنەى ئەو قازانجە دەخاتە بەر دلى سەفەرەكەى لەسەر ئاسان دەبىت و چىزى لى دەبىنەت، كەسى خۆشەويستى راستگوى كۆششكار بۇ رەزامەندى خۆشەويستەكەى ھەموو گرانىك لەسەرى ھەر بەو جۆرەيە، ھەركات بىردەكاتەوہ لە بەرى رازىوونى ئەو (خودا) لە خۆى و بىر لە قىبولى ھەولەكەى و نىزىكى لە ئەو دەكاتەوہ لەو ھەول و كۆششەنە چىز وەردەگرەت، ھەتا زانستى بەندە سەرنج بەدات لە مەزنىي خودا و ئەو ھۆكارانەى مرؤف بەو دەگەيەنەت چىزى زىاتر لە ئەنجامدانىان وەردەگرەت.

بىداركردنەوہى سىروشت بۇ لىبووردەيى و وازەينان لە نەھىلىكراوہكان: سىروشتى مرؤف ھەندى زانراو و خوخدەى ھەيە كە لە مرؤف داوايان دەكات، رىگە بە واز لى ھىنانىان نادات مەگەر بە بەدەستھاتوويەكى خۆشەويستەر لەلاى و مەزنتەر و قازانجەرت بۆى، كە وابەستەبوونى رجا بەو بەدەستھاتووە باشتر و مەزنتەرە بەھىز بوو سىروشت رىگە دەدات ئەو زانراو و خوخدە ناباشانە واز لى بەھىنەت، چونكە نەفس دەستبەردارى خۆشەويستەك ناپەت مەگەر بە خۆشەويستەكى مەزنتەر لە ئەو، يان بە ترسىنەرىك كە تىكدان و زىانەكانى زۆرتەر بىت لە خۆشەويستەكانى ئەو خوخدە خۆشەويستەنە لەلاى، يان خۆدوورخستەوہ بىت لە ترسىك كە تىكدان و ھەرەشەكەى مەزنتەر بىت لە بەدەستھىنانى بەرژەوہندىيەك بەوہى خۆى خۆشىدەوئەت و دەقى پىتوہگرتووە، نەفس واز لە خۆشەويستەك ناھىنەت مەگەر بۇ خۆشەويستەكى گەرەتر، ئەو كەسەى خواردنىكى بەتامى پىشكەش دەكرەت و دەبىتە ھۆى زىان و نەخۆشى بۆى وازى لى دەھىنەت لە پىناو لەشساغىدا كە خۆشەويستەرە لەلاى لە خۆشى خواردنەكەى.

بەرزنتەر لەو رجاىە: رجاى خاوەن دلانە، كە برىتەيە لە رجاى گەيشتن بە پەرەردگار و ھەلئەنى بۇ تامەرزۆيى ئەو بە يەكترگەيشتنە و دووركەوتنەوہ لە زىانى كە موکوروت و زوھد لە خەلكى.

ئەم رجاىە باشترىن و بالاترىن جۆرى رجاىە، خوداى موتەعال دەفەرەمۆيت ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۗ ﴿١١٠﴾ ﴿الكهف: ١١٠﴾ ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ ۗ﴾ ﴿العنكبوت: ٥﴾

ئەم جۆره رجا یه بریتیه له باوه‌ری ته‌واو و پوخته‌که‌ی، چاوی که‌سه موشتا‌قه‌کان له‌سه‌ر ئەم جۆره باوه‌ره‌یه، بۆیه خودا به هاتنی کاتی لبقای خۆی دل‌خۆشیان ده‌کات و کاتیکی بۆ دیاری کردوون که ده‌روونیان ئارام بکاته‌وه و دل‌نیا یان بکات.

"ئیشتیاق" - تامه‌زۆبوون: بریتیه له سه‌فه‌ری دل بۆ داوای خۆشه‌ویسته‌که‌ی.

گومانی تیدا نییه ژیا نی که‌سی تامه‌زۆ ناخۆشه تا ده‌گات به خۆشه‌ویسته‌که‌ی، له‌و شوینه‌دا چاوی رۆشن ده‌بیته‌وه و ناخۆشییه‌کانی ژیا نی ده‌په‌ویته‌وه، هه‌ر به‌و جۆره تا نه‌وپه‌ری زه‌هد له‌ خه‌لکی زه‌هد ده‌کات، چونکه که‌سه‌که به‌داوی هۆگری و نزیکی‌بوونه‌وه له خودا ده‌گه‌ریت، نه‌وه‌ش به‌هه‌زترین زه‌ده له‌ خه‌لکی، مه‌گه‌ر شتانیک کۆمه‌ک بن له‌سه‌ر داواکه‌ی و بیگه‌یه‌نن به‌ داواکه‌ی، گه‌ر که‌سێک بوو نه‌وا نه‌و که‌سه ده‌بیته خۆشه‌ویسته‌ترین دروستکراوی خودا له‌لای و هۆگری که‌سانی تر نابیت و ئارامی لای که‌سانی تر بۆ نایه‌ت، پتویسته بکۆشی بۆ به‌ده‌سته‌پێنانی نه‌و دۆسته، گه‌ر نه‌تبیینییه‌وه نه‌وا با ته‌نها خودا دۆست و هاوه‌لت بیت، هه‌موو خه‌لکی بخه‌ره لاوه.

لا تخف وحشة الطريق إذا جئ	ت وكن في خفارة الحب سائر
واصبر النفس ساعة عن سواهم	فإذا لم تجب لصبر فصابر
وافطم النفس عن سواه لكل ال	عیش بعد الفطام صائر
يا أخوا اللب إنما السير عزم	ثم صبر مؤيد بالبصائر
يا لها من ثلاثة من ينلها	يرق يوم المزيد المناير

(۲۰) (منزلة الرغبة)

مه نزىلهى ره غبه ت

له مه نزىله كانى ((اياك نعبد و اياك نستعين)) مه نزىلهى ره غبه ته .

خوداى موله عال ده فرموىت ﴿وَيَدْعُونَكَ رَجًا وَرَهْبًا﴾ (الانبىاء: ۹۰، جياوازى نىوان "الرغبة" - ويستى به رين له گه ل "الرجاء" - رجا: رجا چاوتى پرىنه، به لام ره غبه ت داوايه، واته ره غبه ت به رى رجايه، چونكه گه ر رجاى شتىكى كرد داواى ده كات، "ره غبه" له گه ل "رجا" وهك "هه له اتن" وايه له "ترس"، هه ر كه س رجاى شتىكى كرد داواى ده كات و ره غبه تى هه يه بۆى، هه ر كه سيش له شتىك بترسىت لى هه ل دىت .

مه به سه ته كه: كه سى رجاكار داواكاره، كه سى ترساوئيش هه له اتووه، ره غبه ت: برىتئيه له رجا به راستى و دروستى، چونكه رجا چاوتى پرىنئيكه پئوىستى به ته حقيق هه يه، واته چاوتى پرىنئيكه له نه بوونى رجاكاردا به ده سه تئىنانى جىگه گومانه، با له خودى خؤيدا ته حقيق كر او بىت، وهك رجاى به نده بۆ چوونه به هه شت، به ده سه تئىنانى به هه شت گومانى تئدا نئيه، به لكو گومان له چوونه به هه شتى ئه وه، به پئچه وانهى ره غبه ته وه كه برىتئيه له داوا، هه ركات چاوتى پرىنه كه به هئز بوو ده بىت به داوا.

سه ره تاي ره غبه ت: برىتئيه له وه ره غبه ته لى له زانسته وه له داك ده بىت، كه سه كه به ره و كووشان بۆ مه قامى شهوود هه ل ده نئت (فتبعث على الإجهاد المنوط بالشهود) و كه سى سالىك له سستى خاوبوونه وه و ته مبه لى پارىزگارى لى ده كات (وتصون السالك عن وهن الفرة والكسل).

ئهم باوه ره په يوه سستى مه نزىله لى "ئىحسان" ه، له وه وه ته ماشاى ده كات و پئى ده كات، بۆيه ته با و نئيكه به شهوود، ئه و شهووده ش برىتئيه له مه قامى "ئىحسان" كه برىتئيه له: (أن تعبد الله كأنك تراه) - خودا په رستى وهك ئه وه لى ببىنى، هئچ مه شه ه دئك له دونيا بۆ به نده له م مه شه ه ده بالتر نئيه .

كه ر له سه ره مه قامى "ئىحسان" ه وه مه قامئكى تر هه بوايه پئغه مبه ر (ﷺ) بۆ جبرئيل باسى له باره وه ده كرد و جبرئيل پرسىارى له پئغه مبه ر ده كرد له سه رى، پئغه مبه ر ته واوى مه قامه كانى ئىسلام و ئيمان و ئىحسانى تئادا كو كردۆته وه .

به دهستهينانى مه قامى ئىحسان: ده بىت كه سه كه به خو شه ويستى و ترس و رجا و پشتبەستن به خدا و پەرستنى خدا و دابران له هه موو شتىك بۆ خودا فه نا ببىت، له سه رو ئو مه قامه وه مه قامىكى تر بوونى نيبه تاكو داوا بكرىت مه گەر هاتنى شته لابه لاكان بن.

ره غبه ت به رزده ببته وه تا توانايه ك بۆ كو شش نامى نىته وه تا به خت بكرىت، سووربوون و لىبران سستى روى تى ناكات، جگه له مه به ست و مه رامى له به رچاو گىراو ئاوات بۆ هيج شتىكى تر ناخوازىت.

ره غبه ته كه ي هه موو كو شش و تواناكانى پى به خت ده كات، سووربوون و لىبرانى خاوبوونه وه و خاموشى روى تى ناكات، لىبرانى له زيادبووندايه، له دلدا به شى شتىكى تر جگه له مه به ست و مه رامه كه ي خو ي بوونى نيبه.

كه ره غبه ته كه ي كامل بوو: نه خلاقى چاودىرى ئيمانى كامل ده بىت كه برىتبه له: چاودىرى كردنى زانست و پارىزگارى لى كردنى به كردار، و چاودىرى كردنى كردار به ئىحسان و ئىخلاص، هه روه ها پارىزگارى لى كردن و پاراستنى له تىكده ركان (مفسدات). ئاسته كانى زانست و كردار سيانن: "روايه" - گىرانه وه كه ته نها برىتبه له گواستنه وه و هه لگرتنى رىوايه ت كراوه كه، "درايه" - په بىبىردن كه برىتبه له تىگه يشتن و ژنه وتنى ماناى رىوايه ته كان، "رعايه" - چاودىرى كه برىتبه له كار كردن به پىنى نه وه ي زانىويه تى.

گوازه ره وه كان كاربان برىتبه له گىرانه وه، زانايان كاربان برىتبه له په بىردن، عارىفانىش كاربان برىتبه له چاودىرى، خوداى موته عال ده فه رموىت ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابِيَةٌ أَتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا آيَةً رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا﴾ الحديد: ۲۷، واته بۆ داواى ره زامه ندى خودا نه نجاميان دا، به لگه له سه ر نه مه وشى "ابتدعوا" - دايانه ينا، پاشان پالته رى نه وه دامه ينانه كه ره هبانييه ته باس ده كات كه برىتى بووه له به ده سه ته ينانى ره زامه ندى خودا، پاشان به وازمه ينان له رىعايه تى نه وه كاره زه ميان ده كات، چونكه هه ر كه س بۆ خودا پا به ندى شتىك ببىت - كه خودا بۆ خو ي كه سه كه ي پا به ند نه كر دبىت - له كارى نزيكبوونه وه له خودا نه وا رىعايه ت كردن و ته واو كردنى نه وه كاره له سه رى پىويسته،

تا هەندیک له فوکهها ئەوانەي خۆيان پابه‌ند ده‌کەن به کارێکی چاکه‌وه له‌سه‌ريان پێويست کردوون ته‌واوی بکه‌ن، پابه‌ندبوونی شه‌رعییان وه‌ک پابه‌ندبوون به "نه‌ز" وه‌ ته‌ماشاکردوه، ئەبو حەنیفە و مالک و ئەحمەد له‌ به‌کێک له‌ دوو رێوايه‌ته‌که‌دا له‌سه‌ر ئەم بۆچوونه‌ن.

نه‌صارا ره‌هبانییه‌تیان داھێنا، بانگه‌شەي ئەوه‌یان کرد که له‌ سوڤنه‌ته‌کان و هیدایه‌ته‌کانی عیسا‌ی کوپي مه‌ریه‌مه (عليه‌السلام)، خودا به‌درۆی خستنه‌وه و رایگه‌یاند ئەوان له‌ خۆيان‌وه دایانه‌ینا و عیسا (عليه‌السلام) لێی به‌ریه، ره‌هبانییه‌ت پێچه‌وانه‌ی فیه‌ره‌تیکه‌ که خودا مرۆفی له‌سه‌ر باره‌یناوه، خودای موته‌عال شتیک به‌ ره‌وا نابینیت پێچه‌وانه‌ی فیه‌ره‌ت بێت و خۆشی لێنايه‌ت، بۆیه‌ نه‌یان‌توانی و ناتوانن حەقی ئەو ره‌هبانییه‌ته‌ به‌ن، چونکه‌ هه‌یج که‌س ناتوانیت یاسا و رێسا‌کانی خودا بگۆریت.

مه‌به‌سته‌که‌: له‌لای خوداوه‌ زه‌می ئەو که‌سانه‌ ده‌کریت که‌ کارێک بۆ خودا داده‌هێنن بپاری لێ ده‌ده‌ن و دواتریش ریعایه‌تی ناکه‌ن و له‌سه‌ری به‌رده‌وام نابن، ئەي ده‌بی‌ حالی ئەو که‌سه‌ چۆن بێت که‌ ریعایه‌تی کاروکرده‌وه‌گه‌لێک ناکات که‌ خودا بۆ به‌نده‌کانی به‌رپه‌وايان ده‌زانیت و مۆلته‌ی پێداون و هانیان ده‌دات له‌سه‌ری؟

له‌ پایه‌کانی ریعایه‌ت: ریعایه‌تی کاروکرده‌وه‌کان به‌پێی شتێوانی میانه‌گیری، له‌گه‌ڵ به‌که‌م ته‌ماشاکردنیان و لانه‌کردنه‌وه‌ به‌ لایندا.

سه‌ره‌تای ریعایه‌تی کاروکرده‌وه‌کان: لادانیانه‌ له‌ دوو جه‌مه‌سه‌ره‌که‌ی که‌م‌ه‌وی به‌ ناته‌واوی و زیاده‌په‌وی به‌ خستنه‌سه‌ر، به‌جۆرێکی شه‌رعی و شیاو له‌ سنوور و سیفات و مه‌رج و کاتی خۆياندا، پاشان بچووک و که‌م ته‌ماشاکردنی ئەو کاروکرده‌وانه‌ له‌ لاکردنه‌وه‌ به‌ لایندا، ئەوه‌ی شایسته‌ی مه‌زنی و شکۆمه‌ندی په‌روه‌ردگاره‌ له‌ حەق و به‌ندایه‌تی شتێکی تره‌، وا ببینیت که‌ حەقی خودای نه‌داوه‌ و له‌و کرده‌وانه‌ بۆ په‌روه‌ردگاری و له‌ هه‌یج شتێکی تریش بۆ ئەو ئەنجام بدریت رازی نییه‌.

وتراوه‌: نیشانه‌ی رازیبوونی خودا له‌ تۆ بریتیه‌ له‌ پشته‌لگردنت له‌ خۆت، نیشانه‌ی قبوڵبوونی کاروکرده‌وه‌کان: بریتیه‌ له‌ بچووک و که‌م ته‌ماشاکردنیان، بچووکبوونه‌یان له‌ دلتدا، هه‌تا عاریفان له‌ داوی کاروکرده‌وه‌ چاکه‌کانیان داوی لێخۆشبوون له‌ خودا ده‌کەن، پێغه‌مبه‌ر که‌ له‌ نوێژ سلۆی ده‌دایه‌وه‌ سی‌ جار "أستغفر

اللهی ده کرد، خودای موته عال فرمانی به بهنده کانی کردوه له دواى حج "أستغفر الله" بکن، ههروه ها مه دحی ئه وانهی کردوه له دواى شه و نوێژ "أستغفر الله" ده کهن، پیغه مبه ر(ﷺ) فرمانی به ته وبه و ئیستغفار کردوه له دواى پاکبونه وه.

هه ر که س مافه کانی په روه ردگار و بری کارو کرده وه کانی خۆی ببینیت و ناته و اوی خۆی بپته پیش چاوی هیچ ریگه یه کی له به رده م نییه جگه له داواى لیخوشبوون له په روه ردگاری و بچووک و که م ته ماشا کردنی کارو کرده وه کانی خۆی.

پاشان هه ستان به و کارو کرده وانه به جوانترین ئه نجامدان، کارو کرده وه کانی راوه ستاو بکات، وه ک راوه ستاوی شاهه تیدان و راوه ستاوی نوێژ، و راوه ستاوی دره خت له سه ر قه ده که ی که به ر نابپته وه، به بی ئه وه ی لا به لای ئه و کارو کرده وانه دا بکاته وه و بیانزمیری و باسیان بکات، له ترسی خۆپه سەندی و منه تکردن، ده ر ئه نجام له به ر چاوی خودا بکه وی و کرداره کانی پوچ بینه وه، به لکو شیاوتره یه قینی خۆی تۆمه تبار بکات، چونکه یه قینه که ی به پتی پیویست نه بووه، به لکو ئه وه ی ئه نجامی داوه وه ک شتیکی خوازاو و ابووه نه ک مولکیکی جیگیر، تۆمه تی نه فسی خۆی زیاتر ده بیت و زیاتر پاکی ده کاته وه له هه زی بانگه شه و زرگار کردنی دل له به شی شه یان، له گه ل هه ر هه نگاوێک بوه ستیت به ئه ندازه ی راستکردنه وه ی له پووی نیت و مه به ست و ئیخلاص و به دوا دا چوونه وه، بیسه ر به ر هه نگاو هه لئاگریت، به لکو به ر له هه لگرتنی هه نگاوێکی نوێ هه نگاوه که ی پیشووی راسته ده کاته وه، له شیوازنیکی ناماده باشی بۆ هه نگاوی داهاتوو و په ی بردنیکی ورد بۆ هه نگاوی پیشوو، پاشان هه نگاوی لیبرانی هه لده گرتیت، که هه نگاوه که ی دروست بوو و گواستییه وه بۆ شوینی مه به ست له خۆی جیا ده بیته وه، له به ر ئه وه ی نه فس شوینی لیلی و تیکدانه، جیا بوونه وه که ی له و نه فسه پاکیتی و ده ر ئه نجامی ربعا یه تی لی ده که ویته وه.

(۲۱) (منزلة المراقبة)

مه‌نزله‌ی چاودیری

له مه‌نزله‌ی کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) مه‌نزله‌ی چاودیرییه.

خودای موته‌عال ده‌فرمویت ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ﴾ البقرة: ۲۳۵، مه‌روه‌ها ده‌فرمویت ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيبًا﴾ الأحزاب: ۵۲، مه‌روه‌ها ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ الحديد: ۴ ﴿الَّذِينَ يَدْعُونَ اللَّهَ بِرَأْسِهِ﴾ العلق: ۱۴، مه‌روه‌ها نایه‌تی ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ الطور: ۴۸، مه‌روه‌ها ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ غافر: ۱۹، نه‌مانه و زودیک له نایاتی تر.

له فرمووده‌کی جیبریل (القیل): ((ده‌بارهی ئیحسان له پیغه‌مبهری پرسی؟ پتی فرموو: أن تعبد الله كأنك تراه فإن لم تكن تراه فإنه يراك-خودا بپه‌رستی وه‌ک نه‌وه‌ی ده‌بیینیت، گهر نه‌توانی بیینیت نه‌وا نه‌تو ده‌بیینیت))، له‌م فرمووده‌یه‌وه روون ده‌بیته‌وه که "چاودیری" بریتییه له بهره‌وامی زانست و یه‌قینی بنده به سه‌یرکردن و ناگاداربوونی خودا به ناوه‌وه و ده‌ره‌وه‌ی نه‌و، بهره‌وام بوون له‌سه‌ر نه‌م زانست و یه‌قینه بریتییه له "چاودیری"، نه‌وه‌ش به‌ری نه‌و زانینه‌یه که خودا-سبحانه-چاودیره له‌سه‌ری و ته‌ماشای ده‌کات و گوئی له قسه‌کانییه‌تی و له هه‌موو کات و ساتیک و هه‌موو هه‌ناسه و چاوتروکانیکدا ناگاداره به کاروکرده‌وه‌کانی.

وتراوه: هه‌ر که‌س نه‌وه‌ی به‌بیر و خه‌یالیدا گوزهر ده‌کات بخاته ژیر چاودیری خوداییه‌وه نه‌وا جووله‌ی نه‌ندامه‌کانی له‌لایهن خوداوه پاریززاو ده‌بیته.

جونه‌ید ده‌فرمویت: هه‌ر که‌س چاودیری به‌ده‌ست به‌نییت ده‌ترسیت له‌وه‌ی چرکه‌ساتیکی له‌ده‌ست بجیت چاودیری خودای تیا نه‌کردیته.

"ذو النون" ده‌فرمویت: نیشانه‌ی چاودیری بریتییه له هه‌لبژاردنی نه‌وه‌ی خودا دایبه‌زاندووه، و به‌مه‌زن راگرتنی نه‌وه‌ی خودا به‌گه‌وره‌ی زانیوه و که‌م ته‌ماشای کردنی نه‌وه‌ی خودا به‌که‌می زانیوه.

ئىبراهيم الخواص دەفەرمویت: چاودێرى بریتییە لە پاکبوونەوه و پالڤتەبوونی نەیتى و ئاشکرا بۆ خودا -عزوجل-

وتراوه: باشترین شتێک مەژۆ لەسەر ئەم رێگە یە خۆی پێوه پابەند بکات بریتییە لە دادگاییکردنی خۆ و چاودێرى و بەرپێوه بردنی کارەکانى بە زانست.

ئەبو حفص بە "أبي عثمان النيسابوري" فەرموو: گەر بۆ خەلکی دانیشتی نامۆزگاریکەرى دلێ خۆت و نەفسی خۆت بە، بە کۆبوونەوهی خەلک لەسەرت فریو نەخۆی، ئەوان تەنها دەرەووت دەبینن و خودا چاودێرى ناوہووت دەکات.

ئەهلی ئەم رێگە یە کۆدەنگیان هە یە لەسەر ئەوهی کە چاودێرى خودایى لەسەر ئەو شتانەى بە دل و خەیاڵدا گوزەر دەکەن هۆیە کە بۆ پارێزگاریکردنی خودایى بۆ جوولەى دەرەوه و ئەندامەکان، هەر کەس چاودێرى خودایى بکات لە نەیتى و پەنھانیدا خودا لە جوولەکانیدا لە نەیتى و ئاشکرا پارێزگاری لى دەکات.

چاودێرى بریتییە لە پەرسەتنى خودا بە ناوہ جوانەکانى (الرقیب، الحفیظ، العلیم، السميع، البصیر)، گەر لەم ناوانە تیبگات و بە داواکارییەکانیان بەندایەتى بکات ئەوا چاودێرى بە دەست دەهێتیت.

جوانترین و وردترین شتێک کە وەسفی چاودێرى پێکراوہ ئەوہ یە:

چاودێرى خودای مۆتەعال لە رۆیشتن بەرەو خودا بە بەردەوامى، لەنێوان بە مەزنزانینیکی سەرسامکەر (التعظیم المذهل) و نزیکبوونەوه یەکی دەستباردەر (ومدانة الحامله) و سرورێکی هاندەرانه (وسرور باعث).

بە مەزنزانینیکی سەرسامکەر بریتییە لە: پریوونی دل بە شکۆ و مەزنی خودای مۆتەعال بە جۆرێک کە لە بە گەورەزانینی غەیری ئەو بێئاگای بکات، هەر وہا لانە کاتەوه بە لایاندا، کاتیک دلێ لە گەل خودا نامادە دەبیت ئەو بە مەزن زانینی لە یاد نەچیت، بە لکو هەمیشە لە گەلیدا بیت، چونکە نامادەبوون لە گەل خودا هۆگری و خۆشەویستی دروست دەکات، گەر ئەو دووانە بە مەزنزانینی خودای مۆتەعالیان لە گەل نەبیت کەسە کە لە سنوور و ئادابی بەندایەتى دەرەچیت، هەر خۆشەویستیەک بە مەزنزانینی خۆشەویستیەکەى لە گەل نەبیت دەبیتە هۆی دوورکەوتنەوه لى و لە بەر چاوەوتنى.

بەو شىۋەيە ۋەسفەكە پىنج شت دەستەبەر دەكات: رۇيشتن بەرەو خودا، ۋ بەردەوام بوون لەسەر ئەو رۇيشتنە، ۋ ئامادەبوونى دلّ لەگەلدا، ۋ بە مەزناگرتنى خودا، ۋ بىناگابوون بەھۆى بە مەزناگرتنى خوداۋە لە غەيرى خودا.

نزىكبوونەۋەيەكى دەستباردەر (ومداناة الحامله) برىتييە لە: نزىكبوونەۋەيەك كە يارمەتى ۋ دەستبارى بدات لەسەر ئەو پىنج كارەى سەرەۋە، ئەو نزىكيە پالى دەنيت بۇ بە مەزناگرتن كە لە خۆى ۋ غەيرى خۆى بىناگادەبىت، ھەتا لە خودا زۆرتر نزىك بىيتەۋە زياتر بە مەزن رايەگرىت ۋ زۆرتر لە خەلك دوردەكەۋىتەۋە ۋ بىناگا دەبىت.

سرورىكى ھاندەرەنە (وسرور باعث) برىتييە لە: خۆشى ۋ بە مەزناگرتن ۋ ئەو چىژەى لە نزىكى خودا دەبىنيت، سرورى دلّ بە خودا ۋ دلخۆشبوون پىى ۋ روونبوونەۋەى چاۋ جۆرە چىژىكە كە لە ھىچ نىعمەت ۋ تام ۋ چىژىكى ئەم دونيايە ناچىت، ھاوشىۋەيەكى نىيە پىى پىوانە بكرىت، ھالىكە لە ھالە ناكۆتاكانى ئەھلى بەھەشت، تا ھەندىك لە عارىفان دەلّين: ھەندىك كاتم بەسەردا گوزەر دەبىت تايادا دەلّيم: گەر ئەھلى بەھەشت لە ناۋ زىانىكى لەم جۆرەدا بن بەراستى لە زىانىكى خۆشدان.

گومانى تىدا نىيە ئەو سرورە ھانى دەدات بۇ بەردەوامى گەشت بەرەو خودا، ۋ كۆشكردن بۇ گەيشتن پىى ۋ بەدەستەينانى رەزامەندىيەكانى، ھەر كەس ئەم سرورە نەبىنيتەۋە ۋ شتىكى لەو سرورە لەلا نەبىت با باۋەر ۋ كردارەكانى خۆى تۆمەتبار بكات، چونكە باۋەر شىرىنى ھەيە، ھەر كەس چىژى ئەو شىرىنىيە نەكات با بگەرپتەۋە، ۋ نورىك بە دەست بەينيت بەھۆيەۋە شىرىنى باۋەر بچىژىت.

پىغەمبەر (ﷺ) باسى تامى باۋەر ۋ چىژى شىرىنىيەكەى كردوۋە، تام ۋ چىژى باس كردوۋە ۋ بەستوونىتەۋە بە باۋەرۋە ۋ دەفەرموئىت ((چىژى باۋەرۋەى كردوۋە ھەر كەس رازىبىت بەۋەى الله پەرۋەردىگارى بىت ۋ ئىسلام ئايىنى بىت ۋ محمد ﷺ)) پىغەمبەرى بىت))

ھەرۋەھا دەفەرموئىت ((ھەر كەس سى شتى تىدا بىت شىرىنى باۋەر دەبىنيتەۋە: كەسنىك خودا ۋ پىغەمبەرى لە ھەموو كەس ۋ شتىك زياتر خۆش بوئىت، ۋ كەسنىك كەسنىكى تەنھا لەبەر خودا خۆشبوئىت، ۋ كەسنىك پىيناخۆش بىت بگەرپتەۋە بۇ بىباۋەرۋەى -دۋاى ئەۋەى خودا رىزگارى كرد لىي - ۋەك چۆن پىيناخۆشە ھەلبدرىتە ناۋ ناگرەۋە))

گویم لە شىخولئىسلام ئىبن تەيمىيە بوو- قدس الله روحه- " دەیفەرموو: گەر شیرینی و والابوونی سنگت لە کارێکدا نەبینییهوه ئەوا ئەو کردارە تۆمەتبار بکە، پەرورەدگار "شکور" ه. واتە خودای مۆتەعال پاداشتی کارکەرەکە لە دۇنيادا دەداتەوه بە شیرینییهک لە دلێدا و هیزى والابوونی سنگ و روونیوونەوهی چاو، گەر ئەوانەى نەبینییهوه ئەوا کارەکەى شتى تیکەل بووه.

پاداشت دەگەریتەوه بۆ کەسى کارکەر لەسەر کارەکەى، کاروکردهوهی چاکە تەندروستییهکیان تێدایە بەسەر خاوەنەکەیدا دەشکیتەوه و پەيوەست دەبیت بە ژيان و هەموو کاروبارەکانییهوه، نوێژ نەهەى لێدەکات لە "الفحشاء والمنکر" و رەوشت جوان دەکات و بە بالاترین پەرورەدە کە خودا خۆشبویت پەرورەدەى دەکات، هەر بەو جۆرە رۆژوو لێبران بەهیز دەکات، نەفسى لۆمەکار و بەصیرەتى روشن دەکاتەوه و وایان لێدەکات کەسەکە بەهۆیهوه شارێگەى راست و دروست ببینیت و بچیتە ریزی خۆپارێزانەوه، هەر بەو جۆرە تەواوی کردەوه باشەکان پاداشتگە لێکیان هەیه لەم دۇنيایەدا هەموو کاروبارەکان چاک و باش دەکەن، ژيانى خێزان و کۆمەلەى پى بەختەوهر و ئاسوودە دەبیت، وەك کردەوهی خراپە بە هەمان شێوێه، ئەوانەى چاکەیان کرد باشە چاوه‌پوانیانە (للذین أحسنوا الحسنی)، ئەوانەش کە خراپەیان کرد خراپە چاوه‌پوانیانە (الذین أسأؤوا السوای).

مەبەستەکە: سروور بە خودا و لەگەل خودا و نزیکیبون لێى و روشنبوونەوهی چاو پالێ کەسەکە دەنیت بۆ کارى چاکەى زۆتر و هاندانى لەسەر سووربوون بۆ رویشتن بەره و خودا، و گواستەوه بۆ "چاودێرى" یەکی تر کە هەلتەنیت بۆ پشتکردن لە بەره‌ئى کردن بە پارێزگارى دەرەوه و ناوه‌وه، پارێزگارى دەرەوه: بە پارێزگارى لە جوولە دەرەكى و بەرچاوه‌کان، پارێزگارى ناوه‌وهش: بە پارێزگارى هەموو ئەو شتانەى بە دل و بێر و خەيالێ کەسەکەدا گوزەر دەکات و سەرچەم جوولە ناوه‌کیه‌کانى تر کە رەفزی بەره‌ئىستارى بپيار و هەوالێ لێوه پەیدا دەبیت.

ناوه‌وه لە هەموو شەهوەت و ویستیک پاک دەبیتەوه کە بەره‌ئىستارى بپيارى خودا دەکات، هەرۆه‌ها هەر ویستیک پێچەوانەى ویستى ئەو بیت، و هەر شوبه‌یه‌ک دژ بە هەوال و گەیه‌نراوى ئەو بیت و هەر خۆشه‌ویستیه‌ک تەك بە خۆشه‌ویستى ئەو

ھەلچىنەت، ئەمەش برىتتىيە لە حەقىقەتى دلى سەلامەت كە كەس رىزگارى نابىت مەگەر بەو دلەوہ بۆ لای خودا گەرابىتەوہ، ھەر ئەمەش حەقىقەتى خۆدارپىن و دابىرانى چاكان و عارىفانى نرىك بە خودا، ھەر خۆدارپىننىكى تر جگە لەمە ناتەواوہ، ئەمەش خۆدارپىننى كەسانى خاوەن لىپرانن.

سى جۆر بەرھەلستى كردن لەناو خەلكىدا باوہ، پارىژداویش كەسىكە خودا پاراستبىتى:

جۆرى يەكەم: بەرھەلستى ناو و سىفەتەكانى بە شوبەھى پوچ و بىبنەما كە لەو پىناوہدا نەرىتى ئەو ناو و سىفەتەتەن دەكەن كە خودا بۆ خۆى جىگىرى كردوون، ھەر ھە پىنغەمبەرەكەى بۆى جىگىر كردوہ، ھەر ھە شتىك بۆ خودا جىگىر دەكەن كە خودا بۆ خۆى لە خۆى نەرىتى دەكات، بەو كارەشيان دۆستايەتى دوزمەنەكانى خودا دەكەن و دژايەتى دۆستانى خودا دەكەن، كەلىمەيان لە جىگەى خۆى گۆپى و زۆرىك لەوہى يادىيان خرابوويەوہ لەبىرى خۆيان بىردەوہ و كاروبارەكان لە نىوانىيان پچر پچر و دەستە دەستە لىتى وەستان و ھەر حىزىبىك بەوہى لايانە دلخۆشن.

پارىژەر لەم بەرھەلستى كردنە: خۆرادەستكردنى تەواوہ بە وەحى، كە دل بە وەحى تەسلىم بوو راستىتى ئەوہى وەحى ھىناوئەتى بۆ دەردەكەوئەت، و دەزانىت بە پىرى ژىرى و فىترەتى رۆشن ئەوانە راست و دروستن، بۆيە بىستەن و ژىرى و فىترەتى بۆ كۆدەبىتەوہ، ئەمەش كاملەترىن باوہرە، وەك كەسىك نىيە جەنگ لەنىوان بىستەن و ژىرى و فىترەتىدا بەردەوامە.

جۆرى دووہم: بەرھەلستكارى شەرع و بىيارى خودا، ئەھلى ئەم بەرھەلستكارىيە چەند جۆرىكن:

لەوانە: بەرھەلستكاران بە پا و پىوانەكانى خۆيان كە حەلالكردنى حەرامى خودا لەنامىز بگىرت، ھەر ھە موباح حەرام بكات و ناواجب بكات بە واجب و واجبىش بكات بە ناواجب، ئەوہى دروستە بەتالى بكاتەوہ و ئەوہى بەتالە بە نادروست لە قەلەمى بدات، ئەوہى خودا سىرپوئەتەوہ جىگىرى بكات و ئەوہى جىگىرى كردوہ بىسپرىتەوہ، ئەوہى رەھايە سنووردارى بكات و ئەوہى سنووردارە رەھايە بكات.

ئەمە برىتییە لە راویۆچوون و كیشانە و پێوانە كە تەواوی پێشین كۆدەنگیيان هەیه لەسەر زەمكردنى و ھۆشدارى لەسەرى و ھاوار و بانگ لەوانەى لەسەر زەوى بەو كارە ھەلەستەن و ئاگاداركردنەوہى خەلكى و داواى دووركەوتنەوہ لێيان.

لەوانە: بەرھەستى حەقیقەتى باوەر و شەرىع دەكات بە زەوق و خەيالەت، ھەروەھا بە كەشفى باتلى شەیتانى كە دینیك تەشریح دەكات خودا مۆلەتى پێنەداوہ و بپارى لەسەر نەداوہ و بەتالكردنەوہى ئەو ئایینەى لەسەر زمانى پێغەمبەرەكەى تەشریحكراوہ و لادانى حەقیقەتى ئیمان بە فیل و فریودانى شەیتان.

ئەوانە لەناو حەز و ئارەزوودان و كردوویانە بە ئایین و بەسەر شەرىع و ئایینی خودادا پێشيان خستووہ، دلانیان پى و یران كردووہ و رێگەى بەرەو خودا چوونیان لى گرتوون، لە ماقوولى ئەوانە و بىر و پا و كیشانە و پێوانەى پوچ و بێبنەمايان و زەوقى ئەمانەى تر و یرانكردنى دنیا و تىكدانى بوون و رووخانى پابەكانى ئایین لەدايك بووہ، كار گەیشتە تەنگەژە و قەیران و خەرىك بوو ئایینەكە تىابەن گەر خوداى موتەعال كەسانىكى دەستەبەر نەكردبايە ئایینەكە بپاریزن و مەشخەلەكانى رووشن بكەنەوہ و لە فیل و پیلانى خاوەن پیلانەكان بپاریزن.

لەوانە: ئەھلى بەرھەستى كردن بە سیاسەتگەلىكى ستەمكارانە: ئەوہش خاوەن ویلايەتەكان پى ھەستاون و بپارەكانى خۆيان خستوتە پێش حوكمى خودا و پێغەمبەرەوہ، بەو بپارانەى خۆيان حوكمى بەندەكانى خودا دەكەن، بەو كارەشيان شەرىع و دادپەرەرى و سنورى خودایان پەكخستووہ.

ئەوانەى یەكەم دەلێن: ئەگەر ئەقل و نقل پێچەوانەى یەكتر بوون كار بە ئەقل دەكەین.

ئەوانەى تر دەلێن: ئەگەر رىوايەت و قیاس پێچەوانە بوون كار بە قیاس دەكەین. خاوەنەنى زەوق و كەشفى دەلێن: گەر زەوق و كەشف و رووالەتى شەرىع پێچەوانەى یەكتر بوون كار بە زەوق و كەشف دەكەین.

خاوەن دەسەلات و سیاسەتیش دەلێن: گەر سیاسە و شەرىع پێچەوانە بوون سیاسە پێش دەخەین.

ھەر دەستەيك لەوانە بەرانبەر شەرىع و ئايىنىي خودا ۋەستاۋن، ئەوانە تاغوتن و ھوكمدارى دەكەن.

ئەوانە دەلەئىن: نەقل(رىۋايەت) بۇ ئىۋە و ئەقلىش بۇ ئىمە، ھەندىكى تىران دەلەئىن: ئىۋە خاۋەن ئاسەۋار و ئىخبارن و ئىمەش خاۋەنى كىشەنە و پىۋانە و بىر و بۇچۈۋىن، دەستەيكى تر دەلەئىن: ئىۋە خاۋەنى رىۋالەتن و ئىمەش ئەھلى حەقىقەت، ئەۋانى تىرىش دەلەئىن: شەرىع بۇ ئىۋە و سىياسەت بۇ ئىمە، چ بەلايك ھەموۋ لايەكى گىرتۆتەۋە و كۆپىرى كىردۈۋن! شتىكى بىيەھا ھەلدرا و كەپى كىردن، فىتنەيك دلانى بانگ كىرد و ھەرچى دلنى نەخۇش و تۈۋشۈۋە بە فىتنە ۋەلامىان دايەۋە، گەردەلۈۋىك ھەلىكىرد و بەھۋىۋە گۈيكان كەپۋىۋن، و چاۋەكان كۆپۋىۋن، و مەشخەلى ئەھكامى شەرىعى پى كپ كرايەۋە، ھەر بەۋ جۆرە نەرىي سىقاتى خوداى مۈتەعال كرا و ھەر دەستەيك خۇيان دايە پال ستم و تارىكى بىرۋىچۈۋەكانىان، لەئىۋان خودا و بەندەكانىدا ھوكم دەردەكەن بە قسە و گۈفتارى تىكدەرەنەيان و ھەز و ئارەزۋى سەرلىشىۋاۋىان، بەۋ ھۋىۋە ۋەھى رۈۋبەپۋى تەھرىف و تەئۋىلى ناپەسەند بۈۋەتەۋە، ئايىن كراۋە بە ئامرازى تىكدان و گۈپىن.

جۆرى سىيەم: بەرەھەلىستكارى كارەكانى خودا و قەزا و قەدەرى خودا، ئەمەش بىرىتتە لە بەرەھەلىستكارى نەزانان، ئەۋ بەرەھەلىستكردنەش لەئىۋان ئاشكرا و شاراۋەدايە، ئەمەش جۆرەكانى نايەنە ھەژماردن.

بەناۋ دەروۋندا جارى دەبن ۋەك جارىبۋىنى تا بە جەستەي تاداردا، گەر بەندە لە قسە و ئاۋات و ۋىست و ھالى خۇى ۋەدبىتتەۋە لە دلەيدا ئەۋ بەرەھەلىستكارىيە بە رۋىنى دەبىننەتەۋە، ھەرچى نەفسە بەرەھەلىستكارە بۇ قەدەر و بەش و كارى خودا جگە لە نەفسىك كە لەلاى خودا ئارام بۈۋەتەۋە و بە ھەق ناسىۋىەتى، ناسىنىك كە پىۋىستە مەۋۇ بىگاتى، ئەۋەش بەشى ئەۋە لە خۇرادەست كىردن و ملكەچى و بە تەۋاۋى رازىبۋىۋن بە بەشى خودا.

(۲۲) (منزلة تعظیم الحرمات)

مه‌نزله‌ی به مه‌زناگرتنی سنوور و دروشمه‌کانی خودا

له مه‌نزله‌کانی ((إياك نعبد وإياك نستعين)) مه‌نزله‌ی به مه‌زناگرتنی سنوور و دروشمه‌کانی خودایه .

خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾ الحج: ۳۰، ده‌سته‌یه‌ک له ته‌فسیرکه‌رانی قورئان ده‌فه‌رموون: "حرمات الله" لی‌ره‌دا مانای نه‌و شتانه‌ی هه‌یه که نه‌نجامدانیان خودا تووپره ده‌کات، واته نه‌و شتانه‌ی نه‌هی لی‌کردوون، "تعظیمها" - به مه‌زن زانینیان بریتیبه له وازه‌یتان له تیکه‌لبوون به‌و حه‌رامکراوانه .
"اللیث" ده‌فه‌رمویت: "حرمات الله" نه‌وه‌یه که ره‌وا نیبه سنووربه‌زینی و پیشیلکاری بو‌بکه‌یت.

هه‌ندی‌ک ده‌لین: "الحرمات" بریتیبه له بکه و مه‌که (الأمر والنهي)

زجاج ده‌لینت: "الحرمة" نه‌وه‌یه نه‌نجامدانی واجب بی‌ت و وازلینینانی حه‌رام بی‌ت.
هه‌ندی‌ک ده‌لین: "الحرمات" له‌م نایه‌ته‌دا مانای رتوره‌سم (المناسک)ی هه‌یه، هه‌روه‌ها دروشمه‌کانی حه‌ج له‌پووی کات و شوینه‌وه .

راسته‌که‌ی: "الحرمات" هه‌موو نه‌وانه ده‌گریته‌خۆ، وشه‌که کۆی وشه‌ی "حرمة"یه نه‌و شتانه ده‌گریته‌وه که پتویسته رتزییان لی‌بگریت و پاریزگاریبیان لی‌بکرت: له ماف و که‌س و کات و شوین، بۆیه "تعظیمها" - به‌رز و مه‌زن راگرتنیان بریتیبه له: پیدانی مافیان و پاریزکاری کردن لیبیان و ده‌رچوون له ناره‌حه‌تی سه‌رپچی و بویری هه‌نگاوانان بو‌سهریان و به مه‌زن ته‌ماشنا کردنی نه‌مر و نه‌هی له ترسی سزا و داوای پاداشت.

له‌مه‌دا به‌لگه ده‌هینینه‌وه به حالی پیغه‌مبه‌ران و صدیقین و دوعا و داوایان، هه‌روه‌ها ترسیان له ناگر و رجایان بو‌به‌ده‌سته‌یتانی به‌هه‌شت، وه‌ک چۆن خودای موته‌عال ده‌ریاره‌ی به‌نده تاییه‌ته‌کانی خۆی که هاوه‌لدانه‌ران ده‌یانپه‌رستن ده‌فه‌رمویت ﴿وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ الإسراء: ۵۷، ده‌ریاره‌ی پیغه‌مبه‌ران دیسان

ده‌فهرمویت ﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿۸۹﴾
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْكَرُونَ فِي
 الْآخِرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَلِيعِينَ ﴿۹۰﴾﴾ الأنبياء: ۸۹ - ۹۰، واته:
 ره‌غبه‌تیاں بۆ ئه‌و شته‌هه‌یه‌ له‌لای ئیمه‌ و ترسیان له‌ سزا‌هه‌یه‌، له‌لای شروقه‌کارانی
 قورئان به‌گشتی جیناوه‌که‌ له‌ وشه‌ی "إنهم" دا بۆ ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ ده‌گه‌ریته‌وه‌ که
 ناویان هینراوه‌ له‌م سووره‌ته‌دا.

هه‌ر به‌و جوړه‌ ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ره‌تای چیرۆکی ئیبراهیم‌دایه‌ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ
 رُشْدَهُ ﴿۵۱﴾﴾ الأنبياء: ۵۱، له‌ باسکردنی به‌لای پیغه‌مبه‌ران و ئه‌وه‌ی ئابلوقه‌ی داوێ
 له‌ ناخۆشی و رزگارکردنیان له‌لاین خوداوه‌ به‌ دوعا و پارانه‌وه‌ و په‌ناگرتن به‌ خودا
 به‌ چه‌ز و ترسه‌وه‌.
 "الرغب و الرهب" له‌لای سه‌رجه‌م پیغه‌مبه‌ران بریتییه‌ له‌ رجای به‌زه‌یی و ترس له‌
 ناگر.

خودا-سه‌حانه‌- باسی ده‌سته‌یه‌ک له‌ به‌نده‌کانی ده‌کات که‌ به‌نده‌ی تاییه‌تی خودان و به‌
 باشتترین کرده‌وه‌یان مه‌دح و سه‌نایان ده‌کات، له‌وانه‌: په‌ناگرتنیان له‌ ناگر، ده‌فهرمویت
 ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿۶۵﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ
 مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿۶۶﴾﴾ الفرقان: ۶۵ - ۶۶، ده‌رباره‌یان هه‌والیداوه‌: ئه‌وانه‌ باوه‌پری
 خۆیان کرد به‌ وه‌سیله‌ بۆ لای خودا تاكو له‌ ناگر به‌ دووریان بگرت، خودای موته‌عال
 ده‌فهرمویت ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۶۷﴾﴾ آل
 عمران: ۱۶، مه‌زنتترین وه‌سیله‌یان بۆ لای خودا بریتی بوو له‌ وه‌سیله‌ی باوه‌پ تاكو
 رزگاریان ببیت له‌ دۆزه‌خ.

هه‌روه‌ها خودای موته‌عال هه‌والیداوه‌ ده‌رباره‌ی سه‌ردارانی عاریقان و خاوه‌ن هۆش و
 ژیرییه‌کان: ئه‌وانه‌ داوای به‌هه‌شتیان له‌ خودا ده‌کرد و په‌نایان له‌ دۆزه‌خ به‌ خودا
 ده‌گرت، خودای موته‌عال ده‌فهرمویت ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿۱۰۲﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُوهِبِهِمْ
 وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطُلًا تُسَبِّحُكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۰۳﴾﴾
 رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿۱۰۴﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا

يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ
 الْأَثَرِ (١٣٣) رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا نَخْرُنَا يَوْمَ الْبَيْعَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ (١٣٤)
 فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْقِطُ بِبَعْضِكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَأَلْزِمَ
 هَاجِرُوا وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَوْذُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
 وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ (١٣٥) ﴿
 آل عمران: ١٩٠ - ١٩٥، جياوازی له وهدا نبیه به لئیندراوه که له سه ر زمانى پئغه مبه ران
 بریتیه له و به هه شته ی که داوايان ده کرد.

ده رباره ی ئیبراهیم خه لیلی خودا ده فه رمویت ﴿ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ
 الدِّينِ (٨٢) رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِيقِي بِالصَّلَاحِ (٨٣) وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي
 الْآخِرِينَ (٨٤) وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ (٨٥) وَأَغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ (٨٦) وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ
 يُبْعَثُونَ (٨٧) يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ (٨٨) إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ (٨٩) ﴿ الشعراء: ٨٢ -
 ٨٩، داواى به هه شتى له خودا کرد و په نای به خودا گرت له ئاگر که بریتیه له
 سه رشوړی روژی زیندووبوونه وه.

خودا- سبحانه- هه والمان ده رباره ی به هه شت پئده دا: که به لئینیکی داواکراوه ﴿ وَعَدْنَا
 مَسْئُولًا (٦٦) ﴿ الفرقان: ١٦، واته به نده کان و دوسته کانی خودا داواى ده که ن.
 پئغه مبه ر(ﷺ) فرمانی به ئومه ته که ی کردوووه: که له کاتی گیرابوونی دوعا و دواى
 هه ر بانگیتگ داواى به رزترین مه نزیله ی له به هه شت له لای خودا بۆ بکه ن، و
 راید هه که یه نیت: هه ر که س داواى ئه وه ی بۆ بکات ((حلت علیه شفاعته)) شفاعته ی
 پئغه مبه ر له لای خودا ده یگریته وه.

"سليم الأنصاري" فرمووی به پئغه مبه ر(ﷺ) ((من داواى به هه شت له خودا ده که م و
 په نای پئده گرم له ئاگر، ئیتر من ورته ورتی تو و مه عاز نازانم، پئغه مبه ر فرمووی:
 من و مه عاز به ده وری ئه وه دا ورته ورت ده که ین))

له فه رمووده ی سه حیددا له فه رمووده ی فریشته که روکه به ریزه کاندای که کرده وه ی
 مرؤفه کان ده نووسنه وه ((خودای موته عال پرسیاوی به نده کانیا ن لی ده کات -ئو
 خوی زاناره - -تبارک و تعالی- ئه وانیش ده لئین: له لای هه ندی له به نده کانت هه
 هاتووین که "یهللونک (لا إله إلا الله)، ویکبرونک (الله أكبر) ویمحمدونک (الحمد لله)،

ويسبحونك ويمجدونك (سبحان الله)، خوداى مۆتەعال دەفەرموئەت: ئايا ئەوان منيان بينيوه؟ دەلتەين: نەخەير، ئەى پەرورەدگار، نەيانبىنيويت، خودا -عزوجل- دەفەرموئەت: چۆن دەبوون گەر منيان بينىبايه؟ دەلتەين: گەر تۆيان بينىبايه زياتر و زۆرتەر شەق و مەزنىيان دەدايه پالت، وتيان: ئەى پەرورەدگار، داواى بەهەشتى تۆيان دەکرد، دەفەرموئەت: ئايا بينيويانە؟ دەلتەين: نەخەير، بە عىززەتى تۆ نەيان بينيوه، دەفەرموئەت: چۆن دەبوون گەر بەهەشتيان بينىبايه؟ دەلتەين: گەر بيانىنيا زۆرتەر و زياتر داوايان دەکرد، وتيان: پەنايان پىدەگرتى لە ئاگر، خودا -عزوجل- دەفەرموئەت: ئايا بينيويانە؟ دەلتەين: نەخەير، بە عىززەتى تۆ نەيانبىنيوه، دەفەرموئەت: چۆن دەبوون گەر ئاگرىان بينىبايه؟ دەلتەين: گەر ئاگرىان بينىبايه زۆرتەر و زياتر لىتى هەلدەهاتن، خودا دەفەرموئەت: من ئتوه بە شاىەت دەگرم كە لە ئەوان خۆشبووم، ئەوهى داواى دەكەن پىيان دەبەخشم و ئەوهى پەناى لىدەگرن بە من پەنايان دەدەم لىتى"))

قورئان و سوننەت پىن لە مەدح و سەناى بەندە و دۆستەكانى خودا بە داواى بەهەشت و رجاى بە دەستەينانى و پەناگرتن لە ئاگر و ترسى تىكەوتنى.
پىغەمبەر(ﷺ) بە هاوئلانى فەرموو ((پەنا بە خودا بگرن لە ئاگر))، بە و كەسەى فەرموو كە داواى هاوئلانى پىغەمبەرى كرد لە بەهەشتدا ((يارمەتيم بدە لەسەر دەروونت بە بردنى سوژدەى زۆن)).

كاركردن بۆ داواى بەهەشت و رزگاربوون لە ئاگر مەبەستى پىغەمبەر بووه لە ئومەتەكەى، بۆ ئەوهى هەمىشە لە يادىان بىت و لەبىرى نەكەن، چونكە باوهربوون بە دووانە مەرجى رزگارىيه، كاركردن بۆ بە دەستەينانى بەهەشت و رزگاربوون لە دۆزەخ تەنها بە باوهر ئەنجام دەدرىت.

پىغەمبەر هاوئلان و ئومەتەكەى هانداوه بۆ بەهەشت و بۆيانى وەسف كردووه و روشنى كردۆتووه تاكو ببخوازن، فەرموويهتى ((كەسەىك هەيه خۆى يەكلاكر دىبىتووه بۆ بە دەستەينانى بەهەشت؟ سوئند بە خوداى كەعبە بەهەشت نوورىكە دەدرەوشىتووه، رىحانە يەكە دەشەكپتووه، هاوسەرى جوان و خۆشپەرەفتار، و ميوهى كەيوو، و كۆشكى بەرز و بيناكراو، و رووبارى راكشاو -تا كۆتايى فەرمووده كە-

هواره ئیک فەرمووی: ئەی پیغمبەری خودا، ئیمە خۆمان بۆ نامادە کردوووە و بۆی بە کلابوینەتەو، فەرمووی: بَلِّين: إِنْ شَاءَ اللَّهُ))

گەر ئەوێ لە سوننەدا هاتوووە باس بکەین لە فەرموودە ((هەر کەس ئەو و ئەو بەکات خودا دەبیاتە بەهەشتەو)) باسە کەمان درێژە دەکێشیت، ئەو فەرموودانە پیغمبەر فەرموویەتی هانی ئومەت دەدەن کار بکەن بۆ بەهەشت و مەبەست لە کارەکانیان بە دەستەینانی بەهەشت بێت.

پیغمبەر هانمان دەدات و دەفەرموێت ((هەر کەس ئەو بەکات هەشت دەرگای بەهەشتی بۆ دەکێتەو))، ((هەر کەس بَلِّی "سبحان الله" دارخورمایەکی لە بەهەشتدا بۆ دەنێژێت))، ((هەر کەس موسڵمانێکی بێ جلوبەرگ پۆشته بەکاتەو خودا لە پۆشاک و خشلەکانی بەهەشت پۆشتهی دەکاتەو))، ((ئەو کەسە سەردانی نەخۆش دەکات لە ناو میوهی بەهەشتایە)) فەرموودە زۆر لەم شیوانە هەیه.

هەر هەوا خودا-سبحانه- پێیخۆشە بەندەکانی داوای بەهەشتی لێ بکەن و پەنای پێ بگرن لە ناگر، ئەو پێیخۆشە داوای لێبکێت، هەر کەس داوای لێ نەکات خودا لێی تووڕە دەبێت، مەزنترین شتێک لە خودا داوا بکێت بریتییە لە بەهەشت، مەزنترین شتێک مەزۆ لە خودا پەنای پێ بکێت بریتییە لە ناگر.

کارکردن بۆ داوای بەهەشت لای خودا خۆشەویستە و پێی رازیبە، بەلکو داوای بەهەشت بەندایەتی کردنی خودایە، هەستان بە هەموو بەندایەتی لەپێشترە لە بەخستنی هەندیکێ.

گەر دل خالی بوو لە لاکردنەو بەلای بەهەشت و ناگردا، رجا بەهەشت و هەلەتەن لە ناگر، لێپرانەکانی خاودەبنەو، سووربوونی لاوازی رووی تێدەکات و هەلەدان بۆی سست دەبێت، هەتا زۆرتر داوای بەهەشت بەکات و زیاتر کاری بۆ بەکات هاندان بۆی بەهێزتر دەبێت و سووربوون تونتر دەبێت و هەلەدان تەواوتر، ئەمە کاریکی ئاشکرایە بە ئەزموون و چێژ با شرعیشت داوای نەکردبێت.

کە دەسفی بەهەشتی کرد بۆ بەندەکانی و بۆیانی خستەروو و ئەو نەوێ ژیریان دەیگاتی هەوایی وردەکارییەکانی بەهەشتی بەیان کرد، شتەکانی تریش بە گشتی هەواییان پێدراو، هەموو ئەمانە تاکو بۆ بەهەشت تامەرزۆیان بەکات و هانمان بەدات بۆ کۆشش و کارکردن.

خوداى مۆتەعال دەفەرمۆيت ﴿ وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلَى دَارِ السَّلٰمِ ﴾ يونس: ۲۵، ئەمە ھاندانە بۆ وەلامدانە ھەي ئەو بانگە و رۆيشتن بە دەمىە ھە و بە لە كۆردن بۆ وەلامدانە ھە .
 پاشان شارا ھە نىيە كە بە ھەشت ناوئىك نىيە تەنھا بۆ درەخت و ميوە و خواردن و خواردنە ھە و حۆرلەھەين و رووبار و كۆشك، زۆرىنەى خەلكى لە ناوھەرۆكى بە ھەشتدا ھەلە دەكەن، بە ھەشت ناوئىكە بۆ خانەى نىعمەتى رەھای كامل، لە مەزنتەرىن نىعمەتەكانى بە ھەشت: خۆشى وەرگرتن بە سەير كۆردنى رووى جوانى خوداى مۆتەعال و گوئىگرتن لە كەلامى و رۆشنبوونە ھەي چا ھە بە نزىكى لە خودا و بە دەستەپىنانى رەزامەندى ئەو، ھىچ بە راوردئىك لە نىوان چىژى خواردن و خواردنە ھە و پۆشاك و دىمەندا نىيە لە گەل چىژى بىننى رووى جوانى خوداى مۆتەعال، كە مئىكى كەم لە رەزامەندى خودا مەزنتەرە لە باخچە و خۆشبيەكانى بە ھەشت، وەك خوداى مۆتەعال دەفەرمۆيت ﴿ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ ﴾ التوبة: ۷۲، لە شىۋازى ئەرىدا نەرى دەكات و دەفەرمۆيت " چ شتئىك لە رەزامەندى خودا بۆ بەندەكەى مەزنتەرە، ئەو رەزامەندىيە لە بە ھەشت گەورەترە "

قليل منك يقنعني ولكن قليلك لا يقال له قليل

(كە مئىكى تۆ رازىم دەكات، بە لام بە كەمى تۆ ناوتەيت كەم)

لە فەرموودەبەكى سەھىحدا - فەرموودەى بىننى خودا - ((سۆيئد بە خودا شتئىكى پىنەدا ھەن لاىان خۆشەويستەر و شىرىنتەر بىت لە سەيركۆردنى رووى خۆى))
 گومانى تىدا نىيە ئەو كارە دەبىت و ابىت، مەزنتەرە لە ھەي مەزۆف بىرى لى بكا تە ھە و بە خەيالئىدا گوزەر بكات، بە تايبەت خەلاتى خۆشەويستان لە ھەي بە ژيان لە گەل خۆشەويستىدا، مەزۆف لە گەل ئەو كە سەيە خۆشى دەويت، تايبەت كۆردنە ھە لەم حوكمەدا نىيە، بە لكو جىگىركرا ھە لە رووى ديار و ناديارە ھە .
 چ نىعمەت و چ چىژئىك و چ چا ھە رۆشنبوونە ھەيەك و چ سەركەوتنىك بە قەدەر ئەو نىعمەتە و چىژى ئەو نىعمەتە و رۆشنبوونە ھەي چا ھە و نىعمەتە مەزنتەرە (واتە بىننى خودا)؟

نایا له سه رو نیعمه تی روشنبوونه وهی چاو به ژیان له گهل خوشه ویست - که هیچ شتیک له وه مه زنت و کاملتر و جوانتر نییه - روشنبوونه وه یه کی تر بۆ چاو بوون مه یه؟
 نه مه - سوین به خودا - نه مه شخه له یه که خوشه ویستان رویان تیکردوووه و خویان بۆ یه کلا کردۆته وه، نه مه قافلّه یه که عاریفان سه رقافلّه یی ده کهن، نه وه بریتیه له رۆحیک که ناوی لیتراوه به ههشت و ژیانی به ههشت، به وه وه به ههشت خۆش و راوه ستاوه .

هر به و جۆره ناگر - خودا په نامان بدات لیتی - بۆ نه هلی دۆزه خ نه بینینی خودا و په رده که وتنه نیتوان نه وان و خوداوه و خهشم و توورده یی خودا له سه ر نه وان و دوور که وتنه وه یان له نه و نۆر کاریگه رتره له سزای ناگر بۆ جهسته و رۆحیان، به لکو گرتیبه ربوونی دلایانه به و بلتسه یه گپی له جهسته یان به رداوه، له دلّه وه کلپه که سه ری کردوووه بۆ جهسته یان .

داوای پیغه مبه ران و صدیقین و شوهدا و صالحین بریتیه له به ههشت و مه له اتنیان له و ناگره .

باشترین به ندهی خودا نه وانان خودا و پاداشتی خودایان ده ویت، نه وانان خه لکه تایبه ته که ی خودان، ده فه رمویت ﴿ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۱۹﴾ الأحزاب: ۲۹، نه مه گوتاری خودایه بۆ باشترین نافرته تانی جیهان، هاوسه ره به ریزه کانی پیغه مبه ر (ﷺ)، هه روه ها ده فه رمویت ﴿ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعِيهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿۱۹﴾ الإسراء: ۱۹، هه والیداوه که هه ولی مه شکوور هه ولی که سنیکه که دواپۆزی ده ویت، هه روه ها راشکاوانه تر له وه گوتاری خودا روو به دۆستانی تایبه تی خوی (هاوه لانی پیغه مبه ره که ی) - خویان لسی رازی بیت - له رۆزی نوحددا ﴿ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ﴾ آل عمران: ۱۵۲، دابه شی کردن بۆ دوو به ش که سینه می نییه .

هه له ی کردوووه نه و که سه ی وتی: نه ی نه وانان له کوین که خودایان ده ویست؟ ویستنی دواپۆز بریتیه له ویستنی خودا و پاداشتی خودا، داوای پاداشت نه ری ویستنی خودا ناکات .

❁ لەسەر مەشخەلى سوننە.....بەبى تەئویل

لوتكەى به مەزن زانینی سنوور و دروشمەكانى خودا بریتییە له: تێپەراندنی ئەو هەوالانەى خودا رایگەیاندوون وەكو خۆى و لەسەر رووالەتى خۆى كە بریتییە لە مانەوەى نیشانەكەى یەكتاپەرستى هەوالپێدراو لەسەر شیۆه و رووالەتى تاییەت بە خۆیان، زۆر لەخۆکردنی تیانەبیت لە رووی تەئویلەو و رووالەت تێنەپەرینیت لە رووی نواندنەو.

پارێزگاری سنووری دەقەكانى ناو و سیفەتەكان: بە تێپەراندنی هەوالەكانیان لەسەر شیوازی رووالەتى خۆیان، وەك "مالك" -رەحمەتى خودای لى بیت- دەفەرمویت، كاتێك پرسیاری ئایەتى ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْمَرْشِ أَسْتَوِي﴾ ی لیکرا، چۆن خودا ئیستیواى کردووه؟ مالك ماوێهەك بێدەنگ بوو، ئارەقێكى زۆرى كردهوه، پاشان فەرمووی (الإستواء معلوم، والكيف غير معقول، والإيمان به واجب، والسؤال عنه بدعة)

جیاوازی كرد لە نێوان مانای ئاشكرای ئەو وشەیه و چۆنیتی ماناكەى كە مرۆف ناتوانیت بپێژنەویت، ئەم وەلامە لە "مالك" هوه -خوای لى رازی بیت- شفایه و گشتییە بۆ هەرچى بابەتى سیفاته.

هەر كەس پرسیار بكات لە ئایەتى ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ ﴿١٦﴾ طه: ٤٦، چۆن دەبێستى و دەبێنى؟ بە هەمان وەلامى "مالك" وەلامى بدەرەوه، پێیوترا: بێستن و بینین ئاشكرایه، چۆنیتیەكەى ژیری مرۆف نایگاتى.

هەر بەو جۆرە ئەوانەى پرسیار دەكەن لە زانستی خودا و زیندەگى و قودرەت و بیست و دابەزین و توورەبوون و رازیبوون و بەزەبى و پێكەنین و سیفاتی تری لەم شیۆهیه، مانا ئاشكراکانیاں دیاره، بەلام چۆنیتی ئەو مانایانە ناژنەورین، چونكە تێگەشتن لە چۆنیتی پەيوەندى بە زانین و ناسینی زات و حەقیقەتى خودای مۆتەعالەوه هەیه، گەر زانینی ئەو زاتە بۆ مرۆف مەحالی بیت ئیتر چۆن دەتوانریت لە چۆنیتی سیفەتەكانى تێگەین؟

خۆپارێزی بەسوود لەم دەروازەیه: ئەوێهە كە وەسفى خودا بكریت بەوێ خۆى و پێغەمبەرەكەى (ﷺ) وەسفیان پێكردووه، بەبى لادان و پەكخستن و چۆنیتی و نموناندن (تمثیل)، بەلكو ناو و سیفەتى بۆ جیگەر بكریت و نەرتى شیۆهى

دروستکراوه کانی لی بکریت، ئه و کاته جیگیرکردنه کهت له چوانندن (تشبیه) پاکده بیته وه، و نه ریکردنه کهش له په کخستن (تعطیل) ی ناو و سیفه ته کان خاوین ده بیته وه، هر کهس نه ریتی حقیقه تی "الإستواء" بکات ئه و ئه و کهسه په کخه ر (المعطل) ه، هر که سیش چواندوو یه تی به ده سته سه رداگرتنی دروستکراویک به سه ر دروستکراویکی تر دا ئه وه نمونه ی خودای به مه خلوق هیناوه ته وه، هر که سیش بلایت (إستواء لیس کمثله شیء - ده ست به سه ردا گرتنیک که هیچ شتیک له و ناچیت) ئه وه که سیک یه کتا په رستی خودا به پاکراگره .

هر به و جوره قسه له بیستن و بینین و زینده گی و ویست و توانین و ده ست و روو و رازیبون و توره بوون و دابه زین و پیکه نین و ته وای ئه وه ی خودا وه سفی خزی پیکردووه . مه به ست به ته ئویلی نه هیلیکراو لیتره دا: بریتیه له ته ئویلی زاراو هی که بریتیه له لادانی وشه که له مانا دیار و بهرچاوه که ی، هر وه ها لادان له مانای تا قورس (الراجح) بق مانای تا سووک (المرجوح).

زیاتر له که سیک له زانایان باسی ئه وه یان کردووه: که پیشین کۆده نگیان هیه له سه ر وازهیتان له و جوره ته ئویله، له وانه ی باسیان کردووه "البغوی" و "أبو المعالي الجوینی" له ریسله که یدا به ناوی "النظامیه" به پیچه وانه ی ئه و ریچکه یه ی گرتوو یه ته به ر له "شامله" و "إرشاده"، هر وه ها له وانه ی باسیان کردووه "سعد بن علی الزنجانی".

پیش ئه وانه ش زۆریک له زانایان که ته نها خودا ژماره یان ده زانیت.

له باسکردنی تینه په راندنی مانای روواله تی وشه که به نموناندن نامازه یه کی ورد هیه: ئه وه ش ئه وه یه که روواله ت و ده رکه وته ی وشه که داوی نواندن ناکات وه ک په کخه ران و نه ریکه رانی سیفات گومان ده به ن، نموناندن تی په راندنی روواله ته له ریگی نموناندنه وه، هر وه ها ته ئویل قبول ناکات، به لکو وه رگرتنی روواله ت و مانای ده ره کی وشه که به بی ته ئویل و نموناندن، ئه مه ریگی دروستی سالیکانه که راستترین و دروستترین ریگیه .

(۲۳) (منزلة الإخلاص)

مه نزیله ی نیخلاص

له مه نزیله کانی ((ایک نعبد وایاک نسعین)) مه نزیله ی نیخلاصه .

خودای موته عال ده فره مویت ﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴾ البینة: ۵،
 هروه ها ده فره مویت ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴾ آلا
 هُوَ الدِّينُ الْمَخْلُصُ ﴿ الزمر: ۲ - ۳، هروه ها به پیغه مبه ره که ی ده فره مویت ﴿ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ
 مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿۱۷﴾ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ لَنْ أَلْفَسِرِينَ الَّذِينَ حَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 آلا ذَلِكَ هُوَ الْفَسْرَانُ الْمَيِينُ ﴿۱۷﴾ الزمر: ۱۴ - ۱۵، هروه ها پی ی ده فره مویت ﴿ قُلْ إِنْ
 صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۳۳﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ. وَبِذَلِكَ لُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ
 الْمُسْلِمِينَ ﴿۱۳۳﴾ الأنعام: ۱۶۲ - ۱۶۳، هروه ها ده فره مویت ﴿ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ
 يَبْلُغُكُمْ أَجْسَادَكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴾ الملك: ۲، فه زلی کوردی عیاض ده فره مویت "أحسن عملا"
 بریتیه له "أخلصه وأصوبه"، وتیان باوکی عهلی "أخلصه وأصوبه" چیه؟ فه رموی:
 کار گه ر خالص بیّت و "صواب" نه بیّت وه رنا گیریت، گه ر "صواب" بیّت و خالص
 نه بیّت وه رنا گیریت، هه تا کاره که خالص و صواب بیّت نه و جا وه رده گیریت، خالص:
 نه وه یه بق خودا نه نجم بدریت، صواب: نه وه یه له سه ر سوننه ی پیغه مبه ر نه نجم
 بدریت، پاشان نه م نایه ته ی خوینده وه ﴿ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ
 بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿۱۱۰﴾ ﴾ الكهف: ۱۱۰، هروه ها خودای موته عال ده فره مویت ﴿ وَمَنْ
 أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ ﴾ النساء: ۱۲۵، "إسلام الوجه" -
 ته سلیمبونی روو: بریتیه له نیخلاصی مه به ست و کردار بق خودای موته عال.
 "الإحسان فيه" - نیحسان له کارو کرده و ه دا: بریتیه له شوینکه وتنی پیغه مبه ر و
 سوننه ته کانی، هروه ها ده فره مویت ﴿ وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
 مَنْثُورًا ﴿۲۳﴾ ﴾ الفرقان: ۲۳، نه و کارو کرده وانه یه له سه ر سوننه تی پیغه مبه ر نه نجم
 نه دراون، یاخود له نه نجم ادنیاندا مه به ستیان خودای موته عال نه بووه، پیغه مبه ر ﴿﴾
 فه رموی به سه عدی کوردی نه بی وقاص - خوی لی رازی بیّت - ((إلك لن تخلف لعمل

عملاً تعني به وجه الله إلا ازدادت به خيراً، ودرجة ورفعة- تو شتیک بە جیبھیلایت بۆ ئەوانەى دواى خۆت مەبەستت پىئى رووى خوداى مۆتەعال بىت بە و كارە خىرت زىاد دەبىت و پەلە و بەرزىت زىاد دەكات))

له فرموده‌ی سه‌حیددا له ئەنەسى كۆپى مالیکەوہ -خوای لى رازى بىت- فرموى: پىغەمبەر(ﷺ) فرموى ((ثلاث لا یغل علیهن قلب مسلم: إخلاص العمل لله، ومناصحة ولاة الأمر، ولزوم جماعة المسلمين، فإن دعوتهم تحيط من ورائهم))، واتە ناپاکی لەگەل نامىنیت، و لەگەل ئەو سیانە ناپاکی هەلتاگرىت، بەلكو نەرى ناپاکی لى دەكات و پاکیدەکانەوہ لە ناپاکی و لى جیادەبىتەوہ، دل تووشى ناپاکی دەبىت لەسەر هاوهدانان بە خراپترین ناپاکی، هەر بە و جۆرەى كە لەسەر غەش دروست دەبىت، هەر وەها لەسەر دەرچوونى لە كۆمەلى مۆسلمانان بە بىدعە و گومپرايى، ئەم سیانە پىئى دەكەن لە ناپاکی و تىكەلى، دەواى ئەم ناپاکییە و دەرکردنى خەوش بە پاکیدەنەوہى ئیخلاص و نامۆزگارى و گوپرايەلى كۆمەلى مۆسلمان و شوینكەوتنى پىغەمبەر دەبىت.

((پرسپاركره له پىغەمبەر(ﷺ) دەرپارەى پیاویك كە بۆ ریا دەجەنگىت، دەجەنگى بۆ ئەوہى پىئى بوترىت ئازا، دەجەنگىت لەسەر جۆش و دەمارگىرى نەفامى، كامیان لە پىئاوى خودادایە؟ فرموى: هەر كەس بەجەنگىت بۆ ئەوہى كەلىمەى خودا بەرز و بلىند بىت ئەوہ بۆ خودا و لە رىگەى خودایە))

پىغەمبەر(ﷺ) هەوالى دەرپارەى ئەو یەكەمىن سى كەسە داوہ كە تاگر جۆشیان دەدات و دەیانسووتىنیت: خوینەرى قورئان، و موحامىد، و كەسىكى صەدەقەكار بە مال و داراییەكەى، ئەوانەى ئەو كارانەیان ئەنجام دا بۆ ئەوہى پىئان بوترىت: فلان خوینەرى قورئانە، فلان كەسىكى ئازایە، فلان خىرخوازە، كارەكانیان لە پىئاوى خودادا نەبووہ.

له فرموده‌یه‌كى سه‌حى قودسىدا خوداى مۆتەعال دەفرموىت: ((من بىنيازترین كەسم لە هاوهد، هەر كەسىك كارىكى ئەنجام بدا و بەشى كەسىكى تری تىدابوو، ئەوہ بۆ ئەو كەسەى ئەنجام داوہ و من لى بەرىم))

هەر وەها لە فرموده‌یه‌كى تری سه‌حیددا لە پىغەمبەرى خوداوه(ﷺ) ((خودا تەماشای جەستە و وینە و رووالەتتان ناكات، بەلكو تەماشای دلئان دەكات))، خوداى مۆتەعال دەفرموىت ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ الْقُلُوبُ مِنكُمْ﴾ الحج: ۲۷.

دہرپرینی نہ ہلی نہم ریگہ یہ دہریارہی "نیخلاص" و "صدق" جزواوجوڑہ و
مہ بہ ستیان یہ ک مہ بہ ستہ .

وتراوہ: نیخلاص بریتیہ لہ تہنہا کردنہ وہی خودا-سبحالہ- بہ مہ بہ ست و گوپراہے لی.

مہرہہا وتراوہ: پالفتہ کردنی کار لہ سہرنجدانی دروستکراوہ کان.

مہرہہا وتراوہ: خوپاریزی لہ سہرنجدانی خہ لکی و تہنانت لہ نہفسی خوٹ بو کار
و کردہ وہ کان، "صدق" یش بریتیہ لہ خوخواوینکردنہ وہ لہ خویندنہ وہی نہفس،
کہسی "موخلیص" ریای نیہ و کہسی "صادق" یش خوپہ سہندی نیہ، نیخلاص
تہنہا بہ صدق دہستہر دہ بیٹ، بوونی "صدق" یش تہنہا بہ "نیخلاص"
سہرہ لڈات، مہردو "نیخلاص و صدق" بہ نارامگرتن (صبر) کامل و تہواو دہ بن.

وتراوہ: نیخلاص بریتیہ لہ ہاوتابوونی کارو کردہ وہ کان لہ دہرہ وہ و لہ ناوہ وہ،
"ریا" نہ وہیہ کہ دہرہ وہی ہاشتر بیٹ لہ ناوہ وہ، "صدق" لہ نیخلاصدا نہ وہیہ
ناوہ وہی ناوادانتر بیٹ لہ دہرہ وہی.

وتراوہ: نیخلاص بریتیہ لہ: لہ بیربردنہ وہی بینینی خہ لک بہ بہرہ وامی سہرنجدانی
خودا، مہر کہس خوئی لای خہ لک بہ شتیک جوان بکات کہ تئیدا نہ بیٹ لہ بہرچاوی
خہ لک دہ کہ ویت.

لہ قسہ کانی "الفضیل بن عیاض": وازہیتان لہ کار لہ پیناوی خہ لکیدا ریایہ،
کارکردنیش لہ پیناوی خہ لکیدا ہاوہ لڈانانہ، نیخلاص نہ وہیہ خودا لہ و دووانہ
بتپاریزیٹ.

جونہید دہ فرمویت: نیخلاص نہینییہ کہ لہ نیوان خودا و بہندہ دا، فریشتہ پیی
نازانیت بینووسیت، و شہیتان پیی نازانیت لیی تیکبدات، و نارہزوو پیی نازانیت
خواری بکات.

بہ سہل وترا: چ شتیک زور لہ سہر نہفس گرانہ؟ فرمووی: نیخلاص، چونکہ بہشی
نہفسی تئیدا نیہ .

ہہندیکیان دہ لئین: نیخلاص نہ وہیہ کہ لہ سہر کارو کردہ وہ کانت ہیچ شایہ تیک داوا
نہ کہیت جگہ لہ خودا و داوای پاداشت نہ کہیت لہ ہیچ کہ سیک جگہ لہ خودا.

مەكحول دەلئەت: ھەر بەندە بەك چل رۆژ بۆ خودا موخلىص بېت كانياوى حىكەت لە دل و لەسەر زمانى ھەل دە قولئەت.

ئەبو سولەيمانى دارانى دەلئەت: كاتەك بەندە بەك دەگاتە ئىخلاص ۋە سۈسە و رىيا لىتى جىيادە بېتە ۋە.

﴿ كروكى ئىخلاص برىتتېيە لە پالفتە كوردنى كارو كوردە ۋە كان لە خەوشوخال نىمامى "اھروى" ئىخلاص بە پالفتە كوردنى كوردارە كان لە ھەموو خەوش و خەلتە بەك دەزانئەت.﴾

ۋاتە كوردارە كانى بە خەلتە و خەوشى وىستى دەروون تىكەل نە بېت، جا داۋاى خۆجوان كوردن بېت لە دللى خەلكىدا، يان داۋاى مەدھىيان بېت و راكردن لە زەمىيان بېت، يان داۋاى بە مەزنانىيان و داۋاى مال و دارايىيان، يان خزمە تيان و خۆشە وىستيان و دەستە بەر كوردنى پېويستىيە كانى خۆى لە ۋانە ۋە، ياخود ھۆكارى تر لە خەوش و خەلتە كە برىتەن لە وىستى كە سانى تر جگە لە خودا بە كارە كانى، ئەو كەس و ئەو كارانە ھەرچىيەك بن.

يەكە مەن پلەى ئىخلاص لای نىمامى "اھروى" برىتتېيە لە دەركوردنى بىننىنى كوردار لە كوردار و رىزگار بىون لە داۋاى پاداشت لەسەر كار و دابە زىن لە رازىبىون بە كوردار، كەسى كار كەر سى ئافات روو لە كارە كەى دەكات: بىننىن و سەرنجدانى، و داۋاى كرى لەسەرى، و رازىبىون پىتى و پالدان بە لايە ۋە.

لەم پلە يەدا لەم سى بە لايە رىزگارى دە بېت، ئە ۋەى رىزگارى دەكات لە بىننىنى كوردارە كانى بىننىنى مەنتى خودايە لەسەرى، ھەر ۋەھا فەزل و كۆمەكى خودا بۆ ئەو، ئەو كوردارانە بە خودايە نەك بە نەفسى خۆى، ئە ۋە وىستى خودايە ئەو كارە خىرەى بە ئەو ئە نەجامدا ۋە نە ۋەك وىستى ئەو، ۋەك خوداى مۆتە عال دە فەرموئە ﴿ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾ (التكوير: ۲۹)

لېرەدا و لە بىننىنى جەبرى خودايى سوود ۋە رەدە گرئەت، ئەو تەنھا ئامىرئەكە، و كارو كوردە ۋە كانى ۋەك جوولەى درەختە كان و ھەلكوردنى با وان، جوولئەنەرى درەختە كان شتتەكى ترە و بگەرەكەى شتتەكى ترە جگە لە خۆى، ھەر بەو جوۆرە ئەو

مردوه و مردوو ناتوانیت شتیک نه نجام بدات، گەر خودا ئهوی بدابایه ته دهستی خوی هیچ کاریکی چاکه ی پی نه نجام نه ده درا، نه فسی مرؤفه زان و سته مکاره، سروشتی بریتیه له تمبهالی و ههلبژاردنی حهز و ئاره زووه کانی و ده سته تالی، ئه و نه فسه سه رچاوه ی هه موو شه رپکه و لانکه ی هه موو خراپه یه که، که سیک ئا به م جوړه بیت خیریکی لی ناوه شیتته وه، و خیر له سروشتی ئه و نیبه .

ئه و خیره ی له مرؤفه ده وه شیتته وه له خودا وه به و به و نه نجام ده دریت، نه ک له بنده که وه و نه نجامدانی ئه و، وه ک خودای موه تعال ده فه رمویت ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ﴾ النور: ۲۱، ئه هلی به هه شت ده لین ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا﴾ الأعراف: ۴۲، هه روه ها - تبارک و تعالی - ده فه رمویت ﴿وَلَوْلَا أَنْ تَبَنَّكَ لَقَدْ كُنْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شِينًا قَلِيلًا﴾ الإسراء: ۷۴، هه روه ها ده فه رمویت ﴿وَلَٰكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ الحجرات: ۷. هه موو کرداریکی چاکه له بنده وه ته نها فزل و منه ت و چاکه و نیعمه تی خودایه، ستایش ته نها بۆ ئه وه له سه ر ئه و کرداران ه .

ئه وه ی رزگاری ده کات له رازیوون له کرده ره کانی و پالدانه وه به لایاندا، دوو شته : یه که م: سه رنجدان به نه نگی و ئافات و که موکورتی له و کرداران ه دا، هه روه ها ئه وه ی که تئیدایه له به شی نفس و شه یتان، زۆر که م کردار هه یه به شی شه یتان و نه فسی تینه که ویت، جا ئه و به شه که م بیت یان زۆر، پرسیار له پیغه مبه ر(ﷺ) کرا ده ریاره ی پیاویک له نوێژدا ئاوړ ده داته وه ؟ فه رمووی ((ئه وه دزیبه که شه یتان له نوێژی که سه که ده یدریت))

ئه گەر ئه مه لاکردنه وه ی چاو و جه سه تی بیت به لای شتیکدا ئه ی لاکردنه وه ی دلی بۆ لای که س و شتیک له خوار خودا وه ده بیت چون بیت؟ ئه مه یان مه زنترین به شی شه یتانه له به ندایه تی مرؤفه بۆ خودا.

ئیبین مه سعود ده فه رمویت: ((با هیچ که س له ئیوه له نوێژه که یدا به شی شه یتانی تیانه بیت، و ابیینیت که له سه ری پئویسته لابه لای هیچ شتیکدا نه کاته وه جگه به لای راستیدا))، ئه و شته که مه له لاکردنه وه له لای ئیبین مه سعود به به شی شه یتان له نوێژی به بنده ته ماشا ده کریت، ده بی له سه رو ئه وه وه چون بیت؟

بهشی نهفس له کاردا تهنهها نههلی بینینی روشن و راستگویان دهیزانن. دووهم: زانستی بهنده بهوهی پهروهردگار - جل جلاله- شایستهیهتی له مافی بهندایهتی و نادابی دهرهکی و ناوهکی و مهرجهکانی، بهنده لاوازتر و دهستهوسانتر و کهمتره لهوهی بتوانیت مافی بهندایهتی بدات و بۆ پهروهردگار بهراستی بزانتیت، کهسی خوداناس له هیچ کردهوهیهکی خۆی بۆ پهروهردگاری رازی نییه، تهنهها چاوتروکانیکیش له نهفسی رازی نییه، شهرم دهکات لهوهی به کار و کردهوهکانیهوه روو له خودا بکات.

گومانی خراپی به به نهفس و کردهوهکانی و بوغزی لیبیان و ناحهزی پیبیان و بهرزکردنهویان بۆ لای خودا وای لی دهکات رازی نه بیت له کار و کردهوهکانی و رازیبوون له نهفسی خۆی.

ههندیکیان ده لێن: ئافهتی کهسه که بریتییه له رازیبوون له نهفسی خۆ، ههر کهس به بهردهوامی نهفسی خۆی تۆمه تبار نهکات نه و کهسه له خۆی دهرچووه و فریوی خواردووه.

﴿ كَارِيكَ كَه نَهْرِي شَهْرَمَه زَارِي نَاكَات ﴾

وتراوه: پئیوسته بهنده شهرم بکات له کار و کردهوهکانی له گه له بهختکردنی ههول و کۆششدا.

له دلسۆزییهکانی بهنده بۆ خودا شهرمکردنییهتی له کردارهکانی، نهوهش حهیا ی زۆری نهوه له خودا، چونکه نه و کارانه بۆ خودا به شیاو نازانتیت، له گه له نهوهی که بۆیان کۆشاره و ههول و ماندوو بوونی له پیناویان چهشتووه، خودای متهعال دهفه رمویت ﴿ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاؤُا وَّلَوْ هُمْ وَجِلَةٌ اَنْهَمُ اِلَّا رِيْهَم رَحْمٰنٌ ﴾ المؤمنون: ۶۰، پێغه مبهر (ﷺ) دهفه رمویت ((نه و کهسه بریتییه له پیاویک که به پۆژوو ده بیت، و نوێژ دهکات، و خیر و سه دهقه نه نجام ده دات، و نه ترسیت خودا لئی وهر نه گرت))

کهسی باوهردار مه قامی "ئیحسان" و "ترس" ی له خۆیدا کۆکردۆته وه و گومانی خراپ به نهفسی خۆی ده بات، به لام کهسی فریوخواردوو: گومانی باش به نهفسی خۆی ده بات له گه له بوونی خراپهکانی.

له دریزایی هه موو نه مانه دا کرداره کانت ده که یت به شوینکه وته ی زانست و ته با له گه لی و شوینکه وته بۆ زانست (مه بهستی هیدایه تی پیغه مبه ره)، به رویشتنی ده پوات و به وه ستانی ده وه ستیت و به جوولیت و له گه لی هه نگاو بۆ مه نزلگاکانی ده نیت، له سه رچاوه کانی سه رچاوه ده گریت و ته ماشای حوکمی ئابینی نه مری ده کات و پییه وه پابه ند ده بیت، له نه نجامدان و ازهینان و داوا و هه له اتندا، هه روه ها ته ماشای پاداشت و سزا ده که ی له سه ری به هۆ و به ده سته به ر کردن، له گه ل نه وه شدا تو گه شت به دلت ده که ی به سه رنجدان و بینینی حوکمی گه ردوونی بپراوه که هۆ و ده رنه نجامه کان و جووله و وه ستان له خو ده گریت، هیچ شتیک له و جینگه نامینیتته وه له ویستی خودا و ته نها کردنه وه ی خودا به کاره کان و سه رچاوه ی کاره کان له ویستی خودای موته عاله وه، نه و کاته هه لده ستیت به نه مر و نه هی به نه نجامدان و دوورکه وتنه وه لیان، به بپیاره کانی نه و و قه زا و قه ده ری نه و له رووی باوه ر و بینین و حه قیقه ته وه ده جوولیت و ده که ویتته گه شت و گه ران، نه و ته ماشای حه قیقه ت ده کات و له سه ر شه ریعه ت راوه ستاوه .

نه م دوو کاره بریتییبه له به ندایه تی نه م دوو ئایه ته ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾ (۲۸) وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۲۹﴾ التکویر: ۲۸ - ۲۹، هه روه ها خودای موته عال ده فه رمویت ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اخْتِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ (۳۰) وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۳۱﴾ الإنسان: ۲۹ - ۳۰.

وازهینان له کردار له گه ل رویشتنی زانستا ده پوات: دیمه نی ((لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ))، رویشتنی خاوه نه که ی له گه ل بینینی حوکم: دیمه نی ((وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ))

نه مه بریتییبه له پاککردنه وه ی کردار به وه ی کارکه ر تیایدا روو له زانست بکات، نه وه ش: به لاکردنه وه به لایدا و گوینگرتن به وه ی فه رمانی پی ده گریت و گه رانه وه بۆ حوکمی زانست، هه ر کات به م رووتیکردنه روو له زانست نه کات نه و رویشتنه که ی زه مکراره و ناته واوه و له خودا دووری ده خاته وه، هه ر رویشتنیک بۆ لای خودا زانستی له گه ل نه بیت ترسی نه وه هه یه نه و که سه شه یتان فریوی دابیت، نه م چاره نووسه یه نه هلی سه نگره کانی خودای ویران کردوه و له خودا دووری خستوونه ته وه و

سەرئەنجام لە سەنگەری خودا وە دەرنراون، چونکە نەگەرانبەوه بۆ لای زانست و پشیمان تی کرد، تا لە حەقیقەتی باوەر و شەریعەتی ئیسلام هاتنە دەرهوه. ئەوانە ئەو کەسانەن کە سەرداری ئەهلی ئەم رێگە یە جۆنەیدی کۆری محمد دەربارەیان دەفرمویت: کاتیک پێی وترا: ئەهلی مەعریفە دەگەنە وازمێتان لە جۆلە و کار لە دەروازەى چاکە و نزیکبوونەوه لە خودا، جۆنەید فرموی: ئەوه قسەى کەسانیکە کە قسە لە وازمێتان لە کاروکردهوهى ئەندامەکان دەکەن، ئەو قسانە لای من زۆر ترسناکن، ئەو کەسەى زینا دەکات و دزی دەکات حالى باشترە لەو کەسانەى ئەو قسانە دەکەن، عاریفان کارەکانیان لە خوداوه وەرگرتووه و بەو کارانەوه بۆ لای خودا دەگەرینەوه، گەر هەزار سال تەمەنم بێت بە ئەندازەى گەردیلەیک لە کارەکانم کەم ناکەمەوه مەگەر رێگرتیک هەبێت نەهیلێت ئەنجامیان بەدم.

هەروەها دەفرمویت: هەرچی رێگە یە لە خەلک داخراوه جگە لەوانەى شوینپێی هەنگاوهکانی پێغەمبەر(ﷺ) هەلدهگرن.

هەروەها دەفرمویت: هەر کەس قورئان لەبەر نەکات و فرموده نەنوسیت لەسەر ئەم رێگە یە ناکریت بە پیشەوا و شایستەى شوینکەوتن نییه، چونکە رێگەکەمان و زانستەکەمان بە کیتاب و سوننەت بەستراوه تەوه.

هەروەها دەفرمویت: ئەم زانستەمان بە فرموده ی پێغەمبەر(ﷺ) بەلگەى بۆ دەهینرێتەوه.

بزانە مەعریفەى دروست بریتیه لە رۆحى زانست، و زانستى دروست و کارى راوهستاویش بریتین لە میزانی مەعریفەى دروست.

ئەم پایانه بریتین لە پایەى رۆیشتن بەرهو خودا و ئەو بنچینانەى کە هەر کەس سەیر و سلوکی لەسەر بینا نەکات لە رێگە لادەدات و ناگاتە ئەنجام، با گومانیش بیات ئەو بەرهو خودا دەچیت، رۆیشتنەکەى یان پێچەوانەى ئەو شوینە یە ئەم مەبەستیهتی، یان رۆیشتنى کەسیکی دانیشتووی زنجیرکراوه، ئەمە رۆیشتنى ئەو کەسە یە کە دەخریتە سەر پشتی و لاخیکى سەرشیّت، هەركات هەنگاوێک بۆ پیشەوه بنیت دە هەنگاو دیتە دواوه.

نه بوونی ئیخلاص و شوینکه وتنی پیغه مبه‌ر رویشتنه که‌ی بۆ دواوه ده‌گه‌رینیتیه‌وه،
 گه‌ر هه‌ولێک نه‌دات و داواکه‌ی یه‌کنه‌خات وه‌ک که‌سیکی زنجیرکراو ده‌چیت به‌ریتوه .
 گه‌ر نه‌وانه‌ی بۆ پیکهات و تیایدا کۆبوونه‌وه (ئیخلاص و شوینکه وتنی پیغه مبه‌ر) نه‌وه
 داوای پاداشت ناکات له‌سه‌ر رویشتنه که‌ی، هه‌موو نه‌مانه‌ش فه‌زلێکه له‌ خوداوه به
 هه‌ر که‌سی بویت ده‌یبه‌خشیت، خودا خاوه‌نی فه‌زلی مه‌زنه .

(۲۴) (منزلة التهذيب)

مەنزىلەى پالڤتەکردن و پاڤکردنەوہ

لە مەنزىلەکانى ((إياك لعبد وإياك نسمين)) مەنزىلەى پالڤتەبوون و پاڤبوونەوہیە. ئەمەش برىتییە لە دارپشتەى بەندایەتى لە کوردی تاقىکردنەوہدا، بە مەبەستى دەرکردن و جیاکردنەوہى پىسى و خەوش و خەلتە لىتى.

سەرەتاگەى: برىتییە لە پاڤکردنەوہى خزمەت: واتە نەزانی و نەفامى نەچىتە ناوى، و خووخو دەى تىکەل نەکرىت، و سووربوون و لىپران لە سنوورەکانىدا رانەوہستىت.

واتە: پالڤتەکردن و پاڤکردنەوہى بەندایەتى لە و سى ئافەتە ئاماژەبوکرەوہ کە برىتىن لە: نەفامى چوونە ناو، و خووخدە تىکەلبوونى، و وەستانى سووربوون و لىپران لە سنوورىدا.

جۆرى یەگەم: نەفامى چوونە ناو، هەركات نەفامى تىکەل بە بەندایەتى بوو بەندە بە ئاقارىكى تردا دەبات و لە شوین و جىگەىەكى تر بەندایەتى دادەنئىت و دەیدات بە کەسانىک کە شایستەى بەندایەتى نین، کۆمەلە کارىک ئەنجام دەدات کە باوہ پى وایە چاکەىە، بەلام تىکدانى خزمەتى بەندایەتییە، بەوہى لە جىگەى وەستان بجوولئىت و لە جىگەى جوولان بوہستىت، بچىتە پىشەوہ لە شوینى خۆگرتنەوہ و خۆى بگرتنەوہ لە شوینى چوونە پىشەوہدا، لە جىگەى وەستاندا بپووت و لە رۆیشتندا بوہستىت، و هاوشىوہکانى ئەمانە لە جوولە و وەستان کە لە حەقى خزمەتى بەندایەتیدا وەك جوولەى قورس و بىزراو وایە بو خزمەتى خەلکى.

گەر خزمەتى بەندایەتى زانستىكى تر بە ئاداب و حەقى خزمەت هاوہلى نەکات - جگە لە زانست بە خودى خزمەتەکە - گومانى ئەوہى لى دەکرىت خاوەنەکەى لە خودا دووربخاتەوہ، با مەبەستى لە ئەنجامدانى کارەگەش نزىکبوونەوہ بىت لە خودا، بەلام مانای ئەوہ نىبە پاداشت پووج دەکاتەوہ، گەر لە پاداشت بىبەشى نەکات، ئەوا لە مەنزىلەى بالا و نزىکبوونەوہ لە خودا دوورى دەخاتەوہ، بابەتەکانى ئەم پوختەىە تەنھا بە مەعریفەىەكى تايبەت بە خودا و برىارى خودا و خۆشەوىستىبەكى تەواو و مەعریفە بە نەفس و ئەوہى لە نەفسەوہىە والا دەبن.

جۆرى دووم: تىكەلبوونى خووخدە: برىتییە لە تىكەلبوونى حوكم و بریارىك لە بریارەكانى نەفس بە بەندایەتى كە جیبەجىكارى فرمانەكانى بىت و یارمەتیدەرى بىت، لە كاتىكدا خاوەنەكەى وابزانىت نرىكبوونە و گوپراپەلبیە لە خودا، وەك كەسنىك - بۆ نموونە - دەق بە رۆژوو گرتنەو بەگرىت و لەسەرى رابىت تا نەفى هۆگرى دەبىت و لای ئاسایى دەبىتەو، ئەو كاتە بۆى بىتە عادەت و حەزى پى بكات و خاوەنەكەى وابزانىت ئەو حەز پىكردنە بەندایەتى روتە بۆ خودا، بەلام بىتاگایە لەوەى كە حەز و داواكارى نەفسە و لەسەرى راهاتووە.

نیشانەى ئەمە: ئەگەر گوپراپەلبیەك لە خوار ئەووە و ئاسانتر لەووە و گەورەتر لە پووى بەرژەوهندییەو بەدەیت بەسەرىدا ئەوا ئەنجامى نادات و پىسى هەلئاستىت وەك رۆژوووە كە هۆگرى بوو و دەقى پىوگرتووە.

خودا بپەرستە بەپىى داواكارى بریارەكانى، نەك بەپىى ئەو بىر و رایەى خۆت دەیزانىت، پالئەرى ئەنجامدان با دەق پىوگرتن نەبىت، هەروەك پالئەرى ئەوانەى كە رۆشنىبىنیاى نىبە و دەقى بە كارىكەو گرتووە و لەسەرى بەردەوامە، خۆگەر پىچەوانەى ئەوەش دەق پىو بەگرىت ئەو لەسەرى دەپوات.

دەرئەنجامەكەى: نابىت پالئەرى لەسەر بەندایەتى تەنها بىر و پا و تەباىى بىت لەگەل حەز و ئارەزوو و پىخۆشبوون و دەق پىوگرتن، بەلكو پالئەرتەنها جیبەجى كەردنى بریارى خودا بىت، را و پىخۆشبوون و ئارەزوو و دەق پىوگرتن جیبەجىكار و شوپنكەوتە بن، نەك گوى بۆگىراو و پالئەربن، ئەمە خالىكە تەنها ئەهلى بىنىنى رۆشن پىى ئاگادارن و لای بەلادا دەكەنەو.

جۆرى سىيەم: وستانى سووربوون و لىپران لە سنوورەكانىدا: ئەمەش نیشانەى لاوازى و كەموكورتى كردارە باشەكەى، بەندە سووربوون و لىپرانى لە سنوورى كردارە چاكەكاندا راناووستىت، بەلكو لىپرانى لەو بەلاترە، ئەو خزمەتەكانى بۆ رەزامەندى خزمەتكراوەكە (خودا)یە، ئەو هەمیشە خزمەتەكانى بۆ ئەو لەبەر چاو خۆى بچووك دەكاتەو، لە سنوورىاندا ناووستىت، قەناعەت لە هەموو شوپنكىدا بۆ خاوەنەكەى باشە جگە لەم جىگەى، قەناعەت لەم شوپنەدا بىبەشبوونە، خۆشەوىست بە شتىكى كەمتر و خوارتر لە خۆشەوىستەكەى رازى نابىت، وەستانى لىپران و سووربوونى بەندە لە سنوورى پاداشتى خزمەتدا بەربوونەو و بىبەشبوونە.

پالڤته کردنی مه بهست و مه رام

پالڤته بوونی خزمەت بە پالڤته بوونی مه بهست و مه رام کامل دەبیّت، ئەو هەش بریتییه له پالڤته کردنی مه بهست له زەلیلی زۆر له خۆکردن، و پارێزگاری لێ کردنی له نه خۆشی خاوبوونهوه و ساردبوونهوه، و سه رخستنی به سه ر زانستیکی ناپیوستدا.

یه که میان: پالڤته بوونی له زەلیلی زۆر له خۆکردن: واته به زۆر نه فسی به ره و خودا نه داته بهر، وهك كریکارێکی داوالێکراوی رامهینراو، به لکو پالنه ره کانی دلێ و راکێشانه کانی به گەردنکه چی و خۆشه ویستی و خودا ویستییه وه رو له خودا ده کهن، وهك جاریبوونی ئاو به سه ر شوینیکی لێژدا، ئەمەش حالی خۆشه ویستان و راستگۆیانن که به ندایه تیبیه که یان ته سلیمبوون و خۆشه ویستی و رازیبوونه، روونکی چاویان و سروروی دلێان و چیژی رۆحیان له به ندایه تیدایه، وهك پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمویت ((رۆشنایی چاوم له نوێژدایه))، هه ره ها ده یفه رموو ((ئهی بلال، به وتنی بانگ ئاسووده مان بکه))

رۆشنایی چاوی خۆشه ویست و چیژ و نیعمه تی رۆحی له گوێپرایه لی خۆشه ویسته که یدایه، به پیچه وانه ی ئەوانه ی به زۆر گوێپرایه لی ده کهن، و به جهسته ی قورسه وه شان ده ده نه ژێر خزمهت، ئەو که سه ی واده بینیت گه ر زۆر و زالیی خودا نه بوايه ئەوا گوێپرایه لی خودای نه ده کرد، ئەو شان ده داته ژێر گوێپرایه لی وهك ئەو که سه ی زۆرداریک زەلیلی کردوه و کاری پێ ده کات، به پیچه وانه ی ئەو که سه ی خودای خۆشه ویت و گوێپرایه لی بۆی به رۆزی و نیعمهت و چیژ و سرور ده زانیت، ئەم که سه پالنه ره که ی زەلیلی زۆر لێ کردن نییه.

دووه م: خۆپارێزی له نه خۆشی خاوبوونهوه و ساردبوونهوه، واته پارێزگاری له مه بهست له خاوبوونهوه و خامۆشبوونی ئاگری داوا، لێبران بریتییه له رۆحی مه بهست و مه رام، چالاکي ئەو رۆحه وهك ته ندروستی وایه بۆی، و خاوبوونه وه شی نه خۆشییه که له نه خۆشییه کانی، پالڤته کردن و پاککردنه وه ی مه بهسته که ی به خۆپارێزی له هۆیه کانی ئەو نه خۆشییه که بریتییه له خاوبوونهوه و ساردبوونهوه، ئەو خۆپارێزییه ش به خۆلادان ده بیّت له زیاده ی هه مو شتیك و ازهینان له شتیك په یوه ندی به وه وه نه بیّت، قسه له شتانیک بکات که رجای زیادبوونی باوه ر و حالی

دهکات له گه‌ل خودا، هاوړییه‌تی ته‌نھا ئه‌وانه بکات یارمه‌تیده‌دهن له‌سه‌ر ئه‌و ریگه‌یه، گه‌ر به‌که‌ساننیک تووشبوو که له‌سه‌ر ئه‌و ریگه‌یه کۆمه‌کیان نه‌ده‌کرد با چه‌نده ده‌توانیت خو‌ی لییان به‌دوور بگریت و به‌پریان بکات و پالیان پیوه بنیت و له‌و پیناوه‌دا بکۆشیت.

سییه‌م: سه‌رخستنی مه‌به‌ست به‌سه‌ر کتبه‌رکتی زانستدا: مانای ئه‌مه‌ش بریتیه له سه‌رخستنی بیر و خه‌یالی به‌ندایه‌تی و رووکردنه خودا به‌ه‌موو دلنیکه‌وه، هه‌روه‌ها به‌دوورگریتی دل له‌ رویشتن به‌ره‌و بابته‌تی زانستی جیاوازی و گریمانه‌یی و زیاده‌کانی زانست که بیری تیکده‌دهن و سه‌رنجی بۆ لای یاسا و ریساکانی زانستی شه‌رعی گشتگیر لاواز ده‌که‌ن، ئه‌و زانسته‌ی که زینده‌گی دلی تیدایه و گه‌شتکردن به‌ره‌و خودا له‌سه‌ر راسته شه‌قامی هیدایه‌ت راوه‌ستاو ده‌کات.

(۲۵) منزله الإستقامة

مهنزلهی ئیستیقامه

له مهنزله کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) مهنزلهی ئیستیقامه به.

خودای موته عال ده فه رمویت ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۳۰﴾ فصلت: ۳۰ ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۳﴾ أُولَئِكَ أَحْسَبُ الْجَنَّةَ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً لِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴﴾﴾ الأحقاف: ۱۳ - ۱۴، به پیغه مبه ره که ی خوی فه رموو ﴿فَأَسْتَقِيمُ كَمَا أَمَرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْفُرْ إِنَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۱۳۳﴾﴾ مـود: ۱۱۲، نایه ته که به یانی نه وهی کرد که راهوستانی راست و دروست (الإستقامة) دژی له سنوور ده رجووون (الطغیان) ه.

هه روه ها ده فه رمویت ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَأَسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ﴾ فصلت: ۶ ﴿وَالْوَالِدَاتُ عَلَىٰ الصَّبِيِّاتِ لِأَسْقِنَهُنَّ مِمَّا عَدَقْنَا ﴿۱۳﴾ لَقِنَهُنَّ فِيهِ﴾ الجن: ۱۶ - ۱۷

دهرباره ی راهوستانی راست و دروست (الإستقامة) پرسیار له صدیقی ئوممهت و راهوستانوترین که سی ئوممهت- نه بوبه کری صدیق خوا لیتی رازی بیت- کرا؟ فه رموی ((هاوه ل بۆ خودا دانه نیت))، مه به سستی راهوستان بوه له سه ره یه کتاپه رستی ته واو، هه ره که س راهوستانو بیت له سه ره یه کتاپه رستی راستگویانه که نه بوبه کری صدیق دینداری پی ده کرد و نایینی خوی له سه ره دامه زراند بوو، یه کتاپه رستیبه که ی له سه ره زانستیکی راست بوو به ناو و سیفات و ناسه واره کانی خودای موته عال له ناسوی که ردوون و ده رووندا، نه وا له هه موو کاروباره کانیدا له سه ره شارنگه ی راست و دروست راهوستانو ده بیت، نه و کاته هه موو کار و حالیکی بۆ دیته راسته.

عومه ری کوری خه تتاب- خوا لیتی رازی بیت- ده فه رمویت ((ئیستیقامه بریتیه له راهوستان له سه ره بکه و مه که (نه مر و نه هی)، که سه که پیچ لی نه دات وه ک بیچلیدانی ریوی))

عثمان کورپی عه فان ده فەرمویت ((استقاموا: واته کاروکرده وه کانیا ن ته نها بۆ خودا بوو و "ئیخلاصیان هه بوو له کاروکرده وه کانیا ندا"))

علی کورپی ئەبی تالب و ئهین عه باس-خوایان لی رازی بیته- ده فەرمون ((استقاموا: واته فەرزە کانیا ن جیه جی کرد))

حه سن ده فەرمویت ((له سه ر فه رمانی خودا راوه ستان و به گوپرایه لی کاریان ئه نجام دا و له یاخیبوون و سه رپێچی دوورکه و تنه وه))

موجاهید ده فەرمویت ((له سه ر شه هاده ی "أَن لا إله إلا الله" راوه ستان هه تا به خودای خۆیا ن گه یشتن))

گویم له "شیخ الإسلام ابن تیمیة-قدس الله روحه-" بوو ده یفه رموو ((له سه ر به ندایه تی و خۆشه ویستی خودا راوه ستان و به لای راست و چه پدا لایان نه کرده وه))

له سه حیحی "مسلم" دا له سو فیانی کورپی عه بدو لاوه-خوای لی رازی بیته- ده فەرمویت: وتم ((ئهی پیغه مبه ری خودا، شتی کم له ئیسلامدا پی بلی که له هه یج که سێکی تر جگه له تو پرسیا ر نه که م له سه ری، فه رمووی: بلی باوه ریم به خودا هه ئنا و پاشان راوه ستاوه))

هه ر له سه حیحی "مسلم" دا له "ئوبان" وه-خوای لی رازی بیته- له پیغه مبه ری خودا وه (ﷺ) فه رمووی ((راوه ستاوی ن، ناتوان هه ژماری بکه ن، بزانی باشترینی کرده وه کانتان بریتیه له نوێژ، ته نها باوه ردار ده توانی ت پارێزگاری له ده ستنوێژ بکات))

ئهو ی له به نده داواکراوه بریتیه له راوه ستان، ئه وه ش بریتیه له هاتنه راسته و دروست پیکانی کاروکرده وه کان، گه ر نه ی توانی به ته واوی بیته راسته با لی نزیکی بیته وه، گه ر له نزیکی بوونه وه دابه زی ئه وه که مره وی و تیاچوونه، وه ک له سه حیحی "مسلم" دا هاتوو له ئەبی هورهیره وه-خوای لی رازی بیته- له پیغه مبه ری خودا وه (ﷺ) فه رمووی ((راوه ستاوی ن و نزیکی نه وه له راوه ستان، بزانی هه یج که س له ئیوه به کاروکرده وه کانی خۆی رزگاری نابیت، فه رموویان: ته نانه ت توش ئهی پیغه مبه ری خودا؟ فه رمووی منیش، مه گه ر خودا له به زه بی و فه زلی خۆیدا نو قمم بکات))

له فه رموو ده که ی پێشتر دا هه موو مه قامه کانی ئایینی کو کرده وه، فه رمانی به راوه ستان کرد که بریتیه له هاتنه راسته و پیکان له نیت و قسه و کردار دا.

له ئەو فەرموودەى "ئوبان" رىوايەتى كۆرەيلى: كە ئەوان ناتوانن بە تەواوى شان بەدەنە ژۆر ئىستىقامە، بۆيە گواستىبەو بە نۆزىكبوونەو بە راوستان، ئەو ش ئەو بە بە پىتى تواناى خۆيان لە راوستان نۆزىك بىنەو، وەك كە سىك تىر بە ئامانجىكەو بە دەنۆت كەر نە پىتەكۆت لىتى نۆزىك بىتەو، لە گەل ئەمە شدا هەوالى پىدان: كە راوستان و نۆزىكبوونەو بە راوستان لە رۆزى نوایدا رۆگارىان ناكات، با هېچ كە سىك پال نەداتەو بە لای كارەكانىدا و جىگەى پەسەند كۆردن نە بن لە لای، و نە زانۆت رۆگارىوونى بەو كاروكرەوانەى، بە لكو رۆگارىوونى بە بەزەى و لىبووردن و فەزلى خوداوەى.

راوستان (الإستقامة) وشەى كۆكەرەو بە و هەموو ئايىنى لە خۆدا كۆكردۆتەو، ئەو ش برىتیبە لە راوستان لە بەردەم خوداى مۆتەعالدا بە صدق و بە فەرە.

راوستان وابەستەى قەسە و كۆردار و حال و نىبەتە، راوستان لەوانە ئەو بە كە بۆ خودا و بە خوداوە بن و لە سەر ئەمرى خودا بن.

گویم لە "شيخ الإسلام ابن تيمية - قدس الله تعالى روحه -" بوو دەیفەرموو ((مەزنىرەن كەرەمەت برىتیبە لە پابەندبوون بە ئىستىقامەو))

كۆشش لە سەر رەوگەى سوننەت..... لەناو ميانەگىرىدا

راوستان لە لای "شيخ الإسلام الهروي" برىتیبە لە: (الإستقامة على الإجتهد فى الإقتصاد، لا عاديا رسم العلم، ولا متجاوزا حد الإخلاص، ولا مخالفا نهج السنة) - راوستان لە سەر كۆشش لەناو ميانەگىرىدا، دەستدرىژى نەكۆتە سەر رەسمى زانۆت و سنوور، و مەرزى ئىخلاص تىنە پەرىنى و پىچەوانەى نە هجى سوننەت نە پىت.

ئەم پەلەى شەش كار لە خۆ دەگۆت: كار و كۆشش تىايدا، كە برىتیبە لە بەخشىنى هەول و كۆشش، ميانەگىرى: كە برىتیبە لە گۆتە بەرى رۆگەىك دۆوربىت لە زىادە پەوى (ستەم لە خۆ) و كە مەپەوى كە تىابردنى كاروكرەو بە كانە، وەستان لە سەر ئەو بە زانۆت دىارى دەكات، و تەنەا كۆردنەو بە پەستراو بە وىست و لىبران كە برىتیبە لە ئىخلاص، كارەكان بە پىتى ئەمرەكان بىت كە برىتیبە لە شوینكەوتنى سوننەتەكان

بەم شەش پایەى (كار) راوستان بۆ ئەهلى راوستان دەستە بەر دەبىت، بە دەرچوون لە بەكۆكەرەمانە لە راوستان دەردەچن: جا يان دەرچوونى تەواو، يان بە شىك لە دەرچوون.

پێشبین ئەم دوو بنچینهیە زۆر باس دەکەن، ئەو دووانەش بریتین لە میانەگیری لە کاروکردهوهکاندا و دەستگرتن بە سوننەتەوه، شەیتان بۆنى دلى بەنده دەکات و تاقیدەکاتەوه، گەر مەیلی بیدعەى تیاوو، هەروەها پشتەه لکردنى تیاوو لە سوننەت و ملکه چبوونی تەواو بۆى، ئەوا لە دەستگرتن بە خوداوه دەریدههینیت، بەلام گەر سووربوونی لەسەر سوننەت لى بینی و کەسەکە بە توندی بەدواى سوننەت کەوتبوو، ئەوا شەیتان لەو رێگەوه زەفەرى پى نابات و دەکەوێتە گرتنەبەرى رێگەیهکی تر، هەولدهات-نەفرەتى خواى لى بىت- لەو رێگەیهوه فریوى بدات، وەك هەول و کوششى زۆر تا رادهى لە ستم لە نەفسى خۆ و دوورکەوتنەوه لە میانەگیری، پى دەلێت: ئەو کارەى تۆ خێر و گوێراپەلێیه بۆ خودا، هەتا زۆتر و زیاتر بکەیت کاملتره، لەگەڵ ئەهلى خاوبوونەوه و ساردبوونەوه دا خاومه بهروه و ساردمه بهروه، لەگەڵ ئەهلى خەودا مەخەوه، بەردهوام شەیتان هانى دەدات و پالى دەنیت تا لە سنوورى میانەگیری دەریدهکات، ئەو کاتە لە سنوورى راوهستان دەریدهچیت، وەك چۆن ئەوهى یەكەم (بە ئەنجامدانى بیدعە و وازهینان لە سوننەت) لە سنوورى راوهستان دەرچوو، هەر بەو جۆرە ئەمیش لە سنوورى راوهستان دەرچوو، هەردوو کارەكە دەرچوون لە سوننەت و کەوتنە ناو بیدعەن، بەلام ئەوهیان کەوتۆتە ناو بیدعەى کەمپهوى و تیابردنى کاروکردهوهکان، ئەمەشیان کەوتۆتە ناو بیدعەى زیادەپهوى و ئیسراف کردنەوه.

هەندى لە پێشبین دەلێن: خودا فرمانى بە هەر کارێک کردیشت شەیتان دوو دەستیوهردانى بۆ هەیه، جا یان بۆ کەمپهوییه لەو کارەدا یان بۆ زیادەپهوییه، باکی نییه روو لە کامیان دەکات: زیادکردن یان کەمکردن.

پێغه مبه ر(ﷺ) بە عەبدولای کورپى عەمرى کورپى عاصى فرموو-خوایان لى رازى بىت- ((ئەى عەبدولای کورپى عەمر، هەموو کار و کردەوهیهك لوتکەى سووربوون و کەمالى بۆ هەیه، هەموو کەمالیکیش خاوبوونەوه و ساردبوونەوهى بۆ هەیه، هەر کەس ساردبوونەوه و خاوبوونەوهکەى بۆ لای سوننەت بوو رزگارى بووه، هەر کەس ساردبوونەوهکەى بۆ لای بیدعە بىت زیانۆمەند بووه)) کاتیک ئەم فرموودهى پى فرموو کە فرمانى پیکرد بوو بە میانەگیری لە کاروکردهوهکاندا.

هەرچی خێره له کۆششێکدا یه میانه گیری تێدا بێت، ههروهها له ئیخلاصێکدا شوینکه و تێ پێغه مبهری له گهڵ بێت، وهك ههندی له هاوه لانی ده یان فه رموو: میانه گیری له سه ر رهوگه و سوننه ت باشتره له کۆشش و ههول و ماندوو بوونیک پێچه وانهی رهوگه و سوننه ت بێت، ههول بده ن کارو کرده وه کانتان له سه ر رهوگه و سوننه تی پێغه مبه ران - علیهم السلام - بێت.

به هه مان شیوه ریا له کارو کرده وه کاندایه راوه ستان ده ریده کات، هه ر به و جوړه سارد بوونه وه و خاوبوونه وه له راوه ستان دووری ده خاته وه.

ئه وهی یارمه تی عابید ده دات له سه ر ئه م جیا کردنه وه یه، ئه وه یه که له مه قامی جیا کردنه وه دا بێت، جیا وازی ببینیت له نیوان ئه مر و نه می و وه لا پێدان و دوژمنایه تی کردن و جیا وازی نیوان ئه وهی خودا پێی خۆشه و پێی رازییه له گهڵ ئه وهی خودا پێی تووړه ده بێت و لێی نا رازییه، که سێک ئه م جیا کردنه وه ی هه بێت له مه قامی جیا کردنه وه دایه، گه ر ئه م مه قامه ی نه بێت مه قامی ئیسلامی بۆ به ده ست نایه ت، چجای مه قامی ئیحسان.

ئه مه ش ته نها به مانه وه له ناو نووری ئاگامی و بیدابوونه وه به ده ست دیت که بریتییه له ئاگاداری و بیداری بوونی به رده وام، تاریکی بیئاگایی نووره که ی نا کوژنیته وه، به لکو هه رده م بیدار ده بێت، ئه و له و دۆخه دا که مه ندکیش کراوه و بیدارییه که ی له خۆیه وه نییه، به لکو پارێزگارییه که له خودا وه بۆ ئه و، نه ک به هه ول و کۆششی خۆی بێت، ئه و ده بێت خودا ببینیت له راوه ستان و بیداری خۆیدا، چونکه راوه ستانه که ی به خودا وه یه نه ک به نه فس و هه ولی خۆیه وه.

ئه م بړه له مانا ناوی "القیوم" داوای ده کات و له پێویستییه کانی مو شاهه ده ی ئه و ناوه یه، خودا که سێکه به خۆیه وه راوه ستاوه و ئاتاجی هێچ که سێک نییبه له و راوه ستانه دا و هەرچی شتی تره به وه وه وه ستاوه و به هه میشه یی ئاتاجی ده رگای ئه ون.

(۲۶) (منزلة التوکل)

مه‌نزله‌ی پشتبه‌ستن به خودا

له مه‌نزله‌کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) مه‌نزله‌ی پشتبه‌ستن به خودایه .

خودای موته‌عال ده‌فرمویت ﴿ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ المائدة: ۲۳،
 هه‌روه‌ها ده‌فرمویت ﴿ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴾ ابراهیم: ۱۲، هه‌روه‌ها ﴿ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ﴾ الطلاق: ۳، ده‌رباره‌ی نۆسته‌کانی خوی ده‌فرمویت ﴿ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾ الممتحنة: ۴، به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌فرمویت ﴿ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَمَّا سَاءَ بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ﴾ الملك: ۲۹، هه‌روه‌ها پی‌ی ده‌فرمویت ﴿ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴾ النمل: ۷۹ ﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴾ النساء: ۸۱ ﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ﴾ الفرقان: ۵۸ ﴿ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴾ آل عمران: ۱۵۹، له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌رانی ده‌فرمویت ﴿ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا ﴾ ابراهیم: ۱۲، ده‌رباره‌ی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ده‌فرمویت ﴿ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴾ آل عمران: ۱۷۳، هه‌روه‌ها ده‌فرمویت ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تَلَيَّتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴾ الأنفال: ۲

قورتان پره له‌م نموونانه .

له‌ناوه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خودا "المتوکل" ه، واته پشتبه‌ستوو به خودا، پشتبه‌ستنی پیغه‌مبه‌ر به خودا مه‌زنترین پشتبه‌ستن بووه، خودا پی‌ی فرموو ﴿ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَىٰ الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴾ (۳) النمل: ۷۹، له‌ئامازه به پشتبه‌ستنی و له‌سه‌ر حه‌قبوونی پیغه‌مبه‌ر به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که ئایین هه‌ر هه‌مووی له‌سه‌ر نه‌و دوانه‌یه: به‌وه‌ی به‌نده له‌گوفتار و کردار و باوه‌پ و نییه‌تیدا له‌سه‌ر حه‌ق بی‌ت و پشتی به خودا به‌ستبیت و متمانه‌ی پیدابیت، هه‌موو ئایین له‌م دوو مه‌قامه‌دایه، پیغه‌مبه‌رانی خودا فرموویانه ﴿ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا ﴾ ابراهیم: ۱۲، ئافه‌تی مروّف یان له‌نه‌بوونی هیدایه‌ته، یان له‌نه‌بوونی پشتبه‌ستن به خودا، گه‌ر پشتبه‌ستن له‌گه‌ل هیدایه‌ت کۆبکاته‌وه نه‌وا هه‌موو باوه‌ری کۆکردۆته‌وه .

له دوو سه‌حیحه‌که‌دا (بوخاری و مسلم) له فەرمووده‌ی حه‌فتا هه‌زار که‌سه‌که که بی‌دادگایی ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه ده‌فهرمویت ((هم‌الدین لا یسزقون ولا یتطیرون ولا یکتون و علی رهیم یتوکلون))

له سه‌حیحه بوخاریدا له نین عه‌باسه‌وه -خوا لییان رازی بی‌ت- پیغه‌مبه (ﷺ) فهرموویه‌تی ((حسبنا الله ونعم الوکیل، نبیراهیم- صلی الله علیه وسلم- فهرموویه‌تی کاتیک فریدرایه ناو ناگره‌که‌وه، محمد فهرموویه‌تی کاتیک پییان وت: ((إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَعَلُوا لَكُمْ فَلَخْشَوْهُمْ فزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ))

له دوو سه‌حیحه‌که‌دا، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌یفهرموو: ((اللهم لك أسلمت وبك آمنت، وعلیک توکلت، وایک أبت، وبك خاصمت، اللهم إني أعوذ بعزتك، لا إله إلا أنت: أن تضلني، أنت الحی الذي لا یموت، والجن والإنس یموتون))

له سونه‌نی "الترمذی" دا له عومهری کورپی خه‌تابه‌وه -خوا لیلی رازی بی‌ت- پیغه‌مبه‌ر فهرموویه‌تی ((گر به ته‌واوی پشت به خودا بیه‌ستن، وه‌ک بالنده‌کان رۆزیتان ده‌دات، به‌یانیان به سکی خالی ده‌رده‌چن و نیواران به سکی تیره‌وه ده‌گه‌رینه‌وه))

له "سونه‌ن" دا له نه‌سه‌سی کورپی مالیکه‌وه -خوا لیلی رازی بی‌ت- فهرمووی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی ((هر که‌س له ماله‌وه ده‌رچوو وتی: "بسم الله، توکلت علی الله ولا حول ولا قوة إلا بالله" پیی ده‌وتریت: هیدایه‌تدرایت، و پاریززایت و نه‌وه‌شت به‌سه، شه‌یتانیک به شه‌یتانیک تر ده‌لیت: تو چۆن ده‌توانی زالبیت به‌سه‌ر که‌سیکدا هیدایه‌ت درابیت و پاریززایت و به‌شی درابیت؟))

پشتبه‌ستن به خودا نیوه‌ی نایینه، نیوه‌که‌ی تری بریتییه له گه‌رانه‌وه‌ی به‌رده‌وام بۆ لای خودا، چونکه نایین بریتییه له داوای کۆمه‌کی و به‌ندایه‌تی، پشتبه‌ستن به خودا بریتییه له داوای کۆمه‌ک (الإستعانة)، گه‌رانه‌وه‌ی به‌رده‌وامیش بریتییه له به‌ندایه‌تی (العبادة)، به‌لکو بریتییه له رۆحی به‌ندایه‌تی و پالفتی‌ی به‌کتابه‌رستی، گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی به‌راستی پیی هه‌ستا بی‌ت.

دوپ و گه‌وه‌ری خوایی سه‌رداری نه‌م ده‌سته‌یه "سه‌هلی کورپی عه‌بدولای التسرّی" که ده‌فهرمویت: هر هه‌موو زانست ده‌رگایه‌که له به‌ندایه‌تی، هر هه‌موو به‌ندایه‌تی ده‌رگایه‌که له وه‌ر، هر هه‌موو وه‌ر ده‌رگایه‌که له زوه‌د، هر هه‌موو زوه‌د ده‌رگایه‌که له پشتبه‌ستن به خودا (ته‌وه‌کول).

مەنزىلەى پىشتبەستىن به خودا له هەموو مەنزىلەكانى تر فراوانتر و كۆكەرەووترە، بەردەوام به ميوانان ئاوەدانە، بەهۆى وابەستەى تەوەكول و زۆرى ئاتاجى خەلكى، ئەهلى ئاسمانەكان و زەوى-ئەوانەى تەكلىفلىكراون و ئەوانەش كە تەكلىفيان لىئەكراوه- هەر هەموو لە مەقامى تەوەكولدان، با وابەستەى تەوەكولەكەيان جياوازى هەبىت، دۆستەكانى خودا و تايبەتەكان له باوەر و سەرخستنى ئايىن و بەرزكردنەوهى كەلىمەى خودا و تىكۆشان دژ بە دوژمنەكانى و خۆشەويستى و جىبەجى كوردنى فەرمانەكانى پىشتى پى دەبەستى.

له خوار ئەوانەوه كەسانىك لەسەر راوەستان له ناخى خۆياندا پىشتى پىدەبەستى، هەرەها لەسەر پارىزگارى حال لەگەل خودا و خۆ خالىكردنەوه له خەلك.

له خوار ئەمانەشەوه كەسانىك بۆ زانراوىك كە له خوداوه بەدەست دىت پىشتى پىدەبەستى، له رۆزى و لەشساغى و سەرکەوتن بەسەر دوژمندا، يان بۆ كاروبارى هاوسەر و مندال و خانەواده و هاوشىوەكانى ئەمانە پىشت به خودا دەبەستىت.

باشترىن پىشتبەستىن به خودا برىتية له پىشتبەستىن له واجبدا، مەبەستم واجبى خودا و واجبى خەلك و واجبى خۆيه، بەرىنترىن و بەسوودترىن بىر تىبە له: پىشتبەستىن به خودا له كاركردنە سەر دەرەوه بۆ بەرژەوهندىيەكى ئايىنى، يان بۆ لادانى مەفسەدەيهكى ئايىنى، ئەو ش برىتية له تەوەكولى پىغەمبەران بۆ پىدەكردنى ئايىنى خودا، و لادانى فەسادى خاوەن فەسادەكان لەسەر زەوى، هەر ئەمەش تەوەكولى مىراتگرانى پىغەمبەرانە، پاشان خەلكى بەپى سويربوون و لىپران و مەرام و مەبەستيان، هەيه پىشتى به خودا بەستوو بۆ بەدەستەينانى دەسەلات و مولك، هەشە پىشتى پى بەستوو له بەدەستەينانى پارچە نانىكدا.

هەر كەس له تەوەكولەكەيدا لەسەر خودا راست بكات ئەوهى دەيه وىت بەدەستى دەهينىت، گەر ئەو شتە لەلای خودا خۆشەويست بىت و پى رازى بىت ئەوا سەرئەنجامىكى باشى بۆ كەسەكە دەبىت، گەر لای خودا خراب و ناباش بىت و جىگەى خەشم و توورەبى ئەو بىت-سبحانه- ئەوا ئەوهى بەدەستى هيناوە بەهۆى تەوەكولەكەيهوه زيانبەخشە و سەرئەنجامى خرابى لى دەكەوتتەوه، گەر شتەكە موباح بىت ئەوا بەرژەوهندى تەوەكولەكەى دەستكەوتوو، نەك بەرژەوهندى ئەو

شتهی بهرێگه‌ی تهوه‌کول به‌دهستی هه‌نا، مه‌گه‌ر شته‌که وه‌ک کۆمه‌کییه‌ک له پێناوی گوێزابه‌لی خودا به‌کاربه‌یینه‌ت، خودا باشتر ده‌زانیت.

✿ مانای پشتبه‌ستن به‌ خودا و پله‌کانی

با لێره‌دا مانای تهوه‌کول و پله‌کانی تهوه‌کول و ئه‌وه‌ی له‌سه‌ری وتراوه‌ باس لێوه بکه‌ین.

ئهمامی ئه‌حمه‌د ده‌فه‌رمووت: "پشتبه‌ستن به‌ خودا کاری دله‌" مانای ئه‌م قسه‌یه ئه‌وه‌یه: تهوه‌کول کارێکه له دلدایه، قسه‌ی زمان و کاری ئه‌ندامه‌کان نییه، هه‌روه‌ها له ده‌روازه‌ی زانست و په‌ی پێبڕاوه‌کان نییه.

هه‌ندی گه‌س: له ده‌روازه‌ی زانست و زانیاری سه‌رژمێری ده‌که‌ن و ده‌لێن: تهوه‌کول بریتیه له زانستی به‌نده به‌وه‌ی په‌روه‌ردگاری به‌سه‌ بۆ به‌نده‌که‌ی.

هه‌یانه: به‌ سوکنا‌یی و خامۆشبوونی جووله‌ی دل لێکیده‌داته‌وه، ده‌لێت: تهوه‌کول بریتیه له راکشانی به‌نده له‌به‌رده‌م ده‌رگانه‌ی خودادا، ئه‌وه‌ش بریتیه له ده‌ستبه‌رداریبوونی هه‌لبژاردن، و له‌وێوه‌ رویشتن و جاریبوون و خۆدانه‌ ده‌می مه‌جرای قه‌ده‌ره‌کان.

سه‌هل ده‌لێت: تهوه‌کول بریتیه له رویشتن له‌گه‌ل خودا له‌و قه‌ده‌رانه‌ی که ده‌یه‌وێت. هه‌یانه: به‌ رازیبوون لێکیده‌داته‌وه، ده‌لێت: بریتیه له رازیبوون له قه‌ده‌ره‌کان.

وتراوه: تهوه‌کول بریتیه له کۆچکردن له په‌یوه‌ستبوونه‌کان و گه‌یاندنی راستیه‌کان (هجر العائق و مواصلة الحقائق)

حه‌قیقه‌تی ئه‌م کاره: تهوه‌کول حالێکه له کۆمه‌لێک شت دروست ده‌بیت، که حه‌قیقه‌تی تهوه‌کول ته‌نها به‌وانه‌ ده‌سته‌به‌ر ده‌بیت، هه‌ر یه‌ک له عاریفان ئاماژه‌یان به‌ یه‌کێک یان دوان یان زیاتر له‌و راستیانه‌ کردووه.

یه‌که‌میان: ناسینی خودا و سیفاتی خودایه، به‌سه‌بوونی خودا بۆ به‌نده‌که‌ی و راوه‌ستاوی ئه‌و له‌سه‌ر دروستکراوه‌کانی، هه‌روه‌ها کۆتاهاتنی هه‌موو شتی‌ک بۆ لای زانستی ئه‌و و روودانی رووداوه‌کان به‌ ویست و بپاری ئه‌و، ئه‌م ناسینه‌ یه‌که‌مین پله‌یه که به‌نده به‌هۆیه‌وه‌ پێده‌نێته‌ مه‌قامی تهوه‌کوله‌وه.

شېخمان-خوایى رازى بېت- دەفەر مویت: بۆیه تەوہ کول لە فەیلە سوڤ وینا ناكریت و بەراست نازانریت، ھەر بەو جۆرە لە قەدەرىى نەرىكار (نەرىكارى سیفات) وینا ناكریت كە دەلێن: لە مولكى خودادا شتانىك روودەدات كە خودا نەبووستووہ، ھەر وہا لە جەھەمى نەرىكارانى سیفاتى پەرورەدگار-جل جلالہ- وینا ناكریت، تەنھا لە ئەھلى جىگىر كوردنى ناو و سیفات و كردار و ئاسەوار ویناى تەوہ كول دەكریت.

چ جۆرە تەوہ كولىك لاى كە سىك دروست دەبیت باوہ پى وابیت كە خودا زانستى تەنھا بە كولىات (گشت) ھ و ئاگای لە جوژىيات (بەش) و جیھانى نزم نییە و بە ویستى خوئى كارەكان ئەنجام نادات و ویست و برىارى نییە، و سیفە تەكان بەوہوہ رانەوہ ستاون؟ ھەتا كەسە كە بە خودا و سیفاتى زانتر بېت تەوہ كولە كەى راستر و بەھىزتر دەبیت، خودای موتەعال زانترە.

❁ نەرىى ھۆكارەكان ناكەین

پلەى دووہم: جىگىر كوردن لە ھۆ و دەرئەنجامەكاندا.

ھەر كەس نەرىى ھۆ و دەرئەنجامەكان بكات تەوہ كولە كەى شتى تىكەل بووہ، ئەمەش پىچەوانەى بۆچوونى سادەى ھەندى كەسە كە پىيان واہ: جىگىر كوردنى ھۆ تەوہ كول ناتەواو و عەبىدار دەكات، و نەرى كوردنى ھۆ لە تەوہ كولى تەواو و كاملەوہیە.

بزانە نەرىكارانى ھۆ ھەرگىز تەوہ كولىان بۆ ناہ تە راستە، چونكە تەوہ كول بەھىزترىن ھۆیە بۆ بەدەستھاتنى ئەو شتى تەوہ كولە كە تە بە خودا بۆ بەستووہ، تەوہ كول وەك دوعا واہ بۆ بەدەستھاتنى دوعا بۆ كراوہ كە، گەر كەسە كە باوہ پى وابیت خودا تەوہ كولى نەكردووہ بە ھۆ، ھەر وہا دوعاى نەكردووہ بە ھۆى بەدەستھاتنى شتىك، ئەو ئەو كەسە كە وتۆتە ناو و ھەمىكى پوچەوہ، چونكە خودای موتەعال برىارىداوہ تىربوون بە خواردنەوہ بىستىتەوہ، و پاراوبوونىش بە خواردنەوہ، گەر ئەو كارە نەكات و ئەو ھۆیە نەگریت بەر نە تىر دەبیت و نە پاراو.

حەجى كردووہ و گەيشتۆتە كە عەبى پىرۆز ئەگەر كەسە كە سەفەر بكات و رىگەى حەج كردن بگریتە بەر، گەر لە مالەوہ دابنىشیت ناگاتە مەككە.

برپاری چوونه به ههشتی بۆ که سیک داوه گەر موسلمان ببیت و کرداری چاکه نه نجام بدات، گەر ئیسلام واز لێ بهینیت و دهستبهرداری کرداری چاکه ببیت هه رگیز ناچیته به ههشته وه.

برپاری سهوزبوونی دانه و پلله ی داوه گەر زهوی بکێلریت و تۆوه که ی تیبکریت، گەر که سیک زهوی نه کێلێ و تۆوی تینه کات ته نها بیهویایی بۆ ده مینیته وه.

هه لسه نگاندن بۆ قسه ی ئه وانه بکه نه رتی هۆ ده که ن و پێیان وایه ده بیت بۆ که یشتنه نه نجامه کان هۆ نه گریته بهر، ده لیت: گەر برپارم بۆ درابیت و له نه زه له وه تیریتی و پاراویبون و حه جم بۆ نوسرابیت و بۆم ره وانه کرابیت نه واهه ده گاته ده ستم و پیتی ده گم، بۆی بجوولیم یان بۆی نه جوولیم، سه فه ری بۆ بکه م یان بۆی دابنیشم، گەر بۆشم نه برابیته وه نه واهه گیز نه وانه بۆم به ده ست نایه ن، کاری بۆ بکه م یان کاری بۆ نه که م.

ئایا که سیک هه یه خاوه نی ئه م رایه له ریزی عاقلان سه رزمیر بکات؟ ئایا ئازهل له م که سه ژیرتر نییه؟ ئازهلان به هیدایه تی گشتی به دوای هۆکاره کاندایه گه رین.

ته وه کول له مه زنترین نه و هۆیانه یه داواکراوه کانی پی به ده ستدیت، و نه خوازواوه کانی پی لاده دریت، هه ر که س نه رتی هۆ بکات ناتوانیت له سه ر ته وه کول راوه ستاو بیت، به لکو مه یل نه دان به هۆ و هۆکاره کان و برینی په یوه ندی دل پێیانه وه له که مالی ته وه کوله، حالی دل وه ستانه له گه ل خودا نه که له گه ل هۆ و هۆکاره کان، به لام حالی جهسته ی گرتنه بهر و هه ستانه به هۆ و هۆکاره کان.

هۆ و هۆکاره کان جیگه ی حیکمه ت و برپار و ئایینی خودان، ته وه کول وابه سته یه به په ره ردگاری خودا و برپار و قه ده رییه وه، به ندایه تی له گرتنه به ری هۆ و هۆکاردا به جینایه ت له سه ر پایه ی ته وه کول نه بیت، پایه ی ته وه کولیش له سه ر پیتی به ندایه تی وه ستاوه.

به لکو خۆ دارینی ته واهه له هۆ و هۆکاره کان له پروی شرع و عه قل و هه سته وه گونجاو و شیاو نییه، هۆکارێک نییه پێغه مبه ر (ﷺ) که مه رخه می تیا دا کرد بیت، له رۆژی ئو حوددا خۆی له نیوان دوو دورعا قایم کردبوو، هه رگیز له ریزدا به رووتی و به بی دورع ناماده نه بووه، وه که چۆن هه ندیک که س که زانست و خودا ناسییان نییه نه نجامی ده ده ن، ده لیلیکی هاوه لدا نه ری به کری گرت تا کو ریگه ی کوچکردنی پی نیشان بدات.

خودا به پېغەمبەرەكەى ھىدايەتى مەرفۇئايەتى دا و لە ھەموو خەلگى پاراستى، قوتى سالتىكى بۇ خانەوادەكانى لاخست بوو لە كاتىكدا سەردارى ئەوانە بوو پشتيان به خودا بەستىبوو، كاتىك بىرۆيشتبا بۇ جيهاد و حج و عەمرە تويشوو و خۆراكى لەگەل خۆى ھەلدەگرت، ھەر بەو جۆرە ھەموو يار و ھاوەلانى، لە كاتىكدا به حەق خاوەنى تەوھكول بوو، كاملتىن كەس لە تەوھكولدا لەدوای ئەوان كەسكە كە لە دوورەوھ بۆنى تەوھكولى ئەوان دەكات و شوينپى ئەوانى ھەلگرتوھ.

خۆدارىن بنچىنەى پشتبەستن به خودايە

پەلى سىيەم: قولبۆنەوھ و جىگىر بۆنى دل لە مەقامى يەكتايى تەوھكولدا. تەوھكولى ھىچ كەس نايەتە راستە و دروست نايىت تا يەكتاپەرستىيەكەى دروست و تەواو نەبىت، بەلكو حەقىقەتى تەوھكول بىرىتيە لە يەكتايى دل، تا وابەستە بۆنى ھاوەلدانان لە دلدا بۆنى ھەبىت تەوھكولەكەى ناتەواو و نەخۆشە و شتى تىكەل بۆھ، بەپى روتبۆنەوھى يەكتاپەرستى لەو شتانە تەوھكولەكەى دروست دەبىت، ھەركاتىك بەندە لای بەلای غەبرى خودادا كەردەوھ ئەو لاكردنەوھى بەشك لە دلى داگىر دەكات، ئەو كات بەپى گەورە و بچووكى ئەو بەشە داگىر كراوھ لە دلدا تەوھكولەكەى كەم دەبىتەوھ، لىرەدايە ھەندىك وا گومان دەبەن كە تەوھكول كاتىك تىر و تەواوھ دەستبەردارى ھۆ و ھۆكارەكان بىت و ھەلايان بىت، ئەمە راست و دروستە، بەلام ھەلانى ھۆكارەكان لە دلدايە نەك بە ئەندامەكان و لە دەرەوھ، چونكە تەوھكول كاتىك تىر و تەواوھ ھۆ و ھۆكار لە دلدا بسپرتەوھ و تەنھا ئەندامەكان لە دەرەوھ پىيەوھ وابەستە بىن، ئەو كاتە كەسەكە لە ھۆ و ھۆكارەكان داپراوھ و پەيوھستىش بۆھ، خوداي مۆتەعال زانتر و بەناگاترە.

بەنابردن بۆ خودا ئارامى و سوكنايىمان پى دەبەخشىت

پەلى چوارەم: شاندادان و متمانەى دل بە خودا و خۆدانە پال خودا و ئارامى لەلای خودا، بەجۆرىك لەرزە و شلەژان روى تىنەكات بەھۆى تەشويشى ھۆ و ھۆكارەوھ، دل بەلای ھۆ و ھۆكاردا پال نەداتەوھ، بەلكو پالدانەوھ بۆ لايان لەدل دەرەھىت، پۆشاكى سوكنايى سەرچاوەى ھۆ و ھۆكارەكان كە خودايە دەكات بە بەر دلدا.

نیشانەى ئەمە ئەو یە گوینە دات بە رووتیکردن و پشت تیکردنى ھۆ و ھۆکارەکان، دلى نەبە تە لەرزە و چە پۆکان کاتیک ئەو یە حەزى لى دەکات پشتى تیبکات، یاخود ئەو یە حەزى لى ناکات رووى تیبکات، چونکە متمانەى بە خودا و سوکنایى لەلای ئەو و خۆدانە پالى لە ترس و رجای ھۆ و ھۆکارەکان پاراستوویانە، حالى ئەو کە سە ھەک ئەو کە سە وایە دوژمنیک گەرە و سەر سەخت رووى تیکردووە و ئەمیش توانای رووبە پووبوونە وەى نییە، لەو کاتەدا قەلایەکی کراوہ دەبینیت، خواوەنە کە ی دەیکە یە نیتە ناو قەلاکە و بە دوایدا دەرگاگە دادەخات، ئەو دوژمنە کە ی لە دەرە وەى قەلاکە دەبینیت، بۆیە لەرزین و چە پۆکانى دلى لەو کاتەدا مانایەکی نییە.

ھەر وەھا ھەک ئەو مندالە شیرەخۆرەى کە متمانە و سوکنایى و نارامى بە مەمکی دایکییە وە یە کە جگە لەو کە سىکی تر نانا سىت، لە دلیدا لاگردنە وە بە لای کە سىکی تردا بوونى نییە، ھەک ھەندى لە عاریفان دەلین: کە سى پشتبە ستو بە خودا ھەک مندال وایە، شتىکی تر شک نابات پەناى بۆ بیات جگە لە مەمکی دایکی، ھەر بە و جۆرە کە سى پشتبە ستو تەنھا پشت بە خودا-سبحانە- دەبە ستیت.

❁ پاکیتی بۆ خودایەک کە خاومن فەزل و منەتە

پلەى پینجەم: بریتییە لە گومانى باش بە خودای مۆتە عال. بە ئەندازەى گومانى باش و رجات بە خودا تە وە کولت پى دەبیت، بۆیە ھەندى لە عاریفان مانای تە وە کولیان بە گومانى باش بە خودا لیکدا و تە وە. راستییە کە ی: گومانى باش بە خودا کە سە کە بانگ دەکات بۆ پشتبە ستن بە خودا، چونکە تە وە کول بۆ کە سىک وینا ناکریت گومانى خراپى بە خودا ھەبیت، ھەر بە و جۆرە تە وە کول بۆ کە سىک نییە رجای بە خودا نەبیت، خودا باشتەر دەزانیت.

❁ خۆ رادەستکردن

پلەى شەشەم: بریتییە لە خۆرادەست کردنى دل بە خودا، و پیدانى ھەموو حەز و خۆزگەکانى بە خودا و برینى ھەموو شانەى مملانى لە گەل دلدا دەکەن. ئەم مانایە و تە ھەندیکیانە کە دەلین: تە وە کول بریتییە لە لادانى تە گبیر، واتە خۆ رادەستکردن بە تە گبیری خودا بۆ کە سە کە، ئەمەش دەروازەى ئەمرو نەھى

ناگریته‌وه، به لکو ئه‌وه‌ی خودا بۆ تۆی هه‌لده‌بژیڤیت و رووت تیده‌کات، نه‌ک ئه‌وه‌ی خودا فه‌رمانی به‌کردنی کردووه.

ته‌وه‌کولی به‌نده بریتیه له‌م ته‌وه‌کوله، ئه‌مه‌ش زانستیکی پی‌ده‌به‌خشیت که ده‌زانیت پیش کرداره‌که‌ی هیچ توانا و ئاماده‌یه‌کی نییه، و له‌مه‌کری خودا دلنیا نییه.

تواناکانی به‌ده‌ستی خودایه، نه‌ک به‌ده‌ستی خۆی، ئه‌و ته‌نه‌ها خاوه‌نی توانای به‌نده‌که‌یه‌تی، گه‌ر خودا توانای پی‌نه‌به‌خشیت ئه‌و ده‌سته‌وسانه، جووله‌ی به‌خوداوه‌یه، نه‌ک به‌خودی خۆیه‌وه، ئیتر چۆن له‌مه‌کری خودا دلنیا ده‌بیت که ئه‌و بزویئراوه نه‌ک بزویئره‌؟ که‌سیک ده‌بیزوینیت که جووله‌که‌ی به‌ده‌ست خۆیه‌تی (واته خودا)، گه‌ر بیه‌ویت بیتوانای ده‌کات و له‌جووله و هه‌ول و کوشش په‌کی ده‌خات، ئه‌و کات له‌گه‌ل که‌سه بیتواناکاندا ده‌بیت پالبداته‌وه، وه‌ک چۆن به‌وانه‌ی کۆمه‌کی خۆی لی‌گرتنه‌وه ده‌فه‌رموینت ﴿وَلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ اُنۡعَاۡفَهُمْ فَتَّبَطُّوۡهُمْ وَقِيْلَ اُقْعِدُوۡا مَعَ اَلۡفَلٰوِدِیۡنَ ﴿٦٦﴾ التوبة: ٤٦

ئه‌مه بریتیه له‌مه‌کری خودا به‌نده‌که‌ی: کاتیک کۆمه‌کی و یارمه‌تی لی‌ده‌گریته‌وه، و ده‌یداته ده‌ست نه‌فسی خۆی، بانگه‌ری خیری تیا زیندوو ناکاته‌وه، ئه‌و کات له‌مه‌یدانی ره‌زانه‌ندی خۆی و ئه‌وه‌ی لای خۆشه‌ویسته به‌کاری ناهینیت، ئه‌مه له‌سه‌ر خودا پیویست نه‌کراوه، تا‌کو به‌نه‌به‌خشینی به‌نده‌که‌ی سته‌مکار بیت، گه‌وره‌ی بۆ خودا له‌جووره‌کارانه، به‌لکو ئه‌وه ته‌نه‌ها فه‌زلیکه که ستایش ده‌کریت له‌سه‌ری به‌به‌خشینی به‌هر که‌سیک بیه‌ویت، هه‌روه‌ها له‌نه‌به‌خشینی به‌هر که‌سیک نه‌یه‌ویت، بۆ خودا له‌هه‌ردوو باره‌که‌دا ستایش بوونی هه‌یه.

هه‌ر که‌س له‌مه‌تیبگات ده‌رگایه‌کی مه‌زن له‌نه‌ینی قه‌ده‌ر به‌روویدا ده‌گریته‌وه، و زۆریک له‌ته‌مومزی لا‌ده‌په‌ویته‌وه، هه‌ر شتیک خودای موته‌عال به‌نده‌که‌ی به‌به‌خشیت و له‌ره‌زانه‌ندی ئه‌ودا به‌کاری به‌هینیت خودا لی‌ناگریته‌وه و به‌فه‌زلی خۆی پی‌ده‌به‌خشیت، هه‌ر شتیک به‌نده‌داوای بکات و خودا بزانی‌ت له‌خرابه و نارازی‌بوونی ئه‌ودا به‌کاری ده‌هینیت خودا لی‌ناگریته‌وه، گه‌ر به‌نده‌یه‌کیش لای خودا بی‌زراو بیت له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی خرابه‌ناچاری ده‌کات، به‌لکو ده‌یداته ده‌ست نه‌فس و هیز و توانای خۆی، ئه‌مه‌ش بریتیه له‌مه‌کری خودا.

کاره‌گانه‌مان راده‌ستی خودا ده‌که‌ین

پله‌ی سه‌وته‌م: بریتیه له کار راده‌ستکردن، که بریتیه له رۆح و کرۆک و حه‌قیقه‌تی ته‌وه‌کول، گێرانه‌وه‌ی هه‌موو کاروباره‌گانه بۆ لای خودا، چونه ناو کاروباره‌گانه به داوا و هه‌لبژاردنی خودا بۆ ئه‌و، نه‌ک به بێ‌زاری و ناچاریه‌وه، راده‌ستکردن وه‌ک راده‌ستکردنی مندالێکی ده‌سته‌وسان و لاواز و ژێرکه‌وته که چۆن هه‌موو کاروباره‌گانی بۆ لای باوکی ده‌گێرێته‌وه، زانا به به‌زه‌یی و سۆزی باوکی له‌سه‌ری، هه‌روه‌ها ناگا به‌وه‌ی باوکی به‌سه بۆ ئه‌و و سه‌ره‌رشتی ده‌کات و کاروباره‌گانی بۆ راده‌په‌رینیت، واده‌بینیت که ته‌گبیری باوکی بۆ ئه‌و باشت و چاکتره له ته‌گبیری خۆی بۆ خۆی، هه‌ستانی باوکی به به‌رژه‌وه‌ندییه‌گانی ئه‌و و گرتنه‌ده‌ستی جله‌وی کاره‌گانی چاکتر و باشتره له‌وه‌ی ئه‌و پیتی هه‌لده‌ستیت، که‌سیکی شیاوتر و باشت و دلته‌رمتر له باوکی شک نابات کاروباره‌گانی راده‌ست بکات و تیچوون و بارگرانی له کۆل بکاته‌وه که به‌رانبه‌ریان ده‌سته‌وسانه و نه‌زانه به رووی به‌رژه‌وه‌ندی جۆراوجۆر، زانستی هه‌بیت به که‌مالی زانست و توانا و به‌زه‌یی ئه‌و که‌سه‌ی کاروباره‌گانی راده‌ست ده‌کات، راده‌ستکردنی کاروباره‌گان به خودا له قورئاندا له‌سه‌ر زمانی باوه‌پداره‌که‌ی ئالی فیرعه‌ون هاتوه و ده‌فه‌رمویت ﴿وَأَوْصِ أُمَّرِئَ إِلَى اللَّهِ﴾ غافر: ۴۴

که‌سی راده‌ستکه‌ر (مفوض) بۆیه کاروباره‌گانی راده‌ستی خودا ده‌کات، چونکه ده‌زانیت ئه‌وه‌ی خودا بۆ ئه‌و ده‌وینت له دنیا و دواپۆژدا باشتین شتیکه، با ئه‌وه‌ی خودا بۆی ده‌بێته‌وه له رواله‌تدا پیچه‌وانه بیت له‌گه‌ل حه‌ز و ویسته‌گانی ئه‌ودا، ئه‌و پیتی رازییه، چونکه ده‌زانیت ئه‌وه بۆ ئه‌و باشتره، با رووی به‌رژه‌وه‌ندیش له‌و کاره‌دا نه‌بینیت و له ئه‌و شاراهه بیت، هه‌ر به‌و جۆره‌ حالێ که‌سی پشتبه‌ستوو به خودا، به‌لکو حالێ له‌و حاله‌ بالاتره، چونکه له‌گه‌لیدا کاری دل هه‌یه که له‌لای که‌سی راده‌ستکه‌ر نابینریت، واته که‌سی پشتبه‌ستوو به خودا په‌کسانه به که‌سی راده‌ستکه‌ر و زیاده‌یه‌کیش، مه‌قامی ته‌وه‌کول ته‌نها به راده‌ستکردنی کاروباره‌گان به خودا دیته راسته، ئه‌و کاتێک کاروباره‌گانی راده‌ستی خودا ده‌کات به‌دوایدا به هه‌موو دلێوه شانی له‌سه‌ر داده‌دات و متمانه‌ی پیده‌کات.

هاوشیوه‌ی ئه‌مه: که‌سیک که کاروباره‌گانی به پیاویک راده‌ست ده‌کات و ده‌یانداته ده‌ستی ئه‌و، ئه‌و که‌سه له ناخیدا-له‌دوای راده‌ست کردن- متمانه‌یه‌کی تایبه‌ت و

سوکنایی و دلنمایی له لای که سی راده‌ستکراو ده‌بینتته‌وه، زیاتر له و کاته‌ی راده‌ستی نه‌کردبوو، ئە‌مه‌ش بریتییه له حه‌قیقه‌تی ته‌وه‌کول.

❁ رازیبوون به‌ری ته‌وه‌کوله

که پئی نایه ئە‌م پله‌یه بۆ پله‌ی رازیبوون ده‌گوێزنتته‌وه، که بریتییه له به‌ری ته‌وه‌کول، نه‌وانه‌ی ته‌وه‌کولیان به رازیبوون لیکداوه‌ته‌وه به مه‌زنتترین به‌روبوومی ته‌وه‌کول و که‌وره‌ترین سووده‌کانی ئاماژه‌یان بۆ کردووه، ئە‌و که به راستی پشت به خودا ده‌به‌ستیت رازی ده‌بیت به‌وه‌ی وه‌کیله‌که‌ی بۆی بپیار ده‌دات و بۆی ئە‌نجام ده‌دات.

شیخی ئیمه -خوا لئی رازی بیت- ده‌یفه‌رموو: ئە‌و قه‌ده‌رانه‌ی مرۆف روویه‌پوویان ده‌بیتته‌وه دوو ئە‌مر له‌ئامیز ده‌گرن: ته‌وه‌کول له پێشیه‌وه و رازیبوون له دوایه‌وه، هه‌ر که‌س پێش کاره‌که پشتی به خودا به‌ست و دوای کاره‌که رازیبوو به سه‌رئه‌نجام و بپیاره بپاروه‌کان ئە‌وا ئە‌و که‌سه به کاری به‌ندایه‌تی هه‌ستاوه، یان هاوشیوه‌ی ئە‌م مانایه‌ی فه‌رموو.

ده‌ئیم: ئە‌مه‌ش مانای فه‌رموده‌که‌ی پینغه‌مبه‌ره (ﷺ) له دوعای "الاستخاره" دا ((اللهم إني أستخرك بعلمك، وأستقدرك بقدرتك، وأسألك من فضلك العظيم)) ئە‌مه بریتییه له پشتبه‌ستن به خودا و راده‌ستکردنی کاروباره‌کان به ئە‌و، پاشان ده‌فه‌رمویت ((لإنك تعلم ولا أعلم، وتقدر ولا أقدر، وأنت علام الغيوب)) ئە‌مه‌ش خو به‌ریکردنه بۆ لای خودا له زانین و هه‌ول و هیز، هه‌روه‌ها ته‌وه‌سول کردن بۆ لای خودا به سیفاتێ خودا که باشترین شتی‌که ته‌وه‌سولکه‌ران بۆ لای ئە‌و -سبحانه- بیگرنه‌به‌ر، پاشان داوای له په‌روه‌ردگاری کرد ئە‌و کاره‌ی بۆ ئە‌نجام بدات ئە‌گه‌ر به‌رژه‌وه‌ندی تێدایه بۆ ئە‌و له ئیستا و له داهاتوودا، هه‌ر به‌و جۆره داوای لێ کرد ئە‌و کاره‌ی لێ دووربخاته‌وه گه‌ر زیانی پێ ده‌گه‌یه‌نیت له ئیستا و له داهاتوودا، ئە‌مه ئە‌و پێویستییه‌یه که داوای له خودا کرد، هه‌چی تر له‌سه‌ری نه‌ماوه جگه له رازیبوون به‌وه‌ی خودا بۆی دیاری ده‌کات و بۆی ده‌بپێتته‌وه، بۆیه فه‌رمووی ((والقدر لي الخير حيث كان، ثم رضني به))

ئە‌م دوعایه هه‌موو ئە‌م مه‌عاریفه‌ خوابیانه و حه‌قیقه‌ته ئیمانیانه له‌ئامیز ده‌گریت، که پوخته‌که‌ی بریتییه له: پشت به‌ستن به خودا و راده‌ست کردن کاروباره‌کان به

ئەو لە پێش روودانی قەدەرە بپاوەکانەو، لەدوای روودانی قەدەرەکانیش رازیبوون پێیان کە بریتییە لە بەری داری تەوێکول، رادەست کردنیش نیشانەى راستی و دروستیی تەوێکولە، گەر رازی نەبیت بەوێ بۆی بپاوەتەو ئەو رادەست کردنەکەى ناتەو و تیکچوو.

بە تەوێکول ئێم هەشت پلە بە قامی تەوێکول بۆ کەسە کە کاملاً دەبیت و پێشەکانی تیادا جێگیر و دامەزراو دەبن، ئەمەش مانای وتەکەى "بیشری حافی" هە کە دەیفەرموو: کەسێک دەتێت پشتم بە خودا بەستوو و درۆ بە دەم خوداوە دەکات، چونکە گەر تەوێکول بە خودا هەبوا بە رازی دەبوو بەوێ خودا بۆ ئەو بپاوەتەو.

﴿ وەھمی ھەندیک لە پشتبەستوو بە خودا ﴾

زۆر جار لەم دەروازەوێ بەسەندى کاملاً تیکەل بە ناپەسەندى ناتەو و دەکریت، لێرەو رادەست کردن لەگەل تیاچوون و بەفیرۆدان تیکەل دەبیت، بەندە بەشى خۆى بزدەکات و وا گومان دەبات ئەو کارەى تەوێکول و رادەست کردنى کاروبارە بە خودا، لەراستیدا ئەو کارە بەفیرۆدانە نە رادەست کردن، ئەو کارە ئەنجام نەدانی حەقى خودایە و رادەست کردنى کارێکە بە ئەو-سبحانە- کە پێویستە تۆ ئەنجامی بەدەیت.

ھەرەھا تیکەل کردنى تەوێکول بە پشوو دان و بیباکی، فیرۆدانى کۆلى بەرپر سياریتى و خاوەنەکەى وا گومان دەبات پشتم بە خودا بەستوو.

ھەرەھا تیکەل کردنى خۆ دارپن لە ھۆ و ھۆکارەکان بە واژەپن و پشنگوئى خستنى ھۆ و ھۆکارەکان، خۆدارپن بریتییە لە یەکتا پەرسى، بەلام پشنگوئى خستى لادان و زەندەقە، خۆدارپن بریتییە لە شان دانەدانى دل لەسەر ھۆ و ھۆکارەکان و ھەرەھا دل قايم نەکردن لەسەریان و مەیل پینەدانیان، لەگەل ئەوێ بە ئەندامەکانى خۆى ئەو ھۆ و ھۆکارانە دەگریت بەر و بە جوانترین شیوہ ئەنجامیان دەدات، بەخستنى ھۆ و ھۆکارەکانیش بریتییە لە سپینەوێیان لەسەر ئەندامەکان.

ھەرەھا تیکەل کردنى متمانە بە خودا بە لەخۆدەرچوون و دەستەوسانى، جیاوازی نێوانیان: کەسى خاوەن متمانە بە خودا ئەوێ خودا فەرمانى پێ کردەوو ئەنجامى

داوه و له دەرکهوتنی به رویوومه که ی و گه شه و گه وره بوونیدا متمانه ی به خودا هه یه، وهك ئه و که سه ی که درهخت ده چینییت و زهوی ده کتلیت و تۆوی تیا ده پوینییت، که سی له خۆده رچوو و دهسته و سانیش: ئه وه ی خودا فره مان ی پی کردووه نه نجامی نه داوه، وا بانگه شه ده کات گوایه متمانه ی به خودا هه یه، متمانه کاتیک دروسته هه ول و کۆشش و کاری خۆت نه نجام بده ی.

هه روه ها تیگه ل کردنی دلنیایی له لای خودا و نارامی بۆ لای ئه و به دلنیایی بۆ لای زانراو (معلوم) و نارامی دل له لای، ته نها خاوه ن بینینی رۆشن ده توان ئه و دووانه له یه کتر جیا بکه نه وه، وهك چۆن له "أبي سليمان الداراني" وه ده گێرپه وه: پیاویکی له مه ککه بینیه که هه یچ شتیکی نه ده خوارد جگه له چه ند قومه ئاویکی زه مزه م، چه ند رۆژ به سه ریدا گوزهری کرد، رۆژیک ئه بو سولیمان پیی فره موو: باشه گه ر ئاوی زه مزه م چوو به ناخی زه ویدا تو چی ده خۆیه وه؟ ئه ویش سه ری ئه بی سوله یمانی ماچ کرد و وتی: خوا پاداشتت بداته وه به وه ی رینومایت کردم، من چه ندین رۆژه زه مزه م ده په رستم، پاشان وازی لیته نا و رۆیشت.

زۆرن ئه وانه ی ته وه کولیان بۆ لای زانراوه و نارامی و دلنیاییان بۆ لای ئه و شته زانراوه یه، وا گومان ده بن ته وه کولیان بۆ لای خودایه، نیشانه ی ئه وه: هه ر کاتیک زانراوه که یان لیبرا خه م و په ژاره و ترس دایانده گرته وه، ئه و کاته بۆی ده رده که ویت دلنیایی و نارامیه که ی بۆ لای خودا نه بووه.

هه روه ها تیگه ل کردنی زانستی ته وه کول به حالی ته وه کول، زۆرێک له خه لگی زانستیان به ته وه کول و راستی ته وه کول و ورده کارییه کانی هه یه و وا گومان ده بن پشتیان به خودا به ستووه، به لام له راستیدا ئه و یه کێک نییه له ئه هلی ته وه کول، چونکه حالی ته وه کول: شتیکی تره و له پشتی زانستی ته وه کوله وه یه، ئه مه ش وهك ناسینی خۆشه ویستی و زانست به خۆشه ویستی و هۆکار و پالنه ره کانی وایه، به لام حالی که سیک که له ناو خۆشه ویستیدا یه و عاشق بووه له پشتی ئه و زانست و زانیاریانه وه یه، هه روه ها وهك بوونی زانست به ترسان له خودا و حالی که سی ترساو له خودا دۆخیکی تره، ئه وه هه ر وهك ناسین و زانینی نه خۆشی و حه قیقه تی ته ندروستی وایه و جیاوازه له دۆخی ئه و که سه ی له ناو نه خۆشییه که دایه.

له م دهر وازه یه وه تیکه لیبوونی زۆرێک له بانگه شه به حه قیقه ت ههست پی ده کریت، شتی لابه لا به داوای راسته قینه، ئافاتی ریگر به هۆ و هۆکاری گه یه نه ر، خودا هه ر که سیکێ بویت بۆ سه ر راسته شه قام رینومایی ده کات.

❁ که سی پشتبه ستوو به خودا به ناوه جوانه گان به ندایه تی ده کات

ته وه کول گشتگیرترین مه قامیکه له وابهسته بوونی به ناوه جوانه گانی خودای موته عاله وه .

مه قامی ته وه کول وابهسته بوونیکێ تایبه تی هه یه به کۆی ناوی کردار و ناوی سیفاتی خودای موته عاله وه .

له لایه که وه وابهسته ی ناوی ((الفجار، التواب، العفو، الرؤوف، الرحیم)) ه وه روه ها وابهسته بوون به ناوی ((الفتاح، الرزاق، المعطي، المحسن))، هه ر به وجۆره وابهسته بوون به ناوی ((المعز، المذل، الحافظ، الرافع، المانع))، له رویی پشتبهستن به خودا له زه لیلکردنی دوژمنانی ئایین و دابه زاندنیان و ریگری له هۆکاری سه رکه و تنیان، هه روه ها وابهسته بوونی به و ناوانه ی توانا و ویستی خودا نیشان ده دن ((القدرة والإرادة))، وابهسته بوونیکێ گشتی هه یه به سه رجه م ناوه جوانه گانی خودای موته عاله وه، بۆیه هه ندیک له ئیمامان ته وه کول به زانست به خودا و ناسینی خودا ناو ده بن.

مه به ستیان نه وه بووه به پیتی ناسینی خودا پشت به ستنی به نده پیتی زیاد ده کات، هه تا زانتر بیت به خودا پشتبه ستنه که ی به خودا به هیزتر ده بیت.

❁ هیممه تی نزم که سی پشتبه ستوو به خودا ده خاته ناو فریوخواردنه وه

زۆرێک له پشتبه ستوان به خودا له پشتبه ستنه که یاندا زیانۆمه ند ده بن، که سیک به ته واوی پشت به خودا ده به ستی و له گه ل نه وه شدا زیانۆمه نده، وه ک که سیک ته وه کوله که ی له شتیکی بچووکدا به کاربه ی نیت تا هیزی ته وه کوله که ی خالی ده بیته وه، نه وه ده ی توانی به ئاسانه ترین شت به دهستی به ی نیت و دلی خالی نه کردبایه له ته وه کول بۆ زیادکردنی باوه ر و زانست و سه رخستنی ئایین و کارکردنی خیر له

خه لکی، ئەمه بریتییه له تهوه کولی که سه دهسته و سانه کان و هیممهت نزمه کان، وه ک نه و که سهی هیممهت و تهوه کول و دوعای له ئازاریکی بچوکی جهستهیدا سهرف دهکات که دهیتوانی به ئاسانترین ریگه و بچووکترین شت چاره سهری بکردبایه، یان سهرف کردنی له برسیتییه کدا که به له ته نانیک یان به نیو درهم برسیتییه که ی لا دهچوو، با هیممهت و تهوه کول و دوعاکانی له سهرخستنی نایین و قه لاجۆزی بیدعه چیبه کان و زیادبوونی ئیمان و بهرژه وهندی گشتی موسلماناندا خه رج بکردبایه.

❖ که سیک تهوه کولی نه بیته باوهری نییه

خودای موته عال رایگه یاندوه که خاوهن تهوه کوله کانی خوشده ویت وه ک چۆن که سانی سوپاسگوزاری خوشده ویت، هه ره به و جۆره چاکه کاران و ئارامگران و تۆبه کارانی خوشده ویت.

هه روه ها رایگه یاندوه که به هاناها تن و به ده مه وه چوونی ئه و- سهحاله- بۆ به نده کانی به پیتی پشتبه ستنیانه به خودا، خودا به سه بۆ که سیک پشتی پیتیبه ستیت، بۆ کاریکی چاکه و مه قامیک له مه قامه کان پاداشتیکی دیاریکراوی داناوه.

ئه و- سهحاله- خۆی کردوه به پاداشتی ئه و که سهی پشتی پی ده به ستیت و هه ر نه ویش به سه بۆ ئه و به نده یه، ده فه رمویت ﴿ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۝٢﴾ الطلاق: ٢ ﴿ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ۝٥﴾ الطلاق: ٥ ﴿ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝٦﴾ الطلاق: ٤ ﴿ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ ۝٦٩﴾ النساء: ٦٩، پاشان له سه ر تهوه کول فه رمووی ﴿ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۝٣﴾ الطلاق: ٣.

سه رنجی ئه و پاداشته بده که سی پشتبه ستوو به خودا به ده ستی ده هینیت، که که سی تر جگه له ئه و به ده ستی ناهینیت، ئەمه ده ریده خات که تهوه کول به هیزترین ریگه یه بۆ لای خودا و خوشه ویسترینیانه، که خودای موته عال هه موو کاره کان ده داته پال خۆی نه رپی تهوه کولی به نده له سه ر ئه و(خودا) ناکات، به لکو ئەمه ئه و راستییه ده رده خات که هه رچی شته له ده ستی خودادایه، چونکه گه ر مرۆف ئه وهی زانی و له ریگه ی مه عریفه وه به ده ستی هینا به ناچار ی حالی ده گوریت بۆ پشتبه ستن به و

کەسەى ئەوە شان و شکۆهەتى، چونکە دەزانیت هەرچى کاروباره لە دەستى ئەودايە و بەندە شتىكى لە دەستدا نيبه، بۆيه هيج ريگه يەكى تری لە بەردەمدا نيبه جگە لە پشتبەستن بە خودا و رادەستکردنى کاروباره کان و متمانه پيى، ئەمەش لە دوو رووهوه: لە رووى هەژارى و ناتاجى بەندەوه و نەبوون بە خاوهنى هيج شتىک، دووم لەرووى ئەوهى کە هەرچى کاروباره لە دەستى خودادايە و بۆ لای ئەو دەگەریتەوه، تەوه کول لەم دوو جۆره زانينهوه سەرھەلەدات.

لە بەرئەوهى هەموو کاروباره کان بۆ خودايە و لە لای خودايە و بەشى بەندەى تیدا نيبه ئەوا تەوه کولە کەى لە سەر خودا دەبیت، ئەوەش بە رادەستکردنەوهى کاروباره کان بە ئەهلى خۆى کە خودايە و خۆ کە نارکردن لە مملانتي خاوهنى راستەقينهى کاروباره کان و شاندادان لە سەرى و دەرچوون لە دەستپۆردانى خۆى و هەول و هيزى خۆى بۆ بپيارى پەروەردگارى کە هەر ئەو دەتوانیت بپيار لە کاروباره کان بدات، ئەمە بریتيبە لە مەرام و مەبەستى تەوه کول، گەر بەندە خۆى لە مەقامى تەوه کول جيا کردەوه ئەوه لە حەقیقەتى بەندايەتى کە نارگيرى کردووه، خودای مۆتەعال بە تەوه کول لە کتیبە کەیدا لە گەل بەندە تايبە تەکانى خۆى و کەسانى نزیک لى و خاوهن ریزە کان گفتوگۆ دەکات و پييان دەفەرمویت مەرجى باوهرتان ئەوه يە کە پشت بە خودا ببەستن، هەر شتىک بە مەرجەوه گریدرا بە نەبوونی ئەو مەرجە ئەویش کوتایى پى دیت.

ئەمەش بە لگە يە لە سەر ئەوهى کە هاتنە دى باوهر بە هاتنە دى تەوه کولە وه يە، هەر کەس تەوه کولى نەبیت باوهرى نايیت، خودای مۆتەعال دەفەرمویت ﴿ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۲۳﴾ المائدة: ۲۳، لەم ئايەتە پيرۆزەدا تەوه کول کراوه بە مەرجى نيمان، هەر وه ها دەفەرمویت ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّت قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۲﴾ الأنفال: ۲، ليرەشدا باوهردار کە سیکە کە پشتى بە خودا بەستووه

خودای مۆتەعال لە مەر پيغه مەبرانى راي دەگە يە نیت کە تەوه کول پەنا و هانايان بووه، و لە چوار شوینی قورئاندا فەرمانى بە پيغه مەبرە کەى کردووه ﴿ وَقَالَ مُوسَىٰ يُعْمَلُ لَكُمْ ءَأَمْنٌ بِاللَّهِ فَاعْلَمِي تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿۸۴﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا ﴿۸۵﴾ یونس: ۸۴ - ۸۵

(۲۷) (منزلة الثقة)

مه‌نزله‌ی متمانه

له مه‌نزله‌کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) مه‌نزله‌ی متمانه‌یه به خودای موته‌عال. نه‌وه‌ش نه‌وه‌یه که خودای موته‌عال ئیلهامی دلی دایکی موسای کرد، ده‌فرمویت ﴿فَإِذَا خِفتَ عَلَيْهِ فَانْقِبْ فِي الْكُفْرِ وَلَا تَخَافْ وَلَا تَحْزَنْ﴾ (القصص: ۷، نه‌و‌کاره‌ی دایکی موسا مه‌زنترین متمانه بوو به خودا، گه‌ر متمانه‌ی ته‌واوی به په‌روه‌ردگاری نه‌بوايه جگه‌ر گوشه‌که‌ی خزی هه‌لنه‌ده‌دایه ناو ته‌وزمی ناوه‌که‌وه تاکو شه‌پۆله‌کان یاری پی بکن و رامالی بکن بۆ نه‌و شوینه‌ی ده‌یانه‌ویت.

خولگه‌ی راده‌ستکردن (تفویض) له‌سه‌ر متمانه‌یه، بوونی متمانه له‌ناو راده‌ستکردندا وه‌ک چه‌قی بازنه‌یه‌ک وایه که هیله‌که‌ی به‌ده‌وردا کیشراوه، چه‌ق نه‌و خاله‌یه چه‌یه‌که‌ی به‌ده‌وردا ده‌کیشریت، دووری نیوه‌تیره‌کان له چه‌قه‌که‌وه بۆ چه‌یه‌که‌ی یه‌کسانن، هه‌ر به‌شیک له به‌شه‌کانی چه‌یه‌که‌ی به‌دووری یه‌کسان به‌رانبه‌ر چه‌قه‌که‌وه‌ستاوه، هه‌ر به‌و جوړه متمانه نه‌و چه‌قه‌یه که راده‌ستکردنی به‌ده‌وردا ده‌سوپیته‌وه.

وه‌ک چۆن کرۆکی دل بریتیه له ته‌سلیمبوون به خودا، به‌پزترین و مه‌زنترین به‌شی دل بریتیه له کرۆکه‌که‌ی، نه‌و به‌شه‌یه که زینده‌گی ژبانی پیوه‌یه، کرۆک له ناوه‌راستی دل‌دایه، گه‌ر راده‌ستکردنی کاروباره‌کان دل بیت نه‌وا متمانه بریتیه له کرۆکی دل، گه‌ر راده‌ستکردن چا و بیت نه‌وا متمانه بیلبله‌که‌یه‌تی، گه‌ر بازنه بیت چه‌قه‌که‌یه‌تی، پیشتر ناماژمان به‌وه کرد که هه‌ندیک له عاریفان ته‌وه‌کول به متمانه لیکده‌ده‌نه‌وه، و به حقیقه‌تی ته‌وه‌کولی ده‌زانن، هه‌یانه ته‌وه‌کول به راده‌ستکردنی کاروباره‌کان رافه ده‌کن، هه‌شیانه به خۆ ته‌سلیم کردن به خودا ته‌فسیری ده‌کن.

له‌وه‌گه‌یشتیت که مه‌قامی ته‌وه‌کول هه‌موو نه‌وانه له خۆ ده‌گریت، وه‌ک نه‌وه‌ی متمانه (ثقة) رۆح بیت و ته‌وه‌کولیش که متمانه‌ی هه‌لگرتوه جه‌سته بیت، نزکی و په‌یوه‌ندی متمانه به ته‌وه‌کوله‌وه وه‌ک نزکی و په‌یوه‌ندی ئیحسان وایه به ئیمان‌ه‌وه.

ناونیشانه که ی: بریتیه له سهلامهتی و ئاسایشی بهنده له تیاچوون (له دهستچوون) ی بریار له سهردراوه کان و کۆتا نووسراوه کان، له وێوه بگاته رۆحی رازیبوون، ئه گه نه، به چاوی یه قین، ئه گه نه، به لوتفی ئارامگرتن.

هر کهس ناسینی خودای به دهستهینا و زانی هرچی خودا بریاری له سهردابیت گه پانه وهی نییه سهلامهت ده بێت له تیاچوونی ئه و به شهی خودا بۆ ئه وی دیاری کردوه، ههروهها سهلامهت ده بێت له که مکردن و که مبوونه وهی ئه و به شهی بۆ رهوانه ده کړیت، ئه و به شهی له کتیبی نووسینه خواپیه کاندای تۆمارکراوه، لێره وه رۆحی رازیبوون به به شی خودا به دهست ده هینیت، واته به دهستهینانی ئاسودهیی و چیژ و نیعمهت، چونکه کهسی رازی له ناو ئاسودهیی و چیژ و سهروردایه، وهک له و فرموده ی عه بدولای کوری مه سعود له پیغه مبه ری خوداوه ریوایه تی ده کات، فرموده تی ((خودا - به دادپهروه ری خۆی - رۆح و به خته وه ری له یه قین و رازیبووندا داناوه، خه م و دلته نگیشی له گومان و نارازیبووندا داناوه)). گه بهنده ی خودا نه ی توانی رۆحی رازیبوون به دهسته بێت با "چاوی یه قین" به دهستی بهینیت که بریتیه له هیزی ئیمان و تیکه لبوون به دل و له وێشه وه خۆ ته سلیم کردن به خودا.

ئهمه ش دوو جۆره: ته سلیمبوون به حوکمی ئایینی و بریاره کانی خودا، له گه ل ته سلیمبوون به حوکمی گهردوونی و قهدهری.

یه که میان: بریتیه له ته سلیمبوونی باوه پداران و خوداناسان، ده فرمویت ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ لَمْ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا سَلِيمًا﴾ ﴿النساء: ۶۵

ئهم ئایه ته سی ئاست ئماژه پی ده دات: گه پانه وه بۆ حوکمی خودا و خودا کردن به حاکم، فروانی سنگ به لادانی گرژی و حه ره ج و نارازیبوون، له گه ل خۆته سلیم کردن به خودا.

دووه م: ته سلیمبوون به حوکمی گهردوونی قهدهری: ئهم جۆره قهدهره جیگه ی خلیسکانی پییه کانه، و تیکه یشتنی گومرایانه ی لێوه به ره م هاتوه، مرۆقایه تی سه رسام کردوه، و مملانی و دوژمنایه تی خولقاندوه، ئه وه ش بابه تی "رازیبوونه به

قەزاي خودايى^{۱۱}، پېشتر قسە لەبارە يەوہ كراوہ و ئەوہندە بەسە، ئەوہمان روون كردهوہ كە تەسليم بوون بە قەزا كارىكى ستايشكراوہ گەر فرمان بە لادان و مملانى كردنى نەكرابىت، وەك ئەو ناخۆشيانەى كە هېچ دەسەلاتىك نىيە بۆ لادانان. ئەو ئەحكمامەنش فرمان بە لادانان كراوہ دروست نىيە مرؤف خۆى رادەستيان بكات، بەلكو بەندايەتى برىتبيە لە لادانى ئەو ئەحكمامەنە بە ئەحكامى تر كە لاي خودا باشتر و خۆشەويسترن.

﴿فَيْتَرْتِيكَ نَيْلَهَا مَمَانُ بَكَاتٍ لَه دَاوَايْ بَه لَگَه بَيْنِيَا زَمَانُ بَكَاتٍ﴾

يەكە مەن تەسليم بوون و سەرەتاي تەسليم بوون ئەو يە لەسەر يە كتاپە رستى بە لگەت پىويست نەبىت، چۆن وەلى و خۆشەويستى خۆت ناتاج دەكەيت بە هيتانەوہى بە لگە لەسەر يە كتايى و ناسينى، بە جۆرىك نەتەوئيت گەشت بەكى بۆ لاي تا بە لگە لەسەر بوون و يە كتايى و دەسەلات و ويستى خۆى نەهينتەوہ؟!

گەر پياويك بانگهيتشت بكات بۆ مالەكەى و توش بلىي بە پەيامهينەكەى نايەم لەگەلت تا بە لگەم بۆ نەهينتەوہ لەسەر بوونى ئەو كەسەى تۆى بۆ لاي من رەوانە كردوہ، دەبىت بيسەلمىنى ئەو كەسەىكە پىويستە گوئى لى بگيرىت و شايبستى ئەو يە روو لە دەرگاي بكەيت، ئەو كاتە تۆ لە بانگەشەى جوامىرى و پياوہ تيدا راستت نە كردوہ، ئەى دەبى حالى كەسەىك چۆن بىت داواى بە لگە بكات لەسەر كەسەىك كە بوون و يە كتايى و دەسەلات و پەرورەدگارى و خوايەتبيەكەى لە هەرچى شتە رۆشنتر و ديارترە؟ هەر بە لگە يەك بەهينتەوہ لە رۆشنى و بەهيزيدا ناگاتە رۆشنى و بەهيزى يە كتايى و كەمالى خوداي مۆتەعال، دانپانانى فيترەت بە دروستكەرى ھەموو جىھانەكان هېچ شتەىك ناتوانىت رايبگيرىت، و ناتاجى هېچ بە لگە و بورھانىك نىيە، بۆيە ھەرگيز پىغەمبەران گەلانى خۆيان بانگ نە كردوہ بۆ ئەوہى دان بە بوونى دروستكەرى جىھانەكاندا بنىن، بەلكو بانگيان كردوون بۆ يە كتاپە رستى و بەندايەتى خودا، بە جۆرىك لەگەلئان دواون وەك ئەوہى هېچ گومانىك بوونى نەبىت لە لاي ئەوان لەسەر بوونى خودايەك كە دروستكەرى جىھانانە و ناتاجى هېچ بە لگە هيتانەوہ يەك ناكات لەسەرى ﴿قَالَتْ رَسُولُهُمْ أَرَأَيْتَ اللَّهُ شَأْنُ فَاظِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ إبراهيم: ۱۰، كەى دروستە بە لگە

لەسەر شتىك بەھىنیتەوہ كە لە بەلگەكە رۇشنتر و ديارترە؟ تا ھەندى لە عارىفان دەلین:
چۆن داواى بەلگە لەسەر كەسنىك بەكم كە خۆى دەبیتە بەلگە لەسەر ھەموو شتىك؟
خۆبەستەوہى سالىكى رىگەى خودا بە بەلگەوہ و ھەستان لەسەرى بەلگەى نەبوونى
یەقینە، بەلكو كۆتوبەند دەبیت بە بەلگەىك كە دەیگەنیتە خودا داواى ناسىنى خودا،
كەسەكە داواى ناسىنى خودا پىوېستى بە بەلگەى بە تاكو بە خودا بگات و رىگەى
گەیشتنى پى نیشان بدات، ئەو بەلگەى بەریتىبە لە پىغەمبەرى خودا (ﷺ)، لەسەر
پىغەمبەراىەتى دەوہستىت و پىئەوہ پابەند دەبیت، ھەموو ھەنگاوەكانى لەداواى
پىغەمبەروہى، ئەو كاتە زانست و یەقین و نوورى رۇشنىبىنى (بەصیرەت) كەسەكە
بىتيازى دەكات لە زۆرىك لە بەلگەى خاوەن بەلگەكان و ئەربابى كەلام كە لىوانلىون بە
زۆرلە خۆكردن، ئەو بە گرنكتر لەوانەوہ سەرقالە و ھەر ئەوہش ئامانجى داواكراوہ.

نمونهى ئەو كەسە: ئەھلى كەلام تەمەنیان لە گەیشتنە ئەو ئەنجامەدا بەخت دەكەن
كە جیھان رووداوە (حدث) یان ھەربووە (أزلى)، ئەم گەردوونە دروستكەرى ھەیە، یان
نە؟ وەلامى ئەو پەرسىارانە لای سالىكى راستگۆى خاوەن یەقین دراوہتەوہ و كۆتایى
پىھاتووە، ئەوہى خاوەن بەلگەكان بەداویدا دەگەرپن و جىگەى گومانە لەلایان و
پەرسىار و وەلامى ناكۆتا لە نامىز دەگریت لای سالىكى رىگەى خودا پەردەى لەسەر
ھەلگىراوہ و یەقینە، خۆ كۆتوبەند كردن لە سلوكەكەیدا بە بەلگە و نمونەى ئەھلى
كەلام كە خۆیان لە رىگەكە داپراون دەرچوونە لە جوامىرى و پىاوەتى.

ئەمە حەقىكە ھىچ عارىفىك كىتەركىتى لەسەر ناكات، ئەھلى كەلام سەرقالى زەمان و
مەكان و حەقىقەت و خەيال و گەردوونە جۆراوجۆرەكانن و لەو بازەندا دەسورپىتەوہ و
ناگەن بە مەعبودى حەق و دروستكەرى زەمان و مەكان و گەردوونەكان، سالىكى
رىگەى خودا ئەو دۆخەى بەجىھىلاوہ و دلى لەسەر مەعبودى حەق كۆكردۆتەوہ
ئەمەش لەرووى ناو و سیفەتە بەرز و بلندەكانىبەوہ، لا بەلای شتىكى تردا جگە لە
خودا ناكاتەوہ، دلى جگە لە خودا سەرگەرمى ھىچ شتىكى تر ناییت.

ئەھلى كەلام پەرتەوازەبە و سەرقالى زانىنى زەمان و مەكانن، عارىفیش نایەویت
كە مترین كاتى بەفیرۆ بپوات جگە لە رۆیشتن بەرەو خوداى خاوەن زەمان و مەكان.

شوبوھات (گومان و تەمومژ) و شەھەوات (حەز و ھەوەس) ھۆی دابراڤان
 کە مائی تەسلیمبوون بە خودا رزگاربوونە لە گومان و تەمومژ و بەرھەستکاری ھەوایی
 راگە یەنراو (مەبەست پێی ئەو ھەوالانە یە قورئان و فەرموودە رایانگە یاندووە)، یان
 رزگاربوون لە شەھوەتیک بەرھەستکاری بپاریار بکات (بپاریار واتە ئەمر و نەھی)، یان
 ویستیک بەرھەستکاری ئیخلاص بکات، یان بەرھەستکارییە ک دژ بە قەدەر و شەرع
 بیئت، خاوەنی ئەم رزگاربوونە: خاوەنی دلئیکی سەلامەتە کە لە رۆژی دوایدا ھیچ کەس
 رزگاری نابیئت مەگەر کە سیک خاوەنی ئەو دلە بیئت، خۆ تەسلیم کردن بە خودا دژی
 مەملانی و سەرپێچیە.

مەملانی: بە ھۆی گومانئیکی تیکدەرەوہیە کە بەرھەستکاری باوہ پەینان بە ھەوالە
 راگە یەنراوہ کان دەکات، ئەو ھەوالانە ی خودا وەسفی خۆی پێ کردووە لە سیفات و
 کرداری، ھەر وہا ئەو ھەوالانە ی دەربارە ی رۆژی دوا ی بە یانی کردوون، غەیری ئەوانەش
 لە ھەوایی تر، خۆرادەستکردن بۆ ھەموو ئەوانە: بریتییە لە وازھێنان لە گومانی پووجی
 ئەھلی کەلام.

شەھوہیە ک: کە بەرھەستکاری بپاریاری خودای موتەعال بکات، تەسلیمبوون تیایدا
 بریتییە لە رزگاربوون لەو حەز و ھەوہس و ئارەزووہ.

یان ویستیک: بەرھەستکاری ویستی خودا بکات بۆ بەندە کە ی (واتە بەرھەستکاری
 ئەو بپاریاری خودا بە سەر بەندە کە ییدا دەریدە کات)، بەرھەستکارییە کە ئەوہیە ویستی
 بەندە کە پێچەوانە ی ویستی پەروردار بۆ بەندە کە ی بییتەوہ، تەسلیمبوونیش تیایدا
 بریتییە لە وەلانانی ئەو ویستە ی خۆی و تەسلیمبوون بە ویستی خودا بۆ ئەو.

یان بەرھەستکارییە ک: بەرھەستکاری حیکمەتی خودا بکات لە بوون و بپاریار (خەلق و
 ئەمرا، بەوہی پێی وابیئت حیکمەت پێچەوانە یە لە گەڵ ئەوہی شەرع و قەزا و قەدەر
 بپاریاری لێ دەدات، تەسلیمبوون تیایدا رزگاربوونە لە کۆی ئەو کتیبە رکئی و مەلنە دان و
 بەرھەستکارییە.

بەم بپەرە روشن دەبیئتەوہ کە تەسلیمبوون لە بەرزترین مەقامەکانی باوہ پەرە و بالاترین
 ریکە ی خاسانی خودایە، بە لکو تەسلیمبوون بریتییە لە حەقیقەتی صدیقیەت کە
 دەکەوێتە دوا ی پلە ی پێغەمبەر ایە تیئەوہ، کاملتترین کەس لە تەسلیمبووندا کاملتترین
 کەسە لە صدیقیەتدا.

(۲۸) منزلة الصبر

مه‌نزیه‌ی نارامگرتن

له مه‌نزیه‌کانی ((ایک نعبد وایک نستعین)) مه‌نزیه‌ی نارامگرتنه.

نیمامی نه‌حمده - ره‌حمه‌تی خوی لی بیت - ده‌فه‌رمویت: نارامگرتن له قورئاندا له نزیکه‌ی نه‌وه‌د شویتندا هاتووه.

به‌کۆده‌نگی نوممه‌ت نارامگرتن واجبه و نیوه‌ی ئیمان، ئیمان دوو به‌شه به‌شیکه نارامگرتنه و به‌شه‌که‌ی تری شوکره.

له قورئاندا به‌شازده جور باس له‌باره‌ی نارامگرتنه‌وه‌ کراوه:

به‌که‌م: فه‌رمان کردن به نارامگرتن وه‌ک نایه‌تی ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ البقرة: ۱۵۳ ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ البقرة: ۴۵ ﴿أَصْبِرُوا وَاصْبِرُوا﴾ آل عمران: ۲۰۰ ﴿وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ النحل: ۱۲۷

دووه‌م: نه‌هیکردن له‌دزی نارامگرتن ﴿فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ الأحقاف: ۳۵ ﴿فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ﴾ الأنفال: ۱۵، پشته‌لکردن و راکردن له‌جه‌نگدا وازهینانه له نارامگرتن و خورگری ﴿وَلَا يَبْطُلُوا وَعَمَلُهُمْ﴾ محمد: ۲۳، به‌تالکردنه‌وه‌ی کرداره‌کان بریتیه له وازهینان له نارامگرتن به‌ته‌واوی ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا﴾ آل عمران: ۱۳۹، داپوخان و وده‌نزمی به‌هوی نه‌بوونی نارامگرتنه‌وه‌یه.

سینیه‌م: مه‌دح و سه‌نای نه‌هلی نارامگرتن، وه‌ک ﴿الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ﴾ آل عمران: ۱۷ ﴿وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ البقرة: ۱۷۷، له‌م جور له قورئاندا زۆره.

چواره‌م: خودا خۆشه‌ویستی نه‌هلی نارامگرتنی به‌واجب داناوه ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ آل عمران: ۱۴۶

پینجه‌م: واجبوونی هاوه‌لی و دۆستایه‌تی خودا بو نه‌هلی نارامگرتن، که له‌گه‌لبوونیکه تاییه‌ته، پاراستنیان و سه‌رخستنیان و پشتیوانی کردنیان له‌ئامیز ده‌گریت، نه‌م له‌گه‌لبوونه‌جیابه له‌گه‌لبوونی گشتی که بریتیه له‌گه‌لبوونی زانست و

ثابِتُو قَدَان ﴿وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ ﴿٤٦﴾ الأنفال: ٤٦ ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ ﴿٤٦﴾

البقرة: ٢٤٩

شه شه م: خودای مته عال رایگه یاندوه که نارامگرتن باشترین کاریکه بو خاوه نه کای ﴿وَلَيْن صَبْرْتُمْ لَهُو خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ﴾ ﴿١٣٦﴾ النحل: ١٢٦ ﴿وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ النساء: ٢٥

هه هته م: واجبوونی پاداشت بو نه هلی نارامگرتن به باشترین کاروکرده وه بیان ﴿وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿١٦﴾ النحل: ٩٦

هه هته م: واجبوونی پاداشت بو نه هلی نارامگرتن له هه ژمارگرتن نایهت ﴿إِنَّمَا بُرِيَ الصَّابِرُونَ أَجْرُهُمْ بِمَنْحِ جَسَابٍ﴾ ﴿١٠﴾ الزمر: ١٠

تویه م: راگه یاندنی مزده بو نه هلی نارامگرتن ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾ ﴿١٥٥﴾ البقرة: ١٥٥

ده ده م: دهسته به رکردنی سهرکه وتن و کومه کی بو نه هلی نارامگرتن ﴿بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ ﴿١٣٧﴾ آل

عمران: ١٢٥، هر به و جزره فرموده ی پیغه مبه ر ﴿وَأَعْلَمُ أَنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾

یازده هه م: هه والدان به وهی نه هلی نارامگرتن نه هلی لیبران و کاره مه زنه کانن ﴿وَلَمَن صَبَرَ وَصَفَرَ لَئِن دَخَلَ لَمِنَ عِزْرِ الْأُمُورِ﴾ ﴿٤٣﴾ الشوری: ٤٣

دوازده هه م: هه والدان به وهی نه هلی نارامگرتن ده گنه کاروکرده وهی چاکه و پاداشت و به شسی مهن ﴿وَلِيَلَّكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن ءَامَنَ وَصَلَّىٰ صَالِحًا وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا

الصَّابِرُونَ﴾ ﴿٨٠﴾ القصص: ٨٠ ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ ﴿٣٥﴾ فصلت: ٣٥

سیازده هه م: راگه یاندنی نه وهی که نه هلی نارامگرتن په ند و نامرزگاری له نایه ته کان ده بینن، وه ک فرمانی خودای مته عال به موسا ﴿إِن أَخْرَجَ قَوْمًا مِّنَ

الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَرَهُمْ بِآيَاتِنَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ ﴿٥﴾ إبراهيم: ٥، هه روه ها ده رباره ی نه هلی سبا ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَزَقْنَاهُمْ

كُلَّ مَمْرُوقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ ﴿١٩﴾ سبا: ١٩، هه روه ها له سوره تی "الشوری" دا ﴿وَمِنَ آيَاتِنَا الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾ ﴿٣٣﴾ إن يَشَأْ يُسْكِنَ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عُلَىٰ

ظُهُورِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ ﴿٣٣﴾ الشوری: ٢٢ - ٢٣

چوارده‌هه‌م: هه‌والدان به‌وه‌ی سه‌رکه‌وتنی داواکراو و ویستراو و رزگاربیون له ناخۆشی و نازار و چوونه به‌هه‌شت به‌ئارامگرتن ده‌بیت، وه‌ك ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۝۳۲ سَلَامٌ عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ۝۳۱﴾ الرعد: ۲۳ - ۲۴

پازده‌هه‌م: که‌سی ئارامگر پله‌ی ئیمامه‌تی پی‌ ده‌دریت، گویم له "شیخ الإسلام ابن تیمیة-قدس الله روحه-" بوو ده‌یفه‌رموو: به‌ئارامگرتن و یه‌قین ئیمامه‌ت له ئاییندا به‌ده‌ست دیت، وه‌ك ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ۝۲۴﴾ السجدة: ۲۴

شازده‌هه‌م: هاوتابوون و نزیکبوونه‌وه‌ی ئارامگرتن له‌گه‌ل مه‌قامه‌کانی تری ئیسلام و ئیماندا، وه‌ك چۆن خودا-سبحانه- هاوتای کردوو به‌یه‌قین و ئیمان و ته‌قوا و ته‌وه‌کول و شوکر و کرداری چاکه و به‌زه‌یی.

له‌به‌ر ئه‌وه‌یه ئارامگرتن له‌گه‌ل باوه‌پدا وه‌ك سه‌ر وایه بو جه‌سته، هه‌ر که‌س ئارامگرتنی نه‌بیت باوه‌پی نییه، وه‌ك چۆن جه‌سته به‌بی سه‌ر بوونی نییه، عومهری کورپی خه‌تتاب- خوا لیلی رازی بیت- ده‌فه‌رمویت ((هه‌ر که‌س ئارام بگریت و دان به‌خۆیدا بگریت خودا خۆپراگری پی‌ ده‌دات))

له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی سه‌حیحا ((عجبا لأمر المؤمن إن أمره كله له خير، وليس ذلك لأحد إلا للمؤمن، إن أصابته السراء شكر فكان خيرا له، وإن أصابته الضراء صبر فكان خيرا له)) پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) فه‌رمانی به‌ئه‌نصار کرد ئارام بگرن به‌هۆی ئه‌و منپه‌رستی و خۆپه‌رستییه‌ی له‌دوای ئه‌و رووبه‌پوویان ده‌بیته‌وه‌ تا له‌سه‌ر جه‌وزی که‌وسه‌ر پی‌ی ده‌گه‌نه‌وه.

هه‌روه‌ها له‌ کاتی گه‌یشتن به‌ دوژمن و رووبه‌پوویونه‌وه‌ فه‌رمانی به‌ئارامگرتن پی‌ کردوون، هه‌روه‌ها فه‌رمانی به‌ئارامگرتن کردوو له‌کاتی به‌لا و ناخۆشیدا، ده‌فه‌رمویت ((أله‌ إنما يكون عند الصدمة الأولى))-واته ئارامگرتن له‌گه‌ل نازار و تالی سه‌ره‌تای به‌لا و ناخۆشییه‌کاندايه.

پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) فه‌رمانی کردوه به‌وانه‌ی تووشی به‌لا و ناخۆشی ده‌بن به‌سه‌سووترین شت بۆیان که‌ بریتییه له‌ئارامگرتن و داوای پاداشت له‌خودا، ئه‌وه ناخۆشییه‌کانی که‌م ده‌کاته‌وه و پاداشتی گه‌وره‌ی بو به‌ده‌سته‌ده‌هینیت، شینوشه‌پۆر و هاوار و

نىگەرانى و بىزارى و نارازىبۇون بەلا و ناخۆشسىيەكان لەسەر مەزۇن زىاتر دەكەن و پاداشتى گەرەى لە دەست ئەچىت.

پىغەمبەر (ﷺ) رايگە ياندووہ كە ئارامگرتن ھەر ھەمووى خىرە ((ھىچ كەس خىرىكى پىنە دراوہ گەرەتر و بەرىنتر بىت لە ئارامگرتن))

﴿بالاترين ئارامگرتن ئەو ئارامگرتنەيە ويست و ھەلبىزاردنى تىدا بىت

ئارامگرتن ((الصبر)) لە زمانەوانىدا برىتتەيە لە ((الحبس والكف)) بەندكردن و خۆگرتنەوہ و دەستگرتنەوہ، بۆيە و تراوہ "قتل فلان صبرا" گەر بگىرىت و بەند بگىرىت. وەك ئايەتى ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ (الكهف: ۲۸)، واتە لەگەلىان بىمىنەرەوہ وەك ئەوہى خۆت بەند بكەى لە لايان.

ئارامگرتن برىتتەيە لە بەندكردنى نەفس و راگرتنى لە ئارامى و نىگەرانى و نارازىبۇون، ھەرەھا بەندكردن و گرتنەوہى زمان لە سكالاً، ھەر بەو جۆرە بەندكردنى ئەندامەكان لە شلەژان و پەشۆكان و پەلامارى چەپ و راست. ئارامگرتن سى جۆرە: ئارامگرتن لەسەر گوپراپەلى خودا، ئارامگرتن لەسەر ئەنجام نەدانى گوناھ و ياخىبۇون و سەرپىچى، لەگەل ئارامگرتن لەسەر تاقىكردنەوہكانى خودا بۆ بەندەكانى.

يەكەم و دووہم: ئارامگرتن لەسەر ئەوہى مەزۇن ئەنجامى دەدات و ئەنجامى نادات، واتە كەسپى مەزۇنە و لە دەستى ئەودايە، سىيەمىيان ئارامگرتنەكە لەسەر شتىك كە دەستى ئەوى تىدا نىيە.

گويم لە "شيخ الإسلام ابن تيمية-قدس الله روحه" بوو دەيفەرەموو: ئارامگرتنى يوسف لەسەر ئەوہى ئافەرەتەكەى عەزىزى مصر داواى لى دەكرد مەزنتر بوو لە ئارام گرتنى لە چالەكەدا كاتىك براكانى فرىياندايە ناوى، ھەرەھا مەزنتر بوو لە فرۆشتنى و دوورخستنەوہى لە باوكى، چونكە ئەو كارانە بەسەرىدا ھات و ھىچ ويست برىارىكى ئەوى تىدا نەبوو، بەندە ھىچ چارىكى نىيە جگە لە ئارامگرتن، بەلام ئارامگرتنى لە گوناھ نەكردن ئارامگرتنى ويست و ھەلبىزاردن و رازىبۇون و جەنگانە لەگەل نەفس، بەتايبەت لەگەل ئەو گوناھانەى كە لە ناخى مەزۇندا پالەنەر و حەزەيە بۆ

ئەنجامدانىن، يوسىف لايىك بوو، پائىنەرى لايىتى تايىدا بەھىز بوو، كەسىكى بىئى
 ھاوسەر بوو، رىگەيكە لە بەردەمىدا نەبوو تىنى حەزەكان دابىركىننەتەو، لەگەل
 ئەو شىدا غەرىب و دورر لە ولات بوو، كەسى غەرىب لە ولاتى غوربەتدا زۆر شەرم
 ناكات وەك ئەوھى لە ولاتى خۆيدا شەرمى لى دەكات لە ھاوھل و دۆست و ناسراو و
 خانەوادە، ئەو بەندەيك بوو، بەندەش حالى وەك حالى كەسى ئازاد نىيە، ئافرەتەكە
 جوان بوو، خاوەنى پلە و پاىە بوو، خۆى بە سەردارى يوسىف دەزانى، چاودىر
 بەسەريانەو نەبوو، ئافرەتەكە داواى كرد بوو ئەو كارە ئەنجام بدات، زۆر پىداگرى لە
 ئەنجامدانى ئەو كارە دەكرد، لەگەل ھەموو ئەمانەشدا ھەپەشەى لى كرد بوو گەر ئەو
 كارە ئەنجام نەدات بەندى دەكات و شانوشكۆى بچوك دەكاتەو، لەگەل ھەموو ئەم
 پائىنەرانەدا: يوسىف بە ھەلبۇاردنى خۆى ئارامى گرت و ئەوھى لەلای خودايە بەسەر
 ئەو گوناھەدا ھەلبۇئارد، ئارامگرتنى ئەمە لە كوئى و ئارامگرتنى ناو چالەكە لە كوئى
 كە ھىچ وىستىكى ئەوى تىدا نەبوو؟

ھەر ھە دەيفەرموو: ئارامگرتن لەسەر جىبەجى كردنى فەرمان و گوئىرايەئىيەكان
 كاملتەرە و باشترە لە دوررەكەوتنەو لە حەرەمەكان، چونكە لەلای خودا بەرژەوھەندى
 ئەنجامدانى كارى چاكە خۆشەوئىستەرە لە بەرژەوھەندى وازھىنان و دەستگرتنەو لە
 گوناھ و ياخييون، ھەر بەو جۆرە مەفسەدەى گوئىرايەئى نەكردن و ئەنجام نەدانى
 كارى چاكە لەلای خودا خراپترە لە مەفسەدەى بوونى گوناھ و ياخييون.

شىخى ئىبن تەيمىيە - رەحمەتى خاوى لى بىت - كىتەبىكى ھەيە كە لە بىست رووھە
 بەراوردى پى كردووھ و ئىرە جىگەى باسكردنى نىيە.
 مەبەست لىرەدا قسەكردنە لەسەر "ئارامگرتن" و حەقىقەت و پلە و ناستى
 ئارامگرتن، خوا كۆمەك و يارىدەدەرە.

❦ ناستەكانى ئارامگرتن

ئارامگرتن سى جۆرە: ئارامگرتنەك بە خودا، ئارامگرتنەك بۆ خودا، ئارامگرتنەك
 لەگەل خودا.

يەكەمىيان (ئارامگرتن بە خودا) برىتەيە لە داواى كۆمەكى و يارمەتى، بزائىت كە
 خودا خۆى ئارامى دەبەخشىت، ئارامگرتنى بەندەى خودا بە خوداويە نەك بە خودى

خۆبەو، خودای مۆتەعال دەفەرمویت ﴿ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ ﴾ (النحل: ۱۲۷)،
واتە گەر خودا ئارامگرتنت پى نەبەخشیت ناتوانیت ئارام بگرت.

دووەم، ئارامگرتن بۆ خودا: پالئەرى ئارامگرتنەكەى بۆ خۆشەویستی خودا بىت و
مەبەستى رووى پاکی ئەو بىت و بیهویت بەو کارە لە خودا نزیک بىتەو، نەك بۆ
دەرخستنى هیزی دەروون و داواى ستایش لە خەلكى و مەبەست و مەرامى تر.

سێیەم، ئارامگرتن لەگەل خودا: ئەمەش بریتىیە لە سوپانەوہى بەندەى خودا لەگەل
ویستی ئایىنى خودا، ھەر وہا شاندا نە ژىر ئەحکامەکانى ئایىن، نەفسى خۆى
لەپایان (لە پای بپیارەکان) رابگرت، بۆ کوئ روشتن لەگەلئان بپروات، پىیان نایە چ
مەنزىك پى تى بنىت و بە وەستانیان بوەستىت، روویان لە ھەر کوئ کرد رووى
تیبكات و لە کوئ رەشمالئان ھەلدا رەشمال ھەلبدات.

ئەمە یە مانای ئارامگرتن لەگەل خودا، واتە نەفسى خۆى لەسەر فەرمانەکان و ئەوہى
خودا پىخۆشە رابگرت، ئەم ئارامگرتنە توندترین جوئى ئارامگرتنە، ئەم جوئە
ئارامگرتنى صدیقیینە.

جۆنەید دەفەرمویت: روشتن لە دونیاوہ بۆ دواپۆژ سووک و ئاسانە لەسەر باوہ پدار،
بەلام کوچکردن لە خەلكى لەبەر خودا گرانە، بردنى نەفس لەگەل خودادا گرانتەرە،
ئارامگرتن لەگەل خودادا زۆر گرانتەرە.

دەربارەى ئارامگرتن پرسىارى لىکرا؟ فەرموئى: خواردنەوہى تالوہ بەبى
رووگرژکردن.

وتراوہ: ئارامگرتن بریتىیە لە راھىئەتەى دەروون لەسەر ھىرشکردنە سەر
ناخۆشییەکان.

ھەر وہا وتراوہ: ئارامگرتن بریتىیە لە مانەوہ لەگەل بەلادا بە باشترین ھاوہلى کردن،
ھەر وەك مانەوہ لەگەل خۆشى و لەشساغیدا.

عەمرى کوئى عثمان دەفەرمویت: ئارامگرتن بریتىیە لە خۆپاگرى لەگەل خودادا، و
وەرگرتنى بەلا و ناخۆشییەکانى بە سنگ فراوانییەوہ.

"الخواص" دەلئیت: ئارامگرتن بریتىیە لە خۆپاگرى لەسەر ئەحکامى كىتاب و سوننە.

وتراوہ: ئاستەکانى ئارامگران پىنجن: (صابر، مصطبر، متصبر، صبور، صبار)، "صابر":

لە ھەموویان گشتگىرتەرە، "المصطبر" ئەو كەسە یە ئارامگرتن بە دەست دەھىئیت و پى

پر دەبیت، "المتصبر": ئەو کەسە یە زۆر لە نەفسی خۆی دەکات بۆ ئارامگرتن، "الصبور" کە سبک کە ئارامگرتنە کە ی زۆر مەزنە و ئارامگرتنی ئەو کە وەرترە لە ئارامگرتنی کەسانی تر، "الصبار" کە سی زۆر ئارامگر، واتە ئارامگرتنە کە ی زۆر زۆرە چ لە رادە و ئاستدا بیت، چ لە پر و زۆریدا، بە لام "صبور" لە وەسف و چۆنیتیدا یە .

لە سەر ئەم نایەتە ﴿أَصْبِرُواْ وَصَابِرُواْ وَرَابِطُواْ﴾ آل عمران: ۲۰۰ و تراوه: ئارامگرتنە کە گواستەنە وە یە لە نزمە وە بۆ بەرز، بۆ یە "صبر" لە خوار "مصابرة" وە یە، "مصابرة" ش لە خوار "مرابطة" وە یە، و شە ی "مرابطة" لە سەر کیشی "مفاعلة" یە کە لە "الربط" بە مانای "الشد-تونکردن و بەستەنە وە" وەرگیراوه، کە سی "المرباط" بە و ناوہ ناو ناوہ چونکە ئە سپە کانیان دە بەستەنە وە و چاوه پوانی هاتنی دوژمن دە کەن، پاشان بە هە موو کە سبکی چاوه پوانکەر "المنتظر" کە نەفسی خۆی لە گوێ پاریە لی و چاکە دا راگرتووه و تراوه "مرابط"، وە ک فرمووده کە ی پیغە مبه ر (ﷺ) ((ألا أخبركم بما يحو الله به الخطايا، ويرفع به الدرجات؟ إسباغ الوضوء على المكاره، وكثرة الخطا إلى المساجد، وانتظار الصلاة بعد الصلاة، فذالكم الرباط، فذالكم الرباط)).

دیسان لە سەر نایەتە کە ﴿أَصْبِرُواْ وَصَابِرُواْ وَرَابِطُواْ﴾ و تراوه: نەفستان لە سەر کاری چاکە و گوێ پاریە لی خودا رابگرن و بە دلان لە سەر بە لا دان بە خۆتاندا بگرن و لە سەر شەوق و تامە زبۆی بۆ لای خودا خۆتان بە یلنە وە .

هە روها لە سەر نایەتە کە و تراوه: "إصبروا في الله، وصابروا بالله، ورابطوا مع الله" - ئارامبگرن لە گە ل خودا و دان بە خۆتاندا بگرن بە خودا وە و خۆتان رابگرن و خۆتان بە ند بکەن لە گە ل خودا.

هە روها و تراوه: ئارامبگرن لە سەر نیعمەتە کان و خۆشییە کان، دان بە خۆتاندا بگرن لە سەر بە لا و ناخۆشییە کان، و لە مەملە کە تی دوژمندا خۆ پاریگرن و چاوه پوان بن، لە خودای زەوی و ئاسمانە کان بترسن تا کو لە خانە ی هە تا هە تاییدا سە رفرازی بە دە ست بە ینن.

"الصبر" لە گە ل نەفسی خۆتایە، "المصابرة" لە نێوان تۆ و دوژمندا یە، "المرابطة" بریتییە لە خۆ پاری و نامادە کردنی هیز و پیوستی، وە ک چۆن خۆ پاری لە سە نگەرە کاندای پیوستە تا کو دوژمن لێ یە وە هیز نە هینیت، هەر بە و جۆرە مانە وە

له سەنگەرى دلدأ پئویسته تاكو دوژمن(شەیتان) لئیه وه هئرش نه کاته سەرت، له وئیه داگیری بکات و کاول و وئرانى بکات و خراپەى تیا بچئنت.

وتراوه: تالووى ئارامگرتن بنۆشه، گەر کوشتیتى به شههیدى سەرده نئیتە وه، گەر زیندوو رایگرتى به عیززهت و سەربه رزبیه وه ده ژیت.

وتراوه: ئارامگرتن بۆ خودا ده ولە مەندى و بئنیازییه و ئارامگرتن به خودا وه مانه وهى مه تاهه تاییه، ئارامگرتن له بهر خودا به لا و تاقیکردنه وه یه، ئارامگرتن له گەل خودا وه فادارییه، ئارامگرتن به بى خودا بئمه یلى و جه فایه، ئارامگرتن له سەر داوا ناوئیشانى سەرکه وتن و زه فەر پئێردنه، ئارامگرتن له سەر ناخۆشبییه کان ناوئیشانى ده رووى خوداییه.

وتراوه: حالى به نده له گەل خودا خۆرأگری و مانه وه یه، له گەل ئەو شتانهى له خوار خودا وه نە یاریکردنه.

له کتیبى "الأدب البخاري" دا هاتوه ((پرسیار له پئغه مبهرى خودا کرا له مه ر ئیمان؟ فه رموو: ئارامگرتن و لئبوورده یى و سنگفراوانى))، ئەم فه رموده یه ی له "موسى بن إسماعیل" وه له "سويد" له "عبدالله بن عبید بن عمیر" له باوکبیه وه، ئەویش له باپیرییه وه ریوات کردوه.

ئەم فه رموده یه جوانترین و پوختترین که لامیکه له سەر ئارامگرتن و تراپئت که تیايدا هه موو مه قامه کانى باوه ر له سەره تاوه بۆ کۆتایی له نامیز ده گرت.

دوو شت له نه فس داوا ده کرئت: به خشینی ئەوهى فه رمانى پئکراوه، ئەوه ش که وا ده کات بتوانئت ببه خشئت بریتبیه له له خۆبوورده یى و سنگفراوانى(السماحة)، هه روه ها وازه ئنان له وهى نه هیلئکراوه و دوورکه وتنه وه لئى، پالنه رى ئەمه ش بریتبیه له ئارامگرتن.

خودای موته عال له قورئاندا فه رمانى به ئارامگرتنى جوان (الصبر الجمیل) کردوه، هه روه ها فه رمانى کردوه به لئبوورده یى و سنگفراوانى جوان و باش(الصفح الجمیل)، هه ر به و جۆره فه رمانى کردوه به کۆچکردنى باش و جوان (الهجر الجمیل)، له "شیخ الإسلام ابن تیمیة- قدس الله روحه- "م بیست ده یفه رموو: "ئارامگرتنى جوان" ئەو ئارامگرتنه یه که سکالای له ناو و له گەل نه بئت، "لئبووردنى جوان" ئەوه یه که لۆمه ی له گەل نه بئت، "کۆچکردنى جوان" یش ئەوه یه که ئازارى بۆ به رانبه ر له گەل نه بئت.

نەبەن عینە لە سەر ئایەتی ﴿ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا ﴾ السجدة: ۲۴، دەفەر مویت: ئەوانە سەری ئەمرەکانیان گرتە دەست (واتە ئارامگرتن)، بۆیە خودا ئەوانی کرد بە سەرکردە و ئیمام.

سکالای بۆ لای خودا نەری ئارامگرتن ناکات، بە عقوب (الظلم) بە ئینی ئارامگرتنی جوانی دا، گەر پێغه مەریک بە ئین بدات دەبیاتە سەر لە گەڵ ئەو هاشدا دواتر دەفەر مویت ﴿ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثْوِيَّ إِلَى اللَّهِ ﴾ یوسف: ۸۶، هەر وەك بە عقوب ئە یوب (الظلم) خودا هەوال دەریارە ی رادەگە بە نیت کە ﴿ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا ﴾ ص: ۴۴ - نارام و خۆراگر بوو، لە گەڵ ئەو هاشدا ئە یوب دەفەر مویت ﴿ أَنِّي مَسْفِيٌّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴾ (۸۳) الأنبياء: ۸۳، ئەو ی نەری ئارامگرتن دەکات سکالایە لە دەست خودا نەك سکالای بۆ لای خودا، وەك ئەو کە سە ی پیاویکی بینی سکالای هەزاری و پێویستی خۆی لای کە سیک دەکرد، ئەویش پێی وت: ئە ی فلان سکالای لە دەستی کە سیک دەکە ی کە بە زەیی بە تۆ هە یە لە لای کە سیک کە بە زەیی بە تۆ نییە، پاشان ئەم دوو دێرە هۆنراوە ی هۆنییە وە:

وإذا عرتك بلية فاصبر لها   صبر الكرم لأنه بك أعلم
وإذا شكوت إلى ابن آدم إنما   تشكو الرحيم إلى الذي لا يرحم

✦ گران ..... بە تام

بە لام هەرچەند دەری پێنەکان جۆراو جۆر بن جیاوازی نییە لە نیتوان ئە هلی زانستدا کە روونترین و دیارترین مانای "ئارامگرتن" بریتی یە لە راگرتن و بە ندکردنی نەفس لە نەویستراو نە خوازراو (واتە شتە خراپەکان)، ئارامگرتن گرانترین هەموو مەنزێلەکانە لە سەر خەلکی بە گشتی، نامۆترین ریگە ی خۆشەویستی یە.

بە گشتی ئارامگرتن لە سەر خەلکی گرانه: چونکە خەلکی رەشۆکی لە سەر ریگە کە سەرەتایانە و ئە زموونیان لە سەیر و سلوکدا نییە، و بە برینی مەنزێلەکانی باوەرپ خۆیان پالفتە نە کردووە، بۆیە کاتیک ناخۆشییە ک روویان تێدە کات نیکە رانی و هەلچوون روویان لێدە کات و ناتوانن شان بدەنە ژێر بە لا و ئازارە کە، ئارامگرتن بۆ ئەو کە سانه زۆر گران دە بییت، چونکە ئە هلی وەرزشی دەروونی نەبەن تاکو ببن بە

نىشتە جىي مەملەكەتى ئارامگرتن، و لە ئەھلى مىحنەتیش نىين تاكو چىژ لە بەلا وەربگرن لە رازىبوونى خۆشەويستەكە ياندا.

ئەوھى كە ئارامگرتن نامۆبى و وەحشەتى رىگەى خۆشەويستىيە: چونكە خۆشەويست چىژ وەردەگرتت لە تاقىكردنەوھى خۆشەويستەكەى بۇ ئەو، ئارامگرتن نەيارى و ناھەزى ئەو چىژوەرگرتنە بەدوای خۆيدا دەھىتتت، بەلام كەسى ئارامگر نەفسى لەسەر ئارامگرتن ناچار دەكات بۇ خودا(واتە تالووى ئارامگرتن دەنۆشيت لە جىگەى شىرىنى)، بۆيە ئارامگرتن لەسەر رىگەى خۆشەويستى وەحشەت و نامۆبوونە. لەسەر وەحشەت خالىكى ورد و جوان ھەيە: چىژوەرگرتن لە مىحنەت لەناو خۆشەويستيدا لە داواكارىيەكانى ھۆگرىبوونى دلە بە خۆشەويستەو، ئەگەر ھەستى بە ئازار كرد-بەجۆرىك ئاتاجى ئارامگرتن بوو- دل لە ھۆگرىبوونەوھ دەگويزىتەوھ بۇ وەحشەت، گەر وەحشەت نەبوايە ئەو دلە ھەستى بە ئازار و تالووى ئارامگرتنەكە نەدەكرد.

ئارامگرتن گىرنگىرتن مەنزىلەيە لەسەر رىگەى خۆشەويستى و پىئويستىرە بۇ خۆشەويستان، ئەوان لە ھەرچى مەنزىلەيە زىياتر پىئويستيان بە مەنزىلەى ئارامگرتنە، ناسراوترىن و روشنترىن مەنزىلە لەسەر رىگەى يەكتاپەرسى بىرىتىيە لە مەنزىلەى ئارامگرتن.

پىئويستى موحىب(المحب) بەم مەنزىلەيە لە پادەبەدەرە.

گەر بوتىت: چۆن پىئويستى موحىب بەم مەنزىلەيە لە پادەبەدەرە لەگەل نەرىكردنى كەمالى خۆشەويستيدا، چونكە ئارامگرتن لەگەل مەملانىتى نەفسدايە بۇ ويست و مەرامى خۆشەويست؟

وتراوھ: ئەمە ئەو خالەيە كە لە پىئاويدا مەنزىلەى ئارامگرتن بووھ بە پىئويستىرە و ابەستەترىن مەنزىلە لەسەر رىگەى خۆشەويستى، بە ئارامگرتن خۆشەويستى راست لە خۆشەويستى ناپراست جىادەكرىتەوھ، بە ئەندازەى ھىزى ئارامگرتن لەسەر بەلا و ناخۆشىيەكان -كە ويست و مورادى خۆشەويستە- راستى و دروستى خۆشەويستى دەردەكەوتت.

لۆرەوھيە كە خۆشەويستى زۆبەى خەلكى درۆينەيە، ھەر ھەموو بانگەشەى خۆشەويستى خودا دەكەن، بەلام كاتىك بە ناخۆشىيەكان تاقىيان دەكاتەوھ لە

پۆشاکى خۆشەويستى دىنە دەرەو، لەو بارەدا تەنھا ئارامگران لەسەرى دەمىننەو، گەر ھەلگرتنى کۆلى قورس و شانداھە ژۆر دژوارىبەکان بە ئارامگرتن نەبوایە راستى و ناراستى خۆشەويستىبەگەيان دەرەدەگەوت، بەم رىگەيە دەرەدەگەوتت کە ھەر کەس خۆشەويستىبەگەي بۆ خودا مەزن بىت ئارامگرتنەگەشى مەزن دەبىت، بۆيە خوداي مۆتەعال دژستە تايبەتەکان و خۆشەويستانى بە ئارامگرتن وەسەف دەگات، دەريارەي خۆشەويستى خۆي ئەيوب دەفەر مۆيت ﴿وَجَدْتُهُ صَابِرًا﴾ ص: ۴۴، پاشان مەدح و سەناي دەگات و دەفەر مۆيت ﴿يَعْمَلُ الْعِبَادُ لَهُ وَأَوَّابٌ﴾ ص: ۴۴.

خوداي مۆتەعال فەرمانى بە خۆشەويستەرين خەلقى خۆي (پىغەمبەر) کردووە بە ئارامگرتن لە ژۆر بريار و حوکميدا، بە جوانترين شىئو وەسەفى ئارامگرانى کردووە، باشترين پاداشتى بۆ داناون، پاداشتى کەسانى تر سنووردار و حساب کراو، بەلام پاداشتى ئەوان بىسنوور و بىحىسابە، ئارامگرتنى لەگەڵ مەقەمەکانى ئىسلام و ئيمان و ئىحساندا ھاومل کردووە- وەك پىشتەر باسماں کرد-، کراو بە ھاوتاي يەقەين و تەوھەكول و ئيمان و کردارى چاکە و تەقوا.

رايگە ياندووە کە سوودبىنين لە بەلگە و نىشانە خوايىبەکان لە ئاسۆي گەردوون و دەرووندا بەشى ئارامگرانە، رايگە ياندووە کە ئارامگرتن بۆ ئەھلى ئارامى خىر و چاکەيەكى مەزنە، فرىشتەکان لە بەھەشتدا سەلاميان لى دەگەن بەھۆي ئارام گرتنباھەو، وەك پىشتەر ئامازەي پىدرا.

نەويستن و نەخواستنى ئازار کە ئارامى لەسەر بگرتت و ھەست کردن بە ئازار و ناخۆشيبەگەنى خۆشەويستى و يەکتاپەرستى ناتەواو و عەبيدار ناکات، ھەستکردن بە ئازار و بىزاري لى: حالەتتىكى سروشتىبە بۆ دەروونى مرقۇ، ھەر وەك چۆن خواردن و خواردنەو داوا دەگات و بە نەبوونيان ئازار دەچىژۆت، رىگەيەك نىبە بۆ بزرکردن و بەگەختنى سروشتى نەفس بە تەواي، گەر وا نەبوایە نەدەبوويە نەفسىكى مرقۆي، ئەو کات مەحنە و تاقىکردنەو کۆتاي پى دەھات و مرقۇ دەبوو بە دروستکراوى جىھاننى تر. "ئارامگرتن" و "خۆشەويستى" دژ بە يەگەر نەين، بەلکو برا و دۆستى يەگەرتن.. بەلى، عىللەتى ئارامگرتن لە راستيدا دژ بە خۆشەويستى و پىچەوانەي يەکتاپەرستىبە، بەوھى پالئەر لەسەرى ويستى رازىبوونى خۆشەويست (خودا) نەبىت، بەلکو پالئەر

ویستی غەیری خۆشەویست بێت، یان بە ویستی غەیری خودا تەکیبێتەلچنی، ئەمە بریتییه لە وهحشەتی ئارامگرتن و نامۆبون تیایدا.

بەلام ئەو کەسە ی کە ئارامگرتنە کە ی بە خودا و بۆ خودا و لەگەڵ خودا بێت، ببینیت کە ئارامگرتنە کە ی بە هۆی خوداوە یە نە ک بە هۆی بەهیزی خۆیەوه، ئەم کەسە خۆشەویستییه کە ی تووشی وهحشەت نابێت و یە کتاپە رستییه کە شی نامۆبوون رووی تیناکات.

❖ وەرەکردن بە هۆی حەیاوه جوامیرانه تره له وەرەکردن بە هۆی ترسه وه ترسان له هه‌ره‌شه‌کان زۆر به‌سووده بۆ ئارامگرتنی مرۆف له‌سه‌ر گونا‌ه نه‌کردن و دوورکه‌وتنه‌وه لێیان، به‌رۆڵ و کاریگه‌ری خۆی دوورکه‌وتنه‌وه له‌ گونا‌هان زۆر به‌سووده له‌ پاراستنی باوه‌ر و مانه‌وه له‌سه‌ری، گونا‌ه و یاخیبوون باوه‌ر که‌م ده‌کات یاخود نایه‌تاییت، یان جوانی و گه‌شی باوه‌ر ده‌بات و نایه‌تاییت، یان نووره‌کە ی خامۆش ده‌کات یان به‌هیزی ده‌کات یان به‌ری دره‌ختی باوه‌ر که‌م ده‌کاته‌وه، ئەمە کاریکی سه‌پاوه له‌نیوان گونا‌ه و یاخیبوون و باوه‌ردا، ئەم راستییه به‌هه‌وال و نه‌قل و واقع ده‌رکه‌وتوه و روشن بووه‌ته‌وه، وه‌ک له‌ فەرمووده‌یه‌کی سه‌حیدا هاتوه ((لا یزنی الزانی حین یزنی وهو مؤمن، ولا یشره‌ب الخمر حین یشره‌با وهو مؤمن، ولا یسرق حین یسرق وهو مؤمن، ولا یته‌هب نه‌به‌ ذات شرف - یرفع إلیها الناس لیها أبصارهم - حین یته‌بها وهو مؤمن، إلیاکم إیاکم، والتوبه‌ معروضه‌ بعد))

بەلام لەبەر ئەوەی حەیا سیفەتی خاوەن ئابرووێه‌کانه، هه‌روه‌ها سیفەتی ئەه‌لی به‌خشنده‌یی و نه‌فسه‌ خاوینه‌کانه: خاوه‌نه‌کە ی حالی باشتره له‌ ئەه‌لی ترس و سه‌یرکردن و هه‌ستکردن به‌ هه‌ره‌شه‌کان، چونکه له‌ شه‌رمکردندا به‌لگه‌ی چاودێری و ناماده‌بوونی دل‌ه‌یه له‌گه‌ڵ خودا، هه‌روه‌ها له‌بەر ئەوه‌ی له‌ شه‌رم کردن له‌ خودادا به‌ مه‌زنراگرتنی خودا و شکومه‌ند کردنی تێدايه که له‌ پالنه‌ری ترسدا نییه.

هه‌رکەس پالنه‌ره‌کە ی ترس بێت له‌ خودا: دل‌ی له‌گه‌ڵ سزادا ناماده ده‌بێت، هه‌رکەس پالنه‌ره‌کە ی شه‌رمکردن بێت له‌ خودا دل‌ی له‌گه‌ڵ خودادا ناماده‌یه، که‌سی ترساو ره‌چاوی خۆی و پاراستنی خۆی ده‌کات، به‌لام که‌سی خاوه‌ن شه‌رم ره‌چاوی به‌روه‌ردگاری و ببینی مه‌زنی ئەو ده‌کات، هه‌ردوو مه‌قامه‌که مه‌قامی ئەه‌لی ئیمانن.

به لام شه مکردن له مه قامی ئیحصانه وه نزیكتره و پئیه وه لكاوتره، چونكه كه سه كه خۆی خستۆته مه نزله به كه وهك ئه وهی خودا ده بیبیت، بۆیه كانیاوی حه یا له چاوكه ی دلی مه لقولاره و چه ندین جۆگه له ی دروست كردوه .

ههروه ها: ئه نجامدانی كاری چاكه مه زنتره له وازهیتان له گونا ه و یاخیبوون، بۆیه نارامگرتن له سه ری له سه رو نارامگرتنه له سه ر وازهیتان له گونا ه و خراپه، چونكه وازهیتان له گونا ه و خراپه بۆ ته واو كردنی چاكه و گوێپراه ئیه، نه هیلێكردن له گونا ه و خراپه بۆ ئه وهیه كه فه رمان پێكراوه كان لاواز و كه م ده كات، بۆ پاراستن و پارێزگاری له وانه نه هی له گونا ه و خراپه كراوه، كرداره چاكه كان وهك ته ندروستی و زیان وان و نه هیلێكراوه كانیش بریتیین له خۆپاراستن كه بۆ پارێزگاری له زیان و ته ندروستی پێویسته .

نارامگرتن له م پله دا به سی شته: به رده وام بوون له سه ر چاكه و گوێپراه لی، و ئیخلاص له چاكه و گوێپراه لیدا، و ئه نجامدانیا ن به پێی زانست (قورئان و فه رموده) كه بریتیه له باشكردن و چاك كردنی ئه و كارانه له پووی زانسته وه .

وازهیتان له ئیخلاص له كاره چاكه كاندا وهك ئه وهی پالنه ر له ئه نجامدانیا ن بۆ غه یری خودا بیته و به و كاره خودا و نزیكبوونه وه له خودای مه به ست نه بیته، خۆ رزگار كردن له م ئافه ته ته نها به چاودێری و ره چاوكردنی ئیخلاصه .

ئه وهی كه كاره چاكه كان به پێی زانست نه بیته ئه وهیه به پێی شوێنكه وتنی سوننه ت نه بیته، پارێزگاری له كاره كان له م ئافه ته به وه ده بیته كه به ته واوی شوێنی پێغه مبه ر بكه ویت، ههروهك چۆن پارێزگاری له ئافه ته كه ی پێشو و به داړنینه مه به ست و مه رام بوو له هه ر شتێك جگه له خودا .

❁ شیرینی پاداشتی میحنهت ناخوشییه كانمان له بیر ده باته وه

نارامگرتن له سه ر میحنه تی ئازاری سه تمكاران و دا باړینی به لا و ناخوشییه كان به نده كانی خودا هه ولێ لادان و ره واندنه وهی به سی شته ده دن و كۆمه کی له و سی سه رچاوه وه و رده گرن:

یه كه میان: ((تییینی كردنی پاداشتی چاكه)) هه تا به جوانی سه رنجی پاداشت بده یت و متمانه ت پێی هه بیته و بیبیت كۆلی به لا و ناخوشییه كانت لا سووك ده بیته،

بەھۆى بىنىنى ئەو باربوو كوردەى خودا لە جىگەى بە لا و ناخۆشپىيەكان بە بەندەكەى دەبەخشىت، ئەمەش ھەرەك ئەو چىژەى كە بە دەست دىت لە ھەلگرتنى كۆلى قورس و بىركردنەو لە سەر كەوتن و سەرئەنجامەكەى، گەر ئەو بىركردنەو بە لە پاداشت و سەرئەنجام نەبوایە بەرژەو ھەندى دۇنيا و دواپۆژ پەكى دەكەوت، ھىچ كەس شانى نە دەدايە ژىر ناخۆشپىيەكى كەم و ھەنووكەى (دۇنيا) بۆ بەر و پاداشتى دواكەتوو (دواپۆژ)، نەفس ھەزى لە خۆشەو ىستى شتى ھەنووكەىيە، ژىرى تايبەت سەرنجى سەرئەنجام دەدات و بىر لە دەرئەنجامەكان دەكاتەو.

ژىرمەندانى ھەموو ئوممەتان كۆكن لەسەر ئەو ھى كە نىعمەت بە نىعمەت پەى پىتئابرىت، ھەر كەس بە بەردەوامى لە ئاسوودەيدا بىت ئاسوودەىى رووبەروو دەبىتەو لە كاتى ئاسوودەىيەكەيدا و لە خانەى ئاسوودەىيدا، بە ئەندازەى ماندوو بوون ئاسوودەىى بە دەست دىت.

(على قدر أهل العزم تأتي العزائم وتأتي على قدر الكرم الكرائم)
 و يكثر في عين الصغیر صغیرها وتصغر في عين العظیم العظیم

مەبەستى: سەرنجدانى دەرئەنجامى باش و چاك يارمەتى ئارامگرتن دەدات لەو ھى بە ىستى خۆت يان بە ناچارى شان دەدەىە ژىرى.

دووم ((چاوەپوانى دەروو)) واتە ئاسوودەىى و نەسىم و چىژى، چونكە چاوەپوانى و سەىركردن و چاوەچاوبۆى كۆلى گرانى ناخۆشپىيەكان سووك دەكات، بە تايبەت لە كاتى بەھىزى رجا و ھىوادا و دلئىابوون لە كوردنەو ھى دەرگای دەرووى خودایى، لە ناواخنى بە لا دا كەسەكە رۆحى دەروو و نەسىم و ئاسوودەىى دەبىنئىتەو، ئەو لوتفە شاراوانە و ئەو دەروو ھىراى كە چاوەپوانى دەكات، بەو ھى و بە شتانى ترمانای ناوى جوانى ((اللطف)) ى بۆ دەردەكەوئىت.

سىيەم ((ئاسانبوونى بە لا)) بە دوو شت:

پەكەم: نىعمەتەكانى خودا و دەستى خودا لە ئىستادا لەسەر خۆى بژمىرت، گەر نەىتوانى بىانژمىرت و بئھىوا بوو لە ئامار كوردنىان ئەوا ئەو شتانەى بە لا و ناخۆشى لە پشتيانەو ھى - بەرانبەر نىعمەت و دەستى خودا لەسەر ئەو - لەسەرى ئاسان دەبن و ھەك دلئۆپىكى لى دىت لە دەرىايەكى بى پەى.

نووه م: یادکردنه وهی ئه و نیعمه تانهی له رابردوودا خودا بهوی دابوو، ئه مه یان په یوه ندی به رابردووه وهیه، هه ژمارکردنی دهستی نیعمه ت - له وهی پیشوودا - وابهسته به ئیستاوه، چاوه پوانی پاداشتی چاک و رۆحی دهروو و کرانه وهی ده رگای رزگاری په یوهسته به داهاتووه وه، به کیکیان له دونیادایه و ئه ویتریان له دواړوژدا.

ده گێرنه وه ئافره تیکێ عابیدی خواناس کهوت به زه ویدا و په نجهیه کی له دهستدا، ئه ویش پیکه نی، هه ندیک له وانیهی له گه ئی بوون پێیان وت: پێده که نیت له کاتیکدا په نجهیه کت بپراوه ته وه؟ وتی به پیتی ژیری خۆت قسه ت له گه ل ده که م، شیرینی پاداشته که ی تالووی ئازاره که ی له بیر بردمه وه، ئاماژه ی به وه کرد که ژیری که سه که له سه رو ئه و مه قامه وه ناتوانیت تیبگات، ئه وه ش سه رنجدانی ئه و که سه یه به لاکه ی بۆ ناردووه و بینینی ئه و هه لێژاردنه یه که ئه وی بۆ دیاریکراوه، هه روه ها چێژی شوکر له سه ر ئه و هه لێژاردنه بۆ پاداشتیکی مه زن، هه ر به و جوړه رازیبوون له خودا له و به لایه دا و شوکر و ستایشی خودا به رانه ر ئه وه ی رووی تیکردووه.

✽ ئارامگرتن بۆ خودا..... و به خوداوه

ئارامگرتن سی جوړه:

ئارامگرتن بۆ خودا: واته رجای پاداشت و ترس له سزای، هه روه ها ئارامگرتنی موریدان که به خوداوه یه، ئه وان ئارامگرتنیکیان بۆ خۆیان ناویت و هیزی ئارامگرتنیش له نه فسی خۆیان ناناسن، به لکو حالییان بریتییه له جیبه جی کردنی مانای ((لا حول ولا قوة إلا بالله))، له رووی زانست و مه عریفه و حاله وه.

ئارامگرتن بۆ خودا له سه رو ئارامگرتن به خوداوه یه، و پله که ی بالاتر و مه زنتره، ئارامگرتن بۆ خودا وابهسته ی خویه تی خودایه، به لام ئارامگرتن به خوداوه وابهسته ی په روه ردگاری خودایه، ئه وه ی وابهسته ی خویه تی خودا ده بییت کاملتر و بالاتره له وه ی وابهسته ی په روه ردگاری خودا ده بییت.

هه روه ها له به ر ئه وه ی ئارامگرتن بۆ خودا به ندایه تییه و ئارامگرتن به خوداوه داوای کۆمه کی و یارمه تییه، به ندایه تی ئامانجه و داوای کۆمه کی هۆکاره، ئامانج له خۆیدا مه بهسته و هۆکار بۆ غه یری خۆی مه بهسته.

هەروەها لەبەر ئەوەى ئارامگرتن بە خوداوه هاوبەشە لەنێوان بێباوەر و باوەردار و خراپان و چاكاندا، هەر کەس حەقیقەتێكى گەردوونى ببینیت پێیەوه ئارام دەگریت. بەلام ئارامگرتن بۆ خودا مەنزىلەى پێغەمبەران و صدیقیین و ئەوانەیه کە تەحقیقى ((إياك نعبد وإياك نستعين))یان کردووه .

هەروەها لەبەر ئەوەى ئارامگرتن بۆ خودا ئارامگرتنێکە کە حەقى خودایە، لەلای خۆشه‌ویستە و پێى رازییە، بەلام ئارامگرتن بە خوداوه: هەندى جار لە رازیبوونى خودادایە و هەندى جار لە نارازیبوونیدا، هەندى جار لە ناپەسەند و موباحدايه، ئەوه لە کوئى و ئەمه لە کوئى؟

سێیەم ((ئارامگرتن لەسەر ئەحکامەکانى))

ئەمەش بریتییە لە ئارامگرتن لەسەر قەدەرەکانى خودا، بەوهى پێشکەش کرا زانیت: ئارامگرتن لەسەر گوێزپایەلى خودا و ئارامگرتن لەسەر گوناھ و خراپە نەکردن کاملترە لە ئارامگرتن لەسەر قەدەرەکانى خودا، وه کە لە ئارامگرتنەکەى یوسف (عليه السلام) ئاماژەمان پێ کرد، ئارامگرتن تیايدا ئارامگرتنى ویست و هەلبژاردن و خۆشه‌ویستییە، ئارامگرتن لەسەر ئەحکامە گەردوونییەکانى: ئارامگرتنى ناچارییە، لەنێوان ئەم دووانەدا دوورییەکی زۆر هەیه .

هەر بەو جۆرە ئارامگرتنى نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا-عليهم الصلاة والسلام- لەسەر ئەوەى رەووبە پەووى بوونەوه لەبەر خودا بە ویست و کار و هەلبژاردنى خۆیان، هەر بەو جۆرە بەرھەستکاری گەل و هۆز و نەتەوه‌کانیان: ئەو جۆرە ئارامگرتنە کاملترە لە ئارامگرتنى ئەیوب (عليه السلام) بەوهى تووشى بوو لە تاقیکردنەوه کە دەستی خۆى تیدا نەبوو.

هەر بەو جۆرە ئارامگرتنى ئیسماعیلی سەربراو و ئارامگرتنى باوکى (ئیبراهیم)-عليهما السلام- لەسەر جیبەجێ کردنى فەرمانى خودا کاملترە لە ئارامگرتنى بەعقوب لەسەر دوورکەوتنەوه لە یوسف.

بەم شێوەیه زانیت کە ئارامگرتن بۆ خودا کاملترە لە ئارامگرتن بە خوداوه، هەروەها ئارامگرتن لەسەر گوێزپایەلى و گوناھ نەکردن کاملترە لە ئارامگرتن لەسەر قەزا و قەدەرى خودایی، خودا کۆمەك و یارمەتیدەرە، ولا حول ولا قوة إلا بالله.

(29) (منزلة الرضا)

مهنزلهی رازیوون

له مهنزله کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) مهنزلهی رازیوونه.

زانایان کۆدهنگیان ههیه لهسه ر ئهوهی رازیوون پهسهند "مستحب" ه، بهلکو "مستحب" نیکی پی لهسه رداگیراوه، لهسه ر "واجب" بوونی جیاوازی لهنتوانیاندا ههیه، لهسه ر دوو بۆچوون:

شیخولئیسلام نین تهیمه-قدس الله روحه- وای بۆ دهچیت "مستحب" بیته.

دهفه رمویت: رازیوون له قورشان و فهرمووده دا فهرمانی پی نهکراوه، وهک چۆن فهرمان به "ئارامگرتن" کراوه، بهلکو تهنا مهده و سهنای ئه و کهسانه کراوه که نههلی رازیوونن، ههروهها دهفه رمویت: ئهوهی له ئهسه ردا هاتوه (من لم یصبر علی بلائی ولم یرض بقضائی، فلیتخذ ربا سوائی) ئه مه ئهسه ر نیکی ئیسرائیلییه و له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) ریوایهت نهکراوه.

دهلیم: به تایبهت له لای ئهوانهی که پێیان وایه رازیوون لهو حالانهیه که به دهسته پێتانی له ژیر ویست و دهسه لاتی مرۆفدا نییه، تهنا به خشراویکه له خوداوه بۆ مرۆف، ئیتر چۆن ده بیته فهرمانی پیکراییت، له کاتی که له ژیر ویست و دهسه لاتی مرۆفدا نییه؟

خورسانییه کان ده لێن: رازیوون به کێکه له مهقامه کان و کوتایی تهوه کوله، بینا لهسه ر ئه مه: بهنده ده توانیت به ههولی خۆی پێی بگات، چونکه خودا مهده و سهنای ئه هلی رازیوونی کردوه، ئه وهش به لگهیه لهسه ر ئهوهی له توانا و دهسه لاتی مرۆفدایه.

عیراقییه کان ده لێن: رازیوون به کێکه له حاله کان و کهسپی بهنده نییه، بهلکو میوانیکه روو له دل دهکات ههروهک حاله کانی تر.

جیاوازی نێوان مهقامه کان و حاله کان: مهقامات له لای ئه وان که سپکراوه و به پێی ههول و توانای بهنده کهیه، به لام حاله کان تهنا به خششیکێ خواین بۆ بهنده کهیه، دهستهی سێیه م له نێوان ئه م دوو دهسته یه دا بریاریکێ تریان ههیه، له وانه "القشیری" -خواهونی الرساله- (مه بهستی "الرساله القشیری" یه) و کهسانی تریش

دەلەين: دەتوانرەت ئەو دوو رايە كۆبكرتەوه، به وهى بوتريت: سەرەتاي رازىبوون كه سېى به ندهيه و هەول و كوششى ئەوه و ليرەوه رازىبوون دەبەت به يەكەك له مه قامەكان، به لام كوتايى رازىبوون: يەكەك له حالەكان، خودا باشتر دەزانەت.

پيغەمبەر (ﷺ) دەفەر مويەت ((تام و چيژى باوه پى كردووه هەر كهس رازىبەت به وهى "الله" پەرورەدگارى بېت، و ئىسلام ئاينى بېت و محمد پيغەمبەرى بېت))

هەر وهى دەفەر مويەت ((هەر كهس كاتەك گوتى له بانگ دەبەت بليت: "رضيت بالله ربا وبالاسلام دينا وبمحمد رسولا" خودا له گوناھەكانى خۆش دەبەت))

ئەم دوو فەر مويەت به خولگەى مه قامەكانى ئاينيان له سەرە، و بۆ لاي ئەو دوو فەر مويەت به دهگەرپنەوه، ئەم دوو فەر مويەت به رازىبوونى تەدايه به پەرورەدگارى و خواوەندى خودا-سبحاله-، هەر وهى رازىبوون به پيغەمبەرەكەى و گوپرايه لى و شوينكەوتنى، هەر به و جۆره رازىبوون به ئاينەكەى كه ئىسلامه و خۆراده ستر كرنى تەواو پى، هەر كهس ئەم چواره به دەست به ئيتت: ئەو كه سه به راستى "صديق" ه، به زمان و بانگە شه ئاسانه، به لام گرانتري كارى كه له كاتى راستى تا قىكر دنە وه دا، به تايبەت ئەو كاتانەى شتەك پيچەوانەى حەزى نەفس و ويستى نەفس رووبە پووت دەبەتەوه، له وه وه رۆشن بوويه وه كه رازىبوون به زماندا هات و رايگە ياند، واتە له سەر زمانى بوو، نەك له سەر حالى.

رازىبوون به خواوەندى خودا رازىبوون به خۆشويستنى ئەو و ترس و رجا و گەرانه وهى به رده وام و خۆيه كلاكردنەوه بۆ لاي خودا له خۆ دەگرەت، هەر به و جۆره هەموو هيزى ويست و خۆشه ويستى روو له و بكات، به تەواوى له خۆشه ويستەكەى رازى بېت، ئەمەش به نەدايه تى و ئىخلاص بۆ خودا له ناميز دەگرەت.

رازىبوون له پەرورەدگارى خوداى موتەعال: رازىبوون له تەگبىرى خودا بۆ به ندهكەى و پشتبەستن پى و داواى كۆمەكى و يارمەتى لى و متمانه پى و شان دادان له سەرى له خۆ دەگرەت، هەر به و جۆره دەبەت به هەموو ئەو شتانەى خودا به وى دەكات و به سەر ئەوى دەهينتت به خۆش و ناخۆشيبه وه رازى بېت.

رازىبوون به محمد وهك پيغەمبەر كەمالى گوپرايه لى و شوينكەوتن و تەسليمبوونى تەواو بۆى له ناميز دەگرەت، به جۆرەك پيغەمبەر لاي ئەو له خۆى له پيشتر بېت، هيدايهت

ته‌نا له فه‌رمووده‌کانی ئه‌و وه‌ریگریت، بۆ لای ئه‌و بگه‌رپیته‌وه، که‌سی تر نه‌کات به‌ه‌کام له‌سه‌ر پیتغه‌مبه‌ر، به‌لکو هه‌رگیز به‌حوکمی که‌سی تر رازی نه‌بی‌ت، نه‌له‌شتیک له‌ناو و سیف‌ت و کرداری په‌روه‌ردگار، نه‌له‌میدانی چیتزی ئیمان و حقیقه‌تی باوه‌پ و مه‌قامه‌کانیدا، هه‌ر به‌و جو‌ره‌له‌ئه‌حکامه‌کانی دهره‌وه‌و ناوه‌وه‌به‌حوکمی هه‌چ که‌س رازی نه‌بی‌ت، ته‌نا به‌حوکمی پیتغه‌مبه‌ر (ﷺ) رازی بی‌ت.

رازیبوون به‌ئایینه‌که‌ی: کاتیک خودا فه‌رموی و حوکمی کرد و بریاری دا و نه‌هی له‌شتیک کرد شتیک له‌هه‌رج له‌دلی به‌نده‌دا به‌رانبه‌ر ئه‌و حوکمانه‌بوونی نه‌بی‌ت، به‌ئوپه‌ری ته‌سلیمبوون و ملکه‌چییه‌وه‌ته‌سلیم بی‌ت، با پیتچه‌وانه‌ی ویست و حه‌زی نه‌فسیش بی‌ت، یان پیتچه‌وانه‌ی بۆچوونی ته‌قلیدکراو و شیخ و پیت و ده‌سته‌بی‌ت. لیره‌دا هه‌موو خه‌لکی له‌تۆ نامۆ ده‌بن جگه‌له‌غهریبانی جیهان، هه‌رگیز نامۆبوون داتنه‌گریته‌وه‌به‌هۆی ته‌نه‌ایی و بی‌که‌سییه‌وه، ئه‌وه‌سویند به‌خودا- سه‌رچاوه‌ی عیززه‌ته‌و به‌لگه‌ی په‌یوه‌ندی دروسته‌له‌گه‌ل خودا و پیتغه‌مبه‌ره‌که‌ی، و گیانی هۆگربوون پیتانه‌وه، به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی رازیبوویت به‌وه‌ی خودا په‌روه‌ردگار بی‌ت و محمد پیتغه‌مبه‌ر و ئیسلام ئایینت بی‌ت.

به‌لکو صادق ئه‌و که‌سه‌یه‌هه‌ر کات نامۆبوون رووی تیکرد و شیرینی نامۆبوونی چه‌شت و رۆحی نه‌سیم لیتی هه‌لکرد بلیت: خودا نامۆبوون و وه‌حشه‌تی زیاترم له‌م جیهانه‌دا بۆ ره‌وانه‌بکه‌ی، هۆگربوونم به‌خۆته‌وه‌بۆ زیاد بکه‌ی، هه‌ر کات شیرینی ئه‌م نامۆبوون و ته‌نهاکه‌وتنه‌وه‌ده‌چیتزی‌ت: وه‌حشه‌ت له‌خه‌لکی ده‌بی‌ت به‌هۆگربوون و زه‌لیلی ده‌گورپیت بۆ عیززه‌ت و نه‌زانی ده‌بی‌ت به‌دوورکه‌وتنه‌وه‌له‌را و بۆچوونه‌کانیان و زه‌لخانه‌ی بیر و زه‌ینیان، دا‌بران ده‌بی‌ت به‌خۆ کۆت و به‌ند کردن له‌به‌ند و بالۆره‌ی ئه‌وان، خودا به‌هه‌چ که‌س و هه‌چ شتیک ناگورپیته‌وه، به‌شی خۆی له‌لای خودا به‌رازیبوونی ئه‌وان ناگورپیته‌وه‌که‌ته‌نا بی‌ه‌شبوون و زیانومه‌ندی لێ ده‌که‌ویتته‌وه، ئاماچه‌که‌ی: خۆشه‌ویستی نۆوانیان له‌ژیانی دونیادا، کاتیک هه‌رچی هۆکاره‌کۆتایی پیتهات و راستییه‌کان دهرکه‌وتن و ئه‌وه‌ی له‌ناو گۆرپدا بوو هاته‌دهره‌وه‌و ئه‌وه‌ی له‌ناو سینه‌دا کۆکرایه‌وه‌و نه‌یتییه‌کان شه‌ن و که‌و کران و جگه‌له‌مه‌ولای حه‌ق هه‌یز و سه‌رخه‌ریکی تر بوونی نه‌ما، ئا له‌و رۆژه‌دا قازانج و زهره‌ر

دەردەكەوئیت، دەردەكەوئیت میزانی چاکەى كى سەنگینه و خراپەى كى قورسە، خودا كۆمەك و یارمەتیدەرە و پشت و پەناش ھەر ئوھ.

بەدواداچوون و ساغکردنەوھى ئەم بابەتە: "رازیبوون" بە سەرنجدان لە ھۆیەكەى كەسپى مرۆفە، بەلام بە سەرنجدان لە حەقیقەتى رازیبوون بەخششى خودایبە، بۆیە دەتوانرێت بوتریت بە ھۆکارەكان كەسپى مرۆفە، كە ھۆکارەكانى قوولبۆونەوھ و درەختەكەى بنجى داکوتى: بەرى رازیبوونى لى دەچنیتەوھ، رازیبوون كۆتایى پشتبەستنە بە خودا، ھەر كەس لە تەوھكول و خۆرادەستکردن بە خودا و گێرپانەوھى كارەكان بۆ لای خودا قوول بوویەوھ بە بى گومان رازیبوون بەدەست دەھینیت، بەلام بەھۆى دەگمەن بوون و وھلام نەدانەوھى زۆریەى خەلكى بۆى و گرانی لەسەر دەروون خودای مۆتەعال واجبى نەكردووه لەسەر بەندەكانى، ئەمەش وھك بەزەببەك و ئاسانكاریببەك بۆ ئوان، بەلام ھانیداون و بە پەسەند و باش باسى كردووه، و مەدح و سەناى ئەوانەى كردووه كە رازى دەبن، رایگەیانندووه پاداشتى خودا رازیبوونى خودایبە لەوان، ئەوھش مەزنتەر و گەورەترە لە باخچەكانى بەھەشت و ئەوھى تێیاندايە، ھەر كەس لە پەروەردگارى رازى بێدا خوداش لەو رازى دەبیت، بەلكو رازیبوونى بەندە لە خودا ئەنجامى رازیبوونى خودایبە لە ئو، ئەو بە دوو جۆر رازیبوون لەلای خوداوه دەورەدراوھ: رازیبوونىك لە پێشەوھ كە وا لە بەندەكەى دەكات لە خودا رازى بێت، لەگەڵ رازیبوونىك دواى رازیبوونى بەندەكە كە بریتیبە لە بەرى درەختى رازیبوون، بۆ ئو مەبەستەبە رازیبوون دەرگایەكى مەزنى خودایبە و بەھەشتە لە دۇنيادا و ئەو جێگەبە عاریفان پشووئى تیدا دەدەن، خۆشەویستان ژيان و زیندەگى لێوھ بەدەست دەھینن و عابیدان لێبەوھ بەھرەدار دەبن و تامەزۆیانى دیدارى خودا بە ھۆیەوھ چاویان روۆشن دەبیتەوھ.

مەزنتەرىن ھۆ بۆ بەدەستھێنانى رازیبوون ئەوھبە كە بەندە پابەندى ھەمووئەو كار و ئەمرانە ببیت كە خودا پێى رازیبە، چونكە رازیبوون بەوانە دەبێگەبەنیتە مەقامى رازیبوون بەبى ھیچ گومانىك.

بە یەحیای كۆپى مەعاز وترا: كەى بەندە دەگاتە مەقامى رازیبوون؟ فەرمووئى كاتىك بەندەكە نەفسى خۆى لەسەر چوار پایە راگرت كە مامەلەى پەروەردگارى پى دەكات:

بە پەرەردگاری بلیت: گەر پیم بیه خشیت قبولی دەکەم، گەر پیم نە بە خشیت رازیم، گەر دەستبەردارم ببیت بە ندایەتی دەکەم، گەر بانگم لی بکەى وه لام دەدەمە وه .
 جونهید دەفەرمویت: رازیوون بریتییه لە دروستی زانستی گەشتوو بە دل، گەر حەقیقەتی زانست بگاتە دل سەردە کیشیت بۆ رازیوون .

((رازیوون و خۆشەویستی)) وهك ((رجا و ترس)) نین، رازیوون و خۆشەویستی دوو حالى بالای ئەهلى بەهەشتن، ئەو کەسەى لە دنیادا بە دەستیان دەهینیت و دەیانکات بە پۆشاکى خۆ لە دنیای بەرزەخ و دواپۆژیشدا لێى جیانا بنەوه، بە پێچەوانەى ترس و رجاوه، ئەو دوانە (ترس و رجا) لە ئەهلى بەهەشت جیادەبنەوه هەرکە ئەوهى رجاىان دەکرد پێیان بەخشرا و ئاسایش و ئاسوودەى و بەختەوهى بوو بە کالای بالایان، هەرچەند رجاىان بەوهى بە دەستی دەهینن هەمیشەییە بەلام رجاىەك نییه تیکەل بە شك و گومان، بە لکو رجاىەكى متمانه دار بە بەلئینكى راستگو لە خۆشەویستىکى خاوهن دەسەلاتەوه، ئەو جوړه رجاىە رهنگیکە و رجاى ژيانى دونیاش رهنگیکى تر.

﴿ هیممەت و لیبرانى بەرز و بالا نیشانهکەى رازیوونە ﴾

مەرجی رازیوون ئەوه نییه هەست بە ئازار و ناخۆشى نەکەیت، بە لکو مەرچەکەى ئەوهیە بەرەلستکاری حوکمەکەى نەکەیت و رق و کینەت لە بریارەکەى نەبیت، بۆیە لای هەندیک کەس رازیوون بە ئازار و ناخۆشییەکان لیل و تەمومزاویى بووه و تانەیان لێداوه، و دەلێن: ئەوه بۆ سروشتى مرقۇ شیاو و گونجاو نییه، بە لکو ئارامگرتن گونجاوه، ئەگینا چۆن رازیوون و ئازار و بیزاری لەگەل یەکتەر کۆدەکرینەوه؟ ئەو دوانە دژی یەکتەر.

راستییهکەى: ئەو دوانە دژایەتییان لە نێواندا نییه، بوونی ئازار و بیزاری دەروون نەرتی رازیوون ناکات، وهك رازیوونى نەخۆش بە خواردنەوهى دەوا لەگەل تالی و ناخۆشیدا، رازیوونى رۆژووگر لە رۆژیکى زۆر گەرما بەوهى رووبەرووی دەبیتەوه لە برستى و تینویتی، هەر وهها رازیوونى کەسى تیکۆشەر بەوهى لە پێناوی خودادا تووشى دەبیت لە ئازارى برین و ماندوو بوون .

رېگەى رازىبوون رېگەىكى تۆر كورت و نزيكە، مروفە بە مەزنترين ئامانج دەگەىه نيت، بە لام ئازار و مەينەتى تىدايه، لەگەل ئەوهدا ئازار و گرانيه كەى بە ئەندازەى ئازار و گرانى موحاهە دەى نەفس سەخت نييه، بە ئەندازەى رېگەى موحاهە دە كۆسپ و لەمپەرى تىدا نييه، تەنھا لەمپەرىك بوونى هيممە تىكى مەزن و نەفسىكى خاوين و نيشتە جى كوردنى نەفس لەسەر هەموو ئەو شتانەى لە خوداوە روو لەو دەكات.

ئەو دەى رازىبوون لەسەر بەندە ئاسان دەكات: زانستىيەتى بە لاوازى و دەستەوسانى خۆى و بەزەى و مېهر و چاكەى خودا بۆ ئەو، گەر ئەم دوو بەرەىهى بينى (لاوازى خۆى، بەزەى خودا) و خۆى نەخستە بەر دەرگانەى خودا و لە خودا رازى نەبوو و پالئەره كانى خۆشەويستى و رازىبوونى بۆ لای خودا نەبوو ئەوا نەفسى ئەو كەسە لە دەرگای خودا دەركراوه و دوورخراوه تەو، ئەو شايستە نييه بە نزيكبوونەو و دۆستايەتى خودا، ياخود ئەو نەفسە نەفسىكە لە مېحنەت و تاقىكردنەو دەايە و چەندىن جۆر لە بەلا رووى تىكردووه.

رېگەى رازىبوون و خۆشەويستى بەندەى خودا بەرەو كەمال دەبات با لەسەر جىگەى نوستنىش راکشا بىت، بەلكو بە چەندىن قوناغ پىش قافلەكە دەكەوئت. بەرى درەختى رازىبوونىش: برىتییە لە دلخۆشى و سرور بە پەروەردگار-تبارك و تعالی-

لە خەوندا شىخونىسلام ئىبن تەيمىيەم بينى -قدس الله روحه- شتىك لە كاروكردهو دەى دلم بۆ باس كرد، باسى گەورەى و سوودى ئەو كارەم كرد-كە لىرەدا و لە ئىستادا باسى ناكەم- فەرمووى: من رېگەكەم برىتییە لە دلخۆش بوون بە خودا و سرور پىتى، يان هاوشىو دەى ئەم قسەىهى فەرموو.

ئەو حالى لە ژيانىشدا هەر بەو جۆرە بوو، لە رووالە تىدا دەردەكەوت، حالەكەى بانگى بۆ ئەو راستىيە دەكرد.

بە حوسەينى كورپى عەلى-خايبان لى رازى بىت- وترا: ئەبو زەپ-خوالى رازى بىت- دەلئىت: هەژاريم لە دەولە مەندى لا خۆشەويستترە، و نەخۆشىم لە لەشساغى لا خۆشەويستترە، فەرمووى: رەحمەتى خودا لە ئەبو زەپ بىت، من دەلئىم: هەر كەس تەسلىم بوو بىت بەو دەى خودا بۆى هەلدە بىزىت هەرگىز ئاوات بۆ شتىك جگە لەو دەى خودا ناخوازىت.

فهزلی کوری عه بیاز به بیشری حافی وت: رازیوون گه وره تره له زوهده له دنیا، چونکه کهسی رازی ناوات بۆ مه نزیله یه کی بالاتر ناخوازیت. پرسیار له عوسمان کرا ده رباره ی فه رموده که ی پیغه مبه ر(ﷺ) ((أَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ))، فه رموی: چونکه رازیوون به ر له بریار لیبرانه له سه ر رازیوون، رازیوونیش له دوا ی بریار بریتیه له خودی رازیوونه که. و تراوه: رازیوون بریتیه له نه هیشتنی نیگه رانی و تیگچوون له هر حوکم و بریار نکدا.

بیسان و تراوه: رازیوون بریتیه له نه مانی هه لێژاردن، هه روه ها و تراوه: بریتیه له روه به پوو بوونه وه ی نه حکام به دلخوشیه وه.

بیسان و تراوه: رازیوون بریتیه له خاموشبوونی دل له ژیر جاریبوونی بریاره کاندای. عومهری کوری خه تاق نامه یه کی بۆ نه بو موسای نه شعهری نارد و فه رموی ((هه رچی خیره له رازیووندا یه، گه ر توانیت رازی ببه، نه گه ر نه، نارام بگره)) رازیوون سی به شه: رازی بوونی خه لکی ره شوکی به وه ی خودا دابه شی کردوه و به خشویه تی، رازیوونی تایبه ته کان له قه ده ر و قه زای خودا، له گه ل رازیوونی تایبه تی تایبه ته کان به خودا له جیگه ی هه رچی شته جگه له خودا.

❦ رازیوون رۆله (به ر)ی دنیاییه

ده روون به دنیایی و نارامی رازیوون به ده ست ده هیئت، هه ر که س راهیتان به نه نفسی خوی بکات له سه ر دنیایی و نارامی رازیوون له خودا به ده ست ده هیئت و خوداش لیتی رازی ده بیت، نه مه ش نه و نایه ته پیروزه یه که ده فه رمویت ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمَطْمَئِنَّةُ ﴿٣٧﴾ أَرِجِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْتَبَةً ﴿٣٨﴾ فَأَدْخِلِي فِي عِبَادِي ﴿٣٩﴾ وَأَدْخِلِي جَنَّتِي ﴿٤٠﴾﴾ الفجر: ۲۷ - ۳۰، نه مه ش هاوشیه ی نایه تی ﴿الَّذِينَ نُوْقِفُهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾﴾ النحل: ۳۲، نه م سه لام و مزده ی مه لائیکه بۆ نه وان به مه رجیکه وه به ستراوه ته وه، نه وه ش نه وه یه که مردنه که یان "طیبین" - مردنیکی چاک و پاک بیت، نایه ته که هه یج ریگه یه کی بۆ گه یشتن به و مزده یه نه هیلاوه ته وه جگه له مردن به و شیوه چاک و پاکه.

دەربارەى کاتى وتنى ئەو قسەىە (سلام علیکم ادخلوا الجنة) پێشین سى بۆچوونیان
هەیه:

یەكەمیان: ئەو قسەىە کاتى مردنە، كە ئەم بۆچوونەیان زۆر مەشهورە، حەسەن
(لەسەر ئایەتەكە) دەفەرمویت: هەر كات ویستی گیانی بکیشیت نەفسەكە دلتیا و
ئارام دەبیت بۆ گەرانەوه بۆ لای خودا و رازی دەبیت بەوهى لەلای خودایە و خوداش
لەو رازی دەبیت.

هەندیکى تر دەلین: ئەو قسەىە کاتى زیندوو بوونەوه پى دەوتریت، ئەمە رای "عکرمە
و عطاء والضحاك" و دەستەىەكى ترە.

كەسانی تر دەلین: كە لیمەى یەكەم لە ئایەتەكە كە بریتیبە لە ((أَرْجِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً
مَرْثِيَةً)) لە کاتى مردندا پى دەوتریت، بەلام كە لیمەى دووهم ((فَأَدْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿١٦٦﴾ وَأَدْخُلِي
جَنَّتِي)) رۆژى قیامەت پى دەوتریت.

راستیەكە ئەوهیه: كە ئەو قسەىە کاتى دەرچوون لە دنیا و لە رۆژى قیامەتیشدا
پى دەوتریت، یەكەم زیندوو بوونەوهى بریتیبە لە بەجێهێلانی دنیا، ئەو كاتە ئەو
لای دۆستی بالا و شكۆمەند "الرفیق الأعلى" ه، گەر دلتیا و ئارام بووبیت لەگەڵ خودا،
بۆیە سەرەتای ئەوه لە کاتى مردنایە و كۆتایی و كەمالیشى لە رۆژى دواىدایە،
جیاوازی لە نیتوان ئەو دوانەدا نییە.

﴿﴾ رازیبوون بە "الله" وەك پەروردگار بنجینەى باوهره

بالاترین رازیبوون بریتیبە لە رازیبوون بە "الله" وەك پەروردگار و رقبوون لە بەندایەتى
هەموو ئەوانەى دەكەونه خوار خوداوه، ئەمە جەمسەرى دەستهار (دەساپی ئیسلامە.

رازیبوون بە "الله" وەك پەروردگار: پەروردگاریكى تر جگە لە خودا بریار نەدات،
خۆى بداتە دەست تەگبەرەكانى و پىویستیەكانى خۆى بۆ لا بەرزىكاتەوه، خودای
موتەعال دەفەرمویت ﴿قُلْ أَغْبِرَ اللَّهُ أَبَتِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾ (الأنعام: ١٦٤، ئین عەباس -
خوا لە خۆى و باوكى رازی بیت - لەسەر وشەى "رب" دەفەرمویت: ((سیدا وئالها)) -
سەردار و پەرستراو، واتە چۆن پەروردگاریكى تر جگە لە ئەو بریار بدەم لە كاتێكدا
ئەو پەروردگارى هەموو شتیكە، لە سەرەتای سورهتەكەشەوه فەرمووى ﴿قُلْ أَغْبِرَ اللَّهُ

أَخَذُوا لِيَا فَاظِرَةَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿۱۴﴾ الأنعام: ۱۴، لیرهدا "ولي" به مانای "معبود و ناصر و معین و ملجأ" هاتوو، له "الموالة-دۆستایه تی" هوه هاتوو که خۆشه ویستی و گوێرایه لی له خۆ ده گرت، له ناوهندی نایه ته که شدا ده فره مویت ﴿أَفَضَرَ اللَّهُ ابْتِغَى حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا﴾ الأنعام: ۱۱۴، واته نایا جگه له خودا که سینی تر بریار بدهم له نیتوان من و نیتوهدا حوکم ده ربکات، بگه ریتنه وه بۆ لای له و شتانه ی جیاوازی له نیتوانماندا هه به له سه ری، نه وه کتیبه که یه تی سه رداری حاگمانه، نیتر چۆن ده بیت بچین بۆ لای غهیری کتیبه که ی که به دووردریزی دابه زیوه و به سه بۆ باوه رداران و شیفا به بۆ کردنه وه ی هه موو گرتکویره کان؟

گه سه رنجی نه م سۆ نایه ته بدهیت و تیزامانیان تبادا بکه ی ده بینیت بریتین له "رازیبوون به خودا وه که په روه رداگار و رازیبوون به نیسلام وه که نایینی راسته قینه ی خودا و رازیبوون به محمد (ﷺ) وه که پیغه مبه ری خودا"، نه و کات ده بینی فره مووده که ته رجه مه ی نه م سۆ نایه ته به و لیره وه وه رگه یراوه، زۆرێک له خه لکی رازین به وه ی "الله" په روه رداگاریان بیت و هه چ په روه رداگاریکی جگه له نه و بریار نادهن، به لام رازی نیبه نه و به ته نها "ولي" و "ناصر" بیت، به لکو که سانیکی تر له خوار خوداوه ده کات به وه لی و ناصری خۆی، وا گوومان ده بات نه وانه له خودای نزیک ده که نه وه و دۆستایه تی بیان وه که دۆستایه تی وایه له گه ل ده ست و پیوه نده کانی مه لیک دا، نه مه له خۆیدا خودی هاوه لدانانه، به لکو به کتاپه رستی نه وه به که له خوار خوداوه که سینی تر نه که بیت به "ولي"، قورئان پره له وه سفی هاوه لدانه ران که له خوار خوداوه "اولیاء" ی تریان بریارداوه.

نه مه جیا به له دۆستایه تی (موالاة) پیغه مبه ران و به نده باوه رداره کانی خودا، نه مه بیان له که مالی باوه ر و که مالی دۆستایه تی به وه یه، دۆستایه تی دۆسته کانی خودا جوړیکه و بریاردانی "ولي" له خوار خوداوه جوړیکی تره، هه ر که س جیاوازی نیتوان نه و دوانه تینه گات با له بنچینه وه بگه ریتنه وه بۆ زانستی به کتاپه رستی، چونکه نه م بابه ته بنچینه ی به کتاپه رستی به.

زۆرێک له خه لکی هه که میتی تر جگه له خودا بریار ده دن، ده گه ریتنه وه بۆ لای و ناکوکی به کانیان ده دنه ده ست بریاری نه و و به حوکمه که ی رازی ده بن.

ئەم سى مەقامە پایەکانى بەکتاپەرستىن: كەس جگە لە خودا بە پەروردگار نەزانىت، جگە لە ئەو كەسى تر بە پەرستراو (معبود) نەزانىت و مەنەجى هیچ كەس بە نەكات بە حەكەم و رووى تىبكات و بە بریارەكانى رازى بىت، جگە لە مەنەجى خودا.

تەفسىرى رازىبوون بە "الله" وەك پەروردگار ئەو بە كە رقى لە بەندایەتى غەبرى خودا بىت، ئەمە برىتییه لە رازىبوون بە "الله" وەك پەرستراوى حەق، ئەمەش تەواوکارى رازىبوونە بە "الله" وەك پەروردگار، هەر كەس بە راستى خودا بە پەروردگار بزانىت و مافى بەدات بەبى هیچ گومانىك رقى لە بەندایەتى غەبرى خودا دەبىتەو، چونكە رازىبوون بە تەجرىد (دارنەى) پەروردگارى خودای مۆتەعال بەدوای خۆیدا تەجرىدكردنى بەندایەتى دەهینىت، وەك چۆن زانست بە بەكتاپەرستى پەروردگارى بەكتاپەرستى خواوەندى بەدوای خۆیدا دەهینىت.

بۆیە خولگەى سوپانەوێ نىسلام لەسەر رازىبوونى بەندە وەستاو لە بەندایەتى كردن تەنها بۆ پەروردگار و رقبوون لە بەندایەتى كردن بۆ غەبرى خودا، پىشتر باسى ئەو مان كەردووە كە بەندایەتى برىتییه لە خۆشەوىستى و گەردنكەچى، بۆ هەر كەسێك لە خوار خوداوە گەردنكەچ و ملكەچ بووێت و گوێراپەلێت كرد و خۆشتوىست ئەو تۆ بەندەى ئەو كەسەى و ئەوت پەرستووە.

❖ رازىبوون بە بریارى خودا لە تەواوکارى بەكەانى باوهره

پاشان بەدوایدا: رازىبوون لە هەموو ئەوێ لەلای خوداوە دىت، چەندىن ئایاتى قورئانى پىرۆز ئاماژەیان پىكردووە، ئەوێش رازىبوونە لە خودا لە هەموو قەزا و قەدەرێكیدا. ئەم رازىبوونە بەدوای ئەوێ پىشتردا دىت، چونكە رازىبوون بە خودا وەك پەروردگار قەدر و شان و شۆى بالاتر و بەرزترە، پلەى ئەو رازىبوونە تايبەتە بە باوهردارانەو، بەلام رازىبوون بەو شتانەى لە خوداوەیە هاوێشە لەنتیوان باوهرداران و بىباوهرپاندا، ئامانجى رازىبوونى دووهم خۆپادەست كردنە بە قەزا و قەدرى خودایى، ئەمە لە كوێ و رازىبوون بە "الله" وەك پەروردگار و پەرستراو لە كوێ؟

هروه‌ها رازیبون به خودا وهك په‌روه‌ردگار فره‌زه، به‌لكو به‌كۆده‌نگی ئوممه‌ت له هه‌موو فره‌زه‌كان مه‌زنتره، هه‌ر كه‌س رازی نه‌بیته به "الله" وهك په‌روه‌ردگار نه نیسلام و نه‌کردار و نه‌حالی دروست ده‌بیته و دیتته راسته.

رازیبون به‌قه‌زای خودایی: زۆریه‌ی خه‌لكی پێیان وایه "مستحب" ه و واجب نییه، و تراویشه: واجبه، هه‌ردوو قسه‌كه له مه‌زه‌به‌ی ئیمام ئه‌حمه‌دا هاتوون.

جیاوازی نیتوان ئه‌و دوو په‌له‌یه وهك جیاوازی نیتوان فره‌ز و سوننه‌ت(ندب) وایه، له فره‌موده‌یه‌کی قودسیدا ((يقول الله عز وجل: ما تقرب إلي عبدي بمثل أداء ما افترضت عليه))، ئاماژه‌ی به‌وه کرد كه نزیكبوونه‌وه له خودا-سبحانه- به‌جێبه‌جی کردنی فره‌زه‌كان باشتر و چاکتره له نزیكبوونه‌وه له خودا به‌نه‌وافل(سوننه‌ته‌كان).

هه‌روه‌ها: رازیبون به‌خودا وهك په‌روه‌ردگاریك رازیبون له‌بیراره‌کانی له‌ئامیز ده‌گرت و بۆی پتویست ده‌بیته، رازیبون به‌په‌روه‌ردگاری خودا: بریتیه له رازیبونی به‌نده به‌وه‌ی خودا ئه‌مری پێ ده‌کات و نه‌هی لێ ده‌کات، ئه‌وه‌ی به‌شی ده‌کات و ئه‌ندازه‌گیری ده‌کات له‌سه‌ری، پێی ده‌به‌خشیت و لێی ده‌گرتته‌وه، هه‌رکات به هه‌موو ئه‌وه رازی نه‌بوو ئه‌وا له هه‌رچی روه‌وه رازی نه‌بووه خودا په‌روه‌ردگاری بیته، هه‌رچه‌ند له هه‌ندیکیدا رازی بیته به‌په‌روه‌ردگاری خودا، رازی بوون لێی له هه‌موو روه‌یه‌که‌وه: رازی بوون له ئه‌مره‌کانی-به‌بێ هیچ شك و گومانیک- له‌ئامیز ده‌گرت.

هه‌روه‌ها: رازیبون به‌خودا وهك په‌روه‌ردگار وابه‌سته‌ی زات و سیفات و کردار و په‌روه‌ردگاری گشتی و تاییه‌تی خودای موته‌عاله، ئه‌وه‌ش رازیبونه پێی وهك(خالق، مدبر، آمر، ناهي، ملك، معطي، مانع، حکم، وکیل، ولي، ناصر، معین، کافي، حسیب، رقیب، مبتلي، معالي، قابض، باسط) دروستکه‌ر و کاره‌له‌سورینه‌ر و فره‌مانکه‌ر و نه‌هیکه‌ر و خاوه‌ن مولك و پێده‌ر و لێگه‌ره‌وه و حاکم و وه‌کیل و وه‌لی و سه‌رخه‌ر و کۆمه‌که‌ر و کافي و چاودێر و تاقیکه‌ره و شیفاده‌ر و داخه‌ر و والا‌که‌ر و زۆریکی تر له سیفاتی په‌روه‌ردگاری.

رازیبون له فره‌مان و بیراره‌کانی: بریتیه له رازیبونی به‌نده له‌وه‌ی خودا به‌وی ده‌کات و به‌سه‌ریدا ده‌هێنێ، بۆیه ته‌نها له پاداشته‌دا هاتوه، وهك ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمَطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾

أَرْجِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْتَبَةً ﴿٢٨﴾ الفجر: ٢٧ - ٢٨، ئه‌مه به رازیبون له بیراره‌کانی به‌وه‌ی

بوی به ده‌ستهاتوو له ریز و پاداشت، وهك نایه‌تی ﴿جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ﴾ ﴿البینة: ۸.

رازیبوون به خودا: بنچینه‌ی رازیبوونه له بریار و فه‌رمانی خودا، واته رازیبوون له بریاره‌کانی به‌ری دره‌ختی رازیبوونه به خودا. نه‌ئینی ئه‌م باب‌ته له و شوینه‌دایه که "رازیبوون به خودا" وابه‌سته‌ی ناو و سیفاتی خودای موته‌عاله، رازیبوون له بریاره‌کانی وابه‌سته‌ی پاداشت و سزایه.

هه‌روه‌ها: پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) چیژ و تامی ئیمانی وابه‌سته‌ی ئه‌و که سه‌ کردوو که رازیبووه به‌وه‌ی "الله" په‌روه‌دگاری بی‌ت، وابه‌سته‌ی نه‌کردوو به رازیبوون به ئه‌مر و بریاره‌کانه‌وه، وهك چۆن پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فه‌رموو‌یه‌تی ((چیژی باوه‌پی کردوو هه‌ر که س رازی بی‌ت به "الله" وهك په‌روه‌دگاری و ئیسلام وهك ئایینی و محمد(ﷺ) وهك پیغه‌مبه‌ری)) رازیبوون به خودا بوو به هاوتای رازیبوون به ئایین و رازیبوون به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، ئه‌م سیانه‌ پایه‌کانی ئیسلامن، که کۆشکی ئیسلام له‌سه‌ریان بیناده‌کریت و ده‌وه‌ستیت.

هه‌روه‌ها: رازیبوون به خودا وهك په‌روه‌دگار به‌کتابه‌رستی و به‌ندایه‌تی و گه‌پانه‌وه بو لای و ته‌وه‌کول پی و ترس و رجا و خو‌شه‌ویستی و ئارامگرتن بو ئه‌و شوکری نیعمه‌ته‌کان له‌خۆ ده‌گریت، هه‌رچی نیعمه‌ت و چاکه‌یه له خوداوه له‌ئامیز ده‌گریت با به‌نده‌که‌شی خرابه‌کار بی‌ت و دانی پیدا نه‌ئیت و شوکری نه‌کات، رازیبوون به په‌روه‌دگاری خودا شه‌هاده‌تی ((لا إله إلا الله)) و رازیبوون به پیغه‌مبه‌رایه‌تی محمد(ﷺ) له‌خۆ ده‌گریت، واته رازیبوون به ((شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله))، رازیبوون به ئیسلام وهك ئایینی راسته‌قینه‌ی خودا: پایه‌ندبوون به به‌ندایه‌تی و گوێزایه‌لی خودا و گوێزایه‌لی پیغه‌مبه‌ر له‌خۆ ده‌گریت، ئه‌م سیانه‌ش هه‌موو ئایین له‌خۆ ده‌گرن.

هه‌روه‌ها: رازیبوون به خودا وهك په‌روه‌دگار: په‌رستنی و به‌تاقوته‌ها راگرتنی له‌خۆ ده‌گریت، هه‌ر به‌و جوړه خودا کردن به دۆست و سه‌ره‌رشتیار(الولي) و پووچ‌کردنه‌وه‌ی به‌ندایه‌تی بو غه‌یری خودا، خودای موته‌عال به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌فه‌رمویت ﴿أَفَسِرَ اللَّهُ أَجْتَنِي حَكْمًا﴾ الأنعام: ۱۱۴، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿قُلْ أَعِزَّ اللَّهُ إِلَيْنِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾ الأنعام: ۱۶۴، ئه‌مه خودی رازیبوونه به "الله" وهك په‌روه‌دگار.

هەروەها: خودای مۆتەعال راستی رازیبۆون بە خودا وەك پەرەردگار کردووه بە دورکەوتنەوه و رقلیبۆونەوه لە بەندایەتی غەیری خودا، هەركات مەروؤ رقی لە بەندایەتی غەیری خودا لە خواوەندە پووج و بەتالەکان هەلگرت و هەرچی خۆشەویستی و ترس و رجا و بە مەزن زانین و بە شکۆمەند زانینە لەو خواوەندە پووجانەى وەرگرتەوه ئەوا "رازیبۆون بە خودا وەك پەرەردگار" ی جیبەجی کردووه كە جەمسەرى سوپانەوهى ئیسلامە .

خۆدارین لە خواوەندە پووجەکان بووه بە جەمسەى سوپانەوهى ئایین: چونکە هەرچی بیروباوهپ و کاروکردار و حالە لەسەر یەکتاپەرستی خودای مۆتەعال لە بەندایەتی و رق لە بەندایەتی غەیری خودا بیناکراوه، هەر کەس ئەم جەمسەرەى نەبیت ئەوا خولگە یەکی نییە بە دەوریدا بسوپیتەوه . هەر کەس ئەو جەمسەرەى بە دەست هینا ئەوا خولگەى سوپانەوهى بۆ بە دەست دیت، و ئەو کات جەمسەرەکە بە دەوریدا دەسوپیتەوه، بەو جۆرەش لە بازنەى هاوهدانانەوه دەگوێزیتەوه بۆ بازنەى ئیسلام و یەکتاپەرستی، ئەو کات بەرداشی ئیسلام و ئیمانی بە دەورى ئەو جەمسەرە جیگیرە پێویستەدا دەسوپیتەوه .

هەروەها: بە دەستەهێنانی ئەم پلەیه لە رازیبۆون بە ستراوه تەوه بەوهى خودای مۆتەعال لە هەموو شتێك زیاتر لە لای بەندەکەى خۆشەویست بێت و لە هەرچی شتە زیاتر مەزنى و شکۆمەندى بۆ بریار بدات، و بەو کەسەى بزانییت شایستەیه بە گوێرپایەلى و بەندایەتی بۆ کردن، ئەم خالانەش رێساکانی بەندایەتی لە خۆیاندا کۆدەکەنەوه، و لق و بەشەکانی ریکدەخەن.

لەبەر ئەوهى خۆشەویستی تەواو بریتییه لە مەیلی دل بۆ لای مەحبوب: ئەوا ئەو مەیلە گوێرپایەلى و بە مەزن زانین لەخۆ دەگریت، تا مەیلەکە بەهیزتر بێت گوێرپایەلییهکە تەواوتر دەبێت و بە مەزن زانینەکە بەرینتر دەبێت، ئەم مەیلە دەبێتە پێویستی ئیمان، بەلکو رۆح و کرۆکی ئیمانە، چ شتێك لەوه مەزنترە خودای لە هەموو شتێك زیاتر لە لا خۆشەویست بێت و بە شایستەترین کەسى بزانییت بۆ بە مەزن راگرتن و گوێرپایەلى و بەندایەتی؟

بەم شیوهیه بەندە شیرینی باوهپ دەبینیتەوه، وەك لە فەرمودەى سەحیددا لە پێغمەبرى خوداوه (ﷺ) ((سۆ شت لە هەر کەسدا هەبیت شیرینی باوهپ دەبینیتەوه:

كەسەك خودا و پىغەمبەر لە لای لە ھەرچى شتە زياتر خۆشبویت، كەسەك كەسەك تەنھا لە بەر خودا خۆشبویت، كەسەك پىنى ناخۆش بىت بگەریتتەو ە بۆ ناو بىباو ەپى - دواى ئەو ەى خودا رزگارى كرد - ەك چۆن پىنى ناخۆشە ەلەبەدەنە ناو ناگرەو ە))

چىزى باو ەپى بە رازىبوون بە پەروەردگارى "الله" ەو بەستەو ە و شىرىنى باو ەپىشى بەستەو ەو ەى لەسەر رازىبوون بە پەروەردگارى خودا دادەمەزىت و بەو رازىبوونە سەرھەلەدات، ئەو ەش خۆشويستنى خودا و پىغەمبەرە زياتر لە ەموو كەس و شتەك. لە بەر ئەو ەى ئەم خۆشەويستى تەواو ە و ئەم ئىخلاصە مەزە - كە بەرى رازىبوونە - بالاترە لە رازىبوون بە پەروەردگارى "الله" - سەحالە - بۆيە بەروبوومەكەى بەرزترو بالاترە ئەو ەش بىنەنەو ەى شىرىنى ئىمانە، بەلام بەرى رازىبوون: برىتەبە لە چىزى باو ەپى، ئەمەيان بىنەنەو ەى شىرىنى، ئەو ەيان تەنھا تام كردنە، خودا كۆمەك و يارمەتەدەرە.

ئەم دوانە (تام و شىرىنى) لەسەر رازىبوون بە "الله" ەك پەروەردگار و خۆ بەرىكردن لە بەندايەتى غەبرى خودا و ەستاون، ەر بەو جۆرە ەموو مەبلى دل بۆ لای خودا و راكەشانى ەزى خۆشەويستى بۆ لای ئەو و رازىبوون بە كار و فەرمانەكانى بەدواى رازىبووندا دىن بە خودا ەك پەروەردگار، ەر كەس رازىبىت بە "الله" ەك پەروەردگار خوداش رازى دەبىت ئەو ەك بەندەى خۆى قبوول بەكات، ەر كەس رازى بىت لە خودا لە بەخشىن و لىكرتەو ە بەلا و عافىيەتەدا: ناگاتە پلەى رازىبوونى خودا لە ئەو گەر رازى نەبىت بە خودا ەك پەروەردگار، و محمد ەك پىغەمبەر و ئىسلام ەك ئابىن، لەوانەبە كەسەك رازى بىت لە خودا بەو ەى پىنى دەبەخشىت و بەو ەى لى دەگرىتەو ە، بەلام رازى نابىت ئەو - سەحالە - بە تاق و تەنھا پەرستراو و خودا بىت. بۆ ئەو مەبەستە دەستەبەركردنى رەزامەندى خودا لە رۆزى دوايدا بۆ كەسەك رازى بووبىت بەو ەى "الله" پەروەردگارى بىت، ەك پىغەمبەر (ﷺ)

دەفەرمووت ((من قال كل يوم: رضيت بالله ربا، وبالإسلام دينا، وبمحمد نبيا، إلا كان حقا على الله أن يرضيه يوم القيامة))، قورئان باسى ئەم رازىبوونەى كردو ەو ە دەفەرمووت ﴿ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمَ يَنْفَعُ الصَّالِحِينَ صِدْقُهُمْ لَمْ يَنْتَهِمْ جَنَّتْ بَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ المائدة: ١١٩ ەرو ەا لە سورەتى "المجادلة" دا دەفەرمووت ﴿ وَيَدْخُلُهُمْ جَنَّاتٌ بَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا

عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۲۲﴾ ﴿ المجادلة: ۲۲، له کوتایی سوره‌تی
 "لم يكن" (البينة) شدا ده‌فهرمویت ﴿ جزاؤهم عند ربهم جنتٌ عدن تجري من تحتها الأنهار خالدين
 فيها أبدا رضي الله عنهم ورضوا عنه ذلك لمن خشي ربه ﴾ ﴿ البينة: ۸.

ئەم چەند ئایەتە پاداشتی ئەوانە لە ئامیز دەگریت ئەمەش بەهۆی صدق و باوەڕ و
 کرداری چاکە و تیکۆشان دژ بە دوژمنانی خودا و دوستانەتی نەکردنیان، بۆیە لێیان
 رازی بوو و ئەوانیشی رازی کرد، هەموو ئەمانە دواي رازیبوون دیت بە "الله" وەك
 بەرەردگار و رازیبوون بە محمد (ﷺ) وەك پیغەمبەر و ئیسلام وەك ئایین.

﴿ پیویستی جیاکردنەوهی ویست و بریار (مشینة)ی خودا له
 خوشویستی (محبته)

بزانە خودای مۆتەعال قسە ی ئەوانە ی بە ناپاست داناوە که ویست و بریار و بە ئەنجام
 گەیاندن له لایەن خوداوە بە پیویست دادەنێن بۆ خوشویستی و رازیبوون لێی
 ﴿ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ
 وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿۱۶۸﴾ ﴿ الأنعام: ۱۶۸، هەروەها دە‌فهرمویت ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ
 شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴿ النحل: ۲۵، هەروەها دە‌فهرمویت ﴿ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا
 لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ ﴿ الزخرف: ۲۰، ئەوانە بەلگەیان لەسەر خوشویستن و رازیبوونی خودا
 لە هاوێدانان هینایەوه بە ویست و بریاری خودا، بەم بۆچوونە پووجەیان بەرەڵستکاری
 ئەمر و نەه ی ئایینەکی وەستانەوه، رۆشنترین بەرپەرچدانەوه بۆ ئەو قسە یە بوونی
 هەیه، ئەو بانگەشە ی ویست و بریاری خودا بە خوشویستن و رازیبوونی ئەوه‌وه گری
 دەدات، ئالۆزبوونەکی ئەوان لەو جیگەدایە که ویست و بریار لەگەڵ خوشویستندا
 جیاکانەوه و بە یەك شت تەماشای دەکن، لەویوه ئەو وەهەمەیان بۆ دروست بووه که
 خودا هاوێدانانی خۆشده‌ویت و پێی رازیبە و ئەوانیش پابەندن بەو رازیبوونە ی خوداوە .
 ئەوه ی ئەم تەمومژە دە‌پەوینیتەوه و چا‌و‌و‌وشنی دە‌بە‌خشیت و مانای دروستی
 رازیبوون بە قەزای خودایی رۆشن دە‌کاتەوه بریتییە لە جیاکاری نێوان ئەوه ی خودا

جياكارى خستۆته نئوانيانەوه، ئەوهش برىتئيه له ويست و برىار له گەل
خۆشه ويستن(المشئنة و الحجة)، ئەو دوانە يەك شت نين و بۆ يەكترىش پئويست نين،
بەلكو هەندى جار دەيه وئيت و برىارى لئده دات و خۆشيناوئيت، و هەندى جار
خۆشيدە وئيت و نايە وئيت ببئت و برىارى لئ نادات.

نموونه بۆ يەكەم: وهك بوونى ئىبليس و سەربازەكانى(خودا بوونيانى خۆشناوئيت و
ويست و برىارىشى لەسەر بوونيان داوه)، هەروەها ويست و برىارى گشتى له
گەردووندا له گەل رق لئبوون له هەندىكى.

نموونه بۆ دووهميان (خۆشى دە وئيت و نابئت) وهك خۆشويستنى باوه رهئئنانى
بئباوه پان و گوئراپە لئ خراپەكاران و دادپەرورەى ستمكاران و تەوبەى لادەران، گەر
له گەل ئەم خۆشويستنەدا ويست و برىارى له گەل بوايه هەموو ئەوانە روويان دەدا،
چونكه كه ويستى و برىارى دا دەبئت و نەشيه وئيت نابئت.

گەر ئەم بنەمايه برىارى لئدرا و كردار بە بەركار نەزانرا و برىار بە برىار لەسەردراو
تەماشانەكرا و لەوه گەيشت كه خوداى موتەعال فەرمانى بە بەندەكانى نەكردووه
رازى بن بە هەموو ئەوى دروستى كردووه و ويستوويهتى و برىارى لئداوه: ئەو كات
تەمومژەكان دەپەرەيننەوه، و ئالۆزيبەكان چارەسەر دەبن، ستائش هەر بۆ خودايە،
ئەو كات لە نئوان شەرى پەرورەدگار و قەدەرە گەردوونيبە كەيدا دزايەتى بوونى
نابئت، بە جۆرىك يەككيان ئەو وئيرىان پوچ بكا تەوه، بەلكو قەدەر شەرى سەردەخات
و شەرىش تەصدىقى قەدەر دەكات، هەر يەككە له و دوانە پششى ئەو وئير قايەم دەكات.

گەر ئەمە زانرا رازيبوون بە برىارى ئايينى شەرى واجبە، ئەوه بنچينەى ئىسلام و
پايەى ئيمانە، بۆيه پئويستە لەسەر بەندە بەبئ هئچ دوودلئى و كئبەركئى و
بەرەلستكارى و مەملانئيبەك پئى رازى ببئت، خوداى موتەعال دەفەرەموت **﴿ فَلَا
وَرَّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا**

قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾ النساء: ٦٥

خوداى موتەعال سوئند دەخوات كه باوهر ناهئتن تا پئغه مەبەر نەكەن بە حەكەم، و تا
دوودلئى له دەروونيدا لەمەر برىارى ئەو نەپەرەيننەوه، هەروەها تا بە تەواوى خۆيان
را دەستى حوكمى خودا نەكەن، ئەمە برىتئيه له حەقىقەتى رازيبوون بە حوكمى خودا.

تەحکیم (بە حاکم کردن) لە مەقامی ئیسلامدا، رەواندەنەوهی دوودلی لە مەقامی
نیماندا، خۆرا دەست کردنی لە مەقامی ئیحساندا.

هەر کات نووری باوەر تیکەل بە دل بوو و چاوی روشنی دل بە کلی یەقین خۆی رشت
و بە رۆحی وەحی زیندوو بوو، وە سروشتی ساز و رەوان بوو، ئەو کاتە نەفسی
فەرمانکەر بە خراپە دەگۆریت بۆ نەفسی رازی لە خودا و بریاری خودا، بریارەکانی
خودا بە سنگی فراوان و والا و تەسلیم بوو وەردەگریت، بە تەواوی رازی دەبیت لەو
بریارە ناینییە خۆشەویستە لەلای خودا و پیغەمبەرە کە.

رازیبوون بە بریاری گەردوونی قەدەری و تەبا لەگەڵ خۆشویستن و ویست و
رازیبوونی بەندەدا- وە تەندروستی و لەشساغی و دەولەمەندی و سەلامەتی و
چیتۆەرگرتن- کاریکی پتویستە بە پتیی سروشتی مرۆف، چونکە گونجاون لەگەڵ
کەسە کەدا و لەلای خۆشەویستن، بۆیە رازیبوون پتییان بەندایەتی تیدا نییە، بە لکو
بەندایەتی لەو هادایە بەرانبەر یان شوکر بکە و دان بە نیعمەتە کەدا بنی و هەست بە
منەتی خودایی بکەیت لە سەر خۆت و پاشان نیعمەتە کە لەو شویتەدا بە کار بهینیت کە
خودا بۆی داناو و پتییخۆشە، هەر وەها بەو نیعمەتانە لە خاوەن نیعمەتە کە یاخی
نەبیت، و کە موکورتی و کە مەترخەمی خۆت لە هەموو ئەوانەدا- بەرانبەر بە
نیعمەتەکان- هەست پتیی بکەیت.

رازیبوون بە بریاری گەردوونی قەدەری پتییەوانە بە ویست و خۆشویستن بەندە باش
و "مستحب"ە، وە کە رازیبوون بە نەخۆشی و هەژاری و ئازارخواردن لە دەست خەلکی
و گەرما و سەرما و جۆرەکانی ئازار و مەینەتی، بەو هی ناگونجین لەگەڵی و ناچنە ژیر
هەلبژاردنی ئەو هەو، ئەو رازیبوونە یەکیکە لە مەقامەکانی ئەهلی باوەر، لە مەر
واجبوونی ئەم جۆرە لە رازیبوون دوو بۆچوون هەیه.

رازیبوون بە قەدەری گۆزەرکەر بە ویست و هەلبژاردە ی مرۆف- لەوانە ی لەلای خودا
باشن و پتیی توورە دەبیت و نەهی لیکردوون- وە کە جۆرەکانی سەتم و لادان و
یاخیبوون حەرمان و کەسە کە سزای لە سەر وەردەگریت، و پتییەوانە ی ویست و بریاری
شەرعی خودای مۆتەعالن، خودا نە بەوانە رازیبە و نە خۆشی دەون، چۆن
خۆشویستن و رازیبوون بەوانە لەگەڵ رقیببوونی خودا پتیکدینەوه؟ لە بابەتی
رازیبوون بە قەزا زۆرتر قسە لەم بارەیهوه دەکەین.

گەر بئىتت: چۆن خودا کارىكى دەوئت و پىنى رازى نىيە و خۆشى ناوئت؟ ئەى چۆن بىپارى لى دەدات و دەبەئىتتە بوون؟ چۆن وىستى خودا لەگەل رقلیبوون و بەباش نەزانىن كۆدەبىتتەو؟

بزانە: وىستراو(المراد) دوو جۆرە: وىستراو بۆ خودى خۆى (المراد لنفسه)، لەگەل وىستراو بۆ غەبرى خۆى(المراد لغيره).

وىستراو بۆ خودى خۆى: داواكراو و خۆشەوىستە لە خودى خۆيدا بەهۆى ئەو خىرەى كە تىيدايە، ئەو وىستەنە وەك وىستەنى دەرئەنجام و مەرامەكان واپە.

وىستراو بۆ غەبرى خۆى: لەوانەيە لەلای كەسى خاوەن وىست لە خودى خۆيدا مەبەست نەبىت و بە لى وردبوونەوئەى خودى شتەكە لەناويدا بەرژەوئەندىيەك نەبىنئتەو، با هۆكارىكىش بىت بۆ وىست و مەبەستى خۆى، ئەو شتە لەلای وەك خودى شتەكە ناپەسەند و ناباشە، بەلام لەو رووگەيەو كە وەك وەسىلەيەك بە مەرام و مەبەستى دەگەيەنئت لەلای كەسەكە وىستراو، بۆيە هەردوو بارەكەى تىيدا كۆدەبىتتەو: رقلیبوون لە خودى شتەكە و وىستەنى شتەكە وەك هۆكارىك، هىچ كاميان نەرى ئەوئىترىان ناكات بەهۆى وابەستەبوونى هەريەكەيان بەوى ترىانەو، ئەمە وەك دەوايەك كە بىزراو و ناخۆشە(لە خودى خۆيدا)، بەلام گەر كەسەكە زانى شىفای ئەوى تىيدايە دەيخواتەو، هەروەها وەك بىرىنى پارچەيەك لە جەستە گەر بزانئت ئەو بىرىنە ژيانى جەستەى پىئو بەستراو، هەروەها وەك بىرىنى رىگەى دوور و درىژ و پىر لە دژوارى گەر كەسەكە بزانئت دەيگەيەنئت بە موراو و خۆشەوىستەكەى، بەلكو كەسى ژىر و هۆشمەند شان دەداتە ژىر ئەو ناخۆشى و ئازارانە و وىستەيان دەكات بە گومانئكى زال، با سەرئەنجامەكەش ناديار بىت و لى شارابىتتەو، ئەى دەبىت ئەو كەسە چۆن بىت كە هىچ سەرئەنجامئك لای شاراوە نىيە(خودا)؟ خودا شتئكى لا ناپەسەندە و لە خودى شتەكەدا رقى لىيەتى، بەلام پىچەوانە نىيە لەگەل وىستەيدا بۆ مەبەستئكى تر، بەوئەى دەبىتتە هۆ بۆ شتئك كە بوونى لەلای خودا خۆشەوىستتەرە لە نەبوون و تىاچوونى.

نمونهى ئەمە: خوداى مۆتەعال ئىبلىسى دروست كىردووە كە سەرچاوەى تىكدانى ئىمان و كىردارى چاكە و بىر و باوهر و وىستە باشەكانە، ئەو هۆى بەدبەختى مۆفە

لەگەن ئەو كاروكرده وەيان كە پەرورەدگار-تبارك و تعالی- توورە دەكات، ئەو- نەفرەتى خودای لى بیت- لە ئەوپەرى ھەولیدا و بە فیل و پیلانەکانى دەپە ویت ئەو ھى پىچەوانەى خۆشویستنى خودا و رازیبوونییەتى روویدات، بۆیە ئىبلیس جىگەى رق و خەشمى خوداپە، خودا نەفرەتى لى کردووە و بوغزاندوویەتى، خەشمى خودای لىگىراوہ و لە بەزەى دوورخراوہ تەوہ، لەگەن ئەمەشدا دروستکردنى ئىبلیس وەسەیلە بەكە بۆ زۆرىك لەو کارانەى جىگەى خۆشویستنى پەرورەدگارن، كە وابوو زۆرىك لە كارى خىر و چاكە لەسەر خەلقى ئىبلیس وەستاوہ، كە بوونى ئەو خۆشویستراوانە لەلای خودا باشترە لە نەبوونیان، بۆیە بوونى بە ئىبلیس بەخشیوہ.

لەو حىكمەتانەى لە خەلقى ئىبلیسدا بوونى ھەبە: ئەو ھەبە ھیز و دەسەلات و توانىنى خودا بۆ دروستكاروہەكانى دەرىكە ویت لەسەر دروستکردنى دژ بەكەكان و بەرانبەرەكان، بۆیە ئەو خودەى دروست کردوہ -كە پىستىرین و شەپترین خودە و ھوى ھەموو شەپتەكە- بەرانبەر خودى جبریل كە بالاترىن و پاكتىرین و خاوینتىرین خودە و سەرچاوەى ھەموو خىرىكە، تبارك اللہ لە دروستکردنى ئەوہ و ئەمەدا! وەك چۆن توانای تەواوى خۆى لە دروستکردنى "شەو و رۆژ و تارىكى و روناكى و دەوا و نەخۆشى و ژيان و مردن و گەرم و سارد و جوان و ناشىرىن و زەوى و ئاسمان و نىر و مى و ئاو و ناگر و خىر و شەپ" دا نىشان بەندەكانى دەدات.

ئەوانە رۆشنترىن بەلگەن لەسەر كەمالى توانىن و عىززەت و دەسەلات و مولكى ئەو، ئەو-سەبەحانە- ئەم دژانەى خولقاندوہ و ھەندىكىانى رووبەپرووى ھەندىكىان كەردۆتەوہ، بەشىكى بەسەر بەشىكى تەردا زال کردوہ و كەردوونى بە جىگەى دەستپوہەردان و تەگبىر و كارەھەلسوراندن و حىكمەتى خۆى، خالىبوونەوہى وجود لە بوونى ھەندىك لەوانە بەتەواوى پەكخستنى حىكمەتى خودا و كەمالى كارکردن و تەگبىرکردنى مەملەكەتەكەبەتەى.

لەو حىكمەتانە: دەركەوتنى ناوہ زالەكانى، وەك ((القهار، المنتقم، العدل، الضار، شەدید العقاب، سەرىع الحساب، ذى البطش الشەدید، الخافض، المذل)) -زال، تۆلەسىن، دادپەرورە، زىانبەخش، تۆلە توند، حساب خىرا، خاوەنى دەستوہشاندى سەخت، نەزمكەرەوہ، زەلەلكەر، ھەموو ئەم ناو و كەردارانە لە كەمالدان، بۆیە دەبىت

وابەستەبوونیان بۆ ھەبیت، گەر ھەموو دروستکراوەکانی خودا لەسەر سروشتی فریشتە بوونایە ئەوا ئاسەواری ئەم ناو و کردارانە دەرنەدەکەوتن (بۆ نموونە: گەر ستەمکار بوونی نەبیت خودا تۆلە لە کێ بستینیت؟ بۆیە بوونی ستەمکار دەبیتە وابەستە ی ناوی "المنتقم")

لەو حکمەتانە: دەرکەوتنی ئاسەواری ناوھ جوانەکانی خودا کە حیل و لیبووردەیی و لیخۆشبوون و داپۆشین و چاولیخشان و رزگارکردنی کۆیلەکانی لە نامیز دەگرن، گەر دروستکردنی ئەو ھۆ ناپەسەند و بیزراوانە نەبوونایە کە دەبنە ھۆی دەرکەوتنی ئەو ناوھ جوانانە ئەوا ئەو حکمەت و سوودانە پەکیان دەکەوت و نەدەھاتنە دی، پیتغەمبەر(ﷺ) ناماژە ی بە مە کردوو بە فرمودە ی ((گەر ئیوھ گوناھ نەکن، خودا ئیوھ لادەبات و دەستە یە ک دەھینیت گوناھ بکن و داوای لیخۆشبوون لە خودا بکن، ئەو کات خوداش لییان خۆش دەبیت))

لەو حکمەتانە: بە دەستھێنانی بە ندایە تی جۆراوجۆر، گەر بوونی ئیبلیس نەبوایە بە دەست نەدەھاتن، بە لکو ھە ندیک ی بە دەست دەھات نە ک ھە مووی.

بە ندایە تی جیھاد خۆشە ویستترین بە ندایە تی یە لە لای خودا- سبھانە-، گەر ھە موو خە لکی باوھ ڕدار بوونایە ئەم بە ندایە تی یە و ئەو ی بە داویدا دیت پە کیان دە کە وت: لە دۆ ستایە تی کردن لە گە ل خودا بە و تیکۆ شانە، ھە روھە دا دۆ ژمنایە تی کردنی ئیبلیس لە تیکۆ شانە کە یدا، ھەر بە و جۆرە خۆشە ویستی و رق تیایدا، بە خشین رۆج لە جەنگان دژ بە دۆ ژمنە کە ی، ھە روھە بە ندایە تی فرمان بە چاکە و رێگری لە خرابە، بە ندایە تی ئارامگرتن و پێچە وانە جوولانە وە لە گە ل ھە ز و ئارە زوودا، لە کۆ تایشدا ھە لبژاردنی خۆشویستنە کانی خودا بە سەر خۆشویستنە کانی خۆدا.

ھە روھە لە و حکمەتانە: بە ندایە تی تە وبە کردن و گە پانە وە بۆ لای و داوای لیخۆشبوونە، خودا- سبھالە- تە وبە کاران و تە وبە کە یانی خۆش دە ویت، گەر ئە و ھۆ یانە کە تە وبە ی لی دە کات پە کبخرین ئە و کاتە بە ندایە تی تۆ بە کردن و داوای لیخۆشبوون پە کی دە کە وت.

لەو حکمەتانە: بە ندایە تی سەر پێچی لە فرمانە کانی دۆ ژمنی خودا، لە بەر خودا پاشقوولی لێ دە ی و بیبوغزینی، خۆشە ویستترین بە ندایە تی لە لای خودا ئەم جۆرە

به ندایه تیبیه، خودا دهیه ویت دۆسته که ی خۆی دۆژمنه که ی بیوغزینی و پاشقوولی لیبdat و تووره و بیزاری بکات، ئه م جوړه به ندایه تیبیه ته نها ژیر و هۆشمه نده کان ده یزانن و په ی پی ده به ن.

له و حکمه تانه: به ندایه تی خودا بکات به په ناگرتن پی له دۆژمنه که ی که شه ی تانه، داوی لی بکات په نا و دالده ی بدات له دهستی، زرگاری بکات له فیل و نازاری.

له و حکمه تانه: به نده کانی خودا پاداشتی سه ریچی و دۆژمنایه تی کردنی شه ی تان وهرده گرن که به دهسته ی تانی ئه و پاداشته به مهرجگراوه به دۆژمنایه تی شه ی تان و سه ریچی له فرمانه کانی، زۆریه ی به ندایه تیبیه کانی دل و ئه ندامه کان له سه ر سه ریچی له فرمانه کانی شه ی تان دامه زراون.

له و حکمه تانه: به دۆژمن کردنی شه ی تان له گه و ره ترین و بالترین به ندایه تیبیه کانه، خودای موله عال ده فرمویت ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا﴾ فاطر: ۶، به دۆژمن زانینی شه ی تان قازانجترین و به سوودترین شته بو به نده، ئه و کاره ش له لای خودا خو شه ویسته.

له و حکمه تانه: سروشتی مرویی خیر و شه پ و چاک و خراپ و پاک و پیس له خۆ ده گرت، ئه و ناماده ییبه له دهروندا شاراوته وه وه ک شارنده وه ی ناگر له به ردی چه خماخدا، شه ی تان دروستکرا تا کو ئه وه ی له سروشتی ئه هلی شه پدایه بیته ده ره وه، واته له ناماده یی و هیزه وه ببیت به کردار، پیغه مبه ران ره وانه کران بو ئه وه ی ئه و هیزه و ناماده یی خیره له نه فسی ئه هلی خیر و چاکه دا بگۆین بو کردار، خاوه ن حوکمی برپاوه (خودای موله عال) ویستی هینانه ده ره وه ی هیزی خیری ئه وانیه ی کرد تا کو ئاسه واره کانی له سه ر په یدا ببیت، هه ره ها ویستی هینانه ده ره وه ی شه پی ئه وانیه ی کرد تا کو ئاسه واره کانی لیوه سه ره لبدات، حکمه تی خودا له سه ر دوو دهسته که ده ربکه ویت و حوکم و برپاری خۆی به سه ر هه ردوو دهسته که دا جیبه جی بکات، ئه وه ی له زانستی پیشینه ی خۆدایه و له لای خۆی ناشکرایه ده ربکه ویت و بیته بوونه وه.

ئه و دوانه ش جیگه ی پرساری فریشته کان بوو له خودا کاتیک لییان پرسی ﴿أَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا

فَعَلَمُونَ ﴿٣٠﴾ البقرة: ۳۰، فریشته‌کان و گومانیان برد بوونی که سانیك که ته‌سیحات و ستایشی خودا ده‌کن و له گوێرایه‌ئیدان و به‌ندایه‌تی ده‌کن له‌پیشتره له بوونی که سانیك که یاخی ده‌بن و سه‌رپیچی ده‌کن، خودا-سه‌حانه- وه‌لامی دانه‌وه به‌وه‌ی حکمه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندی و ئامانجی ستایشکراوی دروستکردنی ئەم مه‌خلوقه (ئاده‌م) هه‌ر بۆ خۆی ده‌یزانی‌ت و ئەوان نایزانن.

له‌و حکمه‌تانه: ده‌رکه‌وتنی زۆرێک له‌ ئایات و دروستکراوی سه‌یروسه‌مه‌ره: به‌هۆی روودانی بیباوه‌ری و خراپه‌ی نه‌فسه‌ بیباوه‌ره‌کان و سه‌تمکاره‌کانه‌وه په‌یدا بوون، وه‌ک ئایه‌تی تۆفانه‌که‌ی نوح (عليه السلام) و ئایه‌تی ره‌شه‌بای توند و تیا بردنی قه‌ومی لوط و ئایه‌تی وه‌رگه‌رانی ئاگر بۆ ساردی و سه‌لامه‌تی بۆ ئیبراهیم و ئەو ئایه‌تانه‌ی که له‌سه‌ر ده‌ستی موسا خودای موته‌عال جاری کردن، و زۆرێک له‌ ئایاتی تر که خودای موته‌عال دواى ئاماژه به‌ هه‌ر یه‌کیان له‌ قورئاندا ده‌فه‌رموین ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ﴿٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾ الشعراء: ۸ - ۹، گه‌ر بیباوه‌ری بیباوه‌ران و سه‌رپیچی سه‌رپیچیکه‌ران نه‌بوایه ئەم ئایه‌ته‌ مەزن و روون و ئاشکرانه‌ ده‌رنه‌ده‌که‌وتن، که خه‌لکی نه‌وه له‌دواى نه‌وه قسه‌ی له‌باره‌وه ده‌که‌ن.

له‌و حکمه‌تانه: دروستکردنی هۆگه‌لیکی رووبه‌روو بوونه‌وه که هه‌ندیکیان زال ده‌بن به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریاندا و هه‌ندیکیان هه‌ندیکی تریان تیکوپیک ده‌شکینن: له‌ شکۆمه‌ندی که مالتی په‌روه‌ردگاری خودای موته‌عاله، هه‌روه‌ها له‌ توانای جیه‌جی بووی ئەو و حکمه‌تی ته‌واو و که مالتی مولکییه‌تی-هه‌رچه‌ند شکۆمه‌ندی په‌روه‌ردگاری له‌ خودی خۆیدا کامله‌ با هیچ کام له‌ هۆکارانه‌ش نه‌خولقینی‌ت-به‌لام دروستکردنیان له‌ پێویستییه‌کانی که مال و مولک و توانین و حکمه‌تی خودان، ده‌رکه‌وتنی کاریگه‌رییه‌کانیان و حوکمه‌کانیان له‌ جیهانی شه‌هاده‌تدا (ئهم جیهانه): ته‌حقیق بوونی ئەو که ماله‌یه، و یه‌کیکه له‌ پێویستبوونه‌کانی، ئاوادانکردنه‌وه‌ی ئاسته‌کانی په‌نه‌ان و بینراو به‌ ئەحکامی سیفه‌ته‌کانی خودای موته‌عال له‌ ئاسه‌واری که مالتی ره‌های خوایه‌تی خودایه له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه و له‌ گشت به‌شه‌کانیدا.

به‌ کورتی و به‌ پوختی: به‌ندایه‌تی و ئایات و شته‌ سه‌یروسه‌مه‌ره‌کان که له‌سه‌ر ئەو دروستکراوانه‌ په‌یدا ده‌بن که خوشیناون و پێیان رازی نییه و له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا

ئەندازە گىرىيان دەكات و ويست و بىر يار بۆ ھە بوونيان دەردەكات، ھە موو ئەوانە خۆشە ويسترە لە لای - سبھانە - لە نە بوون و تياچوون و پەكخستنى ھۆكارە كانيان .

گەر بلىتت ئايا ئەو ئەھكامانە بەبى ئەو ھۆيانە بوونيان دەبىت؟

دەلىم: ئەمە پرسىيارىكى پووجە، چونكە گرىمانەى مەلزومىكە بەبى لازم، وەك گرىمانەى بوونى رۆلە يەك بەبى باوك، يان گرىمانەى جوولە بەبى بزۆينەر، يان تۆبە كردن بەبى تۆبەكار .

چۆن خودا شتىك رازىيە بۆ بەندەكەى و يارمەتى نادات لەسەرى؟

دەلىم: چونكە بە يارمەتيدانى لەوانە يە خۆشويستراوىكى مەزنتەر لە دەست بدات، خۆشويستراوىك گەرەتر بىت لەو گوپرايە لىيەى بۆ بەندەكەى پىتى رازىيە، لەوانە يە روودانى ئەو گوپرايە لى و كارە چاكە لە بەندەكەى مەفسەدە يەك لەخۆ بگىرىت كە لای خودا ناپەسەندتر بىت لە خۆشويستنى ئەو گوپرايە لىيە لە بەندەكە يەو، بەجۆرىك كارە چاكەكە بىتتە ھۆ و پىويستبوون بۆ مەفسەدە يەكى گەرە و تياچوونى بەرزەو ھەندىيەكى مەزنتەر، خوداى مۆتەعال نامازەى بەم حەقىقەتە كىر بوو و دەفەرموئىت ﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَادِمِينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِئَكُمْ مَارًا ذُكُمُ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أَتْرَابًا وَلَا أَصْحَابًا وَلَا أَهْلًا وَلَا مَوْلًى وَلَا شُرَكَاءَ﴾

خوداى مۆتەعال رايدەگە يە نىت: كە ھەستانە ھەى ئەوانەى بۆ چوونە غەزا پىناخۆش بوو كە غەزا گوپرايە لى و نىزىك بوونەو لە خودايە و بۆخۆى فەرمانى پى كىر بوو، كە ئەو ھەى پى ناخۆش بوو لەوان بى تىواناى كردن و بە زەوييەو لەكان و لەو كارە پاشگەز بوونەو، پاشان خودا - سبھانە - ھەندىك لەو مەفاسىدانە باس دەكات گەر ئەوانە لەگەل پىغەمبەر و لە سوپاى مۆسلماناندا بوونايە، دەفەرموئىت ﴿لَوْ خَرَجُوا فِئَكُمْ مَارًا ذُكُمُ إِلَّا خَبَالًا﴾، "خبالا" واتە فەساد و خراپە، (وَلَا أَتْرَابًا وَلَا أَهْلًا وَلَا مَوْلًى وَلَا شُرَكَاءَ) واتە ھەوليان دەدا لە نىوانتاندا تۆوى فەساد و خراپە بچىنن، (بَعَثْنَا فِيكُمْ الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُرَىٰ لَهُمْ) واتە قەسەيان لى وەردەگىر وەلاميان دەدەنەو، لە ھەولى ئەوانە بۆ فەساد و قىبوولى ئەمانە بۆ وەرگرتنى قەسە و باس لىيان شەرىك لەدايك دەبوو زۆر گەرەتر لە بەرزەو ھەندى ھاتنە دەرەو ھەيان بۆ غەزا، بۆيە حىكمەت و بەزەبى داوا دەكات: رىگىريان لى بگىرىت لە چوونە دەرەو ھە و لە مالەو ھە دايان بنىت لەو كارە خىرە .

ئەم نەمۇنە يە بگە بە بنچىنە يەك بۆ ئەم دەروازە يە و پىوانە ي شتە كانى تىرى لە سەر بگە .

❁ بەرى پىگە پىشتووى رازىبوون

زۆرىك بەرى ئىمانى بۆ رازىبوون بوونى مە يە كە لىيە وە بەرەم دىت، كەسى رازىبوو بە مۇيە وە بۆ بەرزىن مەنزىلە بەرزە پىتە وە :

لە وائە : كە مالى بەندايە تى لە جارىبوونى ئە و حوكمانە دايە لىيان بىزارە و بە سەرىدا جارى دە پىت، گەر تەنھا ئە وائە ي خۆشى دەون بە سەرىدا جارىبوو يە ئە و دوورتىن شت دە بوون لە بەندايە تى پەرەردگار، بەندايە تى بۆ كامل ناپىت - لە ئارامگرتن و تە وە كۆل و رازىبوون و پارانە وە و نىشاندانى مە ژارى و گەرنكە چى و فەرمانبەردارى و شتانى تىرىش - بە پىگە جارىبوونى قەدەر نە پىت بە و شتە نە لىيان بىزارە، بارى رازىبوون بە قەزا شىا و نىيە لە گەل سىروشتى مە و فدا، بە ئكو حال لە گەل قەزاي ئازار بە خشدا بىزارى و ناخۆش بىيە بۆ سىروشتى مە و فدا .

لە وائە : بزانىت رازىبوونى لە پەرەردگارى (ﷻ) لە مەموو حالە تە كاندا رازىبوونى خودا لە ئە و بەرەم دە مە پىت، گەر لە ئە و (لە خودا) بە كە مەك رۆزى رازى بوو : ئە و پەرەردگار بە كە مەك لە كردار لە ئە و رازى دە پىت، گەر لە مەموو حال و بارە كاندا لە خودا رازى بوو و مەموو ئە و حال و بارانە ي لا يە كسان بوو ئە مە دە پىت بە خىراتىن شت بۆ بە دەستە پىتە نى رازىبوونى خودا گەر داواى رە زامە ندى لى كرد و لى پارايە وە . لە وائە : نارازىبوون دەرگاي خەم و پە ژارە و نىگە رانىيە، دل پەرت و پە رىشان دە كات، حال و بارى مە و فدا تىكە دە تات، و گومانى خراپ بە خودا دە بات لە جىگە ي گومانى باش، رازىبوون لە مەموو ئە وائە رىزگارى دە كات، و دەرگاي بە مە شتى دۇنياي بە پوودا دە كاتە وە بەر لە بە مە شتى دوا پوؤز .

رازىبوون دلىيى و ئارامى دە كات بە بە شى، دل فەتك دە كاتە وە سوكون و ئاسوودە يى بە سەردا دادە بارىنىت، نارازى بوون شلە ژانى دل و تىكچوون و گومان و بىزارى و ناچىگىرى بۆ دوست دە كات .

مەر بە و جۆرە رازىبوون سووكنايى و ئارامى بە سەرىدا دادە بە زىنىت كە هىچ شتىك بە ئەندازە ي ئە وە بە سوود نىيە، مەر كات ئە و سووكنايى و ئارامىيە دابارى : دل دىتە

راسته و به دروستی راده‌وه‌ستیت، و حال و باری چاک ده‌بیت، نارازییون له هه‌موو نه‌وانه دل دور ده‌خاته‌وه به‌پتی که‌م و تۆرپیه‌که‌ی، گهر سووکنایی و نارامی کۆچی لیکرد نه‌وا خۆشی و ئاسوده‌یی و ژیانی چاک و پاک کۆچی لی ده‌کات، له مه‌زنترین نیعمه‌ته‌کانی خودا له‌سه‌ر به‌نده‌که‌ی دابه‌زینی سه‌کینه و نارامییه بۆ سه‌ری، له مه‌زنترین هۆی دابه‌زینی نه‌و سه‌کینه‌یه: رازییونه له خودا له هه‌موو حال و باره‌کاندا. له‌وانه: رازییون به‌نده قوتار ده‌کات له ململانێکردن به‌رانبه‌ر حوکم و بریاره‌کانی خودا، نارازییون له‌و حوکم و بریارانه بریتیه ململانێی نه‌و شتانه‌ی که به‌نده پتی رازی نابیت، بنه‌مای ململانێی ئیبلیس له‌گه‌ل په‌روه‌ردگاری: له نارازییونه‌وه‌یه به حوکم و بریاری ئایینی و گه‌ردوونی خودا.

له‌وانه: حوکمی په‌روه‌ردگار به‌سه‌ر به‌نده‌که‌یدا گوزه‌ری کردووه و بریاره‌کانیشی به‌سه‌ر به‌نده‌که‌یدا له دادپه‌وه‌رییه‌وه‌یه، وه‌ک له فه‌مووده‌دا هاتووه ((ماضی فی حکمک، عدل فی قضاؤک)) هه‌ر که‌س به‌و عدله‌ خواپیه رازی نه‌بیت نه‌وا له نه‌هلی ستم و زۆرداریه.

"عدل فی قضاؤک" گشتیه و هه‌موو بریارێک ده‌گرته‌وه، بریاری گونا‌ه له‌سه‌ر نووسین و بریاری سه‌رئه‌نجامی گونا‌ه له ئاسه‌وار و سزادانی، هه‌ردووکیان (گونا‌ه‌کردن، سزاوه‌رگرتن) له بریاری خودای موته‌عالن، نه‌و له‌و بریاره‌دا چ به‌ نووسینی گونا‌ه و چ به‌ سزا و تۆله له هه‌موو دادپه‌روه‌ره‌کان دادپه‌وه‌رتره.

دادپه‌روه‌ری خودا به‌ سزادان: ئاشکرایه، به‌لام دادپه‌روه‌ری خودا له بریاری گونا‌ه‌دا چونکه گونا‌ه سزایه‌که له خوداوه روو ده‌کاته نه‌وانه‌ی له په‌روه‌ردگار بێناگا ده‌بن، و دلایان پشت له خودا ده‌کات، هه‌ر کات دل پشتی له په‌روه‌ردگار و دۆسته‌که‌ی خۆی کرد و ئیخلاصی که‌م بوویه‌وه: شایسته ده‌بیت به‌و سزادانه (سزای نووسینی گونا‌ه له‌سه‌ری)، چونکه دلی بێناگایان کانه‌زای گونا‌هه، سزاش (واته گونا‌ه) له هه‌موو لایه‌که‌وه به‌سه‌ریدا داده‌باریت، نه‌گه‌ر نه، له‌گه‌ل که‌مائی ئیخلاص و یادی خودا و رووکردنه خودادا (ﷻ) هه‌رگیز گونا‌ه سه‌ره‌لنادات، وه‌ک ده‌فه‌رمویت ﴿كَذَلِكَ

لِنَصْرِفَ عَنْهُ الشُّوْهَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ یوسف: ۲۴

گه‌ر بلتیت بریاری خودا به‌وه‌ی به‌نده‌که‌ی پشتی تیبکات و خودای له‌بیر بچیت و ئیخلاصی بۆی نه‌بیت، نه‌مه سزای چ گونا‌هێکه؟

دەلئىم: ئەمە سروشتى نەفس و شانوشكۆپەتى، ئەو-سبحانە- گەر خىرى بۇ بەندەكەى نەوئىت كەسەكە دەداتە دەست نەفس و سروشت و ئارەزوى خۆى، ئەمەش ئاسەوارى بىئاگايى و لەبىرچوونەو و نەبوونى ئىخلاص و شوئىنكەوتنى حەزەكانى لىوہ پەيدا دەبىت، ئەم ھۆكارانەش ئازار و لەدەستدانى خىر و خۆشى بەدوای خۆياندا دەھىتن، وەك ھەر ھۆكارىكى تر كە سەرئەنجامى لىوہ پەيدا دەبىت.

گەر بلئىت ئەى بۆچى خودا لەسەر سىفەتتىكى تر دروستى نەكرد؟

دەلئىم: ئەم پرسىارىكى بىجىئە، ناوہرۆكەكەى ئەوہىە كە دەلئىت: بۆچى بە فرىشتە دروستى نەكرد و بە مەزۇف دروستى كەرد؟

گەر بلئىت: ئەى بۇ كۆمەكى و يارمەتى نەدا لە شەپى نەفس تاكو لە تارىكى سروشتى ئەو نەفسە رزگارى ببىت؟

دەلئىم: ناوہرۆكى ئەم پرسىارە ئەوہىە كە دەلئىت: بۆچى لەنىوان ھەموو دروستكراوہ كانىدا يەكسانىي نەكرد؟ بۇ دژىەكەكان و رووبەپووہ كانى دروست كەرد؟ ئەمە خرابەترىن پرسىارە؟ پىشتەر باسى ئەوہمان كەرد كە چۆن حىكمەت و پەروەردگارىي و مولكدارى داواى ئەوہ دەكەن.

لەوانە: ناپازىبوون يان بەھۆى لەدەستچوونى شتىكەوہىە كە دەيەوئىت و خۆشىدەوئى و حەزى لى دەكات، يان بەھۆى تووشبوون بە شتىكەوہىە كە حەزى لى ناكات و لىيى بىزارە و رقى لىيەتى، گەر يەقىنى ھەبوو بەوہى ئەوہى بەدەستى نەھىتاوہ بەشى ئەو نىيە و ناتوانىت بەدەستى بەئىت، ئەوہش تووشى بووہ ھەر دەبوو تووشى ببىت، ئىتر لەدوای ئەوہ سوودىك بۇ ناپازىبوون نامىنئىتەوہ جگە لە تىابردنى ئەوہى سوودى بۆى ھەيە و بەدەستھىنانى ئەوہى زىانى پىدەگەيەنىت.

لەوانە: رازىبوون دەرگاي سەلامەتى بەپوودا دەكاتەوہ، دلى لە غەش و نەخۆشى سەلامەت و خاويئ دەكات، ھىچ كەسىكىش لە سزاي خودا رزگارى نابىت مەگەر كەسىك بە دلىكى سەلامەتەوہ رووى لە خودا كەردبىت، لەگەل ناپازىبووندا ھەرگىز دل سەلامەت نابىت، تا بەندە زۆرتر و زىاتر رازى بىت دلى سەلامەتترە، غەش و پىسى و لىلى دلى ھاوملى ناپازىبوون، سەلامەتى و تەندروستى و چاكي دلىش ھاوملى رازىبوون، ھەر بەو جۆرە: حەسوودى، بەرى درەختى ناپازىبوونە، سەلامەتى دلىش لە حەسوودى بەرى درەختى رازىبوونە.

مەنە: نارازىبۇون دەركاى گومان بە خودا و گومان لە بېرىار و قەدەر و حېكمەت و نىستى خودا دەكاتهو، زۆر كەم لە نارازىبۇون لە شك و گومان بە خودا رىزگاربان دەبىت، شك و گومان بەسەر دلىدا دادەبارىت و بە زەوى ناخيدا شوپ دەبىتەو، با خوشى هەستى پى نەكات، گەر بە وردى ناخى خۆى بېشككىت دەبىنەت يەقىنەكەى خۆشە و تىكەل بە شك و گومان بوو، رازىبۇون و يەقىن دوو برا و دوو هاوھەلى بەكترن، شك و نارازىبۇونىش هاومل و هاوتاي بەكترن، ئەمەش ماناي ئەو فرمودە بە كە لە سونەنى "الزمذى" و كەسانى ترىشدا هاتوو ((گەر توانىت بە رازىبۇون لەكەل يەقىن كار بەكەت ئەنجامى بە، گەر نەوتوانى ئەوا ئارامگرتن لەسەر ئەو شتەنى مەسر لىتى بىزارە خىرىكى زۆرى تىدايە))

مەنە: ھەر كەس دلى خۆى پىر كەرد لە رازىبۇون بە قەدەر ئەوا خودا سنگى پىر دەكات بە دەولەمەندى و ئارامى و قەناعەت، دلى بۆ خوشەويستى خۆى و گەرانەو بۆ لاي و بىشتىبەستنى بەكلا دەكاتهو، ھەر كەس بەشى خۆى لە رازىبۇون لە دەست بەدات سى بە پىچەوانەى رازىبۇون(واتە نارازىبۇون) پىر دەبىت و پشت لەو كار و كوردەوانە دەكات بە ختەوھەرى و رىزگارى ئەوى تىدايە.

رازىبۇون دل بەكلا دەكاتهو بۆ خودا، نارازىبۇونىش دل لە خودا خالى دەكاتهو.

مەنە: رازىبۇون شوكر بەرھەم دەھىنەت كە بەرزترىن مەقامى باوھەپ، بەلكو شوكر حەقىقەتى باوھەپ، نارازىبۇونىش دى شوكر بەرھەم دەھىنەت كە برىتیبە لە كوفرى نىعمەتەكان، لەوانە بە كوفرى خاوەن نىعمەتەكەشى بەدوادا بىت(واتە بىباوھەپى بە خودا)، گەر بەندە لە ھەموو حالەتەكان لە پەروەردگارى رازى بوو ئەو شوكرى بۆ دەستەبەر دەكات، ئەو كات دەبىت بە يەكەك لە رازىبۇون و شوكرەران، گەر رازىبۇونى لە دەست چوو: دەچىتە رىزى نارازىبەكانەو و رىگەى بىباوھەپان دەگرتە بەر.

مەنە: شەيتان زۆر جار لە كاتى نارازىبۇون و شەھوھەتدا زەفەر بە مروۇ دەبات، لەو نوو شوپنەدا راوى مروۇ دەكات بەتايبەت كاتىك نارازىبۇونەكەى زال بىبىت بە سەرىدا، ئەو كاتە شتىك دەلەت كە پەروەردگار پى رازى نىبە، و كارىك ئەنجام دەدات كە خودا پى ناخۆشە، ھەروھە نىبەتەك دەھىنەت كە تىايدا خودا رازى ناكرىت، بۆ بە پىغەمبەر(ﷺ) لەسەر مردنى ئىبراھىمى كورى فرموى ((دل حوزن رووى تىدەكات و

چاۋ فرمىسك دەپرېژىت و تەنھا ئەو دەلئىن كە خۇدا پىي رازىيە))، مردنى رۆلە لە و پىشھاتانە يە كە نارازىبوون لە قەدەر بەدوای خۇيدا دەھىنئىت، پىغەمبەر (ﷺ) رايگە ياند: كە لەم جۆرە مەقامانەدا- كە زۆرىەى خەلكى لىي نارازىن و شتىك دەلئىن و كارىك دەكەن كە خۇدا پىي رازى نىيە- شتىك نالئىت پەرورەدگارى پىي نارازى بىت، بەلكو ئەو دەلئىت كە خۇدا پىي رازىيە.

لەوانە: رازىبوون حەز و ئارەزوو لە دل دەردەكات، حەز و ئارەزووى كەسى رازى شوئىنى ئەو دەكەوئىت كە پەرورەدگارى داواى لىي كىردو، مەبەستم ئەو يە پەرورەدگار خۇشیدەوئىت و پىي رازىيە، رازىبوون و شوئىنكەوتنى حەز و ئارەزوو ھەرگىز لە يەك دلدا كۆنابىتەو، گەر بەشىك لەمە و بەشىك لەوھى تىدا بوو ئەو ئەو دلە بەشى ئەوھىانە كە زالە و تىايدا زۆرتەرە.

❁ كۆرئىكى ناياب لەسەر بابەتى رازىبوون

لەوانە: كەسى رازى رادەوھەستئىت لەگەل ھەلئىزاردەى خودادا بوو ئەو، پشت لە ھەلئىزاردنى نەفسى خۆى دەكات، ئەمەش لەھىزى ناسىنى پەرورەدگارى و ناسىنى نەفسى خۆىەوھىە.

وھىيى كۆپى وەرد لەگەل سوفىانى سەورى و يوسفى كۆپى ئەسبات كۆبوونەو، سەورى فەرمووى: بەر لە ئەمروۆ رەم لە مردنى ناکاۋ و كوتوپر بوو، بەلام ئەمروۆ ئاۋات دەخۋازم بەرم.

يوسفى كۆپى ئەسبات فەرمووى: بۆچى؟ فەرمووى: چونكە لە فىتنە دەترسم.

يوسف فەرمووى: بەلام تەمەنى درىژم پىي ناپەسەند نىيە.

سەورى فەرمووى: بەلام بوو لە مردن بىزارىت؟

فەرمووى: بەلكو رۆژئىك توشبئىت تەوھى تىدا بكام و كارئىكى چاكەى تىدا ئەنجام بەم.

وترا بە وھىب تۆ چى دەلئىت؟

فەرمووى: من ھىچ ھەلئىزاردەيەك ناکەم، كاميان لای خۇدا خۇشەويست بوو ئەو لای من خۇشەويستە.

سوفیان ناوجاوانی وهی بی ماچ کرد و فەرمووی: ئەمە رۆحانییه ته سویند به خودای که عبه .

ئەمە بریتییه له حالی بەندهیه که ژیان و مردنی بۆ خودا له لایه کسان بووه، له هەردووکیاندا له گەڵ هەلبژاردەیی خودادایه بۆ ئەو، وهی ب-رهحمەتی خودای لێ بیت- مه قامی بهرزی له رازیبوون و مه قامه کانی تریشدا به دهست هینا بوو.

❁ رازیبوونی خودا له بەنده کهی مهزنترین پاداشته

له وانه: رازیبوونی خودا له بەنده کهی له به ههشت و نهوهی تێدایه گوره تره، چونکه رازیبوون سیفەتی خودایه و به ههشت خەلقى خودایه، خودای مۆته عال ده فەرمویت ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ التوبه: ۷۲، ئەمەش له دواى ئەوهی که ده فەرمویت ﴿وَعَدَّ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَنَّا وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (۷۲) التوبه: ۷۲، ئەم رازیبوونه پاداشتی ئەو رازیبوونهی ئەوانه له دونیادا، له بهر ئەوهی ئەو پاداشته مهزنترین پاداشته که وابوو هۆی پاداشته که (رازیبوون) مهزنترین کاروکرده وهیه.

له وانه: که بەنده له هه موو حال و باریکیدا رازی ده بیت له خودا و له بریاره کانی خودا: هەلبژاردەیی نابیت و رازیبوونی له و به شەیی بۆی دیاریکراوه و له و کار و بارانهی خودا به سه ریدا ده هینیت له هەلبژاردن بینیازی ده کات، یادی خودا بۆ ئەو جیگه ی داوا له خودا ده گرتته وه، گەر داوایه کی بوو داواای کۆمه کی و یارمه تیه بۆ یادی خودا و به رده وام بوون له سه ری و گه یشتن به ره زامه ندی ئەو، ئەم که سه شتیکی پێده دریت که له و باشترین شتانه یه به داواکه رێک به خشرابیت، وه که له فەرمووده یه کی قودسیدا هاتوو ((هەر کهس یادی من سه رقالی بکات له داواکردن لێم، باشترین ئەوهی به داواکه ران ده به خشریت پێی ده به خشم))، داواکاران داوايان لیکرد حوداش ئەو فه زله ی پێدان که داوايان کرد، رازیبووان له خودا رازیبوون بۆیه رازامه ندی خۆیی پێبه خشین، رازیبوون له خودا رێگری ناکات له وهی داواای هۆکاری به ده سه تهنانی رازیبوون له خودا بکه یه ت، به لکو ئەهلی رازیبوون له و داوایه دا پێداگرن.

له وانه: رازیبوون سه رووری دل به قه ده ره برپاوه کان له هه موو کار و باریکدا به ره م ده هینیت، هه ر به و جوژه ئاسووده یی نه فس و ئارامبوونی له هه موو حالیکدا،

هەر هەوا دلتیایی لە رووبەرووی بونە هەر ترس و هەپەشە یەکی کاروباری دنیا، فیتکی قەناعەت و حەزی بەندە بە بەشی بپراوەی خودا بۆ ئەو و دلخۆشبوونی بەوەی مەولای حەق کاروبارەکانی بۆ رادەپەرتنیت و خۆپادەستکردن بە دۆستەکی لە هەموو باریکدا و رازیبوونی لە ئەو بەوەی بەسەریدا جاری دەبیت و تەسلیمکردنی حوکم و بپیار بەو-سبحانە-، باوەری بە تەگبیری باشی خودا و کەمائی حیکمەتی ئەو، سکالای پەرورەدگار نەباتە لای کەس و ناپەزایی لە بپیارەکانی دەرئەبیت، بۆیە هەندێ لە عاریفان رازیبوونیان بە ئەخلاق جوانی لە گەل خودا لیکداووتەوه.

عومەری کوپی عبدالعزیز-رەحمەتی خودای لیبیت- دەفەرمویت: رۆژم لێ بوویەوه و سروورم تەنها لە روودانی قەدەرەکاندا یە.

ئیبن مەسعود-خوای لیتی رازی بیت- دەفەرمویت: ((هەژاری و دەولەمەندی دوو و لاخن باکم نییە سواری کامیان دەبم، گەر هەژاری بوو ئارامگرتنی تیدا هە یە، گەر دەولەمەندی بوو بەخشینی تیدا هە یە)).

لەوانە: "رازیبوون بە قەدەر" مۆؤ رزگار دەکات لەوەی خەلکی بە تووڤەکردنی خودا رازی بکات، یان زەمیان بکات لەسەر شتیک کە خودا بۆ ئەوی نەبپووتەوه، یان ستایش و حەمدیان بکات بە شتیک کە فەزلی خودایە لەسەر ئەو، بۆیە لە یەکەمیاندا- کە بریتییە لە رازی کردنیان و زەم کردنیان- ستەمکار دەر دەچیت، لە دووهمیاندا- حەمد و ستایشیان- هاوئەدانەر دەر دەچیت، گەر رازی بوو بە قەزای خودایی لە زەم و حەمدیان رزگاری دەبیت، بۆیە رازیبوون لە هەموو ئەوانە قوتاری کرد.

❁ دلی رازی فیتکە

لەوانە: رازیبوون دلی بەندە خالی دەکاتەوه و خەم و پەژارە ی کەم دەکاتەوه، بۆیە بۆ بەندایەتی پەرورەدگاری یەکلا دەبیتەوه بە دلکی سووک و دوور لە قورسایی و خەم و پەژارە ی دنیا، وە ک "ئیبن ئەبی دنیا" لە بیشری کوپی بەشاری موجاشیعییەوه باس دەکات-کە یەکیک بوو لە زانایان- دەلیت: وتم بە عابیدیک، نامۆزگاریم بکە، وتی: نەفسی خۆت بخە بەردەم قەدەر بۆ هەر کویت دەبات، ئەوه دلت خالی دەکاتەوه و خەم و پەژارە ت کەم دەکاتەوه، وریابە ناپازیبوون لە قەدەر

دهر نه بريت، چونکه نارازيبوونی خودا به سه رتدا داده باریت و توش لئی بیتاگای و هستی پی ناکهیت، ئوکات هه لئده داته ناو ئه وانه ی که خودا لیان نارازیبه .
 عومری کوری عبدالعزیز - رحمتی خودای لی بیت - ده فەرمویت: ((هه مو ئه و
 دلواپانه وازیان لیهینام و لیم دورکه وتنه وه، پیوستیم به هیچ شت نه ماوه، تنه نا
 پیوستیم به قه ده ری خودایه، زورجار ئه م دوعایه ی ده کرد: خودایه رازیم بکه به قه زای
 خۆت، به ره که ت بجه ناو قه ده ره کانتته وه بۆم، تا ئه وه ی تو دوا ی ده خهیت حه زم به
 پیشکه وتنی نه بیت و ئه وه ی تو پیشی ده خهیت حه زم به دوا خستنی نه بیت))
 له وانه: خودا نه می کردوه له پیشکه وتنی خودا و پیغه مبه ر له حوکمی ئایینی
 شه رعیدا، ئه وه ش به ندایه تی کردنی ئه و فرمانه یه، به ندایه تی فرمانه گه ردوونیه
 قه ده رییه کانیش: ئه وه یه که پیش خودا نه که ویت مه گه ر به رزه وه ندیه کی پارسه نگ
 له وشته دا بوونی هه بیت، بۆیه پیشکه وتن له هه ردوو باره که دا نه می لیکراوه له
 بریاری گه ردوونی و قه ده ریدا و له بریاری ئایینی و شه رعیدا، گه ر ئارامگرتن فه رز بیت
 یان په سه ند بیت، یان رازیبوون فه رز بیت و که سه که وازیان لی بهینیت ئه وه له
 قه ده ر و له شه رعدا پیشی خودا و پیغه مبه ر که وتوه .

❦ کاری دل کۆتایی بۆ نییه

له وانه: کاری ئه ندامه کان تا راده و سنووریکه تاییهت و زانراو زیاد ده کریت، به لام
 زیاد کردنی کاری دل کۆتاهاتنی بۆ نییه، ئه وه ش چونکه کاری ئه ندامه کان راده و
 سنووریک هه یه تیایدا کۆتایی پی دیت و ده وه ستیت، ئوکات پاداشته که ی به پیی
 سنوور و راده که یه تی، به لام کاره کانی دل: هه می شه یی و به رده وام و دانه براون، با
 به نده بۆ خۆی نه ببینیت و پیی نه زانیت.

نمونه که ی: خۆشه ویستی و رازیبوون حالی که سی خۆشه ویست و رازیبه، هه رگیز لئی
 جیا نابنه وه، با حوکمه که شی له به رچاو بزر ببیت، خاوه نه که ی له زیاد بوونی
 په یوه ستبووندا یه، زیاد بوونی خۆشه ویستی په یوه سته به به رده وامی ئه و حاله وه،
 ئه وه ش هه رده م له زیاد بووندا یه با ئه ندامه کانیشی له خاوبوونه وه و ساردبوونه وه دا
 بن، به لگو زیاد بوونی ئه و خۆشه ویستییه هه ندی جار له دۆخی خاوبوونه وه و

ساردبوونه وەدا زۆرتەر و زیاترە لە زیادبوونی خۆشەویستی ئەهلى نەوافل کە بە پەتەى خۆشەویستی گری نەدراون.

گەر نەرتى ئەمە دەکەیت تیرابمێنە لە زیادبوونی خۆشەویستی کەسێک کە بە خوداوە دەنوێت لەگەڵ زیادبوونی خۆشەویستی کەسێک کە شەونوێژ دەکات و لەخودا بیتاگایە، خودای موعال تەماشای دل و هیممەت و لێپران دەکات، بەها و نرخى بەندە بریتییە لە هیممەت و ویست و لێپرانى، هەر کەس بە هیچ شت رازى نەبوو جگە لە خودا-با هەموو دونیای پى بێخەشەن- ئەو کەسە خاوەن شانوشکۆیە، ئەو کەسەش کە بە کەمترین بەشى دونیا رازى دەبێت، شکۆى تاییەت بە خۆى هەیە، با کاروکرده وەکانیشیان لە یەك شتووە و قالبدا بن، لەوانەشە کاروکرده وەى ئەو کەسەى لادەکاتووە بەلای بەشە دونیاییەکاندا زۆرتەر و گرانتر بن، ئەمە فەزڵیکە خودا بە هەر کەسى دەدات بیهوێت، ئەو خاوەنى فەزلى مەزنە.

❖ پێداگری لە دوعادا چاوەگەى بەندایەتییه

داوا و دوعا نەرتى رازیبوون ناکات، بەلکو گەر بەندە پێداگری کرد لەسەر دوعا بەتاییەت داوايەك رازیبوون و نزیکبوونه وەى لە خودا تیدا بوو ئەو دوعایە نەنگى بۆ مەقامى رازیبوون دروست ناکات، لە ئەسەردا هاتوو (خودا لە دوعادا کەسى پێداگری خۆشەوێت))، ئەبۆبەکرى صدیق-خوای لى رازى بێت- لە رۆژى بەدردا بە پێغەمبەرى فرموو ((ئەى پێغەمبەرى خودا، زۆر پێداگریت کرد لەسەر پەرورەدگارت، هەندى لە داوات بەسە بۆ لای پەرورەدگارت))، ئەم پێداگرییە چاوەگەى بەندایەتییه .

لە سونەنى ئیبن ماجەدا لە ئەبى صالح لە ئەبى هورەیره وە-خوای لى رازى بێت- فرموی: پێغەمبەر(ﷺ) فرمویەتى ((هەر کەس داوا لە خودا نەکات خودا خەشمى لى دەگرت))، گەر داوايێکردن خودا رازى بکات، ئەوا پێداگری لە داوادا نەرتى رازیبوونی خودا ناکات.

حەقیقەتى رازیبوون: بریتییە لە تەبایى لەگەڵ خودای موعالدا لەو کار و بێرارانەى خودا پێیان رازییە، ئەوەى نەرتى رازیبوون دەکات و دژ بە رازیبوونە ئەوەیە پێداگری بەکەیت لەسەر شتێک و شتێک بەسەر ئەودا هەلبژێرى کە نەزانیت نایا ئەو شتە خودا

پىي رازىيە يان لىي نارازىيە، ۋەك ئەو كەسەي پىداگرى دەكات لە دوعدا بۆ ئەۋەي كەسەك دەسەلات بگرىتە دەست، يان خودا دەۋلەمەندى بكات، يان فلان كارى بۆ جىبەجى بكات، ھەمو ئەمانە پىچەۋانەي رازىبوون، چونكە يەقىنى نىيە ئەوانە رازامەندى خوايان لەسەرە يان نە.

لەوانەيە ھالى داۋا بە جۆرىك ناسىنى خودا و خۆشويستنى و گەردنكە چى و فەرمانبەردارى بەپروى دلىدا بكاتەۋە داۋاي پىويستىيەكانى خۆي لەبىر بچىتەۋە، ئەو كاتە ئەۋەي لە دوعاكەۋە دەستى كەوتوۋە لاي خۆشەويستىر بىت لە پىويستىيەكانى، بە جۆرىك ھەز دەكات لەناۋ ھالەدا بىمىنئەۋە ۋە ھالەتەكەي بۆ بەردەۋام بىت، بۆيە ئەۋەي لەلايەتى ھەلدەبىزىت بەسەر پىويستىيەكانىدا، دلخۆشى بەۋانە مەزنترە لە دلخۆشى بە پىويستىيەكانى، بۆي پىش بخرىت يان لەدەستى بچىت لەلاي يەكسانە.

ھەندى لە عارىفان دەلتىن: ھەندى جار پىويستىيەكەم لەلاي خودا ھەيە، داۋاي لى دەكەم، لەو كاتەدا دەرگاي موناجات و ناسىنى خودا و گەردنكە چى و لالانەۋەم بەروودا دەرگىتەۋە بۆيە ھەز دەكەم پىويستىيەكەم بۆ جىبەجى نەكرىت تاكو لەو ھالەتەدا بىمىنەۋە.

(۳۰) منزلة الشکر

مه‌نزله‌ی شوکر

له مه‌نزله‌کانی ((إياك نعبد وإياك نستعين)) مه‌نزله‌ی شوکره .

ئه‌م مه‌نزله‌یه بالآتین و به‌رزترین مه‌نزله‌یه، له‌سه‌رو مه‌نزله‌ی " رازیبون " هوه‌یه و زیاتریش، رازیبون له‌ناو شوکر دایه، به‌بی شوکر رازیبون بوونی نییه . شوکر نیوه‌ی ئیمان-هه‌ک پیشتر باسکراوه-، باوه‌ر دوو نیوه‌یه: نیوه‌ی یه‌که‌می شوکره و نیوه‌که‌ی تری نارامگرتنه .

خودای مته‌عال فه‌رمانی به شوکرکردن کردووه و نه‌می کردووه له‌دژ و پیچه‌وانه‌که‌ی، مه‌دح و سه‌نای نه‌هلی شوکری کردووه و به‌نده تاییه‌ته‌کانی پی و سه‌ف کردووه، شوکری کردووه به‌ئامانجی بوون و بپیار(خه‌لق و ئه‌م)، به‌ئینی داوه به‌نه‌هلی شوکر به‌باشترین پاداشتن، شوکری کردووه به‌هۆی زیادبوونی فه‌زل و نیعمه‌تی خودا بۆ به‌نده‌که‌ی، هه‌روه‌ها پاسه‌وان و پارێزه‌ری نیعمه‌ته‌کانی، رایگه‌یاندووه که‌ته‌نها نه‌هلی شوکر که‌ک و قازانج له‌تایه‌ته‌کانی خودا ده‌بینن، ناویکی له شوکر بۆ خۆی داتاشیوه ((الشکور)) که‌یه‌کێکه له‌ناوه‌ جوانه‌کانی خودای مته‌عال، ئه‌م ناوه‌یه شوکرکه‌ر به شوکرکراوه‌وه ده‌به‌سنتیته‌وه و ده‌یگه‌نیت، به‌لکو نه‌و شوکره بۆ به‌نده‌ی خودا ده‌گه‌ریته‌وه و له شوکرکه‌ره‌وه ده‌یکات به شوکرکراو، شوکر ئامانجی خودایه له‌به‌نده‌که‌یدا، نه‌هلی شوکریش که‌میکی زۆر که‌من له به‌نده‌کانی خودان ﴿وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (البقرة: ۱۷۲، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی ﴿وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾ (البقرة: ۱۵۲، ده‌رباره‌ی خه‌لیلی خۆی نی‌براهیم ده‌فه‌رموی ﴿إِنْ أَنْزَلْنَاهُ كَاتِبًا فَآتِنَا اللَّهُ حَنِيفًا وَلِرَبِّكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (شاکرا لانتعیه) النحل: ۱۲۰ - ۱۲۱، هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی نوح (عليه السلام) ده‌فه‌رموی ﴿إِنَّهُمْ كَانَتْ عَبْدًا شَاكِرًا﴾ (الإسراء: ۳، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (النحل: ۷۸، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی ﴿وَأَعْبُدُوهُ وَأَشْكُرُوا لِعَدَائِهِ تُرْجَعُونَ﴾ (العنكبوت: ۱۷، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی ﴿وَمَسْجِدِي لِلَّهِ الْمُشْكِرِينَ﴾ (۱۷۳)

آل عمران: ١٤٤، هەروەها دەفەرموی ﴿وَأَعْبُدُوهُ وَأَشْكُرُوا لِعَدَّتِهِ تَرْجُمُونَ﴾ (١٧) العنكبوت: ١٧، هەروەها دەفەرموی ﴿وَإِذْ تَأَذَّتْ رَبِّكُمْ لَمِنْ شُكْرِكُمْ لَا زَيْدٌ لَكُمْ وَلَكِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَدَاتِي لَشَدِيدٌ﴾ (٧) إبراهيم: ٧، هەروەها دەفەرموی ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ (٣١) لقمان: ٣١.

خودا ناوی خۆی بە "شاکر" و "شکور" هێناوه، هەر بەو جۆرە ئەوانەى شوکری خودا دەکەن بەو دوو ناوێ هێنان، لە وەسفی خۆی بەشى داون و بەناوی خۆی ناوی هێنان، ئەمە بەسە بۆ تۆ تاکو خۆشەویستی و فەزلی شوکرکه رانت بۆ روون ببیتەوه.

خودا شوکری شوکرکه رانی بۆ خۆیان گێراوه تەوه، وەك دەفەرموی ﴿إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا﴾ (٢٢) الإنسان: ٢٢، پەروەردگار بە شوکر لە بەندەكەى رازی دەبیت ﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا وَرِضَةً لِّكُمْ﴾ (الزمر: ٧)، كەمى شوکرکه ران بەلگە بە لەسەر ئەوهى كە شوکرکه ران كەسانی تايبەتى خودان ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ (١٣) سبأ: ١٣، لە هەردوو سەحیحەكەدا لە پێغه مبهرى خوداوه (ﷺ) ((پێغه مبهر شه ونویژی دەکرد تا هەردوو پێیەکانی وەرەمیان تووش بوو، پێی وترا: ئاوا دەكەیت و خودا لە گوناهى ئەوێ و ناخرت خۆشبووه؟! فەرموی: ئەى نابیت بەندەیهكى شوکرکه ر بم؟))

فەرموی بە مەعاز ((سویند بە خودا ئەى مەعاز، من تۆم خۆشده ویت، لەبیرت نەچیت لەدوای هەر نوێزیتك بلیت: اللهم أعني على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك))

لە مەسنەدى "الزمذني" لە ئیبن عەباسەوه -خو لە خۆی و باوكی رازی بیت- پێغه مبهر (ﷺ) دوعای دەکرد بە وتنى ئەم كەلیماتانە ((اللهم أعني ولا تعن علي، وانصرني ولا تنصر علي، وامكر لي ولا تمكر بي، واهدني ويسر الهدى لي، وانصرني على من بغى علي، رب اجعلني لك شاكرا، ذكارا لك، رهابا لك، مطاوعا لك، مخبتا إليك، أواها منيا، رب تقبل توبتي، واغسل حوبتي، وأجب دعوتي، وثبت حجتي، واهد قلبي، وسدد لسانى، واسل سخيمة صدري)).

❖ ريساكانى شوكر

بنچینهى شوكر لە زمانه وانیدا: شوكر لە زمانه وانیدا بریتیه له کاریگه رى خواردن لەسەر جەستهى ئازەلان بە دەرکه وتنیكى ئاشکرا و دیار، دەوتریت "شكرت الدابة تشكر شكرا" لەسەر كیشى "سمنت تسمن سمنا": ئەگەر کاریگه رى خوداردنى ئالفى بە

قہلہ ویون لہ سہر دہریکہ ویت، "دابۃ شکور" نگہر ئہ و نازہ لہ قہلہ وی لہ سہر دہرکہوت زیاتر لہ و نائفہی دہ یخوات.

لہ سہ حیجی "مسلم" دا ((حتی أن الدواب لشکر من لحوہم)))، "لتشکر" واتہ "لتسمن" قہلہ و دہ بیت بہ ہوی زوری ئہ و ہی دہ یخوات.

حہقیقتی شوکر لہ بہ ندایہ تیدا ہر بہ و جۆرہیہ، بریتیہ لہ دہرکہوتنی ناسہ واری نیعمت لہ سہر زمانی بہ ندہی خودا، بہ سہ ناگردنی خودا و داننان بہ نیعمتہ کانیدا، ہر وہا دہرکہوتنی ناسہ واری نیعمت لہ سہر دلّی: بہ بینینی دلّ و خۆشویستنی خاوەن نیعمت، ہر وہا دہرکہوتنی لہ سہر ئہ ندامہ کان: بہ گردنکچی و فہرمانبہرداری و گوپرایہ لی، "شوکر" لہ سہر پینج ریتسا دامہ زراوہ: گہردنکچی شوکرکہر بۆ شوکرکراو(خودا)، خۆشہویستی بۆی، داننان بہ نیعمتہ کانیدا، مہدح و سہنا و ستایش کردنی بہ و نیعمتہ تانہ، بہ کارنہ ہینانیاں لہ شویتیکدا کہ خودا پئی ناخۆشہ.

ہر کہس قسہی لہ شوکر کردوہ و سنوور و مہرزی دیاری کردوہ قسہکی بۆ ئہم پینجہ دہ گہر پتہ و لہ سہر خولگہی ئہ و پینجہ دہ سوپتہ و ہ.

وتراوہ: سنوورہکی بریتیہ لہ دانپیدا نان بہ نیعمتہی خاوەن نیعمت بہ شتیوہیہ کی گہردنکچانہ.

ہر وہا و تراوہ: سہنا و ستایشی چاکہ کار بہ باسکردنی چاکہ کانی.

ہر وہا و تراوہ: شوکر بریتیہ لہ مانہ و ہی دلّ لہ سہر خۆشہویستی خاوەن نیعمت، ہر وہا مانہ و ہی ئہ ندامہ کان لہ سہر گوپرایہ لی و جاریبوونی شوکر بہ زماندا و سہنا و ستایشی.

ہر وہا و تراوہ: شوکر بریتیہ لہ بینینی منہتی خودایی و پاریزگاری لہ سنوورہ کانی خودا.

چہند ورد و جوانی فہرموہ حمدون القصار کہ دہ فہرمویت: شوکر نیعمت ئہ و ہیہ خۆت لہ ناو نیعمتہ تہ کہ دا بہ مشہ خۆر بزانیٹ.

ئہ بو عثمان دہ فہرمویت: شوکر ئہ و ہیہ زانستی ئہ و ہت بۆ دروست ببیت کہ تۆ ناتوانی و دہستہ و سانی لہ شوکر کردنی خودا.

جونہید دہ فہرمویت: شوکر ئہ و ہیہ خۆت بہ خاوەن و شایستہی نیعمتہ تہ کہ نہ زانی.

لێرەدا مانای قسەکەی حمدون القصار دەردەگەوتت کە دەفەرمویت خۆت بە مشەخۆز
بزانیت لە نیعمەتەتەدا.

روویم دەفەرمویت: شوکر بریتییە لە بەکارهێنانی هەموو تواناکانت.

شوگری خەلکی بە گشتی: شوکر کردنی خودایە لەسەر خواردن و خواردنەوه و
پۆشاک و رۆزی جەستە.

شوگری کەسانی تاییبەت: شوکرکردنە لەسەر یەکتاپەرستی و باوەڕ و رۆزی دل.
السري السقطي پرسباری لە جۆنەید کرد دەربارەی شوکر-جۆنەید لەو کاتەدا مندال
بوو- فەرمووی: شوکر ئەوێهە هیچ نیعمەتێکی خودا لە یاخیبوونی خودادا
بەکارنەهێنیت، لێی پرسى ئەمە لە کێیەوه فێربووی؟ فەرمووی: لە کۆپی
دانیشتنەکانی تۆوه.

وتراوه: هەر کەس دەستی بە کۆمەك و یارمەتی کورت بوو، با زمانی بە شوکر کردن
دریژ بێت.

شوکر هەمیشە زیاد بوونی لەگەڵدایە بە پیتی فەرموودەى خودای مۆتەعال (لَئِنْ
شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ﴿٧﴾، هەر کات حالى خۆت لە زیادبووندا نەبینى ئەوا
روو لە شوکر بکە.

لە ئەسەرێکی قودسییەوه ((ئەهلی یادکردن ئەهلی مەجلیسی خۆمن، ئەهلی شوکر
ئەهلی ریز و حورمەتن، ئەهلی گوناھ و یاخیبوون لە بەزەیی خۆم بێهویان ناکەم،
گەر تەوبە بکەن من خۆشەوێستیانم، گەر تەوبە نەکەن من پزیشکیانم، موسیبەتیان
بۆ دەنێرم تاکو لە نەنگی و خراپە پاکیان بکەمەوه))

وتراوه: هەر کەس نیعمەتێک بشاریتەوه ئەوا کوفری بەو نیعمەتە کردووه، هەر کەس
دەرییخات و بلاوی بکاتەوه ئەوه شوگری کردووه.

ئەمە لە فەرموودەى پێغەمبەر (ﷺ) وه رگیراوه ((کە خودا نیعمەتێکی بە بەندەکەى
بەخشى پیتی خۆشه ئاسەواری نیعمەتەکەى لەسەر ببینیت))
بۆ ئەم مەبەستە وتراوه:

وما فعلت وأن برك ناطق	ومن الرزية أن شكري صامت
إني إذا لندی الكرم لسارق	وأرى الصنعة منك ثم أسرها

نیعمهتی پهرومردگار دهناسین و قبولی دهکین و باسی لهبارموه دهکین ناسینی نیعمت: بریتیه له ناماده کردنی نیعمه ته که له زیندا و بینینی و جیاکردنه وهی.

بویه ناسینی واته به دهسته تانی له زیندا وه ک چون له دهر وه به دهستی هیناوه، ندره ی خه لکی خودا چاکه ی له گه ل کردوه و به خوی نازانیت، بویه شوکر له و جوره که سانه ناوه شپته وه.

قبول کردنی شوکر: بریتیه له وه رگرتنی نیعمه ته که له خاوه ن نیعمت به دهر خستنی هه ژاری و پیوستی به و نیعمه ته، نه وه بزانت هاتنی نه و نیعمه ته به شایسته بوونی نه و نبوه و هیچ به ها و نرخیکی به رانبر نه و نیعمه ته به خاوه ن نیعمت نه به خشیه وه، به لکو خوی وه ک مشه خوریک له سهر نیعمه ته که ته ماشا بکات، گه ر به و جوره بو نه وه شایه تی بۆ ده دا که به دروستی قبولی نیعمه ته که ی کردوه.

شوکر کردنی خاوه ن نیعمت و نه وه ی وابسته ی نیعمه ته که یه دوو جوره: تاییه ت و گشتی، گشتیه که: بریتیه وه سفکردنی خاوه ن نیعمت به به خشین و به خشنده بی و چاکه کاری و فراوانی به خشین، و هاوشیه کانی نه مانه.

تاییه ته که ی: بریتیه له باس کردنی نیعمه ته کانی، راگه یاندنی نه وه ی نه و نیعمه ته له لای خودا وه به و گیشتوه، وه ک خودای موده عال ده فرمویت ﴿وَأَمَّا نِعْمَةَ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ الضحی: ۱۱

له م باسکردنی نیعمه ته دا نه وه ی فرمانی پیکراوه دوو بۆچوون هه یه له سه ری: یه که میان: بریتیه له باسکردنی نیعمه ته که و هه وال دان له باره یه وه، و وتنی: خودا به و نیعمه ته و به و نیعمه ته چاکه ی له گه ل کردوم، "مقاتل" له سهر نایه ته که ده لیت: واته شوکری خودا بکه له نیعمه تی خودا له سهرت له وه ی له م سووره ته دا باسکراوه: له پرکردنه وه ی هه تیوی و بی بابی بۆت و هیدایه تدانت دوا ی ویلی و سه رگردانی و ده وله مند کردنت دوا ی هه ژاری و نه بوونی.

باسکردنی نیعمه تی خودا شوکر کردنی خودایه، وه ک له فرموده که ی جابر که به رزکراوه ته وه ((هه ر که س چاکه یه کی له گه ل کرا به پاداشتی که سه که بداته وه، گه ر نه ی توانی با سه نای بکات، گه ر سه نای که سه که ی کرد نه وه شوکری کردوه، نه گه ر

چاکه که ی بشاریته وه کوفری به و چاکه یه کربوه، هر که س وا دهریخات به شتیك رازاوه ته وه و به و جوره ش نه بیئت نه وه وه که له به رکردنی دوو پۆشاکمی زوره)) لیره دا باسی سی به شه که ی خه لکی کرد: که سیک شوکری نیعمت ده کات و سه نای ده کات، کوفرکه به نیعمت و بزکره و داپۆشه ری نیعمت، له گه ل که سی خۆده رخه که وانیشان ده دات پییدراوه و له راستیشدا پیی نه دراوه، نه و که سه به شتیك خۆی ده پازینیته وه که پیی نه دراوه.

له نه سه ریکی به رزکراوه ی تردا ((هر که س شوکری شته که مه کان نه کات شوکری شته زوره کانی پی ناکریت، هر که س شوکری خه لکی نه کات شوکری خودای نه کردوه، باسکردنی نیعمتی خودا شوکره، وازلیهینانی کوفره، کۆمه ل به زه بییه، و داپران و ده سه گه رای نازار و سزایه))

دووه میان: باسکردنی نیعمت که له م ئایه ته دا (ئایه تی ١١ سوره تی الضحی) فه رمانی پیکراوه: بریتیه له بانگه واز بۆ لای خودا و گه یاندنی په یامه که ی و فیکردنی ئوممه ت به زانست و زانیاری، "موجاهید" ده لیت: نه و شوکره فه رمانی پیکراوه له ئایه ته که دا بریتیه له پیغه مبه رایه تی، "الزجاج" ده فه رمویت: واته نه وه ی تۆی پی ره وانه کراوه بیگه یه نه و باسی نه و پیغه مبه رایه تییه بکه که خودا پییداوی، "الکلبی" ده لیت: بریتیه له قورئان، فه رمانی پیکردوه بیخوینیته وه.

دروست نه وه یه: هر دوو جوره که له خۆ ده گریت، چونکه هر دووکیان نیعمه تن و فه رمان به باسکردن و شوکر کردنیان کراوه، ده رخستنی نیعمه ته که جۆریکه له شوکرکردنی.

شوکر کردن ریگه ی پیغه مبه رانی خودایه - صلی الله علیهم اجمعین - که تایبه ترین خه لقی خودان و نزیکترین له خوداوه.

هیچ مه قامیک له شوکر به رزتر و بالاتر نییه، هرچی مه قامه کانی ئیمان له ژیریدا جیگه یان ده بیته وه، ته نانه ت مه قامی خۆشه ویستی و رازیبوون و ته وه کول و غهیری نه وانه ش، شوکر دروست نابیت تا به ده ست نه هیتریت، سویند به خودا هیچ ریگه یه که له به رده م تایبه تان له دۆستانی خودا و نه هلی نزیکبوون له خوداوه بوونی نییه به رزتر و بالاتر بیت له ریگه ی شوکر.

نېعمەتى پەروەردىگار لەسەر بەندەكەى: چاكەكردنە لەگەلى، و پېدىانى فەزلى خۆيەتى، تەنھا مەنتىكى خودايە بۆ ئو، نەك خودا پېويستىبەكى بە بەندەكەى ھەبىت، شتىكى لە بەرانبەردا بویت، و بېهۆیت كۆمەكى لى داوا بكات، بۆ ئو ھە نېبە بە ھۆى كەمبەو ھۆى بە بەندەكەى زۆر بكات، يان لە زەلېلېدا عېززەتى لى داوا بكات، ياخود لە لاوازېدا خۆى پى بەھىز بكات، پاكىتى و ستايش ھەر بۆ خودايە .

فەرمانى پى كەردو ھە شوكر: نېعمەتتىكى ترە لەسەرى، و چاكەبەكى ترە لە خوداو ھە بۆ ئو، چونكە سوود و قازانجى شوكر كەردن لە دونيا و دواپۆژدا بۆ كەسەكە دەگەپتەو ھە، بەندە سوود و قازانج لە شوكرە بېنئىت نەك خودا، ھەك دەفەر مۆیت ﴿وَمِنْ شُكْرِهَا نَمَّا يَنْتَكِرُ لِنَفْسِهِ﴾ (النمل: ٤٠)، شوكرى بەندە بۆ خودا چاكەبەكە لەگەل نەفسى خۆيدا نەنجامى دەدات لە دونيا و دواپۆژدا، ئو بە شوكر چاكەبەكى لەگەل نەفسى خۆى كەردو ھە نەك و ابزانئىت بەو شوكرە بەھا و نرخی نېعمەتەكەى داو ھە خودا، چونكە ھېچ كەس ناتوانئىت بەھا و نرخی نېعمەتەكانى پەروەردىگار بدات، تەنانەت كەمىك لە نېعمەتەكانى، بەلكو بچووكترىن نېعمەت لە نېعمەتەكانى، خوداى مۆتەعال خاوەن نېعمەت و خاوەن فەزلى، دروستكەرى شوكر و كەسى شوكر كەرو ئو ھەش شوكرى لەسەر دەكرئىت، بۆبە كەس ناتوانئىت ھەژماری نېعمەتەكانى بكات و لەسەريان سەنا و ستايشى خودا بكات، ئو بەو نېعمەتە چاكەى لەگەل بەندەكەى كەردو ھە، ھەرو ھە چاكەى لەگەل كەردو ھە كە تواناى شوكر كەردنى پېبەخشىو ھە، شوكرەكەش نېعمەتتىكى ترە و خودا بەوى بەخشىو ھە پېويستى بە شوكرىكى ترە، ئىتر بەم جۆرە تا ناكۆتا لە نېعمەت و ناكۆتا لە شوكر .

لە تەواوئى نېعمەتەكانى خودا و مەزنى چاكە و بەخشندەبى خودا ئو ھەبە: كە لەسەر ئو شوكرە خۆشەوېستى و رازىبوون بە بەندەكەى دەبەخشئىت، و مەدح و سەناى دەكات لەسەرى، لە كاتىكدا سوود و قازانج و كەلكى نېعمەت و شوكر كەردنەكە بۆ كەسەكە خۆيەتى، سوود و قازانجى بۆ خودا ناگەپتەو ھە، ئو ھەش لوتكەى بەخشندەبىبە كە ھېچ بەخشندەبىبەكى ناگاتى، نېعمەت پى دەبەخشئىت، پاشان تواناى شوكر كەردنى نېعمەتەكەت پى دەبەخشئىت، و لئىت رازى دەبئىت، ئو ھەجا سوود و قازانجى شوكر كەردنەكەت بۆ دەگىرئىتەو ھە دەبكات بە ھۆبەك بۆ ھاتنى نېعمەتى زۆرتر و زىاتر بۆت .

تەنھا ئەم رووه بەسە بۆ کەسى ھۆشيار بۆ ئەوھى لەوانى تر بە ئاگا بێت.

❁ ھەندئ شوکر بالاترە لە ھەندئىكى تری

شوکر لەسەر ناخۆشییەکان: گرانتر و دژوارترە لە شوکر لەسەر خۆشییەکان، بۆیە ئەوھى یەكەمیان پلەى بالاترە لەمەى دووھم، ئەم جۆرە شوکرەش لە یەكێك لەم دوو كەسە دەوھشیتەوھ:

یان پیاویكە جیاوازی ناكات لەنێوان حالەتەكاندا، بەلكو خۆش و ناخۆشى لا یەكسانە، شوكرى ئەم كەسە دەرخستنى رەزامەندییە بەوھى بەسەرىدا دابەزىوھ، ئەمەش بریتییە لە مەقامى رازیبوون لە خودا و بپارەكانى.

پیاوی دووھم: كەسێكە جیاوازی دەكات لەنێوان ئەحوالدا، ئەو حەزى بە ناخۆشییەكان نییە، و رازیش نییە لە دابارینیان بەسەرىدا، گەر ناخۆشییەك بەسەرىدا دابەزى شوكرى خودا دەكات لەسەرى، شوكرەكەى وەك خۆخواردنەوھى تەبۆ ئەو سەختى و دژوارییەى تووشى ھاتووھ، و شاردنەوھى سكالایە و رەچاوكردنى ئەدەبە لە خزمەتى خودادا و گرتنەبەرى رێگەى زانستە، چونكە زانست و ئەدەب فەرمان دەكەن بە شوكرى خودا لە خۆشى و ناخۆشیدا، ئەو بەو شوكرە رێگەى زانستى گرتۆتەبەر، چونكە شوكرى خودا دەكات وەك شوكرى كەسێك كە رازیبە بە قەزا و بپاری خودا، ھەر وەك حالى كەسى یەكەم، بەلام ئەوھى یەكەم بەرزتر و بالاترە.

(٣١) (منزلة الحياء)

مه‌نزله‌ی حه‌یا

له مه‌نزله‌کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) مه‌نزله‌ی حه‌یا به .

خوای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿الرَّيْمُ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾ (١٤) العلق: ١٤، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (١) النساء: ١، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ (١١) غافر: ١٩.

له فه‌رمووده‌ی سه‌حیدا له‌و فه‌رمووده‌ی ئیبن عومه‌ر-خو له‌ خوئی و باوکی رازی بیته- ریوایه‌تی ده‌کات، پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) به پال پیاوینکدا تیپه‌ری که ئاموژگاری براکه‌ی ده‌کرد ده‌رباره‌ی شه‌رمکردن، پی فه‌رموو ((وازی لی بهینه، حه‌یا له ئیمان‌وه‌یه))

له دوو سه‌حیحه‌که‌دا له "عیمرانی کوپی حوصه‌ین" وه-خو لیتی رازی بیته- پیغه‌مبه‌ری خودا(ﷺ) فه‌رمووی ((حه‌یا هه‌ر خیر به‌دوایدا دیت))

له دوو سه‌حیحه‌که‌دا له ئه‌بو هوره‌یره‌وه-خو لیتی رازی بیته- له پیغه‌مبه‌ری خوداوه(ﷺ) فه‌رمووی ((باوه‌ر حه‌فتا و ئه‌وه‌نده به‌شه-یاخود شه‌ست و ئه‌وه‌نده به‌شه- مه‌نزترینیان وتنی: "لا إله إلا الله" به و نزمترینیان لابردنی ئه‌و شتانه‌یه که له‌سه‌ر رۆگه‌ خه‌لکی ئازار ده‌ده‌ن، حه‌یاش به‌شیکه له ئیمان))

هه‌روه‌ها له دوو سه‌حیحه‌که‌دا له "أبي سعيد الخدري" وه-خو لیتی رازی بیته- پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی ((ئه‌وه‌ی به‌خه‌لکی که‌یشتوه له که‌لامی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیشوو: گه‌ر حه‌یات نه‌کرد هه‌رچیت ده‌وی بیکه)) له‌مه‌دا دوو قسه‌ هه‌یه:

یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه که فه‌رمانه هه‌ره‌شه‌یه (أمر ته‌دید) و مانا که‌ی هه‌والدانه، واته که‌سینک شه‌رم نه‌کات له‌وه‌ی ئه‌نجامی ده‌دات.

دووه‌میان: فه‌رمانه موباحه (أمر إباحة)، واته سه‌یری ئه‌و کاره بکه که ده‌ته‌ویت ئه‌نجامی بده‌یت، گه‌ر له‌و کارانه بوو که شه‌رمی لی ناکه‌یه‌وه ئه‌نجامی بده، ئه‌وه‌ی یه‌که‌میان دروستتره که بۆچوونی زۆرینه‌یه .

له سونه‌نی "الرمذي" دا له فه‌رمووده‌یه‌کی به‌رزکراوه، پیغه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی ((به ته‌واوی له خودا شه‌رم بکه‌ن، وتیان ئیغه شه‌رم ده‌که‌ین ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا،

فهرموى: شهرم نهوه نيبه كه له لای ئیوهیه، به لام هر كهس دهیه ویت به تهواوی شهرم له خودا بکات: با سهر و نهوهی به دهوردایه بیپاریزیت، با سک و نهوهی دهیگریته خو بیپاریزیت، با بیر له مردن و رزینی ناو خاک بکاتهوه، هر كهس دواپوژی بویت جوانی و رازاوهی دونیا واز لی دههینیت، هر كهس نهوه بکات به راستی شهرمی له خودا کردوه))

❖ زیندهگی دلّ له حه یادایه

حه یا له "حیة" وهگرارهوه، بویه به باران دهوتریت "الحیا" به لام به ئهلفی مهقصوره واته ((الحی))، به پیتی زیندهگی دلّ هیزی ئهخلاقى حه یای تیدایه، كه می حه یا له مردنی دلّ و رّحه وهیه، تا دلّ زیندووتر بیت حه یا تیایدا تهواوتره.

جونهید- رهحهتهی خوی لی بیت- ده فهرموی: حه یا بریتیه له بینینی نیعمه تهکان، و بینینی كه موکوری و كه متهرخه مییه کان، له نئوان ئه و دوانه دا حاله تیک له دایک ده بیت پیتی دهوتریت حه یا، حه قیقهتهی حه یا بریتیه له ئه خلاقیک كه كه سه كه هان ده دات بۆ وازهینان له کاره خراپ و ناشرینه کان، ریگی لی دهگریته له كه متهرخه می به رانه بر خاوه ن حه ق كه خودایه.

"السري" ده فهرمویته: حه یا و هۆگریبون به خوداوه تهقه له ده رگای دلّ ده دهن، گهر زوهد و وه رعییان تیا بینیه وه ده مینه وه، نه گهر نه، کۆچی لی ده که ن. ((که زوهد نه بوو واته هه لپه ی دونیا له دلّ دایه بویه ئه و دلّ ناتوانیت به خوداوه هۆگر بیت، هر به و جۆره كه وه رع (زیاده خۆپاریزی) بوونی نه بوو، واته كه سه كه كه وتوته ناو گوناهان، ئیتر چۆن حه یا روو له و دلّ ده کات كه خاوه نه که ی بیشه مانه سنوره کانی خودا ده به زینیت)).

فوزه یلی کوپی عه یاز ده فهرمویته: پینج شت نیشانه ی به دب ختین: دلّ په قسی، چاوشکی، كه م شهرمی، حه زکردن له دونیا، و دریزی ئاوات و خۆزگی دونیایی. به حیای کوپی مه عاز ده فهرمویته: هر كهس شهرم له خودا بکات به گوپرایه لییه وه، خودا شهرمی لی ده کات له کاتی گوناوه کردنیدا.

ماناى ئەم قسەيە:

ھەر كەس ئەخلاقى شەرمكردن لە خودا زال بوو بەسەرىدا تەنانت لە حالى گويپايە ئييدا، دلى لە بەردەم خودادا سەردادەخات بەسەرداخستنىكى پەر لە شەرم: ئەو كەسە گەر كەوتە ناو گوناھىكەوہ خوداى مۆتەعال شەرم دەكات سەيرى بكات لە كاتى گوناھە كەدا بەمۆى بەرپىزى كەسەكە لەلاى، خودا شەرم دەكات لە دۆستەكەى و ئەو كەسەى لەلا بەرپىزە و نايەويت شتىكى لى ببينيت كەسەكەى لەلا ناشيرين ببيت. ھەر ھەما ئەوہ برىتيبە لە ھەيائى رىز و چاكە و بەخشندەيى و شكۆدارى، خوداى مۆتەعال "ھىي و كرىم" ھ و شەرم دەكات لە بەندەكەى كاتىك دەستى بۆ لا بەرزەكاتەوہ بە بەتالى دەستى بگىرپتەوہ، خودا شەرم دەكات كەسەكەى لە ئىسلامدا پەر بوويت سزاي بەدات.

✿ جۆرەكانى ھەيا

ھەيا دابەش دەبیت بۆ دە بەش: ھەيائى گوناھ و خراپە و ھەيائى كەمتەرخەمى، و ھەيائى بەرپىزى و بەخشندەيى، و ھەيائى خۆداپۆشى، و ھەيائى بە بچووك زانينى نەفس و بە كەم تەماشيا كردنى، و ھەيائى خۆشەويستى، و ھەيائى بەندايەتى، و ھەيائى شەرەف و عىززەت، و ھەيائى كەسەكەى كە لەخۆى شەرم دەكاتەوہ.

ھەيائى گوناھ و خراپە: ھەك شەرم كردنەكەى ئادەم (ﷺ) كاتىك ھەلھات لە بەھەشتدا، خوداى مۆتەعال پىي فەرموو: لەدەستى من رادەكەى ئەى ئادەم؟ فەرموو: نەخىر، ئەى پەرەردگار، بەلكو شەرم دەكەم لىت.

ھەيائى كەمتەرخەمى: ھەك ھەيائى فرىشتەكان كە شەو و رۆژ تەسبيحاتى خودا دەكەن و ماندوو نابن و سارد نابنەوہ، رۆژى قىامت دەلین: پاكىتى بۆ تۆ ئەى خوداى مۆتەعال! ئىمە نەمانتوانى بە ھەق بەندايەتى تۆ بگەين.

ھەيائى شكۆمەندى: برىتيبە لە ھەيائى مەعريفە، بە ئەندازەى مەعريفەى مرؤف بە پەرەردگارى شەرمى لى دەكات.

ھەيائى رىز و بەخشندەيى: ھەك ھەيائى پىنغەمبەر (ﷺ) لەگەل ئەو كۆمەلە خەلكەى كە بانگى كردن بۆ ھەلىمەى زەماوەندى زەينەبى كچى، رۆژ لای دانىشتن، ھەستا و شەرمى كرد پىيان بلت: پۆن.

حەيائى خۇداپۇشىن: وہك حەيائى على كۆرى ئىبى تالب-خو لىتى رازى بىت-كە شەرمى دەكرد پرسیارى "المذی-ئاویكە لە ئەندامى نىرىنەى پیاو دیتە دەرەوہ بەبى حەز" بەھۆى ئەوہى كچى پىغەمبەرى لە لا بوو.

حەيائى بە بچووكزانىن و كەم تەماشاكردنى نەفس: وہك حەيائى ئەو كەسەى پىوئىستىبەكانى لە خودا داوا دەكات بە سووك و بچووك تەماشاكردنى نەفسىبەوہ لە بەردەم خودادا.

لەوانەىە دوو ھۆ بۆ ئەم جۆرە حەيائە بوونى ھەبىت:

پەكەمیان: كەسى داواكەر خۆى بە بچووك و كەم تەماشاكات و گوناھ و تاوانەكانى بە گەرە.

دووہم: ئەوہى داواى دەكات زۆر بە گەرەى بزائىت.

حەيائى خۆشەوئىستى: برىتیبە لە حەيائى خۆشەوئىست لە خۆشەوئىستەكەى، تەنانەت لە نادىارى ئەودا كە خۆشەوئىستى بىر دەكەوئىتەوہ حەيا لە دلىدا ھەلدەچىت، و لە روخسارىدا ھەستى پى دەكرىت، نازائىت ھۆبەكەى چىبە، ھەر بەو جۆرە لە كاتى گەيشتن بە خۆشەوئىستەكەى و بەيەكتر گەيشتنى ناكاو و چاوەپوان نەكراو كە ترس و شەرمىكى زۆرى بۆ دروست دەكات، لىرەوہىە وتراوہ "جوانىبەكى سەرمەستكەر" ھۆى ئەو حەيا و ترس و سەرسامىبە زۆرىەى خەلكى نازانن.

حەيائى بەندايەتى: حەيائەكى تىكەلە لە خۆشەوئىستى و ترس، و بىنىنى شائىستەنەبوونى بەندايەتیبەكەى بە پەرسىتاروى حەق، بزائىت كە شانوشكۆ و مەزنىنى خوداى موتەعال گەرەترە لەو بەندايەتیبە كەموكورتەى ئەو، بەندايەتى كردنى خودا بەبى ھىچ گومانىك شەرم كردن لە خودا بەرھەم دەھىنئىت.

حەيائى شەرەف و عىززەت: برىتیبە لە حەيائى نەفسىكى مەزن كاتىك لە بەخشىن و پىدان و چاكەدا بە ئەندازەى گەرەبى و مەزنىنى خۆى كارەكەى ئەنجام نەدائىت، لەگەل ئەو بەخشىن و چاكەدا شەرم لەخۆى دەكاتەوہ، چونكە خاوەنى نەفسىكى مەزن و بە عىززەتە، ئەمەش دوو ھۆى ھەيە:

پەكەمیان: ئەوہ بوو ئامازەى پىدرا.

دووہمیان: شەرمكردنى لە ھەرگرتنەكە، ھەك ئەوہى ئەو داواكەر بووہ و لە كەسى بەرانبەرى ھەرگرتوہ، ھەتا ھەندىك لە ئەھلى بەخشندەبى پى خۆش نىبە لە كاتى

پیدان به کهسی به رانبهر خۆی ناماده بیټ، به هۆی شهرمکردن له و شتهی به خشویهتی، ئەمه ده چیته ناو حه یای لۆمه کردنی خۆوه، چونکه خۆی به شهرمه زار ده بینیت به رانبهر ئه وهی به خشویهتی.

حه یا له خۆ و نه فسی خۆ: بریتیه له حه یای نه فسی خاوه ن شهره ف و عیززه ته مه زن و بالاکان، رازی نابیت به ناته واوی له نه فسیدا، و قه ناعه تی نییه به نزمی و په سستی بۆ نه فسی، بۆیه (که ناته واوی له خۆیدا ده بینیت) نه فسی شهرم له نه فسی ده کات (خۆی شهرم له خۆی ده کات)، وه ک ئه وهی دوو که س بیټ، به یه ککیکیان شهرم له ویتریان ده کات، ئەمه کاملترین حه یایه، ئه و که سه ی له خۆی شهرم ده کات به شهرم کردن له که سانی تر شیواتره.

❁ حه یای چاودیری

یه که مین حه یا: حه یایه که له زانستی به نده وه به سه یر کردنی خودا بۆ ئه و سه ره لده دات، رایده کیشیت بۆ شاندا نه ژیر ئەم تیکۆشانه، وای لیده کات تاوان و خراپه ی پی ناخۆش بیټ و ده سته ردارای سکالا ببیت لای غه یری خودا.

هه ر کات به نده زانی په روه ردگار سه رنجی ده دات هه سستی ئەم زانینه حه یای لا دروست ده کات و رایده کیشیت بۆ شاندا نه ژیر کۆلی گوپراهی لی.

بالا تر له م پله یه: به ناشیرین ته ماشا کردنی کساره خراپه کانه به هۆی خۆشه ویستییه وه، به ناشیرین ته ماشا کردن له خۆشه ویستییه وه ته واوتر و کاملتره له ناشیرین ته ماشا کردن به هۆی ترسه وه، بۆیه ئەم جۆره حه یایه به نده له سکالا کردن لای غه یری خودا راده گریت، واته سکالا له ده سستی خودا لای غه یری خودا ناکات، سکالا کردن لای خودا - سه حاله - قه ده غه نه کراوه، چونکه سکالا لای خودا نیشاندانی هه ژاری و زه لیلی و پیویستی و به ندایه تییه، حه یا له خودا و سکالا لای خودا دژ به یه کتر نین و یه کتر نه ری ناکه ن.

❁ حه یا له خاوبوونه وه (ساردبوونه وه) له کاتی یه کلابوونه وهدا بۆ خودا

پاشان بالا تر له وه: بریتیه له حه یایه که له سه رنجدانی زانستی نزیکبوونه وه له دایک ده بیټ، بانگی ده کات بۆ سواربوونی شه پۆلی خۆشه ویستی، به رۆحی هۆگر بوونه وه کرتی ده دات و تیکه لبوونی خه لکی لا بیزار ده کات.

سهرنجدانی زانستی نزیکبون له خودا بریتیه له به‌ده‌سته‌یتانی "له‌گه‌ل خودابوونی تاییه‌ت"، له‌گه‌ل خودابوون دوو جوړه:

گشتی: بریتیه له له‌گه‌لبوونی زانست و نابلقه‌دانی خودایی بۆ به‌نده‌که‌ی، وه‌ک تایه‌تی ﴿وَهُمْ مَعَكُمْ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَلْعَنُ مَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكْفُرُونَ مِنْ جَبْرٍ ثَلَاثًا إِلَّا هُوَ رَبُّهُمْ وَلَا حَسَٰبُ لِلْأَهْوَادِ لَهُمْ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَلَمْ يَكُنُوا﴾ المجادلة: ۷، هه‌روه‌ها ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ النحل: ۱۲۸

تاییه‌ت: بریتیه له له‌گه‌لبوونی نزیکی، وه‌ک تایه‌تی ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ العنکبوت: ۶۹، ئە‌مه بریتیه له له‌گه‌لبوونی نزیکی له خوداوه که دۆستایه‌تی و سه‌رخستن و پارێزگاری له‌خۆ ده‌گریت، هه‌ردوو ماناکه هاوه‌لییه له خوداوه بۆ به‌نده‌که‌ی، به‌لام نه‌وه‌ی به‌که‌م هاوه‌لی کردنی ناگا لبوون و نابلقه‌دان بوو، به‌لام ئە‌مه‌یان دۆستایه‌تی و سه‌رخستن و کۆمه‌کییه، وشه‌ی "مع" له زمانی عه‌ره‌بیدا هاوه‌لی کردنی شیاو و گونجاو ده‌گه‌یه‌نیت، تیایدا هه‌ست به‌ توانه‌وه و تیکه‌لبوون و ئاوسیه‌تی و ئاوێزان بوون ناکریت، هه‌ر که‌س شتیک له مانه له مانای "مع" گومان بیات نه‌وه له‌تیکه‌یشتنی هه‌له‌ی خۆیه‌وه هاتوو.

نزیکیش: له قورئان به تاییه‌ت باسکراوه، نه‌وه‌ش دوو جوړه: نزیکی به وه‌لامدانه‌وه بۆ نه‌وه‌که‌سانه‌ی داوا له خودا ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها نزیکی خودا له وه‌که‌سانه‌ی ده‌په‌رستن به پادا‌شدانه‌وه.

یه‌که‌میان وه‌ک تایه‌تی ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ البقرة: ۱۸۶، ئە‌مه تایه‌ته بۆ وه‌لامی هاوه‌لان-خوا لیبیان رازی بیته-دابزه‌ی که پرسیاریان له پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) کرد ((تایا په‌روه‌ردگارمان نزیکه ئاخافتنی له‌گه‌ل بکه‌ین؟ دووره بانگی بکه‌ین؟ خودای موته‌عال ئە‌مه تایه‌ته‌ی دابه‌زاند))

دووه‌میان وه‌ک فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ((نزیکترین کاتی به‌نده له په‌روه‌ردگاره‌وه ئە‌وه کاته‌یه که له سوژده‌دایه، هه‌روه‌ها نزیکترین کات خودا له به‌نده‌که‌یه‌وه نزیک بیته: له شه‌ودایه)) ئە‌مه نزیکترینیانه بۆ نه‌هلی گوێرایه‌لی خودا.

له فه‌رمووده‌ی سه‌حیدا له ئە‌بو موساوه-خوا لیتی رازی بیته-فه‌رمووی ((له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا(ﷺ) بووین له یه‌کێک له سه‌فه‌ره‌کاندا، ده‌نگمان به "الله اکبر"

بەرز بوويەو، فەرمووى: خەلكىنە، لەگەل خۆتان ھىواش بن، ئىوہ بانگ لە كەر و ناديار ناكەن، ئەو كەسەى بانگى لىدەكەن بىسەر و نزيكە، لە مىلى و لاخەكەى نزيكترە لە ھەر يەك لە ئىوہ))

ئەمە نزيكىيەكى تايبەتە لە وانەوہ بانگى دەكەن بە بانگکردنى بەندايەتى و مەدح و سەنا و ستايش، ئەم نزيكىيە كەمالى جىابوونەوہى خودا لە دروستكراوہكانى نەرى ناكات، ھەر بەو جۆرە كەمالى دەستگرتن بەسەر عەرشدان نەرى ناكات، بەلكو ھەردووكيان كۆدەكاتەوہ و پىويستيان دەكات، ئەو نزيكىيە وەك نزيكى تەنەكان نىيە ھەندىكيان لە ھەندىكى تريان، بەرزى و بلندى بۆ خودا لەو جۆرە نزيكىيە، بەلكو جۆرىكى ترە، بەندە لە ئامادەبوونى دلئىدا رۆحى زۆر نزيك لە خۆشەويستەكەى دەبينىت كە لە نىوانياندا ناكۆتا سال لە پىرەن و تەى كردن ھەيە، لەگەل ئەوہشدا لە ھاو مەجلىسەكەى نزيكترە لە دلئى.

ئەھلى سوننەت، دۆستەكانى پىغەمبەر (ﷺ) و مىراتگەر و خۆشەويستانى - كە پىغەمبەريان لە نەفسى خۆيان خۆشتر دەوئىت - ئەوان ھەرچەند لە ولاتانى دوورن لە شارى مەدينەوہ كەچى وادەبينن پىغەمبەر لە جىرانى ژوورەكەى لە ئەوان نزيكتر بىت، خۆشەويستان و تامەرزۆيانى كەعبە و بيت الحرام دل و رۆحيان نزيكتر دەبينن لەو كەسانەى جىرانى كەعبەن و بەدەوريدان، ئەمە لەگەل ئەوہى ھىچ نزيكىيەكى مەكانى لە نىوانياندا نىيە، ئەى دەبى حالى كەسەك چۆن بىت كە چۆنى بوئىت دەتوانىت لە بەندەكەى نزيك بىتتەوہ، لەگەل ئەوہشدا لەسەر عەرشە مەزنەكەى نىستوای كردوہ، ئەھلى چىژ لا ناكەنەوہ بەلای شوبھەى كەسەكى پەكخەرى ناو و سىفەتەكان كە دوورە لە خوداوہ و خالىيە لە خۆشەويستى و مەعريفەى خودا.

مەبەست: ئەم نزيكىيە بانگى خاوەنەكەى دەكات بۆ سواربوونى شەپۆلى خۆشەويستى، تا خۆشەويستى زياتر بىت نزيكى زياتر دەبىت، خۆشەويستى لە نىوان دوو نزيكدايە: نزيكىيەك بەر لە خۆشەويستىيەكە لەگەل نزيكىيەك دواى خۆشەويستىيەكە، ھەر وہا خۆشەويستى لە نىوان دوو مەعريفەدايە: مەعريفەيەك بەر لە خۆشەويستىيەكە كە پالى ناوہ و بانگى كردوہ و رىنومايى كردوہ بۆ سواربوونى شەپۆلى خۆشەويستى، لەگەل مەعريفەيەك دواى خۆشەويستىيەكە كە ئەنجام و بەرى خۆشەويستىيەكەيە.

وابەستەبوونی بە رۆحی ھۆگرییەوہ: بریتییە لە وابەستەبوونی دل بە رۆحی ھۆگریوونەوہ بە خوداوہ، وابەستەبوونیکی پێویست کە لیتی جیانابیتەوہ، بە لکو لەنیوان دل و ھۆگریووندا گرێداننیکى پێویست دروست دەکات، گومانى تیدا نییە ئەم ھۆگریوونە تیکەلای خەلکی لا بیزراو دەکات، بە لکو بە ئەندازەى ھۆگریوون و چاو رۆشنبوونەوہ بە خۆشەویستی و نزیکى لە خودا نامۆبوونی لەگەل خەلکی بۆ دروست دەبیت، ئەو تەنھا لەگەل خودادایە، گەر تیکەل خەلکی بوو تەنھا بە جەستە و رووالەتە نەک بە دل و رۆح و ناخ، دل و رۆحی لە خانەیکى ترە و جەستە و رووالەتى لە خانەیکى تر.

(۳۲) (منزلة الصدق)

مه‌نزله‌ی صدق

له مه‌نزله‌کانی ((إياك نعبد وإياك نستعين)) مه‌نزله‌ی "صدق" ه.

صدق مه‌زنترین مه‌نزله‌ی ئه‌هلی ریگه‌ی خودایه، که هه‌رچی مه‌نزله‌ی سالیکانه له‌م مه‌نزله‌یه‌وه سه‌ره‌له‌ده‌ات، راستترین و وه‌ستاوترین ریگه‌یه‌که هه‌ر که‌س بۆی ئاسان نه‌بیت ده‌چپته ریزی دابراوان و تیاچوانه‌وه، به‌صدق ئه‌هلی باوه‌پ له‌دووپووان جیا‌ده‌کرینه‌وه، هه‌ر به "صدق" ه‌دانیشتوانی به‌ه‌شت له‌دۆزه‌خنشینان جیا‌ده‌بنه‌وه، ئه‌و شمشیره‌ی خودایه له‌سه‌ر زه‌وی له‌سه‌ر هه‌ر شتیک دابنریت له‌تی ده‌کات، رووبه‌پووی هه‌ر باتلێک بووبیته‌وه به‌زه‌ویدا ده‌کیشیت و ژیری ده‌خات، هه‌ر که‌س به‌صدق وه‌هیرش بکات و په‌لامار بدات هه‌رگیز هیرشه‌که‌ی ناشکیت، هه‌ر که‌س قسه‌ی پیکرد ده‌نگی به‌سه‌ر نه‌یاردا به‌رز ده‌بیته‌وه، صدق رۆحی کاروکرده‌وه‌کان و میزانی ئه‌حواله، به‌هۆیه‌وه مرفۆشان ده‌داته ژیرکاره‌سه‌خت و دژواره‌کان، ئه‌و ده‌رگایه‌یه‌که گه‌یشتوان لێیه‌وه ده‌چنه ژووره‌وه بۆ لای خودای خاوه‌ن مه‌زنی و شانوشکۆ، صدق بنچینه‌ی کۆشکی ئایینه، پایه‌ی راوه‌ستانی به‌قینه، پله‌ی صدق به‌دوای پله‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تیدا دیت که مه‌زنترین و بالاترین پله‌ی هه‌موو جیهانه، له‌به‌ه‌شتدا کانیار و روپار هه‌له‌ده‌قولێن و رووده‌که‌نه شوین و جیگه‌ی صادقان، وه‌ک چۆن له‌م دونیایه‌دا له‌دلایانه‌وه بۆ دلایان کۆمه‌ک و یارمه‌تی به‌رده‌وام و په‌یوه‌ستبوو ده‌گوێزرایه‌وه.

خودا-سبحاله- فه‌رمانی به‌ئه‌هلی باوه‌پ کردووه له‌گه‌ل صادقاندا بن، ئه‌هلی نیعمه‌تی تایبه‌ت کردووه به‌پیغه‌مبه‌ران و صادقان و شوهدا و صالحان، خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ (التوبة: ۱۱۹، هه‌روه‌ها ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ (النساء: ۶۹، ئه‌وان باشته‌ترین دۆست و هاوه‌لن بۆیه له‌کۆتایی ئایه‌ته‌که‌دا ده‌فه‌رمویت ﴿وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ

رَفِيقًا ﴿۶۱﴾، خودای موته‌عال به‌رده‌وام به نيعمهت و لوتف و چاکه‌ی زیاتر له‌گه‌ل کردن کۆمه‌کی و یارمه‌تیبیان ده‌دات، ئه‌وان پله‌ی "له‌گه‌ل خودا بپوون" یان هه‌یه (المعیه مع الله)، خودا له‌گه‌ل صادیقاندايه و مه‌نزیه‌ی نزیکیبیان له خوداوه پیدراوه، چونکه پله و پایه‌یان دووه‌مه و ده‌که‌ویته دوا‌ی پله‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌وه.

خودای موته‌عال هه‌والی داواوه هه‌ر که‌س خودا به‌راست بزانیت ئه‌وه باشترین کاره بۆ

ئهو ﴿فَإِذَا عَزَمْتَ الْأَمْرُ فَلَوْ كَسَدُوا اللَّهُ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ﴿۶۲﴾ محمد: ۲۱

هه‌روه‌ها خودای موته‌عال هه‌والی ده‌ریاره‌ی ئه‌هلی چاکه داوه و مه‌دح و سه‌نای باشترین کار و کرده‌وه‌ی کردوون: له ئیمان و نیسلام و سه‌ده‌قه و ئارامگرتن به‌وه‌ی ئه‌هلی صدقن ﴿وَلَكِنَّ الْأَرْبَابَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِمَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّادِقِينَ فِي الْأَسَاءِ وَالصَّمَاءِ وَحِينَ الْأَنْبِيَاءِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۶۳﴾ البقرة: ۱۷۷، ئه‌مه روون و ناشکرایه که صدق به کاروکرده‌وه‌ی ده‌روه‌ه و ناوه‌وه‌یه، و صدق مه‌قامی نیسلام و باوه‌ره.

خودای موته‌عال خه‌لکی دابه‌شکردووه بۆ صادق و دووپیوو، ده‌فه‌رمویت ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ

الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ﴿۶۴﴾ الأحزاب: ۲۴

بنچینه‌ی باوه‌ر بریتیه له صدق و بنچینه‌ی دووپیویش بریتیه له درۆ، درۆ و ئیمان هه‌رگیز کۆنابنه‌وه، گه‌ر کۆبوونه‌وه به‌کێکیان دژ به‌ویتر ده‌جه‌نگیت، ده‌فه‌رمویت ﴿هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْأَنْزَالُ الْعَظِيمُ ﴿۶۵﴾ المائدة: ۱۱۹، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۶۶﴾ الزمر: ۳۳، ئه‌و که‌سه‌ی صدقی هه‌ینا: ئه‌و که‌سه‌یه که له قسه و کردار و حالیدا خاوه‌نی شانوشکۆی صدقه، چونکه صدق له‌و سیانه‌دايه.

صدق له قسه و گوفتاردا: بریتیه له راستبوونه‌وه‌ی زمان له وفتندا، وه‌ک راستبوونه‌وه‌ی گوڵه‌گه‌نم له‌سه‌ر قه‌ده‌که‌ی، صدق له کاروکرده‌وه‌دا: بریتیه له راستبوونه‌وه‌ی کاروکرده‌وه‌کان له‌سه‌ر فه‌رمانه‌ خاوبه‌کان و شویتکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ)، وه‌ک راستبوونه‌وه‌ی سه‌ر له‌سه‌ر جه‌سته، صدق له له‌ حالدا: بریتیه له راستبوونه‌وه‌ی حالی دل و ئه‌ندامه‌کان له‌سه‌ر ئیخلاص بۆ خودا و خالیکردنه‌وه‌ی

ههول و کۆششی خۆ و بهختکردنی تواناکان، بهو سیانه مروّف دهبیّت بهو کهسهی که صدقی هیناوه، بهپتی کهمالی ئه و کارانه و ههستان پێیان: صدیقییهت بهرههه دیت، بۆیه بوو به بهشی ئه بوبه کری صدیق-خوا لئی رازی بیّت- لوتکهی هه موو کاره کان بریتیه له صدیقییهت، به "صدیق" ناوبرا به هۆی ره هابوونی صدقه وه تیایدا، چونکه وشه ی "صدیق" له "صدوق" کاریگه رتر و پرماناتره، وشه ی "صدوق" یش له "صادق" کاریگه رتر و پرماناتره.

به رزترین ناستی صدق: بریتیه له "صدیقییهت" که بریتیه له کهمالی شوینکه وتن و جیبی هه لگراتنی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) و کهمالی ئیخلاص بۆ خودا.

خودای موته عال فه رمانی به پیغه مبه ره که ی کردووه که داوای لئ بکات بۆ ئه وه ی چونه ژوو ده وه (مدخل) و چونه ده ره وه (مخرج) ی له سه ر صدق بیّت، ده فه رمویّت ﴿ وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴿٨٠﴾ الإسراء: ٨٠، ده رباره ی خه لیلی خۆی ئیبراهیم (ﷺ) رایگه یاندووه که داوای لئ کردووه له پاشیناندا زمانی صدقی پی بیه خشیت ﴿ وَاَجْعَلْ لِيْ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿٨٤﴾ الشعراء: ٨٤، مژده ی به بنده کانی داوه که له لای خودا شوین و مه نزله ی صدقیان هه یه، ده فه رمویّت ﴿ وَنَسِيْرَ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَنْ لَّهْمْ قَدَمْ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ﴿٢﴾ یونس: ٢، هه ره ها ده فه رمویّت ﴿ اِنَّ السّٰقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَنَهْرٍ ﴿٥٥﴾ فِيْ مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيْكَ مُّعْتَدِرٍ ﴿٥٤﴾ القمر: ٥٤ - ٥٥

له و جوار ئایه ته ی پیشوودا ئاماژه به پینج وه سفی صدق دراوه: "مدخل الصدق" و "مخرج الصدق" و "لسان الصدق" و "قدم صدق" و "مقعد الصدق".

راستیته ی صدق له و ئاماژه بۆکراوانه دا: راستیه کی جیگیره و په یوه سه ته به خوداوه و مروّف به خودا ده گه یه نیت، ئه وه ی له خوداوه یه و بۆ لای خودایه له گوفتار و کردار و پاداشتیان له دنیا و دواوژدا.

چونه ژوو ده وه ی صدق (مدخل الصدق) و چونه ده ره وه ی صدق (مخرج الصدق): به وه ده بیّت که چونه ژوو ده وه و هاتنه ده ره وه ی راست و جیگیر بیّت و بۆ خودا و رازیکردنی خودا بیّت، ئه وه ش به هۆی له گه ل خودابوون و به ده سه ته یانی داوای بالا، پینچه وانه ی چونه ژوو ده وه ی درۆ و چونه ده ره وه ی درۆیه که هه یچ ئامانجیکی تیدا نییه بیه ویّت پی بگات و قه دیکی جیگیر نییه له سه ری رابوه ستیت، وه ک هاتنه

دەرەوہى دوزممانى خودا لە رۆژى "بەدر"دا، هاتنە دەرەوہى صدقیش وەك هاتنە دەرەوہى پێغەمبەر و هاوہلانی لەو غەزوەدا.

ھەر بەو جۆرە چوونە ژوورەوہى پێغەمبەر بۆ شارى مەدینە: چوونە ژوورەوہى صدق بوو بە خودا و لەپێناو رازامەندى خودادا، بۆیە پالپشتى و كۆمەك و یارمەتى و سەرکەوتنى بۆ ھات، ئەوہى لە دنیا و دواڕۆژدا داواى دەکرد بە دەستى ھینا، بە پێچەوانەى چوونە ژوورەوہى درۆكە دوزممانى خودا و پێغەمبەر بە خەيالى خۆیان دەیانویست پێیەوہ بچنە مەدینە لە شەپرى ئەحزابدا، ئەو چوونە ژوورەوہیان بە خودا و بۆ خودا نەبوو، بەلكو دەستدریژی كردنە سەر خودا و پێغەمبەر بوو، بۆیە جگە لە رسوایى و زیانۆمەندى شتیكى تریان دروینە نەکرد.

ھەر بەو جۆرە چوونە ژوورەوہى درۆكە چوونە ژوورەوہى یەھودى بەنى قورەیزە بۆ ناو قەلاکەیان، لەبەر ئەوہى چوونە ژوورەوہیەكى درۆ بوو: ئەوہیان تووش بوو كە تووشیان ھات.

ھەر چوونە ژوورەوہ و چوونە دەرەوہیەك لەسەر صدق بیئت بە خوداوەیە و بۆ خودایە، ئەو كات خاوەنەكەى لە ژێر پارێزگارى خودادایە.

ھەندى لە پێشین كە لە مالهەكەى دەرەچوو: سەرى بەرز دەكردەوہ بۆ ئاسمان و دەیوت "خودایە، پەنات پێدەگرم بە چوونە دەرەوہیەك كە لە ژێر پارێزگارى تۆدا نەبم" مەبەستى ئەوہ بوو: چوونە دەرەوہەكەى چوونە دەرەوہى صدق نەبیئت، بۆیە "مدخل الصدق" و "مخرج الصدق" بە دەرچوونى پێغەمبەر(ﷺ) لە مەككە و چوونە ژوورەوہى بۆ مەدینە تەفسیر كراوہ، گومانى تێدا نییە ئەوہ تەنھا نمونە یەكە، ئەو چوونە دەرەوہ و چوونە ژوورەوہیە لە مەزنتەریانیانە بۆ پێغەمبەرى خودا(ﷺ)، ئەگینا ھەموو چوونە ژوورەوہیەكى پێغەمبەر(ﷺ) و چوونە دەرەوہیەكى لەسەر صدق بووہ، چونكە ئەو بۆ خودا و بە خودا و ئەمرى خودا و رەزامەندى خوداوە بووہ.

ھیچ كەس لە مالهەوہ دەرەنەچووہ و چووبیئتە بازارەوہ —یان ھەر شوینیكى تر— لەسەر صدق نەبووبیئت یان لەسەر درۆ، چوونە دەرەوہ و چوونە ژوورەوہى ھەر كەسێك یان صدقە یان درۆ، خودا كۆمەك و یارمەتیدەرە((لە راستیدا رۆیشتنە ناو ھەر كاروباریك و چوونە دەرەوہ لێى یان لەسەر صدقە یان لەسەر درۆ، گەر بۆ خودا لێى چووہ

بیشهوه ئهوه چوونه ژورهوهی صدقه، گهر بۆ خودا لیتی هاتییه دهرهوه ئهوه چوونه دهرهوهی صدقه، به پیچهوانه شهوه پیچهوانه دهرده چیت)).

زمانی صدق (لسان الصدق): بریتییه له مه دح و سه نای باش بۆ پیغه مبهری خودا (ﷺ) له لایه ن گه لان و ئوممه تانی پیشوو به صدق، نه ك مه دح و سه نا به درۆ، وه ك چۆن ئیبراهیم و نه وه كانی له پیغه مبهران - علیهم صلوات الله وسلامه - ده فهرموون ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيمًا﴾ ﴿٥٠﴾، مه به ست به زمانی صدق لیتره دا: بریتییه له سه نای باش و به چاك ناوه ئینان، له بهر ئه وهی صدق به زمانه و زمان جیگه ی صدقه، خودا زمانی به نده كانی به مه دح و سه نای باش له سه ر كه سی صادق پڑاندوو، ئه مه ش وه ك پاداشتیک له سه ر صدقی ئه هلی صدق، و دهر برینی صدق به زمان دهر باره یان.

سی مانا بۆ زمان كراوه: ئه مه ی پیشوو كه ئاماژه مان پیدایا، دووم زمانی قسه كردن (اللغة)، وه ك له ئایه تی ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ﴾: ئیبراهیم: ٤، مه روه ها ئایه تی ﴿وَإِنْ خِلْفُ أَلْسِنَتِكُمْ وَالْوَنُكْرُ﴾ الروم: ٢٢، مه روه ها ﴿لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ ﴿١٠٣﴾ النحل: ١٠٣، سیه م مانا بۆ زمان مه به سستی ئه و پارچه گزشته یه له ناو ده مدایه، وه ك له ئایه تی ﴿لَا تُخْرَجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ وَلَسَانُكُمْ يُخْرَجُ مِنْهَا﴾ ﴿١٦﴾ القيامة: ١٦

پیشكه وته ی صدق (قدم الصدق): به به هشت ته فسیر كراوه، مه روه ها به محمد (ﷺ) ته فسیر كراوه، مه ر به و جوړه به كاروكرده وهی باش لیكدراره ته وه.

راستیته پیشكه وته ((قدم)) ئه وه ی پیش خویان خستوو و ئه وه ی له رۆژی دوا پیدا رووی تیده كهن و پیشوازی ده كهن، ئه وان به هۆی محمد (ﷺ) وه باوه ر و كاروكرده وهی چاکیان پیشخست، له رۆژی دوا پیدا روو ده كهنه ئه و به هشته ی كه پاداشتی كاره كانیانه.

مه ر كه س به به هشت ته فسیری كردوو مه به سستی ئه و پاداشته یه كه رووی تیده كهن، مه ر كه س به كاروكرده وهی باش و به پیغه مبهر (ﷺ) ته فسیری كردوو: له بهر ئه وه ی كاروكرده وهی باشیان پیشخستوو و باوه ریان به پیغه مبهر (ﷺ) بهر خویان خستوو، مه ر سیکیان بریتین له پیشكه وته ی "قدم الصدق"

كورسی صدق (مقعد الصدق): بریتییه له به هشت له لای خودا - تبارك وتعالی -.

وہسفی ھەموو ئەوانە بە صدق جینگیرببون و قەرارگرتنیان داواکراو و پئویستن، ئەو وەسفکردنە حەقە و بەردەوامببون و سوود و قازانجی راست و دروستە، کەمالی بەری صدقیش راست و دروستە و گومانى تیدا نییە، صدق پەیوەستە بە خوداوە -سبحانە- بە خوداوە ببونى ھەیە و بۆ ئەویش دەگەریتەو، صدق راستییە نەك درۆ، حەقە نەك باتل، بەردەوام و ھەتاهەتاییە نەك تیاچوو، بەسوود و قازانجە نەك زیانبەخش، باتل و وابەستەکانى باتل رینگە و چوونە ژوورەوہیان بۆ لای صدق لینگیراوە و نایگەنى.

لە نیشانەکانى صدق دلنیاىی و ئارامى دلە بەلایەو، لە نیشانەکانى درۆ: سەرھەلدانى شك و گومانە، وەك لە سونەنى "الترمذى" دا لە حەسەنى كوپى علییەو -خوا لە خۆى و باوکی رازى بیئت- لە پینگەمبەرى خوداوە (ﷺ) فرموى ((صدق رینومایى دەكات بۆ چاکە، چاکەش رینومایى دەكات بۆ بەھەشت، کەسێك بەردەوام راست دەكات تا لەلای خودا بە صدیق دەنوسریت، درۆ سەردەكیشیت بۆ خراپە و بەدکاری، خراپە و بەدکاریش سەردەكیشیت بۆ ئاگر، کەسێك بەردەوام درۆ دەكات تا لەلای خودا بە درۆن دەنوسریت))، لەم فرموودەدا "صدق" ی کرد بە کلیلى "صدیقییەت" و سەرھەتای ھەنگاو ھەلگرتن بۆ ناوی، بەلکو بریتیە لە دەرئەنجامى صدق، ھەرگیز درۆن بەو پلە بە ناگات، نە لە وتن و نە لە کردار و نە لە حالیدا، بە تاییەت ئەوانەى لە ناو و سیفەتەکانى خودادا درۆ بە دەم خوداوە دەکەن و نەریی ئەو دەکەن کە جینگیری کردوو و ئەو جینگیر دەکەن کە لە خۆى نەریی کردوو، لە ناو ئەوانەدا ھەگیز صدیق ھەلناکەویت.

ھەر بەو جۆرە درۆ کردن بە دەم خوداوە لە دین و شەرعیادا، بە حەلال کردنى ئەوہى حەرامى کردوو و حەرام کردنى ئەوہى حەلالی کردوو، لادانى ئەوہى واجبى کردوو و پئویست کردنى ئەوہى واجبى نەکردوو، یاخود بە ناپەسەند زانینى ئەوہى لای پەسەندە و بە پەسەند زانینى ئەوہى ناپەسەندە، ھەموو ئەوانە نەریی صدیقییەت دەکەن.

ھەر بەو جۆرە درۆ کردن لە گەل خودا لە کاروکردهوہکاندا: بەوہى پۆشاکى صادیقان و موخلیصان و زاھیدان و پشتبەستوان بە خودا بە بەر خۆیدا بکات و حەقیقەت و راستیى ئەو کەسە بەو جۆرە نەبیئت.

بۆیه صدیقییهت بریتییه له كه مائی ئیخلاص و فرمانبهرداری و شوینكه وتنی
 بریارهكان له ناوهوه و دهرهوه دا، تهنات صدقی ئه و دوو كهسه ی له گه ل یه كتر كپین
 و فرۆشتن ده كهن بهر كه ت ده خاته ناو مامه له كه یانه وه،، وهك له دوو سه حیه كه دا
 هاتوه له كه كیمی كوپری حوزامه وه - خوا لئی رازی بیته -: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی
 ((كپین و فرۆشتن به هه لباردنیکي نازادانه یه تا له یه كتر جیانه بنه وه، گهر راستیان
 كرد و شته كانی خۆیان وه كو پیویست خسته روو بهر كه ت ده كه ویته ناو
 مامه له كه یانه وه، گهر درۆیان كرد و رووی خراپی شته كانیان شارده وه بهر كه ی
 مامه له كه یان ده پوكیته وه))

﴿ كۆمه ئیك وته له سه ر صدق ﴾

عبدالواحدی كوپری زهید ده لئیت: صدق بریتییه له وه فاداری بۆ خودا به كرداره كان.
 و تراوه: صدق بریتییه له ته بایی نهینی و په نهانی مرۆڤ له گه ل قسه كانیدا.
 و تراوه: هاو تابوون و یه كسانبوونی په نهان و ئاشكرای مرۆڤ، واته درۆزن ئاشكرای
 باشتره له نهینی و په نهانی، وهك كه سی دوو روو كه دهره وه ی باشتره له ناوه وه ی.
 و تراوه: صدق بریتییه له وتنی حه ق له شوینكدا وتنی ئه و حه قه مایه ی تیاچوون
 بیته.

و تراوه: صدق بریتییه له وتنی حه ق له لای كه سێك لئی ده ترسی یان رجای شتیکی لئ
 ده كه یته.

جونهید ده فه رمویت: كه سی صادق له رۆژنكدا چل جار وهرده گه رپیت (واته چل
 ته كانی رۆحی به ره و پیش به خۆی ده دات)، درۆزن چل سال له دۆخیكدا
 ده مینیتته وه و جیگیر ده بیته.

ئه م قسه یه پیویستی به هه ندیک شیکردنه وه یه: له زهیندا پیچه وانه ی ئه وه به راست
 ده زانریت، درۆزن هه زار رهنگه و به رهنگی ده وروبه ر رهنگ ده گریت و صادقیش
 له سه ر یهك حاله، چونكه صدق له نه فسیدا یهك شته، بۆیه خاوه نه كه ی هه زار رهنگ
 نابیت و ناگوریت.

به لام مه به سته ئه بی القاسم (جونهید) راسته و ئه وه نییه كه زهین بۆی ده چیت، ئه و
 واریداته ی (شه پۆلی معنه وی له خوداوه بۆ به نده كه ی) روو ده كه نه كه سی صادق روو

له کهسی درۆزن و رباباز ناکه، به لکو ئه و خالییه له واریدات، به ئه اندازهی جیاوازی نیتوان صادیقان و درۆزان له و واریداته کهم و زیاد دهکات، شهیتان ململانی و به رهه لستکاری کهسی درۆزن ناکات وهک چۆن به رهه لستکاری کهسی صادق دهکات، ئه و - نه فرهتی خوی لی بیت - چیهتی له که لاره یه کی ویرانه که هیچ شتیکی تیدا نییه؟! هاتنی ئه و واریداته وهرگه پان له که سه که دا دروست دهکات به پیتی جیاوازی و جۆریان، بۆیه که سه که له شوینیکه وه به دوا ی خیردا ده چیت بۆ شوینیکی تر و له کاریکه وه ده چیت بۆ کاریکی تر، و له حالیکه وه بۆ حالیکی تر و له هۆیه که وه بۆ هۆیه کی تر، چونکه ده ترسیت له هه ر حالیک لا به لایدا بکانه وه و دلتیایی پتی هه بیت، هه روه ها ده ترسیت هه ر شوین و جیگه یه ک تووشی دابرا نی بکات له داوا بالاکه ی که خودایه، ئه و جگه له داوا که ی مه یل و سوکنایی به لای هیچ شتیکی تر دا نییه، وهک که پۆکیک وایه که هه میشه له که شتدایه و ئاسۆکان ده پشکنی و به دوا ی ده وله مه ندبوونه وه یه و ده یه ویت ده وله مه ندییه که ی له هه مووان زۆر تر بیت، به لکو بالاتر له و که سه که پۆکه سه رقالی که پانه، حال و هۆ ده یخه نه که پ و وه ریده گپین و هه لیده سوپینن، رایده وه ستینن و دایده نیشینن، ده بیژوینن و له جووله ی ده خه ن، تا له هه موو ئه و بارانه دا ئه وه ی کۆمه کی دهکات به بینینه وه ی داوا یه که ی بیدۆزیتته وه، ئه و به شه ش تیایاندا زۆر ده گمه نه، دلی له وهرگه پان و جووله ی سه رومردایه به پیتی به رینی و مه زنی داوا یه که ی، هیممه ت و لیبرانی به رزتر و بالاتره له وه ی به روآله ت و حالیکه وه بلکیت و نه یگه یه نیت به داوا که ی، یان سوکنایی به شتیکی بیت جگه له خودا، ئه و وهک خۆشه ویستیکی صادق وایه که هه موو داوا و لیبرانی که پانه به دوا ی خۆشه ویسته که یدا، هه ر به و جۆره حالی که سی صادق له داوا کردنی زانست، حالی که سی صادق له داوا ی دنیا، هه رچی صادقه له داوا ی ئه وه ی به دوا یدا ویتله قه رار به خۆی ناگریت و له سه ر یه ک حال به رده وام نابیت.

هه روه ها: که سی صادق داوا یه که ی بریتییه له ره زامه ندی خودا و جیبه جی کردنی فه رمانه کانی و شوینکه وتنی ئه و شتانه ی خۆشیده ویت، ئه و له گه ل ئه و کارانه دا ده پروات روو له هه ر جیگه یه ک بکه ن، له هه ر جیگه یه ک ره شمالییان هه لدا ره شمال هه لده دات، که له ناو نوژدایه له ناو یادی خودادا ده بیینیتته وه، پاشان له تیکۆشان یان فه رمان به

چاکە یان رێگری لە خرابە، یان ھەر کاریک ئاوەدانی دین و دونیای پێوە بیت، یان لە سەردانی نەخۆش، یان بەرێکردنی جەنازە، یان سەرخستنی کەسیکی ستەملیکراو، - گەر بتوانیت - شتانی تریش لە کاروکردهوه گەلێکی بەسوود و نزیککەرەوه لە خودا. ئەو ھەمیشە بۆ خودا و لەسەر خودا لە نێوان دابرا (الفرق) و کۆبوونەوه (الجمع) دایە، نە رووالت و خووخدە و نە ھیچ دۆخ و باریک نایکات بە کۆیلەیی خۆی، وابەستەیی ھیچ کۆت و بەند و ئاماژە بە ناییت، بە شوپێنیکەرەوه بۆ نوێژکردن نابەستریتەوه، بە پۆشاکیکەرەوه کە جگە لەوه شتی تر نەپۆشیت گەرۆدە ناییت، بەک جۆر بەندایەتی کۆت و بەندی ناکات و لا بەلای بەندایەتی بەکانی تردا نەکاتەوه، لەگەڵ فەزلی ئەو عیبادهتە بەسەر ئەوهی ئەودا، یان بەرزتر بن لە عیبادهتە کەیی ئەو لە پلە و پایەدا، جیاوازی نیتوانیان وەک جیاوازی نیتوان ئاسمان و زەوی وایە.

بەلا و ئافات و ریا و زۆر لەخۆکردن و بەندایەتی نەفسی خۆ و ھەلبژاردنی ھەزەکانی و ئاماژە بۆ کردنی ھەر ھەموو ئەمانە لەو رووالتە تکاری و رسومات و بەندویاوانەن کە ناکردنەوه بەلای ئەوانەدا مڕۆڤ بەکدەخات و ناھیتلێت بگاتە دلی خۆی، چجای گەشتی بەرەو خوداچوون، گەر یەکیک لەوانە لە بەندویا و جلو بەرگ و کۆت و بەند و شیوەکاری و رووالتە تکاری بیتە دەرەوه - بە بۆ لای باشتریش بیت لەوهی لای خۆیتە - ئەو دۆخە بە کەم دەزانیت و خۆی وادەبینیت لە بەرچاوی خەلکی کەوتبیت و پلە و پایەیی دابەزیبیت لەلایان، کە لە راستیدا ئەو بەو حالەیی لە بەرچاوی خودا کەوتوو و نرخی و بەھای دابەزیوو.

لەوانە بە کەسیکیان ئەو دۆخە لە نەفس و حالەیی خۆی ببینیت، بەلام بەندویا و کۆت و بەند و رووالتە تکاری بە کەسی رێگەیی پێ ئەدا خۆی چاک بکات و لەو دۆخە دووربکەوێتەوه، ئەمە شانوشکۆی کەسی درۆزن و ریا بازە کە شتیک بە خەلکی نیشان دەدات لە خۆیدا پێچەوانەیی ئەو بە خودا لەسەر ئەو دەیزانیت لە مەرناخ و دەروونی، ئەو کەسیکە سەرقالی خزمەتی نەفس و دەروونی خۆیتە، ئەمەش لە خۆیدا نیفاقی راستەقینەیی، گەر لەسەر موراوی خودا کاری بکردبایە و لەسەر صدق مامەلەیی خودای بکردبایە ئەو کۆت و بەندەیی لا قورس و گران دەبوو، گوێی نەدەدا چ جۆرە پۆشاکیک دەپۆشیت و چ جۆرە کاریک ئەنجام دەدات ئەگەر موراوی خودای مۆتەعالی تیدا بیت.

قسه‌كه‌ى ئەبى القسم (جونه‌ید) راست و ته‌واوه، قسه‌ى كه‌سه‌یكه‌ له صدقدا ریشه‌ى داکوتیوه و دامه‌زراوه، زانایه به ورده‌کاریه‌کانى صدق و نافاتە‌کانى و شوینی ته‌مومزه‌کانى.

هه‌روه‌ها: هه‌لگرتنى صدق وه‌ك هه‌لگرتنىكى چیايه‌كى مه‌زن وایه، ته‌نها خاوه‌ن عه‌زم و لیبران ده‌توانن شان بده‌نه ژیری، ئه‌وان به‌و كۆله مه‌زنه‌وه وه‌ك باره‌ه‌لگرتك به‌ بارىكى قورسه‌وه ده‌سوپینه‌وه، ریا و درۆ سووك و ئاسانه وه‌ك په‌رىك كه‌ هه‌لگرتنى هه‌چ ئه‌رك و ماندوووبونىكى تیدا نییه، ئه‌و له هه‌ر جییه‌ك بۆى رىكبه‌كوت به‌بى ماندوون و دژواری و تیچوون ده‌ستى بۆ ده‌بات و به‌كارى ده‌هینیت، ئه‌و له‌ ژیر ئه‌و كۆلى ریا و درۆدا ماندوو نابیت و هه‌راسان نابیت.

هه‌ندىكى تر له عاریفان ده‌لین: بۆنى صدق ناكات كه‌سه‌یكه‌ بۆ نه‌فسى خۆى و خه‌لكانى تر بچه‌میته‌وه.

إبراهيم الخواص ده‌لیت: صادق هه‌میشه‌ یان له جیبه‌جى‌ كردنى فه‌رزدايه‌ یان له ئه‌نجامدانى خیر و چاكه‌یه‌كى په‌سه‌ند و "مستحب" دایه.

جونه‌ید ده‌فه‌رموت: راستىتى صدق ئه‌وه‌یه له شوینىكدا خاوه‌ن صدق بیت كه‌ ته‌نها به‌ درۆ تیايدا رزگار ده‌بیت.

وتراوه: سى‌ شت له‌ ده‌ستى صادق ده‌رناچیت: تام و شیرینی، روخسارى شیرین و جوان، و ریز و هه‌بیه‌ت و شكۆ.

❖ صدقى په‌په‌یبردن

یه‌كه‌مین صدق صدقى مه‌به‌ست و مه‌رامه: به‌م جۆره صدقه هه‌رچى كه‌مه‌ترخه‌مى و كه‌مه‌وبیه كۆتایى پى‌ دیت، و هه‌رچى له‌ ده‌ستچووه به‌ده‌ستى ده‌هینیته‌وه، و هه‌رچى وێرانیه ئاوه‌دانى تیده‌خاته‌وه، نیشانه‌ى صدقى ئه‌و صادیقه: وه‌لامى بانگه‌ریك نه‌داته‌وه بانگ بۆ شكاندنى په‌یمان ده‌كات، هه‌روه‌ها دان به‌خۆدا نه‌گریت له‌ هاوه‌لى كردنى دژى ئه‌و صدقه، له‌ هه‌چ بارىكدا له‌ سووربوون و لیبران ساردنه‌بیته‌وه و دانه‌نیشیت.

ئه‌وه‌ش: بریتیه‌یه له‌ كه‌مالى سووربوون و لیبران، و هه‌یزى ویست به‌وه‌ى له‌ دلدا بانگه‌ریكى راستگۆ بۆ گرتنه‌به‌رى رىگه‌ى سلوك بوونى هه‌بیت، و مه‌یلنىكى زۆر

سه ره لیدات تا په نهان و نهینی مرؤف ژیر دهسته بکات بۆ ناراسته وه رگرتنی دروست،
 نه وه داوایه که ریا و ساردبوونه وه تیکه ل نابیئت پی، و له هیچ باریکدا دابه شبوون
 روی تیناکات، چوونه ناو سه فهر به ره و خودا و ناماده باشی بۆ لبقای نه و -سبحانه -
 ته نها به م جۆره له صدق ده بیئت.

نه م صدقه هه لگری هه موو هۆیه کی گه یشتنه به خودا، و لاده ری هه هۆیه که له خودا
 دووری ده خاته وه، هیچ هه لیک له ده ست نادات و نه وه هه لانه ه له ده ستچوون به پی
 توانا به ده ستی ده هیئتیه وه، نه وه ی ده ستی بیئاگایی و شه هوه ت له دلدا ویرانیان
 کردووه چاکی ده کاته وه، نه وه ی ده ستبه تالی و بیکاری به که لاوه ی کردووه ناوه دانی
 ده کاته وه، نه وه ی حه زه کانی ده روون کپ و خامۆشی کردووه دایده گه رسیئیتیه وه،
 نه وه ی که مته رخه می تیکوپتیکی داوه ریکی ده خاته وه، نه وه ی دزه کان و
 تالانچیه کان بر دوویانه لییان و هه رده گریته وه، زه وی بو ره و وشکی ده کیلیت و
 سه وزی ده کاته وه، بژاری زه وی دل ده کات هه موو نه وه رووه که زیانه خشانه ی که
 تیایدا رووون ده ستکه نه ده کات، خۆی له موادی بیهیوایی و ده سته نه ژنوبوون که
 دلیان پر کردووه خالی ده کاته وه، نه وه موادانه ی که ناباش و تیکد هرن و که سه که
 به ره و تیاچوون و په ککه وتن ده بن، نه وه برینانه ی ریا کردوویه ته دل چاره سه ر
 ده کات، لیته و پیسی که به تیپه رپوونی زه من له ناو دلدا کوما بوون خاوین
 ده کاته وه، کاتیک سه رنجی ره شی نه وه گشته لیته و پیسیه ده دات خه م دایده گریت،
 بۆیه به ناوی ساردی کانیوای صدق خاوینی ده کاته وه و له هه رچی لیته و پیسیه
 پاکی ده کاته وه، به ره له وه ی دۆزه خ به ناگره که ی خاوینی بکاته وه، چونکه دلکی
 پیس به پیسی حه ز و ئاره زوو و ریا ناتوانیت ناوسییه تی خودا بکات، هه ر ده بیئت پاک
 ببیته وه، مرؤفی ژیر و هۆشیار ئاسانترین پاک کردنه وه هه لده بژیریت که پاکبوونه وه به
 له م دونیا یه دا به ره له گه یشتنه روژی دواپی، کۆمه ک و یارمه تی هه ر له لای خودایه .

که سی صادق به حه ق: نه وه که سه یه که هه موو هیزه کانی روچی بۆ لای ویست و داوا و
 رویشتن به ره و خودای مته عال و ناماده پی بۆ لبقای راده کیشتیت، هه ر که س نه مه
 حالی بیئت: نه گه ریکی نییه نه وه که سه هه لگری هۆیه ک بیئت بانگی بکات بۆ
 هه لوه شان وه ی په یمانه که ی له گه ل خودا.

هه ر به و جۆره ئارام ناگریت له سه ر هاوده می و هاوه لی نه یار، که بریتین له نه هلی
 بیئاگایی، و ریگره کانی ریگه ی به ره و خوداچوون، زیانه خسترین شت بۆ که سی

صادق ھاودەمى و ھاوھلى ئەو جۆرە كەسانە، بەلكو ھەرگىز ناتوانىت ئەوانە بە ھاودەم و ھاوھل بكات، مەگەر بۆ پىويستى و ناچارى، ھاوھلى كوردىيان لەو بارەدا بە ئەندازەى پىويست و دەگمەنە، بەبى ئەوھى بە دل و رۆح تىكەلىان ببىت، ئەم دووربە لە كەسانىكە كە بە تەواوى بىئاگايى زال بوو بەسەرىدا، وەك چۆن صدق زال دەبىت بەسەر كەسى صادقدا و رۆحى ھەست بە غەرىبى و نامۆبوون دەكات لەنىوان خۆى و ئەوانەى دژ بە صدقن، دوورى لىيانەوہ زياد دەكات و راكردن لىيان زياتر دەبىت، بە ئەندازەى ئەم نامۆبوون و غەرىبەوتنە و ھەستى كەسى صادق بەو نامۆبوونە دووركەوتنەوہ و ھەلھاتنى لە دژەكان زياد دەكات، ئەو دژە گەر قسە بكات دلى كەسى صادق ھەست دەكات ئەو كەسە بە زمانى بىئاگايى قسە دەكات، كەسىكە رىا و لوتبەرزى و داواى پلە و پاىەى تىدايە، با كەسىكى زاكىر يان خوینەرى قورئانىش بىت، ياخود نويزكەر و ھەجكەر بىت، يات شتانى تر، ئەو بە دلى ھەست بە بىزارى و دووركەوتنەوہ دەكات لەو كەسە، سەربارى بەندايەتى و كارى چاكەى، گەر بىدەنگ ببىت دلى ھەست دەكات ئەو بىدەنگبوونەى ئامادەى دلى تىدا نىيە و لەسەر خودا كۆنەبووہتەوہ، و بەدل رووى لە خودا نەكردووە، و پەنھانى خۆى ئاراستەى خودا نەكردووە، بۆيە بە بىدەنگبوونەكەشى ديسان بىزارى و ھەلھاتنى بۆ دروست دەبىت، چونكە دلى كەسى صادق بەھىز و پر لە ھەستە.

ئەو نامۆبوون و بىگانەبوون لە دژەكاندا دەبىنەت، دل دەتوانىت بۆنى دل بكات وەك چۆن بۆنىكى پىس ھەست پىدەكات، و رووى لى وەر دەچەرخىنەت، و رووى لى گرز دەكات، مەگەر زۆر لەخۆى بكات ھۆگرى ببىت، و بۆ ناچارى ھاوھلى بكات، ھاودەمى كوردىيان لای ئەو بە ئەندازەى پىويستە، وەك ھاوھلى كوردنى بۆ كرىنى شتىك لى يان ئاتاجىبەك كە بەرژەوہندى تىدايە، وەك ھاوسەرگرتن و خزمەتكارى و ھاوشىوہى ئەمانە.

❁ زۆرى تۆ كەمە

ئەم مەنزىلە پىشەوايەتى دەكات بۆ ئەوھى بە ئەندازەى پىويست خۆزگەى بۆ ژيان ھەبىت، ھەمىشە ئاسەوارى ناتەواوى لە خۆيدا دەبىنەت، ئەو ناىەوئىت بژى مەگەر بۆ تىربوون لە رازىبوونى خۆشەويستەكەى، و ھەستان بە بەندايەتى كوردنى، ھۆكارى زۆر بۆ نىزىكبوونەوہ لە خودا دەگرىتە بەر، نەك بۆ ھۆيەك لە ھۆيەكانى دونيا و ھەزىك لە ھەزەكانى، وەك عومەرى كوپى خەتتاب-خوالى رازى بىت-دەفەرەمۆيت ((گەر

سێ شت نەبوونایە حەزم بە مانەوێ لە دونیادا نەبوو، ئامادەکردنی ئەسپ بۆ جیهاد لە پێناوی خودادا، خەریکبوونی شەو، و دانیشتن لەگەڵ کەسانیکدا کە وتە و قسەى جوان و باش هەڵدەبژێرن وەک چۆن خورمای باش هەڵدەبژێریت))

مەبەستی ئەم سیانە بوو- خوا لێى رازى بێت-: جیهاد و نوێژ و زانستی بە سوود، ئەمە پلەکانى کارى چاکە، ئەهلى ئەم پلانى ئەهلى پلە و پایەى بەرز و نزیكىن لە خوداوە.

مەعاز- خوا لێى رازى بێت- لە سەرەمەرگیدا فەرمووى ((خودایە، تۆ دەزانى من مانەوێ دونیام پێى خۆش نەبوو لەبەر جاریبوونی روبار و ناشتنى دار و درەخت و هینانى ژن، بەلکو لەبەر تینویتی رۆژانى گەرم و خەریکبوونی شەو و تەنگەلچىن بە زانایان بە ئەژتو لە حەلقەى زیكردا مانەوێ ژيانم پێخۆش بوو))

ئەو لەوانەدا خۆى بە کەمەخەم دەزانیت، و ئەوێ بۆ ئەو پێویستە لەم بینینەدا: بە مەزن زانینی داواکەى و بچووک تەماشاکردنى نەفسى خۆى و سەرنجدان لە نەنگیەکانى و کەمى توتیشوو لەبەر چاوى، هەر کەس خودا و خۆى ناسى: هەمیشە خۆى بە چاوى ناتەواو سەرنج دەدات.

هەرەها: کەسى صادق ناچارە- بە ئەوپەرى ناچارى- لە شوینکەوتنى فەرمان و بریار و تەسلیمبوون بە پێغەمبەر (ﷺ) لە دەرەوێ و ناوێ ویدا و شوینکەوتن و بەتدایەتى خودا بە گوێرپایەلى کردنى لە هەموو جوولە و وەستانیکدا، لەگەڵ ئیخلاصى مەبەست و مەرام بۆ خودای مۆتەعال، خودا جگە لەمە بە شتیکی تر رازى نابێت لە بەندەکەى، جگە لەم رێگەى هەر شتیکی تر خۆراک و بەشى نەفسە و قەلە و کردنییەتى، و شوینکەوتنى حەز و ئارەزوو، با موحاھەدە و وەرزشى دەروونى و "خەلۆەنشین" یشى لەگەڵ بێت، خودا (ﷻ) هیچ کرداریک لە بەندەکەى قبوول ناکات و پێى رازى نابێت گەر شوینکەوتنى پێغەمبەرى لەگەڵ نەبێت و تەنها لەبەر خودا نەنجامى نەدابێت.

ئا لێرەدا کەسى صادق لە زۆریەى سالیکان جیا دەبێتەو، بەلکو لەسەر رێگە کە نامۆ دەبێت و تەنها دەکەوێت، ئەمەش بەهۆى کەمى سالیکی رێگەى صدقەو، زۆریەى سالیکان بەپێى چێژى خۆیان رێگە دەگرنە بەر و هەناسەکانیان بۆ خۆیان تەرخان کردووە، کەسى صادق لە دۆلێکە و ئەوانى تر لە دۆلێکی تر.

(٣٣) منزلة الإیثار

مه‌نزله‌ی ئیسار

له مه‌نزله‌کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) مه‌نزله‌ی ئیساره (فه‌زلدان به‌سه‌ر خۆدا).
خودای موه‌عه‌ال ده‌فه‌رمویت ﴿وَيُؤْتِرُونَكَ عَلَيْهِمْ أَنْفُسَهُمْ وَكُلَّهَا كَانَ يَوْمَ تُوُفِّقُ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١﴾﴾ الحشر: ٩

فه‌زلدان به‌سه‌ر خۆدا (الإیثار) پێچه‌وانه‌ی زیاده‌ چرووکی و ده‌ستنوقاوییه (الشح)، که‌سێک خاوه‌نی "الإیثار" بی‌ت ده‌سته‌برداری شه‌وه‌ ده‌بی‌ت که‌ ئاتاجییه‌تی، به‌لام که‌سی چرووک و ده‌روون پڕ له‌ ژه‌نگوژار "الشحیح" هه‌له‌په‌ ده‌بات بۆ شه‌وه‌ شته‌ی شه‌وه‌ خاوه‌نی نییه‌ و له‌ده‌ستیدا نییه‌، که‌ شتیکیشی به‌رده‌ست ده‌که‌وێت زۆر به‌ توندی ده‌ستی به‌سه‌ردا ده‌گری‌ت و به‌خیل ده‌بی‌ت به‌ ده‌رچوونی شتیکی له‌ چنگی، بۆیه‌ فه‌رمان به‌ چرووکی و ده‌ستنوقاوی ده‌کات، وه‌ک پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمویت ((إیاکم والشح، فإن الشح أهلك من كان قبلكم، أمرهم بالبخل فبخلوا، وأمرهم بالقطیعة فقطعوا)).
بۆیه‌ که‌سی به‌خیل "البخیل": شه‌وه‌ که‌سه‌یه‌ وه‌لامی بانگه‌ری چرووکی و ده‌ست نوقاوی و زیاده‌ بوخل "الشح" ده‌داته‌وه‌، به‌لام شه‌وه‌ که‌سه‌ی به‌هۆی سه‌خاوه‌ته‌که‌یه‌وه‌ فه‌زلی ئاتاجی که‌سی به‌رانبه‌ر به‌سه‌ر خۆیدا ده‌دات (المؤثر) شه‌وه‌ که‌سه‌ وه‌لامی بانگی به‌خشنده‌یی و سه‌خاوه‌تی داوه‌ته‌وه‌، هه‌ر به‌و جوړه‌ سه‌خاوه‌ت له‌وه‌ی له‌ده‌ستی خه‌لکیدایه‌ که‌ مه‌زنتره‌ له‌ سه‌خاوه‌تی به‌خشین له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌.

عه‌بدو‌لای کورپی موپاره‌ک ده‌فه‌رمویت (سه‌خاوه‌تی نه‌فس له‌وه‌ی له‌ ده‌ستی خه‌لکیدایه‌ (واته‌ ده‌روونی ئاسوده‌ بی‌ت به‌وه‌ی خه‌لکی له‌لایه‌تی) باشتر و چاکتره‌ له‌ سه‌خاوه‌تی نه‌فس به‌ به‌خشین.

شه‌مه‌نزله‌یه‌ بریتییه‌ له‌ مه‌نزله‌ی به‌خشین و سه‌خاوه‌ت و ئیحسان.
ناوی مه‌نزله‌ی "الإیثار" ی لێنراوه‌ چونکه‌ بالاترین په‌له‌ی سه‌خاوه‌ته‌، ئاسته‌کانی سیانن:

یه‌که‌میان: له‌ به‌خشین که‌می نییه‌ و له‌لاشی گران نییه‌، شه‌مه‌ بریتییه‌ له‌ مه‌نزله‌ی سه‌خاوه‌ت.

دووھم: زۆر دەبەخشیت و كەم بۆ خۆى دەھیلتەو، یان بە ئەندازەى ئەوھى دەبەخشیت بۆ خۆى دەھیلتەو، ئەمەیان مەنزىلەى بەخشندەىى (الجود)ە. سێھەمیان: ئەوھى كەسى بەرانبەر بە ئاتاجتر و پتویستر لەخۆى ببینیت لەگەڵ ئەوھى كە خۆى پتویستییەتى، ئەمەش بریتییە لە "الإیثار"، پێچەوانەكەى بریتییە لە بۆخۆى "الأثرة" كە بریتییە لە خۆپیشخستن لە ئاتاجییەكاندا و پتەدانى بە براكەت كە ئاتاجییەتى، ئەمەش ئەو ئاستەى پێغەمبەر(ﷺ) تیايدا بە ئەنصاری فەرموو ((ئێوھ لەدوای من بۆخۆى "الأثرة" دەبینن، ئارام بگرن تا لەسەر حەوزەكە پیم دەگەن))، ئەنصار ئەوانە بوون خودا بە "الإیثار" وەسفی كردن ﴿وَيُؤْتِرُونَكَ عَلَيْهِمْ أَنْفُسَهُمْ وَكُلَّوْكَانَ بِهِمْ حَصَاصَةً﴾، خودای مۆتەعال بە بالاترین ئاستى سەخاوت وەسفی كردن، ئەو سەفەتە لەوانەدا روون و ئاشكرا بوو.

قەیسى كۆپى سەعدى كۆپى عوبادە-خوایان لى رازى بىت- لە كەسە زۆر بەخشندەكان بوو، تەناتەت جارێك نەخۆش كەوت براكانى درەنگ هاتن بۆ سەردانى، پرسىارى لى كردن؟ وتیان: شەرم دەكەین لەو قەرزەى لەسەرمانە، فەرمووى: خوا مال و داراییەك رسوا بكات رێگە لە سەردانى براكانم بگرت، پاشان فەرمانى بە بانگكەرىك كرد بانگ بكات: ھەر كەس قەرزى قەیسى لەلایە ئەوھ گەردنى ئازاد كردووه، ئەو ئێوارەى خەلكىكى زۆر هاتن بۆ مالىان تا ئەوھەندە زۆرىوون خەلك لە دەرگا كەدا بۆ چوونە ژوورەوھ دەوھەستا.

سەرنجى نەینى خودای مۆتەعال بەدە، ئەو كەسەى كە "قدیر و حكیم" ە وادەكات خەلكى بە سەفەتى بۆخۆى (الأثرة) مامەلە لەگەڵ ئەنصاردا بگەن كە ئەھلى سەخا و بەخشندەىى بوون، بۆ ئەوھى بەرانبەر ئەو بەخشندەبەىى لە دونیادا بەرانبەر براكانیان ھەیانبوو لە رۆزى دوایدا و لە بەھەشتى عەدندا پاداشت بەرینەوھ و پلەیان بەرزتر بىت لە ھەموو خەلكى، لەو رۆژەدا گەورەى و پلە و پایەى بەخشندەىى ئەوان دەردەكەوێت، ئەوانەى لە دونیادا بە سەفەتى بۆخۆى لەگەڵیان جولانەوھ لەو رۆژەدا خۆزگەیان پى دەخوازن، ئەوھەش فەزلى خودای مۆتەعالە و بە ھەر كەسىكى دەبەخشیت كە خۆى بپەوێت، خودا خاوەنى فەزلى مەزنە.

گەر خەلکیت بیینی بۆخۆییت لە گەڵ بە کار دەهێن- لە گەڵ ئەو هی که تۆ ئەهلی
بەخشندەیی بووی- بزانه بەهۆی خێریکه وهیه که بۆت دانراوه، خودا (ﷻ) بۆ تۆ پێی
ناگادارتره.

بەرزبوونه وهگانی بەخشندەیی (الجود)

بەخشندەیی دە پلهیه:

یه که میان بەخشندەیی به نەفس، که بریتیه له بالاترین پلهی، وهك شاعیر ده لیت:

يجود بالنفس إذا صن البخيل بها   والجود بالنفس أقصى غاية الجود

بووه: بهخشین به سهۆکایه تی: که دووه م ناستی بهخشندەیی، بهخشندەیی
کهسی بهخشندە هه لده نیت بۆ که م ته ماشا کردنی سهۆکایه تی و بهخشینی به
که سیک که ناتاجیه تی.

سێیه م: بهخشین به ئاسوده یی و ره فاهیه یی و خۆگرتنه وه، ماندوو یی و شه که تی
به سه ر پشو و خۆشگۆزه رانی خۆیدا هه لده بژێریت له پیناوی به رژه وه ندی که سی
به رانه ردا، له وانه بهخشندەیی مرۆڤ به خه و و چێژی، وهك شاعیر ده لیت:

متم بالندي لو قال سائله: هب لي جميع كرى عينك، لم ينم

چواره م: بهخشندەیی به زانست و بهخشینی: که له بالاترین ناسته گانی
بهخشندەیی، بهخشندەیی له زانستدا چاکتر و باشته ره له بهخشندەیی له مال و
داراییدا، چونکه زانست به رزتر و بالاتره له مال و دارایی.

خه لکی له بهخشندەیییدا له پله ی جۆراوجۆردان، حیکمه تی خودا و ئەندازه گیریه
ورده که ی وا داوا ده کات که سی به خیل به هه چ کام له و پلانه سوودمه ند و
به ره مه ند نه بیت.

له بهخشندەیی به زانست ئەو هیه که بیه خشیت به و که سه ی داوا ی لی نه کردووی،
به لکو تۆ زانسته که ی بۆ والا بکه یی و به سه ریدا بخوینیت وه.

هه ره ها له بهخشندەیی به زانست: گەر پرسیار که ریک له سه ر بابه تیک پرسیار ی لی
کردی وه لامی تیر و ته واوی بۆ ناماده بکه ی و پێی به خشیت، وه لامه که ت به

ئەندازەى لادانى پێویستى ئەو نەبێت، وەك هەندیکیان لە وەلامى فتوايە کدا دەیاننوسی "بەلى" یان "نەخیر" بەلكو وەلامىكى تیر و تەواو بێت.

لە شیخولئیسلام ئین تەیمیە -قدس الله روحه- شتى سەیر و سەمەرەم دەبینی: کاتیک پرسىارى حوکمی بابە تیکیان لى بکردبايە، لە وەلامە کەیدا راو بۆچوونی چوار ئیمامە کەى دەخستە روو-گەر بیتوانیایە - هەر وەها جینگەى ناکۆکی نیتوانیان، پاشان بریاری پارسەنگ لە نیتوانیادا، ئەوجا وابەستەکان (المتعلقات) ی ئەو بابەتە کە لەوانە بوو بۆ پرسىارکەر لە وەلامى پرسىارە کەى بەسوودتر بێت، بۆیە بە باسى ئەو وابەستە بوون و پێویستیانە دلخۆشتر دەبوو لە وەلامى پرسىارە کەى، ئەو-رەحمەتى خودای لى بێت- بەم جۆرە لە ناو خەلکیدا فتواکانى دەدا، هەر کەس دەیهوێت با بەو جۆرە بکات.

لە بەخشندەیی مەژۆ بە زانست: تەنها لە سەر پرسىارى پرسىارکەرە کە ناوەستیت: بەلكو هاوشیۆهەکان و وابەستە بوونەکانى و جیناکۆکەکان و رەخنە لیگراوەکانى دەخاتە روو، بەجۆرىک بۆ پرسىارکەر بێت بە شىفا و بەس بێت بۆى.

هاوەلان- خویان لى رازى بێت- پرسىاریان لە پێغەمبەر (ﷺ) کرد دەریارەى دەستنوێژ لە ئاوى دەریا؟ فەرمووی: ((دەریا ئاوە کەى زۆر پاکە و مردارە وەبوو کەى (حەلالە))، وەلامى پرسىارە کەى دانەو و لەو هەش زیاتر زانستی پێبەخشین کە لەوانە یە لە هەندى کاتدا پێویستیان پێى لە پرسىارە کەیان زیاتر بێت.

کاتیک هاوەلان پرسىارى حوکمیکیان لى دەکرد پێغەمبەر (ﷺ) لە هۆ و حیکمەتى ئەو حوکمە ناگادارى دەکردنەو، وەك ئەو کاتەى پرسىاریان لى کرد لە فرۆشتنى خورماى تەر (رطب) بە خورماى گەيو (تمر)؟ فەرمووی: ((ئەگەر خورماى تەر وشکبیتەو کێشە کەى کەم دەکات؟ وتیان بەلى: فەرمووی: کە وابوو نەخیر))، لای پێغەمبەر (ﷺ) کە مکردنى کێشى خورماى تەر بە وشکبوونەو نادیار نەبوو، بەلام دەیویست لە هۆى حوکمە کە ناگاداریان بکاتەو، لەم جۆرە وەلامانەى پێغەمبەر (ﷺ) زۆن، وەك فەرموودە کەى ((ئەگەر بەروبوومیکت بە برادەرە کەت فرۆشت و پاشان بەلایە کى بۆ پەیدا بوو بۆت حەلال نیه شتیک لە مالى براکەت (کریارە کە) وەرگریت، بەچ شتیک مالى براکەت وەردەگریت؟ بەبى هیچ حەقیك؟)) لە دەرپرینیکى تردا ((ئەى ئەگەر خودا ئەو بەروبوومەى نەدا، یەکیك لە ئیۆه بە چ حەقیك مالى

براكەى (مالى كپيارەكە) داوا دەكات، بەبى ھىچ ھەقىكەت؟))، ئەو ھۆيەى ديارى كرد كه له پىناويدا پابەندبوون بە نرخەكە ديارى كراوه، ئەو ھەش رىنگرى كردنى خودايە لە بوونى ئەو بەروبومە كه ھىچ دەستىكى كپيارەكەى تىدا نىبە.

پىنجەم: بەخشىن بە پلە و پايە، بەو ھۆيەى بەھۆيەو ھەسود بە خەلكى بگەيەنەت، ھەك شفاعەت كردن بۆ كەسەك، رۆيشتن لەگەل كەسەك بۆ لای دەسەلاتدارەك بۆ ئەو ھۆيەى كارىكى رەواى بۆ ئاسان بگەيت، ئەو ھەش برىتییە لە زەكاتى پلە و پايە كە لە بەندە داواكراوه، ھەك چۆن فێركردنى خەلكى و بەخشىنى زانست برىتییە لە زەكاتى زانست.

شەشەم: بەخشىن بەسوودى جەستە بە جىاوازی جۆرەكانىبەو، ھەك پىغەمبەر (ﷺ) دەفەر مویت ((رۆژدەبیتەو، لەسەر ھەر جومگەيەكى جەستەى ئىئو ھەدەقەيەكى لەسەر، ھەر رۆژەكە كە خۆرى تیا ھەلەدەت، نىوانخۆشى لە نىوان دوو كەسدا دروست دەكات ھەدەقەيە، كۆمەكى پىاویك دەكات لە و لاخەكەيدا تاكو سوار ببیت يان بارەكەى بۆ بار بكات ھەدەقەيە، قەسەى باش و پاك و جوان ھەدەقەيە، ھەر ھەنگاویك مۆف بۆ چوون بۆ نوێژ ھەلەدەگرتە ھەدەقەيە، لا بردنى شتەك ئازارى خەلك دەدات لەسەر رىنگە ھەدەقەيە)) متفق علیہ

ھەوتەم: بەخشندەيى بە حورمەتى خۆت، ھەك بەخشندەيىبەكەى "أبي ضمضم" - خوا لى رازى بىت - كە رۆژى لیدەبوویەو ھەدەقە رەمۆ ((خودايە، من مالم نىبە بىبەخشم بە خەلكى، حورمەتى خۆم كردووە بە ھەدەقە بۆ ئەوان، ھەر كەس جنىوم پىدەدات يان تۆمەتم بۆ دروست دەكات، گەردنى ئازاد بىت)) پىغەمبەر (ﷺ) فەر موی: ((كى لە ئىئو دەتوانى ھەك أبى ضمضم وابىت؟!))

ئەم بەخشندەيىبە لە سەلامەتى سىنەو ھە دىلگوشادى و رىزگار بوون لە دوژمنایەتى خەلكى بەو شتانەى تىياندايە.

ھەشتەم: بەخشندەيى بە ئارامگرتن و خۆپراگرى و چاولىخشان، ئەمەش پلەيەكى بالایە لە پلەكانى، بۆ خاوەنەكەى لە بەخشندەيى بە مال سوود و قازانجى زیاترە، پشستىوانىبەكەى مەزن و سەرخرىكى گەرەيە بۆى، شان و شەوكت و شكۆ بە خاوەنەكەى دەبەخشىت، تەنھا خاوەن نەفسە مەزنەكان دەتوانن ئەم جۆرە لە بەخشندەيىيان ھەبىت.

هر کس به خشین به مال و دارایی لا گران بیت با ئه م جوړه به خشنده بییه هی ه بیت، چونکه به ری پر له فه ری له دونیادا بهر له دواړوژ ده چنیته وه، ئه مه بریتیه له به خشنده هی جوامیری ﴿وَالْجُرُوحُ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۱۵﴾﴾ المائدة: ۴۵، له م ئایه ته دا سی مه قامی باس کرد: مه قامی عدل و مؤلته تی به نه جامدانی توله دا، مه قامی فزل (لیخوشبوون)

و به په سهند و شیایوی دانا، له گه ل مه قامی ستم به حرام وه سفی کرد.

تویه م: به خشنده هی به ره وشتی جوان و رووخوشی و کراوه یی: ئه م جوړه به خشنده بییه له سهر و به خشنده هی نارامگرتن و خوړاگری و لیبوور دنه وه یه، ئه م جوړه یه خاوه نه که ی ده گه په نیته پله ی روژووگری شه ونویژگر، گرانترین شتیکه له میزانی کرده وه کاند، پیغه مبه ر(ﷺ) ده فه رمویت ((شتیک له چاکه به کم ته ماشا مه که، ته نانه ت گه ر بگه ییت به براهت و رووت خویش و کراوه بیت له گه لی))، له م جوړه به خشنده بییه دا سوود و قازانج و دلخوشکردنیکی زوری تیدایه، هر به و جوړه چه ندین جوړ به رژه وه ندی له ناویدا که مروژ ناتوانیت به ده ستیان به نیت و له نامیزیان بگریت به هوی ره وشت و نارامگرتنه وه، ته نها به ریگی رووخوشی و کراوه بییه وه به رچنگ ده که ون.

ده یه م: به خشنده هی به وه ی له ده سستی خه لکیدایه له سهریان، لاناکاته وه به لایدا و به دل سهرنجی نادات و حالی پیی کاریگر نابیت و زمانی باس له باره یه وه ناکات، ئه مه ئه وه یه عه بدولای کوری موباره ک فه رموی: که مه زنتره له به خشین به مال و سامان.

زمانی حالی قه در به هه ژاری به خشنده ده لیت: گه ر مال و سامانت پیته دراوه به خه لکی بیه خشیت ئه وا به زوه دی خو ت له مال و سامانیان و ئه وه ی له ژیر ده ستیاندا یه پییان بیه خسه، چاکه یان له گه ل بکه و به به خشنده هی سینهی خو ت ته کیان پیته لېچنه و به ئاسووده بوونیشته ته نها بیه ره وه.

بو هر یه کیک له م ئاستانه ی به خشنده هی زیادبوون و کاریگری تابه ت له سهر دل و حال بوونی هیه، خودای موته عال زیادبوونی بو که سی به خشنده ده سته به ر کردوه، و تیا بردنیش بو ئه و که سه ی ده ست ده گریت به سهر به هره و نیعمه ته کاند، خودا کومه ک و یارمه تیده ره.

بهرینی تهنگه لانی

سه ره تایی بهرزبونه وه به پپله کانی به خشنده بییدا نه وه به فهزلی خه لکی بدهیت به سه ره خۆتا له و شتانه دا که ئایین حه رامی نه کردوون و ریگهی به ره و خوداچوونت لی ناگرن و کاتی له گه ل خودابوونت لی تیکنادهن، نه وه ش وه ک پیشخستنی نه وان به سه ره به ره وه ندیبه زۆر پتویسته کانی خۆتا، بۆ نمونه تیریان بکه ی و خۆت زۆرت برسی بییت، پۆشته یان بکه یه وه و خۆت رووت و گه دا بی و تیرئاویان بکه ییت و خۆت له تینویتییدا له تیاچووندا بییت، نه مه ش تا نه و سنوور و راده یه که تووشی تیاچوون نه بییت، چونکه له پرووی شه ره وه ناپه سه نده، وه ک پیدانی هه موو مال و سامانه که ت به جۆریک له ماله وه دابنیشی و په کت بکه وییت و بگه یته نه وه ی داوا له خه لکی بکه ییت. نه و قسه ش که ده لیت: ریگهی به ره و خوداچوونت لی نه بریتته وه: نه و ریگهی به بریتیه له ریگهی داوا و رویشتن به ره و خودا، وه ک نه وه ی فهزلی مانه وه له گه ل هاومه جلیسه که ت بدهیت به سه ره فهزلی یادکردنی خودا و کۆبوونه ی دل له سه ره خودا و ناراسته وه رگرتن به ره و خودا، له و باره دا نه و که سه ت به سه ره خودا دا هه لئباردووه، به خشنده بییت به به شی خۆت له خودا کردووه، نمونه ی تۆ وه ک نمونه ی نه و که سه وایه که به ریگهی که دا ده رویشتن و به پیاویک گه یشت و رایگرت، ده سستی کرد به قسه کردن له گه لی و خۆخه ریک کردن پئییه وه تا هامسه فه ره کانی رویشتن و له ده سستی چوون، نه مه حالی زۆرینه ی خه لکیبه له گه ل که سی صادق و رویشتوو به ره و خودا، هه لئباردنی خه لکی به سه ره خودا دا سه رچاوه ی زیانومه ندیبه، مه گه ر دانیشتن بییت له گه ل میوان و هاوشیۆه ی نه وه، نه و کات نه وه ده بیته که مالی به خشنده بی وه ک بیشتەر ناماژه مان پیدایه.

نه وه ش که ده لیت "کاتی له گه ل خودابوونت لی تیکنادهن": به هه مان شیۆه هه ر شتیگ کاته کانت له گه ل خودا ده شیۆینن ناباش و ناشیرینه، یان له باریکدا که دل و هیممه ت کۆبوونه ته وه له سه ره خودا به کاریک نه و کۆبوونه وه و هیممه ته له خۆت تیکبده ی و ناخت په رت بکه ییت، نه مه ش دیسان کاریکی په سه ند و شیواو نییه.

هه ر به و جۆره هه لئباردنی خه ریک کردنی دل و بیر له کاروباره کانیاندا که له سه ره تۆ پتویست نه کراوه و بۆت دیاری نه کراوه به سه ره بیرکردنه وه ی به سوود و خه ریک کردنی

دل به خوداوه، مه‌گه‌ر سه‌رخستنى سته‌ملێکراویکی تیدا بیته، یان به‌هاناوه‌چوونی که‌سیک که داواى هانات لی ده‌کات، یان شفاعت کردنیکی په‌سه‌ند و باش. لیره‌دایه فه‌قیهه‌کان قسه‌یان له‌م جوهره به‌خشنده‌یی کردوه کاتیک رووبه‌پووی نزیکبوونه‌وه ببیته‌وه له‌ خودا، ده‌لێن: یان مه‌کروهه یان هه‌رام، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌سیک له‌ ریزی به‌که‌می نوێژدایه و که‌سیکی تر ده‌خاته جیگه‌ی خۆی و خۆی ده‌چیته‌ دواوه، یان شوینی نزیکی خۆی له‌ ئیمامه‌وه له‌ روژی هه‌ینی به‌ که‌سیکی تر ده‌به‌خشیت، یان بانگ و قامه‌ت به‌ که‌سیکی تر ده‌به‌خشیت، هه‌موو ئه‌مانه‌ لای فه‌قیهه‌کان به‌ مه‌کروه و هه‌رام لێکدراونه‌ته‌وه.

❦ له‌به‌ر خودا له‌ لۆمه‌ی لۆمه‌کران مه‌ترسه

رێبوا‌ری رینگه‌ی خودا به‌رده‌وام به‌رز ده‌بیته‌وه تا رازیبوونی خودا به‌سه‌ر هه‌موو رازیبوونه‌کانی تر ده‌ه‌لده‌بژیریت، با به‌لا و میحه‌تی زۆریش رووی تی بکات، و کۆلی تیچوونی قورس بیته، و هیز و توانا و جه‌سته‌ی لاواز بیته.

ئو ئه‌وه‌ی ده‌ویت و ئه‌وه‌ ئه‌نجام ده‌دات که ره‌زانه‌ندی خودای تیدا به‌هه‌موو خه‌لکیش لێی تووره‌ بین، ئه‌مه‌ش په‌له‌ی پیغه‌مه‌رانه، و به‌رزترین په‌له‌ی بو‌ ئه‌وان - علیهم صلوات الله وسلامه - به‌رزترین په‌له‌ی بو‌ خاوه‌ن عه‌زمه‌کان له‌ پیغه‌مه‌ران، - صلی الله علیه وسلم و علیهم -، ئه‌و (ﷺ) به‌ره‌نگاری هه‌موو جیهان بوویه‌وه، خۆی بو‌ بانگه‌واز بو‌ لای خودا به‌کلا کرده‌وه، له‌به‌ر خودا شانیدایه ژیر دوژمنایه‌تی نزیک و دور، له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه ره‌زانه‌ندی خودای دا به‌سه‌ر ره‌زانه‌ندی خه‌لکید، له‌ هه‌لبژاردنی ره‌زانه‌ندی خودادا له‌ لۆمه‌ی لۆمه‌کران نه‌ترسا، به‌لکو لێبیران و سووربوون و هه‌ول و کۆششی هه‌ر هه‌موو بو‌ هه‌لبژاردنی ره‌زانه‌ندی خودا و گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی و به‌رزکردنه‌وه‌ی که‌لیمه‌ی "لا إله إلا الله" و تیکۆشان له‌ پیناویدا بوو، تا ئایینی خودا به‌سه‌ر هه‌موو ئایینه‌کاندا سه‌رکه‌وت و به‌لگه‌ی خودا به‌سه‌ر هه‌موو جیهاندا خوینرایه‌وه، نیعه‌تی خۆی له‌سه‌ر باوه‌رداران ته‌واو کرد، په‌یامی گه‌یاند و ئه‌مانه‌تی گه‌یاند هه‌ جیگه و ئامۆژگاری ئومه‌تی کرد و له‌ پیناوی خودادا به‌ باشترین شیوه تیکۆشا و به‌ندایه‌تی خودای کرد تا له‌ په‌روه‌ردگاره‌وه به‌قین (مردن)ی بو‌ هات،

هیچ کس به نه‌ندازه‌ی پیغه‌مبەر له‌م پله‌ی به‌خشنده‌بیه‌ی به‌رنه‌که‌وتوو و پیتی نه‌گه‌یشتوو، صلوات الله وسلامه علیه.

میحنه‌ت و به‌لا له‌سه‌ر خاوه‌نی ئەم جۆره له به‌خشنده‌یی ژۆر مه‌زنه، تاکو نه‌وانه‌ی نه‌هلی ئەم پله‌یه نین بچنه دواوه، گەر بتوانیت شان بداته ژیری و بیته پیشه‌وه: ئەو به‌لایانه‌ی بۆ ده‌بیته به پاداشت و پیبه‌خشین، کۆلی قورس ده‌بیته به یارمه‌تیده‌ر، ئەمه به ئەزموونی تایبته و گشتی ناسراوه و ده‌رکه‌وتوو، هەر به‌نده‌یه‌ک رازیبوونی خودا به‌سه‌ر رازیبوونی خه‌لکدا هه‌لبژێرتیت و شان بداته ژیر کۆلی قورسی ئەو بپریاره و نارام بگریت له‌سه‌ر به‌لا و ناخۆشیه‌کان خودای موته‌عال له‌و به‌لا و ناخۆشیه‌کانه‌وه نیعمه‌ت و دلخۆشی بۆ دروست ده‌کات، هەر به‌و جۆره جۆریک له‌ کۆمه‌ک و یارمه‌تی پی‌ ده‌به‌خشیت تا بتوانیت شان بداته ژیر کۆلی رازیکردنی خودا، ئەو کاته ترسه‌کانی ده‌گۆریت به ئاسایش، گومانی تیاچوونی ده‌بیته به رزگاربوون، هەر به‌و جۆره ماندوویتی بۆ پشوو و کۆلی بۆ کۆمه‌ک و به‌لای بۆ نیعمه‌ت و میحنه‌ت بۆ مینه‌ت (پیبه‌خشین) و نارازیبوون بۆ رازیبوون ده‌گۆریت، هاوار بۆ بیه‌یوابوونی دواکه‌وتوو و هاوار بۆ زه‌لیلی ترساوه‌کان!

ئەمه و سوننه‌تی خودا وا جاری بووه - که گۆران نییه له سوننه‌تیدا - هەر کس ره‌زانه‌ندی خه‌لک به ره‌زانه‌ندی خودا داوا بکات: خه‌لکی وا لیده‌کات لیتی نارازی بن، و له‌لای خۆیه‌وه شه‌رمه‌زار و رسوای ده‌کات و به‌ده‌ستی ئەو که‌سانه به‌لا و نازاری به‌سه‌ردا ده‌هینیت، ئەو کات ستایشکه‌ره‌که‌ی ده‌ست ده‌کات به زه‌مکردن، هەر کس ره‌زانه‌ندی خه‌لکی بویت به توپه‌کردنی خودا هه‌رگیز له‌وانه‌وه ناگات به‌وه‌ی به‌دوایدا عه‌وداڵه، و پاداشتی خوداشی له‌ده‌ست ده‌چیت، ئەو جۆره که‌سانه په‌ستترین مروّ و بیته‌قلترینیان.

ئەمه و رازیبوونی خه‌لکی نه له توانادایه و نه فرمانی پیکراوه به‌لکو کاریکی بی‌ سه‌رئه‌نجامه و روونادات، به‌لکو هەر ده‌بیته لیت نارازی بن، گەر ئەوان لیت نارازی بن و ره‌زانه‌ندی خودا به‌ده‌ست بهینیت ده‌بیته لات خۆشه‌ویستر و باشتر بیته له‌وه‌ی ئەوان لیت رازی بن و توپه‌بوون و خه‌شمی خودا به‌و رازیبوونه به‌ده‌ست بهینیت، گەر ناچاربوویت یه‌کیک له‌و دوو نارازیبوونه هه‌لبژێرتیت ئەوا نارازیبوونی ئەوان هه‌لبژێره که

رازیبوونی خودای پێ بە دەست دەهینیت، گەر دواى ئەو ئەو لیت رازیبوون کارێکی باشە، ئەگەر نە، ئاسانتەرتین شت بۆ لە دەستدان بریتییە لە رازیبوونی کە سێک کە رازیبوونە کە ی هیچ سوود و قازانجێک یان زیان و زەرەرێکت پێ ناگە یە نیت، نە لە ئایین و نە لە باوە پتدا و نە لە دوا پۆژدا شتێکی لێ دروینە ناکەیت، گەر لە شتێکی کەمی دۆناییدا زبانی پێگە یاندی ئەوا توو پە بوون و خەشمی خودا گەر و تر و مەزنتەرە، تاییە تە ندى زیری ئەو یە کە شان دەداتە ژێر بچوو کترن مەفسە دە بۆ پالپۆه نانی گەر و ترین مەفسە دە، بۆیە تۆش بە زیری خۆت کێشانە و پێوانە بکە، پاشان تە ماشا بکە و بزانیە کام لەو دوانە بۆ تو خێر و باشە هە لیبێژێرە، و کامە یان خرابترە لێی دوو ریکە وە، ئەمە بورهانتیکی برپاوە و پێویستە لە هە لێژاردنی رەزامە ندى خودا بە سەر رازیکردنی خە لکدا.

ئەمە و گەر کە سە کە رەزامە ندى خۆی هە لێژارد خودا قورسی کۆ لى توو پە بوونی خە لکی لە کۆ لى دە کاتە وە، بە لام گەر رازیکردنی ئەوانی هە لێژارد ئەوان ناتوانن خە شم و توو پە بوونی خودای لى بگرنە وە.

شافعی - خوا لێی رازی بیت - دە فەر مۆیت: رازیکردنی خە لکی ئامانجێکی بە دەست نە هاتووە، ئەو ی چاک کردنی خۆت و ژبانی خۆت تێدایە پێیە وە پابە ندى بێ، ئاشکرایە ئەو کە سە ی رەزامە ندى خودا هە لده بێژیت روو بە پووی دە ستر دێژی خە لکی و ئازاریان دە بیتە وە، هە لده دە ن بە هەر نرخی ک بوو تووشی تیا چوونی بکەن، ئەمە سوننە تی خودایە لە ناو خە لکید، ئەگەر وا نییە دە بیت گونا و تاوانی پێغە مبه ران چی بوو بیت؟! هەر وە ها ئەو کە سە نە ی فەرمان بە داد پە روهری دە کە ن و بە کاروباری ئایین هە لده ستن و بانگ بۆ لای خودا دە کە ن و بە رگری لە قورئان و سوننە تی پێغە مبه ری خودا دە کە ن، هە موو ئە مانە دە بى گونا هیا ن چی بیت؟!

هەر کە س رەزامە ندى خودای هە لێژارد بوو دە ل و روخوا و نە قام و ئە هلی بیدعە و خراپە و ئە هلی دە سە لاتى بێ نە ما و پڕوپوچ و هە موو ئە وانە ی رێگە یان جیا یە لە رێگە کە ی ئە و پە لاماری دە دە ن، تە نها ئە و کە سە ی داوا ی گەر و ئە وە بۆ لای خودا دە کات و کار دە کات بۆ بیستنی وتاری ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٧٧﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَةً ﴿٧٨﴾﴾ دە توانیت بە رە نگاریان بیتە وە، ئە و کە سە ش خاوە ن ئیسلام و ئیمانێکی پۆ لاین و کاملە و بە هێرش و پە لاماری پیاوان تووشی لە رزە نابیت و چیا لە ئاستیدا

خزی بە نزم راده گرتیت و به لا و میحنهت و ترس و ناخوشییه کان سووریوون و لیبران و نارامگرتنی نایبسیتن.

به دهستهینانی ئەم پله یه ش به دوو شته:

زوهده له دونیا و زوهده له مه دح و سه نای خه لك: هه ر كه س لاوازی رووی تیكردبیت و له كاروان دواكه وتبیت به هۆی خو شه ویستی دونیا و مانه وه له دونیا و چه زی مه دح و سه ناوه ئەوا به زه مگردنی ئەهلی دونیا بۆ ئەو بیزاری رووی تیده كات، هه ر كه س له م دوو شته (زوهده له دونیا و زوهده له مه دح و سه نای خه لك) زوهدی كرد هه رچی شته لێی دوور ده كه ویته وه.

گرتنه دهستی ئەم دوو شته ش به دوو شتی تر ده بیت: دروستی یه قین و هیزی خو شه ویستی.

ئەو دوانه ش دیسان به دوو شتی تر: به صدق له په نابردن و داوا كردندا و ده سته بردن بۆ ئەو هۆیانه ی به و دوانه ی ده كه یه نن.

هه تا ئیتره مه عریفه ی خه لکی و توانایان كوتایی پی دیت، كۆمه ك و یارمه تیش به دهستی كه سینكه كه هه رچی كاروباره له دهستی خۆیدا یه ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ ٣٠ ﴿يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ ٣١ ﴿

الإنسان: ٣٠ - ٣١.

(٣٤) (منزلة الخلق)

مه نزلهی رهوشت

له مه نزله کانی ((إياك نعبد وإياك نستعين)) مه نزلهی رهوشتی جوانه. خودای موته عال به پیغه مبه ره که ی ده فره رموی ﴿وَأَنَّكَ لَآتَىٰ خُلُقِي عَظِيمٍ ﴿٤﴾﴾ القلم: ٤، ئیبن عباس و مواهید ده رباره ی ئایه ته که ده فره رمون: له سه ر ئایینیکی مه زن، هیچ ئایینیکی به قه ده ر ئه و ئایینه لام خو شه ویست نییه و به قه ده ر ئه و ئایینه پیی رازی نیم، نه وه ش ئایینی ئیسلامه.

حه سن - خوا لئی رازی بیته - ده فره رمویته: بریتییه له ئادابی قورئان. قه تاده ده فره رموی: نه وه ئه و فره مانانه بوو که له خودا وه رایده گه یاند و نه وه نه هیلئیکراوانه بوو له خودا وه نه هی لئیده کرد، مانا که ی: تو له سه ر ئه و نه خلاقه ی که خودا له قورئاندا پیی به خشییوت.

له هه ردوو سه حیه که دا: هشامی کوپی حه کیم ((پرسیاری له عائشه کرد - خوا لئی رازی بیته - ده رباره ی نه خلاقه ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ)? فره رموی: نه خلاقه ی پیغه مبه ر قورئان بوو، ده لئیت ده مویست هه ستم و نه و پرسیاره نه که م)).

خودای موته عال هه رچی رهوشتی به رزه له م ئایه ته پیروزه دا کۆی کردۆته وه ﴿خُلُقِي عَفْوًا وَمِنْ بِالْعَرَفِ وَأَعْرَضَ عَنِ الْجَاهِلِيَّةِ ﴿٣٩﴾﴾ الاعراف: ١٩٩، جه عفری کوپی محمد ده فره رمویته: خودای موته عال فره مانی به پیغه مبه ره که ی کردوو ده رباره ی رهوشتی به رز و بلئند، هیچ ئایه تیک به قه ده ر ئه م ئایه ته رهوشتی به رز و بلئندی له خویدا هه لئه گرتوو. باسی نه وه کراوه: کاتیک ئه م ئایه ته دابه زی پیغه مبه ر (ﷺ) فره رموی به جبریل ((نه مه چییه؟ فره رموی: نازانم تا پرسیار نه که م، پرسیار ی کرد، پاشان گه راپیه وه بو لای پیغه مبه ر، و فره رموی: خودای موته عال فره مانته پیی ده کات نه وه ی لیت داده بریته تو سه ردانی بکه ی، نه وه ی بیبه شته ده کات تو پیی بیبه خشیت، نه وه ی سته مته لئ ده کات تو لئی بیووریت))

نه وه ی گومانی تیدا نییه نه و که سه ی گوئی لئ ده گبریت (زانا و بانگخوازی خیر) له گه ل خه لکیدا سی حالته ی هه یه:

بە کەمیان: فەرمان پێکردنیان بە شتانیک بەرژە وەندى ئەوانى تێدا بێت و نەهیلێکردنیان لە شتانیک رووبە پرووی زەرەریان بکاتە وە.

دووم: وەرگرتنى ئەو شتانەى کە دەبێهە خشن و لەسەریان واجبە و گێرانە وەى بۆ دەستى ئەهلى خۆى.

سێیەم: خەلکى لەگەلى دەبن بە دوو بەشە وە: کەسى تەبا و دۆست لەگەلى، دوو میان کەسى ناتەبا و نەیار و بەرەهەستکار و دژ بە ئەو، بۆ هەر یەکێک لەم دووانە کەسە کە ئەرکى تاییەت بەخۆى هەبە.

واجبە کەى لە فەرمان پێکردن و نەهەى لێکردنیاندا: ئەو هەش ئەو یە فەرمان بە چاکە بکات، چاکە یە کە چاکسازى لە خۆیان و کاروبارى ژانیاندا بەرپایکات، هەروەها نەهیکردن لێیان لە دژی چاکە و چاکسازى، واتە نەهیکردن لە مونکەر.

واجبى کەسە کە بەرانبەر ئەو یە ئەوان دەبێهە خشن و ئەنجامى دەدەن لە گوێرپایەلى: ئەو یە ئاسانە لەسەریان و دەروونیان بۆى ملکە چ دەبێت بە سینه فراوانى و دلگوشادییە وە لێیان وەرگیریت، شتیک نەدا بە کۆلیاندا کە بارگرانى و نە توانینی تێدا بێت و سەرئەنجام لە جینگەى چاککردن بیانروختینت.

واجبى کەسە کە بەرانبەر ئەفامى نەفامان دەرحەق بە ئەو: پشت تێکردنیان، و رووبە پروونە بوونە وە لەگە لێیان بە هەمان خراپەى ئەوان و تۆلە سەندنە وە لێیان، خودای مۆتەعال بە پێغەمبەرە کەى (ﷺ) دەفەر مویت ﴿ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِیْنَ ﴾ (٣١) الأعراف: ١٩٩، عەبدولای کورپی زوبییر- خویان لى رازى بێت- دەفەر مویت: خودای مۆتەعال فەرمان بە پێغەمبەرە کەى دەکات کە لیبووردنى هەبێت بەرانبەر هەلسوکە و تى خەلکى، موحامەد دەفەر مویت: لیبووردنت هەبێت بەرانبەر هەلسوکە و ت کاروکرده وەى خەلکى بەبى کەم تەماشای کردنیان، وە ک قبول کردنى پاساو هینانە وە، و لیبووردن و ئاسانکاری و واز هینان بە دوادا چوون و لیکۆلینە وە و پشکنین لە حەقیقەت و ناو وەى شتەکان.

ئیبین عباس- خوا لە خۆى و باوکى رازى بێت- دەفەر مویت: ئەو مالە زیادەى کە هەیانە لێیان وەرگیرە کە بریتییە لەو مالەى لە مندال و خانە وادەى زیاترە، ئەمە مانای ئەو نایە تە پیرۆزە یە کە دەفەر مویت ﴿ وَتَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْبَقْرَةَ: ٢١٩.

پاشان خودای مоте عال دہ فرمویت ﴿ وَأَشْرِبَ بِالْعَرْفِ ﴾ الاعراف: ۱۹۹، ئہ و ہش بریتیبہ لہ ہموو مہ عرفیک، مہ زنتین مہ عرفیان بریتیبہ لہ: یہ کتا پہ رستی، پاشان ماق بہ ندایہ تی و ماق بہ ندہ .

پاشان خودای مоте عال دہ فرمویت ﴿ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِيَّتِ ﴾ الاعراف: ۱۹۹، واتہ گہ نہ فامیک بہ رانہ برت نہ فامی ئہ جامدا تو بہ ہمان شیوہ رو بہ رووی مہ بہ رہوہ، و ہک نایہ تی ﴿ وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَمًا ﴾ الفرقان: ۶۳، بینا لہ سہر ئہ مہ ئہ و نایہ تہ نہ سخنے کراوہ، بہ لکو پستی تیدہ کات لہ گہ ل جیبہ جی کردنی حقی خودا لہ سہری، بہ بی تو لہ سہ ندنہ وہی خوی .

نہ خلاقی پیغہ مہ بر (ﷺ) نا بہ و جورہ بوو: ئہ نہس دہ فرمویت ((پیغہ مہ بر لہ ہموو کہ سیک نہ خلاقی بہ رزتہ و جوانتر بوو))، ہر وہا دہ فرمویت ((دہستی پیغہ مہ بر (ﷺ) لہ نا ورشم و دیباج نہ رمتہر بوو، ہیچ یونیکم نہ کردوہ لہ بونی پیغہ مہ بر (ﷺ) خوشتر بیت، دہ سال خزمہ تی پیغہ مہ برم کرد، ہر گیز جاریک پی نہ وتم: ئوف، ہیچ کاریکم نہ انجام نہ داوہ پیغہ مہ بر (ﷺ) پیغہ مہ برمویت: بو ئہ و ہت ئہ انجام دا؟ ہر وہا کاریک نہ انجام نہ دابیت پیغہ مہ برمویت: بو ئہ انجامت نہ دا؟)) متفق علیہ

پیغہ مہ بر (ﷺ) رایگہ یاندوہ کہ ((چاکہ بریتیبہ لہ نہ خلاقی باش و جوان))

لہ سہ حیجی "مسلم" دا لہ نہ واسی کوپی سمانہ وہ - خوا لیتی رازی بیت - فرمووی ((پرسیارم لہ پیغہ مہ بری خودا (ﷺ) کرد دہ ربارہ ی چاکہ و خرابہ؟ فرمووی: چاکہ بریتیبہ لہ نہ خلاق جوانی و خرابہ ش ئہ وہیہ کہ بہ سینہ دا گوزہر دہ کات و بیتنا خوشہ خہ لگی پی بزانت))

بہ رانہ بری چاکہ "البر" بریتیبہ لہ خرابہ "الإثم"، رایگہ یاند چاکہ بریتیبہ لہ نہ خلاقی جوان و باش، و خرابہ ش بریتیبہ لہ ختو کہ ی ناخ و دل و دہ روون، ئہ مہ بہ لگہ یہ لہ سہر ئہ وہی کہ نہ خلاقی باش و جوان بریتیبہ لہ ہموو ناین، ئہ و ہش حہ قیقہ تی باوہر و شہریعتی ئیسلامہ، بویہ لہ بہ رانہ بریدا وشہی "الإثم" ی ہینا .

لہ فرموودہ یہ کی تردا ((چاکہ ئہ وہیہ نہ فس بہ لایدا نارام دہ بیتہ وہ و دلنیا دہ بیت، خرابہ ش ئہ وہیہ ختو کہ ی سینہ (دل) ت دہ دات))، ئہ خلاقی جوانی بہ چاکہ لیکداوہ تہ وہ، ناماژہ ی بہ وہ دا کہ نہ خلاقی جوان نہ فس و دل پی دلنیا و نارامن،

خرابہ خوران و ختووکےی دہروونہ و گومان و شک بہرہم دہہینیت، ئەمەش جیاوازه له باشی ئەخلاق و خرابەیی ئەخلاق کہ لەلای خەلکی باوە، وەک لە دوو سەحیحە کەدا لە پیغەمبەری خوداوە ((باشترینی ئێوە ئەو کە سەبە رەوشتی لە ھەمووتان جوانتر و باشترە)).

لە سونەنی "الترمذی" لە "أبي الدرداء" ھوہ - خوا لیتی رازی بیئت - لە پیغەمبەری خوداوە (ﷺ) ((لە رۆژی دوایدا هیچ شتێک بە قەدەر رەوشتی جوان لە میزانی باوەرداردا قورس نییە، خودای مۆتەعال کەسی خرابەکار و زمان پیسی خۆش ناوێت)) ئیمامی "الترمذی" دەرموویت فەرموودە یەکێ "حسن صحیح" ھ.

ھەر لە سونەنی "الترمذی" دا - بە صحیحی داناوہ - لە ئەبو ھورەیرە ھوہ - خوا لیتی رازی بیئت - ((پرسیار لە پیغەمبەری خودا (ﷺ) کرا دەربارەیی ئەو شتەیی کە زۆریەیی خەلکی دەباتە بەھەشتەوہ؟ فەرمووی: تەقوای خودا و ئەخلاقێ جوان، پرسیاری لیکرا لەسەر ئەو شتەیی زۆریەیی خەلکی دەباتە ناو ناگرەوہ؟ فەرمووی: دەم و داوین)).

ھەر لە سونەنی "الترمذی" دا - بە صحیحی داناوہ - لە "عائشە" ھوہ - خوا لیتی رازی بیئت - لە پیغەمبەری خوداوە (ﷺ) ((کاملترین ئیمان ئیمانی ئەوانە یە کە رەوشتیان لە ھەموو کەس جوانترە، باشترینی ئێوە باشترینانە بۆ ھاوسەرەکانیان))

لە فەرموودە یەکێ سەحیحدا لە "عائشە" ھوہ - خوا لیتی رازی بیئت - لە پیغەمبەری خوداوە (ﷺ) ((کەسی باوەردار بە ئەخلاقێ جوانی دەگاتە پلەیی رۆژووگری شەونویژکە)) رواھ أبو داوود.

لە ئێبەن عومەر ھوہ - خوا لە خۆی و باوکی رازی بیئت - لە پیغەمبەری خوداوە (ﷺ) ((من دەبەمە کە فیلێ بە دەستھێنانی کۆشیک لە دەرووبەری بەھەشتدا بۆ ئەو کە سەبە چە لە حانی (جیدالی بێ بنەما و بێ سەرووبەن) واز لێ دەھینیت با لەسەر حەقیش بیئت، ھەر ھوہا بە کۆشیکێ لە ناوہ پراستی بەھەشتدا بۆ کە سێک واز لە درۆ بەھینیت با بە شۆخیشەوہ بیئت، ھەر ھوہا بە کۆشیکێ لە بەرزترین شوینی بەھەشتدا بۆ کە سێک ئەخلاقێ جوان بیئت))

کۆشکە بەرز و بالاکی کرد بە پاداشتی بەرزترین مەقام لەو سیانە کە بریتیە لە ئەخلاقێ جوان و باش، ھەر ھوہا کۆشکە ناوہ نییە کە بۆ مەقامە ناوہ نییە کە

وازمینانہ لہ درؤ، و نزمہ کہشیان بؤ نزمہ کہ کہ وازمینانہ لہ چہ لہ حانی، با لہ سہر
 حەقیش بیّت، گومانی تیدا نیبہ کہ ئە خلاقی جوان ہەموو ئەوانہ لہ خؤ دەگرتت.
 لہ سونہنی "الترمذی" لہ جابره وہ - خوا لیتی رازی بیّت - لہ پیغە مبهری خوداوه (ﷺ)
 ((خۆشەویستترین کەس لە لای من و نزیکترین کەس لە مەجلیسم لە رۆژی دوااییدا
 ئەوانە تانە کہ رەوشتیان لە هەمووتان جوانترە، بیزاوترین و دوورترین کەسی ئێوہ لہ
 منەوہ لە رۆژی دوااییدا بریتین لہ: دەمدریژارن (الثرارون) و دریزاداپران (المتشدقون) و
 موتەفە بیقەکان، وتیان ئەی پیغە مبهری خودا ئەو دوانە مان زانی ئەی
 "موتەفە بیقەکان" کین؟ فەرمووی: لوتبەرزەکان)) الثرار: کە سیکە قسە زۆر بکات بەی
 سوودیکی ئایینی، المتشدق: کە سیکە بە زمان پاراوی دەمی پڕ دەکات لە قسە و خۆی
 پی گەرە دەکات و دریزاداپری دەکات و گەرەمی خۆی بە سەر دەوربەردا نیشان
 دەدات، المتفہقون: بنچینە کە ی لہ "الفہق" ەوہ وەرگراوہ کە بریتیبہ لہ پریوون (واتە
 پریوون بە لوتبەرزە).

❁ ئە خلاقە بنچینە بیہکان

ئە خلاقی جوان لہ سەر چوار پایە وەستاوہ، وەستانی لاقەکانی بەو چوارەوہ یە،
 ئەوانە ش: ئارامگرتن (الصبر)، پاکی لە زمان و داوین و رۆزیدا (العفة)، ئازایەتی
 (الشجاعة)، میانەگیری (العدل).
 ئارامگرتن (الصبر): کە سە کە ەئەدە نیت بؤ خۆپاگری و خواردنەوہ ی رق و
 دەستگرتنەوہ لہ ئازاردانی بەرانبەر، ەروہا ەئەدە نیت بؤ حیلیم و لہ سەر خۆیی و
 نەرمونیانی و دەستنەوہ شانندن و پە لہ نەکردن.
 عیقفەت (العفة): ەانی دەدات بؤ دوورکەوتنەوہ لہ کارە خراپ و ناباشەکان لہ قسە و
 کرداردا و ەانی دەدات بؤ شەرم و حەیا کە سەری ەموو خیریکە، ەروہا ریکری لی
 دەکات لہ کاری خراپە و زمان پیسی و چرووکی و درؤ و غەیبەت و دوورمانی.
 ئازایەتی (الشجاعة): پالی دەنیت بؤ عیززەتی نەفس و ەئەبژاردنی ئە خلاق و رەفتاری
 بەرز و جوان و بەخشین و سەخاوەت کە بریتیبہ لہ ئازایەتی و رۆزی دەروون لہ ەاتنە
 دەروہ لہ و شتە ی خۆشیدەویت، ەروہا ەانی دەدات بؤ رەخواردنەوہ و حیلیم، ئەو

بەهزی هیزی دەروون و ئازایەتیبەوه جلهوی نهفسی گرتوو و بە له‌غاویکی توند له سەرکیشی و دەستوه‌شاندن رایگرتوو، وهك پێغه‌مبەر(ﷺ) ده‌فه‌رمویت ((کەسی زۆر بەهیز نه‌وه‌سه‌ نییه زۆرانبا‌ز بی‌ت، بە‌لکو کەسی بەهیز نه‌وه‌سه‌یه له‌کاتی توورپه‌بووندا خۆی ده‌گریت))، نه‌وه‌ش بریتییه له راستی‌تی ئازایه‌تی، و مه‌له‌که‌یه‌که به‌نده به‌هۆیه‌وه ده‌توانی‌ت نه‌یاره‌که‌ی خۆی ژێرده‌سته بکات.

میانە‌گیری(العدل): پالیده‌نی‌ت بۆ میانە‌گیری له‌ نه‌خلاقیدا و وه‌ستان له‌ ناوه‌ندی هه‌ردوو به‌ره‌ی زیاده‌په‌وی و که‌مه‌په‌ویدا، بۆیه هانی ده‌دات بۆ به‌خشنده‌یی و سه‌خاوه‌ت که ناوه‌ندی‌که له‌ نیوان زه‌لیلی و چرووکیدا، هه‌روه‌ها هانی ده‌دات بۆ ئازایه‌تی که ناوه‌ندی ترسنۆکی و تیا‌نه‌وه‌ستاوییه، هه‌ر به‌و جووره بۆ نه‌خلاقى حیلیم که له‌نیوان توورپه‌بوون و سوکی و رووخانی ده‌رووندایه.

سه‌ره‌لدانی هه‌رچی نه‌خلاقى جوانه له‌م چوار نه‌خلاقه‌وه‌یه.

سه‌ره‌لدانی هه‌رچی نه‌خلاقى نزمه کۆشکوته‌لاری له‌سه‌ر چوار پایه‌یه: نه‌زانی، سته‌م، حه‌ز و ئاره‌زوو، توورپه‌بوون.

نه‌زانی(الجهل): جوانی به‌ ناشیرین پی‌ نیشان ده‌دات، و ناشیرینیش به‌ جوان، که‌مالی به‌ ناتاو و ناتاوای به‌ که‌مال پی‌ نیشان ده‌دات.

سته‌م(الظلم): هانی ده‌دات شته‌کان له‌ شوینی خۆیان دانه‌نی‌ت، له‌ جیگه‌ی رازیبووندا توورپه‌ ده‌بی‌ت، له‌ شوینی توورپه‌بووندا رازی ده‌بی‌ت، نه‌قامی له‌ شوینی وردپه‌بوونه‌وه‌دا لی‌ ده‌وه‌شیته‌وه، له‌ شوینی به‌خشیندا چرووکه و له‌ جیگه‌ی گرتنه‌وه‌دا به‌خشنده‌یه، له‌و شوینه‌ی که ده‌بی‌ت هیزش به‌ریت پالده‌داته‌وه و له‌و شوینه‌ی پێویسته بوه‌ستی‌ت هیزش ده‌بات، له‌و جیگه‌ی پێویسته توند بی‌ت نه‌رمی نیشان ده‌دات و له‌و شوینه‌ی پێویسته نه‌رم بی‌ت توندی رووی تیده‌کات، له‌ شوینی عیززه‌تدا ته‌وا‌زوع ده‌نوینی و له‌ شوینی ته‌وا‌زوعدا لوته‌رزی نیشان ده‌دات.

ئاره‌زوو(الشهوة): هانی ده‌دات بۆ هه‌له‌په‌ و ده‌ست‌نوقاوی و چرووکی، هه‌روه‌ها نه‌بوونی عیفته‌ت و چاییسی ورگ و داوین و چاوچنۆکی و به‌رچاوتنه‌گی و زه‌لیلی و نه‌فس‌نزمی.

توورپه‌بوون(الغضب): هه‌نای ده‌دات بۆ لوته‌رزی و کینه‌له‌دلی و هه‌سوودی و دوژمنکاری و بی‌ته‌قلی و نه‌زانی.

له نیتوان هر دوو دانه له م نه خلاقانه دا کومه لیک نه خلاقى ناشیرین و ناباشی تر دروست ده بن.

بنچینهی ئەم چوار ئەخلاقه دوو شته: زیاده پرهوی نه فس له لاوازیدا و زیاده پرهوی نه فس له هیژدا، له زیاده پرهوی نه فس له لاوازیدا ئەم سیفه تانه له دایک ده بن: سوکی و چروکی و نه فسزومی و ده غه لی و به دکاری و زه لیلی و هه لپه کردن و ده ستنوقاوی و کار و ئەخلاقى نزم و بیباخ.

له زیاده پرهوی له هیژدا ئەم سیفه تانه له دایک ده بن: سته م و توو په بوون و توندوتیژی و خراپه کاری و زمان پیسی و په لامار و پیادا کیشان.

ئەخلاقه ناپه سه نه ده کان هه ندیکیان ده بن به سه رچاوه بۆ له دایک بوونی هه ندیکى تریان، وه ک چۆن ئەخلاقه په سه نه ده کان هه ندیکیان ده بن به سه رچاوه بۆ هه ندیکى تریان.

هر ئەخلاقى په سه نه ده به دوو ئەخلاقى ناپه سه نه ده ووره دراوه، ئەو له ناوه ندی ئەو دوانه دایه، و دوو لایه که ی بریتییه له دوو ئەخلاقى ناپه سه نه ده، وه ک به خشنده یی که له دوو لایه که یدا چروکی و ده ستنوقاوی (البخل) و ده ستپژاوی (التبذیر) هه یه، هه روه ها سیفه تی ته وازوع (التواضع) که له دوو به ره که یدا لوتبه رزی و خو به زلزانین (الکبر والعلو) و زه لیلی و سوکی (الذل والمهانة) بوونی هه یه.

هه ر کات نه فسى مرۆف له میانه گیری و ناوه ندگیری لایدا ده که ویت به لای یه کێک له و دوو سیفه ته ناپه سه نه ده دا، که ره له ئەخلاقى ته وازوع لایدا یان ده که ویت به لای لوتبه رزی و خو به زلزانیندا یان ده که ویت به لای زه لیلی و سووکیدا، هه ر به و جو ره که ره له ئەخلاقى حه یا لایدا یان ده که ویت به لای بی شه رمیدا یان به لای شه رمیندا به جو ریک دوژمن ته ماعی تیده کات و زۆرێک له به رژه وه ندیه کانی له ده ست ده چن.

هه ر به و جو ره کاتیک له ئارامگرتنیکی په سه نه ده دات یان ده که ویت به لای بی زاری و وه رسی و نیگه رانی و په رتبووندا، یان ده که ویت به لای توندوتیژی و دل په قی و به به رد بوونی سروشتی مرۆییدا.

کاتیک له ئەخلاقى حیلیم لاده دات یان ده که ویت به لای پیادا کیشان و په لامار و تیکشکاندن و توندوتیژیدا یان به لای زه لیلی و سووکی و رسواییدا، جیاوازی زۆره له نیتوان که سیك حیلمه که ی سووکی و زه لیلییه له گه ل که سیك حیلمه که ی توانین و عیززه ت و شه ره فه، وه ک و تراوه:

كل حلم ائی بغیر اقتدار   حجة لاجيء إليها اللتام

(هر حیلیمیک توانا و دهسه لاتی له گه ل نه بوو، ته نها به لگه یه که خه لکی به دکار و رسوا په نای بو ده بن)

گه ر له نه خلای له سه رخویی و نه رمونیانی لایدا: یان لاده دا به لای په له کردن و توندی و سه رشیتی یان به لای که مپه وی و تیا بردندا، نه رمونیانی و له سه رخویی له نیتوان نه و دوو به ره دایه .

گه ر له نه خلای عیززه ت و سه ره رزی لایدا که خودا به باوه پردارانی به خشیه وه، یان لاده دات به لای لوتبه رزیدا یان به لای زه لیلیدا، عیززه تی په سه ندیش له نیتوانیاندا یه .

گه ر له نازایه تی لایدا یان به لای تیا نه وه ستاوی و په لاماردا لاده دات یان به لای ترسنوکی و دواکه وتندا .

گه ر له نه خلای پیشبرکی و به ده ست هینانی ناستی به رز لایدا و کشایه وه یان لاده دات به لای سه ساده تدا یان به لای سووکی و رسوا ی و ده سه ت و سانی و زه لیلی و رازیبوون به ناستی نزمدا .

گه ر له قه ناعه ت لایدا یان ده که ویت به دیوی هه لپه و په لامار یان سووکی و زه لیلیدا . گه ر له نه خلای به زه یی لایدا لاده دات به لای: یان لاوازی دل و ترسنوکی نه فس وه ک نه و که سه ی ناتوانین به رخیک سه ره بریت، یان حوکی حه د به سه ر که سینکا جیبه جی بکات یان نه ده بی منداله که ی دابات، وا بانگه شه ده کات به زه یی وای لیده کات نه توانیت نه و کارانه نه نجام بدات، به به زه بیترین خه لقی خودا که پیغه مبه ری خودایه (ﷺ) له یه ک شویندا شه ست و سی و شتری سه ره بری، دهستی پیاو و ژنی له سه ر دزی بریوه، گه ر دنی په پاندوه، حوکی خودای جیبه جی کردوه، به به رد ره جمی که سینکیان کرد هه تا مرد، له گه ل نه وه شدا به به زه بیترین و دلنه رمترین خه لقی خودا بوو .

هر به و جوړه رووخوشی و کراوه یی: ناوه نده له نیتوان روگرزی و ناوچاوتالی و روو وه رچه رخان له خه لکی، و له گه ل کرانه وه و رووخوشی له گه ل هه موو که سینکا به جوړیک حورمه ت و وبقار له ده ست بدات، وه ک چون لادانی یه که م نامؤبوون و بوغز و دوورکه وتنه وه ی خه لک له و که سه دروست ده کات، هر به و جوړه نه مه ی دووه میان سنووربه زینی و بیژی و ته ماع تیکردن دروست ده کات .

خواوەنى ئەخلاقى ميانەگیر: رێزدار و خۆشەویستە، لانەى عیززەتە و بینینی خۆشەویستە، لە سیفەتى پێغەمبەردا (ﷺ) هاتووە ((هەر کەس بە کەم جار دەبیینت سام دايدەگریت، و هەر کەس پێى تیکەل بوو خۆشیدەوێت)) خودا زانانەرە.

❁ پایەبەرزی زالبوون بەسەر خۆدا

بزانە گرانترین شت لەسەر سروشتى مرۆیى بریتییه لە گۆرینی ئەخلاقى کە نەفس دەقى پێوهگریتیت و لەسەرى بارهاتبیت، خاوەن وەرزشە دەروونییەکان و تیکۆشانە سەختەکان کاریان لەسەر ئەم گۆرینەیه، زۆربەى هەرە زۆریان لە گۆرینی ئەو نەفسە سەرکەوتووە بوون، لە جینگەى سەرقال بوون بە دەسلاتی دەرکەوتەى دەروونەوه نەفس خەرىک و سەرقال بوو بە وەرزشەوه، کاتیک دەسلاتی ئەو ئەخلاقە ناپەسەندە دیت و دەرەکەوێت سوپای وەرزش تیکدەشکیتیت و پەرتوبلاوى دەکات و دەست بەسەر مەملەکەتى سروشتى مرۆفدا دەگریت.

لێرەدا بەشیک باس دەکەین کە سالیك بەهۆیەوه بگاتە مەنزل بە بوونی ئەو ئەخلاقەش لەگەلى (واتە بوونی ئەخلاقە ناباشەکە لەگەلى)، بۆیه ناتاج بە چارەسەر و سڕینەوهى ئەو ئەخلاقە ناکات، ئەو کاتە روێشتنەکەى بۆ لای خودا بەهێزتر و خیراتر دەبیت لە روێشتنى ئەو کەسەى کار بۆ سڕینەوه و ریشکەند کردنى ئەو ئەخلاقە دەکات.

بەر لەوه نمونەیهک دەهینینەوه کە پراوپر بیت لەگەل ئەوهى ئیمە دەمانەوێت: ئەوهش رووباریکی جاریبووه لە هەلقولان و پینچاوپینچەکانى و کوتاییهکەى کە نوقم کردنى زهوى و ئاوهدانى و دەوروپەرە، خەلگى دەزانن ئەم رووبارە کوتایى نایەت تا مال و خانووەکانیان ویزان نەکات و زهوى و مال و سامانیان نەکات بەژێرەوه، بۆیه دابەشبوون بۆ سى دەستە:

دەستەیهک سەرقالبوون بە بەنداوکردن و وهستاندنى رووبارەکەوه، ئەم دەستەیه کاریکی گەرەیان ئەنجام نەدا، کە ئاوهکە کۆکرایەوه و پەنگى خواردەوه لە ناکاو تەقى و زیان و زەرەرى لە یەکەمجار زۆرتر بوو.

دەستەیهکیان ئەم کارەى دەستەى یەکەمیان بینى و زانیان هیچ سوودىکی نییه، بۆیه وتیان: بۆ رزگاربوون لە زیانى ئەم رووبارە دەبیت لە چاوگەکەیهوه وشکی

بکەین، هەولیاندا لە چاوەکەوێ و شکی بکەن، بەلام نەیانتوانی و سروشتی رووبار
رێگەى نەدا بەو کارەیان، ئەوان هەر خەریکی بپینی سەرچاوەکە بوون، بەلام
چەندیان لادەدا ئەوەندەى تر دەهاتەوێ جێگەى، کە کونیکیان لێ دەگرت لە کونیکى
ترەوێ هەلدەقولى، بۆیە ئەمانە بەهۆى سەرقالیوونیانەوێ بە رووبارەکەوێ لە
کشتوکال و ئاوەدانى و درەخت چاندن دواکەوتن.

دەستەى سێیەم هات و رێگەى پێچەوانەى دوو دەستەکەى تری گرتە بەر، زانیان ئەم
رووبارە بەم جۆرە زۆرێک لە بەرزەوێندییەکانیان دەخاتە بەر مەترسى و لەدەستیان
دەدات، بۆیە دەستیان کرد بە لادانى مەجرای رووبارەکە بە جۆرێک لە خزمەتى
ئاوەدانیدا بێت، ئاراستەیان کرد بۆ شوینێک سوود لە هاتنى بپینن، و زیانیان پێ
نەگەیهنیت، بۆیە لایاندا بۆ زەوییەک بەکارى کشتوکال بێت و رووبارەکە ئاوى بدات،
سەرئەنجام چەندین جۆر لە رووێک و گزۆگیا و لەوێرگا و بەروبوومی هەمەرەنگ
سەریانەلدا، ئەم دەستەى راستەى دەستەبوون دەربارەى کاروبارى ئەم رووبارە.

کە ئەم نمونەت بۆ روون بوویەوێ، حکمەتى خودای مۆتەعال و داوا دەکات: کە
مروؤف- و گیاندارانى تریش- لەسەر سروشتیک باربەیتێت کە دوو هیزی تێدا: هیزی
توورپەبى و هیزی شەهوانى ئەم دووانەش لە ژێر "ویست" دایە.

ئەم دوو هیزە هەرچی ئەخلاق و سیفاتی نەفسە لەخۆ دەگرن، ئەو دوو سیفەتە بە
سروشت و هەویری هەرچی گیانداردایە ریشەى داکوتیوێ، بەهیزی شەهوەت و ویست:
سوود و قازانجەکان بۆ لای خۆى رادەکێشیت، بە هیزی توورپەبوون و ویست: زەرەر و
زیانەکان لەخۆى دورودەخاتەوێ، گەر شەهوەتى بەکارهێنا بۆ داواى ئەوێ
پتویستییەتى: هەلپە و پەلامارى لێوێ پەیدا دەبیت، گەر توورپەبوونیشى بەکارهێنا بۆ
لادانى زەرەر و زیان لەخۆى: ئەوا هیز و غیرەتى لێوێ سەرەلەدەدات، گەر لە لادانى
ئەو زیانە دەستەوسان بوو: هیزی رق و کینەى لەلا دروست دەبیت، گەر دەستەوسان
بوو لە گەیشتنە ئەوێ پتویستییەتى و بینى غەیری ئەو دەستى بەسەردا گرتووە
حەسەدى لەلا دروست دەبیت، خۆ گەر بەدەستى هێنا شەهوەتى زۆرتەر و ویستی
زۆرتەر لەلا گەلەلە دەبیت: ئەم دووانەش لە رێگەى خۆیانەوێ دەستوقاوی و چرووکی
دروست دەکەن، کە هەلپە و شەهوەى بۆ شتیک زیادى کرد و نەیتوانى بەدەستى

بهینیت به هیزی تووره بوون نه بیت نهوا تیایدا به کارده هینیت: نه وهش دوژمنایه تی و دهستدریزی و ستمی لیوه پهیدا ده بیت، له وانه شه وه: لوتبه رزی و فه خر و له خۆباییبوون سه ره لده دن، هه موو نه وانه کۆمه له نه خلاقیکن که له نیتوان هیزی شه هوت و هیزی تووره بووندا په ییاده بن.

که نه مه ت بق ده رکه وت: رووباره که نمونه ی نه و دوو هیزه یه، له جۆگه له کانی سروشته وه ده چۆرینه ناو دل و ناوه دانیه کانی، ویرانی ده که ن و تیکوپیتی ده دن، نه فسی نه فام و ستمکار له خۆ واز له رووباره که ده هینن و لییده گه رین به مه جرای خۆیدا جاری بیت، بۆیه مه مه که تی ئیمان و قه لای شوینه واره کانی ویران ده کات و ناوه دانیه کانی هه لده گه پیتته وه و له جیگه یدا دره ختی پيس و ببهر و زیانبه خش ده پوینیت، له گوزالکه و وشترخۆره و زه قوم و درکه زی، نه وهش نه و رووه کانه ن له رۆژی دوایدا نه هلی ناگر تۆشی ده که ن.

به لام نه فسی پاک و پاکرکراو: ده بینیت نه م رووباره چ کاره ساتیک به دوای خۆیدا ده هینیت، بۆیه بوون به سی دهسته وه:

خاوه ن وه رزشه ده روونیه کان و خاوه ن هه ول و تیکۆشانه کان و خاوه ن خه لوه و راهینانه کان: ویستیان له چاوه گه که یه وه وشکی بکه ن، به لام حکمه تی خودای موه ته عال نه وه ی نه ویست و نه یانتوانی، هه روه ها نه وه ی له سه ر سروشتی مرۆف هه لگۆلراوه و نه قش بووه نه ویست نه وان بگه نه هه یج سه ره نه نجامیک له ریشه که ندرکن و سپرینه وه ی، سروشتی مرۆبی ملی نه دا، جه نکه که گه رم بوو و شه ره که دریزه ی خایاند و کلپه ی سه ند، جه نکه له نیتوانیدا به نۆره بوو، رۆژیک نه م لا سه رده که وت و رۆژیک نه و لا، نه م دهسته یه هه موو هیزی خۆیان ته رخان کرد بق تیکۆشان له گه ل نه فس و سپرینه وه ی نه و سیفاتانه .

دهسته یه ک پشتیان له م دهسته یه کرد و خۆیان به کار کردنه وه سه رقالم کرد، وه لامی نه و سیفه تانه یان نه دایه وه و له مه جرای خۆی خالییان کرده وه، نه یانتوانی رووباره که وا لی بکه ن ناوه دانیه کان ویران نه کات، ته نها سه رقالمی چاککردنی مال و خانووبه ره کانیان بوون، به بینا و بناغه ی توندوتۆل، وایان بینی نه و رووباره هه ر ده گاته خانووه کانیان، به لام گه ر بگاته بینایه کی به رز و دامه زراو ناتوانیت بیروخینیت، به لکو به لای چه پ و راستدا خۆی لی لاده دا، بۆیه نه وانه هیزی ویست و

لێبەر و سووربوونیان لە بینا و ئاوادانکردنەوه و دامەزرانی توندوتۆڵدا بەخت کرد، ئەوانی تریش تواناگانیان لە برینی سیفەتی خراپ و ناپەسەنددا بەخت کرد نەبادا بینای باوەریان بپوختنیت.

لە چەندین شیخی ئەم رێگەیه پرسىارى ئەم بابەتەم کرد؟ پێیان وتم: نمونەى ئافەتەکانى نەفس وەك مار و دوویشك وان كە دینە سەر رێگای موسافیر، گەر كەسەكە رووبكاتە پشكینی رێگە بۆ دۆزینەوهیان(بۆ دۆزینەوهى ئەو مار و دوویشكانە كە بریتین لە سیفەتە ناباشەكان) ئەوا لە رێگە دادەبڕیت و ناتوانیت سەفەرەكەى تەواو بكات، بەلام با هیممەتى تۆ تەنھا رۆشتن بێت و پشت لەو كارانە هەلبكە، و لا بەلایاندا مەكەرەوه، گەر یەكێك لەوانە هاتە سەر رێگەكەت بیکۆژە و پاشان دەست بە سەفەرەكەت بكەرەوه.

گەر ئەمەت بۆ رۆشنبوویەوه، ئەمە دەستەى سێیەمە: وادەبینن ئەو سیفەتە تانە هەر وا و بێ حیکمەت دروست نەكراون، ئەوانە وەك ئاوێك وان كە گۆل و درك و دارى بەرى و بێبەرى پێ ئاو دەدریت، ئەوانە نیهینى و گەوهەرى مەزن لە پشتیانەوهیە، ئەوهى ئەوان لێى دەترسان خودى سەرفرازى و سەرکەوتن بووه، بینیان سیفەتى تووڕەبوون رووباریكە لوتبەرزى و خۆبەزلزانی و خۆبالاکردن و فەخر و لەخۆدەرچوون و ستم و دوژمنكارى بەرەم دەهینیت، هەر بەو جۆرە هیممەتى بەرز و غیرەت و پیاوەتى و جوامیری و ئازایەتى و دوژمن بەزاندن و ژێر دەستکردنیان بەرەم دەهینیت، ئەمەش مروارییەكە لە قاوغەكەیدا، بۆیە مەجرای ئەو سیفەتە تانەیان بەرەو ئەم چاندنانە لادا و ئەو مروارییەیان لە قاوغەكەى پێ دەرهیتنا، وەك خۆى لە ناخیاندا هێلایانەوه، بەلام بەكاریان هیتنا بەجۆرێك بەكارهیتانەكەى سوود بگەیهنیت، پێغەمبەر(ﷺ) "أبا دجانه" ی بینى لە نێوان دوو ریزی سوپادا لەنجە و لاری دەکرد، فەرمووی: ((ئەوه رۆشتنیکە خودا رقی لێیەتى، جگە لەم شویتنە))

سەرنج بدە چون مەجرای رووبارەكە لەم سیفەتە خالێكرایەوه، و ئەو ئەخلاقە بە باشترین مەجرای خۆیدا گۆزەرى کرد؟

لە فەرموودەیهكى تری-مەسنەدى ئیمام ئەحمەددا- پێغەمبەر(ﷺ) دەفەرمووت ((هەندى لارولەنجە هەیه خودا خۆشى دەوێت، هەیانە خودا رقی لێیەتى، ئەوهى خودا خۆشى دەوێت لارولەنجەى پیاویك لە جەنگدا، هەرەها كاتى سەدەقە و خێرکردن))

سه‌رنج بده چۆن سیفه‌تیکی ناپه‌سه‌ند بوو به‌ندایه‌تی؟ هه‌روه‌ها بیه‌نه چۆن ئه‌و که‌سه‌ی ده‌یویست سیفه‌ته‌که‌ بسپه‌رته‌وه و له‌ ریشه‌ی به‌هینیت له‌ ریگه‌ داپرا؟

خاوه‌نی وه‌رزشی ده‌روونی و کارکه‌ر به‌ ریگه‌ی وه‌رزش و تیکۆشان و خه‌لوه‌نشینی: زۆر دووین له‌ که‌یشتن، به‌لکو ئه‌و کاره‌یان تووشی نه‌خۆشی و ته‌مومژ و گومراییان ده‌کات، پاککردنه‌وه‌ی دل و ده‌روون به‌ پێغه‌مبه‌ران سپه‌رداوه، خودای موته‌عال بۆ ئه‌و پاککردنه‌وه‌یه‌ ئه‌وانی ره‌وانه‌ کردووه و کاری داوته‌ ده‌ستیان، بانگه‌واز و فێرکردن و به‌یان و رینومایی له‌سه‌ر ده‌ستیان راگه‌یاندووه، ئه‌وان نیراون بۆ چاره‌سه‌ری ده‌روونی گه‌لان، خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِ رُسُلًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢﴾ الجمعة: ٢، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَأَذْكُرُوا لِي آذْكُرْكُمْ وَأَنْتُمْ كُفْرًا إِلَى وَلَا تَكْفُرُونَ ﴿١٥٢﴾ البقرة: ١٥١ - ١٥٢.

پاککردنه‌وه‌ی ده‌روون: زۆر گرانتره له‌ چاره‌سه‌ری جه‌سته، هه‌ر که‌س به‌ وه‌رزش و تیکۆشان و خه‌لوه‌نشینی نه‌فسی خۆی خاویڤ کرده‌وه که‌ پێغه‌مبه‌ران نه‌یانپه‌ناوه و رایانه‌گه‌یاندووه: ئه‌و که‌سه وه‌ک ئه‌و نه‌خۆشه وایه به‌ بۆچوونی خۆی خۆی چاره‌سه‌ر ده‌کات، بۆچوونی نه‌خۆش له‌ کوێ و بۆچوونی پزیشک له‌ کوێ؟ پێغه‌مبه‌ران پزیشکی دلانن، ته‌نها له‌ ریگه‌ی ئه‌وانه‌وه و له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌وان و فه‌رمانبه‌رداری بۆ ئه‌وان و خۆپاده‌ست کردن پاکبوونه‌وه‌ی نه‌فس و چاککردنی به‌ده‌ست دیت. خودا په‌نا و کۆمه‌که‌.

﴿ هه‌ر که‌س به‌پێی توانای خۆی

بنچینه‌ی ئه‌خلاق: ئه‌وه‌یه که‌ مه‌قام و پله و پایه‌ی ئه‌خلاق بزانیته، تیبگه‌یت مرۆف وابه‌سته‌ی قه‌ده‌ره‌کانیان و له‌ سنووری تواناکانیاندا به‌ندن وه‌ستاوی سه‌ر حوکمه‌کانن، به‌م مه‌عریفه‌یه سه‌شت به‌ده‌ست ده‌هینیت: خه‌لکی له‌ده‌ستت سه‌لامه‌ت ده‌بن و خه‌لکی خۆشیا ن ده‌وین و به‌ تۆوه خه‌لکی رزگاری ده‌بیت.

بۆیه بهم پلهیه: له مامه له کردنی له گه له خه لکیدا ره ووشتی جوان ده بیت و ده زانیت چون هاوه لیان ده کات، تو گه ره مه قامی نه خلاق و نه اندازه ی نه خلاق ناسی و له جاریبوونی حوکمه کانی قه ده ره به سه ریاندا گه یشیتیت و حالی بوویت نه وان به قه ده ره کانیا نه وه به ستراونه ته وه، و ناتوانن لئی ده ریچن، و له ناو وزه و توانایاندا به ند کراون که ناتوانن بگوێزنه وه بۆ دۆخیکی تر، هه روه ها حالی بوویت له وه ی مرۆف به ند کراوه له سه ره حوکمه گه ردوونیه قه ده ریبه کان و لئی لانه دن، به م مه عریفه یه سوود له سی شت ده بینیت:

پاریزگاری خه لکی له تو: نه مه ش: گه ره به چاوی حه قیقه ت سه رنجیان بدات داوای شتیکیان لئ ناکات که له توانایاندا نییه، نه وه فرمانه ی خودا که پیغه مبه ری فه رموو به سه ریاندا جیبه جی ده کات که بریتیه له وه رگرتنی عه فو لئیان "أخذ العفو منهم"، به و جوړه سه لامه ت ده بن له داواییکردن و پابه ند کردنی که له هیز و توانا و ده سه لاتیان به ده ره.

هه روه ها له لومه کردنی تو بۆ نه وان سه لامه ت ده بن: چونکه له و باره دا پاساو و بیانویان بۆ ده هینیتته وه به و حوکمانه ی به سه ریاندا گوژه ره ده کات که شه رع داوای جیبه جی کردنیانی نه کردوه له ناویاندا، چونکه گه ره نه وان له ناو توانای خوئیاندا به ند کرابن پئویسته نه و داویان لئ بکه ین که له به ند کراویک ده کریت، و نه و پاساوه یان بۆ به ینینه وه که بۆ به ند کراویک ده به ینینه وه، گه ره له حه قی تو دا که مه تر خه مییه ک، خراپه یه ک یا خود که مپه ویبه کیان لئ وه شایه وه نایده ی له روویان و نه یارییان ناکه ی، به لکو لئیان خو ش ده بیت و بیانویان بۆ ده هینیتته وه، به هوی جاریبوونی حوکمی قه ده ره وه به سه ریاندا، وایان ده بینن نه وان ته نها ئامیتریک بن له ده ست قه ده ردا، لئ ره دا فه نابوون له بینینی خراپه کانیا ن به رانه برت به بینینی حه قیقه ت قازانجت پی ده گه به نیت، وه ک نه و عاریفه ی پیاویک ده ستریزی کرده سه ری و سته می لئ کرد، پئی فه رموو: گه ره تو سته مکار بیت نه و نه و که سه ی تو ی زال کرد به سه رمدا سته مکار نییه.

لئ ره دا یازده دیمن له دیمنی ئازار و خراپه ی خه لک بۆ سه ره به نده ی خودا ده خه یه روو:

میحنەتی بانگکەران سوننەتیکی گەردوونییە و خودا بپریاری لەسەر داوێ
 یەكەم: ئەمە یەكە بریتییە لە دیمەنی "قەدەر"، ئەوێ بەسەریدا گوزەری کردووە بە
 ویستی خودا و بپریار و قەدەری بوو، ئەو رووداوە هەروەك ئازارخواردن بە گەرما و
 سەرما و نەخۆشی و ئێش و هەلکردنی با و نەبارینی باران تەماشای دەکات، هەر هەموو
 ئەمانە ویست و بپریاری خودا هیناونییە ئاراو، ئەوێ خودا ویستی کردبێت دەبێت و
 بوونی واجب دەبێت، ئەوێش نەیهوێت نابێت و بوون پەیدا ناکات، گەر ئەم دیمەنە
 بیینی: ئاسوودە و ئارام دەبێت، دەزانیت دەبوا ئەو رووداوە هەر ببوایە، بۆیە
 نیگەرانی و پەشیواوی هیچ مانایەکی بۆ نامینیتەو، ئەوێ وەك نیگەرانی و پەشیواوی
 وایە لە گەرما و سەرما و نەخۆشی و مردن.

له میحنەتدا ئارامگرتن چیژی تێدا یە

دیمەنی نووهم: دیمەنی ئارامگرتن، ئارامگرتن و واجبوونی ئارامگرتن و سەرئەنجامی
 باش و پاداشتی ئارامگرتوان دەبینیت، هەروەها ئەوێ لە ئارامگرتنەوێ سەر
 هەلدەدات لە دڵخۆشی و سرور، هەر بەو جۆرە رزگاری دەکات لە پەشیمانی
 رووبەرووبوونەوێ و تۆلەسەندنەوێ، هیچ کەسێك بۆ نەفسی خۆی تۆلە نەسەندووە
 پەشیمان نەبوویتەوێ، زانراوێ ئەوێ بە ویست و هەلبژاردنی خۆی لەسەر شتی
 بچووک - کە پەسەندە - ئارام نەگرتت ئەو بە ناچاری لەسەر شتی گەرەتر ئارام
 دەگرتت کە ئارام گرتنەکێ لەسەری لەو بارەدا کاریکی ناپەسەندە.

عیززەتی لێبوردن

دیمەنی سێیەم: دیمەنی لێبوردن و چاویلێخاندن و حیلیم: هەر کات ئەوانە و فەزڵ و
 شیرینی و عیززەتی ئەوانە بیینی: ناتوانیت لێیان لابدات مەگەر شتێك کەوتبێتە ناو
 چاوانییەوێ، چونکە ((خودا بۆ بەندەیهك کە لێدەبووریت عیززەت زیاد دەکات)) وەك
 لە فەرموودەیی سەحیحدا لە پێغەمبەرەوێ (ﷺ) ریاوت کراو، بە ئەزموون و واقعیش
 سەلمێنراو، و هەر کەس بۆ نەفسی خۆی تۆلەیی سەندبێت زەلیل بوو.

ئەمە لە لێبووردن و حیل و چاویلخشاندا: شیرینی و ئارامی و دلنیایی و سوکناایی و عیززەت و بالابوونیک بوونی هەبە کە حەق نییە بە شیفای تۆلەسەندنەوه لەبار بێرین، ئەو ئاماژە بۆکراوانە لە رووبەرووبوونەوه و تۆلەسەندنەوه دا بە دەست ناهێنرین.

❖ رازی دەبین بۆ ئەوهی رازی بیٔ

دیمەنى چوارەم: بریتییە لە رازیبوون، کە لەسەر دیمەنى لێبووردن و لێخۆشبوونەوهیە، ئەمەیان تەنها بۆ ئەو دەروونانەیه کە ئارامیان گرتووه، بە تاییەت گەر بە هۆی کارێک کە بۆ خودا پێی هەستاوه رووبەرووی ئەو میحنەتە بووبەوه، گەر ئەوهی تووشی بوو لەبەر خودا و رازی کردن و خۆشەویستی ئەو بوو: لەبەر خودا رازی دەبیٔ بەوهی کە تووشی هاتووه، ئەمەش حالى هەموو خۆشەویستیکی صادقە، رازی دەبیٔ بەوهی تووشی دەبیٔ لە ناخۆشی لەبەر رەزامەندی خۆشەویستەکەى، هەر کات سکالای کرد و لێی بێزار و توورە بوو ئەوه نیشانەى درۆزنى ئەوه لە بانگەشەى خۆشەویستیدا.

❖ چاکە دەکەین لەگەڵ کەسێک کە خراپە دەکات

دیمەنى پێنجەم: دیمەنى ئیحسانە، لە هەموو ئەوانەى پێشتر بالاتر و بەزترە، ئەوهش ئەوهیە خراپەى خراپەکار بە چاکە بەرپەرچ بدیٔتەوه، هەر کات ئەو خراپەیه دەکات ئەم چاکەیهکی لەگەڵ ئەنجام دەدات، ئەوهی وا دەکات بتوانیٔ ئەو کارە بکات زانستیٔی بەوهی ئەو قازانجی کردووه و کەسى دەستدریژکار چاکەکانی خۆی بە هەدیە بۆ رەوانە دەکات و خراپە لە دەفتەرى گوناھەکانیدا دەسپێتەوه، و لە لاپەرەى ئەو کەسەى خراپەى لەگەڵ دەکات تۆمار دەکرین، بۆیه دەبێ شوکری ئەو کەسە بکەیت و چاکەى لەگەڵ بکەیت کە چاکەکەى تۆ بەرانبەر ئەوهی بە تۆی بەخشیوه بەراورد پێناکریٔ.

لێرەدا ئامادەکردنى داواى پاداشت سوودى زۆرى دەبیٔ، ئەو داماوە چاکەى خۆى بۆ رەوانە کردووی، گەر تۆش کەسێکی بەخشندهی پاداشتی بدەرەوه لەسەرى، بۆ ئەوهی بەخششەکە جێگیر بیٔت و کەسى خاوەن بەخشش لە تۆوه ئاسایش و ئارامی پێ بگات.

له م دهروزه یه دا به سه رهاتی زۆر هه یه ده باره ی ته هلی به خشنده یی و ته هلی لیبران. نه وه ی دیسان له سه رت خراپه که ئاسان ده کات: زانسته به وه ی پاداشت له جۆری کاره که یه، گهر ته مه به شت بیته له خراپه ی خه لکی له گه ل تۆدا نه وا لییان ده بووری و چاکه یان له گه ل ده که یته، له گه ل پتویستی و لاوازی و هه ژاری و زه لیلیته دا بۆ خودا، هه ر به و جۆره خودای "القادر، العزیز، الغنی، المحسن" له گه ل خراپه کانی تۆدا مامه له ده کات، تۆ چۆن له گه ل خراپه ی به نده یه کدا رووبه پوو بوویه وه خوداش هه ر به و جۆره مامه له ی تۆ ده کات، ته مه هه ر ده بیته وابیته.

❁ نیازی تۆله سه نده وه دل و یران ده کات

دیمه نی شه شه م: دیمه نی سه لامه تی و فینکی دل و ده روونه، ته مه دیمه نیکی زۆر به رز و بلنده بۆ که سیک بیزانیت و بیناسیت، و چیتزی شیرینییه که ی کرد بیته، ته وه ش نه وه یه دل و په نهانی خه ریک نه بیته به وه ی تووشی هاتوه له نازار و داوای گه یشتن به تۆله سه نده وه و شیفادانی سینه و ده روون، به لکو دلی له هه مو نه وانه خالی ده کاته وه، واده بینیت که سه لامه تی و فینکی و خالی بوونی له رق و تۆله قازانجی زۆتر و به تامتر و باشتری تیدایه و یارمه تیده ره له سه ر به رزه وه ندییه کانی، خه ریک بوونی دل به شتی که وه له ده سته چووبیت و خه ریکه بوون به وه ی زۆر له وه گرنه گتر و چاکتره نیشانه ی زیانومه ندییه و که سی کامل و ره شهید به و کاره رازی نابیت، و واده بینیت ته و کاره هه لسوکه وتی که سی گیل و نه زان بیت، سه لامه تی دل له کوئی و پرپوونی به رق و کینه و وه سه وه سه و بیر له تۆله سه نده وه له کوئی؟

❁ لیبووردن نه فام له پینداگری له سه ر سته م راده گریت

دیمه نی هه شه م: بریتیه له مه شه ده ی ئاسایش: ته و که رووبه پوو بوونه وه و تۆله ی واز لیهینا سه لامه ت ده بیته له خراپتر له وه، گهر تۆله ی کرده وه: ترس دایده گریته وه به بی هیچ گومانیک، چونکه ته و کاره ی دوژمنایه تی ده چینیت، که سی ژیر دوژمنه که ی ناخاته ناو ئاسایشه وه، با زۆر بچووکیش بیته، زۆن ته و بچووکانه ی دوژمنی که وره یان به زانده وه! گهر لئی ببووریت و تۆله نه کاته وه و رووبه پووی نه بیته وه:

سهلامهت ده بیټ له سه ره له لدانی دوزمنایه تی، یان زیادکردنی دوزمنایه تی، گومانی تیدا نییه لیبووردن و حیلیم و لیخوشبوون هیژ و پیژی دوزمنه که ی ناهیتیت، و له نیگه رانی و په ریشانی خوشی رزگار ده کات، به پیچه وانهی تۆله سه ندنه وه وه، واقیع شایه تی ئه م راستییه ده دات.

❁ مامه له یه کی پر له هازانج ..... نرخه که ی: خوین و شهره فیه

دیمه نی هه شتم: دیمه نی جیهاده: نه وه ش بریتییه له بینینی نازاری خه لکی بو ئه و له کاتی تیگۆشاندا له پیناوی خودا و فرمان به چاکه و ریگری له خرابه و راهه ستان و گه یاندنی ناین و به رزکردنه وه ی که لیمه ی خودا.

خاوه نی ئه م مه قامه خودا نه فس و مالّ و عیرزی لی کریوه به مه زنترین نرخ، گه ر ده یه ویټ نرخه که به ده ست به یتیت با شمه که که ی راهه ست بکات تا کو شایسته ی نرخه که بیټ، هیه حه قیکی نییه له سه ر ئه و که سه ی نازاریداوه و هیه شتیکیشی بو نییه له لای ئه وه وه گه ر رازیبوویټ به گریبه سستی ئه و کپین و فروشتنه، ئه و پاداشته که ی له سه ر خودایه و له لای خودایه .

ئه مه به ده ق و کۆده نگه هاوه لان- خویان لی رازی بیټ- ساغبووه ته وه، بۆیه پیغه مبه ر (ﷺ) ریگری کرد له کۆچکه رانی دانیشقوی شاری مه که که ئه و خانوو مالّ و سامانه ی بیباوه ران لییان داگیرکردبوون بۆیان بگه ریته وه، هه روه ها خوینی بریار نه دا بو ئه وانهی له پیناوی خودادا به ده سستی بیباوه رانی مه که که شه ید بوویون.

کاتی که ئه بوبه کری صدیق- خوا لی رازی بیټ- بریاریدا خوینی ئه وانهی شه ید بوویون له موسلمانان بکاته گه ردنی ئه هلی پاشگه زیبونه وه له ئیسلام، عومهری کورپی خه تتاب- خوا لی رازی بیټ- به ئاماده بوونی کۆمه لیک له هاوه لان پیی فه رموو ((ئه وه کۆمه لیک خوین و مالّ له به ر خودا رویشقوه، پاداشته که ی له سه ر خودایه، خوین بو شه ید نییه))، هاوه لان- خویان لی رازی بیټ- پالپشتی قسه که ی عومهریان کرد و ئه بوبه کری صدیقیش له سه ری رازی بو.

هه ر که سه له به ر خودا به کاریک هه ستیت و له و پیناوه دا نازار درا: خودا تۆله سه ندنه وه ی له سه ر حه رام کردوه، وه ک لوقمان به کوره که ی ده فه رمویټ

﴿ يَبْنِيْ اَقْرَبَ الصَّلَاةِ وَاَمْرًا بِالْمَعْرُوفِ وَاَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَصْبَرَ عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْر ﴾ (١٧) لقمان: ١٧

﴿ هه‌لوه‌رینی گونا‌ه به به‌لا و می‌حنه‌ت نی‌عه‌ته

نی‌عه‌نی تۆ‌یه‌م: دی‌مه‌نی نی‌عه‌ته نه‌مه‌ش له چه‌ند روویه‌که‌وه:

یه‌که‌م: نی‌عه‌ته‌ی خودا ببینی‌ت له‌سه‌ر خۆ‌ی به‌وه‌ی ئه‌وی کر‌بووه به‌سه‌تملی‌کراو و چاو‌ه‌پوانی کۆمه‌ک و سه‌رکه‌وتن له‌خوداوه‌ ده‌کات، نه‌یکردووه به‌سه‌تمکاری‌ک چاو‌ه‌پوانی رق و تۆ‌له‌ی خودایی بگات، گه‌ر مرۆ‌فی هۆ‌شمه‌ند له‌نی‌وان نه‌م دوو‌هه‌لبژارده‌دا سه‌رپشک بکری‌ت- که‌هه‌ر ده‌بێ‌ی یه‌کی‌کیان بی‌ت- ئه‌وا سه‌تملی‌کراوی هه‌لده‌بژیری‌ت.

دوو‌ه‌م: نی‌عه‌ته‌ی خودا له‌هه‌لوه‌رینی گونا‌ه‌کانی ببینی‌ت، چونکه‌هه‌ر باوه‌ر‌پداری‌ک تووشی خه‌م و په‌ژاره و ئازار ببی‌ت خودا به‌وانه‌ گونا‌هی لی‌ هه‌لده‌وه‌ری‌تی‌ت، له‌ راستیدا ئه‌و ناخۆ‌شییانه‌ ده‌وایه‌کن که‌ ده‌ردی گونا‌ه و خراپه‌ی لی‌ ده‌رده‌که‌ن، هه‌ر که‌س رازی بی‌ت به‌خزمه‌تی خودا بگات به‌و گه‌شته‌ ده‌رد و نه‌خۆ‌شییانه‌وه‌ له‌م دونه‌یا‌یه‌دا چاره‌سه‌ریان نه‌کات به‌ ده‌وایه‌ک که‌ شیفای بۆ به‌ینی‌ت ئه‌وا ئه‌و که‌سه‌ گه‌یل و زیاتۆ‌مه‌نده‌، ئازاردانی خه‌لکی بۆت وه‌ک ده‌وایه‌کی تال و بی‌زراو‌وايه‌ که‌ له‌لای پزیشکی‌کی به‌به‌زه‌یه‌وه‌ بۆ تۆ نووسراوه‌، ته‌ماشای تالی و بی‌زراوی ده‌واکه‌مه‌که‌ و سه‌رنج مه‌ده‌ به‌وه‌ی بۆت به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌گری‌ت، به‌لکو سه‌رنجی به‌زه‌یی و می‌هه‌ری پزیشکه‌که‌ بده‌ که‌ ده‌واکه‌ی بۆ نووسیویت و به‌که‌سه‌یکدا بۆت ره‌وانه‌ ده‌کات که‌ له‌ تالی و ناخۆ‌شییه‌که‌ی قازانج ده‌بینی.

سه‌یه‌م: ئه‌و به‌لایه‌ ئاسانه‌تر و سووکه‌تر له‌ به‌لای تر ببینی، چونکه‌هیچ به‌لا و می‌حنه‌یه‌ک نی‌یه‌ به‌هه‌زتر و گه‌وره‌تر و تا‌ئ‌تر له‌ پشتی‌یه‌وه‌ نه‌بی‌ت، گه‌ر له‌سه‌رویه‌وه‌ می‌حنه‌ی جه‌سته‌ و مالی تی‌دا نه‌بوو با سه‌رنجی سه‌لامه‌تی ئایین و ئیسلام و یه‌ک‌تاپه‌رستی‌یه‌که‌ی بدات، هه‌رچی به‌لا و می‌حنه‌ت هه‌یه‌ له‌خوار به‌لا و می‌حنه‌تی نایینه‌وه‌ بچوکه‌، به‌لکو له‌حه‌قیقه‌تدا نی‌عه‌ته‌ن، به‌لای راسته‌قینه‌ به‌لایه‌ له‌ ناییندا.

نه‌مه‌ و له‌ روژی دوا‌ییدا مرۆ‌ف زۆر خۆ‌شحال ده‌بی‌ت به‌و مافانه‌ی له‌ مال و نه‌فس و حه‌یا و حورمه‌ت له‌لای خه‌لکی هه‌یه‌تی، که‌سی ژیر و هۆ‌شمه‌ند ئه‌وا ده‌کات به‌

زەخىرە يەك بۆ رۆژى ھەژارى و نەبوونى، ھەموو چاكاكانى بە تۆلەسەندەنەو ھە پوچ ناکاتەو ھە ھىچ سوودىكى پى ناگە يە نىت.

❦ لەسەر ھەمان رەوگە... نەموونە نوێدەگە پەنەو ھە

دیمەنى دە يەم: دیمەنى بوون بە قودو ھە پىشەنگ كە دیمەنىكى زۆر بەرز و بالا يە، كەسى ژىر و ھۆشيار رازى دە بىت بەو ھى پىشەنگى ھە بىت لەو ھى پىغە مەران و دۆستانى خودا و تايبە تانى ئەلقەى خودا يى ئەنجاميانداو ھە، ئەوان لە ھەموو كەس زياتر بە خەلكى تاقىكراونەتەو ھە، ئازاردانى خەلكى بۆ ئەوان لە لىشاوى لافاو بە سەرەو ژىرەدا خىراتر بوو ھە، بەسە خویندەنەو ھى چىرۆكى پىغە مەران لە گەل ئومە تاندا، پىغە مەرى ئىمە و ئازاردانى دوزمەنى بۆى كە ھىچ كەس بەر لە ئەو بەو ئەندازە يە ئازار نە دراو ھە، وەرەقەى كوپى نەوفەل پىنى وت ((بەدرۆدە خرىتەو ھە، و دەردە كرىت و ئازاردە درىت))، ھەروەھا پىنى وت ((ھەر كەس ئەو ھى تۆ ھىناوتە ھىنا بىتى دەستدرىزى كراو تە سە))، ئەمە لە مىراتگرەكانىدا بەردەوامە وەك لە مىتراتلىگىراو ھە (ﷺ) بۆيان بە جىماو ھە.

ئایا بەندە رازى نایىت بەو ھى شوینى مەزنىرەن و خىرتىرەن خەلقى خودا بەكویت؟ بەندە تايبەتەكان يەك لە دواى يەك بۆ يەكتى دەبنە نەموونە، ھەر كەس دە يەویت ئەم راستىيەى بۆ دەرىكەویت با لەسەر مىحنەى زانايان بوەستىت و تەماشای ئازارى نەفامان بكات بۆيان، بن عبدالبر كىتیبكى لەم بارە يەو ھە داناو ھە ناوى ناو ھە "عمن العلماء"

❦ رىبوارى رىگەى خودا دركودال رايىناگرىت

دیمەنى يازدە يەم: دیمەنى يەكتاپە رستىيە كە مەزنىرەن و بالاترىنە، كە دلى پىر بوو لە خۆشەو يستى خودا و ئىخلاص بۆى و مامەلە لە گەلى و ھەلبژاردنى رەزامەندى ئەو و نىكبوونەو ھى لى و چارۆشەنبوونەو ھى پى و ھۆگرىبون لە گەلى و دلنىياى بۆ لای، و سوكنایى پى و تامە زۆبوون بۆ دیدارى و كردن بە تەنھا دۆستى خۆ بە جۆرىك ھەموو كاروبارەكانى رادەست بەكەيت و رازىبوون بە خودا و بىيارەكانى و فەنا بوون بە

خۆشەويستی و ترس و رجا و یاد و پشتبەستن پێی، گەر ئاوابوو لە دڵیدا هیچ جینگەیک نامیڤتەوه جینگەي بینینی ئازاری خەلك بیئت، چجای دل و بیر و پەنهانی خەريك بکات بۆ گەپان بەدوای تۆلەسەندنەوه و رووبەرووبوونەوه، تۆلەسەندنەوه تەنها لە دڵک دەوهشیتهوه که ئەو شتەي تیدا نییه بینیازی بکات لەو کاره و باربووی بۆ بکاتەوه، بەلام کەسێک دلی بە بالاترین و پاکترین خۆراک پڕبوویت لا ناکاتەوه بۆ لای خوارتر لەوانه، ئەو ش فەزلیکە لە خوداوه دەیبەخشیت بە هەر کەسێک خۆی بیهویت، ئەو خاوهنی فەزلی مەزنه.

❁ بەدوای داوای لیبوردندا بگهڕی..... وشوکر بکه

ئەم دیمەنانە کامل ناین بە چاککردنی ئەخلاقت نەبیئت لەگەل خودای مۆتەعال، بەوهی بزانیت هەرچی لە تۆوه سەرهلەدەدات پێویستی بە پاساوه و هەرچی لە خوداوه بیئت پێویستی بە شوکره.

ئەم پلەیه لەسەر دوو رێسا دەمەزراوه:

یەگەمیان: بزانیت که تۆ ناتەواویت، و هەرچی لە ناتەواوه سەرچاوه بگریت ناتەواوه، ئەمەش بەبی هیچ گومانێک پێویستی بە داوای لیبوردن، لەسەر بەندە پێویستە داوای لیبوردن لە خودا بکات بەرانبەر هەموو ئەو کاروکردهوانەي لە خێر و شەر لییدەوهشیتهوه، داوای لیبوردن بۆ شەر ئاشکرایه، بەلام داوای لیبوردن بۆ کاروکردهوهی خێر: بەهۆی ناتەواوییهکەي و شایستهنبوونی بە پەروردگار.

ئەو لە چاکەکانیدا داوای لیبوردن بۆ ناتەواوی ئەو چاکانە دەکات، بۆیه خودای مۆتەعال مەدحی دۆستهکانی دەکات بەوهی لێی دەترسن لەگەل ئیحسان و چاکەکانیاندا، دەفەر مویت ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءًا تَوْأَمًا وَطَلُوبَهُمْ وَجِلَّةً﴾ المؤمنون: ۶۰، گەر بترسیت ئەوه بە داوای لیبوردن لەپیشتره.

ئەوهی هانی دەدات بۆ ئەو داوای لیبوردنە دوو شتە:

یەگەم: بینینی کەموکورتی و کەمتەرخەمی و ناتەواوی خۆی.

دووهم: صدق لە خۆشەویستیدا بۆ خودا، چونکە کەسی خۆشەویستی صادق لە ئەوپەری هەولێ خۆیدا دەیهویت لە خۆشەویستەکەي نزیک ببیتەوه.

ئەو داواى لایبوردنى لایدەكات و شەرمى لایدەكات بەو جۆره كارانهوه رووبەرووی خودا ببیتەوه، ئەو گەرەبى و مەزنى خودای مۆتەعال بالاتر و مەزنتەر لە خۆی و ھەر شتیکی تر دەببیت، ئەمە لە خۆشەویستی دروستکاروھەکان لەگەڵ یەکتەر ھەست پێدەکریت.

رێسای دووھەم: بە مەزن زانینى ھەموو ئەوھى لە خوداوه روو لە تۆ دەكات، دان بنییت بەوھدا كە ئەوھ شوكر لەسەرت واجب دەكات، تۆش لەو شوكردە دەستەوسانیت، ئەمەش تەنھا لە خۆشەویستیھەکی راستگۆیانەدا ساغدەبیتەوه، كەسى خۆشەویست ئەوھى لە خۆشەویستەكە یەوھ بۆی بێت بە زۆری دەزانیت، ئەو سرور و خۆشیھەكەى بەوھى یادی کردووه و نامادەى کردووه پێی ببەخشیت زۆرتر و زیاترە لە سرور و خۆشى بە خودی شتەكە، بەلكو سروروی بەوھى خودا یادی کردووه خودی شتەكەى لەبیر دەباتەوه.

❁ دوو خۆدارینى یەكتر تەواوکار

خولگەى ئەخلاقى جوان و باش لەگەڵ خودا و لەگەڵ خەلكدا یە، لەگەڵ خەلكیدا بە دوو وشە -وھك عبدالقادرى گەیلانى باسى کردووه-: لەگەڵ ھەقدا-سبحالھ- بێبە بەبى خەلك، و لەگەڵ خەلكدا بێبە بەبى نەفس.

تێرپامینە و بیریكەرەوھ، چەند ئەم دوو وشە یە جوانن لەگەڵ نامادەکردنیان لەناو دل و بێردا، چەندە پوخت و كۆكەرەوھى رێساكانى سلوك و ئەخلاقى جوانن؟! تیاچوونى ئەخلاق لەو شوینەدایە كە مەرۆف دەكەوێتە نێوان تۆ و خوداوه، ھەرھەا نەفس دەكەوێتە نێوان تۆ و خەلكەوھ، ھەر كات خەلكت لادا لە بوونت لەگەڵ خودا و نەفست لادا لە بوونت لەگەڵ خەلكى ئەوا ھەموو ئەوھى ئەھلى رێگە نامازەى پێ دەكەن و خۆیان بۆ یەكلاکردۆتەوھ و بەدەورییدا دەسورپێنەوھ تۆ بەدەستت ھێناون، كۆمەك و یارمەتى ھەر لە خوداوه یە.

(٣٥) منزلة التواضع

مه‌نزله ی ته‌وازوع

له مه‌نزله کانی ((ایاک لعبد وایاک نسعین)) مه‌نزله ی ته‌وازوعه.

خودای موته‌عال ده‌فرمویت ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ الفرقان: ٦٣، واته به نارامی و سه‌کینه‌ت و وبقاره‌وه به‌سه‌ر زه‌ویدا گوزهر ده‌که‌ن، نه‌ک به که‌شوفش و لوتبه‌رزیه‌وه، سه‌سه‌ن له‌سه‌ر وشه‌ی (هونا) ده‌فرمویت: زانایانه و خه‌لیمانه، محد بن خه‌نه‌فیه ده‌فرمویت: خاوه‌ن و بقار و عیغه‌تن و نه‌فامییان لینه‌اوه‌شیتته‌وه، و گه‌ر به‌رانبه‌ریان نه‌فامی کرا خه‌لیم ده‌بن.

وشه‌ی "الهنون" (بیتی "هه‌هه" که‌هه به‌فه‌تخه) له‌ زماندا: بریتیه‌ی له‌ نه‌رمونیانی، به‌لام وشه‌ی "الهنون" (به "ضمه" ی بیتی "هه‌هه") بریتیه‌ی له: رسوایی، بۆیه به‌فه‌تخه ده‌بیتته سیغه‌تی نه‌هلی باوه‌رپه‌وه به "ضمه" ده‌بیتته سیغه‌تی بینه‌اوه‌رپان و سزایان له‌ خوداوه به‌ ناگر.

هه‌روه‌ها خودای موته‌عال ده‌فرمویت ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ رَبِّكَ مِنْكُمْ عَنِ دِينِهِمْ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ المائدة: ٥٤ زه‌للیلی له‌ باوه‌رداران‌ه‌وه به‌زه‌یی و سۆز و شه‌فه‌قه‌ت و ته‌ختیوونه بۆیه فه‌رمانه‌که‌ی به "علی" له‌ تینه‌په‌ره‌وه کرد به‌ تینه‌په‌ر، چونکه مه‌به‌ستی زه‌للیلی سوکی و رسوایی نییه که‌ خاوه‌نه‌که‌ی له‌ خۆیدا رسوا و زه‌لیله (ذلیل) به‌لکو زه‌للیلی نه‌رمونیانی و ملبۆدان و فه‌رمانبه‌رداریه که‌ خاوه‌نه‌که‌ی رامهاتووه (ذلول)، بۆیه باوه‌ردار رامهاتووه، وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌دا هاتووه ((المؤمن كالجمل الذلول، والمنافق والفاسق ذلیل)) - باوه‌ردار وه‌ک وشتری رامکراو ایه، دووپووش سوک و رسوایه. چوار جور مرقفه زۆر به‌ توندی سووک و رسوایی عاشقیان ده‌بیتت: درۆزن، و دووزمان، و به‌خیل، و سه‌تمکار.

نه‌و به‌شه‌ی ئایه‌ته‌که (أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ) بریتیه‌ی له‌ عیززه‌تی هیز و ریگری و زالبوون به‌سه‌ریاندا، عطاء-خوا لیتی رازی بیتت- ده‌فرمویت: "للمؤمنين" وه‌ک باوک بۆ کوره‌که‌ی، به‌لام "علی الکافرین" وه‌ک درنده بۆ سه‌ر نیچیره‌که‌ی، وه‌ک له‌ ئایه‌تیکی تردا ده‌فرمویت ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رَحِيمًا بَيْنَهُمْ﴾ الفتح: ٢٩

له سه حیحی "مسلم" دا له فرموده که ی "عیاض بن حمار" - خوا لیتی رازی بیئت - فرمووی: پیغه مبهری خودا فرمووی ((خودا وه حی بۆ ناردم که ته وازوع بنوینن، تا کهس فه خر به سهر که سدا نه کات، و کهس ده ستریزی به سهر کهسی تردا نه کات))
 هه ر له سه حیحی "مسلم" دا له ئوبن مه سهووده وه - خوا لیتی رازی بیئت - فرمووی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرمووی ((هه ر کهس به ئه ندازه ی که ردیله یه ک لوتبه رزی له دلیدا بیئت ناجیته به هه شته وه))

له هه ردوو سه حیحه که دا - به رزکراوه ته وه - ((ده تانه ویئت هه و التان پی بدهم ده ربارهی ئه هلی ناگر؟ هه ر که سیکێ فره خۆری زه به لاهی ده ستنوقاری لوتبه رن))
 له فرموده که ی گفتوگۆی به هه شت و دۆزه خ ((ناگر ده لیت: من چیمه (من بۆچی) ته نها سته مکاران و لوتبه رزان دینه ناومه وه؟ به هه شت ده فرمویت: چیمه (من بۆچی) ته نها لاوازان له خه لکی و کهم ده سه لاته کان دینه ناومه وه؟)) ئه م فرموده یه له سه حیدایه .
 له سه حیحی "مسلم" دا له "أبي سعيد وأبي هريرة" وه - خویان لی رازی بیئت - ده لیتن: پیغه مبهر (ﷺ) فرمووی: ((خودا - عزوجل - ده فرمویت: عیززه ت میزه رمه، کبریاء (واته شان و شکو و مه زنی) پۆشاکمه، هه ر کهس له سه ریان مملانییم له گه ل بکات سزای ده ده م))

له "جامع الترمذي" - به رزکراوه ته وه - له سه له مه ی کورپی ئه کوه عه وه - خوا لیتی رازی بیئت - ((به رده وام که سیک سته م له نه فسی خۆی ده کات تا له لای خودا له دیوانی: سته مکاراندا ده نوسریت، و ئه وه ی تووشی سته مکاران هات تووشی ئه ویش ده بیئت))
 پیغه مبهر (ﷺ) به پال مندا لندا تیده په ری سه لامی لی ده کردن.
 که نیه کیک ده سته پیغه مبهری (ﷺ) ده گرت و ده یبرد بۆ هه ر شوینیک بیویستبایه .

پیغه مبهر (ﷺ) کاتیک نانی ده خوارد سی په نه که ی خۆی ده لیسایه وه .
 پیغه مبهر (ﷺ) که له ماله وه بوایه له خزمه تی خانه واده ی خۆیدا بوو، و هه رگیز بۆ نه فسی خۆی تۆله ی نه سه ندوووه .

پیغه مبهر (ﷺ) نه عله که ی خۆی چاک ده کرده وه، و جله کانی خۆی پینه ده کرد، و شیریی بۆ خانه واده که ی ده دۆشی، و ئالفی به وشتر ده دا و له گه ل خزمه تکاردا نانی ده خوارد و له گه ل بیته وایاندا داده نیشت و له گه ل هه تیوباراندا بۆ پیویستییه کانی

دهرۆیشت و به هر کهس بگه یشتبایه پیشهکی سهلامی لی دهکرد، بانگهیشی نهوهی بانگی دهکرد پیخۆش بوو با بۆ بچووکتین شتیش بوو بیت.

پیغمبهه (ﷺ) بی ئهرك و بی زهحمهت بوو، نه خلاقى جوان و نه رمونيان بوو، سروشتی بهخشنده بوو، تیکه لیبونی به خه لکی جوان و بیۆینه بوو، رووخۆش و دهم به خنده بوو، که سیکى مهوازع بوو به بی زه لیلی، به خشنده بوو به بی دهسپژاوی، دل نهرم و به به زهیی بوو به رانبه ره موو موسلمانیک، بالی به زهیی بۆ باوه پداران راخست بوو، به نهرمی مامه لهی دهکردن.

پیغمبهه (ﷺ) ده فهرمویت ((ده تانه ویت هه والتان پی بدهم بهو که سهی له سه ر ئاگر حه رام کراوه، یان ئاگری له سه ر حه رام کراوه؟ ئاگر حه رام کراوه له سه ر هه ر که سیکى نزیک له خه لکی و له سه رخۆ و نه رمونيان و سووک و ئاسان)) رواه الزمذی و قال حدیث حسن.

ههروه ها ده فهرمویت ((گه ر بانگهیش بکریم بۆ ده ستیک (دهستی ئاژه لی سه ر پراو) - یان لاقیک - ده چم به دهم بانگه که یه وه، گه ر ده ستیک - یان لاقیک - م هه دیه بکه ن قبوولی ده که م))

پیغمبهه (ﷺ) سه ردانی نه خویشی ده کرد و ئاماده ی جه نازه ده بوو و سواری گویدرێژ ده بوو، وه لامی بانگی کۆیله ی ده دایه وه، له رۆژی هیرش بۆ سه ر "القریظه" دا پیغمبهه سواری گویدرێژیک بوو بوو، به حه بلێک کورتانه پووشینه که ی لیترابوو که له تویکل و لقو پۆپی دارخورما دروست کرابوو.

بازنه گانی تهوازوع

پرسیارکرا له فوزه یلی کوپی عه یاز ده رباره ی تهوازوع؟ فه رمووی: ژیریاری حه ق ده بیت و ملی بۆ ده دات و قبوولی ده کات له هه ر که سیکه وه بیلێت.

وتراوه: تهوازوع نه وه یه به ها و نرخیك بۆ نه فسی خۆت دانه نییت، هه ر کهس به ها بۆ نه فسی خۆی داده نییت نه وه له تهوازوع به شی نه دراوه، نه مه مه زه بی فوزه یل و که سانی تره ده رباره ی تهوازوع.

جونهیدی کوپی محمد ده فهرمویت: بریتیه له بالی به زهیی، و نه رمونيانی.

ئین عەتا دەفرمویت: بریتییە لە قبوڵ کردنی حەق لە هەر کەسێکەوە بێت، هەرەها بریتییە لە عیززەت لە تەوازوعدا، هەر کەس بە لوتبەرزى داواى عیززەت بکات وەك ئەو وایە ئاو لە ئاگر داوا بکات.

ئىبراهیمی کورپی شەبیان دەفرمویت: گەرەبى و سەر بەرزى لە تەوازوعدا، عیززەت لە تەقوادا، ئازادى لە قەناعەتدا.

عورەى کورپی زوبیر- خا لێیان رازى بێت- دەفرمویت: عومەرى کورپی خەتتایم بىنى گۆزە ئاوێکی بە شانەو بوو، و تە ئى ئەمىرى باوەرداران ئەو بۆ تۆ شیاو نى، فرمووی: کە وەفدەکان هاتن بۆ لام- گوییان لێگرتم و بۆم ملکەچ بوون- شتیک چوو ناو نەفسەو، و یستم بەم کارە بیشکینم))

جاریکیان ئەبو هورەبەر ئەمارەتیکیان پى سپارد، کۆلەدارى دەنا لە پشتى و دەیفەرموو: رێگە بۆ ئەمىر بکەنەو.

حەسەنى کورپی عەلى- خا یان لى رازى بێت- بە پال کۆمەلێک مندا ئادا تێپەرى کە نانى وشکیان پى بوو، دەعوەتیان کرد، دا بەزى و لەگەڵیان خواردى، دواتر بردنى بۆ مالى خۆى خواردنى پیدان و پۆشتەى کردنەو، پاشان فرمووی: هیشتا ئەوان هەیانە بەسەر مندا، چونکە ئەوان تەنھا ئەوەیان شک دەبرد کە بە منیان بەخشى، بەلام ئیمە زۆرتر و زیاتر لەو شک دەبەین کە بەوانمان بەخشىو.

دەلێن ئەبو زەر تانەى لە بیلال دا- خوا لە هەردووکیان رازى بێت- بەهۆى رەشپێستییە کە یەو، پاشان پەشیمان بوویەو، خۆى لە بەردەمیدا راخست و سویندى خوارد هە ئاسیتەو تا بیلال پى بە روومەتیدا نەنیت، سەرى بەرز نەکردەو تا ئەو کارەى بە بیلال کرد.

رەجای کورپی حەیات دەلێت: جلوبەرگەکانى عومەرى کورپی عەبدولعەزیزم بە پارە دانا- کە لەسەر مینبەر وتارى دەدا- نرخە کە یان تەنھا دوازدە درەم بوو.

هەوال گەشت بە عومەرى کورپی عبدالعزیز کە کورپە کەى ئەنگوستیلە یەکی بە هەزار درەم کرپو، عومەر بۆى نووسی: هەوالم پێگە یشتوو ئەنگوستیلە یەکت بە هەزار درەم کرپو، کە ئەم نووسینەى منت پێگە یشت ئەنگوستیلە کە بفرۆشە و هەزار سکی برسى پى تێر بکە، ئەنگوستیلە یەک بە نرخى دوو درەم بکەرە بۆ خۆت، بە لە ئاسنى

چینی دروست بکریت، لەسەری بنووسە: رەحمەتی خوا لە کەسێک قەدری نەفسی خۆی دەزانیت... خودا باشتر دەزانیت.

﴿ ملدان بە حەق گیانی تەوازوعە

گیانی تەوازوع ئەو یە مۆژمەل بە حەق بدات.

دەسەلاتی حەق وەرگریت بە گەردنکەچی و زەلیلی و فەرمانبەرداری و رۆیشتنە ژێر نیرییه وە ("نیر" ئەو پارچەدارە بوو دەیانخستە سەر ملی گا و لەگەڵ هەوجارە کەدا جوتیان پێ دەکرد)، بە جۆریک حەق دەستکراوە بیت لەودا وە ک دەستکراوەیی مەلیکیک لە مەملەکەتە کەیدا، بەم رێگە یە ئەخلاقی تەوازوع بۆ بەندە بە دەست دیت، بۆیە پیغەمبەر (ﷺ) لیکدانە وە ی بۆ لوتبەرزێ کردووە بە دژی قبوولکردنی حەق، و دەفەرمویت ((لوتبەرزێ بریتییە لە "بظر الحق" پیشیل کردنی حەق و "غمض الناس" خەلکی بە کەم زانین))، "بظر الحق" واتە حەق وەر نەگریت و رەدی بکاتە وە و ئینکاری بکات و دووری بخاتە وە لە پووی خۆی، "غمض الناس" یش بریتییە لە: بە چاوی کەم و سووک تەماشاکردنی خەلکی، هەر کات بە سووک و کەم تەماشای خەلکی کرد مافەکانیان پیشیل دەکات و ئینکاریان دەکات و سووکایەتییان پێ دەکات.

لەبەر ئەوەی خاوەن حەق قسە و هیزی لە لایە: نەفسی لوتبەرز دان بە و هیزەدا نانیین کە لە حەقدا یە، بە تاییەت نەفسە پوچ و بوودە لە کان، بە لوتبەرزێ و باتلی خۆی دەیهوێت بە سەر ئەو هیزە ی حەقدا زال ببیت. بۆیە حەقیقەتی تەوازوع بریتییە لە گەردنکەچی و فەرمانبەرداری بەندە ی خودا بۆ هیزی حەق و قبوول کردنی و ملکە چبوون بۆی، و خۆ زال نەکردن بە سەر حەقدا بە هیزی درۆینە ی خۆی.

﴿ بە را و بۆچوون و کیشانە و پیاوانە بەرھە ئستکاری بە لگە ی قورئان و فەرموودە ناکەین

گرنگترین پایە ی تەوازوع بریتییە لە: تەوازوع بۆ ئایین ئەوەش ئەو یە بە بە لگە ی مەعقول (بە لگە ی عەقلی) بەرھە ئستی بە لگە ی مەنقول (بە لگە ی قورئان و فەرموودە ی دروست) نە کات، و هیچ بە لگە یە کە لە بە لگە کانی ئایین تۆمە تبار نە کات، و لە هیچ رێگە یە کە وە پیچەوانە ی دەق مەنگا و مە لئە گریت.

ته وازوع بۆ ئاین: بریتیه له گهردنكچی و ملدان و فرمانبهرداری بۆ نه وهی پیتغه مبه ر(ﷺ) هیناویه تی، ههروه ها خوراده ست كردن و په كلا بوننه وه بۆی، نه وه ش به سی شت:

به كه م: به ره له ستكاری شتیک له وهی پیتغه مبه ر(ﷺ) هیناویه تی نه كات به به كیتك له م چوار به ره له ستكاری به گوزه ركرده ی جیهان كه ناوده برین به: مه عقول، و قیاس، و زهوق، و سیاست.

به كه میان (مه عقول) لاده ران و لوتبه رزان له نه هلی كه لام كه به ره له ستكاری ده قی وه حی ده كه ن به به لگهی نه قلی تیکچوو، ده لئین: گه ر نه قلی و نقل دژایه تی كه وته نئوانیه نه وه نه قلی پیش ده خهین و نقل وه لا ده نئین.

دووه م (قیاس): لوتبه رزان له به ناو فه قیهان نه و ریگه یان گرتوته به ر، ده لئین: گه ر قیاس و راوبۆچوو له گه ل ده قی وه حیدا دژایه تیان كه وته نئوانه وه، قیاس به سه ر ده قدا پیش ده خهین، ولا به لای ده قدا ناكه ینه وه.

سیه م (زهوق): لوتبه رزان و لاده ران له به ناو نه هلی ته صه وف و زوه د، كاتیک زهوق له گه ل فرمانی وه حیدا دژایه تی ده كه ویته نئوانیه نه وه زهوق و حال پیش ده خه ن و گوئی به فرمانی وه حی ناده ن.

چواره م (سیاسه ت): لوتبه رزان و لاده ران له والیه كان و نه میره سه تمكاره كان، كاتیک شه ریه عه ت و سیاسه ت له لای نه وان دژایه تی كه وته نئوانه وه سیاسه ت پیش ده خه ن و لا به لای حوكمی شه ریه عه تدا ناكه نه وه.

نه م چوار ده سه ته یه نه هلی لوتبه رزین و ته وازوع نه وه یه: خۆت له هه موو نه مانه به دوور بگریه ت.

دووه م: هه یج به لگه یه ك له به لگه كانی ئاین تۆمه تبار نه كات: به جوړیک نه و به لگه یه به تیکچوو و ناته واو و كه موكورت له ئاماژه یدا وه سف بكات، یان پئیوا بییت به لگه ی كه سانی تر له و به لگه یه له پیشتره، هه ر كات شتیک له و جوړه ی بۆ هاته پیش با تیگه یشتنی خۆی تۆمه تبار بكات، و بزانییت ئافه تی دژایه تییه كه له بیر و تیگه یشتنی نه ودا یه، و به لاکه بۆ نه و ده گه پیتته وه، وه ك و تراوه:

وكم من عائب قولا صحيحا   وآلفه من الفهم السقيم
ولكن تأخذ الأذهان منه   على قدر القرائح والفهوم

نهم جوړه واقعیه راستییه که: هر که س به لگه یه کی ئایینی تومه تبار کرد بیئت تومه تبار که ره که بیر و تیگه یشتنی تیگچوو بووه، له ژیری و زه یینیدا ناتو اووی هه بووه، ئافه ته که له زه یینی نه خو شه و هیه نه که له خودی به لگه که وه.

گر هندی به لگه ی ئایینت بیینی و لئی حالی نه ده بووی و تیگه یشتن په یی پی نه ده بید، بزانه له مه زنی و شه رف و گه وری به لگه ی ئایینه و هیه که وایکردوه تو لئی حالی نه بیئت، هه روه ها بزانه که له ژیریدا گه نجینه یه که له گه نجینه کانی زانستی تیدایه، هیشتا کلیلی ئه و گه نجینه یه به تو نه دراوه، چونکه ریگه ی دروستت بو نه گرتوته بهر له صدق و ئیخلاص و پارانه وه له بهرده م "مقلب القلوب" دا، هه روه ها له بهر ئه وهی هوکاری پالفته که ری زهین و پاککه ره وهی دلت نه گرتوته بهر، له صدقی ئاراسته وه رگرتن به ره و هیدایه تی پیغه مبه ر (ﷺ) تا کو شایسته ی ئه و گه نجینه یه بیئت.

له مه پ که سانی تریش: را و بوچوونی پیاوان تومه تبار بکه بو دهقی وه حی، با هه میشه ره دکردنه وهی را و بوچوونی ئه وانه ئاسانتر بیئت له لات له ره دکردنه وهی دهقی وه حی، گر نه توانی ئه مه بکه ییت بزانه که تو له سه ر هیچ شتی که نیت.

شافیعی - قدس الله روحه - ده فهرمویت (موسلمانان کۆدهنگن له سه ر ئه وهی هه ر که س فه رمووده ی پیغه مبه ری بو روشن بوویه وه بو ی حه لال نییه به قسه ی هیچ که س تی که وازی لی بهیئیت و ده سته ردار ی بیئت)

سییه م: له هیچ ریگه یه که وه پیچه وانه ی دهق هه نگاو هه ئنه گرتت: نه له ناوه وه ییدا و نه به زمان و نه به کردار و نه به حالی، به لکو گر هه سستی به شتی که له دژایه تی له گه ل دهقی وه حی کرد: ئه و وه که تاوانی زیناکه ر و ئاره قخۆر و مرۆفکوژ له خو ی سه رنج بدات، به لکو ئه و پیچه وانه بوونه له گه ل وه حی - له لای خودا - له وانه زۆر گه وره تره، چونکه په لکیژی ده کات بو دوپوو یی که ئه و ده رده یه مرۆفه مه زنه کان و ئیمامان بو نه قسه ی خو یان لئی ترساون.

بزانه، سه رپیچیکه ر له دهق - به هو ی قسه ی شیخه که ی و ماموستا که ی و ته قلیکرا وه که ی، یان به هو ی زهوق و حاله وه یان به هو ی به رژه وهندی سیاسه ته وه،

گەر له لای خودا پاساوار بیت که سویند به خودا پاساوی نییه - سه ریچی کردن له را و بۆچونی نهوانه بۆ دهقی وهی پاساویکی له پیشتره بۆ لای خودا و پیغه مبه و فریشته و باوه پداران له بنده کانی خودا.

هاوار چ سه رسورمانیکه ! کاتیک به تالکردنه وهی سه ریچیکه ران بۆ دهق فراوان ده بیت به هۆی پاساوی که سیکه وه که پیچه وانهی دهق ده وه ستیتته وه به تهقلید یان ته نویل. یان شتانی تر.

نه ی بۆ نه وه که سه ی پیچه وانهی را و بۆچونی نهوان و شیخه کانیان ده جولیته وه - له پیناوی دهقی وه حیدا - خاوه نی پاسا و بیانوی خۆی نه بیت؟ چون توانیان پیلانی بۆ بگین و شتی خراپی به سه ره بینن و به تاوانی گه وه تۆمه تباری بکن و له تاوانباره گه وره کان خراپتر ته ماشای بکن؟ نه خۆشییه کانی خۆیان دا به سه ره هودا و خۆیان لئی که نارگیر کرد و به نه هامة تییه کانیان تۆمه تباریان کرد و به مه زن زانینی شوینکه وته کانیان کرد به په نا و دالده ی خۆیان (وا دیاره لی ره دا ئیبن قیم باس له شیخی ئیبن ته میمه و نه و تۆمه ت و ئازار و نه شکه نجانه ده کات که به ناو زانیانی سه رده می خۆی دایانه پالی)، خودا باشر ده زانیته.

❖ متمانه..... له سه ره رۆشنبینی (به صیرت)

نه مه ش به وه دروست ده بیت که بزانیته: رزگار بوون له رۆشنبینی دایه، و ئیستیقامه ش له دوا ی متمانه وه یه، هر به و جو ره به لگه ی به یان (البینه) له دوا ی به لگه ی ده مکو تکر دنه وه یه (الحجة).

یه که مجار بزانیته رزگار بوون له به ده ختی و گومرایی له ریگه ی رۆشنبینی دایه: هر که س رۆشنبینی نه بوو له نه هلی گومراییه له دنیا دا و به ده ختییه له رۆژی دوا ییدا.

رۆشنبینی: نووریکه خودا له چاوی دلدا دایده نیت به نده ی خودا حه قی له باتل پسی جیا ده کاته وه، دانه پالی رۆشنبینی بۆ لای دل وه ک دانه پالی رووناکییه بۆ لای چاوی سه ر.

نه م رۆشنبینییه له لایه که وه به خشی خوداییه و له لایه کی تره وه هه ول و کۆشسه و به ده ستیتره وه، هر که س سه رنجی نیشانه و به لگه کانی حه ق بدات و بۆ خودا له

هز و ناره زوو خوی دابرنیت بینینی روشن ده بیته وه، نه و کات جیا که ره وه یه کی پی
ده دریت تا کو حقی له باتل پی جیا بکاته وه.

پاشان بزانتیت نیستیقامه له دواوی متمانه وه دیت: واته نیستیقامه له گوتار و کردار و
حالدا دروست نابیت تا متمانه ی ته و اوی به و زانسته نه بیت که له لایه تی، نه وه ش
به وه ده بیت له چرای پیغه مبرایه تی وه ریگرتبیت، هر که س به و جوړه نه بیت
متمانه و نیستیقامه ی ده ست ناکه ویت.

بناغی نه مه ش نه وه یه که بزانتیت به لگی به یان (البینة) دواوی به لگی
یه کلاکه ره وه (الحجة) یه: "البینة" بریتیه له: به یان کردنی حقی و ده رکه وتنی، نه مه ش
له دواوی به لگی یه کلاکه ره وه (الحجة) دیت، که به لگی به یان هات حقی والا ده بیت و
ده رده که ویت و روشن ده بیته وه.

مانایه کی تری تیدایه: کاتیک کرداری ننگ و ناته و او له دروست و ته و او جیا ده بیته وه
که زانستی به ده ست گه یشتبیت نه و زانسته ش بریتیه له به لگی یه کلاکه ره وه له سه ر
به نده که ی، کاتیک به لگی ناسی نه وه ی له زانست ته مومژ بوو له لای و وه لاهه کی
نه ده زانی بوی روشن ده بیته وه، هر وه ها نه وه ی ننگ و ناته و او له کرداره کان بوی
ناشکرا ده بیت.

❖ برایه تی هه موو موسلمانیک ده که یین و عوزری قبول ده که یین

جوانی ته و ازوع له و شوینه دایه: رازی بیت به وه ی چون خدا رازی بووه که سیک بکات
به به نده ی خوی توش رازی بیت بیکه ییت به برای خوت، و هیچ حقی که له دوژمنه که ت
ره ده نه که یه وه، و عوزری خاوه ن عوزره کانت قبول بیت.

❖ گه خدا رازی بووه براکت بکات به به نده ی خوی (وتوش به نده ی خودای) نایا تو
رازی نابیت بیکه ییت به برای خوت؟ رازی نه بوونت به وه ی بیکه ییت به برای خو خودی
لوتبه زبیه، چ شتیک له وه ناشیرینتره به نده یه که به سه ر به نده یه کی ترده لوتبه زری
بنوینیت، رازی نه بیت به برایه تی کردنی له کاتیکدا خدا رازی بووه به به نده یه تیبه که ی؟
❖ پله ی ته و ازوع بۆ به ده ستنا یه ت تا حقی قبول نه که ییت له وانه ی خوشت ده ون و
له وانه ش رقت لیئانه، له دوژمنه که ت قبولی بکه ییت وه که چون له دوژمنه که ت قبولی

دەكەيت، گەر حەقەكەى رەد ناكەيەو، ئىتر چۆن رىگىرى دەكەيت لە حەقىكى ئەو لەسەر خۆت؟ بەلكو حەقىقەتى تەوازوع ئەو يە كە حەقت بۆ هات لىي قىبول دەكەى، كە حەقىكى لەسەرت بوو بۆى دەگىرپىيەو، دوزمنايەتییەكەت لەگەلى رىگىرى ناكات لە قىبول كوردنى حەق لە ئەو و گىرپانەو، ئەو حەقەى كە لەلای تۆيە.

❖ ھەر بەو جۆرە ھەر كەس خرابەى لەگەل كوردى پاشان هات و عوزرخوایی بۆ خرابەكەى میناىو تەوازوع پىويستی دەكەت لەسەرت كە عوزرخواییكەى قىبول بەكەيت، حەق بىت يان ناحق، پەنھانى رادەستی خودا بەكە، وەك چۆن پىغەمبەر (ﷺ) لەگەل دوورپواندا ئەنجامى دەدا كاتىك لە غەزا لىي دوا دەكەوتن، كە دەگەپاىو دەهاتن و عوزرخواییان دەھىناىو، پىغەمبەرىش (ﷺ) عوزرەكانى قىبول دەكردن و پەنھانى رادەستی خودا دەكردن.

نیشانەى بەخشندەى و تەوازوع ئەو يە گەر ناتەواويەكەت لە عوزرەكەيدا بىنى نەيوەستىنى لەسەرى و بەلگەبارانى نەكەيت، بەلكو بلىيت: لەوانە بەو جۆرە بىت تۆ دەيلىيت، ھەر شتىك خودا برىارى لى بدات دەبى، شتى برىار لىدراویش ناگەپتەو، و ھاوشىو، ئەمانە.

❖ بەزەى رزگارمان دەكەت

تەوازوعى كامل و تەواو: عابىد ھىچ حەقىكى خۆى لەسەر خودا بەھۆى كردارەكانىيەو نەبىيت، ئەو لە بەندايەتى و ھەژارى و زەللىسى و گەردنكەچى تەواو، ھەر كات حەقىكى خۆى لەسەر خودا بىنى: بەندايەتییەكەى تىكدەچىت، و ئافەت و نەخۆشى روو لەو بەندايەتییە دەكەت و ترسى ئەو، لىدەكرىت بەر خەشمى خودا بەكەو، ئەمە نەرى ئەو ناكات كە خودا لەسەر خۆى بۆ بەندەكانى بە حەقى زانىو، لە پاداشتى بەندەكانى و رىز لىتانیان، ئەو حەقىكە لەسەر خۆى پىويست كردوو بە بەخشندەى و چاكە و بەخشىن و ئىحسانى خۆى، نەك بە شایستەبوونى بەندەكەى، ياخود ئەوان بە كاروكردەو، كانیان لەسەر خودا واجبىان كرىت.

لەم بابەتە دەست بە قورئانەو بەگرە كە جیاكەرەو، ھەموو رىگەكانە لەیەكتر. با وەلامدانەو، بۆ بانگەرى حەق پاك و بىگەرد بىت، وەلامدانەو، خۆشەويستی و رەغبەت بىت، داواى خودى خۆشەويستەكەت بەكە، و تىكەلى مەكە بە داوايەك حەز و

بەشى نەفسى تىدا بىت و بۆ شتىكى كەمى دۇنيائى بىت، چونكە گەر خودات بەدەست هيتا هەرچى حەز و بەشى ترە بەدەست دەهيتىت.

هەر كەس پشت بكات لە داواى شتىك جگە لە خودا، و داواكەى بە شتىكى تر تىكەل نەكرد، بەلكو تەنها خۆشەويستى خودا و ويستى پاكى روى خوداى لە پشتەوه بوو، ئەو لە راستيدا هەرچى حەز و بەش و مەرامە بەدەستى هيتاوه، ئەو كە ئەوانەى نەكردە ئامانجى داوايەكەى ئەوا رىگەى بۆ خۆشكرا تاكو بەدەستيان بهيتىت، ئەو لەگەل ئەوه شدا ستايشكراو و سوپاسكراو و نزيكراو به لە خودا.

بزانه بەندە بۆى نيبە بە هەول و كۆششەكانى رزگارى و سەرفەرازى خۆى لەسەر خودا پىويست بكات، هيج كەسنىك كار و كردەوهكانى نايەنە بەهەشتهوه، و لە ئاگرى نۆزەخ رزگارى ناكەن، خوداى مۆتەعال بە فەزل و بەخشندەيى و بەخشش و نىحسانى خۆى دەيباتە بەهەشتهوه، چاكە و بەخشندەيى خودايە حەقى بەندەكەى لەسەر خۆى داناوه و بەلئىنى بردنە بەهەشتى پىداون، بەلئىنى كەسى بەخشندە دەبرىتە سەر با بەلئىنەكەشى "عسى و لعل" - هيووايه، رجاوايه - بىت.

بۆ ئەو مەبەستە ئىبن عباس - خوا لە خۆى و باوكى رازى بىت - دەفرمويت ((وشەى "عسى" لە خوداوه واجبە))

بەلام بەلئىنى مرقى بەدكار بىبەلئىنە، با پەيمان و سوپىنديشى لەگەل بىت.

مەبەستەكە: نەبىننى نەفسى خۆ لەلايەن بەندەى خوداوه واى كردووه خودا لەسەر خۆى پىويست بكات كە نەرى ئەوه نەكات لەسەر خۆى واجبى كردووه و كردوويهتى بە حەقى بەندەكەى، پىغەمبەر (ﷺ) بە مەعازى كوپى جەبەلى فرموو - خودا لىتى رازى بىت - ((ئەى مەعاز، دەزانى حەقى خودا چىيە لەسەر بەندەكان؟ فرمووى: خودا و پىغەمبەرەكەى زاناترن. فرمووى: حەقى خودا لەسەر ئەوان ئەوهيه بىپرستن و هاوئى بۆ برپار نەدن، ئەى مەعاز دەزانى حەقى بەندەكان لەسەر خودا چىيە گەر ئەوهيان ئەنجام دا؟ وتم: خودا و پىغەمبەرەكەى زاناترن، فرمووى: حەقيان لەسەر خودا ئەوهيه كە بە ئاگر سزايان نەدات))

هيج كەس لەسەر پەرورەدگار - سبحانە - حەقىكى نيبە، و هيج هەول و كۆششەيكيش لەلاى خودا بىز نايىت، وەك وتراوه:

كلا، ولا سمي لدية ضائع

لفضله، وهو الكريم الواسع

ما للعباد عليه حق واجب

إن عذبوا لبعده أو نعموا

(٣٦) منزلة الفتوة

مهنزلهی جوامیری

له مهنزله کانی ((ایک نعبد وایک نسعین)) مهنزلهی جوامیری (الفتوة) به .
 ئم مهنزله به له راستیدا بریتیه له مهنزلهی چاکه له گه ل خه لکی، و خو گرتنه وه له
 نازاردانیان، ئم مهنزله به بریتیه له به کارهینانی ئه خلاقی جوان له گه لیان، له
 راستیدا به ری درهختی ئه خلاقی جوان و به کارهینانیه تی.

جیاوازی نیوان جوامیری (الفتوة) و پیاوه تی (المروءة): پیاوه تی له جوامیری
 گشتگیرتره، جوامیری جوړیکه له جوړه کانی پیاوه تی، پیاوه تی بریتیه له
 به کارهینانی ئه وهی تایبه ته به بهنده به جوانکردن و رازاندنه وهی، هه روه ها ئه وهی
 تیده په ریت بۆ سه ر که سانی تر، هه ر به و جوړه وازهینان له وهی تایبه ته کانی بهنده
 پیس و ناشیرین ده کات، یان تیده په ریته سه ر که سانی تر.

((جوامیری)) بریتیه له به کارهینانی ئه خلاقی به خشنده له گه ل خه لکی.

که و ابو سى مهنزله به: مهنزلهی خو رازاندنه وه به ئه خلاق و نیشان دانی ئه خلاقى جوان،
 مهنزلهی جوامیری و مهنزلهی پیاوه تی، پیشتی باسی مهنزلهی ئه خلاق کراوه .
 ئم مهنزله به مهنزله به کی به رز و بالا به و شه ريعت به وشه ی "الفتوة" ناوی نه هیناوه،
 به لکو به ناوی ره وشتی جوان و به رز (مکارم الأخلاق) ناوی هیناوه، وه که له و فه رموده ی
 یوسفی کورپی محمدی کورپی منکه دیر له باوکییه وه له "جابری کورپی عبدالله" وه - خوا لئی
 رازی بیت - ریوا به تی کردووه، له پیغه مبه ری خودا وه (ﷺ) ((خودا ناریدوومی بۆ ئه وهی
 ئه خلاقى به رز و جوان و کارو کرده وهی چاک و باش ته واو بکه م)).

بنچینه ی "الفتوة" له "الفتی" وه هاتووه، که بریتیه له لاویکی تازه ته مه ن، خودای
 موته عال ده رباره ی یارانی ئه شکوت ده فه رمویت ﴿إِنَّهُمْ فِتْمَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ
 هُدًى﴾ ﴿١٣﴾ الكهف: ١٣

فوزه یلی کورپی عه یاز ده فه رمویت: جوامیری بریتیه له لیوووردن له هه له و خراپه ی
 برایان.

ئىمامى ئەحمەد - خوا لىتى رازى بىت - لە رىوايەتتىكى كۆرەكەيدا بەناوى عبدالله - دەفەرموئەت: كە پرسىياري جوامىرى لى كرا؟ فەرمووى: وازەپتان لەوەى حەزى لىدەكەى بۆ ئەوەى (لە پىناوى ئەوەى) لى دەترسەت.

عومەرى كۆرى عوسمانى مەكى دەفەرموئەت: جوامىرى برىتتە لە ئەخلاقى جوان. جۆنەيد دەفەرموئەت: برىتتە لە گرتنەوەى ئازارى خۆت لە خەلكى و بەخشىنەوەى چاكە بەسەر خەلكىدا.

سەهل دەفەرموئەت: برىتتە لە شوئىكەوتنى سوننەت.

وتراو: فەزىلەيەكە (چاكەيەكە) ئەنجامى دەدەيت نەفسى خۆتى تيا نابىنىيەو، هەرەها وتراو: دەست بەپووى ئەو كەسەو نەئىت كە رووت تىدەكات.

دىسان وتراو: هەئەيەت (رانەكەى) گەر كەسەك داواى چاكەيەكى لى كردى، هەرەها وتراو: دەرخستنى نىعمەت و شاردنەوەى مىحنەت، دىسان وتراو: هېچ لانەخەى و پاساو و بيانو نەئىتتەو.

❁ لاو..... زەوى خىر

بنچىنەكەى: بەردەوامبوونى خەلكى لە چاكەى تۆدا، گەر تۆ خۆتدايە دەمىان و جەلەوى خۆتت لەوان نەگرتەو لە چاكەى تۆ بەهەرەمەند دەبن، ئەو كات خۆدانە دەمى تۆ بۆ ئەوان دەبىتە ھۆيك بۆ بەدەستەپتانى فەزلى تۆ و گرتنەوەى جەلەوىش دەبىتە ھۆيك بۆ بىبەشبوئىان لە فەزلى و چاكەت.

پاشان بە ئەخلاقەت لە ئامىزيان دەگرت، بە شاندا نە ژىر ئەوەى لىيان دەوەشىتەو لە خراپى تىكەلبوون، تۆش ئەوە وەرىگرە لە پىغەمبەر لە ئەخلاقى خەلكى وەرىگرت، ئەوەش وەرىگرتنى لىبووردنە (خذ العفو)

لىيان بگەپى پىت لى بنىن، واتە بتخە ژىر پى بەھوى نەرمونىانى و تەوازوع و راخستنى بالى بەزەبىتەو، بەجۆرىك لە نىوانىاندا پلەيەك بە خۆت نەبەخشىت و ايان لى بكات بەھۆيە رىزت لى بگرن.

بەلام لەگەل ھەستان و راستبوونەو بە زانستەو: بەوەى ئەو خۆدانە دەمە تەباپىت لەگەل شەرعدا و لە سنوور و ئادابەكانى دەرئەچىت، بەجۆرىك ھانى بەدەيت بۆ

دهستدرتی كردنه سه ر سنووری خودا و تیا بردنی حەقی خودا و حەقی به نده كانی، دلت له گه ل خودا پارێزواو بێت و به هه میشه یی رووی تیبكه یت، تو به روواله ت و وینه و جهسته له گه لیاندای و به دل و به په نهانت له وان جیا بوویته وه، ئاگاداری رویشتنی خۆتی له مه دارچه كانی ((إياك لعبد وإياك نسعين)) دا، ئەم ئاگاداریبونه زینده گی دل و رۆحه، گه ر رییواری رێگی خودا ئەم ئاگاداریبونه ی له دهست بچیت و لێی بێئاگا بێت: پهستی و شهكەتی رووی تێده كات و خەم و په ژاره و حوزن دایده گریته وه، و دلی له دۆل و شیوه كاندا وێل و سه رگه ردان ده بێت.

🕌 ناته واوی..... و به خشنده یی

خاوه نی كتییی "منازل السائرين" شیخولئیسلام الهروي- ره حه متی خوا ی لی بێت- ده فهرمویت ((خالی جوامیری ئه وه یه فه زلی خۆت نه بیننی و حەقی خۆت نه كه ویته پیش چا))

هه روه ها ده فهرمویت ((دل و كزۆکی جوامیری و مرۆبیبوونی خودی جوامیری بریتیه له وه ی: به هۆی ناته واوی و نه نگیه كانته وه له بینینی فه زلی خۆت فه ناببیت، و به بینینی حەقی خه لگی له سه ر تو له بینینی حەقی خۆت بزببیت))

خه لگی له م با به ته دا له ئاستی جۆراوجۆردان، بالاترینیان: ئه هلی ئەم ئاسته ن، و نزمترین و په سترینیان: بپچه وانه ی ئه وه ی به كه من، واته ئه وانه ن به هۆی بینینی چا كه كانی خۆیا نه وه نهنگی و ناته واوییه كانی خۆیا ن نابینن.

ناوه نده كه یان: ئه و كه سه یه كه هه ردوولا ده بینیت، نهنگی و كه مال ده بینیت و حەقی خه لگی له سه ر خۆی و حەقی خۆی له سه ر خه لگی ده بینیت.

له ده ركه وته كانی له لای ((وازه یان له ناچه زی و دوژمنكاری، و خۆبێئاگا كردن له هه له و تیکه وته كانی ده وره به ر و له بیر بردنه وه ی ئازاری خه لك كه به رانبه ر به تو نه نجامیانداوه))

به زمانی (به هۆی زمانیه وه) ناچه زی و دوژمنكاری ناكات و به دلێش نیتتی ناچه زیشی نبیه، و وه ك خه یالێش به سه ریدا گوژه ر ناكات، ئەمه له حەقی نه فسی خۆی.

له حەقى پەرەردگارىشى: جوامىرى ئەو يە بە خوداوه و له پىناوى خودادا ناحەزى بکات، و بگەریتتەوه بۆ لای ئە حکامى خودا، وهك پىغەمبەر له دوعاى کردنه وهدا دهیفرموو ((وبك خاصمت وإليك حاکمت)) ئەمه پلهى جوامىرى زانایانى بانگكەرن بۆ لای خوداى مۆتەعال.

خۆبیتاگا کردن له هەلە و تیکەوتنه کانی دهووبەر: گەر خراپه و تیکەوتنیکى له که سیک بىنى که شهرع پىویستی کردوه له سەر ئەو کاره رابىگرت: وانیشان دەدات که نه بىنیوه، بۆ ئەوهى خاوه نه کهى تووشى نامۆبون و که ناگىرى نه بىت له تۆ. جوامىرى خۆبیتاگا کردن به رزتر و بالاتره له جوامىرى شاردهنوه له گەل بىنیدا. له بىر بردنه وهى ئازارتیک که به رانبهرت ئە نجام دراوه: ئەوه يه که ئەو ئازار و ئىشه له بىر خۆت بیه يه وه که له خەلگىیه وه رووبه پووت بووه ته وه، تاكو دلت بۆ ئەو که سه ساز و خاوين بىت، و ههست به نامۆبى نه که يت له گەلى، له و پىناوه دا وتراوه:

بىنى صنائه، والله یظهرها   إن الجمیل إذا أخفیه ظهرا

پىچەوانه بوونیکى بىناکار

پاشان له ده رکه وته کانی له لای ((ئەو که سهى تۆ دوورده خاته وه تۆ نزیکى بکه يه وه، رىزى ئەو که سه بگريت ئازارت دەدات، داواى لىبووردن له و که سه بکه يت ده سترىزى ده کاته سهرت، به سىنگفراوانى نهك خوارده وهى رق، به خۆشه وىستی نهك دان به خۆداگرتن)) چاکه و خراپه له نىوان تۆ و ئەودا دوو به ش بىت: به شى تۆ چاکه کردن بىت و به شى ئەو خراپه کردن.

هەر کهس ده يه وىت وهك پىویست له م پله يه تىبگات با ته ماشاى سیره ي پىغەمبەر (ﷺ) بکات له گەل خەلگىدا ئەمه وهك خۆى ده بىنیتتەوه، که مالى ئەم پله يه بۆ هىچ کهس به دهست نه هاتوه جگه له پىغەمبەر، پاشان بۆ مىراتگره کانی به پىنى به شى خۆيان له و مىراته، هىچ که سىکم نه بىنیوه وهك شىخولئىسلام ئىبن ته يمیيه - قلس الله روحه - ئەم سىفاتە بهرز و بلندانهى له خۆیدا کۆکرد بىتتەوه، هه ندی له هاوه له مهز نه کانی ده لىن: هیوام ده خواست من بۆ هاوه له کانم وهك ئەو بوومايه له گەل نه یار و نوژمنه کانیدا، هەرگىز نه مىبىنیوه دوعا له هىچ کام له نه یاره کانی بکات، به لکو دوعاى خىرى بۆ ده کردن.

رۆژێک هاتم و مژده‌ی مردنی یه‌كێك له هه‌ره دوژمنه گه‌وره‌كانیم پێدا كه زۆر ئازار و نه‌یاری له‌ده‌ست چه‌شتبوو، هه‌ره‌شه‌ی لێ كردم و خۆی لێ توندكردم و فه‌رموی: "إنا لله وإنا إليه راجعون"، پاشان هه‌ستا و چوو بۆ لای نه‌هلی مردوه‌كه و سه‌رخۆشی لێکردن، و پێی وتن: من له جینگه‌ی نه‌وم بۆ ئیوه، هه‌ر كاریك ئیوه تیايدا پێویستتان به‌ یارمه‌تی بوو من یارمه‌تیتان ده‌ده‌م، و هاوشیوه‌ی ئه‌م قسانه، ئه‌وانیش زۆر پێی دلخۆش بوون و دو‌عا‌یان بۆ كرد و ئه‌وه‌لویسته‌یان به‌ گه‌وره راگرت، ره‌حمه‌تی خودای لێ بی‌ت و لێی رازی بی‌ت.

مانای داوای لێبووردن بۆ ئه‌وه‌كه‌سه‌ی ده‌ستدریژی ده‌كاته سه‌رت: تۆ خۆت له شوینی خراپه‌كاره‌كه‌دا دابینی و خراپه‌كاره‌كه‌ به‌خه‌ره جینگه‌ی خۆت و داوای لێبووردنی لێ بکه. نه‌وه‌ی ئه‌م دیمه‌نه‌ت نیشان ده‌دات: بزانیته‌وه‌كه‌سه‌ به‌هۆی گونا‌هێکی تۆوه زالی كراوه به‌سه‌رتدا، وه‌ك خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿ وَمَا أَصْبَحْكُمْ مِنْ مُصِيبِكُمْ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ الشوری: ٣٠

گه‌ر زانیته‌وه‌ تۆی یه‌كه‌مجار به‌ خراپه‌هه‌ستایی و خودا به‌ده‌سته‌تی ئه‌وه‌ تۆله‌ت لێده‌كاته‌وه: ئه‌وا له راستیدا تۆ له‌پێشتری به‌ داوای لێبووردن كردن. جوامیری، هه‌موو جوامیری: له‌وه‌دایه‌ كه‌ لۆمه‌کردنت بۆ ئه‌وه‌كه‌سه‌ لێ نه‌وه‌شیتته‌وه‌ و گۆرانت به‌سه‌ردا نه‌یه‌ت و وه‌ك ئه‌وه‌ كاته‌ بیته‌ كه‌ هه‌شتا ده‌ستدریژی نه‌كردبووه سه‌رت و رووی خۆش و چا‌كه‌ی خۆتی لێ نه‌گریته‌وه، گه‌ر شه‌رمه‌زار نه‌بیته‌ له‌ هه‌ستانی ئه‌وه‌ به‌ داوای لێبووردن ئه‌وا له‌ جوامیری به‌شت نه‌دراوه.

نه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌مانه‌ته‌ له‌سه‌ر ئاسان ده‌كاته: بیهینی هه‌موو ئه‌وه‌ دیمه‌نانه‌ی تێكه‌لبوونه‌ كه‌ پێشتر ئاماژه‌مان پێكردوون، بۆیه‌ لێیان به‌ئاگا به، چونكه‌ گه‌نجینه‌ی مه‌عریفه‌ و چا‌كه‌یان تێدایه.

ئه‌وه‌ش كه‌ ده‌فه‌رمویته‌ ((به‌ سنگفراوانی نه‌ك ر‌ق‌خواردنه‌وه، و به‌ خۆشه‌ویسته‌تی نه‌ك دان به‌خوداگرتن))

واته: ئه‌وه‌ مامه‌لانه‌ی ئه‌نجامی ده‌ده‌یت با له‌ سنگفراوانی و نه‌فس پاکی و سینه‌سافییه‌وه‌ بیته، نه‌ك له‌ ر‌ق‌خواردنه‌وه‌ و سنگگوشین و دان به‌خوداگرتن بیته، ئه‌وانه‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ن كه‌ جوامیری نه‌بووه به‌ ئه‌خلاق له‌لات، به‌لكو ته‌نها زۆر له‌خۆكردنێكه‌

خەریکە لە دەست دەچیت، ئەو کات حوکمی ئەخلاقى راستەقینەت دەردەكەوێت و رسوودەبیت، ئەوێ مەبەستە تەنھا چاککردنی ناوێ و پەنھان و دلە. ئەمەى كە شیخی الهروي فەرمووی: ناتوانییت بە دەست بێت تا لەسەر پردی دان بەخۆداگرتن و خواردنەوێ رۆق نەپەریتەو، گەر توانی بپەریتەو پەلکێشی دەكات بۆ ئەم مەنزىلەى بە كۆمەكى و یارمەتى خودا، خودا بۆ خۆى باشتەر دەزانیت. چاکەکانى "پیاوێتى" تەبا و هاوتان لەگەڵ چاکەکانى "جوامیرى" دا.

بالبوونى پیاوێتى

پیاوێتى (المروءة) لەسەر وەزنى "فعلولة" یە لە وشەى "المراء" -مرؤف یان پیاو- وەرگیراوە، وەك "الفتوة" لە "الفتى" هەو، هەر وەها وەك "الإنسانية" لە "إنسان" هەو، بۆیە حەقیقەتەكەى بریتىیە لە: خۆپازاندنەوێ نەفس بە سىفاتى مرؤى كە لە ئازەلێكى بى فام و شەیتانىكى رەجمكراو جىاى دەكاتەو.

لە نەفسى مرؤفا سى بانگكەرى پەلکێشكەر بوونى هەىە: بانگەریك بانگى دەكات خۆى بە ئەخلاقى شەیتان پرازینیتەو، لە لوتبەرزى و حەسودى و خۆ بە زلزان و دەستدریژی و دوژمنایەتى و شەر و خرابە و ئازاردانى خەلك و غەش و ناپاكى.

بانگەریك بانگى دەكات بۆ ئەخلاقى ئازەلى ئەوێش بریتىیە لە بانگكەرى شەهوەت. بانگەریكیش بانگى دەكات بۆ ئەخلاقى فریشتە: لە چاکە و ئامۆژگارى و زانست و گوێزپایەلى.

حەقیقەتى پیاوێتى (مرؤفدۆستى): ئەوێە كە رەقت لە دوو بانگكەرەكەى ترییت و وەلامى بانگكەرى سىیەم بەدەىو، كەمى پیاوێتى یان نەبوونى پیاوێتى: بریتىیە لە خۆدانه دەم ئەو دوانە و رووكردنە بانگەوازەكەیان لە هەر كوێیەك بن.

مرؤفدۆستى و پیاوێتى و جوامیرى: هەر هەموو لە یاخیبوون لەو دوانەوێ و وەلامدانەوێ سىیەمیان سەر هەلەدەدەن، وەك هەندىك لە پىشین دەفەرموون: فریشتەكان ژیر و بى شەهوەت دروست کران، ئازەلانىش بە شەهوەت و بەبى ژیری دروستکران، مرؤفدۆستکرا و ژیری و شەهوەتى تىادانرا، هەر كەس ژیری بەسەر شەهوەتىدا زال ببیت دەگات بە كۆپى فریشتەكان، هەر كەس شەهوەتى بەسەر ژیریدا زال ببیت دەچیتە ئاستى ئازەلانىو.

بۆیە دەربارەى سنوور و مەرزى پیاوھتى و تراوھ بریتییە لە زالبوونى ئەقل بەسەر شەھوھ تدا.

فەقیهان دەربارەى سنوور و مەرزى دەلێن: بەکارھێنانى ھەموو ئەوھى بەندە جوان دەکات و دەپرازینیتەوھ و واژھێنان لە ھەموو ئەوھى پبسى دەکات و پبى ناشیرین دەبیت.

وتراوھ: پیاوھتى بریتییە لە بەکارھێنانى ھەموو ئەخلاقیكى جوان و باش و سوورکەوتنەوھ لە ھەرچى ئەخلاقی نابوود و ناشیرینە.

حەقیقەتى پیاوھتى: بریتییە لە دوورکەوتنەوھ لە ئەخلاقی نزم و ناپەسەند لە قسە و گوفتار و رەفتار و کاروکردەوھدا.

پیاوھتى زمان: بریتییە لە شیرینی و پاکى و نەرمونىانى، و چنینهوھى بەرى شیرین نى بە ئاسانى.

پیاوھتى ئەخلاق: بریتییە لە: بەرىنى و وھلاکردنى بۆ کەسى خۆشەویست و بۆ غەبرى خۆشەویست.

پیاوھتى مال: لە جیگەيەك ببەخسى کە ئەقل و عورف و شرع بە پەسەندى دەبینیت.

پیاوھتى پلە و پایە: بەخشین و بەکارھێنانى بۆ کەسى ئاتاج.

پیاوھتى ئیحسان: پەلەپنکردن و ئاسانکردن و فەراھەمھێنان و نەبینین و سەرنجەدانى چاکەکە لەکاتى روودانى چاکەکەدا، ھەروھە لەبىرى خۆ بردنەوھ دواى روودانى، ئەمە بریتییە لە پیاوھتى بەخشین و چاکە.

پیاوھتى دەستبەردارىبوون و واژھێنان: بریتییە لە واژھێنان لە ناحەزى و دوژمنایەتى و لۆمەکردن و داوالیکردن و دەمەقالى و چەلەحانئى و ھەروھە واژھێنان لە دەرخستنى نەنگى و ناتەواوى ئەو کەسانەى حەقیکت دەخۆن و نەگەران بەدواى عەیبەکانیدا و خۆبیتاگاکردن لە ھەلە و تیگەوتنەکانى مەردوومان و وایان لى بکەیت و ابزانن کە تۆ ھیچ جۆرە ھەلەيەکت نەبینیوھ، ھەروھە ریزنان لە کەسى بە تەمەن و پارێزگارىی لە حورمەتى ھاوتەمەنى خۆت و چاودێرى ئەدەبى کەسى مندال و بچووک، ئەمەش لە سى پلەدایە:

پلەى یەكەم: پیاوھتى مرؤف لەگەل خۆیدا، ئەوھش ئەوھیە خۆى باربھینیت لەسەر خۆجوان کردن و خۆپازاندنەوھ و واژھێنان لەوھى پبى و ناشیرینى دەکات، بۆئەوھى

له ئاشکرادا ئه و سیهفەتانه تیایدا بیهت به مهلهکه، هه رکهس شتیکی له په نهان و ته نهاییدا ویست له ئاشکرا و ده رکه وتهیدا به دهستی دههینیت، له ته نهاییدا نهنگیه کانی ده رناکهون، له په نهاندا دهنگ بهرز ناکاته وه هتا به دهنگی نزم کاره کانی جیه جی بیهن، و چاوچنۆکی و فره خۆری ناکات له ته نهاییدا وه ک چون له گه ل خه لکیدا ئه و کاره ناکات.

به کورتی و پوختی: هیه شتیکی له ته نهاییدا ناکات وه ک چون پیتی ناخۆشه له ناو خه لکیدا نهنجامی بدات، مه گه ر کاره که شهرع و ئه قل ته نها له په نهاندا به په وایان بیهینیت، وه ک چوونه لای هاوسه ر و چوونه سه ر ئاو، و هاوشیهوی ئه وانه.

پلهی دووهم: پیاوهتی له گه ل خه لک: به وهی مه رجی ئه دهب و حه یا و ئه خلاقی جوانیان له گه ل به کاریهینیت، ئه وهی بۆ خۆی ناخۆشه له گه ل بکریت له گه ل خه لکیدا ئه نجامی نادات و ناینویتیت، هه موو ئه وهی به خراپ و ناپه سه ندی دههینیت له قسه و کردار و ره فتار با لیتی دووریکه ویته وه، ئه وهی پیه خۆشه بۆ خۆی و به جوانی دههینیت با بۆ خه لکی نیشان بدات.

خاوهنی ئه م جوړه له رۆشنیهینی سوود و قازانچ له هه موو ئه وانه دههینیت که تیکه لیان دههیت و دۆستایه تیهیان دهکات له کهسی کامل و ته واو و ناکامل و ناته واو، کهسی ره وشت ناپه سه ند و کهسی ئه خلاق جوان، هه ره ها کهسی خاوهن پیاوهتی و کهسی بی هه لۆیست.

زۆریک له خه لکی: پیاوهتی فیرده بن و ئه خلاقی جوان به دهست دههینن له و که سانه وه که دژه کانی ئه وانه یان هه لگرتوه، وه ک له هه ندی له گه وره کانه وه ده گێرپه وه: خزمه تکاریکی ره فتار خراپ و ناپه سه ندی هه بوو، که سیکی وشک و توندوتیژ و رقاوی، که سیکی نه شیوا نه گونجاو، پرسیاریان لیکرد بۆ لای خۆت راتگرتوه؟ فه رمووی: لیکۆلینه وهی ئه خلاقی مه زن و جوانی له سه ر ده که م.

زانینی دژه کان ئه خلاقی باش و په سه ند له لای مرۆف توخده کاته وه، ئه وهش به خۆپراهینان له سه ر هاوه لتی کردنی که سه به دکاره که و تیکه لبوونی و ئارامگرتن له سه ری.

پلهی سیهیم: پیاوهتی له گه ل خودای موله عا لدا: به وهی شه رم بکهیت له سه یرکردنی ئه و- سه حاله- بۆت، هه ره ها ئاگاداریبوونی لیت له هه موو چرکه و هه ناسه یه کدا،

چاککردنی نه‌فسی خۆت تا ده‌توانیت، چونکه خودا ئه‌و نه‌فسه‌ی لیکریوت، تۆش ده‌بی هه‌ولبده‌ی فرۆشراوه‌که‌ی راده‌ست بکه‌یت، و نرخه‌که‌ی وه‌برگرت، له‌ پیاوه‌تی ناژمیرریت: به‌و گشته‌ عه‌یب و عاره‌وه‌ نه‌فسه‌که‌ی ته‌سلیم بکه‌یت و داوای نرخه‌ی ته‌واویش له‌ خودا بکه‌یت، هه‌روه‌ها ده‌بیته‌ منته‌ی خودایی له‌و خۆچاککردنه‌دا بینیت، چونکه ئه‌و سه‌رۆکاری چاککردنه‌که‌یه‌، نه‌ک تۆ، بۆیه‌ حه‌یاکردن بینیازت ده‌کات له‌ رتۆپه‌سمی سروشت، هه‌روه‌ها خه‌ریکبونت به‌ چاککردنی نه‌نگیه‌کانی خۆته‌وه‌ بینیازت ده‌کات له‌ لاکردنه‌وه‌ به‌لای نه‌نگی خه‌لکییه‌وه‌، له‌ کۆتاییدا بینینی حه‌قیقه‌ت بینیازت ده‌کات له‌ بینینی کار و کرده‌وه‌ باشه‌کانی خۆت و کاری چاککردنی خۆت. هه‌موو ئه‌وه‌ی باسکرا له‌ مه‌نزله‌ی ((ئه‌خلاق)) و ((جوامیری)) هه‌ر هه‌موو له‌ ده‌روازه‌ی ((پیاوه‌تی))یه‌وه‌یه‌.

(٣٧) (منزلة الإرادة)

مەنزىلەى ئىرادە

لە مەنزىلە كانى ((إياك نعبد وإياك نستعين)) مەنزىلەى ئىرادەىە .

خودای مۆتەعال دەفەر مۆیت ﴿ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ﴾
 الأنعام: ٥٢، هەر وه دەفەر مۆیت ﴿ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿١٩﴾ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِهِ الْأَعْلَى ﴿٢٠﴾
 وَسَوْفَ يُرْضَى ﴿٢١﴾ ﴾ اللیل: ١٩ - ٢١، هەر وه ها ئایەتى ﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْأَرْضَ
 الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٢﴾ ﴾

دەربېرنى ئەهلى رىگەى بەر وه خوداچوون بۆ ئەم مەنزىلەى جۆراوجۆره، زۆرەيان
 وادەگەى نەن برىتى بىت لە وازەينان لە خووخدە و دەقېتوگرتن.

ماناى ئەمە ئەوهىە: كە عادەتى خەلكى بە زۆرى كۆچكردنە بۆ نىشتمانى بىناگايى و
 وه لادمانە وهى بانگكەرى شەهوت و لكان بە زهوى سروسشەوه، كەسى مورىد(ئەو
 كەسەى خوداى دەوئىت) لە هەموو ئەمانە هاتۆتە دەر وه، دەرچوونى لەوانە بەلگە و
 نىشانەى دروستى وىست و لىبرانىيەتى، بۆىە هاتنە دەر وه و دەرچوون لىيان بە
 "ئىرادە" ناوېراوه .

وتراوه: ئىرادە برىتییە لە راستبوونە وهى دل بۆ گەپان بە دواى حەقدا-سەحانە-.

دەوترىت: ئىرادە تامە زۆبوون و كلبە و گرىكە هەموو ترس و شلە ژاننىك ئاسان
 دەكات.

دەقافى دەلئىت: ئىرادە تامە زۆبوون و كلبە و گرىكە لە فوئاددا، گەستنىكە لە دلدا،
 خۆشە وىستییەكە لە وىژداندا، بىزاربوونىكە لە ناوه وه، گرىكە بەر بووه تە دل و دەر وون .
 وتراوه: لە سىفەتە كانى مورىد: خۆ خۆشە وىستكردنە لە لای خودا بە نە واقىل
 (سوننەتە كان)، دل سۆزى لە ئامۆزگارى ئوممەتدا، و هۆگرىوون بە تەنھايیە وه،
 هەلېژاردنى فەرمانى خوداى مۆتەعال، حەيا لە سەبىركردنى خودا بۆ ئەو، و
 بەختكردنى هەموو هەول و تواناكان، دەستبردن بۆ هەر هۆكارىكى شەرى مۆف بە
 خودا بگەى نىت، قەناعەت، و ئارامنەگرتنى دل تا نەگات بە دۆست و مەعبوودى
 حەقى خۆى .

وتراوه: حوکمی مورید بەم جۆرەیه: خەوی: دەبیت خەو زالبیت بەسەریدا، خواردنێ: دەبیت ئەوپەری برسیتی بیت، و قسەکردنێ: بۆ پێویست بیت.

ئەبو عوسمانى حیرى دەلّیت: ھەر کەس ھەر لە سەرەتاوہ ئیرادەکەى راست و دروست نەبیت چەند رۆژیک بەسەریدا گۆزەر دەکات و پشت دەکاتە رێگە و ئەھلى رێگە.

ھەرەھا دەلّیت: مورید گەر شتیک لە زانستی ئەھلى رێگەى وەرگرت و کارى پى کرد لە دلّیدا دەبیت بە حیکمەتیک کە تا دواى رۆژى تەمەنى سوودى لى دەبینیت، ھەر کات قسە دەکات ئەوانەى دەبیستن سوودى لى دەبینن، ھەر کەس شتیک لە زانستی ئەھلى رێگەى بەردەست بکەوێت و کارى پى نەکات ئەوہ تەنھا حکایەتیکە چەند رۆژیک لەبەریەتى و پاشان لەبىرى دەچیتەوہ.

بەحیای کورپی مەعاز دەلّیت: نارهەتترین شت لەسەر مورید تیکەلبوون و مامەلەکردنێ دژەکانە.

زانستی سلوک لەسەر ئیرادە بیناکراوہ، ئیرادە بنچینە و راگرى کۆشکەکەبەتى، سلوک وردەکاریبەکانى ئەحکامى ئیرادە لەخۆدەگریت کە بریتیبە لە کار و جوولەى دل، وەک چۆن فیکھ وردەکاریبەکانى ئەحکامى ئەندامەکان لەخۆدەگرن.

مورید سەرنجى ئەو کار و جوولانە دەدات لەو گۆشەنیگاوہ کە یان بە مورادى خۆى دەگەینن، یان لە موراد دايدەبەرن، دلّى دەھیننە راستە، یاخود رووبەرووی تیکچوونى دەکەنەوہ.

لەمەدا سى شت پێویستە: دەروونیکى ئامادە و شایستە کە تەنھا بانگکەرێکى پێویستە، و بانگیکى گوئیۆگىراو، و چۆلکردنێ رێگە لە ھەر رێگىک.

ھەر کەس رووبەرووی دابراں بووبیتەوہ لە یەکیک لەم سى رووہوہ تووشى دابراں بووہ.

لە پێشەکیبەکانى: کۆچکردن لە عادەت بە دروستى زانست، لەگەلّ صدق لە مەبەست و مەرامدا، و خۆدارین لە ھەرچى شتیک مۆؤ خەپۆ و خەریک دەکات، ئەمە تەبایە لەگەلّ قسەى ئەوانەى کە سنوورى ئیرادە لەلایان بریتى بوو لە: پێچەوانەى عادەت، کە وازمیانە لە دەقپتوہگرتوہکانى نەفس، و حەز و مەیل و بەتالیبەکانى، ئەو کارەش ئەنجام نادریت بەم شتانە نەبیت کە بریتین لە: ھاوہلى کردنێ زانست و

دهستکردنه ملی، زانست نووریکه بههۆیهوه بهنده ئهوشوینانهی پی دهناسیتتهوه که پیویسته داوای بکات و بهداویدا عهدال بیت، ههروهها ناسینهوهی ئهوشوینانهی که دهبیت لیتی دووربکهویتتهوه، ههركهس هاوهلی زانست نهکات "ئیراده" ی بۆ نایهته راسته به کۆدهنگی قسهی راستگۆیان، قسهی رینگرانی رینگی خودا ناییت به بهلگه .

ئهوهی کۆمهکی سالیک دهکات لهسهردووورکهوتنهوه له عادهت بریتیه له دوورکهوتنهوه لهو رینگر و کۆسپ و لهمهپهراڤانهی دینه سه رینگی سلوک، له هاوهلی کردنی نهیار و ئههلی بهتاله، ههچ شتیک بۆ مورید له هاوړتی رینگر بۆ لای خودا زیان بهخشتر نییه، با ئهوپهپی ههولبدات خۆی لیتیان نامۆ بکات.

که ئهوپیشهکیانه بۆ مورید هاته راسته: رادهستی ئاسوودهیی هۆگرپوونی دهکهن به خوداوه، و رویشتن له نیوان گرزپوون (القبض) و کرانهوه (البسط) دا، بۆیه له مهقامی رۆورهسمی کاروکردهوهکانهوه دهگۆیزیتتهوه بۆ مهقامی ههقائوق و حال و زهوق، له ئیسلامهوه بۆ ئیمان بهرز دهبیتتهوه، و له ئیمانوه دهچیت بۆ ئیحسان، سالیک له سهرهتاوه ماندوویتی و گرانی ئهنجامدانی کاروکردهوهکان دهچیزیت بههۆی نهبوونی هۆگرپوون له دلدا به خوداوه، که له دلدا رۆحی هۆگرپوون به خوداوه سهریهتدا ئهواماندووبوون و گرانییهی لهسهر نامینیت، ئهوکات دهبنه بیلبلهی چاو و هیز و چیز بۆی، نویتز دهبیت به رۆشنکهروهی چاو، پاش ئهوهی که کاریکی گران بوو لهسهری، پی ئاسووده دهبیت دواي ئهوهی داوای ئاسوودهیی دهکرد لهدهست نویتز، بهشه میراتی له فهرمودهکهی پیغهمبهر (ﷺ) بهردهکهویت که به بیلالی دهفهرموو ((به بانگدان بۆ نویتز ئاسوودهمان بکه ئهی بیلال))، ههروهها دهیفهرموو ((بیلبلهی چاوم له نویتزدايه))، ئهوهش بهپی ئیراده و خوشهویستی و هۆگرپوونی به خوداوه (ﷻ) ههروهها بهپی نامۆبوون و غهریبکهوتنی له ههرجی شته جگه له خودا.

"رویشتن له نیوان گرزپوون (القبض) و کرانهوه (البسط) دا:

گرزپوون و کرانهوه دوو حالهتن روودهکهنه ههموو سالیکیک: تاویک له ترسان له خودا و تاویک له هیوا و رجا به خوداوه سهرهتهدهن، ترس گرزپوون دهکات و هیوا و رجا به کرانهوهی بۆ دروست دهکهن.

هەر وهها تاویک له وه فاوه و تاویک له جه فاوه سه ره لده دهن، وه فا کرانه وهی پیده به خشیت و جه فاش گرژبوون، هه ندی جار گرژبوونیک هیرش ده هینیت بۆ سه ر دلی سالیك و نازانیت هۆیه که ی چیه، حوکمی خاوه نی ئەم جۆره گرژبوونه دوو شته: یه که م: ته و به کردن و داوای لیخۆشبوون، چونکه ئەو گرژبوونه به هۆی خرابه یه که وه هیرشی هیناره، یان به هۆی جه فا و بیناگاییه که وه که هه سستی پی ناکات.

دووه م: خۆپاده سترکردن و ته سلیمبوون به و حاله تا ئەو کاته به سه ریدا گوزه ر ده کات، خۆی به لادانی گرژبوونه که وه خه ریک ناکات و کاته کانی به وه وه به خت ناکات تا وای لیبیت گرژبوونه که زالببیت به سه ریدا، له نیوه شه ودا به دوای به ره به یاندا ناگه پیت، با که سه که بۆخۆی رایکشیت تا به شیکێ زۆری شه و ده پوات و به ره به یان نزیک ده بیته وه، و سپیتی در به شه وه زهنگ ده دات، به لکو ئارام ده گریت تا مه لیک بۆخۆی هیرش ده کاته سه ری، چونکه گرژبوون و کرانه وه له لای خودایه و له ده سستی ئەودایه .

هه ر به و جۆره گه ر واریدیک کرانه وه (البسط) هیرشی کرده سه ری: با خۆی له جووله و له رزین به پاریزیت با به سکونایی و خۆگرمۆله کردن خۆی لی دووربخاته وه، که سی ژیر له سه ر راخه ر (البساط) ه و خۆی له والا کردن (الإنساط) به دوورده گریت، ئەمه شانوشکۆی که سه ژیره کانه له ئەهلی دنیا و سه رکرده کانیان کاتیک شتیکیان بۆ هات که دلخۆشیان بکات و کرانه وه یان تووش بکات و خۆشحالیان رووبه پووی مه لچوون بکاته وه، له و باره دا به سکون و جیگیری و نه بزوان رووبه پووی ده بنه وه، تا وه ک ئەوه ی هه یچ کرانه وه یه ک رووی تینه کردن، که عیبی کوپی زوهه ر له مه دحی کۆچکه راندا ده لیت:

ولیسوا مجازيعا إذا نلوا

لیسوا مفاریح إن نالت رماحهم لوما

کرانه وه له نیستیقامه و وه ستان به ئەده به وه له به رده م په ره رداگادا دووری ناخاته وه .

(٣٨) (منزله الادب)

مهنزلهی نهدهب

له مهنزله کانی ((ایک نعبد وایک نسعین)) مهنزلهی نهدهب.

خودای موله عال دهفه رمویت ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ التحريم: ٦، ئیبن عباس و کسانى تریش دهلین: نهده بیان دابدهن و فیریان بکن.

نه م گوزارهیه ریگه ده دات به کۆبوونه وهی مرقه له گه له به کتر، نهده بيش کۆبوونه وهی خسه له تی خیره له مرقدا، له وانه کۆبوونه وهی سه رسفره و خوان (المأدبة) که بریتیه له و خواردهی خه لک له سه ری کۆده بیته وه.

زانستی نهدهب: بریتیه له زانستی چاککردنی زمان و گوشتار، و به کارهینانیا ن له شوینی خویان، و جوانکردنی وشه و ده برین و پاریزگاری لی کردنی له هه له و تیکه و تن، نه وهش به شیکه له نهده بی گشتی، خودا باشتر ده زانیت.

ریگه کانی نهدهب

نهدهب سی جوره: نهدهب له گه له خودای موله عالدا، نهدهب له گه له پیغه مبه ری خودادا (ﷺ)، نهدهب له گه له خه لکیدا.

نهدهب له گه له خودادا سی جوره:

یه که م: پاریزگاری له نهده بی مامه له کردن له گه له خودا تا کو که م نهده بی تیکه له به مامه له که ی نه بیته.

دووه م: پاراستنی نهدهب له دلدا تا کو لا به لای که سی تر دا جگه له خودا نه کاته وه.

سییه م: پاراستنی نهدهب له ئیراده دا تا کو وابسته ی هیچ شتیکی تر نه بیته که به هویه وه خودا رقت لی هه لیکریت.

یه حیای کوری مه عاز دهفه رمویت: هه ر که س به نهده بی خودا خوی نهدهب دابدات ده بیته به نه هلی خوشه ویستی خودا.

ٹیون موبارہک دہ فرمویت: ئیمہ بہ کہمیک ئہدہب ئاتاجترین لہ زوریک لہ زانست. پرسیار لہ حسہنی بہ صری کرا لہ بہ سوودترین ئہدہب؟ فرمووی: تیگہ یشتن لہ دین، و زوہد لہ دنیا، و زانینی ئو ئہرکانہی لہ سہر شانته. سہل دہ فرمویت: ئہلی خودا داوای کومہ کیان لہ خودا کرد بؤ جیبہ جی کردنی ئو شتانہی خودا پیخوشہ و دہیہ ویت، بؤ خوداش لہ سہر ئادابی خودا ئارامیان گرت. دیسان ٹیون موبارہک دہ فرمویت: کاتیک بہ داوای ئہدہبدا گہ پراین کہ ئہدہب دادہ رانمان لہ دست چوو.

ہر وہا دہ فرمویت: ئہدہب بؤ کہسی عاریف وہک تہ وہہ کردن وایہ بؤ ئو کہ سہی تیہ لڈہ چیتہ وہ (جاریکی تر تہ وہہ لہ تہ وہہ کہی دہ کات).

کاتیک جونہید بہ ئہبو حہ فصی فرموو: ہا وہ لہ کانت بہ ئہدہبی سولتانه کان ئہدہب دادا وہ، فرمووی: ئہدہبی جوان لہ دہرہ وہدا نیشانہی ئہدہبی جوانہ لہ ناوہ وہ، ئہدہب لہ گہ ل خودا بریتیہ لہ ہا وہ لی کردنی باش لہ گہ لی، بہ وہی جوولہی ناوہ وہ و دہرہ وہ بہ پیچی داواکاری بہ مہزن زانین و شکو و حہ یا بیت، وہک حالی دانیشتی مہلیکہ کان و ہا وہ لی کردنیان.

سہل دہ فرمویت: ہر کہس زال بیت بہ سہر نہ فسی خویدا ئو کہ سہ خودا بہ ئیخلاصہ وہ دہ پہرستیت.

عہ بدولای کوری موبارہک دہ فرمویت: خہ لکی قسہی زوریان لہ ئہدہب کردوہ، ئیمہ دہ لئین: بریتیہ لہ ناسینی نہ فس و نہ زانی و کہ متہ رخہ میہ کہی، و دورکہ و تنہ وہ لہ و نہ زانی و کہ متہ رخہ میانہ.

ئہبو عوسمان دہ فرمویت: کہ خوشہ ویستی دروست بوو لہ سہر خوشہ ویست پیویست دہ بیت بہ ئہدہب وہہ پابہ ند بیت.

سہرنجی حالی پیغہ مہبران بدہ - صلوات اللہ وسلامہ علیہ - لہ گہ ل خودا، تیرا پیمنہ لہ گوفتار و پرسیاریان، ہر ہہ موو دہ بینییہ وہ لیوانلیوہ بہ ئہدہب و وہ ستاو بہ ئہدہب وہہ.

مہ سیح (ﷺ) لہ رۆزی دوا پیدا بہ خودای موتہ عال دہ فرمویت ﴿إِنْ كُنْتُ قُلْتُ فَقَدْ عَلِمْتُ﴾ المائدہ: ۱۱۶، واتہ گہر و تبیتم من و دایکم لہ خوار خودا وہ پہرستن تو

ده‌ترانی و زانا و ناگاداری پیی، نافه‌رمویت "نه‌موتوه"، جیاوازی نیوان دوو وه‌لامه‌که له حقیقه‌تی نه‌ده‌بدایه، پاشان کاره‌که‌ی ته‌حویل کرده‌ سه‌ر زانستی خودا به حال و به په‌نهان، و فه‌رمووی ﴿تَعَلَّمْ مَا فِي نَفْسِي﴾ المائدة: ١١٦، پاشان نه‌فسی خوئی به‌ریکرد له زانست به په‌نهانی په‌روه‌ردگار و نه‌وه‌ی تاییه‌تمندی خودای موته‌عاله، و فه‌رمووی ﴿وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ﴾ المائدة: ١١٦، پاشان سه‌نای په‌روه‌ردگاری خوئی کرد و به تاکو ته‌نهایی له زانستی په‌نهان وه‌سفی کرد و فه‌رمووی ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْعُيُوبِ﴾ المائدة: ١١٦، پاشان نه‌ریی نه‌وه‌ی کرد شتیکی پی و تبن جیا له‌وه‌ی په‌روه‌ردگاری فه‌رمانی پی کردبوو که بریتی بوو له یه‌کتا په‌رستی، ده‌فه‌رمویت ﴿مَا كَلَّمْتُكُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ إِنَّ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ المائدة: ١١٧، پاشان شایه‌تی خوئی له سه‌ر نه‌وان راده‌که‌یه‌نیت له و ماوه‌یه‌ی که له ناویاندا بووه و دوا‌ی مردنی هیچ ناگاییه‌کی نه‌بووه له سه‌ریان، ته‌نها خودای موته‌عاله له دوا‌ی مردنی که سه‌کان ناگایی له سه‌ر زیندووان هیه، ده‌فه‌رمویت ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ﴾ المائدة: ١١٧، پاشان وه‌سفی خودای موته‌عالی کرد که شه‌هاده‌تی له سه‌ر ه‌موو شه‌هاده‌تی که وه‌یه و گشتگه‌تره له ه‌موو شه‌هاتیکی تر، ده‌فه‌رمویت ﴿وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَشَهِيدٌ﴾ المائدة: ١١٧، پاشان فه‌رمووی ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَلَهُمْ عَذَابُكَ﴾ المائدة: ١١٨، نه‌مه جوانترین و ره‌وانترین نه‌ده‌به له خزمه‌تی خودادا و له‌م جووره مه‌قامه‌دا، واته شانوشکوی سه‌رداریک که به‌زه‌یی و چاکه‌ی هیه به به‌نده‌کانی، نه‌وانه به‌نده‌ی خوئن و به‌نده‌ی هیچ که سیتی تر نین، گه‌ر سزایان بده‌ی-له‌گه‌ل نه‌وه‌ی نه‌وان به‌نده‌ی تون- گه‌ر به‌نده‌ی خراب و پیس نه‌بوونایه له خرابترین و پیسترین به‌نده‌کان و یاخیبووتین له‌گه‌ل سه‌رداره‌که‌یان: نه‌وا تو سزات نه‌ده‌دان، چونکه نزیکه به‌ندایه‌تی چاکه و به‌زه‌یی سه‌رداره‌که به‌دوا‌ی خویدا ده‌هینیت بۆ به‌نده‌کانی، بۆچی به‌به‌زه‌یترین خاوه‌نی به‌زه‌یی و به‌خشنده‌ترین خاوه‌ن به‌خشنده‌یی و چاکه‌کارترین خاوه‌ن چاکه ده‌بیت سزای به‌نده‌کانی بدات؟ گه‌ر زیاده‌ره‌وی له یاخیبوون و سه‌رپیچی و شایسته‌بوون به سزا نه‌بیت.

فه‌رمووده‌ی که پیشتر هات ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْعُيُوبِ﴾ المائدة: ١١٦، واته نه‌وانه به‌نده‌ی تون، تو زانتری به نه‌ینی و په‌نهان و ناشکرایان، بۆیه گه‌ر سزایان بده‌ی: له سه‌ر نه‌و

زانسته سزایان ددهی که له لای خۆته به وهی سزایان بدهی له سه ری، ئه وانه بهنده ی تۆن و تۆ زانتری به وهی دروینه یان کردوو و به ده ستیان هیناوه .
 ئه وهش مه دح و سه نایه بۆ خودا و دانپیانان به حکمه ت و دادپه روه ری ئه ودا، و که مائی زانستی به حالی به نده کانی و شایسته بوونیان به سزا.
 پاشان فه رموی ﴿وَإِنْ تَقِفَر لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَرِيزُ الْكَبِيْرُ﴾ المائدة: ١١٨، نه یفه رموو (الفغور الرحیم) ئه مهش ره وانترین ئه ده به له گه ل خودا-سبحانه- ئه و قسه ی له کاتی کدا کرد که کاتی تووپه بوونی په روه ردگار بوو له شوینکه تووانی مه سیح (ﷺ)، کاتی ده رکردنی فه رمان بوو بۆ چوو نه ناو ناگریان، ئه و کاته کاتی داواکردنی به زهیی و شفاعه ت نییه، به لکو مه قامی خۆبه ریکردنه لییان، گه ر بویتبا (فإنك أنت الفغور الرحیم) هه ست به وه ده کرا که ده یه ویت داوای سۆز و به زهیی خودا بکات بۆ دوژمنانی خودا که تووپه بوونی خودا له سه ریان زۆر توند بووه ته وه، مه قامه که مه قامی ته یاییه له گه ل تووپه بوونی خودادا له سه ر ئه و که سانه ی که په روه ردگار لییان تووپه بووه، بۆیه خۆی لادا له باسکردنی ئه و دوو سیفه ته ی که سۆز و به زهیی و لیبووردنی تیدا یه و دوو سیفه تی تری هینا که عیزه ت و حکمه ته و که مائی توانین و که مائی زانسته له خۆ ده گرن.

مانا که ی: گه ر لییان بیووریت لیبوورده که ت له که مائی ده سه لات و زانسته وه یه، بۆ ئه وه ناگه رپته وه نه توانیت تۆ له یان لیبکه یه وه، یان بۆ ئه وه ناگه رپته وه تاوان و خراپه کانیان له تۆ شارابیتته وه، ئه مه له بهر ئه وه ی به نده هه ندی جار له که سیك خۆشده بیت به هۆی ده سه ت و سانی له تۆ له سه ندنه وه، و نه زانیی به بپی ئه و تاوانه ی ده رحقی کراوه، که مال له لیبووردنی که سی خاوه ن ده سه لات و خاوه ن زانیندا یه، ئه وهش ته نها په روه ردگاری عه زیز و حه کیمه .

باسکردنی ئه و دوو سیفه ته، یان ئه و دوو ناوه (العزیز، الحکیم) له و مه قامه دا خودی ئه ده به له قسه و گفتوگۆ له گه ل خودادا.

له هه ندی ئاساردا هاتوو (مه لگری عه رش چوارن: دوانیان ده لئین: "سبحانک اللهم ربنا وبحمدک لک الحمد علی حلمک بعد علمک، دوانه که ی تر ده لئین: "سبحانک اللهم ربنا وبحمدک، لک الحمد علی عفوک بعد قدرتک") بۆیه هه ر یه کیک له م دوو سیفه ته به

سیفه تیکی ترهوه وابهسته بووه، وهک نایه تی ﴿وَاللّٰهُ عَلَیْمٌ حَلِیْمٌ﴾ النساء: ۱۲، مهروه ها ﴿وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُوْرًا﴾ النساء: ۹۹.

هر به و جوړه فرموده که ی نبیراهیم خلیل (ﷺ) ﴿الَّذِیْ خَلَقْنِیْ فَمُوْیِّدِیْنِ﴾ وَالَّذِیْ هُوَ یَطْعَمُنِیْ وَیَسْقِیْنِ ﴿۷۹﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ شَفِیْعِیْ ﴿۸۰﴾ الشعراء: ۷۸ - ۸۰، نه یفرموو کانتیک نه خوشم ده خات، نه مهش بو پاریزگاری نه دهب له گه ل خودا.

هر به و جوړه وتنه که ی "خضر" (ﷺ) دهر باره ی کونکردنی که شتیبه که ده فرمویت ﴿فَأَرَدْتُ أَنْ أَمِیْبَهَا﴾ الکهف: ۷۹، نه یفرموو "په روه ردگارت ویستی که شتیبه که عه بیدار بکات"، دهر باره ی دو منداله هه تیوه که ش ده فرمویت ﴿فَأَرَادَ رَبُّکَ أَنْ یَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا﴾ الکهف: ۸۲.

هر به و جوړه قسه ی باوه پرداره جنیبه که ﴿وَأَنَا لَا نَدْرِیْ أَشَرُّ أَمْ رَیْدُ بِنِّیْ فِی الْاَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِیْهِمْ رَحْمَةً رَّشَدًا﴾ الجن: ۱۰

وردتر له هه موو نه مانه داوا به که ی موسا (ﷺ) ﴿رَبِّ اِنِّیْ لِمَا اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خَیْرٍ فَقِیْرٌ﴾ القصص: ۲۴

هه روه ها داوا ی لیخوش بوونه که ی ناده م (ﷺ) ﴿قَالَ رَبِّنَا ظَلَمْنَا اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَنْ نَجْعَزَ لَنَا وَرَرَحْمٰنًا لَنْ کُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ﴾ الاعراف: ۲۳

هه روه ها نزا و پاران هه کانی نه یوب (ﷺ) ﴿وَاْتُوْبُکَ اِذْ نَادٰی رَبِّهٗ اِنِّیْ مَسْفِی الْعَثْرِ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّحِیْمِ﴾ الانبیاء: ۸۲

هر به و جوړه داوا که ی یوسف (ﷺ) ﴿وَقَالَ یٰکٰتِبُ هٰذَا اَوَّلُ رُءُوسِیْ مِنْ قَبْلِ فَدْ جَعَلَهَا رِیِّ حَقًّا وَقَدْ اَحْسَنَ بِیْ اِذْ اَخْرَجَنِیْ مِنَ السِّجْنِ﴾ یوسف: ۱۰۰، نه یفرموو له چاله که دهر بهیتنام، بو پاریزگاری نه دهب له گه ل براكانی، تاکو شهرمه زار نه بن به وهی له چاله که دا روویدا، فه رموی ﴿وَجَاءَ بِکُمْ مِّنَ الْاَبْدُوْی﴾ یوسف: ۱۰۰، نه یفرموو ((برستی و ماندوویوونی له سر هه لگرتن)) به هو ی نه دهب له گه ل خانه واده که ی، نه وهی روویدا دایه پال هؤکاره که، نه یدایه پال راسته وخوکه که نه وه لیی نزیکتره، بویه فه رموی ﴿مِنْ بَعْدِ اَنْ نَزَعَ الشَّیْطٰنُ بَیْنِیْ وَبَیْنَ اِخْوَتِی﴾ یوسف: ۱۰۰، بویه یوسف (ﷺ) حه قی به خشنده بی و جوامیری و نه دهبی به جوانترین شیوه نه دا کرد، بویه که مالی نه م نه خلاقه ته نها بو پیغه مبه رانه - علیهم صلوات الله وسلامه -.

لیره وهیه که پیغه مبه ر(ﷺ) فرمانی به پیاویک کرد که عورهتی داپوشیت با چۆلش بیت و کهس نه بیینیت، وه که ئه ده بیگ له گه ل خودا، و به پینی نزیککی ئه و کهسه له خوداوه، و به مه زن زانین و شانوشکۆدانه پالی، له ویشه وه حه یابه کی زۆر لیتی و ناسینی و یقار له گه لی.

هه ندیک له عاریفان ده لئین: له دهره وه و ناوه وه به ئه ده به وه پابه ند بیه، هه ر کهس ئه ده بی دهره وه بشکینیت به دهره وه سزا ده دریت، هه ر کهس ئه ده بی ناوه وه بشکینیت به ناوه وه سزا ده دریت.

عه بدولای کورپی موباره ک - ره حمه تی خودای لی بیت - ده فه رمویت: هه ر کهس به که م ته ماشای ئه ده ب بکات به بییه شبوون له سوننه ته کان سزا ده دریت، هه ر کهس به که م ته ماشای سوننه ته کان بکات به بییه شبوون له فه رزه کان سزا ده دریت. و تراوه: ئه ده ب له کاردا نیشانه ی قبول بوونی ئه و کاره یه.

حه قیقه تی ئه ده ب بریتیه له به کارهینانی ئه خلاقی جوان، بۆ ئه و مه به سه ئه ده ب دهرهینانی ئه وه یه که له سروشتی مرۆفدایه له که مال له دۆخی هیزه وه بۆ دۆخی کردار. خودای موه عال مرۆفی ئاماده کردوه بۆ ئه وه ی که مالی قبول بیت به وه ی پیتی به خشیوه له ئه هلییه ت و ئاماده بی که تیایدا شاراونه ته وه وه ک ئاگر له به ردی چه خماخدا، ئیلهامی مرۆفی کردوه و توانای پیتیه خشیوه و شتی پیناساندوه و رینومای کردوه، هه ره ها پیغه مبه رانی بۆ ره وانه کردوه و کتیه کانی بۆ دابه زاندوه.

بۆ دهرهینانی ئه و هیزه که ئیلهامی مرۆفد کراره له که مالی هیز و ئاماده بیه وه بۆ که مالی کردار و واقع، خودای موه عال ده فه رمویت ﴿وَقَسِّ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَقَوَّاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَزَقَهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾﴾ الش: ٧ - ١٠، دروستکردنی نه فسی به "التسوية" - ریککردن ناوهینا تا کو ئامازه بیت بۆ "الإعتدال والتمام" - میانه گیری و تیروته واوی، پاشان هه والیدا که چۆن ئه و نه فسه هیزی "الفجور" - خراپه و هیزی "التقوى" - چاکه ی قبول کردوه، به ده سه تهینانی ئه و دوانه ش وه ک ئاماده بی بۆ تا قیکردنه وه و ئه زمونکردنیه تی، پاشان به رزگاری و سه رفرازی هانی ئه وانه ی دا که پاکیده که نه وه و گه شه ی پیده دهن و بالای ده که ن، ئه و نه فسه به رزیکه نه وه به و ئه ده به ی خودا پیغه مبه ران و دۆسته کانی خۆی پی

ندهب داداوه، که بریتیه له ته قوا، پاشان حوکمی به دبختی و شهقاوهتی ئهوانه ی ده رکرد که ئه و نه فسه پشتگوئی دهخن و ده یشارنه وه و سووک و کم ته ماشای دهکن و بچوکی دهکه نه وه و ویرانی دهکن به ئه نجامدانی کاری خرابه (الفجور)، خودای موته عال زاناره.

❁ رهوشتی به رزی پیغه مبه رایه تی

عاده تی نه هلی ریگه وا جاری بووه: باسی ئه و نایه ته پیروژه که بکن ده رباره ی پیغه مبه ر (ﷺ) کاتیک له شهوی مبعراجدا کومه لیک نایه تی مه زنی نیشان دا، نایه ته که ﴿ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ﴾ (النجم: ١٧)، ئه بو قاسمی قوشهیری له رساله که یدا (الرسالة القشيرية) ده روزه ی ئه دهب (باب الأدب) ی به م نایه ته کردۆته وه، که سانی تریش جگه له ئه و هر به و جوړه ئه م نایه ته بیان هیتاوه.

وهک ئه وهی قسه ی هه ندی له ئه هلی ته فسیریان وه رگرتبیت که ده لئین: ئه م نایه ته وه سفی ئه دهبی پیغه مبه ره له وه قامه دا، چونکه لای به لایه کدا نه کردۆته وه و ئه وهی بینویه تی لاینه داوه لیتی، ئه مهش که مائی ئه دهبه، تیکدانی ئه م ئه دهبه: ئه وه یه که ته ماشاکر سهیری چه پ و راست بکات، یان له به رده م سهیرکراوه که دا زیاده په وی بکات و سهری بۆ هه ندی شتی تر به رزیکاته وه، بۆیه لاکردنه وه لادانه (زیغ)، سه رکیشانی ش زیاده په وی (طغیان) ه، که مائی رووتیکردنی ته ماشاکر بۆ ته ماشاکراو ئه وه یه: که چاوی چه پ و راست نه کات و زیاده په وی نه کات له ته ماشاکردن.

ئه م مانایه له شیخی ئیبن ته میه وه ده ستم که وت - ره حمه تی خودای لی بیت -.

له م نایه ته دا نهینی سه رسامکه ری تیدایه، ئه وه یه کیکه له و نادابه نهینیا نه ی شایسته به کاملترین مروؤ (ﷺ): له و شوینه دا به صهر و به صیره ت له گه ل یه کتر ریکه وتوون، هه ردو ته بابوون و ته صدیقی ئه وه یان کردووه که به صهر بینویه تی، بۆیه به صیره تیش له گه لیدا ریکه وتووه، بۆ ئه و مه به سته یه خودای موته عال ده فه رمویت ﴿ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى ﴾ (١١) ﴿ أَفْتَمَرْتُمُوهُ عَلَىٰ مَا رَأَى ﴾ (النجم: ١١ - ١٢)، واته ئه وه ی به صهر بینوی دلی گرسه ندوو (فؤاد) ش بینوی (لیره دا "فؤاد" مانای "به صیره ت" ی هه یه)

بۆیه ئه بو جه عفر نایه ته که ی به م جوړه ده خوینده وه (ما کذب الفؤاد) شه دده ی له سه ر پیستی "ذال" هکه داده نا، واته "فؤاد" ی به صهری به درۆ نه خسته وه، به لکو ته صدیقی

کردوو و له گه‌لی ریککهوت به هژی دروستی "فؤاد" و به صهرهوه، یان هاتنه راسته‌ی "بصره" و "بصر" و بینینی بینراوه که به "بصر" و "بصره"، جمهور ئایه ته به بی شه‌ده "ذال" که ده خویننه‌وه و وه ک فرمانیکی تیپه‌ر و "وما رأی" ده‌کن به به‌رکاره که (مفعوله که‌ی): واته دلی ئه‌وه‌ی چاوه‌کانی بینی به‌درۆ ناخاته‌وه، به لکو ریک و ته‌با بوو له گه‌لی، ته‌بابوون و ریکبوونی دل له گه‌ل قالب و دهره‌وه له گه‌ل ناوه‌وه و "بصر" له گه‌ل "بصره" بریتییه له به‌درۆنه‌زانینی "فؤاد" بو "بصر"، چاو سنوور به‌زینی نه‌کرد له راده‌ی خۆی تا کو تووشی زیاده‌په‌وی (طفیان) بییت، تووشی مه‌له‌ل و شه‌که‌تیش نه‌بوو تا ده‌ست به سه‌یرکردنی چه‌پ و راست بکات و رووبه‌پووی لادان (زیغ) بییته‌وه، هه‌ر به‌و جووره دل له رووکردنه‌ خودا و پشتته‌لکردن له هه‌رشتیکی تر جگه له ئه‌و له ئه‌وپه‌ری ته‌وایدا بوو، به هه‌موو دله‌وه روویکرده خودا، دل بۆی هه‌یه رووبه‌پووی لادان (زیغ) و زیاده‌په‌وی (طفیان) ده‌بیته‌وه، به لام هه‌ردوو ئه‌و دانه له دل و چاوی پیغه‌مبه‌ر نه‌ریکاون، دلی لاینه‌داوه به لاکردنه‌وه به‌لای شتی تر دا جگه له خودا، هه‌ر به‌و جووره زیاده‌په‌وی نه‌کردوو به تیپه‌راندنی ئه‌و مه‌قامه‌ی تیایدا دانرابوو. ئه‌مه‌ش لوتکه‌ی که مالی ئه‌ده‌به له گه‌ل خودا که جگه له پیغه‌مبه‌ر هیچ که‌س پیی ناگات.

عاده‌تی ده‌روون به‌و جووره‌یه گه‌ر له مه‌قامیکی به‌رز و بلنددا دابنریت: هه‌ولده‌دات سه‌یری بالآتر و به‌رزتر له مه‌قامه بکات، نابینی موسا (ﷺ) کاتیک له مه‌قامی ئاخافتن (التکلیم) دا دانرا: نه‌فسی داوای مه‌قامی بینینی (الرؤیة) کرد؟ به لام پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کاتیک له مه‌قامه‌دا دانرا حه‌قی مه‌قامه‌که‌ی دا: چاوه‌کانی و دلی لایان نه‌کرده‌وه به‌لای شتیکی تر دا جگه له مه‌قامه‌ی تیایدا دانرابوو. له‌و پیناوه‌دا هیچ کۆسپیک نه‌هاته ریکه‌ی و هیچ مورادیک راینه‌گرت تا هه‌ر حه‌وت ئاسمانه‌که‌ی بری، هه‌تا موسا (ﷺ) گله‌یی کرد له خزمه‌تی په‌روه‌ردگاری بۆ سه‌رخستنی پیغه‌مبه‌ر بۆ مه‌قامیکی سه‌روتر له‌وه‌ی ئه‌و (موسا) تیایدا بوو، ده‌ستی به‌گریان کرد، ((پیی و ترا: بۆ ده‌گری؟ فه‌رمووی: که‌نجیک له‌داوی من ده‌کریت به پیغه‌مبه‌ر و ئه‌وانه‌ی له ئوممه‌تی ئه‌و ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه زۆرتن له ئوممه‌تی من که ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه))، پاشان حه‌وت ئاسمانه‌که‌ی تیپه‌راند و گه‌یشه لوتکه و هیچ ویستیک کۆسپ و له‌مپه‌ری بۆ دروست نه‌کردو هیچ لیبرانیک له که‌مالی به‌ندایه‌تی راینه‌گرت.

بۆیه له و شه و هدا ئه وهی سواری بوو بوو تاكو بیگه به نیته مه نزل (بوراق) هه نگاهه کانی پیش چاوتروکان ده که وتن، پێیه کانی له کۆتایی لاکانیدا داده نا تاكو گونجاو بیت له گه ل حالی بوراقه که و دوری رویشتنه که له خیراییدا پیشی هه رچی جیهان ده که و ته وه، جیاوازی نه بوو له نێوان پتی بوراق و بینینی شوینی دوردا، هه ره که چون پێیه کانی له شوینی زانراو دوانه ئه که وتن، (واته بینین و زانین و رویشتن و گه یشتن بوون به یه که حه قیقه ت)

به رده وام پێغه مبه ر له ئیشگری که مائی ئه ده بدا بوو له گه ل خودای مته عال و ته واو کردنی مه قامی به ندایه تی تا هه رچی په رده ی ئاسمانه کانه پێچراهه وه و حه وت ته به قه که ی تپه پرا ند و له ویشه وه که وته سه ره وه ی "سدره المنتهی" و گه یشته مه نزلگای نزیکبوون له خودا (قرب) و پیشی ئه وانه ی پیش خۆی و ئه وانه ی دوا ی خۆی که وت، له و شوینه دا به شه کانی نزیک (قرب) له خودا وه به جوانترین شیوه به سه ریدا دابارین و بۆی ملکه چ بوون، هه رچی هه وری په رده کانه له ده ره وه و له ناوه وه به دوا ی یه که تر دا دانه به دانه لادران و ره وانه وه، له مه قامیکدا دانرا هه رچی پێغه مبه رانه خۆزگی پی ده خوازن، که روژی دوا ییش دیت بۆ جاری دووم مه قامیکی نزیک تری له خودا وه پیده دریت پێشینه کان و پاشینه کان خۆزگی پی ده خوازن، له و شوینه دا له که مائی ئه ده بییه وه له گه ل خودا له سه ر شارپگی راست و دروست راهه ستا، چاوی لاینه دا و زیاده ره وی نه کرد له خزمه تی خودادا، له و جیهانه دا خودای مته عال له سه ر راستترین ریگی حه ق و هیدایه ت راهه ستا و پایه داری کرد، به که لامی خۆی له قورئاندا سویندی له سه ر ئه وه خوار دووه و ده فه رمویت ﴿یس ١﴾ وَأَلْقُرْآنَ الْكَبِيرِ ﴿٢﴾ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾ ﴿یس: ١ - ٤﴾، که روژی زیندوو بوونه وه و گه یشتنه وه به خزمه تی خودا دیته به ره وه له سه ر "صراط" راهه ستاوی ده کات و داوا ی سه لامه تی بۆ شوینکه وتوو ان و ئه هلی سوننه ته کانی ده کات تا ده په رینه وه بۆ به هه شتی خودا، ئه وه ش فه زلی خودایه و ده دیدات به هه ر که سیك بیه ویت، خودا خاوه نی فه زلی مه زنه .

❖ نه‌دهب به‌ندایه‌تی جوان دهکات

نه‌دهب بریتیه له هم‌موو ئاین، داپۆشینێ عه‌وره‌ت له نه‌ده‌به‌وه‌یه، ده‌ست‌نوێژ و غوسلی له‌شپیسێ له نه‌ده‌به‌وه‌یه، خۆپاک‌کردنه‌وه له پیسی له نه‌ده‌به‌وه‌یه، تا‌کو به پاکی له به‌رده‌م خودادا بوه‌ستیت.

جۆزیکێ تر له نه‌ده‌ب نه‌وه‌یه که پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) نه‌هی کردووه له نوێژ‌کار ((چاوی بۆ ئاسمان به‌رز بکاته‌وه)).

گویم له شیخ‌ولئیس‌لام ئیبن ته‌یمیه بوو-قدس الله روحه- ده‌یفه‌رموو: نه‌وه له که‌مالی نه‌ده‌بی نوێژ‌کردنه، به‌وه‌ی به‌نده له‌به‌رده‌م خودادا سه‌رداب‌خات و سه‌یر‌کردنی بۆ زه‌وی بی‌ت، و چاوه‌کانی بۆ سه‌ره‌وه به‌رز نه‌کاته‌وه.

له‌وه‌ده‌بانه‌ی له‌گه‌ڵ خودادا ره‌چاو ده‌کریت نه‌وه‌یه که: له کاتی چوونه سه‌ر ئاودا روو و پشتی نه‌کاته ماله‌که‌ی خودا(که‌عبه‌ی پیروئن)، وه‌ک له پیغه‌مبه‌ره‌وه(ﷺ) ساغبه‌ته‌وه له فه‌رموده‌که‌ی "ئه‌بی ئه‌یوب و سه‌لمان و ئه‌بی هوره‌یره" -خوایان لی رازی بی‌ت-.

دروسته‌که‌ی نه‌وه‌یه: که ئه‌م نه‌ده‌به‌(چوونه سه‌ر ئاو) ده‌شت و سارا و ناو چوار‌چێوه‌ش ده‌گرێته‌وه.

هه‌روه‌ها له‌وه‌ده‌بانه: سوکنا‌یی و له‌جووله‌که‌وتن له نوێژدا: نه‌وه‌ش نه‌وه‌ به‌رده‌وام‌بوونه‌یه له‌سه‌ری ده‌پۆن، خودای موته‌عال ده‌فه‌رمووت ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ دَابِئُونَ﴾ (المعارج: ۲۳، عه‌بدو‌لای کورپی مو‌باره‌ک له ئیبن له‌هبعه‌وه ده‌فه‌رمووت: به‌زیدی کورپی ئیبن ئه‌بی حبیب بۆی باس‌کردم: "ئه‌بو خیر" هه‌والی پێداوه، ده‌لی پرسیارمان له عوقبه‌ی کورپی عامر کرد ده‌رباره‌ی ئه‌م ئایه‌ته ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ دَابِئُونَ﴾ ئایا نه‌وانه‌ن به هه‌میشه‌یی نوێژ ده‌که‌ن؟ فه‌رمووی: نه‌خیر، به‌لام که نوێژ ده‌که‌ن لا به‌لای راست و چه‌پ و دوا‌دا نا‌که‌نه‌وه.

ده‌لیم دوو شته: دانه‌پران له نوێژدا، و به‌رده‌وام‌بوون له‌سه‌ر نوێژ، ئه‌م دانه‌پران و به‌رده‌وام‌بوونه‌ش له نوێژدا وه‌ک ئه‌م ئایه‌ته پیروژه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ يَخِطُونَ﴾ (المعارج: ۳۴، دانه‌پرانی به‌له‌ جووله‌که‌وتنی جه‌سته و نه‌ندامه‌کان و ئارامی و دلتنا‌یی لیک‌دا‌یه‌وه.

ههروهها ئهدهبی نوێژکه ره له گوێگرتن له خوێندنێ قورئان له ناو نوێژدا: بهوهی گوێ بگریت و دلی ئاماده ببیت.

ئهدهبی له رکوعدا: بهوهی جوان رکوع ببات و خودای موتهعال به مهزن رابگریت، تا شتیك له دلیدا نه مینیتتهوه مهزنتر بیت له خودا، هه رچی شته له لای بچوک و بییهها بیت، تا که متر له توژی بهر با.

مه بهسته که: ئهدهب له گه ل خودای موتهعالدا بریتیه له ههستان به دینه که ی، و خۆپازاندنهوه به ئهدهب له ناوهوه و دهروهوه، ههچ کهس ئهدهبی بۆ نایه ته راسته به سی شت نه بیت: ناسینی ناو و سیفه تهکانی خودای موتهعال، ناسینی دین و شەری خودا و ئهوهی پێیخۆشه و ئهوهی پێیناخۆشه، له گه ل بوونی نه فسیتیکی ناماده و شایسته و نه رم که ناماده باشی تیدا بیت بۆ وه رگریتی حق له رووی زانست و کردار و حالهوه، خودا کۆمهک و په نایه.

﴿ نیهوی په کتاپه رستی و ئهدهب بریتیه له شوینکه وتنی پێغه مبه ر (ﷺ). ﴾

ئهدهب له گه ل پێغه مبه ر (ﷺ): قورئان لیوان لیوه به م جهۆه ئهدهبه.

لوتکه ی ئهدهب له گه ل پێغه مبه ر (ﷺ) که مالی ته سلیمبونه پیتی و فرمانبه ردار ی لیکردنی و وه رگریتی قسهکانی به قبول و ته صدیقه وه، به بی ئهوه ی خه یالی پووچ به ره ئستی فه رموده کانی پێبکات و ناوی بنیت مه عقول، یان ته مومژ و شک و گومان به ره ئستی پی بکات، یا خود رای پیاوان و خاشاکی زه ینیا ن به سه ر فه رموده دا پیش بخات، پێغه مبه ر تاکبکاته وه له بیروبوچوونی پیاوان به ته سلیمبون پیتی و گێرانه وه ی حوکم بۆ لای و فرمانبه ردار ی و گه ردنکه چی بۆ بپیاره کانی، ههروهک چۆن خودای موتهعال به به ندایه تی و گه ردنکه چی و زه لیلی و گه رانه وه بۆ لا و ته وه کول تاکوته نها ده کاته وه.

که وابوو ئهدهبه که دوو په کتایی (توحید) ه، بهنده رزگار بوونی نییه له سزای خودایی به و دوانه نه بیت: په کتایی نیره ر (خودا) له گه ل په کتایی له شوینکه وتنی پێغه مبه ر (ﷺ)، حوکم نابات بۆ لای غهیری پێغه مبه ر (ﷺ) و رازیش نابیت به حوکمی غهیری ئهوه، له جیبه چی کردنی فه رمانه کان و ته صدیقی بپیاره کانی راناوه ستیت به وه ی فه رموده کانی

لہ گہل قسہی شیخہ کھی و ئیمامہ کھی و پیاوانی مزہب و دہستہ و پیڑہ کھی و بہ مزندانراوہ کانی بہ راورد پی بکات، گہر ئوانہ مؤلہ تیان دا فرمانہ کھی پیغہ مبر (ﷺ) جیبہ جی دہکات و قبوولی دہکات، ئہ گہر نہ، گہر سہ لامہ تی بویت: پشت لہ ئمرہ کھی پیغہ مبر (ﷺ) دہکات و کارہ کہ دہداتہ دہستی ئوان، خو گہر وانہ کات ئوا فرمودہ کھی پیغہ مبر (ﷺ) تہ حریف دہکات و تہ حریفہ کھی ناو دہ نیت "تہ ئویل" و "تحمیل" و دہ لیت تہ ئویلی دہ کین و تہ حمیلی دہ کینہ سہر ئوہی باوہ پریان پیہیناوہ، ہہ موو ئہم کارانہ شی بو ئوہی فرمودہ کھی پیغہ مبر (ﷺ) لہ گہل مزہب و بۆچوونی پیاوانی مزہبہ کہیدا بگونجینیت، نہک بہ پیچہ وانہ وہ.

گہر بہ ندہ بہ ہرچی گوناہ وہ - جگہ لہ ہاوہ لڈانان بو خودا - بہ خزمہ تی پەرور دگاری بکات سووکتہر و ئاسانتر و بچووکتہر لہ گوناہی ئو کہ سہی بہم حالہ وہ بہ خزمہ تی خودا دہکات.

رۆژیک لہ گہل سہرانی ہہ ندیک لہ وانہ دا گفتوگو یہ کم کرد، وتم بہ یہ کیک لہ وانہ: بہ خودا سویندت دہدہم، گہر وا دابنئین پیغہ مبر (ﷺ) زیندوہ و لہ ناوماندا دہژی، رووبہ پووی کہ لام و گوتاری پیغہ مبر بوینہ وہ: ئایا لہ سہرمان فرزہ شوینی قسہ کانی بکھوین بہ بی ئوہی قسہ کانی بہ راورد پی بکھوین لہ گہل را و بۆچوونی پیاوان و قسہ و مزہب بیان؟ یان شوینی ناکھوین تا ئو قسانہی لیتی دہ بیستین بہ راوردی پی نہ کھوین لہ گہل را و بۆچوون و ئہ قلی پیاواندا؟

وتی: فرز ئوہیہ یہ کسہر قسہ کانی و ہریگرین و جیبہ جی بکھوین و لانہ کینہ وہ بہ لای ہیچ کہ سیکی تردا.

وتم: دہی چی ہہیہ ئہم فرزہی لہ سہر ئیمہ نہسخ کرد بیتہ وہ (سربیتہ وہ)، پہنجہی خستہ سہر دہمی و ماوہ یہک سہرسام و حہ پەسا و لیتی و ہستا و تہ نانہت و شہ یہکی پی نہ و ترا.

ئہمہ ئہ دہبی بہ ندہ تاییہ تہ کانہ لہ گہل پیغہ مبر (ﷺ)، نہک سہر پیچی لہ فرمانہ کانی و ہاوہل بو دانانی (پیاوان بہ بۆچوونہ کانیان بہینیتہ ریزیہ وہ) و دہنگ بہ سہر دہنگیدا بہر ز بکھوہ وہ، ہر وہا بیزار کردنی ئہ نامہ کان بہ صہلاوات لیدان لہ سہری، و یہ قین دابرنیت لہ فرمودہ کانی و دلنیا نہ بیت لہ وہی مہ عرفیہی خوابان

خوه به‌دهست بیّت، له مه‌عریفه‌ی خودادا شان له‌سه‌ر نه‌قلی شه‌کەت و سه‌رسام و دژ به‌یه‌کتر دابده‌یت، له نه‌حکامدا شان له‌سه‌ر ته‌قلیدی پیاوان و بیروبو‌چوونیان دابده‌یت، قورئان و سوننه‌ت ته‌نها بو ته‌به‌پوک بخوینرینه‌وه، نه‌سل و فه‌رعی ناینبیان خوه وه‌رنه‌گیریت، هر که‌س که‌پایه‌وه بو سه‌ر نه‌و دوانه دوزمه‌نایه‌تی له‌گه‌ل بکه‌ین و نه‌سندریژی بکه‌ینه سه‌ر و هه‌ولبده‌ین دوابراوی بکه‌ین، و له ره‌گ و ریشه ده‌ریبه‌ینین ﴿بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرٍ مِنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَمَلُونَ ﴿۱۳﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذْ هُمْ يُخَضَّرُونَ ﴿۱۴﴾ لَا تَجْعَلُوا الْيَوْمَ لَكُم مِّنَّا أَتَّصِرُونَ ﴿۱۵﴾ قَدْ كَانَتْ آيَاتِنَا تُنذِرُكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تُنكِرُونَ ﴿۱۶﴾ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَمِرًا تَهْجُرُونَ ﴿۱۷﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَا يَأْتِ مَلَائِكَهُمْ إِلَّا نَزْلًا مِّن سَمَوَاتٍ مِّن دُونِ سَمَوَاتِ الْأُولَىٰ ﴿۱۸﴾ أَمْ لَمْ يَرَوْا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُم مُنْكَرُونَ ﴿۱۹﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَكَثُرُوا لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿۲۰﴾ وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿۲۱﴾ أَمْ لَسَّاتُهُمْ خِرَابًا فَجَرَّاحُ رِيكٍ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزِيقِينَ ﴿۲۲﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۲۳﴾ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَرِبُونَ ﴿۲۴﴾ ﴿ المؤمنون: ۶۲ - ۷۴

نامۆزگاریکه‌ر به نه‌فسی خو‌ی و کارکه‌ر بو رزگارکردنی: له‌م نایه‌تانه به‌دروستی راده‌مینیّت و دایانده‌به‌زینیته سه‌ر واقع: شتی سه‌رسوپه‌ین ده‌بینیّت، وا گومان نابات نه‌م نایه‌تانه تاییه‌ت بوون به‌کومه‌لێک که‌گوزه‌ریان کردوه و کوتاییان پیهاتوهه ((قسم له‌گه‌ل تویه، گوئیگره‌ جیرانه‌که‌م))، خودا کومه‌ک و په‌نایه.

له‌و نه‌ده‌بانه‌ی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ره‌چاو ده‌کریت نه‌وه‌یه که: له‌ نه‌مر و نه‌هیدا پیشی نه‌که‌ویت، هر به‌و جو‌ره له‌ مؤله‌ت و پشته‌ه‌لکردندا، تا پیغه‌مبه‌ر بو‌خو‌ی فه‌رمان ده‌کات و نه‌هی ده‌کات یان مؤله‌ت ده‌دات، وه‌ک خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویّت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ﴿ الحجرات: ۱﴾، نه‌مه‌ تا روژی دوا‌یی به‌رده‌وامه و نه‌سخ نه‌بووه‌ته‌وه، پیشکه‌وتن له‌ سوننه‌ته‌کانی له‌دوای مردنی وه‌ک پیشکه‌وتن وایه له‌ پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌ کاتی زیندوو‌بووندا، لای خاوه‌ن ژیری ته‌ندروست نه‌و دوانه‌ جیاوازی له‌ نیاواناندا نییه.

مواجه‌ید-ره‌حمه‌تی خوای لی بیّت- له‌سه‌ر نایه‌ته‌که‌ ده‌فه‌رمویّت: له‌ جینگه‌ی پیغه‌مبه‌ر قسه‌ مه‌که‌ن و بریار مه‌ده‌ن.

ئەبو عوبەیدە دەفەر مویت: عەرەب دەلێن "لا تقدم بين يدي الإمام و بين يدي الأب" واتە لە ئەمر و نەھیدا بەبێ ئەوان بە لە مەکن.

کەسانی تر دەلێن: فەرمان مەکن تا فەرمان دەکات و نەھی لە شتێک مەکن تا نەھی دەر دەکات.

ھەر وہا لەو ئەدەبانە دەبێت لەگەڵی رەچاو بکریت ئەو یە کە: دەنگ بەرز نەکە یەو بەسەر دەنگیدا، چونکە ئەو کارە ھۆیە کە بۆ بەتال بونەو ھەمی کردارە چاکەکان، ئەو دەبێت گومانێ چۆ بێت بە بەرزکردنەو ھەمی بیروبووچوونیک بەسەر کلام و سوننەتی پیغەمبەر (ﷺ)؟ ئایا پێت وایە ئەو کارە ببیتە ھۆی قبوڵ بوونی کاروکر دەوھکانێت لە کاتی کدا دەنگ بەرزکردنەو یە کە دەبیتە ھۆی پووچبوونەو ھەمی کاروکر دەوھکان؟

ھەر وہا لەو ئەدەبانە ئەو یە: "بانگکردن و دوعاکردن" ی پیغەمبەر (ﷺ) وە کە بانگکردن و دوعاکردنی کەسانی تر تەماشای نەکەیت ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ النور: ۶۳، ئەھلی تەفسیر لەسەر ئایەتە کە دوو بۆچوونیان ھە یە: یە کە میان: ئێو بە ناوی خۆی ناوی مەھینن، وە کە چۆن ھەندیکتان ناوی ھەندیکتان دەھینن، بە لکو بلێن: "یا رسول اللہ"، "یا نبی اللہ" بینا لەسەر ئەمە چاوە کە (دعاء) خراوتە پال بەرکارە کە (مفعولە کە)، واتە "دعاءکم الرسول" بانگ کردنتان لە پیغەمبەر. دووھم: واتاکە ی بەم جۆرە یە: بانگکردنی ئەو بۆ ئێو وە کە بانگکردنی ھەندیکتان بۆ ھەندیکێ تر تان تەماشای مەکن، گەر ویستان وە لام بەدەنەو و گەر نە تاویست وە لامدانەو واز لێ بەھین، بە لکو کە بانگی کردن ھیچ رێگە یە کە تر لە بەدە متاندا نییە جگە لە وە لامدانەو، دواکە وتن لە بانگی ئەو بە ھاناتانەو نایەت، بینا لەسەر ئەمە: چاوە کە دراوتە پال بەرکارە کە، واتە "دعاء لکم" دوعاکردن یان بانگکردنی ئەو (پیغەمبەر) بۆ ئێو.

ھەر وہا لەو ئەدەبانە لەگەڵی: ئەوان کاتی کە لەسەر بریارێکی کۆدەنگ لەگەڵی کۆبوونەو لە خوتبە و جیھاد و سەنگەرگیری (رباط) دا کە سێک لەوانە پیغەمبەر ی بەجینە دەھێلا و نەدەر پویشت تا مۆلەت لە پیغەمبەر وەر نەگریت، خودای مۆتە عال دەفەر مویت ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنَّا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أُمُرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا

حَقٌّ يَسْتَلِئُوهُ ﴿النور: ۶۲﴾، گەر رۆیشتنێک بوو بێت بە هۆی پێویستیەکی پێشەهاتەوه نەیان دەتوانی بەبێ مۆلەتی ئەو بەجێ بهێڵن، ئەو دەبێ رۆیشتن بۆ لای مەزەهە بێکی رەها لە نوسول و فروع و ورد و درشتدا چۆن بێت؟ ئایا بەبێ مۆلەتی پێغه مەبر دروستە شوینی بکەویت؟ ﴿فَسَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۳﴾﴾ النحل: ۴۳.

هەرەها لەو ئەدەبانەدا لەگەڵی دەبێت رەچاوی بکەیت: تەمومز لەسەر فەرموودەدا پێغه مەبر دروست نەکات بە لکو تەمومز بخاتە سەر بێرۆچوونی پیاوان، بەرەڵستکاری دەق نەکات بە قیاس، بە لکو کێشانه و پێوانەکان وەلابنیت و دەقی فەرموودەدا پێغه مەبر وەرگیریت، حەقیقەتی فەرموودەدا پێغه مەبر (ﷺ) تەحریف ناکات بە هۆی خەیاڵیکەوه کە هاومەشرەبەکانی ناویان لێناوه "مەعقول"، بە لای راستە مەعقولەکیان نەناسراوه و لە راستییەوه کە نارگیرە، هیچ فەرموودەدا پێغه مەبر (ﷺ) لەسەر رازیبوونی هیچ کەسێک نەوهستاه، هەموو ئەوانە لە کەمی ئەدەبەوهن لەگەڵ پێغه مەبر (ﷺ)، ئەوەش بوو بێرێکی کە وەرەیه لە لایەن ئەوانەوه بۆ سەر پێغه مەبر.

🔸 هەموو ژیان ئەدەب رێکی دەخات

ئەدەب لەگەڵ خەڵکدا: بریتییه لە مامەڵە کردنیان بە پێی جیاوازی ئاستیان بەوهی شایستەیان، بۆ هەر ئاستێک ئەدەبێکی تایبەت هەیە، لەناو ئاستەکاندا ئەدەبی تایبەت هەیە، لەگەڵ دایک و باوکدا ئەدەبی تایبەت هەیە و لەگەڵ باوکیش جۆرە ئەدەبێکی تر، لەگەڵ زانادا ئەدەبێکی تایبەت و لەگەڵ خاوەن دەسه لاتدا جۆرە ئەدەبێکی تر، لەگەڵ هاو دەمه کاندای ئەدەبێک پێیان شایستە بێت، لەگەڵ کەسی بێگانە و نەناسراویدا جۆرە ئەدەبێک جیا لەوهی لەگەڵ برادەرەن و هاو دەماندا ئەنجامی دەدات.

بۆ هەر حالێک جۆرێک لە ئەدەب هەیە: خواردن ئادابی خۆی هەیە، خواردنەوه ئادابی خۆی هەیە، سواریبوون ئادابی خۆی هەیە، دەرچوون بۆ سەفەر و مانەوه و خەو ئادابی تایبەت بەخۆیان هەیە، چوونە سەر پێشوا ئادابی خۆی هەیە، قسەکردن و بێدەنگی و گوێگرتن ئادابی تایبەت بەخۆیان هەیە.

ئەدەبی مەزەهە ناو نیشانی بەختەوهری و سەر فرزییهتی، کەمی ئەدەبی: ناو نیشانی بەدەختی و زیانۆمه ندییەتی.

هیچ شتیک وهك ئە دەب خیری دنیا و دواپۆژ به دواى خۆیدا ناهینیت، هیچ شتیکیش وهك که می ئە دەب بیبه شبوون له خیری دنیا و دواپۆژ به دواى خۆیدا راناکیشتیت. سهیری ئە دەب له گەل دایک و باوک بکه: چۆن به رده زه به لاهه که ی له ده رگای ئەشکه و ته که دورخسته وه کاتیک که سه که له ئەشکه و ته که دا گیری خوار دبوو؟ هه به و جوړه سه رنج بده چۆن به ناوی رووکردنه نوێژ و یادى خودا وه گوینه دان به دایک مرقف رووبه پرووی تاقیکردنه وه ی قورس ده کاته وه، وهك چۆن "جوړه یج" ی راهیب تاقیکرایه وه، خه لوه گا که یان رووخاند و ده ستیان کرد به لیدانی و به زیناکردن تۆمه تباریان کرد؟

له حالى هه ر مرقفیکى به ده بخت و له خو بایى و پشته لکه ر له خودا سه رنج بده: ده بینیت چۆن که می ئە دەب به سه رنه نجامى بیبه شبوونى گه یاندووه؟ سه رنجى ئە ده بی ئە بو به کری صدیق بده - خوا لئی رازی بیت - له گەل پیغه مبه ر (ﷺ) که بۆی هه بوو له نوێژدا: پیش بکه ویت لئی، صدیق فه رمووی ((کوړه که ی ئیبن ئە بی قوحافه بۆی نییه له پیغه مبه ر (ﷺ) پیش بکه ویت)) سه رنج بده چۆن ئە وه ئە ده به مه قامى صدیقی پی به خشی و له دواى پیغه مبه ر کردی به ئیمام، ئە وه دواکه وتن و هاتنه دواوه - له گەل ئە وه ی ئاماژه ی پيدا له شوینی خۆت بوهسته - چه ندین هه نگاو بردیبه پیشه وه، به هه ر هه نگاوێک که له پیغه مبه ر پیش نا که وى و به دوایدا ده رپویت چه ندین هه نگاو پیش ده که ویت. خودا باشت دزانیت.

❁ نادابى شیوازی میانه رهوی

هه ندی له پیشین ده فه رموون: دینی خودا له نیتوان زیاده ره وان و که مبه واندايه. تیا بردنی ئە دەب به جه فا و که مبه وى: وهك ئە وه وایه به شیک له ئە ندامه کانی ده ستنوێژى نه شوړى بیت، ئە وه که سه وه فای به نوێژ و نادابى نوێژ نه کردووه که پیغه مبه ر (ﷺ) بۆی دیاری کردوون و پی هه ستاوه، که نزیکه له سه د ئە ده به وه، له نیتوان واجب و موسته حه بدا.

تیا بردنی ده ستنوێژ به زیاده ره وى: وهك بوونى وه سو هسه له نیته ینان، یان ده نگ به رزکردنه وه له نیتدا، هه روه ها ده نگ به رزکردنه وه له یاد و دوعادا که شه رع به

نەينى بەرەواى دەبىنەت، يان درىژكردنەوى ئەوەى سوننە بە كورتى بەرەواى دەبىنەت، وەك تەحىياتى يەكەم و سەلام كە لادانىان سوننەتە، يان درىژكردنەوى ئەسەر ئەوەى پىتغەمبەر(ﷺ) ئەنجامى داو، ئەوەش نەك وەك ئەو كە سانەى دزى لە نوپژ دەكەن و دەنووك بە زەويدا دەكىشن و بە ئارەزوى خۆيان ئەنجامى دەدەن.

پىتغەمبەر(ﷺ) فەرمانى بە كارتىك نەكردووە خۆى ئەنجامى نەدايەت، خوداى موتەعال ئەوە پاراستبووى، فەرمانى بە ئاسانكارى دەكرد و بە سورەتى "الصافات" ئىمامەتى بۆ دەكردن، و فەرمانى بەوانىش دەكرد كارناسانى بكن، قامەت بۆ نوپژى نىوہ پۆ دەكرا و يەككە لەوان دەچووہ بەقىع و سەرئاي دەكرد و پاشان لە مائەوہ دەستنوپژى دەگرت و دەهات بۆ مزگەوت و فرىاي ركاتى يەكەم دەكەوت لەدواى پىتغەمبەرەوہ، ئەمە ئەو كارناسانىيە بوو كە فەرمانى پى كەردبوو، نەك دەنووك كوتىن بە زەويدا و دزىكردن لە نوپژ.

كورتكردنەوہ و كەمكردنەوہى نوپژ وەك خواردنى گوشتى حەرام وايە لەكاتى پىويستىدا (واتە زۆرى برسى بىت) ئەوەش بەپى پىويست، خۆزگە تىرى لى بخواردبايە لەسەر بۆچووئەكەى تر كە بە رەواى دەبىنەت، ئەو وەك برسپىەك وايە كە خواردنىكى زۆر خۆشى دىتە لا و تەنھا پاروويەك دوو پارووى لى دەخوات، دەبى چ سوودىكى پى بگەين؟ ئەو كەسە گەر هەستى بە برسپىتى بكدبايە لەسەر خواردنەكە بەرز نەدەبوويەوہ، بەلام دلى لە شتىكى تر پىبووہ.

بەلى، سوپند بە خودا، نوپژ خۆراكى رۆج و دلە، ئەو ئاتاجى ئەو خۆراكى بەوہى تىايدا دادەبەزىت لە رەحمەتى خودا وەك چۆن جەستە ئاتاجى خۆراكىكە لە زەوى دىتە دەرەوہ، لەبەر ئەوہى ھەريەككە لەو دوانە (دل و جەستە) خۆراكى خۆيان ھەرس دەكەن، بۆيە ئاتاجى خۆراكىكى تر دەبىت لە فەزل و رەحمەتى خوداوە، ھەر بۆيە نوپژى دابەش كەردووہ بەسەر بەشەكانى شەو و رۆژدا، ئەو دابەشكردنە پىر لە حىكمەتە تاكو رۆج و دل - مرۆيى و مەعنەوى بەخشندە - ژەمە خۆراكى خۆيان وەربىگرن دواى ئەوہى رويەپووى شلەژان و ھەژان دەبنەوہ بەھوى كاروبار و فىتنەى ژيانەوہ كە خۆراكەكەى تىادا ھەرس كەردووہ، بە وىنەى جەستە بەبى زياد و كەم، بە ھەمان شىوہ زانست و تەواوى ئەوہى پەرورەدگارى بەخشندەمان پى بەخشىوين لە عىبادەت و كاروكردەوہى چاكە.

نمونهى ئەدەب له حەقى خەلكدا: ئەو ەيه كه زياده پرهوى نهكات له حەقياندا و به تهواوى رۆنه چيټ تيايدا، به جۆريك حەقه كاني خوداي پى جيبه جى نه كريت، يان نه توانيت به كاملى به جيبان بگهيه نيت يان به رژه وهندى دىنى يان دللى بخاته بهر مه ترسييه وه، هەر بهو جۆره پشت لهو حەقانه نهكات به جۆريك نه توانيت هيجيان جيبه جى بكات، هەردوو بهرەكه (زياده پرهوى و كه مپرهوى) زيانبه خشن، له سەر ئەم ناوهنده حەقيقهتى ئەدەب برىتييه له: ميانه گيرى، خودا زاناره.

❦ كيشانهى حال و مه قامه كان به ئەدەب

ههروهها لهو ئەدەبانه: ريگري كردن له ترس تاكو سه رنه كيشيت بۆ بيهيوابوون، و ريگري كردن له نه مانى رجا: تاكو نه چيټه ناو ئەمن و ئاسايشه وه، ههروهها داستكرتن به سەر سهروردا: تاكو زياده پرهوى نهكات و پيرا نه كيشيت (ئەدەب له خزمهتى خودادا نه شكينيت).

كهسى خاوهن ئەدەب ريگه نادات ترس په لكيشى بكات بۆ بيهيوابوون له بهزهى خودا و دهسته نه ژتو بوون، ئەو جۆره ترسه ناپه سهنده.

گويم له شيخوائىسلام ئىبن تەيممە بوو- رهحمهتى خوداي لى بيت- دهيفه رموو: سنوورى ترس ئەو ەيه له گوناھ و ياخييوون بتگيرپه وه، له وه زياتر پيوستى پى نيه. ئەو ترسهى مرؤف بۆ بيهيوابى په لكيش دهكات: كه م ئەدەببى بهرانبەر رهحمهتى خوداي موته عال كه پيش توو په بوونه كهى كه وتوو، هەر بهو جۆره نه زانييه به رهحمهتى خودا.

رجاى به خودا: زياده پرهوييه كهى ئەو ەيه ئەمن و ئاسايش بۆ خۆى بپيار بدات و پالى ليداته وه و سزاي خودا له خۆى به دوور بگريت، ته نها خه لكه زيانومه نده كانن له مه كرى خودا ئەمىن دەبن، ئەمەش له لايهكى تره وه نو قمبوون و لادانه.

به لكو سنوورى رجا لهو شوينه دايه كه عيبادهت خۆش و به تام بكات و هانت بدات بۆ رويشتن به رهو خودا، رجا وهك ئەو بايه وايه كه كه شتى پالده نيت و ئاراستهى دهكات، ههركات بايه كه كوتايى پى هات كه شتييه كه دهه ستيت، خو گەر زياديش بكات كه شتييه كه رووبه رووى تياچوون دهكات وه، به لام گەر به ئەندازهى پيوست بوو ده يگه نيتە رۆخى رزگارى.

دهست به سهردا گرتنی سرور: ته نه که سه به هیزه کان و خاوهن توانا و لیبرانه کان توانایان به سهریدا ههیه، نهوانه ی خووشیه کان نایانه روژینیت تا راده ی زالبون به سه شوکرده، هه به و جوړه زیان و زهره و ناخووشیه کان لاوژیان ناکات تا راده ی زالبون به سه ئارامگرتنیاندا، وه ک وتراوه:

لا تغلب السراء منهم شکرهم   کلا ولا الضراء صبر الصابر

(نه خووشیه کان شوکریان له بیر ده باته وه و نه ناخووشیه کان ئارامگری ئارامگریان لئ داگیر ده کات)

نهفس له شهیتانه وه نزیکه و هاوړنی شهیتانه، و له سیفه ته کانیدا له وه ده چیت، به هه خوییه کانیش بۆ سه دل و رۆح داده به زن، نهفس گویدزه (تسترق السمع) ده کات، که نه و به هه رانه داده به زنه سه دل: راده په پیت بۆ نه وه ی به شی خۆی له وه به هه خوییه ببات و بیبات به چه کی دهستی خۆی و بهری دهستی خۆی، نه و که سه ی خۆی ده داته دم نهفس و نه زانه به نهفسی خۆی: لئی ده گه پیت تا کو به شی خۆی بیبات، له کاتیکدا نه و به هه رانه به هه ری دل و رۆح و چه ک و هیزی دل و رۆح له گه ل نه وه شدا هه هه مووی ده بییت به به شی نهفس و ئامیری دهستی نهفس و چه ک و زه خیره ی، به وه هۆیه وه به ویستی خۆی دیت و ده چیت و سنووره کان تیده په پینیت، چونکه به و چه ک و هیزه وه بینیا ز بووه، مرۆف رووبه پووی توغیان ده بیته وه کاتیک له مال بینیا ز بوو، نه ی ده بی نه وه چون بییت که ترس و هه ره شه که ی ژۆر ژۆر گه وره تره و قه دری له مال بالاتره؟ نه و شتانه ی له گه ل مال و دارایی به راورد ناکرین له زانست و حال و مه عریفه، که نه و شتانه بوو به به ده ستهاتووی نه و: به هۆیه وه به نده لاده دات به لای به کیک له دوو لا ناپه سه نده که دا (زیاده ره وی و که مپه وی)، پیرا کیشان یان له سنووره رچوون، یاخود ئاماژه کردن به خۆ و کاری خۆ، و هاوشیوه کانی نه مانه.

سویند به خودا ژۆرن نهوانه ی له وه مهیدانه دا کوژراون و له دار دراون و بریندار کراون، ده لیت: له کوپوه هینرام؟ بۆ کوپ ده بریم؟ له کوپ تووشهاتی؟ که مترین سزادانی بیبه شبوون به و پرسیارانه: نه وه یه ده رگای موریدی لئ دابخریت، بۆیه عاریفان و خاوهن بینینی روشن: نه گه ر شتیک له وه یان بۆ پیشهات لاده دن به لای به ره ی

گه‌ردنکه‌چی و زه‌لیلی و لاره‌ملی و ته‌ماشاگردنی نه‌نگیه‌کانی ده‌رووندا، پاسه‌وانی ترس بانگ ده‌که‌ن و پابه‌ند ده‌بن به‌سه‌نگه‌رگه‌ریبه‌وه له‌سه‌نگه‌ری نیتوان دل و نه‌فسدا، ته‌ماشای نزیکترین خه‌لقی خودا ده‌که‌ن، ئه‌و که‌سه‌ی که به‌پزیزترین که‌س لای خودا و نزیکترین وه‌سیله له‌خوداوه و مه‌زنتزین خاوه‌ن پله و پایه له‌لای(ﷺ) چوووه ناو شاری مه‌که‌که - له‌رۆژی فه‌تدا- ئه‌وه‌نده سه‌ری نزم کردبووه‌وه چه‌ناکه‌ی له‌سه‌ر زیننی و لاخه‌که‌ی دانا‌بوو، ئه‌مه‌ش وه‌ک خۆنزمکردنه‌وه و نیشاندانی گه‌ردنکه‌چی و ته‌وازوع بۆ په‌روه‌ردگاری له‌ئاوا حالیکدا که عاده‌تی نه‌فسی مرۆی تیایدا: داگیرکردنییه‌تی به‌سه‌روور و ده‌رپه‌ینی دلخۆشی بۆ سه‌رکه‌وتن و زه‌فه‌ر پێبردنی دوژمن و پالپه‌ستی کردنی خودا بۆ ئه‌و، تا راده‌ی به‌رزبوونه‌وه بۆ ئاسمان.

پیاو ئه‌و که‌سه‌یه فه‌تح و به‌شی خۆی له‌خوداوه ده‌پاریزیت و له‌دزی نه‌فس ده‌یشاریته‌وه و به‌پیدانی نه‌فس ده‌ستتوقاو ده‌بیت، که‌سی په‌ست و ده‌سته‌وسانیش ئه‌و که‌سه‌یه به‌نه‌فسی ده‌به‌خشیت، هاوار به‌و به‌خشینه چه‌ند ناشیرینه! سنگفراوانی به‌رانبه‌ر نه‌فسی، چه‌ند گێله ئه‌و که‌سه‌ی ئاوا بیره‌کاته‌وه! خودا کۆمه‌ک و یارمه‌تیده‌ره.

(۳۹) (منزلة اليقين)

مهنزله یه قین

له مهنزله کانی ((ایک نعبد وایک نستعین)) مهنزله یه قینه .

ئه م مهنزله یه لای ئه هلی ریگه وه کو رۆح وایه بۆ جهسته، به م مهنزله عاریفان بوون به خاوهنی فهزل و گه ورهیی و له م مهنزله یه دا پیشبرکیکه ران پیشبرکی ده کهن، بۆ لای ئه م مهنزله یه کارکه ران خۆیان یه کلاکردۆته وه و به سه رومپی کاری بۆ ده کهن، کاری ئه هلی ریگه هه موو له سه ر ئه م مهنزله یه و هه موو ئاماژه کانیان بۆ لای ئه م مهنزله یه .

خودای موه تعال ئه هلی یه قینی به سوودبینین له ئایات و به لگه و بورهان تاییهت کردوه، بۆیه ده فه رموئیت ﴿ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿۱۰۰﴾ أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتْلُونَ ﴿۱۰۱﴾ ﴾ البقرة: ۴ - ۵

هه روه ها ئه هلی یه قینی به هیدایهت و سه رفرازی له خه لکانی تر جیا کردۆته وه ﴿ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نُنظَّرُ إِلَّا ظَنًّا وَمَا أَنَا بِمُتَّقِنٍ ﴿۳۳﴾ ﴾ الجاثية: ۳۲

بۆیه "یه قین" رۆحی کرده وه کانی دله که ده بیته رۆحی کارو کرده وه کانی ئه ندامه کانی جهسته، ئه وهش بریتییه له حه قیقه تی صدیقییهت، یه قین ده بیته جه مسه ری هه موو ئه مانه و خولگه که یان به ده وریدا به .

خالیدی کورپی یه زید له "سوفیانهین" هه ئه ویش له ته مییه وه ئه ویش له خه یسه مه وه له عه بدولای کورپی مسعوده وه - خوا لیتی رازی بیته - له پیغه مبه ری خودا وه (ﷺ) فه رمووی ((هیچ کهس به تو پوره کردنی خودا رازی مه که، حه مد و ستایشی هیچ که سیک مه که له سه ر فه زل و چاکه ی خودا له سه رت، زه می هیچ کهس مه که بۆ شتیک که خودا پیتی نه داوی، رزقی خودا ویست و هه ولی خاوهن ویست و هه وه له کان بۆتی نا ئیرن، ناحه زی خاوهن ناحه زییه کان لیتی ناگر نه وه، خودا به عه دل و "قسط" ی خۆی رۆح و ئاسووده یی له رازیبوون و یه قیندا داناوه، و خه م و به ژاره شی له شک و نارازیبووندا داناوه))

راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که ته‌وه‌کول به‌ر و سه‌ره‌نجه‌جامی به‌قینه، بۆیه هیدایه‌ت هاوتای ته‌وه‌کول کراوه ﴿مَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ (النمل: ۷۹)، حه‌ق بریتییه له یه‌قین، پتیه‌مبه‌رانی خودا فه‌رمویانه ﴿وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا﴾ (ابراهیم: ۱۲)

هه‌ر کاتیک یه‌قین گه‌یشه‌ت دڵ پڕ ده‌بیت له نوور و دره‌وشانه‌وه، هه‌رچی شک و ناپازیبوون و خه‌م و په‌ژاره‌یه لیتی پاک ده‌بیته‌وه، پڕ ده‌بیت به‌خۆشه‌ویستی خودا و ترس و رازیبوون و شوکر و ته‌وه‌کول و گه‌رانه‌وه‌ی به‌رده‌وام بۆ لای، یه‌قین مادده‌ی خاوی هه‌موو مه‌قامه‌کانی تره و هه‌لگری هه‌موو مه‌قامه‌کانه. جونه‌ید ده‌فه‌رمویت: یه‌قین بریتییه له له‌نگه‌رگرتنی زانست که وه‌رناگه‌پۆ و لانا‌دات و ناگۆپیت له دڵدا.

ئه‌بوه‌گری وه‌راق ده‌فه‌رمویت: یه‌قین بریتییه له هه‌موو دڵ و که‌مائی ئیمانی پتیه‌یه، به‌یه‌قین خودا ناسراوه، به‌ژیریش شت له خوداوه ژنه‌وراوه. دیسان ده‌فه‌رمویت: یه‌قین سی‌رووی هه‌یه: یه‌قین به‌هه‌واله‌کان، یه‌قین به‌ئاماژه‌کان و یه‌قین به‌بینینه‌کان.

مه‌به‌ستی به‌یه‌قینی هه‌وال بریتییه له سوکنا‌ی و له جووله‌که‌وتنی دڵ بۆ هه‌والی هه‌والده‌ر و متمانه‌ی ته‌واو پتی، یه‌قینی ئاماژه: له‌سه‌رو یه‌قینی هه‌واله‌وه‌یه، ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه که له‌گه‌ل بوونی یه‌قین به‌هه‌وال به‌لگه و بوهرانی له‌سه‌ر به‌ئینیت به‌وه‌ی هه‌والی له باره‌وه دراوه.

ئه‌مه‌ش وه‌ک هه‌واله‌کانی ئیمان و یه‌کته‌په‌رستی و قورئان، خودای موته‌عال-له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی راستگۆترین راستگۆیانه- به‌لگه و نمونه و بوهران بۆ به‌نده‌کانی له‌سه‌ر راستی هه‌واله‌کانی ده‌هیتیته‌وه، بۆیه له دووروه‌وه یه‌قینیان بۆ به‌ده‌ست دیت: له‌رووی هه‌واله‌که‌وه (که راستگۆترین که‌س هه‌والی له‌باره‌وه داوه)، و له‌رووی به‌لگه و بوهرانه‌وه. له‌م ئاستی دووه‌مه‌وه (یه‌قینی به‌لگه و بوهران) به‌رز ده‌بنه‌وه بۆ ئاستی سێیه‌م که بریتییه له ((یه‌قینی په‌رده له‌سه‌ر لادان))، بۆیه هه‌واله‌کان بۆ دلیان وه‌ک بینینی چاوی سه‌ری لێ دیت، ئه‌و کاته په‌یوه‌ندی ئیمان به‌په‌نه‌ان بۆ دڵ وه‌ک په‌یوه‌ندی شتی بینراوی لێ دیت بۆ چاو.

هندی له عاریفان ده‌فرموی: به‌هشت و ناگرم به حقیقهت بینی، پی و ترا: چون؟ وتی: به دو چاری پیغمبر (ﷺ) بینین، بینی من به دو چاری نه (ﷺ) له لام له پیشتر بوو له بینی چاری خوم بو نه دووانه، چاری من زیاده‌رهوی و لادان روی تیده‌کات، به پیچه‌وانه‌ی چاری پیغمبر که زیاده‌رهوی "طغیان" و لادان "زیغ" روی تیناکات (ناماژهی به نایه‌تی "مازاعَ الْبَصْرُ وَمَا طَعْنُ" کردوه)

پایه‌کانی زانستی یه‌قین: بریتیه له قبول کردنی نه‌وهی له حقه‌وه - سبخاله - دهرده‌که‌ویت، نه‌وه‌ش که له‌وه‌وه دهرده‌که‌وی: بریتیه له بریاره‌کان و نه‌هییه‌کانی، واته شرعی خودای مته‌عال و نه‌و نایینه‌ی که له‌سه‌ر زمانی پیغمبرانه‌وه به‌یان کراوه و دهرکه‌وتوره، نیمه‌ش به قبول و گه‌ردنکه‌چییه‌وه وهریده‌گرین و پی‌ته‌سلیم ده‌بین و فرمان‌برداری بو‌په‌روه‌دگاری خودای مته‌عال ده‌که‌ین و ده‌چینه ژیر نیری به‌ندایه‌تییه‌وه.

دوه‌م: ((قبول کردنی نه‌وهی په‌نهانه)) واته باوه‌ره‌یتان به په‌نهان (غیب) که خودای مته‌عال له‌سه‌ر زمانی پیغمبرانه‌وه‌والی له‌باره‌وه راگه‌یاندوه له زیندوو‌بوونه‌وه و به‌هشت و ناگر و پردی سیرات و میزان و دادگایی، هه‌روه‌ها نه‌وهی پیش نه‌وانه ده‌که‌ویت: له شه‌قبردی ناسمان و پارچه‌پارچه‌بوونی، و په‌رش و بلا‌بوونی هه‌ساره و نه‌ستیره‌کان و بوون به تۆزی شاخه‌کان و پیچانه‌وه‌ی هه‌موو جیهان، پیش نه‌مه‌ش به‌رزخ و نیعمه‌ته‌کانی و سزاکانی.

قبول کردنی هه‌موو نه‌مانه به باوه‌ر و ته‌صدیق و دلناییه‌وه بریتیه له یه‌قین، به جوریک ته‌مومژ و شک و له‌بیر‌دنه‌وه و بیتاگایی دهریاره‌یان تیکه‌ل به دل نه‌بیت، چونکه نه‌وانه گه‌ر یه‌قینه‌که‌ی تیانه‌به‌ن، نه‌وا تیکی ده‌ده‌ن و لاوازی ده‌که‌ن.

سییه‌م: ((وه‌ستان له‌سه‌ر نه‌وهی به حقه‌وه - سبخاله - وه‌ستاره و پایه‌دار بووه)) له ناو و سیفات و کرداری خودای مته‌عال، له بریتیه له زانستی یه‌کتابه‌رستی که بنچینه‌که‌ی بریتیه له جینگیرکردنی ناو و سیفه‌ته‌کان.

یه‌قین بریتیه له وه‌ستان له‌سه‌ر نه‌وهی به حقه‌وه وه‌ستاره له ناو و سیفاتی که‌مال و یه‌کتابه‌رستی، نه‌م سیانه‌پیرۆترین و بالاترین زانستی مرقویه‌تین: زانستی فرمان و نه‌هی لیکردن، و زانستی ناو و سیفات و یه‌کتابه‌رستی، و زانستی رۆزی دوا‌یی و زیندوو‌بوونه‌وه، خودا باشر ده‌زانیت.

مەقامى ھۆگرېوون بە قورئان

ھەر كەس يەقىنەكەى بەھىز بوو: ھۆگرى لەگەل قورئان بە دەست دەھىنئىت كە بۆ كەسى يەقىن لاواز بە دەست نايەت.

ھەر بە و جۆرە ھۆگرېوون بەرى گوپراپەلى و خۆشەويستىيە، ھەموو كەسىكى گوپراپەل ھۆگرېوون، ھەموو كەسىكى ياخيپوش نامۆبوو.

سالىك گەر خۆشەويست و راستگو بىت و خودا مەبەست و داواى بىت و لەسەر رەزامەندى ئەو و بۆ رەزامەندى ئەو كار بكات خۆراكەكەى دەبىتە گوپگرتن لە قورئان كە خۆراكى سەرورەرانى عارىفانى ئەم ئوممەتە، ئەوانەى خاوەنى چاكتىن دل و دروستىن حالن، كە برىتىن لە ھاوھلانى پىغەمبەر-خاويان لى رازى بىت-

ئەم گوپگرتنە قورئانىيە گوپگرتنى ئەھلى مەعرفە بە خودا و راوھستان لەسەر راستە شەقامى ئىسلام، لەو گوپگرتنەو مانا و ئاماژە و مەعارىف و زانستى جۆراوچۆر بۆ زەينە پاك و بىگەردەكان بە دەست دىت، دلە گەشاوھەكان بە نوورى ھۆگرى خۆراكى لىوھەردەگرن، لەزەتتىكى رۆحانى لى دەبىنئىت، نىعمەتەكەى دەگاتە دل و رۆح، لەوانە يە لىشاو بەھىنئىت و بگاتە سەر جەستە، جۆرىك چىژى لى دەبىنئىتەو كە چىژى بەرھەستى لەو جۆرەى نەبىنئىتەو.

كە رۆح خۆى دارنى لە رووالەتە مادىيەكان و ئامادەيى تەواوى تىدا بوو، و دلش رۆيشتە ناو رۆحى ماناى قورئانەو، و بە ھەموو بوونى خۆيەو رووى لە دەنگى قورئان كرد، و دەنگخۆشى قورئانخۆينەكە يارمەتيدەر بوو: لەو بارەدا دل خەرىكە ئەم جىھانە بەجىدەھىلئىت و دەچىتە ناو جىھانئىكى ترەو، لەزەت و حالئىكى بۆ دروست دەبىت كە لە ھىچ شتىكى تردا نايىبىنئىتەو، ئەوھش نەسىمئىكە لە نەسىمەكانى حالى ئەھلى بەھەشت لەناو بەھەشتدا.

چەندە خۆراكىكى بەسوود و سوودبەخشە بۆ دل و رۆح و جەستەى مرؤف! ئەو تام و چىژەى قورئان ھەرامكراوھ لە دلئىك كە لەسەر بىستنى شەيتانىي پەرورەردەكراوھ.

ھىچ نىعمەتەكەى لە نىعمەتەكانى ئەھلى بەھەشت بالاتر و بەرزتر نىيە لەو نىعمەتەى كە رووى جوانى خۆشەويستەكەيان (ﷺ) بەئاشكرا دەبىنن و گوئ لە قەسەكانى دەگرن.

دل به گويگرتن كاريگر ده بيت به پى ئو خوشه ويستيهى تىدايه، كه پر بوو به خوشه ويستى خودا و گويى له كهلامى خوشه ويسته كهى گرت-واته به هاوه لى كردن و ناماده بوونى له دلدا- ئوه شانوشكويه كى تاييه تى ده بيت و گويگران له شتى تريس شانوشكويه كى تر. خودا زانتر.

دللى زيندوو ناميري گويگرتنه

خەلكى له گويگرتندا سى به شن:

به كه ميان: ئو كه سانهى كه دلان سيفه ته كانى نه فس وه رگرن، به جورىك دلان ده بيت به نه فسكى ته واو، ئافاتى حز و بانگكهرى ئاره زوو به سه ريدا زال ده بن، ئم كه سه به شى له گويگرتن: وهك به شى ئازهلان وايه، ته نها دهنگ ده بيستيت، جياوازى نيوان ئو و ئازهل زور نييه.

به شى دووم: هر كه س نه فسى به سيفه تى دللى برازيتته وه، ئو كاته نه فسى ده بيت به دللى ته واو، و مه عريفه و خوشه ويستى به سه ريدا زال ده بيت، ده بيتته خاوه نى عه قل و كرؤك، و عاشقى سيفاتى كه مال ده بيت، نه فسى به نوورى دل رووناك ده بيتته وه، و به دلنيايييه وه پال ده داته وه به لاي پهروه ردا ريدا، و چاوه كانى به به ندايه تى روشن ده بيتته وه، نيعمه تى خوى له خوشه ويستى و نزىكى له خودا وه ده بينيتته وه، ئم كه سه به شى له بيستن وهك-يان نزيك به وه- به شى فريشتهى لى ديت، گويگرتنه كهى خوراكى دل و رۇحييه تى، و روشن بوونه وهى چاوى و نيعمه تى دونيايه تى، گويگرتنه كهى ئو باخچه يه كه به ناويدا گه شتوگوزار ده كات، ئو زينده گيبه يه كه راوه ستانى بوونى خوى تيا ده بينيتته وه.

به شى ستيه م: ئو كه سهى مه نزيله كهى له نيوان ئو دوو مه نزيله دايه، دللى له سه ر فيتره ته خورسك و سه ره تاييه كهى ماوه ته وه، به لام كارىك له سه ر نه فسى ناكات سيفه ته كانى دل وه ربگريست، و رپوره سمه كانى تىكبشكينيست و تاريكييه كانى بره وينيتته وه، نه فسى ئه وه نده به هيز نييه زال ببيت به سه ر دلدا، و ده ستى تىبخات و نوور و ته ندروستى و فيتره تى بشيوينيست.

له نيوان دل و نه فسدا جهنگىكى به رده وام هه يه، جهنگ له نيوانياندا به رده وامه و هر رۇزىك لايه كيان سه رده كه ويت، رۇزىك نه فس جهنگه كه ده باته وه و رۇزىك دل.

ئەمە بەشی ئەو کەسە یە لە بیستەن: بەشی لە نێوان دوو بەشە کە دایە، بەشی دڵ و بەشی نەفس، گەر گوێگرتنە کە ی لە کاتی سەرکەوتنی دڵدا بێت بەشە کە ی بەشیکی مەزنە، گەر لە کاتی سەرکەوتنی نەفسدا بێت بەشە کە ی بەشیکی کەم و لاوازه. لێرەو جیاوازی سەرھەڵدەدات لە زانینی ورد لە خوداوە، و تێگەشتن لێی و گەشەنەو و چێژوەرگرتن بە بیستنی کەلامی خودا.

خاوەن ئەم حالە- لە حالی گوێگرتنیدا- دڵ خەریک دەکات بە جەنگان لە نێوان ئەو و نەفسدا، بۆیە رۆحی بیستەنە کە و نەعمەت و چێژی لە دەست دەچێت بە ئەندازە ی خەریکبوون و سەرقالبوونی بەو جەنگەو، هیچ رێگە یە ک بۆ بە دەستھێنانی ئەو چێژە بە تەواوی شک نابات هەتا ئەو جەنگە کوتایی پی نە یەت، لەوانە یە لە کاتی گوێگرتندا واریدێکی مەعنەوی رۆوی لێ بکات یان مانایەکی دەست بکەوێت کە فیکر نەتوانێت لە هەموو کاتی کدا راوی بکات، بەرچنگی دەکەوێت و تیایدا نوقم دەبێت و ئەو هەش خەریکی دەکات لە گوێگرتن لەوانە ی کە بەدوای ئەو دەدا دێت، هەر ئەو هەش وا دەکات دەستەوسان بێت لە راوکردنی ماناکانی تر، هاتنی ماناکان بە لێشاو سەرسامی دەکەن و لەرزە یەکی سەرسامبوون لە دڵ دەدەن، دەگێرنەو و پیاویکی عەرەب: راوچیبەکی نارد بۆ راوکردن، نیچیرەکان لە پیشەو و لە دواو و لە راستەو و لە چەپەو دەرکەوتن و هەلھاتن، ئەویش سەرسام و دەستەوسان لێی وەستا و هیچی پی راوئەکرا، وتی:

تکالرت الظباء علی خراش   فما یدری خراش ما یصید

کاری ئەو لەم حالەتەدا: ئەو یە کە دلی وابەستە ی قسە کەرە کە (خودای مۆتەعال) بکات، وە ک ئەو ی قسەکان لەو و دە بیستیت، دلی بکات بە روبریک بۆ جاریبوونی ئەو مانانە و خالیبکاتەو لە تێگەشتنیک جگە لە مەبەستی خودای مۆتەعال، دەچۆرپێتە ناوی و ماناکانی لێو بە دەست دێت، وە ک پیشوازی کردنی خۆشەویست لە دەستە یە ک خۆشەویست بۆ لای، هیچ خۆشەویستیک لە خۆشەویستە کە ی تر خەریکی ناکات، بە لگۆ حەقی هەر یە کیک لەوانە بە تەواوی دەدات، وە ک بە خیرھاتنی میوان و سەردانی کەر، ئەمە کاتیک دەبێت فراوانی دڵ و هیزی ئامادە یی و کە مالی ئامادە بوونی لە گەل بێت.

كه گوئی له گوتاری هاندان و تامه زۆکردن و لوتف و چاكەى خودا بوو: به هۆیه وه بیتاگا نابیت له گوتاری ترساندن و هه پەشه و دادپەرهرى خودا كه به دواى ئەوهى به كه مەدا دیت، به لكو گوتاری دووهم به هاوه لى حوكمى گوتاری به كه مه وه گوئى لى ده گریت، هه ردووكیان به به كتر تیکه ل ده كات، به هه ردووكیان هه وه و له گه ل هه ردووكیاندا به ره و خودا هه نگاو هه لده گریت، دلى رووده كاته قسه كه ره كه و سیفته ته كانى - سه حانه - .

ئه مه بریتییه له رۆیشتن له بهر خودا: كه جوړىكى تره بالاتر و به رزتر له ته نها رۆیشتن بۆ لای خودا، به هۆى ئەوه وه رۆیشتنى كه سه كه بۆ لای خودا راناوه ستیت، به لكو زیاتر به رزى ده كاته وه، ئەوه رۆیشتنى دلّه له مانای ناو و سیفته و به كتاپه رستی و ناسینی خودا.

هه ركات له وه دا مه له كه به كه له دلدا مایه وه و به توندی پێیه وه وابسته بوو ئەوا مانای بیستراو و سیفاتی قسه كه ره هه ندیكى په رده نادات به سه ره هه ندیكى تریدا، له سه ره تاوه ئەم كاره له سه رى گران ده بییت، له ناوه پاسدا له سه رى ئاسان ده بییت، به لام كۆتاییه كه ی دیار نییه .

ئه وه ش: چونكه ئەم هۆگرپوونه ئاماژه بۆكراوه سه ره تاكه ی په رده لادانه له سه ر ناوی سیفته ته كان كه هۆگرپوونی لئوه به ده ست دیت، و پێیه وه وابسته ده بییت، وه ك ناوی ((الجميل، والبر، واللطف، و الودود، والحليم، والرحيم)) هاوشیوه كانیان.

پاشان وابسته بوون پێیان هه وه به هیزتر و توندتر ده بییت تا وای لئیدیت هه موو خۆشییه كانى ژيانى له ناودا ده بینیت هه وه، چاوی پى رۆشن ده بیته وه و دل چێژى لى ده بینیت و رۆح پێى ده گه شیت هه وه، له گه ل كه مالى عافییه ت به بى میحنه ت و كه مالى هیدایه ت به بى فیتنه، بۆیه كۆلى رۆیشتن به ره و خودا سووك ده بییت، و په ستى و شه كه تى خاوبوونه وه و ساردبوونه وه نامینیت، دل هه میشه له زیادبووندا ده بییت بۆ به ده ستوینانى مانای خیر و چاكه .

(۴۰) منزلة الذكر

مەنزىلەي ياد

له مەنزىلەكانى ((إياك نعبد وإياك نستعين)) مەنزىلەي يادە .

مەنزىلەيەكى مەزنى رىيوارانى بەرەو خوداچونە، لەم مەنزىلەيەو تۆيشوو وەرەدەگرن و بۆ ئەم مەنزىلەيە خۆيان ساغدەكەنەو، و هەميشە بۆ سەرچاوەكەي دەگەرئىنەو .
 زىكر دەسەلاتىكى بەربالوى هەيە، هەر كەس پىيى بەخشىرت دەبەستىرتەو بە خوداوە، هەر كەس شىش لىي قەدەغە بكرىت لە رىگەي بەرەو خوداچون كەنارگىر دەكرىت، ئەم مەنزىلەيە خۆراكى دلى ئەهلى رىگەيە، هەر كات لىي جىابوويەو جەستە دەبىتە گۆرپى دل، بەككەوتنى دل لە زىكر ئاوەدانى ولاتەكەي دەكات بە وىرانە، زىكر ئەو چەكەيە لەگەل رىكرانى رىگەي بەرەو خوداچون جەنگى پىدەكرىت، ئەو ئاوەيە گرى كۆپەسەندوى پى دادەمركىننەو، دەواي دەردەكانيانە و هەر كات لىي جىابوونەو دلان شكست دەهينىت، ياد هۆي گەيشتنە بە خودا و ئەو بەيوەندىيەيە كە لەنىوان ئەوان زاناي پەنهاندا-سبحانه- بوونى هەيە .

بە يادى خودا ئافاتەكان پال پىوهدەنن، و ناخۆشىيەكان دەپرەوئىنەو، و بەلاكان لەسەريان ئاسان دەبىت، گەر "السلام" بە سىبەرى خۆي دايان ببۆشىت، پەنايان بۆ لاي خودايە، و كاتىك دژوارىيەك بەسەرياندا دابارى هەلدين بۆ لاي يادى خودا، ياد ئەو باخچەيە تىايدا گەشتوگوزار دەكەن، ئەو سەرمایەيە كە بازىرگانی پى دەكەن، دلى خەمناك و دلتنەك دەهينىتە سەرور و پىكەنن، يادكەر دەگەيەنئىتە يادكراو، بەلكو يادكەر لەلای خودا دەكات بە يادكراو(مەبەستى ئايەتى "فَأَذْكُرُوا مَا كُنتُمْ عَلَيْهِ") .

بۆ هەريەكەك لە ئەندامەكانى جەستەي مەزۇف بەندايەتییەك بوونى هەيە كە بەستراوەتەو بە كاتىكى تايبەتەو، بەلام "زىكر" بەندايەتى دل و زمانە و نەبەستراوەتەو بە كاتىكى ديارىكراوەو، بەلكو ئەوان فەرمانيان پىكراوە بە زىكرى پەرستراو و خۆشەويستەكەيان لە هەموو كات و بارىكدا: بەپىو، لە كاتى راکشان و لەسەر تەنىشت كاتى پال كەوتن، دل و وىرانەيە و يادى خودا ئاوەدانكەر و بنچىنەيە بۆي .

به يادى خودا دلّ له ژهنگوژار پاك ده بېتته وه، ئه وه درمانه به كه دهر د و نه خۆش بيه كان چاك ده كاته وه، ههركات يادكەر له ياده كه يدا زۆرتەر و زياتر رۆچوو يادكراو خۆشه ويستی و ههز و شوقى بۆ ليقاى به نده كه ي لا زۆرتەر ده بېتت، كه دلّ له گه لّ زمان يادى خوداى كرد: هه رچى شته له پالّ ياده كه يدا له بېر ده چېتته وه، خودا هه موو شتېكى بۆ ده پاريزتت و ده بېتته جيگره وهى هه موو شتېك بۆى.

به يادى خودا قورسى ناو گوئى نامېنتت و لائى زمان كوتايى پى دېت و تاريكى له چاوان ده رپه وېتته وه.

خودا به هۆى ياده وه زمانى يادكهران جوان ده كات، وهك چۆن به رووناكى چاوى ته ماشا كه ران رووناك ده كاته وه، زمانى كه سى بېتتاگا له خودا: وهك چاوى كوئير و گوئى كه ر و ده ستى شه له ل وايه.

زيكر ده رگاي كراوهى مه زنى خودايه له نئوان خۆى و به نده كانيدا، مه گەر به نده به هۆى بېتتاگاييه وه ده رگاكه به رپوى خۆيدا دابخات.

حه سه نى به صرى - ره حمه تى خواى لى بېت - ده فه رموئت: له سى شتدا به دواى شيرينيدا بگه رين: له نوئز و له يادى خودا و له خوئندى قورئاندا، گەر دۆزيتانه وه ئه وه باشه، ئه گەر نه بزائن ده رگاكه به رووتاندا داخراوه.

به هۆى ياده وه مرؤف شه يتان به زه ويدا ده دات، وهك چۆن شه يتان نه هلى بېتتاگايى و له بېرچوونه وه ده دات به زه ويدا.

يادى خودا رۆحى كاروكرده وه كانه، گەر كاروكرده وه كان يادى خودايان تيدا نه بېتت وهك جه سته به كى بى رۆحيان لى دېت، خودا زاناتره.

له قورئاندا يادى خودا "ده" رپوى هه به:

به كه م: به ره هايى فه رمان پيكردى.

دووه م: نه هيكردى له پيچه وانى ياد كه برىتتبه له بېتتاگايى و له بېرچوونه وه.

سئيه م: وابه سته كرى سهر فزاي به هه ولى به رده وامبوون له سه ر زيكر و زؤد نه نجامدانى.

چواره م: مه دح و سه ناي نه هلى زيكر و هه والدان به وهى كه به هه شت و ليخۆشبوونى خودايان بۆ ناماده كراوه.

شه شه م: خودا- سبانه- یادی ئهوان دهکات به هۆی یادی ئهوانه وه بۆ خودا، وهک
 نایه تی ﴿ فَأَذْكُرُوا لِي وَآسْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿۱۷۲﴾ البقرة: ۱۵۲

حه وته م: مه والدان به وهی زیکر له هه موو شتیك گه وره تره، وهک نایه تی ﴿ أَتْلُ مَا أُوحِيَ
 إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقْرِمَ الصَّلَاةَ رَبِّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ
 أَكْبَرُ ﴾ العنكبوت: ۴۵، چوار قسه له سه ر " وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ " هه یه:

یه که م: یادی خودا له هه رچی شته گه وره تره، یاد باشترین کاری چاکه یه، چونکه
 مه به ست له هه رچی گوێرایه ئی و کرداری چاکه یه هه ستانه به زیکری خودا، بۆیه یاد
 نهینی و رۆحی کاروکرده وه چاکه کانه.

دووه م: ماناکه ی: ئیوه گه ر یادی خودا بکه ن یادتان دهکات، بۆیه یادکردنی خودا بۆ
 ئیوه گه وره تره له یادکردنی ئیوه بۆ خودا، بینا له سه ر ئه مه: چاوگه که دراوته پال
 بکه ره که، به لام بۆ خالی یه که م چاوگه که دراوته پال یادکراوه که (خودا).

سه ئیه م: ماناکه: یادی خودا گه وره تره له وهی خراپه و مونکهری له گه ل بمینیتته وه،
 به لکو گه ر یادی خودا به ته واری نه نجام درا هه رچی گونا ه و خراپه یه ده یسه رپیتته وه،
 ئه مه ئه وه یه ئه هلی ته فسه ر باسیان کردووه.

گویم له شیخو ئیسلام ئهین ته یمه بوو- ره حمه تی خوی لی بیت- ده یفه رموو: مانای
 نایه ته که، له نوێژدا دوو سوودی زۆر مه زن هه یه: یه که م: نه هی کردن له "الفحشاء و
 المنکر"، دووه م: گرتنه نامیزی زیکری خودا و له خوگرتنی، بۆیه گرتنه نامیزی یادی
 خودا مه زنتره له نه هی کردن له "الفحشاء و المنکر".

چواره م: له وانه یه له نایه ته که دا مانایه کی تر بوونی هه بیت: نوێژ گه وره ترین زیکری
 خودایه، خودای مونه عال ده فه رمویت ﴿ وَأَقْرِمَ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿۱۷۱﴾ طه: ۱۴، نوێژ
 که وره ترین و به هیزترین و توندترین نه هی که ریکه له "الفحشاء و المنکر"

هه شته م: زیکری کردووه به کوتایی هه موو کاروکرده وه یه کی چاکه وهک چۆن کللی
 هه موو کاروکرده وه یه کی چاکه یه، وهک نایه تی ﴿ وَتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ
 عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمْ وَلَمَّا كُمُتُمْ قَشْرُوكُمْ ﴿۱۷۳﴾ البقرة: ۱۸۵، له کوتایی هه جداله
 نایه تی ﴿ فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشْدَّ
 ذِكْرًا ﴾ البقرة: ۲۰۰، له کوتایی نوێژدا له نایه تی ﴿ فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ

فَإِنَّمَا وَقَعُوا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ﴿النساء: ۱۰۲﴾ له کوتایی نوژی مه بنیدا له نایه تی ﴿فَإِنَّمَا وَقَعُوا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ﴾ فَصَبَّاتِ الصَّلَاةُ فَأَنْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَبِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿الجمعة: ۱۰﴾ بۆ ئەو مه بهسته زیکر کراوه به کوتایی ژبانی دونیا، گەر کوتا قسه ی بهنده ی خودا یادی خودا بیت خودا ده بیاته به هه شته وه .

تویه م: هه والدان له مه ر ئەهلی زیکر به وه ی ئەوان ئەهلی سوودبینین له نایاتی خودا، و ئەوان خاوه ن ژیری و کرۆکن (أولو الألباب) نه ک که سانی تر، وه ک نایه تی ﴿إِن كُن فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتَلَفَ لَيْلٍ وَالنَّهَارِ لَآيَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿۱۱﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ فَيَنصُرُوا وَقَعُوا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾ آل عمران: ۱۹۰ - ۱۹۱

ده به م: کراوه به هاوتا و هاوده م و رۆحی هه موو کارو کرده وه به کی چاکه، وه ک نایه تی ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿۱۱﴾﴾ طه: ۱۴، هه ر به و جوړه کردو به تی به هاوتا و هاوده می رۆژ و حه ج و مه ناسیک، به لکو زیکر ی خودا رۆح و کرۆک و مه رامی حه جه، وه ک پیغه مبه ر ﴿ص﴾ ده فه رمویت ((ته وافی به یت و رۆیشتنی نیوان سه فا و مه روه و هه لدانی جمار (ره جمی شه یتان) بۆ ئەنجامدانی یادی خودایه))

هه ر به و جوړه کردو به تی به هاوده م و هاوتای جیهاد و فه رمانی کردو به به یادی خودا له کاتی گه یشتن به دوژمن و قه لاجو کردنیان، خودای موته عال ده فه رمویت ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا الْقِيَامَةُ فَسَأَلْتُهُمْ فَأَتَابُوا وَأَدَّكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۵﴾﴾ الأنفال: ۴۵.

❁ یادکه رانی پیشر شه وان

یادکه رانی خودا ئەهلی پیشر شه وان، وه ک ئەو فه رمووده ی "مسلم" ریوایه تی کردو وه له سه حیه که یدا له علائوه له باوکییه وه له ئەبو هوره یره وه -خوا لئی رازی بیت- ده فه رمویت ((له ریگی مه که ده رۆیشت، پیغه مبه ر ﴿ص﴾) به پال چیا به کدا تیه پری پیی ده وتیبت "جمدان"، فه رمووی: ئەمه "جمدان" ه، پیشکه وتن "مفردون"، فه رموویان "مفردون" چیه ئەی پیغه مبه ری خودا؟ فه رمووی: ئەو پیاو و ژنانه ی زۆر یادی خودا ده ک ن)).

"المفردون" یان مانای یه کتاپه رستانی هیه، یان ئەوانه ی تاک و ته نهان له به ندایه تی و یادی خودادا.

له مه سنه دی ئیعام ئه حمده دا- به رزکراوه ته وه- له فرمووده که ی ئه بی دهردا- خوا لئی رازی بیته-، پیغه مبه ر فرمووی ته ی ((ده تانه ویت هه والتان پی بده م به باشترین کاروکرده وه تان و پاکترین و خاوینترینیان له لای مه لیکه که تان، بالاترینیان له پله و پایه تان، باشتر بیته بۆ ئیوه له به خشینی زیر و زیو و روویه پوو بوونه وه ی نوژمن، له گهردنتان بدری و بدهن له گهردن؟ وتیان ئه وه چ کار و کرده وه یه که ئه ی پیغه مبه ری خودا؟ فرمووی زیکی خودا- عز و جل-))

شوعبه له ئه بی ئیسحاق وه فرمووی: گویم له "ئه غه پ" بوو فرمووی شایه ته ی دده م له ئه بی هورهیره و ئه بی سه عیده وه- خوا لئیان رازی بیته- که شایه ته ی دده ن له پیغه مبه ری خودا وه (ﷺ) فرمووی ((هر دهسته یه ک دانیشتن بۆ یادی خودا فریشته کان ده وه یان دده ن و رحمت دایان ده پوشیت، و سوکنایی دایان ده گریته وه، خودا باسیان ده کات لای ئه وانه ی که لای خوین)) ئه م فرمووده له سه حیجی "مسلم" دایه .

به سه بۆ گه وه یی یادی خودا: خودای موته عال ئه هلی زیکر نیشانی فریشته کان ده دات و شکو و مه زنی خو ی به وانه وه به فریشته کان نیشان ده دات، له سه حیجی "مسلم" دا له موعاویه وه- خوا لئی رازی بیته- پیغه مبه ر (ﷺ) ((هاته دهره وه بۆ لای کۆرپکی یارانی، فرمووی چی داینیشاندوون (چی کۆی کردوونه ته وه)؟ فرموویان بۆ یادی خودا دانیشتووین، ستایشی ده که ین به وه ی هیدایه ته ی داین بۆ ئیسلام و منه ته ی خو ی به سه ردا کردین، فرمووی: هر بۆ ئه وه دانیشتووین؟ فرموویان: سویند به خودا ته نها بۆ ئه وه دانیشتووین، فرمووی: من سویندم نه دان وه ک تو مه تبار کردنتان، به لام جبریل هات بۆ لام و هه والی پیدام: که خودا به ئیوه شکو و مه زنی خو ی به فریشته کان نیشان ده دات))

پیاویکی ئه عرابی پرسیا ری له پیغه مبه ری خودا کرد (ﷺ) و پیی وت ((چ کار و کرده وه یه ک باشترین کاروکرده هه ی؟ فرمووی: دنیا به جیبه یلی و زمانت به یادی خودا ته پ و پارا و بیته))

پیاویک پیی فرموو ((شهرعی ئیسلام زۆربووه له سه رم، فرمانم پی بکه به کاریک ده ستی پیوه بگرم، فرمووی: با به رده وام زمانت به یادی خودا ته پ و پارا و بیته))

مه‌سند و شوینانی تریش له فەرمووده‌که‌ی جابره‌وه، فەرمووی ((پیتغه‌مبه‌ر(ﷺ) هاته دهره‌وه بۆ لامان، فەرمووی: ئه‌ی خه‌لکینه، سه‌رێک بکێشنه باخچه‌کانی به‌هه‌شت، وتمان ئه‌ی پیتغه‌مبه‌ری خودا، باخچه‌کانی به‌هه‌شت چین؟ فەرمووی: مه‌جلیسی یادی خودا)).

هه‌روه‌ها فەرمووی ((به‌یانی بکه‌نه‌وه و ئیواره‌تان به‌سه‌ر بی‌ت و یادی خودا بکه‌ن، هه‌ر که‌س ده‌یه‌وێت مه‌نزله‌ی خۆی له‌لای خودا بزانی‌ت، با ته‌ماشای بکات و بزانی‌ت مه‌نزله‌ی خودا له‌لای ئه‌و چۆنه؟ خودا به‌نده له‌و مه‌نزله‌یه‌دا داده‌نی‌ت که‌ به‌نده له‌ خۆیدا خودای تیا‌داناوه)).

پیتغه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌ باوکیه‌وه ئیبراهیم(ﷺ) ده‌گێڕێته‌وه له‌ شه‌وی میعراجدا پێی فەرموو ((سه‌لامی من به‌سه‌ر ئومه‌ته‌که‌تدا بخوێنه‌وه، هه‌والیان پێی بده به‌هه‌شت خا‌که‌که‌ی زۆر پاک و بۆنخۆش و جوانه، ئاوه‌که‌ی سازگار و شیرینه، به‌هه‌شت زه‌ویه‌که‌ی ته‌خت و ته‌پو پاراوه، و روواندنێ داره‌کانی بریتیه له: "سبحان الله، والحمد لله، ولا إله إلا الله، والله أكبر") ئیمامی "الرملي" و ئیمامی ئه‌حمه‌د و که‌سانی تریش ریوايه‌تیان کردوه. له‌ دوو سه‌حیحه‌که‌دا له‌ فەرمووده‌که‌ی ئه‌بی موساوه -خوا لێی رازی بی‌ت- له‌ پیتغه‌مبه‌ری خوداوه(ﷺ) فەرموویه‌تی ((نموونه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی یادی په‌روه‌ردگاری ده‌کات و ئه‌و که‌سه‌ی یادی ناکات وه‌ک: زیندوو و مردوو وان)).

به‌ ده‌ربرینی "مسلم" ((نموونه‌ی ئه‌و ماله‌ی یادی خودای تیا ده‌کریت و ئه‌و ماله‌ی یادی خودای تیا ناکریت وه‌ک: زیندوو و مردوو وان)) مالتیک زیکری تیا‌بکریت له‌ مه‌نزله‌ی مالتیکی زیندودایه، مالتی بیتاگاش له‌ مه‌نزله‌ی مردودایه، ئه‌وه‌ش بریتیه له‌ گۆر.

له‌ ده‌ربرینی یه‌که‌مدا: یادکری کرد به‌ زیندوو‌یه‌ک له‌ مالتیکی زیندودادا، بیتاگاشی کرد به‌ مردوو‌یه‌ک له‌ مالتیکی مردودا، گومانی تیدا نییه‌ جه‌سته‌ی بیتاگایان گۆری دله‌کانیا‌نه، دلایان وه‌ک مردووی ناو ئه‌و گۆرانه وان، وه‌ک وتراوه:

فسيان ذکر الله موت قلوبهم
وأرواحهم في وحشة من جسمهم
وأجسامهم قبل القبور قبور
وليس لهم حتى النشور نشور

له‌ فەرمووده‌یه‌کی سه‌حیحا: له‌ ئه‌سه‌ره‌وه که‌ پیتغه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌ په‌روه‌ردگارییه‌وه -تبارک وتعالی- ده‌یگێڕێته‌وه ((هه‌ر که‌س له‌ نه‌فسی خۆیدا یادم بکات له‌ نه‌فسی

خۆمدا يادى دەكەم، ھەر كەس لە ناو كۆمە ئىكدا يادم بكات لە كۆمە ئىكى باشتر لەو كۆمە ئە يادى دەكەم))

لە كىتەبى "الوابل الصيب ورافع الكلم الطيب" دا نىزىكەى سەد سوودى يادى خودامان باس كىردووه، ھەروھە لەو كىتەبە دا باسى نەيتىبە كانى يادى خودامان كىردووه، ھەروھە باسى مەزنى قازانجە كانى و بەرەبوومى باش و پاكى، لەو كىتەبە دا باسى ئەوھەمان كىردووه كە يادى خودا سى جۆرە:

يەكەم: يادى ناو و سىفات و ماناكانيان، و سەنا كىردنى خودا بەو ناو و سىفەتەنە، و يەكئەپە رستى خودا پىيان.

دوومە: يادى فەرمان و نەھى و حەلال و حەرام و يادى بەھرە و نىعمەتەكان و دەستى خودا، ئەمەش سى جۆرە:

- يادىك دل و زمان تىايدا بەكەدەگىرن، ئەمەيان بالاترىنيانە.

- يادىك تەنھا بە دل، ئەمەش لە پلەى دوومەدايە.

- يادىك تەنھا بە زمان، لە پلەى سىيەمدايە.

سىيەم: يادى بەندە بۆ خودا بە دوو ياد لە لای خوداوه دەورە دراوه: يادىك بەر لە يادەكە: كە بە ھۆيەوھە كەسەكە دەستى بە ياد كىردنى خودا كىردووه، يادىك لە دواى يادەكە كە بەندە بە ھۆيەوھە دەبىت بە ياد كىراو لە لای خوداوه، وەك ئايەتى ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ﴾ البقرة: ۱۵۲، ھەروھە لە فەرمودە يەكە قودسىدا كە پىئەمبەر (ﷺ) لە پەروەردگارىيەوھە دەيگىرپىتەوھە فەرمودىيەتى ((ھەر كەس لە نەفسى خۆيدا يادم بكات لە نەفسى خۆمدا يادى دەكەم، ھەر كەس لە ناو كۆمە ئىكدا يادم بكات لە ناو كۆمە ئىكى چاكتر لەو كۆمە ئە يادى دەكەم))

جۆرەكانى زىكر

جۆرەكانى زىكر سىيانن: مەدح و سەنا، و دوعا، و چاودىرى.

مەدح و سەناى خوداى موتەعال، وەك ((سبحان الله، والحمد لله، ولا إله إلا الله، والله أكبر))

يادى دوعا، وەك ئايەتى ﴿قَالَ رَبِّنا ظَلَمْنَا أَنفُسَنا وَإِن لَّا رَحْمَتُنا لَكُنَّا مِنَ الْخاسِرِينَ﴾ الأعراف: ۲۳، ھەروھە ((يا حي، يا قيوم، برحمتك أستغيث)) و ھاوشىوھەكانى ئەمانە.

زیکری چاودیری، وه ک قسه ی یادکه ر بلّیت: "خودام له گه له"، "خودا سه یرم ده کات"، "خودا ده مبینیت" و هاوشیوه کانی نه مانه که به کارده هینترین بۆ به میزکردنی ناماده بوون له گه لّ خودا-سبحاله- چاودیری به رژه وهندی دلی تیدایه، ههروه ها بۆ پارێزگاری نه ده ب له گه لّ خودا و رزگاربوون له بیتاگایی و خۆپاراستن له شهیتان و نه نفس.

نه زکاره نه به وییه کان هه ر سۆ جۆره که ی یاد له خۆیاندا کۆده که نه وه، سه نای خودایان تیدایه و دوعا و داوا له خۆ ده گرن و راگه یاندنیشیان پیده که ن، وه ک له و فه رموده ی که ده فه رمویت ((أفضل الدعاء الحمد لله)) و ترا به سوفیانی کورپی عویینه، چۆن "الحمد لله" کراوه به دوعا؟ فه رمووی: نه ی گویت له شیعره که ی ئومه یه ی کورپی سه لت نه بووه بۆ عه بدولای کورپی جودعان که رجای چاکه ی لی ده کات:

جباؤك؟ إن شيمتك الحياء

أذكر حاجتي أم قد كفاني

كفاه من تعرضه الشاء

إذ أثنى عليك المرء يوما

نه وه مه خلوقیکه ته نها سه ناکردن به سه بۆ نه وه ی داواکانی بگه یه نیت پیتی، نه ی ده بی "رب العالمین" چۆن بیت؟

نه زکاره نه به وییه کان له پال سه نا و دوعادا که مالی چاودیریان تیدایه، ههروه ها به رژه وهندی دل و رزگاربوون له بیتاگایی و خۆپاراستن له وه سه وه سه ی شهیتان، ههروه ها فیترکردنی موناجاتی پهروه ردگاری تیدایه بۆ دل، تاویک به پارانه وه و تاویک به گه ردنکه چی و تاویک به سه ناکردن، تاویک به مه زن راگرتن و شتانی تریش جگه له مه له جۆره کانی موناجات به نهینی و به دل.

(۴۱) (منزلة الفقر)

مەنزىلەى ھەژارى

لە مەنزىلەكانى ((ايك نعبد وياك نستعين)) مەنزىلەى ھەژارىيە.

ئەم مەنزىلەى بەلاترىن و بەرزترىن مەنزىلەى بەلەى ئەھلى رىگەى بەرەو خوداچوون، بەلكو رۆج و نەپتىنى و ئامانجى ھەموو مەنزىلەكانە.

ئەمەش بە زانىنى حەقىقەتى "ھەژارى" بەدەست دەھىترىت، ئەوھى عارىفان مەبەستىانە لە ماناى ئەم مەنزىلەى تايىبەترە لە مانا بنجىنەبىيەكەى.

وشەى "الفقر" - ھەژارى لە قورئاندا لە چەند جىگەى بەكدايە:

بەكەمىان: لە ئايەتى ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعْوْفِ تَعْرِفُهُمْ بِسَبْتِهِمْ لَا
يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَاقًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۱۳۳﴾﴾ البقرة: ۲۷۲،

واتە ھەدەقە بۆ ئەوانە، ھەژارە كۆچكەرەكان نزیكەى چوارسەد كەس بوون، ئەمال و خانوویان ھەبوو و ئەكەسوكار و خزم، خۆیان بۆ جیھاد لە پیتاوی خودادا بەكلا كەردبوو، ئەوان بۆ ئەو سریانە تەرخان كرابوون كە پیتەمبەر (ﷺ) دەیناردنە دەرەوھى مەدینە، ئەوانەش ئەھلى "صوفە" بوون، بەكێكە لەو قسانەى كە لەسەر تەرخان كەردنیان لە رىگەى خودادا (أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) وتراو.

ھەرەھا وتراو: ئەوانە خۆیان بۆ گوێپایەلى و ئەنجامدانى بەندایەتى و كاری چاكە تەرخان كەردبوو، دیسان وتراو: ھەژارى و ئەبوونى لە جیھادكەردن پەكیخستن.

وتراو: كە سەرقالى ھیرش كەردنە سەر دوژمنانى خودا و جیھاد كەردن بوون لە پیتاویدا رىگەیان لە بازگەنى و گەران بەدوای ژياندا لەسەر زەوى لىگىرا، بۆیە ناتوانن بۆ كاری ژيان روو لە ولاتان بەكن.

دروستەكەى ئەوھى: ئەوانە بە ھۆى ھەژارى و دەستەوسانى و لاوازییانەو ناتوانن بچن بەدوای ژيانى خۆیاندا، بەھۆى كەمالى عیقفەت و خۆپارێزییانەو خەلكانىكى نەزان بە حالیان وایان دەزانى دەولەمەند بن.

هروه ما نایه تی ﴿ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُعْتَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةً فُلُوبِهِمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْعَنَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾ (التوبة: ۶۰)

هروه ما نایه تی ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ ﴾ فاطر: ۱۵

هه ژاره وه سفکراوه کانی نایه تی به که میان ﴿ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴾ بریتین له هه ژاره تاییه ته کان، به لام له نایه تی دووه مدا ﴿ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ ﴾ بریتین له هه ژارانی موسلمان تاییه ته کان و گشتییه کان، نایه تی سئیه میان ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ ﴾ بریتیه له هه ژاری گشتی هه موو نه هلی سه ره زوی: دهوله مه ندان و هه ژاران، و باوه پداران و بیباوه پان.

هه ژاره وه سفکراوه کانی نایه تی به که م به رانبه ریان خاوه نانی مال و پاره و سامان، نه وانیه که له ریگه ی خودادا به ند نه کراون و ده ستیان ناوه لایه، نه و که سانه ش که هه ژاری خویان به هوی عیغه ته وه ناشارنه وه به رانبه رن له گه ل جوری به که م زیاتر له به رانبه ر بوون له گه ل جوری دووه م.

پۆلی دووه م: دهوله مه ند و نه هلی کاروکه سابه ت به رانبه ریان، نه هلی ته عفوف و ده ستگیروان له پیناوی خودادا و که سانی تریش له خو ده گریت.

پۆلی سئیه م: به رانبه ریان نییه، ته نها خودای موته عال دهوله مه نده و هه موو نه وانیه له خوار خوداوه ن هه ژارن.

مه به سستی نه هلی ریگه به هه ژاری (الفقر): شتیکه تاییه تر له هه موو نه مانه، به لکو بریتیه له ده سته به رکردنی به ندایه تی و هه ژاری و ناتاجی بۆ لای خودای موته عال له هه موو کات و باریکدا.

نه م مانایه مه زنتره له وه ی ناوی هه ژاری لی بنریت، به لکو بریتیه له حه قیقه ت و کرۆکی به ندایه تی، و که نارگریتی نه فس له ته نگه لچنین به په روه ردگاری خودای موته عال.

حه قیقه تی هه ژاری و که مالی هه ژاری: -وه ک هه ندیک له عاریفان ده لئین- کاتیک پرسیری لی کرا: چ کاتیک هه ژار شایسته ده بیت به ناوی هه ژاری "الفقر"؟ فه رموی: نه و کاته ی هیه هه ژاری له سه ره نه مینیت، وتیان نه وه چون ده بیت؟ فه رموی: گه ر

ئەو بۆ ھەژارى بېت خودا بۆ ئەو نابېت (إذا كان له فليس له) ئەگەر ئەو بۆ ھەژارى نەبېت ئەو خودا بۆ ئەو دەبېت (واتە گەيشتن بە مەقامى ھەژارى ئەو كاتەبە كە بە ھۆى خوداوە ھەست بە ھەژارى نەكەيت).

ئەمە باشتىن و وردتىن دەرىپىنكە لەسەر ماناى "الفقر" كە ئەھلى رىگە ئاماژەى پى دەدەن، ئەو ھەش بەو دەبېت ھەموو بوونى بۆ خودا بېت، شتىك لە بەشى نەفس و ھەز و ئارەزوى تیانە مېنېتەو، ھەتا شتىك لە بىرپارەكانى نەفسى لە ئەودا بوونى ھەبېت ھەژارىيەكەى بۆ خودا تىكەل بە شتى تر كراو.

پاشان ئەو ھەى بە وتنى "إذا كان له فليس له" تەفسىر كرد، واتە گەر ئەو كەسە بۆ نەفسى بېت بۆ خودا نابېت، گەر بۆ نەفسى نەبېت ئەو بۆ خودا بە.

ھەقىقەتى "الفقر" ئەو ھەى بۆ نەفسى خۆت نەبېت، نەفست لە تۆدا ھىچ بە شتىكى نەبېت، بە جۆرىك كە ھەموو بوونت بۆ خودا بېت، گەر بۆ نەفسى خۆت بوويت ئەو ھەژارىيەكەى بوونى ھەى كە نەرى ھەژارى دەكات.

ئەم "ھەژارىيەى كە ئەھلى رىگە ئاماژەى پى دەدەن: سەروسامان و مولك و مال نەرى ناكات، ھەندىك لە پىغەمبەران لە لوتكەى دەسەلات و سەرۋەت و سامان و مولكدا بوون، ھەك ئىبراھىمى خەلىل (عليه السلام) كە مالى زۆر و مەپ و مالاتى ھەبو، ھەروەھا ھەك سلیمان و داوود -عليهما السلام-، ھەربەو جۆرە پىغەمبەران (عليه السلام) ھەك خوداى موتەعال دەفەر مۆيت ﴿وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى﴾ (۸) الضحى: ۸، ئەوان لە ھەژارىيەندا دەولە مەند بوون و ھەژارىبون لە دەولە مەندىياندا.

ھەژارى راستەقىنە: برىتىيە لە بەردەوام بوونى ھەژارى بۆ لای خودا لە ھەموو كات و حال و بارىكدا، بەندەى خودا لە ھەر گەردىلەيكە لە گەردىلەى بوونىدا -لە ناو ھەو و لە دەروە- ھەژارى و نەدارى تەواوى خۆى بۆ لای خودا بىنېت لە ھەموو روويەكەو.

بۆيە ھەژارى بەندەى خودا لە ناخىدايە، ئەم ھەژارىيەى بۆ نوئ دەبېتەو بە ھۆى بىنېنى بوون و حالى خۆيەو، ئەگەر نە، ھەژارى راستەقىنە، ھەك شىخولئىسلام ئىبن تەيمىيە -فلس الله روحه- دەفەر مۆيت:

كما الغنى أبدا وصف له ذاتي

والفقر لي وصف ذات لازم أبدا

هەژارى ئاسەوار و نیشانە و داواكارى و ھۆى تايبەت بە خۆى ھەپە كە زۆرەپە
 ئامازەكانى ئەھلى رىگە بۆ ئەوانەپە، ۋەك ھەندىكىيان دەلئىن: پاپەكانى ھەژارى چوارن:
 زانستىك كەسەكە بەرپۆھە بىبات، ۋە ۋەرىك رابىگرىت، ۋە پەقەنىك شانى پى بداتە ژىرى،
 ۋە يادىك ھۆگرى بىبىت.

پرسىيار لە سەھلى كۆپى عەبدوللا كرا: كەى ھەژار ئىسراحت دەكات؟ فەرمووى: تەنھا
 ئەو دەم ۋەكاتە كە ئەوى تىدایە بۆ نەفسى خۆى بىبىنئىت.

ئەبو حفص دەلئىت: باشترىن شتىك بەندە بىكات بە ۋەسىلە بۆ لای خودا: برىتیبە لە
 بەرداۋامبوونى ھەژارى ۋە ئاتاجى لە ھەموو بارەكاندا، ھەروەھا پاپەندبوون بە سوننەتەو
 لە گشت كاروكردەوەكاندا ۋە داوا ۋە گەپان بەدوای رۆزىدا لە رىگەى ھەلەلەو.

ھەژارى سەرەتا ۋە كۆتايى ھەپە، ھەروەھا دەرەو ۋە ناوھەو ھەپە، سەرەتا كەى
 برىتیبە لە: زەللىلى بۆ خودا، كۆتايى كەى برىتیبە لە: عىززەت بە خودا، دەرەو ھەپە
 برىتیبە لە: نەبوونى ھەژارى، ناوھەو ھەپە برىتیبە لە: دەولە مەندى، ۋەك ئەو پىاوھەپە بە
 پىاوئىكى تىرى ۋە: ھەژارى ۋە زەللىلى؟ فەرمووى: نە، ھەژارى ۋە عىززەت.

كە ماناى ھەژارىت زانى لەو دەگەيت برىتیبە لە دەولە مەندى بە خودا، مانا بۆ
 پرسىيارى ئەو كەسە نامىنئىتەو: كام لەم دوو ھالەتە كاملترە؟ ھەژارى ۋە ئاتاجى بۆ
 لای خودا يان بىنئىزابوون بە خودا؟

ئەم پرسىيارە پرسىيارىكى دروست نىبە، بىنئىزابوون بە خودا ھەژارى ۋە
 ئاتاجىبە بۆ لای خودا.

لەو بارەپەو پرسىيار لە محمد كۆپى عەبدوللاى فەرعانى كرا؟ فەرمووى: ئەگەر ھەژارى
 ۋە ئاتاجى بۆ لای خودا دروست بىت ئەو بىنئىزابى بە خودا دروست دەبىت، ئەگەر
 بىنئىزابوونىش بە خودا تەواو بىت ئەو دەولە مەندبوون بە خودا كامل دەبىت،
 ناوترىت كاميان باشترە، ھەژارى يان بىنئىزابى؟ چونكە دوو ھالەتن ھىچيان بەبى
 ئەو وىترىان تەواو نابىت.

قسە كردىيان دەرپارەى ھەژارى ئارامگر(الفقر الصاب) ۋە دەولە مەندى شوكرەكەر
 (الغنى الشاكر) ۋە پارسەنگ كردنى يەككىيان لەسەر ئەو وىترىان، لەلای ئەھلى
 بەدواداچوون ۋە مەعريفە: باشتر ناگەرئىتەو بۆ خودى ھەژارى ۋە دەولە مەندى، بەلكو

ده‌گه‌رینه‌وه بۆ کار و کرده‌وه‌کان و حال و راستیه‌کان، باشر له‌لای خودا به ته‌قوا و حقیقه‌تی باوه‌رپه‌یه، نه‌ک به‌ه‌زاری و ده‌وله‌مه‌ندییه‌وه، وه‌ک خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ الحجرات: ۱۳، نه‌یفه‌رموو ه‌زارترینتان، یان ده‌وله‌مه‌ندترینتان.

شیخولئیسلام ئین ته‌یمیه - قدس الله روحه - ده‌فه‌رمویت: ه‌زاری و ده‌وله‌مه‌ندی تاقیکردنه‌وه‌ی خودایه بۆ به‌نده‌که‌ی، وه‌ک خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿۱۵﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿۱۶﴾﴾ الفجر: ۱۵ - ۱۷، واته ه‌موو ئه‌وانه‌ی پیمبه‌خشیون و بۆم فراوان کردوون مانای وایه ریزم لیگرتوون، ه‌روه‌ها ه‌موو ئه‌وانه‌ی لیم به‌رتسه‌ک کردوونه‌توه و نه‌دارم کردوون سووکیه‌تیم پی نه‌کردوون، ریزلینان: ئه‌ویه خودا به‌گوپرایه‌لی به‌نده‌که‌ی ریزی لی بگرتیت، ه‌روه‌ها به‌باوه‌ر پیه‌تینان و خوشه‌ویستی و ناسینی، سووکیه‌تیش ئه‌ویه که ئه‌وانه‌ی نه‌بیت.

ئین ته‌یمیه دیسان ده‌فه‌رمویت: باشر و چاکتر به‌ده‌وله‌مه‌ندی و ه‌زاری ده‌رناکه‌ویت، به‌لکو به‌ته‌قوا، گه‌ر ه‌ردوو که‌سه‌که له ته‌قوادا یه‌کسان بوون له‌پله‌دا یه‌کسان ده‌بن، گویم لی بوو ئه‌م قسه‌یه‌ی کرد. ئه‌م بابته له‌لای یه‌حیای کوپی معاز باسکرا، فه‌رمووی: سبه‌ینی ه‌زاری و ده‌وله‌مه‌ندی ناپیوریت، به‌لکو صبر و شوکر ده‌پیوریت.

🌀 بنه‌مای ه‌زاری: دانه‌ده‌سته

یه‌که‌مین ه‌نگاوی ه‌زاری بریتیه له: ده‌رچوون له‌نه‌فس و ته‌سلیمکردنه‌وه‌ی به‌خواه‌نه‌که‌ی و سه‌رداره‌که‌ی خۆی، له‌و به‌شه‌دا ململانی له‌گه‌ل ناکات، بۆ نه‌فس پشت به‌هیچ شتی‌ک نابه‌ستیت، بۆ نه‌فس به‌لگه‌ ناهینیت‌ه‌وه و نه‌فسی خۆی پی سه‌رناخت، به‌لکو ه‌موو ئه‌وانه راده‌ستی مالیک و سه‌رداره‌که‌ی ده‌کاته‌وه. بنداری کوپی حوسه‌ین ده‌لئیت: بۆ نه‌فست ململانی مه‌که، چونکه خۆت خواوه‌نی نه‌فست نیت، لئیکه‌پی مالیکه‌که‌ی ه‌رچی ده‌ویت و ه‌رچۆنی ده‌ویت با وای لی بکات.

شكاندنى بتهكان

له پئويستىيه كانى ئه و كاره: دهست كيشانه وه له دونيا نه بادا دهستى به سه ردا بگريت يان به دوايدا بگريت (قبض اليد عن الدنيا ضبطا او طلبا)، و بيددهنگ كردنى زمان به مه دح كردنى (و إسكات اللسان عنها مدحا) و سه لامه تى له دونيا چ به دوايدا بگريت چ وازى ليبيه نيت (والسلامة منها طلبا أو تركا).

دونيا لاي ئه هلى ريگه بريتييه له هه ر شتتاك جگه له خوداي موته عال، له مال و سامان و ده سه لات و پله و پايه و روواله ت.

له بهر ئه وهى دونيا وابه سه تبه بوونى به ئه ندامه كان و دلّ و زمانه وه هه يه، كه وابوو حه قيقه تى هه ژارى بريتييه له: په كخستنى ئه و سيانه له وابه سه تبه بوون به دونيا وه و داگير كردنيان له يه ن دونيا وه، كه ده ستى گرته وه له ده ستگرتن به سه ر دونيا دا ده توانيت بييه خشيت، گه ر بۆى به ده ست نه هاتبوو ده ست له گه پان به دوايدا ده كيشيته وه، واته داواى نه بوونه كهى ناكات و به خيل نيه به وهى هاتۆته ده ستى له دونيا (واته بوون و نه بوونى دونيا لاي ئه و به كسانه)

په كخستنى دونيا له زمان:

ئه وه يه كه مه دحى دونيا نه كات، چونكه خه ريكيوون به مه دحى دونيا وه به لگه ي خو شويستنى دونيا و هه ز و ئاره زوو كردنيه تى، هه ر كه س شتتاكى خو شويست زۆر يادى ده كات.

وهك چۆن داوا له هه ژار ده كريت خو ي سه لامه ت رابگريت له ئافه ته كانى گه پان به دواى دونيا دا، هه ر به و جوړه داواى سه لامه تيه كى ترى لى ده كريت له كاتى وازه يتان و ده سه تبه رداربوون له دونيا، چونكه له وازه يتانيش له دونيا جوړتاك ئافه ت بوونى هه يه، و له گه پان و داوا كردنيشى هه ر به و جوړه، هه ژارى بريتييه له سه لامه تى دلّ له داوا كردنى دونيا و له وازه يتان لى، به جوړتاك له هه يچ روويه كه وه له ناوه وه و له ده ره وه په رده نه خاته نيوان ئه و و په ره رداگارييه وه، نه له گه پان به دواى دونيا دا و به ده سه تنيانى، نه له وازه يتان له دونيا و پشت تيكردى.

گه ر ده لئيت: ئافه تى دونيا له گه پان به دوايدا و به ده سه تنيانى ده زانم، به لام رووى ئافه ت له وازه يتان له دونيا چيه و كامه يه؟

دەلئىم لە چەندىن رووهوه:

بەكەم: كاتىك واز لە دونيا دىنئىت-ئەو هېشتا مەزۇفە و فرىشتە نىيە-دالى وابەستە دەبىت بەوھى راوہستاوى دەكات و رۆزى پىدەدات و دەبىتەنئىت، ھەرھەمما ھەموو ئەوانەى كە پىويست و ئاتاجە بۆى، بۆيە لە تىكۆشان و جەنگانىكى توندا دەبىت لەگەل نەفسى خۆى، بەھۆى وازھىنان لەوھى زانراوى دونيايە و بەشى خۆيەتى لە دونيا، ئەمەش برىتبيە لە كەمى فىقھ لەسەر رىگەى بەرەو خوداچوون، بەلگە فەقىھى عارىف: ھەموو ئەو پىويستىيانە بە يەك لوقمە رەد دەكاتەو، وەك چۆن وەپىنى سەگىك بە لەتە نانىك رەد دەكاتەو، كاتى خۆى بەخت ناكات بە تىكۆشان لەگەل ئەو و بەرپەرچدانەوھى، بەلگە بەشى خۆى بە نەفسى خۆى دەدات و ئەوجا ئەو حەقە دەكات كە لەسەر نەفسى پىويست كراو.

ئەمە رىگەى پىغەمبەرەنە-صلوات اللہ وسلامه عليهم- و رىگەى عارىفانى خاوەن سلوكن، وەك پىغەمبەر(ﷺ) دەفەرموئىت ((نەفسى حەقى لەسەرت ھەيە، بەرورەدگارە حەقى لەسەرت ھەيە، ھاوسەرەكەت حەقى لەسەرت ھەيە، ميانەكەت حەقى لەسەرت ھەيە، حەق بەدە بە ھەموو خاوەن حەقىك)).

عارىفى رۆشنبن(البصير) لە جىگەى تىكۆشان بۆ وازھىنان لە حەز و ئارەزوى موباح تىدەكۆشئىت دژ بە دوژمنانى خودا لە شەياتىنى ئىنس و جىن و چەتەكانى سەر رىگەى دل، وەك ئەھلى بىدعەى خاوەن زانست و خاوەن وىست و لىپران، ھەموو ھىزى خۆى بۆ جەنگان دژ بە جەنگ و ھول و كۆشانىيان بەخت دەكات، بۆ ئەوھى بتوانئىت ئەو جەنگە بباتەو خۆى بەھىز دەكات بە پىدانى ھەندىك لە حەزى موباح بە نەفسى، بەلام خۆى پىوھ سەرقال ناكات.

ھەرھەمما لە ئافەتەكانى وازھىنان: سەيركردنى ئەوھى لە دەستى خەلكدايە بەتايبەت ئەو كاتانەى پىويستى بەو شتە بىت كە وازى لى ھىناو، بەردەوامبوون لەگەلى باشتەر بوو لە وازھىنانە.

ھەرھەمما لە ئافەتى وازھىنان و دەست بۆنەبردن: ھاتنى لوتبەرزى و خۆپەسەندى و خۆشحالبيە بەھۆى وازھىنانەكەو، ئەمەش رووبەپووى زوھد لە شتەكە و وازھىنان لى دەكاتەو.

بۆيە ھەژارى دروست و تەندروست ئەو ھەيە لە ئافەتى ۋە رگرتن و ۋازھىنانى لە دونيا
سەلامەت بىت، ئەمەش تەنھا بە تىگە يىشتىكى ورد لە ھەژارى بە دەست دەھىترىت.

❖ جگە لە فەزل چىتر ھەيە؟

ھەروەھا لە ياسا و رىساكانى ئەم تىگە يىشتە وردە لە ھەژارى برىتتەيە لە: گەپانە ۋە
بۆ برىارى پىشىنە بە سەرنجدان و خويندە ۋەي فەزل (الرجوع إلى السبق بمطالعة
الفضل)، ئەو لە بينىنى كاروكردە ۋە كان رىزگارى دەكات (ۋەو يورث الخلاص من رؤية
الأعمال)، ۋە لە تەماشاكردنى ئەحوال دايدە برىت (ويقطع شهود الأحوال) ۋە لە پىسى
سەرنجدانى مەقامات پالفتەي دەكات (ويحص من أدناس مطالعة المقامات).

گەرانە ۋە بۆ برىارى پىشىنە: برىتتەيە لە لاكردە ۋە بە لای ئەو برىارە پىشىنانەي كە
خودا دەريكردون ئەو ھەش بە خويندە ۋەي فەزل و منەت و بەخشندەيى خوداي
موتەعال، بەندەي خودا- ۋە ھەمو ئەو خىرانەي كە تىدايە- تەنھا لە بەخشندەيى و
چاكەي خودا ۋە سەرچاوەيان گرتو ۋە، بەندە لە خودى خۆيدا و بۆخۆي تەنھا نەبوون
بە شىبەي، خودى بەندە و سىفات و باو ۋە كاروكردە ۋە كانى ھەرمەمو لە فەزلى
خودا ۋەي لە سەر ئەو، گەر ئەمەي بينى و دللى ئامادەي كرد و خۆي پىرازاندە ۋە:
رىزگارى دەكات لە تەماشاكردنى كاروكردە ۋە چاكە كانى خۆي، ئەو تەنھا لە خودا ۋە
بە خودا ۋە سەرنجى كارە كانى خۆي دەدات، ھىچ شىتتىكى لە خۆيە ۋە نىبە و بە ۋە ۋە
نە ۋە ستا ۋە.

عارىفانى رىگە كۆدەنگيان ھەيە لە سەر ئەو ۋەي كە بينىنى كاروكردە ۋە چاكە كان
پەردەيە كە لە نىوان بەندە و خودادا، ئەو ۋەي لىي رىزگار دەكات برىتتەيە لە: بينىنى
برىارە پىشىنە كانى خودا و وردبوونە ۋە و خويندە ۋەي فەزلى خودا لە سەر خۆي.

گەر برىارى پىشىنەي خوداي خويندە ۋە لە ۋە دەگات ھەمو ئەو ۋەي بۆي
بەدەستەتو ۋە لە حال و ھاوشىو ۋە كانى ئەو تەنھا بە بەخشندەيى خودا ۋەي، بۆيە
لە گەل خودادا ھىچ حال و مەقامىك بۆ خۆي نابىنىت، ۋە ك چۆن ھىچ
كاروكردە ۋە يەككى چاك ناداتە پال خۆي، ھەژارى لە كارە كان و حالى خۆيدا كرىو ۋە بە
توئىشوو يەك بۆ لىقاي پەروەردگارى، ئەو تەنھا بە ھەژارى رووتە ۋە روو لە

بەرودەرگارى دەكات، ھەژارى باشتىن نىشانەى نىوان خۆى و پەرودەرگارىيەتى، ئەو راستىيە بە خۆى دەداتە پالى و ئەو دەرگايە لىئوھى دەچىتە ژورودەوھ.

جىاوازى نىوان حال و مەقام: ((حال)) مانايەكە روو لە دل دەكات، بە ويست و كەسپ و ھەولى مەرفەوھ نەبەستراوھ، ((مەقام)) مەرفە بە جۆرىك لە كەسپ و داوا دەيگاتى.

ئەحوالەكان بەھرەى خودايىن، بەلام مەقامەكان بەرى دەستى مەرفەن و بە كەسپى مەرفە بەدەست دىن، واتە مەقام بە بەختكردى ھەول و توانا و كۆشش بەدەست دىت، بەلام حال لە بەخشندەى خوداوەيە.

پرسىيار لە ھاوھەلانى ئەبى عوسمانى حىرى كرا: شىخەكەتان بە چى فەرمانى پىدەكردن؟ وتىيان: فەرمانى دەكرد بە پابەندبوون بە گوپرايەلى و كاروكردەوھى چاكە و بىنىنى ناتەواوى و كەموكرتى لەو كاروكردەوانەدا.

ئەوھ برىتيە لە حەقىقەتى حەنەفىيەت، كاتىك كارتىكى چاكە بۆ خودا و بەخوداوە ئەنجام دەدات ئەو كارە لە ھاوھەلدانان بۆ خودا دەپپارزىت، كاتىكىش كەمەرخەمى و كەموكرتى خۆى تيا دەبىنىت لە خۆپەسەندى و لوتبەرزى دەپپارزىت، ئەو كاتە كەسەكە بە "ياك نەبەد وياك نەسەين" ھوھ راوھستاوھ.

ئەو ئەبو عوسمانە: برىتيە لە سەعەدى كوپى ئىسماعىلى نەيسابورى بەكىكە لە عارىفان و شىخە مەزەنەكانى ئەھلى بەرھە خوداچوون، دەوترا: لە دونىادا سى كەس ھەيە و چوارەمىيان نىيە: ئەبو عوسمان نەيسابورى لە نەيسابور، جونەيد لە بەغداد، ئەبو عەبدولائى كوپى جەلا لە شام، ئەبو عوسمانى نەيسابورى قەسەى زۆر بالا و بلندى ھەيە، زۆر ھەسەتتى بە شوپىنكەوتنى سوننەت دەكرد، ھەر ھەگىرپانەوھى حوكم بۆ لای سوننەت و پابەندبوون پىيەوھ، كە كەوتە سەر مەرگ كوپرەكەى كراسەكەى بەرى خۆى دپاند، ئەبو عوسمان چاوى كردهوھ كە لە كۆتا ھەناسەدا بوو، فەرمووى: كوپم لە دەرەوھ ئەو كارەت پىچەوانەى سوننەتە، لە ناوھەش نىشانەى رىايە.

🕌 ھەژارى دەولە مەندىرىن دەولە مەندىيە

ھەر كەس ھەژارى و ئاتاجى خۆى بۆ خودا دەرپىرەت لە ھەموو شت بىنەياز دەبىت.

دەولە مەندى دوو جۆرە: دەولە مەندىيەك بە خوداوە، لەگەل بىنەيازبوون لە غەيرى خودا، ئەم دوانەش برىتىن لە حەقىقەتى ھەژارى.

شىخى موروى بەلگە دەھىنئىتەوہ لەسەرى بە ئايەتى ﴿وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى﴾ (۸)

الضحى: ۸

لەسەر ئەم ئايەتە سى قسە ھەيە:

یەكەمیان: خودا بە مال دەولەمەندى كرد لەدواى ھەژارى: ئەم قسەى زۆریەى ھەرە زۆرى ئەھلى تەفسیرە، چونكە وشەى "عائلاً" بەرانبەر "اغنى" دانراوہ، العائل: بریتىیە لە كەسى موحتاج، نەك خاوەن مال و مندالى زۆر، بۆیە خودا بە مال دەولەمەندى كرد.

دووھم: خودا رازى كرد بەوہى پىیبەخشى، و لە غەیری خودا پىنیازى كرد، ئەمەش بریتىیە لە دەولەمەندى دل و دەروون، نەك دەولەمەندى مال و دارایی، ھەرئەوہش بریتىیە لە حەقیقەتى دەولەمەندى.

سپپەم-كە دروستەكەیانە- ھەردوو جۆرەكە لەخۆدەگریت، دوو جۆرەكەى دەولەمەندى: دلى بە خودا دەولەمەند بوو، ھەرۆھا بە مال و دارایی دەولەمەندى كرد.

دەولەمەندى دل بە دەولەمەندییەكى تر كامل دەبیت كە بریتىیە لە دەولەمەندى نەفس، بەلگە و نیشانەكەى: (سەلامەتبوونە لە حەزەكان) و (بەربوونى نەفس لە خۆنمایش كردن یان رىبابازى).

ئاشكرايە كاروبارەكانى دل كاملتر و بەھىزترن لە كاروبارەكانى نەفس، بەلام لەم رىكخستەندا خالىكى ورد ھەيە: نەفس يەككە لە سەربازەكانى دل و لە رەعییەتەكانى دل، لە ھەرچى سەربازەكانى ترە زیاتر ناكۆكى و كىبەركىی لەگەل دلدا ھەيە، بەھوى نەفسەوہ ئاژاوە لە مەلەكەتەكەى دلدا دروست دەبیت، خەلكانى نامۆ دینە ژوورەوہ، كاتىك دل بە دەولەمەندى كەمالى بۆ دروست دەبیت، ئەو كەمالەى بۆ تەواو نابیت و كامل نابیت بە دەولەمەندییە نەفس نەبیت، ھەركات نەفس ھەژار بىت حوكمى ھەژارییەكەى دەدات بەسەر دلدا، و دەولەمەندییەكەى لى تىكەدەدات، بۆیە دەولەمەندى نەفس تەواوكار و كاملكارى دەولەمەندى دل، لە بنچینەدا دەولەمەندى دل بە دەولەمەندى نەفسەوہ بەستراوہ، لە دلەوہ دەولەمەندى دەچىت بۆ نەفس، لە نەفسەوہ ھەژارى و زیان و زەرەر و تەنگەلانى روو لە دل دەكات.

گەر ئەمەت زانی بزانه دەوله‌مەندی نەفس بە دوو شتەویە:
 یەگەم ((سەلامەتبوونی لە حەزەکان)) کە بریتییە لە وابەستەبوونی دەرەو و ناوہو
 بە غەیری خوداوە .
 دووہم ((بەریبوون لە خۆنمایش کردن یاخود ریابازی)) ئەوەش بریتییە لە ویستی
 غەیری خودا بە شتێک لە کاروکردەو و قسە و گوفتارەکانی، ریابازی نەفس بەلگە
 لەسەر هەژاری زۆری ئەو، هەر بەو جۆرە وابەستەبوونی بە حەزەکانەو بەلگە
 هەژاری نەفسە .

(۴۲) (مَنْزِلَةُ الْإِجْتِبَاءِ)

مەنزىلەى ھەلبىزاردن و پالفتە كوردن

لە مەنزىلە كانى ((إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ)) مەنزىلەى ھەلبىزاردن و پالفتە كوردنە.

كەسى باوھەردار ھەركات كەيشتە لوتكەى باوھە، خوداى موتەعال ھەلىدە بىزىرەت و پالفتەى دەكات و رايدە كىشىت بۆ لای خۆى.

پىغەمبەران - عليهم السلام - بە مەنزىلەى تايبەت كرارون، تا رادەى قورخ كوردن، شوپىن و جىگەى ئەم مەقامەيان داگىر كوردوھە، جگە لە مەجالىكى كەم كە خوداى موتەعال ۋە قفى كوردوھە و ھەلىگرتوھە بۆ ئەوھى بىدات بە دەستەيەك لە باوھەرداران لە ھەر جىلىكدا كە بە خۆشەويستى لەگەل خودا راست دەكەن، بۆيە خوداش ئەوانى خۆشەويەت، ئەوان خوداىيان دەويەت و خوداش بۆ ئەوان زىاد دەكات.

لە ھەلبىزاردنى پىغەمبەران: خوداى موتەعال كىتىبى خۆى بۆ سەر محمد (ﷺ) دابەزاندى، بە رىز و گەورەيى تايبەتى كرد و شايستەيى پى بە خشى بۆ پەيام و پىغەمبەرايەتى، بەبى ئەوھى پىغەمبەر رۆژىك لە رۆژان ھىوا و ئاۋاتى بۆ خواستىت، يان بە ھول و كۆشى خۆى پىيگەيشتەيت، يان كىردارىكى كىردىت بە ۋەسىلە بۆ بەدەستەينانى، بەلكو ئەوھە تەنھا بىرپارىكى خودايى بوو بۆ ئەو، خوداى موتەعال دەفەر مويەت ﴿وَمَا

كُنْتَ تَرْجُوَ أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾ القصص: ۸۶

ھەر ۋەھا لە ھەلبىزاردنە: ھەلبىزاردنى موسا (عليه السلام) كە بۆ خۆيى ھەلبىزارد و پالفتەى كرد، ئەوى كرد بە كەسى تايبەتى خۆى بەبى ھىچ ھۆ و ۋەسىلەيەك لە موساۋە بۆ لای خودا، دەرچوو بۆ ئەوھى ئاگرىك بەينىت، گەرايەۋە بوو بوو بە كەلىمى خوداى موتەعال و بە پىزىرتىن دروستكراوى خودا، ھەموو ئەوانەۋە لە خودا خۆيەۋەيە، بەبى ئەوھى كاروكردەۋەيەكى شايستە بوون بوونى ھەبىت، يان ۋەسىلەيەك پىشخرايەت، بۆ ئەم مەبەستە و تراۋە:

أياها العبد كن لما لست ترجو   من صلاح أرجى لما أنت راج
 إن موسى أتى ليقبس ناراً   من ضياء آه والليل داج
 فانتى راجعا وقد كلمه   الله ونجاه وهو خير مناج

موسای له نهفسی ده رهینا و بۆ خۆی دروستی کرد و له نێوان هه موو جیهاندا هه لیبژارد و به کهلامی خۆی تایبهتی کرده وه .

پیتغه مبه ران - عليهم السلام - جیاوازیان له نێواندا هه به (مه به سستی ئه و جیاوازییه نییه قورئان نه هی لیکردوه بخزیته نێوان پیتغه مبه رانه وه) وه ک جیاوازی شوینکه وتوانیان . له وانه چیرۆکه که ی موسا (ﷺ) کاتیک له وحه کانی ته وراتی به سه ریه وه هه لدا - کهلامی خودایان تیدا بوو - و شکاندنی، ریشی برا که ی خۆی راکیشا که پیتغه مبه ریک بوو وه ک خۆی، له که ل ئه وه شدا خودا له سه ر ئه و کارانه ی لۆمه ی نه کرد وه ک چۆن لۆمه ی ئاده می کرد (ﷺ) بۆ خواردنی شتیک له به ری دره خته که .

جگه له پیتغه مبه ران چه ندین جۆر هه لبژاردنیان بۆ هه به : خودا به نده که ی بپارێزیت له کاتیکدا له لیواری تیاچووندا به ، ناچاری بکات و چه ز و ئاره زووه کانی لی تال بکات و کۆسپ و ته گه ره بخاته شوینی گونا هه که وه و هه رچی ده رگای ئه نجامدانی ئه و گونا هه به لیی دابخات .

کاتیک به نده ی خودا نهفسی به ره و جه فا و گونا ه و خراپه ده چیت و ساردی ده که ویته نێوان ئه و و خودا وه به هۆی چه ز و ئاره زووه کانییه وه له به ک چرکه ی بیتنا گاییدا : خودای موته عال ناچاری ده کات و له گونا ه ده بپارێزیت، چه ز و ئاره زووه کانی لی تیکده دات، بۆی ریک ناکه ویت و تامی لی ناکات، به لکو گونا هه که تیکه ل ده بیت به چه ندین جۆر له تالکردن و له به رچا و که وتن، گه ر ئه وانه نه بوونایه له وانه بوو چیرۆی له گونا هه که ی ببینیبا به و تووشی تیاچوونی بکردبا به ، به جۆریک چیرۆ له گونا ه له پال لی تالکردندا وه ک بیتنا گاییه کی که م و کورتی لی دیت، له ویتوه گونا هه کانی لی ده بپارێزیت، هه ر به و جۆره په نای بۆ گونا ه کردن له ده ست ده چیت تا کو له گونا هه که دوور بکه ویته وه، و مه یل به گونا ه نه دات و ئارامی و دلنه وایی له گونا هدا نه بیت، بۆیه له هۆی به ده سه ته ی نانی گونا هیش دووری ده خاته وه .

محمد مروفه کامله‌که (ﷺ)

کاملترین که سیک له پیغه مبه‌ران خودا هه لیب‌ژاردیبت محمده (ﷺ)

موسا (ﷺ) له ده‌رکه‌وته‌ی سیفته‌ی "الجلال" دا بوو بویه شه‌ریعه‌ته‌که‌ی شه‌ریعه‌تی جه‌لال و زالبوون بوو، له هرچی دروستکراوی خودایه هه‌یبه‌ت و یقاری زیاتر بوو، له هه‌موویان زیاتر بۆ خودا و له‌به‌ر خودا تووره‌بوون و توندوتیژی و ده‌ستوه‌شانی له دوژمنانی خودا هه‌بوو.

عیسا (ﷺ) له ده‌رکه‌وته‌ی "جمال" دا بوو: شه‌ریعه‌ته‌که‌ی شه‌ریعه‌تی فه‌زل و نیحسان بوو، له‌گه‌ل که‌س به‌شه‌ر نه‌ده‌هات و نه‌ده‌جنگا، شه‌ریعه‌ته‌که‌ی "قتال" ی تیدا نه‌بوو، نه‌صاراکان نایینه‌که‌یان جه‌نگی لی حه‌رام کردوون، هر که‌س نه‌و کاره بکات له شه‌ریعه‌تیان یاخی بووه، نینجیل فه‌رمانیان پی ده‌کات ((هر که‌س زلله‌یه‌کی دا له رومه‌تی راستت رومه‌تی چه‌پی تیبکه بۆ زلله‌یه‌کی تر، هر که‌س ده‌یویست پۆشاکه‌کات لی داگیر بکات کراسه‌که‌ی به‌رتی پیدبه، هر که‌س میلک به‌ سوخره‌ی گرتی و به‌کاری هینای دوو میل له‌گه‌لی برۆ))

به‌لام پیغه‌مبه‌ری نیمه (ﷺ) له ده‌رکه‌وته‌ی که‌مالدا بوو، کوکه‌ره‌وه‌ی نه‌و هیز و عدل و توندییه‌ی نایینی موسا و نه‌و نه‌رمونیانی و به‌زه‌یی و سۆزه‌ی نایینی مه‌سیح بوو، شه‌ریعه‌ته‌که‌ی کاملترین شه‌ریعه‌ته، و نوممه‌ته‌که‌شی کاملترین نوممه‌ته، نه‌حوال و مه‌قامیان ته‌واوترین حال و مه‌قامه، بویه شه‌ریعه‌ته‌که‌ی عدل ده‌هینیت وک واجب و فه‌رز، فه‌زلیش ده‌هینیت وک موسته‌حبه‌ب و په‌سه‌نکراو، توندی له شوینی توندیدا و نه‌رمی له شوینی نه‌رمیدا، شمشیر له شوینی خویدا و لوتف و به‌زه‌بیش له جیگه‌ی خویدا، ستم باس ده‌کات و حه‌رامی ده‌کات و عدل ناوده‌بات و واجبی ده‌کات، باسی فه‌زل هه‌ندی جار به‌ پیویست و هه‌ندی جار به‌ په‌سه‌ند ناماژه پی ده‌دات ﴿وَجَزَاءٌ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا﴾ الشوری: ۴۰، نه‌مه بریتییه له عدل ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ الشوری: ۴۰، نه‌مه‌یان بریتییه له فه‌زل، ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ الشوری: ۴۰، نه‌مه بریتییه له حه‌رام کردنی ستم، ﴿وَلَنْ عَاقِبَتُهُمْ عَاقِبَةُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ النحل: ۱۲۶، نه‌مه بریتییه له واجبوونی عدل و حه‌رام کردنی ستم، ﴿وَلَيْنَ صَبْرَتُمْ لَهُمْ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ﴾ النحل: ۱۲۶، فه‌زلی به‌ په‌سه‌ند زانی، هه‌روه‌ها

ئایەتی ﴿وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ زُؤُوسٌ وَأَمْوَالُكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۷۹، حەرام کردنی سەتەمە، ﴿وَإِنْ كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ﴾ (البقرة: ۲۸۰، عەدلە، ﴿وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۸۰، ئەمەش بریتییە لە فەزڵ.

❁ ئوممەتی کاملی محمد....خێرتترین ئوممەتە

هەر بە و جۆرە حەرام کردنی ئەوەی پێغەمبەر لە ئوممەتە کە ی حەرام کردووە بریتییە لە پاراستن و خۆپارێزی.

هەرچی پیس و زیانبەخشە لێی حەرام کردوون، و ئەوەی پاک و بەسوودە بۆی موباح و حەلال کردوون، حەرام کردنی ئەو شتانە لە سەریان رەحمەتی خودایە، لە سەر ئوممەتانی پێشوو لە سزادان خالی نەبوو، هیدایەتی دان بۆ سەر ئەوەی ئوممەتانی پێشوو تیایدا گومرا و سەرگەردان بوون، لە عیلم و حیلمی خۆیی پێ بەخشین، کردنی بە باشترین ئوممەتێک بۆ مەرفۆقیەتی، بۆ پێغەمبەرە کە یان هەرچی چاکە ی پەرش و بلاوی ئوممەتانی ترە کامل بوو، ئەوەی لە کتێبە کانی تردا پەرش و بلا و بوو لە کتێبە کە یدا (قورئان) کۆکرایە وە و کامل بوو، هەر بە و جۆرە شەریعەتە کە ی.

ئەوانە هەلبژارده و پالفتە ی خودان و خودا بۆ خۆی تاییە تی کردوونە تە وە، وە ک دە فەرمویت ﴿هُوَ أَحَبُّ إِلَيْكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (الحج: ۷۸، کردنی بە شاهیید لە سەر خەلکی و لە و کارە یاندا لە مە قامی پێغەمبەراندایان کە شاهیە تی لە سەر ئوممەتە کانیان دە دەن.

ئەو هەش فەزڵێکە خودا دە یادت بە هەر کە س بیە ویت، والله ذو الفضل العظيم.

(۴۳) (منزلة الإحسان)

مه‌نزله‌ی ئیحسان

له مه‌نزله‌ی کانی ((إياك نعبد وإياك نستعين)) مه‌نزله‌ی ئیحسانه.

بریتیه له کرۆک و رۆج و که‌مالی ئیمان، ئه‌م مه‌نزله‌یه هه‌رچی مه‌نزله‌ی کانی تره له خۆ ده‌گریت، هه‌رچی مه‌نزله‌ی کانی تره تیایدا شاراونه‌ته‌وه، هه‌رچی له سه‌ره‌تای کتێبه‌که‌وه (مه‌به‌ستی کتیبی "المدارج" ه) تا ئیره باسکراوه به‌شیکه له ئیحسان.

له سه‌ر ئه‌م مه‌نزله‌یه به‌لگه به‌ ئایه‌تی ﴿ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴾ (٦٠) الرحمن: ٦٠، هینراوه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها به‌لگه به‌ فه‌رموده‌ی ((أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ)) هینراوه‌ته‌وه.

ئێبن عباس و نه‌هلی ته‌فسیر ده‌فه‌رموون: ئایا پاداشتی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ وتی "لا إله إلا الله" و کاروکرده‌وه‌ی کرد به‌وه‌ی محمد هینابووی چیره‌ جگه له به‌هه‌شت؟

ریوایه‌ت کراوه له پێغه‌مبهری خوداوه (ﷺ) که ئه‌م ئایه‌ته‌ی خویندۆته‌وه ﴿ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴾ پاشان فه‌رموویه‌تی ((ئایا ده‌زانیان په‌روه‌ردگارتان چی ده‌فه‌رموویت؟ فه‌رموویان: خودا و پێغه‌مبهره‌که‌ی ده‌یزانن، فه‌رمووی: ده‌فه‌رموویت: پاداشتی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ نیعمه‌تی یه‌کتا په‌رستیم پێ به‌خشویه جگه له به‌هه‌شت))

فه‌رموده‌که‌ی پێغه‌مبهر (ﷺ) ((أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ)) ئاماژه‌یه بۆ که‌مالی ئاماده‌بوونی دل له‌گه‌ڵ خودای موته‌عال، چو‌دیریه‌کی کۆکه‌ره‌وه بۆ ترس و خۆشه‌ویستی و ناسینی خودا و گه‌رانه‌وه‌ی به‌رده‌وام بۆ لای و ئیخلاص بۆ ئه‌و- سبحانه- له هه‌موو مه‌قامه‌کانی باوه‌ردا.

شیخولئیسلام هوروی ده‌فه‌رموویت:

یه‌که‌مین پله‌ی ئیحسان: پالفته‌کردنیه‌کی له‌په‌روی زانسته‌وه، به‌وه‌ی بیکاته‌ شوینکه‌وته‌ی زانست و به‌پیتی زانست بی‌ت و به‌ زانست پوخته و پاک کرابی‌ت، پالفته‌ بووی‌ت له‌ خه‌وشی به‌شی نه‌فس و چه‌زه‌کانی، هه‌یج مه‌به‌ستیکی تری نه‌بی‌ت جگه له‌وه‌ی زانست به‌ ره‌وای زانیوه، ((زانست)) بریتیه له‌ شوینکه‌وته‌ی شرع و بریار.

پەلە دووهم: توندوتۆلکردن و تۆکمەکردن (الإبرام) بە سووربوون و لیپران، وشە "الإبرام" واتە "الإحکام و القوة" توندوتۆلکردن و تۆکمەکردن، واتە سووربوون و لیپرانیک لە زانست نزیک بێتتەو جیبەجیبی بکات، ساردبوونەو و خاویوونەو هاوئەلی نەکات بێتتە ھۆی لاوازبوون و دارمانی.

❦ فێقی کاری نھینی

ھەرھەما لە پەلەکانی ئیحسان: ئیحسان لە حالدا، بە شاردنەوھێ ئەوھێ خودا پێیداوھ لە پارێزگاری و پاراستن و ھەلبژاردن، تا بتوانیت لە خەلکی دەیشاریتەوھ، بۆ ئەوھێ پیتی نەزانن، تەنھا مەگەر بۆ کەسێ حوجە دەری بخات، یان بۆ بەرزەوھندیبەکی پارسەنگ، چونکە دەرخستنی بەبێ ھۆ چەندین ئافەتی تێداپە، لەگەڵ خستە بەر مەترسی دز و چەتە و ھێرشبەران و ئەھلی حەسەد.

دەرخستنی حال بۆ خەلکی لای ئەھلی صدق: گێلپیتی و دەستەوسانییە، لە بەش و حەزی نفس و شەیتانە، ئەھلی صدق و لیپران لە ھەموو کەس زیاتر دەیشارنەوھ، و پەردە بەسەردا دەدەن، تەنانت لەو کەسانە زیاتر کە گەنجینە و مال و دارای خۆیان دەشارنەوھ.

❦ کۆچکەران بە ھەمیشەیی

بالاترین ئیحسان: ئیحسانە لە کاتدا، ئەوھش ئەوھێ کە کۆچکردنەکەت بۆ لای حەق- سبھالە- ھەرھەری بێت، چونکە ھەر کەسێک کە بە صدق و ئیخلاص روو لە خودا دەکات لەوانە کە کۆچ بۆ لای خودا دەکات، بۆیە نابیت لەم کۆچە دوابکەوت، بەلگە دەبیت بە ھەمیشەیی و ھەرھەری ھاوئەلی بێت، تا بە خزمەتی خودای موتەعال دەکات:

لما هي إلا الساعة، ثم تقضي ويحمد غب السير من هو سائر

لەسەر ھەر دلێک دوو کۆچکردن بۆ خودا پێویستە: ئەو دوانەش فەرزێکی بەردەوام دەبیت لەسەری و پێویستە تا دوا ھەناسە وابەستە بێت پێیانەوھ.

کۆچیک بۆ لای خودا بە یەکتاپەرستی و ئیخلاص و گەرانەوھێ بەردەوام و خۆشەویستی و ترس و رجا و بەندایەتی، کۆچی دووهم: کۆچکردن بۆ لای پێغەمبەر (ﷺ) بە کردنی بە

حەكەم و خۆپادەست كردن و گۆپرانەوہى كارەكان بۆ لای، و گوپرايەل و فەرمانبەردارى بۆ بپارەكانى و وەرگرتنى ئەحكامى دەرەوہ و ناوہوہ لە چرای پتەمبەرايەتى ئەو(ﷺ) پەرستنى خودا بە شوپنكەوتنى پتەمبەر مەزنتر و زۆرتەر بىت لە شوپنكەوتنى دەلىلىكى شارەزا لە تاريكى شەو و رىگەى بىچ و پەنا و ھەزار بەھەزاردا.

گەر ئەو دوو كۆچە لە دلیدا نەبىت با خاك بەسەر خۆيدا بكات، و لە بنچينەوہ پياچوونەوہ بۆ باوہپى بكات، با بگەپتەوہ بۆ دواوہ بۆ وەرگرتنى نور، بەر لەوہى پەردە بگەويتە نتيوان ئەو و نوورى باوہپەوہ، لەسەر "صراط" و لە پشتى پەردەكەوہ پتى بوتريت: بگەپزەرەوہ و لەدواوہ نور بەدەست بەيتە. خودا كۆمەك و يارمەتيدەرە.

(۴۴) (منزلة العلم)

مهنزلهی زانست

له مهنزله کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) مهنزلهی زانسته.

ئه مهنزلهیه گهر هاوهلی سالیک نهکات له یه کهم ههنگاوه وه تا دواین ههنگاو ئهوا سلوکه کهی له سه ر ریگه یه کی تره، ریگه ی گه یشتن به مه بهستی لی ده برپته وه، ریگه ی هیدایهت و سه رفرازی له بهرده مدا داده خریت، ده رگاگان کلۆم ده بن، ئه مه کۆده نگیه که له نیتوان عاریفه مه زنه کاند، ته نها چه ته و ریگه کانی ریگه ی به ره و خوداچوون و جیگه کانی ئیبلیس نه هییان له زانست کردووه.

سه رداری ئه هلی ریگه و شیخی هه موویان جو نهیدی به غدادی - ره حمه تی خودای لی بیت - ده لیت: هه رچی ریگه یه به رووی خه لکدا داخراوه جگه له و که سه ی شوینپی پی پیغه مبه ری (ﷺ) هه لگرتووه.

هه روه ها ده فهرمویت: هه ر کهس قورئان له بهر نه کات و فهرمووده نه نویست نابیت کهس شوینی بکه ویت له م ریگه ی به ره و خوداچونه دا، چونکه زانستی ئیغه به کیتاب و سوننهت به ستراوه ته وه.

هه روه ها ده فهرمویت: ئه م مه زه به ی ئیغه به کیتاب و سننهت چوارچیوه دار کراوه. ئه بو حفص - ره حمه تی خوای لی بی بیت - ده فهرمویت: هه ر کهس به رده وام کرداره کانی و ئه حواله کانی به کیتاب و سوننهت هه لئه سه نگینیت و خه یال و ختووهره کانی تۆمه تبار نه کات له دیوانی پیاواندا ناوی نانوسریت و سه رزمیر ناکریت.

سه هلی کورپی عه بدولای توسته ری - ره حمه تی خوای لی بیت - ده فهرمویت: هه ر کرداریک به نده ئه نجامی ده دات به بی شوینکه وتنی پیغه مبه ر ته نها حه زی نه فسه.

ئه حمه دی کورپی ئه بی حواری - ره حمه تی خوای لی بیت - ده فهرمویت: هه ر کهس کاریک ئه نجام بدات به بی شوینکه وتنی سوننهت کاره که ی باتله.

ئه بو عوسمانی نه یسا بوری - ره حمه تی خوای لی بیت - ده فهرمویت: هاوهلی خودا: به ئه ده بی باش و جوان و به رده وام بوونی هه بیبهت و چاودیری، هاوهلی له گه ل پیغه مبه ر

بە شوینکەوتنى سوننەتەکانى و پابەندبوون بە زاھىرى زانستەو، ھاوھلى لەگەل دۆستانى خودا: بە ریزلیگرتن و خزمەت کردن، ھاوھلى خانەوادە: بە ئەخلاقى جوان، ھاوھلى برايان: بە رووى خۆش و کرانەو، تا ئەو رادەيەى نەبیته گوناھ، لەگەل نەزانان و نەفامانىشدا بە دوعا بۆ کردن و بەزەيى پياھاتنەوھيان.

ھەندیکيان بۆيان زیاد کردوو: لەگەل ئەوانەى قورئان و فەرموودەيان لەبەرە: بە ریزلیگرتنیان و نووسینەو لەبەريان تا چاکەت بۆ بنوسریت، لەگەل نەفس: بە سەرپیچی کردن لە بریارەکانى، لەگەل شەیتان: بە دوژمنایەتى کردنى.

ديسان ئەبو عوسمان دەفەرمویت: ھەر کەس سوننەت بسەپینیت بەسەر خۆیدا لە قسە و بە کردار: بە حکمەت قسە دەکات، ھەرکە سیش ئارەزوو بەسەر خۆیدا بپریت بە قسە و بە کردار: بە بیدعە قسە دەکات، خودای مەعال دەفەرمویت ﴿وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا﴾ النور: ۵۴

عەمرى کورپی عوسمانى مەکی دەفەرمویت: زانست پیشەوایە، ترس پالئەرە، نەفس لەنێوان ئەو دوانەدا دەخولیتەو، سەرکەشى دەکات، فیل ئەنجام دەدات، پیچ لى دەدات، ھۆشیاری بە و بە بەرپۆھەردنى زانست بەرپۆھەرى ببە و چاودێرى بکە، بە ھەرەشەى ترس پالى پۆھەردنى، ئەوھى دەتەویت بۆت بە دەست دیت.

﴿﴾ "اخیرنا" ھەوالبیان پیداین.... سەرھتای زانستمانە

ئەو قسانەى لە ھەندیکیانەو دەگێرینەو: لە بیباہەخ تەماشاردنى زانست و بینیان بوون لى وەك قسەى ئەو کەسەى کە دەلئیت ((ئیمە زانستەکەمان لەو کەسە زیندووھە و ھەردەگرىن کە ھەرگیز نامریت، ئیوھ لە کەسیکەو ھەردەگرىن کە زیندووھە و دەمریت))

ھەرھەما قسەى ئەوھى کە دەلئیت، کاتیک پى و ترا: سەفەر ناكەیت بۆ ئەوھى بچیت لە عبدالرزاق گوئیگریت؟ وتى: کەسیک چى لە گوئیگریت بکات لە عبدالرزاق، لە کاتیکدا زانست و ھەردەگریت لە خەلاق(الخلاق)؟

ھاوشیوھى ئەم قسانە: ھەمووی نەزانیه و قسەى شەیتانە، ئەگینا ئەگەر عبدالرزاق و شاوشیوھەکانى ئەو نەبوونایە لە ریوایەتکارانى فەرموودە ئەو شتیک لە ئیسلام نەدەگەیشتە ئەو و ھاوشیوھەکانى ئەو.

هەر کەس لە "أخبرنا" و "حدثنا" لات دەدات ئەوا لایداوی بۆ سەر خەیاڵی سۆفییەکان و قیاسی بەناو فەقیهەکان و فەلسەفەى ئەهلى كەلام، یان بۆ لای بۆچوونیک لە نەفسى خۆیەوه، جگە لە قورئان و "أخبرنا" هیچ شتیکی تر نییە مەگەر تەمومژ و شوبهە و گومان، هەر کەس لە بەلگە جیاببیتەوه رێگەى راست و رهوانى بێز کردووه، هیچ بەلگە و رێنیشاندەرێك نییە بۆ لای خودا و بۆ گەیشتنە بەهەشت جگە لە قورئان و سوننەت، هەر رێگەیهك بەلگەى كىتاب و سوننەى لەسەر نەبیت رێگەیهكە سەرى لە دۆزەخ و شەیتانى نەفرەتییهوه دەردەچیت.

((زانست)) باشترە لە ((حال))، سوودی حال تەنها بۆ خاوەنەكەیهتى، بەلام سوودی زانست وهك لێزمەى باران وایە كە دەشت و شیو و دۆل دەگریتەوه. بازنەى زانست دونیا و دواپۆژ لەئامیز دەگریت، بازنەى حال بەرتەسك دەبیتەوه تەنها بۆ خاوەنەكەى، بەلكو بەرتەسك تریش لە خاوەنەكەى.

زانست هیدایەتدەرە و حالى دروستیش وهرگى هیدایەتە، زانست میراتی پێغەمبەرانه و لەوانەوه بەجیماوه، ئەهلى زانست كۆمەلى شوینكەوتەى پێغەمبەرانه و میراتگریانه، زانست زیندەگى دل و نوورى روشنبینی و شىفای دل و دەروون و باخچەى بىر و ژىرى و چىژى رۆج و هۆگرى نامۆیان و دەلیلى سەرگەردانانە، ئەو میزانەیه قسە و كاروكردهوه و حالى پى دەپۆریت.

زانست دادوهرى جیاكەرەوهى نىوان شك و یەقین و نەزانی و روشد و هیدایەت و گومراپیه.

بە زانست خودا دەناسریت و دەپەرسریت، بە زانست یادى خودا دەكریت و یەكتایى بۆ بپیار دەدریت، و ستایش دەكریت و گەورەیی و مەزنى دەدریتەپالى، بە زانست سالیكان رێگەى خودایان دۆزیوهتەوه و گرتوویانەتە بەر، لە رێگەى زانستەوه گەیشتوان بە خودا گەیشتون، لە دەرگای زانستەوه مەرامداران چوونە ژوورهوه.

بە زانست شەریعەت و ئەحكام دەناسریت، حەلال و حەرام لەیهكتر جیا دەبنەوه، بە زانست سیلەى رەحم بەجیدەهینریت و رازیبوونى خۆشەویست جیبەجى دەكریت، بە ناسینی زانست و شوینكەوتنى زانست لە نزیكەوه بە خودا دەگەیت.

زانست ئىمامە و كاروكردهوهكان مەئومن، زانست پێشەوايه و كاروكردهوهكان شوینكەوتەن، لە غەریبیدا هاو دەمه و لە تەنهایدا قسەكەر و لە وهحشەتدا كەسى

هوگر، زانست ره وپنډه ری ته مومزه کانه، نه و دهوله منديبه په که هر که س به دهستی هیتا هرگیز هزار ناپیت، نه و په نایه هر که س روی تیکرد تیا ناچیت.

یادکردنه وهی ته سبیحه و لیکولینه وه تیایدا جیهاده، و داواکردنی نزیکبونه وهیه له خودا و به خشینی صدهقهیه و تویرینه وهی به نه اندازهی روژوو و شه ونویژه، پتویستی به زانست له خواردن و خواردنه وه پتویستره.

نیمامی نه حمده - خوا لیتی رازی بیت - ده فرمویت: پتویستی خه لک به زانست زورتر و زیاتره له خواردن و خواردنه وه، چونکه که سیک له شه و روژوژیکا جاریک دوو جار پتویستی به خواردن و خواردنه وه ده بیت، به لام به ژماره ی هه ناسه کانی پتویستی به زانسته.

ریوايه تمان کردوه له شافیعییه وه - خوا لیتی رازی بیت - که فرمویه تی: که پان به دواي زانستدا باشتره له نویژی سوننه ت.

نیمامی نه بو حه نیفه - خوا لیتی رازی بیت - هه مان نه و فتوايه ی داوه.

نیمین وهب ده لیت: له خزمه تی مالیکدا بووم (نیمامی مالیک) - خوا لیتی رازی بیت - له وحی نووسینه کانم لابرده و هه ستام بق نویژکردن، فرمووی: نه وهی بوی هه ستای له وه چاکتر نییه که لیتی هه ستای. "نیمین عه بد به پ" و که سانی تریش باسیان کردوه.

خودای موته عال نه هلی زانست ده کات به شایه ت له مه زترین مه شه هه ددا که بریتییه له یه کتاپه رستی، شایه تی نه وانی له که ل شایه تی خودا و فریشته کانداه و تا کردوه، له نامیزی نه و شایه تیدانه دا دادپه روه ری نه هلی زانست ده رده که ویت، چونکه خودای موته عال که سی بریندار (ناعادل) ناکات به شایه ت.

نالیره وهیه - خودا زانتره - نه و فرمووده ناسراوه و ه رده گیریت ((نه م زانسته له هر پاشینیکدا)) له هر نه وهیه کدا عادیله کان هه لیده گرن، ته حریفی زیاده پوهان و ته نویلی نه هلی باتلی لی لاده بن))

زانست حوجهی خودایه له زه ویدا و نووری نه وه له نیتوان به نده کانیدا، پیشه وا و ریتیشاند هریانه بق به هشت، و نزیکه ره وه یانه له ریژلیتانی خودا بق نه وان، به سه بق شکوی زانست: که فه زلی نه هلی زانست له سر به نده کان وه که فه زلی مانگ وایه له شه وی چواره دا به سه هه ساره کانی تردا، فریشته کان بالیان بق داده خن و ده یانه پینه ژیر بالی خو یانه وه.

كەلىمى رەحمان موساى كورپى عمران - عليه الصلاة والسلام - بە داۋاي زانستدا گەراۋە، خۆرى و ئەو گەنجەى كە لە گەلى بوو، تا رووبە پووى ماندووبوونىكى نۆرپوونەو لە پىناۋى بە دەستەيتانى زانستدا، تا سى بابەتى نۆر گرنكى بە دەستەيتا، لە گەل ئەو شدا موسا بەرپۆزتىن و زانترین خەلقى خودا بوو. خودا فەرمانى بە پىغەمبەرە كەى كوردوۋە كە داۋاي زانستى نۆرتر بكات لە خودا و پىتى دە فەرمويت ﴿ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۝﴾ طه: ۱۱۴

جۆره گانى زانست

زانست دوو جۆره:

يەكەم: زانستىكى ئاشكرا كە بە بىنين پەى پى دە برىت، يان بە لىشاۋىكى دەنگى دىروست، ياخود ئەزموونىكى دىروستى پىشتەر. واتە ئەم زانستە ئاشكرا سى جۆره:

يەكەم: ئەو ەى بەرچاۋ دەكە وىت كە بە رىگەى بىنينە.

دوۋەم: ئەو ەى دەدرىتە پال گوى كە لە رىگەى بىستنى دەنگەو ەى.

سپپەم: ئەو ەى دراۋەتە پال زىرى كە برىتپپە لە زانستى ئەزموون.

ئەم سى رىگەى - كە برىتپپە لە بىستن و بىنين و ژنەوتن - گرنگرتىن رىگە و دەرگەى زانستن، بەلام ەموو رىگاگانيان تيا كۆنابنەو، چونكە ەستەگانى تىرىش دەتوانن زانست بەرچنگ بخەن، ەندىك لە ەستانە پەيوەندىان بە ناو ەى مروفەو ەى ەك ەستى وىژدان، ەر بەو جۆره بە ەوالى ەوالدە رىكى راستگۆۋە با تەنھا يەك كە سىش بىت، بە ەمان شپو ەو ەى بە بىر كوردنەو ە ەلپىنجان بە دەست دە ەتئىررىت با لە ئەزموونىشەو ە نەبىت.

دوۋەم: زانستىكى شاراۋەى لە دللىكى پاك و جەستە پەكى خاۋىندا دەروىت، بە ئاۋى ەرزىشكى تاببەت، بۆ كە سانى خاۋەن ەممەت و لىپرانى بالا دەردەكە وىت لە دەمە تەنھاپپەگان و بىستتە ئارامەگاندا.

ئەم زانستە شاراۋەى لای ئەلى زانستى جۆرى يەكەم و بە "مەعرفە" ش ناۋدە برىت، لە دلانلىكى پاكبوۋەو ە لە لىلى دۇنيا و سەرقالى بە دۇنياۋە دەروىت، دللىك رىگارى

بووبیت له وابهسته بوونانه که کۆسپ و له مپەر بۆ رۆح دروست ده کهن تاکو به ره و مهمله که تی شادییه کان ههنگاو هه لئه گریت، هه مو ئه وانه ده بنه لیلی و تۆز و غوبار له سه ر رووی ئاوینه ی پاکی دل و رۆح، وه ک پێویست وینه ی "حه قائق" ی له سه ر ده رناکه ویت و هه میسه نه فس فووی ده می خزی له ره غبه ت به دونیا و ترسان له تیاچوونی ده کات به رووی ئاوینه ی دلدا، کاتیک ئه و ئاوینه یه پاکبوویه وه به رۆیشتنی لیلی و ته پوتۆزه کان ئه و حه قائق و مه عاریفی تیا ده رده که ویت.

ئه م دلانه ته نها جه سه ته خاوین و پاکزه کان ده توانن هه لیان بگرن، ئه و جه ستانه ی به تاعه تی خودا پاکبوونه ته وه و به خواردنی حه لال رووان، هه ر کات جه سه ته له حه رام رزگاری بوو و دوورکه وته وه له پیسییه مرۆبیه کان - که ئه قل و دین و پیاوه تی نه ی لئ ده کهن - و نه فس له وابه سه تانه ی دونیا پاکبوویه وه: زه وی دل خاوین ده بیته وه، ئه و کات تووی زانست و مه عاریف قبوول ده کات، گه ر له دوای ئه وه به ئاوی وه رزشی شه رعی و نه به وی و موحه مه دی ئاودرا - ئه وه ش ئه وه یه که وه رزشه که له زانست ده رنه چیت له واجب دوورنه که ویته وه و سوننه ت په کنه خات - ئه و تووه کان سه وز ده بن و دینه به ر له زانست و حکمه ت و سوود و ناسین، بۆیه خاوه نه که ی و ئه وه ی له گه ل ئه و داده نیشیت چه ندین جوړ سوود و به رووومی هه مه په نگ و تام و چیژ دروینه ده کهن.

((هیممه تی به ر)) ئه و هیممه ته یه به هه چ شتیکه وه گل ناخواته وه تا به خودا نه گات، به رز نابیته وه بۆ لای هه چ شتی که بۆ لای خودای موته عال نه بیت، به رزترین و فروانترین هیممه ت ئه و هیممه ته یه که چاککردنی خه لکی تێدایه، ئه وه ش هیممه تی پێغه مبه ران و شوینکه وته ی پێغه مبه رانه .

له ((ده مه ته نهاییه کان و بیسته ئارامه کاند)) : ئه و بیسته نه یه له وابه سه ت بوون به باتل و ژاوه ژاو رزگاری بووه، وه لأمی بانگی حه ق و بانگه کری باوه پری داوه ته وه . ده توانی بلتی: ئه م زانسته شاراوه یه بریتییه له تیگه یشتنیکی تایبه ت که به ری به ندایه تی و شوینکه وته ی پێغه مبه ر و صدقه له گه ل خودادا، هه روه ها به ری هه ول و کۆششه له وه رگرتنی نووری زانست له چرای پێغه مبه ری خودا و که مالی ته سلیم بوون پتی، وه ک علی کوپی ئه بی تالب - خوا لئی رازی بیت - ده فه رمویت: کاتیک په رسیاری

لیکرا: ئایا پیغه مبهەر - جیا له خه لکی - ئیوهی به شتیک تاییهت کردووه؟ فهرمووی ((نه خیر، سویند به و که سهی چه که ره به توو دهکات و روح به بهردا دهکات، مه کهر تیگه یشتنیک له قورئان خودا بیدات به یه کیک له بهنده کانی)).

یان ده توانی له سهەر ئه م زانسته بلئی: بریتییه له روشنبینی (بینینی روشن واته به صیرهت) که تیایدا په یوه ندی زانسته بو دل وه که په یوه ندی بینراوه کان وایه بو بینین، ئه مه ئه و تاییه تمه ندییه به که هاوه لانی پیغه مبهری له ئوممهت پی تاییهت کراوه که به رزترین پلهی زانایانه، خودای مته عال ده فه رمویت ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي﴾ یوسف: ۱۰۸، واته من و شوینکه وتوانم له سهەر بینینی روشنین.

وتراوه (وَمَنِ اتَّبَعَنِي) به مه رفوعی عه تفکراوه ته سهەر (أَدْعُوا) واته من بانگ ده که م بو لای خودا له سهەر بینینی روشن، ئه وان هه ش شوینم ده که ون هه ر به و جوهره بانگ ده که ن بو لای خودا له سهەر روشنبینی.

له سهەر هه ردوو قسه که ئایه ته که: ئه وه نیشان ده دات که شوینکه وتوانی پیغه مبهر (ﷺ) ئه هلی روشنبینین و بانگه رن بو لای خودا له سهەر بینینی روشن، هه ر که س له وان نه بیته ئه وه له سهەر حه قیقهت و ته بایی له شوینکه وتهی پیغه مبهر (ﷺ) نییه، با به بانگه شه و خودانه پال خوئی به شوینکه وتهی ئه و (ﷺ) بزانیته. یان ده توانی بلئی ئه و زانسته شاراووه به بریتییه له ((حیکمهت)).

خودای مته عال ده فه رمویت ﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ البقرة: ۲۶۹، هه ره ها ده فه رمویت ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ النساء: ۱۱۳، ده رباره ی مه سیح (ﷺ) ده فه رمویت ﴿وَعَلَّمَهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ آل عمران: ۴۸

((حیکمهت)) له کتیبی خودادا دوو جوهره: یه که م: به ته نها له قورئاندا هاتووه، دووه م: "حیکمهت" که له گه ل "الکتاب" دا هاتووه.

ته نها که: به پیغه مبهرایه تی ته فسیر کراوه، هه روه ها به زانستی قورئانیش ته فسیر کراوه، ئیبن عه باس - خوا له خوئی و باوکی رازی بیته - ده فه رمویت ((بریتییه له

زانستى قورئان، ناسخ و مەنسوخ، و موحكەم و موته شابيه، و پيشكه وتوو و دواكه وتوو، حەلال و حەرام، و ئەمسال))

زەحەك دەلئەت: برىتییە لە قورئان و تىگە يشتن لە قورئان، موجاهید دەفەرموئەت: برىتییە لە قورئان و زانست و فېقە، لە رىوايە تىكى تردا لە موجاهیدەو: برىتییە لە پىكان لە گوفتار و كرداردا.

نەخەع دەلئەت: برىتییە لە مانای شتەكان و تىگە يشتن لىيان.

حەسەن دەفەرموئەت: برىتییە لە وەرە لە دىنى خودادا، وەك ئەوەى بە بەررورومى حىكەت تەفسىرى كردبەت.

"حىكەت" كە لە گەل "الكتاب" دا هاتبەت: برىتییە لە سوننەت، شافىعەى و ئىمامانى ترىش وایان فەرموو.

جوانترىن شتىك لە سەر حىكەت و تراىت: قسەكەى موجاهید و مالىكە: برىتییە لە ناسىنى حەق و كاركردن بە حەق، و پىكان لە گوفتار و كرداردا.

ئەمەش تەنھا بە تىگە يشتن لە قورئان دەبەت، مەرورەها بە فېقە لە شەرىعەتى ئىسلام و حەقائىقى باوەر.

((حىكەت)) دوو حىكەتە: زانستى و كردارى، زانستى: وردبوانەو و سەرنجدان لە ناخ و ناو وەو شتەكان و زانىنى بەستەنەو و هۆ و هۆكارەكان بە سەرچاوەى هۆ و هۆكارەكانەو، لە پوو بپوون و بپارىار و قەدەر و شەرعەو، حىكەتى كردارىش: برىتییە لە دانانى شت لە جىگەى خۆیدا.

بنچىنەى حىكەت: ئەو بە كە هەر شتىك حەقى خۆى پى بىەخشىت، و لە سنوورى تىنە پەرىنىت، و لە كاتى خۆى نە پەلەى لى بکەىت، نە داوى بخەىت، ئەمە كاتىك شتەكان ئاست و حەقوى هەبوو كە شەرع و قەدەر داواى دەكردن، مەرورەها سنوور و كۆتايىە كىان هەبوو كە پى دەگەن و لى تىپەر ناكەن، كاتى تايىە تىان هەبوو كە پاش و پىش نە دەكەوتن، حىكەت برىتییە لە چاودىرى ئەو سى ئاراستەى: بەوەى حەق بە هەر ئاستىك بەدى كە خودا بە شەرع و قەدەرى دىارىكردوو، لە سنوورى خۆى تىيان نە پەرىنى كە ببىتە سنوور بە زىنى و پىچەوانەى حىكەت، و هەولى بە لەكردن نە دەى كە دزى حىكەتە، لىشى دوانەكەوى و ببىتە هۆى تىاچوونى.

نه مه بریتیه له حوکمیکی گشتی بۆ هه موو هۆ و هۆکاره کان له گه ل سه رچاوه کانیا ن له پوو ی شهرع و قه ده ره وه، به فیرۆدانیان په کخستنی حکمه ته وه ک به فیرۆدانی توو و ناو نه دانی تووه که وایه .

سنووربه زاندنی حه ق: وه ک ناودانی زۆری تووه که وایه زیاد له پئویستی، به جوړیک تووه که و کشتوکاله که له خۆیدا نو قم ده کات و ده بیته هۆی تیاچوونی، په له کردنیش له کاتی: وه ک دروینه ی کشتوکاله که وایه به بی ئه وه ی وه رزی دروینه کردنی هاتبیت و که یشتبیته پینگه یشتن و که مال.

بۆیه حکمه ت بریتیه له: ئه نجامدانی ئه وه ی پئویسته، له و رووه وه که پئویسته و له و کاته یدا که پئویسته .

خودای موه تعال حکمه تی به میرات به ئاده م و نه وه کانی به خشی، پیاوی کامل: ئه و که سه یه که میراتی ته وای له باوکیه وه پیده گات، به لام نیوپیاو-ئافره ت- نیوه ی میراتی به ده ست ده گات، جیاوازی نیوان که سه کان له وه رگرتنی حکمه ت مه گه ر ته نها خودا خۆی بیزانیت.

کاملترین خه لقی خودا له وه رگرتنی میراتی حکمه تدا: بریتین له پیغه مبه ران-علیه م صلوات الله وسلامه- کاملتر له وان بریتین له پیغه مبه رانی خاوه ن عه زم (اولوالعزم)، کاملترین پیغه مبه ری ناو "اولوالعزم" بریتیه له محمد (ﷺ) بۆیه خودا منه تی کردووه به سه ر خۆی و ئومه ته که یدا به و حکمه ته ی پئی به خشیون، خودای موه تعال ده فه رمویت ﴿ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ ۗ وَالنِّسَاءُ: ۱۱۳ ۝ هَرُوها ده فه رمویت ﴿ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿ البقرة: ۱۵۱ ۝ هه موو نیزامی بوون به م سیفه ته ی خودای موه تعاله وه به ستراره ته وه، هه رچی هه له یه ک له بووندا و له موؤفا هۆیه که ی بریتیه له که مه رخمی به رانبه ر به حکمه ت، کاملترین موؤف: ئه و که سه یه که به شی له حکمه تدا له هه موو که س زیاتره، ناته واترین و دوورترین که س له که مال: بریتیه له و که سه ی که مترین میراتی حکمه تی پینگه یشتووه .

حیکمهت سی پایه‌ی هه‌یه: زانست و حیلیم و نه‌رمونیانی.

ئافهت و دژه‌کانی حکمهت بریتین له: نه‌فام و نه‌زان، و هه‌لچوو، و په‌له‌که‌ر و تیا‌نه‌وه‌ستاو.

حیکمهت نه بۆ نه‌فام، نه بۆ هه‌لچوو، نه بۆ په‌له‌که‌ر بوونی نییه. خودا زانا‌تره.

کاتیك حکمهت کامل ده‌بیت "ته‌ماشای به‌ئینه‌کانی خودا بکه‌یت" و "عه‌داله‌تی خودا له حوکمیدا بنا‌سیت‌وه"، و "چاکه‌ی خودا له لی‌گرتنه‌وه‌دا سه‌رنج بده‌یت".

واته حکمهت له به‌ئین و هه‌ره‌شه‌کانی خودا ببینیت، حوکمی خودا ته‌ماشای بکه‌یت وه‌ک له نایه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ النساء: ۴۰، عه‌دلی خودا له هه‌ره‌شه‌کانی و چاکه‌ی خودا له به‌ئینه‌کانی ته‌ماشای بکه‌یت.

هه‌ر به‌و جۆره دادپه‌روه‌ری خودا له نه‌حکامه شه‌رعی و گه‌ردوونییه جارییه‌کانیدا به سه‌ر دروستکراوه‌کاندا ببینیت، نه‌و نه‌حکامانه سه‌ته‌میان تیدا نییه با له سه‌ر ده‌ستی سه‌ته‌مکارانیش تیان بپه‌رینیت، خودا دادپه‌روه‌رتین دادپه‌روه‌ره، به‌لام نه‌و که‌سه‌ی که له سه‌ر ده‌ستی جاری ده‌بیت پئی ده‌وتریت سه‌ته‌مکار.

هه‌ر به‌و جۆره ((چاکه‌ی خودا له لی‌گرتنه‌وه‌دا ببینیت))

خودای موته‌عال به‌خشنده‌یه و به به‌خشین گه‌ردیله‌یه‌ک له گه‌نجینه‌ی خودا که‌م ناکات، به‌رینی به‌خشینی خودا که‌م ناکات، لی‌گرتنه‌وه‌ی به‌خشین و فه‌زل له هه‌ر که‌سێک بۆ حکمه‌تیکی کامل ده‌گه‌رپه‌ته‌وه له‌و لی‌گرتنه‌وه‌دا، چونکه خودا به‌خشنده‌ی حه‌کیمه، حکمه‌ته‌که‌ی له‌گه‌ل به‌خشینیدا دژ نا‌ه‌سته‌نه‌وه، خودای موته‌عال چاکه و فه‌زلی خۆی له شوین و کاتی خۆیدا داده‌نیت، به‌و نه‌ندازه‌ی حکمهت داوای ده‌کات، گه‌ر خودا رۆزی بۆ به‌نده‌کانی فراوان بکات تیکده‌چن و تیا‌ده‌چن، گه‌ر بیزانیایه بی‌باوه‌پان خیریان تیدا‌یه و قبوولی نیعه‌تی ئیمان ده‌که‌ن و شوکر ده‌که‌ن له سه‌ری و خۆشه‌ویستی و دانپیانانیا‌ن بۆ خودا ده‌بیت نه‌وا هیدا‌یه‌تی ده‌دان بۆ باوه‌ر، بۆ نه‌و مه‌به‌سه‌ته کاتیك وتیا‌ن به باوه‌رداران ﴿أَهْتُولَاءَ مِنْ اللَّهِ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا﴾ الأنعام: ۵۳، خودای موته‌عال وه‌لامی دانه‌وه و فه‌رمووی ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ الأنعام: ۵۳

گویم له شیخولنیسلام ئیبن تهیمیه بوو-قدس الله روحه- له سه ره شه ی "الشاکرین" ی
 نایه ته که ده یفه رموو: ئه وانه بریتی بوون له و که سانه ی که به رزی نیعمه تی ئیمان
 ده زانی و شوکری خودایان له سه ره ده کرد.
 خودای موله عال به حکمه ت ده به خشی و به حکمه ت ده گرتته وه، به حیکه مه تیش
 که سیک گو مره ده کات.

(۴۵) (منزلة الفراسة)

مه‌نزله‌ی فیراسه‌تا

له مه‌نزله‌کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) مه‌نزله‌ی فیراسه‌ته .

خودای موته‌عال ده‌فهرمویت ، خودای موته‌عال ده‌فهرمویت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ﴾ الحجر: ۷۵، مواهید - رحه‌ته‌ی خوی لی بیت - ده‌لایت: "للمتوسمین" واته "للمتفرسین" فیراسه‌تداره‌کان، نبین عباس - خوا له خوی و باوکی رازی بیت - ده‌فهرمویت: "للساظرین" واته ته‌ماشاکه‌ران، قه‌تاده ده‌فهرمویت: "للمعتبرین" واته نه‌وانه‌ی په‌ند وهرده‌گرن، موقاتل ده‌فهرمویت: "للمتفکرین" واته بو نه‌وانه‌ی بیرده‌که‌نوه .

دژابه‌تی له‌نیوان نه‌م قسانه‌دا نبیه، ته‌ماشاکه‌ر هر کات ته‌ماشای ئاسه‌واری ولات و شوینی بیباوه‌پانی کرد و تیراما نه‌و سه‌رئه‌نجامه‌ی روپه‌پوویان بوویه‌وه: نه‌وا فیراسه‌ت و په‌ند و هوشی له‌لا دروست ده‌بیت، خودای موته‌عال ده‌ریاره‌ی دوپوویان ده‌فهرمویت ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ أَظْمَرَ فَتَهُمْ وَسَيُبَيِّنُهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾ محمد: ۳۰، یه‌که‌میان فیراسه‌تی بینین و چاوه، دووه‌میان فیراسه‌تی گوئی و بیستنه .

ئاوازی قسه (لحن القول) دوو جوړه: هه‌له و راست، ئاوازی دروست دوو جوړه: یه‌که‌میان: زیره‌کی و هوشیاری، له‌وانه نه‌و فه‌رمووده‌ی ده‌فهرمویت ((ولعل بعضکم أن یکون ألحن بحجته من بعضی)) - له‌وانه‌یه هه‌ندیکتان له‌حنی قسه‌ی زۆرتتر و به‌هیزتر بیت له هه‌ندیکی ترتان، واته زمان پاراوتر بیت.

دووه‌م: ئامازه و هیما بو‌کردنی شاراوه که نزیکه له کینایه‌وه، له‌وانه قسه‌ی شاعیر:

وحدیث الله وهو ما   یشتهی السمعون یوزن وزنا
منطق صائب وتلحن أحيانا   وخیر الحدیث ما کان لحنا

سییه‌م: تیکچوونی گو‌کردن له ئیعرابدا، حه‌قیقه‌ته‌که‌ی: گو‌پینی که‌لام له ره‌وگی دروستی خوی: یان بو‌لای هه‌له، یان بو‌لای مانایه‌کی شاراوه که وشه‌که‌ی بو‌دانه‌نراوه .

مه به سته که ئه وه یه: خودای موه عال سویندی خواردوه له سه ر ناسینیان له ئاوازی گوفتاریانه وه، ناسینی قسه که ر و ئه وه ی له ویزدانیه تی له مه رامی قسه که ی: نزیکتره له ناسینی به سیمایدا و ئه وه ی له سه ر روخساریه تی، ئاماژه ی قسه کردن له سه ر مه به سته که سی قسه که ر و ویزدانی ئاشکراتره له سیما و روخساری بینراوی که سه که . فیراسه ت وابه سته ی هه ردوو جوړه که یه به بینین و به بیستن، له سونه نی "الترمذی" دا له فه رموده که ی ئه بی سه عیدی خودی-خوا لئی رازی بیته- له پیغه مبه ری خوداوه (ﷺ) فه رمویه تی ((إِقْوُوا فِرَاسَةَ الْمُؤْمِنِ فَإِنَّهُ يَنْظُرُ بِنُورِ اللَّهِ)) پاشان ئه م ئایه ته ی خوینده وه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلَّذَرِّيرِينَ ﴿٧٥﴾﴾ الحجر: ٧٥، فیراسه تی باوه پدار راست و هه میشه یه .

هۆیه که ی: نووریکه خودا هه لیده داته ناو دلی به نده که یه وه، به هۆیه وه حق له باتل و صادق له درۆزی پی جیاده کاته وه .

حه قیه ته ی فیراسه ت: بریتیه له خاتیره یه که هیرش ده کاته سه ر دل و نه ری دژه که ی ده کات، په لاماری دل ده دات وه ک چون شیر په لاماری نیچیره که ی ده دات، به لام "الفریسه" له سه ر کیشی "فعیلة" یه به مانی "مفعولة"، بینای "الفراسه" وه ک بینای "الولاية" و "الإمارة" و "السیاسة" وایه .

ئه م ((الفراسه)) یه به پیی هیزی ئیمان، هه ر که س باوه ری به هیزتر بیته فیراسه تی تیزتر ده بیته .

عه مر ی کوپی نوجهید ده لیت: شاه که ره مانی فیراسه تیکی تیژی هه بوو، له فیراسه تدا هه له ی نه ده کرد و ده بییکا، ده یفه رموو: هه ر که س چاوه کانی له حه رام ده بخت، و نه فسی له شه هوات بگریته وه، و ناوه وه ی به چاودیری، و دهره وه ی به شوینکه وتنی سونه ت پرازینیه ته وه، و خواردنی حه لال بیته: فیراسه تی هه له ناکات.

ئه بو جه عه فری حه داد ده فه رمویت: فیراسه ت یه که مین خاتیره یه به بی به ره لستکار، که ر به ره لستکاریکی تر له ره گزی خۆی به ره لستی کرد، ئه وه بریتیه له خاتیره و قسه ی ده روون .

شیخی هوروی ده فه رمویت: هه یج فیراسه تیکی راست نییه ته نها ئه و فیراسه ته نه بیته له دره ختی باوه ره وه به ره که ی ده چنریته وه .

باوه‌ری به چاندن چواند، چونکه زیاد ده‌کات و گه‌شه ده‌کات، به ئاودان ده‌گه‌شیتته‌وه، هه‌موو کات به مۆله‌تی په‌روه‌ردگار به‌ری به‌تام و شیرین ده‌به‌خشیت، ریشه‌ی به زه‌ویدا داکوتیوه، و لق و پۆپه‌کانی له ئاسماندان، هه‌ر که‌س ئیمانی له زه‌مین‌ه‌ی دلی پاک و خاوتندا چاند و به ئاوی ئیخلاص و صدق و شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر ئاوی دا ئه‌وا به‌شیک له‌به‌ره‌که‌ی ده‌بیته به فیراسه‌ت.

ئیبین مه‌سعود-خوا لئی رازی بیته- ده‌فه‌رمویت: به فیراسه‌ترین که‌س سی که‌سن: عه‌زیزی مصر له یوسفدا، کاتیک به هاوسه‌ره‌که‌ی وت ﴿أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَنْجِيَهُ وَوَلَدًا﴾ یوسف: ۲۱، که‌که‌ی شوعه‌یب ده‌رباره‌ی موسا وتی به باوکی ﴿يَأْتِيكَ أَسْتَجِرُهُ إِنَّ خَيْرَ مَنْ أَسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٦٧﴾﴾ القصص: ۲۶، هه‌روه‌ها فیراسه‌تی نه‌بو به‌کر له هه‌لبژاردنی عومه‌ر به خه‌لیفه-خوا له هه‌ردووکیان رازی بیته- له ریوایه‌تیکی تردا فیراسه‌تی ژنه‌که‌ی فیرعه‌ون کاتیک ده‌رباره‌ی موسا به فیرعه‌ونی وت ﴿قَرَّتْ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَخْتَلِيَهُ وَوَلَدًا﴾ القصص: ۹.

نه‌بو به‌کری صدیق له هه‌موو نوممه‌ت فیراسه‌تی مه‌زنتر بوو، به‌دوایدا عومه‌ری کوپی خه‌نتاب-خوایان لی رازی بیته، روداوی فیراسه‌تی عومه‌ری کوپی خه‌نتاب به‌ناویانگه، به شتیکی نه‌فه‌رمووه ((وا گومان ده‌به‌م)) واده‌رنه‌چوو بیته، وه‌ک ده‌وتريت، به‌سه له فیراسه‌تی نه‌ودا: له چه‌ندین شوینی قورئاندا له‌گه‌ل نه‌مری په‌روه‌ردگاری ته‌با بووه، له‌وانه دیله‌کانی به‌در و چه‌ند شوینی تریش.

سه‌وادى کوپی قارب به پالیدا گوزه‌ری کرد، نه‌یناسی، فه‌رمووی ((له‌وانه‌یه گومانم به هه‌له‌داچوو بیته، ئه‌م کابرایه کاهین نه‌بوو، یان که‌هانه‌ی نه‌ده‌زانی له سه‌رده‌می نه‌فامیدا؟)) که له‌به‌رده‌میدا دانیشته، عومه‌ر نه‌وه‌ی پیغه‌رموو، نه‌ویش وتی ((سبحان الله، ئه‌ی نه‌میری باوه‌رداران، رووم له هه‌یج که‌سیک له نه‌هلی مه‌جلیست نه‌کردوو به‌و جوژه‌ی که تو پیشوازیت لیکردم، عومه‌ر-خوا لئی رازی بیته- پیغه‌رموو: نه‌وه‌ی له نه‌فامیدا له‌سه‌ری بووین گه‌وره‌تره له‌وه، به‌لام هه‌والم پییده له‌وه‌ی پرسیارم لیکردی، وتی: راسته‌که‌یت، ئه‌ی نه‌میری باوه‌رداران، من له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا کاهین بووم، دواتر چیرۆکه‌که‌ی باس کرد))

فیراسه‌ی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر راسته‌ترین فیراسه‌ت بووه.

بنچینهی ئەم جۆره له فیراسهت: له زیندهگی و نووریکه وهیه که خودا به هندیك له بندهکانی ده به خشیت، دل به وه زیندوو ده بیته وه و نوورانی ده بیت، ئەو کاته فیراسهتی هه له ناکات، خودای ماته عال ده فه رمویت ﴿أَوْ مَن كَانَ مِيثًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي يَهْدِي فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا﴾ الانعام: ۱۲۲، به بیباوه پی و نه زانی و نه قامی مردبوو، خودای ماته عال به ئیمان و زانست زیندوو کرده وه، به قورئان و باوه پ نووریکی پیبه خشی که له ناو خه لکیدا نووری لیوه رده گریت و ریگه ی پی روشن ده کاته وه، ریگه ی راست و رهوانی له شه وه زه نگدا پیده دۆزیته وه و له سه ری ده روات، خودا زاناته ره... فیراسهتی خاوه ن فیراسهت وابهسته ی سی شت ده بیت: به چاو و گوئی و دل، چاوی بۆ سیمای نیشانه کان، گوئی: بۆ قسه و ناماژه و نهینی و ناشکرای گوفتار، تیگه یشتن و شاراوه و مه رامی قسه، مهروه ها ئاواز و هیمای قسه و هاوشیوه کانی ئەوانه.

دلی بۆ په پینه وه: واته ئەوه ی بینراو و بیستراوه بکریته به لگه و نیشانه بۆ ئەوه ی له ناوه وهیه و په نهان و نادیاره، بۆیه ده گاته ئەوه ی دیوی ئەوه ی ده رکه وتوو، وه ک په پینه وه ی ئەوانه ی له روواله تی نه قش و سه کی پاروه ده په پینه وه بۆ ناوه وه ی پاره که تا کو بزائن سه که به کی ره سه نه یان ته زویره؟ هر به و جۆره په پینه وه ی که سی خاوه ن فیراسهت له روواله تی ده ره وه و نیشاندانی زه لیلی بۆ ناوه وه ی رۆح و دلی که سه که، جیا کردنه وه ی ئەشباه له ئەرواح له لای که سی خاوه ن فیراسهت وه ک جیا کردنه وه ی پارهی ته زویر وایه له پارهی ره سه ن له لایه ن که سی شاره زاوه، له روواله تی سه که که وه جه وه ره ی ماده که ی ده خوینیته وه.

هر به و جۆره ره خنه ی ئەهلی فه رمووده، ئیسنادیکی روون و ناشکرا وه ک خۆر دانراوه بۆ مه تنیکی درۆ، بۆیه ره خنه گران ده ریده هینن، وه ک چۆن که سی مه صره فی له روواله تی سه که که وه جه وه ره ی زیوه که ده خوینیته وه.

هر به و جۆره فیراسهتی جیا کردنه وه له نیوان صادق و درۆزندا له قسه و کردار و حالیدا.

دوو هۆ بۆ فیراسهت هه یه: یه که میان: به هیزی و به پیتی زه یینی که سی خاوه ن فیراسهت، و تیژی دل و ژیری و هۆش و زیره کی ناوه وه.

دووم: دەرکەوتنى نىشانە و بەلگە بۆ كەسى خاوەن فىراسەت لەو شتەى فىراسەتى تىادا دەكات، گەر ئەو دوو ھۆيە لە كەسىدا كۆبوويەو ھىچ فىراسەتتىكى بە ھەلەدا ناچىت، گەر ئەو دوانەى تىدا نەبوو ھىچ فىراسەتتىكى بۆ نايەتە راستە، گەر يەككىيان بە ھىز بوو ئەو وىترىان لاواز ئەو فىراسەتە كەى ناوبەناو دەر دەچىت.

ئىباسى كۆپى موعاويە لە ھەموو خەلگى فىراسەتى مەزنتەر بوو، رووداوى نۆدى لەو جۆرە لىدە گىرپنەو، ھەر بە و جۆرە ئىمامى شافعى - رەحمەتى خواى لى بىت - وتراو: چەندىن كىتتىبى لەو بارەو داناو.

(۴۶) (منزلة التعظیم)

مه‌نزله‌ی مه‌زناگرتن

له مه‌نزله‌کانی ((إياك نعبد وإياك نستعين)) مه‌نزله‌ی "مه‌زناگرتن" ه. ئەم مه‌نزله‌یه شوینکەوتە‌ی مه‌عریفه‌یه، به ئەندازه‌ی ناسینی خودا(واته به ئەندازه‌ی بوونی مه‌عریفه) مه‌زنی په‌روه‌ردگار له‌دڵدا سه‌ره‌لده‌دات، زانترین کەس به خودا له هه‌موویان زیاتر خودا به مه‌زن و شکۆمه‌ند راده‌گریت، خودای مۆته‌عال زه‌می ئەوانه ده‌کات که مافی به مه‌زناگرتنی خودایان نه‌داوه و وه‌ک پتویست نه‌یان ناسیوه و به شایسته‌ی سیفه‌ته‌کانی وه‌سفی ناکه‌ن و قسه‌کانیان به ده‌وری ئەمانه‌دا ده‌سورپینه‌وه، خودای مۆته‌عال ده‌فرمویت ﴿ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴾ نوح: ۱۳، ئیبن عباس و موجاهید ده‌فرموون: رجای مه‌زنی و شکۆمه‌ندی بۆ خودا ناکه‌ن، سه‌عیدی کوری جوبه‌یر ده‌فرمویت: چیتانه بۆ حقی مه‌زنی خودا ناده‌ن و شکۆمه‌ندی پتویست ناده‌نه پالی؟ که‌لی ده‌فرمویت: له مه‌زنی خودا ناترسن.

ئین که‌یسان ده‌فرمویت: رجای خیرتان نییه به په‌رستنی خودا به‌وه‌ی پاداشتان بداته‌وه له‌سه‌ر ئەو به‌گه‌وره‌زانینه.

رۆحی به‌ندایه‌تی: بریتیه له به مه‌زنزانی و خوشه‌ویستی، گه‌ریه‌کیکیان واز له‌ویریان به‌نینت ئەو به‌ندایه‌تییه تیکده‌چیت، گه‌ر مه‌دح و سه‌نا بۆ خوشه‌ویستی مه‌زن هاوتای ئەم دوانه بوو(واته هاوتای به مه‌زن زانی و خوشه‌ویستی) ئەوه بریتیه له حقیقه‌تی حه‌مد. خودا-سبحانه- زاناره.

یه‌که‌مین به مه‌زنزانی بریتیه له به مه‌زنزانی ئەمر و نه‌ی شه‌ری، ئەوه‌ش ئەوه‌یه که به "روخسه‌تی وشک به‌ره‌لستی نه‌کات" و به "توندییه‌کی زیاده‌په‌و رووی تینه‌کات".

لێره‌دا دوو کار هه‌یه که پێچه‌وانه‌ی به مه‌زناگرتنی ئەمر و نه‌هیه: یه‌که‌میان: روخسه‌ت که خاوه‌نه‌که‌ی به‌ره‌و پشته‌لکردن له که‌مالی جیبه‌جی کردنی ئەمر و نه‌یه‌ ده‌بات.

دووم: زیاده‌په‌وی که خاوه‌نه‌که‌ی له سنووری ئه‌مر و نه‌هی تیده‌په‌پینت.

یه‌که‌میان که‌مپه‌وییه و دوومیان زیاده‌په‌وییه.

خودای موعه‌عال فه‌رمانی به هه‌ر ئه‌مرتک کردبیت شه‌یتان دوو تیکدانی بۆ هه‌یه: یان بۆ لای که‌مترخه‌می و که‌مپه‌وی و تیا‌بردنی ئه‌مره‌که‌ی ده‌بات، یان بۆ لای زیاده‌په‌وی و غلوکردن تیا‌یدا، ئایینی خودا میانه‌گیره له‌نیوان که‌سی که‌مترخه‌م و که‌سی زیاده‌په‌و، وه‌ک دۆلتیکی نیوان دوو چیا وایه، و وه‌ک هیدا‌یه‌تی نیوان دوو گومپایی، یان ناوه‌ندی نیوان دوو لای زه‌مکراو، وه‌ک چۆن که‌سی که‌مترخه‌م تیا‌به‌ری ئه‌مره‌که‌یه، که‌سی زیاده‌په‌ویش هه‌ر به‌و جۆره‌یه، ئه‌وه‌یان به‌هۆی که‌مترخه‌مییه‌که‌یه‌وه له سنووری ئه‌مره‌که و ئه‌مه‌شیان به‌هۆی تیه‌په‌راندنی سنووری ئه‌مره‌که‌وه.

خودای موعه‌عال نه‌هی له زیاده‌په‌وی و غلوکردن کردووه له‌تایه‌تی ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ﴾ المائدة: ۷۷، "الغلو" دوو جۆره: جۆرتیکیان ده‌ریده‌کات له‌وه‌ی که‌ستیکی گوپه‌په‌ل بیت، وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ی رکا‌تیک بۆ نوپژه‌که‌ی زیاد ده‌کات، یان به‌هه‌میشه‌یی به‌پۆڤوو ده‌بیت به‌و رۆژانه‌شه‌وه نه‌هیان لیکراوه، یان ره‌جمکردن له‌حه‌جدا به‌به‌ردی زۆر گه‌وره وه‌ک ئه‌وه‌ی بۆ هه‌لدان ده‌خه‌رتنه ناو مه‌نجه‌نقه‌وه، یان له‌نیوان سه‌فا و مه‌روه‌دا ده‌جار هاتوچۆ بکات، هاوشیوه‌ی ئه‌مانه به‌زانینه‌وه.

جۆری دووم زیاده‌په‌وییه‌که ترسی دا‌په‌رمان و خاوبوونه‌وه‌ی لیّ ده‌کریت وه‌ک شه‌ونویژ له‌هه‌موو شه‌ودا، یان رۆڤووی ده‌هر جگه له‌رۆژه نه‌هیلێکراوه‌کان، یان سه‌ته‌مکردن له‌نه‌فس له‌په‌رستن و ئه‌وراده‌کاندا، که‌په‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) تیا‌یدا فه‌رموویه‌تی ((ئهم ئایینه سووک و ئاسانه، هه‌ر که‌س دین له‌خۆی توند بکاته‌وه دین به‌سه‌ریدا زال ده‌بیت، ئامانه‌کان بپنکن و نزیکبهنه‌وه له‌ئامانج و ئاسانکاری بکن، کۆمه‌ک له‌به‌یانیان و ئیواران وه‌ریگرن له‌گه‌ل که‌میک له‌شه‌و)) واته‌ کۆمه‌ک وه‌رگرن بۆ گوپه‌په‌لی کردنی خودا به‌کارکردن له‌وسێ کاته‌دا، که‌سی موسافیر بۆ به‌رینی رێگه‌ی سه‌فه‌ر په‌نا بۆ ئه‌و سێ کاته‌ده‌بات.

هه‌روه‌ها په‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) ده‌فه‌رمویت ((هه‌ر که‌س له‌ئیه‌وه با له‌کاتی چالاکیا نوپژه‌کانی بکات، گه‌ر خاوبوویه‌وه با رابکشیت)) ئهم دوو فه‌رمووده‌یه ئیمامی بوخاری ریوایه‌تی کردوون.

له سه حىجى "مسلم" دا له پېغەمبەرى خوداوه (ﷺ) فرمويەتى ((ئەوئەندە كار ئەنجام بەدن كە دەيتوانن، سوئند به خودا خودا شەكەت و وەپس نابىت تا شەكەت و وەپس نەبن))
 له سونەندا له پېغەمبەرى خوداوه (ﷺ) فرمويەتى ((ئەم دىنە توندوتۆلە، به نەرم و نىانى تىي بچن، عىبادەتى خودا لاي نەفست بېزراو مەكە)) يان به و جۆرەى كە فرمويەتى.

مەزنىترين به مەزنىزانين برىتبييه له به مەزنىزانينى خوداي مۆتەعال، ئەوئەش ئەوئەيه كە له خوار خوداوه هۆيكە بريار نەدەيت و حەقىكى خۆت لەسەر خودا نەبىنيت.
 ئەم پەلەيه به مەزنى زانينى خوداي خاوەن ئەمر و نەهى لەخۆ دەگرىت، ئەوئەيه يەكەميان(كە پيشتر باس كرا) به مەزنى زانينى ئەمر و نەهى خودا بوو، بەلام ئەمەيان به مەزنى زانينى خاوەن ئەمر و نەهيهكەيه.
 ئەمەش به خال دەبىت:

يەكەميان: له گەيشنتت به خودا هيچ هۆيكە له خوار خوداوه بريار نەدەيت، بەلكو ئەوئە خودا خۆيەتى بەندەكەى به خۆى گەياندووه، تەنھا خودا بەندە به خودا دەگەيه نيت، هەر به و جۆرە تەنھا خودايە بەندە نزيكەكاتەوه و نەك شتىكى تر و كەسكى تر، گەيشتن به رەزامەندى خودا به خوداوه بەندە، خودا خۆيەتى بووه به دەليل بۆ لاي خۆى، كەس ناتوانيت جگە له خۆى هيداىەتى كەسك بۆ لاي خودا بدات، ئەوئە خودايە هۆى كردووه به هۆ، هۆ و هۆكار و گەيشتن هەر هەموو دروستكراون و كارى خودان.

دووم: هيچ حەقىك بۆ خۆت و بۆ كەسانى تر لەسەر خودا بريار نەدەيت، بەلكو حەق بۆ خودايە لەسەر دروستكراوه كانى.

حەقى كۆيله كانى خودا لەسەر خوداي مۆتەعال له جىگىر كردنى پاداشت بۆ گوپرايه لان، و وەلامدانەوهى داواكانيان: ئەوانە كۆمەلە حەقىكەن خودا بۆ خۆى لەسەر خۆى داناو، به حوكمى بەلئىن و چاكەى خۆى، نەك كۆمەلە حەقىكەيت بەندەكانى لەسەر خودا پىويستيان كردبىت، حەق له راستيدا بۆ خودايە لەسەر بەندەكەى، حەقى بەندەكەى لەسەر خودا به خشندەيى و چاكەى خودا داواى كردووه، چاكە كردنى خودا بەرانبەر بەندەكەى تەنھا به خشندەيى و كەرەمى خوداي مۆتەعالە، نەك شتىكى تر.

(٤٧) (منزلة السکينة)

مەنزێلە ی سەکینە

لە مەنزێلە کانی ((إياك نعبد وإياك نستعين)) مەنزێلە ی سەکینە یە .

ئەم مەنزێلە یە لە مەنزێلە ی بەخششە کانه، ئەک مەنزێلە ی بە دەستەتاتوو هەکان، خودای مۆتەعال باسی "السکينة" ی لە قورئاندا کردوو هە کە مانای "الطمینة" - دڵنیایی هە یە لە پێنج جێگە دا:

یە کە م: لە نایە تی ﴿ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴾ التوبة: ٢٦
 دوو هە م لـ نایە تی ﴿ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّا اللَّهُ مَعْنَا فَاَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُودٍ لَمْ تَرَوْهَا ﴾ التوبة: ٤٠
 سێ یە م لە نایە تی ﴿ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلَهُ جُودٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴾ الفتح: ٤
 چوار هە م لە نایە تی ﴿ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴾ الفتح: ١٨
 پێنج هە م لـ نایە تی ﴿ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ اللَّعِينَةَ حَمِيَّةَ الْبُهْلِيِّتِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴾ الفتح: ٢٦

شێخولئیسلام ئیبن تەیمیە - رەحمە تی خۆای لیبیت - کە کاروبارە کانی لە سەر گران بوونایە نایە تە کانی "السکينة" ی دەخویند (واتە ئەو پێنج نایە تە)، من بۆخۆم ئەو پێنج نایە تە م لە کاتی ترس و شلە ژاندا ئە زموون کردوو هە بینیم کاریگەر ییە کی زۆر مە زنی هە یە لە سوکنا ی و ئارامی و دڵنیایی .

بنچینە ی سەکینە ت بریتی یە لە دڵنیایی و ویقار، و ئەو سوکنا ییە ی خودای مۆتەعال لە کاتی شلە ژان و ترس و پە شوکاندا دا ی دە بە زینیت بۆ ناو دلی بە ندە کە ی، دوا ی ئەو دابە زینە هە ست بە بیزار ی و نا ئارامی ناکات، ئەو هە ش ئیمانی بۆ زیاد دە کات و هێزی یە قین و جیگەر بوونی پی دە بە خشی ت .

بۆ یە خودای مۆتەعال رایگە یاندوو هە کە ئەو سەکینە و ئارامییە ی بۆ سەر پێغە م بە رە کە ی (ﷺ) و باو هە رداران دابە زاندوو هە لە شوینی نیگەرانی و پە شوکاوی و

شله ژاندا، وهك رۆژی كۆچكرنى پيغه مېر له مېكه وه بۆ مه دینه، نه و
 هاوه له كهی (واته نه بوبه كری صدیق) له غاره كه دا بوون و دوژمن له سه ریانه وه بوو، گه
 به كینكیان سهیری ژیر پیی خوی بكر دبايه ده بیینین، هه روه ها له رۆژی غه زوهی
 "حونهین" دا كاتیک هه موو هاوه لان جگه له چهند كه سیک هه له اتن به هوی توندوتیژی
 بیباوه رانه وه، كه س لای به لای كه سدا نه ده كرده وه، هه روه ها وهك رۆژی سولخی
 حوده بیبیه، كاتیک دلیان هاته له رزه له حوكمی بیباوه ران به سه ریانه وه و چوونه ژیر
 مه رجه كانی نه وان (بیباوه رانی مه ككه) كه نه فس له ژیریدا خوی پیپانه ده گهرا، به سه بۆ
 تۆ دیمه نه كه ت بیته پیش چاو كاتیک عومهری كوپری خه تاقاب- به وه هه موو هیژو
 توانایه وه- هه ست به لاوازی بكات به رانه ر په یمانی حوده بیبیه، تا خودا له ریگی
 نه بوبه كری صدیقه وه دامه زراوی كرد- خویان لی رازی بیته-

له دوو سه حیه كه دا له به رانی كوپری عازبه وه- خوا له خوی و باوكی رازی بیته-
 فه رموی ((پیغه مېری خوام بینی خۆلی خه نده قه كهی (نه و خه نده قه ی به ده وری
 مه دینه دا لییان دا) ده گواسته وه، تا خۆل پیستی سکی داپوشی، شیعه ره كهی
 عه بدولای كوپری ره واحه ی- خوا لیتی رازی بیته- ده وته وه:

ولا تصدقنا ولا صلنا
 وثبت الأقدام إن لاقنا
 وإن أرادوا فتنة أبينا))

لا هم لولا أنت ما اهتدينا
 فأنزلن سكينه علينا
 إن الألى لقد بغوا علينا

ده رباره ی سیفته ی پیغه مېر (ﷺ) له كتیبه پیشینه كاندا ((من پیغه مېری
 نه خوینده وه ره وان ده كه م، دلپهق و توندوتیژ و سروشت وشك نییه، گاله به ده می
 ناو بازاره كان نییه، خوی به کاری خراب نارازینیتیه وه، قسه ی خرابی نییه، بۆ هه رچی
 شتی جوانه راوه ستاوی ده كه م، هه رچی ره وشتی به رزو به خشنده ییه پیی
 ده به خشم، سه كینه ت ده كه م به پۆشاكی، چاكه ده كه م به دروشمی، ته قوا ده كه م به
 ویژدانی، حیکمه ت ده خه مه قسه كانیه وه، صدق و وه فا ده كه م به سروشتی،
 لیپووردن و لیخۆشبوون ده كه م به ره وشتی، دادپه رووه ری ده كه م به ژبانی، حق
 ده كه م به شه ریعه تی، هیدایه ت به ئیمامی، ئیسلام به ئایینی و میله ته ی، ناوی به
 "أحمد" ستایشدار ده كه م))

❁ زمانی حکمت سه‌کینه دمه‌ینیته گو

گر سه‌کینه دابه‌زی بۆ ناو دلیک پیوه‌ی نارام و دلنیا ده‌بیت، نه کاته نه‌ندامه‌کان پیه‌وه سوکنایی وهرده‌گرن، و یقاریان به‌سهردا داده‌باریت، زمان به راست و به حکمت ده‌که‌ویته گو، دوورده‌که‌ویته‌وه له قسه‌ی خراپ و ناباش و پوپوچ و کالته‌وگه‌پ و هموو جورده‌کانی باتل، ئه‌ین عباس-خوایان لی رازی بیت-ده‌فرمویت ((باسی نه‌وه‌مان ده‌کرد که سه‌کینه له‌سهر زمان و دلی عومه‌ر دیته قسه)) زورجار خاوه‌نی سه‌کینه قسه‌یه‌ک ده‌کات که له‌سهر بیر نه‌یکردوه و به ریوایه‌ت وهرینه‌گرتوه و له خوداوه پیینه‌دراوه ده‌که‌ویته داوای لیخوشبوون بۆ نه‌و قسه‌یه له ناخی خۆیدا، که‌سی گوینگر سه‌ری سوپده‌مینیت، له‌وانه‌یه جاریکی تر نه‌و قسه‌یه‌ی لی نه‌بیستییه‌وه.

قسه‌ی نه‌هلی سه‌کینه له کاتی پیوستیدایه، هاوپی له‌گه‌ل صدقی حه‌زی پرسیارکه‌ره‌که و مه‌جلیسه‌که، هه‌روه‌ها صدقی ره‌غبه‌تی نه‌و بۆ لای خودا و په‌له‌کردن به دلی بۆ خزمه‌تی خودا و ناماده‌بوونی، له‌گه‌ل خۆدارین له حه‌ز و ناره‌زوو و خاوتیکردنه‌وه‌ی نه‌صیحه‌ت بۆ خودا و پیغه‌مبه‌ر و به‌نده باوه‌پداره‌کان.

❁ سه‌کینه‌ت نوور و هیز و رۆحه

شیخولئیسلام نه‌بو ئه‌یسماعیلی هوروی ده‌فرمویت:

((سه‌کینه‌ت نه‌وه بوو بۆ سه‌ر دلی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) دابه‌زی، هه‌روه‌ها بۆ سه‌ر دلی باوه‌پداران، نه‌وه‌ش شتیکه که هیز و رۆح کۆده‌کاته‌وه که که‌سی ترساو پیی نارام ده‌بیته‌وه و خه‌م و په‌ژاره و بیزاری پی ده‌په‌ویته‌وه، که‌سی یاخی و سه‌رکه‌ش و سه‌رسه‌خت له‌لای داده‌مرکیته‌وه))

نه‌مه له چاوگه‌ی قسه‌کانی شیخولئیسلامه‌وه‌یه و نه‌و مرواریانه‌یه که ده‌بیت بۆ به‌ده‌سته‌پنانیان دل راستبیته‌وه و جه‌سته بکه‌ویته‌گه‌پ.

باسی نه‌وه‌ی کرد: نه‌و شته‌ی که خودای موته‌عال دایبه‌زاند بۆ ناو دلی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) و به‌نده باوه‌پداره‌کانی سی شت له‌خۆ ده‌گریت: نوور، و هیز، و رۆح.

سی بهری نایابی بۆ باس کرد: سوکنایی کهسی ترساو بۆ لای خودا، و دلنه وایی کهسی خاوهن خه م و په ژاره و بیزاری و نیگه رانی، و زه لیلی و گهردنکه چی خاوهن یاخیبوون و کهسی سه رکهش له سه ر سه رپیچی کردن و هه له اتوو له خودا.

به و رۆحه ی له سه کینه تدایه: زینده گی دل به ده ست دیت، به و نووره ی تئیدایه: نوورانی ده بیئت، و رۆشن و به شهوق ده بیئت، به و هیزه: جیگه ریبوون و لیبران و چالاکی تئیدا سه ره له ده دات.

نوور به لگه کانی باوه ر و حه قیقه تی به قینی بۆ ده رده خات، و جیاوازی ده خاته نئیوان حه ق و باتل و هیدایه ت و گومرایی و سه رلیشئیوان و روشد و شک و به قینه وه.

زینده گی: که مائی ناگایی و زیره کی و هۆشیاری پی ده به خشیت، هه روه ها ناماده بوونی دل و به ناگاهاتن له خه وی بیتاگایی و راهه رین بۆ لبقای خودا.

هیز: صدق و دروستی مه عرفه تی بۆ ده هیئت، بانگه ری گومرایی و لادان و سه رلیشئیوان ژێرده سه ده کات، نه فس راده گریت له نیگه رانی و هه لچوون و خه م و په ژاره، هه روه ها ناهیئت له ناته واوییه کان و نه نگیه کاندای پی رابکیشیت، بۆیه به سه کینه ت ئیمان له پال ئیماندا زیاد ده کات.

ئیمان: "نوور و زینده گی و هیز"ی بۆ به ره م ده هیئت، نه م سیانه ش به ری شیرینی خۆیان ده دن، و ده بنه زیادبوونی ئیمان، ئیمان پیش سه کینه ت و دوا ی سه کینه ت ده که ویت و ده وره ی ده دات.

به کورتی: نوور: به لگه کانی ئیمان ده خاته روو، به زینده گی: له خه وی بیتاگایی راده په ریت و ده بیئت به که سیکی به ناگا، و به هیزیش: حه ز و ئاره زووه کانی نه فس و شه یتان ده پسینیت، وه ک و تراوه:

تھصل باجھاد او بکسب	وتلك مواهب الرحمن لیست
یاخلاص و جد لا بلعب	ولكن لا غنى عن بدل جهد
بحكمته، وعن ذا النص یني	وفضل الله مبدول ولكن
کواکب بین أحجار و ترب	فما من حکمة الرحمن وضع ال
فلو قبل الغل لراد ربي	فشکرا للذي أعطاک منه

گەر ئەم سیانە بە سەکینەت بە دەست هات-که بریتین له نوور و زیندەگی و رۆج-که سی یاخی بۆ لایان دادەمرکیتەوه، که سی یاخی بوو ئەو که سەیه: که سوکناهیەکی بەهۆی یاخیبون و گوناھ و سەرپێچییهوهیه، بەهۆی نەبوونی سەکینەتی ئیمان له دایدا، بۆ پرکردنەوهی ئەو سەکینەتی ئیمانە پەنا بۆ دامرکاندەوهی شەهوات و سوکناهی سەرپێچیکردن دەبات، لهوانەدا ونبووی خۆی دەبینیتەوه، ئەویش ئەو چیژەیه که له یاخیبون وهریدهگریت و ناتوانیت به شتیکی تر باربووی بکاتهوه، گەر سەکینەى باوهر بەسەریدا داباری و به چیژ و رۆج و خۆشییهکی بێنیاز دەبوو له چیژی گوناھکردن، ئەوا نەفسی پتی ئارام دەبیتەوه و دلی پتی دەگەشتەوه، رۆج و ئاسوودەیی و چیژیکی وای تیا دەبینییهوه که بهراورد ناکریت به چیژی جەستەیی و نەفسی، ئەو کات چیژەکی رۆحانی و قەلبی دەردەچیت، دواى ئەوهی که جەستەیی بوو، خۆی لی دوورخستەوه و نەفسی خۆی لی گرتەوه و رزگاری بوو له دەستی، که به جوانی و گەشاوهیی سەکینە جوان و رهونهقدار دەبیت دەلتیت:

تألق البرق نجدیا فقلت له   یا ایها البرق انی عنک مشغول

گەر له شەوانی تاریکی شەهواتدا تریفەى نووره خەیاڵییەکی دنیا و حەزی دنیا تەقەى له دەرگای دا زمانى حالى بانگی لێدەکات، وهك ئەم نمونەى لی دیت:

طرقك صائداة القلوب، ولىس ذا   وقت الزيارة، فارجمي بسلام

که خواحافیزی لیکرد و لیبرا بۆ کۆچکردن، بریاری وهفاداری بۆ دا، ئەم نمونە دەهینیتەوه:

قالت وقد عزمت علی ترحالها   ماذا تريد؟ فقلت أن لا ترجعي

که ئەم سەکینەیه گەیشته دلی ترسی دادەمرکیتەوه، ئەو ش ئەو قسەیهتی که دەفەر مویت ((که سی ترساو پتی ئارام دەبیتەوه)) و خەم و پەژارە و نیگەرانییهکی دانه وایی دەرکرت، چونکه سەکینە حوزنی له گەل نییه، ئەو دانه وایی خەمگینان و لابه‌ری خەم و پەژارەیه، هەر به و جۆره پەستانی نیگەرانییهکانی له سەر لادهبات،

ويستى لېبران زىندوو دەكاتهوه، رىگە نادات سەرکەشيبهكەي سەرپيچى پى بکات، و
ويقار و خشوعى بهسەردا دادهباريئن.

هەروەها لە ماناکانى سەكینه: سەكینه لە کاتى مامەلەکردندا بە دادگایى کردنى
نەفس و نەرمونيانى لەگەڵ خەلک و چاودىرى حەق.

ئەم مانایە کە سالیکان لە خولگەیدا دەسورپنەوه، ئەو مەشخەلەیه کە رووى تیدەکن
بۆ ئەو مامەلەکردنەى لە نىوان ئەوان و لە نىوان خودایە، هەروەها لە نىوان ئەوان و
لە نىوان خەلکى تر، ئەوەش بە سى شت بەدەست دەهینریت:

یەكەم: دادگایىکردنى نەفس، تا بزانیئت چ ئەركىكى لەسەرە و چ مافىكى هەیه،
رىگەى نادات پيشىلكارى مافەكان بکات، مافەكان تيابيات و پشتگوويان بخات.
پاكبوونەوهى نەفس و خاوينبوونەوهى نەفس لەسەر دادگایىکردنەكە وەستاوه، نە
پاك دەبیتەوه، نە خاوين دەبیتەوه مەگەر تەنها بە دادگایى کردن.

حەسەن-خوایى رازى بیئت-دەفەرموویت: باوەردار-سویند بەخوا-هەمیشە لەسەر
نەفسى خۆى راوەستاوه: بۆچى ئەو قسەت کرد؟ مەبەستت چى بوو؟ بۆچى رووت
لەوه کرد و بۆچى لەو کارە هاتیبە دەرەوه؟ بۆ ئەو کارەت کرد؟ من بۆ ئەو کارەم
کرد؟ سویند بە خودا ناگەرپیمەوه بۆ ئەو کارە، و هاوشیۆهەى ئەم قسانە.

بە دادگایى کردنى نەفس نەنگى و ناتەواویبەکانى نەفسى بۆ دەرەكەوویت، لەویۆه
دەتوانیئت چاكسازى لە نەفسى خۆیدا بکات.

دووهم: نەرمونيانى لەگەڵ خەلکى: ئەوەش بریتییه لە مامەلەکردنیاى بەو جۆرەى کە
پتویستە مامەلەیان بکریئت، بە توندوتیژى و وشكى و رەقى مامەلەیان ناکات، چونکە
ئەو کارە خەلکى لى دوردەخاتەوه، و نامۆیان دەکات لى، ئەو کاتە دل و حالى
لەگەڵ خودا تیکدەدات، هیچ شتىك بە قەدەر مامەلەکردنى جوان لەگەڵ خەلکى دل
نەرم ناکات، مامەلەى خەلکى بە نەرمونيانى گەر کەسىكى بیگانە بیئت خوشەويستى
بەلای خۆتدا رادەكیشیت، گەر دۆستىكى خوشەويستیش بیئت دەبیتە هۆى
بەردەوامبوونى دۆستایەتى لەگەلى، گەر دۆزمنىك بیئت کە رقى لیته ئەوا بەو مامەلە
کردنەت ناگرى رق دادهمرکیتەوه و خۆت لە شەرى دەپاریزی، ئەو کاتە شان دانە ژیر

ناخوشی ئەو مامەلەیه لەگەڵ دوژمن باشتەرە لە شاندا ئە زۆر زەرەری توپەربوون و توندوتیژیەت لەگەڵی.

سێیەم: چاودێری حەق—سبحانە— بۆ هەموو چاککردن و خێریکی درەنگ یان زوو پێویستە، دوو پلەگەیی پێشوو تەنھا بەم پلەیی سێیەمە دیتە راستە، ئەم پلەیی سێیەمە لەخۆیدا پێویستە، ئەو دوانەیی پێشتر وەسیلەن بۆ لای خودا و یارمەتیدەرن بۆی، بۆیە چاودێری حەق (ﷻ) چاککردنی نەفس و لوتقی خەڵک بەدوای خۆیدا دەهێنێت.

(۴۸) (منزلة الطمئينة)

مه نزیلهی دنیایی

له مه نزیله کانی ((ایک نعبد وایک نسعین)) مه نزیلهی دنیاییه .

خودای موه عال ده فرمویت ﴿ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴾ (۲۸) الرعد: ۲۸، مه روه ها ﴿ يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنِّهِ ﴿۷﴾ أَرْجِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَةً ﴿۱۸﴾ فَأَدْخِلْ فِي عِبَادِي ﴿۱۹﴾ وَأَدْخِلْ جَنِّي ﴿۲۰﴾ الفجر: ۲۷ - ۳۰

دنیایی بریتیه له سوکنایی و ئارامی دل بق لای شتیک، و نه شله ژان و نیگه ران نه بوون، له نه سه ریکی به ناویانگدا ((صدق دنیاییه، و دروش شك و دلکرمینی))، واته صدق دلی گوینگر دنییا ده بیئت به لایه وه، و سوکنایی ده بینیته وه له لای، دروش شله ژان و هه ژان و دلکرمینی پهیدا ده کات، له وانه فرموده که ی پیغه مبه ر(ﷺ) ((چاکه نه وه یه دل به لایه وه دنییا ده بیئت)) واته سوکنایی هه یه بق لای و هه ژان و نیگه رانی ناهیلئت.

ده باره ی یادی خودا له م جیگه دا دوو قسه هه یه:

یه که میان: بریتیه له یادی په روه ردگار له لایه ن بهنده ی خودا وه، دلی یاد که ر به لایه وه ئارام ده بیته وه و سوکنایی بق دیت، گه ر دل تووشی هه ژان و نیگه رانی بوو هیچ ریگه یه کی تری له به رده مدا نییه جگه له یادی خودا.

قسه ی دووم: که راسترینیانه: زیگری خودا له م ئایه ته دا بریتیه له قورئان، ئه وه ش ئه و زیکره یه که خودا دایه زاندو ته سه ر پیغه مبه ره که ی(ﷺ)، به و زیکره دابه زینرا وه دنیایی دلی باوه پرداران سه ره لده دات، چونکه دل ته نها به باوه ر و یه قین دنیایی و ئارامی به ده ست ده هیئتیت، ته نها له قورئانه وه ئیمان و یه قین به ده ست ده هیئرین، سوکنایی و دنیایی دل له یه قینه که ی دایه، هه ژان و نیگه رانی شی له شك و گومانه وه یه، قورئان یه قینی لیوه به ده ست دیت، و شك و گومان و وه هم ده سپریته وه، دلی باوه پرداران ته نها به قورئان ئارام و دنییا ده بیته وه.

گه ر له قورئان تینه گه یه و رانه مینیت له ئایه ته کانی و به شیوه یه کی شایسته و دروست نه یخوینیته وه ئه و سوود له قورئان و هیدایه تی قورئان نابینیت، ته نها ئه و که سه ده توانیت سوود له قورئان و هیدایه تی قورئان ببینیت که دلی به روشنی

دەبینت و لەگەڵ پەروردگاری نامادە دەبیت ئەوەش بە ئاساری ناو و سیفەتەکانی لە سونەنە گەردوونییەکانیدا چ لە ئاسۆی ناخی خۆیدا چ ئەوەی لە دەوری دەبینت لە جوولە و وهستان و دیاردەکان.

هەر بەو جۆرە دوو قسە لە سەر ئەم نایەتە پیروژه هەیه ﴿ وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضَ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُمْ قَرِينٌ ﴾ الزخرف: ۳۶

دروسته‌که‌یان: ئەو زیکرە‌ی دایبە‌زاندۆتە‌ سەر پیغە‌مبەرە‌کە‌ی -کە بریتی‌یه‌ لە کتیبە‌کە‌ی- هەر کە‌س پشتی تیبکات: شە‌یتانیکی بۆ دادە‌نریت تا زیاتر گومرایی بکات و رینگە‌ی چاکە‌ و هیدایە‌تی لیبگریت، ئەو کە‌سە‌ وادادە‌نیت لە‌سەر هیدایە‌تە‌.

هەر بەو جۆرە دوو قسە لە سەر ئەم نایەتە پیروژه هەیه ﴿ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴾ طه: ۱۲۴.

دروسته‌که‌یان: ئەو زیکرە‌ی دایبە‌زاندوو بۆ سەر پیغە‌مبەرە‌کە‌ی -کە بریتی‌یه‌ لە کتیبە‌کە‌ی- بۆیە کە‌سی پشته‌لکەر لە‌و زیکرە‌ دە‌نیت ﴿ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴾ قال كذلك أنتك ما آتينا فسینها وكذلك اليوم ننتی ﴿ طه: ۱۲۵ - ۱۲۶.

خودای مۆتە‌عال دنیایی و ئارامی و لە‌ دل و دە‌روونی باو‌ه‌داراندا داناو، مژدە‌ و دلخۆشی و مە‌دحی ئە‌هلی دنیایی کردوو بە‌ چوونە‌ بە‌هەشت، خۆزگە‌ بە‌ حالیان بۆ ئە‌و سەرئە‌نجامە‌ باشە‌ کە‌ چاو‌ه‌روانیان دە‌کات.

هەر‌و‌هە‌ لە نایەتی ﴿ يَكْتُمِبُنَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴾ أَرْجَىٰ إِلَىٰ رَبِّكَ ﴿ الفجر: ۲۷ - ۲۸، بە‌لگە‌یە‌ لە‌سەر ئە‌وە‌ی کە‌ ئە‌و دلە‌ ناگەریتە‌وه‌ بۆ‌ لای خودا مە‌گەر دنیایا و ئارام بیت، تە‌نها لە‌و بارە‌دا دە‌گەریتە‌وه‌ بۆ‌ لای پەروردگاری، و دە‌چیتە‌ ناو بە‌ندە‌کانی خوداو و لە‌ویشە‌وه‌ دە‌چیتە‌ ناو بە‌هەشتە‌وه‌، لە‌ دوعای هە‌ندی لە‌ پیشین ((اللهم هب لي نفسا مطمئنة إليك)).

﴿ كۆتاییە‌کە‌ی.... ئاسایش

بە‌رە‌می دنیایی: سوکنا‌ییە‌کە‌ کە‌ ئاسایشیکی دروست بە‌هیزی دە‌کات، هاو‌شێ‌وه‌ی شتیکی بینراو.

دنیایی بە‌دە‌ستە‌اتووی سە‌کینە‌یە‌، ئاسە‌واریکە‌ لە‌ ئاسە‌وارە‌کانی سە‌کینە‌، وە‌ک ئە‌وە‌ی دنیایی کۆتایی سە‌کینە‌ بیت، دنیایی بریتی‌یه‌ لە‌ سوکنا‌ی دل لە‌گە‌ڵ هیزی

ئاسایشی دروست، نهك ئاسایشیکی فریودەر، به لام دلّ به و ئاسایشه فریودەرہ دلتیا ناییت چونکه سوکنایی لئی جیا بوو ته وه، ((دلتیایی)) له سوکنایی جیا ناییتته وه، چونکه له "مانه وهی هه می شه یی" وه رگراوه، ده وتریت "إطمأن بالمكان والمنزل" إذا أقام فیہ- له شویتنه که دا یان ماله که دا دلتیا بوو، واته تیایدا مایه وه.

هۆی دروستی ئه م ئاسایشه به هیزکه ره ی سوکنایی: لیکچوونه که یه تی به شتیکی بینراو (واته ته شبیه کردنی به بینراو کراوه)، به جوړیک شتیك له نه گهر و نه گهر و گومان و وه می له گه لدا نه میتیتته وه، وهك نه وهی خاوه نه که ی نه و شته ی لئی دلتیا به بیبیت، نه و کاته له له رزینی دلّ و نیگه رانی و گومان سه لامهت ده بیت.

جیاوازی نیتوان نه و "ئاسایشه به هیزکه ره ی سوکنایی" له گه ل "سه کینه": سه کینه ده سه لات په یدا ده کات به سه ر نه و هه بیبه ته به ده سه تاته وه ی له دلایه، هه ندی جار دایده مرکینیتته وه، دلّ له بیزاری نه و هه بیبه ته تاراده یه ک هتورده بیتته وه و هه ندی سوکنایی وه رده گرت، نه وهش له هه ندی کاتدا، واته حوکمیکی هه می شه یی به رده وامی نییه، نه مهش هه رده م بو نه هلی ((دلتیایی))، به بوونی "هۆگریوون" ئاسایش و ئاسووده یی هاوه لی ده که ن، ئاسووده یی له ((سه کینه)) دا له وانیه له ترس و هه بیبه ته وه بیت، ئاسووده یی له مه نزله ی ((دلتیایی)) دا هه ندی جار له زیاده هۆگریوونیکه وه به، نه وهش زیاتره له ته نها ئاسایش، یانی بریکی زیاتره له سه ری.

هه ر به و جوړه ((دلتیایی)) گشتگیرتره، دلتیایی له زانست و هه وال پیداندایه، هه روه ها له یه قین و به ده سه تهنانی زانراودا، بۆیه دلّ به قورئان دلتیا ده بیت به هۆی نه و نیمانه ی که به هۆی قورئانه وه ده سه ته به ری کردوه، هه روه ها نه و مه عریفه و هیدایه ته ی له تاریکی بیروبوچوون و مه زه به کاندایه ی به ده سه ت دیت، به قورئان بیتنیاز بوو له بیروبوچوون و مه زه ب، قورئانی کرد به حاکم به سه ریاندایه و که نارگری کردن، ویلایه تی ته و او به قورئان ده دات وهك چۆن خودا پیداو، به قورئان به ربه ره کانی ده کات، شته کان بو لای قورئان ده گرتیتته وه، به قورئان هیرش ده بات و به قورئان گومان و ته مومژه کان ده ره ویتیتته وه.

سه کینه: بریتیه له جیگریبوونی دلّ له کاتی هیرش هینانی نه و شتانه ی ترس و هه ربه یان هه به، سوکنایی دلّ و لاچوونی نیگه رانی و شله ژان و له رزین، وهك نه وه ی

بۆ دەستەى خودا بە دەست دىت له كاتى رووبە رووبوونەوەى دوزمن و هيرش هينانى،
خودا زانتره .

ساردترین دلتىايى له سەر بەندەى خودا بۆ كه سانىكه كه بىزارى و شهكەتى له هيزى
تهكليفه خواييه كان و كوئى قورسى فرمانه كان رووى تىكردون، به تاييهت ئەو
كه سانهى له مه قامى كه ياندنى بانگه وازدان له خوداو و سەرقالى تىكوشانن دژ به
دوزمنانى خودا و رىگرانى رىگەى هيدايت، ئەوەى ئەو كه سانه هەلئىده گرن و شان
دەدەنە ژىرى زۆرتەر و زياترە له وەى خەلگانى تر دەچنە ژىرى و هەلئىده گرن، بۆيه
بىزارى رووى تىدەكات، و نارامگرته كهى لاواز دەبىت، گەر خودا ويستى ئاسوودەى
بكات و كۆلە كهى بۆ هەلبگرىت: سه كينه به سه ريدا داده بارىنيت، بۆيه دلتىايى له
حوكمى ئايىنى و حوكمى قەدەرى رووى تىدەكات، دلتىايى بۆ ئەو كه سه نيبه تا ئەو
دوو حوكمه نه بينيت، به پى موشاهەده كردنى ئەو دوو حوكمه دلتىايى رووى
تىدەكات، چونكه گەر دلتىايى بۆ لای حوكمى دىنى هەبوو دەزانيت كه دینه كهى
حه قە كه برىتبه له شارىگەى راست و رهوان، خودا سه رخەرى حەق و ئەهلى حەقە،
ئەو به سه بۆ كۆمهك و تەنها دۆست و سه ره رشتىكارىانە .

گەر دلتىايى هەبوو بۆ حوكمى گەردوونى (قەدەرى): دەزانيت كه هيج شتىك تووشى
نابيت تەنها ئەو نه بىت كه خودا له سەرى نووسيوه، هەرچى ئەو -سبحانه- بيه وىت
دەبىت و هەرچى نه وىت نابيت، بۆيه مانايەك بۆ نىگەرانى و پەرىشانى نامىنيتەوه
مه گەر تەنها لاوازی يەقین و باوه پ بىت، ئەوەى لى دەترسى و خوى لى دەپارىزىت
گەر لای خودا نوسرابىت ئەوا هيج رىگەيهك بۆ لادانى نيبه دواى ئەوەى بپىارى
لئدراوه، ئەو كاته نىگەرانى و پەرىشانى نه بۆ ئەوەى بپىارى له سەر دراوه نه بۆ
ئەوەى بپىارى له سەر نه دراوه بوونى نيبه، به لى، گەر له و به لایه دا هەول و بەرى
دەستى ئەوى تىدا بوو ئەو كات پىويست به بىزارى ناكات لى، گەر هيج دەسه لاتىكى
ئەوى تىدا نه بوو ديسان پىويست به نىگەرانى ناكات.

هەر به و جۆره ساردترین شتىك دەبىت له سەر كه سى تووشبوو: گومانى تىدا نيبه
كه سى تووشبوو گەر بينىنى پاداشت له لای به هيز بوو دل سوكنايى بۆ دىت و دلتىا
دەبىت به باربوو كردنەو كه (پاداشته كه)، ئەوەى به لاتوند دەكاتەوه ئەو به پاداشت

نەبىنیت، لای ھەندى کەس بە جۆرک بىننى پاداشت بە ھىز دەبیت کە تام و چىژ لە بە لا دەکات و بە نىعمەت سەیرى دەکات، ئەمە بە دوور مەزانە، زۆر لە ژىر و ھۆشمەندەکان گەر سوودى دەواى تال و ناخۆش لە لایان بەراستگەر لە خواردنى تام و چىژ دەبەن، سەیرکردنى سوودى دەواکە یارمەتى دەدات بۆ سەرنج نەدان لە تالى و ناخۆشییەکانى، یان لای کەم دەکاتەو، ئەو جۆرە کارانە تەنھا بۆ ئەھلى بىننى رۆشنە، خودا زاناترە.

(۴۹) منزلة الهمّة

مه نزیلهی هیمهت

له مه نزیله کانی ((ایک نعت و ایک لکچر)) مه نزیلهی "هیمهت" ه .
 "اهمة" له سر کیشی "فعله" له "اهم" وه رگراوه که بریتیه له سره تایی ویست،
 به لام تاییه تیان کردوه به کوتایی ویست، که و ابوو "اهم" بریتیه له سره تایی ویست،
 و "اهمة" بریتیه له کوتایی ویست.

خه لکی به گشتی ده لئین: نرخ و به های هر مرؤفیک نه و باشه به نه نجامی ده دات، به لام
 خه لکی تاییه تیان ده لئین: نرخ و به های هر مرؤفیک له وه دایه که داوای ده کات، واته
 به های مرؤف هیمهت و داواکه به تی.

مه به سته که: هیمهتی مرؤف گر و ابه سته بوو به خوداوه به داوایه کی راستگوانه و
 دلسوزانه و ته و او نه وه بریتیه له هیمهتی به رز که له گه لیدا ناتوانیت که مته رخه می
 بکات، ناتوانیت دان به خویدا بگریت به هوی زالبوونی سولتانی خودای مته عال
 به سریدا، هروه ها به هوی توندی په یوه ستبوونی به داوای مه به سته که یه وه، لا به هیچ
 لایه کی تردا ناکاته وه، جگه له نه حکامی هیمهتی به رز، خاوه نی نه هم هیمهت ه:
 به خیرایی به داواکه ی خوی ده کات و به دهستی ده هینیت گر کوسپ و له مپار ریگه ی
 لی نه گرن و په یوه ستبوون و په یوه ندیه کانی کوتوبه ندی نه کن... خودا زاناره .

🌀 نه م دونیایه .... پره له نامویی

یه که مین تریه ی هیمهت: هیمهتیکه دل ده پاریزیت له وه حشته ی حه ز له شتی
 فانی، هانی ده دات بق حه ز له شتیک بمینیتته وه، هیمهتیکه له لیلی تمبه لی پالفتی
 ده کات.

((فانی)) بریتیه له دنیا و نه وه ی له سره تی، واته دل زوه د له دنیا و نه هلی
 دنیا ده کات، ره غبهت بق دنیا ((وه حشته)) ه، چونکه دنیا و نه هلی دنیا
 وه حشته ده دن به دلی نه وانه ی حه زیان له دنیا به و نه وانه ی پشتی تیده کن.

ئەوانەى حەزى لێدەكەن: دل و رۆحیان لە وهحشەتدا بە لەگەڵ جەستەیان، چونکە ئەوەى لە پێناویدا بۆی دروستکراوه (عیبادەت) لە دەستی چووه، ئەو لە وهحشەتدا بە هەزى ئەو لە دەستچوونەوه.

ئەوانەى لە دنیا زاهیدن: دەبینن دنیا جێگەى ئەوان نییە و تیایدا نامۆن، چونکە دەبێتە هۆى لادانى ئەوان لە داواکراو و خۆشەویستەکان، هیچ شتێک بە قەدەر ئەو لادانە دل رۆبەپرووی وهحشەت ناکاتەوه، بۆیە ئەو کەسانەى مەملانیتى مال و دارایی خەلکی دەکات و لێیان وەرەگریت و داگری دەکات خراپترین و نامۆترین مۆفە لە لایان. هەر وهها: زاهیدان لە دنیا، بە رۆشنبینی (بصیرة) تەماشای دەکەن، بە لام ئەوانەى حەزى لێدەكەن: بە چاوی سەر (بصن) تەماشای دەکەن، ئەوەى کەسى خاوەن حەز هۆگریبەتى کەسى زاهید رۆبەپرووی وهحشەت دەکاتەوه، وهك وتراوه:

وإذا أفاق القلب واندمل الهوى   رأات القلوب ولم تر الأبصار

هەر بەو جۆرە ئەم هیممەتە هانى دەدات بۆ رەغبەت لە کەسێک کە باقییە و بە هەتا هەتایی دەمینیتەوه و مانەوه کەى بە خۆیەوه بەستراوه ئەوەش تەنها خودای مۆتەعالە، هەر وهها رەغبەت بۆ ئەو شتەى کە بە خوداوه دەمینیتەوه ئەوەش بە هەشت و خانەى دواپۆژە.

پاشان پانفە بوون لە لێلى تەمبەلى: واتە پاکی بکاتەوه و پانفەى بکات لە پیسی خاوبوونەوه و ساردبوونەوه کە دەبێتە هۆى تیا بردن و تیاچوون و کەمپەوى، خودا زاناترە.

هیممەت بەرز دەبیتەوه تا خۆبەرزراگرتنى بۆ دروست دەبیت لە لاکردنەوه بە لای عیللەتدا و متمانە بە هیوا و ئاوات.

"عیللەت" لێرەدا بریتییه لە عیللەتى کاروکرده وهکان، بە وهى بە چاوی مەزن تەماشایان بکات و بیانبینیت، و هاوشیۆهى ئەمە.

خاوەنى ئەم هیممەتە: بە هۆى هیممەتە کە یەوه خۆى بەرزادەگریت لە لاکردنەوه بە لای "عیللەت" دا، هیممەتى ئەو لە سەر و بینینی کاروکرده وه چاکەکانى خۆیە وهیە، لاکردنەوه بە لایاندا و بێرکردنەوه لێیان دابەزینە لەو هیممەتە بەرزە.

نەبوونی ئەم لاکردنەوہ: یان بەھۆی ئەوہوہیہ کہ "عیللەت" بوونی نییە، چونکہ هیممەتى بەرزى ئەو رێگەى نەداوہ لا بەلای کاروکردهوہکاندا بکاتەوہ، ئەو کات لاناکاتەوہ بە لای شتیکدا کہ بوونی نییە، یان لەبەر ئەوہى هیممەتەکەى داوايەکەى بۆ بەدەست هێناوہ، و بەرزىوونەوہکەى دیت بەسەر ئەو عیللەتەنەدا و لە ریشە دەریان دەهینیت، ئەو گەر هیممەتى وابەستە کرد بە شتیکەوہ کہ لەخۆى بالاترە هیممەتى بەرز لەنامیزی دەگریت، ئەو کاتە حوکمەکەى دەچیتە خانەى حوکمى هیممەتى بەرزەوہ، ئەم بابەتە بابەتیکى زۆر دەگمەن و غەریبە.

کەسى خاوەن هیممەت نایەویت لە ئاسمانى داواى بەرزەوہ دابەزیتە خوارەوہ، ئەو لە سەفەرێکى هەمیشەبیدایە بە دلى بۆ لای خودا، بۆ ئەوہى رەزامەندى ئەو بەدەست بەینیت و پێیەوہ سەرکەوتن مسۆگەر بکات، ئەو داواکەرى خودایە بە داواکردنیکى تەواو بە هەموو مانا و مەرامیک لە کار و عیبادهت و موناجات و خەو و ئاگایى و جوولە و وەستان و کەنارگیری و تیکەلبوون و تەواوى کاروبارى تریاندا، دلى رەنگى گرتووە بە رەنگى رویشتن بەرەو خودا، ئەم دۆخەش تەنھا بۆ ئەهلى خۆشەویستى راستگۆيان بەدەست دیت، ئەوان تەنھا بە رێپۆرەسمى کاروکردهوہکان رازى نابن و لە پای پاداشت و پلەدا ناوەستن، ئەوہ دابەزینە لە هیممەتى بەرزىان، داوايان بالاترە لەوہ، خاوەنى ئەم هیممەتە هیممەتى خۆى لەسەر داواى بالا و مەزن کورت کردۆتەوہ، کہ هیچ شتیک لەو داوايە بالاتر نییە، پاداشت و پلە لەخوار ئەوہوہیە، ئەو دەزانیت گەر ئەو داوايەى بەدەست هینا هەرچى پاداشت و پلە و پایەى بەرزە بۆى بەدەست دیت.

(۵۰) (منزلة المحبة)

مەنزىلەي خوشەويستى

لە مەنزىلە كانى ((اياك نەبد و ايك نستەين)) مەنزىلەي خوشەويستىيە .
 ئەو مەنزىلە يە كە پېشپېركىكەران پېشپېركىكى تىادا دەكەن، كاركەران چاويان بېرپوھ تە خوشەويستى، پېشكەوتووان بۇ لاي مەشخەلەكەي تەكان بە خۇيان دەدەن، بۇ ئەم مەنزىلە يە خوشەويستان خۇيان فەنا كىرپوھ، عابىدان بە رۇحى نەسىمى ئاسوودە دەبن، خوشەويستى رۇزى دلانە، و خۇراكى رۇحەكان و نوورى چاوانە، ئەو زىندەگىيە يە ھەر كەس لىي بېبەش بىت دەچىتە رىزى مردووانەو، ئەو نوورە يە ھەر كەس لە دەستى بدات دەچىتە ناو دەرياي تاريكيەو، ئەو شىفايە ھەر كەس ونى كىرد ھەرچى نەخۇشىيە روو لە دللى دەكات، ئەو چىژە يە ھەر كەس بە دەستى نەھىنىت ژيانى پىر دەبىت لە خەم و پەژارە و نازار.
 خوشەويستى سىماي دەستى موسافىرانى رىگەي خودايە، ئەوانەي باالى سەفەريان بۇ لاي پەروەردگار گرتەو، دواتر رىگەيان چۆل نەكرد تا گەيشتن بە لىقا، ئەوانە بوون لەسەر حەقىقەت كۆپوونەو و جگە لە ئەوان خەلكانى تر لەسەر رىزورەسم كۆپوونەو .
 خوشەويستى ناونىشانى رىگەكەيان و رىنىشانە رىەتى، ناونىشان بەلگە يە لەسەر كىتىب، خوشەويستى نامازە بە صدقى داواكەر دەكات و رايدەگە يە نىت ئەو كەسە يە كىكە لە ئەھلى رىگە .
 ھەر بە و جۆرە خوشەويستى ((گىرئىبەستى خۇدانە پالە)) واتە ئەو پەيوەندىيەي لە نىوان پەروەردگار و بەندەكەيدا ھەيە، ھىچ پەيوەندىيەك لە نىوان خودا و بەندەكانىدا نىيە جگە لە پەيوەندى بەندايەتى لە بەندەو و پەروەردگارىي لە خودا، لە بەندەدا شتىك لە پەروەردگارىي بوونى نىيە، لە پەروەردگارىشدا كەمترىن بەش لە بەندايەتى بوونى نىيە، بەندە لە ھەموو روويەكەو بەندەيە، پەروەردگارىش خوداي حەقە لە ھەموو روويەكەو، "گىرئىبەستى خۇدانە پال" بىرىتىيە لە

خۆشەويىستى، بەندايەتى بەم خۆشەويىستىيەو دادەمەزىت، بەجۆرىك ھەركات خۆشەويىستى ھەلۆەشاىەو بەندايەتى ھەلدەو ھەشەتەو، خودا زانائەتە.

خۆشەويىستى رۆحى ئيمان و كاروكردەو ھەكانە، ھەربەو جۆرە رۆحى مەقامەكان و ئەحوالەكانە، ھەركات خۆشەويىستى لەوانەدا نەما دەبن بە جەستەيەكى بى رۆح، كۆلى قورسى رىبوارانى رىگەى خودا ھەلدەگرىت كە بە ئەرك و ماندووبوونىكى نۆد نەبوايە نەياندەتوانى پىيەو بەگە نە مەنزل، گەيشتنيان بە مەنزىلەكان ھەركىز بەبى خۆشەويىستى بەدەست نەدەھاتن، راوہستان لەسەر صدق كۆمەلەك مەقاميان بۆ دەستەبەر دەكات گەر چوونە ناو خۆشەويىستى نەبوايە بۆيان دەستەبەر نەدەبوو، خۆشەويىستى ئەو ولاخەيە كە رىبوارى رىگەى خودا بە بەردەوامى سوار پىشتى دەبىت بۆ گەيشتن بە خۆشەويىستەكەى، خۆشەويىستى باشترين و راستترين رىگەيەكە ئەھلى باوەر بە نزىكى بۆ گەيشتنەو بە نىشتمانى بەكەمیان دەيگرە بەر، سوپند بە خودا ئەھلى خۆشەويىستى گەورەيى و مەزنى دونيا و دواپۆژيان بەدەست ھىتا، چونكە لەگەل خۆشەويىست بوون و نۆرتترين بەشى بۆ دابىن كردن، ئەو رۆژەى خودا بپيارى لە قەدەرى دروستكراوہكانى دا بە ويىست و حىكەتى رەھاي خۆى تۆمارى كرد "مروؤ لەگەل خۆشەويىستەكەيدايە"، ئەو ھەش باشترين نىعمەتەكە بەسەر خۆشەويىستاندا داباريوہ.

سوپند بە خودا خۆشەويىستان پيش كۆششكەران كەوتوون لە كاتىكدا لەسەر جىگەى نووستنيان خەوتوون، ئەوان پيش قافلەكە كەوتن بە چەندىن قۇناغ لە كاتىكدا لە رۆيشتن وەستاون.

شمسي رويدا؟ ونجي في الأول

من لي بطل سيرك المدلل

وہلامى بانگى شەوقيان دايەوہ كە بانگى ليكردن "حي على الفلاح"، نەفسى خۆيان بەخشى لە داواى گەيشتن بە خۆشەويىستەكەيان، سوپند بە خودا كاتىك گەيشتنە بەرەوہ حەمدى ئەو كەسەيان كرد رىگەكەى پىپىرین و شوكرى مەولايان كرد لەسەر ئەوہى پىيداون، عاريفان لە بەرەبەياندا حەمدى ئەو كەسە دەكەن كە رىگەى پىپىرەون.

فحیلا إن كنت ذا همة فقد	حدا بك حادي الشوق فاطو المراحل
وقل لمنادی جهيم ورضاهم	إذا ما دعا ((لبيك)) ألفا كواملا
ولا تنظر الأطلال من دونهم فإن	نظرت إلى الأطلال عدن حواتلا
ولا تنتظر بالسر رفقة قاعد	ودعه، فإن الشوق يكفيك حاملا
وخذ منهم زادا إليهم وسر على	طريق الهدى والفقر تصبح واصلا
وخذ قبسا من نورهم ثم سر به	فنورهم يهديك ليس المشاعلا
وخذ يمينا عنها على المنهج الذي	عليه السرى وفد الحجة أهلا
وقل: ساعدي، يا نفس بالصبر ساعة	فعند اللقاء الكد يصبح زائلا
فما هي إلا الساعة لم تقضي	ويصبح ذو الأحزان فرحان حاذلا

به که مین نرخ بۆ به های خۆشه ویستی بریتییه له به خشینی رۆح، که سی موفلیس و ترسنۆک و دهستنوقاو ئه و نرخه ی پی نادریت.

بدم المحب یباع وصلهم   فمن الذي یباع بالثمن؟

(به خوینی خۆشه ویست که یشتنیان ده فرۆشریت، کێ هه یه با بیئت به و نرخه بیکریت) سویند به خودا نرخه که ی دانه به زیوه تا کو مفلیه سه کان بتوانن بیکرن، بازارپی نه شکاوه تا کو دهسته نگان بتوانن به پاره ی دواکه توو بیکرن، له بازار مه زاد کراوه و کێ نرخه ی زیاده ده دات با هه لیبگریت، هه یچ نرخیکیش ناگاته نرخه ی خۆی جگه له به خشینی نه فس و رۆح، ده ست به تاله کان هاتنه دواوه، خۆشه ویستان راستبوونه وه و سه بریان کرد تا کو بزائن کامیان شایسته یه ببیئت به نرخه ی خۆشه ویستی، شمه که که له نیوانیاندا هاتوچۆی کرد تا دوا جار که وته دهستی ﴿أَذَلُّوْا عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعْرَضُوا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ المائدة: ۵۴ که بانگه شه که رانی خۆشه ویستی زۆر بوون داوای راستکردنه وه ی به لگه یان له سه ر دروستی داواکه یان لیکرا، گه ر خه لکی به بانگه شه کانیا ن پێیان بدریت ئه وا که سی خالی له ئازار بانگه شه ی سوتان و هه لکرانی ده کرد، ئه و کات بانگه شه که ران له ئاماده بوون جوړاوجۆر ده بوون، وترا: ئه م بانگه شانیه ی ئیوه به لگه ی پێویسته، به لگه که ش بریتییه له ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ آل عمران: ۳۱

هەموو خەلكى ھاتنە دواو، شوپىنگە وتووانى خۆشەويست لە كردار و گوفتار و ئەخلاقىدا ناويان تۆمار كرا، داواى عەدالەتى بەلگە كەيان لىكرا بە بەلگەى پاك و بىنگەردى ﴿يَجْهَدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ العائدة: ۵۴.

نۆدەى خۆشەويستان چوونە دواو و مواھىدان ھەستانە سەرپى، پىيان وترا: نەفس و مالى خۆشەويستان بۆ خۆيان نىيە، وەرن بۆ بەيعەت (گرىبەستى فرۆشتىيان بە خودا) ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ﴾ التوبة: ۱۱۱ كە مەزنى شتە فرۆشراو كەيان بۆ دەر كەوت و بەرزى نرخ كە و شكۆمەندى ئەو كەسەى گرىبەستە كەى لە سەر دادە مەزىت بۆ ئاشكرابو بۆيان دەر كەوت چ نرخ و بەھايە كە و چ شان و شكۆيەكى تايبەت بە خۆى ھەيە، بۆيە بىنيان گەوردە ترين زيان ئەو ھە دەستبەردارى بىن و بە نرخىكى ھەرزان بە خەلكى تىرى بفرۆشن، بۆيە ھەر ھەموويان لە كرىنە كە نەچوونە دواو و بە كۆدەنگ و بە رازىبوونى ھەموويان بەيعەتى رىزوانيان (رضوان) دامەزاند بە بى ديارى كەردنى ھەلبژاردنە كە بۆ كەسەىك و وتيان ((سویند بە خودا تۆ بە كەس نادەين و داواش ناكەين بۆ تەنھا كەسەىك بىت))

كە گرىبەستە كە تەواو بوو و فرۆشراو كەيان رادەست كەرد پىيان دەوتەرت: لەو كاتە ھەى نەفس و مالتان بوو بە ھى ئىمە بۆتان دەگىرپنە ھە بە باشترين شىو، بەلكو زياتر و نۆتر لە ھە ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ ﴿م﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ آل عمران: ۱۶۹ - ۱۷۰.

كە دەر خەتى خۆشەويستى لە دلدا چىتەرا و بە ئاوى ئىخلاص و شوپىنگە وتنى پىتە مەبەر ﴿﴾ ئاودرا چەندىن جۆر بەردە گرىت، و لە ھەموو ھەرزەكاندا بە برىارى پەروەردگارى بەر دەدات، رەگ و رىشەى لە زەوى دلدا جىگىرە و پەلوپۆكانى گەيشتوتە "سورة المنتهى".

بەردەوام ھەولى خۆشەويست بۆ لای خۆشەويستە كەى بەرز دەبىتە ھە و ھىچ شتەىك نابیتە پەردە لە نىوان ئەو خۆشەويستە كەيدا ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ فاطر: ۱۰

✿ ھەر كەس تامى خۇشەويستى كرد..... دەيناسىت

خۇشەويستى بە سنوورېك سنووردار نەكراوہ رۆشنتر بىت لە خۆى، بوونى سنوور شاردنەوہ و لىلى بۇ خۇشەويستى دروست دەكات، بۇيە سنوورى خۇشەويستى برىتبيە لە بوونى خۇشەويستى، خۇشەويستى بە وەسفيك وەسف نەكراوہ رۆشنتر بىت لە "خۇشەويستى".

خەلكى (ئەھلى رىگەى بەرەو خوداچوون) لە ھۆ و بەدواھات (الأسباب و الموجبات) و نیشانە و گەواھىيەكان(العلامات والشواهد)ى قسە دەكەن، ھەرۈھا قسە لە بەرۈيووم و ئەحكامەكانى(الثمرات والأحكام)، بۇيە سنوور و رېورەسميان قسە لەسەرئە شەش خالە دەكەن، دەرپرېنەكانيان جۇراوجۇرە، ئامازەكانيان فرە رەھەندە، ئەمەش بەپېتى پەيبردنى كەسەكە و مەقام و حال و تواناى دەرپرېنى.

ئەم مادەيە(الحبة) لە زمانەوانىدا بە دەورى پېنچە شتدا دەسۈرپتەوہ:
يەكەم: پاكىتى و سېئىتى، لەوانە ئەو قسەيانە كە بۇ سېئىتى زمان و درەوشانەوہى دەئىن "حب الأسنان".

دووم: بەرزبوونەوہ و دەرکەوتن، لەوانە "حب الماء و حبابه" ئەو ئاۋەى لە كاتى باراندا بەرز دەبېتەوہ، ھەرۈھا "حب الكأس من كاتيك كاسەكەى لى پېر بىت.
سېئىم: پتوہلكان و جىگېرېوون: لەوانە "حب البعير و أحب كاتيك و شترەكە بەچۇكدا بىت و ھەلنەسېتەوہ.

شاعىرېك دەئىت:

ضرب بعير السوء إذا أحبا

حلت عليه بالفلاة ضربا

چوارەم: كرۆك، لەوانە "حبة القلب" كرۆكى دل، "لە" واتە ناۋەوہى، ھەرۈھا "اللب" بۇ يەك دانە تۇوى رووہك، چونكە دانەوتلە برىتبيە لە بنچىنەى شتەكە و مادە و كرۆكى.

پېنچەم: پارىزكارى و گرتن: لەوانە "حب الماء" ئەو دەفرەى كە ئاۋى تيا ھەلدەگېرى و دەپارىزىت، ھەرۈھا ماناى جىگېرېوونىشى تىدايە.

گومانى تىدا نىيە ئەم پېنچ مانايە لە پتووستىيەكانى خۇشەويستىيە، خۇشەويستى برىتبيە لە پاك و بىگەردى مەوہدەت، و ھەرۈھا ھەلچوونى وىستى دل بۇ مەحبوب و

بەرزبونەوہ و بالابوونى بەھۆى وابەستەبوونى بە خودای موتەعالەوہ، و ھەرۋەھا جىگىرىبوونى ويستى دل بە مەحبوبەوہ و ھەر بەو جۆرە پەيوەستبوون بە پەيوەستىيەك كە لىي جيا نايىتەوہ، دواجارىش پىدانى كرزكى دل بە مەحبوب لەلايەن خۆشەويستەكەوہ، پىدانى بەرزترىن شت لەلاى بە خۆشەويستەكەى كە برىتییە لە دلى، ھەر بەو جۆرە كۆبوونەوہى ھىممەت و لىپرانى لەسەر مەحبوب و سووربوون بۆ بەدەستھىتانى.

❁ ئاسەوارەكانى خۆشەويستى و نىشانەكانى

وتراوہ: خۆشەويستى مەيلىكى ھەمىشەيە لە دللىكى عەودالدا. ئەم برە جياكارى تىدا نىيە لە نىوان خۆشەويستى تايبەت و خۆشەويستى ھاوبەش و تەندروست و نەخۆش. ھەرۋەھا وتراوہ: خۆشەويستى برىتییە لە ھەلبىزاردنى مەحبوب لەناو ھەموو ھاوہلان و ھاوپىياندا.

ئەمە ھوكمىكە لە ھوكمەكانى خۆشەويستى و ئاسەوارىكە لە ئاسەوارەكانى. ھەرۋەھا وتراوہ: تەبايى لەگەل خۆشەويست لە ئاشكرا و پەنھاندا. ئەمەش ديسان خوازاو و داواكارىيەتى، و كاملتەرە لە دوو رادەكەى پىشوووتر(واتە ئەو دوو قسەى پىشوووتر"خۆشەويستى مەيلىكى ھەمىشەيە لە دللىكى عەودالدا" ھەرۋەھا "خۆشەويستى برىتییە لە ھەلبىزاردنى مەحبوب لەناو ھەموو ھاوہلان و ھاوپىياندا")، چونكە ئەمەى سىيەم خۆشەويستى راستگويانە و دروست و تايبەت لە ئامىز دەگرت، بە پىچەوانەى تەنھا مەيل و ھەلبىزاردن بە ويستەوہ، چونكە گەر ئەوانە تەبايىيان لەگەلدا نەبىت خۆشەويستىيەكەى عىللەتدار و ناتەواوہ.

ھەرۋەھا وتراوہ: خۆشەويستى برىتییە لە بەزۆدزانىنى گوناھ و خراپەكانت و بەكەم زانىنى گوپرايەلى و چاكەكانت.

وتراوہ: برىتییە لە دەست ملانبوونى گوپرايەلى و جيابوونەوہ لە سەرپىچى. ئەم قسەيە بۆ سەھلى كورپى عەبدوللا دەگەرئىتەوہ، كە برىتییە لە ھوكمى خۆشەويستى و پىويست بوونى.

هەر وەها وتراوه: خۆشەويستى ئەو ەيه كه هەموو بوونى خۆت بدەيت بەو كەسەي خۆشت دەوئت، شتێك لە خۆت ئەمىنئەتەو ە نەيبەخشى، ئەمەش قسەي ئەبى عەبدولاي قورشيبە.

ئەمەش ديسان لە پئويستيبەكانى خۆشەويستى و حوكمەكانيبەتي، مەبەستەكە: ئەو ەيه كه ويست و لئبران و كردار و نەفس و مال و كاتت ببەخشيت بەو كەسەي خۆشت دەوئت، هەموو ئەوانە بۆ رەزامەندى و خۆشەويستى خودا تەرخان بگەيت. ئەو ەندە لە نەفست بۆ خۆت بئت كه خۆشەويستەكەت بئت ببەخشيت، واتە لەو ەو ە (لە خۆشەويستەو ە) خۆت بۆ خۆت بگەريئەو ە.

❖ خۆشەويستى.... عيراقى

جوانترين شتێك لەسەر خۆشەويستى وترا بئت: ئەو ەيه كه ئەبوبەكر كە تانى باسى كردو ە، دەئيت: بابەتێك دەربارەي خۆشەويستى لە مەككە -خودا عيززەتى بۆ زياد بكات- لە مەوسىمي حەجدا تاتوئى كرا، چەندىن زانا قسەيان تئدا كرد، "جونەيد" لە هەموويان بچوكتەر بوو، زانايان پئيان وت: ئەي عيراقى، تۆ چيت لەلايه پئمان بئى، نەويش سەرى داخست و چاوەكانى فرمئسكى لئ بارى و پاشان وتى: بەندەيهك كه لە نەفسى خۆي دەرچوو ە، پەيوەست بوو ە بە يادى خوداو ە، هەستاو ە بە جيبەجئ كردنى حەقەكانى، بە دل تەماشاي دەكات، گەر قسەي كرد بە خوداو ە قسە دەكات، كه دەمى كردو ە لە خوداو ە دەم دەكاتو ە، گەر جولاً بە فەرمانى خودايە، گەر وەستا لەگەل خودادايە، ئەو بە خودا و بۆ خودا و لەگەل خودايە.

زانايان دەستيان بە گريان كرد و وتيان: لەسەر ئەو قسانەي تۆو ە زيادەيهك بوونى نيبە، خودا پاداشتت بداتو ە ئەي تاجى عاريفان.

❖ چۆن خۆشەويستى فيرببين؟

لەو ەويانەي سەردەكئشيت بۆ خۆشەويستى و بەدواي خۆيدا دەيبئيت، "دە" ەو ەيه: يەكەم: خويئندەو ەي قورئان بە تئرامان و تئگەيشتن لە ماناكانى و ئەو مەبەست و مەرامەي تئيدايە.

دوهم: نزيكبوونهوه له خودا به سوننه تەكان له داواي جيبه جي كړدني فەرزەكان، چونكه به رزي ده كاته وه بۆ پله ي مەحبوبييەت له داواي مەحەبەت.

سيهه م: به رده وامي يادي خودا له هه موو باريكدا، به زمان و به دل، به كردار و به حال، به شي ئه و له خو شه ويستي به ئەندازەي به شي ئه وه له يادي خودا.

چوارهم: هه لېزاردني ئه وه ي ئه و خو شيدە و پت به سەر ئه وه ي خو ت دە تە و پت له كاتي زالبووني حەز و ئارەزوودا، خو پرا دە ست كردن به خو شو يستي ئه و با به رزي بوونه وه ش بۆ ئه و حاله تە گران بپت.

پينجه م: به دل تە ماشا كردني ناو و سيفه تە كاني، موشاهه دە يان و ناسينيان، هه ل سو كه وت له باخچە ي ئه و ناو و سيفه تانە دا، هەر كە س خودا به ناو و سيفات و كردارە كاني بنا سبت به ناچار ي خو شي دە و پت.

شه شه م: موشاهه دە كردني چا كه و فەزل و نيعمه تي خودا، هه روه ها نيعمه تە شاراوه كان و ئاشكرا كان له ناوه وه و دەرە وه دا، ئه و موشاهه دە يه بانگ بۆ خو شو يستي خودا دە كات.

هه وه تە م: - له هه موويان سەر سو پره يتر - گەردنكە چ بووني دل به هه موو بووني وه له به رده م خوداي مو تە عالدا، تە عبير له م مانايە تە نها وشە يه، ئەگينا حە قيقە تە كە ي شتيكي تره .

هه شتە م: تە نها كه وتنه وه له خزمە تيدا كاتي دابه زيني خوداي مو تە عال، بۆ مونا جات له گە لي و خو يندنه وه ي كە لام ي شيريني، وه ستان به دل و خو پرا زانده وه به ئە دە بي بە ندايە تي له به رده ستيدا، پاشان كو تاه ي تاني ئه و تە نها كه وتنه به داواي لي خو شبوون و تە و يه كردن.

تويە م: دانيشتن له گە ل ئە وانه ي خو شه ويستي صادقن بۆ خوداي مو تە عال، چني نه وه ي به ري شيريني قسه كانيان وه ك چني نه وه ي به ري دره ختيك، قسه له خزمە تياندا مە كه مە گەر به رزه وه ندييه كي پارسە نگ داواي بكات، و بزانيت حالت زياد دە كات و سو وديكي بۆ كە ساني تر تيدا يه .

دە يە م: دوور كه وتنه وه له هەر هۆ يه ك دە بپتە هۆ ي دابرا ن و دوور كه وتنه وه ي دل له خودا - عزوجل - .

لەم دە ھۆيەوہ: خۆشەويستان گەيشتنە مەنزىلەى خۆشەويستى، چوونە ژوورەوہ بۆ لای خۆشەويست، پوختەى ھەموو ئەوانە دوو شتە: ئامادەيى رۇج بۆ شان و شكۆى خۆشەويستى لەگەلّ خودا، و كرانهوہى چاوى بەصيرەت. كۆمەك و يارمەتى تەنھا بە خودايە.

قسە كردن لەم مەنزىلەيە بەستراوہ بە دوو بەرەوہ: بەرەى خۆشەويستى بەندە بۆ پەرورەدگارى، لەگەلّ بەرەى خۆشەويستى پەرورەدگار بۆ بەندەكەى، ئەوہى عاريفان لەسەرى كۆدەنگن: خودا ئەوانى خۆشەويست، ئەوانيش خودايان خۆشەويست، ئەمەش برىتبيە لە جىگىرکردن و سەلماندى ھەردوو بەرەكە، خۆشەويستى بەندە بۆ پەرورەدگارى لەسەرو ھەرچى خۆشەويستى ترەوہيە، خۆشەويستى خودا بە ھىچ خۆشەويستىيەكى تر بەراورد ناکرئيت، ئەوہش برىتبيە لە حەقىقەتى ((لا إله إلا الله))، ھەر بەو جۆرە خۆشەويستى خودا بۆ دۆستان و پيغەمبەرانى لەلايان: سيفەتتىكى زياترە لە رحمەت و چاكە و بەخشىنى، ئەوہ ئاسەوارى خۆشەويستى و داخووزيەكانىيەتى، كە خودا خۆشيويستىن لە بەزەيى و ئىحسان و چاكەى خۆى بەشىدان بە تەواوترين بەش.

ھەرچى رىگەى بەلگەيە- لە ئەقل و نقل و فيترەت و قياس و دانان و زەوق و وەجد- بەلگەن لەسەر جىگىرکردنى خۆشەويستى بەندە بۆ پەرورەدگار و پەرورەدگار بۆ بەندەكەى.

لەسەر ئەو راستىيە نزيكەى سەد رىگەمان لە كتئيبى ((روضە المحين)) دا باس كرديوہ، لەو كتئيبەدا باسى سوودەكانى خۆشەويستيمان كرديوہ، و ئەوہى بۆ خواوہنەكەى بەرھەم دئيت لە كەمالات، ھەرۋەھا ھۆ و پئويستىيەكانى خۆشەويستى، و بەرپەرچدانەوہى ئەوانەى نەرىى خۆشەويستى دەكەن، و بەيانكردنى تىكچوونى بيروبوچوونەكەيان، نەرىكارانى خۆشەويستى تايبەتەندى بوون و بپيار(خەلق و ئەمر) نەرى دەكەن، ھەرۋەھا نەرىى ئەو ئامانجە دەكەن لە پيئاويدا دروستكراون، بوون و بپيار و پاداشت و سزا: لە خۆشەويستىيەوہ سەريان ھەلداوہ و لەوپيئاوہدان، خۆشەويستى ئەو حەقەيە ئاسمانەكان و زەوى لە پيئاودا دروستكراون، ئەو حەقەيە ئەمر و نەھى لەخۆ دەگرئيت، خۆشەويستى نەيىنى بە خودازانىنە، يەكتاپەرستىيەكەى برىتبيە لە شەھادەتى "لا إله إلا الله".

بەو جۆرە نىيە وەك نەرىكاران بانگەشەى بۆ دەكەن: گوايە "إله" برىتییە لە پەرەردگارى دروستكەر، هاوهدانەران دانیان بەوهدا دەنا كە هىچ پەرەردگارێك بوونی نىيە جگە لە "الله"، هىچ دروستكەرێك جگە لە ئەو بوونی نىيە، ئەو لە دروستكردن و پەرەردگارێدا تاك و تەنھايە، بەلام دانیان بە يەكتايى خوايەتیدا نەدەنا، كە برىتیی بوو لە خۆشەويستى و بە مەزنانەن، ئەوان لەگەڵ خودادا كە سێك يان شىتێكى تریان دانابوو بە خودايان دەزانى و دەيانپەرست، ئەو ئەو ئەو هاوهدانانەى كە خودا لێى خۆش نايیت، خاوەنەكەى ئەو كەسەى لە خوار خوداوە ئەندادى بۆ خودا بریارداوە.

خوداى مۆتەعال دەفەرمویت ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ البقرة: ۱۶، رايگە ياند ئەو كەسەى لە خوار خوداوە شىتێكى تری بە ئەندازەى خودا خۆشبویت: ئەو لەو كەسانەى ئەندادى بۆ خودا بریارداوە، ئەمە برىتییە لە نەيار يان دژ(ند) لە خۆشەويستیدا، نەك لە دروستكردن و پەرەردگارێدا، هىچ كە سێكى ئەهلى سەر زەوى ئەو نەيارەيان لە پەرەردگارێدا (الربوبية) بریار نەداوە، بەلكو لە خوايەتى خودادا (الألوهية) هاوهدانەيان داناوە، بە پێچەوانەى بریاردانى نەيار لە خۆشەويستیدا، زۆربەى خەلكى سەر زەوى نەياريان بۆ خودا لە خۆشەويستى و بە مەزن زانیندا بریار داوە، پاشان دەفەرمویت ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ البقرة: ۱۶۵، لە لىكدانەوى ئەم ئايەتەدا دوو قسە هەيە:

يەكەمیان: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ ئەوانەى باوەرپان هێنا خۆشەويستییەكى زياتريان هەيە بۆ خودا لە خاوەنى ئەنداد بۆ خوداكانيان كە خوشيان دەون و بە مەزنانە دەزانن لە خوار خوداوە.

دووەم: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ ئەوانەى باوەرپان هێنا خۆشەويستییەكى زياتريان هەيە لە خۆشەويستى هاوهدانەران بۆ خودا، خۆشەويستى باوەرداران پاك و بىگەرە بەشى هىچ كە سێكى تیدا نىيە جگە لە خودا، بەلام خۆشەويستى هاوهدانەران نەيارەكان (أنداد) بە شىك لە خۆشەويستییەكەيان بردووە، خۆشەويستى پاك و بىگەرد زۆرتر و زياترە لە خۆشەويستى هاوهدانەران (بۆ خودا و بۆ نەيان)، هەردوو بۆچوونەكە لەسەر دوو قسەى كە دەربارەى ﴿يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ كراوە، دوو قسەكە:

یەكەمیان: نەیارەكانیان خۆش دەوێت وەك چۆن خودایان خۆشدوێت، بەم پێیە خۆشەویستی خودای بۆ جیگیرکردن، بەلام خۆشوێستنیك كە ئەندایان كەردووه بە ھاوبەش لەگەڵیدا.

دوومیان: مانای "خودایان خۆشەوێت (كحب الله)" واتە "وەك چۆن باوەرداران خودایان خۆشەوێت"، پاشان بەیانى ئەوەی كەرد كە خۆشەویستی باوەرداران بۆ خدا زۆرتر و زیاترە لە خۆشەویستی خاوەن ئەنداد بۆ ئەندادەكانیان.

شێخولئیسلام ئیبن تیمیە - رحمتی خۆی لى بێت - قسەى یەكەمى پى پەسەندتر بوو، دەیفەرموو: بۆیە زەمیان كراوه، چونكە لە خۆشەویستیدا ھاوبەشیان كەرد لەنیوان خوا و "ئەنداد" دا، خۆشەویستییەكەیان بۆ خودا تاییبەت نەكەرد و پاك و بێگەرد نەبوو وەك خۆشەویستی باوەرداران بۆ خدا.

ئەم یەكسان كەردنە ناماژەبۆكراوه لەم ئایەتەدا: لە ئەوانەوه باس دەكات و دەگێرێتەوه، ئەوان لە ئاگردان و بە خواكانیان دەلێن كە لە ئاگردا نامادەبوون لەگەڵیان ﴿ تَأْتِيَن كُنَّ لِي صَٰكِلٍ مُّبِينٍ ﴿٧٧﴾ إِذْ تُسَوِّكُم رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٨﴾ ﴾ الشعراء: ٩٧ - ٩٨، ئاشكرايە ئەوان یەكسانیان نەكەردن بە "رب العالمين" لە خەلق و پەروەردگارییدا، بەلكو لە خۆشەویستی و بە مەزن زانیندا یەكسانیان كەردن بە "رب العالمين"، ئەمەش ئەو "عدل" باسكراوێه لە ئایەتەى ﴿ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْلَمُونَ ﴿١﴾ ﴾ الأنعام: ١، واتە جگە لە خودا كەسانی تر لە عیبادهتدا بە خودا یەكسان دەكەن، عیبادهتیش بریتییە لە خۆشەویستی و بە مەزن زانین.

لە ئایەتەكەدا مانایەكى تری تێدايە -خودا زانترە- ئەوەش ئەوەیە كە ئەندادەكانیان خۆشەوێت لە رەگەزى ئەو خۆشوێستنى باوەرداران بۆ خودا هەیانە، ئەوەش خۆشەویستییەكى تێكەلاوه بە زەلیلی و بە مەزن زانین، هەروەها بە پێرۆزكەردنیك كە هەڵیان دەنێت بۆ بەندایەتى كەردنیان بە دوعاكەردن و شتانی تریش لە جۆرەكانى عیبادهت، هەروەها گوێزایەلى كەردنیان بۆ تەشریح و ئەحكامى ئەو ئایینە خورافییەى بۆیان داھێناون.

دروستە بوتريت: بەلكو ئەوان لە تاییبەتمەندى پەروەردگارییدا یەكسانیان كەردن بە پەروەردگار كە بریتییە لە تەشریح، وەك خودای مۆتەعال دەربارەیان دەفەرمویت

﴿ اُنْكَدُوا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَنَهُمْ اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ ﴾
 التوبة: ۳۱، هه‌روه‌ها ئایه‌تی ﴿ اَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ ﴾
 الشوری: ۲۱، له فه‌رموده‌که‌ی "عدی بن حاتم" دا له پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) شه‌رحی
 نه‌وه‌ی کردیوه، بابه‌ته‌که‌ ته‌ن‌ها جیا‌وازییه له زاراوه‌دا له مانای "الرب" و "الاله" دا
 هه‌روه‌ها خودای موه‌عه‌ال ده‌فه‌رمویت ﴿ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ ﴾ آل
 عمران: ۳۱، ئەم ئایه‌ته پیتی ده‌وتریت ئایه‌تی خۆشه‌ویستی، ئەبو سوله‌یمانی دارانی
 ده‌فه‌رمویت: که دلان بانگه‌شه‌ی خۆشه‌ویستی خویان کرد خودای موه‌عه‌ال ئایه‌تی
 "هغه" - تاقیکردنه‌وه‌ی دابه‌زاند و فه‌رموی ﴿ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ ﴾
 آل عمران: ۳۱

هه‌ندی له پیشین ده‌لین: ده‌سته‌یه‌ک بانگه‌شه‌ی خۆشه‌ویستی خودایان کرد، خوداش
 ئایه‌تی ﴿ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ ﴾ ی بۆ دابه‌زاندن.
 فه‌رموی (يُحِبُّكُمْ اللَّهُ) تاكو ناماژه بیت بۆ به‌لگه‌ی خۆشه‌ویستی و به‌روبوومی
 خۆشو‌یستن و سووده‌که‌ی، به‌لگه‌ و نیشانه‌کانی: بریتییه له شوینکه‌وتنی
 پیغه‌مبه‌ر(ﷺ)، سوود و به‌روبوومی: خۆشو‌یستنی ئەو که‌سه‌ی که نیراوه‌که‌ی بۆ
 ره‌وانه‌کردون، گه‌ر شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) به‌ده‌ست نه‌یه‌ت نه‌وه‌ خۆشه‌ویستی
 ئیوه بۆ خودا به‌ده‌ست نایه‌ت، ئەو کاته خۆشه‌ویستی خودا له ئیوه نه‌ری ده‌کریت.
 خودای موه‌عه‌ال ده‌فه‌رمویت ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ
 يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ﴾
 المائدة: ۵۴، لیره‌دا چوار نیشانه‌ی بۆ باس کردن:

یه‌که‌م و دووه‌م: بریتین له زه‌لیلی و عیززه‌ت، "زه‌لیلی" و تراوه‌ ماناکه‌ی بریتییه له:
 دلنه‌رمان و به‌به‌زه‌بیان و خاوه‌ن شه‌فه‌قه بۆ یه‌کتری و به‌ سۆزان به‌رانبه‌ر باوه‌پداران،
 که "اذلة" ئەم مانانه‌ی له‌خۆگرت به‌ نامرازی "علی" کردی به‌ فرمانیکی تپه‌پر، عه‌تا
 ده‌فه‌رمویت: بۆ باوه‌پداران وه‌ک رۆله‌ وایه به‌رانبه‌ر دایک و باوکی، هه‌روه‌ها وه‌ک کویله
 وایه بۆ سه‌رداره‌که‌ی، له‌گه‌ل بیباوه‌پانیش وه‌ک شیر وایه به‌رانبه‌ر نیچیره‌که‌ی ﴿ اَشِدَّاءُ
 عَلَى الْكٰفِرِیْنَ رٰحِمًاۙ بَيْنَهُمْ ﴾ الفتح: ۲۹

نیشانه‌ی سیتییه‌م: تیکۆشان له پیناوی خودادا به‌ نه‌فس و ده‌ست و زمان و مال و
 دارایی، نه‌وه‌ش بانگه‌شه‌ی خۆشو‌یستنی خودا راست ده‌کاته‌وه.

نیشانه‌ی چواره‌م: له‌به‌ر خودا و بۆ خودا له لۆمه‌ی لۆمه‌کاران ناترسیت، ئەمه نیشانه‌ی دروستی خۆشه‌ویستییه، هەر خۆشه‌ویستێک لۆمه له خۆشه‌ویسته‌که‌ی بیگریته‌وه ئەو که‌سه له راستیدا خۆشه‌ویست نییه، وه‌ک وتراوه:

لا كان من لسواك بقية   يجد السبيل بها إليه اللوم

خودای مۆته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَ اللَّهِ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ الإسراء: ٥٧، له‌م ئایه‌ته‌دا سێ مه‌قامه‌که‌ی باس کرد، خۆشه‌ویستی: که بریتییه له ویستی نزیکیبونه‌وه له خودا، و گرتنه‌به‌ری ته‌وه‌سول بۆ لای به‌کاروکرده‌وه‌ی چاکه، له‌گه‌ڵ رجا و ترس، ئەمه‌ش به‌لگه‌یه که گرتنه‌به‌ری وه‌سیله‌کارێکی زیاتره له رجا‌ی ره‌حمه‌ت و ترسی سزا.

ئه‌وه‌ی زۆر ناشکرایه: تۆ مملانی ناکه‌یت بۆ نزیکیبونه‌وه مه‌گه‌ر بۆ لای که‌سێک بیت که نزیکیبونه‌وه‌ت لێی خۆشبویت، خۆشویستنی نزیکی له‌وه‌که‌سه‌(واته نزیکیبونه‌وه‌ت له‌که‌سه‌که‌ خۆشبویت) به‌دوای خۆشه‌ویستی خودی که‌سه‌که‌دا دیت، به‌لکو خۆشه‌ویستی خودی که‌سه‌که‌یه‌ وای له‌ تۆ کردووه نزیکیبونه‌وه‌ لێی له‌لات خۆشه‌ویست بیت، چونکه زنده‌گی دل و خۆشی رۆح و گه‌شانه‌وه‌ی نه‌فس و رۆشنی چاو و به‌رزترین نیعمه‌تی دنیا و دوا‌رۆژی تێدایه.

خودای مۆته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُمْ﴾ الأنعام: ٥٢، خۆشه‌ویستان و دۆستانی خودا ده‌فه‌رموین ﴿إِنَّمَا نَطْمَعُ لَكُمْ لِيُؤْتِيَ اللَّهُ لَهُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿٩﴾ الإنسان: ٩.

خودای مۆته‌عال ده‌فه‌رموێ ﴿وَمَا لَأُولَئِكَ إِذَا دُعُوا بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُمْ﴾ الليل: ١٩ - ٢٠، لوتکه‌ی ئامانجی چاکان و نزیکان و خۆشه‌ویستانی خودا بریتییه له ویستنی رۆی خودای مۆته‌عال.

خودای مۆته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿وَلَنْ كُنْتُمْ تُرَدُّونَ إِلَىٰ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالذَّارِ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ مِنَ الْجَزَاءِ عَظِيمًا ﴿٢٩﴾ الأحزاب: ٢٩، لێره‌دا ویستنی خودا جیا‌یه له ویستنی دوا‌رۆژ، ئەم ویستنی رۆی خودایه‌ چێژی سه‌یرکردنی خودا له رۆژی دوا‌یدا به‌دوای خۆیدا ده‌هینیت، وه‌ک له "مستدرک الحاكم" و "صحيح ابن حبان" له

فەرمووده يەكى بەرزكراوه وه له پێغه مبهرى خوداوه (ﷺ) ئەم دوعانەى دەكرد ((اللهم بعلمك الغيب وقدرتك على الخلق: أحيني إذا كانت الحياة خيرا لي، وتوفني إذا كانت الوفاة خيرا لي، وأسالك خشيتك في الغيب والشهادة، وأسالك كلمة الحق في الغضب والرضا، وأسالك القصد في الفقر والغنى، وأسالك نعيما لا ينفد، وأسالك قرة عين لا تنقطع، وأسالك الرضا بعد القضاء، وبرد العيش بعد الموت، وأسالك لذة النظر إلى وجهك، وأسالك الشوق إلى لقائك في غير ضراء مضرة ولا فتنة مضلة، اللهم زينا بزينة الإيمان، واجعلنا هداة مهتدين)) فەرمووده كه چيژی سهيركردنى روى خودای موته عالی جیگیر كرد، ههروهه ها جیگیركردنى شهوق بۆ لىقای ئەو-سبحاله-

له فەرمووده يەكى سه حیحدا له ئەنەسى كورپی مالیکه وه-خوا لیتی رازی بیته- فەرمووی: ((پێغه مبهرى خودا(ﷺ) فەرمووی: سێ شت هه ر كه س تیايدا بیته شیرینی ئیمانیا ن پى ده بینیته وه: خوا و پێغه مبهرى له هه رچى شت و كه سى تره خوشر بویت، كه سیكى ته نها له بهر خودا خوشر بویت، پینا خوشر بیته بگه رپته وه بۆ بیباوه پى-داوى ئەوهى خودا بزگارى كرد لى- وهك چۆن پینا خوشره هه لبدیته ناو ناگره وه))

له سه حیحى بوخاریدا له ئەبو هورهیره وه-خوا لیتی رازی بیته- فەرمووی پێغه مبهرى خودا(ﷺ) فەرمووی: ((خودای موته عال ده فەرمویت: هه ر كه س ده ستریتى بكاته سه ر دۆستیکم جهنگم دژ به و كه سه راگه یاندوهه، باشترین و خوشره و سترین شتیک له لام به نده كه م به هۆیه وه له من نزیک بیته وه بریتیه له جیبه جی کردنى ئەوهى له سه رى فەرم کردوه، به نده كه م به رده وام به نه وافل لیم نزیک ده بیته وه تا خوشر ده ویت، كه خوشرمویست ده بم به و گوئییه پى ده بیستیت، ده بم به و چاوه پى ده بینیت، ده بم به و ده ستی ده یوه شینیت، ده بم به و لاقه پى ده روات، گه ر داوى لیکردم پى ده به خشم، گه ر په نای پیگرم په نای ده دم))، له هه ردوو سه حیحه كه دا له پێغه مبهرى خوداوه (ﷺ) ((كه خودا به نده يه كى خوشرمویست جبریل بانگ ده كات و ده فەرمویت: من فلان خوشره ویت تۆش خوشر بویت، بۆیه جبریل خوشره ویت، پاشان به ئاسماندا بانگ ده كات: خودا فلان به نده يه خوشره ویت ئیوه شو خوشره ویت، ئەهلى ئاسمانیش خوشره ویت، پاشان قبوولی له زهوى بۆ داده مه زریت)) له سه ر رقی خودا له به نده يه ك پیچه وانەى ئەوه هاتوه.

له دوو سه حیحه که دا له عائشه وه - خوا لیتی رازی بیته - له فهرمووده که ی نه میری نه و سربیه که (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) له هه موو نویژه کاندای بۆ هاوه لانی ده خویند و ده بیوت: چونکه سیفته ی ره حمانه، من پیمخوشه بیخوینم، پیغه مبه ر فهرمووی ((هه وائی بییده ن خودا نه وی خۆشده ویت))

له "جامع الترمذی" دا له فهرمووده که ی نه بی دهر دانه وه - خوا لیتی رازی بیته - له پیغه مبه ری خودا وه (ﷺ) فهرموویته ((له دوعا کانی داوود (ﷺ): اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حَبْكَ وَحُبِّ مَنْ يَحْبُكَ وَالْعَمَلَ الَّذِي يَلْفَنِي حَبْكُ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ حَبْكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي وَاهْلِي وَمِنْ الْمَاءِ الْبَارِدِ)) له هه مان سه رچاوه دا له فهرمووده که ی عه بدولای کوری یه زید الخطمی: پیغه مبه ر (ﷺ) له دوعا کانی دا ده یه فهرمووی ((اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حَبْكَ وَحُبَّ مَنْ يَنْفَعُنِي حَبُّهُ عِنْدَكَ، اللَّهُمَّ مَا رَزَقْتَنِي مِمَّا أَحَبُّ لِي فَاجْعَلْهُ قُوَّةً لِي فِيمَا تَحِبُّ، وَمَا رَزَيْتَ عَنِّي مِمَّا أَحَبُّ لِي فَاجْعَلْهُ فِرَاحًا فِيمَا تَحِبُّ))

قورئان و سوننه ت پیره له باسکردنی نه و بهنده باوه پدارانه ی خودا - سبحانه - خۆشیده ون، باسی خۆشویستنی کاروکرده وه و گوفتار و نه خلاقی کردون:

﴿ وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴾ (۱۵۱) آل عمران: ۱۴۶

﴿ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴾ (۳۳) البقرة: ۲۲۲

﴿ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنِينَ مَرْصُومٍ ﴾ (۴) الصفا: ۴

﴿ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴾ (۷۶) آل عمران: ۷۶

هه روه ها دژی نه وانه له م کۆمه له نایه ته دا:

﴿ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَّادَ ﴾ (۲۰) البقرة: ۲۰۵

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴾ (۸) لقمان: ۱۸

﴿ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴾ (۳۷) آل عمران: ۵۷

﴿ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴾ (۳۷) آل عمران: ۱۴۰

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴾ (۳) النساء: ۳۶

زۆر له سوننه تدا هاتووه ((خۆشه ویستترین کار بۆ لای خودا نه وه و نه وه یه)) هه روه ها ((خودا نه و کاره و نه و کاره ی خۆشده ویت))، وه ک ((خۆشه ویستترین کار بۆ لای خودا: نویژه له سه ره تای کاته کانیاندا، پاشان چاکه له گه ل دایک و باوک، پاشان جهاد له

پیتاوی خودا)) هروه‌ها ((خۆشه‌ویستترین کار بۆ لای خودا: ئیمان به خودا، پاشان جیهاد له پیتاوی خودا، و ئوجا حه‌جیکی مه‌برون)) هروه‌ها ((خۆشه‌ویستترین کاروکرده‌وه‌لای خودا: ئه‌وه‌یه که خاوه‌نه‌که‌ی له‌سه‌ری به‌رده‌وام بیت)) هروه‌ها ((خودا پێیخۆشه‌ روخسه‌ت له کاروکرده‌وه‌کاندا ده‌ستی بۆ به‌ریت))

نۆرتەر و نۆرتەر له‌ وشێوه‌یه، خۆشحالی مه‌زنی خودای ماته‌عال به‌ ته‌وبه‌کردنی به‌نده‌که‌ی که گه‌وره‌ترین خۆشحالییه که به‌نده‌کانی هه‌یانبیت، ئه‌وه‌ش له خۆشه‌ویستی خوداوه‌یه بۆ ته‌وبه و ته‌وبه‌کار.

گه‌ر بابته‌ی خۆشه‌ویستی به‌تال بکریته‌وه، ئه‌وا سه‌رجه‌م مه‌قاماتی ئیمان و ئیحسان به‌تال ده‌کریته‌وه، ئه‌وا کاته مه‌نزله‌کانی رۆیشتن بۆ لای خودا به‌تال ده‌بوونه‌وه، خۆشه‌ویستی رۆحی هه‌موو مه‌قام و مه‌نزله و کرداریکه، گه‌ر خالی بن له خۆشه‌ویستی ئه‌وا ده‌بن به‌ مردووێکه‌ی بێ رۆح، نێوانی خۆشه‌ویستی له‌گه‌ڵ کاروکرده‌وه‌کاندا وه‌ک نێوانی ئیخلاص وایه له‌گه‌ڵ کاروکرده‌وه‌کاندا، به‌لکو خۆشه‌ویستی بریتیه له حه‌قیقه‌تی ئیخلاص، به‌لکو خودی ئیسلامه، چونکه خۆشه‌ویستی بریتیه له ته‌سلیمبوون به‌ زه‌لیل و خۆشه‌ویستی و گوێزپایه‌لی بۆ خودا، هه‌ر که‌س خۆشه‌ویستی نه‌بیت ئیسلامی نابیت، به‌لکو خۆشه‌ویستی بریتیه له راستی شهاده‌تی ((لا إله إلا الله))، "إله" ئه‌وه‌که‌سه‌یه که به‌نده‌کانی ده‌یکه‌ن به‌ خودا له خۆشه‌ویستی و زه‌لیل و ترس و رجا و به‌ مه‌زن زانین و گوێزپایه‌لی بۆی، "إله" به‌ مانای "مالوه" دیت که که‌سێکه دلی به‌ خودا داوه، واته خۆشیده‌ویت و بۆی زه‌لیل ده‌بیت.

ژیری بریار ده‌دات به‌ پێویستبوونی پێشخستنی خۆشه‌ویستی خودا به‌سه‌ر نه‌فس و خانه‌واده و مال و دارایی و منداڵ و نه‌وه‌دا، به‌لکو به‌سه‌ر هه‌رچی شته جگه له خودا، هه‌ر که‌س ئه‌قلی ئه‌م بریاره‌ی پێ نه‌دات ئه‌وه به‌ سه‌لیم و ته‌ندروستی مه‌زانه، چونکه ئه‌قل و فیه‌رت و شه‌ریعت و ئه‌زموون و تێپامان هه‌ر هه‌موو بانگ بۆ خۆشه‌ویستی خودای ماته‌عال ده‌که‌ن، به‌لکو بانگ بۆ یه‌کتاپه‌رستی خۆشه‌ویستی خودا ده‌که‌ن، پێغه‌مبه‌ران هاتوون بۆ پشتراستکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی له فیه‌رت و ئه‌قلدایه. وه‌ک وتراوه:

ولا أخبرت عن جمال الحبيب	هب الرسل لم تأت من عنده
محبته في اللقا والمغيب	أليس من الواجب المستحق
بذا ما له في الحجى من نصيب	فمن لم يكن عقله آمرا
محنة فاطرها من قريب	وإن المعقول لتدعو إلى
ومفطورة لا بكسب غريب	أليس على ذلك مجبولة
لذات الجمال وذات القلوب	أليس الجمال حبيب القلوب
ت عين الطريد و عين الحريب	فيا منكرا ذاك والله أن
ويرضيه في مشهد أو مغيب	ويا من يوجد محبوبه
بكيد العدو وهجر الرقيب	حظيت وخابوا فلا تبس

***

بنچينەى "النأله" بریتىيە له "التعبء" كە دواین ناستى خۆشەويستىيە، دەوتریت: "عبءه الحب وتيمه" گەر بىيىت بە خاوەنى و زەليل بىيىت بۆ خۆشەويستەكەى.

بۆيە ((خۆشەويستى)) بریتىيە لە حەقىقەتى بەندايەتى، ئايا گەر پانەو بە بۆ لای خودا بەبى خۆشەويستى و رازىبوون و حمد و شوكر و ترس و رەجا دىتە دى؟ ئايا نارامگرتن چىترە جگە لە نارامگرتنى خۆشەويستان؟ بەندەى خودا تەوەكول بە مەحبوبەكەى دەبەستىت بۆ جىبەجى كردنى ئەو كاروبارانەى خودا خۆشى دەون و جىگەى رازامەندى ئەون.

هەر بەو جۆرە حەقىقەتى ((زوهء)): بریتىيە لە شەرمى خۆشەويستان، سىفەتیکە لە نىوان خۆشەويستى و بە مەزن زانىندا لەدايك دەبىت، بەلام ئەوەى لە خۆشەويستىيەو نەبىت: بریتىيە لە ترسى رووت.

هەر بەو جۆرە مەقامى ((هەژارى)) لە حەقىقەتدا بریتىيە لە هەژارى رۆج بۆ لای مەحبوبەكەى، ئەوەش بالاترىن جۆرى هەژارىيە، هىچ هەژارىيەك نىيە تەواوترىيىت لە هەژارى دل بۆ لای ئەو كەسەى خۆشیدەوئىت، بە تايبەت گەر بە خۆشەويستى تاك و تەنهای بكات، جگە لەو كەسێك يان شتىكى تر نەبىت تەنگ بە خۆشەويستى مەحبوبەكەى هەلبچنىت، ئەمە بریتىيە لە حەقىقەتى هەژارى لە لای عارىفان.

هەر بەو جۆرە ((دەولەمەندى)) كە بریتىيە لە دەولەمەندبوونى دل بە بەدەستەينانى خۆشەويستەكەى، بە هەمان شىوہ شەوق و تامەرزۆبوون بۆ گەيشتن

به خودا و لبقای ئه و - سبحانه - ئه وهش کرۆک و نهیئنی خو شه ویستییه، وه ک دواتر باسی له باره وه ده کهین.

نه ریکه ر و په کخه ری ئه م بابه ته (واته بابه تی خو شه ویستی) له دلدا: په کخه ر و نه ریکه ری هه موو ئه وانه یه (هه موو ئه و سیفه تانه ی به خو شه ویستییه وه به نندن)، په رده ی دلّی ئه و که سانه چرترین په رده یه، و دلّیان ره قترین دلّه، و دورترین که سن له خودا وه، ئه وانه نه ریکه ری خه لیلی ئیبراهیم خه لیلن (علیه السلام) له گه لّ خودا، چونکه "خله" بریتییه له که مالی خو شه ویستی، ئه وانه وشه ی "الخلیل" به "المحتاج" - ئاتاج لیکنده ده نه وه، خه لیلی خودا له لای ئه وانه بریتییه له که سی ئاتاج، به پپی قسه ی ئه وانه بیته خودا زۆرێک له خه لیلی موحتاجی چاک و خراپی هه یه، به لکو خه لیلی باوه ردار و بیباوه ر، که سانیک که هه موو ئاتاجییه کانیان به گه وره و بچوو که وه له به ر ده رگای خودا داده نین، نه فسیان خۆی به ئاتاجترین شتیک بۆ لای خودا له هه موو کاتیکندا ده بینیت.

نه ریکاران دانیان نه ناوه به "خله" - که مالی خو شه ویستی و به ندایه تی و ته نانه ت یه کتا په رستی له خویه تیدا، هه روه ها دانیان نه ناوه به حقیقه تی ئیسلام و ئیمان و ئیحساندا، بۆ ئه و مه به سته بوو خالییدی کوپی عه بدولای قه سری سه رۆکی ئه وانه (جه عدی کوپی دره م) ی کرد به قوریانی، له رۆژی جه ژنی قوریاندا له دوا ی وتاری جه ژن وتی: ((خه لکینه، قوریانی بکه ن، خودا قوریانییه کانتان لی وه ریگریت، من جه عدی کوپی دره م ده که م به قوریانی، ئه و وا بانگه شه ده کات خوا ئیبراهمی نه کردوه به خه لیلی خۆی، و له گه لّ موسادا ئاخافتنی نه کردوه، مه زنی و شکۆ بۆ خودای گه وره له وه ی جه عد ده یلّیت له سه ر خودا، پاشان دابه زی و سه ریبری، موسلمانان شوکری کاره که یان کرد و خودا ره حمی پیکرد و لیتی قبول کرد))

❁ ئاسته گانی خو شه ویستی

یه که مین ئاستی: ((په یوه ندی)) به "په یوه ندی" ناو نراوه به هۆی وابسته بوونی دلّ به مه حبوویه وه.

دووه م ئاستی: بریتییه له ((ویستی))، ئه وهش بریتییه له مه یلی دلّ بۆ لای خو شه ویسته که ی و داوا کردنی.

سَيِّم ناستى: داچۆران و شوڤبوونه وه ((الصباة)) بریتىيه له داچۆران و شوڤبوونه وهى دل بۆ لای خودا، به جۆرىك خاوه نه كهى هيج له دهستیدا نه بێت، وهك شوڤبوونه وهى ئاو له شوینی لیژه وه، ناوى سيفه ته كه بریتىيه له ((صب)) فه زمانه كه شى بریتىيه له ((صا إليه يصبو صبا و صباة))، كه وابوو "الصبا" بریتىيه له بنچینهى مهیل، "الصبو" له سه رو مه یله وه یه، "الصباة" بریتىيه له مه یلى پتویست، و شوڤبوونه وهى هه موو دل به لایدا.

چوارهم: پتوه نووسان ((الغرام)) بریتىيه له خۆشه ويستى دانه پراو بۆ دل كه لى جيانا بێته وه، به لكو پتیه وه ده نووسیت، وهك نووساندنى قه رزار به قه رزاره وه ﴿إِنَّكَ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ الفرقان: ۶۵

پینجه م: خۆشه ويستى پالفته (الوداد) خۆشه ويستى پاك و پالفته و كرۆك، ناوى "الودود" بریتىيه له يه كێك له ناوه جوانه كانى خودای موته عال، دوو قسه له سه رى هه یه:

یه كه میان: خودای موته عال "مودود" ه، نیمامى بوخارى - رحمة تى خواى لى بېت - ده فه رمویت "الودود الحبيب".

دووه م: مانای ئه وه یه كه خودا "الواد لعباده" خاوه نى خۆشه ويستى پالفته یه بۆ به نده كانى، واته خۆشيانى ده ویت، به ناوى ((الغفور)) به راورد كراوه، بۆ زانینى ئه وهى كه خودا له گوناهان خۆشده بێت، ته و به كارى خۆشده ویت و وددى خۆى پێده دات، به شى تۆبه كار: بریتىيه له له به ده سه ته ینانى لیخۆشبوون له خودا وه.

له سه ر قسه كه ی یه كه م: ((الودود)) له مانادا بریتىيه له نه ینى نزیکبوونه وهى ئه و دوو ناوه له یه كتر ((الودود الحبيب)) داوا كردن و راكێشانى مه وه ده تى به نده كانى بۆ ئه و - سه حاله - و خۆشه ويستیان بۆى به ناوى ((الغفور))

شه شه م: شه غه ف ((الشغف))، ده وتریت "شغف بكذا" كه وابوو ئه و كه سه "مشغوف به" یان "شغفه المحبوب" واته خۆشه ويستى به كه ی گه یشتۆته په رده ی دللى، وهك ئافره ته كان به ژنه كه ی عه زیزی مصریان وت ﴿قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا﴾ یوسف: ۳۰، سى قسه ی له سه ره:

یه كه م: شه غه ف ئه و خۆشه ويستى به كه ده ست به سه ر دلدا ده گریت، به جۆرىك دا بېریت له خه لكانى تر، كه لى ده فه رمویت: خۆشه ويستى به كه ی به جۆرىك دللى دا پۆشيوه كه هه ست به كه سى تر ناكات.

دووهم: مانای خۆشه‌ویستی به دل گه‌یشتووی هه‌یه، خاوه‌نی ئەم قسه‌یه ده‌لێت: خۆشیویست تا خۆشه‌ویستییه‌که گه‌یشته دلێ، واته چووه ناو دلێ. سێیه‌م: بریتیه له خۆشه‌ویستییه‌که که ده‌گاته په‌رده‌ی دل، چونکه "الشغاف" بریتیه له په‌رده‌ی دل، که خۆشه‌ویستی بگاته دل ده‌چیته ناو دل‌ه‌وه، سه‌دی ده‌فرمویت: "الشغاف" پێستیکی نهرمه له‌سه‌ر دل، ده‌لێت: خۆشه‌ویستی چووه ناوی تا گه‌یشته دل.

هه‌ندی له پێشین به "شعفا" ده‌یخویننه‌وه، مانا‌که‌ی به‌م جوهری لی دیت: خۆشه‌ویستی هه‌موو رینگه‌یه‌کی پێگرتۆته به‌ر و گه‌یاندوویه‌تییه بالاترین ناست، له‌وانه "شعف الجبال" واته لوتکه‌ی چیاکه.

هه‌وته‌م عیشق(العشق) که بریتیه له زیاده‌په‌روی له خۆشه‌ویستیدا که هه‌ر شه له خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کات بۆ تیاچوونی.

له داتاشینی ئه‌و وشه‌یه‌دا دوو قسه هه‌یه:

یه‌که‌میان: له وشه‌ی "العشقة" وه‌رگه‌راوه که بریتیه له رووه‌کیکی زه‌رد خۆی ده‌پێچیت به‌ دره‌ختدا، عاشق به‌و رووه‌که شو به‌پێنراوه. دووهم: له مانای "الإفراط" وه‌رگه‌راوه.

له‌سه‌ر ئەم دوو قسه‌یه: ئەم ناوه‌(عیشق) خودای پێ وه‌سف ناکریت، هه‌روه‌ها به‌نده‌شی پێ وه‌سف ناکریت له خۆشه‌ویستی په‌روه‌ردگاری.

هه‌شته‌م: زه‌لیلی و به‌ندایه‌تی ((التتیم))، ده‌وتریت: "تیمه‌ الحب" واته زه‌لیلی کرد و کردی به‌ بنده، "تیم الله" واته به‌نده‌ی خودا(عبد الله)، له نێوان ئه‌و وشه و وشه‌ی "الیتیم" که مانای ته‌نهاکه‌وتنه‌وه‌ی هه‌یه - نزیکیه‌که له مانادا هه‌یه، که‌سی "المتیم" واته به‌ خۆشه‌ویستی و چه‌ز و ئازاری خۆشه‌ویستی ته‌نهاکه‌وته‌وه، وه‌که ته‌نهاکه‌وتنه‌وه‌ی مندالی هه‌تیو به‌ داب‌بان له باوک و دایکی، هه‌ر دووکیان شکاو و زه‌لین، منداله هه‌تیوه‌که "یتیم" زه‌لیلی کرد و شکاندی، نه‌ویتریان "تتیم" شکاندی و زه‌لیلی کرد.

نۆیه‌م: مانای "التعب" - په‌رستنی هه‌یه، که له‌سه‌ر "التتیم" هه‌یه، به‌نده ئه‌و که‌سه‌یه که که‌سی مه‌حبوب کردوویه‌تی به‌ کۆیله‌ی خۆی، شتێک له‌ نه‌فسی بۆ خۆی نه‌ماوه‌ته‌وه، به‌لکه هه‌موو بوونی بووه به‌ بنده بۆ مه‌حبووبه‌که‌ی له‌ ده‌ره‌وه و له ناوه‌وه، ئەمه‌ حه‌قیقه‌تی به‌ندایه‌تییه، هه‌ر که‌س ئه‌وه‌ی ته‌واوکرد ئه‌وا ناسته‌که‌ی کامل کردووه.

کاتیك سهرداری رۆلّه کانی ئادهم ئه م ئاسته ی کامل کرد: خودای موه عال له بالاترین مه قامدا وه سفی ده کات که مه قامی "الإسراء" دا وه ک ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ﴾ (الإسراء: ۱)، هه روه ها له مه قامی بانگه وازدا ﴿وَأَنذَرْنَا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ (الجن: ۱۹)، هه روه ها له مه قامی پینکولیدا ﴿وَلَنَكُنَّ فِي رَبِّ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ (البقرة: ۲۳)، بۆیه پیغه مبه ر شایسته بوو پیغشخویتی به سه ر هه موو دروستکراوه کاندا له دونیا و له دواوژدا.

مه سیح (ﷺ) هه ر به و جوړه یان پی ده فه رمویتی که داوای شفاعه تی لی ده که ن-دوای کۆمه لیک له پیغه مبه ران- ((بچن بۆ لای محمد، به نده یه که خودا له گوناھی نه وه ل و ناخری خوشبووه))

گویم له شیخولئیسلام نبین ته ییمه بوو-قلس الله روحه- ده یفه رموو: نه و مه رته به بۆ پیغه مبه ر به هۆی به نده یه ته یه که یه وه بووه بۆ خودا و که مالی لی خوشبوونی خودا بۆ نه و. حه قیقه تی به نده یه تی: بریتییه له خوشه ویستی ته واو له گه ل زه لیلی ته واو و گه ردنکه چی ته واو بۆی، عه ره ب ده لیت ((طریق معبد)) واته ریگه یه کی ته خت که پیادا رۆیشتن ته ختی کردوو و ئاسانی کردوو بۆ پیا رۆیشتن.

ده یه م: مه رته به ی خوشه ویستی پالفته و پاک و بیگه رد (مرتبه الخلة) که دوو خه لیله که ی خودای پی ته نها بووه ته وه-ئیبراهیم و محمد (عليهما الصلاة والسلام)- له فه رموو ده ی پیغه مبه ر (ﷺ) ی سه حیجدا فه رموو یه تی ((خودا منی کردوو به خه لیل، وه ک چۆن ئیبراهیمی کردوو به خه لیل))

((الخلة)) بریتییه له خوشه ویستی که رۆیشتۆته ناو رۆح و دلی خوشه ویسته وه، تا شوینیک له دلیدا نه مینیتته وه خوشه ویست داگری نه کرد بییت.

ئه مه نه و نه یینییه له پی ناویدا-خودا زاناته ره- فه رمان به خه لیل کرا کوپه که ی سه ربیریت، نه و مندالی به ری دل و پارچه یه که له جگه ری بوو.

چونکه کاتیك داوای کوپی لی کرد خودا پیی به خشی، به شیک له دلی وابه سته ی خوشه ویستی کوپه که ی بوو، مه قامی "الخلة" پله و پایه یه که شه ریکایه تی و دابه شبوون قبول ناکات، خه لیل غیره تی بۆ خه لیله که ی بزوا، و ریگه ی نه دا شوینیک له دلیدا هه بییت جیگه ی که سی تری تییدا بییت، بۆیه فه رمانی پیکرد سه ربیریت، تا کو نه و ته که لچنینه له دلیدا بسریتته وه، که نه فسی ئیبراهیم گه یشته بریاری ته واو له و

کاره‌دا، و به ته‌واوی لیبرا نه‌وه‌ی خودا ویستی هاته دی، بویه به‌رژه‌وه‌ندییه که نه‌ما بۆ سه‌ربرینی کوپه‌که‌ی، سه‌رئه‌نجام ده‌ستی له کاره‌که گرت و به‌رائیکی گه‌وره‌ی بۆ ره‌وانه کرد تا کو له جیگه‌ی کوپه‌که‌ی سه‌ریبیریت، پیتی و ترا (إِنَّا كُنَّا لَكَجَزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ الصافات: ۸۰، پاداشتی هر که سیک ده‌ده‌ینه‌وه ده‌ستپیشخه‌ری گوپه‌یایه‌لی نئمه بکات، چاوی نه‌و که سه‌ش روشن ده‌که‌ینه‌وه وه‌ک چۆن چاوی تۆمان روشن کرده‌وه به هیلانه‌وه‌ی کوپه‌که‌ی و رزگارکردنی ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْبَیِّنُ ﴿١٦﴾ الصافات: ۱۰۶، نه‌وه بریتییه له تاقیکردنه‌وه‌ی مه‌حیوب بۆ خوشه‌ویسته‌که‌ی، تاقیکردنه‌وه‌ی تا کو ره‌زانه‌ندی نه‌وه له‌ببیریت، نه‌و کاته نئمه‌تی خۆی به‌سه‌ردا ته‌واو ده‌کات، نه‌و کاره تاقیکردنه‌وه‌ی "محه" و "منحه" بوو له یه‌ک کاتدا.

نه‌م بانگه‌وازه خه‌لکه تاییه‌ته‌کانی خودا و نه‌هلی ژیری و بینینی روشن ده‌چن به‌ده‌م بانگه‌که‌یه‌وه، هه‌موو که سیک ناتوانن وه‌لامی بده‌نه‌وه، و هه‌موو چاویک پیتی روشن نابیتته‌وه.

فما كل عين بالحبيب قريرة	ولا كل من نودي يجيب المناديا
ومن لا يجيب الداعي هداك فخله	يجب كل من أضحى إلى الفي داعيا
وقل للعيون الرمد: إياك أن ترى	سنا الشمس فاستغشى ظلام اللياليا
وسامح نفوسا لم يهبها لحبهم	ودعها وما اختارت ولا تك جاليا
وقل للذي غاب: يكفي عقوبة	مغيبك عن ذا الشأن لو كنت داعيا
لم تر آثار القطيعة قد بدت	على حاله، فارحمه إن كنت رائيا
فكن أبدا حيث استقلت ركائب ال	مجة في ظهر العزائم ساريا
وأدلج ولا تخش الظلام فإنه	سيكفيك وجه الحب في الليل هاديا

خوشه‌ویستییه‌کی... هوره‌ویانه

بۆ نه‌و مه‌به‌سته شیخولئیسلام نه‌بی نئسماعیل هوروی- ره‌حه‌تی خوا‌ی لی بی‌ت- ریگه‌یه‌کی تری هه‌یه بۆ پیناسه‌ی خوشه‌ویستی، ده‌فه‌رموی ((خوشه‌ویستی: وابسته‌بوونی دله له نیوان هیمه‌ت و هوگریدا (المحبة تعلق القلب بین الهمة والأنس))) .

ئەمەش واتە: وابەستەبوونى دل بە مەحبوبىيەت بە وابەستەبوونىكە ھاوپىيەتتە لەگەن ھىممەتتى كەسى موحىب و ھۆگربوونى بە مەحبوبىيەتتە، لە ھەردوو حالەتتە بە خشىن و لىگرتنە (البذل والمنع)، تەنھا كەرنە ھەي خودا بە وابەستەبوونە (افرادە بذالك التعلق)، بە جۆرىك بۆ ھىچ كەسىكى تر بەشى لە وابەستەبوونەدا تىانەبىت.

ئامازەى بە ھەدا كە خۆشەويستى ((لە نىوان ھىممەت و ھۆگربووندا)) لە بەر ئە ھەي خۆشەويستى كۆتايى لوتكەى پىداگىرى داوايە (نھايتە شدة الطلب) و كەسى خۆشەويست (المحب) رەغبەت و داواى نۆر نۆرە: بۆيە ھىممەت لە راستكە رە ھەدا كەنى خۆشەويستى ئە ھەي و كۆى سىفەتە كانىيەتتى، لە بەر ئە ھەي ھەندى جار داوا بە ھىممەتتە ھەي روتتە بىتتە ھەي لە ھۆگرى، ھەمىشە خۆشەويست ھۆگرى جىوانىيە مەحبوبىيەتتە، و چاوپىرپىيەتتە گەيشتن بە دىدارى، لەم دووانە ھۆگربوون لە داىك دەبىت، خۆشەويست دەبىت ھۆگرى سىفەتتى بىت، بۆيە خۆشەويستى لە نىوان ھىممەت و ھۆگرىدا راولەستا دەبىت.

بە خۆشەويستى خەيالى كەسى خۆشەويست لە وابەستەبوون بە غەبرى خودا ھەي فانى دەبىت، يەكە مەن شتىك لە كەسى خۆشەويست فەنا دەكات: برىتتە لە خاتىرانەى كە وابەستە دەبىت بە ھەرچى شتىكە ھەي جگە لە مەحبوبىيەتتە، چۈنكە كە ھەموو دلى راکىشرا بۆ لاي مەحبوبىيەتتە خاتىرە كانىشى بە ناچارى بە داويدا دەپۆن.

بىبەستە رە ھەي.... و دەست بە خۆشەويستى بگە

سەرە تاكانى خۆشەويستى لاي شىخى ھوروى برىتتە لە ((خۆشەويستىيەك كە ھەسوسە ناھىتتە، لە مەينەتتە كاندا دلنە وايى خاۋەنەكەى دەداتتە)).

ھەسوسە و خۆشەويستى دژ بە يەكن، چۈنكە خۆشەويستى زالبوونى يادى مەحبوب بەسەر دلدا پىويست دەكات، ھەسوسە ئەي يادە لە دلدا بىز دەكات، تا واي لى دىت يادى كەسى تر بەسەرىدا زال دەبىت، لە نىوان خۆشەويستى و ھەسوسەدا دژايەتتەكى نۆر توند ھەي، ھەي لە نىوان يادى خودا و بىتاگايدا، لىپرانى خۆشەويستى: نەرى ئە ھەي دەكات دل لە نىوان مەحبوب و كەسانى تردا دلە پاروكتى

ھەبىت، ئەو ھۆى ۋە سۈسەيە، زۆر دوورە كەسى خۆشەويستى صادق بۆشايىك بۆ كەسانى تر لە ناو دلىدا ببىنئەتەو، بە ھۆى نغۆبۈونى دلى لە ئامادەبۈون لە بەر دەستى مەحبۈوبە كەيدا، ۋە سۈس تەنھا بۆ ئەھلى بىئاگابى ۋە ئەوانەيە كە پشتيان لە خودا كرىو، ئىتر دەبىت لە كۆيۈە خۆشەويستى ۋە سۈسە لە گەل يە كتر كۆبىنەو؟

لا كان من لي سواك فيه بقية   فيها يقسم فيكرة و يوسوس

ھەر بەو جۆرە كەسى خۆشەويست لە چىژى خۆشەويستىدا مەينەتتەيەكانى لە بىر دەچىتەو، لە تووشىبۈونىدا ئەو ئازارە ناچىژىت كە خەلكانى تر دەبچىژن، تا واى لى دىت ۋەك ئەو ھى سىروشتىكى ترى ھەبىت جىبا لە سىروشتى خەلكى، بەلكو دەسەلاتى خۆشەويستى بەھىز دەبىت، تا كەسى خۆشەويست چىژ لە زۆرىك لە مەينەتتەيەكان ۋەردەگرىت كە خۆشەويستەكەى بۆى رەوانە دەكات، چىژىكى مەزنىتر لە چىژىبىنى ئەوانەى تەنھا دەكەونەو بە بەش ۋەز ۋە ئارەزۈوى خۇيان.

ئەو جۆرە خۆشەويستتەيە خۆشەويستتەيەكە لە خويىندەنەو ۋە بىننىنى مەنتى خوداۋە سەوز دەبىت ۋە شۆيىنكەوتنى سوننەت جىگىر دەبىت.

ۋاتە ئەو خۆشەويستتەيە بە بىننىنى مەنتى خودا ۋە نىعمەتى دەرەۋە ۋە ناۋەۋە سەوز دەبىت، بە ئەندازەى خويىندەنەۋەى ئەوانە ھىزى خۆشەويستى گەرە دەبىت، دل راھاتۈۋە لە سەر خۆشەويستى ئەو كەسانەى كە چاكەى لە گەل دەكەن، ۋە رقى ئەوانەى خراپەى لە گەل دەكەن، بەندە ھىچ چاكەيەكى نىيە لە خوداۋە نەبىت، ھىچ خراپەيەكىشى نىيە لە شەيتانەۋە نەبىت.

لە مەزنىترىن خويىندەنەۋەى مەنتى خودا لە سەر بەندەكەى: ئامادەكردن ۋە شايستەكردننىيەتى بە خۆشەويستى خۆى ۋە ناسىنى خۆى، ھەرۋەھا ويستى روى پاكى خودا ۋە شۆيىنكەوتنى پىغەمبەرە خۆشەويستەكەى (ﷺ)، بىنجىنەى ئەمە: نوورىكە خودا ھەلىدەداتە ناو دلى بەندەكەيەۋە، گەر ئەو نوورە لە ناو دل ۋە ناخى بەندەكەدا ھەلسۈر: ناخ ۋە ناۋەۋەى نوورانى دەكات، نەفسى خۆى لە ناو ئەو نوورەدا دەبىنئەتەۋە، ھەرۋەھا ئەۋەى شايستەى كراۋە لە كەمالات ۋە سىفەتى پاك ۋە جوان، بەۋەش ھىممەتى بەرز دەبىتەۋە، ۋە لىپرانى بەھىز دەبىت، ۋە تارىكايىەكانى نەفس ۋە سىروشتى دەرپەۋىنەۋە، چونكە نوور ۋە تارىكى كۆنابنەۋە، لە ھەر جىگەيەك

رۈوبە پۈۈى يە كتر بۈۈنەۈە يە كىكىيان ئەۈىترىان دەسپىتەۈە، رۇج بەرز دە بىتەۈە بۇ نىۈان ەە بىبەت و ەۈگرى بۇ خۇشەۈىستى يە كە مجار.

نقل فۇدك حىث شئت من الهوى   ما الحب إلا للحبيب الأول
كم منزل في الأرض يألوه الفتى   و حينه أبدا لأول منزل

ئەۈ نۈۈرە ەك خۇر وايە لە دلى نزيكاني پىشپەۈاندا (المقربين السابقين)، و ەك مانكى چۈاردە وايە لە دلى ئەبرار و "أصحاب اليمين" دا، ەك ئەستىرە وايە لە دلى باۈەرداراندا بە گشتى، جياۈازى نىۈانيان ەك جياۈازى ەسارەى زۈەرە و ئەستىرەى سۈها وايە.

رىشەداربۈۈنى ئەم خۇشەۈىستىيە و جىگىربۈۈنى لە دلدا بە شۈىنكەۈتنى پىغەمبەر (ﷺ) دەبىت لە ەمۈۈ كارۈكر دەۈەكان و قسە و گوفتار و ئەخلاقىدا، بە ئەندازەى ئەۈ شۈىنكەۈتنە خۇشەۈىستى و جىگىربۈۈنى خۇشەۈىستى و ەيز و پىزى سەرەل دەدات، بە ئەندازەى ناتەۈاۈىيەكەى ناتەۈاۈ دەبىت، ەك پىشتر باسماۈ كرى: ئەم شۈىنكەۈتنە لە يەك كاتدا خۇشەۈىستى و خۇشەۈىستىبۈۈن دەستەبەر دەكات، بەۈ دۈانەشەۈە خۇشەۈىستى تىر و تەۈاۈە، كارەكە ئەۈە نىيە تۇ خۇدات خۇشبوۈىت بەلكۈ ئەۈە يە خۇدا تۇى خۇشبوۈىت، خۇداس كاتىك تۇى خۇش دەۈىت لە دەرەۈە و ناۈۈە شۈىنى پىغەمبەرە خۇشەۈىستەكەى (ﷺ) بكةۈىت، ەۈالەكانى بەراست بزانىت، گوپرايەلى ئەمرەكانى ببىت، بچىت بە دەم بانگەۈازەكە يەۈە، بە ۈىستى خۇت ئەۈ ەلېبىزىت، بە حۈكىمى ئەۈ بىئاگا ببىت لە حۈكىمى كەسانى تر، بە خۇشەۈىستى ئەۈ بىئاگا ببىت لە خۇشەۈىستى كەسانى تر، گەر بەۈ جۇرە نىت خۇت ماندرو مەكە لە كۈپۈە ەاتۈۈى بگەپۈۈە بۇ ئەۈ شۈىنە و لەۈى داۈاى نۈۈر بگە، تۇ لەسەر ەىچ شتىك نىت.

سەرنجى فەرۈۈدەى خۇداى مۈتەعال بەدە ﴿فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ آل عمران: ۳۱، واتە كارەكە ئەۈە يە خۇدا نىۈەى خۇشبوۈىت ئەك نىۈە خۇداتان خۇشبوۈىت، ئەۈەش تەنھا بە شۈىنكەۈتنى خۇشەۈىست (ﷺ) بە دەست دىت.

خۇشەۈىستى سەردەكەۈىت تا دەگاتە ئەۈەى حەق-سبحانە- بەسەر ەرچى شتى تردا ەلېبىزىت، زماۈ ەمىشە بە يادى ئەۈەۈە پاراۈبىت، خۇشەۈىستى-بەۈى كەمال و ەيزىيەۈە- داۈا لە كەسى خۇشەۈىست دەكات دەستبەردارى ەرچى شتە

بىيىت جگە لە مەحبوب، ئەو ھەلبىزىرىت بەسەر شتەكانى تردا، كەسى تر بەسەر مەحبوبىدا ھەلنەبىزىرىت، زمان بە يادى تەر و پاراۋ بىت، ھەر كەس شتىكى خوشويست زۆر ناۋى دەھىنىت، تا واى لى دىت ۋەك ئەۋەى ھىچ كەسى تر و ھىچ شتىكى تر نەبىنىت.

ئەم جۆرە خوشەويستىيە لە خويىندەۋەى سىفاتەۋە (سىفەتەكانى خوداى مۇتەعال) دەردەكەۋىت، يەكەمجار بە جىگىر كوردىيان، دوۋەمجار بە ناسىنيان و سىتەم: نەرىكردنى تەحريف و پەكخستەن لە دەقەكانىيان، چوارەم: نەرىكردنى لىكچوون و چۆنىتى لە ماناكانىيان، خويىندەۋەى سىفەتەكان كە زىندووكەرەۋەى خوشەويستى دروستەن تەنھا بەۋ چوار خالە دروست و دەستەبەر دەبىت، ھەتا دل زۆرتە خويىندەۋە بۇ ئەۋ سىفەتەنە بكات و ماناكانىيان بزانىت: خوشەويستى بۇ خودا كە ۋەسفاكراۋە بەۋ سىفەتەنە زۆرتە دەبىت.

خوشەويستى سەردەكەۋىت بە وردبۇنەۋە لە ئايات: وردبۇنەۋە يەكە بىرئامىز و پەندوەرگەر لە ئايەتە بىنراۋەكان و ئايەتە بىستراۋەكان، ھەر يەك لەۋ دوانە بانگكەرىكى بەھىزن بۇ خوشەويستى خوداى مۇتەعال، چۈنكە بەلگەن لەسەر سىفاتى كەمال و جەلالى خودا و يەكتايى لە پەرۋەردگارىي و خوايەتپىدا، ھەرۋەھا بەلگەن لەسەر حىكمەت و چاكە و لىبۇوردن و حىلمى ئەۋ-سبحانە-، ھەر بەۋ جۆرە ۋەرزىش بە مەقامەكان: ھەر كەس ۋەرزىش و مەلەكەى لە مەقامەكانى ئىسلام و ئىماندا ھەبوو خوشەويستىيەكەى بەھىزتر دەبىت، چۈنكە خوشەويستى خودا بۇ ئەۋ تەۋاۋترە، كاتىك خودا بەندە يەكەى خوشويست خوشەويستى خۆى لە دلئىدا دروست دەكات.

ئەم بېرە لە مانا ئەۋ بېرە رىگەپىدراۋە يەكە دەرىپىن لە ئامىزى دەگرىت، ئەگىنا ۋەسفى خوشەويستى كۆتايى پىنايەت، چۈنكە لە ھەر مەقامىك لە مەقامەكاندا بەراۋرد و وابەستەبوونى بۇ ھەيە، خوشەويستى رۆحى ھەرچى مەقامە، ۋە ھەرگىرى مەقامەكەيە، ھەنگاۋەكانى سالىكان بە خوشەويستى دەجولئىن، وابەستەبوونى بە ھەموۋ ھەنگاۋ و حال و مەقامىكەۋە ھەيە، بۇيە ۋەسفاكەنى ھەرگىز تەۋاۋ ناپىت.

🌸 شەوق و تامەرزۆبوون بەری خۆشەویستییه

له ئاسەوارەکانی خۆشەویستی بریتییە له شەوق.

خودای مۆتەعال دەفەر مۆیت ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ لَاتٍ وَهُوَ السَّامِعُ
الْمَكِينُ﴾ العنكبوت: ۵

وتراوه: ئەم ئایەتە سەرەخۆشی مۆشتاقان دەکات، و دلنەواییان دەداتەوه، واتە من دەزانم ئەو کەسەى رجاى لىقاي من دەکات ئەو کەسێكى تامەرزۆ و مۆشتاقە بۆ لای من، منیش کاتیکی نزیکم بۆ ئەو بەیەکگە یشتە داناو، ئەو کاتە دیاریکراوه هەر دیت، هەموو هاتووێه کیش نزیکە.

له تیفەیه کی تری تێدایە خۆبەستنه وهى مۆشتاقان به رجاى لىقاوه.

بنفس المحب صباة وتشوقا	لولا التعلل بالرجاء لقطعت
مما يقاسى حسرة و تحرقا	ولقد يكاد يذوب منه قلبه
سكن الحريق إذا تعلل باللقا	حتى إذا روح الرجاء أصابه

پێغه مبه (ﷺ) له دوعاکانیدا دەیفەر موو ((داواى چێزى سه یرکردنى رووى تو ده کهم،
داواى شەوقى لىقاي تو ده کهم))

شەوق ئاسەوارێکە له ئاسەوارى خۆشەویستی، حوکمێکە له ئەحکامەکانى، بریتییە له
سەفەرى دل له هەموو بارێکدا.

وتراوه: شەوق بریتییە له هەلچوونى دل بۆ لىقاي مەحبووب.

((خۆشەویستى)) بەرزترە له شەوق، چونکە شەوق له خۆشەویستییه وه له دایک
دەبێت، بە ئەندازەى خۆشەویستى و له گەل خۆشەویستیدا بەهێز دەبێت و لاواز
دەبێت، یەحیای کورپى مەعاز دەفەر مۆیت: نیشانەى شەوق بریتییە له گرتنە وهى
ئەندامەکان له حەز و ئارەزوو.

🌸 شەوق بۆ بەهەشت..... راستییە

یەکه مین مانای شەوق لای شیخی هوروى بریتییە له: ((شەوقى عابید بۆ بەهەشت،
بۆنە وهى کەسى ترساو ئارام بکاتە وه، و کەسى حەزین دلخۆش بکات، و خۆزگە دار و
خاوهن ئاواتەکان به مەرامى خۆیان بگەیه نیت))

واته شوقی عابید بۆ بههشت ئەم سۆ حوکمە ی تیدایه:

یە کەم: بە دەستەینانی ئارامی و ئاسایشتیک کە هیوا و ئاوات دەپوینتەوه، ترس بە بی ئارامی و ئاسایش لە هەموو روویە کەوه خاوەنە کە ی هان نادات بۆ کاروکردهوی چاکه گەر هیوا سەر هەلنە دات و هاوپیەتی نە کات، بۆ یە خۆ دوورخستنهوه لە هیوا و خۆزگه مرۆفە هیوا بپاوه دە کات و دە بیته بە کە سێکی رهشبین و دەستە ئە ژنۆ.

دووهم، دلخۆشی کە سی حە زین: حوزن بە تە نهها گەر دلخۆشی لە گە ل نە بیته خاوەنە کە ی دە کوژیت، گەر رۆی دلخۆشی نە بوا یە هیزی حوزن پە کی دە خست و تووشی شە لە ل و دانیشتنی دە کرد، گەر حوزن کە سە کە بی پە لە پۆ بکات و دایبیشیتیت، ئەوا رۆی دلخۆشبوون گیانیکی بە بەردا دە کاتە وه و دە یخاتە وه سەر پیتی خۆی.

سێیەم: رۆی زە فە رپی بردن: کە سی هیوا خواز گەر رۆی زە فە ربردن هاو هە لئە نە کات هیوا و خۆزگه کانی دە مرن، خودا زاناتره.

﴿ هە لھاتن بۆ لای خودا ﴾

لە جۆرە کانی شەوق: شەوق بۆ لای خودا - عزوجل - و ابە سته بوونی دل بە سیفاتە پیرو زە کانییە وه.

ئەم شەوقە نە رتی شەوق بۆ بەههشت ناکات، چونکە خۆشترین نیعمەتی بەههشت نزیکییە لە خودا وه و بینینی رووی پاکی و گوینگرتن لە کە لامی و ژیان لە ژیر بایی رازیبوونیدا.

بە لئە شەوق بە تە نهها بۆ خواردن و خواردنە وه و حۆرلە ی ناتە وا وه بە راورد بە شەوقی خۆشە ویستان بۆ لای خودای مۆتە عال و شەوق بۆ لای سیفە تە تاییە تە ندە کانی بە منە ت و ئیحسانە وه، وه " البر، المنان، المحسن، الجواد، المعطي، الغفور، الوهاب، اللطيف " هاوشیۆه کانیان.

(۵۱) منزلة الغيرة

مه‌نزله‌ی غیره‌ت

له مه‌نزله‌کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) مه‌نزله‌ی غیره‌ته .
 خودای موته‌عال ده‌فهرمویت ﴿ قَدْ لَنَا حَرَمٌ رَبِّيَ الْفَوْحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ﴾ الاعراف:
 ۳۳، له فهرمووده‌یه‌کی سه‌حیددا له "أبي الأحوص" نه‌ویش له نین مه‌سعوده‌وه - خوا
 لئی رازی بیت - ده‌فهرمویت پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فهرمووی: ((هیچ که‌س له خودا
 به‌غیره‌تر نییه: فه‌واحشی ده‌روه و ناوه‌وهی حرام کردوه، هیچ که‌س به‌قه‌ده‌ر
 خودا مه‌دح و سه‌نای پیخوش نییه، بویه له‌و پیناوه‌دا: خوی مه‌دح و سه‌نای خوی
 کردوه، هیچ که‌س به‌قه‌ده‌ر خودا عوزه‌ینانه‌وهی لا خوشه‌ویست نییه، بویه له‌و
 پیناوه‌دا: پیغه‌مبه‌رانی وه‌ک مژده‌ده‌ر و ترسینه‌ر ره‌وانه‌ کردوه))
 ه‌روه‌ها له فهرمووده‌یه‌کی سه‌حیحی تردا، له نه‌بی سه‌له‌مه‌وه له نه‌بی ه‌وره‌یره‌وه -
 خوا لئی رازی بیت - پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی ((خودا غیره‌ت ده‌کات، باوه‌پداریش
 غیره‌ت ده‌کات، غیره‌تی خودا: نه‌ویه که‌ به‌نده‌که‌ی روو له‌و کاروکرده‌وانه‌ بکات که
 حرامی کردوه)).
 هر له فهرمووده‌ی سه‌حیددا: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی ((له غیره‌تی سه‌عد سه‌رتان
 سوپده‌مینیت؟ من له‌و به‌غیره‌ت ترم، خوداش له من به‌غیره‌تره))
 ه‌روه‌ها نه‌وه‌ی ده‌چیتته ناو باسی غیره‌ته‌وه نایه‌تی ﴿ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ
 وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿۱۵﴾ الإسراء: ۴۵
 "السري" به‌هاوه‌له‌کانی خوی فهرموو: ده‌زانتن نه‌و حیجابه - که له نایه‌ته‌که‌دا
 ناماژه‌ی پیدراوه - چیه؟ بریتیه له حیجابی غیره‌ت، هیچ که‌س له خودا به‌غیره‌تر
 نییه، خودای موته‌عال غیره‌تی ریگی نه‌داوه بیباوه‌پان له که‌لامه‌که‌ی تیگن، هر
 به‌و جوره ریگی نه‌داوه ببن به‌نه‌هلی مه‌عرفه و به‌کتابه‌رستی و خوشه‌ویستی
 خودا، بویه په‌رده‌یه‌کی نه‌ستوری خستوته نیوان چاوانی نه‌وان و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و
 که‌لامه‌که‌ی و به‌کتابه‌رستییه‌وه، نه‌مه‌ش وه‌ک غیره‌تیگ تاکو نه‌وانه‌ی نه‌هل نین
 به‌ده‌ستی نه‌هینن.

غیرەت دوو جۆرە: غیرەت لە شت و غیرەت لە سەر شت.

غیرەت لە شت: بریتییە لە پیناخۆشبوونی خودای مۆتەعال لە هاوبەش بۆ پەیداکردنی و ململانی کردن و تەنگپێتەلچینی مەحبوبەکەت (واتە لە بەندایەتی و خۆشەویستیەکەت بەشی کەسی تر بەدەیت)

غیرەت لە سەر شت: بریتییە لە هەولێ زۆرت بۆ مەحبوبەکەت تاکو خەلکانی تر بەدەستی نەهێتن، یان نەبن بە هاوبەش لە گەلت.

دیسان غیرەت دوو جۆری تری هەیە: غیرەتی بەندە لە خۆی بۆ سەر خۆی، وەک غیرەتی نەفسی لە سەر دلی، هەرۆهە غیرەتی پشتمتەلکردنی لە رووکردنە خودایدا، هەر بەو جۆرە غیرەتی سیفاتی ناپەسەندی لە سیفاتی پەسەندی، ئەم جۆرە لە غیرەت تاییەتمەندی نەفسیکی خاوینی بالایی، نەفسی نزم و رسوا بەشی لەم کارەدا نییە، بە ئەندازەى بەرز و بلندی نەفس و گەورەیی هیممەتی کەسەکە غیرەتەکە سەرھەلەدات و زیاد دەکات.

پاشان غیرەت دوو جۆری تری هەیە: غیرەتی خودای مۆتەعال لە سەر بەندەکەى، و غیرەتی بەندە بۆ پەرۆردگاری، نەک لە سەر پەرۆردگاری (چونکە پەرۆردگار پەرۆردگاری هەمووانە، نەک تەنھا پەرۆردگاری ئەو)، غیرەتی پەرۆردگار لە سەر بەندەکەى: ئەو یە کە خودا بەندەکەى نەکات بە بەندەى هیچ کەسێک، بەلکو تەنھا بەندەى خۆی بێت، لەو بەندایەتیەدا کۆمەلێک شەریکی ناتەبا لە گەل یە کتر بوونیان نەبێت، بەلکو بۆ نەفسی خۆی تەنھایی بکاتەو، و بەشی کەسى لێنەدات، ئەمە بالاترین غیرەتی ئەو دوو غیرەتە یە.

غیرەتی بەندە بۆ پەرۆردگاری دیسان دوو جۆرە: غیرەتێک لە نەفسی خۆی و غیرەتێک لە کەسانی تر، ئەو یە نەفسی خۆی: ئەو یە کە شتێک لە کار و گوفتار و کات و هەناسەى بۆ غەیری پەرۆردگاری نەبێت، غیرەت لە کەسانی تر: توورەببێت بۆ سنۆرەکانی خودا گەر دەستدریژیکاریک دەستدریژیان کردە سەرى، هەرۆهەا غیرەت بۆ حەقى خودا گەر بێرێزى پیکرا و پیشیلکرا.

هەر هەموو ئیسلام هاندانە بۆ گرسەندی ئەم غیرەتە و ئینکاری مونکەر، بۆ ئەو مەبەستە پیغەمبەران رەوانەکراون و کتیبەکان دابەزێنراون.

ھەر كەس لە ھالى پىغەمبەران و ئوممەتەكانيان رابىئىت: دەبىئىت ھەستاون بە ئىنكارى مونكەر بە باشتىن و دروستىن شىۋە لەو رۆژەو ھەوانەكراون تا ئەو رۆژەى بە لىقاي خودا گەشتون، ۋەسەتتەيان كەردوۋە بۆ ئەوانەى دواى خۇيان ھەروەكەر ئەوان ئىنكارى مونكەر بگەن، پىغەمبەر (ﷺ) رايگە ياندوۋە ھەر كەس بە كەتەك لەو سى مەقامەى ئىنكارى مونكەرى تىدا نەبىت (دەست، زمان، دل) ئەوا بە قەدەر دەنگە رەشكەيەك ئىمان لە دلىدا نىيە، زۆرتىن پىداگرى كەردوۋە لەسەر ئەمر بە مەعروف و نەھى لە مونكەر، تا دەفەرموئەت ((گەر خەلكى واز لە ئەمر بە مەعروف و نەھى لە مونكەر بەئىن نەزىكە خودا ھەرھەمويان بە سزايەك دابگرىتەو))

ھەروەھا رايگە ياندوۋە: وازئەتەن لە ئەمر بە مەعروف و نەھى لە مونكەر وادەكات دوعاى پىاۋچاكان قەبوول نەبىت و خرابەكاران دەسەلات بگرنە دەست.

ھەروەھا رايگە ياندوۋە: كە وازئەتەن لە ئەمر بە مەعروف و نەھى لە مونكەر جىاۋازى نىوان دل و روالەت دروست دەكات (واتە نىفاق دروست دەكات)، نەفرەتى خودا دادەبارىئەت، ۋەك چۆن خودا نەفرەتى خۆى بەسەر بەنى ئىسرائىلدا داباراند بەھۆى وازئەتەن لە ئەمر بە چاكە و نەھى لە مونكەر))

❖ غىرەتى پىاگەپىشتن

يەكەمىن پەلەى برىئىيە لە: ((غىرەتى عابىد لەسەر لە دەستچوۋەك، دەپەوئەت لە دەستچوۋەكە بىگىرەتەو (بىسەرد ضىاعە))، بە تىاچوۋنىدا بگات (بىستەرك فواتە) و بە ھىزى خۇيدا بگات (بىتەرك قواە))

عابىد: ئەو كەسەيە - بەپىنى زانستى بەسود - كاروكرەوھى چاكە ئەنجام دەدات، غىرەتى بۆ ئەو كاروكرەوھە چاكانە ھەيە كە لە دەستى چوۋە، ئەو لە دەستچوۋەكان بە ھاوشىۋەى ئەوانە دەگىرەتەو، بۆ نمونە لە دەستچوۋنى ئەوراد و نەوافل و كارە باشەكانى تر بە ئەنجامدانى ھاوشىۋەكانى ئەوانە بارىوۋ دەكاتەو، جا لە رەگەزى ئەوانە بن كە لە دەستى چوۋن، يان كارىكى چاكەى تر (بۆ نمونە خويندنى ئەورادى لە دەستچوۋە بە خويندنى ئەورادى تر يان بە خىر و سەدەقە كەردن بە دەستىان دەھىئەتەو)، ئەوھى قەزا بگرەتەو قەزاي دەكاتەو ئەوھش بە شتىكى تر بارىوۋ بگرەتەو بارىوۋ دەكاتەو، چەند بتوانىت جەبرى ئەو لە دەستچوۋەى خۆى دەكاتەو.

جیاوازی له نیتوان (إسرداد الضائع) - به ده دستپهناوهی تیاچوو، و (استراک الفات) -
 پیانگه یشتنی له ده دستچوو: به که میان له وانیه به توانی خودی شته که به ده دست
 بهینیتوه، وه که نه وهی که سیک له سالتیکدا حه جی له ده دست ده چیت و سالی نایینده
 حه جکه که ده کات، تیاچوونی له و سالدادا به سالی نایینده به ده دستپهناوهی، هه
 به و جوړه نه که کاتی زه کات له کاتی دیاریکراو و واجبی خوی دوابضات له دواي نه و
 کاته زه کاته که ده دات، و هاوشیوهی نه مانه .

نه وهی دووه میان (استراک الفات): نه وهی که به هاوشیوهی نه و کرداره باربووی
 کاره له ده دستچوو که بکاته وه، وه که زا کردنه وهی واجبی که له کاتی خویدا نه انجام
 نه دراه، یان به ته وه کردن و په شیمانی باربووی بکریته وه .

نه وهش که فهرمووی (بندارک فراه) که ره گزی سییه م بوو: نه وهی که هیزی خوی له
 کارو کرده وهی چاکه دا به کار بهینیت به ره وهی لاوازی رووی تیبکات و نه توانیت نه و کاره
 چاکانه نه انجام بدات، نه و غیره تی بو هیز و توانای خوی هیه، هه روه ها فریای هیزی
 نه و کارو کرده وانه ده که ویت که سارد بوونه وه و خاوبوونه وه رووی تیکردوون به وهی
 پو شاکي هیز و چالاکي بکات به به ریاندا به هوی نه و غیره تهی که هیه تی له سه ریان .
 نه مه بریتیه له غیره تی عابیدان به رانبه ر کارو کرده وه چاکه کانیاں . خودا زاناتره .

❖ خالیبوونی دل ..... به تالیی ده کوژیت

هه روه ها له و غیره تانه: ((غیره تی بو کاتیک که له ده دستچوو، چونکه ناتوانی خوت له
 کات لادهی و به هیواشی ده گه ریته وه))، کات به نرخرترین شته بو عابید، غیره تی هیه
 به رانبه ری و نایه ویت هه روا به فیرو بروات، گه ر کاتیکي له ده دستچوو ناتوانیت جارگی
 تر به دهستی بهینیتوه، چونکه کاتی دووه به دوایدا هاتوو و شایسته یه به واجبی
 تایبه ت به خوی (واته کاتی دووه میش کاری تایبه ت به خوی هیه تیایدا نه انجام بدریت)
 گه ر کاتیک له ده دستچوو ریگه یه که نییه بو به ده دستپهناوهی، وه که له "مه سنده" دا
 فهرمووده یه کی به رزکراوه هاتوو ((هه ر که س روژیک له ره مه زان به مه به سته وه و به
 بی عوزر بشکینیت، روژووی هه مو ژیان قه زای ناکاته وه با تیایدا به پوژووش بیت))،
 کات بوخوی گوزر ده کات و بوخوی پشته لده کات، هه ر که س له خوی بیئاگابیت
 کاته کانی ده روژن و له ده دستچوو کانی روژر ده بن، و په شیمانییه که یه مه زن ده بن،

دەبىي ھالى ئۇ ۋە كەسە چۆن بېت كاتىك بېرى گەورەبى لە دەستچوۋە كانى خۆى دەزانىت ۋ، داۋاى گەرانە ۋە يان دەكات ۋ دەبە ۋى لە دەستچوۋە كان باربۇو بكاتە ۋە، بەلام رىگەى پى نادىت بگە پىتە ۋە، چۆن دۋىنى لە رۆژىكى نويدا دەگە پىتە ۋە ۋ دووبارە دەبىتە ۋە؟ ﴿وَأَنَّ لَهُمُ التَّنَافُسَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿۵۲﴾﴾ سبأ: ۵۲، رىگەى لىگىرا لە ۋەى بگە پىتە ۋە بۆ لای ئە ۋەى خۆشیدە ۋىست ۋ پىى رازى بوو، تىدە گات ئە ۋەى بە دەستى ھىناۋە ۋ درۋىنەى كىرۋە كەسى ژىر ۋ ھۆشمەند - لە ژىانى دۋىادا - ئە ۋە كارانەى ئە نجام نە دەدا، بۆبە پەردەبەك دەكە ۋىتە نىوان ئە ۋە ۋە ۋەى ئارە زۋوى دەكات (كە برىتیبە لە گەرانە ۋە بۆ ژىانى دۋىا تاكو كارى چاكە ئە نجام بدات) دەوترىت: سەختىن ھالى پچراۋ برىتیبە لە پچرانى ھەناسە كان، كە سانى خاۋەن غىرەت كە ھەناسەبەك بەرز دەبىتە ۋە سەرىدە خەن بۆ لای مەحبۇوبە كە يان، بەرز دەبنە ۋە بۆ لای ۋ پۆشاكى خۆشە ۋىستى ۋ شەوق لە بەردەكەن، گەر بىانە ۋىت ئە ۋە نەفەسەى بەكەم بۆ سەر ۋە ۋ بۆ لای خودا پالبنىن ئە ۋا نەفەسەىكى تر بە دۋايدا بەرە لای خودا دە نىرن، بۆبە ھەمو ھەناسە كانىان بە خودا ۋە ۋ بۆ لای خودا، پۆشاكى خۆشە ۋىستى ۋ شەوق ۋ ھۆگىيان پۆشۋە، ھەناسەبەك لە ھەناسە دانىان بە فىرۋ ناچىت مەگەر ئە ۋە كاتانەى كە خە زال دەبىت بە سەرىاندا، زۆربەى ئە ۋە كە سانە خەوتنىش ھەر بە ۋ جۆرە دەبىنن: بە ھۆى تىكە لىۋونى دل ۋ رۆحىان بەبەكتر، بۆبە پارىزگارى لە كاتى خە ۋ ناگەھى دەكەن ۋ لە دەستىان ناچىت، ئىنكارى ئە م حالە ناكىت، چۈنكە گەر خۆشە ۋىستى زال بوو بە سەر دلدا ۋ داگىرى كىر: بەبى ھىچ گومانىك ئە ۋە حالەتەى بۆ دە ھىتتە پىش (ۋاتە خەوتنە كەشى ۋەك كاتى ناگەھى لى دىت).

مەبەستە كە: ھاتو لە لای خودا ۋە (ۋاردات) بە خىراىى لە بەىن دەچىت، لە ھەر خىراتر تىدە پەرىت، كات ئە ۋەى تىدەبە لە گەل خۆيدا رامالى دەكات، تەنھا ئاسە ۋار ۋ ھىكەتە كەى بۆ تۆ دەمىننە ۋە، بۆبە ھە ۋەلدە كاتە كانت بە جۆرىك گوزەر بكات كە بۆ تۆ ۋ لە بەرژە ۋەندى تۆ بگە پىتە ۋە، چۈنكە گومانە نەبىت - گەر ۋانە كەىت - ئە ۋا بە سەر تۆدا دەشكىتە ۋە، بۆ ئە ۋە مەبەستە بە بەختە ۋە ران دەوترىت ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْفَالِئَةِ ﴿۲۴﴾﴾ ھاقا: ۲۴، ھەر ۋە ۋا بە بەدبەختان دەوترىت ﴿ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿۷۵﴾﴾ غافر: ۷۵

(۵۲) منزلة الوجد

مەنزىلەي وەجد

له مەنزىلە كانى ((ياك نعبد وياك نستعين)) مەنزىلەي وەجدە .

له دوو سەحیحە كەدا له فەرموودە كەى ئەنەسە وە -خوایى رازى بیئت- له پیغەمبەرى خوداوە (ﷺ) فەرموویەتى ((سى شت له هەر كەسێكدا بیئت شیرینی باوەریان پى دەبینیتە وە: خوای و پیغەمبەرى له هەر چى شتى ترە خوشتر بویت، كە سىكى تەنها لە بەر خودا خوشبویت، پێینا خوشبیت بگەریتە وە بۆ بیباوەرى -دواى ئەوەى خودا رزگارى كرد لى- وەك چۆن پێینا خوشە هەلبدریتە ناو ناگرە وە)).

خاوەنى كتیبى (منازل السائرين) -بۆ قسە كردن له مەقامى وەجد- بەلگە بەم نایەتەى سورەتى "الكهف" دەهینیتە وە ﴿وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبَّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِنَّهَا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿۱۴﴾﴾ الكهف: ۱۴، ئەمە باشترین بەلگە هیتانە وەیه لە سەر "وەجد" ئەو كۆمەلە لە نیتوان هۆز و نەتە وە بیباوەرە كەى خوایان و لە خزمەتى مەلیكە بیباوەرە كەى خوایاندا بوون، ئا لە و بارەدا حەقیقەتى ئیمان و هیدایەتیان دۆزییە وە و چى شیرینی باوەریان كرد و باوەر چۆرايه ناخیانە وە، لە ناو هۆزە كەیاندا هەستەنە سەرى و وتیان ﴿رَبَّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِنَّهَا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿۱۴﴾﴾ الكهف: ۱۴.

"الربط على قلوبهم" -بەستەنە وە گریدانى دلیان: توندبوونە وەى دلیان بە جیگەربوون و ئارامگرتن و دامەزراندنیان لە خۆدەگریت، هەروەها بەهیزکردن و پشتیوانیکردنیان بە نوورى باوەر تا ئارامیان گرت لە سەر كۆچکردن له خاك و ولاتى هۆز و نەتە وە كەیان، هەروەها دووركە و تەنە وە له خوشگوزەرانى و هەلەاتن بە دینى خوایانە وە بۆ ناو ئەشكە و تىك.

بەستەنە وە گریدانى دل: پێچەوانەى شەرمە زاربوونە، شەرمە زاربوونى دل بریتىیه له دووركە و تەنە وەى له هیدایەت، بە جۆرێك له يادى پەروەردگارى بێناگا دەبیئت و شویتى ئارەزوو كەنى خۆى دەكەویت، ئەو كات كاروبارى دەبیئت بە زیادە پەوى.

به ستنه وه و گزیدانی دل: به ستنه وهیه تی به حه بلی هیدایه ته وه و وابه ستنه بون به یادی خودا وه و شوینکه وتنی ره زامه ندی خودا و کز کردنه وهی هه موو دل له سه ره خودا، بویه شیخی هوروی نه و نایه ته تی کرده به لگه ی وه جد.

❖ ناسته کانی وه جد

وه جد چوار ناستی هه یه:

لاوازترینیان بریتییه له "التواجد" نه وه ش له جهوزی ته که لوف و زۆرله خۆکردن بۆ نه و کاره و هه و لدان بۆ به ده سته پتانی.

جیاوازی که وتۆته نیتوان پیاوانی ریگه ی به ره و خودا چون: نایا "التواجد" ده بیت به سیفه تیکی که سه که یان نه؟ له سه ره نه مه دوو قسه هه یه:

ده سته یه که ده لێن: ناییت به سیفه تی که سه که و به په سه ند نازانریت بۆی، چونکه زۆرله خۆکردن و ته که لوفی تیدایه که له گه ل ریگه ی صادیقان جودایه، بینای وه جد له سه ره صدیقی ته واو دروست ده بیت.

ده سته یه کی تر ده لێن: ده بیت به سیفه تی که سه که و بۆی حساب ده کریت گه ره مه به سستی به ده سته پتانی حه قیقه ت بیت، نه که لاسایی نه هلی حه قیقه ت بکاته وه، به قسه که ی عمر-خوا لیتی رازی بیت- به لگه ده هیننه وه: ((که پتغه مبه ری خودا و نه بوبه کری صدیقی بینی له سه ره دیله کانی به در و نه وه ی له فیدیه لیتیان وه رگه ره ده گریان، پتی فهرموون: چی ده تان گریه نیت؟ گه ره گریانم تیا بینی ده گریم، نه گه ره نه، خۆم ده هینمه گریان)) (لیره دا خۆهینانه گریان زۆر له خۆ کردنه بویه گه ره کاریکی خراب بوایه عومهر-خوا لیتی رازی بیت- نه یده ویست نه نجامی بدا).

(پیاوانی بۆچوونی دووه م) ده لێن زۆرله خۆکردن و ته که لوف له سه ره تای سه ره و سلوکه وه بپوونی هه یه، چونکه که سه ی سه ره تا ته کلیدی که سه ی خاوه ن حالی لیتناکریت، هه ره که سه به نیتی به ده سته پتانی حه قیقه ت لیتی رامیتیت - بۆ نه وانه ی بۆ وه جد له شکاردان- کاره که یان به ناپه سه ند نایینریت.

ناستی دووه م: ((المواجید)) بریتییه له نه نجام و به روبوومی جیبه جیکردنی نه وراده کان.

ناستى سنيهم ((الوجد)) برىتييه له به روبوومى كاره كانى دل له خو شه ويستى بۆ خودا و رقليبوون بۆ خودا، كه پيغه مبه ر(ﷺ) كردوويه تى به بهرى كارى نه و دلهى كه خودا و پيغه مبه رى له هرچى كه س و شتى تره خو شتر ده ويئت، هه روه ها كردوويه تى به بهرى خو شه ويستى له دلدا و رقبوون له گه رانه وه بۆ بييا وه پى وه ك چون پيى ناخو شه هه لدرى ته ناو ناگره وه، نه م جو ره له وه جد به رى نه و كارو كرده وانى دل له كه خو شو يستن و رقليبوونى له بهر خوداى موته عاله .

ناستى چواره م: ((الوجد)) برىتييه له بالاترين لوتكهى مه قامى ئيحسان، له مه قامى ئيحسانه وه بۆ نه و لوتكه يه به رزده بيته وه، نه و كه مو شاهه دهى په روه ردگار به سه ر دلدا زال ده بيئت هه تا وه ك نه وهى بيبي نيئت - و له نگرى گرت له و مه قامه دا - نه و وا وه جد تيايدا ده بيئت به مه له كه و نه حكامه كانى ده روونى داده مر كينيته وه و به نه حكامى تر ده يانگو رپيئت و ده بيئت به سرو شتيكى تر، هه تا وه ك نه وهى سه رله نوئى دروستبوونىكى ترى بۆ دروستبوويته وه، و جار يكى تر له دا يك بوويته وه .

تيرامان سه رده مكي شيت بۆ وه جد

وه ك وه جدىكى لابه لاي تازه بووه وه سه رده رده هينيئت (وييى زغ كو جد عارض متجدد)، شايه تى بيستن بۆى ديته وه هوش (يستفيق له شاهد السمع)، يان شايه تى بينين، يان شايه تى بير (أو شاهد البصر أو شاهد الفكر).

نه وه ش به به ناگاهاتنى گو ييه له خوى بيتا گايى گه ر ناگادار كه ره وه گو تاريك بيت له ده ره وه يان له خودى خو يدا، يان به وهى ده بيبي نيئت و به رچاوى ده كه ويئت له نايه ته كانى خودا، له و نايه تانه وه ده گو يزيته وه بۆ نه و شتى كه نايه ته كهى له بيتا ودا و له سه رى خرا وه ته روو، نه وه ش تيكل ده بيئت به و مانا يانهى بۆى والا ده بن به هۆى بير و تيرامانه وه .

نه م سى شايه ته (شايه تى بيستن و بينين و بير كرده وه و تيرامان) كه خوداى موته عال بانگ بۆ والا كردن و به لگه پيه يئانه وه يان ده كات، هه روه ها بانگ ده كات بۆ قبوول كردنى نه و حقهى كه شايه تى پي ده ده ن و ري كخستنى حوكمى نه و شايه تيدانه له سه رى له يه كتاپه رستى و دانپيانان و ئيمان، خوداى موته عال

دەفەر مۆیت ﴿ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَلِمَ لَمْ يَأْتُوا قَوْمًا لَا يَصْنَعُونَ إِلَّا الْبُضْرَ وَلَكِنْ نَعَمَى الْقُلُوبُ الْكَلْبُ ﴾ ﴿٦٦﴾ الحج: ٤٦، ھەروەھا دەفەر مۆیت ﴿ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ ﴾ المؤمنون: ٦٨، ھەروەھا ئایەتى ﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَنِ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴾ ﴿٢٤﴾ محمد: ٢٤، ھەروەھا ﴿ قُلْ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ یونس: ١٠١، ھەروەھا ﴿ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ﴾ الروم: ٨، ھەروەھا ﴿ بِاللَّيْنَتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نَزَلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل: ٤٤، قورئان پەرە لەم جۆرە ئایەتانە.

کە شایەتى بیستن و بینین و بیر ھۆشیان بەرھاتەوہ و دل شیرینی مەعریفە و ئیمانی بینیبەوہ لە ریزی خەتووان و بیناگایان دیتە دەرەوہ.

ئەم وەجدە لابەلایە ھەندى جار ئاسەواری لەسەر کەسەکە دەمىنتیتەوہ تەنانەت دواى دابراڤیش لى، لەوانەشە ئاسەواری نەمىنتیتەوہ، ئەوہى ئاشکرايە: پىويستە ئاسەواریكى بمىنتیتەوہ، بەلام ھەندى جار بىز دەبیت و لەو شتانەدا نوقم دەبیت کە بەدوایا دین و بە دژەکان جىگەى دەگىریتەوہ.

﴿٤٤﴾ ئاسوگانی رۆح بەرزترە لە ئاسوای بیر

جۆرىكى تر لە وەجد ھەيە کە دەرکەوتنى بەرزترە لەوہى یەکەمجار، شوینى بەئاگاھاتنەوہ تیايدا بریتیبە لە رۆح، بەلام شوینى بەئاگاھاتنەوہ لەوہى یەکەمدا بریتیبە لە بیستن و بینین و بیر، رۆح ھەلگەر و پالەرى بیستن و بینین و بىرە، ئەم دیاردانە (بیستن و بینین و بیر) لە سیفەتەکانى رۆح.

بۆبالبوونى وەجدى رۆح ھۆیکى تر ھەيە، ئەوہش بالبوونى وابەستەى رۆحە، وابەستەى بیستن و بینین و بیر بریتیبە لە ئایەت و رۆشنیبینیبەکان (الآيات والبصائر)، بەلام وابەستەى وەجدى رۆح بە زاتى مەحبوبەوہیە (خودای موتەعال).

خودا نامۆزگاریکەرىكى لە دلى ھەر باوہردارىکدا داناوہ فەرمانى پیدەکات و نەھى لیدەکات و بانگى لیدەکات و ئاگادارى دەکاتەوہ، مژدەى پیدەدات و دەیترسینیت، ئەو بانگەرە بانگەرى سەر "فوق الصراط"، بانگەرى لەسەر سەرى "على رأس الصراط" بریتیبە لە کتیبەکەى خودا، وەک لە مەسنەدى "الزمذى" دا لە فەرموودەکەى

نەواسەوہ لە ئىبن سەمانەوہ - خوا لىلى رازى بىت - لە پىغەمبەرى خوداوە (ﷺ) فەرمووېتى ((خودای مۆتەعال نمونەى شارپىگە يەكى راست و دروست دەھىننیتەوہ، لە دوو لاكەى "صراط" دوو شورا بوونى ھەيە، لە ھەر شورايەكدا چەندىن دەرگای كراوھى تىدايە، لەسەر دەرگاكان پەردەى شوپۆرەوہ بوو ھەيە، بانگكەرىك لەسەر سەرى "صراط" ھوہ بانگ دەكات، شارپىگە راست و دروستەكە برىتیبە لە ئىسلام، دەرگا كراوھەكان برىتین لە ھەرامكراوھەكانى خودا، ھەر كەس كەوتە ناو سنوورىك لە سنوورەكانى خوداوە پەردەكە لادەدات، بانگكەرەكە لەسەر سەرى "صراط": برىتیبە لە كتیبەكەى خودا، بانگكەرەكەى سەر شارپىگەكە برىتیبە لە ئامۆزگارىكەرى خودا لە دلى ھەر باوھەردارىكدا)) ھىچ گوتارىك بوونى نىبە لە يەككە لەم دوو رىگەيەوہ نەبىت: گوتارى قورئان، لەگەن گوتارى ئامۆزگارىكەر لە دلى باوھەرداردا.

❁ كەمالى ئازادى لە وەجدى پاكدايە

تېشىكى ھەتاوى وەجد زىاد دەكات و دەدرەوشىتەوہ تا عابىدەكە لە پىسىيەكانى بەشى نەفس پاك دەكاتەوہ، و لە كۆيلايەتى ئاو و قور (مەبەستى جەستە و ھەزەكانىيەتى) زرگارى دەكات، ئەوكات بەندايەتیبەكەى پاك و بىگەرد دەبىت، ھەقىقەتى ئەو پىسىيە لە ھەز و ئارەزووھەكانى نەفس و وىستى نەفسەوہيە، كە لەگەن وىستى پەروەردگارى دەجەنگىت، بۆيە دەستەبەركردنى بەندايەتى - كە ھەقىقەتى بەندەيە - بەجىنايەت تا ئەو نەفسە و نەكەيت كە ھەلگىرى ھەز و ئارەزووھەكانە.

ھەركات لە ھەز و ئارەزووھەكانى دووركەوتەوہ بەندايەتیبەكەى پالفتە دەبىت، ھەركات ھەزىك دەمرىننیت بەندايەتى و مانايەك زىندوو دەكاتەوہ، ھەربەو جۆرە ھەركات ھەزىك زىندوو دەكاتەوہ بەندايەتیبەكە دەمرىننیت، ھەتا كارەكە لەسەر دوو نەفس و دوو رۆح و دوو دل ساغ دەبىتەوہ: دلئىكى زىندوو و رۆحىكى زىندوو بە مردنى نەفسىك و ھەزەكانى، لەگەن دلئىكى مردوو و رۆحىكى مردوو بە ژيانى نەفسىك و ھەزەكانى، لەنىوان ئەو دوانەدا ئاستى جۆراوچۆر ھەيە لە تەندروستى و نەخۆشى، لە نىوان و نىواندا مەگەر تەنھا خودا بۆخۆى بتوانىت ھەژماریان بكات.

پاشان له بهندایه تی ناو و قورپ رزگاری دهکات: واته رزگاری دهکات و نازادی دهکات له کزیلایه تی سروشت و جهسته و پیکهاتهکانی له ناو و قورپ بۆ بهندایه تی "رب العالمین" نه و کهسهی دهبیته خزمهتکاری جهستهیهکی بهدبخت به خزمهتهکهی بووه به کزیلهی ناو و قورپ، وهک و تراوه:

يا خادم الجسم کم تشقی بخلتمه فانك بالروح لا بالجسم إنسان

خه لکی له م مهقامه دا سی جۆرن: بهندهیهکی تهواو، و نازادیکی تهواو، له نیوان نه و دوانه دا.

بهندهی تهولو: نه و کهسهیه بووه به بهندهی ناو و قورپ، کهسیکه بووه به کزیلهی نفس و شهوه تی، بۆیه نه و دوانه به سه ریدا زالبوون و بوون به خاوه نی کهسه که، نه ویش بۆیان گهردنکه چ بووه و شوینیان که وتوه.

کهسی نازادی تهولو: نه و کهسهیه زال بووه به سه ر شهوه ت و نه فسی خۆیدا و بووه به خاوه نیان، نه و دوانه بۆی گهردنکه چ بوون و شوینی بریارهکانی نه و که وتوون، ههردوو زهلیل بوون بۆی و چوونه ته ژیر کزیلایه تی بریارهکانییه وه.

سییه م: له نیوان نه و دوانه دا: کهسیکه هۆی نازادی بۆ به دهستهاتوه و ههولی که مالی نازادی دهکات، نه و کهسه له روویه که وه نازاده و له روویهکی تره وه کزیلهیه تا چهزیک له چهزهکانی نه فسی تیدا مابیت.

نازاد نه و کهسهیه له کزیلایه تی ناو و قورپ رزگاری بووبیت، و به بهندایه تی پهروه رگه رگه وتنی به دهسته هینابیت، واته نازادی و بهندایه تی بۆ کۆبووبیته وه، بهندایه تییه که ی له که مالی نازادییه وهیه، نازادییه که شی له که مالی بهندایه تییه وهیه، نه و کهسه بهردهوام له بهره و پیشچووندا ده بیت، هه ر کات ته ماشای ناسه واری لوتف و نیعمه تی خودا دهکات له سه ر خۆی - به وهی شایسته ی کردوه بۆ شتیک که نه هلی به لا پتی شایسته نه بوون، نه وانه ش نه هلی بیتاگایی و پشه لکردن له خودا- نه و ته ماشا کردنی لوتف و نیعمه ته سه رسامییه کی بۆ دروست دهکات که زیاتر ده بیاته ناو هه ریعی وه جده وه، له نه سه ری کدا هه ندی له عاریفان ده لێن: ((هه ر کات نه هلی به لا ده بینن، داوای عافییه ت له خودا بکه ن))

ئەوێ ئەم حالە بەهێز دەکات ئەوێه کەسە کە نزمی نەفسی خۆی ببینیت، بە بچوک
 سەیرکردنی ئەو نەفسە لەوێ شایستە بیت بەوێ خودا شایستەي کردوو، هەر بەو
 جۆرە بینینی دابەزینی پلە و پایە و کەمی بەها و نزمی و سووکی نەفسی خۆی.
 کۆی هەموو ئەمانە: کەم تەماشاکردنی نەفسی خۆی و بە مەزن سەیرکردنی لوتفی
 پەرۆردگاری بۆ ئەو، بەوێ شایستەي کردوو بە ئیمان، لە نێوان ئەم دوو جۆرە
 بینینەدا خۆشەویستی و حەمد و شوکر و لیپران و ئیخلاص بۆ خودا لە دایک دەبن،
 هەر بەو جۆرە گەردنکە چی لە بەندایەتی و خۆشی و سرور بە پەرۆردگار و
 هۆگری پێیەو.

(۵۳) (منزلة البرق)

مەنزىلەى بروسكە

لە مەنزىلەكانى ((إياك نعبد وإياك نستعين)) مەنزىلەى بەرقە.

ئەم بروسكەى لە سەرەتای چوونە ناو رىگەى بەرەو خوداچوونەوہ بۆكەسەكە دەردەكەوئیت.

برىسكانەوہىەكە دل رۆشن دەكاتەوہ وەك برىسكانەوہى ھەورە ترشقە.

خاوەنى (منازل السائرین) دەفەر موئیت: "بروسكە: سەرەتایەكە بۆكەسەكە دەبرىسكئیتەوہ و بانگى دەكات بۆ چوونە ناو ئەم رىگەىە" ((البرق: باكورة تلمع للعبد وتدعوہ إلى الدخول في هذه الطريق))

ئەم ئایەتەى كەردووە بە بەلگە لەسەر ئەم مەنزىلەىە ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ۚ إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا﴾ طە: ۹ - ۱۰

رووى بەلگە ھىتائەوہكە: ئەو ئاگرەى كە موسا(ﷺ) بىنى سەرەتایەك بوو لە رىگەى پىئغەمبەرەى تى ئەودا.

((بروسكە)) سەرەتایە لەسەر رىگەى وىلايەت كە مىراتى پىئغەمبەرەى تىيە.

ئەوہى كە دەفەر موئیت ((باكورة)) برىتییە لە سەرەتای ھەر شتىك، وەك سەرەتای بەرەو بووم، كە برىتییە لەو بەرەى پىش بەرەكانى تر پىدەكات.

ئەم بروسكەى سەرەتای رىگەى ئەھلى سەرەتاكانى باوہر نىيە، بەلكو سەرەتای ئەو كەسانە برىتییە لە بەناگاھاتنەوہ (اليقظة) كە وەك يەكەمىن مەنزىلە باسكرا، بەلكو ئەم بروسكە سەرەتای رىگەى ئەو كەسانەىە كە لە ناوہ پاست و كۆتايیەكاندان.

ئەو بروسكەى نەورىكە خودا ھەئیدەداتە دلئى بەندەكەىەوہ و بۆى دەردەخات و بەوہش بانگى دەكات بۆ چوونە ناو رىگەى بەرز و بالا، رىگەى صادىقان.

❁ كەمى ئەو زۆرە، زۆرى ئىمە كەمە

يەكەمىن رۇشنايى ئەو گورزە نوورە: لە بەلئىنەكانى خوداوه لەناو ئاسۆى رجاوه دەبرىسكىتەوه، بەو ھۆيەو بەندە كەمىك لە بەخشىنى خوداىى بۇ ئەو بە زۆر دەزانىت و زۆرىك لە ئەرك و ماندوويىون لە خۆيەو بە خودا بەكەم دەبىنىت، و تالۆى بىرپار بە شىرىن دەزانىت.

بەلئىن(العدة "بکسر العين") برىتىيە لەو بەلئىنەھى خودا بە دۆستانى خۆى داوہ لە چەندىن جۆر كەرامات لەم خانەى دونيايەدا و لە دواپۇژدا، لەم رووگەيەوہ برىسكەكە دەدرەوشىتەوہ، ئەمەش وادەكات بەندە كەمى لى بىيىت بە زۆر- كە لەلاى خوداوه ھىچ شتىك كەم نىيە- ئەوہى كەمى لا دەگۆرپىت بە زۆر چوار شتە: يەكەم: تەماشاكردنى شكۆمەندى و مەزنىي بەخشەرەكە(خودا).

دوومە: بىزكردنەوہ لە نەفسى، چونكە كەم تەماشاكردنى دەبىتە ھۆى بە زۆر بىنىنى ئەوہى بە دەستى ھىتاوہ.

سىيەم: خۆشەويستى بۇ خودا، كە خۆشەويستى لە كەسكىدا رىشەى داكوتى دەبىتە ھۆى بە زۆر بىنىنى ئەو شتەى لە مەحبوبەكەيەوہ بە دەستى دەھىنىت. چوارەم: ئەمەيان- پىش پىيەخشىنەكەيە- ئولفەتى پىوہ نەگرتوہ و بە بەخششەكەوہ پەيوەست نەبوہ كە لەناكاو پىيدرا بە زۆرى دە زانىت.

بەكەم بىنىنى زۆرى ئەرك و ماندوويىونى خۆى: ئەمە برىتىيە لە خۆ ماندووكردن و خۆ شەكەتكردن لە پىنناوى ئەنجامدانى كاروكردەوہى چاكەدا، لەبەر ئەوہى برىسكەى بەلئىنى لە ئاسۆى رجاوہ بۇ دەردەكەوئىت: ئەوہانى دەدات بۇ تىكۆشان و كارى سەرۇمپ، ھەرۇھا سەختى و دژوارى كۆلى رۆيشتن بەرەو خودا لە كۆلى دەكاتەوہ، ئەوانەى شەكەت و ماندوو دەبن رىگەيەك بۇ كارئاسانى نابىننەوہ گەر بۆنى ئەمەيان نەكردبىت.

ھەر بەو جۆرە بە شىرىن زانىنى تالۆى بىرپار- لەم برىسكانەوہيەدا-: تالۆى بىرپار برىتىيە لە: ھەموو ئەو بەلا و ناخۆشيانەى كە خودا- غزوجل- بەندەكانى خۆى پى تاقىدەكاتەوہ، تاكو تاوتوييان بكات و دەرىكەوئىت كاميان ئارامگرتەر و صادقترە، ھەر بەو جۆرە دەرىكەوئىت كاميان خاوەنى باوہپى مەزن و خۆشەويستى و تەوہكول و گەرپانەوہى بەردەوامە بۇ لاى خودا، كە ئەم برىسكانەوہيە بۇ سالىك دەركەوت: تالۆى بىرپارەكانى لا شىرىن دەبىت.

✿ نمازهی نامادېباشی

گورزه یه کی تری نوور له ناسوی هره شه کانی خوداوه درده که ویت به چاوی
 حزه ره وه، بویه هیوا و ناواتی دریزی بنده کورت ده بیته وه، و زوهد له خه لکی
 ده کات له گه ل نزیکیان.

نم ناسوی بریسکانه وه جیا به له ناسوی بریسکانه وه که ی پیشوور (ناسوی رجا)،
 نه میان له ناسوی حزه ر و نه ویتریان له ناسوی رجا وه، که نم بریسکانه وه گه ر دنی
 له ناسوره دره یینا ناواتی دریزی سالیك کورت ده بیته وه، له هموو ساتیکدا
 له بیری دایه مردن ده رگای پیده گریت و کوتای پیده هیئت، بویه حزه ر و ناگامی له
 هیرشی مردن زیاد ده کات، ترسی نه وه یه سزای خودای به سهردا داباری و
 په رده بخاته نیوان نه و سهره کونه ی خ و هه ستانه وه و خونا ماده کردن ب و لیکای
 خودا، ده ترسیت به خزمه تی خودا بگات به ر له پاکبونه وه ی ته واو، نه و کاته ریگه ی
 ناده ن بچیته خزمه تی به ی خوپا ککرده وه، وه ک چو ن له ژبانی دونیادا ریگه ی
 پینه درا به ی ده ستونیز بچیته ناو نوپزه وه ب و گفتوگو له گه ل خودا.

نم پاکبونه وه ده هیئت وه بیری بنده کان ب و کاتی وه فات و رویشتن ب و لای خودا
 و چوونه ناو کاتی لقاوه ب و که سیک له خوداوه بژنه ویت و له نه یینی عیباده ته کان
 گه یشتبیت، گه ر بنده ناتوانیت بچیته خزمه تی خودا تا رو نه کاته مال که ی (که عبه)
 و عوره تی خوی دانه پو ش و جهسته و جلو به رگه کانی و شوینی وه ستانی
 له به رده ستی خودا خاوی نه کاته وه و پاشان نیتیک ی پاک ی ب و نه هیئت، کاتی رویشتن
 ب و لیکای خوداش هر به و جوړه یه، ناتوانیت بچیته خزمه تی تا به هموو دل وه روو
 له خودا نه کات و عوره تی ناوه وه ی به پو شاک ی ته قوا دانه پو شیت، نه و جا دل و روچ
 و نه دانه کانی له پیسی دهره وه و ناوه وه پاک بکاته وه و به ته واوی ب و خودا خاوی نه
 بیته وه، به نه و په ری ناماده باشی وه خوی ناماده بکات، کاته کانی نوپزه هاوشیوه ی
 کاتی مردن و گه یشتن به لیکای خودان.

که بنده به ر له کاته که ناماده باشی کرد: کاته که دیته به ره وه و نه و بوی ناماده یه،
 ده چیته خزمه تی خودا، گه ر که مته رخمی کرد له ناماده باشی ترسی نه وه هیه به ر
 له خونا ماده کردن کاته که ی له دست بچیت، چونکه هیرشی کاتی مردن مه و داپره و

قبوولى دريژكردنه وه ناكات، بۆيه له كاتى هيرشى مردندا بهنده پاكبوونه وه و ناماده باشى پيئاكريت، بهلكو پيى دهوتريت "هيها، هيها" -ئوه زۆر دووره و ئه وهى له دهستچوو روڤيشت و ناگه پيته وه، دوورپيه كى زۆر كه وتۆته نيوان تو و خۇپاككردنه وه، هر كهس به كورتى ئەمەل له برىسكهى هيووا پيشوازي كرد ئه وا بهرده وام له سەر پاكيتى دەمىنپته وه.

زوه كردن له خهلكى له گەل نزيكيان: با خزم و كهس و دوست و ناسراو و جيرانيش بن، ئه وهش بو كه مالى حه زهري ساليك ده گه پيته وه، ههروهها بو ناماده كاري و خهريكبووني به وهى له بهرده ميدايه و تيبيني كردنى هه ره شه خوداييه كه له ناسۆى برىسكه كه وه كه برىسكهى فریوده ر نيه، بهلكو راستترين برىسكه يه.

❦ رهنگه كانى ويناى لوتفى خودا

گورزهى سيبه مى نوور له ناسۆى "لوتف" وه ده رده كه ويت له چاوى هه ژارى و ئاتاجيبه وه، هه وري سرور هه لده كات و بارانى خۆشى داده بارى و له رووبارى شانازيه وه جارى ده بيت.

ئەم گورزه نووره له لوتفى پهروه رديگار هه وه بو بهنده كهى به چەندىن جوړى لوتف، سه ره تاي ده ركه وتنى ئەم برىسكانه وه يه له چاوى هه ژارى و ئاتاجيبه وه كه ده رگاي سلوكه بو لاي خوداي موته عال، بهلكو مه زنترين ريگيه كه ته نها له و ريگيه وه ده توانيت بجپته زوره وه، هه رچى ده رگاي تره جگه له م ده رگايه داخراوه، له گەل ئه وه شدا مرقؤ ناگاته ئەم ده رگايه مه گه ر به شوينكه وتنى راسته قينه، هه يچ ريگيه كه نيه بو لاي خودا - با وردكاره كان وردبينه وه و ئاواتخوازه كان خۆزگهى بو بخوازن - جگه له ريگهى نيشاندانى هه ژارى و ئاتاجى بو لاي خودا و شوينكه وتنى پيغه مبه ر (ﷺ)، با كهسى ساليك جگه له م ريگيه له هه يچ ريگيه كى تر دا خۆى ماندوو نه كات، چونكه له سەر هه يچ شتيك نابيت، بهلكو ده بيته نيچيرى وه حشى و دپنده كان.

ئەم سلوكه - هه ستردن به هه ژارى و ئاتاجى - ده توانيت سرور و خۆشيبه كى تاييه ت به پهروه رديگار بو كه سه كه دروست بكات كه هه رگيز خۆشى و سرورى واى نه بينيوه و هاوشيوه ي له دونيادا نيه، هه تا وهك ئه وهى نه سيميك بيت له

نه سیمه کانی به ههشت، که ئه وهی بۆ دروست بوو: ناوه وه و په نهانی ده که ویتته خوشی و ئاهه ننگگیران به هۆی ئه و شته ی له لای مه ولاره بۆ ئه و ره وانه کراوه، که لیشاوی ئه و خوشییه سه ری کرد رووباری شانازی لئیه وه سه ره له ده دات.

له و شانازیانه: شانازی کردن به سه ر شه ی تاندا، ئه مه ش بیرکردنه وه یه کی ستایشکراوه، ئاهه ننگگیران و شانازی به سه ری دا، خودا ئه وه ی لا ناپه سه ند نییه، بۆ ئه و مه به سته یه له کاتی جه نگدا که شخه لیدانی له نیوان ریزی باوه پداران و ببیاوه پاندا پیخۆشه، چونکه سه رشۆپکردنی دوژمنی تیدایه، هه روه ها له کاتی سه ده ده قه کردندا خۆبادانی پیخۆشه، - وه ک چۆن له فه رمووده دا هاتوو ه و ئاشکرای کردوو ه - ئه مه ش بۆ نه یینییه کی سه رسوپه یین ده که رپته وه که ته نها خاوه ن سه ده ده قه و به خشین و خیرخوازه کان له ناخی خۆیاندا ده ییبینه وه له ئاسووده یی کاتی به خشین، و که شان وه و خۆش حال بوون، هه ر به و جوړه خۆبادانیان به سه ر نه فسی چرووک و ژه ننگرتوو و فه رمانکه ر به بوخل و ده ستنوقاوی، هه روه ها سه رکه وتن به سه ر شه ی تانی جوانکه ری دنیا و چه زه کان، ئه م شانازی له که مالی به ندایه تییه وه یه.

هه روه ها له و شانازیانه: هه سترکده به وه ی جیگه ی شانازییه به هۆی جیاکردنه وه ی له هاوړه گزه کانی خۆی به و تاییه ته ندیییه ی خودا پییبه خشیوه، با ئه م شانازیه ش ده رنه بریت و ده رینه خات بۆ ئه وه ی له سه ر به ندایه تی و هه ژاری خۆی له ده رگانه ی په روه ردگاردا بمینیته وه.

نه یینی ئه وه: به نده که تیبینی ئه و لوتفانه ی خودای له خۆیدا کرد و له چاوی منه ت و به خشیینی خودا وه ته ماشای کرد: له که ل ئه وه دا ئاتاجی و هه ژاری خۆی له هه موو کات و ساتیکدا ده بینیت، له وه ده گات ته نها چاوتروکانیکیش ئه و له په روه ردگاری بینیاز نییه و نابیت، ئه وه ش له مه زنترین ده روازه ی شوکر و هۆی زیادبوونی نیعمه ته کان و هاتنیانه به دوای یه کتردا، هه رکات نیعمه تیک به دوای نیعمه تیکی تردا دیت له دلیدا هه وری سه روور سه ره له ده دات، که ئه و هه وره له ئاسمانی دلیدا په رش و بلاو بوویه وه و ئاسۆکانی پرکرد لیزمه بارانی خوشی و ئاهه ننگگیران به سه ری دا داده باریت به هۆی ئه و سه رووره به تامه وه که له خۆی گرتوو ه، که ر لیزمه باران نه یگرته وه ئه و نه رمه بارانیککی به سه ردا داده باریت، ئه و کاته له سه ر زمان و له

دەرەوہی رویاری شانازی جاری دەبیت بەبی له خۆبایبویون و فەخرکردن، بە لکو دلخۆشبویون بە فەزلی خودا و رحمتی ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ إِنَّا لَنَنفِرُ جُنُودًا﴾ یونس: ۵۸، شانازی لەسەر دەرەوہی و هەژاری و ئاتاجی له ناوہوہ بە کێکیان ئەو ویتریان نەری ناکات و دژ بە یەکتەر ناوہستنەوہ.

له فەرموودەکە ی پێغەمبەر رابمێنە ((من سەرداری رۆلەکانی ئادەم بەبی فەخر)) فەزل و منەتی خودای لەسەر خۆی راگە یاند و فەرمووی ئەو قسە یە وە ک فەخرکردن نە یفەرمووہ، بە لکو وە ک دەر خستنی نیعمەتی خودا لەسەر خۆی بە یانی کردوہ، ئوممەتە کە ی له قەدر و گەورەیی ئەو ئیمام و شوینکە و تووہ ئاگادار بکاتەوہ و له بەرزی مەنزیلە ی خۆی تێیان بگە ی نیت کە ئەوان شوینی کە و توون، بۆ ئەوہی ئوممەت نیعمەتی خودا لەسەر یان ببینن و شوکری خودای لەسەر بکەن.

ئە م فەرموودە ی پێغەمبەر (ﷺ) هاوشتوہ ی فەرموودە کە ی یوسف (ع) کە بە مەلیکی مصری فەرموو ﴿قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْهَا﴾ یوسف: ۵۵، هەوالدان دەر بارە ی خۆی بە و دوو سیفەتە بە هۆی بەرژەوہ نەدیہ کە وە بوو کە مەلیکی میصر و گە لە کە ی قازانجیان لێ دە کرد، بۆ یە لەسەر نەفسی وتنی ئەو قسە یە بە باریکی باش دە شکایەوہ، چونکە مە بەستی فەخرکردن نە بوو بە سەریاندا، سەرچاوە ی وتنە کە و پالنەری وتنە کە ئەو قسە یە یان بە باش له قە لە م دە دات یان بە خراب، بە لام ویتنە ی دەرەوہی هەردووکیان یە ک ویتنە یە.

(۵۴) (منزلة الذوق)

مهنزلهی چیژ

له مهنزله کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) مهنزلهی چیژه.

چیژ دهستیگردنی ههستی ناوه وه و دهره وه یه بۆ گونجا و نه گونجا، ئه م چیژه تاییهت نییه ههستی زمان له ناو دهمدا له زمانی قورئاندا، به لکو ته نانهت له زمانی عهره بییدا، خودای موهه عاله ده فرمویت ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿۵۰﴾﴾ الانفال: ۵۰، ههروه ها ده فرموی ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۶﴾﴾ آل عمران: ۱۰۶، دیسان ده فرموی ﴿هَذَا ظِلُّ قَوْمٍ جَحِيمٍ وَعَسَاقٌ ﴿۵۷﴾﴾ ص: ۵۷، ههروه ها ﴿فَأَذِقَهَا اللَّهُ لِيَأْسَ الْجُوعِ وَالْحَرْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿۱۱۲﴾﴾ النحل: ۱۱۲.

تیرابمینه چۆن چیژ و پۆشاک پیکه وه کۆکرده وه، بۆنه وهی به لکه بیته له سه ر دهستیگردنی چیژ و ئابلۆقه دان و گشتگیری، هه والیدا له پی "چه شتن" ی که واقیعیکی راسته وخۆ و بی چاوه روانییه، به لام ترس بۆی هه یه پیشبینی بکریت روونه دات، هه والیدا له پی "پۆشین": که ئابلۆقه دهر و گشتگیره وه ک پۆشاک جهسته.

له فرموده یه کی سه حیدا له پیغه مبه ری خوداوه (ﷺ) ((چیژی باوه ری کردوه: که سیک رازی بیته "الله" پهروه رداگری بیته، ئیسلام ئایینی بیته، و محمد (ﷺ) پیغه مبه ری بیته)) رایگه یاند که باوه ر چیژی هه یه، دل نه و چیژه ده کات وه ک چۆن ده م و زمان چیژی خواردن و خواردنه وه ده که ن.

پیغه مبه ر (ﷺ) ته عبیری کردوه له حه قیقه تی باوه ر و ئیحسان و به ده سه ته یانی بۆ دل و ده سه تیگردنی بۆی جارێک به "چیژ" و جارێک به "خواردن و خواردنه وه" و جارێکیش به "شیرینی"، وه ک ده فرمویت ((چیژی باوه ری کردوه)) یان ده فرمویت ((سی شت هه ر که س تیدا بیته شیرینی باوه ری پی ده بینیته وه: هه ر که س خوا و پیغه مبه ری له هه رچی که س و شتی تره خۆشتر بویت، که سیکی ته نها له بهر خودا خۆشبویت، و پینا خۆش بیته بگه ریته وه بۆ بیباوه ری - دوا ی نه وه ی خودا رزگاری کرد لئی - وه ک چۆن پی ناخۆشه هه لیبده نه ناو ناگره وه))

كە ئەمى لىكردن لە رۆڭۋوى دانە دەمىەك (وېصال) فەرموويان ((تۆ رۆڭۋو دە دەپە دەم بەكتر، فەرمووى من وەك ئىۋە نىم، من خواردن و خواردنە دەم پىدە درىت)) لە دەرىپىنكى تردا ((من لە خزمەتى خودادا دەمىنمەۋە و خواردن و خواردنە دەم پىدە دات))، وەلامى ئەو جىاۋازىيەى نىۋان خۆى و ئەۋانى داپەۋە، گەر پىڧەمبەر (ﷺ) بە دەمى موبارەكى خواردن و خواردنەۋەى بخواردبايە، وەلامەكەى بەم جۆرە دەبوو ((منىش رۆڭۋوى وېصال ناگرم))، كە پىڧەمبەر (ﷺ) دانى نا بە وتنەكەى ئەۋاندا (تۆ رۆڭۋو دە دەپە دەم بەكتر)) زانرا كە پىڧەمبەر (ﷺ) خۆى لە خواردن و خواردنەۋە گرتۆتەۋە، بەو خواردن و خواردنەۋە بەرز و رۆحانىيە زىاۋە كە بىنپىازى كردوۋە لە خواردن و خواردنەۋەى ھاۋبەشى بەرھەست.

ئەم چىژە بوو ھىرەقل كوردى بە بەلگەى دروستى پىڧەمبەر رايەتى پىڧەمبەر (ﷺ) كە وتى بە ئەبو سفىان ((ئايا كەس لە دىنەكەى بەھۆى بىزارىيونەۋە لىى پاشگەز دەبىتەۋە؟)) وتى ((نەخىن)) ھىرەقل وتى ((ئىمانىش بەو جۆرە، كاتىك تام و شىرىنپىەكەى دەگاتە دل))

بەلگەى ھىنايەۋە بەو چىژى ئىمانەى دەگاتە دلئى شۆپىنكە وتوۋانى و پىى تىكەل دەبىت و ۋاى لىدەكات لىى بىزار نەبىت لەسەر بانگەۋازى پىڧەمبەر رايەتى و پەيام نەك بانگەشەى مولك و دەسەلات و سەرۆكايەتى.

مەبەستەكە: چەشتى شىرىنى ئىمان و ئىحسان كارتىكە دل دەبىنپىتەۋە، پىۋىستى ئەو چىژە بۆ دل ۋەك پىۋىستى خواردن و خواردنەۋەى بۆ دەم و زمان.

باۋەر تام و شىرى ھەيە كە چىژ و ۋەجد پىيەۋە ۋەبەستە دەبن، تەمومژ و شك و گومان لە دلدا كۆتايى پىنايەت تا كەسەكە نەگاتە ئەم حالە، باۋەر پى راستەقىنە تىكەل بە دل بىت و دل تام و چىژ و شىرىنى ئەو باۋەرە بكات.

مەبەست بە ۋەجدى شىرىنى باۋەر ئەو ۋەجدە نىيە كە كلىپەى دل، چونكە چاۋگى "وجد بالشىء وجد"ە، بەلام ئەۋە لە بوون - "وجود" ەۋەيە كە مانى - جىگىر بوون - "ئىوت" ى ھەيە، چاۋگى ئەم فرمانە: "الوجود والوجدان"ە، "وجد الشىء بجدە وجدانا" كاتىك بۆى بە دەستھاتوۋ جىگىر بوو، ۋەك كە سىك كە ونبوۋەكەى دەۋزىتەۋە دۋاى ئەۋەى لىى دوور بوو، ۋەك ئايەتى ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ۝۶﴾

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ عَابِلًا فَأَغْنَى ﴿٨﴾ الضحى: ۶ - ۸، ھەروھە ﴿إِنَّا وَجَدْتُهُ
صَابِرًا﴾ ص: ۴۴، ھەموو ئەمانە لە "وجود" ھەوھە کہ مانای "بوت" ی ھەیە، ھەربەو
جۆرە ھەرموودەكەى پێتغەمبەر (ﷺ) ((وجد بهن حلاوة الإيمان))

﴿﴾ ئەوانە کاروکردەموھن..... نەك خۆزگە و ئاوات

یەكەمین شتیك كە عابید دەچیژتیت ئەوھە یە كە دلی-بە تەصدیق- تامی بەئینەكانی
خودا بچیژتیت، گومان راینەگریت و ئەمەل داینەبریت و ئاوات و خۆزگە نەبیتە لەمپەر
لەبەردەمیدا.

بەندەى تەصدیقكەر گەر تامی بەئینەكانی كرد لە خوداوە لەسەر باوەر و تەصدیق و
گوێراپەئییەكەى: لەسەر حوكمی بەئین جیگەر دەبیت و رادەوھەستى.

گومان راینەگریت (لا یعقله ظن) واتە گومان بەندى نەكات، دەئیت: "عقلت فلانا عن
كذا" واتە "معتە عنه وصددته"، ھەر لەو وشەوھ "عقال البعير" وەرگراوھ، ئەوھى
وشتى پى دەبەستریتەوھ و ریگری دەكات لە ویلپوونى، ھەروھە لە ھەمان وشەوھ
"العقل"-ژیرى وەرگراوھ، چونكە خاوەنەكەى بەند دەكات لە ئەنجامدانى كاریك كە
باش و جوان نییە، ھەروھە لە ھەمان وشەوھ "عقلت الكلام" و "عقلت
معناه" وەرگراوھ، كاتیك قسەكە یان ماناكە لە سنگى خۆتدا بەئیتەوھ و بەدل
بەدەستت ھیتا بیت دواى ئەوھى كە لە دلدا ئەو مانایە بوونى نەبوو، ھەروھە لەو
وشەوھ "العقل" بۆ پیدانى خوین بەكاردەھیتریت، چونكە ریگری دەكات لە
لایەکیان دەستدریژی بكاتە سەر تاوانبارەكە و دارودەستەكەى.

مەبەستەكە: چەشتنى تامی باوەر بە بەئینەكانى خودا ریگری دەكات لە چیژكەرەكە
گومان بەندى بكات لە سووریوون و تیکۆشان بۆ بەدەستھینانى داواكەى و رویشتن
بەرەو پەرەردگارى، "گومان" وەستانە لە سووریوون لەسەر دروستى بەئینەكان و
ھەرەشەكان، بەجۆریك لای تەصدیقی بۆ پارسەنگ ناکریت.

چیژكەر بەھۆى تەصدیقی تامی بەئینەوھ گومان ناتوانیت بەرھەستى بكات تاكو لە
صدقى داواكەى بەندى بكات، و لیبرانى پەكبخات لە سووریوون و یەكلابوونەوھ
تیایدا، لە ھەرموودەكەى "سید الإستغفار" دا دەفەرمویت ((وانا على عهدك و وعدك ما

استطعت)) - من چند بتوانم له‌سه‌ر په‌یمان و به‌ئینی تۆم، واته‌ راوه‌ستاوم له‌سه‌ر ته‌صدیق به‌ به‌ئینه‌کانت و هه‌ستان به‌ په‌یمان‌ه‌کات به‌ پیتی توانای خۆم. هاندەر بۆ سه‌ر ئه‌م راوه‌ستان و جیگیربوونه: بریتییبه‌ له‌ چه‌شتنی تامی باوه‌ر و شوپربوونه‌وه‌ بۆ ناو دل، گه‌ر ئیمان مه‌جاز بوایه‌ و حه‌قیقه‌تی نه‌بوایه‌ دل له‌سه‌ر حوکمی به‌ئین جیگیر نه‌ده‌بوو، هه‌ر به‌و جووره‌ وه‌فای به‌ په‌یمان نه‌ده‌کرد، ته‌نها چه‌شتنی تامی باوه‌ر له‌م شوینه‌دا به‌ده‌رد ده‌خوات.

هه‌ندیک له‌ هاوه‌لان "لیک اللهم لیکن" یان له‌ ئیحرامدا زۆر ده‌کرد، پاشان ده‌یانفهرموو "لیک، گه‌ر ریابیت ده‌پوکیته‌وه"، خودای موته‌عال نه‌ریتی باوه‌ر ده‌کات له‌ که‌سانیک که‌ بانگه‌شه‌یان بۆ ده‌کرد، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌چ چیژیکی تیدا نه‌بوو، ده‌فه‌رمویت ﴿قَالَ الْأَعْرَابُ مَأْمَأُ قُلْ لَمْ تُؤْمِرُوا وَلَٰكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ (الحجرات: ۱۴)، ئه‌وانه‌ موسلمان بوون، به‌لام باوه‌رپار نه‌بوون، چونکه‌ له‌وانه‌ نه‌بوون که‌ ئیمان گه‌یشتبوه‌ه‌ دل‌یان و چیژی شیرینی و تامه‌که‌یان کردبوو، ئه‌مه‌ حالی زۆریه‌ی ئه‌وانه‌یه‌ که‌ خۆیان داوه‌ته‌ پال ئیسلام، ئه‌وانه‌ له‌ بیباوه‌رپان نین، خودای موته‌عال ئیسلامی به‌م ئایه‌ته‌ بۆ جیگیر کردوون (وَلَٰكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا)، نه‌یفه‌رموو: به‌ زمانتان بیلین که‌ دل‌تان له‌گه‌لی نییه‌، جیاوازی کرد له‌ نیوان وتنی (مَأْمَأُ) و وتنی (أَسْلَمْنَا)، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ تا ئیستا تامی باوه‌رپان نه‌کردوه‌ فه‌رموی (لَمْ تُؤْمِرُوا) له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌ئینی پیدان که‌ له‌سه‌ر چاکه‌کانیان شتیک له‌ پاداشتیان که‌م نابیته‌وه‌.

پاشان باسی ئه‌هلی باوه‌ری کرد که‌ تامی باوه‌رپان کردوه‌، ئه‌وانه‌ باوه‌رپان به‌ خودا و به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی هه‌یناوه‌، پاشان له‌ باوه‌ره‌که‌یاندا شک و گومان‌یان بۆ دروست نه‌بوو، به‌لکو که‌مترین شک له‌ ناخیاندا بوونی نه‌بوو، چونکه‌ باوه‌ر گه‌یشتبوه‌ه‌ دل‌یان و نوور و روشناییه‌که‌ی تیکه‌ل به‌ دل‌یان بووبوو، بۆیه‌ بۆ شک و گومان شوینیک له‌ دل‌دا نه‌مایه‌وه‌، ئه‌وه‌ی ته‌صدیقی ئه‌و چیژه‌ی کرد: به‌خشینی خۆشه‌ویستترین شته‌ له‌ لایان بۆ ره‌زانه‌ندی په‌روه‌ردگاریان، ئه‌وه‌ش بریتی بوو له‌ مال و گیانیان، به‌بێ چه‌شتنی تامی باوه‌ر بوونی شیرینی و به‌خشینی مال و گیان کاریکی ئه‌سته‌مه‌، ئه‌و کاره‌ به‌ راستیته‌ی له‌ چه‌شتن و وه‌جددا به‌ده‌ست دیت، وه‌ک حه‌سه‌ن ده‌فه‌رمویت ((ئیمان به‌ خۆزگه‌ و ئاوات و خۆپازاندنه‌وه‌ نییه‌، به‌لکو ئه‌وه‌یه‌ له‌ دل‌دا قه‌رار ده‌گریت و کاروکرده‌وه‌ی چاکه‌ ته‌صدیقی ده‌کات))

چەشتن و ۋەجد: كاريكى ناۋەككىن، و كاروكرده ۋەكان بەلگەن لەسەرى و تەصدىقى دەكەن، ۋەك چۆن رەيب و شك و نىفاق كاريكى ناۋەككىن، و كاروكرده ۋە ناباشەكان بەلگەن لەسەريان، كاروكرده ۋەكان بەرى زانستەكان و بىروباۋەرە، يەقین: جيهاد و مەقامەكانى ئىحسان بەرەم دەھىنەت، بەپىي ھىزى يەقین بەرۋوبوم و ئەنجامى زۆرتر دەبىت، رەيب و شك: كاروكرده ۋەگەلەك بەرەم دەھىنەن كە گونجاۋن لەگەلەندا، كۆمەك لە خوداۋەيە.

لە نىشانەكانى چەشتن: ئەۋەيە ھىوا و ئاۋاتى دۇنيا و چاۋپىرە شتەك لە شتەكانى خاۋەنى چىژ لە داۋاكەى دورنەخاتەۋە، چونكە ھىوا و ئاۋات و چاۋتېپىنى دۇنيايى رىگە لە دل دەپنەۋە تاكو نەپۋات بەرەۋ داۋايەكەى.

نافەرەمۋىت ئەمەلى نەبىت دەفەرەمۋىت ((ئەمەل داينەپرەت)) گەر كەسەكە ئەمەلى ھەبوۋ لە رىگە داينەدەپرى زىانى پىناگەيەنەت، لەۋانەيە كەمەك كۆسپ بخاتە بەردەم رۆيشتىنى، بەلا و گرفتارىي لە ئەمەلەكدايە كە دلە كەسەكە لە رۆيشتن بەرەۋ خودا دادەپرەت.

لەلای فوقەھى دل و دەروون: ويستنى ھەر شتەك جگە لە خودا برىتەيە لە ئەمەلەككى دابىر و ھەلۋىر، ھەرچىبەك بىت، ھەر كەس ئەمەلەكەى بىت بە كۆتايى داۋا و ھەۋلى لە ئەمەلى تام و چىژى باۋەر نىيە، ھەر كەس شىرىنى مەعرفەى خودا و نىكىكى لە خودا و ھۆگرېۋون لە خوداۋە چەشت ھىچ ئەمەلەككى ناپىت جگە لە خودا، گەر ئەمەلى بە جگە لە خوداۋە ۋابەست بوۋ ئەۋە بۆ يارمەتيدانەتەى لە بەدەستەيتانەى رەزامەندى خودا و خۆشەويستى ئەۋ، واتە ئەمەلى بەۋ شتە يان بەۋ كەسە ھەيە لە پىناۋى خودادا نەك لەگەل خودادا.

گەر بلىيى بەندەى خودا بەچى ئەۋ ئەمەلە دەپرەت و كۆتايى پىدەنەت؟

دەلەم: ھىزى رەغبەتەى لە داۋاي بلىندا كە ھىچ شتەك بەررتر نىيە لە ئەۋ داۋايە، ھەرۋەھا ناسىنى بىنرخى و كەم بەھايى ئەۋەى لە خوار خوداۋە ئەمەلى پىي ھەيە، خىرايى رۆيشتىنى ئەۋ شتە و تياچۋونى، كە دابىران لىي زۆر نىكە، لەراستىدا ئەۋ داۋايە ۋەك خەيالەك ۋايە، يان ۋەك ھەۋرىكى ھاۋىن ۋايە، سىبەرىكى گوزەركەردە، و ئەستىرەيەك لە ئاۋابوون نىكە كەۋتۆتەۋە، پاش ماۋەيەكى تر ئاۋا دەبىت و لەبەرچاۋان

بزر دەبیت، پێغه مبه (ﷺ) دەفرمویت ((من چیمه له دنیا؟ من وهك سوارێك وام پێشنیوه پۆیه كه له سێبهرى دره ختیكدا كه میك ده مینیته وه پاشان دهروات و به جی ده هیلت)) ههروهها دهفرمویت ((دنیا به راورد به دواپۆژ وهك ئه وه وایه به كێكتان په نجهیه كی بكات به ده ریا به كدا، با ته ماشا بكات چهند ئاو به دهستی به ده دیت؟)) دنیای به رانه به به دواپۆژ شوبهاند به و تنۆكه ئاوهی كه هینانه دهروهی په نجهیه كه له ده ریا پێه وه ده گیرسیت (ده ریا كه دواپۆژه و تنۆكه ئاوه كه دنیایه).

عومه ری كۆپی خه تتاب - خوا لئی رازی بیته - دهفرمویت ((گه ر دنیا له ئه وه له وه تا ئاخر بدریت به یه كه كه س، پاشان مردنی به دوا دا بیته، وهك ئه وه وایه كه سیك له دنیا خه ونیكى بینیبیت دلێ پێی خۆش بووبیت، پاشان به ناگا بیته و هیچ شتیك له ده ستیدا نه بینیته وه))

موترفی كۆپی عه بدولا دهفرمویت - یان كه سانی تر - ((هه موو نیعمه ته كانی دنیا له پال نیعمه ته كانی دواپۆژدا كه متن له گه ر دیله یه كه له پال هه موو چیا كانی سه ر زه ویدا))

هه ر كه س به وردی له دنیا و دواپۆژ ورد ببیته وه تیده گات به و جۆره یه .
 ئیتر كه ی شیاوه كه سی ژیر و خاوه ن مه عریفه : ته مه ل له م به شه كه مه ی دنیا دا -
 ریگه ی لی بگریته له گه یشتن به نیعمه تیكى هه تا هه تایی و تیا نه چوو؟ چجای ریگه ی لی بگریته وه له گه یشتن به نیعمه تی مه عریفه و خۆشه و یستی و هۆگری و خۆشی بینین له نزیکیی خودا، كه جیاوازی نیتوانیان وهك جیاوازی نیعمه تی دنیا وایه به رانه به نیعمه ته كانی به هه شت؟ خودای موته عال دهفرمویت ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ التوبة: ۷۲، كه میك له ریزوانی خودای موته عال - كه پێی ناوتریت كه م - مه زنتر و گه وده تره له هه موو به هه شت و ئه وه ی تیدیا به .

له فرموده كه ی بینینی خودای موته عالدا ((سویند به خودا، خودا نیعمه تیكى پێنه داون مه زنتر بیته له ته ماشا كرنی روهی پاکی خودا))، له فرموده یه كی تر دا ((ئه وان كه خودا ده بینن - سبحاله - لا ناكه نه وه به لای هیچ نیعمه تیك له و نیعمه تانه ی كه تیايدان، تا له به رچاویان ون ده بیته))

هەر کەس ئەمەل لە و بینینە داایبەریت ئەوە بیبەشی بە دەستەتێناو و بە زیانۆمەندی
بۆ خۆی رازی بوو، خودا کۆمەککار و یارمەتیدەرە و هەر ئەو پشتوپەنایە و هەرچی
ئەو بیەوێت دەبیّت.

هەر بە و جۆرە ئاوات (أمنية) کۆسپی بۆ دروست ناکات، ئاوات ئەو بەش و حەزانهیە
بەندە خۆزگی بۆ دەخوازیت، کۆکراوەکە ی بریتییه لە (أمانی) - ئاواتەکان، جیاوازی
نیوان (أمنية) و (أمل): "أمل" وابەستە بە و شتانهووە کە رجای بوونی دەکریت،
"أمنية" هەندی جار وابەستە دەبیّت بە شتیکیوە کە رجای بە دەستەتێنانی ناکریت،
و هە کەسی دەستەوسان داوای پلە و پایە ی بەرز بکات.

ئاواتی پووج (الأمانی الباطلة): بریتییه لە سەرماهیە خەلکە موفلیسەکان، کاتەکانی
خۆیان بە و ئاواتانەووە دەکوژن و چیژیان لێ دەبینن، و هە کە چیژی ئەو کە سانە ی بە
خواردنەووە ی ئارەق ئەقلی خۆیان دەسپرنەووە، یان و هە ئەو کە سانە ی خەیاڵ دەکەن.
لە فەرموودە یەکی بەرزکراوە دا ((ژیر ئەو کە سە یە سەرە کۆنە ی نەفسی خۆی دەکات و
کار بۆ دوا ی مردن دەکات، دەستەوسان کە سێکە کە نەفسی شوینی ئارەزووە کانی
کە وتوو و ئاواتگە لێک بۆ لای خودا دەخوازیت))

رازی نابیت بە ئاوات لە جیکە ی حەقیقەت مەگەر کە سە کە خاوەنی نەفسیکی نزم و
پەست و کە وتوو بیّت، و هە کە وتراو:

واترك منى النفس لا تحسبه يشبعها إن المنى رأس أموال المفاليس.

ئاواتی مەرووف نیشانە ی بەرزى هیممەت یان نزمی و پووجییه تی.

❦ دلی دابەشبوو: دەلهرزى و دەترسیت

پاشان لە ریگە ی "ویست" هە تامی هۆگریبون دەکات، نە خەریکەر و خەپۆکەر
وابەستە ی دەکات و نە کاری لابە لا ئیشە کە ی لێ تیکدەدات، و نە جیا بوونەووە لێلی
دەکات (ثم يذوق بالإرادة طعم الأنس، فلا يعلق به شاغل، ولا يفسده عارض، ولا
تكره تفرقة).

"ویست": وەسفی کەسی موریدە، جیاوازی نیوان ئەم پلە یە و پلە کە ی پیشوو،
ئەو هە ی پیشوو وەسفی دۆخ و حالی خودا پەرستە کە لە ریگە ی تەصدیقە کە یەو هە تامی

بە ئىنەكانى پەرەردىگارى كىردو، بۆيە سووربوون و كۆشانى سەرۇمىرى لە عىبادەت و كارى چاكەدا بە كارھىتاو بە ھۆى ئەو متمانەى كە ھەيەتى بە سەرئەنجامەكەيان، بەلام خاوەن ئەم پلەيە (كە لىرەدا باسى دەكات) "ويست" ى كەسەكە تامى ھۆگىبوونى كىردو، بەلكو بوو بە حالى مورىدەكە.

ھۆگىبوون بە خوداوە بالاترە لە ھۆگىبوون لەوھى عابىد ھىواى دەكات لە نىعمەتەكانى بەھەشت، كە مورىد تامى ھۆگىبوونى كىرد لە "ويست" ەكەيدا كۆشانى سەرۇمىر دەكات، ھەولەدەدات ھۆگىبوونەكەى پارىزگارى لى بكات، ھەولى بەدەستھىنانى ھۆكارى بەھىزكىردنى ئەو "ويست" ە دەدات.

واى لى دىت خەرىككەرىك يان خەپۆكەرىك پىيەو نالكىت، واتە شتىكى پىو نالكىت لە سەير و سلوك بۆ لای خودا سەرقال و خەرىكى بكات، بەھۆى ئەو داوا زۆرەى پالئەرى ھۆگىبوون بۆى دروست كىردو كە تامى چەشتوو و چىژى لە شىرىنىيەكەى بىنىو.

ھۆگىبوون بە خوداوە: حالەتتىكى بەكتاپەرىستىيە و لە مەقامەكانى ئىحسانە، بەسى شت بەھىز دەبىت: بەردەوام بوون لە يادى خودا، و صدق لە خۆشەويستى خودادا و ئىحسان لە كاروكىدەو.

ھىزى ھۆگىبوون و لاوازيەكەى: بەپىي ھىزى نىزىكبوونەوھەتى لە خودا، ھەتا دل لە پەرەردىگارەو نىزىكتر بىت ھۆگىبوونەكەى بەھىزتر دەبىت، ھەتا لىيەو دەورتر بىت وھەشەتى نىوان ئەو و پەرەردىگارى توندتر دەبىت، بۆيە بەرھەلىستكار تىكى دەدات.

بەرھەلىستكارى تىكەر: ئەو شتەيە لۆمە و سەرەكۆنەى كەسى خۆشەويست دەكات لەسەر چالاک بوونى لە رازىكىردنى خۆشەويستەكەى و گوپرايەلى بۆى، بانگى سالىك دەكات بۆ لاكىردنەو بە لای ئەودا و ھەستان لەسەر ئەو بەبى رووكردنە داوا بەرز و بلندەكەى، ئەو بەرھەلىستكارە ھەك ئەو شتە وايە دىتە بەردەم رىبوارى سەررىگە و لای پىدەكاتەو بە لايەكدا و لە مەبەستەكەى دەورى دەخاتەو.

ھەرچى شتە جگە لە خودا بەرھەلىستكارە، ويستى كەسان و شتانى جگە لە خودا: سالىك رادەوھەستىنى و داواكەر لە داواكەى شكستخوارد دەكات و پەردە دەخاتە نىوان خودا و كەسى گەيشتوو بە خودا، بۆيە وريابە لە ويستى جگە لە خودا با بەرز و بلندىش بىت، بە ئەندازەى ويستت بۆ غەبرى خودا پەردە دەكەوئىتە نىوان تۆ و

خوداوه، خوداى مۆتەعال ھەوال لەمەر بەندە نەزىكەكانى خۆى دەدات و دەفەرموئەت
﴿ إِنَّمَا نَطْمَعُكَ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكَ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ۝۱ ﴾ الإنسان: ۹، ھەروەھا دەفەرموئەت ﴿ وَلَا
تَطْرُقُ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَىٰ وَالْمَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ﴾ الأنعام: ۵۲، ھەروەھا ﴿ وَمَا لِأَحَدٍ
عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ ۝۱۹ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِهِ الْأَعْلَىٰ ۝۲۰ ﴾ الليل: ۱۹ - ۲۰.

ئەو ھەش كە دەفەرموئەت "جىابوونەوہ لئىلى ناكات"، چونكە جىابوونەوہ دئى
كۆبوونەوہ (الجمعیة)یە، كۆبوونەوہ: بریتىیە لە كۆبوونەوہى دل و ھىمەت لەسەر خودا
بە ئامادەبوون لەگەڵیدا لەبارى ھۆكربووندا، خالى بىت لە جىابوونەوہى
ختوورەكان (الخرائط)، ((جىابوونەوہ)) خرابترین و گەورەترین لئىلكەرى دل، ئەو پاك و
بىگەردىیەى ئىسلام و ئىمان و ئىحسان بەرھەمى ھىناوہ ئەو دىت و لئىلى دەكات، دل
بەو سىانە پالفتە دەبىت و پاك دەبىتەوہ، جىابوونەوہ دىت و ئەو سەفا و پاكىتییەى
لئى تىك دەدات و دل پەرتەوازە دەكات، كەسى راستگۆ ئازارى ئەو پەرتبوون و دابىرانە
لە سەفا و پاكىتییە ھەست پى دەكات، ھەولئى چارەسەر و رىكخستەنەوہى دەدات، دل
رىكناخرىتەوہ و لەو پەرتبوونە رزگارى نابىت تەنھا بە رووكرنە خودا و پشت
ھەلكردن لە شتەكانى تر و كەسەكانى تر نەبىت، بەو رىگەى پەرتبوون و پىزانی
كۆدەكاتەوہ و لئىلى لە بەین دەبات و سەفەرەكەى دىتەوہ راستە و رۆحى زىندەگى بۆ
دەگەرىتەوہ و تامى ژىانى فرىشتەى دەكاتەوہ و ھىمەتى چىزى "كۆبوونەوہ"
لەگەل خودادا دەكات.

ئەو ھەش ئاسەوارى جىلوەكردى ماناى ناوہ جوانەكانى خوداىە لەسەر دلئى بەندە،
پەردەى بىئاگایى و شك و گومان و پشت ھەلكردن دەپىچرىتەوہ و سولتانى مەعریفە
بەسەر دلدا دەسەلات پەیدا دەكات.

ئەو لەم پلەیدا لە موشاھەدەى ناوہ جوانەكان و سىفەتە بەرز و بلندەكاندا نوقم
بوو، نوورى باوەر بەو ناو و سىفەتانە و ناسىنیان دەسەلاتى بەسەر دلدا پەیدا
كردووہ، ھەروەھا بەردەوامى لە یادى خودادا و سەرىكردى "الواحد، الفرد، الأول"
كە شتىك لە پىشەىوہ بوونى نىیە، و "الآخر" كە شتىك لە دواى ئەو بوونى نىیە، و
"الظاهر" ھىچ شتىك لە سەرىوہ بوونى نىیە و "الباطن" ھىچ شتىك لە خوارییەوہ
بوونى نىیە، بە "یەكەمىنبوونى" پىشى ھەموو بوونىك كەوتووہ، بە

"دواھە مېنبوونى" ماوھە تەوھە لە دواى تياچوونى ھەموو شتەك، بە "دەرکە وتنى" بالابووه بە سەر ھەموو بووندا، بە "شاراوبوونى" ئابلۆقەى ھەموو بوونىكى داوھ، ئەمە بابە تىكە دوو دەستە تيايدا بە ھەلە داچوون:

بەكەمیان: زیادە پەوى تیدا کردووه، تا واى لىھاتووه کۆبوونەوھى دل لەگەل خودادا بە سەر فەرز و سونە تەکاندا پێشخراوھ، وادە بېنیت دابەزین لەو کۆبوونەوھە پە بۆ جیبە جی کردنى فەرمانەکان دابەزینە لە بالاوھ بۆ نزم، تا وتراوھ بە ھەندیک لەوانەى کە تامى ئەو کۆبوونەوھى لەگەل خودادا بېنپوھ "ھەستە بۆ نوێژە کەت" ئەویش لە وەلامدا وتوویەتى:

بطلب بالأوراد من كان غافلا فكيف بقلب كل أوقاته ورد؟

(داواى خویندنى ئەوراد لە کەسێک دەکرێت کە بێئاگایە، ئەى دەبێ دلێک چۆن بێت کە ھەموو کاتەکانى وێردە و لەگەل خودایە؟) ئەوانە لە نێوان بېباوھ و ناتەواودان.

ھەر کەس ھەستان بە فەرزەکان - گەر کۆبوونەوھى بۆ فەراھەم بوو - بە پێویست نەزانیت ئەو کەسە بېباوھ (کافى) ھ، و لە دین چووھ تە دەرەوھ، ھەر کەسیش بەرزەوھەندىبەكى پارسەنگ بەھۆى "کۆبوونەوھ" وە لەگەل خودا بھەوتینیت وەك: سوننەتەکان، و زانستى بەسوود، و جیھاد، و ئەمر بە مەعروف و نەھى لە مونکەر و سوودى گەورەى فرە رەھەند، ئەوا ئەو کەسە ناتەواو (ناقص) ھ.

دەستەى دووھم: گوێ بە کۆبوونەوھى دل لەگەل خودا نادەن و کاریشى لەسەر ناکەن، لەوانە بە مانا و ناوھەزۆک و حەقیقەتى نەزانن چیبە.

رێگەى دۆستانی خودا و ئەھلى وەستان لەسەر شارپنگە بریتیبە لە: ھەستان بە "کۆبوونەوھ" لە بارى "جیابوونەوھ" دا تا دەتوانیت، کەسێک لەوانە بە ئەنجامدانى عیبادەت ھەلە دستیت، ھەر بەو جۆرە ھەستان بە کارێک سوودى خەلگى تیدا بێت و چاکە بێت لەگەلئیان، لەگەل کۆبوونەوھى دلێ لەسەر خودا، گەر نەیتوانى ئەو دوانە لەخۆیدا کۆبکاتەوھ و دژواری رووى تیکرد و تەنگەلان بوو: ھەلە دستیت بە ئەنجامدانى فەرزەکان و دەستبەردارى "کۆبوونەوھ" دەبیت و لا بەلايدا ناکاتەوھ، گەر بەو جۆرە بوو کە "کۆبوونەوھ" کەى بۆ دەستبەر نەدەبوو بە پەخستن و

وە لانانی فەرزەکان نەبیت، پەرەردگاری ئەدای فەرزەکانی لای داوا دەکات و نەفسی داوای "کۆبوونەوه" ی لای دەکات بەهۆی ئەو ناسوودەیی و چێژەوه که تێیدا دەیبینیتەوه، و لە ئازاری دایران و پەرتیبون رزگاری دەبیت، فەرزەکان حەقی پەرەردگارن و "کۆبوونەوه" بەشی کەسە که خۆیەتی.

بەلکو واقع ئەوهیە که: نوێژ پەیوەندی بەندەیه بە پەرەردگارییەوه، تاکو لە نوێژەکانیدا پتووستییە دنیایی و دواپۆژییەکانی بۆ لای خودا بەرزیکاتەوه، نوێژ رۆشنایی چاوی باوەردارە، وەك چۆن رۆشنایی چاوی پێغەمبەری خودا بوو (ﷺ)، نوێژ کۆمەکارە بە هەموو کاروبارەکانیان، هەر بەو جۆرە رۆژوو: قەلابەکی بەهێزە و خۆتی تێدا دەپاریزی، خودا بەرپۆژوو بەندەکی پەرەردە دەکات، چونکە لە رۆژوودا هێزی لێپران و ویستی راستگۆیانە و بینینی رۆشن بوونی هەیه، باوەردار بە هەموو ئەوانە خۆی دەپاریزیت لەو شتانە لە دنیا و دواپۆژدا لێیان دەترسیت، تەواوی فەرزەکان: هەر بەو جۆرەن، هۆکارگەلێکن بۆ ناسوودەیی و بەختەوری و پارێزگاری لێکردنی بەندە لە هەر شتێک لە دنیادا بەر لە دواپۆژی، کاروبارەکانی مەرۆف لە ناو خانەوادە و مزگەوت و کێلگە و کارگە و مەیدانی جەنگ: هەموو ئەوانە بۆ خێری مەرۆفە لە دنیادا بەر لە دواپۆژ، ئەو بەو کارە ی ژبانی خۆی مسۆگەر و سەلامەت دەکات و لە رۆی ئەخلاق و شەرەوه رادەستی پەرەردگاری دەکات، ئەو کاتە هەموو جوولەیی لە خواردن و خواردنەوه و پۆشاک و خەو و ناگامی: دەبیت بەندایەتی بە ملکه چیبون و خۆشەویستیەکی صادیقانەوه، هەنگاوەکانی بەختیاری هەلەگرت بۆ لایقی پەرەردگاری و رۆیشتن بۆ لای ئەو، رازی لە خودا و خوداش لە ئەو رازی لە گۆرەکیدە، هەنگاوەکانی بەختیاری هەلەگرت بۆ ئەوهی بچیتە ریزی "عباد الرحمن" هوه، هەر بەم جۆر بوو شانوشکۆی پێغەمبەر (ﷺ) و ئەوانە ی باوەریان پێهینا و شویینی ئەو نوورە کەوتن کە لەگەڵی دابەزی بوو، پاشان کە شتە نامۆکان هاتنە ناو ئیسلامەوه بیدعە و کاری پڕ و پووج دنیایی داگیر کرد و شەیتانی ئینس و جین ئەو کارانەیان لا شیرین کردن و بۆیان رازاندنەوه: خەلکی گۆرانی بەسەردا هات، کارەکان و نەرکەکان گۆرانیان بەسەردا هات، تا باوەریان بەوه هینا کە "زیکر": دانیشتنە لە خەلۆەدا و ژماردنی سەدان "لا إله إلا الله" یە، یان هەزار رکات نوێژکردنە، یان

نہ نجامدانی ہزار ختمی بیٹاگایہ، و ہاوشیوہی ئەمانہ کہ عیبادت دەگۆریت بۆ شیوہ و ویتنہ و نواندن و رووالت، بہ پیچەوانەئەوہی ہاوەلانی پیغەمبەر-خوایان لی رازی بیٹ- لەسەری بوون، وەک ئیبن مەسعود-خوایانی رازی بیٹ- دەفەر مویت ((کہ ئایەتیکمان لە بەردە کرد بە جیمان نە دەھیلا تا بە جوانی جیبە جیتی نە کہین و نیکەین بە کردان))، یان ہاوشیوہی ئەمەہی فەر موو.

بەندایەتی دروست: لەسەر کہ سە کہ پتویست دەکات یە کێک لەم دوو ئەمرە بەسەر ئەو ویتریاندا پیشبخت: ئەگەر ہات بۆ نەوافل و دوو ئەمرە کہ (کۆبوونەوہی دل لە گەل خودا، و ئە نجامدانی نەوافل (سوننەت)) پیچەوانەئەوہی بە کتر وەستانەوہ ہەندی لە عاریفان "کۆبوونەوہ" یان لە ئە نجامدانی نەوافل پئی باشترە.

ہەندی کیش ئە نجامدانی نەوافلی لا باشترە، ہەندی کیش "کۆبوونەوہ" لە کاتیکدا و "نەوافل" لە کاتیکێ تردا بە گونجاو دەزانیت (واتە کات بپاریار دەدات کامیان ئە نجام بدات).

راستیہە کہی-گەر خودا بیہ ویت-: ئەگەر ئەو نەوافیلانہ بەرژوہندیہ کہ یان پارسەنگتر بوو لە "کۆبوونەوہ" و "کۆبوونەوہ" نەیدەتوانی باربووی بکاتەوہ و جیکەئەوہی نەو بگریتەوہ: ئەوا بە نەوافیلەوہ خەریک دەبیٹ با "کۆبوونەوہ" شی لە دەست بچیت، وەک بانگکردن بۆ لای خودا، و فیرکردنی زانستی بەسود، و ہەستان بۆ شەونویژ، و زیکرێ سەرہتای شەو و کۆتایی شەو، و خویندەئەوہی قورئان بە تیگە یشتنەوہ، و جیہادی سوننەت و چاکە لە گەل کہسی ناچار و پەککەوتە و پەنادانی کہسی ہانابەر، و ہاوشیوہی ئەمانہ، ہەموو ئەمانہ بەرژوہندیہ کہ یان پارسەنگترە لە "کۆبوونەوہ".

گەر بەرژوہندی ئەو نەوافیلانہ لە خوار "کۆبوونەوہ" وە بوو وەک نوێژی چیشتنگا و سەردانی برابیان، و خوشۆرین بۆ نامادەبوونی جەنازە، و سەردانی نەخۆش و چوون بە دەم بانگہیشەوہ، و میوانداری دۆستان، و ہاوشیوہکانی ئەمانہ- ئەمە درێژبوونەوہی زۆری تیدایە.

گەر "کۆبوونەوہ" کہی بەہیز بوو و کاریگەری لەسەر کہ سە کہ دەردە کہوت ئەوا لە ئە نجامدانی نافیلە کہ لە پیشترە و بۆی بەسودترە، گەر "کۆبوونەوہ" لاواز بوو و ئیخلاسی لە کارە نافیلە کہدا بەہیز بوو ئەوہ نافیلە کہ بۆی قازانجتر و چاکترە لە "کۆبوونەوہ".

پىۋەر لە ھەلبۇزاردندا ئەو ھەيە بزانىت كام ئەمرىان لە لای خودا خۆشە وىستىرە .
 ئەو ھەش بە زانىنى سوودى كارەكە و بەرۋوبومەكەى دەبىت، ھەر ھە چەندە دەبىتە
 ھۆى زىادىبونى باوەر و چەندە دەرئەنجامى باشى لىدەكە وىتەو، ھەر بە و جۆرە
 چەندە شوئىنكە و تنى پىغەمبەرى (ﷺ) تىدایە، بە ھۆى پىغەمبەر گىرنگى زۆرى پىدایىت
 و دەسىتتى بە ئەنجامدانى كىر دىت و ھەوالى لە بارەو دەبىت: وەك ئەو ھى فەر موو پىتتى
 خودا ئەو كەسەى خۆش دەوئ... "، "يان خودا شانازى دەكات بە بەندەكە يەو
 بەسەر فرىشتە كانىدا... " و ھاوشىو ھى ئەمانە .

خال و پىتتى بابە تەكە: كەسى صادق لە داواكەيدا رازىبونى خودا بەسەر ھەزى
 نەفسىدا ھەلدە بىزىرتت، گەر رازىبونى خودا لە ئەنجامدانى ئەو كارەدا بوو، بە لام
 ھەزى كەسەكە لە "كۆبوونەو" دا بوو، ئەوا لىگەرئى با كۆبوونەو بىروات، و ھەستە
 بەو كارەى رەزەمەندى خوداى تىدایە، ھەر كات لە نىوان دوو ئەمرەكەدا بەدوای
 رەزەمەندى خودادا دەگەرەى و نەتەزانى كامىان رەزەمەندى زۆرتى تىدایە، ئا لەو
 بارەدا كە خودا دەبىنئت تۆ بەدوای رەزەمەندى ئەودا دەگەرئىت ھالە تىكى بەرز و
 بلىت پىدە بەخشىت، تەنانەت با لە ھەلبۇزاردنە كەشدا نە تىكەبىت، لە بەر ئەو ھى
 گومانەت و ابىردو ھەمەيان لە لای خودا خۆشە وىستىرە و زىاتر لە مەيان رازىبە ئەوا ئەو
 نىت و ئىخلاص و وىستەت بۆ دەگەرئىتەو و بارىبووى ھەموو كارە باشە
 لە دەستچو ھەكەنت بۆ دەكاتەو، كۆمەك ھەر لای خودایە .

"كۆبوونەو" موشاھەدەى فەردانىيەت و تاقوتە نھانى خودایە كە ھەرچى رىۋرەسى
 مەشھەدەكانى ترە تىايدا فانى دەبىت، ئەمە برىتیبە لە "كۆبوونەو" لە
 پەرەردگار تىيدا (جمع في الربوبية).

بالاتر لە مە: "كۆبوونەو" يە لە خوايەتى خودادا (جمع في الألوهية) كە برىتیبە لە
 كۆبوونەو ھى دل و ھىمەت و پەنھانى كەسەكە لەسەر مەحبوب و مورادەكەى كە
 خوداى موتەعالە، وەستانە بە ھەموو دلەو لەسەر خوداى موتەعال، بە لای چەپ و
 راستدا لاناكاتەو، كە ھىمەتى بەندە تامى ئەم كۆبوونەو "ى كرد: ئەوا
 تامەرزىبونى خاوەنەكەى پەيوەست دەبىت بە خودا و ئاگرى خۆشە وىستى داوا
 لە دلیدا بلىسە دەسىنئت، ئارامگرتن بۆ كەيشتن بە مەحبوب دەبىت بە گرانترىن
 شت لە لای، وەك و تراو:

والصبر یحمد فی المواطن کلها   إلا علیک فإنه لا یحمد

هاوار بۆ هیممەتی دەرونیەک که گەردەشی هەموو گەردوونی کردوووە و ئاسمانەکانی بڕیووە، گۆچانی رویشتن بەرەو خودای لە هیچ شویتیک دانەنا تا گەیشتە خزمەتی "الرحمن" - تبارک و تعالی - سوژدەیهکی شوکری لە بەر دەمدا برد بۆ ئەو گەیشتنە بە دیداری، ئەو بەر دەوام لە سوژدەدا بوو تا پێی وترا: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٧٧﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٧٨﴾ فَأَدْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٧٩﴾ وَأَدْخُلِي جَنَّاتٍ ﴿٨٠﴾﴾ الفجر: ٢٧ - ٣٠

پاکیتی بۆ ئەو خودایە جیاوازی خستۆتە نێوان دروستکارووەکانییەو لە هیممەت و لێبڕاندا، تا دەبینی جیاوازی نێوان دوو هیممەت وەک دوری نێوان دوو خۆرەلات و دوو خۆرئاوا وایە، بە لکو دورترە لە ماوەی نێوان نزمترین خال و بەرزترین بەرزێ، هەموو ئەوانەش بەخششی خودایەکن که "عزیز و حکیم" ﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤَيِّدُ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾﴾ الجمعة: ٤.

بەم جوړه و بەم دوو "کو بوونهوه" یه چیژیکی بیۆینه له مونا جاتی په روهدگاری ده بینیت، هۆگری ده بیت و لئی نزیك ده بیته وه، تا وای لئ دیت وهك ئەوهی قسهی له گه لدا بکات و له گه لئ دانیشبیت، تا ویک عوزرخوای بۆ ده هیئتیه وه و تا ویک لئی ده پاریتیه وه و تا ویکیش مه دح و سه نای ده کات، تا دلئی بهم مونا جاته ده که ویته قسه و ده لئیت ((أنت الله الذي لا إله إلا أنت)) به بی ئەوهی له وتنی ئەوه دا دل هیچ زۆریک له خۆی بکات، به لکو ئەوه وهك حال و مه قام تیایدا ده مینیتیه وه، وهك پیغه مبه (ﷺ) ده فەرمویت ((الإحسان أن تعبد الله كأنك تراه)) بهم جوړه یه قسه کردن و مونا جاتی به نده له گه ل په روهدگاری، وهك ئەوهی ببینیت له بەر دهستی په روهدگاری دایه، ئارام ده بیته وه و به لایه وه دلنیا ده بیت، بۆیه کلپه ی دوعا و پارانه وهی زیاد ده کات، خۆی زه لیل و گەردنکه چ ده کات بۆ خودایه کی ده وله مند - سبحانه - ههروه ها به ندایه تی خۆی له بەر دهستی په روهدگاری دا ده رده بریت، خودا - سبحانه - پیخۆشه به نده که ی داوای لئیکات و ره غبه تی هه بیت بۆ لای ئەو، چونکه گەیشتنی چاکه و ئیحسانی خودا به داواکردنی به نده وه به ستراوه، به لکو ئەو له سه ره تاوه به فه زلی خۆی و به بی داواکاری به به نده که ی به خشیوه، به بی دوعا و پارانه وه و بوونی ناوه ند له نێوان خۆی و داواکهیدا، به لکو ئەو فه زله ی بۆ بڕیار دراوه به بی هۆیه ک له به نده که یه وه، پاشان فه رمانی کردوووه به نده کانی داوای لئیکه ن و لئی بپارینه وه،

تاكو پله‌ی به‌ندایه‌تی و هه‌زاری و ئاتاجی خۆیان ده‌ربخه‌ن، و دانبنین به‌ عیززه‌تی په‌روه‌ردگاریدا و كه‌مائی ده‌وله‌مه‌ندی ئه‌و و تاكوته‌نهابوونی له‌ فه‌زل و ئیجساندا، به‌نده‌ چاو‌تروكانتیک بئینازیی له‌ په‌روه‌ردگاری نییه، بۆیه‌ داوا و پارانه‌وه‌ی خۆی ده‌كات وه‌ك كه‌سێك كه‌ ده‌زانیت: به‌و داوا و پارانه‌وه‌یه‌ شایسته‌ی هه‌یج شتێك نییه‌ له‌ خوداوه‌، به‌لام په‌روه‌ردگاری پێیخۆشه‌ داوا‌ی لێبكریت و به‌نده‌كانی ره‌غه‌تیان بۆ لای ئه‌و هه‌بیت و لێی بپارینه‌وه‌، خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ﴾ غافر: ۶۰، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴾ البقرة: ۱۸۶، هه‌روه‌ها ﴿ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ﴾ النساء: ۳۲، هه‌روه‌ها ﴿ قُلْ مَا يَعْزُبُ عَنِّي رَبِّي لَوْلَا دَعَاؤُكُمْ ﴾ الفرقان: ۷۷، هه‌روه‌ها ﴿ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ﴾ الأعراف: ۵۵، هه‌روه‌ها ﴿ وَأَدْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ﴾ الأعراف: ۵۶.

پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمویت ((با هه‌ر یه‌ك له‌ ئێوه‌ هه‌موو شتێك له‌ خودا داوا بكات، تا چاك‌كردنه‌وه‌ی قولفی نه‌ه‌له‌كه‌ی كاتێك ده‌بچریت، چونكه‌ گه‌ر خودا ئاسانی نه‌كات ئاسان نابیت)) هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ((هه‌ر كه‌س داوا له‌ خودا نه‌كات لێی تووپه‌ ده‌بیت)) ئیمامی "الترمذی" له‌ ئیبن مه‌سعووده‌وه‌ -خوا لێی رازی بیته‌- له‌ پێغه‌مبه‌ری خوداوه‌ (ﷺ) ده‌گێریته‌وه‌ فه‌رموویه‌تی ((له‌ فه‌زلی خودا داوا بکه‌ن، خودا پێیخۆشه‌ له‌ فه‌زلی داوا بکریت)) هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ((بۆ په‌روه‌ردگارتان له‌ رۆژه‌كانی ده‌هردا هه‌ناسه‌ی ره‌حه‌مت بوونی هه‌یه‌، خۆتان بده‌نه‌ به‌ر ئه‌و هه‌ناسه‌ی ره‌حه‌مه‌ته‌، داوا له‌ خودا بکه‌ن عه‌یب و عارتان دا‌بپۆشیت و ترسه‌كانتان بۆ بگورپیت به‌ ئاسایش)) هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ((هه‌ر كه‌س به‌ داوایه‌ك داوا له‌ خودا بكات یه‌كێك له‌م سیانه‌ی بۆ دیت: یان پێویسته‌تیه‌كه‌ی بۆ پێشده‌خات، یان به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ خێری پێده‌به‌خشیت، یان به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ شه‌رپی له‌ سه‌ر لاده‌بات، فه‌رموویان: كه‌ه‌وابوو دوعا زۆر ده‌كه‌ین ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا؟ فه‌رمووی: خودا زۆرتر و زیاتره‌)) هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ((هه‌یج شتێك به‌ ئه‌ندازه‌ی دوعا له‌ لای خودا به‌رێز نییه‌)).

خودای موته‌عال له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی قودسیدا فه‌رموویه‌تی له‌ ئه‌بی زه‌ه‌ره‌وه‌ -خوا لێی رازی بیته‌- له‌ پێغه‌مبه‌ری خوداوه‌ (ﷺ) ((به‌نده‌كانم هه‌مووتان برسین جگه‌ له‌ وانه‌ی خۆراكم پێداون، داوا‌ی خواردنم لێبکه‌ن خواردنتان پێده‌به‌خشم، به‌نده‌كانم هه‌مووتان رووتن جگه‌ له‌ وانه‌ی پۆشته‌م كرده‌ونه‌ته‌وه‌ داوا‌ی پۆشته‌كردنه‌وه‌م لێبکه‌ن پۆشته‌تان

دەكەمەو، بەندەكانم ھەمووتان گومپان جگە لەوانەى ھىدايەتم داواى ھىدايەتم لىبەكەن ھىدايەتتان دەدەم، بەندەكانم ئىوھ بە شوو و بە رۆژ ھەلە دەكەن، من لە ھەموو گوناھەكان خۆشەدەم، باكىكم نىيە، داواى لىخۆشبوونم لىبەكەن لىتان خۆشەدەم)) ھەر ھە پىغەمبەر(ﷺ) دەفەر مۆيت: ((سۆژدە: دوعاى زۆرى تىدا بەكەن، يەقینتان ھەبىت وەلامتان دەدرىتەوھ))

عومەرى كورپى خەتتاب- خوا لىتى رازى بىت- دەفەر مۆيت ((من خەمى وەلامدانەوھى خودا ھەلناكرم، بەلكو خەمى دوعا ھەلدەكرم، ھەركات ئىلھامى دوعا دەكرىم دەزانم وەلامدانەوھى لەگەلە))
لەسەر ئەمە كەسەك دەلئىت:

لو لم ترد بدل ما أرجو وأطلبه من جود كفك ما عودتني طلبا

خودا(ﷻ) زەلىلى بەندەكانى لەبەردەستىدا پىخۆشە، ھەر ھەر ھە داواكردى ئەوان لە خودا و داواى پىوئىستىبەكانىيان لە ئەو و سكالايان بۆ لای ئەو، و پەناگرتنىيان بە ئەو و ھەلھاتنىيان بۆ لای ئەو، وەك وتراوھ:

قالوا: أتشكو إليه ما ليس يخفى عليه
فقلت: ربي ربي يرضى ذل العبيد لديه

﴿﴾ بە خودا دلخۆشىن، و داواى جىگىر بوون و راوھستايى لى دەكەين

كە ئەم زەلىلى و گەردنكە چىبە بۆ كەسەكە تەواو بوو: زانستى بۆ پەيدا دەبىت بەوھى فەزلى پەرەردگارى بۆ پىشكەوتووھ بەر لە دروستكردى كەسەكە، لەگەل زانستى خودا بەو و بە كەمتەرخەمى و كەموكورتىبەكانى ئەو، زانستى خودا بە كەموكورتى بەندەكەى رىگەى لىنەگرتووھ لەوھى فەزلى و چاكەى لەگەلدا بەكات.

گەر بەندە ئەمەى بىنى: سرورى بە پەرەردگارى و شوئىنەوارى فەزلى و ئىحسانى زياد دەكات، ئەمە خۆشىبەكى پەسەندە و ناپەسەند نىيە ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ الْكَلِيمِ﴾ فەزلى خودا: برىتیبە لە ئىسلام و ئىمان، رەحمەتى خودا: زانست و قورئانە، خودا پىتى خۆشە بەندەكەى بەوھى دلخۆش و مەسرور بىت، بەلكو پىوئىستە لەسەر بەندەكەى بە ئەنجامدانى چاكە دلخۆش و

مەسرور بێت، ئەوەش لە حەقیقەتدا خۆشحالی بەندەییە بە فەزلی خودا بەوەی کۆمەکی کرد و یارمەتی دا و کار ئاسانی بۆ کرد لە ئەنجامدانی ئەو چاکەدا، راستییە کە ئەوەیە کە بەندە دڵخۆشە بە فەزلاً و رەحمەتی خودا.

لە مەزنترین مەقامەکانی باوە: سەرور و دڵخۆشبوونە بە خودا، دڵخۆشە بەوەی "الله" - سەحانە - پەرورەدگار و خودا و خاوەن نەعمەت و پەرورەدەکارییەتی.

بەلام کەسی ژیر و فامیدە لە گەڵ ئەو سەرورەدا لە مەکری خودا دەترسێت، سەرور نەفس دەکاتەو و گەشەیی پێدەدات و ئافات و نەنگی و ناتەواوییەکانی لەبەر دەباتەو، چونکە گەر ئەوانە ببینرێن و بکەونە بەرچاوی لە خۆشی و سەرور بێناگای دەکەن و خەریکی دەکەن بە خۆیانەو (بە ناتەواوییەکانییەو).

هەر بەو جۆر دڵخۆشبوون بە نەعمەت هەندێ جار خاوەن نەعمەتە کە لەبەر دەباتەو، بەو پۆشاکێ نەعمەتەو خەریک دەبێت و لە خودا بێناگا دەبێت، سەرور و خۆشی داوە گرتەو، تا وای لێ دێت بە نەعمەتی خودا بێناگا دەبێت لە خودا، ئالێرەو مەکری خودایی لەو کەسە لە دەستەو بۆ دەم نزیکترە.

زۆرین ئەوانە خودا بە عێرزەت و حیکمەتی خۆی نەعمەتیان لێ وەرەدەگرتەو، لەوانە ئەو بۆ ئەوان رەحمەت بێت، چونکە گەر لەسەر ئەو حالتە بەردەوام بوونایە ترسی لادان و لەسنوور دەرچوونی لێدەکران ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِٖٓ أَكْرَاهُ ۖ أَسْتَفْتَىٰ ۝٧﴾ العلق: ٦ - ٧، گەر لادان و توغیان بە شتێکی کەمی دۆنیاییەو سەرھەڵدات، ئەو دەبێت بە دەوڵە مەندییەکی مەزنتر و گەورەترەو حالی کەسە کە چۆن بێت؟ (بۆیە خودا هەندێ حالی بەرز لە دۆستە کە خۆی دەگرتەو تاکو بەو حالە بێنیاز نەبێت لە خودا و سنوور بەزێنی بکات)

ئەو "مەکر"ە کە دەبێت بەندە لە خوداوە لێی بترسێت: ئەوەیە کە بەندە بترسێت خودا - سەحانە - بێنیی فەزلاً و مەنتی پێشینی لێ بزر بکات، نەزانیت ئەو نەعمەتانە تەنھا مەنتی خودایە لەسەر ئەو، ئەو تەنھا بە خوداوەیە و لە خوداوە بوونی هەیە، بۆیە لە بێنیی حەقیقەتی ئەم ئایەتە پێرۆزە بزر دەبێت ﴿وَمَا يَكُم مِّنْ نَّمْوٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ النحل: ٥٣، هەرۆهەا ﴿إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ﴾ آل عمران: ١٥٤، هەرۆهەا ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ

أَفْعُورُ الرَّجِيمِ ﴿١٠٧﴾ یونس: ۱۰۷، ههروهه ها ﴿ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ﴾ القصص: ۸۶، ههروهه ها ﴿ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكَ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُرِيدُ مِنْ بَشَأَهُ ﴾ النور: ۲۱، هاوشیوهه کانی ئەم ئایه تانه، ئەو مه کره خوداییه له بینینی هه موو ئەم ئایه تانه بززی ده کات، له که سب و داوایدا ده یداته ده ست مه عریفه ی خۆی، ده یداته ده ست نه فسی خۆی که له خودی خۆیدا ئاتاجه به خودا، په رده ده خاته نیوان ئەو و ئەو زاته مه زنه ی که به زات په ره له ده وه مه ندی و وه فاداری به به لینی خۆی، ئەمه ش له مه زنتین هۆ و هۆکاری مه کری خودایه، خودا ته نها کۆمه ککاره .

توانا و لیبرانی به نده هه رچییه ک بیته و هه رچه نده بیته نابیت له م ترسه جیابیتته وه، باشترین دروستکراوه کان و هه لبژارده کانی خودا لیتی ترساون، شوعه یب (ﷺ) ده فه رمویت - کاتیک هۆزه که ی پێیان وت - ﴿ لَنُخْرِجَنَّكَ بِشَيْبٍ وَاللَّيْلِ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قُرَيْشًا أَوْ لَتَعُوذَنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهِينَ ﴾ ﴿٨٨﴾ قَدْ أَفْتَرْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ جَعَلْنَا اللَّهُ مِتْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُوذَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا ﴾ الأعراف: ۸۸ - ۸۹، ئەمره که ی گێرایه وه بق ویست و زانستی خودا، وه که ئەده بیتک له گه ل خودا و ناسینی حه قی په روه ردگاری و وه ستان له سنووری به ندایه تیدا، ئیبراهیم (ﷺ) هه ر به و جۆره ی فه رموو به هۆزه که ی - کاتیک ئەوان به خواکانیان ئیبراهیمیان ده ترسان - ﴿ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴾ الأنعام: ۸۰، ئەمره که ی گێرایه وه بق لای ویست و زانستی خودا، خودای موته عال ده فه رمویت ﴿ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يُأْمِنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴾ ﴿٩٩﴾ الأعراف: ۹۹.

پیشین جیاوازی له نیوانیاندا هه یه: ئایا ناپه سه نده ئەگه ر به نده له دوعا کانیدا بلیت "اللهم لا تؤمني مكر" - خودایه له مه کری خۆت بیئاگام مه که و ناسایشم پێ مه ده .

هه ندی له پیشین ئەو دوعایه یان ده کرد و مه به ستیان ئەوه بوو: که شه رمه زارم مه که تا له مه کری تو بیئاگا بيم و لیتی نه ترسم، به لام موتریفی کوپی عه بدولای کوپی شه خیر دوعا که به په سه ند نازانیت.

ئیمامی ئەحمه د ده فه رمویت: له عه بدولو هه به وه له ئیسه حاقه وه له موتریفه وه: لای په سه ند نه بوو بوتریت (("خودایه یادی خۆتم له بیرمه به ره وه و له مه کری خۆت ئەمینم

مه كه " بهلكو ده لئيم: خودايه يادی خوتم له بېرمه به ره وه و په نات پئنده گرم گه ر له مه كرى تو نه مين بم تا ئه و كاتهى تو نه من و ئاسايشم پئنده به خشى)) بوخته كهى نه وه يه هر كه س ره وانهى لای نه فسى خوى بكریت نه وه مه كرى خودايى له سه ره .

هر وه ها ئيمام نه حمه د ده فرمويت: نه بو سه عید- مه ولاى به نى هاشم- بوى باس كردين له سه لتى كورپى طريفى مه عوليبه وه له غه يلانى كورپى جوبه يره وه له موترفه وه فرمويه تى ((مروقم بينيبه وه له نئوان خودا و شه يتاندا پالکه وتبوو، گه ر خودا خير له دليدا ببينيت بۆ لای خوى رايده كيشيت، گه ر خيرى تيا نه بيت: ده يداته ده ست نه فسى خوى، هر كه سيش بدریته ده ست نه فسى خوى تيا ده چيت))

جه عفرى كورپى سوله يمان ده فرمويت سابت له موترفه وه بۆمان ده گيرپته وه كه فرمويه تى: گه ر دلّم ده ربه ينن و بيخه نه ده ستى چه پمه وه و خيريش به ينن له ده ستى راستم داينين، پاشان له يه كتر نزيك بكرينه وه، ناتوانم شتيك له و خيره بخمه ناو دلّم وه تا خودا- غزوجل- نه يخاته دلّم وه .

نه وهى به لگه يه له سه ر بوونى مه كرى خودا له خو شحاليدا گه ر ترسى له گه ل نه بيت ئه م نايه ته پيرۆزه يه ﴿ فَلَمَّا سَأَلُوا مَأْدُومَهُمْ فَقَرَأُوا لَهُمْ فَاتِحَةً عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَعَثَةٌ إِذَا هُمْ مُجْلَبُونَ ﴿٥٤﴾ الانعام: ٤٤، هر وه ها هۆزه كهى قارون به قارونيان ده يانوت ﴿ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾ القصص: ٧٦، هر كاتيك دلخوشى به خودا وه بيت و به وشته وه بيت كه خودا به منه تى خوى به به نده كهى به خشيوه و هاوړى بيت له گه ل ترس و ناگاهيى نه وا زيان به خاوه نه كهى ناگه يه نيت، هر كات خالى بوو له وه به بى هيچ گومانيك به زيان به سه ريده ده شكيتته وه .

نه وهى يارمه تى ده دات له پالفته كردنى سرور و دلخوشى له خه وشوخالى لادان و زياده په وي: نه وه يه كه زياده په وي له شوكردا بكات و شوكرى زورى خودا بكات، له گه ل نه وه شدا به يقينى هه بيت به وهى كه ناتوانيت به ته واوى شوكرى خودا بكات، شوكرى به نده بۆ په روه ردگارى: نيعمه تيكه و به به نده كهى داوه بۆيه نه و شوكر كردنه پئويستى به شوكرى تى تره، نه و شوكره ي تريفش ديسان نيعمه تيكى تره، ئيتير به و جوړه، ريگه يه ك نيبه بۆ شوكرى خودا به ته واوى كه س ناتوانيت شوكرى خودا بكات

مه‌گەر خۆی، خودای موده‌عاله نيعمه‌ت بيه‌خشى و شوکر ده‌کات، ئه‌و خاوه‌نى ناوی "الشکور" ه و هەر خۆی ده‌توانی‌ت شوکری خۆی بکات، با به‌نده‌کەشى ناوی "الشکور" ی بۆ به‌کاربه‌ی‌نریت، مه‌دحی شوکریش له‌ راستیدا: ته‌نها بۆ خودا ده‌گه‌رپته‌وه و له‌سه‌ر ئه‌و وه‌ستاوه، ئه‌و شوکری نه‌فسی خۆی ده‌کات به‌وه‌ی شوکری به‌به‌نده‌کەى به‌خشیه‌وه، بۆیه‌ جگه‌ له‌ ئه‌و که‌س شوکر ناگریت.

شوکر سیفه‌تى په‌روه‌ردگار و کارى ئه‌وه، ئه‌و خۆی ناو ناوه "الشکور" وه‌ک ده‌فه‌رموی‌ت ﴿وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٣٧﴾ النساء: ١٤٧، ئه‌هلی به‌هه‌شت ده‌لێن ﴿إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣١﴾ فاطر: ٣٤، که‌ به‌نده‌ تیبینی پیشینه‌ فه‌زلی خودای کرد: ده‌زانیت خودا- سبانه- ئه‌و کاره‌ی به‌هۆی خۆشه‌ویستییه‌وه بۆ شوکر ئه‌نجامداوه، خودای موده‌عاله پێیخۆشه شوکر بگریت، وه‌ک موسا (عليه السلام) فه‌رموی ((په‌روه‌ردگار، بۆ هه‌موو به‌نده‌کانت به‌کسان نه‌کرد؟ فه‌رموی: ده‌مه‌ویت شوکر بگریت))

بۆیه خودا شوکری پێخۆشه و ئه‌و- سبانه- له‌پێشتره‌ پێی وه‌سف بگریت، هەر وه‌ک ئه‌وه‌ی خودا ویتره و ویتری خۆشده‌ویت، لێبۆرده‌یه و لێبۆردنی خۆشده‌ویت، باوه‌رداری به‌هیز لای خۆشه‌ویستتره‌ له‌ باوه‌رداری لاوز، هەر به‌و جۆره خودا "الشکور" ه و شوکرکه‌رانی خۆشده‌ویت، سه‌رنجی به‌نده بۆ پیشینه‌ فه‌زلی خودا سیفه‌تى شوکری نیشان ده‌دات و هانی ده‌دات بۆ ئه‌نجامدانی کارى شوکر.

﴿يَا مَرْيَمُ إِنَّكِ عَلَىٰ إِخْرَاقٍ كَثِيرٍ مِّمَّا تَرَينَ فَتَنًا مِّنْ مَّوَدَّعَاتِ الْوَالِدِ الَّذِي يُرِيدُ لِيُفْسِدَ عَلَيْكِ وَأَنْ يُكَلِّمَ الْوَالِدَ الْكَافِرَ﴾ مريم: ٢٣، ئه‌وه‌ی خۆی له‌بیرچوویه‌وه و دلخۆشییه‌ک رووی تیکرد که ترسی له‌گه‌ل نه‌بوو، با پێداچوونه‌وه بۆ یاده‌وه‌رییه‌کانی سه‌ره‌تای سلوکی خۆی بکات، و توندوتۆلی داوای خۆی به‌یئیته‌وه پیش چاوی، به‌لکو بگه‌رپته‌وه بۆ ئه‌و سه‌رده‌مه له‌ رویشتنی به‌ره‌و خودا که ترس هانی ده‌دا و پالی پێوه ده‌نا، ده‌رئه‌نجام ئه‌و خاوبوونه‌وه و ساردبوونه‌وه په‌یدا ده‌بی‌ت.

چوونه ناو خاوبوونه‌وه و ساردبوونه‌وه بۆ سالیکان: کاریکه به‌بێ هیچ گومانیک رووی تیده‌کات، هەر که‌س خاوبوونه‌وه‌کەى بۆ لای نزیکبوونه‌وه و پێکان بی‌ت و له‌ فه‌رزه‌کان ده‌رینه‌کرد و نه‌یبرده ناو هه‌رامه‌وه: رجای بۆ ده‌کریت بگه‌رپته‌وه سه‌ر باشر له‌وه‌ی له‌سه‌ری بوو.

عومهری کورپی خه‌تتاب- خوای لی رازی بیّت- ده‌فهرمویّت ((ئەم دلانە رووتیکردن و پشته‌لکردنیاں بۆ هه‌یه: گەر دلان روویان تیکرد(واته‌ه‌زی رویشتیان بۆ لای خودا تیدا دروست بوو) ئەوا نه‌وافیله‌کانیاں پیّ ئە‌نجام بده‌ن، گەر پشتیان هه‌لکرد فه‌رزه‌کانیاں پیّ جیبه‌جی بکن))

له‌ خاوبوونه‌وه و ته‌مومژ و په‌رده که روو له‌ سالیکان ده‌که‌ن حکمه‌تیکی گه‌رره‌ی تیدا به‌ که ته‌نها خودا ورده‌کاریه‌کانی ده‌زانیت، به‌وه‌ش(به‌و خاوبوونه‌وانه) راستگۆ له‌ درۆزن جیا‌ده‌بیته‌وه.

درۆزن پاشگه‌ز ده‌بیته‌وه و ده‌چیته‌وه سه‌ر رۆپه‌سه‌می سه‌روشت و هه‌ز و ئاره‌زوی خۆی.

راستگۆش: چاوه‌پوانی ده‌روو ده‌کات و له‌ ره‌وحی خودا بیهیوا نابیت، و نه‌فسی خۆی به‌ زه‌لیلی و گه‌ردنکه‌چی و هه‌ژارییه‌وه ده‌خاته به‌ر ده‌رگانه‌ی ئەو- سه‌حانه- وه‌ک ئەو ده‌فره‌به‌تالهی که هه‌چی تیدا نییه، چاوه‌پوانه‌ خاوه‌ن ده‌فره‌که و دروستکه‌ره‌که‌ی شتیکی تیا دابنیت بۆی گونجاو بیّت، نه‌ک به‌ هۆیه‌که‌وه له‌ به‌نده‌وه- هه‌رچه‌ند نیشاندانی هه‌ژاری و ئاتاجی مه‌زنترین هۆیه- به‌لام ئەوه‌ش دیسان له‌ تۆوه نییه، ئەوه خودایه ﴿يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ الأنفال: ۲۴.

که بینیت خودا له‌وه‌قامه‌دا تۆی دانا: بزانه ئەو ده‌یه‌ویّت ره‌حمت پێبکات و ده‌فره‌که‌ت پر بکات، گه‌ر دلّت له‌و شوینه‌ گونجاوه‌دا دانه‌نا بزانه ئەو دلّه‌ دلّیکی ویل و بزبووه، داوا له‌ په‌روه‌ردگاری ئەو دلّه‌ بکه - که له‌ نێوان په‌نجه‌کانیدا به‌- ئەو دلّه‌ت بۆ بگێریته‌وه و پێکه‌وه کۆبینه‌وه و به‌یه‌کتر شادبینه‌وه.

پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) رایگه‌یاندووه ((بۆ هه‌ر کرداریک لوتکه‌ی سووربوون و گه‌شه‌هه‌یه، و بۆ هه‌ر لوتکه‌یه‌کی گه‌شه‌ و سووربوونیش خاوبوونه‌وه و ساردبوونه‌وه هه‌یه))

داوای که‌سی لی‌پراو: خاوبوونه‌وه رووی تیده‌کات، له‌و خاوبوونه‌وه‌یه‌دا تامه‌زۆیی بۆ کاتی داوا و کۆشانی خۆی بۆ دروسته‌بیّت.

له‌وانه‌یه‌ سالیک سه‌ره‌تایه‌کی خاوه‌ن چالاکي هه‌بوویّت، له‌و سه‌ره‌تاوه هه‌مه‌تیکی به‌رزی بۆ په‌یدا‌بوویّت، له‌ کاتی خاوبوونه‌وه‌یدا بیرکردنه‌وه له‌و سه‌ره‌تا باش و تاییه‌ته‌ خزمه‌تی پیده‌کات، لی‌پراوی نووی ده‌بیته‌وه و ده‌گه‌ریته‌وه بۆ سه‌ر باری شوکرکردن بۆ خودا.

جونهيد- رهحمەتى خواى لى بېت- زۆر باسى سەرەتای سەير و سلوکی خۆی دەکرد، ھەر کات باسى دەکرد دەیفەرموو: ھاوار بۆ شەوق و تامەزۆی سەرەتاگان! واتە: چۆنی کاتەکانی سەرەتای سەير و سلوک و کۆبوونەوہی ھیممەت لەسەر داواکەى(واتە لەسەر خودا) و رۆیشتن بەرەو خودا و پشتەه لکردن لە خەلکی.

ھەر بەو جۆرە چەندین سەرەتای فەردار بۆ کەسى باوەردارى شوکرکەرى راستگۆ ھەبە، نەك تەنھا یەك سەرەتا، کاتەکەى ئاوەدان و پەر لەخیز بوو، بۆ ھەر کاتیک ئەوہی بۆی شیاو و گونجاوہ ئەنجامی داوہ، تەنانەت کۆمەك روى تیدەکات بۆ ھەر کاریک کە نیتی کردنی ھەبە لەو کاتە دیاریکراوہی پیتی شیاو و شایستەبە، و لە کاتی زۆربوونی پتووستی سالیك بەو جۆرە کارانە.

چونکە ئەو شتەى کە لە کاتی خۆیدا دیتە پیشەوہ کە شایستەترین کاتە بۆ ئەنجامدانى: چاکتر و باشتەر و گونجاوترە، ھەرەك دابارینی ئەو بارانەى کە لە کاتی وشکەسالییدا دادەباریت، یان وەك ئەو دەرووہى کە لە کاتی شیاوی خۆیدا بەرپووی کەسێکدا دەکریتەوہ.

ھەر کەس لە ئەقدارەکانی پەرەردگار رلیمینیت، و سەرنجی جاریبوونیان بەسەر خەلکدا بەدات، دەزانیت لە شیاوترین کاتیاندا روویانداوہ، شیخی ھروی بەلگە لەسەر ئەم راستیە دەھینیتەوہ بە ئایەتى ﴿ثُمَّ جِئْتَنَا عَلَىٰ قَدَرٍ يُمْسِي ﴿٤٠﴾﴾ طە: ٤٠. روى بەلگەھێنانەوہکەى بە ئایەتەکە: خودا(ﷻ) ھاتنى موسای لە پتووستترین کاتدا تەقدیر کرد، ھەرەب دەلین: فلان کەس بەسەر قەدەردا ھات، گەر لە کاتی پتووست بوون بەو کەسە ھاتبیت، جەریر دەلینت:

نال الخلالة إذ كانت علی قدر   کما آتی ربه موسی علی قدر

خودای موتەعال موسای رەوانە کرد کە خەلکی زۆر پتووستی بەو رەوانە کردنە ھەبوو، ھەر بەو جۆرە نارەدی عیسا(ﷺ). ھەرەھا نارەدی محمد(ﷺ): ھەموو مرقایەتى لە ئاتاجترین کاتدا بوون بۆ رەوانەکردنی.

بەم جۆرە بەندە کاتەکانی خۆی لەگەڵ خودا بە بەسوودترین کار پەر دەکاتەوہ، کار و کردەوہیەك کە پتووستترین کار و کردەوہن بۆ پەرکردنەوہی کاتەکان.

گەر خۇدا خىرى بۇ بەندەيەك ويست: بە كات يارمەتى دەدات، وادەكات كاتەكەى يارمەتيدەرى بىت، گەر شەر بۇ بەندەيەك ويسترا: كاتەكە دى دەبىت، و كاتەكەى تالو دەخاتە ناو ژيانىيەو، ھەر كات دەيەويت نامادەباشى بۇ رويشتن وەربگريت: كات يارمەتى نادات، ئەوھى يەكەمیان ھەر كات دەيەويت پالبداتەو كاتەكەى راستى دەكاتەو و يارمەتى دەدات.

❖ رجای پاک و بیگەرد ئەوھى پىيەوھە ھۆگر دەبىت نیشانەت دەدات

كە پاک و بیگەردى ھاوتای شوگر بوو: كات دەبىت بە كاتى وەجدى راستگويانە، بەبى زۆر لە خۆکردن بۆى و بەبى كارکردن بۇ بەدەستەينانى، ئەم وەجدە: ھۆگرى پىدەبەخشىت بەوھى دەبىينىت لە فەزلى خوداوەيە بەسەر ئەوھە.

خودای مۆتەعال دەفەرمويت ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ انكُفُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا﴾ القصص: ۲۹

ئەو بىنینه بىننى چاوى روت نەبوو: بەلکو بىننىك بوو كە دل ھۆگرى بوو بوو، موسا نارامى خۆى لەو شوینە دەبىنيەو، چونكە كەسك دوزمنەكەى بىينىت يان ترسك بىينىت ناوترىت: "آنسە" - ھۆگرى بوو.

مەبەستەكە: ئەو كاتە كاتى وەجدە، خاوەنەكەى راستگويە تيايدا بەھۆى بىننى رۆشنایى فەزلى خودا و منەتى ئەو لەسەرى، "فەزل" ئەو بەخششەيە كە كەسەكە شايستەى پىدانى نىيە، يان زياد لە حەقى خۆى پى دەدرىت، كە ھۆگرى ئەو فەزلە بوو و بەدل ھەستى پىكر و بىنى: لە ناخيدا وەجدىكى تر دروست دەكات، ھانى خۆشويستنى خاوەن فەزلەكە دەدات و شەوق بۇ لىقا دروست دەكات، چونكە نەفس لەسەر خۆشەويستى ئەوانەى چاكەى لەگەل دەكەن بارھاتوھە.

سەردانى ھەندى لە دۆستانم كرد، وەجدىكى بۇ بەدەست ھاتبوو ھىتابوويە گريان، پرسيارم لىكر دەربارەى؟ وتى: يادى ئەو منەتە خۆيەم كردهوھە كە لە سوننەت و ناسىنى سوننەت پىي بەخشىوم، و رزگار بوون لە تەمومزى دەستەكانى تر، واتە ئەھلى بىدعە، و ريسا و ياسا پوچەكانيان، ھەر ھەھە ئەوھى من لەسەرى دەپۆم لە تەبابى نىوان ئەقلى دروست و فیتەتى سەليم و ئەوھى پىغەمبەر ھىتاويەتى، ئەو حالە زۆر دلخۆشى كردم تا ھىتامىيە گريان.

ئەم ۋەجدە ھۆگرېۋون بە فەزلى و منەتى خوداۋە دروستى كرد.

ئەم ۋەجدە، يان ئەم ھۆگرېۋونە، يان ئەم فەزلى رجاىەكى پاك و بېگەردى بى لىلى و تەمومز رايدە كىشىت كە ھاوتايە لەگەل شوكردا، رجاى پاك و بېگەرد ئەۋەيە لىلى ئەندىشەى خستەبرى و باربووكردەۋەى لە تۆۋە تىكەل نەبىت، بەلكو رجاىەكى روتە بە ۋەكەسەى كە لە ئەزەلەۋە نىعمەتى بۆ دىارى كردوى بەبى ئەۋەى تۆ شايستەى بيت، فەزلى ھەر ھەموو بۆ ئەۋە و لە ئەۋەۋەيە، ھۆكارەكان و ئامانجەكان ھەر ھەموو لە دەستى ئەۋدايە، بەندە ناتوانىت شتىك بە دەست بەئىتت بەبى كۆمەكى و مؤلت و ويستى ئەۋ(ﷺ)

بەرانبەر بەمە: جۆرە ۋەجدىك بوونى ھەيە كە راستگوى سالىكە كە لە ترسان لە خودا سەرى پىئەلدەدات، يەكەمىان ھۆيەكەى رجاىە و ئەمەيان ھۆيەكەى ترسە. يان ۋەجدىك كە خۆشەويستى كىشى دەكات، ھەر كات خۆشەويستى بەھىز بوو: ئاگرەكەى لە دلدا گر دەگرىت، ئەۋ كاتە كلىپەى تامەرزوبون بۆ لىقاي خۆشەويستى لىۋە پەيدا دەبىت.

ئەم سىانە: خۆشەويستى و ترس و رجا، ئەۋ سىانەن كە ھانى كەسەكە دەدەن بۆ ئاۋەدان كردەۋەى كاتەكان بە شتىك كە لەپىشتەر و قازانجتر بيت بۆ خاۋەنەكەى، ئەۋەش بنچىنەى سەير و سلوكە بۆ لاي خودا، خوداى موتەعال ئەۋ سىانەى لەم ئايەتەدا كۆكردۆتەۋە ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَيْكَ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ إِلَيْهِمْ أَوْفَرَّ وَ يَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿۷﴾﴾ الإسراء: ۵۷

(۵۵) (منزلة الصفاء)

مه‌نزله‌ی صفا (پالفته‌بوون و پاک و بیگه‌ردی)

له مه‌نزله‌کانی ((یاک نعبد ویاک نسعین)) مه‌نزله‌ی صفا به.

خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴾ ﴿۷۷﴾ ص: ۴۷.

"الصفا" ناویکه بۆ بیگه‌ردبوون له لیلی.

رووی به‌لگه هیتانه‌وه به‌تایه‌ته‌که: "المصطفى" له‌سه‌ر کیشی "مفتعل" له "الصفوة" وه هاتوه که بریتییه له پوخته‌ی شتیک و پالفته‌کردنی له و شته‌ی تیکه‌لی بووه، له‌وه‌وه: "المصطفى الشيء لنفسه" واته پالفته‌ی کرد له به‌شی خه‌لتی که‌سانی تر تیایدا، هر له‌وه‌وه: "الصفي" نه‌و به‌شه بوو که پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) جیای ده‌کرده‌وه له غه‌نیمه بۆ خۆی، له‌وه‌وه: "الشيء الصافي" نه‌و شته‌یه که له لیلی و خه‌وشی شتی تر پاکبووه‌ته‌وه و پالفته بووه.

❖ مؤله‌تی گوزهر کردن .... مهرجه‌که‌ی خودارنینه

بنچینه‌که‌ی: پالفته‌بوونی زانستیک که مروّف پاک بکاته‌وه بۆ گرتنه‌به‌ری رینگه و له‌ویشه‌وه هیممه‌تی خاوه‌ن مه‌به‌ست راستبکاته‌وه.

نه‌و زانسته پالفته‌یه بریتییه له‌و زانسته‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) به‌دیاری بۆ مروّفایه‌تی هیتا.

جونه‌ید مه‌میشه ده‌یفه‌رموو: نه‌م زانسته‌ی ئیمه به‌کیتاب و سوننه‌ته‌وه کۆتوبه‌نده، هر که‌س قورئانی له‌به‌ر نه‌بیّت و فه‌رموده نه‌نوسیت و قوولنه‌بیته‌وه له‌تیکه‌یشتندا: شوینی ناکه‌وین.

مه‌روه‌ها ده‌یفه‌رموو: نه‌م زانسته‌ی ئیمه له‌گه‌ل فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ردا(ﷺ) چنراوه. نه‌بو سوله‌یمانی دارانی ده‌یفه‌رموو: به‌دلمدا خالیک له‌خاله‌کانی نه‌م ده‌سته‌یه (مه‌به‌ستی نه‌هلی زوه‌د و ته‌صه‌وف بووه) گوزهر ده‌کات وهریناگرم به‌دوو شایه‌تی دادپه‌روه‌ر نه‌بیّت له‌کیتاب و له‌سوننه‌ت، نه‌صر ئابادی ده‌لایت: بنچینه‌ی

ئەم مەزھەبە (تەصەوف) پابەندبوونە بە كىتاب و سوننەتەو و وازەھىنان لە حەز و ئارەزوو و بىدعە، و شوئىنكەوتنى پېشىن و دەستبەرداربوونى ئەوەى خەلكانى تر داياھىتەنەو، وەستان لەسەر ئەوەى جىلى يەكەم لەسەرى وەستابوون.

ئەم زانستە پالفتە، وەرگىراو لە چەراى وەحى و پېغەمبەرايەتى: كەسەكە پالفتە دەكات بۆ گرتنەبەرى رېگەى بەندايەتى، حەقىقەتەكەى برىتتېبە لە: ئەدەب وەرگرتن لە ئادابەكانى پېغەمبەر(ﷺ) لە ناوہو و لە دەرہو و بەحەكەم كردنى پېغەمبەر لە ناوہو و لە دەرہو، وەستان لەگەلى لە ھەر شوئىنكە تۆى وەستان، و رۆيشتن لەگەلى بۆ ھەر كوئىيەكى بردىت.

ھەرگىز سەرىپچى لى مەكە، بەلكو پېغەمبەر(ﷺ) بگە بە ئىمام و پېشەوا و حەكەم، وەلامى بدەرہو گەر بانگى لى كردى، بوەستە لەگەلى گەر داواى وەستانى لىكردى، لەگەلى بۆ ھەر كوئى دەپوات، بىئەنرہو لەگەلى گەر ماىەو، لە كوئى چادىر ھەلدا چادر ھەلبدە، بە توورەبوونى ئەو توورە بىبە و بە رازىبوونى رازى بىبە، گەر ھەوالى بە شتىك پىداى وابزانە بە چاوەكانت دەبىينى، گەر ھەوالىكى لە خوداوە پى گەياندى وا دابىنى خۆت لە خوداوە بە گوئىيەكانت بىستوتە.

بە كورتى: پېغەمبەر بگە بە مامۆستا و پەرورەدەكەر و ئەدەبداەرت، واسىتە لابە لەنىوان خۆت و ئەودا جگە لە تەبلىفى پەيام، وەك چۆن واسىتەت لابرەوہ لەنىوان خۆت و خودادا جگە لە بەندايەتى، ھىچ ناوہندگىر بىبەك ساغ نەبووہتەو جگە لە گەيشتنى ئەمر و نەھى و پەيامەكەى بۆ تۆ.

ئەم دوو جۆرە خۆداپرنىنە: برىتتەن لە شەھادەتى "ان لا إله إلا الله وان محمدا عبده ورسوله"، خودا بە تەنھا خۆى پەرستراوہ و ھىچ كەس لە خوار ئەوہو شايستەى پەرستەن نىبە، پېغەمبەرەكەى: گوئىبۆگىراو و شوئىنپى ھەلگىراو، ئەو كەسەى دەتگەى نىت بە ھىدايەت و كەس شايستەى گوئى بۆگرتن نىبە جگە لە ئەو، كەسانىك جگە لە پېغەمبەر: گوئىيان بۆ دەگىرئت ئەگەر پېغەمبەر فەرمانى بە گوئىگرتن بۆيان كرىبىت، بۆيە بە پىنى بنچىنەكە گوئى بۆ ئەوانىش دەگىرئت.

زانستى بەدەستھاتوو بە شاىتە و بەلگە برىتتېبە لە زانستى راستەقىنە، بەلام ئەوەى بەبى شاىتە و بەلگە بانگەشەى بۆ دەكرئت جىگەى متمانە نىبە و پىنى ناوترئت

زانست، بەلئى زانستى بە دەستەتوو لەوانە يە بە ھەيزىبىت و زىاد بىكات، تا وای لى دىت زانراو ببىت بە بىنراو، و ناديار ببىت بە بەرچاو، و زانستى يە قىن ببىت بە حەقى يە قىن، كارەكە لە سەرەتاوہ تەنھا شعور ببىت، پاشان "ئەگەر" ببىت، دواتر گومان ببىت، ئەوجا "زانست" و بەدوايدا "مەعرفە"، پاشان "زانستى يە قىن"، ئەوجا "چاوى يە قىن" پاشان "حەقى يە قىن"، ھەموو ئەمانە لە پلەى سەروتر بە خۆيان دەپوکیئەوہ، بە جۆرىك حوكم بۆ ئەو دەبىت (واتە ئەوہى سەروتر و بالاتر) نەك بۆ ئەمانەى خوارەوہ، ئەمە حەق و راستىيە بىزانە.

بانگەشەى جۆرىك لە زانست بەبى ھۆيەك لە بەلگە ھىنانەوہ: دروست نىيە، خوداى موتەعال ناسىن و پىئاسەكانى بە "ھۆ" كانەوہ گریداوہ، بۆ ھىچ مروفىك زانستىك بە دەست نايت مەگەر بە بەلگە يەك كە ئاماژەى بۆ بىكات، خوداى موتەعال پشتىوانى پىغەمبەرانى كردووہ بە چەندىن جۆر لە بەلگە و بورھان كە بۆى ساغكردووہ تەوہ ئەوہى بۆيان ھاتووہ لە خوداوەيە، و بووہ بە بەلگەش بۆ ئوممەتەكانيان، مەزنترىن بەلگە و بورھانيان لەگەڵ بووہ كە سەلماندوويانە ئەوہى بۆيان ھاتووہ لەلای خوداوەيە، بورھانەكان بەلگە و شايتەن بۆ خۆيان و بۆ ئوممەتەكانيان، ئەو بەلگە و شايتەنەى كە پىغەمبەران ھەيان بوو و لەگەڵيان بوو مەزنترىن شايتەت و بەلگە بوون، خوداى موتەعال شايتەتى راستىتى ئەوانى داوہ بەو شايتەتەيانەى لە سەريان دەيدات، ھەر زانستىك شان لە سەر بەلگە دانەدات بانگەشەيەكە و ھىچ بەلگە يەكى بە دەستەوہ نىيە، حوكمىكە بىژرەكەى ھىچ بورھانىك لە سەرى شك نابات، ھەر شتىكىش بەو جۆرە ببىت زانست نىيە (بەلگە و ھەم و خەيال و ھەحى شەيتانىيە).

سوودى ئەم باسە و تىگە يشتن لىتى لە حەقىقەتى زانستى لە دونى "العلم اللدنى" دا دەردەكەوئىت كە ھەندىك بانگەشەى ئەوہ دەكەن خودا وەك ئىلھامىك و بەبى ھۆيەك لە ئەوانەوہ و بەبى بەلگە ھىنانەوہ دەبخاتە ناو دلىانەوہ، ئىمە دەللىن: زانستى لە دونى ئەوہ يە كە بەلگەى دروستى لە سەر ببىت: ئەو ھەش ئەوہ يە لەلای خوداوە ھاتووہ و لە سەر زمانى پىغەمبەران راگەيەنراوہ، جگە لە ئەو زانستە ھەر زانستىكى تر "لە دونى" ھ لەلای مروفەوہ، لە مروفەوہ دەست پىدەكات و ھەر لە مروفدا كۆتايى پىدئىت، بەنداوى زانستى لە دونى شەقىبرد و نرخەكەى دابەزى، تا وای لىھاتووہ ھەر

دهسته‌یک بوخوی بانگ‌شهی زانستی له‌دونى ده‌کات، که‌سانیک قسه له‌حه‌قیقه‌تی باوهر و سلوک و ده‌روازه‌ی ناو و سیفه‌ته‌کانی خودا ده‌کن به‌و جورهی خویان پئیان خزش بیټ و شه‌یتانه‌کیان هه‌لیبداته ناو دلپانه‌وه و دواتر بانگ‌شه ده‌کن گوايه زانسته‌کیان له‌دونیه.

ئه‌وانه راست ده‌کن و درۆش ده‌کن، وشه‌ی ((اللذنی)) مه‌نسوبه بو لای ((لندن)) به‌مانی ((عند)) وه‌ک ئه‌وه‌ی بلین "زانسته‌کی خۆم یان له‌لای خۆم"، واته ئه‌و که‌سه‌ی که زانسته‌که لای خۆیه‌تی و ه‌ی خۆیه‌تی، خودای موته‌عال له‌کتیبه‌که‌یدا زه‌می ئه‌وانه‌ی کردووه و ده‌فه‌رمویت ﴿وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُفْبُ وَهُمْ يَمْلُونُ ﴿٧٨﴾﴾ آل عمران: ٧٨، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿قَوْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكُفْبُ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ البقرة: ٧٩، هه‌روه‌ها ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَقْرَأَ عَلَى اللَّهِ كُذْبًا أَوْ قَالَ أُرْسِي إِلَيَّ وَلَمْ يُوحِ إِلَيْهِ شَيْئًا﴾ الأنعام: ٩٣، هه‌ر که‌س بلی: ئه‌م زانسته له‌لای خوداوه‌یه-درۆ بکات له‌و دانه پال خودا- ئه‌وا به‌شیکى گه‌وره‌ی له‌م زه‌مه به‌رکه‌وتووه، ئه‌م شتیه‌یه له‌قورئاندا زۆره، خودای موته‌عال زه‌می ئه‌وانه ده‌کات شتیک ده‌ده‌نه پال خودا و زانستیان پئی نییه، هه‌روه‌ها شتیک له‌سه‌ر خودا ده‌لین که‌ نایزان، بویه خودا-سه‌حانه-هه‌رامکراوه‌کانی بو چوار ئاست دابه‌ش کردووه، خراپترینیان بریتییه له‌قه‌سه‌کردن له‌سه‌ر خودا و به‌ده‌م خوداوه به‌بی زانست، ئه‌وه‌ی کردووه به‌کوئا ئاستی هه‌رامکراوه‌کان که له‌هیچ بار و دۆخیکدا هه‌لال ناکریت، به‌لکو له‌ناو هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه و نایینه‌کاندا هه‌رامکراوه، هه‌ر به‌و جوره له‌سه‌ر زمانی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران، بویه ئه‌و که‌سه‌ی که ده‌لیت "ئه‌م زانسته له‌دونى" ه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نازانیت ئه‌وه له‌لای خوداوه‌یه یان نه، هیچ بوره‌انیکی له‌خوداوه له‌سه‌ر بانگ‌شه‌که‌ی پئی نییه بویه که‌سیکی درۆزنه و درۆی به‌ده‌م خوداوه کردووه، به‌لکو ئه‌و سه‌ته‌مکارترین سه‌ته‌مکار و درۆزنترین درۆزنه‌کانه.

هه‌رچی ده‌رگایه داخراوه جگه له‌یه‌ک ده‌رگا ئه‌وه‌ش شوین پیغه‌لگرنی پیغه‌مبه‌ری خودایه (ﷺ)، بویه ده‌بیټ له‌ناوه‌وه و له‌ده‌ره‌وه شوین پئی هه‌لبگیریت.

که‌سی سالیك جگه له‌م ریگه‌یه‌گرنکی به‌هیچ ریگه‌یه‌کی تر نادات، چونکه به‌شی له‌و ریگه‌یه‌ته‌نا ماندوووبونه و کرداره‌کانی وه‌ک قورئان ده‌فه‌رمویت ﴿كُلُّكُمْ قَبِيحَةٌ بِحَسَبِ

أَلْفَنَانُ مَاءٌ حَرٌّ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ مَرِيحٌ
الْحَسَابِ ﴿٣١﴾ النور: ۲۹.

سالىك تەنھا ئەم رىگەيە دەگىرتە بەر، ئەم رىگەيە بە ئەنجامى دەگەيە نىت با بە
كاگرلكيش بىرات، شۆيىنكە وتوانى پىغەمبەر (ﷺ) كە لە كاركردن ساردىبونوۋە ھىممەت و
لېپران و شۆيىنكە وتىيان بۇ پىغەمبەرە كە يان راستىيان دەكاتەۋە، ۋەك وتراۋە:

من لي بمثل سيرك المدلل تمشي رويدا ونجىء في الأول

لادەران لە رىگەكەي پىغەمبەر (ﷺ) گەر كار و كوردەۋە و ئىجتىھادە كانىيان راستىيان
بكاتەۋە ئەۋا لادانىيان لە شۆيىنكە وتنى پىغەمبەر (ﷺ) داىيان دەنېشىنىت و بە ھىچ
ئەنجامىكىيان ناگەيە نىت.

بە لىكو كارو كوردەۋە و ئىجتىھادات بە بى ھىدايەتى پىغەمبەرى خودا (ﷺ) بىرىتىن لە
كارو كوردەۋەي نە قامى، با كار كە رانى ناۋى ئىسلامىشى بۇ دابىتىن، ۋەك ئەھلى نە قامى
پىش ھاتنى ئىسلام كارە نە قامىيە كانى خۆيان ناۋ دەنا "ئىبراھىمى" يان "حەنە فى"،
كارو كوردەۋەي نە قامانە تەنھا شىكست و پاشگە زىبونوۋە بە سەر كار كە رانىياندا دەھىتىن،
بە پوودا كە وتن و كويزىيون و لالى و كەرى و دوژمنايەتى خودا و پىغەمبەر و
دۆستايەتى شەيتان بە شى ئەۋانەيە، خوداى مۇتەئال دە فەر مۇيت ﴿ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا
مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُمْ حَبَكًا مَّنشُورًا ﴾ الفرقان: ۲۳

﴿ ھىممەتى فەلەكى بالآ ﴾

ئەم صەفا زانستىيە ھىممەتى كەسى خاۋەن مە بەست (ئەۋكە سەي خوداى بە مە بەست
گرتوۋە) راست دەكاتەۋە، ھەر كات ھىممەت راستىبونوۋە بەرز و بلند لىتى دەۋە سىتىت،
بەرىبونوۋە و نزمىبونوۋەي زانست بەھۆي نە خۆشى و ناتەۋاۋى ھىممەتەۋەيە، ئەگىنا
ۋەك كلىپەي ئاگرىك واپە كە داۋاى بەرزىبونوۋە دەكات گەر رىتى لى نە گىرىت.

بەرزىترىن ھىممەت: ھىممەتتىكە بە خوداۋە بە ستراۋە تەۋە بە داۋا و مە بەست و مە رام،
خەلكىش بە خوداۋە پەيۋەست دەكات بە بانگەۋاز و ئامۇژگارى، ئەمە ھىممەتى
پىغەمبەران و شۆيىنكە وتوانىانن، دروستىيە ھىممەت: پاك كوردنەۋەيەتى لە دابە شىبونى
داۋا، ھەروھە دابە شىبونى داۋا كراۋ، و دابە شىبونى رىگەي ھىممەت، داۋا كراۋە كەي بە

نیخلاص یه کده خات، ههروه‌ها داواکه‌ی به صدق یه کلا ده کاتوره و ریگه‌ی هیمه‌تیش به گرتنه‌بری ریگه له داوی ده لیلیکه‌وه که خودا به ده لیلی داناوه، نه‌ک که سه‌که خوی خوی به ده لیل دانا بیئت.

گه ده ته‌وی ئاسته‌کانی هیمه‌ت بزانیته ماشای هیمه‌تی ره بیعه‌ی کوری که عبی ئه‌سه‌می - خوا لئی رازی بیئت - بکه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پیی فرموو: ((پرسیارم لی بکه)) فرمووی ((داوای هاو پییته‌تی تو ده‌که‌م له به‌ه‌شتدا)) جگه له داوای تیژکردنی سک و داپوشینی بیستیان ده‌کرد.

ته‌ماشای هیمه‌تی ئیبراهیم و ئیسماعیل - علیهما السلام - بکه، ئیبراهیم و کوره‌که‌ی گه‌یشتنه ئه‌و ئاسته به‌رزهی ته‌سلیمبوون و لیبران که ناماده بیئت سه‌ری کوره‌که‌ی بپریت، کوره‌که‌ی له‌سه‌ر چیا که به‌سه‌ر لادا خست و چه‌قۆکه‌ی به‌ده‌سته‌وه گرت و ویستی سه‌ری بپریت، له‌و حاله‌ته‌دا پشتی له سۆزی باوکایه‌تی بو کوره‌که‌ی هه‌لکرد و له ئه‌مری خودادا فه‌نا بوو، ده‌ریای کوبوونه‌وه‌ی نه‌ینی و دل و ویست له‌سه‌ر خودا یه‌کانگیر بوون، سنووری دابران و جیا‌بوونه‌وه‌ی - ریگر له جیبه‌جی کردنی بریاری خودا - تیپه‌راند.

ئایه‌تی ﴿فَلَمَّا أَسْلَمَا﴾ الصافات: ۱۰۳، واته هه‌ردوو ته‌سلیمبوون، و بو فرمانی خودا گه‌ردنکه‌چ بوون، ململانی و ملیچی بو فرمانی خودا له‌لای ئه‌وانه‌وه بوونی نه‌بوو، به‌لکو خۆرا ده‌ستکردنیکی ته‌واو و ته‌سلیمبوونیکی بی چه‌ندوچوون.

﴿وَكَلَّمُوا لَجَبِينَ﴾ الصافات: ۱۰۳، واته له‌سه‌ر روومه‌تی و له‌سه‌ر لا خستی، "جبین" ئه‌و به‌ش‌ه‌ی روومه‌ته که له کاتی خه‌ودا ده‌خړیته سه‌ر سه‌رین، ئه‌و شیوازه‌ی سه‌ر برینه که به‌کارده‌هینریت.

ته‌ماشای هیمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) بکه کاتی که کلیلی گه‌نجینه‌ی هه‌موو سه‌رزهی پیدرا، به‌لام نه‌یویست، ناشکرایه گه‌ره‌ریبگرتبایه له گوپرایه‌لی خودادا خه‌رجی ده‌کرد، به‌لام ئه‌و هیمه‌ته به‌رزهی ریگه‌ی نه‌دا به‌شتیکه‌وه بلکیت جگه له خودای موته‌عال و ئه‌و شتانه‌ی ئه‌و پیخۆشه، بۆیان خسته روو تا وه‌ک مه‌لیکیک هه‌لسوکه‌وت به‌مه‌له‌که‌ته‌ی بکات، به‌لام دیسان نه‌یویست، ته‌نها به‌ندایه‌تی بو خودا هه‌لبژارد، "لا اله الا الله" به‌دهینه‌ری ئه‌و هیمه‌ته و دروستکاری نه‌فس و

توانا کانیه تی، ههروه ها خولقینه ری هیمه تی هندی که سه که هیمه تیان له هیمه تی نازه لان تینا په پیت.

❖ مۆله تی مانه وه ..... مه رجه که ی خاوی نییه

له و صه فایانه: صه فای حاله.

حال به ری زانسته، حال پالفته نابیت به زانستیک نه بیت که به ره می بهینیت، به پیتی تیکه لاری زاست حال تیکه لی تی ده که ویت، که حال پالفته بوو که سه که شیرینی مونا جات ده چیژت.

هه ر کات حالی له خه لته پالفته بوو شیرینی به پالفته ده بیت له تالاری مونا جات. له حالی مونا جاتیدا نه و شیرینی به چیژت، گه ر حال تیکه ل و لیل بیت شیرینی مونا جات نابینیت وه، حالی ئیسنادکراو بو لای وارید که شیرینی مونا جاتی پی چیژده کریت له ناماده یی ناوه جوانه کانی خودا و سیفه ته کانی به وه یه، به پیتی ده رکه وتن و په رده لادان له سه ر مانا کانی.

هه ر که سه - بو نمونه - ناوی ((الودود)) ی بو ده رکه وت، په رده له سه ر هندی که له مانای ناوه که و لوتفی ناوه که لادرا و په یوه ستیوونی به ده ره وه و ناوه وه ی به نده وه روشن بوویه وه: نه و حالی به ده سته اتوو بو که سه که له خزمه تی نه و ناوه دا گونجا و شیاوه له گه ل ناوه که، حالی که سه که ده بیت به سه ر قالبوون به خۆشه ویستی و شوق و چیژی مونا جات، که هیچ شتیک به قه ده ر نه وه شیرین و خۆش نییه، نه وه ش به پیتی رۆچوونی له موشاهه ده ی مانای نه و ناوه دا و به پیتی به شتی که سه که له ناسه واری ناوه که.

بۆیه ((الودود)) - گه ر به مانای "المودود" بیت وه ک ئیمامی بوخاری له سه حیحه که یدا ده فه رمویت ((الودود)) واته "الحبیب" - که سه که له وردبوونه وه ی سیفاتی که مالدا رۆچیت که بانگی ده کات بو خۆشه ویستی که سی وه سفکراو به ناوه که (واته خودای موته عال): نه مه ش صه فای زانستی به و ناوه بو به ره م ده هینیت، ههروه ها صه فای حالی له به ندایه تیدا بو ده سته به ر ده کات له سه روور و گه شان وه به پیتی ناوه که.

هەر به و جۆره گەر ناوی ((الودود)) ناوی بکه (اسم فاعل) بێت به مانای "المحب" واته
 خۆشه ویست دیت: له م باره شدا حالێکی گونجاو به ماناکه ی بۆ به ره م دیت.
 ئەو که به دل موشاهه ده ی ناوه کانی (غنی، کریم، جواد، عزیز، قادر) ده کات و تیده گات
 هه موو که سێک له خودی خۆیدا ناتاجی خودایه و خودا له زاتیدا بێنیازه له هه موو
 دروستکراوه کانی، له گه ل ئەوه شدا به نده کانی خۆشده ویت و لای ئازیزن، به چاکه و
 فه زلی زۆری له لای ئەوان خۆی خۆشه ویست و شیرین ده کات، له م موشاهه ده وه
 حاله تیکی پالفته و پوخت و دوور له خه لته و تیکه له ی بۆ دروست ده بێت.
 هەر به و جۆره ته واوی ناو و سیفه ته کانی خودای موه عال، بۆیه سه فای حالی
 که سه که به پیتی سه فای زانست و مه عریفه یه تی به و ناوانه .

(۵۶) (منزلة الفرج)

مەنزىلەى فەرەح

لە مەنزىلە كانى ((اياك نعبد و اياك نستعين)) مەنزىلەى فەرەحە .

خوداى مۆتەعال دەفەر مۆيت ﴿ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلِفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴾ يونس: ۵۸

هينانى ئەم ئايەتە لەسەرەتاي دەروازەكەو لە لوتكەى جوانى و باشىدايە، خوداى مۆتەعال فەرمانى بە بەندەكانى كردوو بە خوشحالبوون و دلخۆشبوون بە فەزلى و رەحمەتى، ئەوئەش وەك بەدواداھاتنى خوشحالبوون و دلخۆشبوون بە خاوەن فەزلى و رەحمەتەكە، ئەو كەسەى دلخۆشە بەوئەى لە "جەواد و كەرىم و موحسین" ەو پىئى دەگات دلخۆشبوونى بەو كەسەى نىعمەتەكەى پىئە خشىووە لە پىئشترە .

ھەندى لە ماناى ئەو ئايەتە باس لىووە دەكەين:

ئىبن عباسن قەتادە و موحامىد و حەسەن، كەسانى تىرىش دەفەر مومون ((فضل الله)) واتە "ئىسلام"، ((رحمته)) بىرىئىيە لە قورئان، ((رحمته)) تايبەتترە لە ((فضله))، فەزلى تايبەتى خودا: گشتىيە بۆ ھەموو ئەھلى ئىسلام، بەزەيى خودا بە فەزلى كەسى بۆ ھەندىكەيان بە كىتیبەكەى، بە فەزلى خۆى ئەوانى كرد بە مومسلمان و كىتیبەكەى بۆ دابەزاندن بە رەحمەتى خۆى، خوداى مۆتەعال دەفەر مۆيت ﴿ وَمَا كُنْتُمْ تَرْجُونَ أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا أَرْحَمَهُ مِنْ رَبِّكَ ﴾ القصص: ۸۶، ئەبو سەئىدى خدرى-خو لىئى رازى بىئ- دەفەر مۆيت ((فضل الله): بىرىئىيە لە "القرآن"، "رحمته" ئەوئەى كە ئىمەى كردوو بە ئەھلى قورئان))

دەئىم: مەبەستى ئەوئەى كە دوو ئەمر ھەى:

بەكەم: فەزلى لە خودى خۆيدا. دووئەم: ئامادەيى جىگە بۆ وەرگرتنى ئەو فەزلى، وەك ئەو بارانەى بەسەر زەوئەكەدا دادەبارىئە كە تواناى سەوزبوونى گزۆگىاي ھەى، مەبەست بە فەزلى تەوادەبىئەت و قبوولى شوئىنى بۆ دەكرىئە، خودا زاناترە .

((فەرەح)) چىزىئەكە دەكەوتتەوئە دلئەو بەھۆى پەبىردن بە مەحبوبەكەى، و گەيشتن بەو شتەى ئارەزووى دەكات، لە پەبىردنى پىئى حالەتەكە لەدايك دەبىئەت پىئى دەوتىرئەت

فه‌رح و سه‌روور، خودای موه‌عال فه‌رمان ده‌کات به "فه‌رح به فه‌زل و ره‌حمه‌تی" له‌دوای نه‌م نایه‌ته‌وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهَدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾﴾ یونس: ۵۷، هیچ شتیک به قه‌دهر فه‌زل و ره‌حمه‌تی خودا شایسته‌ی دلخۆش بوونی به‌نده‌ی خودا نییه، که ده‌وای "موعظة و شفاء" ی تیدایه به "هیدایه‌ت و ره‌حمه‌ت" ی خۆی، بۆیه خودا-سبحاله- هه‌والیداره‌وه نه‌و نامۆزگاری "موعظة" یه‌ی به به‌نده‌کانی به‌خشیه‌وه- که بریتیه له نه‌مر و نه‌می و چه‌ز و ترس (الترغیب و الترهب) و شیفای سینه- نه‌و نامۆزگاری به چاره‌سه‌ری نه‌خۆشی نه‌فامی و نه‌زانی و سته‌م و ده‌سته‌ریژی و سه‌رگه‌ردانییه، نامۆزگاری به که کاریگه‌ری قولتری هه‌یه له سه‌ر دل و ده‌روون له کاریگه‌ری ده‌وا بۆ سه‌ر جه‌سته، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی له سه‌ر نه‌و ده‌رد و نه‌خۆشیانه راهاتوه هه‌ست به نازاریان ناکات، کاتیک هه‌ستی به‌هیز ده‌بیته- کاتی مردن و به‌جیه‌یلانی دنیا- نا له و باره‌دا هه‌موو نازاره‌خشیکه حوزنه‌خش ناماده‌ ده‌بن، نه‌وه‌ش له په‌روه‌ردگاری به‌وه بۆی هاتوه له هیدایه‌ت که فینکه ره‌وه‌ی سینه به یه‌قین ده‌گرته‌ خو، هه‌روه‌ها نارامی دل و سوکنا‌یی نه‌فس و زینده‌گی ناخی مرۆف له‌نامیز ده‌گرته، ((الرحمة)) که هه‌رچی خیر و چیژه به‌دوای خۆیدا ده‌هینیت و هه‌رچی شه‌ر و نازاره لیتی به‌دوور ده‌گرته.

نه‌وه‌ش چاکتر و باشتره له هه‌رچی شتیک خه‌لکی له دنیا و جوانیه‌کانی دنیا کۆیده‌که‌نه‌وه، واته نه‌وه شایسته‌یه که دلتان پێبخۆش بیته، هه‌ر که‌س پێی دلخۆش بیته نه‌وا به مه‌زنترین شت دلخۆش بووه، نه‌ک نه‌وه‌ی نه‌هلی دنیا له دنیا کۆیده‌که‌نه‌وه، نه‌وانه جیگه‌ی دلخۆشبوون نین، چونکه ئافات روویان تیده‌کات، و زوو له تیاچوون ده‌که‌ن، و ده‌رته‌نجامی خراپیان لیده‌که‌وتنه‌وه، دنیا خه‌یاڵیکه و بووه به خه‌ونی که‌سیک و پاشان به‌ناگادیت و نه‌وه‌ی بینویه‌تی بوونی نییه و ته‌نها کۆچ و داب‌ران ماوه‌ته‌وه.

له قورئاندا "فه‌رح" به دوو جۆر هاتوه: ره‌ها و سه‌نووردار.

فه‌رحی ره‌ها: له زه‌مدا هاتوه، وه‌ک نایه‌تی ﴿لَا تَفْرَحُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾﴾ القصص: ۷۶، هه‌روه‌ها ﴿إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾﴾ هود: ۱۰

فەرەحى سنووردار: ئەمەش ديسان دوو جۆرە: سنووردار بە دۇنيا كە خاوەنەكەى
 فەزل و منەتى خوداى لەبىر دەچىت، ئەمەيان زەمكراوە، وەك ئايەتى ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَرَخُوا
 بِمَا أُوتُوا آخَذْتَهُمْ بَغْتَةً ۖ إِذَآ هُمْ مُسْلُونَ ﴿۵۴﴾ الأنعام: ۴۴

دووەمیان: بە فەزل و رەحمەتى خودا سنووردارکراوە، ئەمەش ديسان دوو جۆرە:
 فەزل و رەحمەت بە هۆ (واتە نىعمەتەكە)، لەگەل فەزل و رەحمەت بە خاوەن هۆ (واتە
 خودا)، بەكەمیان وەك ئايەتى ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
 يَجْمَعُونَ ﴿۵۸﴾ یونس: ۵۸، دووەمیان وەك ئايەتى ﴿فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾
 آل عمران: ۱۷۰.

فەرەح بە خودا و بە پێغه مبه رانى و بە ئیمان و بە سوننەت و بە زانست و بە قورئان
 لە بالاترین مەقامەکانى عاریفانە، خوداى مۆتەعال دەفەر مۆیت ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ
 فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَيْكُمُ زَادَهُ هُنَا ۖ إِنَّمَا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادْتُمْ ءِيمَانًا وَهُمْ
 يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۱۲۴﴾ التوبة: ۱۲۴.

هەر وەها دەفەر مۆیت ﴿وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ ﴿الرعد: ۳۶﴾
 دلخۆشبوون بە زانست و ئیمان و سوننەت بەلگەى بە مەزن راگرتنى ئەوانە و
 خۆشەویستییان و هەلبژاردنیانە بەسەر هەموو شتیکدا لای خاوەنەكەى، دلخۆش
 بوونى بەندە بە شتیک لە کاتى بە دەستەینانیدا: بە ئەندازەى خۆشەویستى ئەو
 کەسە بە بۆ شتەكە و رەغبەتى تیایدا، هەر کەس رەغبەتى لە شتیک نەبوو
 بە دەستەینانى دلخۆشى ناکات، و تیاچوونى خەمى بۆ دروست ناکات.
 فەرەح شوینى خۆشەویستى و حەز دەکەوێت.

جیاوازی نێوان "فەرەح" و لەگەل "الإستبشار" - سەرەتای بەشارەت: فەرەح
 دلخۆشبوونە بەو شتەى خۆشەوێ و حەزى لێدەكەى دواى بە دەستەینانیهتى،
 "سەرەتای بەشارەت" خۆشحالییە بەر لە بە دەستەینانى شتەكە، ئەمەش ئەگەر
 متمانەى تەواوى هەبوو بۆ بە دەستەینانى، بۆیە خوداى مۆتەعال دەفەر مۆیت ﴿فَرِحِينَ
 بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاسْتَبْشِرُوا بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ آل عمران: ۱۷۰.

"فەرەح" سیفەتى کەماله، بۆیە پەرەردگار بە بەرزترین و کاملترین فەرەح وەسەف
 دەکریت، وەك فەرەحتى بە تەوبەى کەسى تەوبەکار کە مەزنتەرە لە فەرەحتى ئەو

كەسەى و لاخەكەى خۆى دەبىننیتەو و ھەموو خواردن و خواردنەو كەى لەسەرە و ئویش لە بیابان و دەشتى تیاچوونداىە لە دوای ونکردنى، و بیھىوابوون لە دۆزینەوہى. مەبەستەكە: ((فەرەح)) بالاترین نىعمەتى دل و چىژ و گەشانەوہىەتى، فەرەح و سرور نىعمەتى دل و دەروونە و خەم و پەژارەش سزادانى ئەو دلەىە، دلخۆشى بەشتىك لەسەر "رازىبوون" ە بەو شتە، رازىبوون دلنىایى و سوکنایى و والابوونى سىنەىە، بەلام "فەرەح" چىژ و گەشانەوہ و سرورە، ھەموو فەرەحىك رازىبوونى لەگەلە، بەلام ھەموو رازىبوونىك فەرەحى لەگەل نىبە، بۆیە فەرەح دژى خەم و پەژارەىە(الھزن)، بەلام رازىبوون دژى "السخط" -ناپازى، خەم و پەژارە خاوەنەكەى ئازار دەدات، بەلام "السخط" ئازارى نادات، جگە لەو كاتەى دەستەوسان بىت لە تۆلەسەندنەوہ.

((سرور)): چاوكى "سرە سرورا و مسرە"، وەك ئەوہى مانای "سرە" برىتى بىت لە ئاسەوارى خەتى روخسارى، لەو ئاسەوارەوہ ھىلەكانى روخسار دەدرەوشىنەوہ، وەك شاعىرىك دەلئىت:

وإذا نظرت إلى أسرة وجهه   برقت كبرق العارض المتهلل

((الإستبشار)) -سەرەتای مژدە و بەشارەت لە "البشرى" -مژدەوہ وەرگىراوہ، "البشارة" برىتیبە لە یەكەمىن ھەوالى راستگۆى دلخۆشكەر.

((البشرى)) -مژدە دوو مانای مەبەستە: یەكەم: مژدەى ھەوالدەرەكە، دووہم: سرور و دلخۆشبوونى ھەوالپىدراوہكە، خودای موتەعال دەفەرمویت ﴿لَهُمُ الْبَشَرُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ يونس: ۶۴، وشەى ((البشرى)) بە ھەردوو ماناكە تەفسىر كراوہ، لە فەرموودەكەى عوبادەى كوپى صامت و ئەبى دەردا-خوا لىيان رازى بىت- لە پىتغەمبەرى خوداوہ(ﷺ) فەرموویەتى ((ئەوہ خەوى چاك و پاكە كە موسلمان دەبىننیت، یان پىئەوہ دەبىنن))

ئىبن عەباس دەفەرمویت ((مژدەى ژبانى دونیا: لە كاتى مردنداىە، فرىشتەكانى رەحمەت بە مژدەوہ لەلای خوداوہ دىن بۆ لایان، لە دواپۆژىشدا: لە دوای دەرچوونى نەفسى باوہردار كە دەردەچىت بەرزى دەكەنەوہ بۆ لای خودا، ئاھانگى بۆ دەگىرپن وەكو زاوا، مژدەى پىدەدرىت بە رىزوانى خودا))

حەسەن دەفەرمویت: مژدە بریتییە لە بەهەشت، هەردوو "الزجاج و الفراء" وەك حەسەن تەفسیریان کردووه، هەروەها مژدەى دۇنیا بە ناوی باش و سەنای باش تەفسیر کراوه، ناوی باشى بەسەر زمانى خەلدا جارى دەبیت، هەموو ئەوانە راستە. سەنای باش: بەشیکە لە "البشرى" - مژدە، خەونى خۆش بەشیکە لە مژدە، مژدەى فریشتەکان لە کاتى مردندا بەشیکە لە مژدە، بەهەشتیش لە مەزنتەین مژدەکانە، خۇدای مۆتەعال دەفەرمویت ﴿وَيَبْرَأ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ البقرة: ۲۵، هەروەها دەفەرمویت ﴿وَأَشْرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ ﴿۳۰﴾ فصلت: ۳۰.

وتراوه: مژدە بەو ناو (البشرى) ناوئراوه چونکە کاردەکاتە سەر پێستى روخسار، بۆیە دوو جۆرە: ((مژدەى دلخۆشکەر)) کاردەکاتە سەر گەشەنەوهى دەموچاو و بریقانەوهى، لەگەڵ ((مژدەى دلتهنگەر)) کاردەکاتە سەر روخسار و گرز و مۆنى دەکات، بەلام گەر مژدە بە رەها باس بکریت تەنها مەبەستى مژدەى خۆشە، گەر مژدە سنووردار کرا بە پێى سنووردارکردنەکە، خۆش و ناخۆش.

خۇدای مۆتەعال فەرەحى داوێتە پال کاروبارى دۇنیا لە نایەتى ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَرَخُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْتَهُمْ بَغْتَةً﴾ الأنعام: ۴۴، هەروەها ﴿لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ ﴿۷﴾ القصص: ۷۶، هەروەها ﴿إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ﴾ ﴿۱۰﴾ هود: ۱۰، دۇنیا خۆشیهکانى لە ناخۆشى و مەینەتییەکانى جیانا بێتەوه، بەلکو هیچ خۆشییەك نییه ناخۆشییەك پێشى یان لەگەلى یان دواى ئەکەوتبیت، خۆشى پوختە ناکریت، بەلکو هەر دەبیت مەینەتییەكى لەگەڵ بێت، بەلام هەندى جار خۆشییەك بەسەر ناخۆشییەكەدا بەهێز دەبیت حوکم و نازارى مەینەتییەكە نۆم دەکات لەگەڵ ئەوهى كە بوونى ماوه، هەر بەو جۆرە بەپێچەوانەشەوه.

قورئان باسى فەرەحى دواپۆژ دەکات و دەفەرمویت ﴿فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ آل عمران: ۱۷۰، هەروەها ﴿فَإِنَّكَ لَتَفِرْحُونَ﴾ یونس: ۵۸. ناوی "السرور" لە دوو شوێنى قورئاندا هاتووه دەربارەى حالى ئەهلى دواپۆژ، ئەو دوانەش ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ﴾ ﴿۷﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿۸﴾ وَنَقَلَبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿۹﴾ الانشقاق: ۷ - ۹، شوێنى دووهم ﴿وَلَقَدْهُمْ نَصْرَةٌ وَسُرُورًا﴾ ﴿۱۱﴾ الإنسان: ۱۱

"السرور" دەربارەى حالى دۇنيا لە چەند شوینیکدا هاتووہ کہ زەمکراوہ، وەك ﴿وَأَمَّا نِ
 أَوْفِ كِتَابِ مَرْوَةَ طَهْرٍ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلِي سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّكَ كَانَ فِي أُمَّةٍ مَّرُورًا ﴿١٣﴾﴾

الانشقاق: ۱۰ - ۱۳

هاتنى وشەى "الفرح" و "السرور" م لە قورئاندا بۆ حالى دۇنيا و حالى دواپۆژ بىنيوہ .
 پارسەنگ بۆ فەرەحە، چونکہ خودای مۆتەعالى پى وەسفاکراوہ، ەروہا وشەى
 فەرەح بە رەھايى هاتووہ، بەلام وشەى سرور بەو جۆرە نەهاتووہ، ئەمەش ئەوہ
 دەگەيەنيت کہ ماناي فەرەح کاملترە لە ماناي سرور، ەروہا خودای مۆتەعال
 فەرمانى بە فەرەح کردووہ لە ئايەتى ﴿فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾ يونس: ۵۸، ەروہا
 وەسفى بەختەوارانى بە فەرەح کردووہ لە ئايەتى ﴿فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾
 آل عمران: ۱۷۰.

پەيوەستبوونىكى ئاوازدار

سرورى دلى باوہردار دوو شت دەيەژنيت: يەكەم: ەژانى سرورى چيژ کہ سى
 حوزن دەبنە ھۆى سپنەوہى ئەم جۆرە لە سرور: حوزنيك کہ ترسى دابپان دروستى
 دەكات، حوزنيك کہ تاريكى نەژانى ھيرش دەھينيت، لەگەل حوزنيك کہ وەحشەتى
 جياپوونەوہ رەوانەى دەكات.

لەبەر ئەوہى سرور دژى حوزنە، و حوزن لەگەل سرور کۆنابنەوہ: بۆيە دەبیتە ھۆى
 تيابردنى، چونکہ سرور ھۆيەكەى: چەشتنى شتيكى دلخۆشكەرە، بۆيە ەتا
 چيژەكە تەواوتر بيت: سرورەكە بەو چيژە کاملتر دەبيت.
 ئەم سرورە سى حوزن دەيسپرتەوہ:

حوزنى يەكەم: حوزنيكە ترسى دابپان دروستى دەكات، ئەم حوزنە حوزنى
 دواكەوتوانە لە قافلەى خۆشەويستان و وەفدى خۆشەويستى، بۆيە ئەھلى دابپان
 ئەوانەن کہ دواكەوتوون لە كاروانى خۆشەويستى و ئەو وەفدە بالايب، ئەوانەن کہ
 خودای مۆتەعال دەرحەقيان دەفرمويت ﴿كَرِهَ اللَّهُ لِيُعَاثَهُمْ فَشَبَّهَهُمْ وَقِيلَ
 اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾ التوبة: ٤٦، خودای مۆتەعال لىپران و ھيممەتى پسانن
 تاكو نەچن بەرەو خودا و بەرەو بەھەشتەكەى، فەرمانى بە دلپان کرد بە فەرمانىكى

گهردوونی قهدهری: که دابنیشن له گه ل دانیشتون و دواکه وتوان له هه ول و کوشش بۆ به ده ستهیتانی هه مو و نه وانه ی خودا پیی خوشه، گه ته ماشای دلاینت بگردبایه - کاتیک فه رمانیان پیکرا به دانیشن له هاو له ی کردنی وه فده که، ده بیینی پر له خه م و په ژاره ن و هه وری به لا ده وری داو ن، بۆیه هه رچی خه م و په ژاره یه له ناو نه و دلانه دا ناماده بووه، شه پۆلی نیگه رانی و په شیمانی ده یاندا به سه ریه کتردا، و هه رچی خوشیبه تیایاندا نه ماوه و حوزن داگیری کردوون - گه ته ماشای دلاینت بگردبایه نه و کات بۆت ده رده کهوت و ده تزانی که چاکانی نه م خانه ی دونیایه له به هه شتدان و دواکه وتوان له هاو له ی چاکان له دۆزه خدان.

چیژ و تامی باوه پ نه م حوزنه ده سپرته وه، که سی صدیق تامی به لاین ده کات که له سه ر زمانی پیغه مبه ر راگه یه نراوه، بۆیه گومان راپیچی ناکات، و نه مه ل داینا بریت، و خۆزگه و ناوات - وه ک پیشتی باس کرا - کۆسپ و له مپه ری بۆ دروست ناکه ن، دلی ده چیته ناو حه قیقه تی نه م نایه ته په رۆزه وه ﴿أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدَا حَسَنًا فَهُوَ لَئِيْهِ كُنَّ مَتَّعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ ﴿٦١﴾ القصص: ٦١، هه روه ها ده ف - رمویت ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّ وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا فَلَا تَغُرُّكُمْ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرُّكُمْ بِاللّٰهِ الْغُرُوْرُ ﴿٥﴾ فاطر: ٥، هه روه ها ده فه رمویت ﴿وَقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ وَاَتَّقُوا اللّٰهَ وَاَعْلَمُوْا اَنَّكُمْ مُّلٰقُوْهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٣٣﴾ البقرة: ٢٢٣، نه مانه و نموونه ی تری نه م نایه ته په رۆزه.

❖ رووخۆشی زانست

حوزنی دووه م: که سه رووری چیژ ناهیلایت بریتییه له حوزنی تاریکی نه زانی. نه زانی دوو جۆره: نه زانی زانست و مه عریفه ت، له گه ل نه زانی کار و سه رلیشیتوان، هه ردوکیان له دلدا تاریکی و وه حشه تیان هه یه، وه ک چۆن زانست نوور و هۆگر بیوون به دوا ی خۆیدا ده هینیت دژه که شی (نه زانی) تاریکی و وه حشه ت به دوا ی خۆیدا ده هینیت، خودا ی موته عال نه و ((زانست)) ه ی که پیغه مبه ری (ﷺ) پی ره وانه کردووه به ((نور)) و ((هدی)) و ((حیاء)) ناوده بات، دژی نه و زانسته ش به ((ظلمه)) و ((ضلال)) و ((موت)) ناوده بات، ده فه رمویت ﴿اللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا اُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ يُخْرِجُوْنَهُمْ مِّنَ النُّوْرِ اِلَى الظُّلُمٰتِ ﴿﴾

البقرة: ۲۵۷، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿أَوْ مِنْ كَانٍ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّارِ كَمَا كُنَّا فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا﴾ (الأنعام: ۱۲۲)، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿۱۵﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۶﴾﴾ (المائدة: ۱۵ - ۱۶)، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَهُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكَ وَأُنزِلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿۳۳﴾﴾ (النساء: ۱۷۴)، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿قَالِذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۳۳﴾﴾ (الأعراف: ۱۵۷)، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا يَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ (الشورى: ۵۲)، قورنانی به ((روح)) باس کرد له‌به‌ر نه و زینده‌گییه‌ی به دل و به رُوحی ده‌به‌خشیت، هه‌روه‌ها به ((نور)) ناوی هیتا له‌به‌ر نه و هیدایه‌ت و ریتنومایه‌ی لیوه‌ی به‌یدا ده‌بیت.

نموونه‌ی نه و نووره‌ی له دلی باوه‌رداردا به‌م جوژه هیتایه‌وه ﴿كَيْشْكُورٍ فِيهَا مَصْبَاحٌ الْمَصْبَاحُ فِي رُجَاةِ الرَّجَاةِ كَانَهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ (النور: ۳۵).
 نموونه‌ی حالی نه و که‌سه‌ی که نوور بجز ده‌کات به که‌سیتک هیتایه‌وه که له‌ناو ﴿كَظَلَمْتَ فِي بَحْرِ لَيْحِي يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوَّابٌ ظَلَمْتَ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكْدُمُ لَمْ يَكْدِرْهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿۴۰﴾﴾ (النور: ۴۰).

سه‌گینه‌ی کوبوونه‌وه

حوزنی سییه‌م: حوزنیکه که وه‌حشته‌ی جیابوونه‌وه ره‌وانه‌ی ده‌کات، نه‌وه‌ش بریتیه‌ی له په‌رتبوی و جیابوونه‌وه‌ی دل و ویستی دل له خودا-عزوجل- بۆ نه‌م جیابوونه‌وه‌یه حوزنیکه قول د‌روست ده‌بیت، حوزن بۆ تیاچوونی کوبوونه‌وه‌ی دل له‌سه‌ر خودا و چیژ و خویشیه‌کانی، گه‌ره‌رچی خویشی نه‌هلی دونیایه کویکرتیه‌وه و بدریت به‌و که‌سه -به‌راورد به‌و چیژه‌ی له کوبوونه‌وه‌ی دل له‌سه‌ر خودا و خویشی و هوکریوی و

نزىكى و تامەرزۆبۇون بۆ لىقاي خودا بە دەستى دەھىئىتت - كەمە و ھىچ نىيە، ئەم كارە تەنھا ئەوانە باوەرپان پىيەتى كە چەشتوويانە، كە سىك بە راستت دەزانىت ئەو شتەى تۆى رۆشن كرىدۆتەوہ ئەويشى رۆشن كرىدبىتەوہ، چەند جوانى وتووہ:

أيا صاحبي، أما ترى نارهم؟ فقال: ترىني ما لا أرى
سقاك الغرام ولم يسقني فأبصرت ما لم أكن مبصرا

گەر لەو جىابوونەوہ ئامازەبۆكر اوەدا تەنھا وەحشەت و تالارى پەرتبوون و تەپوتۆزى شىپزى بوونيان ھەبىت ئەوہ بەسە بۆ سزادانى كەسەكە، ئەى دەبىت چۆن بىت؟ كەمترىن سزاي: ئەوہىە تووشى ھاوہلى كرىنى دابراوان ببىت و تىكەلىان ببىت و خزمەتيان بكات، ئەو دەمە كاتەكانى - كە مادە و كەرەستەى ژيانى ئەوہ - ھىچ بە ھاىەكى نامىئىت، لە جىيەجى كرىنى كاروبارەكانى ئەواندا و بە دەستەپىنانى مەبەستەكانىندا نوقم دەبىت، ئەمە سزادانى دلتيكە كە شىرىنى باوہر و كۆبوونەوہى دل لەگەل خودا و ھۆگرىبون پىي چەشتووہ، لەگەل ھەموو ئەوانەشدا كەسان و شتانى ترى بەسەر خودادا ھەلبىژارد، و رازى بوو بە رىگەى ھاوپرەگەزەكانى خۆى و ئەوہى تىايدا بوون، ھەر كەس كەمترىن زىندەگى و نوور لە دلندا بوونى ھەبىت ئەوا پەنای دللى خۆى لەو وەحشەتى جىابوونەوہىە دەدات.

لە دلدا شىپزى بوونى ھەيە، تەنھا رووكرىنە خودا ئەو شىپزىيە ناھىئىت و رىكى دەخاتەوہ، ھەر ھەوہا وەحشەتى تىدا ھەيە كە تەنھا ھۆگرىبون بە خوداوە لە تەنھايدا دەپرەوئىئىتەوہ.

حورنى تىدا ھەيە: تەنھا سرور و مەعريفە و صدقى مامەلە كرىن كۆتايى پى دەھىئىت.

نىگەرانى تىدا ھەيە: كە تەنھا كۆبوونەوہى دل لەگەل خودا و ھەلھاتن بۆ لای ئەو ناھىئىت.

گرى پەشىمانى تىدا ھەيە: كە تەنھا رازىبوون بە ئەمر و نەھى و قەزاي خودايى و ئارامگرتن تا كە بىشتن بە لىقا دايدەمركىئىتەوہ.

داواى زۆرى تىدا ھەيە: ئەو داوايانە ناوہستن و تەواو نابن تاكو خودا نەكرىتە تەنھا داواى دل.

ئاتاجى و ھەژارى تىدا ھەيە: كە تەنھا خۆشەويستى و گەرانە ھەي بەردەوام و يادى
خودا و صدق و ئىخلاص پېرى دەكاتە ھە، گەر ھەموو دونيا و ئە ھەي تىدىايە پىتى
بىە خىرىت كە مەترىن بەشى ئەو ئاتاجى و ھەژارىيەى بۆ پېر نايىتە ھە.
جىابوونە ھە و پەرتبەون پەردە دروست دەكات و ھەحشەت بەدوای خۆيدا دەھىنىت،
ئازارى ئەو پەردە و ھەحشەتە لە ئازارى سزای جەستەى قورستە، خوداى موتەعال
دەفەرموئەت ﴿ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبْرُونَ ﴿۱۵﴾ ثُمَّ لَأَنسَأَلُوا الْجَحِيمَ ﴿۱۶﴾ المطففين: ۱۵ -
۱۶، ئەوانە دوو سزا بەسەرياندا دابارى: سزای پەردەكە وتنە نىوان ئەوان و خودا،
لەگەل سزای دۆزەخ.

حوزن لە جىابوونە ھەي مەحبووبە ھە سەرھەلدەدات، ھىچ ھۆيەكى تىرى نىيە جگە لە ھە،
گەر لە روودانى ناپەسەندىكە ھە حوزن سەرىھەلدا، ناپەسەندىيەكەى بە ھۆى
لە دەستدانی مەحبووبە ھەيە، بۆيە حوزن و خەم و پەژارە و ئازار و ناپەحەتى ھەر
ھەموو بە ھۆى جىابوونە ھە و دابرانە ھەيە لە مەحبووب، حوزنى ھەژارى و نەخۆشى و
ئازار و نەزانى و تەمبەلى و تەنگەلانى و حال خراب، و ھاوشىوھەكانى ئەمانە: ھۆيەكەيان
دابرانە لە مەحبووب، لە مال و دارابى و تەندروستى و زانست و خۆشگوزەرانى، و حالى
باش، خوداى موتەعال دەفەرموئەت ﴿ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ
إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّبِينٍ ﴿۵۴﴾ سبأ: ۵۴، فەرەح و سرور: بە بەدەستەيتانى
مەحبووبە ھەيە، خەم و پەژارە و حوزن و پەشىمانىش بە تىاچوونى مەحبووبە ھەيە،
خۆشترىن زىندەكى: زىندەكى كە سىكە بە مەحبووبەكەى گەيشتو ھە، تالترىن زىندەكى:
ژيانى ئەو كە سەيە لە خۆشەويستەكەى جىابوونە ھە و دابرا ھە.

❁ گەلى برا: ھەلامى بانگخواز بۆ لای خودا بەدەنە ھە

ھەژانى ئاوازدارى دوو ھەم: برىتییە لە ھەژانى سرورى بىستنى ھەلامدانە ھە، ئەو
سرورەيە ئاسەوارى ھەحشەت دەسپىتە ھە، ئە ھەش بەسترا ھەتو ھە بە بىستنى
ھەلامدانە ھە ((سماع الإجابة))، كە ھابو بىستنىكە سوودى لى دەبىنىت، نەك تەنھا
بىستنى پەبىردن ((سماع الإدراك))، بەلكو ھابو ھەشە لە نىوان ھەلامدانە ھە و
پەشتە ھەلكردن، بەلگەش لە سەر بەندەكان بە ھە راستەبىتە ھە، و بىانوش بە ھە

ده بپریت، بۆیه خودای موته‌عال دهرباره‌ی بیسه‌رانی ئه‌و جۆره بیستنه ده‌فرمویت ﴿مِمَّنَا وَعَصِيَانًا﴾ النساء: ۴۶، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به یه‌هودیه‌کی فرموو کاتیک پرسیری کاروباری په‌نهان (غیب)ی لیکرد ((سوودت پیده‌گه‌یه‌نیت گهر باست بۆ بکه‌م؟ وتی: به گویم ده‌بیستم))، به‌لام بیستنی وه‌لامدانه‌وه: له‌م نایه‌ته پیروزه‌دایه ﴿وَفِيكَزَّ سَتَّعُونَ لَهُمْ﴾ التوبة: ۴۷، واته وه‌لامیان ده‌دنه‌وه، هه‌روه‌ها له نایه‌تی ﴿سَتَّعُونَ لِلْكَذِبِ﴾ المائدة: ۴۲، واته مه‌لامده‌روه‌ن بۆی (ئه‌م جۆره وه‌لامدانه‌ی دوو نایه‌ته‌که ناماژه‌یان پیده‌که‌ن بریتین له وه‌لامدانه‌وه‌یه‌کی ناباش و گومپراکه‌ن)، هه‌ر ئه‌وه‌ش له نایه‌ته‌که‌دا مه‌به‌سته، ئه‌و مه‌به‌سته‌ی له وتنی نوێژکه‌ردا که ده‌لایت ((سمع الله لمن حمده)) واته خودا وه‌لامی هه‌ر که‌س ده‌داته‌وه که ستایشی کردوه، ئه‌وه ئه‌و بیستنه‌یه که خودا نه‌ریی ده‌کات له که‌سیک خیری بۆی نه‌ویت، له نایه‌تی ﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ﴾ الأنفال: ۲۳، واته گهر خیریان تیدا‌بویه وای لی‌ده‌کردن ببیستن به بیستنیکی وه‌لامدانه‌وه و گهردنکه‌چبوون، و‌تراوه مانای "لأسمعهم" واته "لأفهمهم" واته تئیده‌گایاندن، له‌سه‌ر ئه‌و ته‌فسیره مانای (لأسمع قلوبهم) - خودا به‌دلایان ده‌بیستی هاتوه، چونکه بیستن به دل مانای "تئگه‌یشتن" له‌خۆده‌گریت.

له راستیدا هه‌ردوو مانا‌که مه‌به‌سته، گهر خیریان تیدا بویه تئیده‌گایاندن و وای لئیده‌کردن وه‌لامی ئه‌وه بده‌نه‌وه که ده‌بیستن و تئیده‌گه‌ن. مه‌به‌سته‌که: ((بیستنی وه‌لامدانه‌وه)) بریتیه له بیستنی گهردنکه‌چبوونی دل و رۆح و ئه‌ندامه‌کان بۆ ئه‌وه‌ی گوی بیستویه‌تی، ئه‌و بیستنه ئه‌وه‌ی له وه‌حشه‌ت ماوه‌ته‌وه - که به‌هۆی ملنه‌دانی ته‌واوه سه‌ریه‌له‌داوه - کۆتا پیده‌هینیت و ده‌یسپرئته‌وه، به‌پیتی له‌ده‌ستدانی گهردنکه‌چبوون وه‌حشه‌ت زیاد ده‌کات، کۆتا‌هتنی ته‌واوی وه‌حشه‌ت به گهردنکه‌چبوونی ته‌واویه.

خودای موته‌عال ریگه‌ی به‌ده‌سته‌ینانی ئه‌م مه‌عریفه‌یه‌ی به‌یان کردوه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ ﴿٣٧﴾ ق: ۲۷ که‌لامی خودای موته‌عال به‌یاده‌یتانه‌وه‌یه، ته‌نها که‌سانیک سوودی لی‌ده‌بینن که سی سیفه‌تیان له خۆیاندا کۆکردبیته‌وه:

به كه م: خاوهنى دلئكى زیندوى هۆشيار بیټ، گەر ئه و دلئى له دهستدا سوود له بیرهتانه وه و یادخستنه وه نابینیت.

دوهم: به گوئی گوئیگریټ، هه موو بوونی رووبکاته قسه کهر، گەر وا نه کات سوود له گوئیگریټ نابینیت.

سێهه م: دل و زهینی ناماده بیټ له گه ل ئه و که سه ی قسه ی له گه ل ده کات، ((وهو شهید)) واته به دل و بیر ناماده بیټ و بز نه بیټ، گەر دلئى بز بوو و رووی له شوینیکی تر کرد: ئه و سوود له گوتاره که نابینیت.

وه ک چۆن بینەر ناتوانیت حه قیقه تی بینراو تیڤگات تا هیزی بینینی نه بیټ و رووی بینینی نه کاته بینراوه که و دلئى به شتیکی تره وه خه ریک نه کات، گەر هیزی بینینی له دهست دا و سه یری بینراوه که ی نه کرد و دلئى له شوینیکی تر بوو: ئه و په ی به بینراوه که نابات، زۆر جار که سیک له نزیکته وه گوزه ر ده کات و دلئت به شتیکی تره وه خه ریکه و له و باره دا تو هه ست به گوزه ر کردنی ناکه یت، ئه م کاره ش (واته ناماده بوون به دل و هۆش) داواى دروستی دل و ناماده بوونی و که مالى گوئیگریټ ده کات.

گەر له گه ل ناماده بوونی دل و هۆشدا بیستنی وه لامدانه وه له پهروه رداگاره وه ((سمع الإجابة من الرب)) کۆبوویه وه: سرور تیر و ته واو ده بیټ، به نده گەر داواى له پهروه رداگار کرد و پهروه رداگار گوئی بۆ داواکه ی گرت و وه لامیدایه وه، و ئه وه ی داواى ده کرد پیبیه خشی - به پتی مه به ست و داواکه ی، و باشتر له وه ی پیدا که داواى کرد بوو-: ئه و به و وه لامدانه وه یه سرورئیکی بۆ دروست ده بیټ که ئاسه واری وه حشه تی دووری له دل ده سپرته وه، به خشین و وه لامدانه وه ده بیته هۆی سرور و هۆگری و شیرینی، هه ر به و جۆره لیگریته وه ده بیته هۆی وه حشه ت و تالی، که دوعاکانی دووباره بوونه وه و له پهروه رداگاره وه بیستن و وه لامدانه وه ی بۆ هه بوو ئه و ئاسه واری وه حشه تی ده په ویتته وه و به هۆگری و شیرینی جیگه ی ده گریته وه.

(۵۷) منزله السر

مهنزلهی نهینی

له مهنزله کانی ((ایاک لعبد وایاک نسعین)) مهنزلهی نهینییه.

خاوهنی کتییی ((منازل السائرین)) دهفهرموئیت:

((دهروزهی نهینی: خودای موتهعال دهفهرموئیت ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ هود: ۳۱،

خاوهن نهینی: ئهوانه که شاراوهن، ئهوانهی ههوال لهسهریان دراوه.

بهلگههینانهوه بهو ئایهته له چهند روویهکهوه: شوینکهوتهی پیغهمبهران بریتین

لهوانهی پیغهمبهرانیان بهراست زانی، و خودا و خانهی دواروژیان ههلبژارد بهسهر هۆز و

گه ل و هاوهل و دوستانیاندا: خودا نهینییهکی له نهینییهکانی مهعریفه و خوشهویستی و

باوهر به خودا له دلایندا داناوه که له دوژمنانی پیغهمبهران شاراوهیه، ئهوان تهماشای

دهروهی پیغهمبهرانیان دهکرد و کوئیبوون له بینینی ناوهوهیان، بویه بیپریز و سووک

تهماشایان کردن، و به پیغهمبهریان(ﷺ) وت((ئهوانه(واته ههژارانی باوهرداران) دهریکه

له دهورت تا ئیمه بیین بو لات و گوئیت بو بگرین)) وتیان ﴿أَهْتُولَاءَ مَنْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَنْ

بَيْنَنَا﴾ الأنعام: ۵۳، نوح(ﷺ) فهرمووی به هۆزهکهی ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا

أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي

أَنْفُسِهِمْ إِنَّ إِيذَالِمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ هود: ۳۱، زهجاج دهفهرموئیت: ماناکهی ئهوهیه گهر

ئیهوه بانگهشهی ئهوه دهکهن ئهوانهی شوین من کهوتوون له دهروهه خه لکانیکی ساده

و ساویکه و گه مژه و نه زانن، ئهوا من بوون نییه سهرنجی ناوهوهیان بدهم، که بینیم

که سیک له دهروهه خودا به تاکوتهنها دهپهرستیت و حقیقهتی ئهوهی له ناخیاندایه

گپرامهوه بو لای خودا ئهوه کاریکی پهسهند و باشم کردوهه.

ئهوهی له ئایهتهکهوه دهردهکهوئیت: خودا دهزانیت چی له دهرونیاندایه بهوهی

شایستهی کردوون به قبولی ئایین و یهکتاپهرستی، و بهراستزانیی پیغهمبهرانی،

خودا(ﷻ) زانا و دانایه، بهخشینهکان له شوینی خوئی دادهنیت، ئهوه ئایهته

هاوشیهی ئهوه ئایهته پیروژهی تره که دهفهرموئیت ﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ

لَقُولُوا أَهْوَآءَ مَنْ آتَىٰ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿۵۳﴾ الأنعام: ۵۳،
 بیباوه‌پان نه‌ریی نه‌وه‌یان کرد نه‌وه‌زارانه خودا-سبحانه- شایسته‌ی کردین به
 هیدایه‌ت و حق و سه‌رانی کوفر و نه‌هلی عیززه‌ت و سه‌روه‌تی بیبه‌ش کردینت، وه‌ک
 نه‌وه‌ی به‌لگه به به‌خششی دنیا بهیننه‌وه له‌سه‌ر به‌خشینی دواپۆژ، خودای موته‌عال
 رایده‌گه‌یه‌نیت که نه‌و زاناره به‌و که‌سه‌ی شایسته‌ی ده‌کات به هیدایه‌ت، نه‌وه‌ش
 به‌هۆی نه‌ینیه‌که‌وه که له‌لای خۆیه‌تی له ناسینی قه‌درزانی نیعمه‌ت و بینینی فه‌زلآ و
 گه‌وره‌یی خاوه‌ن نیعمه‌ته‌که و خۆشویستن و شوکرکردنی، هه‌موو که‌سیک نه‌و نه‌ینیه
 خوداییه له ناخیدا نییه، بۆیه هه‌موو که‌سیک شایسته‌ی نه‌و به‌خششه‌ی نیعمان ناییت.
 نه‌وه‌ی که شیخی هوروی ده‌فرمویت ((خاوه‌ن نه‌ینیی: نه‌وانه‌ن که شاراوه‌ن، نه‌وانه‌ی
 هه‌والآ له‌سه‌ریان دراوه‌))

له‌وانه‌یه مه‌به‌ستی پیتی: فه‌رموده‌که‌ی سعدی کورپی نه‌بی وه‌قاص بیت که کورپه‌که‌ی
 پیتی وت ((تۆ لیره‌ی و خه‌لکیش خه‌ریکی کتیه‌رکییه له‌سه‌ر نه‌ماره‌ت؟! نه‌ویش پیتی
 فه‌رموو: گویم له پیغه‌مبه‌ری خودا بوو ده‌یفه‌رموو: خودا به‌نده‌یه‌کی له‌خواترسی
 ده‌وله‌مه‌ندی شاراوه‌ی خۆشه‌ویتی))

یان له‌وانه‌یه مه‌به‌ستی نه‌وه‌فرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر بیت که ده‌فرمویت ((له‌وانه‌یه
 مرویه‌کی قزیشیواو و تۆزای که له‌به‌ر ده‌رگاگاندا ده‌ست به‌پرویدا ده‌نریت و که‌س
 نایگریته‌ خۆ: گه‌ر سویند له‌سه‌ر خودا بخوات سوینده‌که‌ی نه‌خات و جیبه‌جیتی بکات))
 نه‌مانه‌ش دوو چینن:

چینی یه‌که‌م: ده‌سته‌یه‌کن که هیممه‌تیان به‌رزه و مه‌به‌ست و مه‌رامیان پاک و پالفته
 بووه و سلوکیان راست و ته‌ندروست بووه، تا پیش ریبارانی ریگه که‌وتن، له‌سه‌ر
 ریوره‌سمیک ناوه‌ستن و نادرینه پال ناویک و به‌په‌نجه‌ ناماژه‌ی بۆ ناکه‌ن.

واته‌ سۆ سیفته‌ی نه‌ری و سۆ سیفته‌ی نه‌رییان بۆ جیگرده‌کریت:

یه‌که‌م ((هیممه‌تی به‌رن)) هیممه‌تی به‌رن: نه‌وه‌ستی تا لای خودا، که‌سیک یان شتیکی
 نه‌خریته‌ جیگه‌ی خودا، به‌هیچ که‌س رازی نه‌بیت جگه له خودا، به‌شی خۆی له خودا
 به‌هیچ شتیکی تر نه‌فرۆشیت، و نزکی له خودا و هۆگری و فه‌رح و سه‌روور و
 گه‌شانه‌وه‌ی ته‌نها به خوداوه‌ بیت و به شتیکی که‌می دونیایی نه‌دات، هیممه‌تی به‌رن

لەسەر ھىممەتەكانى تر وەك پالئەدى بەرز وایە بەسەر پالئەدەكانى تردا، ئەو بە ئاستى نزمى ئەوان و كارە بچووكەكانیان رازى نایبىت، ئەو ئافەتەنەى روو لەوان دەكات روو لەم ناكەن، ھەتا ھىممەت بەرزتر بىت لە ئافات دوورتر دەبىت، ھەتا نزم بىتەوہ ئافات لە ھەموو لایەكەوہ دەورەى دەدەن، ئافەتەكان رىگر و راکىشەرن، ئەو ئافەتەنەگەنە شوینە بەرزەكان تا كەسەكە كىش بکەن، بەلكو تەنھا لە شوینى نزمەوہ كەسەكە بۆ لای خۆیان رادەكىشن، بۆیە بەرزى ھىممەتى مروؤ ناوئىشانى رزگارى ئەوہ و نزمى ھىممەتى ناوئىشانى بىبەشبوونىيەتى.

ئىشانەى دووہم: ((پالفتەبوونى مەبەست)) ئەوہش برىتییە لە رزگار بوونى مەبەست و مەرام لە ھەر خەلتەىك دەبىتە لەمپەر لەبەردەم مەبەستەكەیدا، بۆیە پالفتەبوونى مەبەست و مەرام: برىتییە لە رووتكردنەوہى مەبەست لە ھەر داواىەك كە بۆ خودا نەبىت، ئەم دوو ئافەتە لە مەبەست و مەرامدا بوونیان ھەيە: يەكەم، ئەوہیە بۆ مەبەستەكەى رووت نەبىتەوہ یان يەكلا نەبىتەوہ، دووہم، داواى مەبەستەكە بۆ شتىكى تر نەبىت نەك بۆ خودى مەبەستەكە.

مەبەست پىتى: پاكردنەوہ و پالفتەكردنى مەرام و مەبەستە لە ھەر وىستىك كە ملانئى مەبەست و مورادى پەرەردگار بكات، بەلكو مەرام و مەبەست واى لىبىت رووتبووئىتەوہ لە موراد و مەبەستى ئایىنى و بریارەكانى.

ئىشانەكەى: ئەوہیە كە بەشى بەندە و حەزەكانى لەژىر حەقى پەرەردگاردا بىت، بەجۆرىك بەش و حەزى بىتە ھەمان حەقى پەرەردگار كە لەسەرىتى، بەرزى ئەم مەنزىلەى لای خاوەن بىنىنى رووشن و صادق ناديار نىيە.

ئىشانەى سىيەم: ((سلوكى دروست)) ئەمەش سەلامەتییە لە ئافات و لەمپەرەكان و رىگرەكان و پەردەكان، ئەوہش بە س شت دروست دەبىت:

يەكەمیان: ئەوہیە كە لەسەر شارپىگەى مەزن بىت، شارپىگەى پىغەمبەر محمد (ﷺ)، نەك لەسەر شتە دانراوہكان و رىوہسمە زاراوہبىيەكان، با قسەكانى بۆ برازىننەوہ و ئاماژەكانى بۆ وردبەكەنەوہ و دەربىنەكانى بۆ جوان بکەن، ھەموو ئەوانە لە نەفسەوہیە و بەخۆیان نازانن.

دووہم: لەسەر رىگەكە وەلامى بانگەرى بەتالى و وەستان و تەمبەلى نەداتەوہ.

سېئەم: لە سلوكە كەيدا تەماشای مەبەستەكە بكات، ئەمەمان پېشتەر باس كەردووه .
 بەم سىيانە سلوك دروست و تەندروست دەبىت، بە دەربىنىكى پوخت دەبىت يەك
 بىت بۆ يەك، لەسەر يەك رىگە، نە داوا و نە داواكرائى دابەش نەبىت، داواكەى
 رەنگاورەنگ نەبىت، بەلكو دەكۆشەت بۆ رىگاركرائى مەبەستەكەى لە پەيوەستەكان
 و لەمپەرەكان، وەك داوا و گەيشتن بە راستىيەكان (الحقائق)، بۆيە لە عادەتەكانى
 خۆى بزر دەبىت، تاكو لە و رىگەيوە پەيوەستەكان و پەيوەندىيەكانى كۆتا
 پېيەننىت، ئەو ش ئەو شتەنە بە دل و جەستە و هەستەكانىيەو دەلكىن لە
 ئولفەت پېئوەگىراوەكان، هەر بە و جۆرە پېش كۆسپ و لەمپەرەكان دەكەوئە تاكو
 پىئى نەگەن و زەفەرى پى نەبەن.

ئەم بزر بوونە (بزر بوون و دووركەوتنەو لە عادەتەكانى) بە مەبەستى گەرەن بەدواى
 راستىيەكان (الحقائق) دا، ((لەمپەرەكان)) ئەو دوور دەخەنەو لە داوا و مەرام و واى
 لىدەكەن دژ و پېچەوانەى داوا و مەرامى بە دەست بەيئىت.

راستىيەكان ((الحقائق)) كۆى وشەى "حقیقە" يە، مەبەست پىئى: حەق تەعالا (خودا) و
 ئەوەى دەدرىتە پالى، ئەو-سبحانە- بۆ خۆى حەقە و قسەكانى حەق و بەلئىنەكانى
 حەق و لىقائى حەق و پېغەمبەرەكەى حەق و تەنھا بۆ ئەو بەندايەتى حەقە و
 بەندايەتى جگە لە ئەو باتلە. هەموو شتەك جگە لە "الله" باتلە.

مەبەستەكە: مورید گەر داوا و مەبەستەكەى لە و خەرۆكەر (خەرىكەن) و رىگرانەى كۆسپ
 و لەمپەرى بۆ دروست دەكەن پالفتە نەكات: ئەوا ناگاتە مەبەستەكەى، گەر بگاتە
 مەبەست لەدواى رەنج و مەینەتى و ئازارىكى زۆرەو پىدەگات، ئەمەش بەهۆى ئەو
 خەرىكەرانەو كە رووى تىدەكەن، هېچ دەستەيەك ناگەنە داواكەيان بە برىنى كۆسپ و
 لەمپەرەكان و دووركەوتنەو نەبىت لە سەرقالىيەكان.

سلوكى دروست بەيەكجارى نەفس و سروشتى مروئى نامرئىت، گەر ئەو سروشست و
 نەفسە نەبوونايە بازاری تاقيكردنەوەى خوداى دانەنەنرا و لەم جىهانەدا تەكلىف لە
 مروؤ نەدەكرا، بەلكو سروشست و نەفس بە دەسلەلاتى زانست و مەعریفە و باوەر و
 خۆشەويستى ژێردەستە دەكرىن، ژێردەستەى بەزىو هەر دەبىت جوولەيەك بكات با
 كەمىش بىت، بەلام جوولەى دىلىكى ژێردەستە، دواى ئەوەى جوولەكەى جوولەى
 ئەمىرىكى زال بوو بەسەر مروؤدا.

له ته‌واوبوونی ئیحسانی په‌روه‌ردگار به‌بنده‌که‌ی و ناساندنی قه‌دری نیعمه‌ته‌که‌ی: ئه‌و نه‌فسه‌ی پینیشان داوه به ژێرده‌سته‌یی و زه‌لیلی دوا‌ی ئه‌وه‌ی حاکم و زال بوو به‌سه‌ریدا، ئه‌و کاته به‌بنده هانا و په‌نا بۆ په‌روه‌ردگار و دۆستی خۆی و مالیکی هه‌موو کاروباره‌کانی ده‌بات: ((یا مقلب القلوب ثبت قلبي علی دینک، یا مصرف القلوب مصرف قلبي علی طاعتک)).

هه‌روه‌ها له ئیحسانه‌کانی خودا له‌گه‌ڵ به‌بنده‌که‌ی: له دایدا ئافاتی پال‌دانه‌وه به‌لای نه‌فس و کردار و حالیدا ناهیتیت و ده‌یسپریته‌وه، وه‌ک وتراوه: گه‌ر پال‌ده‌ده‌یه‌وه به‌لای زانستدا له‌بیرتی ده‌به‌ینه‌وه، گه‌ر پال‌ده‌ده‌یه‌وه به‌لای حالیدا لیت وهرده‌گرینه‌وه، گه‌ر پال‌ده‌ده‌یه‌وه به‌لای مه‌عرفه‌دا لیت ده‌شارینه‌وه، گه‌ر پال‌ده‌ده‌یه‌وه به‌لای دایدا: لیتی تیکه‌ده‌هین، بۆیه به‌بنده ده‌بێ پال‌به‌لای خودادا بداته‌وه، هه‌ر کات هه‌ستی کرد مه‌یلی دلی به‌لای غه‌یری خودادا چووه با بزانیته ره‌وانه‌ی لای موفلیسیک کراوه، به‌لکو ره‌وانه‌ی لای نه‌بوونیک کراوه، ئه‌و که‌سه ده‌رگای مه‌کری خودای به‌پوودا کراوه‌ته‌وه با خۆی بیاریزیت له‌چوونه‌ژووره‌وه.

بزانه هه‌رچیبه‌ک له‌تۆوه بیت حیجابه بۆ داواکه‌ت، گه‌ر له‌گه‌لی وه‌ستای ئه‌وه تۆ له‌خوار حیجابه‌وه‌ی، گه‌ر ئه‌وه‌ت بپری به‌رووتکرده‌وه‌ی داوایه‌که‌ت له‌هه‌رچی شته جگه له‌خودا ئه‌وه تۆ له‌سه‌رو حیجابه‌وه‌ی، داوا و ویست و ته‌وه‌کول و حال و کردارت هه‌ر هه‌موو حیجابن گه‌ر له‌پایاندا بوه‌ستی، یان مه‌یلت پیدان، گه‌ر هه‌موو ئه‌وانه‌ت بپری بۆ لای ئه‌وه‌ی تۆ ده‌ته‌وی و بۆی ده‌ژیت، ئه‌و که‌سه‌ی تۆ له‌به‌ر ده‌ستیدای و له‌ژێر بپریار و ویستی ئه‌ودای و ته‌نها گه‌ردیله‌یه‌کت نییه ئه‌و خاوه‌نی نه‌بیت و له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ی وهرنه‌گرتبیت، ئه‌وا تۆ له‌سه‌رو حیجابه‌وه‌ی، هه‌روه‌ها گه‌ر له‌ویست و کۆشانندا له‌پای داوه‌که‌تدا نه‌وه‌ستای: ئه‌وا تۆ له‌سه‌رو حیجابی داواکه‌ته‌وه‌ی.

مه‌زنتین زیان و زه‌ره‌ر حیجابی دله له‌په‌روه‌ردگاری، ئه‌وه‌ش سزاکه‌ی له‌سزای دۆزه‌خ قورستره، خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ المطففين: ١٥ - ١٦.

دلی عاریف له‌خودا مه‌حجوب نابیت، به‌لکو له‌ناو نووری زه‌فه‌ربردندا ده‌ژی به‌وه‌ی دلی رووی له‌خودای موته‌عال کردووه، و هه‌موو ویستی خۆی له‌سه‌ر خودا کۆکردۆته‌وه، به‌

مورادى خۆى له مورادى نەفسى فەناى كردوو، بۆيه ئەوەى زۆرەى خەلكى بزى
 كردوو ئەو دۆزىو پەتەو، نوورى ئەو بوونە بەبەر دلئىدا كراو، تا ئەو نەندە زۆر بوو
 لىشاوى لەسەر زمان و ئەندامەكان و جوولە و وەستانى جارى دەبىت، گەر قەسە دەكات
 نوورى لى بەرز دەبىتەو، گەر بىدەنگ دەبىت نوورى لى بەرز دەبىتەو.
 حىجابەكان دە دانەن:

يەكەم: حىجابى پەكخستن (التعطيل)، و نەرىكردنى حەقىقەتى ناو و سىفەتەكانى
 خوداى مۆتەعال (كە لە ھەموويان چىترە)، خاوەنى ئەم حىجابە ھەرگىز نامادەى
 پەيدا ناكات بۆ ئەوەى خودا بناسىت، و ھەرگىز بە خودا ناگات، مەگەر بەردىك
 نامادەى پەيدا بكات و بۆ سەرەو بەرز ببىتەو.

دووەم: حىجابى ھاوئەدانان بۆ خودا: ئەو ش ئەو پە دلى غەبرى خودا ببەرسىتت.
 سىيەم: حىجابى بىدەى قەولى: وەك حىجابى ئەھلى ئارەزوو و وتارى فاسىد بە
 ھەموو جۆرەكانىيەو.

چوارەم: حىجابى بىدەى كردارى: وەك حىجابى ئەھلى سلوكى بىدەكران لە رىگە و
 سلوكياندا.

پىنجەم: حىجابى ئەھلى گوناھە ديارە گەرەكان، حىجابى ئەمانە نەرمترە لە حىجابى
 ئەھلى تاوانە شاراوھ گەرەكان، لەگەل زۆرى عىبادەت و زوھد و كۆشانىيان، گوناھى
 گەرەى ئەوانە نزىكترە لە تەوبەو تا ئەوانەى تاوانى گەرەى ناوھەيان ھەى،
 چونكە ئەو گوناھانە لاىان بوو بە مەقامات و حاشاى لى ناكەن لە دەرخستن و
 خستەن دەرەوەى لە قالىبى عىبادەت و مەعريفەدا، بۆيه ئەھلى گوناھە ئاشكرا
 گەرەكان: نزىكترن لە سەلامەتییەو لە گوناھى ئەوانە، دلى ئەوانە چاكتر و باشترە
 لە دلى ئەوان.

ھەوتەم: حىجابى ئەھلى گوناھى بچوك.

ھەشتەم: حىجابى ئەھلى زىادەكان و پىراكىشان لە موباحاتادا.

نۆيەم: حىجابى ئەھلى بىتاگايى لە نامادەكردنى ئەوەى لە پىناویدا دروستكراون
 و داوايان لىكراو، ھەرەھا ئەوەى لە سەريانە لە بەردەوامى يادى خودا و
 شوكر و بەندايەتى.

دەيەم: حىجابى موجتەھىدان و سالىكان، ئەوانەى خۆيان بەكلا كوردۆتەو بە رۆيشتەن بۆ لاي مەبەستەكەيان (واتە بۆ لاي خودا).

ئەمە دە حىجابە لە نىئوان دل و خودادا (ﷻ) كە دەبنە لادانى كەسەكە لە گە يىشتەنى تەواو بە مەبەستەكەيان، ئەم حىجابانە لە چوار رەگەزەو سەر ھەلدە دەن: رەگەزى نەفس، و رەگەزى شەيتان، و رەگەزى دونيا، و رەگەزى ئارەزەو، مەزۇ نانتوانىت ئەو دە حىجابە بېرەو يىتتەو گەر چوار رەگەزەكە لە ناو دلدا بەمىتتەو.

ئەم چوار رەگەزە: گوفتار و كار و مەبەست و رىگە تىكە دەن، بە پىتى زۆرى و كەمىان.

ئەم چوار رەگەزە رىگەى گوفتار و كار و مەبەست دە بېرەو تە نەگەنە دل، ئەو ھەش كە دەگاتە دل رىگە لە سالىك دە بېرەو تە تاكو نەگاتە بە پەرەردگارى، لە نىئوان گوفتار و كردار و دلدا دووربىيەك ھەيە كە بەندە لىيەو سەفەر بۆ لاي دللى خۆى دەكات تاكو لەوئ شتە سەير و سەمەرەكان ببىنەت، لەو ماوہ و لەو دووربىيەدا ئەو چوار جۆرە لە چەتە و رىگر ھەن، گەر لەگە ئيان جەنگا و كار پاكبويەو بۆ دل ئەوا تىايدا دەمىتتەو ھە دەيكات بە خانەى خۆى، داواى كۆمەك و يارمەتى لە خودا دەكات، ئەو ئارامى بۆ نىيە تە نەگاتە پەرەردگارى ﴿ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ﴾ ﴿ النجم: ۲۷ 》， كە گە يىشتە خوداى موتەعال ئەوا ئيمان و يەقىن و ژىرى زۆرتى پىدە بە خشىت و دەرەو ھە ناو ھەى خۆى پى جوان دەكات، بەو گە يىشتەن بە خودايە دەگاتە باشترىن ئەخلاق و كوردەو ھە، و خرابەكانى ئەخلاق و كوردەو ھە ناباشەكانى لىدەكاتەو ھە، بەو كارەش خوداى موتەعال سەربازگە لىك لە دلدا دادەنەت كە دژ بە چەتە و رىگرەكان دەجەنگن تاكو نەگەنە دل، لەگەل دونيا دەجەنگىت بە زوھدكردن تىايدا و دەرکردنى لە دل، زىانى پىناگە يەنەت گەر لە دەست و مالىدا بىت، ھەر ھە رىگرى ناكات لە ھىزى يەقىنى بە دوارۆز، لەگەل شەيتان دەجەنگىت بە واھىتان لە ھەلامدانەو ھە بانگكەرى ئارەزەو، شەيتان لە ئارەزەو جىانابىتەو ھە، لەگەل ئارەزەو دەجەنگىت بەو ھەى ئەمرەكان بە رەھابى وەر دەگرىت، و لەسەريان دەو سىتت، بە جۆرىك ئارەزەو لەو ھەى ئەنجامى دەدات و ئەنجامى نادات بوونى نىيە، ھەر بەو جۆرە بە ھىزى ئىخلاص دژ بە نەفسى خۆى دەجەنگىت.

هەموو ئەمانە گەر کار و كردهو دەروازەيەك لە دلەوہ بۆ لای پەرورەدگار ببینیتهوہ، گەر بەناو دلدا گەرا و دەرچەيەكى نەببینیوہ و نەفس تیايدا نیشتهجی بوو بوو ئەو کاتە نەفس دل داگیر دەکات و دەیکات بە سەربازی خۆی، بەو ھۆیەوہ ھیز و بەرزبوونەوہ و توغیانی بۆ دروست دەبیت، دەببیت زۆر زاھید و عابیدە و زۆر تێدەكۆشیت لەگەل ئەوہشدا سوورتین کەسە لە خوداوہ، خاوەنى گوناھە گەرەکان دلایان لە خوداوہ نزیکترە لە دلئى ئەو، بەلکو ئەوان لە ئیخلاص و رزگاریبەوہ نزیکترن تاكو ئەو.

سەرنجى كەسى سوژدەبەرى عابید بەدە (ناماژە بە كەسیكى تاییەت دەكات كە بەھۆی زیادەپەوی و رۆچوونەوہ گومراپوہ)، ئەو زاھیدەى لەناو چاوانیدا ئاسەواری سوژدە دیار بوو، خاوەنى قەدیکى تەمیمی باریک لە دەرەوہ، ببینە چۆن توغیانی کارەکانی: وای لیکرد ئینکاری پێغەمبەر (ﷺ) بکات، ھاوہلان و شوینکەوتوانی ئەو کەسە موسلمانان بە کەم تەماشای دەکەن، تا شمشیریان لە موسلمانان راکیشا و خوینیان حەلال کردن.

سەرنجى ئارەقخۆرە سەرخۆشەكەش بەدە، كە زۆرجار دەیان ھینا بۆ لای پێغەمبەر و لەسەر خواردنەوہى ئارەق دارى حەدى لێدەدا چۆن ھیزی باوہر و یەقین و خۆشەویستی خوا و پێغەمبەر (ﷺ) و خۆبەكەمزانی و گەردنكەچى بۆ خودا بەجۆرێك راستى كردهوہ كە پێغەمبەر (ﷺ) نەھى بکات لەوہى نەفرەتى لى بکرت، ئەو ھاوہلەى پێغەمبەر "عیاض بن جھار" بوو- خوا لى رازی بیت- بەمە بۆمان دەردەكەویت: توغیانی گوناھ سەرنەنجامى باشترە لە توغیانی گوپراپەلى و عیبادەت. سى سىفەتە باشەكەى چینی یەكەم لە چاكان، یەكەمیان: پێشكەوتن لە ریبوارانى رینگە، بەجۆرێك لەسەر ریبورەسمێك ناوہستن، ئەوان بەھۆی بەرزى ھیممەتیانەوہ پێشى خەلكى كەوتن و لەگەلایان نەوہستان، ئەوان كەسانی تەنھا و پێشكەوتوہكانن، بەھۆی زۆر پێشكەوتنیان ئاسەواریان لەسەر رینگە بەجیتەماوہ، دواكەوتووان نازانن ئەوان چ رینگە یەکیان گرتۆتە بەر، بەلام ئەوانەیان كە زۆر لیبراوانە كەوتوونەتە رى ئاسەواری نووریان زۆر لەدوورەوہ دەببێن، وەك چۆن ھەسارەيەك دەببێن، لەوانەى ئەوانیان ببینی پرسیار دەكەن: لە كوێ ئەوانت ببینی؟ حالئى ئەو كەسانە وەك وتراوہ:

أسائل عنکم کل غادر و رائج وأومی إلی أوطانکم وأسلم

نیشانهی دووه‌م: ئەوان خۆیان نەداوہ تە پال ناویک، واتە بە ناویک نەنەناسران لای خەلک ناشارناییت وەک ئەو ناوانەیی بوون بە ناوینشانانی ئەهلی رێگە.

ههروه‌ها: ئەوان بە ئەنجامدانی یەك جۆر کار خۆیان سنووردار نەکردووه، ناوہ‌كەیان بەسەردا بسەپی و بەو كارە بەناویانگ بن، ئەو ناو و نیشانانە ئافەتی بەندایەتیە، و بەندایەتیەکی سنووردارە، بەندایەتی رەها: خاوەنەكەیی یەكێك لە ناوہ‌كانی بەسەردا ناسەپیت، ئەو وەلامی بانگی هەموو كاروكرده‌وه باشەكان دەداتەوہ، لەگەڵ هەر دەستەبەك لە ئەهلی بەندایەتی ئەو بەشێکی هەبە، بۆیە پابەند ناییت بە رێوہ‌سەم و ئاماژە بۆكردن، هەر بەو جۆرە بە ناو و جلوہ‌رگ و رێگە‌یەکی دانراوی زاراوہ‌ییەوہ پابەند ناییت، بەلكو گەر پرسیااری شیخەكەیی لای بکەیت؟ دەفەرمویت: پیتغەمبەر (ﷺ)، گەر پرسیااری رێگە‌كەیی لای بکەیت؟ دەفەرمویت: شوینکەوتنی پیتغەمبەر، پرسیااری پۆشاک؟ دەفەرمویت: پۆشاکێ تەقوا، مەزەب؟ بە حەكەم كردنی سوننەتی پیتغەمبەر، گەر پرسیااری مەبەست و داوای لای بکەیت؟ دەفەرمویت ﴿يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ الأنعام: ۵۲، گەر پرسیااری شوینکی كۆبوونەوہ و گەردبوونەوہ لای بکەیت؟ دەفەرمویت ﴿فِي يَوْمٍ أَدْنَىٰ أَنَّهُ أَنْ تَرْفَعَ وَيُنْزِلَ فِيهَا أَسْمُهُمْ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْأَغْدِقِ وَالْأَصَالِ﴾ (۳) رجالاً لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله وإقامة الصلاة وإيتاء الزكاة ﴿النور: ۳۶ - ۳۷، لە نەسەبەكەیی؟ دەفەرمویت:

إبي الإسلام لا أب لي سواه إذا اتخروا بقيس أو قميم

نیشانەیی سێیەم: ئەوان -بەهۆی شاراوہ‌بیان لە خەلکی- لە ناویاندا ناناشرین تا بە پەنجە ئاماژەیان بۆ بکەن، ئەوانە لە هەر شوینیک بن زەخیرەیی خودان، کاتیک ئەوان لە خەلکی شاراوہ بوون بە هۆکارەکانیان و ئاماژەیان پێ نەدرا و بە رێوہ‌سەمیک لە خەلکی جیانەبوونەوہ، و خۆیان نەدایە پال رێگە‌یەك، مەزەبێك یان شیخێك: ئەوان كە بەم جۆرە بوون كەوابوو وەك زەخیرە‌یەکی شاراوہ وان، ئەوانە دوورترین خەلکەن لە ئافەتەوہ، چونكە هەر هەموو ئافەت لە رێوہ‌سەم و پابەندبووندا بە پیتغەمبەر، و ههروه‌ها لە لكان بە رێگە زاراوہ‌ییەكان و دۆخە باو و تازەكان، ئەمە ئەوہ‌یە كە زۆرەیی خەلکی لە خودا دابریوہ، بەبێ ئەوہ‌ی هەست بە خۆیان بکەن، ئەوہ‌ی جینگەیی سەرسۆرمانە: ئەهلی ئەو رێگانە بە ویست و داوا و لێپێران و رۆیشتن بۆ لای

خودا به ناوبانگن، مه گەر تاك تاكه به ئه گينا هر هه موو له ريگه دابراون به هوى ريوره سم و كۆتوبه نيا نه وه .

پرسيار له هه ندئى له ئىمامان كرا ده رباره ى سوننه ت؟ فه رمووى: ئه و شته به كه هيج ناويكى نيه جگه له ((سوننه ت)).

واته ئه هلى سوننه ت ناويكيان نيه خويانى بده نه پال.

هه ندئى خه لك هه ن جوړه پۆشاكىك ده پۆشن كه خه لكى ناپۆشيت، يان له شوئىنك داده نيشن و كۆده بنه وه كه خه لكى تيايدا دانانيشى، يان رۆيشتنىك كه خه لكى وا نارۆن، يان خۆپازانده وه و شتوازيك كه خه لكى به و جوړه نين، يان عيباده تىكى ديارى كراو كه خه لكى پتیه وه پابه ند نيه با به رزتريش بيت له وه ى ئه و ئه نجامى ده دات، يان خۆگریدان به شىخىكه وه و لانه كرده وه به لای كه سى تردا، با كه سه كه له و شىخى ئه و له خودا و پتیه مبه ره وه (ﷺ) نزيكتريش بيت، هه موو ئه وانه مه حجوبن له زه فه ريردن به داواى بالا و ريگه يان ليگيراهه، ئه وان عاده ت و ريوره سم كۆتوبه ندى كردن، و بار و دۆخ و زاراوه كان سنووردارى كردن له وه ى خويان بۆ شوئىنكه وتنى پتیه مبه ره به كلا بكه نه وه، بۆيه له شوئىنكه وتن دابراون و مه نزيله يان له شوئىنكه وتنه وه دوورترين مه نزيله به، ده بيبى سهرقائى به ندايه تيه به وه رزش و خه لوه كيشانه وه و خاليركردنه وه ى دل له ئه غيار، وا ته ماشاى زانست ده كه ن كه ريگريبت له رۆيشتن بۆ لای خودا، گه ر باسى دۆستايه تى و دوژمنايه تى له پيناوى خودا و ئه مر به مه عرف و نه هى له مونكه رى بۆ بكه ى له لای ئه وان شه پ و زياده به، گه ر به كيك له وانه له نيوانىاندا به و كارانه هه ستا ئه وا له نيوان خويان ده يكه نه ده ره وه و به غه ريب و نامۆ له خويان ته ماشاى ده كه ن، ئه وانه دوورترين كه سن له خوداوه با ئاماژه ى زۆريشان بۆ بكرت...خودا زاناره .

❦ خاوهنى نهينى هوول

چينى دووه م: ده سته به كن ئاماژه به مه نزيله به كه له باوه ر ده دن، به لام خويان له بالاتر له و مه نزيله دان، خويان له كاروبارىكدا نيشان ده دن، به لام ئه وان له كاريكى بالاتردان، بانگ له سه ر شانوشكويه كه ده كه ن، به لام له سه ر شانوشكوى ترن، ئه وان له نيوان غه ره تىكن له سه ريان دايان بپۆشيت له گه ل ئه ده بيك بيانپاريژيت و زه ريفيه كه ره وشتيان به رز رابگریت.

ئەھلى ئەم چىنى دووھەمە بە ھەلبۇردن و ويست خۇيان لە پەنھان ناوھ، تاكو حالى خۇيان و كەمالى دەسەلاتيان بپاريزن، مەقامى ئەوانە بەرزە و چاوانايبىنىت و گومان ناىگاتى، لەگەل قسەكەراندا ئاماژە بەو مەقامانە دەدەن كە دەيزانن و دەيناسن لە مەقامى موريدان و سالىكانى سەرەتاي ريگە، ئەوھى پەرودەگار بەوانى بەخشىوھ لە خەلكى دەشارنەوھ لە حالى خۇشەويستى و وھجد و ئاسەوارى مەعرفە و يەكتاپەستى، ئەم جۆرە خۇشاردەنەوھىە لە زمانى عەرەبىدا پىتى دەوترىت ((التورىة)) - خۇپەنادان.

وا خۇيان نىشان دەدەن بۇ قسەكەر وھ ئەھلى سەرەتاي ريگە بن، لەگەل ئەوھشدا ئەوان لە پلە بالاكانى باوھپدان، قسەيان لەگەل دەكەن لەسەر سەرەتا و ويست و سلوك، مەقامەكەشيان لەسەر و ئەوھوھىە، ئەوان لە ھەردوو حالەتەكەدا راست دەكەن بەلام بالاترين حال و مەقامى خۇيان لە خەلكى دەشارنەوھ.

بە كورتى: ئەوان بە دەرەوھيان لەگەل خەلكيدان: بەپىتى ئەقل و تىگەيشتنيان قسەيان لەگەل دەكەن، بە شتىك لەگەلئان نادويت كە زىربىيان پىتى ناگات، و سەرئەنجام ئىنكارى بكن و وادابىنن قسەكەريگە وھكو ئەوان، خەلكى لەلای ئەوانە، ئەوان لەلای ھىچ كەس نىن، ئاماژە بە مەنزىلەى ((تەوبە)) و ((خۇدادىگايى)) دەكەن(ئەم دوانە لە مەنزىلەكانى سەرەتاي ريگەن)، بەلام لەپراستىدا ئەوان لە مەنزىلەى ((خۇشەويستى)) و ((وھجد)) و ((شەوق)) دان(ئەم سىانە لە مەنزىلەكانى نزيك بە كۆتايى ريگەن، كە ھەرگىز ريگە كۆتايى پىننايەت).

خۇپەنادان(التورىة): ئەوھىە وشەيەك باس بكات كە گوئگر مانايەك تىبگات و ئەويش مەبەستىكى تىرى ھەبىت، نمونەكەى، يەككەل بلىت: "من دەولەمەندم" كەسى گوئگر وا تىبگات كە ئەو بە شتومەك دەولەمەندە، بەلام قسەكەر مەبەستىكى تىرى بە وشەى "دەولەمەندى" ھەبىت، وھك دەولەمەندى بە خودا، وتراوھ:

غيت بلا مال عن الناس كلهم وإن الفنى العلى عن الشيء لا به

ئەوان لە نىوان غىرەتىكن لەسەريان تاكو دايان بپوشىت: واتە خودا لەسەريان غىرەت دەكات، بۆيە لە خەلكى دەيانشارىتەوھ، ئەوانىش غىرەيان لەسەر حال و مەقامى خۇيان ھەيە، بۆيە دەيانشارنەوھ لە بينىنى خەلك، "لەنىوان ئەدەبىك تىاياندا بىيانپاريزىت و زەرىفيەك رەوشتيان بەرز رابگرىت": ئەمەش ئەوھىە كە كەسەكە لە

خۇشاردەنە ۋە كەدا ئەدەبىك بەيئەتتە ۋە تاكو گومانى خراپى پېنە برىت و خۇى پارىزىت
 لە رەۋشەت و ئاكارى نزم - بە مەبەستى خۇ شارەنە ۋە - تاكو پارىزاۋ بىت،
 ئەدەبە كەيان حالىيان دە پارىزى و ھىمەتى بالا بەرزى دە كاتە ۋە ئەدەبە كەشى
 لە گەل خاكدا تەختى دەكات، ۋەك و تراۋە:

أبلج سهل الأخلاق، ممتنع   پىرزە الدەر ۋە ۋو ىحتجب
 إذا ترقىت به عزائمہ   إلى الثريا رسا به الأدب

ئەدەبى مورىد و سالىك: دەبىتتە پارىزەر و تاجى سەرى.

زەرىفى ((الظرف)): لە ناو ئەم دەستە يەدا لە ھەرچى شىرىنە شىرىنتر، و لە ھەرچى
 جوانە جوانتر بوونى ھەيە، ھىچ شىتەك نە خراۋە تە پال شىتەكى تر جوانتر بىت لە
 زەرىفى لە پال صدق و ئىخلاص و نەپنى و كۆبوونە ۋە لە گەل خودادا، تەنھا گىرنگى
 بە ۋە دەدات كە بە ئامانجى گىرتوۋە و نەفسى لە شىتە لاپەلا بەدور دە گىرت، زۆر بەى
 ئەوانەى ئەمە قامانە بە دەست دە ھىتەن سىنە و ئەخلاقىيان لە غەبرى ئەوانە بەرتەسك
 دەبىتتە ۋە قورسى لە سەر خانە ۋادە و ئەھلى مەجلىسىيان بە جىدە ھىتەن و روى خۇش
 و كرانە ۋە نەرم و نىانىيان لىدە گىرنە ۋە، سوپند بە خدا لە و كارە ياندا ئەوان عوزرىيان
 ھەيە، با لە سەرىشى شوكر نە كرىن، چونكە ھەموو خەلكى ئەغبارن، جگە لە كەسانىك
 كۆمەكىت دەكەن لە سەر كارەكەت و يارمەتت دەدەن بۇ بە دەستە ھىتەننى داۋايە كەت.
 كاتەك كەسەكە لە حالىدا قولدە بىتتە ۋە رەۋكردنە خوداى زۆر دەبىت و كۆبوونە ۋەى
 دلى لە گەل خودا دەبىت بە مەلەكە و مەقامىكى رىشەدار لە و بارەدا ھۆگرى بە خەلك
 دەبىت و خەلكىش ھۆگرى ئەم دەبن، بۇيان دە كرىتتە ۋە، و لە ئامىزىيان دە گىرت،
 بە ھۆى لوتف و زەرىفىيە ۋە دلان لە سەرى كۆدە بنە ۋە، شەپى لى دور دە خەنە ۋە،
 ئە ۋەى بۇ خەلكى ون و نادىارە بۇ ئەم ئاسان دەبىت، رەزا قورس و ئىسكگرانى
 تايبە تەندى دۇستانى خودا نىيە، ھەر كەسەكە لە دلى صادىقان و موخلىصاندا قورس
 بىت ئە ۋە ئافاتەك لە و كەسەدا بوونى ھەيە، ئەگىنا ئەم رىگە يە پۇشاكىكى شىرىنى و
 جوانى و زەرىفى بە بەر شوپنكە ۋە تە كانىدا دەكات، صادىق تىايدا شىرىنترىن و
 جوانترىن و زەرىفترىن مۇۋە، قورسى نەفسى و لىلى سروشتى لە سەر سىراۋە تە ۋە،
 بوۋە بە كەسىكى رۇحانى ئاسمانى، دواى ئە ۋەى كەسىكى ئاۋەلى زەمىنى بو،

به پىزىترىن كەسە لە تىكەلبووندا و نەرمترینیان لە ھەلسوكەوتدا، جوانترینیانە بە دلّ و بە رۆح، ئەمانە تايبەتمەندى خۆشەويستىن، دەبىتە ھۆى ئەوھى كەسەكە جوان نەرم و زەرىف و خۆشەويست بىت.

ھەروھە لە زەرىفيەكانى ئەھلى ئەم چىنە: حالّ و مەقامى خۆى بۆ ھىچ يەككە لە ئەھلى مەجلىسى دەرناخات و كاتىك بە يەككىيان دەگات بە حالّى خۆى مامەلەى لەگەلّ ناكات، بەلكو بە نەرمونىانى و راخستنى بالّى بەزەبى و روى كراوھ، فەرشى ھۆگرى بۆ رادەخات و كەسەكە بەلكىش دەكاتە سەرى و دايدەنىشىنىت، ئەو فەرشە خۆشەويستەرە لە فەرشى گران و پانوپۆر.

بە كورتى: ئەم رىگە بە نەرىى لوتف و زەرىفى ناكات.

بەلام لىزەدا وردەكارىيەكى رىگرەھە بە ئەوھش ئەوھە بە كە خۆدانە دەم ئەم جۆرە كاروبارانە خراپترىن شتە بۆ مورىد و سالىكى رىگەى خودا، ھەركەس خۆى دا بە دەمى لە رىگە لايدەدات، ھەركەس بە تەواوى وازى لى بەئىنىت رىگەى سلوكى لى سەخت و دژوار دەبىت، ھەركەس بە ئەندازەى پىويست دەستى بۆ بىبات و كۆمەكى لى وەرېگرىت لەسەر رىگە ئاسوودەى دەكات، و كەسانى تىرىش پىبەوھ ئاسوودە دەبن، كۆمەك تەنھا لای خودا بە.

(۵۸) (منزلة الغربة)

مه نزیله ی غوربه ت

له مه نزیله کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) مه نزیله ی غوربه ته .

شیخولئیسلام هوروی ده فهرمویت ((ده روزه ی غوربه ت) خودای موته عال ده فهرمویت ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَتَهُونَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ﴾ هود: ۱۱۶))

به لگه میتانه وه ی به م نایه ته له م ده روزه یه دا: به لگه ی قوولی زانست و مه عریفه و تیگه یشتنی شیخی "هوروی" یه له قورئان، غه ربیانی جیهان خاوه نی نه م سیفه ته ن که له و نایه ته دا ناماژه ی پیکراوه، نه وانه ن پیغه مبه ر(ﷺ) ناماژه ی پیکردوون له م فهرمووده یه دا ((ئیسلام به غه ربی ده سستی پیکرد، له داهاتوودا غه رب ده که ویته وه وه ک ده سستی پیکرد، خۆشبه خت نه و غه ربیانه، و ترا: نه و غه ربیانه کین نه ی پیغه مبه ری خودا؟ فهرمووی: نه وانه ن که ئیصلاح ده که ن کاتیک خه لکی تیگه چن)) نیمامی نه حمه د ده فهرمویت: عبدالرحمانی کوپی مه هدی له زوه بیری کوپی عه مر ی کوپی نه بی عه مره وه - مه ولای مته لیبی کوپی حه لته ب - له مته لیبی کوپی حه ته به وه له پیغه مبه ری خودا وه (ﷺ) فهرموویه تی ((خۆشبه ختی بو غه ربیه کان، وتیان: نه ی پیغه مبه ری خودا غه ربیه کان کین؟ فهرمووی: نه وانه ن که زیاد ده که ن کاتیک خه لکی که م ده که ن))

گه ر نه م فهرمووده یه به م شیوه یه پارێزراوییت - راوییه که له فزه که ی نه گوپییت - نه وه ش نه وه یه که به فهرمویت ((الذین یفصون إذا زاد الناس)) - نه وانا که ی بریتیه له: نه وانه ی خیر و ئیمان و ته قوا زیاد ده که ن کاتیک خه لکی له و خیرانه که م ده که نه وه))، (گه ر راوییه که له فزه که ی لی تیگچووپییت و نه سله که ی نه وه بیته که ده فهرمووی: نه وانه ی که م ده که ن کاتیک خه لکی زیاد ده که ن، نه وانا مه به سستی نه وه یه نه و غه ربیانه ژماره یان له که می ده دات کاتیک ژماره ی خه لکی زیاد ده کات) ... خودا زاناره .

له فهرمووده که ی نه عمه ش له نه بی ئیسحاقه وه له نه بی نه حوه سه وه له عه بدولای کوپی مه سعوده وه - خوا لیتی رازی بیته - فهرمووی، پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فهرمووی

((ئىسلام به غەربى دەستى پىكرد، غەرب دەكە ویتەو وەك چۆن دەستى پىكرد، خوشبەختى به حالى ئەو غەربانە، وترا: ئەو غەربانە كۆن ئەى پىغەمبەرى خودا؟ فەرمووى: ھەلبەئارەدە و دەرمەنراوھەكانى ھۆز و قەبیلەكانن)) لە فەرموودەكەى عەبدولای كوپى عومەر فەرمووى: پىغەمبەرى خودا (ﷺ) رۆژىك كە ئىمە لە خزمەتى بووین - فەرمووى ((خۆشەوېستتەين كەس لە لای خودا غەربەكانن، وترا: غەربەكان كۆن؟ فەرمووى: خەلكانىكى صالحى كە من لە ناو خەلكیدا زۆن، ئەوانەى لىيان ياخى دەبن زۆرتەن لەوانەى گوپرايە لىيان دەكەن))

ئەحمەد دەفەرموویت: ھەيسەمى كوپى جەمىل بۆى باسكردىن لە محمدى كوپى مەسلەمەوھ لە عوسمانى كوپى عەبدولواھ لە سولەيمانى كوپى ھورمەزەوھ لە عەبدولای كوپى عەمرەوھ لە پىغەمبەرى خودا (ﷺ) فەرموويەتى ((خۆشەوېستتەين كەس لە لای خودا غەربەكانن، وترا: غەربەكان كۆن؟ فەرمووى: ئەوانەى بە دینەكەيانەوھ ھەلھاتوون، لەسەر عيساى كوپى مەريەم كۆدەبنەوھ لە رۆژى قىامەتدا))

لە فەرموودەيەكى تردا ((ئىسلام بە غەربى دەستى پىكرد، غەرب دەكە ویتەو وەك يەكەمجارى، وترا: غەربەكان كۆن ئەى پىغەمبەرى خودا؟ فەرمووى: ئەوانەى سوننەتەكانم زىندوو دەكەنەوھ و خەلكى پى فەردەكەن))

نافە دەفەرموویت لە مالیکەوھ ((عومەرى كوپى خەتتاب ھاتە زۆرەوھ بۆ مزگەوت، مەعازى كوپى جەبەلى بىنى لە تەنىشت مالاكەى پىغەمبەردا دانىشتبوو دەگريا، عومەر پى فەرموو: چى ئەتگرىبەنیت، ئەى باوكى عبدالرحمن؟ براكەت تياچووھ؟ فەرمووى: نەخىر، بەلام بەھۆى فەرموودەيەكەوھ كە خۆشەوېستەكەم (ﷺ) بۆى باسكردم كە من ئەو كاتە لەم مزگەوتەدا بووم، فەرمووى: كام فەرموودەيە؟ فەرمووى: خودا كەسى شاراوھى پىپەتى لە خوداترسى بىگونامى خۆشەوېت، ئەوانەى كە گومدەبن كەس بەدواياندا ناگەرپت، كە نامادە دەبن كەس نايان ناسیت، دلایان چرای ھىدايەتە، لە ھەر فەيتنەيەكى كوپرى تارىك دینە دەرەوھ))

ئەوانە بریتەين لە غەربانى مەدھكراوى جىخۆزگەى خەلكانى تر، بەھۆى زۆر كەمىيان لە ناو خەلكیدا بە "غەربىيان ناوئراون"، زۆرەى خەلكى ئەو سىفەتانەيان نىيە، ئەھلى ئىسلام لە ناو ھەموو خەلكیدا غەربەين، و باوھەرداران لە ناو ئەھلى ئىسلامدا غەربەين، و

ئههلی زانست له ناو باوهرداراندا غه ربین، و ئههلی سوننهت-که ههوا و بیدعهت جیا ده که نه وه- له ناو ئههلی زانستدا غه ربین، بانگه ران بۆ سوننهت و ئارامگران له سه ر نازاری سه ر پێچیکه رانیان زۆرترین غوربه تیان به ر ده که ویت، به لام ئهوانه به حه ق ئههلی خودان، غوربه تیان بۆ نییه، به لکو غوربه ته که یان له ناو زۆرینه دایه، که خودای موته عال ده رباره یان ده فه رمویت ﴿وَلَنْ نُطِيعَ أَكْثَرَمَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (الأنعام: ۱۱۶)، ئه مانه که ئایه ته پیرۆزه که ئاماژه یان پیده دات له خودا و پێغه مبه ره که ی و ئایینه که ی غه رب که وتوون، غوربه ته که یان وه حشه تیکی که و ره ی له که ئدایه، هه رچه ند ناسراون و ئاماژه یان پیده کریت، وه ک و تراوه:

فليس غريبا من تاءت دياره   ولكن من تاهن عنه غريب

((غوربه ت)): غوربه تی ئههلی خودا و ئههلی سوننهت له نێوان خه لکیدا ئه و غوربه ته یه که پێغه مبه ر(ﷺ) مه دحی ئه هله که ی کردوه، هه وائی ده رباره ی ئایینه که ی داوه که ((به غه ربی ده سستی پێکردوه)) و جارێکی ((غه رب ده که ویته وه وه ک ده سستی پێکرد)) ئه و کاته ((ئههلی ئیسلام ده بنه غه ربیان))

ئهم غوربه ته له وانیه له شوینیکه وه بۆ شوینیکه تر و له کاتیکه وه بۆ کاتیکه تر و له ده سته یه که وه بۆ ده سته یه که تر جیاوازی هه بیته، به لام ئههلی ئهم غوربه ته به حه ق ئههلی خودان، ئه وان په نایان بۆ غه ربی خودا نه بردوه، و خۆیان نه داوه ته پال هیچ که سێک جگه له پێغه مبه ری خودا(ﷺ)، بانگ بۆ هیچ شتیک ناکه ن بۆ ئه وه نه بیته که پێغه مبه ر هیناویه تی، ئهوانه ئه و ده سته یه ن له خه لکی جیا ده بنه وه له ئاتاجترین کاتیاندا به خه لکی، که رۆژی قیامهت خه لکی له گه ل خواوه نده کانیان ده پۆن، ئه وان له شوینی خۆیاندا ده وه ستن، پێیان ده وتریت ((ئیه وه بۆچی له گه ل خه لکیدا نارپۆن؟ ده لێن: ئیمه له خه لکی دا براین، له دونیادا له ئه مپۆ زیاتر پێویستمان پێیان بوو، به لام شوینیان نه که وتین، ئه مپۆ چۆن شوینیان ده که وین؟! ئیمه چاوه پوانی په روه ردگارین که ده مان په رسته))

ئهم ((غوربه ته)) هیچ وه حشه تیک له سه ر خواوه نه که ی دروست ناکات، به لکو ئه وه هۆگرترین شته بۆ ئه وان کاتیک خه لکی وه حشه ت روویان تیده کات، خه لکی وه حشه تی ده گاته لوتکه کاتیک ئه وان له لوتکه ی هۆگر بووندا، ئه وان خودا و

پىغەمبەر و ئەوانەى باوەرپان هێنا دۆست و سەرپەرشتىكارىانە، با هەموو خەلگى دەستدرىژىيان بکەن سەر و جەفایان لەگەڵیان هەبێت.

لەو غەربىيانە ئەوانەن كە ئەنەس لە فرمودەكەيدا لە پىغەمبەرى خوداوه رىوايهتى كردووه دەفرمۆیت ((لەوانەيه كە سىكى قزشىواوى تەپوتوزاوى، خاوهن دوو لەتە پۆشاكى پوواو كە كەس فرموى لىناكات گەر سویند لەسەر خودا بخوات خودا سویندەكەى ناخات))

لە فرمودەكەى ئەبى ئىدریس خەولانى لە معازى كورپى جەبەلەوه لە پىغەمبەرى خوداوه (ﷺ) فرمویهتى ((دەتانهوى هەوالتان پىبەم دەربارهى مەلىكەكانى ئەهلى بەهەشت؟ فرمویان: بەلى، ئەى پىغەمبەرى خودا، فرموى: هەموو لاوازىكى تەپوتوزاوى، خاوهن دوو لەتە جلی پوواو كە كەس فرموى لى ناکات، گەر سویند لەسەر خودا بخوات خودا سویندەكەى ناخات))، هەسەن دەفرمۆیت: باوەردار لە دۇنيادا وەك غەرىب وایە، لە زەللیلى دۇنيا توشى نىگەرانی نابیت، و لە عىززه تىشى موناڤسە ناکات، خەلگى حالىكى بۆ هەيه و ئەویش حالىك، خەلگى لە دەست ئەو لە ئاسوودەبىدان، ئەویش لە دەست ئەفسى لە ماندوو بووندايه.

هەروەها لە سىڤتەكانى ئەو غەربىيانە: كە پىغەمبەر (ﷺ) غىبته (شېوه خۆزگەيهك)ى پىبەردوون: دەستگرتن بە سوننەتەوه كاتىك خەلگى پشتى تىدەكەن، هەروەها دووركەوتنەوه لەوهى ئەوان دايا نهێناوه با ئەو هەش بووبیتە مەعرووف لەلای خەلگى، هەروەها رووتكردنەوهى يەكتاپەرستى با زۆرىنهى خەلگى ئىنكارى بکەن، وازهێنان لە خۆدانەپال هەر كەس و شتىك جگە لە خودا و پىغەمبەرەكەى (ﷺ) بەلكو ئەو غەربىيانە بە بەندايەتى خۆيانداوه تە پال خودای مۆتەعال بەتەنها، و پال پىغەمبەرەكەى (ﷺ) بە شوینكەوتنى ئەوهى ئەو لە خوداوه هیناويهتى، ئەوانە بە حەق پشكۆيان لەناو دەستى خۆيان داناوه، زۆرىهى خەلگى -بەلكو هەر هەموویان- لۆمەيان دەكەن، بەهۆى غۆرىه تىانەوه لەنتىوان خەلكدا بە ئەهلى توندپهوى و بىدعە سەرژمىرىيان دەكەن، هەروەها تۆمەتباريان دەكەن بە جىابوونەوه لە زۆرىنهى مەزن. مانای فرمودەكەى پىغەمبەر (ﷺ) ((ئەوانە كە سانىكن لە هۆز و قەبیلەكان هەلبژىراون، یان دەرهمینراون، یاخود راکىشراونە تە دەرەوه)) خودای مۆتەعال

پیتفه مبه ره که ی ره وانه کرد و نه هلی سهر زهوی له سهر دیانه تی جوراوجور بوون، نه وان له نیوان بنده ی بت و ناگر و وینه و سه لیب، و یه هود و صابینه و فه لاسفه دا بوون، ئیسلام له یه کم دهر که وتنی وه غه ریب بوو، نه وان هی موسلمان ده بوون و ده چوون به دم بانگی خودا و پیتفه مبه ره وه له گه ره ک و قه بیله و خانه واده و عه شره ته که یاندا غه ریب بوون.

بۆیه نه وان هی وه لاهی بانگی ئیسلامیان ده دایه وه له قه بیله کان دهره ئینرابوون، به لکو تاکه تاکه ی نه و قه بیلانه بوون، له قه بیله و عه شره تیان غه ریب که وتنه وه، و هاتنه ناو ئیسلامه وه، نه وان به راستی غه ریب بوون، تا ئیسلام ناشکرا بوو و بانگه که ی بلاوه ی کرد و خه لکی پۆل پۆل هاتنه ناو ئیسلامه وه، نه و غوربه ته بیان لیره وایه وه، پاشان ئیسلام دهستی به غه ریب که وتنه وه و رژیشتن کرد تا غه ریب که وتنه وه وه که یه که مجار، به لکو ئیسلامی دروست - که پیتفه مبه ر (ﷺ) و هاوه لانی له سهری بوون - له نه مپۆدا غوربه ته که ی له دهر که وتنی یه که مجاری زۆرتره، هه رچه ند به یداخ و ریره سمی دیاری به ناویانگ و ناسراوه، ئیسلامی راسته قینه زۆر غه ریبه، نه هلی ئیسلامیش له ناو خه لکیدا زۆرتین غوربه تیان هه یه.

چۆن ته نها یه که دهسته زۆر کم و غه ریب نییه له نیوان هفتا و دوو دهسته دا که خاوه نی شوینکه وته و سه رۆکایه تی و پله و پایه و ویلایه تن، دهسته گه لیک که بازارپان گه رم بووه به سه رپیتچیکردن له وه ی پیتفه مبه ر (ﷺ) هیتاویه تی؟ نه وه ی پیتفه مبه ر (ﷺ) هیتاویه تی دژی ئاره زوو و چیتزی نه وان و نه وه ی نه وان له سهرینی له شوبوهات و بیدعه که بووه به کوتا چاکه و کرداریان، هه روه ها دژی هه ز و ئاره زوویان که دهرنه نجامی مه به ست و مه رام و ویستی نه وان؟

چونکه باوه رداری ریبوار بۆ لای خودا له سهر ریگه ی شوینکه وتن غه ریب ناکه ویتنه وه له نیوان نه وان هی که شوینی ئاره زوو ه کانیان که وتن و گوپرایه ئیبیان له ژهنگ و ژاری دهروونی خۆیان کرد و هه ریه که یان به بۆچوونی پوچی خۆیه وه سه رسام بوو؟

بۆ نه و مه به ست پاداشتی موسلمانان صادق له م سه رده مه دا - گه ر ده ست به ئایینی خۆیه وه بگریت - به پاداشتی په نجا هاوه لی پیتفه مبه ر دانراوه، له سونه نی ئه بی داوود و "الزمذی" دا له فه رموده که ی ئه بی سه عله به ی خوشه نیدا فه رمووی ((پرسیارم له

پېغەمبەر (ﷺ) كرد دەربارەى ئەم ئايەتە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا تَعْمَلُوا مَن سَأَلَ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ﴾ فەرمووی: مەعروف ئەنجام بەدن و لە مونكەر دووربە ونەو، تا چوچنۆكیەكى گویبۆگىراو، و ئارزوو بە شۆینكەوتە، و دونیا بەكى ھەلبۆزىراو، و خۆپەسەندى ھەر خاوەن رايەك بە رايەكەى خۆپەو دەبىنن، لەو بارەدا خەرىكى تايبەتى خۆت بە و خەلكى عەوام واز لى بەینە، لەدواى ئىوھو رۆزگارى ئارامگرتن ھەبە، ئارامگرتن لەو رۆزگاراندە وەك گووشىنى پشكۆ وایە لەناو لەپى دەستدا، كاركەر لەو رۆژەدا پاداشتى پەنجا پىاوى ھەبە كە وەك كارەكەى ئەو كارىكەن، و ئەم ئىوھو پېغەمبەرى خودا (ﷺ) پاداشتى پەنجا لەوان؟ فەرمووی: پاداشتى پەنجا پىاوى لە ئىوھو)) ئەم پاداشتە مەزنە بەھۆى غەرىبەكتەن و ھەتە بەتى لەناو خەلكىدا و دەستگرتن بە سوننەتەو لە ئىوان تارىكستانى ئارەزوو و بۆچوونەكانىندا.

گەر باوھەردار-كە خودا لە ئایىنەكەیدا بىننى رۆشنى پىداوھ و فىقھى لە سوننەتى پېغەمبەرەكەیدا پىبەخشیوھ و نىشانى داوھ خەلكى لەناو چىدان لە ئارەزوو بىدعە و گومپاى و لادانىان لە شارپىگەى راست و دروست كە پېغەمبەر و ھاوھەلانى لەسەرى بون- گەر دەبەوئە ئەم رىگەبە بگرتە بەر با نەفسى خۆى قايم بكات لە توانجى نەفامان و ئەھلى بىدعە، و تانەدانىان لى و بەسووك تەماشاكردنى لەلایەن ئەوانەوھ و كۆپانى خەلكى بەرانبەر بە ئەو و ھەپەشەیان لى، وەك پىشەینەكانىان لە بىباوھەران لەگەل ئىمام و پىشەواكەیدا (ﷺ) ئەنجامیان دەدا.

ئەو لە ئایىنەكەیدا غەرىبە بەھۆى فەسادى ئایىنەكەى ئەوانەوھ، غەرىبە لە دەستگرتن بە سوننەتەوھ بەھۆى دەستگرتنى ئەوان بە بىدعەوھ، غەرىبە لە باوھەردا بەھۆى فەسادى ئەوان لە بىروباوھەریان، غەرىبە لە نوێژەكەیدا بەھۆى خراپى نوێژەكەى ئەوانەوھ، غەرىبە لە رىگەكەى بەھۆى گومپاى و فەسادى رىگەكانىانەوھ، غەرىبە لە خۆدانەپالیدا بەھۆى سەرىچى لە خۆدانەپالى ئەوان، غەرىبە لە مالەوھ و تىكەلاوى لەگەلئان، چونكە بە شتىك تىكەلئان دەبىت كە ئارەزووھەكانى ئەوان حەزى پىناكەن.

بە كورتى: ئەو غەرىبە لە كاروبارى دونیا و دواپۆژىدا، لە خەلكىبەوھ بە گشتى یارىدەھەر و كۆمەككارى بۆ نىبە، ئەو لەناو نەزانەكاندا زانایە، و خاوەنى سوننەتە لەناو ئەھلى بىدعەتدا، بانگ بۆ لای خودا و پېغەمبەرەكەى دەكات لە ئىوان بانگەران

بۆ ئارەزوو و بیدعە، ئەمر بە مەعروف دەکات و نەهى لە مونکەر دەکات لەنتوان خەلکێکدا که مەعروف لە لایان بوو بە مونکەر و مونکەر لە لایان بوو بە مەعروف. پاشان هەموو خەلکی لەم خانەى دونیایەدا غەریبن، ئیترە خانەى مانەوہى هەتاھەتایی نییە، ئەو خانەى نییە که لە پیناویدا دروستکراون، پیغەمبەر (ﷺ) بە عەبدولای کورپی عومەرى-خوا لە خۆى و باوکى رازى بێت- فەرموو ((لە دونیادا بژی وەک ئەوہى غەریبک بیت یان ریبواریکى رینگە)) ئەو-عەبدولای- بەو جۆرە بوو، چونکە بەدل تەماشای فەرمانەکەى پیغەمبەرى کرد و بە دروستى تینگە پشت.

لێرەدا چەند دێرە مۆتراوہىەکم هەیه:

وحي على جنات عدن فإنها	منازلك الأولى وفيها المخيم
ولكننا سي العلو فهل ترى	نعود إلى أوطاننا ونسلم
وأي اغراب فوق غربتنا التي	لنا أضحت الأعداء لنا تحكم
وقد زعموا أن الغريب إذا نأى	وشطت به أوطانه ليس ينعم
لمن أجل ذا لا ينعم العبد ساعة	من العمر، إلا بعد ما يتألم

چۆن بەندە لەم خانەى دونیایەدا غەریب نابیت که ئەو لەسەر سەفەرە و تەنها لە نیتوان ئەهلی گۆرستاندا لە وڵاخەکەى دادەبەزیت؟ ئەو لە وێنەى دانیشتووہىەکدا لە سەفەردایە، و تراوہ:

وما هذه الأيام إلا مراحل	يبحث بها داع إلى الموت قاصد
وأعجب شيء- لو تأملت- أها	منازل تطوى، والمسافر قاعد

(۵۹) (منزلة التمكن)

مهنزلهی دامهزراوی

له مهنزله کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) مهنزلهی دامهزراوی (التمکن) ه.

خاوهنی "منازل السائرين" دهفهرمویت:

((دهروازهی دامهزراوی (التمکن) خودای موتهعال دهفهرمویت ﴿وَلَا يَسْتَخِفُّنَاكَ الَّذِينَ لَا يُوقُونَ﴾ (الروم: ۶۰)).

رووی بهلگههینانهوهی به نایهتهکه له لوتکهی ناشکراییدایه، نهویش نهوهیه کهسی دامهزراو گوی به زوری مهشفهلهت و کاروبار نادات، هر بهو جوړه گوی به سهرپیچی خه لگه بیتاگاگان و تیکه لای دهسته تاله کان نادات، به لکو به نارامگرتن و یه قین توانیویه تی کاریگه ریه کانی نهوان و بیزارکردنیان له سهر خوی نه هیلتیت، بویه خودای موتهعال دهفهرمویت ﴿فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ (الروم: ۶۰)، هر کهس حهقی نارامگرتن بدات و یه قینی بهوه بوو که به لینه کانی خودا حهقن: نه هلی به تال له سهر بیروباوه پی خوی لاینادهن، هر بهو جوړه نهوانه یه قینیان نییه ناتوانن لاییدهن، هر کات نارامگرتن یان یه قینی - یان هر دووکیان - لاوازی رووی تیکرد نهوانه ده توانن بیزاری بکهن و لاییدهن، راکیشانی بو لای نهوان به پیی لاوازی هیزی نارامگرتن و یه قینییه تی، هه تا نهو دوانه (نارامگرتن و یه قین) لاوازتر بن راکیشانه که به هیتر ده بیت، هه تا (نارامگرتن و یه قین) خوکشانه وهی له دهستیان به هیتر و راکیشانی نهوان به لای نهودا زورتره.

داههزراوی ((التمکن)): بریتییه له توانای بریاردان له نهجامدان و نهجام نه دان، ((مکانه)) شی پی ده وتریت، خودای موتهعال دهفهرمویت ﴿قُلْ يَتَقَوَّمُوا عَمَلًا مَّكَانِيكُمْ إِنِّي عَامِلٌ﴾ (الأنعام: ۱۳۵)، هروهه دهفهرمویت ﴿قُلْ يَتَقَوَّمُوا عَمَلًا مَّكَانِيكُمْ إِنِّي عَامِلٌ﴾ (الزمر: ۳۹).

داههزراوی له سهرو دلنیایی ((الطمانینه) وهیه، چونکه دلنیایی له گه ل جوریک له کتبه رکیدایه تا دل دلنیاهه ده بیته وه به لای نهودا که سوکنایی پی ده به خشیت و

دايدەمرکئیتتەو، هەندى جار لە دلتياييدا دامەزراوى وەرەگریت، هەندى جاریش وا نیه، بۆیە دامەزراوى (التمکن) لوتکەى جیگیربوونە، "التمکن" لەسەر کیشى "التفعل" لە شوین و جى، وەك ئەوێ مەقامەكەى بوویت بە شوین و جیگە بۆ دلى و کردبیتى بە مەزلگای خۆى و شوینى نیشته جیبوونى، و واى لیتاتوو دەستى پتووە گرتوو و لى نایتەو، خوداى مۆتەعال دەفرمویت ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝۷۸﴾ الحج: ۷۸، هەروەها دەفرمویت ﴿وَمَنْ يَتَّصِمِ بِاللَّهِ فَقَدِ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۱۰۱﴾ آل عمران: ۱۰۱، وە دەفرمویت ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ﴾ النساء: ۱۴۶، هەروەها ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾ آل عمران: ۱۰۳.

دەستگرتن (اعتصام) بە خودا دوو جۆرە: دەستپتووەگرتنى تەوەكول و داواى كۆمەكى و رادەستکردن و پەناپێگرتن و نەفس دانە دەست و گەردنكە چپوون بۆ خودا—سبحاله— دووهم: دەستگرتن بە وەحییەكە یەو، بەبى بیروبووچوون و كیشانە و پێوانە و مەعقول و چێژ و كەشف و وەجدى پیاوان، هەر كەس وانەبیت ئەو دەستگرتنى خۆیدا پساو، هەموو دین بریتییە لە دەستگرتن بە خودا و بە ئایینەكە یەو، لەپووى زانست و حال و كردار و ئیخلاص و داواى كۆمەك و شوینكەوتن و بەردەوامبوون لەسەر هەموو ئەوانە تا رۆژى دواى، ئەو بریتییە لە حەقیقەتى دامەزراوى (التمکن).

❖ ئیخلاص.... لە رێگەیهكى بەرینهو

لە نموونەى دامەزراوى: دامەزراوى مۆریدە، ئەوێش بریتییە لە كۆبوونەوێ مەبەستىكى دروست كە بۆ پێشەوێ بیات لەگەڵ رێگەیهكى بەرین كە ئاسوودەى بكات (أن يجتمع صحة قصد يسيره و سعة طريق تروحه).

دروستى مەبەست (صحة القصد): مەرامى بەرەو خوداچوونى راست و رەوان دەكات، و بە دروستى و تەواوى زانست رێگەكەى بۆ روشن دەبیتەو، بە فراوانى رێگەش (سعة الطريق) رۆشتن لەسەرى ئاسان دەبیت، هەر داواكارێك پێویستە داوا و ئامانجەكەى دیارى بكات، ئەو ئامانجەش بە مەبەست دەگیریت، هەر بەو جۆرە زانین و ناسینى رێگەى گەشتن بەو داوا و ئامانجە، هەر كات یەكێك لەم سیانەى لە دەستچوو: نە ئامانجەكەى و نە رۆشتنەكەى بۆ لای ئامانجەكەى دروست و تەواو نابن.

گەر بهنده تهنه پهره رڭگاری هه لڭژارد: ئامانجه که ی دیاری کردوه، کاتیک که وته هه ول و کزکش بۆ به دهسته ئینانی ئامانجه که ی: داوا و مه به سه که ی ته واو و دروست ده بیته، که خۆی به شوینکه وتنی فرمانه کان و دوورکه وتنه وه له نه هیلنکراوه کان رازنده وه: نه وا رڭگه که ی دروست و ته واو ده بیته، دروستی مه رام و دروستی رڭگه (صحة القصد و صحة الطريق) له سه دروستی داواکراو (المطلوب) و دیاری کردنی وه ستاوه.

حوکمی مه رام (حکم القصد) له حوکمی مه به سه (حکم المقصود) ه که وه رده گیریت، هه ر کات مه به سه که شایسته ی هه لڭژردن بوو، نه وا مه رامی جیبه جی کردن پیتییه وه وابه سه ده بیته، که وا بوو مه رامی جیبه جی کردن و رڭگه که شوینی مه به سه که ده که ون.

به ندایه تی تیروته واو: نه وه یه که له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) ته با بیته له مه به سه و مه رام و رڭگه که یدا، مه به سه که ی (واته ئامانجه که ی): تهنه "الله" بیته، مه رامه که ی جیبه جی کردنی فرمانه کانی نه و بیته له خودی خۆی و له دروستکراوه کانیدا، رڭگه که ی: بریتییه له شوینکه وتنی نه و وه حییه ی بۆ پیغه مبه ر (ﷺ) دابه زیوه و هاوه لان - خوا لییان رازی بیته - له سه نه وه بوون هه تا به خودا گه یشتن، پاشان شوینکه وتوان به دوا ی نه واندا به ئیحسان هاتن و شوینپی نه وانیان هه لگرت.

پاشان رڭگه ی جۆراوجۆر خه لکی دابه ش کرد، باشترین خه لک: نه وانن له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) ته بان له "ئامانج" و "رڭگه" دا، دوورترینیان له خودا و له پیغه مبه ره وه (ﷺ) نه وانن له مه به سه و رڭگه دا سه رپنجیبیان له پیغه مبه ر (ﷺ) کردوه، نه وانن هه بریتین له نه هلی شیرک له "په رسترا" دا و نه هلی بیدعه له "په رستن" دا، هه یانه له مه به سه و ئامانجا له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) ته بان، به لام له "رڭگه" دا سه رپنجیبیان له پیغه مبه ر (ﷺ) کردوه، هه شیان له رڭگه دا له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) ته بان، به لام له ئامانج و مه به سه دا سه رپنجیبیان کردوه.

هه ر که س موراده که ی خودا و به دهسته ئینانی خانه ی دوا پۆژ بیته، نه وا له مه به سه و ئامانجا له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) ته با بووه، گه ر خودای په رست به وه ی له سه زمانی پیغه مبه ر (ﷺ) هاتوه: نه وه له "رڭگه" دا له گه لی ته با بووه، گه ر به شتانیکی تر جگه له وه خودای په رست: نه وا له "رڭگه" دا سه رپنجی له پیغه مبه ر (ﷺ) کردوه.

ھەر كەس - لە ئەھلى زانست و عیبادهت و زوھد لە دنیا - مەبەستى سەرۆكایەتى كۆرەن بێت، ئەوا لە مەبەستدا سەرپىچى لە پىغەمبەر (ﷺ) كۆرەن با پابەندى ئەمر و نەھىش بێت.

گەر لە پال سەرپىچى كۆرەن لە پىغەمبەر لە مەبەستدا پابەندى ئەمر و نەھىش نەبێت ئەوا لە رىگەشدا سەرپىچى لى كۆرەن.

((فراوانى رىگە)) دوو شتە:

یەكەم، فراوانییه كەى: تا لى بەرتەسك نەبێتەو بە جۆرىك نەتوانىت بىگرتە بەر و بەسەرىدا گۆزەر بكات، دووهم، راستى و رەوانى رىگەكە: تا نەبێتە ھۆى لادانى بەرە و رىگەى تر، رىگەى حەق "فراوان" و "رىك"ە، رىگەى باتلىش "بەرتەسك" و "لار و خوار"ە.

❦ بە لا بردنى حىجابى وابەستەگان (حجاب العلائق) نوور دەچیتە ژوورەو ھەر ھەروەھا لە نمونەى دامەزراوى: دامەزراوى سالىكە، ئەو ھەش ئەو یە كەسەكە دروستى داپران (صحة إنقطاع) و بروسكەى كەشف (برق كشف) و روناكى حال (ضياء حال) ی بۆ كۆبیتەو.

ئەم پلە یە تەواوتر و كاملتەر لە پلەكەى پىش خۆى، ئەو ھى پىشوو تر برىتى بوو لە دامەزراوى راست كۆرەنەو ھى مەرامى كارو كۆرەو ھەكان، بەلام ئەم پلە یە برىتییە لە دامەزراوى لە حالى دامەزراویدا، ھەك ئاشكرا یە دامەزراوى لە حالدا كاملتەر لە دامەزراوى لە مەرامدا.

مەبەست لە ((دروستى داپران)) برىتییە لە داپرانى دل لە نەيارەكان و سەرقالكەرەكان كە لىلى بەدوای خۆیاندا دەھینن.

ھۆى ئەو نوورە (مەبەستى نوورى كەشفە) ئەو یە كە نوورى یەقین بەھۆى ناو و سىفەتەكانى خودای مۆتەعالەو بەسەر دلیدا رزاو، بۆیە نوورىكى تايبەت لە دلیدا بەھۆى مەعریفە و ئیمان و چىزى ئەوانەو سەرھەلەدات، جگە لە نوورى عیبادهت و وىست و لىپران و سلوك.

گەر كەسەكە لە مەقامى مەعریفەدا گەیشتە سنوورىك ھەك ئەو ھى تەماشای پەرورەدگارى دەكات كە رازاو تەو بە سىفاتى كەمال و جلال، و دللى ھەستى بە

نزىكىيەكى تايىبەت كرد نەك وەك نزىكى شتى بەرھەست لە بەكترەو، نزىكىيەك تا حىجاب ھەلبىگىرئىت لە نىوان دلّ و رۆح لەگەلّ پەرورەدگارى، حىجابى كەسەكە برىتییە لە نەفسى، خودای مۆتەعال بەھىز و دەسەلاتى خۆى ئەو حىجابەى لەسەر لاداو، ئەو كات دلّ و رۆح روویان لە خودا كوردو، بۆیە كەسەكە خودا دەپەرسئىت وەك ئەوھى ببىنئىت.

خودای مۆتەعال ببىنى ناو و سىفەتەكانى كوردو بە رىگەيەك بۆ ئەم مەعریفەى، ھەر كەس سىفەتئىكى موشاھەدە كرد دەبئىت وابەستەكان (المتعلقات)ى ئەو سىفەتە موشاھەدە بكات، سەرنجدان لە وابەستەكانى ئەو سىفەتە سەردەكئىشئىت بۆ بە مەزن دانانى ئەو كەسەى خواوھنى سىفەتەكەى.

ھەر كەس بۆ نمونە سىفەتى كەلام ببىنئىت: مەزنى خودای مۆتەعال لە دلّیدا دروست دەكات، چونكە گەر دەريا و بەدوايدا ھوت دەريایى تر بىن بە مەرەكەب و ھەرچى دار و درەختە بىن بە قەلەم بۆ ئەوھى كەلامى خودا بنووسنەو ئەوا دەرياكان تەواو دەبن و درەختەكان كۆتاييان پئىدئىت و كەلامى پەرورەدگار نە كۆتايى پئىدئىت و نە تەواو دەبئىت.

ھەر كەس سىفەتەكانى تر وەك ئەم سىفەتە ببىنئىت لە زانست و قودرەت و ئەوانى تر و دلّى بكەوئىتە ناو مەزنى ئەو سىفەتەو: ئەوا ناسىنى خودا و بە مەزن پاگرتنى بۆ زیاد دەبئىت و نور و رۆشنایى لە دلّ و رۆحدا پەرە دەسئىنئىت.

ھەتا مەعریفەى بە سىفەتەكانى خودای مۆتەعال زۆرتر بئىت و زیاتر بۆ خودا جىگىريان بكات و بەرھەلستكارانى جىگىركردنى ناو و سىفەتەكان نەرى بكات، ئەوا موشاھەدەى زۆرتر دەبئىت، بۆیە كاملترین خەلقى خودا لە موشاھەدەى ناو و سىفەتەكاندا ئەو كەسەى كە بە خودا دەفەر مۆيت (ﷻ) ((من ناتوانم مدح و سەناى تۆ ھەژمارىكەم، تۆ بەو جۆرەى كە خۆت وەسفى خۆت كوردو))

بەھۆى كەمالى مەعریفەىو بە ناو و سىفەتەكان: ئاماژەى كرد بەوھى ناسىبووى (زانىبووى) لەو ناو و سىفەتەو، چونكە ئەو كارە لەسەر ئەوھوھىە بئوتائىت ھەژمارى بكات.

بەینى سىفاتى خودای مۆتەعال: موشاهە دەى پێغەمبەران و میراتگراڤان بووه، هەر کەس بە ناو و سىفەتە عارىفتەر بووبێت بە خودا زاناتر بووه، مەشەهە دەکەى بە پێى ئەو بووه کە ناسیویەتى، تەو بە کارى صادق لە تەو بە کەیدا گەر تەو بەى کرد بۆ لای خودا ئەوا خودا دەبێنێت کە "الفور و الرحيم" ه، ئەو کەسەى تەو بە کۆل بە خودا دەبەستێت خودا دەبێنێتەو وەك "الحسب و الكافي"، ئەو هەى داوا لە خودا دەکات و بانگى لى دەکات خودا دەبێنێتەو وەك "القريب و الحبيب"، ئەو کەسەى لە خۆشەوێستى بەیدا بۆ خودا راست دەکات خودا وەك "الودود و الحبيب" دەبێنێتەو، کەسى هانا بەر و بە گەر هاتوو گەر راست بەکات لە هانا بەردنیدا خودا دەبێنێتەو وەك "الکاشف و المخلص للکرب" -لابەر و رزگار کەر لە ناخۆشى و تەنگە لانیبەکان، کەسى ناچار گەر لە ناچارى بەیدا راست بەکات وەك "الرحيم و المغيث" خودا دەبێنێتەو، ئەو کەسەى لە ناو ترسدا بە گەر لە پەنا بەردنە کەى بۆ لای خودا راست بەکات خودای مۆتەعال وەك "المؤمن" -رەوێنەرى ترس و بێم دەبێنێتەو، رجا کەر گەر لە رجا کەیدا راست بەکات: ئەوا بە پێى گومانی باشى بە خودا لە گەلى دەجولێتەو.

ئەوانەى خودا یان خۆش دەوێت و داواى خودا دەکەن و مۆرىدى ئەون و جگە لە ئەو کە سێکى تریان ناوێت و بە کە سێکى تر رازى نابن گەر لە خۆشەوێستى و وێستیاندا صادق بوون، ئەوا خودا دەبێنێتەو وەك بوونێکى تاییبەتر لە و بوونانە، گەر مۆرىدى داواکارى شت لە خودا بەشى بەدرێت ئەى دەبێت بەشى ئەو کەسە چۆن بێت کە مۆرىدى خودا بە تەنها خودای دەوێت نەك داواى شت لە خودا؟ ئەو جۆرە مۆرىدە زەفەر بە خۆى و بە پەرەردگارىشى دەبات.

((زەفەر بەر دەنەفسى خۆ)) : ئەو بە کە نەفس بۆى ملکەچ و گوێرپاى ل دەبێت، شوێنى رەزاهەندى خودا دەکەوێت و ملپێچى ناکات و فەرمان دەرناکات بە خراپە، بە لکو دەبێت بە خزمەتکار و کۆیلە، داواى ئەو هەى خزمەتى دەکرا و سەردار بوو.

((زەفەر بەر دە پەرەردگان)) بریتىیە لە نزىکى لە خودا و هۆگر بوون پێیەو و ئاوەدان کردنەو هەى پەنھانى خۆ بە خودا، فەرەح و سرور بە خودا بە مەزنترین فەرەح و سرور.

کەسى بە کتاپەرسەت - بە باوەر و بە قینە کەى - زاتىکى کۆکەرەو هەى ناوہ جوانەکان و سىفاتە بەرزەکان دەبێنێت کە هەموو سىفەتێکى کە مال و هەموو ناوێکى جوان و

باشى ھەيە، ئەو ھش كىشى دەكات بۆ كۆبونەو ھى ھەناسەى ويست و ليپرانى لەسەر
خودا و ھەستان بە فەرزەكان.

رینگە كە — لە كۆيدا — لەم دوو ھۆيە دەرنەچىت با دەربىرپىنەكان دووردرىژبن و
ئامازەكانىش وردىبن، ھەموو كارەكە لەسەر كۆبونەو ھى ھىممەت لەسەر خودا و
ئەوپەرى كۆشش بە مەبەستى نزيكبونەو ھى تەواو لە خودا بە سوننەتەكان (النوافل)،
ھەلبەت لەدواى تەواوكردنى فەرزەكان... گەر خۆت درىژەى پى نەدەى خودا لەسەرت
درىژى ناكاتەو ھ.

(٦٠) منزلە المعاينة

مەنزىلەى بىننىن

له مەنزىلە كانى ((اياك نعبد و اياك نستعين)) مەنزىلەى بىننىنە .

بىننىن دوو جۆرە: بىننىنى چاۋ (بصر) لە گەل رۆشنىبىنى (بصرة)، بىننىنى "بصر": بىننىنى خودى بىنراۋەكە يان نمونەى دەرەكى بىنراۋەكە (وقوعه على نفس المرئى أو مثاله الخارجى)، وەك بىننىنى وىنەى شتەكە لە ئاۋىتەدا يان لە ئاۋدا، بىننىنى "بصرة": ھىزى عاقل بکە ویت بەسەر نمونەى زانستى پراۋپەر بە دەرەۋە (وقوع القوة العاقلة على المثال العلمى المطابق للخارجى)، ئەو کاتە پەيبردنەكەى (واتە بىننىنى بەصيرت) وەك پەيبردنى كەسانى ترە بە وىنەى دەرەكى، ھەندى جار ھىز و دەسەلاتى ئەم پەيبردنە ناۋەككىيە بە ھىز دەبىت بە جۆرىك حوكم بۆ لای ئەو دەگەریتەۋە، نامادەكردنى ھىزى عاقل بۆ پەيپىراۋەكان بە ھىز دەبىت بە جۆرىك تيايدا نوقم دەبىت، لەو بارەدا حوكمى دل بەسەر حوكمى ھەست و بىننىنى دەرەۋەدا زال دەبىت، بۆيە دەست بەسەر بىستىن و بىنىدا دەگرىت بە جۆرىك دەبىنى و لە دەرەۋە گوتار دەبىستى لەگەل ئەۋەشدا ئەو لە ناۋەفس و زەبىنى خۆيدايە، بەلام زالبونى موشاھەدە و ھىزى نامادەبونى دل و تواناى دل بۆ دەستگرتن بەسەر ھىزەكاندا وەك ئەۋەى لىھاتوۋە بە چاۋ بىننىت و بە گوى بىبىستىت، تا ئەو رادەيەى كەسى پەيپەر شك و گومانى نامىنىت و لەۋەدا دلكرمىن نابىت و جىگەى رەخنە و لۆمە نامىنىتەۋە .

حەقىقەتى ئەم كارە (واتە بىننىنى دل): ھەموو ئەوانە شاھىت و نمونەگەلىكى زانستىن كە شوپىنى باۋەر دەكەون، ئەۋەى بە چاۋى دل و رۆح دەبىننىت شاھىد و ئامارەكەرە بۆ حەقىقەتەك نەك خودى حەقىقەت بىت، بىننىنى نوورى جەلالى زاتى خوداى موتەعال لە دلى كەسەكەدا ئەو نوورەى زاتى خوداى موتەعال نىيە كە ئاسمانەكان و زەوى ناتوانن بىبىنن، گەر ئەو نوورە بۆيان دەرېكە ویت وردوخاش دەبن و ئەۋەى تووشى چىپاكەى موسا (عليه السلام) بوو تووشى ئەوانىش دەبىت، ھەر بەو جۆرە بىننىنى نوورى مەزنىي و شكۆمەندى خوداى موتەعال ناتوانن بلىن زاتى خوداى موتەعالە .

لای نه هلی ریگه تنها بینین و نمونه‌ی زانستی بوونیان هه‌یه، هه‌روه‌ها بوونی و ته ناسکه‌کان که به‌ری نزیکیی دل و هوگر بوون و خوشه‌ویستی و یادن له خوداوه، هه‌ر بهو جوړه زالبوونی ده‌سه‌لاتی مه‌عریفه‌که‌ی به‌سه‌ریدا، په‌روه‌ردگار-تبارک و تعالی- له پشتی هه‌موو نه‌مانه‌وه‌یه، نه‌و-سبحانه- پاک و بیگه‌رد و پیروژه له‌وه‌ی مرؤف بتوانیت بیبینیت، یان نووری زاتی نه‌و-سبحانه- بیبینیت، یان سیفاتی یان نووری سیفاتی، نه‌وه‌ تنها موشاهه‌ده‌یه له دلی که‌سه‌که‌دا وه‌ک موشاهه‌ده‌یه‌ک که له وینه‌ی به‌ه‌شت و دۆزه‌خ به‌دلیدا تیده‌په‌ریت، به‌لام بینینی خودا به‌چاو، یان بینینی خودا و نووری خودا-هه‌ردوو پیگه‌وه- هه‌رگیز له‌م خان‌ه‌ی دونه‌یا به‌دینایه‌ت.

نه‌وه‌ نه‌و نووره‌ بوو که عه‌بدولای کورپی هه‌رامی نه‌نصاری رۆژی ئوحد بینی، کاتیک فه‌رمووی ((هاوار بۆ بۆن و نه‌سیمی به‌ه‌شت، سویند به‌ خودا من له ئوحد ده‌بیبنمه‌وه))، هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ((گر به‌پال باخچه‌کانی به‌ه‌شتدا گوزه‌رتان کرد سه‌ریک بکیشنه‌ ناوی، فه‌رموویان: باخچه‌کانی به‌ه‌شت چین؟ فه‌رمووی هه‌لقه‌لی یادی خودا)) هه‌ر بهو جوړه فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر((به‌ه‌شت له‌ژیر سیبه‌ری شمشیردایه))

بۆیه کردار: له‌سه‌ر شاهیده‌کانه، کرداره‌که به‌پیتی شاهیدی که‌سه‌که ده‌بیت.

ئیمه به‌ پشتیوانی خودا ئامازه به‌و شاهیدانه ده‌که‌ین به‌ ئامازه‌یه‌ک که راستیتی نه‌مره‌که‌ی پی بزانیته.

یه‌که‌م شاهیدی ریباری ریگه‌ی خودا و رۆژی دواپی: نه‌وه‌یه که شاهیدیکی له‌سه‌ر که‌می و بینرخ‌ی دونه‌یا و نه‌بوونی وه‌فا و زۆری جه‌فا و نه‌فس نزمی شه‌ریکه‌کانی دونه‌یا و خیرا تیاچوونی بۆ که‌سه‌که راستییته‌وه، که‌لاکی نه‌هلی دونه‌یا و عاشقه‌کانی به‌ ده‌وری دونه‌یا دا بیبینته‌وه، بیبینیت چۆن به‌ چه‌ندین سزا سزای داون، و تالترین تالووی پیچه‌شتوون، که‌میگ هیتانیه پیگه‌نین و زۆریک گریانندی، کاسی ژه‌هری خۆی دواپی کاسی شه‌راب ده‌رخواردان، بۆیه به‌ خوشه‌ویستی دونه‌یا سه‌رخۆش بوون و به‌ کۆچکردنی مردن.

گر نه‌م شاهیده بۆ که‌سه‌که راستبوویه‌وه: دلی له دونه‌یا کۆچ ده‌کات و نه‌که‌ویته داوای خان‌ه‌ی دواپۆژ، نه‌و کات شاهیدیک له دواپۆژ و به‌رده‌وامبوونی له دلدا راست

دہ بیٹہ وہ، تیدہ گات ژانی دواپوژ ژانی کامل و تیروته واوه، خه لکه که ی له وی کۆچ ناکن و بارگه و بنه یان ناپیچنه وه، چونکه نه و خانه به خانه ی مانه وه یی هه تاهه تاییه، و سه فر له و جیگه کۆتایی پیدیت، و کۆتایی گهشت و کاروانی مرقفه، دونیا به راورد به دواپوژ وه ک پیغه مبه ر (ﷺ) ده فرمویت - ((دونیا به راورد به دواپوژ وه ک نه وه وایه به کیک له ئیوه په نجه به کی بخاته ناو ده ریابه ک، با ته ماشا بکات چهنده ئای له گه ل ده گه ریته وه)) هه ندی له پیشین ده فرمویت: دونیا به راورد به دواپوژ وه ک گه ردیله به ک وایه به رانبه ر چیاکانی دونیا.

پاشان له دلیدا شاهیدیک له ناگر راسته ده بیته وه، کلپه و گپر و بلتیه سی، قوولی بنکه که ی و گهرمای زوری و توندی سزای، پیشانیان ده دات چون به روخساری رهش و چاری شینی ده رتوقیو و کۆتوزنجیر له دست و پی و گه رندا بۆ ناو ناگر ده درینه بهر، که ده گه نه ناو دۆزه خ ده رگاکانی دۆزه خ به روویاندا ده کۆرینه وه، نه و دیمه نه ترسناکه ببینن که دلیان به په شیمانی و حه سره ته وه پارچه پارچه بووه ﴿وَرَأَى الْمَجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا﴾ ﴿٥٢﴾ الكهف: ٥٣.

پاشان بانگیک له لای په روه ردگار وه ده کۆریت ﴿هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ ﴿١٤﴾ افسر هَذَا اَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اَصْلُوهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ الطور: ١٤ - ١٦، دۆزه خیان نیشان ده دریت و پالیان پیوه ده دریت بۆ ناو ناگر، له گهرمای دۆزه خدا به روودا راده کیشرین، و له گره که یدا وه ک چلوچیو ده سوتینرین ﴿لَمَّا مَن جَهَنَّمَ مِهَادًا وَمِن فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ﴾ الأعراف: ٤١، خرابترین په تو و خرابترین ژیره خه ر، گه ر له تینویتییدا هانا بیات ﴿يَعَاثُوا يَمَلَأُ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهُ﴾ الكهف: ٢٩، په نا بۆ ئاویک ده بات که هه لمه که ی ده موچاو ده سوتینیت، نه ی ده بی خواردنه وه که ی چون بیت؟! که لئی ده خۆنه وه ریخۆله یان و هه ناویان پارچه پارچه ده بیت، هه رچی له ناو سکیاندا به ده بیتویتیته وه، خواردنه وه یان ئای کولاهه، خواردنیا بریتییه له بهری داری زه قوم ﴿لَا يَقْضِي عَلَيْهِمْ فَيْسُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مَن عَذَابُهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ﴾ ﴿٣١﴾ وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٣٢﴾ فاطر: ٢٦ - ٢٧.

گەر ئەم شاھىدە لە دلى بەندەدا راستبويەوہ: خۆى لە گوناھ و ياخيبيون دادەرنىت،
 و لە شوپىنگەوتنى شەھەوات دووردهكەويتەوہ، و پۆشاكى ترس و ناگامى لە بەر
 دەكات، زەمىنەى دلى بە بارانى چارى تەردەبىتەوہ، ھەرچى بەلا و ناخۆشىيە لاي
 سووك و ئاسان دەبىت گەر بە لاي دىن و دلى نەبىت.

بە پىنى ھىزى ئەو شاھىدەى ناو دلى لە ياخيبيون و سەرىپچىيەكان دووردهكەويتەوہ،
 ئەم شاھىدە خاشاك و موادى تياچوون لە دلدا ناھىلىت، وردوخاشيان دەكات و لە دل
 دەريان دەكات، دل چىزى عافىيەت و سروو دەچىزىت.

پاش ئەو شاھىدە لە ئاگر شاھىدىك لە بەھەشت لە دلدا راستدەبىتەوہ، ئەوہى خودا
 ئامادەى كردوہ لە بەھەشتدا بۆ بەندەكانى، نە چاۋ بىنيويەتى، و نە گوى
 بىسترويەتى، و نە بە دلى مروفدا گوزەرى كردوہ، سەپاي ئەوہى لە سەر زمانى
 پىتەمبەرەكەى (ﷺ) لە وردەكارىيەكانى نىعمەت باسكراوہ، بەرزترىن تام و چىز لە
 خواردن و خواردنەوہ و پۆشاك و دىمەن و گەشانەوہ و سروور، شاھىدى ئەو خانەيە
 لە دلدا راستدەبىتەوہ كە خوداي موفتەعال كردويەتى بە خانەى ھەتاھەتايى نىعمەت
 و خۆشىيەكان، خاكەكەى مىسكە، چەوہكەى دۈرە، بىناكانى خشتى زىر و زىون،
 قامىشى مروارىيە، خواردنەوہكانى شىرىنتر لە ھەنگوين، بۆنەكەى لە مىسك
 بۆنخۆشتر، و لە كافور سىپىتر و ساردتر، بە تامتر لە زەنجەبىل، ئافرەتەكانى
 حۆرلەين، گەر يەككە لە وان روو لە سەر زەوى بكات نوورى روخسارى نوورى خۆر
 دەكوژىننەتەوہ، پۆشاكەكانيان لە ھەرىرى سندوس و ئىستەبرەقن، خزمەتكارەكان
 مندالگەلىكن وەك مروارى تازە لە قاوغ دەرھاتوو، ميوەكانيان ھەمىشەين، نە
 كۆتاييان پىدەت نە لىيان قەدەغە دەكرى، فەرش و راخەرى بەرز و بلند، خۆراكيان
 گوشتى ئەو بالندانەيە ھەزىان لىدەكەن، شەراب بەسەر خۆراكدا نە سەرنىشەى
 تىدايە و نە بىتاگايان دەكات، ميوە لەوہى ھەلىدەبژىن، ھاوسەرەكانيان حورلەين
 وەك مروارى پاكى شاراوہ، لەسەر قەرەۋىلە پالىيان داوہتەوہ، لە ناو ئەو باخچانەدا
 خۆشحال دەبن و دەگەشەنەوہ، ئەوہى نەفس ھەزى لىبكات و چاۋ چىزى لىببىنەت
 تىدايە، بە ھەتاھەتايى تىادا دەمىنەوہ.

گەر ئەم شاهیدە خرایه پال شاهیدەکانی پیشوو: دل بەره و پەروەردگاری دەکەوێتە ری خیراتر لە رویشتنی با لە شوینی هەلکردنییەوه، لەسەر رینگە بەلای راست و چەپدا لانادات.

ئەمە و لەسەر و ئەوهوه: شاهیدیکی تر هەیه هەموو ئەو شاهیدانە ی تیا دەپوکێتەوه، و بەندە بەهۆیەوه لە شاهیدەکانی تر بزر دەبێت، ئەوهش بریتییه لە شاهیدی جەلالی پەروەردگار و جەمال و کەمال و عیززەت و سوڵتانی، راگری و بلندی و مەزنی لەسەر عەرش و قسەکردنی لەگەڵ فریشتەکان و پیغەمبەران.

گەر شاهیدەکە نیشانی دلی دا کە ئەو-سبحانه- "قیوم و قاهر" ه لەسەر بەندەکانی، و لەسەر عەرشەکە ی ئیستیوای کردووه، تاک و تەنهایە لە هەلسوڕاندنی مەملەکەتە کەیدا، و ئەمردەرکەر و نەهیکەر، پیغەمبەرانە رهوانە کردووه، و کتیبەکانی دابەزاندووه، و رازی دەبێت و تووڕە دەبێت و پاداشت و سزای لەلایە، و دەبەخشیت و لێدەگریتەوه، عیززەت بە کەسێک دەدات و کەسێک زەلیل دەکات، خەشم دەگری، و بەزەیی دەبەخشێ گەر داوای بەزەیی لی بکریت، لێدەبوری گەر داوای لیبووردنی لیبکریت، دەبەخشیت گەر داوای لیبکریت، وەلامدەداتەوه گەر بانگ و داوای لی بکریت، دالده دەدات گەر داوای دالده ی لی بکریت، لە هەرچی بوونە گەورەترە، لە هەرچی شتە مەزنتەرە، لە هەرچی خاوەن عیززەتە بە عیززەتەرە، لە هەرچی خاوەن قودرەتە بە قودرەتەرە، لە هەرچی خاوەن زانستە زاناتەرە، گوئی لە هەرچی دەنگەوهیە بە زمانی جۆراوجۆر و پیویستی جۆراوجۆر، بیستنیک لە بیستنیکی تر خەریکی ناکات، داواکارییەکان هەلە ی پی ناکەن، لە پێداگری خاوەن داواکان بێزار نابیت، لای خودا یە کسانە کەسێک قسەکە ی بە نهینی بکات یان ناشکرای بکات، نهینی لای ئەو ناشکرایە، پەنھان لای ئەو شەھادەیه، گوئی لە تەپە ی پی میروولە یەکی رەشە لە شەویکی تاریکدا لەسەر تاشە بەردێک و دەشی بینیت، رەگەکانی ئەو میروولە یە دەبینیت، جاریبوونی خۆراک بە جەستەیدا دەبینیت.

گەر ئەم شاهیدە لە دلی کەسە کەدا راستبوویەوه: شاهیدەکانی پیش خوئی دەپوکێنیتەوه، بەبی ئەوهی شاهیدەکانی تر کۆتاییان پێیت و نەمین، بەلکو ئەم شاهیدە زاتر دەبێت بەسەر ئەوانی تردا، شاهیدەکانی تر دەکەونە خوار ئەمەوه، هەر

كەس ئەم شەھىدە بېيىت بە شەھىدى: رۆيشتن و سلوكىكى تايبەتى بۆ دوست دەبىت كەسانى ترى بېتاگا لەم شەھىدە يان خاۋون مەعريفەيەكى كورت بۆيان دوست نابىت. خاۋونى ئەم شەھىدە: لە ئاگاھى و لە خەودا بەرە و لاي خودا دەچىت، ھەر بە و جۆرە لە جۆلە و دانىشتن و رۆزۋو و تەۋاى كارۋكردە ھەكانى تردا، ئە و شانوشكۆيەكى ھەيە و خەلكىش شتىكى تر، ئە و لە دۆلىكە و خەلكى لە دۆلىكى تر.

مەبەستەكە: بېنين و كەشف و موشاھەدە لەم خانەى دونيايەدا: بەسەر شە ۋاھىد و نمونەى زانستىدا دەكەون، ئە ۋەش برىتىيە لە بالاترىن نمونە (المثل الأعلى) كە لە سى

شۋىنى كىتئەكەيدا باسى كردۋە، لە سورەتى "النحل، الروم، الشورى" دا

لە سورەتى "النحل" دا ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾﴾ النحل: ٦٠

لە سورەتى "الروم" دا ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾﴾

الروم: ٢٧

لە سورەتى "الشورى" دا ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾﴾ الشورى: ١١

ئە و نمونە بالا ئە ۋەيە كە لە دلى عابىدەكانى و خۆشەويستى راستبۋوئە ۋە، ئە ۋانەى بەردە ۋام بۆ لاي خودا دەگەرىنە ۋە بە ھۆى راستبۋوئە ۋە ئە و شەھىدە ۋە، ئە و شەھىدە ھانىيان دەدات بۆ عىبادەت و خۆشەويستى و ترس و گەپانە ۋە، جىاۋازيان لەم شەھىدەدا ھەردوۋ جەمسەرەكەى ديار نىيە، ھەر يەك لە ۋانە مەقامىكى ديارىكراۋى ھەيە و لىي تىناپەرىت، ئە و كەسەى زۆرتىن بەشى لەم شەھىدە بەركە ۋەتوۋە دان بە ۋەدا دەنىت كە "ئاتوانىت مەدح و سەناى پەروەردگار بە ئەندازەى پىۋىست بكات"، ئە و -سبحانە- لەسەر ۋە سەناى سەناكەران و ستايشى ستايشكەرانە ۋەيە، ۋەك و تراۋە:

وما بلغ المهدون نحوك مدحة وإن أطبوا، إن الذي فيك أعظم

لك الحمد كل الحمد لا مبدا له ولا منتهى والله بالحمد أعلم

پاكىتى دل و خاۋىنبۋوئە ۋەيە لە سىفەتە ناپەسەندەكان و ويستە نزمەكان، و خالىبۋوئە ۋە بەتالىبۋوئە ۋەيە لە ۋابەستەبۋون بە غەبرى خوداۋە -سبحانە-: برىتىيە لە كورسى ئەم شەھىدە كە لەسەرى دادەنىشىت و تىايدا جىگىر دەبىت، ھەرامكراۋە

لہ سہر دلّیکی پیس و پر بوو به ئەخلاقی خراب و سیفاتی ناپہ سہند و لکاو به شتہ نزمہ کانہوہ ئەم شاہیدہی تیادا راست بیئتہوہ، و بین به ئەہلی ئەم شاہیدہ .

نزه فؤدك عن سوانا، وأتانا
فجنا بنا حل لكل منزہ
والصبر طلسم لكنز لقائنا
من حل ذا الطلسم فاز بكنزہ

كاتيك خوری به کتابہ رستی هه لهات و رۆحی روشن کردوہوہ و نووری به بینین به خشی ئەو کاتہ تاریکی نەفس و سروشتی مرۆفہ دەپہ ویتہوہ، رۆح دەکەویتە جوولہ بۆ داوای ئەو کەسە **﴿ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴾** بۆیە دل سەفەر دەکات بۆ سەرەتاکانی ئەمر، و لە مەنزڵگای بەندایەتیا دا دەبەزیت، مەنزڵ بە مەنزڵ سەر دەکەویت، ئەو لە عادەتەوہ (نەریت و خووخدە) دەگوێزیتەوہ بۆ عیبادەت، لە سەر یەک تاکە مەعبود رادەوہ سستیت، بەردەوام شایەتەکانی سیفات لە دلیدا راوہ ستاون، بیری دەخاتەوہ کاتیک بیتاگا دەبیت، رینومایی دەکات کاتیک سەفەر دەکات، بەرزی دەکاتەوہ کاتیک لیبی دانیشت، گەر شاہیدی پەرورەدگاری و راگری (الربوبية والقيومية) لە دلیدا راستبوویوہ دەبینیت هەرچی ئەمرە بۆ خودایە و لەلای خودایە، هیچ کەس لە گەل خودا هیچی بە دەست نییە **﴿ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا يُرْسِلُ لَهُمْ سَبْعًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾** **﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ عِندَ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَن تُوَفَّقُوا ﴾** **﴿ فاطر: ۲ - ۲ ﴾** و **﴿ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنَّكَ بِحَيْثُ مَا رَأَى لَأَنْزِلَهُ بِضُرٍّ مِنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾** **﴿ يونس: ۱۰۷ ﴾** و **﴿ وَإِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ إِنْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِي قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴾** **﴿ الزمر: ۲۸ ﴾** **﴿ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾** **﴿ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴾** **﴿ ۸۹ ﴾** **﴿ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴾** **﴿ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْفِثُ ﴾** **﴿ ۸۷ ﴾** **﴿ قُلْ مَنْ يَبْسُطُ كُرْسِيَّ كُلِّ نَفْسٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾** **﴿ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَن تَسْحَرُونَ ﴾** **﴿ ۸۸ ﴾** **﴿ المؤمنون: ۸۴ - ۸۹ ﴾**

گەر شاہیدیک لە خواوەندی خودا (الإلهية) لە دلیدا راستبوویوہ ئەوا بە وشاھدە ئەمر ونەھی و پیغە مەرایەتی و کتیبەکان و شەریعەت و خۆشەویستی و رازیبوون و کەرەمەت و بوغز و پاداشت و سزا دەبینیت، ئەمری خودایی دەبینیت کە لە عەرشەوہ

نازل دەبیت و خودا لەسەر عەرشەكەى ئىستیوای کردووه، کاروکردهوهى بەندهکان بۆ لای بەرزدهبنهوه و دهخریتنه بەردهمی، کردهوه چاکهکان لەم دونیایه دا پاداشت دەداتهوه و له دواپۆژیشدا گهشانهوه و سروور و خوشی، ئەو کردهوانهش که لەسەر ئەمر و شرعی ئەو نین خودا دهیکات به تۆزی بهریا.

گەر له دلیدا شاهیدیکی رهحمەت راستبوویهوه هه موو بوون ده بینیت که بهو سیفته راهه ستاوه، ئەو که سهی سیفتهی رهحمەت و زانستی ئابلۆقهی هه موو بوونی داوه زۆر مهزن و فراوانه، رهحمەتی خودا دهگاته ئەو شوینەى که زانستی پینگه یشتووه، به رهحمەتی خۆی لەسەر عەرشەكەى ئىستیوای کردووه، بۆ ئەوهی رهحمەتهكەى هه موو شتیک له نامیز بگریت، وهك چۆن عەرشی خودا هه موو شتیکی له نامیز گرتووه. گەر له دلیدا شاهیدی عیززهت و کبریاء و مهزنی و شکۆداری راستبوویهوه لهو باره دا بهنده شانوشکۆیهکی تری دهبیت.

هه ره بهو جۆره تهواوی شاهیدی سیفتهکان، ئەوهی باسماں کرد که مترین ناگادار کردنه وهیه، بۆیه که شف و بینین و موشاهه ده هه رگیز له شاهیدهکان تیناپه پین.

(۶۱) منزله الحياة

مه نزلهی زندهگی

له مه نزله کانی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) مه نزلهی زنده گیه.

خاوهنی (منازل السائرين) ده فهرمویت:

((ده روزهی زندهگی: خودای ماته عال ده فهرمویت ﴿أَوْمَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ﴾

(الأنعام: ۱۲۲))

به لگه هینانه وهی شیخی هوروی به م نایه ته - له م ده روزهیه دا- زۆر روشنه، مه به ست به نایه ته که: هر که س دلمردوو بیت به هوی نه بوونی رۆحی زانست و هیدایهت و باوه په وه، نه وا په روهردگار نه و که سه به رۆحیکی تر ده ژیه نیت، نه و رۆحه نییه که زندهگی به جهستی به خشویه، به لکو رۆحی ناسینی خودا و به کتاپه رستی و خۆشه ویستی و عیبادهت کردنیه تی به تا کوته نهایی، چونکه زندهگی رۆح ته نها به وانه وهیه، گه ر وانه بیت نه و که سه له ریزی مردووانه، بو نه و مه به سه خودای ماته عال وه سفی نه و که سانه به مردوو ده کات و ده فهرمویت ﴿أَوْمَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ﴾ الأنعام: ۱۲۲، هه روه ها ده فهرمویت ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتِ وَلَا تَسْمِعُ الضَّمَمَ أَلْدُعَاءَ﴾ النمل: ۸۰، وه حیه که ی به رۆح ناو برد به هوی نه و زنده گیه که ی به دل و رۆحی ده به خشیت، بویه ده فهرمویت ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ الشوری: ۵۲، رایگه یاند که نه و وه حیهه ((رۆح)) نیکه ژیان و زندهگی پیوهیه، و ((نور)) نیکه روشنایی ده به خشیت، هه روه ها ده فهرمویت ﴿يُنزِلُ الْمَلَكُ مِنَ الرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ النحل: ۲، هه روه ها ده فهرمویت ﴿رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ غافر: ۱۵، وهی زندهگی رۆحه وه ک چون رۆح زندهگی به دهنه، بویه هر که س نه و رۆحه بزربکات نه و ژیانی به سوودی له دنیا و دواپۆژدا بزکردوه، له دنیا دا: ژیانی وه ک ژیانی

ناژه لانی لی دیت، و زینده گییه کی پر له تنگه لانی به سه ده بات، له دواپوژیشدا: دۆزه خی بۆ ئاماده کراوه، که تیایدا نه ده مریت و نه ده ژنی.

خودای ماته عال ژیانی پاک و خووشی بۆ ئه هلی مه عریفه و خووشه ویستی و عیباده تی خوئی داناوه، ده فه رمویتی ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧٧﴾﴾ النحل: ٩٧، "الحياة الطيبة" ته فسیر کراوه به قه ناعت و رازیببون و رۆزی پاک و چاک و شتانی تریش.

راستییه که ی: "الحياة الطيبة" بریتییه له ژیان و زینده گی دل و خووشی و نیعمه ته کانی و سرور و گه شانوه به ئیمان و مه عریفه ی خودا و خووشه ویستی و گه پانه وه ی به رده وام بۆ لای خودا و ته وه کول له سه ری، هیچ ژیانیک به ئه ندازه ی خاوه نی ئه و سیفه تانه خووشتر و کاملتر نییه، نیعمه تیک نییه بکه ویته سه ر ئه و نیعمه ته وه، مه گه ر نیعمه تی به هه شت، وه که هه ندی له عاریفان ده لئین: هه ندیک کات به سه رمدا گوزه ر ده کات، تیایدا ده لئیم: گه ر ئه هلی به هه شت له م جوړه ژیا نه دا بن به راستی ئه وانه له ژیانیک خۆشدان، که سانی تر ده لئین: هه ندی کات به سه ر دلدا گوزه ر ده کات تیایدا دل نا هه نگ ده گیت.

گه ر ژیانی دل ژیانیک خۆش بیت ژیانی ئه ندامه کان به دوایدا دین، چونکه مولکی دلن، بۆیه خودای ماته عال ژیانی ته نگه لانی (معيشة الضنك) بۆ ئه وانه بپروه ته وه که پشت له یادی خودا ده که ن، ئه وه ش پیچه وانه ی ژیانی خووش و پاک و به تامه (الحياة الطيبة).

ژیانی خووش له هه ر سی سوپه که دایه: خانه ی دونیا، خانه ی به رزه خ، و خانه ی هه تاهه تایی و دواپوژ، هه ر به و جوړه ژیانی ته نگه لانی له هه رسی سوپه که دا بوونی هه یه، چاکان (أبرار) لیره و له ویش له نیعمه تدا ده ژین، خرابانیش (الفجار) لیره و له وی له دۆزه خدا ده ژین، خودای ماته عال ده فه رمویتی ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَّلِلَّذَّارِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ﴾ النحل: ٣٠، هه روه ها ده فه رمویتی ﴿وَأَنۢ أَسْتَغْفِرُوا لَكُمْۢ ثُمَّ تَوَابًا إِلَيْهِ يُعْطِعْكُمْ مِّنْعَافًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ﴾ هود: ٣، یادی خودا (﴿٣٠﴾) و خووشویستن و گوپراهه لی کردنی و روو تیکردنی ده سه به ری خووشترین ژیان ده که ن له دونیا و دواپوژدا، پشت تیکردنی و بیتاگایی و یاخیببون لئی: به سه بۆ ژیانیک تال و ته نگه لان له دونیا و دواپوژدا.

پاراو بوونی زانایان

ژیان ناستی ههیه:

لهوانه: ژیانی زانست له مردنی نهزانی، نهزانی مردنی خاوه نهکانیانه، وهك وتراوه:

وفي الجهل - قبل الموت - موت لأهله
 وأرواحهم في وحشة من جسمهم
 وأجسامهم قبل القبور قبور
 فليس لهم حتى النشور نشور

كهسی نهزان دل و رۆحی مردوو، با جهستی زیندوو بیته، جهستی گۆپێكه بۆ رۆح و دلی و بهسه زهویدا دهروات، خودای موتهعال دهفرمویت ﴿أَوْ مَن كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلَهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا﴾ الانعام: ۱۲۲، ههروهه دهفرمویت ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿۳۶﴾ لِيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحْيِيَ الْقَوْلَ عَلَى الْكُفْرِيِّينَ ﴿۳۷﴾﴾ يس: ۶۹ - ۷۰، ههروهه دهفرمویت ﴿فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الْأَضْمَةَ الدُّعَاءَ﴾ الروم: ۵۲، ههروهه دهفرمویت ﴿إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿۲۲﴾﴾ فاطر: ۲۲، له مردنی دلایندا تهشبهی کردن به نههلی گۆپرستان، نهوانه رۆحیان مردوو، جهستهکانیان بووه به گۆپی رۆحهکانیان، وهك چۆن نههلی گۆپرستان نابيستن هه به و جۆره نهوانهش نابيستن، گه ژيان بریتی بیته له ههست و جووله و دیاردهکانی تری زیندهگی، نهوا نهو دلانه له بهر نهوهی ههست به زانست و ئیمان ناکه و بهره و رۆوی ناجولتین: كه و ابو نهوانهش له حهقیقه تدا مردوون، نهه تهشبهه نییه له مردنیان به مردنی جهسته، به لكو مردنی دل و رۆحه.

نهحمده له "كتاب الزهد" دا ههندی له قسهی "لقمان" دهگۆپێتهوه كه به كۆپهكهی فرمووه ((كۆپهكه له گه ل زانایاندا دابنیشه و به نهژتو تهنگه تاویان بکه، خودا به نووری حیکمهت دلان زیندوو دهکاتهوه، وهك چۆن زهوی به لیزمه ی باران زیندوو دهکاتهوه))، مهعازی کۆپی جه بهل - خوا لیلی رازی بیته - دهفرمویت ((فیری زانست بین، فیریوونی بۆ خودا ترسانه له خودا، و داواکردنی عیبادته، و پیدادچوونهوهی تهسبیحه و لیکولینهوهی جیهاده و فیرکردنی بهوانه ی نایزانن صهدهقهیه، و پیدانی به نههلی خۆی نزیکبوونهوهیه له خودا، چونکه مهشخهلی حهلال و حهرامه، و تهپۆلکهی نوورینی ریگی نههلی بهههسته، زانست له وهحشه تدا که سێکی هۆگره و له غوربه تدا هاوهله و له تهنهایدا قسهکه ره و رینیشاندهره، له کاتی خۆشی و ناخۆشیدا چهك و

شمشیرە بۆ سەر دوژمن و جوانى نىوان خۆشه‌ويستانه، خودا كۆمه‌لىكى پى بەرز ده‌كاته‌وه و له خىردا ده‌يانكاتە پيشه‌وا و ئىمام و شوين پىيان هه‌لده‌گىرئىت و چا‌وه كاروكرده‌وه‌كانيان ده‌كرئىت و خه‌لكى ده‌گه‌رئنه‌وه بۆ لای راکانيان، فرىشته‌كان هه‌زيان به‌ دۆستايه‌تییانه، به‌ باله‌كانيان ده‌يانسپرنه‌وه، و هه‌رچى ته‌ر و وشكه‌ داواى لىخۆشبوونيان بۆ ده‌كەن، هه‌ر به‌ و جۆره‌ حوتى ده‌رياکان و گياندارانيان، و درنده‌ى وشكانى و ئازه‌له‌كانى، چونكه‌ زانست زىنده‌گى دلّه له‌ نه‌زانى و چرای بىنینه له‌ تارىكيدا، مرۆڤ به‌ زانست ده‌گاته‌ مه‌نزىله‌ى هه‌لبژارده‌كان، و پله‌ى بالا له‌ دونيا و دواړۆژدا، به‌هۆيه‌وه سىله‌ى رحم به‌جىده‌هئىترئىت و هه‌لال له‌ حه‌رام جياده‌كرئته‌وه، زانست ئىمامى كاروكرده‌وه‌كانه و كردار به‌داواى زانستدا دئىت، كه‌سى به‌خته‌وه‌ر به‌ زانست ئىلهام ده‌كرئىت، و كه‌سى به‌ده‌خت له‌ زانست مه‌حروم ده‌كرئىت)) "الطرائى" و ئىبن عبد البر و كه‌سانى تارىخى رىوايه‌تيان كرده‌وه، به‌ به‌رزكراوه‌ى (مرفوع) بۆ لای پىغه‌مبه‌ر (ﷺ) رىوايه‌ت كراوه، وه‌ستان (وقف) دروسته‌ر.

❦ هيممه‌ته‌كان وه‌ك تریه‌ن

ئاستى دووه‌مى ژيان: زىنده‌گى ويست و هيممه‌ته، به‌رانبه‌ر لاوازى ويست و داوا به‌هۆى لاوازى ژيانى دلّه‌وه، هه‌تا دل زىنده‌گىيه‌كه‌ى ته‌واوتر بئىت هيممه‌ته‌كه‌ى به‌رزتريه و ويست و خۆشه‌ويستىيه‌كه‌ى به‌هئىتره، ويست و خۆشه‌ويستى شوينى هه‌ستكردن به‌ مورادى خۆشه‌ويست ده‌كه‌ون، هه‌روه‌ها شوينكه‌وتنى سه‌لامه‌تى دل له‌ ئافه‌ت كه‌ له‌ داوا و ويستى بالا دوورى ده‌خه‌نه‌وه، بۆيه‌ لاوازى داوا و خاوبوونه‌وه‌ى هيممه‌ته: يان به‌هۆى كه‌مى هه‌ست و شعوره‌وه‌يه، يان به‌هۆى بوونى ئافه‌تتيكه‌وه كه‌ زىنده‌گى لاواز ده‌كات، هئىزى شعور و هئىزى ويست: به‌لگه‌ى هئىزى زىنده‌گىن، لاوازىيه‌كه‌شيان به‌لگه‌ى لاوازى زىنده‌گىيه، وه‌ك چۆن هيممه‌ته‌ى به‌رز و صدق له‌ ويست و داوا له‌ كه‌مالى زىنده‌گىن هه‌ر به‌ و جۆره‌ هۆيه‌كن بۆ به‌ده‌سته‌هئىنانى كامه‌لتىن و خۆشترىن زىنده‌گى، ژيانى خۆش و باش (الحياة الطيبة) به‌ هيممه‌ته‌ى به‌رز و خۆشه‌ويستى راستگويانه و ويستىكى بى‌خه‌وش به‌ده‌ست ده‌هئىترئىت، ژيانى خۆش و باش به‌پىئى ئه‌مانه‌يه، نزمترىن ئاستى ژيانى كه‌سئىك بۆ نزمترىن هيممه‌ته و لاوازترىن خۆشه‌ويستى و داوا ده‌گه‌رئته‌وه، ژيانى ئازه‌لى باشتره له‌ ژيانى ئه‌و، وه‌ك وتراوه:

نهارك يا مغرور سهو وغفلة   وليك نوم والردي لك لازم
وتكدح فيما سوف تنكر غبه   كذلك في الدنيا تعيش البهائم
تسر بما يفنى وتفرح بالنى   كما غر باللذات- في النوم- حالم

مەبەستەكە ئەو ەيە كە زىندەگى دڻ بە زانست وىست و ەيممە تەو ەيە، خەلكى گەر ئەو ەيان لە كەسك بىنى، دەلئىن: ئەو دلى زىندوو، زىندەگى دڻ بە بەردەوامى يادى خودا و ازەينانە لە گوناھ، ەك ە بدولائى كوپى موبارەك- رەحمەتى خوائ لى بىت- دەفەرموئت:

رأيت الذنوب تميت القلوب   وقد يورث الدل إدمانها
وترك الذنوب حياة القلوب   وخير لنفسك عصيانها
وهل أفسد الدين إلا الملوك   وأحبار السوء و رهبانها؟
وباعوا النفوس ولم يربحوا   ولم يفعل في البيع أثمانها
فقد رتع القوم في جيفة   يبين لذي اللب خسرانها

ەك چۆن خوداى موتەعال زىانى جەستەى بە خواردن و خواردنەو ە گرئداو ە زىانى دلئىش بە بەردەوامى يادى خودا و گەرانەو ەى بەردەوام بۆ لای خودا و ازەينان لە گوناھ زىندەگى پى دەبەخشن، بىئاگايى داباريو بەسەر دڻدا و لكان بە كارى خراپ و شەھواتى دوابراو ە ئەو زىندەگىيە لاواز دەكەن، بەردەوام لاوازی روو لە دڻ دەكات تا دەبىتە ھۆى مردنى، نىشانەى مردنى دڻ: مەعروف بە مەعروف نازانئىت و مونكەر بە مونكەر تەماشاناكات، ەك ە بدولائى كوپى مەسعود دەفەرموئت ((دەزانن كى دڻ مردوو، ئەو كەسەى دەربارەى وتراو ە:

ليس من مات فاسراح يميت   إنما الميت ميت الأحياء

وتيان: ئەو كەسە كئىيە؟ فەرمووى: ئەو كەسەى مەعروف بە مەعروف نازانئىت و مونكەر بە مونكەر تەماشاناكات))

پياو ئەو كەسەيە: ترسى مردنى دلى خۆى ەيە نەك مردنى جەستەى، چونكە زۆرەى خەلكى ترسى مردنى جەستەيان ەيە و گوى بە مردنى دلئان نادەن و تەنھا زيانە سروشتىيەكە بە زيان دەزانن، ئەو ەش لە مردنى دڻ و رۆحەو ەيە، ئەم زيانە

سروشستییه وهك سئیه ریکی گوزهر کرده وایه یان وهك رووه کتیک که زوو وشک هه لده گه پیت، خه ویکه و واده زانیت له ناو حه قیقته تدایه، که به ناگا هات ده زانیت خهونی بینویه و خه یالتیکه، عومهری کورپی خه تتاب-خوا لئی رازی بیت-ده فهرمویت ((گر ژیانی دنیا -له سهره تاه وه تا کوتایی- بدریت به یه که سیک و پاشان مردن رووی لی بکات وهك نه وه وایه له خه ودا خه ونیکی بینیبیت و خوشحالی بکات، و پاشان به ناگا بیت و ببینیت هیچ له ده ستیدا نییه)) و تراوه ((مردن دوو مردنه: مردنیک ئیرادی، له گه ل مردنیک سروشتی، هه رکه س نه فسی مراند به ویست و ئیرادهی خوی، نه و نه و که سه مردنی سروشتی ده بیته ژیان بوی)) مانای نه م وته یه: مردنی ئیرادی بریتییه له قه لاچۆکردنی شه هه واتی نزم و کچکردنه وهی ناگره سوتینه ره که ی و دامرکاندنه وهی بلتسه تیا به ره که ی، نه و کات دل و رۆح به کلا ده بنه وه بۆ بیرکردنه وه له وهی که مالی که سه که ی تیدا یه، ناسینی و سه رقالبوون پییه وه، هه ره ها له وه تیده گات که هه لباردنی سئیه ریکی گوزهر کرده له نزیکه وه به سه ژیانیکی هه میسه یی پر له چیزدا گه وره ترین زیانومه ندییه .

نه گه شه هه وات به دوای یه کتردا ده هاتن و حه ز و له زهت هه لباردهی نه فس بوو، عادهت به سه رکه سه که دا خوی سه پانده بوو و سروشت حاکم بوو به سه ریدا دل له و باره دا دیل و ئه سیر و زه لیله، یان شکستخواردوه و له نیشتمان و زیدی خۆ ده رکراوه، نه و نیشتمانیهی که به بی نه و نارام ناگریت، یان نه و دل کورزاوه و برینیش له جه ستهی مردوودا نازاری نییه، باشترین حالی نه و دل: نه وه یه که له جه نگدا بیت، جاریک سه ریکه وی و جاریک شکست بخوات، کاتیک به نده به مردنه سروشتییه که ده مریت له به رده میدا ژیانی رۆح به ده ست ده هینیت به و زانسته به سوودانهی وه ریگرتووه، و نه و کارو کرده وه چاکانهی نه نجامی داوه و نه و نه حواله به زانیهی به مردنی نه فسی به ده ستهی هیناوه، ژیانی له به رزه خ و دواپۆژدا به پیتی "مردنی ئیرادی" یه تی له م ژیانی دونیادا.

نه مه بابه تیکه ته نها که سانیکی خاوهن ژیری و فامدار ده یزانن، و ته نها نه هلی هیممه تی به رزو نه فسی خاوین به داواکارییه کانی کار ده که ن.

❁ حەیا جوولەیه

ئاستی سێیەم لە ئاستەکانی ژیان:

بریتییە لە ژێانی ئەخلاق و سێفەتە بەرز و پەسەندەکان، کە بریتییە لە ژێانیکی ریشەداری قوول بۆ ئەو کەسە پێی دەپارزێتەو، ئەو لە بەرزبوونەویدا بە پلەکانی کەمآلدا زۆر لەخۆکردن و گرانیی لەسەر نییە، چونکە ئەخلاق و سێفەتەکانی داوای ئەو دەکەن، بەجۆرێک گەر ئەو بەرزبوونەو بە ئەرکە لێ جیابییتەو ئەو شتە لێ سەرشت و ئەخلاقییەتی لێی جیا دەبییتەو، ژیان و زیندەگی ئەو کەسە لەسەر حەیا و عیفەت و بەخشندەیی و سەخاوت و پیاوێتی و جوامیری و صدق و وفای و هاویشیوێکانی ئەمانە بارهاتوو تەواوتر و کاملترە لە ژێانی کەسێک کە بە کۆشش کردن بەسەر نەفسی خۆیدا زۆر دەبییت تا بەو جۆرە دەردەچێت کە ئامازەیی پێکرا، ئەمەیان وەک ئەو کەسە وایە نەخۆشی رووی تێدەکات و بە هۆکارەکانی دەوا چارەسەری دەکات و زۆر دەبییت بەسەر نەخۆشییە کەدا، بەلام ئەوێ تریان وەک کەسێکی لە شساع وایە کە دوورە لە دەرد و نەخۆشی.

هەتا ئەم ئەخلاقانە لە خاوەنە کەیدا کاملتر بییت ژێانە کە بەهێزتر و تەواوتر دەبییت، بۆیە ئەخلاق "حەیا" لە وشە "حیاء" -ژێان یان زیندەگی بە ناو و حەقیقەت داتاشارو، کاملترین کەس لەپووی ژێانەو کاملترینیانە لە سێفەتی حەیادا، ناتەواوی لە حەیا کەسە کەدا ناتەواوییە لە ژیان و زیندەگییدا، رۆح کاتیکی دەمریت هەست بە ئازاری شتە ناشیرینەکان ناکات و شەرمیان لێ ناکات، گەر حەیا کەسە کە دروست و رەوان بییت هەست بە ناشیرینی و ناپەسەندی کاروکردهوێکان دەکات و حەیا یان لێ دەکات، هەر بەو جۆرە تەواوی ئەخلاقە بەرز و پەسەندەکان و سێفەتە مەدحکاروێکان شوێنکەوتە هێزی ئەو ژیان و زیندەگییان، دژی ئەمانە لە ناتەواوی ژیان و زیندەگی ئەو کەسە، بۆیە ژێانی مرقۆفی ئازا و بویر کاملترە لە ژێانی مرقۆفی ترستۆک، و ژێانی کەسێ سەخی تەواوترە لە ژێانی کەسێ بەخیل، و ژێانی کەسێ زیرەکی دانا کاملترە لە ژێانی مرقۆفی ساویلکە و گێل و تەمبەل، بۆیە پێغەمبەرانی - صلوات الله وسلامه عليهم - کاملترین مرقۆفی لەپووی حەیاو، تەنانەت هێزی ژیان و زیندەگییان رینگ دەگریت لە زەوی جەستەیان بپزێنیت، ئەوان لەم ئەخلاقەدا کاملترین بوون و پاشان هاویشیوێی ئەوان و هەتا دوا.

تیسستا تہ ماشای ژانی سویندخوری سوکی تانہ دہری دووزمانی ریگر لہ خیر و دہستدریزکار و تاوانبار و دہستنوقاو و لہ سہرو ہموو تہ مانہ وہ زقلا بکہ و بہ راوردی پیبکہ لہ گہل ژانی بہ خشندهی نازای چاکہ کار و عادل و خاوهن عیفتہ و چاکہ خواز دہبینی یہ کہ میان بہ راورد بہ مہی دووہ مردوہ و ژیان و زیندہ گی لیپراوہ .

((کرانہ وہ - البسط)) لہ مہزنتین تہ و تہ خلاقانہ یہ و بہ ہیزترینہ لہ سیفہ تہ کانی حہ یادا، تہ و تہ خلاقانہ ی پیغہ مہری خودا و ہاوہ لان و خانہ وادہ و دوور و نزیک لہ سہری بوون، تہ و ہش بریتییہ لہ سنگفراوانی و رووخوشی بہ ردہ وام و تہ خلاقی جوان و سہلام کردن لہ ہر کہس پیی دہگہ یشت، و وہستان لہ گہل تہ و کہ سہی رایدہ و ہستان و ہندی جار شوخیکردن بہ حہق لہ گہل گہورہ و بچوک و چون بہ دہم بانگہیشکردنہ و ہرمونیانی، تا ہریک لہ ہاوہ لانی وا گومانیان دہبرد پیغہ مہر (ﷺ) تہوی لہ ہموو کہس زیاتر خوشدہ ویت، تہ مہ میدانہ واجب و "موسستہ حہب" ی تیدا دہ بینیتہ و ہ بیان مباحیك کہ کومہ کی تہ و دوانہ (واجب، موسستہ حہب) دہکات .

ہندی کہس خودا کومہ کی دہکات و بہ شیکی گہورہ ی لہ کرانہ و ہ ی پیغہ مہری کہ رمی بہ ردہ کہ ویت و کرانہ و ہ ی لہ گہل خہ لکیدا دہ بیت بہ رہ حمہت بویان، خودای موتہ عال دہ فرموت ﴿ فَمَا رَحِمُوا مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَأْتِ الْوَعْدَ لَظَنَّا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴾ آل عمران: ۱۵۹، خودا سیفہ تی کرانہ و ہ ی بہ وانہ بہ خشیوہ تا کو لہ گہل خہ لکیدا بکریتہ و ہ و سالیکان شوینیان بکہون و سہرگہردانہ کان بہ ہویانہ و ہ رینومایی و ہ ریگرن و نہ خوشہ کان چارہ سہر بین، بہ نووری ہیدایہت و ناموزگاری و مہ عریفہ یان لہ ناو تاریکی شہ و ہزنگی سروشتی نہفس و نارہزوہ و ریگہ یان بو روشن بکہنہ و ہ، کاتیک بیدہنگ دہ بن سالیکان چاویان لیدہ کەن، و کاتیک قسہ دہ کەن سوود لہ وشہ کانیان دہبینن، لہ بہر تہ و ہ ی جوولہ و بیدہنگ بوونیان بہ خودا و بوخودا و لہ سہر تہ مری خودایہ دلای صادقان بہ لای خویناندا رادہ کیشن، ویل و سہرگہردانہ کان شوینیان دہکەون، و ہستاوہ کان پئیان دہکەونہ جوولہ، و خواروخیچہ کان پئیان راست دہبنہ و ہ، پشتہ لکردوہ کان دہگہرینہ و ہ و ناتہ واوہ کان پئیان کامل دہبن و پشگہزہ کان دہگہرینہ و ہ و لاوازہ کان پئیان بہ ہیز دہبن .

ئهوانه به حق جیشنشینی پیغه مبه ران و خاوهن بینینی رۆشن و یه قین و میراتگری ئه نبیاکانن، ئه وان "بصر" و "بصیره" یان له خۆیاندا کۆکردۆته وه، خودای موه ته عال ده فه رمویت ﴿ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿۱۱﴾ ﴾ السجدة: ۲۴، ئیمامه تیان له ئاییندا به ئارامگرتن و یه قین به ده ست هیتا.

زانایان سیانن: زانایه که دهستی به نووره که یه وه گرتوه و خه لکیش دهستی به نووری ئه وه وه گرتوه، ئه م که سه جیشنشینی پیغه مبه رانه و میراتگری ئه نبیایه، زانایه که دهستی به نووری خۆیه وه گرتوه و خه لکی دهستیان به نووری ئه وه وه نه گرتوه، ئه م که سه که ر زیاده په روی نه کات سووده که ی ته نها بۆ خۆیه تی، جیاوازی زۆر هه یه له نیاوان ئه م و ئه وه ی یه که مدا، سیتییه میان زانایه که دهستی به نووری زانسته که ی خۆیه وه نه گرتوه و که سیش دهست به نووره که یه وه ناگریت، ئه م جۆره یان زانسته که ی به لایه کی که وره یه به سه ریه وه و کرانه وه ی بۆ خه لکی فیتنه یه، وه که چون کرانه وه ی زانای یه که م ره حمه ت بۆ یان.

له گه ل هه موو ئه مانه دا ئه وانه نه ئینییه کانی خۆیان ده پارێزن و په نهانی خۆیان ئاشکرا ناکن بۆ ئه وه که سانه ی بۆ یان ده کرینه وه با کرانه وه ش ئولفه تی تیدا بیت و داوا بکات که سه کراوه کان په نهانه کانیان بۆ یه که تر ئاشکرا بکن، زۆر به ئاگابه نه ئینییه کانت له گه ل خودا به هۆی کرانه وه له گه ل ده ورپه ر ئاشکرا نه که ییت، به لام که سه که رابکیشه و تامه زۆری بکه و ئه مانه تی خودا له لات بپاریزه و مه یخه ره روو به گێرانه وه و باسکردنی.

﴿ جیژی گه یشتن بانگ ده کات بۆ تیه له چوونه وه ی رۆیشتن به ره و لای خودا ئاستی چواره م له ئاستی ژیان و زینده گی: ژیان و زینده گی فه ره ح و سه روور و رۆشنبوونه وه ی چاو به خودا، ئه م ژیانه دوا ی زه فه ربردن دیت به داوا و مه به ست که چاوی داوا که ره که رۆشن ده کاته وه، به بی مه به ست و داوا که ی هیه ژیا نیک بۆ ئه و مانای نییه، هه موو خه لکی به ده وری ئه م ژیا نه دا خول ده خۆن، هه موویان ریگه که یان لی بزر بووه و توله ریگه یه کیان گرتۆته به ر که نایانگه یه نیت به م جۆره ژیان و زینده گییه، به لکو دووریان ده خاته وه، مه گه ر که میکی زۆر که م، بۆیه هه مووان هه ول ده دن بۆ ئه م جۆره زینده گییه و زۆرینه شیان لی مه حروم ده بن.

ھۆى مەحرۇم بوونيان لەم زىندەگىيە: لاوازى ئەقل و جياکردنەوہ و بينىنى رۇشن، و لاوازى ھىممەت و ويست و لىبرانە، كەرەستەى ئەم جۆرە زىندەگىيە برىتبيە لە بينىنى رۇشن و كۆپەسەندو و ھىممەتى بەرز، "بصيرة" ش وەك "بصر" تووشى كۆيزى دەبىت، ھەرەك چۆن دەگونجى لە ئەوپەرى رۇشنى و تىزى بينىندا بىت، ئافەتەكانى "بصيرة" لەوانەيە لە سروشت و بۆماوہىي كەسەكەدا بوونى ھەبىت، لەوانەشە بەھۆى ھۆكارە دەرەكبيە لابەلاكانەوہ رووى تىبكات.

مەبەستەكە: ئەم ئاستە لە زىندەگى بەرزتەين ئاستى زىندەگىيە، بەلام چۆن كەسەك پىبىكات كە زىربىكەى لە ولاتى شەھەواتدا بە كۆيلە كراوہ، ھەمو ئاواتى بووہ بە گەران بەداوى چىز و لەزەتدا، زىانى لەسەر خراپەتەين عادەت بەپۆہ دەچىت، و دىنەكەى بە ياخىبوون و سەپىچى كەرن تىابردوہ، ھىممەتى لەسەر شتە نزمەكان راوہستاندوہ و بىروباوہرەكەى لە چراى پىغەمبەرەيەتتەوہ وەرئەگرتوہ.

ئەو لەناو شەھەواتدا رۆچوہ و لە شوبوھاتدا نوقم بووہ و لە ئامۇزگارەكەر پىشتى ھەلكردوہ و لە رىنشاندەر پەرى سەندوہ، و لە بارە خۆشەكاندا خەوتوہ و دللى وىل و سەرگەردان بووہ، گەر خۆى لە نەفسى بەدوور بگرتبايە و بەشدارى خراپى ھاوربەگەزەكانى خۆى نەكردبايە و لە تەنگەلانى نەزانىيەوہ بپۆيشتابا بۆ نوورى زانست و لە بەندىخانەى ئارەزووہ بۆ مەيدانى ھىدايەت و لە پىسى نەفسەوہ بۆ پاكى و بىگەردى: گەر ھەمو ئەم كارانەى بگەردبايە، ئەوا ھۆگرىبوونى بە خوداوہ دەبىنبيەوہ كە بە گەورەبوونى ئەو گەورە دەبوو و بە زيادبوونى زياد دەبوو و بەبەھىزى بەھىز دەبوو، ھەركات چاوى "بصيرة" لىلى رووى تىكرد و ھەلقەى باوہرى پچرانى تىكەوت و نەخۆشى ھىرشى كەردە سەر ئىتەر ئەو كەسە لە لىوارى تىاچووندايە.

گەر بلىت: ئامازەت بە جۆرىك زىان و زىندەگى كەردوہ كە بۆ مردوہ زىندوہەكان ئاشنا نىيە، ئايا دەتوانى وەسفى رىگەكەى بگەيت تا بگەمە شتىك لە تام و چىزى؟ بۆم رۇشن بووہتەوہ ئەمەى ئىمە تىايدا دەزىن زىان و زىندەگىيەكى ئازەلانەيە، لەوانەيە ئازەلەكان لە ئىمە باشتەر بن بەھۆى خالىبوونيان لە مونكەرات و تىكدان و سەلامەتى سەرئەنجامەوہ.

دەلئىم: سوپىند بە خودا، تامەرزۆبوونت بۆ ئەو زىان و زىندەگىيە و داواى زانست و مەعرفەى: بەلگەى زىندەگى تۆيە و تۆ لە رىزى مردووان نىت.

یه که مین ریگهی ئه و زینده گییه: ئه وه یه که خودا بنا سیت، ریگه یه که بدوزیته وه به و ئامانجه ت بگه یه نیت، تاریکی سروشتی نه فس به تیشکی "بصره" بسوتینیت، شاهیدیک له شاهیده کانی دوارپۆژ له دلدا راسته بیته وه، به هه موو بوونیه وه روو له دوارپۆژ بکات، لیره وه که سه که له وابسته فانییه کانی دنیا زوهد ده کات، ده ست ده کات به راستکردنه وه ی ته وه، و هه ستان به فرمانه دهره کی و ناوه کییه کان، و وازهیتان له نه هیلکراوه کانی دهره وه و ناوه وه، پاشان پاسه وانیک له دلیدا راست ده بیته وه و ریگهی پی نادات به گرتنه به ری مه ترسییه که که خودا پی ناخۆش بیت، هه روه ها خۆی ناخاته بهر هه ره شه ی نه جامدانی شتیک که سوودی پی ناگه یه نیت، به وه ش دلی له ورته ورتی نه فس و وه سوه سه پاک ده بیته وه، و له دیلی قوتاری ده بیت، سه ریبه ست و ئازاد ده بیت، ئه وکات دلی خالی ده بیته وه بۆ یادی خودا و خۆشه ویستی و گه پانه وه ی به رده وام بۆ لای، له خانه کانی سروشت و نه فس دیته دهره وه به ره و فه زای ته نها که وتنه وه له گه ل په روه ردگاری و یادکردنی، وه ک و تراوه ک

وأخرج من بين البيوت لعلني أحدث عنك النفس في السر خاليا

ئه و کاته دل و خه یال و ورته ورتی نه فسی له ویستنی په روه ردگار و داوا و تامه زۆبوون بۆ لای کۆده بنه وه.

گه ره وه دا راستی کرد ئه و خۆشه ویستی پیغه مبه ری خودای (ﷺ) پیده به خشریت، رۆحانییه تی پیغه مبه ری خودا ده ست به سه ر دلیدا ده گرتیت، ده یکات به ئیمام و مامۆستا و پیشه وای خۆی وه ک چۆن خودای موته عال کردی به پیغه مبه ر و هادی بۆ لای خۆی، سه رنجی سهیره ی پیغه مبه ر و سه ره تای ده ستپیکردنی ده دات، چۆنیتی دابه زینی وه چی بۆ سه ری، سیفات و نه خلاق پیغه مبه ر (ﷺ) ده ناسیت، به ئاداب و جووله و وه ستان و ناگهی و خه وی و عیباده ت و تیکه لاوی خه لک و خانه واده ی ئاشنا ده بیت، تا وای لی دیت وه که ئه وه ی له گه لیدا بیت هه روه ک هاوه له کانی.

که دلی له وه دا قوولبوویه وه و ریشه ی داکوتی دهرگای تیکه یشتنی وه چی دابه زیو له په روه ردگار وه به پوویدا ده کریته وه، به جۆریک گه ر سوهره تیک بخوینیته وه دلی ئه و مانانه وه رده گرتیت که له سوهره ته که دا دابه زیوه و ئه و مه به ست و مه رامانه ی بۆی دابه زیوه، هه روه ها به شی تایبه تی خۆی له سوهره ته که له سیفات و نه خلاق، هه روه ها

كاروكردهوهی خراپ و ناپه‌سەند كه هه‌ولده‌دات خۆی لێیان به‌دوور بگریت، هه‌ولێ چاره‌سه‌ری نه‌خۆشیه‌ ترسناكه‌كانی خۆی ده‌دات، هه‌ر به‌و جۆره به‌شی خۆی له‌ سیفات و كردهوه‌ی په‌سه‌ند كه هه‌ولێ ته‌واوكردن و به‌هێزكردنیان ده‌دات. گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌مه دامه‌زرا: له‌ دڵیدا چاویکی تر ده‌كریته‌وه كه موشاهه‌ده‌ی سیفاتی په‌روه‌ردگاری پێ ده‌كات، تا موشاهه‌ده‌كان بۆ دلی وه‌ك بینینی چاوی لێ دیت بۆ شتی بینراو، به‌رز و بلندی په‌روه‌ردگاری ده‌بینیت له‌سه‌ر دروستكراوه‌كانیه‌وه و له‌سه‌ر عه‌رشه‌ی مه‌زنی ئیستوای كردوه، دابه‌زینی ئه‌مری خودا له‌ عه‌رشه‌وه بۆ به‌پۆیه‌ بردنی سه‌ر مه‌مله‌كه‌ته‌كه‌ی، قسه‌كردنی خودا به‌ وه‌حی، قسه‌كردن له‌گه‌ڵ به‌نده‌كه‌ی خۆی جیبریل و ناردنی به‌ وه‌حیه‌وه بۆ لای هه‌ر كه‌سێك كه خودا هه‌ڵبژاردبیت، هه‌ر به‌و جۆره به‌رزبوونه‌وه‌ی كاروباره‌كان بۆ لای خودا و خستنه‌ به‌رده‌م خودای موته‌عال.

دلی په‌روه‌ردگاریکی زال به‌سه‌ر به‌نده‌كانیدا ده‌بینیت، فه‌رمان ده‌رده‌كات و نه‌هی ده‌كات، كتیبه‌كانی داده‌به‌زینیت و ده‌په‌رستێ و گوێپایه‌لی لێ ده‌كریت، نه‌ هاوه‌ل و نه‌ هاوشیوه و نه‌ هاوتای هه‌یه، هه‌یج كه‌س له‌وانه‌ی له‌لای ئه‌ون هه‌یچیان به‌ده‌ست نیه‌، به‌لكو هه‌موو ئه‌مره‌كان به‌ده‌ستی ئه‌وه، په‌روه‌ردگاری ده‌بینیت به‌ كاری مولك و به‌پۆیه‌ بردن هه‌لده‌ستیت، جوول و وه‌ستان، و قازانج و زیان، و به‌خشین و لێگرتنه‌وه، و داخستن و كرانه‌وه هه‌موو به‌ توانا و ته‌گبیری ئه‌وه، هه‌موو گه‌ردوون به‌ ئه‌مری ئه‌و هه‌لده‌سوړیت، به‌لام راوه‌ستاویی خودا به‌ خودی خۆیه‌وه‌یه، و هه‌رچی بوونه به‌ بوونی ئه‌وه‌وه وه‌ستاوه.

كه دلی له‌وه‌دا قوولبوویه‌وه: ئه‌و سیفه‌ته‌ ده‌بینیت كه هه‌رچی سیفه‌ته‌كانی تره به‌وه‌وه راوه‌ستاوه، ئه‌و سیفه‌ته‌ش بریتیه‌ له‌ "حیاة" -ژیان و زینده‌گی، كه‌مالی سیفه‌تی "ژیان" كه‌مالی سیفه‌ته‌كانی تر له‌ بیستن و بینین و قودره‌ت و ئیراده و كه‌لام، و ته‌واوی سیفه‌ته‌كانی تر له‌خۆ ده‌گریت، هه‌ر به‌و جۆره سیفه‌تی "القیومیة" بۆ هه‌موو سیفه‌ته‌كان، كه‌سی "الهی القیوم" كه‌سێكه كه هه‌موو سیفه‌تی كه‌مالی هه‌یه و هه‌رچییه‌کی بویت ده‌توانیت ئه‌نجامی بدات.

كه دلی له‌مه‌شدا قوولبوویه‌وه: مه‌شه‌ده‌ی نزیکه‌ی (القرب) و له‌گه‌ڵ خودابوون (المعیه‌ی) به‌پوودا ده‌كریته‌وه، خۆی له‌گه‌ڵ خودادا ده‌بینیته‌وه و خودای لێ بزر نابیت، نزیکه و

دور نىيە، لەگەل ئەوەى لەسەر ئاسمانەكان و عەرشى مەزنەوہیە، لە دروستكراوہكانى جىابووەتەوہ، بە دروستكردن و بەپێوەبردن ھەلەستىت، بوون و بپيار بە دەستى ئەوہ، لەگەل-بە مەزن زانين و شكۆدانەپالى- ھۆگرىوونى بەم سىفەتە بۆ دروست دەبىت، ھۆگرى بۆ پەيدا دەبىت دواى ئەوہى لەناو وەحشەتدا بوو، خۆى پى بەھىز دەكات دواى ئەوہى كە لاواز بوو، پى دلخۆش دەبىت لە دواى حوزن و خەم و پەژارە، دەيدۆزىتەوہ دواى ونكردنى، ئەو كاتە تامى فەرموودە قودسىيەكە دەكات كە دەفەرموئىت ((بەردەوام بەندەكەم بە نەوافل لىم نزيك دەبىتەوہ تا خۆشم دەوئىت، كە خۆشمويست دەبم بەو بىستەنى پى دەبىستىت، دەبم بەو بىنىنەى پى دەبىنىت، دەبم بەو دەستەى دەيوەشىنىت، دەبم بەو لاقەى پى دەروات، گەر داواى لىكردم پى دەبەخشم، گەر پەناى پىگرم پەناى دەدەم))

خۆشترين ژيان بە رەھايى ژيانى ئەو بەندەيە، ئەو خۆشەويست و مەحبوبە، لە پەروەردگارىيەوہ نزيكە، و پەروەردگارىشى لەوہوہ نزيكە، ئەو-سبحالە- بووہ بە خۆشەويستى بەھۆى داگرکردنى مەملەكەتى دل و پاراويونى دل و زمانى بە يادى خودا، ھەرەھا وەستانى ھىممەتى لەسەر رەزامەندى خودا وەك بىستن و بىنين و دەست و لاقى وايە، ئەمانە ئامىزەكانى پەيبردن و كردار و كۆشى ئەون، كە دەبىستىت بە خۆشەويستەكەيەوہ دەبىستى، كە دەبىنىت بەوہوہ دەبىنى، كە دەستدەوہشىنىت بە پەروەردگارىيەوہى و كە دەروات ھەر بەو جۆرەيە.

گەر تىگەيشتنى ئەم مانايە لەسەرت گران بوو، ئەوہى خۆشەويستى كامل بە مەحبوبەكەيەوہ دەبىستى و دەبىنى و دەوہشىنى و دەروات و خودى خۆى لەو كارانەدا ناديارە، ئەوا بىركردنەوہ لەم مانايە بخەلاوہ و بەجىي بەئەلە بۆ ئەھلى خۆى.

خل الهوى لأناس يعرفون به قد كابدوا الحب حتى لان أصعبه

سالىك بۆ لای خودا بەردەوام ھىممەتى لەسەر دوو شتە: خالىكردنەوہى دل لەپىناو صدقى خۆشەويستىدا لەگەل تىكۆشان بۆ جىبەجى كردنى ئەمرەكان، ئەو بەبەردەوامى لەسەر ئەم دوو بنەما دەمىنىتەوہ تا شاھىدەكانى ناسىنى خودا و ئاسەوارى سىفەتەكان و ناوہكانى لەسەر پەنھانى ئەو كەسە سەرھەلەدەن، بەلام ھەندى جار پىشتى تىدەكات و ھەندى جار دەردەكەوئىت، دەركەوتنەكەى بە بەخشىنى

خوداۋەيە و پشتەھ لكردەنە كەي بە ھۆي خاۋبوونەۋە و ساردبۋونەۋەي كەسەكەۋەيە، خاۋبوونەۋە كارىكى پىۋىستە بۆ كەسەكە، ھەموو كاركەرىك لوتكەي چالاكى و تىكۆشانى ھەيە، ھەموو لوتكەيەكى چالاكىش خاۋبوونەۋە و ساردبۋونەۋەي بەدۋادا دىت، بەرزىرنيان پچرانی ۋە حىيە لە پىغەمبەران و بىرینی حالی تايبەتە لە عارىفان، و خاۋبوونەۋەي ھىمەتە لە موریدان و ساردبۋونەۋە لە كردار لە عابیداندا، لە ۋاۋەي ساردبۋونەۋە و خاۋبوونەۋەدا چەندین جۆر حىكەت و رەحمت بوونیان ھەيە، ھەرۋەھا بوونی ناسینە خودایيەكان و ناسینی قەدری نىعمەت و تازەبوونەۋەي شەۋق و تامەرزۋبوون بۆ لای و خۆتامادە كردن بۆي.

بەردەۋام ئەو شاھیدانە: دووبارە دەبنەۋە و زیاد دەكەن تا جىگىر دەبن و دل پىيان رەنگ دەگرىت، تا ۋای لى دىت ساردبۋونەۋە و خاۋبوونەۋە نايبەتە ھۆي دابىرانی كەسەكە، بەلكو دەبىتە نىعمەتیک لەسەرى و ئاسودەيەك بۆي و پشور و نەفەسىك. ھىمەتى كەسى خۆشەۋىست - گەر رۆج ۋابەستە بىت بە خۆشەۋىستەكەيەۋە - خەرىكى زیادكردنى خۆشەۋىستى و ھۆي بەھىزكردنى دەبىت، ئەو لەسەر ئەمە كار دەكات، پاشان لەۋەۋە بەرزەبىتەۋە بۆ لای داۋای خۆشۋىستنى خودا بۆ ئەو، و كار دەكات بۆ بەدەستەيتانی ئەو پلەيە، داۋای يەكەم ون نايبەت و ھەرگىز لىي جيانا بىتەۋە، بەلكو لەژىر ئەم داۋای دوۋەمەدا جىدەبىتەۋە، بۆيە ھىمەتى ۋابەستەي ھەردوۋ ئەمرەكە دەبىت، ئەو بەم ئەمرى دوۋەمە مەنزىلەي ((دەبم بەو بىستەنى پىي دەبىستىت، دەبم بەو بىنینهي پىي دەبىنىت)) بەدەستەيتاۋە، ئەۋەش بەۋە دەبىت كە بوۋە بە مەحبۋوبى خۆشەۋىستەكەي، ۋەك لە فەرمودەكەدا ھاتوۋە دەفەرمۋىت ((كاتىك خۆشۋىست دەبم بەو بىستەنى پىي دەبىستىت، دەبم بەو بىنینهي... ھتد...)) ئەو لە پەرۋەردگارى نىك دەبىتەۋە، لە پىناۋى پارىزگارى كردن لە خۆشەۋىستى ئەو، و داۋاكردنى خۆشەۋىستى پەرۋەردگار بۆ خۆي.

ئەو كاتە خۆي يەكلا دەكاتەۋە بۆ داۋای خۆشەۋىستى خۆشەۋىستەكەي بە چەندین جۆر لە كارۋكردەۋەي چاكە، بۆيە دلئى: تەرخان دەكات بۆ خۆشەۋىستى و گەرآنەۋە بۆ لای خودا و تەۋەكۋل و ترس و رجا، زامانى تەرخان دەكات بۆ: ياد و خويىدەۋەي كەلامى خۆشەۋىستەكەي، ئەندامەكانى: تەرخان دەكات بۆ گوپىرەلى، ئەو كولنا بىت و ساردنا بىتەۋە لە نىكبوونەۋە لە خۆشەۋىستەكەي.

ئەمە ئەو رۆيشتەنەيە كە سەردە كېشىت بۆ ئەو دەرئەنجامە كە تەنھا بەو بە دەست دىت، كەس پىيى ناگات لەم دەرگاىە و لەم رىگە يەو نەبىت، ئەو كاتە لە رۆيشتەنە كەيدا ھەموو بە شەكانى سلوك كۆدە كاتەو لە: ئامادە بوونى دل، و ھەببەت، و چاودىرى، و بىنپركردنى خايلە و ختورە و رازاندەنەو ھى ناو ھە.

كەسى خۆشەويست يە كە مجار بە كاروكردەو ھە دەرە كىيە كان لە خودا نزيك دەبىتەو ھە، ئەو كردارانە نزيكبوونەو ھەن لە خودا بە رووالەت و دەرەو ھە (ظاھر القرب)، پاشان لەو نزيكبوونەو ھە بە رز دەبىتەو ھە بۆ حالى نزيكبوونەو ھە (حال القرب)، ئەو ھەش برىتییە لە راکىشان بەرەو خۆشەويست بە ھەموو رۆح و دل و ئەقل و جەستە يەو ھە، پاشان لەو ھە بەرز دەبىتەو ھە بۆ حالى ئىحسان (حال الإحسان)، خودا دەپەرستىت ھەك ئەو ھى بىبىنىت، ئىتر لەو دەمەو ھە خودا دەپەرستىت - لە ناو ھە - بە كارەكانى دل: لە خۆشەويستى و گەپانەو ھە و بەمەزن زانين و بەشكۆمەندكردن و ترس و رازى بوون و ھتد... بۆيە لە ناخيدا سىفەتى بەخشندەيى بە بەخشىنى رۆح سەرھەلدەدات، بەخشندەيى لەپىناو خۆشەويستە ھىچ زۆر لە خۆكردنىكى تىدا نىيە، رۆح و نەفسى دەبەخشىت، ھەناسە و ويستى دەبەخشىت، كارەكانى بۆ خۆشەويست حالە و زۆر لە خۆكردنى تىدا نىيە، گەر كەسى خۆشەويست ئەمەى دۆزىيەو ئەوا زەفەرى بە حال و نەيىنى و ناو ھەى نزيكبوونەو ھە بردو ھە، گەر ئەمەى نەدۆزىيەو ئەوا تەنھا بە زمان و جەستە و دەرەو ھى نزيك دەبىتەو ھە، با لەسەر ئەو بەردەوام بىت، با زۆر لەخۆى بكات بۆ نزيكبوونەو ھە يادكردنى خودا و كاروكردەو ھى چاكە بە بەردەوامى، بەلكو لەو رىگە يەو ھە بگاتە حالى نزيكبوونەو ھە.

لە پشتى ئەمەو ھە نزيكبوونەو ھى ناو ھە (القرب الباطن) ھەيە، ئەمەش ئاستىكى ترە لە نزيكبوونەو ھە، ئەو ھەش شتىكە ھىچ كەس ناتوانىت ھەك پىتەمبەر تەعبىرى بكات كە بە جوانترين و كورترين وشە تەعبىرى لەو مانايە داو ھە، لە خوداى موتەعالەو ھە دەگىرپىتەو ھە دەفەرموئىت ((ھەر كەس بستىك لە من نزيك بىتەو ھە من بالىك لەو نزيك دەبمەو ھە، ھەر كەس بالىك لە من نزيك بىتەو ھە من دوو بال لەو نزيك دەبمەو ھە، ھەر كەس بە رۆيشتەن بەرەو لای من بىت من بە نەرمە راکردن بەرەو لای ئەو دىم)) كەسى خۆشەويست لە ناو ھەيدا چىز لە ماناى ئەم فەرموودەيە دەكات بە چىزكردنىكى راستەقىنە.

لەم فەرموودەدا سێ ئاست لە نزیکبوونەوه دیاری کراوه، باسی خوارتر و سەروتری کردووه، باسی نزیکبوونەوهی بەندهی کردووه لەخودا بە "بست" بەرانبەر بەمە نزیکبوونەوهی پەروردگار لە بەندهکەى بە "بال" کە کەسە کە حەقیقەتى ئەم نزیکبوونەوهی چەشت دەگوێزێتەوه بۆ نزیکبوونەوهیەکی تر ئەویش نزیکبوونەوهی بەندهیە لەخودا بە "بال" و نزیکبوونەوهی پەروردگار لەو بە "دووبال" کە شیرینی ئەم نزیکبوونەوهی دووهمەمەى چەشت دەگوێزێتەوه بۆ نزیکبوونەوهی "رۆشتن" لە بەندهوه و "هاتن بە نەرمە راکردن" لەلایەن پەروردگارەوه، لێرەدا کۆتایی فەرموودەکەیه، ئاگاداران دەکاتەوه کە ئەگەر بەنده بە "نەرمە راکردن" بەرهو خودا چوونەوا نزیکبوونەوهی خودا لەسەر "نەرمە راکردن" هەیه بۆ لای بەندهکەى، یان بەهۆى مەزنیی پاداشتەکەیهوه خودای مۆتەعال لەم ئاستەى تر لە نزیکی بێدەنگ بووه، یان پاداشتەکەى لەلای خودا پاداشتیکە گۆی نەبیبستووه، و بەدڵدا وهك خایله و ختوووه گوزەرى نەکردووه، یاخود رهوانەمان دەکات بۆ ئاستی بالاتر و بالاتر بەپێى ئەوهى خۆى بۆى باس کردووین، وهك ئەوهى پێى بوتریت: لەسەر ئەمە بۆ خۆت پێوانە بکە، بە ئەندازەى ئەوهى دەیههخشیت بۆ نزیکبوونەوه لە پەروردگار ئەوا ئەو- سبحانه- زۆرتر و زیاتر لە تو نزیك دەبیتەوه، بینا لەسەر ئەمە هەموو نزیکبوونەوهکانى تر کێشانه و پێوانە بکە، واتە هەر کەس بە رۆح و هەموو هێزى خۆى و ویست و قسه و کردارى لە خۆشهویستهکەى نزیك ببیتەوه پەروردگاریش لەو نزیك دەبیتەوه بە خۆى بەرانبەر نزیکبوونەوهى بەندهکەى لەئەو.

نزیکبوونەوه لە هەموو ئەم ئاستانەدا نزیکبوونەوهى دوور و ماوه و بەرەهەست و بەریهکەوتن نییه، بەلکو پەروردگار لەسەر ئاسمانەکانەوهیه لەسەر عەرشی مەزنى، بەنده لەسەر زهوییه.

ئەم بابەتە نەهێنى سلوک و حەقیقەتى بەندایەتییه، ئەوهش مانای گەشتنە کە ئەهلی سلوک بە دەوریدا دەخولێتەوه، خولگەى ئەم کارە: یەكەم: مەبەستە نزیکبوونەوه (قصد التقرب) و دووهم: نزیکبوونەوه، پاشان سێهەم: حالە نزیکبوونەوه، ئەوهش بە تەواوی راستبوونەوه و رووکردنە لەخودا.

حەقیقەتى ئەو راستبوونەوهیه: ئەوهیه کە بۆ مورادى ئەو- سبحانه- لە ئارەزووهکانت فانی ببیت، هەر وهها بەوهى لەلای ئەوهوهیه لە بەشى خۆت فانی ببیت، بەلکو ببیت

به مورد و بهش و حەزت، ئەوەت زانى ھەر كەس له خۆشەويستەكەي به شتیک نزيك ببیتەوه پاداشتی دەدریتەوه به نزيكبوونەوهی چەندجارە، ئەوەشت زانى ئەھلی جۆرەکانی نزيكبوونەوه: كەسەكە به ناوہوه و دەرہوه و ھەموو بوونیہوه له پەرورەدگاری خۆشەويستی نزيك دەكاتەوه، ھەر كەس ئەوہی كرد به دلتايیہوه به ھەموو بوونی له خودا نزيك بووہتەوه و شتیک لەودا نەماوہتەوه بهشی كەسێكى تر بێت جگە له تەنھا خۆشەويستەكەي، وەك وتراوہ:

لا كان من لي سواك فيه بقية يجد السيل بها إليه العذل

گەر ئەو كەسانەي به كاروكردەوہكان لێي نزيك دەبنەوه چەند بەرانبەری ئەو نزيكبوونەوہيان پېدريت، دەبێ گومانت چي بێت به كەسێك حال و زوق و وەجدی نزيكبوونەوہی پېبەخشاوہ؟ ئەي دەبێ گومانت چي بێت به كەسێك به رۆح و كۆي و يست و ھيممەت و گوفتار و كرداری له خودا نزيك ببیتەوه؟.

بينا لەسەر ئەمە وەك چۆن نەفسی خۆي به خۆشەويستەكەي به خشیوہ كەوابوو ئەويش ئەھلە بۆ ئەوہی پېببەخشريت، بەوہی پەرورەدگاری ببیت به بهشی له جیگەي ھەموو شتیک، پاداشتیكي پراوپر، پاداشت له شیوہی كردارەكەيە، بەلگە لەسەر ئەمە زۆرە، لەوانە ئايەتی ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ ﴿٢﴾ وَرِزْقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۗ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۗ ﴿٣﴾﴾ الطلاق: ۲ - ۳، جياوازی خستە نيوان دوو پاداشتەكەوہ وەك دەبيني، پاداشتی ئەو كەسەي تەوہكولی پێ دەبەستیت ئەوہيە كە خودا بۆ ئەو دەبیت به "حسيب" و "كافي"، واتە خودا بەسە بۆ ئەو.

ھەرۆھا لەو بەلگانە: شەھید كە ژيانی خۆي به خودا بەخشیوہ خودا بۆي دەگۆريت به ژيانتي كالمتر لەلای خۆي له خانەي نزيكي و ريزليتانی خۆيدا.

ھەرۆھا: ھەر كەسێك شتیک به خودا ببەخشیت خودا به شتیکي تر باشتر لەوہ بۆي باربوو دەكاتەوه.

ھەرۆھا: ئايەتی ﴿فَأَذْكُرُوا أَنَّى كَرَّمْتُمْ وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾﴾ البقرة: ۱۵۲

ھەرۆھا: ئەو فەرموو دە قودسیيەي كە دەفەرمویت ((ھەر كەس بەستیک لێم نزيك ببیتەوه بآتيك لێي نزيك دەبمەوه))

بەندە بەردەوام لە قازانچدايە لەگەڵ پەرورەدگاری چاکتر و باشتەر لەو دەروینە دەکات
 کە پیشکەشی کردووە، ئەم کەسە کە بە دڵ و رۆح و کردارەکانی لە خودا نزیک
 دەبێتەو: خودا ژيانیکی بە روودا دەکاتەو شێوەی ئەو جۆرە ژيانانە نییە کە
 خەلکی تیايدا دەژین، بەلکۆ ژيانی ئەوانە بەراورد بە ژيانە تايبەتەکەي ئەو وەك ژيانی
 کۆرپەلەيەك وایە بەراورد بە ژيانی دونیا و چیژ و خۆشبیەکانی، بەلکۆ مەزنتەرە لەو.
 ئەمانە نمونەگەلیکن لە بەیانکردنی بەرزی و شکۆی ئەو جۆرە ژيانە، گەر تەنها
 زانست بەم ژيانە زیندەگییەکی خۆش و بالا بە مەروە بیه خشیت، ئەي دەبێ زیندەگی
 ئەو کەسە چۆن بێت کە دلی بەو ژيانە رەنگی گرتوووە و بوو بە حالیک لەگەلیداو و
 لێ جيانا بێتەو؟ خودا کۆمەك و یارمەتیدەرە.

ئەو جۆرە ژيانە لە راستیدا لەناو ژيانی دونیاداو و بە شیکە لە نێمەتەکانی هەر کەس
 لە دەستی بچیت ئەوا لە دەستدانی ژيانە سروشتییەکەي بۆی لەپیشترە، واتە مردن
 باشتەر تا لە دەستدانی ئەو جۆرە زیندەگییە.

هذه حياة الفتى فان فقدت   لفقدته للحياة اليق به

هیچ ژيانیک ژيان نییە جگە لە ژيانی خۆشەویستان، ئەوانەي چاویان بە
 خۆشەویستەکیان روشن بوویەو و نەفسیان لەلای سوکنايی بۆ هات و دلایان ئارام
 بوویەو و هۆگری نزیکیی ئەو بوون و بە خۆشەویستی ئەو خۆشییان بینی، لە دلی
 مەروە ئاتاجی و برسیتییک بوونی هەبە تەنها بە خۆشەویستی خودا و رووکردنە
 خودا و گەرانەو بۆ لای ئەو پرده بێتەو، پەرتبوونی دڵ تەنها بەوانە چارەسەر
 دەبێت، هەر کەس ئەمە بە دەست نەهینیت هەموو ژيانی خەم و پەژارە و ئازار و
 پەشیمانییە، ئەو گەر کە سێکی خاوەن هیممەتی بەرز بێت ئەوا نەفسی لە
 حەسرەتەکانی دونیا دادەبەرت، چونکە هیممەتی بە شتی نزم رازی نابیت، خۆ گەر
 شتیکی نزم و قیژەونی ناو دونیای نزم و بیبایەخ بێت، ئەوا ژيانی لە ژيانی ئازەلان
 نزمترە، چاوی مەروە تەنها بە خۆشەویستی بەکەم روون دەبێتەو.

نقل فؤدك حيث شئت من الهوى   ما الحب إلا للحبيب الأول
 كم منزل في الأرض يالفه الفتى   وحينه أبدا لأول منزل

به لکو کهسی پشتنه لکه و ریگر له چون بۆ لای خودا به و خه م و په ژاره و
 حه سره تانه خودای مونه عال سزای ده دات ﴿وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَكُمْ﴾ آل عمران: ۲۸
 رووی نامازه به نایه ته که: خودا-سبحانه- "نزیکه ره وه" و "دوورخه ره وه" یه: با
 کهسی نزیکه له دوورخستنه وه بترسیت و کهسی په یوه ست به خودا له دابیران
 بترسیت، خودا-جل جلاله- خاوه ن غیره ته رازی ناییت که سیک ناسیبیتی و شیرینی
 ناسینه که ی چه شتبییت و دلئی به خوشه ویستی و هۆگریوون به و وابسته بووییت، و
 رۆحی به ویستی رووی پاکی خودای مونه عال وه په یوه ست بووییت له گه لّ ئه وه شدا لا
 به لای شتیکی تردا بکاته وه.

له غیره ته کانی خودا ﴿تَبَّ﴾ فاحیشه ی حه رام کردووه ئه وه ی ده رکه وتوووه و ئه وه ی
 شاراویه، خودای مونه عال به توندترین غیره ت غیره له بنده که ی ده کات که ر لا
 به لای که سیک و شتیکی تردا بکاته وه، که شیرینی خوشه ویستی خۆی و چیژی
 تامه زۆبوون بۆ لایقا و هۆگری به معریفه یه وه ده رخواورد دا و پاشان-له گه لّ هه موو
 ئه مانه دا- له لای غهیری خودا سوکنایی بۆ هات ئیتر خودا ئه و که سه له خۆی
 دوورده خاته وه، نزیکی ده گۆرپیت به دووری، که یشتنی ده گۆرپیت به دابیران، په نهانی
 پر ده کات له وه حشته ت و دلئی په رت ده کات و ژیانی روو له که می ده کات و پۆشاک
 زه لیلی و سوکایه تی و رسوایی به به ردا ده کات، ئه و کات حالی بانگی لی ده کات-که
 زمانی بانگی لی نه کات-: ئه مه پاداشتی ئه و که سه یه شتیکی تر و که سیک تری
 خسته شوینی دۆست و خوشه ویست و دوستکه ر و په رستراوی خۆی، ئه و که سه ی
 که ژیان و زینده گی به وه وه بوو، خه لکی تری له جیگی خودا هه لپژارد، که سی تری
 کرد به خوشه ویستی خۆی، رازی بوو به وه ی جگه له خودا که سانی تر بین به هۆگر و
 هاوده می، که سی تری کرد به دۆست و سه ره رشتیاری خۆی، خودای مونه عال
 ده فه رمویت ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
 أَفَلَتَّخَذُونَهُ وُدًّا بِرَبِّتَهُ أُولَئِكَ مِنْ دُونِ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ الكهف: ۵۰.

کاتیک به قه مچی دوورخستنه وه و حیجاب له و دلّه درا، که سانتیک زالّ کرا به سه ریدا که
 به خرابترین شیوه سزای بده ن، ئه و کات پر بوو له خه م و په ژاره و حوزن و،
 هۆگریوونی گۆرا بۆ وه حشته ت و عیززه تی بۆ زه لیلی و قه ناعه تی بۆ هه لپه و نزیکی

به دووری و دهرکردن و کۆبوونهوهی به دابړان و په رتیبون، نه وه هندیك له سزاکانییه تی، له و کاته وه نازار به خشه کان ته قه له دهرگای دده دن و وه فدی حوزن و په ژاره رووی لی ده کهن له دواي رویشتنی وه فدی سرور و خوشییه کان. گهر دته ویت بزانیته چ به لایه کی جیابوونه وه و دابړانت به سهردا هاتوه شه وان که ده چیه ناو جیگه ته ماشا بکه و بزانه دلت له و شه وده دا له کوی دهمینیتیه وه و کاتیک له ناو جیگه دتیه دهر وه بزانه بۆ کوی دهرپیت و روو له کوی ده کات؟ لا إله إلا الله! چه نده زیانومه نده نه و که سه ی که خوشترین ژیان و زینده گی نه م دونیایه ی به ژیانکی تال و پر له نازار و سزا و مهینه تی فرۆشت، ژیان و زینده گییه کی له دهستی خویدا که په یوه ست بوو به ژیان و زینده گی پاشه پۆژ و نیعمه ته هه تاهه تاییه کانیه وه، کاته که ی نه م دنیا ساتیکه له روژیا له ئیواره یان له چیشته نگاو، یان روژیک یان به شیک له روژیک، له و کاته که مه دا یان قازانجی هه تاهه تاییه یان زینای هه تاهه تاییه.

﴿مردن قوناغه نهك كوتايي﴾

له ناسته کانی ژیان: ژیانى رۆحه کانه دواي جیابوونه وه له جهسته و رزگار بوون له م بهندیخانه و تهنگه لانییه، له پشتی نه م ژیان وه ژیانیکه پرپه له چیتزی رۆحی و تیرکردنی ههسته کان و چیتزی مادی و جهسته یی (رهوچ و ره یحان و راحت)، به راوردی نه م دونیایه به و ژیان وه هک سکی دایک و نه م ژیانى دونیایه وایه، به لکو نزمتر له وهش، هه ندی له عاریفان ده لیتن: با پیشوازیت له دهرچوون له م دونیایه وه ک دهرچوون و ابیت له بهندیخانه بۆ لای خو شه ویستان و دۆستان، و کۆبوونه وه له گه لیان له باخ و بیستانه رازاوه کاندا، خودای موته عال دهر باره ی نه و ژیان هه فهرمویت ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۸۸﴾ فَرَّحَ وَرَحِمًا وَحَتَّىٰ نَسِيْرٍ ﴿۸۹﴾﴾ الواقعة: ۸۸ - ۸۹.

به سه بۆ خوشی نه و ژیان ه: هاوده می دۆستی بال (خودای موته عال) و جیابوونه وه له هاوه لی نازار به خش و بیزار کهر و زیانبه خش به مروقه، که سانیک که بینینیان ژیان تال و ویران ده کهن، چجای تیکه لیبوون و هاوده می کردنیان، رویشتن بۆ لای دۆستی بال که نیعمه تی خو ی به سه ر پیغه مبه ران و صدیقان و شوهه دا و صالحاندا داباران دووه،

بە پراستی خۆشترین و باشترین دۆستایەتی لە گەڵ ئەوانە دایە! لە پەنای
بەرەردگاریکی رحمان و رحیمدا.

گەر لە مردندا هیچ خیرێک نەبایە جگە لە دەرگای چوونە ژوورەو بە ناو ئەو ژیانە و
بوون بە پردی پەڕینەو بە ئەو جیهانە ئەوا بەس بوو تاکو مردن وەک هەدیەیک بە
باوەردار تەماشای بکەیت.

جزی الله عنا الموت خیرا   ئایە ئەر بنا من بر والطف
یبعجل تخلص النفوس من الأذى   ویدنی إلى الدار التي هي أشرف

کۆشش لەم تەمەنە کورتە و ماوە کەمەدا، و هەڵدان و ماندوو بوون و هەلگرێتی کۆلی
قورس و شەکەتی و گرانی: هەموو ئەمانە بۆ ئەم ژيانی دۆنیایە، بەلام زانست و
کاروکردهوکان: وەسیلەیکە بۆ ئەو ژيانە بالای دواڕۆژ، ئەو ژيانە بە ناگهاتنەوێه و
ژيانی ئێره وەک خەو وایە، ژيانی ئەوێ سەرچاوەیە و ئێره تەنھا ئاسەوارێکە، ژيانی
ئەوێ کۆکەرەوێهە لە نێوان: کۆتاهینانی ناخۆشییەکان لە گەڵ بە دەستەهینانی
مەحبوب و مەقامی هۆگری و نامادەبوون لە خزمەتی خودادا کە ئیتر هەموو داواکان
دێنە جێ و مەحبوب لە دەست ناچێت، دانیایی و ئاسودەیی و ئارامی، گەشەنەو و
سرور، کە دەبرینیکی بوونی نییە مەرووفەتوانی دەریان بپێت، چونکە لە
مەملەکەتێکدا یە هیچ ئەزمونیکی لەبارەو نییە، هیچ ئولفەتیکی پێشینه مان لە گەڵ
خەلکی رەسەنی ئەو مەملەکەتەدا نییە، نەفس بە هۆی ئولفەت گرتنەو بە ماوەیەکی
زۆر بەم بەندیخانە بەرتهسکە دژوارەو پێی ناخۆشە لێره بگۆزیتنەو بە وڵاتیکی تر،
و وەحشەت رووی تێدەکات کاتیکی هەست بە جیابوونەو دەکات لێی.

بە دەستەهینانی زانست بەو ژيانە: بە هەوایی خودایی بە دەستمان گەشتوو، لە سەر
دەستی کاملترین و زانترین و ئەمینترین خەلقى خودا (ﷺ)، شاهیدەکانی لە دلی
ئەهلی باوەردا راست بوونەتەو، تا لە مەنزلیی بینیدا دەبینن و تەماشای دەکەن،
بۆیە نەفسیان لە ژيانی ئەم سێبەرە گۆزەرکەردە هەڵات، ژيانیکە وەک خەیاڵیکی
پوچ و پووکاو وایە، ژيانیکی فانی و تیکەڵ بە ناخۆشییەکان و جۆرەکانی تالو و
مەینەتی، حەزیان بە ژيانەکی تر لا پەیدا بوو، شەوقیان بۆ مەلەکووت گری سەند و
وەجدیان بۆ سرور سەریهەلدا، دل کەوتە ئاھەنگ گێران بۆ ئەو جیهانە و
تامە زۆبوون بە نەسیمی دلپێنی و هەلکردوو لە خانەنی نعیمة تە هەمیشەییەکانەو.

سویند بە خودا ئەو کەسە سەفەری ولاتی عەدل و خۆشگوزەرائی و ئاسایش و سرور بکات لەو رینگەدا لەسەر ھەموو ناپرەھەتی و پێویستی و سیاساتییەک ئارام دەگریت، لە دواکەوتوان جیا دەبیتەوہ لە کاتیگدا کە پێویستی زۆری بەوانە، وەلامی ئەو بانگە دەداتەوہ کە بانگی لێدەکات: "وہرن بۆ سەرفرازی"، نەفس و رۆحی خۆی دەبەخشیت لە پێناوی گەشتندا ھەرۆک ئەو کەسە کە بە ئەوپەڕی رەزامەندی و لێبوردەییەوہ دەبەخشیت، بەیانیان و ئیواران رینگە دەبیریت و لە گەشتەکە ی بەردەوام دەبیت، لە کاتی گەشتن ستایشی رۆیشتنەکە ی خۆی دەکات، ریبوار رۆیشتنی بەیانانی لاپەسەندە.

عند الصباح یحمد القوم السري وفي الممات یحمد القوم اللقا

سویند بە خودا ئەو سەخت و دژوار نییە لەگەڵ ئەم ژیانە کە موکووتەدا کە بەراورد بە خانە ی دواڕۆژ تەنھا ساتیکە لە رۆژ ﴿ کَاتَمَّ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَئِن لَّبِثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ ﴾ الأحقاف: ۳۵ ﴿ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّبِثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ﴾ یونس: ۴۵ ﴿ کَاتَمَّ يَوْمَ رَوَّعَتْهَا لَئِن لَّبِثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهُ ﴾ النازعات: ۴۶ ﴿ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِرُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ ﴾ الروم: ۵۵ ﴿ قُلْ إِن لَّبِثْتُ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَن كُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ ﴿ المؤمنون: ۱۱۲ - ۱۱۴

دەبێ پەشیمانی ئەو "بصيرة" یە چۆن بێت کە ھەردوو ژیانە کە و ئەھلی ھەردوو ژیانە کە ی بینی، دەبێ پەشیمانی ئەو ھیممەتە چۆن بێت کە نزم بەسەر بەرز و بالادا ھەل دەبژیریت؟ ھەموو ئەوانەش تەنھا بە کۆمەکی ئەو کەسە دەبیت کە ھەموو شتەکانی بە دەستە، شتەکان لەو ھوہ دەست پێدەکەن و لەودا کۆتاییان پێدیت، ئەو نەفسانە ی شەقاوت زال بوو بەسەریاندا لە سەفەرکردن بۆ ئەو خانە یە داینیشاندن، ئەو دلانەش بریاری چاکە بۆیان پێشکەوتوو بوو بەرەو ئەو خانە یە رایکیشان و لەسەر رینگە رایوہستاندن، و سواربوونی شەپۆلی ترس و ھەرەشەکانی لەسەر ئاسان کردن، بۆیە ئەوانە قوناغەکانی تەمەنیان لەگەڵ دواکەوتوان بەسەر برد و ئەوانی تریش لەگەڵ ریبوارانی رینگە ی خودا، تەپوتۆز رینگە ی داگیرکرد و ریبواران و دواکەوتوانی لێ

بىز بوو، بەم نىزىكانە ھەموو شتىك رۆشن دەبىتەو، كاركاران سەرکەوتن بە دەست دەھىتن و ئەھلى پووجى و بەتالېيش زىانۆمەندى دروئە دەكەن.
 لە تام و چىزەكانى ئەم زىانە: پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرموئەت ((ھەر نەفسىك كە دەمرى و
 -خىر لە لای خودا دەبىنئەو- پىيخۆش نىبە بگەرئەو بۆ دۇنيا جگە لە شەھىد،
 ئەو ئاوات دەخوازئەت بگەرئەو بۆ دۇنيا بەھۆى ئەو رىز و پلە و پاىەى خودا
 پىيەخسەو)) واتە دەبەوئەت جارئەكى تر لە دۇنيادا شەھىد بىتەو، ھەندى لە
 عارىفان گوئيان لە كەسىك بوو دەبوت:

ذة وهو ما يقوله الفسفي   إنما العيش في بهيمية الل
 في حساها البليد والألمي   حكم كأس المنون: أن يتساوى
 ض كما صارت تحتها اللوذعي   ويصير الفبي تحت ثرى الأار
 ك والشبهة السؤال الجلي   فسل الأرض عنهما إن أزال الش

ئەوئەش فەرموئە: خودا بىكۆرئەت، چەندە سەرپىچى توندە لە ئايىن و ژىرى! ئەمە
 ھەناسەى كەسىكە دۆزمنى فەترەت و شەرىعەت و ئەقل و باوەر و ھىكەمەت، ئەى
 ھەزار: ئايا لەبەر ئەوئەى مردن چاكان و خراپان و زانايان و نەزانان بە يەكسانى
 دروئە دەكات و ھەموويان دەباتە ناو خاكەو دەبەت لە سەرئەنجامىشدا يەكسان
 بن؟ ئايا كۆمەلئەك كە لە ولاتىكەو بۆ ولاتىكى تر سەفەر دەكەن لە سەفەرەكە ياندا
 يەكسان نىن؟ بەلام كە گەيشتەن بەرەو ھەر كەسە و دەچئەت بۆ ئەو شوئەنى
 مەبەستىيەتى و بۆى ئامادەكراو، بەجۆرئەك پىشوازى لئەدەكرئەت كە جىايە لەو
 پىشوازىيەى لە ھاوئەلانى رىگەكەى كراو، ئايا ھەر كۆمەلئەك خانەيەكەيان نىبە كە ھەر
 كەسە و لە شوئەنىك دادەنرئەت كە شايستەى بئەت، ئەمەيان بەجۆرئەك قىبوول دەكرئەت
 ئەوئەيان بەپىچەوانەو، ئايا كەسانئەك نەھاتوون بۆ لای مەلىكئەك كە يەكئەكەيان بە
 شتىكەو ھاتبئەت مەلىك خۆشبوئەت و سەرئەنجام رىزى لئەگرتبئەت، ئەو كەسەش بە
 خراپەيەكەو رەوى لە مەلىك كەردبئەت كە جىگەى ناخۆشى ئەو بووبئەت مەلىك سزاي
 داوھ؟ ئايا كاروانئەك رەوى لە شارئەك نەكردوھ، ھەندىكەيان لە كۆشك و تەلار و باخ و
 بئەستانەكانىدا نىشتەجئە بووبن و ھەندىكى تريان لەسەر شەقامەكان و رىگاوبانەكان و

ناو هاتوچۆى سه گه كان نيشته جى بووين؟ ئايا دوو كهس (دوانه يهك) له يهك ره حمه وه له داىك نه بوون و نه مه يان به ره و ده سه لات و ده وه مه ندى و نه وه يان به ره و دىلى و نه سارهت و زه حمه ته كانى زيان؟

نه و قسه ش كه ده ئىت: (سل الأرض عنهما- پرسىار له زه وى بكه ده رياره ي نه و دوو جۆره مرۆفه) ئيمه پرسىارمان له زه وى كرد و هه والى پىداين: كه زه وى جهسته و پيشه و ئىسك و پروسكى نه وانى له تاميز گرتوه نهك ببياوه پى و ئيمانه كه يان، و نه سه ب و ره چه له ك، و خهون و نه فامى، و گوپرايه لى و ياخي بوون، و يه قين و شك، و يه كتاپه رستى و شىرك، و سته م و دادپه روه رى، و زانست و نه زانبيان، هه والى پىداين ده رياره ي جهسته پواوه كانيان و ئىسكه رزىو و پارچه پارچه كانيان و وتى: نه مه نه وه واله يه له لاي منه وه.

ده رياره ي هه والى رۆحه كان و نه و سه ره نه نجامه ي تووشيان هات: پرسىار له كتىبه كانى په روه ردگارى جيهانه كان و پىغه مبه ره راستگۆكان و خليفه راشيده كانيان بكن، پرسىار بكن له قورئان، هه والى يه قين له لاي قورئانه، پرسىار له و كه سه بكه قورئانى پىادا ره وانه كرا، نه و مه زنترين زانا و عارىفه به و هه والانه، پرسىار له زانست و ئيمان بكن، نه و دوانه دوو شاهيدى وه رگىراون، پرسىار له زىرى و فيترهت بكن، چه قىقه تى هه واله كه له لاي نه وه ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمُ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَنَاجِهِمْ وَمَمَانِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ (النجاية: ۲۱، مه زنى و بالابوون بۆ خوداى موته عال له و گومان و بۆچوونه ي ده يده نه پالى و شايسته ي نه فامترين نه قام نيبه.

پاشان وتى: سه رنجده ر له م ده روازه يه وه دوو كه سه: پياويك سه يرى شته كان ده كات (ينظر إلى الأشياء) و پياويك سه يرى ناو شته كان ده كات (ينظر في الأشياء)، يه كه ميان تيايدا سه رسام و سه رگه ردان ده بيت، وي نه كان و شيوه كان و هيله كان زه ين و هه ستي به تال ده كه نه وه و بىر و دلئى په رته وازه ده كه ن، سه يركردن بۆ شته كه به چاوى هه ست كه لكى نيبه و به رى وانه وه رگرتنى لى وه ناچنيتته وه و پوخته ي هه لى بژاردنى لى وه فيرنا بيت، له بهر نه وه ي يه كه مجار وانه وه رگرتنى له ده ستچوو، بۆيه دواجار هه لى بژاردنى له ده ستدا.

سەرنجدەرى ناو شتەکان: سەیرکردنەکەى ھانیدەدات لە وینە و شیوہ و رووالەتەوہ بپەریتەوہ بۆ حەقیقەت و کرۆک و جەوہەر و ئەوہى بوونى شت لە حکیمەتى بالا و زانستى کامل داواى دەکات، ئەم سەرنجدانە سوودى ئەوہى لێدەبینیت کە ئاستەکانى جىاباکاتەوہ، و بەسوودەکانى لە زیانبەخشەکان ھەلاوہردە بکات، ھەر بەو جۆرە دروست لە نادروست و ھەمیشەبى لە کاتى و ھەربوو لە فانى و توێکل لە کرۆک و ھەسیلە لە ئامانج و ھەسیلەى شتیک لە ھەسیلەى دژ جىاباکاتەوہ، ئەو کاتە تێدەگات کە دونیا توێکلە و دواپۆژ کرۆکە، دونیا شوینى چاندنە و دواپۆژ کاتى دروینە، دونیا رینگوزەر و راپەوہ و دواپۆژیش شوینى جینگىربوون و مانەوہى ھەتاھەتایە.

کە زانى دونیا رینگوزەر و راپەوہ: ئەوا پێویستە لەسەرى تۆیشوو بۆ شوینى نیشتەجى ھەتاھەتایى ئامادە بکات، ئەو کاتە دەزانیت و تێدەگات بۆ نیشتەجى بوون و مانەوہى ھەتاھەتایى نەھاتۆتە ناو ئەم خانەى دونیایەوہ، بەلکو بۆ گوزەرکردن بۆ جیھانىکى تر، ئەو شوینەش دەبیتە مەزلگا و شوینى ھەتاھەتایى، لە ھەرچى شەریعەتەکاندا بە مرقۆ بانگراوہ بۆ ئەو جینگە، ھەر بەو جۆرە لەسەر زمانى ھەموو پێغەمبەران بە ھەموو ئاماژە و بەلگە بەکەوہ، بەیداخىکى لەسەر ئەو راستییە بۆ ھەلکراوہ، و لەو پێناوہدا ھەرچى نمونە بەبۆى ھینراوہتەوہ، لە سەرەتای دورستبوونى ئاگادار کراوہتەوہ، ھەر بەو جۆرە ھەموو کاروبارەکانى تری، و خواردن و خواردنەوہ و زەوى و ئاسمان، بەجۆریک تەمومژ و شوبەھەکانى لى رەواوہتەوہ، و بەلگەى بۆ رۆشنکراوہتەوہ، و حوججەى بەسەردا سەپینراوہ، و پاساو و بیانووى بپاوە، و مۆلەتى تەواوى لە ژيانى دونیادا بۆ بێرکردنەوہ و بپیار پێدرا، بۆ کەسیکى ژیری تەندروست و فیترەت سەلیم روون بوویەوہ: کۆچکردن و بارکردن لەم شوینە پێویستە، گواستنەوہ لێرە حەقیقە و گومانى تێدا نییە، ئەو جینگە یەکى تر چاوەروانییەتى، بۆ ئەو شوینە سەریھەلداوہ و خولقیترراوہ و ئامادەکراوہ، سەرئەنجامى بۆ ئەو شوینە، گومانى تێدا نییە سەرئەنجام دەگەریتەوہ بۆ ئەو جینگە، ئەم خانەى دونیایە مەزلگایى رینگوزەرە و پارەویکە لێیەوہ دەپەریتەوہ، ئێرە مەزلگای ھەتاھەتایى نییە.

بە کورتى و پوختى: ھەر کەس سەرنجى بوونەوہرەکان بەدا و تەنھا بە سەیرکردنیکی رووالەتى رازى نەبیت بەلگە دەبینیتەوہ کە لە پشتى ئەم ژيانەوہ ژيانى تر بوونى ھەبە

كاملتر و تىروته و اوتر له م ژيانه، ئه م ژيانه به راورد به و ژيانهى تروهك خه و ناگامى وابه، يان وهك سىبهر و خاوهن سىبهره كه وابه، سه رجه م ئه و بانگهى بىست كه به روه ردگار و دروستكه ر و به ديهينه ر بانگى بو كردوه ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّبَكُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَفْرَبَكُم بِاللَّهِ الْفَرُودُ ﴿٥٠﴾ فاطر: ٥، به زمانى حال بانگ دهكات به و بانگهى كه به روه ردگارى به زمانى وتن رايكه ياند ﴿ وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٥١﴾ الكهف: ٤٥، هه روه ها ﴿ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَطَغَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهِمَ أَنزَلْنَا لِيلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْرِبْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٢﴾ يونس: ٢٤، هه روه ها ﴿ أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لُوبٌ وَمَثْوِئُهُ فِي تَخَاوُرٍ بَيْنِكُمْ وَتَكَثُرٍ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُمْ صَفْرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمْتَعٌ الْفَرُودُ ﴿٥٣﴾ الحديد: ٢٠، پاشان هانيدان بو پيشبركى بو كه يشتنه خانهى دواړوژ كه تياچوون رووى تيناكات ﴿ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٥٤﴾ الحديد: ٢١ كه سىكى عاريف گوئى لىبوو كه زه نديقتك له كاتى مردندا(ئو كه سه محمد كوردى زه كه رىاي رازى پزىشك بوو) ئه م هونراوهى دهوته وه:

لعمرى ما أدري وقد أذن البلى   بعاجل ترحالى- إلى أين ترحالى؟
 وأين محل الروح بعد خروجه   عن الهيكل المتحلي والجسد البالى؟

عاريفه كه فرمووى: نه زانىى ئه و له سه ر ئيمه نيهه كه ر نه زانيت روو له كوئى دهكات و سه فر بو كوئى دهكات؟ به لام ئيمه ده زانين خو مان بو كوئى دهچين و نه و يش بو كوئى دهچيت؟
 رويشتنى ئه و: بو خانهى به دبه ختانه، بو شوئينى ئه وانهى ئىنكارى قودرهت و حيكمهتى خودايان كرد، ئه و دروژنانهى كه كه ليمهى پيغه مبه رانيان له به روه ردگار يانه وه به سه ر ياندا سه پا ﴿ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَعْلَىٰ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥٥﴾ الرعد: ٥ ﴿ وَقَالُوا آءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ

أَنَا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿۱۰﴾ قُلْ يَتُوبُ إِلَيْكُمْ مَلِكُ السَّمَوَاتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿۱۱﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿۱۲﴾ السجدة: ۱۰ - ۱۲.

رویشتنی ئیمه، موسلمانان، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی لبقای خودا و کتیبه‌کان و پیغه‌مبه‌رانتان به‌پاستزانی بۆ به‌هه‌شت و ژبانی هه‌تا‌هه‌تایی و مه‌قامی پیر له‌ ریز و شکۆیه، به‌هه‌شتیک که پانتاییه‌که‌ی له‌ ناسمان و زه‌وی به‌رینتره و له‌ ئاوسییه‌تی په‌روه‌ردگاریکدا که خاوه‌نی به‌زه‌یی و ده‌سه‌لات و بپیاره، ئه‌و که‌سه‌ی بوون و بپیار و قازانج و زیان له‌ده‌ستیدایه، ئه‌و به‌که‌مینه به‌حق و بوونیک‌ی پئویسته که به‌ فیره‌ت ناسراوه و به‌ ژیری دانی پیادا نراوه، و هه‌رچی بوونه به‌لگه و نیشانه‌ن له‌سه‌ری و هه‌رچی دروستکراوه‌کانه شایه‌تی به‌کتابه‌رستی و په‌روه‌ردگاریی ئه‌و ده‌ده‌ن، فیره‌ت دان به‌ بوونیدا ده‌نیت، بوون و راگریی ئه‌و-سبحانه- له‌ هه‌موو جووله و وه‌ستانیکدا ده‌بینریت، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بووه و ده‌بیت ره‌نگی داوه‌ته‌وه، ئه‌و که‌سه‌ی ناسمان و زه‌وی دروست کردووه و له‌ ناسمانه‌وه ئاوی دابه‌زاندووه و باخچه و باخ و بیستانی که‌شاوه و جوراوجوری پئووواوه، هه‌موو ناژه‌لان به‌هۆیه‌وه به‌سه‌ر زه‌ویدا بلاوه‌یان کردووه ﴿أَمْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا﴾ النمل: ۶۱، په‌روه‌ردگار: ئه‌و که‌سه‌ی که وه‌لامی که‌سی ناچار ده‌داته‌وه کاتیک داوای لیده‌کات، په‌نای که‌سی په‌نا‌به‌ر ده‌دات کاتیک بانگی ده‌کات، خراپه‌کان ده‌په‌وینیت‌ه‌وه و ته‌نگه‌لانیبه‌کان ناهیتیت و فراوانیان ده‌کات، و هه‌له‌کان راسته‌ده‌کاته‌وه، ئه‌و که‌سه‌ی له‌ تاریکی و شکانی و ده‌ریادا هیدایه‌تی دروستکراوه‌کانی خۆی ده‌دات، و له‌پیش ره‌حه‌تیه‌وه (پیش بارینی باران) با ره‌وانه ده‌کات، زه‌وی به‌ لیزمه‌ی باران زیندوو ده‌کاته‌وه، ئه‌و که‌سه‌ی خه‌لق ده‌ست پیده‌کات و پاشان ده‌یگتیریت‌ه‌وه، رۆزی هه‌موو ئه‌وانه ده‌دات که له‌ ناسمان و زه‌ویدان له‌ دروستکراو و به‌نده‌کانی، ئه‌و خودایه‌ی که بیستن و بینین و ژنه‌وتن له‌ده‌ستیدایه، زیندوو له‌ مردوو ده‌رده‌هینیت، و مردووش له‌ زیندوو ده‌رده‌هینیت، و کاره‌کانی به‌رپوه ده‌بات ﴿قُلْ مَنْ يَمِينِي مَلَكُوتٌ كُلُّ شَيْءٍ وَهُوَ يُحْيِيهِ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ﴾ المؤمنون: ۸۸ ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ يَسْجُدُ وَكَذَٰلِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رُءُوهُ فَتَعَارَفَا﴾ ﴿۲﴾

الفرقان: ۲، ئەو كەسەى لە ھەموو ناخۆشى و بەلآ و تەنگەلانییەكدا داواى كۆمەك و یارمەتى لێدەكریّت، خودایەك كە ھەموو چاكەبەكى لێوھە چاوەپوان دەكریّت، روخسارەكان بۆى ملكەچ دەبن و دەنگەكان بۆى خاشە دەبن، ئاسمان و زەوى و ھەموو بوون تەسبیحاتى دەكەن، ئەو كەسەى كە رۆحەكان تەنھا بە خۆشەویستی ئەو سوكناییان بۆ دیت، و دلەكان بە یادى ئەو ئارام دەبنەوھە و ژیریەكان بە مەعریفەى ئەو پاك دەبنەوھە و سەرکەوتن بە كۆمەكى ئەو بە دەست دیت، و دلەكان بە نەسىمى لوتف و نزیکى ئەو زیندوو دەبنەوھە و كارەكان بە مۆلەتى ئەو روودەدەن و گومرپایان بە ھیدایەتى ئەو ھیدایەت دەدریّن، راگرتن و راوستان بە ھۆى ئەو ھەوھە و تێگەیشتنى ھەر كەسێك بە ھۆى خوداوەھە، بە رحمەتى ئەو رزگاربوون لە ناخۆشیەكان بە دەست دیت، شتەكان بەو پارێزوان و دەرگاكان بە ئەو دەكریّنەوھە و بە ستایشى ئەو تەواو دەبن، ئاواتەكان بە ئەو بەدیدن و بە ئەو ئاسان دەبن، بەختەوھەرى بە گوێرپایەلى ئەو ھەوھە و ژیان بە یاد و خۆشەویستی و مەعریفەتى خوداوەھە، بە ھەشت بە بیستنى گوتارى خودا و بینینی ئەو ھەوھە، ئەو كەسەى ھەموو شتێكى بە رحمەت و زانست داگیرکردوھە، و فەزلآ و چاكەى بە سەر دروستكراوھەكانیدا داباراندوھە، ئەو خودای حەق و پەروەردگارى حەقە.

ئەو مەلیكى حەقە و خاوەنى كەمالى رەھایە لە ھەموو روویەكەوھە، لە ناتەواوى و نەنگى لە ھەموو روویەكەوھە دوور و بەرییە، سەناكەران-با ھەموو كاتیان مەدح و سەناى ئەو بێت- ناگەنە مەدح و سەناى ئەو، بەلكو سەناى ئەو لە ھەموو سەناكردنێك مەزنترە، ئەو بەو جۆرەى كە خۆى سەناى خۆى كردوھە، ئەمە چەند قسەىك بوو دەربارەى ئاوسى بە ھەشت.

خانەى ھەتاھەتایش: ھیچ نەفسێك جوانى و رازاوەیى بە ھەشت نازانیت، بەرىنى و نەعمەتەكانى نازانیت، گەشەنەوھە و رەوح و ئاسوودەییەكەى نازانیت، ئەوھى چاوە نەبیینیوھە و گوێ نەبیینستووھە و بە خەيالدا گوزەرى نەكردوھە لە بەھشتدا بوونى ھەبە، ئەوھى نەفس و چاوە چێزى لى دەبینیت لە بەھشتدا بوونى ھەبە، بە ھەشت كۆكەرەوھى ھەموو خۆشى و سرورێكە، ھەرچى ناخۆشى و بێزارییە لەو خانەىدا بوونى نییە، ریحان و گولگولزارى شەكاوھە، و كۆشكى بەرز و نافرەتى جوان و میوھە پێگەبوو.

بۆیه گه شته که مان ئه ی راستگۆیان و باوهرداران بۆ ئه و خانه یه به مۆله تی پهروهردگار و کۆمه ک و چاکه ی نه و.

رۆیشتنی درۆزنانش بۆ ئه و خانه یه که ئاماده کراوه بۆ بیباوه پان به خودا و لبقای خودا و کتیبه کانی و پیغه مبه رانی.

خودای موته عال هه رگیز به کتاپه رستان و داواکه رانی ره زامه ندی خودا و هه ولده ران له گوپرایه لی و خزمه تی ئه ودا و تیکۆشه ران له پیناوی خودادا له گه ل لاده ران و کۆششکاران له ناپازیکردنی خودا و به تالکه ره وه ی هه ول و توانایان له پیناوی چه ز و ئاره زوودا و رۆچووان له ناو یاخیبووندا به کسان ناکات و له یه ک خانه دا کۆیان ناکاته وه، مه گه ر بۆ تیبه رین و گۆزه رکردن وه ک چۆن له م دونیا یه دا کۆی کردنه وه و له مه یدانی دواپۆژیشدا کۆیان ده کاته وه، حاشا له و گومانه خراپه به خودا که له گه ل حیکمه تی ئه ودا پینکنا یه ته وه.

له م پله یه دا ژیا نی شه هیده کان ده زانریت و ئه وان له لای پهروهردگاریان رۆزییان پی دریت، ئه و ژیا نه یان له م ژیا نی دونیا یه یان کاملتر و ته واوتره، با جهسته کانشیان رزاییت و گۆشته کانیان پواییت و به شه کانی جهسته یان له یه کتر جیا بوینه وه و ئیسکه کانیان رزاییت، کارمان به جهسته نییه، به لکو ئه وه ی له جهسته دا نیشته جی بووه، خودای موته عال ده فه رمویت ﴿ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْفَعُونَ ﴿۱۶۹﴾ آل عمران: ۱۶۹ ﴿ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنَّ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۱۷۱﴾ البقرة: ۱۷۱، گه ر شه هیده کان به شوینکه وتنی پیغه مبه ران و له سه ر ده ستی پیغه مبه ران گه یشتبنه ئه و ژیا نه بالایه، ده بی گومان ت چی بیت به ژیا نی پیغه مبه ران له جیهانی به رزه خدا؟ جوانی فه رموه که ده لیت:

فالعیش نوم والمئیه بقظة والمرء بینهما خیال ساری

پیغه مبه ران و شوه دا و صدیقان له م دونیا یه دا کاملترین و ته واوترین ژیا نیان هه یه، به پیی ژیا نی به نده که له م جیهانه دا شه وق و تامه زۆبوون و هه ول و کۆششی بۆ به ده سته یانی ئه و ژیا نه ی تر بۆ دروست ده بیت، خودا کۆمه ک و یارمه تیده ره.

تیر و ته‌واوی و پاداشتی کامل له‌وییه

پاشان له ئاسته‌کانی ژیان:

ژیانی هه‌میشه‌یی و هه‌تا‌هه‌تاییه له خانه‌ی ژیان و زینده‌گی کاملدا پاش پینچانه‌وه‌ی ئەم جیهانه و رویشتی دنیا و ئەهلی دنیا، ئەوه‌ش ئەو ژیانیه که خۆیه‌کلاکه‌ره‌وان خۆیان بۆ به‌کلاکردۆته‌وه و پیش‌برکێکه‌ران پیش‌برکێتی بۆ ده‌که‌ن و کێبه‌رکێکه‌ران کێبه‌رکێتی له‌سه‌ر ده‌که‌ن، ئەو ژیانیه که قسه‌مان له‌باره‌وه کردووه، و کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان و ته‌واوی پیغه‌مبه‌ران بانگیان بۆ کردووه، ئەو ژیانیه که ئەوانه‌ی خۆیان بۆ ناماده نه‌کردبوو ده‌لێن ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٣١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٣٢﴾ وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَبْدَأُ الْإِنْسَانَ وَإِنَّ لَهُ الذِّكْرَى ﴿٣٣﴾ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٣٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدًا ﴿٣٦﴾﴾ الفجر: ٢١ - ٢٦، ئەو ژیانیه که خودای موته‌عال ده‌رباره‌ی ده‌فه‌رمویت ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِیَ الْحَيَوةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾﴾ العنکبوت: ٦٤.

ژیانی پیش ئەو ژیانه به‌راورد پیتی وه‌ک ته‌نها روژیکه، هه‌موو ئەوه‌ی پیشتر باس‌مان کردووه - له وه‌سفی رویشتن به‌ره‌و خودا و مه‌نزله‌کانی و ئەحوالی گه‌شتیاران و به‌ندایه‌تی ده‌ره‌وه و ناوه‌وه‌یان - وه‌سیله‌ن بۆ ئەو ژیانه، ژیانی دنیا که ژیانیکێ نزمه به‌راورد به‌و ژیانه وه‌ک پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رمویت ((دنیا به‌راورد به‌ دوا‌روژ وه‌ک ئەوه وایه یه‌کێک له ئیوه په‌نجه‌ی خستییته ناو ده‌ریایه‌ک، با ته‌ماشای بکات چی به په‌نجه‌کانیه‌وه دیت))

وه‌ک وتراوه: ژیانی دوا‌روژ هه‌ناسه‌ی دا و یه‌کێک له هه‌ناسه‌کانی ژیانی دونه‌ییه، ئەه‌لی سه‌عاده‌ت هه‌ناسه و نه‌سیمی نیعه‌ته‌کانی ئەو جیهانه‌یان به‌رکه‌وت و له‌سه‌ر ئەو هه‌ناسه‌یه کارده‌که‌ن، به‌لام ئەه‌لی شه‌قاوه‌ت هه‌ناسه‌ی سزا و نازاری ئەو ژیانه‌یان به‌رکه‌وت و له‌سه‌ر ئەو نه‌فه‌سه کار ده‌که‌ن.

گه‌ر ژیانی ئەه‌لی ئیمان و کرداری چاکه له‌م خانه‌ی دونه‌ییه‌دا ژیانیکێ خۆش و چاک و پاک بێت، ئەه‌ی ده‌بیت گومانته به‌ ژیانی به‌رزه‌خیا‌ن چۆن بێت له‌ کاتیکدا له به‌ندیخانه‌ی دنیا و ته‌نگه‌لانییه‌که‌ی رزگاریان بووه؟ ئەه‌ی ده‌بی گومانته به‌ ژیانیا‌ن له خانه‌ی هه‌تا‌هه‌تاییدا چۆن بێت که ژیانیکێ کامل و نه‌پراوه‌یه؟ ئەوان به‌یانیان و ئیواران رووی پاکی خودای موته‌عال ده‌بینن و گوێ له‌ گوتار و که‌لامی ده‌گرن؟

گەر بۆی: هۆی ئەووە چیبە نەفس لە داوای ئاوا ژیانیک کە هیچ مەترسییەکی تێدا نییە دوادەکەوێت، یان بۆ لە ئاوا ژیانیک زوهدی هەبە؟ ئەی هۆی چیبە نەفس حەزی لە ژیانیکی کەموکورتە کە دەلێی خەیاڵی کەسێکی خەوتوو؟ ئایا هۆیەکی فەسادی بینش و هەست و نەستیەتی؟ یان ئەو ژیانە تر بە درۆ دەزانیت؟ یان ئافەتیک لە ژیرییدایە و تووشی کوژیوونی کردووە؟ یان هەلبژاردنی بینراویکە بە چاوەسەر نادیار و زانراویکە بە ئیمان؟

وتراوە: هەموو ئەو هۆیانە کۆبوونەتەووە و کەسەکیان بەو دەردە بردووە.

بەهێزترین هۆ لەوێدا: لاوازی ئیمانە، ئیمان رۆحی کاروکردهووەکانە و هاندەری ئەنجامدانیانە و فرمانکەرە بە چاکترینیان و نەهیکەرە لە خراپترینیان، ئیمان بەپێی بەهێزی خۆی فرمان و نەهیکردن لە کەسە کە دەکات، هەر بەو جۆرە جیبەجۆی کردنی فرمانەکان و دەستکشانیانە لە خراپەکان، خودای مۆتەعال دەفرمۆیت ﴿قُلْ يَسْكَأُ يَا مَعْرُكُم بِإِيمَانِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾﴾ البقرة: ۹۳.

بە کورتی و بە پوختی: گەر ئیمان بەهێز بوو شەوق و تامەرزبوون بۆ ئەو جیهانە بەهێز دەبێت و خواوەنەکی بەتوندی دەکەوێتە داوا و بیرکردنەوە لە ژیانە ئەو جیهانە.

هۆی دووهم: چۆکدادانی بیئاگایی لەسەر دل، بیئاگایی بریتییه لە خەوی دل، بۆیە زۆر کەس لە هەستدا بەئاگان و لە واقیعدا نوستوون، وادادەنیت بەئاگان، بەلام پالکەوتوون (وئحسبهم أبقاظا وهم رقود)، دژی حالی ئەو کەسە کە دلێ بەئاگایە، هەردەم ژیان و زیندەگی تیایدا بەهێز دەبێت دلێ ناخەوێت کانتیک جەستەیی دەخەوێت، پێغەمبەرمان خواوەنی کەمالی ئەو جۆرە ژیان و زیندەگییە بوو، هەر بەو جۆرە ئەوانەیی خودا دلێ زیندوو کردنەووە و لەسەر بەصیرەت شوینی ریسالەتی پێغەمبەر(ﷺ) کەوتن.

بیئاگایی و ئاگایی لە هەست و ئەقل و دلدا روودەدەن، بەئاگایی دل و بیئاگایی وەك بەئاگا و بیئاگایی جەستە وایە، وەك چۆن بەئاگایی هەست دوو جۆرە هەر بەو جۆرە بەئاگایی دل دوو جۆرە.

جۆری یەكەمیان لە بەئاگایی هەست: خواوەنەکی دەچیتە ناو کاروبارە بەرھەستەکانەووە، لەناویان رۆدەچیت بە هەول و زێرەکی خۆی و پیلان و باشی تەگبیری.

جۆری دووم: روو له نەفس و دلّ و زاتی خۆی دەکات و هەولێ بە دەستەپێنانی کەمالتیان دەدات، کارە بەرز و بلنڤەکان و نزمەکان دەبینیت، لە نێوان دوو خێردا باشتەرییان هەڵدەبژێرت، لە نێوان دوو شەردا سوکتەرییان دیاری دەکات لە ترسی بە دەستەپێنانی بەهێزترینیان، خۆی بە ئەخلاقى بەرز و بلنڤ دەپارزێنیتەو، دەرەوێ جوان و ناوہوێ جوانتر و نەپنی چاکتر و پاکتر لە ناشکرای، خاوەن پلە و پایە بەرزەکان پێشپەکی بۆ بە دەستەپێنانی ئەو پلە بالایە لە ناگامی دەکەن وەك چۆن ئەهلی دوتیا مەملانسی لە سەر دینار و درەم دەکەن، بەو ناگامیە کە سەکە نامادەباشی وەردەگرت بۆ دوو جۆری تر لە ناگامی:

جۆری یەکەم: ناگامیە ک زیندووی دەکاتەو و هانی دەدات بۆ وەرگرتنی بە شیک لە نووری ئەو ژیانە هەمیشەییە - کە هیچ ترس و هەپەشەییەکی تێدا نییە - لەم ژیانە کۆتا و فانییەو کە بەها و نرخیکی ئەوتوی نییە.

گەر دەلێتی: نمونەم بۆ بەیتەو، چۆن ژیانە هەمیشەیی لەم ژیانە فانییەو وەردەگرت؟ چۆن ئەو روودەدات؟ من تێیناگەم.

دەلێم: ئەمەش دیسان لە خەوتنی دلّەوہیە، بەلکو بەهۆی مردنی دلّەوہیە، ژیانە هەمیشەیی هەر دەبیت لەم ژیانە دوتیاوہ بە دەستەپێنرت و وەرگرت، تۆ چراکەت لە چراپەکی ترەو هەڵدەکەیت کە خەریکە دەکوژیتەو، چراپە دووم دەگرت و نوور و رووناکى بە خۆی و دەورەپەری دەبەخشیت و چراپە یەکەم دەکوژیتەو، ئەو کەسەى ژیانە هەمیشەیی لە ژیانە پچر پچر وەردەگرت لە خانەییەکی پچراوہو دەکوژیتەو بۆ خانەییەکی هەمیشەیی، مردنیش لە نێوان ئەو دوو خانەدایە، مردن دەراویکە (دەرچەییە) دەبیت پیاویدا گوزەر بکەیت بۆ ئەو خانەییە، دەرگایە کە دەبیت لێوہی بچییە ژوورەو، دوو ژینە لە دوو خانەدا کە مردن لە نێوانیاندا، وەك چۆن نووری ئەو خانەییە لە نووری ئەم خانەییە وەرگراوہ هەر بەو جۆرە هەموو ژیانەکەى لەم ژیانە وەرگراوہ، بە ئەندازەى نووری ئیمان لەم ژیانەدا نووری کەسە کە لەو خانەى دواپۆژەدا بوونی هەیی، بە ئەندازەى ژیانە ئێرە ژیانە ئەوتی بەرجەستە دەبیت.

بەلێ ئەم نوور و ژیانەییە ئەو نوور و ژیانەى لێوہرگراوہ، لێى نابێت، بەلکو لە بەرزەخیش بۆ کەسە کە دەرەوشیتەو، هەر بەو جۆرە لە رۆژی قیامەتدا، لە سەر

صراط، لئی جیانا بئته وه تا خانە ی پر له زینده گی، نووری خۆر ده کوژتته وه و ئه و نووره خامۆشبوونی بۆ نییه، ژبانی به ره سه ست کۆتایی پئیدیت و ئه و ژبانه هه ر ده مئینتته وه، ئه مه به کێکه له دوو جهۆره که ی ئاگامی دل.

جهۆزی دووه م: ئاگامیه ک زینده گی به دوای خۆیدا ده مئینتت که ده ربیرین په ی پئنابات و خه یالی مرۆف ناگاتی و هه رگیز وشه له گه ل ماناکه ی پر او پر نابیت، ئه وه ی ده توانرئیت ئاماژه ی پئیکرئیت له سه ری بریتیه له ژبانی که سی خۆشه و یسه ت له گه ل خۆشه و یسه ت که ی، که راهه ستانی دل و رۆح و ژبانی به و خۆشه و یسه ت وه یه و ته نها چاو تروکانیکش لئی بئنیاز نابیت، رۆشنایی چاو و ئارامی دل و سوکنایی رۆح و زینده گی و ژبانی به خۆشه و یسه ت که یه وه، خۆشه و یسه ت که ی له بیسه ت و بینین و هئیز و توانای بۆ ئه و پئویسه ت ره، سه زای حیجابی ئیوانیان مه زنه ترین ئازاره و هه یچ ئازارێکی ناگاتی، وه ک جهۆن نیعه ته ی دل و رۆحی به لادانی ئه و حیجابه مه زنه تره له نیعه ته ی خواردن و خوار نه وه و جهۆزه ره گرتن له حور له عین، ئازاری حیجاب به و جهۆره یه، که وره تره له ئازار و سه زای دۆزه خ، بۆیه خودای موله عال ئه و دوو نیعه ته ی بۆ دۆسته تانی خۆی له م ئایه ته په رۆزه دا کۆکردۆته وه ﴿لَّذِينَ أَحْسَنُوا لِمُنْكَرٍ وَزِيَادَةٌ﴾ یونس: ۲۶، "الحسنى" بریتیه له به هه شه ت، "الزیاده" بریتیه له بینینی رووی پاکی خودای موله عال له به هه شه تی عه دن دا، هه ر به و جهۆره هه ر دوو سه زاکه ی له م ئایه ته دا کۆکردۆته وه بۆ دۆسته تانی خۆی ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ ﴿۱۵﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿۱۶﴾﴾ المطففين: ۱۵ - ۱۶.

مه به سه ته که: بئناگایی بریتیه له خه وتنی دل له داوای ئه و ژبانه، ئه و بئناگاییه حیجابیه که له سه ر دل، که ره به یادی خودا ئه و حیجابه ره وایه وه، ئه که ره نه، چه ره بئته وه تا ژبانی که سه که ده بئته به تاله و یاری و خه ریکبوون به شه تیکه وه که سوودی نییه، که ره وه لئى لادانی ئه و حیجابه ی دا، ئه که ره نه، چه ره ده بئته وه تا ده بئت به حیجابی یاخیبوون و گونا هه بچو که کان و له خودا دووری ده خه نه وه، که ره وه لئى لادانی دا، ئه که ره نه، چه ره ده بئته وه تا ده بئت به حیجابی گونا هه که وره کان و خه شم و توپه یی خودا و نه فره ت به دوای خۆیدا ده مئینتت، که ره وه لئى لادانی دا، ئه که ره نه، ده بئت به حیجابی بیده ی قه ولی له باوه ردا، که درۆ به ده م خودا و پئغه مبه ره وه

لەخۆ دەگریت، ھەروەھا بە درۆزانینی ئەو حەقەى پێغەمبەر ھیناویەتى، گەر ھەولێ لادانى دا، ئەگەر نە، چر دەبیتەوہ تا دەبیتە حىجابى شك و بە درۆزانین كە پىنج بنەماکانى ئیمان عەبىدار دەکات، ئەوانەش: باوەر بە خودا و فریشتە و کتیبەکان و پێغەمبەران و لىقاي خودان، بە ھۆى چرى و تاریكى و رەشى ئەو حىجابە حەقیقەتى ئیمان نابینیت، بۆیە شەیتانى بە سەردا زال دەبیت، بە ئینى پیدەدات و ئاواتى بۆ دەخولقینیت، نەفسى فرمانکەرىش بە خراپە ئارەزوو دەکات و حەزى بۆ نیشان دەدات، دەسەلاتى سروشتى نەفس زال دەبیت بە سەر دەسەلاتى ئیماندا، بە دیلى دەگریت و لە بەندیخانەى دەنیت، ئەگەر نە ئین دەیکوزیت، ئەو کاتە دەست بە سەر مەملەکەتدا دەگریت و سەربازى شەھواتى بۆ دەخاتە گەر، دەکەویتە ناو حەزەکانییەوہ، و دەرگای بە ناگاھاتنى لى دادەخریت و دەرگاوانىكى بىناگایى لە سەر دادەنیت و دەنیت: بە هیچ جۆرىک نەھىلیت ناگامى لەم دەرگایەوہ بیتە ژوورەوہ، ئارەزوو دەکات بە دەرگاوانى خۆى و پى دەنیت: مەھیلە هیچ کەس بگاتە لام لە رىگەى تۆوہ نەبیت و لەگەل تۆدا نەبیت، ئەمرى ئەم مەملەکەتە لە دەستى تۆ و دەرگاوانەکەى تردایە، ئەى ھەردوو دەرگاوان با ھەریەک لە ئیوہ سەنگەرى خۆى بزانیت و چۆلى نەکات، گەر چۆلى بکەن ئەمرى مەملەکەتەکە تان تیکدەچیت و دەولەتەکە دەکەویتە دەست کەسانىكى تر، ئەو کاتە سولتانی ئیمان بە خراپترین سزا و رسواکردن سزیمان دەدات و ھەرگیز بەم شار و مەملەکەتە دلخۆش نابین.

"لا إله إلا الله" گەر ئەو سەربازانە لە سەر دل کۆببنەوہ، لەگەل نەرمى ئیمان و کەمى کۆمەککار و پشتەلکردن لە یادی رەحمان و چوونە ناوسلکی رۆلەى زەمانە و ئاواتى دووردریژی تیکدەرى مۆف-بەوہى ژيانى گوزەرکردەى ئامادەى بە سەر ژيانى بە ئین پیدراوى ھەتاھەتاییدا ھەلبژارد- خودا کۆمەککارە و تەوہکول لە سەر ئەوہ.

لەبەرئەوہى ھەموو گیاندارىک خاوەن ھەناسەى و ھەناسەش مانای ژيان دەگەینیت و نیشانەکەشى پىنجە ھەناسەى:

ھەناسەى ترس: سەرچاوەکەى بریتیبە لە ھەستکردن بە ھەرەشەکانى خودا بۆ ئەوانەى ژيانى دونیايان بە سەر ژيانى دواپۆژدا، و مەخلوق بە سەر خالىقدا، و ئارەزوو بە سەر ھیدایەتدا، و سەرلێشێوان بە سەر رینومايیدا ھەلبژارد.

هەناسەى رجا: سەرچاوەكەى بریتىیە لە هەستکردن بە وەعدى خودا و گومانى باش بە پەرورەدگار و ئەوەى خودا ئامادەى کردووە بۆ ئەوانەى خودا و پێغەمبەر و خانەى دواپۆزیان هەلبژارد، ئەوانەى هیدایەتیان بەسەر ئارەزوودا سەپاند و وەحییان بەسەر بۆچوون و سوننەت بەسەر بیدعە و ئەوەى پێغەمبەر (ﷺ) و هاوێلانەى لەسەرى بوون بەسەر عادەت و نەرتى خەلكیدا هەلبژارد.

هەناسەى خۆشەویستى: سەرچاوەكەى بریتىیە لە خۆیندەنەوه و تیگەیشتن لە ناو و سیفەتە جوانەكانى خودای مۆتەعال، و موشاھەدەى نیعمەت و بەھرە خوداییەكان. كاتێك پیر لە گوناھەكانى دەكاتەوه هەناسەى بە ترس دەدات، كاتێك پیر لە رحمەتى پەرورەدگار و بەرىنى لێخۆشبوون و لێبووردنى دەكاتەوه بە رجا هەناسە دەدات، كاتێك پیر لە جەلال و جەمال و كەمالى خودا و نیعمەتەكان و بەھرەكانى دەكاتەوه بە خۆشەویستى هەناسەى بە دەدات، هەناسەى سەرچاوەگرتوو لە خۆیندەنەوه و تیگەیشتن لە ناو و سیفەتەكانى خودای مۆتەعال بالاترین و پڕۆزترین هەناسەى، هەناسەى كەسى تامەرزۆ و خۆشەویستى خودا لە كوێ و هەناسەى ئەو كەسە لە كوێ كە ترس و رجاى هەیه؟ بەلام ئەم هەناسەى بۆ دروست نابێت لە رێگەى ئەو دوو هەناسەى پێشترەوه نەبێت (هەناسەى ترس و هەناسەى رجا)، یەكێکیان بەرى وازھێنانە لە سەرپێچیبەكان و ئەویتریان بەرى ئەنجامدانى گوێزایەلییەكانە، لەم دوو هەناسەوه دەگاتە هەناسەى سێیەم (هەناسەى خۆشەویستى)

هەناسەى چوارەم هەناسەى ناچارىیە: ئەو هەش بەھۆى دابراى لە هیوا بە غەبرى خودا، ئەو كاتە- بە دل و رۆح و نەفس و جەستەى- ناچار دەبێت بە تەواوى روو لە پەرورەدگارى بكات، بەجۆرێك هەست دەكات هەموو تالەموویەكى لە ئاتاجى و پێویستىیەكى تەواو دایە بۆ پەرورەدگار و مەعبودى خۆى، ئەم هەناسەى هەناسەى كەسێكى ناچارە بۆ لای كەسێك كە تەنها چاوتروكانێك بێنیاز نییە لێى، پێویستى ئەو بەو كەسە لەو روووە كە پەرورەدگار و دروستكەر و بەدیھێنەر و سەرخەر و پارێزەر و كۆمەككار و رۆزیدەر و رێنومايێكار و عافییەتبەخش و هەلسووپێنەرى بەرژەوھەندییەكانیەتى، ھەرھەا لەپووی ئەوەى كە ئەو كەسە: پەرستراو و ئیلاھ و خۆشەویستێكە كە ژيان كاملاً نابێت و سوودیكى تێدا نییە تا ئەو كەسە لەلای لە

هەرچی شتی تر و کەسی تره خوشهویستر نه بیئت و شهوق و تامه زۆیی بۆ لای له هەرچی شتی تر و کەسی تره زیاتر بیئت.

که ئەم هەناسانە بەرزبوونەوه نزیکیی له خوداوه بە دەست دەهینیت و هۆگری دەبیئت و بەو دلخۆش دەبیئت و بەو پۆشاکە ی پەروردگاری کردوویەتی به بەر دل و رۆحیدا دلخۆش دەبیئت، که هەموو دونیا به کەمیکی زۆر کەمی ئەو خوشییەدا ناگات، ئەو کاتە هەناسەیهکی تر دەدات پیتی دەوتریت: هەناسە ی فەخرکردن که به هۆیهوه دەروو و ئارامی و ئاسوودەیی و دلآوایی بە دەست دەهینیت له هەندێ روهوه له هەناسە ی ئەو کەسه دەچیت که پەتیک له گەردنی توندکراوه تاکو بخنکیت بمریت، بەلام له هۆی مردنەکه رزگاری دەبیئت.

گەر دەلێی بەندە چیهیەتی له فەخرکردن؟ و بەندایەتی و فەخرکردن چۆن کۆدەبنهوه؟

دەلێین: مەبەستمان ئەوه نییه کاتیک بەندە فەخر بهوهوه دەکات خۆی بهسەر هاوڕهگهزهکانی خۆیدا با بدات، بەلکو ئەوه فەرەح و سروریکه که ناتوانیت له خۆی دوور بختهوه به هۆی ئەوهی پەروردگاری به رویدا والای کردووه و پیتی به خشیوه و تاییهتی کردووه به ئەو، یه که مین شتیک بەندە پیتی دلخۆش دەبیئت بریتیه له فەزلی پەروردگاری لهسەری، خودای مۆتەعال پێخۆشه ئاسەواری نیعمەتەکانی لهسەر بەندەکهی ببینیت، پێخۆشه بەندەکانی به نیعمەتەکانی دلخۆش بن، چونکه ئەو ببینی ئاسەوار و دلخۆشبوونه به شیکه له شوکری نیعمەتەکه، هەر کەس به نیعمەتەکانی خودا دلخۆش نه بیئت له شوکره ران سه رژمیر ناکریت، ئەوه بریتیه له شانازی کردن بهوهی نیعمەتی پەروردگاره لهسەر بەندەکهی، نهک شانازی کردن بهوهی له بەندەوهیه، ئەمەیان نەرتی بەندایەتی دەکات، نهک ئەو شانازی کردنه.

لێره دا نهینتکی ورد ههیه: ئەم هەناسەیه فەخر بهسەر هەناسەکانی تر دا دەکات که بهو جۆره نین، وهک چۆن ژیان شانازی بهسەر مردندا دەکات، زانست شانازی بهسەر نه زانیدا دەکات و بیستن بهسەر که پیدای و بینین بهسەر کوێریدا، بۆیه هەناسەیهک شانازی بهسەر هەناسەیه کدا دەکات نهک مرۆف بهسەر مرۆفهکانی تر دا، خودا زاناره.

(۶۲) منزلة المعرفة

مه نزلهی مه عریفه

له مه نزله کانی ((یاک نعبد ویاک نستعین)) مه نزلهی مه عریفه به .

خودای موته عال دهفه رمویت ﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾ المائدة: ۸۳

عاریفان قسه یان له سر مه عریفه کردوو به ناسه وار و به لگه کانی، هه ندیکیان ده لئین: له نیشانه کانی مه عریفه به خودا به دهسته ئینانی هه بیته له خودا، هه ر کهس مه عریفه ی به خودا زیاد بکات هه بیته ی به خودا زیاد ده کات. هه روه ها ده فه رموون: مه عریفه سوکنایی ده هینتیت، هه ر کهس مه عریفه ی زیاد بکات سوکنایی زیاد ده کات.

هه ندی له هاوه لانمان پییان وتم: نیشانه ی ئه و مه عریفه به کامه یه که ئیوه ئامازه ی بۆ ده گه ک؟ پیم وت: هۆگریی دل به خوداوه، پیی وتم: نیشانه که ی ئه وه یه هه ست بکات دلی نزیکه له خوداوه و خوداش به نزیک له خۆی ده بینیتته وه. نه حمه دی کوری عاصم ده لئیت: هه ر کهس به خودا عاریفتر بیت زیاتر لئی ده ترسیت، ئه وه ی به لگه یه له سر ئه مه ئه م ئایه ته پیروزه یه ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ فاطر: ۲۸.

که سیکی تر ده لئیت: هه ر کهس خودای موته عال بناسیت به رینی ئه م دونیا یه ی لی به رته سک ده بیته وه .

که سیکی تر ده لئیت: هه ر کهس خودا بناسیت ته نگه لانییه کانی بۆی فراوان ده بن. ئه و دوو قسه یه دزایه تییان له گه ل یه کتردا نییه، قسه ی یه که میان ئه وه ده گه یه نیت که هه رچی شوین و جیگه یه ک یارمه تی نه دات و کۆمه کی نه بیت بۆ داوا و ئامانجه که ی له لای ته نگه لانه، قسه ی دووه میس ئه وه ی له خه لکی به رته سک بووه ته وه بۆ ئه و به رین ده بیت، چونکه ئه و له ناو ئه و شته دا نییه و به دلی نه چوو ته ناو ئه و شته وه، واته دلی له ناویدا به ند نه کراوه .

ئەوھى يەكەمیان لە سەرەتای مەعریفەدايە، و ئەوھى دووھمیان لە كۆتایيەكەيدا يەكە بەندە دەيگاتى.

يەككى تر دەلئىت: ھەر كەس خودا بناسىت زىندەگى بۆ پالفتە دەبىت، و ژيانى بۆ خۆش دەبىت و ھەرچى شتە ھەببەتە لى دەكات و ترسى دروستكراوھەكانى لەسەر نامىنىت و ھۆگرى بە خوداوە پەيدا دەكات.

خەلكانى تىرش دەلئىن: ھەر كەس خودا بناسىت چاوى بە خودا و بە مردن رۆشن دەبىتەو، و ھەرچى چاوە بەو رۆشن دەبىتەو، ھەر كەس خودا نەناسىت دلى بە ھەسەرەتەى دونيا پارچە پارچە دەبىت، ھەر كەس خودا بناسىت رەغبەتەى بۆ غەبىرى خودا نامىنىت، ھەر كەس بانگەشەى ناسىنى خودا بكات و رەغبەتەى بۆ لای غەبىرى خودا بىت، ئەوا رەغبەتەكەى خودا ناسىنەكەى بەدرۆ دەخاتەو، ھەر كەس خودا بناسىت ئەوا بە ئەندازەى ناسىنەكەى خۆشیدەو، و لى دەترسىت و رجاى پىيەتەى و تەوھكولى پىدەبەستىت و بۆ لای دەگەرپتەو، و زمانى بە يادى ئەو پاراوەبىت و تامەرزۆ دەبىت بۆ لىقاي و ھەيائى لى دەكات و بە مەزن و شكۆمەند رابىدەگرىت.

لە نىشانەكانى مەعریفە: ئەوھە كە شاھىدىكەت بۆ دەربىكەو، و ھەموو شاھىتەكانى تىر لە لا بىز بىت و پەيوەستبوونەكان ھەلبوھشەنەو و كۆسپەكان تەخت بىن و لەبەردەم پەروەردگارى دابنىشى، و خۆت ئامادە بكەى و لە ئامادەباشىدا بىت بۆ لىقاي، وەك ئەو كەسەى كۆل و بارگە و بنەى كۆكردۆتەو و لەسەرى دانىشتوو و پالى پىتوھ داوھ و چاوەروانى دەستپىكردنى سەفەرەكەيەتەى، وەك ئەو موسافىرەى لە مەنزە و پالى داوھتەو بەلای كۆلەكەيدا و ئامادەى سەفەرە.

وترا بە جونەيد: خەلكانىكەى بانگەشەى مەعریفە دەكەن و دەلئىن: ئەوان بە وازھىنان لە كار و جوولە لە دەروازەى چاكە و تەقواوە بە خودا دەگەن؟ جونەيد فەرمووى: ئەوھە قسەى ئەوانەيە كە وازيان ھىناوھ لە ئەجامدانى كاروكردەوھەكان، ئەوھە لەلای من كارىكى نۆر خراپى گەورەيە، ئەوھەى دزى و زىنا دەكات حالى باشترە لەوانەى ئەو قسانە دەكەن، عارىفان بە خودا كاروكردەوھەكانيان لە خوداوە ھەرگرتووھ، لەناو ئەو كاروكردەوانەوھ بۆ لای خودا دەگەرپتەوھ، گەر ھەزار سال بژىم بە ئەندازەى گەردىلەيەك لە كاروكردەوھەكان كەم ناكەمەوھ مەگەر رىگەم پىنەدرىت.

له نیشانه‌کانی عاریف: نه داوا ده‌کات نه ململانی و نه لۆمه‌کردن، فه‌زلی خۆی له‌سه‌ر هیچ‌کس هه‌ست پی ناکات، حه‌قی خۆی له‌سه‌ر هیچ‌کس سێک نابینیت. هه‌روه‌ها له نیشانه‌کانی: ئەسه‌ف بۆ له‌ده‌ستچوو ناخوات و به‌هاتوو دلخۆش نابیت، ئەو به‌چاوی فه‌نا و تیاچوون ته‌ماشای شته‌کان ده‌کات، چونکه له حه‌قیقه‌تدا وه‌ک سێبه‌ر و خه‌یال وان، جونه‌ید ده‌فه‌رمویت: عاریف نابیت به‌ عاریف تا وه‌ک زه‌وییه‌کی ته‌خت چاک و خراب پیتی پیا‌نه‌نن، یان وه‌ک هه‌ور که سێبه‌ری به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌وه‌یه، یاخود بارانی‌ک که ئاو به‌هه‌موو ئەوانه‌ دهادت پیا‌نخۆشه و پیا‌ن ناخۆشه، به‌حیای کورپی مه‌عاز ده‌فه‌رمویت: عاریف له‌ دونیا ده‌رده‌چیت له‌ دوو شت تێر نه‌بووه: گریان به‌سه‌ر خۆیدا، و سه‌نای په‌روه‌ردگاری. ئەمه جوائترین قسه‌یه‌که و تراپیت، به‌لگه‌ی مه‌عریفه‌ی ئەو که سه‌یه به‌ نه‌فسی خۆی و نه‌نگی و ئافه‌ته‌کانی، هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی مه‌عریفه‌یه‌تی به‌ په‌روه‌ردگار و که‌مال و جه‌لالی، ئەو زۆر قیزه‌ون ته‌ماشای نه‌فسی خۆی ده‌کات و زمانیشی به‌ سه‌نای په‌روه‌ردگاری پاراو بووه.

که‌سێکی تر ده‌لێت: عاریف نابیت به‌ عاریف هه‌تا گه‌ر هه‌موو مولکی سوله‌یمانی پی بدیرت چاوتروکانیک له‌ خودا بی‌تاگا نه‌بیت، ئەمه پتووستی به‌ رو‌نکردنه‌وه‌ هه‌یه، هه‌رچی له‌ خوار ئەوه‌وه‌ بیت دل به‌ خۆیه‌وه‌ خه‌ریک ده‌کات، به‌لام خه‌ریکبوونه‌که‌ی به‌ غه‌یری خوداوه‌ بۆ خودا بیت، ئەوه‌ بریتیه له‌ خه‌ریکبوون به‌ خوداوه‌—سه‌حانه— چونکه به‌ غه‌یری خوداوه‌ بۆ خودا و له‌به‌ر خودا خه‌ریک بووه، ئەو له‌ خودا بی‌تاگا نه‌بووه.

هه‌روه‌ها له نیشانه‌کانی: عاریف که‌سێکی هۆگره به‌ په‌روه‌ردگارییه‌وه، نامۆیه له‌وه‌ی له‌ خودا دا‌یده‌بریت، بۆ ئەو مه‌به‌سته و تراوه: عاریف که‌سێکه هۆگر بووه به‌ خوداوه و خوداش وه‌حشه‌تی بۆ خه‌لکی لا دروست کرد، هه‌ژاری بۆ خودا نیشان دا و خودا له‌ خه‌لک بی‌نیازی کرد، بۆ خودا زه‌لیل بوو و خوداش ئەوی له‌ ناو خه‌لکیدا خاوه‌ن عیززه‌ت کرد، بۆ خودا ته‌وازوعی نیشان دا و خوداش ئەوی له‌ ناویاندا به‌رز کرده‌وه، به‌ خودا بی‌نیاز بوو و خوداش خه‌لکی ئاتاجی ئەو کرد.

وتراوه: عاریف به‌ به‌شه‌کانی به‌ندایه‌تی ره‌نگ ده‌گریت، له‌ کاتیکدا ده‌بیینی نوێز ده‌کات ده‌بیینی یادی خودا ده‌کات، یان قورئان ده‌خوینیت یان خه‌لکی فێر ده‌کات، یان موجاهیده یان حه‌ج ده‌کات یان کۆمه‌کی لاوازان ده‌کات یان په‌نای په‌نا به‌ران

دەدات، لە ھەر یەكێك لەو غەنیمانەدا سەھمێكى ھەبە، ئەو لەگەڵ فێرخوازەكاندا فێرخوازە، لەگەڵ غەزاكەراندا غەزاكەرە، لەگەڵ نوێژخوێناندا نوێژخوێنە، لەگەڵ خێرخوازاندا خێرخوازە، لە مەنزىلەكانى بەندایەتیدا لە مەنزىلە یەكەوہ بۆ مەنزىلە یەكی تر بەرز دەبیتەوہ، ئەو لەسەر یەك مەعبود و بۆ یەك مەعبود كە خودای مۆتەعالە راوہستاوہ، لە مەنزىلەكانى بەندایەتییەوہ بۆ لای شتى تر و كەسى تر ناگوێزیتەوہ.

یەحیای كۆپى مەعاز دەفەرمۆیت: عاریف "لەگەڵ" و "جیابوہوہ" (یەكائى و بائى) لە خەلكى، ئەمە لە چەند روویەكەوہ تەفسیر دەكریت:

لەوانە: عاریف بە دەرەوہى لەگەڵ خەلكىدا یە (كائى) و بە نەئىنى و دلى لىبان جیابوہتەوہ (بائى)

ھەرەھا لەو تەفسیرانەى بۆى كراوہ: لەگەڵ رۆلەكانى خانەى دواپۆژدا ھەبە و لە رۆلەكانى خانەى دونیا جیابوہتەوہ.

ھەرەھا لەو تەفسیرانە: عاریف لەگەڵ خودادا بە تەبابوون لەسەر فەرمانەكانى بوونى ھەبە و لە خەلكى جیادەبیتەوہ لە ھەموو ئەو شتانەى سەرپىچى پەرەردىگارى تىدا یە.

وتراوہ: لە نیشانەكانى عاریف ((باوہ پىكى زانستى لە ناوہوہ نەبیت كە رووالەتى حوكم (حوكمى شەرى) ھەلبووہ شىئىتەوہ، ھەرەھا زۆرى نىعمەتەكانى خودا ھانى نەدەن بۆ بەزاندنى پەردەى سنوورەكانى خودا))

ئەمەش لە باشترین ئەو قسانەى لەسەر مەعریفە وتراوہ.

ئەوہى كە دەلێت ((باوہ پى زانستى ناوہوہى رووالەتى حوكم ھەلبووہ شىئىتەوہ)) ناماژەبە بەوہى كە لادەران لەسەرى دەپۆن، ئەوانەى خۆیان داوہتە پال سلوك، ئەوان چىژ و وەجد و "وارىدات" یان بۆ روودەدات كە پىچەوانەى حوكمى شەرىعیە، ئەوہ زانراوێكە بۆ ئەوان و ناتوانن نەرى بكن، بۆیە باوہ پى پىدەھىتن و زاھىرى حوكم واز لىدەھىتن، ئەمەش زۆر زۆرە، ئەو رەخنە لە ئىمامانى تەرىقەت دەگریت لەسەر ئەو جۆرە كەسانە، لە ھەموو سوچىكەوہ ھاوارىان لى دەكات، و بىدعەكانیان دەخاتە روو و گومراپىیەكانیان نیشان دەدات.

ئەوہش كە دەلێت ((زۆرى نىعمەتەكانى خودا ھانى نەدەن بۆ بەزاندنى پەردەى سنوورەكانى خودا)) زۆرى نىعمەت بەندە گومرا دەكات، واى لىدەكات لە جىگەى

خوی به کاریان نه هینیت، نیعمه ته کان بانگی لی ده کەن که سه که ده ستیان بۆ بیات به حالان و به نا حالان، زۆربهی خاوهن نیعمه ته کان له شوینی خۆیدا و به ئەندازهی حالان نیعمه ته کان به کارناهیین، به لکو ده ستدیژی ده کەن بۆ شتی تر، نه فسی فیلی لیده کات و لای جوان ده کات که مه عریفه ی نه و به خودا واده کات شه هه وات و سه ریچییه کان زیانی پی نه گه یه نن، ده لیت: که سی عاریف گونا ه زیانی پینا گه یه نیت وه ک چۆن زیان به که سی نه زان ده گه یه نیت، له وانیه نه فسی به جوړیک فیلی لی بکات تا پی بلیت گونا هه کانی نه و چاکتره له گوێرایه لی خه لکی نه زان، نه مه ش مه زنتین مه کره رووبه رووی نه و که سه بووه ته وه، له راستیدا کاره که به پیچه وانه وه یه، له نه زان زۆر شت قبول ده کریت که له عاریف قبول ناکریت، گه نه زان جاریک سزا بدریت نه و عاریف دوو جار سزا ده دریت، شه رعی خودا به لگه ی روشنی له سه ره نه م راستیه تیدایه، خودای موه عال ده فه رمویت ﴿يَلْبَسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُمْ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَّفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ﴾ الأحزاب: ۳۰، که نیعمه ته له سه ره به نده کامل بوو و به خراپه و یاخیبوون مامه له ی نه و نیعمه ته ی کرد نه و سزا که ی زۆر گه وره یه، پله که ی بالایه و سزا که یشی مه زنه .

هه ره ها و تراوه: دانیشن له گه ل عاریفدا له شه ش شته وه بۆ شه شت بانگت ده کات: له شه که وه بۆ یه قین، و له ریاوه بۆ ئیخلاص، و له بینا گایه وه بۆ یادی خودا، و له ره غبه ت به دونیا بۆ ره غبه ت به دواوژ، و له لوتبه رزییه وه بۆ ته وازوع، و له ناخی پیسه وه بۆ پاکبوونه وه .

﴿﴾ سیفه ته کانی خودای موه عال جیگیر ده که ین به بی ته ئویل و شوبه اندن شیخولئیسلام الهروی ده فه رمویت ((مه عریفه: بریتیه له مه عریفه ی سیفات که ناوه کانیان له ریساله تدا هاتوه، به لگه کانیان له دروستکاره کاندایه که وه، نه و سیفه تانه ش له سه ره چوار پایه ن: جیگیرکردنی سیفه ته کان به ناوه کانیان به بی شوبه اندن، و نه ریکردنی ته شبیه له و سیفه تانه به بی په کخستن (تعطیل)، و بیه یابوون له ده رک کردنی حه قیقه تیان و هه ولی ته ئویلیان، و له گه ل لادانی جیاکاری له نیوان سیفات و زاتی خودای موه عال))

ئەمە لە باشترین قەسەكانە و بەلگەى پايە بەرزى شىخى "هوروى" يە .
 پىتى مەعرفەى كەسەكە جىگىر نايىت - بەلكو لەناو ئىمانىشدا - تا باوهرى بە سىفاتی
 پەرورەدگار نەبىت، بەجۆرىك خودا بناسىت لە سنورى نەزانى بە پەرورەدگارى
 دەربىهتت، ئىمان بە سىفات و ناسىنيان: برىتتیه لە بنچىنەى ئىسلام و ئىمان، و
 درەختى ئىحسان، ھەر كەس ئىنكارى سىفات بكات ئەوا بنچىنەكانى ئىسلامى
 روخاندووه، و پايەكانى ئىمان و بەرى درەختى ئىحسانى وىران كرددووه، چجای
 ئەوى ئەھلى عىرفان بىت، خودای مۆتەعال نەرىكەرانى سىفاتی بە گومانبەرى خراب
 بە خودا ناوبردووه، ھەرپەشەى بە جۆرىك لىكردوون كە ھەرپەشەى لە و جۆرەى لە
 ئەھلى شىرك و بىباوهرى و گونامى گورە نەكردووه، دەفەر مۆیت ﴿ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرْوْنَ
 أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ أَرْمَأْتُمْ لَوْنَكُمْ ﴾
 وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۲۳﴾ فصلت: ۲۲ - ۲۳،
 خودای مۆتەعال رایدەگە بە نىت: ئىنكار كردنى ئەم سىفەتە لە سىفەتەكانى ئەو
 كەسانە بە گومانى خراب بە خودا دەبەن، ئەو گومانەش بوو بە ھۆى تىابردن،
 دەربارەى ئەو ستمكارانەش كە گومانى خرابیان بە خودا برد دەفەر مۆیت ﴿ عَلَيْهِمْ
 دَائِرَةُ السُّوءِ وَعَذَابُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿۶﴾ الفتح: ۶، ئەم
 ھەرپەشە بە تەنھا بۆ ئەوانە ھاتوو كە گومانى خرابیان بە خودا بردووه، ئىنكارى
 سىفاتی خودا و حەقىقەتى ناوھەكانى خرابترین گومانى خراب بە خودای مۆتەعال.

لەبەر ئەوى خۆشەووستترین كار لە لای برىتتیه لە حەمد و مەدح و سەناى بە ناوھەكان
 و سىفەت و كردارەكانى، بۆیە ئىنكار كردن گورەترین لادان و بىباوهرى بە خودا،
 ئەو ئىنكار كردنە خرابترە لە ھاوھەلادانان، ھالى كەسى پەكخەرى سىفەتەكان لە موشرىك
 خرابترە، ئىنكار كردن سىفاتی مەلىك و حەقىقەتى مولىكى و تانە لە ئەوسافەكانى
 بەراورد بە شەرىكدانان بۆ خودا لە مۆلكدا بە كسان نىیە، پەكخەرانى سىفاتی خودا
 دوژمنانى پىغەمبەرەن، بەلكو ھەرچى شىركە لە جىھاندا بنچىنەكەى پەكخەستنى
 سىفاته (تعطيل الصفات)، چونكە گەر پەكخەستنى كەمالى خودا - يان بە شىك لە كەمالى
 خودا - و گومانى خراب بە خودا نەبوایە ھاوھەلەيان بۆ دانەدەنا، ھەك ئىمامى حونەفا و
 ئەھلى بەكتاپە رستى (ئىبراھىم - علیہ السلام) - بە ھۆزەكەى فەر مۆو ﴿ أَيْفَا مَا آلِهَةٌ دُونَ

اللَّهُ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ الصافات: ٨٦ - ٨٧، واتە چ گومانىكتان بە خدا ھەيە: پاداشتان بداتەو ھە كاتىكدا لەگەل خدا كەسانى تر دەپەرستن؟ ئىوھ چ گومانىكتان بە خدا برىوھ تا واتان لىھاتوھ ھاوھلى بۆ دابنن؟ ئايا وا گومانتان برد: خدا ناتاجى ھاوھلە تاكو لە مولكدا كۆمەككارى بن وھك مەلىكەكان؟ يان وا گومانتان برد خدا بە تەنھا ناتواننيت كاروبارەكانى ئىوھ تەگبىر بكات و پىويستىيەكانتان بۆ جىبەجى بكات؟ يان خوايەكى دلرەقە و پىويستى بە شفاعەتكار تاكو ھەيە سۆز و بەزەى بۆ بەندەكانى بىزويننيت؟ يان زەليلە و پىويستى بە سەرپەرشتكارىكە كەمى و لاوازييەكەى بۆ بىركاتەوھ و زەليليەكەى بۆ بگورنيت بە عىززەت؟ يان پىويستى بە كورپە و دەبىت دۆستىك بگرنيت تا كورپىكى لىتى بىتت؟ مەزنى و شكۆمەندى بۆ خدا لە ھەموو ئەو ھەم و گومانە خراپانەى بە خوداى موتەعال دەبرنيت.

مەبەستەكە: پەكخستن(التعطيل) بنەما و بنچىنەى شەرىكدانانە بۆ خودا، ھەموو پەكخەرىك شەرىكدانانەكەى بە پىتى پەكخستنەكەيەتى، ھەيانە زۆر ھەيانە كەم.

ناسىنى سىفات: رۆحى سلوكە

پىغەمبەران لە يەكەميانەوھ تا خاتەميان-سەلات و سەلامى خودايان لەسەر بىتت- بە بانگەوازەوھ رەوانەى لای خەلكى كران، ھەستان بە بەيانى رىگەى گەيشتن بە خودا و رونكردنەوھى حالى بانگراوان دواى ئەوھى كە بە خودا دەگەن، ئەم سى رىسايە لە ھەموو گەل و نەتەوھەكدا و لەسەر زمانى پىغەمبەرەكەيان پىويستن، پەرەردگاربان بە ناو و سىفەت و كارەكانى بە بانگراوان ناساند بە ناساندننىكى دورودرررر، تا وھك ئەوھى بەندەكان خودا-سبحانە- بىينن، و تەماشاي بكەن لەسەر ئاسمانەكانەوھ و لەسەر عەرشى مەزنى، ئاخافتن لەگەل فرىشتەكانى دەكات، و ئەمرى مەملەكەتەكەى رادەپەرئىننيت و دەنگى دروستكاراوەكانى دەبىستى و كردار و جوولەيان دەبىنى و سەيرى ناخيان دەكات وھك چۆن تەماشاي دەرەوھەيان دەكات، فەرمان دەرەكەت و نەھى دەكات، و رازى دەبىت و توورپە دەبىت، خۆشیدەوئىت و خەشم دەگرنيت، لە بىھىوابوونيان و نزىكى لىبووردنى ئەو پىدەكەنى، دەچىت بە دەم بانگى ھانا بەرانەوھ

و پەنای پەنابەرانیان دەدات، کۆمەکی ئاتاجەکانیان دەکات و تیکشکاوهکان راستەدەکاتەوه، هەژارەکانیان دەولەمەند دەکات و دەمریتى و دەژیبەنیت، دەگریتەوه و دەبەخشیت، حیکمەت دەبەخشى بە ھەر کەسێک خۆی بیهویت، خاوەنى مولکە و بە ھەر کەس بیهویت مولک دەبەخشیت، و لە ھەر کەسێش بیهویت مولک دەگریتەوه، عیززەت دەدات بە ھەر کەسێک خۆی بیهویت، و زەلیلەش دەدات بەسەر ھەر کەسێکدا بیهویت، ھەرچى خیرە لە دەستی ئەودایە، و ئەو دەسەلاتى بەسەر ھەموو شتێکدا زال و سەپاوه، ھەر رۆژێک لە شان و شکۆیە کدایە، لە گوناھ دەبوریت و ناپرەحەتیبەکان دەپەوینیتەوه، و دەستبەسراوهکان دەکاتەوه، و سەتەملیکراوان سەردەخات و سەتەمکاران پشندەشکینیت، بەزەبى بە ھەژاراندا دیتەوه و پەنای ناچاران دەدات، قەدەرەکان بۆ کاتەکانى خۆیان رەوانە دەکات، و بەپێى یاسای خۆی جارییان دەکات، ھەر کەسى بویت پێشى دەخات، و ھەر کەسێشى بویت دواى دەخات، ھەموو کارەکان لە دەستدایە، و ھەلسۆرپندى ھەموو مەملەكەتەکان لەسەر ئەوه، ئەمە یە مەبەست لە بانگەواز و پوختەى ریسالەت.

رێسای دووھم: پێناسەى حال دواى گەشتن: ئەوھش بریتىبە لەوھى رۆژى دواى لە نامێزى دەگریت لە بەھەشت و لە دۆزەخ، و پێش ئەوھش دادگایبکردن و ھەوز و میزان و صراط.

باوھر بە سیفات و ناسینیان و جیگەرکردنى حەقیقەتەکانیان و وابەستەبوونى دل پێیانەوه و بینینیان بریتىبە لە سەرھتا و ناوھراست و کۆتایى رێگە، ئەوھش بریتىبە لە رۆحى سالیکان، رێنماکاریان بۆ گەشتن، بزوینەرى توانا و لیبرانیان کاتێک خاودەبنەوه، و ھاندەرى ھیمەتیان کاتێک کەمتەرخەمى دەکەن، رۆشیتنى ئەوان بۆ لای خودا لەسەر شاھیدە، ھەر کەس شاھیدى نەبیت رۆشیتنى نییە، ھەر بەو جۆرە نە داوا و نە سلوکی ھەبە، مەزنترین شاھید بریتىبە لە سیفەتى خۆشەویستەکیان و کۆتایى داواکەیان، ئەوھش ئەو ئالایە لەسەر رێگەى رۆشیتن بۆ لای خودا بۆیان ھەلکراوه و ئەوانیش خۆیان بۆ لای یەکلادۆتەوه، وەك عائشە-خوا لیتی رازى بیت-دەفەر مویت ((ھەر کەس پێغەمبەرى خودای ببینیبا، دەببینى بە یانیان و ئیواران لە جوولە و کۆششدا بوو، خشتیکى نە نا سەر خشتیک لە دنیا، بە لام ئالای بۆ ھەلەدەکرا

و خۆى بۆ رۆيشتن بۆ لای و گەيشتن پىيى يەكلادە كرده وه)) بەردەوام كەسە كە لە ساردبوونە وه و خاوبوونە وه و تەمبەلیدا دەبیت تا خودای مۆتە عال بە فەزل و منەتى خۆى ئالایەكى بۆ هەلەكەت و بەدل نیشانى دەدات بۆ ئەوهى روى تىبكات و خۆى بۆ لای يەكلا بکاتە وه، و کارى لەسەر بکات.

گەر شاهیدەکانى سیفات پەکیان کەوت و بەیداخەکانیان لە دلدا داگیران، و ئاسەوارەکانیان کوزانە وه و بە قەمچى دوورخستە وه كەسە كە دوورخرايە وه، و پەردەى دەرکردن بە روویدا دادرایە وه و لە گەل دواکە وتواندا دواکەوت ئەو کاتە قەدەر پىيى دەلئیت: لە گەل دانیشتواندا دابنیشە، ئەوساقى خودا و كەمال و حەقیقەتى ناوہەکانى كیشکەرى دلن بۆ لای خۆشەويستى خودا و داواى گەيشتن پىيى، چونکە دلان ئەوهى خۆش دەوێت و لىي دەترسیت و رجای لیدە کات و بۆى تامەرزۆ دەبیت كە دەیناسیت، چىز لە نزىكى وەردەگریت و بە یادکردنى ئارام دەبیته وه، ئەمەش بە پىيى ناسىنى سیفەتەکان، گەر پەردە کەوتە نىوان ئەو و ناسىنى سیفەتەکان و جىگىرکردنىان و دان پىانانىان، ئەوا ئەوهى بە مەعریفە وه بە مەر جگىراو نایەتە دى، چونکە بوونى پىيوستکراو (ملزم) بە بى پىيوست (لازم) و بوونى بە مەر جگىراو (مشروط) بە بى مەر ج (شرط) هەر گىز بە دىنايەت.

حەقیقەتى خۆشەويستى و گەرانه وه بۆ لای خودا و تەوہ کول و مەقامى ئىحسان بۆ كەسى پەكخەرى سیفەتەکان نایەتە دى، چۆن دل دەنالئىت بۆ خودایەك نالە و فوغانى نەبىستى و شوینە كەى نەبىنى و كەسى خۆش نەوى و كەس ئەوى خۆش نەوى و هیچ جۆرە كارىك ئەنجام نەدات، نە قەسە بکات و نە قەسەى لە گەل بکرىت، نە لە شتىك نرىك بیته وه و نە شتىك لە ئەو نرىك بیته وه، نە دلنەرمى و نە حەنان و نە بەزەبى لە خۆى نەگریت، نە حىكەتى هەبیت و نە ئامانجىك لە پىناویدا فەرمان دەرىکات؟

چۆن لەسەر هەموو ئەوانە وه خۆشەويستى و گەرانه وه بۆ لای و شەوقى لىقاي و بىنىنى روى جوانى لە بەهەشتدا - لەسەر عەرشە كەى و لەسەر هەموو دروستکراوہ كانییە وه ئىستىواى کردووه - وینا دەكرىن، چۆن دل بۆ كەسىك دەنالئىت كە نە كەسى خۆش دەوێت و نە كەسىش ئەوى خۆش دەوێت، و نە رازى دەبیت و نە توپرە دەبیت، و نە فەرەحى هەیه و نە پىدە كەنیت؟

پاکیتی بۆ خودا له نێوان په‌کخه‌رانی سیفات و خۆشه‌ویستی و ناسین و سرور و دلخۆشی به خودا و شه‌وق بۆ لبقای و چاره‌پروانی چێژی سه‌یرکردنی رووی پاکی خودا و چێژه‌رگرتن له‌ گوتاری له‌ به‌هه‌شتی به‌رین و خانای پاداشتیدا، گه‌ر نه‌وانه‌ (په‌کخه‌رانی سیفات) نه‌هلی هه‌موو نه‌و نيعمه‌تانه بوونایه خودا شایسته‌ی ده‌کردن و ریزی لێ ده‌نان، چونکه نه‌وه مه‌زنترين ریزلینانیکه خودا به‌ بنده‌که‌ی بيه‌خشیت، خودا زاناتره به‌وه‌ی ریز و گه‌وره‌یی و نيعمه‌ته‌کانی لای کێ داده‌نیت و به‌ کێی ده‌به‌خشیت ﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَذَا لَآءُ مَنْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿۵۲﴾﴾ الأنعام: ۵۲ ﴿وَإِذَا جَاءَ تَهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ أَفَلَا أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ الأنعام: ۱۲۴ ﴿أَمْ هُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرَاءً وَرَحْمَتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۳۳﴾﴾ الزخرف: ۳۲، له راستیدا ئینکارکردنی سیفه‌ته‌کانی -سبحانه- و حه‌قیقه‌تی ناوه‌کانی بریتی نییه له پاکیتی دانه پال خودا (تزییه)، به‌لکو حیجابیکه و به‌په‌یواندا دراوه و وا گومانیاں برد نه‌و کاره‌یاں بریتیه له پاکیتی دانه پال خودا، وه‌ک چۆن حیجابی شیرک و بیدعه‌ی گومراکه‌ر و شه‌هواتی هه‌لدیر به‌سه‌ر دلی خاوه‌نه‌کانیاںدا درا، و کاره خراپه‌کانیاں لا جوان بوو و به‌باش ته‌ماشایان کرد.

ئه‌م سیفه‌تانه وه‌حی -که له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) له خوداوه هاتوه- به‌لگه‌یه له‌سه‌ریان، هه‌ر به‌و جوژه هه‌سته‌کان که که‌سی چاوساغ ئاسه‌واری دروستکراوه‌کانی پی ده‌بینیت، هه‌سته‌کان نه‌و ئاسه‌وارانه ده‌که‌ن به‌ به‌لگه‌ی سیفاتی خاوه‌ن ئاسه‌واره‌کان، به‌هه‌مان شیوه ژیری که ژیا‌نی به‌ دره‌ختی بیره‌وه خۆش ده‌بیت، له‌کو‌تایشدا دل که به‌سه‌رنجی وردی نێوان به‌مه‌زنزانی و په‌ندوه‌رگرتن ده‌بوژیته‌وه.

ریساله‌تیش: سیفه‌ته‌کانی خودای موته‌عالی به‌ جوړیک جیگیر کردوه که هه‌رچی گومان و ته‌مومژه ده‌یره‌وینیته‌وه، په‌رده‌ی لاداوه و زانستی یه‌قینی به‌خشیه و شک و گومانی سه‌ریوه‌ته‌وه، سینه‌فینک ده‌بیته‌وه و دلان ئارام ده‌بنه‌وه و ئیمانیش له‌راده‌ی خۆیدا جیگیر ده‌بیت، ریساله‌ت سیفه‌ته‌کان و کرداره‌کانی زیاتر له‌ئه‌مر و نه‌هی درێژه پیداه، جیگیرکردنی سیفه‌ته‌کان به‌جوانترین جیگیرکردن و ره‌وانترین

وشە دەربېرپووه، لە كورتكردنەوه و گرىمانە دوورى خستوونەتەوه، رىگەى گرتووه لە قىبولى كوردنى تەئوىل، ھەر بەو جۆرە تەئوىلى ئايەتەكانى سىفات و ھەرموودەكانيان بە شتىك دوورىان بختەوه لە حەقىقەتيان لە شىوازى تەئوىلى ئاياتى زىندوووبوونەوه و ھەوالەكانى، بەلكو لە چەندىن رووھە لىتى بەدوور گرتووه، لە كتیبى "الصواعق المرسلۃ على الجھمىة والمعطلۃ" دا باسم لەبارەوھە كردووه، بەلكو تەئوىل كوردنى ئاياتى سىفات-بەجۆرىك لە حەقىقەتى ئو سىفەتەنە دەريان بكات- ھەرۆھكو تەئوىلى ئاياتى ئەر و نەھى وان و يەكسانن، ھەموو بابەتەكان يەك دەروازەن، و سەرچاوەكەيان يەكئىكە و مەرامەكانيان بە ھەمان شىئوھ، ئوھەش برىتیبە لە جىگىركوردنى حەقىقەتيان و باوھ پىھىتانيان.

ھەر بەو جۆرە دەستەيەك داوانە بەسەر ئايەتەكانى زىندوووبوونەوھەدا و دەلئىن: ھەرۆھك كارى ئەھلى كەلام و مامەلەيان لەگەل ئاياتى سىفاتدا كارمان كردووه، بەلكو پاسا و بيانو بو ئىمە زۆرتەرە لە ئەوان، گرتنە ئامىزى سىفات و بەرزى و بلندى و ھەستان بەكار لەلايەن كتیبە ئاسمانىيەكانەوھ زۆر مەزنتەرە لە دەقەكانى زىندوووبوونەوھى جەستە، گەر تەئوىلى ئەوانە بو ئىوھ گونجاو بىت ئەى بو دەبىت تەئوىلى ئاياتى زىندوووبوونەوھ بو ئىمە حەرام بىت؟

ھەر بەو جۆرە دەستەيەكى تر داوانە بەسەر تەئوىلى ئاياتى ئەر و نەھىدا، و دەلئىن: ئىمەش ھەرۆھكو ئەوانەى تەئوىلى ئاياتى سىفاتيان كردووه- لەگەل زۆربوون و ھەمەچەشنياندا- تەئوىلى ئاياتى ئەر و نەھىمان كردووه، ئاياتى ئەحكام نرىكەى پىنج سەد ئايەتئىكە.

بە گومانى خۆيان دەلئىن: گوايە بەلگە ئەقلىيەكان بەرھەلستى دەقەكانى سىفات دەكەن، ئەوالاى ئىمە بەرھەلستكارىكى ئەقلىيە بو دەقەكانى زىندوووبوونەوھ، لە ھەمان بەلگە، بەلكو بەھىزتر لەو بەلگانە.

تەئوىلكەرانى ئاياتى ئەحكام- بە جىاوازى حەقىقەت و دەرکەوتنيان- دەلئىن: ئەوھى ئەم تەئوىلەى بو ئىمە گونجاندووه برىتیبە لەو رىسايانەى كە بو ئىمە داتانپشتووه، و كردووتانە بە بنەما و بنچىنەگەلىك بو ئەوھى ئىمە بگەپىنەوھ بو لايان، كە بەكارمان ھىتان گەيشتىنە ئەم سەرئەنجامەى كە خودا كەلامى نىبە و قسە ناكات، ئەر و نەھى

ناکات و سیفہ تیکی نییہ پییہ وہ و ہستابیت، ہیج کاریک ناکات، بویہ ناچار بیوین تہ ٹویلی نایہ تہ کانی نہ مر و نہ می و وہ وعد و وہ عید و پاداشت و سزا بکہین۔
 له کتیبی "الصواعق" دا باسی ئہ وہ مان کردوہ کہ تہ ٹویلکردنی نایاتی سیفات و ہوا لہ کانیان - بہ جوریک لہ حہ قیقہ تیان دہریکات - بریتیہ لہ بنچینہ ی فہ ساد و تیاجوونی مہ ملہ کہ تہ کان و زالبوونی دوژمنانی ئیسلام بہ سہ ریاندا، ہہ موو ئہ مانہ ش بہ ہوی تہ ٹویلہ وہ بوہ، ئہ و کہ سہ ی ناگاہی و ئہ زمون و شارہ زایی لہ جیہان بییت لہ مہ تیدہ گات، بویہ فہیلہ سوفہ ناقلہ کان تہ ٹویل بہ حہ رام دہ زانن لہ گہ ل باوہ پریان بہ دروستی تہ ٹویل، چونکہ ہوی فہ سادی جیہان و پہ کخستنی شہریعہ تہ۔
 ہہر کہ س تیرامان بکات بؤ نایہ تہ کانی سیفات لہ قورٹان و فہرموودہ دا: بہ بی ہیج گومانیک تیدہ کات و دہ زانیت کہ تہ ٹویلکردنیان بہ جوریک لہ حہ قیقہ تیان دہریکات پوچ و بہ تالہ، چونکہ ئہ و سیفہ تانہ بہ ریگہ یہ ک ہاتوون کہ تہ ٹویل کردن قبولن ناکہن لہ ریگہ یہ کی ترہ وہ۔

سہ رنجی ئہ م نایہ تہ پیروزہ بدہ ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ ﴾ الأنعام: ۱۵۸، نایا ئہ م دابہ شیبوون و ہہ مہ چہ شنییہ تہ ٹویلی ہاتنی پہ روہ ردگار بہ ہاتنی فریشتہ و نایاتی پہ روہ ردگار قبولن دہ کات؟ نایا لہ دوو توئی ئہ م نایہ تہ پیروزہ دا ہیج شوہیہ و گومانیک دہ مینیتہ وہ کہ ہاتنہ کہ ہاتنی خودی خودای مو تہ عالہ؟ ہہر بہ و جؤرہ نایہ تی ﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ قَبْلِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زُورًا ﴿۱۳۳﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿۱۷۴﴾﴾ النساء: ۱۶۲ - ۱۶۴، جیاوازی لہ نیوان و ہحی کرد بہ ناردنی نیگای گشتی (الإیحاء العام) و ناخافتنی تابیہ ت (التکلیم الخاص) لہ گہ ل موسادا (الظہور)، و ہحی کرد بہ دوو جؤر و پاشان فرمانی "کلم" ی بہ چاوگہ کہ ی (تکلیم) تہ ٹکید کردہ وہ تا کو ئہ وہ ی لادہ ران دہ یلین برہ ویتہ وہ (چونکہ لہ زمانی عہرہ پیدا ہہر فرمانیک بہ چاوگہ کہ ی تہ ٹکید لی کرایہ وہ مہ بہستی حہ قیقہ تہ نہ ک مہ جان، ہہ روہا دہ فہرمویت ﴿ وَمَا كَانَ لِشَيْءٍ أَنْ يُلْحَمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِي حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُمْ عَلَىٰ

حَكِيمٌ ﴿ الشوری: ۵۱، جۆری ئاخافتن (تکلیم) هکهی کرد به دوو به شه وه ئاخافتن به هۆیه که وه له گه ل ئاخافتن به بی هۆ، هر به و جۆره فه رموده ی خودای موته عال بۆ موسا ﴿ قَالَ يَمْوَسِجْ اِنِّي اَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمِي ﴿ الاعراف: ۱۴۴، جیاوازی خسته نئوان ریساله و که لامه وه، رساله ت به که لامه وه یه، هر به و جۆره فه رموده که ی پنیغه مبه ر ﴿ ﴿)) (ئیه به ئاشکرا و به چاو په روه ردگارتان ده بینن، وه ک چۆن مانگی چواره له شه ویکی سامالی بی هوردا ده بینن، یان وه ک چۆن خۆر له نیوه پۆدا و له رۆژیکی سامالی بی هوردا ده بینن)) ئاشکرایه ئه م به یان و په رده له سه ر لادان و رونکردنه وه یه به ته وای نهرتی ویستی ته ئویل ده کات، هیچ گومانیک له مه دا نامینیت بۆ که سیک ژیری و ئایینی هه بیت.

ریگه ی دووم له ریگه کانی جیگیرکردنی سیفات: برینیه له به لگه ی دروستکراوه کان له سه ریان، مه خلوق به لگه یه له سه ر بوونی خالیق، هه روه ها به لگه یه له سه ر ژیان و توانا و زانست و ویستی ئه و خالیقه، کرداری ئیختیاری ئه و به لگه یه پئویست ده کات به پئویستبوونیکی ناچاری، ئه وه ی له مه خلوقدایه له ورده کاری و یاسا و روودانی به کاملترین شیوه به لگه یه له سه ر حیکمه تی بکه ره که ی و چاودیری کردنی، ئه وه ی که تئیدایه له ئیحسان و سوود و گه یشتنی قازانجی مه زن به دروستکراو به لگه یه له سه ر ره حمه ت و ئیحسان و به خشی ئه و دروستکه ره .

ئاسه واری که مال: به لگه یه له سه ر ئه وه ی که خالیقه که ی له و کاملتره، چونکه به خشه ری که مال شایسته تره به که مال، خالیقی بیستن و بینن و قسه کردن شایسته تره به بیستن و بینن و ئاخافتن (سمع و بصر و کلام)، په روه ردگاری ژیان و زانست و توانا و ویست شایسته تره به وه ی له زاتی خۆیدا له و سیفه تانه دا کامل بیت، ئه وه ی له مه خلوقاتدایه له تاییه تمه ندی رۆشنترین به لگه یه له سه ر ویست و حیکمه تی په روه ردگار- سه حانه- که تاییه تمه ندی به خشیوه .

به ده سه تهنانی وه لام له دوی پرسیاری داواکه ر و به جۆریکی گونجاو به لگه یه له سه ر زانستی په روه ردگار به جوزئیات (به شه کی) و بیستی داوای به نده کانی، و ده سه لاتی بۆ جیبه جی کردنی ئاتا جیبه کانیا و به زه می و سۆزی به رانبه ریان، هر به و جۆره چاکه له گه ل گوپرایه لان و نزیککردنه وه و ریزلینانیا و به رزکردنه وه ی پله و پایه یان به لگه یه

لەسەر خۆشەویستی و رازیبوونی، سزای یاخیبووان و ستەمکاران و دوژمنانی پێخەمبەران بە چەندین جۆر سزای بینراو و ئاشکرا بەلگەن لەسەر سیفەتی توورەیی و خەشمی پەرورەدگار، دەرکردن و دوورخستەوه بەلگە یە لەسەر رق و بوغزی خودا لەو کەسانە.

ئەم بەلگە و نیشانانە هەموو لە یەك جۆرن گەر تێرمامانیان بۆ بکریت، بۆیە پەرورەدگار لە کتیبە کەیدا بەندەکانی بانگ دەکات بۆ بەلگە هێتانهوه بەوانە لەسەر سیفەتەکانی، خودا زانست بە پەرورەدگاری و یەکتایی خۆی و سیفاتی کەمائی بە ناسەواری سیفەتە بینراوەکانی جێگیر دەکات، قورئان پڕە لەم شێوازە.

شاهیدی ناوی خالیق لە خودی مەخلوقەوه دەر دەکەوێت، و شاهیدی ناوی "الرزاق" - رۆزیدەر" لە بوونی رۆزییەوه بۆ رۆزیدراوەکان دەر دەکەوێت، شاهیدی ناوی "الرحیم" لە بوونی رەحمەتی پەرش و بلاو لە جیهاندا دەر دەکەوێت، هەر وهە ناوی "المعطي" لە پێدانی بەخششەوه کە خولگە یە کە و تەنها ساتیکیش راناوه ستی، هەر بەو جۆرە ناوی "الحلیم" لە حیلیمیەوه دەر دەکەوێت بەرانبەر تاوانباران و یاخیبووان و پەلە لێنەکردنیان لە تۆلە سەندنەوه دا.

ناوی "الغفور" و "التواب" لە لێخۆشیبوونی گوناھ و قبوولی تەوبەوه، هەر وهە دەر دەکەوتنی شاهیدی ناوی "الحکیم" لە زانست بەوهی لە ناو بوون و بریاری خودادایە لە حکمەت و بەرژەوهندی و رووی قازانج، هەر بەو جۆرە هەر ناویک لە ناوه جوانەکانی خودای مۆتەعال لە ناو بوون و بریار (الخلق و الأمر) دا شاهیدیکی بۆ هەیه، هەندیک دەیناسنەوه و هەندیک تر نایانن، بوون و بریار لە مەزنترین شاهیدەکانی ناو و سیفەتەکانی خودای مۆتەعالن.

هەر کە سێکی ئەقل تەندروست و فیترەت سەلیم پلە و پایەیی بەدیھتەر و زانایی و دەر دەکەوتنی بەسەر هەموو بوونەکانی تردا دەناسیتهوه، هەر وهە تەنها بوونی بە کەمال کە کەسی تر لە گەلی هاوبەشی ناکات لە بینینی بەدیھاتووە کانییەتی، ئیتر چۆن سیفاتی کە سێک نانا سیت کە جیهانی بالا و جیهانی نزم و ئەم گشتە دروستکراوانە بە شیک بن لە بەدیھاتووە کانی؟

گەر بە چاوی ئیعتیبار و پەند وەرگرتن لە مەخلوقات و مەئمورات (بوون و بریار) بپوانیت دەبینیت هەر هەموو ئاماژە و بەلگەن بۆ سیفەتەکان و حەقیقەتی ناوه جوانەکانی

خودا، ئو کات دہبیینت پہ کخہ رانی سیفات (المعطلة) کو یرترین کہ سن لہ ناو خہ لگیدا بہ ہوی لوتبہ رزیانہ وہ، بہ سہ بؤ تو دہرکہ وتنی شاہیدی بہ دیہاتن لہ خودی خوتدا، وہ ک خودای موتہ عال دہ فہرمویت ﴿ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴾ (۲۱) الذاریات: ۲۱، بوونہ و ہرہ کان ہر ہہ موو شاہیدی سیفات و ناوہ جوانہ کانی پہرہ ردگارن - جل جلالہ - ہر ہہ موو ناماژہ بہ ناوہ جوانہ کان و حہ قیقہ تیان دہ کەن و بانگیان بؤ دہ کەن و ناماژہن بؤ سہریان و زمانی حال و گوفتار ہہ والیان لی دہ دات، وہ ک وتراوہ:

تأمل سطور الكائنات فإنها من الملك الأعلى إليك رسائل
وقد خط فيها - لو تأملت خطها - ألا كل شيء ما خلا الله باطل
تغير بإلجاب الصفات لربها فصامتها يهدي، ومن هو قائل

ہیچ شتیک نییہ بہ لگہ بیٹ لہ سہر شتیکی تر رؤشنتر و روونتر لہ بہ لگہی مہ خلوقات لہ سہر سیفاتی خالیق و وہ سفی کہ مال و حہ قیقہ تی ناوہ جوانہ کانی، بہ پی جؤراو جؤری ناو و سیفہ تہ کان بہ لگہ کان جؤراو جؤرن، ہہ موو ئوانہ لہ پرووی ئہ قل و ہست و فیترہت و سہرنج و تیپامانہ وہ دہ بنہ بہ لگہ لہ سہریان.

ہتا نور لہ دلی بہ ندہ دا بہ ہیزتریبت بینینہ کہی تہ او تر و کاملترہ، ہتا بہ شی لہ نور کہ متر بیٹ و چراکہی لہ دلدا کوژاوہ بیٹ ئہ وا نووری تہ صدیق (بہ راستزانین) بہ سیفات و جیگیرکردنیان لہ دلدا دہ کوژیتہ وہ، چونکہ بہ و نوورہ دہ بینرین، کہ ئو نوورہی بزر کرد نایان بینیت، ئو کاتہ شو بہی باتل لہ گہل ئو تاریکیہ دا سہرہ لہ دہات و دہرئہ نجام تہ نہا ئینکار کردنی ناو و سیفہ تہ کان بہ شی دہ بیٹ. بیر کردنہ وہ یارمہ تی ئم پہیردنہ دہات، بؤیہ لہ سیفہ تی باوہ پداران ئو وہیہ کہ بیردہ کہ نہ وہ لہ ئایہ تہ کان، و دہیانکہ نہ بہ لگہ لہ سہر یہ کتابی و سیفہ تی کہ مال و صدقی پیغہ مہرانی و زانست بہ لبقای، ہر وہا بیردہ کہ نہ وہ لہ دنیا و کو تا بیہاتنی، پوکانہ وہ و ئافہ تہ کانی، ہر بہ و جؤرہ بیر کردنہ وہ لہ دوا پؤژ و بہردہ وامی و پلہ و پایہی، بؤیہ خودا بہ وہ و ہسفی کردون و دہ فہرمویت ﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ

يَنْفَكُرُونَ ﴾ (۲۱) الروم: ۲۱، بیری دروستی پالپشتکراو بہ زیندہ گی و ژیانی دل و نووری بہ صیرہت بہ لگہن لہ سہر سیفاتی کہ مال و وہ سفی جہالی خودا، بہ لام بیریکی ہاوتا

لہ گہل مردنی دل و کویری بہ صیرہ نہ ریکردنی سیفہ تہ کان و پہ کخستنیان بؤ کہ سہ کہ بہ رہم دہ ہینیت، نووری بہ صیرہ و زیندہ گی باشی ژیری دہ خرتنہ سہر زیندہ گی دل بہ سہرنج و تیرامانی وردی خولخواردو لہ نئیوان بہ مہ زن راگرتنی خالیق - جل جلالہ - و پندوہرگرتن بہ بدیہاتوہ کانی خودا کہ بہ لگن لہ سہری، پئیویستہ نہم دوو نہ مرہ بوونیان ہہ بیت: گہر بہ ہوی بہ مہ زن زانینہ وہ لہ پندوہرگرتن بیتاگا بوو نہوا بہ لگہی لہ سہر سیفات بہرچنگ ناکہ ویت، گہر پندوہرگرتنی بؤ بہ دہست ہات بہ بی مہ زن راگرتنی خالیق - سبحانہ - نہوا سوودی لی ناینیت بؤ جیگرکردنی سیفہ تہ کان، گہر مہ زنراگرتن و پندوہرگرتن و سہرنجدانی ورد لہ دروستکراوہ کانی بؤ کڑبوویوہ نہوا بی ہیچ گومانیک جیگرکردنی سیفاتی کہ مائی بؤ بہ دہست دیت، لہ گہل نہوی کہ نہستہ مہ بہ مہ زن زانینی پەرورہدگار بؤ دل دروست بیت لہ ریگہی تیرامان لہ ناسہواری ناو و سیفہ تہ کانی خودای موته عال و تیرامان لہ نایہ تہ قورنائیہ کان لہ گہل نہوشدا بہو تیرامانہ وہ بیتاگا بیت لہ پندوہرگرتن و وردبونہوی بدیہاتوہ کان، ہہرہک چؤن پندوہرگرتن بہ بی مہ زن زانین بہ دہست نایہ ت.

((پندوہرگرتن - الإعتبار)) نہویہ کہ سہرنجی لہ ناسہواروہ بچیت بؤ لای خواہنی ناسہوارہک، و لہ بدیہاتوہ کانہ وہ بچیت بؤ بدیہتہر، ہہرہوا لہ بہ لگہ وہ بچیت بؤ بہ لگہ لہ سہرہیتراوہ کہ، بیری دہ گویتتہ وہ بؤ لای خواہن ناسہوار و بدیہتہر بہ پیی خیرایی لوتفی پہیبردن، بؤیہ زہینی لہ پابہند (الملزم) وہ دہ چیت بؤ پئیویست (اللازم) ہکہی، خودای موته عال دہ فرموت ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾ الحشر: ۲، پندوہرگرتن (الإعتبار) لہ سہر کیشی "إفتعال" لہ "العبور" - پہرینہ وہ وەرگیراوہ، نہوش پہرینہ وہی دلہ لہ پابہندہ وہ (الملزم) بؤ پئیویست (اللازم)، ہہرہوا لہ ہاوشیوہ بؤ ہاوشیوہی تری.

نہم پندوہرگرتنہ لاواز دہ بیت و بہ ہیز دہ بیت، تا کہ سہ کہ بہ لگہ بہ سیفات و کہ مائی خودا لہ سہر کردارہ کانی دہ ہینیتہ وہ، نہمش بہ ہوی پندوہرگرتنی باش و دروستی سہرنجیہ وہ، نہم جؤرہ پندوہرگرتنہ پندوہرگرتنی کہ سہ تابیہ تہ کان و بہ لگہ ہینانہ وہیانہ، بہ لگہ بہ ناو و سیفہ تہ کانی دہ ہیننہ وہ لہ سہر کرداری خودای موته عال، خودا نہو کارہ دہکات و نہو کارہ ناکات، نہوی حکمت و زانست و دہولہ مہندی و حمدی خودا داوای دہکات نہنجامی دہدات، نہوش کہ دژی نہو

سیفه تانه به ئه نجامی نادات، خودا-سبحانه- ههردوو ریگه که ی له قورئاندا به کارهیناوه، له سه ر ریگه ی یه که م(واته ئاسه وار و نایات بگریته به لگه بۆ ناو و سیفه ته کانی خودای موته عال) ده فه مویت ﴿سَزِيهْرًا اِيْتِنَا فِي الْاَفَاقِ وَفِي اَنْفُسِهِمْ حَقِّي يَبَيِّنْ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ﴾ فصلت: ۵۲، پاشان ده رباره ی ریگه ی دووم ده فه رمویت ﴿اَوْلَمْ يَكُنْ بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ فصلت: ۵۲، بۆیه دروستکراوه کانی به لگن له سه ر زات و ناو و سیفاتی، ناو و سیفه ته کانیشی به لگن له سه ر کرداره کانی و نه مره کانی، هه روه ها به لگن له سه ر ئه و کردار و نه مرانه ی که ئه نجامیان نادات.

نموونه ی ئه وه ناوی ((الحمید)) به لگه یه له سه ر ئه وه ی که فه رمان به "الفحشاء و المنکر" ناکات، هه روه ها ناوی ((الحکیم)) به لگه یه له سه ر ئه وه ی که خودا به هه وانته و هه روا مه مخلوقات دروست ناکات، ناوی ((الغنی)) به لگه یه له سه ر ئه وه ی که خودا هاوسه ر و کورپی ناویت و پتیوستی نییه، ناوی ((الملک)) به لگه یه له سه ر پتیوستیه کانی مولکداری، له وانه: ده سه لات و ته گبیر و به خشین و لیگرتنه وه و پاداشت و سزا و بلاوه پیگردنی نیاوه کانی به مه مله که ته که بیدا و ئاگادار کردنه وه ی به نده و کۆیله کانی به و مه راسیمانه ی ده ریده کات و ئه و په یمانانه ی له گه ل ئه وان هه یه تی، هه روه ها ئیستیواکردنی له سه ر عه رشی مه جیدی، هه ر کات له دئی که سه که دا مه زینی حق-جل جلاله- و سه رنجی ورد و دروست له به لگه کان راستبوویه وه و بینینی روشنی لیوه به ده سه تهینا و په ندی لی وه رگرت ئه و کاته سیفه ته کان بۆ دل به ده رده که ون و ده بنه رووگه یه ک بۆی.

پایه کانی ئه م مه عریفه یه:

یه که م: جیگیرکردنی ئه و سیفه ته، واته به نه ریگردن و ئینکارکردن مامه له ی له گه ل ناکات.

دووم: تییناپه ریئیت بۆ سه ر ناوه تاییه ته که ی که خودا ناوی لیئاوه، به لکو ریژ له ناوه که ده گریت وه ک چۆن ریژ له سیفه ته که ده گریت، سیفه ته که په کناخات و ناوه که ناگورپیت به ناویکی تر، وه ک جه همیه کان و په کخه ران(المعطله) ده یانوت: بیستن و بینین و توانا و ژیان و که لام بۆ خودا سیفه تی لابه لان، و روو و ده ست و پتی خوداشیان به ئه ندام و به شی جه سه ته ناوده برد و حیکمه ت و ئامانجی کرداری پتیوستیشیان ناو ده نا هۆ و مه رام، و ئه و کردارانه ش به خوداوه وه ستاون به رووداو

ناويان دەبردن، بەرزى و بئندى خودا له مه خلوقات و ئىستىواكردنى له سەر عەرش به لايەنگرى ناويان دەبرد، بەم مەكره گەورەيان نەرىي ئەوەيان دەكرد كه وهى و فيترهت و ئەقل و ئاسەوارى بەدبها تووه كان له سيفهتى خودا به لگه بوون له سەرى، بەم جۆره ناوانه كه خۆيان و باپيرانيان دروستيان كرد بوو نەرىي سيفات و حەقيقهتى ناوه كانى خودايان دەكرد.

بزانە خودای مۆتەعال هەندى کردارى داووتە پال خۆى كه ناوى بکەر (إسم فاعل) ی بۆ بەیان نە کردوو، وهك کردارى "أراد، شاء، أحدث" كه ناوى بکەرى "المريد" و "الشائي" و "المحدث" يان بۆ بەیان نە کراوه، هەر بهو جۆره ناوى "الصانع" و "الفاعل" و "المتقن" نەهاتوون، ناوى تريش كه فرمانه كانيان بۆ خودای مۆتەعال بە کارهاتوون، دەروازهى کرداره كان كه بۆ خودا بە کارهاتوون بەرینترن له دەروازهى ناوه كان (يان بکەرى ناوه كان).

به خراپرين و ناشيرينترين شيوه هه له يان كرد ئه وانەى له هەر کردار (فعل) يك ناويكيان بۆ خودای مۆتەعال داتاشى، بهو جۆره ناوه كانى خودای مۆتەعال يان له هەزار تىپە پاندوو، بۆيه ناوى "المكرر، المخادع، الفاتن، و الكائد" يان له خودا نا، هەر بهو جۆره دەروازهى هه والدان دەبارەى خودا به ناويك فراوانتر له ناوانى بهو ناوه، هه وال دەدات كه ئه و بوونىكى "موجود و مذکور و معلوم و مراد" ه، له گەل ئه وه شدا به هيچ يه كيك له و ناوه خودای مۆتەعال ناوانترت.

ناوى "الواجد" ناوه كەى تەنها له فەرمووده دا هاتوو كه ناوه كەى له ناو ريزى ناوه جوانه كانى خودای مۆتەعال دا، بهروسته كەى ئه وه يه: ريزکردنى ئه و ناوانه قسهى پيغه مبه (ﷺ) نييه، و مانه كەى دروسته، خودای مۆتەعال خاوهنى بوون و ده و له مەندييه، خودا شايسته تره به ئه و ناوه، نهك ناوبنریت به "الموجود" و "الموجد" - بكسر الجيم وه رگراوه، به لام وشەى "الموجد" - بفتح الجيم دابهش ده بيت بۆ كامل و ناكامل (ناته واو) و خير و شه، هەر ناويك ناويلتر اووه كەى دابهش بييت ناچيته ناو ناوه جوانه كانى خودای مۆتەعال وه، وهك "الشيء" و "المعلوم"، بۆيه به "المريد" و "المتكلم" ناوانبريت، به لام ناوى "الموجد" خودا به كاملترين جۆريان خۆى ناوانوه كه "الخالق" و "الباريء" و "المصور" ه، بۆيه "الموجد" وهك "المحدث" و "الفاعل" و "الصانع" وايه.

ئەمە لە وردەكارىيەكانى ناوھ جوانەكانى خودايە لىبرايمىنە .

سېيەم: تەشبيھ نەكردنى خودا بەوھى بۆ مەخلوقات ھەيە، خوداي مۆتەعال "ليس كمثلہ شيء" -ھيچ شتەك ھەك خودا بوونى نىيە و پىيناچىت، نە لە زاتىدا و نە لە سىفات و كردارىدا، عارىفان بە خودا و تەصدىقەرانى پىغەمبەران و داننەران بە كەمالىدا ناو و سىفەتى بۆ جىگىر دەكەن و نە فى ھاوشىوھى مەخلوقاتى لىدەكەن، بۆيە جىگىر كوردنى سىفات و نەرىكردنى تەشبيھ كۆدەكەنەو، ھەر ھە پاكر اكرتن (التزىيە) و پەكخستن (التعطيل) كۆدەكەنەو، مەزھە بەكەيان چاكەيەكە لە نىوان دوو خراپەدا و ھىدايە تىكە لە نىوان دوو گومرايىدا، رىگەكەيان رىگەي ئەوانەيە نىعمەتى خودايان بەسەردا دابارى، ئىمامى ئەحمەد -رەحمەتى خۆي لەسەر بىت -دەفەرموئىت ((ھيچ سىفە تىك لە سىفە تەكانى خودا لە خودا ناسرپنەوھ لە پىناو كارىكى بەدى دوو لايەنە بەدكارەكەدا)) ھەر ھە دەفەرموئىت ((تەشبيھ ئەوھە بەلئىت: دەستى ھەك دەستە)) مەزنى و شكۆمەندى بۆ خودا لەوھى دەدرىتە پالى، ئەقل بىھيو بووھ لە ناسىنى كۆنھ و ھەقىقەتى سىفەت و چۆنىتى سىفەت، تەنھا خودا خۆي دەزانئىت خۆي چۆنە، ئەمەش ماناي وتەكەي پىشىنە كە دەفەرموون: بەبى چۆنىتى ((بلا كىف)) واتە بەبى چۆنىتتەيەك كە مەرؤف بىزئەوئىت و لىي تىبگات، ئەو كەسەي ھەقىقەتى زات و ماھىيەتى زاتى خوداي مۆتەعال نەزانئىت چۆن ھەقىقەت و ماھىيەتى سىفە تەكانى دەزانئىت؟ ئەم نەزانىنەش باوھ رىبون بەو ناو و سىفە تانە و ناسىنى ماناكانيان عەبىدار و ناتەواو ناكات، چۆنكە چۆنىتى لەپشتى ئەوھەيە، ھەك چۆن ماناي ئەوانەي خودا دەربارەي رۆژى دوايى رايگەياندووھ تىدەگەين و لە ھەقىقەتى چۆنىتتەيەكەي ھيچ ھالى نابىن، لەگەل نزيكى نىوان دروستكراو لە دروستكراوھە، ھەر بەو جۆرە دەستەوسانىمان لە ناسىنى چۆنىتى خالىق و سىفە تەكانى مەزنتەر و مەزنتەرە .

چۆن ئەقلى دروستكراو و چوارچىوھدار و سنووردار دەتوانئىت ئەو كەسەي كە ھەموو كەمال و جەمال و زانست و توانىن و مەزنى و شكۆمەندىيەكى ھەيە بناست؟ ئەو كەسەي گەر پەردە لابدريت لەرووي پاكي ھوت ئاسمانەكان و زەوى و ئەوھى تىياندايە و لەپشتى ئەوانەوھەي گەر دەگرن؟ ئەو كەسەي ئاسمانەكانى بەدەستى خۆي

گرتووه، ههروهك دهنگه رهشكهيهك له دهستی يهكێماندا، ئهوه كه سهی به راوردی زانستی هه موو مرۆفه كان به زانستی ئهوهك دهنوکی بالندهيهك وايه بيخاته ناو دهرياکان، ئهوه كه سهی گه هه موو دهرياکان و حهوت دهريای تريشی بچيته سهرو هه موو درهخته كان- لهو كاتهوهی ژيان دهستی پيكردووه تا روژی دوایی- ببن به قه له م ئهوا مه ره كه ب و قه له م كۆتاييان پيديدت و هيشتا كه ليما تي خودا كۆتاييان پيئا بهت و نانوسرينه وه.

خودا جهه می و په كخه ران (المعطله) بكوژيت، ليره دا ته شبيه له كویدا به؟ نموونان (التمثيل) له كویدا به؟ ليره دا هه رچی بوونه جگه له ئهوه دهپوكتيه وه، چای لهو كه ماله وهك ئهوه و ابیت و له ئهوه بچیت، پاكتی بۆ ئهوه خودایه ی په رده ی داوه به سهر ئه قلی ئهوانه دا له ناسینی خۆی، وێلی كردن له گه ل وهستان له سهرو شه و مانایهك كه حه قیقه تی بۆ نیه.

كاتیک ئه م دهسته به سیفاتی خوداييان هه رهك سیفاتی دروستكراوه كانی ناسی هه لهاتن به ره و ئینكاری حه قیقه تی ئهوه سیفه تانه به مه بهستی لادانیان و ته حریف کردنیان، ئهوه كار هشیان ناو لينا "ته ئویل"، پاشان سیفه ته كه یان په كخست و گومانی خرابیان به په روه ردگار و كتیبه كه ی و پیغه مبه ره كه ی و شوینكه و توانی برد.

گومانی خراب به په روه ردگار: سیفاتی كه مالی خودای پی په كخرا، پيیان وابوو خودا كتیبه یكی دا به زاندووه كه رووآله تی كو فر و باتل له خو ده گریت، بۆ به ده ره وه و حه قیقه تی ئهوه كتیبه مه به ست نیه.

گومانی خراب بردنیان به پیغه مبه ره (ﷺ) چونكه قسه ی له سهر ئه وه كردووه و ته ئكیدی لی كردۆته وه، و بۆ ئومه تی به یان نه كرد كه حه ق له رووآله تی ئهوه كتیبه دا نیه، به لكو له ته ئویل و شتی تر دایه.

گومان بردنیان به شوینكه و توانی پیغه مبه ره: به وهی ئهوانیان دایه پال ته شبيه و نموونان (التمثيل) و نه زانی و زیاده په وی.

چواره م: لادانی جیاكردنه وه له نیوان سیفات و زاتی خودای موته عالدا له بووندا ئهسته مه، له بینیدا ده گونجیت به وهی سیفه ته كه ببینیت و له بینینی وه سفكراوه كه بیئاگا ببیت، یان وه سفكراوه كه ببینیت و له سیفه ته كه ی بیئاگا ببیت، دارپینی زات

یان سیفات تەنھا لە زەیندا راستە، مەعریفە لەم پلە بەدا: وابەستە یە هەموو زات و سیفات بوو، زانست و بینین ناتوانیت لە یەکیان جیا بکاتەو، گومانێ تێدا نییە ئەمە کامتەرە لە بینینی تەنھا سیفات یان تەنھا زات.

مەبەست ئەو نییە لە دەرەو و لە ناو زانستدا جیاوازی نەکەیت لە نێوان زات و سیفاتدا، بە جۆرێک سیفاتت لێ ببیت بە خودی زات، کەسی یە کتاپە راست ئەو قسە یە ناکات، هەرچەند هەندێک لە ئەرەبانی ئەهلی کلام دەڵێن: سیفات بریتییە لە زات، مەبەستیان ئەو نییە کە زات لە خودی خۆیدا سیفات بیت، کەسی ناقل ئەم قسە یە ناکات، بە لێک مەبەستیان: سیفە تەکانی ئەو زاتە شتێکە غەیری زاتە کە، گەر مەبەستیان ئەو بیت کە مەفهومی سیفات هەمان مەفهومی زاتە ئەو ئەو بپارەیان لوتبەرزێ نواندە، گەر مەبەستیان ئەو بیت هیچ شتێکی تر بوونی نییە جگە لە زات و سیفە تەکان دراو تە پالێ و بەو زاتەو و راوستان ئەو قسە یە کە حەقە.

راستی یە کە: سیفاتی پەرەردگار - جل جلاله - دەچنە ناو ناوێ کە، ناوی "الله، الرب، الإله" نە ناوێ بۆ زاتێکی دارنراو (مجردة)، نە سیفە تە بۆی، هەبوونی زاتێکی دارنراوی لەو جۆرە بوونە کە ئەستەمە، تەنھا لە زەیندا وەک گریمانە یە کە لە گریمانە بە دینە هاتووێ کە ناوی بوونی هەیه و پاشان حوکمی لە سەر دەر دەکات، ناوی "الله، الرب، الإله" ناوێ بۆ زاتێک کە هەرچی سیفاتی کە مال و وەسفی جلاله بۆ ئەو، وەک زانست، و توانین، و ژیان، و ویست، و کلام، و بیستن، و بینین، و مانەو، و دێرینی، و تەواوی کە مال کە "الله" لە زاتی خۆیدا شایستە یە تی، سیفە تەکانی لە ناو ناوێراوی ناوێ کە یادی، دارنینی سیفات لە زات و زات لە سیفات تەنھا گریمانە و خەیاڵی زەینییە و حەقیقە تی نییە، ئەمرێکی ئیعتیبارییە و سوودێکی تێدا نییە، هیچ جۆرە مەعریفە یە کە لێو سەر هەڵاندات، هەر بەو جۆرە نە ئیمان و نە زانست لێو بە پەیدا نابن، و لە خودی خۆیدا زانستێک نییە، بەم شێوازە پێشین وەلامی جەهەمیەکانیان دایەو کاتێک بە لێگەیان لە سەر خەلقی قورئان هێنایەو، بەو ئایە تە کە دەفەر مویت ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ الزمر: ٦٢، وتیان قورئان شتە، کە وابوو مەخلوقە.

پێشین وەلامیان دانەو کە قورئان کەلامی خودایە، کەلامی خوداش لە سیفە تەکانییە تی، سیفە تەکانیشی دەچنە ناو ناوێراوێ کە ناوێ کە یەو، وەک زانست

و توانین و ژیان و بیستن و بینین و روو و هه‌ردوو ده‌ست، "الله" ناوێک نییه بۆ زاتێک که وه‌سف و سیفەت و کردار و روو و دوو ده‌ستی نه‌بیته، ئه‌و جۆره خودایه ته‌نها له زه‌یندا له شیوه‌یه‌کی گریمانه‌دا بوونی هه‌یه و له‌ناو بینراوه‌کاندا نابینرێته‌وه، ئه‌و جۆره خودایه خودای جه‌هه‌مییه‌کانه که‌وایان دانا خودایه که نه له ده‌ره‌وه‌ی جیهانه‌وه‌یه و نه له‌ناو جیهانه‌ی، نه په‌یوه‌سته به جیهانه‌وه و نه لێی جیا‌بووه‌ته‌وه، یان وه‌ک خودای فه‌یله‌سوفه‌کان که وه‌ک بوونێکی ره‌ها گریمانه‌یان کرد، بوونێک تایبه‌تمه‌ندی سیفەت و وه‌سف و ویست و توانین و که‌لامی بۆ نییه، یان وه‌ک خودای ئتیحادییه‌کان که وایان دانا بریتی بیته له بوونێکی گوزه‌رکردوو به‌ناو دروستکراوه‌کاندا و ده‌رکه‌وتوو تیا‌یاندا، ئه‌و خودایه ده‌بیته سه‌رچاوه‌ی بوونیان، یان وه‌ک خودای نه‌صارا‌کان که وایان دانا هاوسه‌ر و کوپری بۆ خۆی گرتبێته، زه‌یپۆشیکی به ناسووتی کوپه‌که‌ی بۆ لاهوتی خۆی دروست کردوو، واته کوپه‌که‌ی کردوو به حیجابێک له نیوان خۆی و دروستکراوه‌کانیدا، هه‌موو ئه‌م خواوه‌ندانه به‌ری ده‌ستی بیرى مرۆڤن، خودای به‌حه‌قی جیهانه‌کان: ئه‌و خودایه په‌یغه‌مبه‌ران بانگیان کردوو بۆ لای، و به‌ناو و سیفەت و کرداره‌کانی ناساندوو‌یانه، له‌سه‌رو ئاسمانه‌کانه‌وه‌یه له‌سه‌ر عه‌رشه‌که‌ی، له دروستکراوه‌کان جیا‌بووه‌ته‌وه، و به هه‌موو که‌مالێک رازاوه‌ته‌وه، له هه‌رچی ناته‌واوییه پاک و بیگه‌رده، نمونه‌ی له بووندا نییه و هاوه‌ڵ هاوده‌م و پشتیوانی بۆ نییه، هه‌یج که‌س ناتوانیت له‌لای شفاعه‌ت بکات هه‌تا مۆله‌ت وه‌رنه‌گرت (هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۲﴾) الحدید: ۳، له هه‌رچی بوونه جگه له خۆی بێنیازه و هه‌رچی بوونه له‌خوار خوداوه له زاتی خۆیاندا هه‌ژاری ده‌رگای خودان.

که مرۆڤ تا‌کو ته‌نه‌ی په‌روه‌ردگاری ناسی به ئه‌زهل و مانه‌وه‌ی هه‌تا‌ه‌تایی و کرداره‌کانی، هه‌روه‌ها له‌وه تیگه‌یشت که جگه له خودا ده‌سته‌وسانه له هه‌تانه‌بوونی که‌ردیله‌یه‌ک یان به‌شێک له که‌ردیله‌یه‌ک، هه‌روه‌ها تیگه‌یشت که له خودی خۆیدا بوونی نییه، واته بوونه‌که‌ی بوونی خۆی نییه و به‌و بوونه‌ی خۆیه‌وه بوونی نییه و لێیه‌وه بوونی په‌یدا نه‌کردوو، هاتنی ئه‌م زانسته بۆ سه‌ر دل‌یادی که‌سانی تر له بیر و ناخدا ده‌سپێته‌وه، هه‌ر به‌و جۆره ده‌وله‌مهن‌دی و په‌روه‌ردگار و مۆلك و قودره‌ت له خۆی و

غہیری خوی نہری دہکات و بہو جۆرہ پەرورہدگار بہ تاکوتہنہا رادہگریٹ و دہبیت بہ مہعبود و بینراو و یادکراو، وەک چۆن تاکوتہنہایہ خالیق و مالیک و دہولہمہندہ و بہ ہمیشہیی و ہہتاہتایی بوونی ہہیہ و بوونہکەشی بہ خودی خویہوہیہ، بہلام دروستکراوہکان بوونہکەیان پاشکۆی بوونی خودایہ و بہ خودی خویانہوہ نہبہستراوہتوہ، ہەرکات بہندہ لہ یاد و بینینی دروستکراوہکان فانی دہبیت ئوہ مہعریفہیہ لہ دلیدا پالفتہ دہبیت، و رۆحی بہرہو خودای تاکوتہنہا رادہکیشتیت، ئوہ لہ مہیدانیکیی بہرینتر لہ ئاسمان و زہوی گەشت دہکات، دواي ئوہی لہ بہندیخانہی دروستکراوہکاندا بہندکرابوو، کہ دلی لہسەر خودا بہ بہردہوامی راوہستا و دلی وەک ئوہی بیبینیت سہیری خودای کرد، بینی کہ خودا لہ بوون و پریار و قازانچ و زیاندا تاکوتہنہایہ، ئوہ کاتہ مہعریفہی کامل و تہواو دہبیت، پەرورہدگار کہ ہہنگاو بہ ہہنگاو بہندہکەیی بہرز دہکاتوہ ناوہوہ و ژیری بہ زانست نورانی دہکات، دہبینیت کہ جگہ لہ خودا خالیقیکی تر و پەرورہدگاریکی تر بوونی نییہ، جگہ لہ ئوہ زیان و قازانچ و بہخشین و لیگرتنہوہ بہدہستی کہس نییہ، ہیچ کہس شایستہ ئوہ نییہ بہ کوتایی گەردنکەچی و خۆشہویستیہوہ بہرستریٹ جگہ لہ خودا، ہەرچی مہعبودی ترہ جگہ لہ رویی پاک و جوانی خودا پووج و باتلہ، ئہمہ بریتیہیہ لہ یەکتاپہرستی زانستی.

پاشان کہ خودا پلہیہکی تر بہرزی کردہوہ: گہرانہوہی ئہنجامدراوہکان (ئاسہوارہکان) بۆ لای ئہنجامدەرہکە(واتہ خودا) دہبینیت، ہەرہوہا گہرانہوہی کردارہکان بۆ لای ناو و سیفہتہکانی، و وہستانی سیفہتہکانیش بہ زاتی خودای موتهعالہوہ، ئوہ کاتہ بینینی غہیری خودا لہ دلیدا دہپوکیتہوہ.

پاشان پلہیہکی تر بالای دہکات: دہبینیت ہہموو جیہان بہ خوداوہ وہستاوہ، واتہ راگرتنیان و مانہوہیان تاکو تیانہچن، ئوہ-سبحانہ- ئاسمانہکان و زہوی دہگریٹ تاکو بہرہو زہوال و تیاچوون نہرۆن، دہریاکانی گرتوہ تاکو بہسہریہکتر و بہسەر جیہاندا قَلب نہبنہوہ، ئاسمانی راگرتوہ تاکو بہسەر زہویدا نہکەویت، بالندہکانی لہ ئاسماندا راگرتوہ کہ پۆل پۆل لہ شەقەیی بال دہدەن، دلہ تازہکان بہ باوہر رادہگریٹ تاکو لانہدەن و لہ باوہر خالی نہبنہوہ، ژیانی گیانداران رادہگریٹ تاکو تیانہچن و بگہنہ ئہجەلی تاییت بہ خویان، بوونی ہہموو بوونہوہرہکان رادہگریٹ،

گەر بوونى خودا نەبوايە بوونە وەرەكان دەپووكانەوہ و بزرده بوون، ھەموو شتىك بە كرددار و سيفاتى ئەوہوہ راوہ ستاوہ، ئەو كرددار و سيفە تانەى لە پئويستىبەكانى زاتى خوداى موتەعالن، بوونى حەقىقى تەنھا بوونى خودايە، مەبەستم ئەو بوونەيە كە لە ھەرچى شتى ترە بېنپيازە، و ھەرچى شتى ترە لە زاتياندا ئاتاج و ھەژارى دەرگانەى ئەون، بوونەكان چاوتروكانىك ناتوانن لەسەر بوونى خۆيان رابوہستن، ھەتا بەندە خىراتر روو لە خودا بكات خودا خىراتر بەرزى دەكاتەوہ، چونكە كاتىك بەندە روو لە خودا دەكات و حالى خۆى دەپشكنى و دەبىنپىت كە پەرودەردگارى لەسەر يەتى، لە سەرەتاي كارەكەيەوہ: ماندوودەبىت و ئارامدەگرىت و لە سەنگەردا دەبىت، كە ئارامىگرت و خۆى راگرت و چووہ سەنگەرەوہ-ئارامىگرت لە نەفسى خۆيدا، و خۆراگر بوو بەرانبەر دوژمن، و لە سەنگەرى دلى خۆيدا دانىشت تاكو ھىچ جۆرە خەيال و ختوورەيەكى پيادا گوزەر نەكات كە پەرودەردگار و دۆستەكەى پىيخۆش نەبىت- و قولابەكانى شەھوات و شوبوھاتى لەخۆكردەوہ، ئەو كاتە رووكردە خوداى بۆ پالفتە دەبىت و نوورى چاودىرى دەست بەسەر بەشەكانى ناوہوھيدا دەگرىت، و ئەو كات دلى بە نوورى رووتىكردن پەرودەبىت و لەو نوورەدا نوقم دەبىت، و سترى دەكات لە ھەرچى شتە جگە لە خودا، پاشان ئەو نوورە لە ناوہوہ بەرەو دەرەوہ جارى دەبىت، ئەو كات ناوہوہ و دەرەوہى وەك يەكى لى دىت، و ئاسەوارى جەلال و جەمالى پىرۆز لە دل و رۆحيدا دەبىنپىتەوہ، بەندايتى و خۆشەويستى و دوعا و ھەژارى و تەوہكول و ترس و رجا و تەواوى كردارەكانى ترى دل لە ناخى خۆيدا دەبىنپىتەوہ، ھىچ شتىك لە مەشھەدى رۆح خەرىكى ناكات و مەشھەدى رۆحىش لەو دانابرىت، سەرنجى بۆ ئەمر و نەھى لە قولايى دلدا دەبىنپىتەوہ، ئەو قولايىيە كە ئەمانەتى تيا جىگىر دەبىت، بۆيە مەشھەدى رۆحى نوقم بوو خەرىكى ناكات، ھەر بەو جۆرە مەشھەدى دل لە سەرنجى رەزامەندى پەرودەردگار و ئەو شتانەى خۆشيدەوويت و ئەو حەقەى لەسەر بەندەكەى ھەيەتى خەرىكى ناكات

وازھىتان لە تەگبىر و ھەلبىزاردن و دروستى دانەدەست لە نەفسى خۆيدا دەبىنپىتەوہ، بۆيە بەوہ مامەلە لەگەل خودادا دەكات بەجۆرىك موشاھەدەى يەكەم خەرىكى ناكات لى، و ھەلدەستىت بە سەرنجدانى ژىرى خۆى بۆ نەپىنپىيەكانى حىكمەتى خودا لە

بوون و بېرىار (خەلق و ئەمدا)، ھەموو ئەوانەش خەرىكى ناكات لە سەرنجى بەندايەتى خۆى بۆ پەرورەدگارى، بۆيە دەمىننیتەوہ بە رۆحىكى نوقم بوو لە تاكوتەنھايى خودا و جەلال و كەمال و جەمالى ئەودا-سبحانہ- خۆشەويستى و شەوق بۆ لىقاي نغزوى كرددوہ، دلى ئاوەدانە بە بەندايەتییەكانى دل ئەوہش بە سەرنجى حىكمەتى ماناي گوتارى خودا، دلى پاكبووہتەوہ لە ئەخلاقە نزمەكان، لەگەل خودا و لەگەل خەلك، بووہ بە بەندەيەكى تەواو بۆ پەرورەدگارى بە رۆح و دل و ئەقل و نەفس و ئەندامەكانى، ھەريەكەيان ھەلدەستت بەو بەندايەتییەى لەسەريەتى، بەجۆرىك بەندايەتى بە شىكىيان نابیتە حىجاب بۆ بەشنىكى تر و خەرىكى ناكات.

❦ بە يەكتايى وەك پەرورەدگار و خودا دەپپەرستين

كەوابوو ئەھلى يەكتاپەرستى و ئىستىقامە بەرزەبنەوہ بۆ ئەم مەنزىلانە بە دووشت: يەكئىكيان لەوئىترىان بەرزترە.

يەكەمیان: بىننى پەرورەدگارى و راگرى خودا(الربوبية والقيومية)، تاكوتەنھايى خودا بە راگرى و بەرپۆئەبردن دەبىننیت، ھەر بەو جۆرە بىننى دروستكردن و پىدائى رۆزى و پىبەخشىن و لىگرتنەوہ و زيان و قازانچ، ھەر ھەا دەبىننیت كە ھەموو بوونەوہر كارتىكرائەك نەك بکەر و كارتىكەر، ئەوانەش كرادارىيان ھەيە لەناو كرادارەكەياندا كارتىكرائون، ئەو شوپىننیکە بۆ جارپوونى ئەحكامى پەرورەدگار لەسەرى، ھىچ شتىكى بۆ خۆى و بۆ غەيرى خۆى بەدەست نىيە، نە زيان و نە قازانجى لەدەستدا نىيە، كە بەندە ئەم مەشھەدەى دەستەبەر كرد: خەيال و ختوورە و ويستى خامۆش دەبىت، بەھۆى سەرنجى بۆ لای ئەو راگر(القيوم)ەى كە تەگىبرى ھەموو كارەكانى لەدەستدایە، و ھەر ھەا بەھۆى چاوپرپىنە ويست و حىكمەتى خودا، ئەو لەو سەرنجانەوہ و لە خوداوە بۆ لای خودا تەماشدا دەكات، بە بىننى سىفەتەكانى خودا لە بىننى شتەكانى تر فانى بووہ، لەگەل ئەوہشدا ئەو ھەولى گەيشتن بە خودا دەدات، و بە واجبەكان و نەوافلەكان ھەلدەستت.

ئەمرى دووہم: بىننى خوايەتى خودايە(الإلهية)، حەقىقەتەكەى: خوداويستى و خۆشويستنى و گەرپانەوہى بەردەوام بۆ لای و تەوہكول لەسەرى و ترس و رجا لە خودا و

بۆ لای خودا، بە خۆشەویستی خودا له خۆشەویستی هەموو شتەکانی تەرفانی بووه، بە ترس و رجاى له ترس و رجاى كەسانى تەرفانى بووه، حەقیقەتى ئەم بېینیە: بېیتیە له سودەرگرتن له نامۆزگارى و ترس و رجا و بە مەزنزانیى خودا و شكۆدانەپالى، ئیتمە ناماژە بە سەرەتا و ناوەند و دەرئەنجامى ئەم بېینیە دەكەین و دەلێین:

بزانە گەر دل خالى بېیتەوه له گرنگیدان بە دنیا و وابەستەبوون بە مال و دارایی و ریاسەت و شانوشكۆ، له جیگەى ئەوه بە دواپۆژەوه وابەستە بوو و گرنگى بۆ دواپۆژ بە نامادەکردنى تۆیشوو زیادى کرد و خۆى نامادە کرد بۆ رویشتن بەرهو خودا ئەوه دەبیتە یەكەمین فەتەح بۆى و هەلەاتنى بەرهەبەیان، ئەو كات دلێ دەكەویتە جوولە بۆ ناسینی ئەوهى خودا پێى رازییە و داواى دەكات له ئەو، هەر وهه ناسینی ئەوهى خودا تووڕە دەكات و دووركەوتنەوه لێى، ئەمە بېیتیە له ناوینشانى صدقى كەسەكە له ویست و لێپرانیدا، هەر كەس یەقینی هەبوو بە لىقاي خودا و زانى كە دوو وشەى لى دەپرسیت، ئەو دوو وشەش له پێشین و پاشین دەپرسیت كە بېیتین له: چیتان دەكرد؟ و چ وهلامىكى پێغەمبەرانتان دایەوه؟ هەر دەبیت لابكاتەوه بەلای داواى ناسینی مەعبودەكەى و ئەو رێگەیهى بە ئەوى دەگەیهنیت، كە دەستەبەرى ئەوهى كرد: دەروازەى هۆگرېوون بە خەلۆه و تەنهایى و شوینی چۆل كە جوولە و دەنگیان تیدا نامینیت بۆ پەیدا دەبیت، بەجۆرێك هیچ شتێك بە ئەندازەى ئەوه تامەرزۆى ناكات، چونكە هیزەكانى دل و ویستی لەسەر كۆدەبیتەوه و دەرگای پەرتبوون و شلەژانى دلێ لى دادەخات و پێیهوه هۆگردهبیت و وهحشەتى له خەلك بۆ دروست دەبیت.

❁ بەرزبوونەوه بۆ لوتكە

پاشان دەرگای شیرینی عیبادەتى بەروودا دەكریتەوه بەجۆرێك ناتوانیت لى تیر بېیت، چێژ و ئاسودەبیهكى واى تبادا دەبینیتەوه كە بارەهای ئەو تام و چێژەیه له گالته و گەپ و بەدەستەینانى شەهواتدا دەبینیتەوه، بەجۆرێك كاتێك دەچیتە ناو نوێژەوه حەز ناكات لى بێتە دەرەوه، پاشان دەروازەى شیرینی بیستنى كەلامى خودای بەپوودا دەكریتەوه، لى تیر نابیت، كە دەبیبستیت دلێ ئارام دەبیتەوه، وهك ئەو مندالەى كە ئارام دەبیتەوه بە پیدانى ئەو شتەى كە زۆر خۆشیدەوێت، پاشان

دەروازەى بىننى مەزنى و شکۆمەندى خودا که بەو کەلامە قسە دەکات بەپرویدا دەکریتەوه، هەرۆهە دەروازەى کەمالى سىفەت و حکمەتى خودا و مانای گوتارى خودا، بەجۆرێک دل تىایدا رۆدەچیت تا تىایدا بزر دەبیت، بەدل هەست دەکات چۆهتە ناو جیهانێکی ترهوه جیا له جیهانهکەى خەلک.

پاشان دەروازەى حەیا له خودای بەپرویدا دەکریتەوه که یەکەمین شاهیدی معرفیه، ئەوهش نوورێکە دەکەوتتە ناو دلەوه، ئەو نووره نیشانی دەدات که له بەردهستی خودای مته‌عالدایه، بۆیه له خەلۆه و تیکه‌لبوونیدا حەیاى لیدەکات، له و باره‌دا: بەرده‌وامی چاودیری خودای "الرقيب" ی پی دەبەخشریت، هەرۆهە بەرده‌وامی سەرکێشان بۆ نامادەبوون له خزمەتى خودای مته‌عالدا، تا وهک ئەوهى ببینیت له‌سەر ئاسمانه‌کانه‌وه و له‌سەر عەرشی مەزنى، تەماشای خەلکی دەکات و گوێ له دەنگه‌کانیان دەگریت و له ناخ و ناوه‌وه‌یان دەپوانیت، گەر ئەم شاهیده دەستی بەسەردا گرت زۆرێک له خەم و پەژاره‌ى دونه‌یاى لیدەکاته‌وه، ئەو له بوونیکدایه و خەلکیش له بوونیکى تردا، ئەو له بوونی وه‌ستان له بەرده‌می خودا و دۆسته‌که‌یدا و خەلکیش له ژێر پەرده‌ى جیهانى شه‌هاده‌ى دونه‌یا، ئەو ده‌یان ببینیت و ئەوان نایبینن، تەنها ئەوه‌نده له ئەو ده‌بینن له‌گەڵ جیهان و بوونی خۆیاندا گونجاو بیت.

پاشان دەروازەى شعورى بىننى راگرى خودا بەپرویدا دەکریتەوه، هەموو گۆرانکارییه‌ گەردوونیه‌کان و هەلسۆرانه‌ وجودیه‌کان تەنها له دەستی خودای مته‌عالدا ده‌بینیت، خودا ده‌بینیت وهک مالیکى قازانج و زەرەر دروستکردن و رۆزیدان و ژيانه‌وه و مراندن، بۆیه خودا دەکات به وه‌کیل و پى رازى ده‌بیت وهک پەروەردگار و کاره‌لسۆرپنه‌ر و کافى بۆ کاروباره‌کانى، له‌و باره‌دا کاتیک سەرنجى بۆ لای شتیک له دروستکراوه‌کان راده‌کیشرت دروستکەر و به‌ده‌پنه‌رى پی نیشان دەدات و سىفاتى که‌مال و جه‌لالی ده‌خاته پێش چاو، دروستکراوه‌کان نابنه‌ حىجاب له نىوان ئەو خودادا، به‌لکو هەر دروستکراویک له دروستکراوه‌کان به زمانى حال ھاوار دەکات و ده‌لێت: من دروستکراو و ده‌ستکردى ئەو که‌سەم که هەموو شتیکى به وردترین شیوه خولقاندوه.

گەر ئەوهى بۆ بەرده‌وام بوو: هەموو گەردوون له دلیدا ده‌پێچریتەوه به‌جۆرێک تەنها خودای "الواحد القهار" له دلیدا ده‌مىنیتەوه، نوورى معرفه و مامه‌له و صدق و

ئىخلاص و خۆشەويىستى لە دلىيەو قولىپ دەدەن، وەك چۆن نوورى خۆر لە خۆرەو قولىپ دەكات و پەخش دەبىتەو، ئەو كاتە لەناو نووردا نغز دەبىت وەك چۆن كەسىك لە دەريادا نوقم دەبىت، ئەو ش بە وەرزش و تىكوشانىكى زۆر دەبىت، مەرەها لادانى حوكمەكانى سروشتى مژبى و وەستانى زۆر لە بەردەم دەرگای خودادا.

گەر وەستانى لە بەردەم دەرگای دۆستدا بەردەوام بوو لا بەلاى راست و چەپدا ناكاتەو و تەنها وەلامى ئەو كەسە دەداتەو كە بانگى لى دەكات، دەزانىت كارەكە لە پشتى ئەو وەهە و هيشتا نەگەيشتۆتە بەرەو، هەر كات وەهەمى گەيشتنى بۆ دروست بوو ئەوا "بۆ زيادكردن" لى دەگيرىتەو، ئەو رجاى واىە فەتحىكى تر بە روويدا بكرىتەو كە لەسەر ئەو وەهە بىت كە تىيداىە، دلى رۆدەچىت لەناو نوورى بىنىنى جەلالى خوداى موتەعالدا لەدواى دەركەوتنى نوورى بوونى حەق-سبحانە- ئەو كاتە دلى دەمىنىتەو لەناو مەلەكردن لە دەرياي نوورى ئاسەوارى جەلالدا، و دلى بالاتر لە مەموو ئەوانە دەبىنىتەو، بەرز دەبىتەو بۆ لاي ئەو كەسەى هېچ كەس لە سەرىو وەنبيە، پاشان خودا-سبحانە- بەرزى دەكاتەو، نوورى ئىكرامى دواى نوورى جەلال پى نىشان دەدات، لە ناو نوورىك ئەو نوورى تيشكى جەمالدا نوقم دەبىت، لەم مەشەدەدا تامى خۆشەويىستى تايبەت و بلىسەسىنى رۆح و دل دەكات، دل دەبىتە ئەسرى دەستى خۆشەويىستەكەى و دۆستەكەى و بەخۆشەويىستى ئەو وەهە گىرۆدە دەبىت.

هاوار بۆ ئەو دلە گىرۆدە و نوقم و نغزبوو وەى ناو تيشكى ئەنوورى جەمالى يەكتايى خودا! خەلكىش گىرۆدە و مەفتوون لە ناو شتە فانىبەكاندا لە مال و دەسلات و شتە رووالەتبيەكان، بەر لەو وەى بەدەستى بەينن ئازارى بۆ دەخۆن و كە بەدەستى دەهينن ئازار دەچىنن و دواى بەدەستەينانىش هەر بەو جۆرەن، پاىەدارترينيان: كەسىكە عاشقى خۆرلەين بوو، يان كار دەكات بۆ ئەو وەى لە بەهەشتدا بخوات و بخواتەو و بپۆشيت و هاوسەرى بكات، بەلام خۆشەويىست(المحب)ى نوقم بوو لە تيشكى ئەنوورى جەمالدا هەندى جار لە پەلى خۆشەويىستيدا بەسەر ئەهلى مەقاماتدا بەرز دەبىتەو، لە بەهەشتدا وەك چۆن تەماشاي هەسارەيەكى پرشنگدارى ئاسۆ دەكرىت ئاوا تەماشاي پە و پاىەى ئەو كەسە دەكرىت، ئەمەش بەهۆى بەرزى پە و نزىكى مەنزىلەى لە خۆشەويىستەكەىو، مەرۆف لەگەل خۆشەويىستەكەىداىە، بۆ هەر

كردار ئىكش پاداشتىك ھەيە، پاداشتى خۆشەويستى خۆشەويستى و نزيكيە لە خوداوە، ئەمە ئەو كەسەيە كە چاكسازى دەكات، بەسە شەرەف و گەرەيى بۆ كەسەك ئەمە حالى بېت لە دۇنيای گوزەر كردهدا، دەبى گومانەت چۆن بېت بە مەقامى ئەو كەسانە لە لای مەلىكى خاوەن دەسەلات؟ دەبى چۆن بېت كە لە وەستانى قىامەتدا دەيانبىنى بانگەريك بانگ دەكات ((با ھەر دەستەيەك بچن بۆ لای ئەوھى دەيانپەرسەت)) ئەوان لە شوپىنى خۆيان دەوھەستەن و چاوەپوانى مەعبۇود و خۆشەويستى خۆيان كە خۆشەويستەين كەس بوو لە لايان، پەرورەدگار يان دېت بۆ لايان و ئەوانىش تەماشای دەكەن و ئەويش جيلوھ دەكات و بۆيان پېدەكەنەيت.

مەبەستەكە: ئەو بەندەيە بەردەوام لە ئاستىكەوھ بۆ ئاستىكى تر و لە مەنزىلەيەكەوھ بۆ مەنزىلەيەكى تر پەرورەدگار بەرزى دەكاتەوھ تا بەخۆى دەگەيەنەيت، لە لای خۆى جىگىرى دەكات، ياخود لە رىگەدا دەمرىت، و پاداشتەكەى دەكەوئەت بەسەر خودادا، بەختەوھ و سەر كەوتوو كەسەكە بە لای راست و چەپدا لە پەرورەدگارى لاناكات، كەسەكە تر ناكات بە پەرورەدگار و وەكىل و خۆشەويست و كارھەئسورپەين و حاكم و سەرخەر و رۆزیدەر.

كۆى ئەوھى باسكرا لە مەقاماتى گەيشتن بە خودا: شاھيد و نمونەن گەر حەقىقەتەكان-بەپىتى ئامادەيى و لوتف و نەرمى دلى بەجۆرىك كە نايانبىنەيت- لە پەنھانەوھ بۆى دەركەوتن، ئەوا لەو جيلوھ كەردنەوھ شاھيدىك لە دلدا دەردەكەوئەت، ئەو شاھيدە ئامازەيە بەو حەقىقەتەنەك خودى حەقىقەتەكان بن، نوورى جەلال لە دلدا خودى نوورى خاوەن جەلال نىيە لە دەروھەدا، چونكە نوورى خاوەن جەلال ئاسمانەكان و زەوى خۆيان لە بەردەميدا راناگرن، گەر ئەو نوورە بۆ ھەموو بوون دەربەكەوئەت تەخت دەبەيت، بەلكو شاھيىكە و بەلگەيە لەسەر نوورى خاوەن جەلال، وەك چۆن نمونەى بالا (المثل الأعلى) شاھيدە لەسەر زاتى خوداى موتەعال، حەق-سبحانە- لەو ديو ھەموو ئەمانەوھەيە، ئەو-سبحانە-پاك و بىگەرە لە چوونە ناو شتەكان و تەوانەوھ تىيانندا(الجلول) و تىكە لاوبوون و يەكگرتن (الإتحاد) بە دروستكراوھەكانى، بەلكو ئەوانە شاھيدگە لىكن لە دلى عاريفدا راست دەبنەوھ، بەلگەن لەسەر نزيكى لوتفى خودا لە ئەوھوھ و لەناو ئەو جىھانە پەنھانەى كە دەبىنەيت.

گەيشتن بە خودای مۆتەعال حەقە، كەسى گەيشتوو ئاسەوارى جیلوه کردنى سیفات له دلیدا دەبینیتەوه، هەر بەو جۆره ئاسەوارى جیلوه کردنى حەق له دلیدا، دل له سەر و هه موو گەردوونه کانه وه و له بەردهم خودادا راده وه ستیت، ئەو سبخاله - له سەر عەرشی مه زنى خۆیه تی، بەنده له و شوینه وه ئاسەوارى جه لال و ئیکرام دەبینیتەوه، عەرش و کورسى له ژێر مه شهه دی دلیدا له رووی حوکمه وه دەبینیت، ئەوهی دەبینیت بریتی نییه له حەقیقه تی عەرش و کورسى، بە لکو ته نها شاهید و نمونه ی زانستین، بە لگه به له سەر نزیکى دللى له پهروه رداگارییه وه و نزیکى پهروه رداگارى له دللى ئەوه وه، له نیتوان ئەو دوو چیژه دا جیاوازی زۆر هه یه، گەر پهروه رداگار له دللى بەنده کەى نزیک ببیتە وه هه موو گەردوونه کان له ژێر مه شهه دی دلیدا دەمینیتە وه، ئەو کاته سه یری خۆرى به کتاپه رستى ده کات و ده گات به سه ره نه نجام (وینال التحقیق)، به جیاکردنه وه ی ئەوه ی له گە لیدایه له حەق، به حەق و له پیناوی حەقدا (بتخلیص مصحوبه من الحق، بالحق و فی الحق)، وه ك شیخی هوروی ده فه رمویت و به م ئایه ته به لگه ده مینیتە وه ﴿أَوَلَمْ تُوْمِنَ قَالِ بَلَىٰ وَلٰكِنْ لِّظَمِنَ قَلْبِی﴾ البقره: ۲۶۰

رووی ناماژه ی ئایه ته که: ئیبراهیم (علیه السلام) داوای گواستنه وه ی کرد له ئیمانی زانستییه وه به زیندوو کردنه وه ی مردوو بو ئیمانی شهودی (واته بینینی زیندوو کردنه وه ی مردوو به چاو بینیت)، داوی به ده سه تهینانی زانستی زهینی داوای ته حقیقی ده ره کی کرد، ئەو جۆره بیننه کاریگه ری زۆرتری هه یه له سەر دلنیایی، هه روه ها له بهر ئەوه ی له نیتوان ((زانست)) و ((بینین)) دا مه نزله به کی تر هه یه، پیغه مبه ر (علیه السلام) ده فه رمویت ((ئیمه له پشترین به شك له ئیبراهیم)) کاتیک فه رمووی ((خودایه پیمان نیشان بده چون مردوو زیندوو ده که یه وه)) ئیبراهیم (علیه السلام) شکى نه بوو، هەر بهو جۆره پیغه مبه ر (علیه السلام) شکى نه بوو، به لام ناوی "شك" ی بو ئەو ئاسته زانستییه به کارهینا به هۆی ئەو جیاوازییه ی له نیتوان ئەو ئاسته و ئاستی بینیندا هه یه له ده ره وه (جیاوازی نیتوان هەر مه نزله به کی نزم به راورد به مه نزله که ی سه ره وه ی خۆی وه ك جیاوازی نیتوان شك و یه قینه، بۆیه گەر ئیمانی زهینی و زانستی به راورد به ئیمانی شهودی به شك ناو بریت مه به ست ئەوه نییه گومان له باوه ردا بوونی هه یه)، هه روه ها له بهر ئەوه ی ئەم ئاسته پێیده و تریت زانستی یه قینی - بهر له بینینی

زانراوه که ی- به گومان، وه ک خودای موته عال ده فره مویت ﴿الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُم إِلَيَّ رَاجِعُونَ﴾ ﴿البقرة: ۴۶﴾، هه روهها نایه تی ﴿الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ﴾ ﴿البقرة: ۲۴۹﴾، ئەم گومانه وه هم وشک و دل پوکئی و دل کرمینئی نیبه به لکو زانستی ته واوه، وه ک له م نایه ته دا هاتووہ ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّهُمْ مُلَاقُوهُ﴾ ﴿البقرة: ۲۲۲﴾، به لام له نیتوان هه وال و بینیندا جیاوازی هه یه، له مه سنه دی ئیما م ئەحمه ددا له فره مووده یه کی به رزکراوه دا هاتووہ ((هه وال وه بینین نیبه)) بۆیه کاتیك خودا هه والئی به موسا (عليه السلام) دا: که قه ومه که ی تووشی فیتنه کردووہ و "سامری" گومرای کردوون له و کاته دا توپه یی بۆ په یدا نه بوو، له وحه کانی هه لئه دا تا گه پایه وه و به چاوی خۆی بینئی، به بینینه که تووپه بوون داگیری کرد و له وحه کانی ته وراتی هه لدا.

﴿﴾ ته حقیق ترازووی که سی یه کتاپه رسته

کاتیك ئەمه مان زانی: ئەوا -گەر خودا بیه ویت- ئاسان ده بیئت ته حقیقی ئەم جوړه ناسینه بکه ی.

{ لێره دا رونکردنوه له سه ر قسه پیشوو ه که ی شیخی هروی ده دات که فره مووی: "ده گات به سه ر نه نجام (وینال التحقیق)، به جیا کردنوه ی ئەوه ی له گه لیدایه له حه ق، به حه ق و له پیناوی حه قدا (بتخلیص مصحوبه من الحق، بالحق وفي الحق)" }
 وشه ی "التحقیق" له سه ر کیشی "التفعیل" ه له "حَقَّقْ شَيْئًا حَقِيقًا" ه وه هاتووہ، که وابوو ده بیته چاوگ (مصدر) و فرمانه که ی "حَقَّقِ الشَّيْءَ" واته "أثبتہ وخلصه من غیره" -جیگیری کرد و له شتی نامۆ پاکیکرده وه.

وشه ی "المصحوب" هه موو ئەو شتانه یه که هاوه لئی مرؤف ده کات له مه به ست و مه عریفه ی که سه که دا له زانراو و مورادی.

وشه ی "الحق" بریتییه له "الله" -سبحانه- و ئەوه ی مرؤف به خودا ده گه یه نیت و مرؤف له ره زامه ندی خودا نزیک ده کاته وه.

که ئەمه ی زانی ئەو کاته هاوه لئی که سه که له حه ق: بریتی ده بیئت له مه عریفه و خۆشه ویستی و ویستی روه ی پاک و بیگه ردی خودای موته عال، و ئەوه ی کۆمه کی ده کات له سه ر گه یشتن به خودا، هه روه ها هه موو ئەو شتانه ی له سلوکه که یدا ئاتاجه

پێیان، بۆیە "تحقیق" بریتییە لە رزگارکردنی لەو شتانەى تێکدەرن و رێگەى لى دەبێنەوه، و وادەكەن دل ئەگاتە ئەوهى مەبەستییەتى و بە ئامانجى گرتووه، هەروەها پارێزگارى لى کردنى لە تێكەل کردن و رزگارکردنى لە شپزکەرەکان، هەموو ئەوانە رێگرن لە بەردەم سالیكدای بۆ هاوێلى کردنى حەق و دوورى دەخەنەوه.

خاوهنى مەقامى تەحقیق: لەگەل شتە لابەلاکاندا ناوہستیت، چونکە ئەوانە رێگەى لى دەبێنەوه، دەبیت هەتا دەتوانیت خۆى لىیان لابەت، چونکە بە خۆلادان زۆر بەخێراى گوزەر دەکەن و تێدەپەن، با هەولبەت بازنەى ئەو شتە لابەلانە فراوان نەکات، چونکە هەر کات فراوانى دەکات ئەوانیش بەرینتر دەبن، و مەیدانى فراوانتر دەبیننەوه، گەر بەرتەسكى بکاتەوه - بەپشتتێکردن و خۆبیتاگا کردن لىیان - ئەوا دەپووکیئەوه و لەبەین دەچن، کەسى خاوهن مەقامى تەحقیق: ئەو شتە لابەلانە لەبیر دەباتەوه و ئاسەواریان دەسپێتەوه، و دەزانیت ئەوانە لە خانەى تاقیکردنەوه و ئافاندا(واتە دنیا) بە حوکمى قەدەرەکان هاتوون.

شێخولئیسلا م ئیبن تەیمیە - رەحمەتى خواى لى بیت - جارێکیان پێى فەرەموم - لەمپەرەکانى رێگە و میحنەتەکان وەك گەرما و سەرما وان، گەر کەسەكە زانى ئەو دۆخە هەر دەبیت بێن، ئەوا بە هاتنیان توورە نابیت و خەم و پەژارە و دلەنگى رووى تیناکات. گەر بەندە لەسەر ئەو کۆسپ و لەمپەرەنە ئارامى گرت و رێگەكەى لى نەگیرا و دانەبڕا لە کاروان ئەوا هیوا وایە ئەو کەسە بگاتە مەقامى تەحقیق، بە تەنها لەگەل "هاودەمى حەق" ی خۆیدا دەمینیتەوه، نەفسى پالفتە دەبیت و لەگەل خودا ئارام دەبیتەوه و لە خووخدە و دەقپێوہگیراوه خراپەکان خۆى دوور دەخاتەوه، تا خوشەویستی خودا دل و رۆحى نوقم دەکات، و ئەندامەکانى شوینی فەرمانەکان دەکەون، لەو کاتەوه بەدل هەست دەکات کە لەگەل خودابوون و سەرپەرشتیاری خودایی بۆ پەیدا بووه، بۆیە لە جوولە و سەكە ناتیدا لەگەل خودایە ئەو کەل نەفسى، ناسینە خواییەکان دادەبارێنە سەر نەفسى، و موشاھەدەى خواییەتى و راگرى و تاکوئەنهایى (الإلیهية و القیومیة و الفرادیة) خودای مۆتەعال دەکات، خولگەى ناسینی خودا و گەیشتن بە خودا لەسەر ئەو سى مەشھەدەیه.

مه به سته که: خاوهنی مه قامی ته حقیق: حق ده ناسیت و له باتل جیای ده کاته وه، ده ست به حقه وه ده گریت و باتل ده سرپته وه، ئەمه ناستیک، پاشان بۆی روونده بیته وه: که ئەو ناسته یان ئەو پله یه به دهستی خۆی نییه، به لکو به خودای مоте عاله وه یه، ئەو کات له ههول و هیزی خۆی دیته دهره وه، و ده زانیت ههول و هیزی ئەو به خودا وه یه، پاشان له و مه قامه دا قوول ده بیته وه و داده مەزیت، و له دلیدا ریشه داده کوتیت، ئەو کاته ته حقیقه که ی به خودا و له ناو خودادا ده بیت.

له یه که مدا: داواکه ی خۆی له شتی تر پاک ده کاته وه و له هرچی شتیک له خوار خودا وه خۆی داده پرنیت.

له دووه مدا: له خۆدانه پال هر کهس و شتیک جگه له خودا رزگاری ده بیت، ئەو ته نها خۆی ده داته پال خودا-سبحاله-

سینیه م: شهودی رووت ده بیته وه به جۆریک ته نها له پیناوی داواکهیدا ده بیت. یه که میان سه فەرە بۆ لای خودا، و دووه هه میان سه فەرە به خودا وه، و سینیه میان سه فەرە له ناو خودادا.

گەر مانای ((سه فەر له ناو خودا)) ته مومژی بۆ دروست کردی، ئەوه بزانه جیاوازی له نیتوان ئەوه و ((سه فەر بۆ لای خودا)) بریتیه له جیاوازی نیتوان حالی عاریفی زاهیدی رویشتوو بۆ لای خودا-که له ناوه جوانه کان و سیفه ته کان و ناسینی تاییهت ده روزه ی به پوویدا والا نه بووه- له گه ل حالی ئەو عاریفه ی که ده روزه ی ناسینی ناوه جوانه کان و سیفات و تیگه یشتن لییان به پوویدا والا کراوه و له کهسانی تر داخراوه.

گەر زانست ده ده یه پال خۆت بهر له که یشتن به مه قامی ته حقیق، ئەوا له حاله تی که یشتن به مه قامی ته حقیقدا دانه پالی زانست بۆ مامۆستا که ی ده گه پتته وه که پینی به خشیه وه، ئەو که سه ش خودای مоте عاله، له وانه یه ئەمه مانای قسه ی پیغه مبه ران بیت-صلوات الله وسلامه علیهم أجمعین- کاتیک پهروه ردار کۆیان ده کاته وه پینان ده فەر مویت ﴿مَاذَا أَجْتُمُّ قَالُوا لَا عَلَمَ لَنَا﴾ المائدة: ۱۰۹، و تراوه: وهك ئە ده بیک له خزمه تی خودادا ئەو قسه یان کردووه، کاتیک ویستویانه زانست بۆ خودا بگێرنه وه، ههروه ها و تراوه: نێمه زانستان نییه به حقیقه تی ناوه وه، به لکو ئەوانه ی وه لامیان

داینهوه به دهرهوه وهلامیان داینهوه و ناوهوه له ئیمه په نهان بوو، تۆش بۆ خۆت
 "علام الغیوب"یت.

راستییه کهی: - گەر خودا بیهویت: - ئهوهیه که زانسته کهیان له ناو زانستی خودادا بزر
 بووه و پووکاوه تهوه، به راورد به زانستی خودا زانسته کهیان وهک نازانستی لیها توه،
 بۆیه هه موو زانستیان گێرپایه وه بۆ لای خاوهن زانست و ئه هلی زانست، که له هه موو
 کهس به زانست له پیشتره، زانستی ئه وان و زانستی هه موو دروستکارا وهکان به راورد
 به زانستی خودا وهک دهنوک خستنه ناو ده ریاکانی جیهان وایه له لایهن
 بالندهیه که وه، ده بیته چهنده ئاو به دهنوکییه وه بلکیت؟!

(۶۳) (منزلة رعاية الأسباب)

مەنزىلەى رەچاوكردنى ھۆكارەكان

لە مەنزىلەكانى ((إياك نعبد وإياك نستعين)) مەنزىلەى رەچاوكردنى ھۆكارەكانە. بەكتاپەرستى داوا دەكات بە ھۆكارە ئاشكرাকাڭ ھەلبەستىت، ۋەك جوولە و كار و گرنكى پىدان و پشتگوئى نەخستن و پەكنەخستىيان، بەلام لەگەل ئەۋەى بەو جوولە و كارانە ھەلدەستىت بە سەرچاۋەى سەرکەوتن و رزگارپوونى خۆى تەماشايان ناكات، ۋەك پىغەمبەر(ﷺ) دەفەرموئىت ((كار بكن و بزائن: ھىچ كەس لە ئىۋە بە كاروكردەۋەكانى خۆى رزگارى نايىت)).

ھەر بەو جوۆرە بە ھۆكارە ناۋەككىيەكان ھەلدەستىت، ۋەك ئىمان و تەصدىق و خۆشەويستى خودا و پىغەمبەر(ﷺ) كە رزگارپوون پىيانەۋە بەستراۋەتەۋە، خودى بەكتاپەرستى لەو ھۆكارانەى، بەلكو مەزنترىن ھۆكارى ناۋەككىيە.

ھەستان بە ھۆكارەكان و گرنكى پىدانىيان و دانانىيان لەو شوئىنەى كە خودا تىايدا دايانۋن: برىتییە لە خودى بەكتاپەرستى و بەندايەتى، بە تەصدىقى بەلئىن و ھەرەشەكان و بە مەزىنراگرتنى ئەمر و نەھى، ۋەك لە فەرموودەىكى سەحىدا لە پىغەمبەرى خوداۋە(ﷺ) ((ھىچ كەس لە ئىۋە نىيە شوئىنەكەى لە بەھەشت و لە دۆزەخ نەزانرايىت، ئەى پىغەمبەرى خودا: ئايا كردار وازلىتەھىنن و شان لەسەر نووسراۋەكە دابەھىن؟ فەرمووى: نەخىر، كار بكن، ھەر كەس بۆى ئاسانكراۋە بگات بەو شتەى لەپىناۋيدا خولقئىنراۋە)) ھەرۋەھا لە فەرموودەىكى سەحىجى تردا لە پىغەمبەرى خوداۋە(ﷺ) پىئى وترا: ئەى پىغەمبەرى خودا، ئەم ماندوۋبوون و كاركردنەى خەلكى لەم زىانەدا چۆن دەبىننىت، ئايا ئەمر و بىيارىكە بەسەرياندا گوزەرى كردوۋە، يان لەۋەى رووبەپووى دەبنەۋە لە كاروكردەۋەگەلئىك كە خودا تىاياندا حوجەى پىدانۋن؟ فەرمووى: ئەمر و بىيارىكە بەسەرياندا گوزەرى كردوۋە، وتىان ئەى پىغەمبەرى خودا كردار واز لى بھىننن و شان لەسەر نووسراۋەكەمان دابەھىن؟ فەرمووى: نەخىر، كار بكن، ھەر كەس ئاسانكارووى بۆ كراۋە بۆ گەبىشتن

بە و شتەى لە پێتاویدا خولقی تراوه)). له "السنن" دا له پێغه مبهرى خوداوه (ﷺ) پێى وترا ((بە کارهێنانى دەرمان بۆ چاره سەر چۆن دەبینى، یان بە کارهێنانى روقبه (الرقية) و خۆپارێزى (التقاء) که خۆمانى پێى پارێزین، ئایا شتێک له قەدەرى خودا رەد دەکەنوه؟ فەرمووی ئهوانه له قەدەرى خودان))، هەر به و جۆره فەرمووده کهى عمر بۆ ئه بو عوبهیدهى کورپى جهراح - خوا لیبان رازى بێت - ئه بو عوبهیده به عومەرى فەرموو: ئایا له قەدەرى خودا هەلدییت؟ - واته له تاعونه که - عومەر فەرمووی: له قەدەرى خوداوه هەلدیین بۆ قەدەرى تری خودا.

ئوهش له سه فەرکهى عومەر دا بوو بۆ شام که له وى تاعوونى "عمواس" هه بوو، عومەر گه راپه وه، ئه بو عوبهیده پێغه رموو: ئایا له قەدەرى خودا هەلدییت؟ فەرمووی: گەر که سێکى تر نه و قسهى بکردبايه ئه ی ئه بو عوبهیده؟ له قەدەرى خوداوه هەلدیم بۆ قەدەرى تری خودا، پاشان بانگى له سوپاکه کرد: ئایا که سێک هه یه له پێغه مبهرى خوداوه (ﷺ) دەر باره ی تاعوون شتێکى بیستبیت؟ عبدالرحمنى کورپى عه وف هات که له دواوه ی سوپاکه وه بوو فەرمووی: گویم له پێغه مبهرى خودا بوو ده یغه رموو: گەر له ولاتیک بوون تاعوونى تیدا بوو لى دهرمه چن، گەر هه والتان بیست له ولاتیکدايه و ئیوه له دهره وه ی نه و ولاته وه بوون ئه وا رووی تیمه که ن، مانای ئایه تى ﴿وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزَلُ إِلَّا بِإِقْدَارٍ مَّعْلُومٍ ﴿۲۱﴾﴾ الحجر: ۲۱، وه ك ئایه ته که ی پێش خۆى وایه ﴿وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿۱۹﴾﴾ الحجر: ۱۹، هه روه ها ئایه تى ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ ﴿۱۹﴾﴾ القمر: ۴۹، هه روه ها ئایه تى ﴿وَالْقَمَرَ قَدَرْتَهُ مَنَازِلَ ﴿۳۹﴾﴾ يس: ۳۹، هه روه ها ئایه تى ﴿وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿۲۰﴾﴾ المزمل: ۲۰، هه روه ها ئایه تى ﴿فَدَجَّلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿۳﴾﴾ الطلاق: ۳، هه روه ها ئایه تى ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿۲﴾﴾ الفرقان: ۲، هه روه ها ئایه تى ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ﴿۱۹﴾﴾ عبس: ۱۹، هه روه ها ئایه تى ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ ﴿۱۸﴾﴾ المؤمنون: ۱۸، هه روه ها ئایه تى ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ ﴿۲۷﴾﴾ الشورى: ۲۷، مانا له هه موو ئه مانه دا رۆشنه: خودای موته عال به نيزام و ریکه ستینکى تايبه ت ریکه خستوون که هۆ و دهر ئه نجامیان تیدايه، هه یچ شتێکى به هه وانته و به بى مانا و حکمه ت نه خولقاندوه و هه موو شتێک ته قديرى پێشینه ی زانست و حکمه تى له گه له،

نه خوښی به قه دهری هویه که ویه و شیفاش به قه دهری هویه کی تره وه، له وانه دهوا و هیزی میزاجه، هیچ شتیک ریکهوت و مهوانته نییه، وه که نه فامان بانگه شعی بو ده کهن، نه و که سانهی که خودا به ناو و سیففت و ناسه واری زانست و حکمهت و ره حمهت ناناسن.

خودای موته عال ده رباره ی هور ده فه رمویت ﴿ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ﴾ الأعراف: ۵۷، هه روه ها خودای موته عال ده فه رمویت ﴿ فَأَخْرَجْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ﴾ الجاثية: ۵، هه روه ها ﴿ يَهْدِي بِإِذْنِ اللَّهِ مَنْ أَسْعَى رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ ﴾ المائدة: ۱۶، هه روه ها ﴿ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ ﴿ المائدة: ۱۰۵ ﴾، هه روه ها ﴿ بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴾ ﴿ الأعراف: ۳۹ ﴾، هه روه ها ﴿ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلْمٍ لِلْعَبِيدِ ﴾ الأنفال: ۵۱، قورئانه پره له ریکه ستنی نه حکامه که ردوونییه شه رعییه کان و پاداشت و سزا له سه ره هؤکاره کان به ریگی جوراوجور، جاریک به پیتی "باء" ی سه به بی و جاریک به "لام" و جاریک به "ان" و جاریک به "کی" و جاریک وه سفی داواکراوه که باس ده کات و جاریکی تر هؤ راشکاره که نامازه پیده دا، وه که بفرمویت "ذالك بانهم...." نه وه بیان نه جامدا و نه وه بیان وت، جاریکش پاداشت و سزا نامازه پیده دات، وه که نایه تی ﴿ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴾ ﴿ المائدة: ۲۹ ﴾، هه روه ها ﴿ وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴾ ﴿ المائدة: ۸۵ ﴾، هه روه ها ﴿ وَهَلْ يُجْرَى إِلَّا الْكُفُورَ ﴾ ﴿ سبأ: ۱۷ ﴾، داواکاری و ریگر له حوکه که باس ده کات ﴿ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلُونَ ﴾ الإسراء: ۵۹، له لای نه ریکارانی هؤ و حکمه ته کان ته نها ویستی په تی خو ی ریگری لی ده کات، هه روه ها ده فه رمویت ﴿ إِنَّ الدِّينَ أَمْرٌ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِذْنِهِمْ ﴾ یونس: ۹، هه روه ها ده فه رمویت ﴿ كَتَبْنَا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ﴾ ابراهیم: ۱، هه روه ها ده فه رمویت ﴿ كَلُّوا وَأَشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا آسَفْتُمُوهَا أَلْيَابَ لِلطَّالِغَةِ ﴾ ﴿ الحاقة: ۲۴ ﴾، هه روه ها ده فه رمویت ﴿ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴾ ﴿ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ﴾ الطلاق: ۲ - ۳، هه روه ها ده فه رمویت ﴿ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا ﴾ الأنفال: ۲۹، هه روه ها ده فه رمویت ﴿ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصِبُوا وَتَقْتُوا لَا يَصْرُكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا ﴾ آل عمران: ۱۲۰، هه روه ها ده فه رمویت ﴿ فَيُظَلِّمُوا ﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخَذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ هُوَاعَنَّهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَطْلِ ﴿النساء: ١٦٠ - ١٦١﴾

﴿ لا به لای هۆکاره کاندای ده که یه نه وهی به بی ئه وهی مه یلیان پی بدھین

که سی یه کتاپه رستی خاوهن ته وه کول دلی له لای هۆکاره کان پالناداته وه، نه رجای پییانه و نه لییان ده ترستیت، به لام پییان هه لده ستیت و لایان به لادا ده کاته وه و سه رنجی موسه بیب (المسبب) ی یه که م و جاریکه ری هۆیه کان - سبحانه - ده دات، له رووی شهرع و نه قله وه ته وه کول ته نها به خودای موته عال ده به ستریت، له بووندا هۆ (السبب) یه کی ته وا و پیویست بوونی نییه جگه له ویستی خودای موته عال، نه وه خودایه هۆی کردوه به هۆ و هیز و سه رکیشانی تیدایه بۆ ئاسه واری هۆیه کان، خودا "هۆ" ی نه کردوه به ته نها هۆیه که بۆ سه رکیشان بۆ ئاسه واره که ی، به لکو ده بیته هۆیه کی تر بوونی هه بیته به شداری له که لدا بکات و کۆمه لیک هۆی تر هه بن دژایه تی بکه ن و ریگری لی بکه ن، به پیچه وانه ی ویستی خودای موته عال وه که ناتاجی هیچ نه مریکی تر نییه، و هیچ هۆگه لیکی تر ناتوانیت نه و ویسته بالاییه پوچ بکاته وه و دژی بوهستن، هه رچه ند خودا حوکمی ویستیکی به ویستیکی تری خۆی ده سپرته وه، ویستی نه مریک ده کات و پاشان ویستی نه مریکی تر ده کات که دژ به و نه مره یه و ریگه له روودانی ده گریته، هه ره موویان به ویست و هه لبژاردنی خودا خۆیه تی - سبحانه - ته وه کول ته نها به وه کریته و په نا ته نها بۆ لای نه وه بریت، ترس و رجا هه ره له نه وه و بۆ لای نه وه، چاویش ته نها له ره حمه تی نه وه ده بریت، وه که چون عاریفترین دروستکراوی خودا (ﷺ) ده فه رمویت ((په نا ده گرم به رازیبوونت له توپه ریت، و په نا ده گرم به موعافات له سزات، و په نا ده گرم له خۆت به خۆت)) هه ره ها ده فه رمویت ((نه په نا و نه رزگارکه ر بوونیان نییه جگه له خۆت))

کاتی که یه کتاپه رستی و جیگیرکردنی "هۆ" ت کۆکرده وه: دلته ریگه ی راست و هه رده گریته بۆ رویشتن به ره و لای خودا، ریگه ی مه زنت بۆ روشن ده بیته وه که پیغه مبه ران و شوینکه و تووانیان گرتوو یانه ته به ر و له سه ری رویشتون، نه وه ش بریتییه له شارپنگه ی راست و ره وان، شارپنگه ی نه وان هه ی نیعمه ته کانی خودایان به سه ردا داباری، کۆمه که یارمه تی ته نها لای خودایه .

ئەوھى زانست و حوكمى خودا پىي پىشكە وتووھ حەق و راستىيە، ئەو پىشكە وتنە نەرتى جىگىر كوردى ھۆيە كان و ھۆكارە كان ناكات، و داوا ناكات ھۆيە كان و ھۆكارە كان بىرپىنەوھ، خودا-سبحالە- زانىويەتى و حوكمى دەركردووھ كە ئەوھ و ئەوھ بە ھۆى ئەوھ و ئەوھوھ روودە دەن، زانست و حوكم پىشكە وتووھ لە روودانى شتە كان بە ھۆيە كانىان، سىرپىنەوھى ھۆيە كان پىچە وانەى داواكارى زانست و حوكمى خودايە، ھەر كەس تە ماشاى روودا بكات بە بى ھۆيە كانى: ئەو بىنن و شھوودەى پراوپر نىيە لە گەل حەقدا، بە لكو شھوودە كەى گىلئىتى و بىننە كەى كوئرانە يە، گەر زانستى خودا پىشكە وتبىت لە روودانى كارە كان و شتە كان بە ھۆى ھۆكارە كانىانەوھ ئىتر چۆن بەندە كاروبارە كان پىچە وانەى ئەوھى لە سەرىنى- لە عىلم و حىكەت و خەلق و ئەمىردا- موشاھەدە بكات؟

ئەو لادانانەى لە ناو "ھۆيە كان" دا سەريان ھەلداوھ دوو چۆن:

يەكەمىيان: شان دادان لە سەر ھۆو ھۆكارە كان و تەوھ كول پىبەستن و متمانە پىيان و ترس و رجا لىيان، ئەمە جۆرىكە لە ھاوھلدا نان بۆ خودا كە گەرە و بچووكى ھەيە و نۆر رۆشنە.

دووھم: وازھىتان لە گرتنە بەرى ئەو ھۆيانەى خودا فەرمانى كردووھ بە بەكارھىتان و گرتنە بەريان، ئەمەش دىسان بىباوھرى و ستەمە و روون و ئاشكرايە.

پىويستە بەندە ئەوھى خودا فەرمانى بە ئەنجامدانى كردووھ ئەنجامى بدات و تەوھ كول بە خودا بىبەستىت، بە تەوھ كولەى كە پىيوايە ھەرچى ئەمرە بۆ وىستى خودا دەگەرپتەوھ، زانست و حوكمى خودا بەو كارە پىشكە وتووھ، "ھۆ" نە زىان دەبەخشى و نە قازانچ دەگەيەنئىت، و نە دەبەخشى و نە دەگرتتەوھ، و نە دەبەرپتەوھ و نە حوكم دەردەكات، ھىچ شتىك بۆ بەندە بە دەست نايەت گەر وىستى خوداى موتەعال پىشى نەكە وتبىت، ئەوھش زانست و حوكمى خودا پىشىكە وتووھ ناتوانئىت ھىچ شتىك لىي لادبات، بۆيە ھۆيە كان دەگرتتە بەر وەك كە سىك كە رزگارى و سەرفرازى لە ھۆيە كاندا دەبىنئىتەوھ، تەوھ كول بە خودا دەبەستىت بە تەوھ كولىك كە پىيوايە ھۆيە كان رزگار كەرى نىن و سەرفەرازى بۆ بە دەست ناھىتن و نايگەيەنن بە مەبەست و مەرام، بۆيە بەندە لىپرانى يەكلادەكاتەوھ بۆ ھەستان بە ھۆيە كان بە سووربوون و ھەول و

کۆششەو، لە گەڵ ئەو شەدا دلی خالیدە کاتەو، لە شانادان و پشتبەستن بە و هۆیانە و مهیل پیدانیان، بۆ ئەو هی تەو کولە کە ی پاک و بیگەرد بیت و شان دادانی لە سەر خودا کامل و تەواو بیت، پیغەمبەر (ﷺ) ئەم دوو بنچینە ی لە فرمودە یە کی سەحیدا کۆکردۆتەو، و دەفرمویت ((هەولێ تەواو بدە و سووربە لە سەر ئەو شتانە ی قازانجت پێدەگە ی نیت و داوای کۆمەکی و یارمەتی لە خودا بکە و دەستەوسان مەبە)) فرمانی پێکرد بە سووربوون لە سەر گرتنە بەری هۆیەکان و داوای کۆمەک و یارمەتی لە خودای مۆتەعال کە هەرچی هۆیەکانە لە دەستی ئەو دایە و نەهی لێکرد لە دەستەوسانی کە دوو جۆرە: کە مەترخەمی لە هۆیەکاندا و سوورنەبوون لە سەریان، لە گەڵ کە مەترخەمی لە داوای کۆمەک و یارمەتی لە خودا و ازەینان لە رووتکردنەو هی پە نابردن بۆ خودا بە تاکوتە نهایی، هەموو ئاین - دەرەو و ناو، و شەریعت و حەقیقەتی - لە ژێر ئەو چەند کە لیما تە ی پیغەمبەری خودا دایە (ﷺ).

هۆ و ناو، و عیلات جینگە ی وردبوونەو هی بیرمەندان و مەعریفە ی خاوەن بە لگەکانن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَن يَتَذَكَّرُ﴾ (الحجر: ۷۵)، لە قورئاندا نمونە ی هاندان بۆ وردبوونەو و پەندوەرگرتن و بیرکردنەو لێیان زۆرە و زەمی ئەوانە کراو، پشتبە ئەو کەن و وردنابنەو و تێنافکرن، قورئان رایدەگە یە نیت کە وردبوونەو بە لگە هینانەو دەبیتە هۆی زانست و مەعریفە بە صدقی پیغەمبەران، ئەو کارە کۆمەلێک ئایەتی گەردوونی بینراون کە تەصدیقی ئایاتی قورئانی دەکەن.

خودای مۆتەعال بە هەوانتە ئاسەوارەکانی بە هۆیەکانەو نەبەستۆتەو و داواکاری و ئە حکامەکانی لە سەر هۆیەکان بە باتل دانەناو، بە لکو ئەو یاسایە نیشانە ی کە مائی خودا و سیفات و وەسفی ئەون - سبجانە - بە و هۆیانەو پەرەردگاریی و خواپەتی خودا و مولک و سیفات و ناو، کانی دەناسرێن.

خودای مۆتەعال لە گەڵ ئەو شەدا وەک ئاتاجی پێیان ئەو هۆیانە ی نە خولقاندوو و کە مائی موقەدەسی خودا بە و هۆیانەو نییە، بە و هۆیانە ی کە می خۆی زۆر ناکات و لە زەلیلیدا خۆی پێی قایم ناکات، بە لکو کە مائی خودا داوا دەکات هەموو کارێک ئە نجام بدات کە دە یەوێت، فرمان دەربکات و کارەکان هەلبسوورینیت و بەرپۆەیان بیات بە و جۆرە ی دە یەوێت، هەروەها ستایش بکرت و بناسریت و یادی بکرت و بپەرسرت،

سيفاتى كه مالّ و جه لالى خۆى به دروستكراوه كانى بناستىت، بۆيه دروستكراوى دروست كردووه لىي ياخى دەبن و سه رىپچى له فرمانه كانى ده كەن، تاكو فرىشته كان و پىغه مبه ران و دۆسته كانى كه مالى لىخۆشبوون و لىبووردن و حىلمى مۆلت پىدانى خودا بناسن، پاشان دلى هه ركه سىكى بویت بۆ لای خۆى رايدە كىشىت، به خشنده يى خودا له قبولّ كردنى تەوبەى به نده كانيدا دەرده كه ویت، هه ر به و جۆره چاكه و لوتفى به و كه سانه ي بۆ لای ده گه رىنه وه له دواى زه مه نىك له پشته لكردن، وه ك پىغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمویت ((گه ر ئىوه گوناھ نه كەن، خودا ئىوه ده باته وه و ده سته يه ك ده هىتت گوناھ بكه ن و پاشان داواى لىخۆشبوون له خودا بكه ن و خوداش لىيان خۆشبييت)) لىخۆشبوونى خودا بۆ كى ده بىت گه ر هۆگه لىك دروست نه كات لىيان ببورىت و لىيان خۆشبييت؟ به نده يه ك دروست نه كات لىي خۆشبييت؟ بۆيه به نده يه كى دروستكردووه لىي خۆشبييت، و گوناھى ته قدير كردووه كه ده ببورىت، و تەوبەشى ته قدير كردووه به هۆيه وه له به نده كه ي ببورىت، ئەوه خودى عىززه ت و حىكمه تى خوداى موته عاله و داواكارى ناوه جوانه كانى ئەوه و سيفه ته به رز و بلنده كانىيه تى.

به ستنه وه ي به دىهاتووه كان به هۆيه كانه وه وه ك به ستنه وه ي سزا و پاداشت وايه به هۆيه كانه وه، ئەوه ش حىكمه تى ته واو و پىويستبوونى كه مالى خودا، و داواكارى هه مدى ته واو، و ده ركه رى سيفه تى عىززه ت و قوردره ت مولى خودايه، هه موو شه رىعه ته كان له يه كه مه وه تا كۆتايى له سه ر به ستنه وه ي ئەحكام به عىلله ته وه بىناكران، هه روه ها له سه ر بابه ته كان به به لگه وه و پاداشت به گوپرايه لى و سزا به خراپه و تاوانه وه راوه ستاون.

(٦٤) (منزلة استئناف التوبة)

مه نزلهی تیهه لچوونه وهی تهوبه

له مه نزله کانی ((ایاک لعبد وایاک نستعین)) مه نزلهی تیهه لچوونه وهی تهوبه یه .
 نه مهش بریتییه له جیگیربوون و دامه زران که سهرده کیشیت بۆ تیهه لچوونه وهی
 تهوبه له و که موکورتییانهی هاوده می کردوه له مه نزله کانی پیشوودا، له م
 مه نزله یه دا که سه که و دلی له سهر ته نها یه ک مه عبود کۆ کردۆته وه، هیممه تی
 یه کلا کردۆته وه له سهر جیبه جی کردنی فه رمانه کانی خودا له ناو خه لکدا به بانگه واز و
 کۆشش، گهر له ناوه وه به ره می تیکه لبوون به خه لکی گرژ و گپراو بوو، نه وهش
 چونکه نه و دلی له گه ل خودادا کۆبووه ته وه و حه ز ناکات به هۆی خه لکییه وه لیتی
 دابیریت نه و با هیزی خۆی دهر بخات و ناخی له گه ل خودا و دهره وهی به پووی
 خه لکدا کراوه بیّت، به مه به سستی هیدایه تدانیان بۆ لای حه ق - سبحانه - و بانگ کردنیان
 بۆ لای نه و، عاریف له یه ک کاتدا "له گه ل" و "جیا یه"، مه مو هه ست و نه سستی له
 ژوره وه یه و له دهره وه یه، و "په یوه ست بوو" و "جیا بووه وه" یه، واته له ناوه وه
 له گه ل خودادایه و له دهره وه له گه ل به نده کانی خودا به مه به سستی هیدایه ت و
 بانگ کردنیان که نه مهش دیسان له گه ل خودا بوونه ..

وه ک چۆن تهوبه سه ره تای مه نزله کانی ریبوارانه و یه که مین مه دره جه له
 مه دار یه کانی سالیکان، ههر به و جۆره کوتایی مه دره جه کانی شه .

له وانیه گویت له بیستنی نه م راستییه بیزار بیّت و بلّیت: نه مه قسه ی که سیکه هه یچ
 شتیک له ریگه ی نه هلی نه م ریگه یه نازانیت، قسه ی که سیکه پیتی له مه زیله یه ک له
 مه نازیله کانی نه هلی ریگه نه ناوه، سویند به خودا زۆر که س له سهر نه و قسه ت
 له گه لت ته بان و ده لّین: ئیمه له کوی بووین و بۆ کوی چووین؟ ئیمه مه نزله ی
 تهوبه مان بپی و له نیوان ئیمه و تهوبه دا سه د مه قام هه یه، له دوای برینی سه د مه قام
 بگه ریینه وه بۆ لای تهوبه و بیکه ین به لوتکه ی ئامانجی مه قامی سالیکان؟!

گوڤىگرە و تىڭگە و لە نەرىكردن پە لە مەكە و يەكسەر بەرپەرچ مەدەرەو، زەىنەت بەكەرەو، بۆ ناسىنى خۆت و حەقى پەرورەدگار و ئەوھى ئەو لە تۆى داواى دەكات و ئەوھى لە حەقى ئەو بەسەر تۆوھى، پاشان بەراورد بەكە لە نىوان كاروكردەو، كەن و حال و ئەو مەنزىلە و مەقامانەى بۆ خودا و لەگەل خودا پىت تىناو، لەگەل مەزنى جەلالى خودا و ئەوھى شايستەى، گەر بىنەت كاروكردەو، كەن بۆ خودا بەسە و توانىوتە حەقى بەدەىت ئەو كاتە پىوئىست بە تەو بەيەكى تر ناكات، ئەو كات گەپانەو، بۆ تەو بە دابەزىنە لە مەقامى بالاو، بۆ مەقامى نزم، و گەپانەو، بە لە دەرنەنجامەو، بۆ سەرەتا، ئەمە دوور نىيە لە زۆر بەى ئەوانەى بەم رىگەو، خەرىكن، ئەوانەى بە حال و مەعرفە و ئامازەكانى خۆيان مەغرور بوون، بزانه گەر چەند بەرانبەرى ئەوھى ئەنجامت داو، لە صدق و ئىخلاص و گەپانەو، و تەو، كۆل و زوھد و عىبادەت ئەنجام بەدەىت كەمترىن حەقى خودات لەسەر خۆت جىبەجى نەكردو، و بەرانبەر نىيە لەگەل نىعمەتەك لە نىعمەتەكانى خودا، ئەوھى شايستەى جەلال و مەزنى خوداى مۆتەعالە گەرەتر و زۆرترە لەوھى خەلك بۆ خودا پىيەلدەستن، ئىستا پىوئىستى تەو بەت لە كۆتايىدا بۆ روون بوو، بەو.

بزانه: تەو بە كۆتايى مەموو عارىفەك و ئامانجى مەموو سالىكەك، وەك چۆن "سەرەتا" يە "كۆتا" شە، ئاتاج بوون بە تەو بە لە كۆتاو، زۆرتر و زىاترە لە ئاتاجبوون پىيە لە سەرەتاو، بەلكو لە كۆتايىدا لە جىگەى پىوئىستى دادەنرەت.

ئىستا گوڤىگرە لەوھى خودا گەفنوگۆى پدەكات لەگەل پىغەمەرەكەى (ﷺ) لە كۆتايى پەيامەكەيدا، بزانه چۆن پىغەمبەر (ﷺ) لە كۆتايى تەمەنىدا زۆرترىن "ئىستغفار" ي دەكرد: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ

رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾ التوبة: ١١٧، ئەم ئايەتە داواى غەزەو، تەبو، دابەزىو، ئەوھش داو، غەزە بوو، كە پىغەمبەرى خودا (ﷺ) ئەنجامى داو، خوداى مۆتەعال ((تەو بە لەسەريان)) ي كەردو، بە شوكرانە بۆرى ئەوھى ئەنجاميان داو، لە كاروكردەو، و جىهاد، خوداى مۆتەعال لە كۆتا ئايەتەكانى دابەزىو بۆ سەر پىغەمبەر دەفەرموئەت ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٢﴾ النصر: ۱ - ۲، له فرموده‌ی سه‌حیددا ((پێغه‌مبەر له هه‌موو نوێژیکیدا - دواى ئه‌وه‌ى ئه‌و سوره‌ته‌ى بۆ سه‌ر دابه‌زى - ده‌یفه‌رموو: سبحانك اللهم ربنا وبحمدك اللهم اغفر لي)) ئه‌وه‌ش له كۆتایى په‌يامه‌که‌یدا بووه (ﷺ) بۆیه زانایان له هاوه‌لانی پێغه‌مبەر له‌وانه عومهرى كورپى خه‌تتاب و عه‌بدو‌لای كورپى عه‌بباس - خوا لێیان رازى بێت - به‌ نزیكبوونه‌وه‌ى ئه‌جه‌لى پێغه‌مبەر له سوره‌ته‌که گه‌یشته‌وون که خودا ئاگادارى کردۆته‌وه له‌سه‌رى، خودا فه‌رمانى به "إستغفار" پیکردووه له كۆتایى ئه‌حوالیدا، دواىن قسه‌یه‌ك لێى بیستراوه له کاتى رۆیشته‌نى به‌ره‌وى لای په‌روه‌ردگارى ئه‌م دوعایه‌ بوو ((اللهم اغفر لي وألحفي بالرفيق الأعلى))، پێغه‌مبەر هه‌ر کار و کرده‌وه‌یه‌کى چاکه‌ى به "إستغفار" كۆتایى پێده‌هێنا، وه‌ك رۆژوو و نوێژ و حه‌ج و جیهاد، کاتیک له جیهاد ته‌واو ده‌بوو بۆ مه‌دینه ده‌گه‌رایه‌وه ده‌یفه‌رموو ((آیون، تالبون، لربنا حامدون)) داواى کردووه كۆتایى مه‌جلیس بریتى بێت له "إستغفار"، له کاتى نوستندا ده‌یفه‌رموو ((أسغفر الله الذي لا إله إلا هو الحي القيوم وأتوب إليه)) هه‌ر به‌و جوړه پێغه‌مبەر له‌سه‌ر خوێندنى "سید الإستغفار" ده‌نوست.

که‌سى عاریف به‌ خودا ناو و سیفته‌ و مافی په‌روه‌ردگارى ده‌زانیت، به‌نده له كۆتاییه‌کاندا له هه‌ر کاتیک زیاتر پێویستی به‌ ته‌وبه‌ کردنه.

به‌م تێه‌لچونه‌وه‌یه ته‌حقیقى به‌ندایه‌تى ده‌کریت، هه‌روه‌ها ده‌توانیت هه‌لبستیت به‌ ئه‌ركى به‌ندایه‌تى و شاندا نه‌ ژێر فه‌رزه‌کان و سوننه‌ته‌کان و جیبه‌جێکردنایان و جیهاد دژ به‌ دوژمنانى خودا و بانگه‌واز بۆ لای خودا و ئه‌مر به‌ مه‌عروف و نه‌ه‌ى له‌ مونکه‌ر و چوونه‌ ژێر ئازار و مه‌ینه‌تى له‌ پێناوى خودا، و ناسینی ناو و سیفته‌ته‌کان و هه‌روه‌ها ناسینی ئه‌وه‌ى خودا پێیخۆشه‌ و ئه‌وه‌ى خودا لای خراپ و ناپه‌سه‌نده، هه‌ر به‌و جوړه جیاکردنه‌وه‌ى باشته‌رى خێرى دوو خێر و خراپه‌ترین شه‌رى دوو شه‌ر، له كۆتایشدا زانست به‌ ئاسته‌کانى به‌ندایه‌تى و مه‌نزیه‌کانى.

له‌راستیدا كۆتایى سالیكان بریتیه‌ له‌ كامل‌ کردنى پله‌ و ئاستى به‌ندایه‌تى، ئه‌مه‌یان ده‌ستى مرۆفئى ناگاتى و ته‌نها تابه‌ته‌ به‌ دوو خه‌لیله‌كه‌ى خوداوه - علیهما الصلاة والسلام - له‌ ناو هه‌موو خه‌لكیدا، ئیبراهیمی خه‌لیل (ﷺ) خودا شایه‌تى بۆ ده‌دات که وه‌فای به‌ به‌ندایه‌تى کرد، سه‌ردارى رۆله‌کانى ئاده‌میش پێغه‌مبەر (ﷺ) پله‌ى

به ندایه‌تی کامل کرد و شایسته‌ی پیشخستن بوو به‌سه‌ر هه‌موو دروستکراوه‌کانی تردا، بوو به‌خواه‌نی شفاعت و وه‌سیله که ته‌واوی پیغه‌مبه‌ران لی‌ی دواده‌که‌ون، پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ده‌فه‌رموویت ((لیگه‌رین بو من))، بویه خودای موه‌عال له به‌رزترین مه‌قامات و بالاترین نه‌حوالدا به‌بنده (عبد) ناوی پیغه‌مبه‌ری هیناوه ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾ الإسراء: ۱، هه‌روه‌ها ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ الجن: ۱۹، هه‌روه‌ها ﴿وَلَإِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ البقرة: ۲۳، هه‌روه‌ها ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ الفرقان: ۱، بو‌نه‌و مه‌به‌سته مه‌سیح- علیه‌السلام- ده‌فه‌رموویت- کاتیک داواوی شفاعته‌تی لیده‌که‌ن- ((بچن بو لای محمد، به‌بنده‌یه‌که خودا له گونا‌هی نه‌وه‌ل و ناخ‌ری خو‌شبووه)) پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) شایسته‌ی نه‌و پله‌بالایه‌ بووه به‌کامل کردنی به‌ندایه‌تیبه‌که‌ی بو‌خودا و که‌مالی لی‌خو‌شبوونی خودا له‌نه‌و، شو‌ینکه‌وته‌ی پیغه‌مبه‌رانیش هاوشیوه‌ی نه‌وان و نزیک‌تر و نزیک‌تر.

نه‌و حاله‌ی که به‌ده‌ست دیت بو‌نه‌و که‌سه‌ی به‌و کاره هه‌لده‌ستیت(واته‌کاری تبه‌له‌چوونه‌وه‌ی ته‌وبه): بریتیه له‌حالی پیغه‌مبه‌ران و جینشینه‌کانیان، نه‌وش بریتیه له‌کو‌بوونه‌وه‌ی هیممه‌ت له‌سه‌ر خودای موه‌عال، به‌خو‌شه‌ویستی و که‌پانه‌وه‌ی به‌رده‌وام بو‌لای نه‌و و ته‌وه‌کول و ترس و رجا و چاودیری و کو‌کردنه‌وه‌ی هیممه‌ت بو‌جیبه‌جی کردنی نه‌مره‌کانی خودا له‌ناو‌خه‌لکیدا به‌جیهاد و بانگ کردنیان بو‌لای خودا، نه‌وه دوو حاله‌تن: کو‌بوونه‌وه‌ی دل له‌سه‌ر مه‌عبود به‌ته‌نها له‌که‌ل کو‌بوونه‌وه‌ی هیممه‌ت بو‌خودا به‌مه‌به‌ستی به‌ندایه‌تی پاک بو‌خودا.

که‌ر ده‌لئیت: به‌لگه‌ی نه‌م دوو کو‌کردنه‌وه‌یه‌که‌مه‌یه؟ ده‌لئیم: هه‌موو قورئان به‌لگه‌یه، سو‌ره‌تی "الفاتحه" به‌نمونه‌وه‌ریگه له‌ئایه‌تی ﴿إِيَّاكَ تَعْبُدُونَ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ الفاتحة: ۵، له‌وشه‌ی "ایاک" رابمینه‌تایبه‌تکردنی زاتیکی موقه‌ده‌س به‌به‌ندایه‌تی و داوا کردنی کۆمه‌ک، هه‌روه‌ها رابمینه له‌وشه‌ی "نعبد" که بو‌ئیستا و بو‌داها‌تووه و عیباده‌تی ناوه‌وه و ده‌روه‌ه ده‌که‌یه‌نیت، نه‌نجامدانی جو‌ره‌کانی به‌ندایه‌تی به‌حال و رووتیکردن و قسه و کردار، داواوی کۆمه‌ک کردن ته‌نها له‌خودا له‌سه‌ر نه‌و به‌ندایه‌تیبه‌، نه‌که له‌که‌سیکی تر، بویه هه‌موو ریگه‌ی به‌ره‌و خودا‌چوون له‌و دوو وشه‌دایه، نه‌وش مانای نه‌و قسه‌یه که ده‌فه‌رموون ((ریگه له‌ناو "ایاک" دا واته ده‌مه‌ویت به‌وشته‌ی تو

دەتەوئیت)) بۆيە بەندە مورادى خۆى لە يەك كەسدا كۆكردۆتەو، ھەر ھەروەھا ويستی خۆى لە ويستی ئەودا بۆ ھەموو ئەو شتانەى خۆشيدەون و پىيان رازىيە، بۆ ئەو ئامانجە ھەموو پىنغەمبەران لە يەكەمەو تا خاتم بانگەوازيان كوردو، كاركەران و ناراستەبووان بۆ لای ئەو مەبەستە تەكان بە خۆيان دەدەن، ھەموو ئەحوال و مەقامەكان - لە يەكەمەو تا كۆتايى - لە ژێر ئەو ناو نيشانەدا جىيان دەبیتەو و لە بەروبووم و داواكارىيەكانىيەتى.

بەندايەتى كەمالى خۆشەويستی لە كەمالى زەليليدا كۆدەكاتەو، ھەر بەو جۆرە كەمالى گەردنكە چىبون بۆ ھەموو ئەو شتانەى جىگەى رەزامەندى ئەون و فەرمانى ئەويان لەسەر، ئەو ھەش ئامانجىكە كە ھىچ ئامانجىك ناكەوئتە سەريەو، گەر رىگەيەك بۆ ھەستان بە حەقىقەتى ئەو ئامانجە - وەكو پىويست - نەبىنرايەو، ئەوا دەبیت بۆ تەو بەكردن بگە پىينەو، بەم بېرە و بە شتانى تىرىش دەزانىت كە تەو بەكردن لە كۆتايىەكاندا پىويستترە تا سەرەتاکان، گەر نەسىمى رۆحى تەو بەكردن نەبوایە ئەوا بىھىوایى مرۆفى لە پەرەردگار دوور دەخستەو، ئەمە بۆ كەسىكە كە ھەستابىت بەو ھى سەردارەكەى داواى لى كەردبىت و جىبەجىي كەردبىت، ئەى دەبىت چۆن بىت گەر بىتاكايى و كەموكورتى و كەمپەوى و گوپىينەدان و ھەلبژاردنى بەشى خۆى بەسەر بەشى پەرەردگاريدا كالای بالای بىت؟

(۶۵) (منزلة استئناف التوحيد)

مه نزله ی تیهه لچوونه وهی یه کتا په رستی

له مه نزله کانی ((ایک نعبد وایک نستعین)) مه نزله ی یه کتا په رستیبه .

ئه وهش زه فه ربردنی سالیکه له کۆتاییدا به حه قیقه تی یه کتا په رستی ته واو، وه ک چۆن له سه ره تاوه زه فه ری پێبرد .

یه کتا په رستی یه که مین قۆناغی بانگه وازی پێغه مبه ران بووه، و یه که مین مه نزله ی ریگه ی به ره و خودا چوون بووه، و یه که مین مه قامیک بووه که سالیک پیتی تیناوه له به ره و خودا چوونیدا، خودای موته عال ده فه رمویت ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ ﴿الأعراف: ۵۹﴾ هود به قه ومه که ی فه رموو ﴿يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ ﴿الأعراف: ۶۵﴾ صالح به قه ومه که ی فه رموو ﴿يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ ﴿الأعراف: ۷۳﴾ هه ر به و جوړه شوعه یب به قه ومه که ی فه رموو ﴿يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ ﴿الأعراف: ۸۵﴾ هه ره ها خودای موته عال ده فه رمویت ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ ﴿النحل: ۳۶﴾ .

یه کتا په رستی کلیلی بانگه وازی پێغه مبه ران بووه، بویه پێغه مبه ر به نوینه ره که ی خو ی (مه عازی کوپی جه به ل) ی فه رموو: ((تۆ ده چیبه لای خه لکانیک که ئه هلی کیتابن، با یه که مین شتیک بانگیان ده که ی بۆی به ندایه تی کردنی خودا بیته به تاکوته نهایی، که شایه تیاندا به "لا إله إلا الله و أن محمدا رسول الله" هه والیان پێبده که خودا پینج نوێزی له سه ر فه رز کردوون له شه و و روژیکدا، به و جوړه تا کۆتایی فه رمووده که))، هه ره ها پێغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمویت ((فه رمانم پیکراوه له گه ل خه لکی بجه نگم تا شایه تی ده دن که "لا إله إلا الله و أن محمدا رسول الله"، بۆ ئه و مه به سه ته یه که مین واجبیک له سه ر داوا لیکراو بریتیبه له شایه تیدان به "لا إله إلا الله" .

به لام وه ک چۆن یه کتا په رستی یه که مین شتیکه پێبه وه ی بچیه ناو ئیسلامه وه هه ر به و جوړه داوین شتیکه که پێبه وه له دنیا ده رده چیت، پێغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمویت

((هر کهس دوا قسهی "لا إله إلا الله" بیت دهچیته بههشتهوه))، "لا إله إلا الله" به کهمین واجب و دواهمین واجب، بویه به کتابهرستی سهرتا و کوتایی نه مره که به. ته نها پاکراگرتنی خودا له رووداو (الحدث) به لگهی شه و به کتابهرستی به نیبه که خودا پیغه مبرانی بؤ ره وانه کردووه و کتیبه کانی بؤ دابه زاندووه و بهنده به هؤیه وه له ناگر رنگاری ده بیت و دهچیته بههشتهوه و له هاوه لدانان دیته دره وه، پاکراگرتنی خودا له رووداو کؤدهنگی هه موو دهسته کانی له سهره، هر کهس دان به بوونی خالیقدا بنیت دان به و راستیبه دا ده نیت، بتپهرست و مهجوس و نه صارا و یه هود و هاوه لدانه ران - له گهل جیاوازی بیروباروه بیان - هر هه موو خودا له رووداو پاک راده گرن و دیرینی خودا ده سه لمینن، ته نانه ت گومرترین دهسته له پرووی هاوه لدانان و بیباوه پی و ئیلحاده وه که دهسته یه کیتی بوون (وحدة الوجود) ه ده لئین: خودا بوونیکي ره هایه، و دیرینه به هه میشه یی و پاکوبیگه رده له رووداو و رووداوه کان له بوونی شه وه وه سهرچاوه وهرده گرن و بوونی شه و له به رده گن و له خوئیانی ده که نه وه.

فه یله سوفان - که دورترین خه لکن له و شه ریعه تانه ی پیغه مبران هیناویانن - "واجب الوجود" ده سه لمینن وه ک دیرینیکي هه ربووی پاک و بیگه رد له رووداو. هاوه لدانه ران - بهنده ی بتنه کان شه وانه ی له گهل خودادا کؤمه لئیک خودای تریان ده پهرست - بوونیکي دیرینی پاک و بیگه رد له رووداو ده سه لمینن. پاک و بیگه ردی خودا له رووداو حه قه، به لام ئیسلام و ئیمان به که سه که نابه خشیت، و که سه که ناهیتینه ناو شه ریعه ته کانی پیغه مبرانه وه، به لکو هه رگیز له و ریچکه و ریبازه بووچانه ی شهلی بیباوه پی دهرینه هیتیت.

له گهل شه وهدا پرسیار له سهرداری شهلی ری جونه ید کرا دهرباره ی به کتابهرستی؟ فه رمووی: بریتیه له ته نها کردنه وه ی دیرین له رووداو، جونه ید ئامازه به وه ده دات که بانگه شه ی به کتابهرستی و مه قام و حالی دروست نابیت و بهنده نابیت به به کتابهرست تا دیرین له رووداو به تا کوته نها نه ناسیتیت، زؤرئیک له وانه ی بانگه شه ی به کتابهرستی ده کهن خودایان تا کوته نها نه کردووه له رووداوه کان، هر کهس نه ری جیا بوونه وه ی خودا ده کات له دروستکراوه کانی له سهر عهرشی مه زنی و بیکات به بوونیک که له هه موو شوینیکدا به زاتی ئاماده یی هه یه شه و که سه تا کوته نها ی

نه کردوو له رووداو، به لکو کردوو به تی به حالیک له رووداو کان و پیچه وانه پێیان و ئاماده به زاتی تیاپاندا.

ئه شعری له کتیبی "المقالات" دا ده فرمویت: ئه مه حکایه تی قسه ی دهسته به که له ناسیکان، له م ئومه ته دا دهسته به که هن ریبازی عیباده تیان گرتۆته بهر، بانگه شه ی ئه وه ده که ن که گونجاوه بۆ خودا بچینه ناو ته ن و جهسته کانه وه، که شتیک ده بینن له لایان جوان و باشه ده لێن: نازانین، له وانه به پهروه ردگارمان بیته.

ده لێم: ئه م دهسته به دوو به شن، به که میان: بانگه شه کردن بۆ ئه وه ی گوایه خودا ده چینه ناو وینه و شیوه جوان و باشه کانه وه، دووه میان: بانگه شه ی ئه وه ده که ن که خودا ده چینه ناو کاملانه وه له مرۆف، ئه وانه ش ئه و که سانه ن نه فسیان له شه هوات دارنراوه، و به سیفته به رز و بلنده کان رازاونه ته وه، و له سیفته ناپه سه ند و دزیوه کان خالیبوونه ته وه، نه صارا باوه پریان وایه خودا چووته ناو جهسته ی مه سیحه وه و ئه وه ی کردوو به دورعیك بۆ خۆی، "به کیته بوونیش" بانگه شه ی ئه وه ده که ن بوونیکه ره هایه و چیه کان (الماهیات) وه ک پۆشاکیک ده یکن به بهر خۆیاندا و خودا ده بیته سه رچاوه ی بوونیان. ئه م دوو دهسته به خودای دیرینیان له رووداو به تاکوته نها رانه گرت.

❖ ئه وه خودای دروستکه ره و ..... خاوه نی ناوه جوانه کانه

ئه م به تاکوته نها زانینه - که جونه یید ئامازه ی پیکرد - دوو جهۆره: تاکوته نهایی بیروباوه ر و هه وال، ئه مه ش دیسان دوو جهۆره، به که میان: سه لماندن و جیگیرکردنی جیا بوونه وه ی پهروه ردگار له دروستکراوه کانی، و به رزی و بلندی ئه و - سه حانه - له سه رو حوت ئاسمانه کانه وه، وه ک کتیبه ئاسمانیه کان قسه یان له باره وه کردوو، له به که میانه وه تا کۆتا کتیبیان، و هه موو پیغه مبه ران هه والیان پێداوه له به که میانه وه تا خاته میان، دووه م: تاکوته نها کردنی خودا به سیفاتی که مالی، و جیگیرکردنی ئه و سیفته تانه بۆ خودا به شیوه به کی روون و ئاشکرا و فراوان، وه ک چۆن خودا بۆ خۆی جیگیری کردوون و پیغه مبه رانیش هه ر به و جهۆره، خودا به پاک رابگیریت له په کخستن و لادان و نموناندن و چۆنیتی و لیکچوون (واته پاک رابگیریت له: تعطیل، تحریف، تمثیل، کیفیه، تشبیه)، به لکو حه قیقه ته کانی ناو و سیفته ته کان

بۆ خودا جیگیر بکرین، و هاوشیوهی مه خلوقات له هه موو روویه که وه له خودا نهی بکریت، جیگیر کردن به بی نمونانندن (التمثیل) و پا کراگرتن به بی لادان و به کخستن ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الشوری: ۱۱)، له م جهۆره یاندا خودا به تا کوته نها ده زانریت له کۆی قهزا و قه ده ری بۆ هه موو دروست کراوه کانی، بینراوه کان و سیفه ته کان و کرداره کان - هه موو ئەمانه به ویست و قه ده ر و زانست و حیکمه تی خودا رووده ده ن، خاوه نی ئەم باوه ری به تا کوته نها زانینه له هه رچی ده سته ی پووچ و گومرپه جیا ده بیته وه، له "به کیتی بوون و حلولیه کان و جه هه مییه فیره و نییه کان" که ده لئین: له سه رو ئاسمانه کانه وه په روه ردگارێک بوونی نییه په رستریت، و له سه ر عه رش خودایه ک بوونی نییه نوێزی بۆ بکریت و سوژده ی بۆ بریت، هه روه ها قه ده رییه کان که ده لئین: خودا کارو کرده وه ی به نده کانی قه ده ر نه کرده وه، له فریشته و ئینس و جین، هه ر به و جهۆره ته واوی گیاندارانی تر، به لکو شتیك دیته ناو مولکییه وه که نایه ویت، و شتیکی ده ویت که نابیت، و شتیك به بی ویستی ئەو رووده دات و ده بیته ..خودا-سبحانه- زاناره .

❖ ئەو خودایه کی مه عبووده... سبحانه

جهۆزی دووه م له به تا کوته نها زانین: تا کو ته نها کردنی دیرین له رووداو به عیبادت کردنی، له به خودا زانین و خۆشه ویستی و ترس و رجا و به مه زنزانین و گه پانه وه و ته وه کول و داوای کۆمه ک کردن و گرتنه به ری وه سیله بۆ لای، ئەم "به تا کوته نها زانین" ه و ئەو به ته نها زانینه ی پیشتر هه موو پیغه مبه رانیان پی ره وانه کراوه و کتیه کانیا ن پی دابه زینراوه و شه ریعه ته کانیا ن پی به یان کراوه، و له و پیناوه شدا ئاسمانه کان و زه وی و به هه شت و دۆزه خ خولقینراون، و پاداشت و سزا دامه زراوه . تا کوته نها کردنی دیرین له رووداو له زات و سیفات و کردارییدا و هه روه ها له خودا ویستیدا و خۆشویستن و ترس و رجا لئی و پاشکۆکانی ئەمانه، بۆیه قسه که ی جونه يد له مه ر پیناسه ی به کتا په رستی قسه یه کی دروست و پراوپره .

بۆ نمونه ته وه کول بریتیه له حه قیقه تی به کتا په رستی و به کتا په رستی ته نها له و ریگه وه یه، له باسی "ته وه کول" دا به یانی ئەوه مان کرده وه و بریتیه له مه قامی پیغه مبه ران.

هەر کهس خۆی به کهسیکی خاوهن تهوهکول بزانیته تووشی وههم بووه
 بۆ تهوهکول سیّ عیلهت ههیه که کار دهکاته کهمالی یهکتاپهرستی و له
 وههمگه لینگه وه سهر ههلهدهن که دهبنه هۆی ناتهواوکردنی عیبادت:
 یهکه میان: وازهینهانه له هۆیهکان (هۆکارهکان) که فرمان به گرتنه بهریان کراوه، گوايه
 به هۆی تهوهکوله که یه وه لییان بینیاز بووه، ئه و جوره تهوهکوله دهستهوسانی و
 گوپیینه دان و تهمن به فیرۆدانه، نهک تهوهکولی به ندایه تی و یهکتاپهرستی بیته، وهک
 ئه و کهسهی که واز له نهجامدانی کردار دههینیت که هۆی رزگاری مرۆفه و بۆ
 به دهستهینانی داواکان تهوهکول به خودا ده بهستیت، واز دههینیت له ههستان به
 هۆکارهکانی به دهستهینانی رۆزی-له کار و کشتوکال و بازرگانی و هاوشیوهکانیان-
 بۆ به دهستهینانی نهوانه تهوهکول به خودا ده بهستیت، واز له داوا و گهپان به دواي
 زانستدا دههینیت و بۆ به دهستهینانی تهوهکول به خودا ده بهستیت، ئه م جوره
 که سه تهوهکوله که یه دهستهوسانی و لیته هاتن و تهمن به فیرۆدانه، وهک ههندی له
 پیشین ده لێن: لهوانه مه به تهوهکوله که یه دهستهوسانی و هیچ لیته هاتنه، ههروهها
 لهوانه مه به دهستهوسانییه که یه کردووه به تهوهکول.

عیلهتی دووهم: له بهش و چهزهکانی خۆیدا تهوهکولی هه بیته، به لام له چهقهکانی
 خودادا به و جوره نه بیته، وهک ئه و کهسهی له به دهستهینانی مال و ژن و دهسه لاتدا
 تهوهکول به خودا ده بهستیت، به لام له سه رخستنی ئایینی خودا و به رزکردنه وهی
 که لیمه ی خودا و پشتیوانی سوننه تی پیغه مبه ر(ﷺ) و جیهادی دوژمنانی خودا و
 پیغه مبه ر(ﷺ) تهوهکولی تیدا نییه.

عیلهتی سییه م: تهوهکوله که یه له خودی خۆیه وه بنا سیته، به و کاره ی بینینی فهزل
 و منه تی خودا و دانانی بهنده که یه له مه قامی تهوهکولدا له لایه ن خودا وه
 له بیرچیته وه، به تهنها بینینی تهوهکول نابیته عیلهت، وهک گومان ده بات، به لکو
 پیویسته له سه ری تهوهکوله که یه له چاوی به خششی خودا وه ببینیته و تهنها به
 منه تیکی ئه وی بزانیته و وهک کۆمه کییه کی خودایی بۆ ئه و ته ماشای بکات.

ئه و سیّ عیله ته یه دینه سهر ریگه ی مه قامی تهوهکول و مه قامهکانی تریش، ئه و سیّ
 عیله ته ن که عاریفان به خودا و ئه مری خودا هه ولی برین و بنرکردنیان ده ده ن،

نہمان تہنہا وہک نمونہ بؤئو عیلة تانہ کہ نامازہیان پیّ دہریت باس کرد، عیلة تی ہر مہقامیک لہ مہقامہکانی باورہ نہم سیّ عیلة تانہ: نہوش نہوہیہ بہہوی نہم عیلة تانہوہ بالاتری لہدہست دہریت و مہقامہکہ بہ حہز و بہشی خزیہوہ بیہستیتہوہ، دہرئہ نجام لہ مہبہستہکہی داپریت و دوریکہ ویتہوہ، ہرہوہا نہو مہقامہ بہ کومہک و یارمہتی و بہخشش و بہخشندہیی خودا بؤئو تہ ماشا نہکات.

❁ کہ مالی یہ کتابہ رستی مہرجی نیمامہ تہ

گومانی تیدا نیبہ کہ نہلی یہ کتابہ رستی لہ یہ کتابہ رستیہ کہ یاندا جیاوازیان ہہیہ - لہ پووی زانست و مہعرفہ و حالہوہ - بہ جیاوازیہک کہ تہنا خودا دہیزانیت، کاملترین کہس لہ یہ کتابہ رستیدا: بریتین لہ پیغہمبہران - صلوات اللہ وسلامہ علیہم - پیغہمبہرانی خاویان پہیام کاملترین لہوہدا، خاویان عہزمہکان (أولو العزم) لہ پیغہمبہرانی خاویان پہیام کاملترین لہ یہ کتابہ رستیدا، نہوانہش نوح و نبیبراہیم و موسا و عیسا و محمد - صلوات اللہ وسلامہ علیہم - کاملترین یہ کتابہ رستی یہ کتابہ رستی دوو خلیلہ کہیہ (محمد و نبیبراہیم) - صلوات اللہ وسلامہ علیہما - نہو دوانہ لہ یہ کتابہ رستیدا خاویان راوہستانیکن کہ بؤ ہیچ کہسیکی تر بوونی نیبہ - لہ پووی زانست و مہعرفہ و حال و بانگہوازی خہلک و جیہادہوہ - ہیچ یہ کتابہ رستیہک کاملتر نیبہ لہوہی پیغہمبہران پیبہستاوی و بانگیان بؤ کردوہ و جیہادی گہلانیان بؤئہ نجام داوہ، بؤیہ خودای موتهعال فرمانی بہ پیغہمبہرہکہی (ﷺ) کردوہ کہ لہوہدا شوینیان بکہویت و چاویان لیّ بکات، خودای موتهعال دواوی باسی نبیبراہیم و موناہرہکہی لہ گہل باوکی و ہوزہکہی دہربارہی پوچی ہاوہلدانان و دروستی یہ کتابہ رستی و باس کردنی ہندی لہ نہوہکانی لہ پیغہمبہران دہفرموت ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ﴾ ﴿٨١﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبُهِدَ لَهُمْ أَفْئِدَةٌ ﴿الأنعام: ٨٩ - ٩٠﴾ ہیچ یہ کتابہ رستیہک لہوہ کاملتر نیبہ کہ خودا فرمانی بہ پیغہمبہرہکہی (ﷺ) کردیت شوینی بکہویت و چاوی لیکات، کاتیک پیغہمبہران بہ حہقیقتی یہ کتابہ رستی ہستان - لہ پووی زانست و مہعرفہ و حالہوہ - خودا کردنی

پیغه مبه‌ران - علیهم الصلات والسلام - کردووه له یه که میانه‌وه تا خاته میان، ده‌فه رمویت ﴿يَأْتِيَا الرُّسُلَ كُلًّا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ ﴿المؤمنون: ٥١ - ٥٢﴾، هه‌روه‌ها ده‌فه رمویت ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾﴾ ﴿الأنبياء: ٢٥﴾ هه‌روه‌ها ﴿وَمَثَلٌ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ءَالِهَةً يُعْبُدُونَ ﴿٤٥﴾﴾ ﴿الزخرف: ٤٥﴾ هه‌روه‌ها ﴿أَمْ اتَّخَذُوا ءَالِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ ﴿٦١﴾ لَوْ كَانُوا فِيهَا ءَالِهَةً إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٦٢﴾ لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ ﴿٦٣﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِي وَذِكْرٌ مِنْ قَبْلِي﴾

الأنبياء: ٢١ - ٢٤، واته ئەم کتیبە ی که بۆ سەرم دابە زینتارووه و هه‌موو کتیبی پیغه مبه‌ران ئایا له‌ناو یه‌کیکیاندا شتیکتان بینییوه بانگ بۆ هاوه‌لدانان بکات و بلیت له‌خوار خوداوه ئیلاهیکی تر بپه‌رستن؟ یان هه‌ر هه‌موویان به‌یه‌کتاپه‌رستی هاتوونه‌ته‌ده‌نگ و فه‌رمانیان پیکردووه؟ هه‌روه‌ها خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ ﴿النحل: ٣٦﴾ "الطاغوت" ناویکه بۆ هه‌موو ئەو په‌رستراوانه‌ی له‌خوار خوداوه ده‌په‌رسترین، هه‌ر هاوه‌لدانه‌ریک خواوه‌نده‌که‌ی بریتییه له‌تاغوت.

شیخولئیسلام ئینن ته‌مییه‌ قسه‌ی له‌باره‌ی ئەو یه‌کتاپه‌رستییه‌وه کردووه که پیغه مبه‌ران هیناویانه له‌یه‌که‌میانوه تا خاته‌میان و هه‌موو کتیبه‌ ئاسمانیه‌کانی بۆ دابه‌زیوه و خودا فه‌رمانی به‌پیشین و پاشین کردووه و ئایاتگه‌لیکی له‌و باره‌وه باس کردووه، پاشان فه‌رموی: خودای موته‌عال هه‌والیداوه له‌باره‌ی هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک که به‌قه‌ومه‌که‌ی فه‌رمووه ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾، ئەمه‌یه‌که‌مین و دواه‌مین بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ران بووه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمویت ((فه‌رمانم پیکراوه له‌گه‌ل خه‌لکی بجه‌نگم تا شایه‌تی ده‌ده‌ن "أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَنِي رَسُولُ اللَّهِ")) هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ((هه‌ر که‌س بمه‌ریت و بزانیت که "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" ده‌چیته‌به‌ه‌شته‌وه))، قورتان پره‌له‌م جو‌ره‌یه‌کتاپه‌رستییه‌، و بانگه‌واز بۆ لای و به‌ستنه‌وه‌ی سه‌رفرازی و رزگاری به‌و یه‌کتاپه‌رستییه‌وه، ئەمه‌ش حه‌قیقه‌ته‌که‌ی بریتییه له‌: ئیخلاصی دین هه‌رموو دین ته‌نها بۆ خودای موته‌عال، فه‌نا له‌م یه‌کتاپه‌رستییه‌دا هاوملی

وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوها مِنْ دُونِها إِلَهاً لَقَدْ قُلْنَا إِذا شَطَطًا ﴿١٤﴾ الكهف: ١٤، هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی
 پیاوه‌که‌ی سوره‌تی "یس" ده‌فرمویت ﴿إِنْ يُرِيدِ الرَّحْمَنُ يَضْرِبْ لَنا عَنّا شَفْعَتَهُمْ
 شَيْئاً وَلا يُفْعَدُونَ ﴿٣٣﴾ یس: ٢٣، هه‌روه‌ها ده‌فرمویت ﴿أَرَأَيْتُمْ مِنْ دُونِها أَوْلِیاءَ قالَهُ هُوَ
 الْوَلِیُّ﴾ الشوری: ٩، هه‌روه‌ها ده‌فرمویت ﴿أَرَأَيْتُمْ مِنْ دُونِها أَللَّهُ شَفْعاءُ قُلْ أَوْلُوا كَانُوا
 لا یَمْلِكُونَ شَيْئاً وَلا یَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾ قُلْ لِلَّهِ الشَّفْعَةُ جَمِیعاً لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَیهِ
 تُرْجَعُونَ ﴿١٤﴾ الزمر: ٤٣ - ٤٤، هه‌روه‌ها ده‌فرمویت ﴿بِأَیْها النَّاسُ ضَرِبَ مَثَلٌ
 فَأَسْتَجِعُوا لَهُمْ أَلَّذِینَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِها لَنْ یَخْلُقُوا ذُبَاباً وَلا یُجْتَمِعُوا لَهُمْ وَإِنْ یَسْأَلُهُمْ
 الذُّبَابُ شَيْئاً لا یَسْتَفِیئُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٣٣﴾ ما فکدروا الله حق قدره فَعَزَّ
 اللَّهُ لِقَوْمِ عَزِیزٍ ﴿٣٦﴾ الحج: ٧٣ - ٧٤، هه‌روه‌ها ده‌فرمویت ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلا
 تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئاً﴾ النساء: ٣٦

له‌م شیوه‌یه‌ له‌ قورئاندا زقن، به‌لکو زیاتره‌ له‌ وه‌ی بتوانریت باس بکریت، نه‌ و جوړه
 به‌ کتابه‌ رستیبه‌ یه‌ که‌مین و دواه‌مین و ناوه‌وه‌ و ده‌روه‌ و لوتکه‌ و جه‌مه‌ری رجای
 به‌ کتابه‌ رستیبه‌، خودای موته‌ عال‌ فرمانی پیکردوین چاوه‌ له‌ نیامی نه‌م جوړه
 به‌ کتابه‌ رستیبه‌ بکه‌ین له‌ نه‌ری و جیکه‌رکردندا، وه‌ک خودای موته‌ عال‌ ده‌فرمویت
 ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِینَ مَعَهُ إِذْ قالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرءُوا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضاءُ أَبَداً حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾ الممتحنه: ٤،
 هه‌روه‌ها ده‌فرمویت ﴿وَإِذْ قالَ إِبْرَاهِیمُ لِأَبِیهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِی بَرءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٣٦﴾ إِلَّا الَّذِی
 فَطَرَنِی فَإِنَّهُ سَمِیعٌ ﴿٣٧﴾ الزخرف: ٢٦ - ٢٧، هه‌روه‌ها ده‌فرمویت ﴿وَإِذْ قالَ عَلَیهِمْ نَبَأُ
 إِبْرَاهِیمَ ﴿٣٦﴾ إِذْ قالَ لِأَبِیهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ قالُوا تَعْبُدُوا آصْنامًا ما فَطَرَلْها عَنكُم فِی ﴿٣٧﴾ قالَ هَلْ
 یَسْمَعُونَكُمُ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٣٧﴾ أَوْ یَفْعَلُونَكُمُ أَوْ یُضِرُّونَ ﴿٣٧﴾ قالُوا بَلْ وَجَدنا آباءنا كَذالِكَ یفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾ قالَ
 أَفَرَأَیْتُمْ ما كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ أَنْتُمْ وَآبائُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنَّهُمْ عَنَّا لِنِی إِلا رَبَّ الْعَالَمِینَ ﴿٣٧﴾
 الَّذِی خَلَقَنِی فَهُوَ یَهْدِی ﴿٣٨﴾ وَالَّذِی هُوَ یَطْعِمُنِی وَیَسْقِی ﴿٣٨﴾ وَإِذا مَرِضْتُ فَهُوَ سَفِیءٌ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِی
 یُصَلِّیْ نِیَّتی ثُمَّ یَحْیِیَنِی ﴿٣٨﴾ وَالَّذِی أَطْعَمَ أَنْ یَقُورَ لِی خَطِیئَتِی یَوْمَ الذِّكْرِ ﴿٣٨﴾ الشعراء: ٦٩ - ٨٢،
 که‌ر تیرامان له‌ قورئاندا بکه‌یت- له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بو کورتایبه‌ که‌ی- ده‌بینیت له‌ خولگه‌ی
 نه‌م به‌ کتابه‌ رستیبه‌ دا ده‌سورپته‌وه‌، هه‌روه‌ها دانپیدانان و مافه‌کانی.

شیخمان شیخی هوروی ده‌فرمویت: هه‌ردوو خه‌لیله‌ که‌ کاملترینی تایبه‌تی
 تایبه‌ته‌کانن له‌م به‌ کتابه‌ رستیبه‌ دا، ناگونجیت که‌سیک له‌ نوممه‌تدا هه‌بیته‌

يەكتاپەرستىيە كەي لە پىغەمبەرئىك لە پىغەمبەران كاملا تر بىت، چجاي پىغەمبەرانى خاوەن رىسالەت، چجاي پىغەمبەرانى خاوەن عەزم، چجاي ھەردوو خەلىلە كە ! كەمالى ئەم جۆرە يەكتاپەرستىيە: ئەو يە كە شتئىك لە دلدا بۆ غەيرى خودا نەمىنئىتەو، بەلكو بەندە لە ھەموو شتئىكدا لەگەل خودادا بىت، ئەو كەسەي خۆشەدەوئىت خودا خۆشى دەوئىت، ئەو شتەي خۆشەدەوئىت ئەو خۆشى دەوئىت، ھەر بەو جۆرە ئەو كەس و شتەي رق لىيە كە خودا رقى لىيانە، دۆستايەتى ئەو كەسانە دەكات كە دۆستايەتى خودا دەكەن، دۆزمنايەتى ئەو كەسانە دەكات دۆزمنايەتى خودا دەكەن، فەرمان بەو دەكات خودا فەرمانى پىكردوو، و نەھى لەو دەكات خودا نەھى لىكردوو.

سوئىد بە خودا، بۆ دەر كەوتن و جىلوە كوردنى ئەم يەكتاپەرستىيە خودا پىغەمبەرانى رەوانە كرىوو و كىتئىبەكانى دابەزاندوو و فەرمانى بە پىشىنەكان و پاشىنەكان كرىوو. دەر كەوتنى ئەم يەكتاپەرستىيە و جىلوە كوردن و رۆشنبوونەوھى و شاھىتەي فىترەت و ئەقل لەسەرى: مەزنىرئى بەلگە يە لەسەر ئەوھى بالائىرئى يەكتاپەرستىيە و لوتكە كە يەتى، بۆيە شىركى گەورە لە بەر يە كتر ھەلدەتە كىتئى و لە بنج و بىخى دەھىتئىت، ھەر شتئىك گەورە و مەزنىرئى بوو دەبىت گەورە و مەزنىرئى پىبھىتئىت، گەر شتئىك لەم يەكتاپەرستىيە مەزنىرئى بوايە خوداى موتەعال شىركى گەورەي پى پالپتوھ دەنا و كۆتايى پىدەھىنا، بەھۆى مەزنى و گەورەي ئەم يەكتاپەرستىيەو يە: رەوگەي بۆ دانراو و رەوگەي بۆ دامەزراو، و خانەي كوفرى لە خانەي ئىسلام پى لە يە كتر جىا كراو تەو، و خەلكى بۆ ئەھلى بەختەوھرى و ئەھلى شەقاوھت و ھىدايە تدرائ و گومرا دابەش بوو و كىتئىبەكان و پىغەمبەران بانگيان بۆ كرىوو.

❖ يەكتاپەرستى تىگە يشتنى دلە نەك رەوانبىژى زمان

ئەم يەكتاپەرستىيە لە ناو دلئى ئەھلى خۆيدا داپۆشراو ھەرچەند زۆرەيان ناتوان ناماژەي پىبەكەن و رۆشنى بەكەنەو وەلامى پىشتەل كەرانى پىدەنەو، و بەرگى بەكەن و شوبەھى سەرپىچىكەرانى پى پەرجىدەنەو، گومانى تىدا نىبە زۆرەي خەلكى ناتوان ئەو كارە ئەنجام بەدن، دەر بىرئى ئەو يەكتاپەرستىيە قەدەرئىكى زىادە يە لەسەر بوونى يەكتاپەرستى لە دلئاندا، مەرج نىبە ھەر كەسئىك شتئىكى زانى و

فیری بوو و ورده کاریه کانی زانی بتوانیت ناماژهی پیبکات و به زمان دهریبپریت و شوبه نابوودکه ره کانی به پرچ بداته وه، نه مه یان ره نگیکه و بوونی له ناو دلدا ره نگیکی تره.

به لگه هینانه وه و ناماژه بۆ کردنی هر که سیک به پیی به کتابه رستیه که به تی، جۆره کانی به لگه هینانه وه و رووه کانی و ناسته کانی مه گه ر ته نها خودا بۆخوی بزانیته و هه ژماریان بکات، بۆ هر دهسته یه که هیدایه تده ریک بوونی هه یه، بۆ هر زانستیکی دروستی یه قیندار به لگه یه که بوونی هه یه پیوستی ده کات و شاهیدیک هه یه دروستیکه ی ده سه لمینیت، له وانه یه خاوه نه که ی نه توانیت به هۆی ده سه وسانی و که م هۆشیاریه وه ته عبیری لیبکات، گه ر ته عبیریشی لیبدات له وانه یه نه توانیت به وشه و زاراوه ی نه هلی زانست دهریبپریت، به لکو هر که س به دواداچوون بۆ نه حوالی خه لکی بکات ده بینیت، زۆریک له نه هلی ئیسلام-یان زۆرینه یان- خاوه نی مه زنتین یه کتابه رستین و زۆرتین مه عریفه یان هه یه و ریشه داترین باوه رپان هه یه قوولتر له نه هلی که لام و نه ریابی تیروانین و جیدال، هه روه ها به لگه که لیک لای نه وانه ده بینیه وه که ئیمان که یانی پی دروست ده بیته دهرکه وتووتر و روشنتر و دروستتر له وه ی له لای نه هلی که لام بوونی هه یه، نه و نایه تانه ی که خودای مоте عال هانی به نده کانی ده دات بۆ سه یرکردن و تیپرامان تیایاندا و کردن به به لگه ی یه کتابه رستیه که یان و جیگرکردن و سه لماندن سیفته و کرداره کانی خودای مоте عال و صدقی پیغه مبه رانی: نه وانه نایاتگه لیکن په پیپبراون به هه ست و زانراون به ژیری و جیگیرن له فیره تدا، نه و که سه ی له م نایه تانه دهرپوانیت ناتاجی بارودۆخی نه هلی که لام و جه ده ل و زاراوه و ریگه کانیا ن نابیت، هر که س هه ستیکی سه لیمی هه بیته و خاوه نی نه قلیک بیت نه و نایه تانه ده ناسیته وه و دانیان پیدادا ده نیت و له زانسته وه به و نایه تانه ده گوژیته وه بۆ زانست به ناماژه کان و مه دلوله کانیا ن، له قورئاندا "ده یان هه زار" (نه م ژماره یه جیگه ی پرساری وه رگیزه) له و نایه ته روون و ناشکرانه بوونیا ن هه یه، هر که س قورئانی له به ر نه بیته کاتیک نه و نایه تانه ده بیستیته و تییا ن ده گات و ده یانژنه ویته زه ینی له نایه ته کانه وه به خیراترین شیوه ده گوژیته وه بۆ مه دلوله کانیا ن (واته ناماژه بۆکراوه کانیا ن) و دانیان پیداده نیت.

به کورتی: مه‌رج نییه هر که سیک شتیکی زانی بتوانیت ناماژه‌ی پییکات و به‌لگه‌ی پیپه‌ینیتته‌وه، مه‌رجیش نییه هر که سیک توانی به‌لگه به‌ینیتته‌وه و ناماژه‌یان پییکات بتوانیت به‌جوانی به‌لگه‌کانی ریکبخات و ده‌ریان‌بیریت و وه‌لامی به‌ره‌لستکاران بداته‌وه.

تۆوی په‌کتابه‌رستی ده‌رویت و گه‌شه ده‌کات

شیخولئیسلاام ئیمامی هوروی ده‌فرمویت:

یه‌کتابه‌رستی به‌ئه‌قل و به‌بیستن سه‌لمینراوه، به‌ته‌وفیقی خودا ده‌بینریتته‌وه له‌دوای پیپه‌ینینی، و گه‌شه ده‌کات به‌وه‌لامدانه‌وه‌ی بانگه‌ری حق و وردبوونه‌وه له‌شاهیده‌کان ((وجوب التوحید بالعقل والسمع، ویوجد بتوفیق الله بعد تبصیره، وینمو یا‌جابه‌ داعی الحق والتبصر فی الشواهد))

لیره‌دا سیّ بابته‌ه‌یه:

یه‌که‌میان: ئه‌وه‌ی یه‌کتابه‌رستی پتویست ده‌کات، دووه‌م: ئه‌وه‌ی به‌هۆیه‌وه ده‌بینریتته‌وه، و سییه‌میش: ئه‌وه‌ی گه‌شه‌ی پیده‌کات.

بابته‌ی یه‌که‌م: خه‌لکی جیاوازیان هه‌یه‌ تیایدا، ده‌سته‌یه‌که‌ ده‌لین: به‌ئه‌قل یه‌کتابه‌رستی پتویست ده‌بیته‌، که‌سه‌که‌ له‌سه‌ر وازلپه‌ینانی سزا ده‌دریت، و بیستنیس دان به‌وه‌دا ده‌نیت که‌ ژیری پتویستی کردوه و دووپاتی کردوته‌وه، بۆیه پتویست بوون و سزا له‌سه‌ر وازلپه‌ینانی به‌ئه‌قل سه‌لماوه و جیگیر بووه.

بیستنیس روشنکه‌ره‌وه و دانپانه‌ری ئه‌و پتویستبوون و سزایه، ئه‌مه‌ بۆچوونی موخته‌زیله و شوینکه‌وتوانی هه‌ندی له‌ ئیمامانن له‌ بابته‌ی په‌سه‌ند و ناپه‌سه‌ندی ئه‌قلی. ده‌سته‌یه‌کی تر ده‌لین: به‌ئه‌قل ناسه‌لمیت نه‌ پتویستبوون و نه‌ سزا له‌سه‌ری، به‌لکو هه‌چ شتیکی یه‌کتابه‌رستی به‌ ژیری ساغ نابیتته‌وه، به‌لکو سه‌لاماندنی ته‌نها له‌ رتگه‌ی شه‌رعه‌وه‌یه، بۆیه شایسته‌ی سزا ده‌بیته‌ له‌سه‌ر وازلپه‌ینانی، ئه‌مه‌ش بۆچوونی ئه‌شعارییه‌کان و ئه‌وانه‌یه‌ که‌ بۆچوونی ئه‌وانیان هه‌یه‌ له‌مه‌ر په‌سه‌ند و ناپه‌سه‌ندی ئه‌قلی.

راستییه‌که‌ی: پتویست بوونی یه‌کتابه‌رستی به‌ئه‌قل و به‌بیستن سه‌لماوه، و قورئان به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌م راستیه‌، قورئان به‌لگه‌ و بورهانی ئه‌قلی له‌سه‌ر یه‌کتابه‌رستی

دهخاته روو، و په سه ندى به كتاپه رستى و ناپه سه ندى هاوه لدانان روشن ده كاته وه و دهخاته روو، فرمان به به كتاپه رستى ده كات و نه مى له هاوه لدانان ده كات، بۆ نه و مه به سه ندى خوداى موته عال نمونه گه ليك ده هينيتته وه كه بریتين له به لگه ئه قلى، به و جوړه گوتاره گفتوگو له گه له خه لكيدا ده كات بۆ كه سانیک كه په سه ندى و پيوستبوونى به كتاپه رستى و ناپه سه ندى و ناشيرينى هاوه لدانان له نه قلى و ژيربياندا جيگير بووه، قورئان پره له بورهانه نه قليبى كان كه نامازهن بۆ نه و راستيبه، وه ك نايه تى ﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ الزمر: ٢٩، هه روه ها ﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوِيَانِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمٌ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ النحل: ٧٥ - ٧٦، هه روه ها ﴿ يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْتَأْذِنُوا لَأَنصُرُنَّهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْهَا لَأَنْتِفِئُوا مِنْهَا وَالَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْهَا أَعْمَى أَعْمَى وَمَنْ يُضْلِكِ اللَّهُ أَصَابِعُ يَدَيْهِ يُرِثُهَا مَنْ يَشَاءُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ الحج: ٧٣ - ٧٤، چه ندانه ئى نه وانه ش له به لگه و بورهانى به كتاپه رستى نه قلى كه قورئان رينومايى ده كات بۆ سه ريان و نامازهيان پييده دات.

ليرده خالتيكى تره هيه نه وهش نه وهيه كه سزا له وازهينيانى نه و واجبه نه قليبى دواده كه ويت بۆ كاتى هاتنى شهرع، وه ك قورئان نامازهي پييده كات ﴿ وَمَا كَأَمْ عَذِيبٍ حَقَّ نِعْتِ رَسُولٍ ﴿١٥﴾ الإسراء: ١٥، هه روه ها ﴿ تَكَادُ تَمَيَّرُ مِنَ الْقَيْظِ كَمَا أَلْفَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلْتُمْ خَزَنَتَهَا أَلَنْ يَكُرُّنَّ يَدِيْرُ ﴿٨﴾ قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَ نَنْذِيرٌ فَكَذَّبْنَا ﴿٩﴾ الملك: ٨ - ٩، هه روه ها ﴿ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَقَّ نِعْتِ فِي أُمَّهَارِ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٨﴾ القصص: ٥٩، هه روه ها ﴿ ذَلِكَ كَانَ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى يَظْلِرُ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ الأنعام: ١٣، نه مه به لگه به له سه ر نه وهى كه دواى ناردينى پيغه مبه ران ده چنه ريزى سته مكارانه وه، خودا هيچ كه سيك تيانابات به هوى نه و سته مه وه تا به لگه و بورهانيان به سه ردا ساغ نه كاته وه، نايه ته كه به ربه رچى دوو ده سته كه ده داته وه، هه نديك ده ليين: سته م و ناپه سه ندى ته نها به بيستن ساغ

دهبیته وه و جیگیر دهبیت، ههیه دهلئت: نهوانه بهبی بیستیش سزا دهدرین، قورنان قسهی ههردوو دهسته که ره دهکاته وه، وهک دهفرمویت ﴿وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنُتَبِّعَ مَا يَنْبَغُ عَلَيْنَا﴾

﴿الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿٤٧﴾ القصص: ٤٧، رایگه یاند نه وهی بهر له ناردنی پیغه مبهران نه نجامیاندوه هویهک بویه له تووشبوونیان به به لا و سزاکان، به لام خودای موته عال بهر له ناردنی پیغه مبهران که دهبنه به لگه و حوجهی خودایی له سهر مرؤف نه و کاره ی نه نجام نه داوه، وهک دهفرمویت ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ النساء: ١٦٥، ههروه ها ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبَّارِكًا فَآتِيهِمْ وَقُولُوا لِمَا كُنْتُمْ تُرْحَمُونَ﴾ ﴿١٥٦﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابُ عَلَيَّ طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ

لَفَنظِيلٍ ﴿١٥٧﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ﴿الأنعام: ١٥٥ - ١٥٧﴾ ههروه ها ﴿أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ﴾ ﴿١٥٨﴾ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٥٩﴾ أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةٌ فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦٠﴾ بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تَكَ ءَايَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿١٦١﴾ ﴿الزمر: ٥٦ - ٥٩﴾

نه م جوړه نایه تانه له قورناندا زۆن که رایده گه یه نن به لگه و حوجهی خودایی به کتیب و پیغه مبهر له سهر مرؤف ساغ دهبیته وه، ههروه ها ناگاداریان دهکاته وه به وهی له نه قل و فیره تیاندایه: له په سهندی یه کتاپه رستی و شوکر و ناپه سهندی هاوه لدانان و بیباوه پی.

نه م بابه ته له کتیبی "مفتاح دار السعادة" له و کتیبه دا نزیکه ی شهست رومان باسکردوه، بۆچوونی نهوانه به تال دهکاته وه که نه ریی ناپه سهندی نه قلی دهکن و بانگه شهی نه وه دهکن په سهندی و ناپه سهندی هیچ کرداریک به ژیری دیاری ناکریت، دهگونجی خودا فرمان به شتیک بکات که نه قل نه هی لیبکات، یان خودا نه هی له شتیک بکات نه قل فرمانی پیبکات، نه مه له نه قل ده وه شیته وه، دهبیت جیاکردنه وهی فرمانپیگراو و نه هیلپیگراو ته نها له ریگه ی شهعه وه بیت، نه ک به په سهندی و ناپه سهندی ژیری، گهر شهعه نه هی بکردبایه له یه کتاپه رستی و ئیمان و شوکر نه وه ناپه سهند بوون بویه نه هی لیکردون، خو گهر فرمانی به هاوه لدانان و بیباوه پی و

ستەم و فەواحش کرد ئەو پەسەندن بۆیە فەرمانی پیکردوون، ئیمە لەو کتێبەدا بە یانی ئەوەمان کردووە ئەو بۆچوونە پێچەوانەی ژیری و فیترەت و قورئان و سوننەتە. مەبەستەکە: پێویستبوونی یەکتاپەرستی بە بیستن (شەرع) و بە ئەقل ھەرچەند جیاوازی لە پوی پێویستبوونیەو ھەبە، ژیری پێویستی دەکات: بە مانای ئەوەی داوای کردارەکەی دەکات و زەمی وازلێھێنانی دەکات و دژی یەکتاپەرستی ناشرین و نابوود دەکات، بیستن بەم مانایە ئەو یەکتاپەرستی پێویست دەکات، زیاتر لەمەش: جێگیربوونی سزا لە سەر وازلێھێنانی، و ھەوالدانی خەشم و رقی خودایی بۆ ئەوانە و واز لە یەکتاپەرستی دەھێنن، ئەمەش بە ئەقل دەزانرێت، کاتیک نابوودی و ناپەسەندی شتیک بە ئەقل دەردەکەوێت ئەوا جێگیرکردنی کەمائی پەروردار بۆ خودای موتەعال ساخ دەبێتەو، ئەمەش جێگیرکردنی دوو ئەمر دەخاتە روو: زانینی ژیری بە خەشم و تووڕەیی پەروردار بۆ ئەوانە پشیمان لەو یەکتاپەرستیە کردووە، بەلام وردەکارییەکانی ئەو سزا و خەشمە خوداییە لە رێچگەی بیستن (شەرع) ھەبە.

بزانە گەر پەسەندی یەکتاپەرستی و ناپەسەندی ھاوھەڵدانان لە رێگەی ئەقلەو ھەزانرێت و لە فیترەتدا جێگیر نەبێت ئەوکاتە ھیچ متمانەیک نامینیتەو بە بابەتە ئەقلییەکان، چونکە ئەم بابەتە لە مەزنتەین بابەتە بەلگەنەویستەکانە، رۆشنترین شتیکە خودا لە ئەقل و فیترەتدا دایناو، بۆیە خودای موتەعال لەدوای یاسکردنی ئەو یەکتاپەرستیە و دەرخستنی رووی خرابی ھاوھەڵدانان دەفەرمویت ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾، یان ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾، نەری ئەقل لە ئەھلی ھاوھەڵدانان دەکات و ھەوال دەربارەیان دەدات بەو ئەوانە ئەھلی دۆزەخن چونکە نەیان دەبیسست و بیریان نەدەکردووە و تینەدەگەیشتن، بەلگە ئەوانە لە داواکارییەکانی بیستن و ژنەوتن ھاتوونەتە دەروە، دەربارەیان دەفەرمویت ﴿مُّمَّ بَكْمُ عُنَىٰ فَهَمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ﴿البقرة: ۱۷﴾، دەربارەیان دەفەرمویت کە ئەوانە بیستن و بینین و ژنەوتنیان سوودیکی بۆیان نەبوو، گەر لە ئەقلی موقفدا بەلگە بوونی نەبێت لەسەر ئەو راستییە قورئان نەیدەفەرموو ((انظروا))، ((اعتبروا)) پەند و ھەرگەرن، ((سروا في الأرض فانظروا))، ئەوان ئەوکاتە دەیانوت: ژیریمان ھیچ بەلگەیکە لەسەر ئەو تیدا نییە، ئەو تەنھا قسە و ھەوالی تۆیە، ئەو

سه‌رنجدان و بیرکردنه‌وه و گه‌ران به‌سه‌ر زه‌وویه‌دا چ مانایه‌کی هه‌یه، ئەم نمونانه چیه ده‌یه‌ئینه‌وه، و ئەم کێشانه و پێوانه ئەقلی و بینراوانه چیه ناماژه‌ی پێده‌ده‌یت؟ نایا ئەمه‌ روشنترین به‌لگه‌ نییه له‌سه‌ر په‌سه‌ندی به‌کتابه‌رستی و شوکری خودا؟

ناشیرینی و ناپه‌سه‌ندی هاوه‌لدانان و بیباوه‌پی له ئەقل و فیتره‌تدا ریشه‌ی داکوتیوه، شه‌وه‌ش بو شه‌وه‌که‌سه‌ی خاوه‌نی دلێکی زیندوو و شه‌قلێکی سه‌لیم و فیتره‌تێکی ته‌ندروسته روون و ناشکرایه، خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٧٧﴾﴾ الزمر: ٢٧، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَاكِلُونَ ﴿٥٣﴾﴾ العنكبوت: ٤٣، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾﴾ ق: ٣٧، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٥١﴾﴾ الحج: ٤٦، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٣﴾﴾ البقرة: ٢١٩، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿قُلْ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾﴾ يونس: ١٠١، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٥﴾﴾ إبراهيم: ٢٥

له هه‌ندیک له‌و نمونه ئەقلییانه: شه‌وه‌ی خودا هه‌لاویه‌ته‌وه له ناسه‌واری سزادانی شه‌هلی شیرک و ناسه‌واری شار و ولاتیان و شه‌وه‌ی به‌سه‌ریان هات له سزا و به‌ریادبوون، هه‌روه‌ها شه‌وه‌ی ماوه‌ته‌وه له سه‌رکه‌وتنی شه‌هلی به‌کتابه‌رستی و پشتیوانی لیکردنیان و سه‌رئه‌نجامی باش بو‌یان، خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَلِكِهِمْ ﴿العنكبوت: ٢٨﴾، ده‌ریاره‌ی سه‌موودیش ده‌فه‌رمویت ﴿فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِبَةٌ بِمَا ظَلَمُوا ﴿١٦﴾﴾ فِي ذَلِكَ لآيَةٌ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ وَأَخْبَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾﴾ النمل: ٥٢ - ٥٣، ده‌ریاره‌ی هوزی لوتیش ده‌فه‌رمویت ﴿إِنَّمَا نُرَلِّقُكَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رَجْرًا مِنْ أَسْمَاءٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٢١﴾﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾﴾ العنكبوت: ٣٤ - ٣٥، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٧٥﴾﴾ وَإِنَّهَا لِسَبِيلٍ مُقِيمٍ ﴿٧٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِنْ كَانَ أَحْسَبُ الْأَيْكَةِ لظُلَمِيعِينَ ﴿٧٨﴾﴾ فَانقَمْنَا

مِنْهُمْ وَإِنَّمَا لِإِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿٧٦﴾ الحجر: ٧٥ - ٧٦، جارِیکی تر ده‌رباره‌ی هۆزی لوت ده‌فرمویت ﴿وَإِنَّكَ لَتَكْفُرُونَ عَلَيْهِمْ مُّضِحِينَ ﴿٧٣﴾ وَبِأَيِّ آفَاتٍ تَقُولُونَ ﴿٧٢﴾﴾ الصافات: ١٣٧ - ١٣٨، خودای موله‌عال له سورته‌ی "الشعراء" دا باسی نه‌وه ده‌کات به‌سه‌ر هاوه‌لدانه‌رانداندا هیتای له چه‌ندین جوّری سزا و رزگارکردنی نه‌هلی به‌کتابه‌رستی له‌و سزایه، پاشان ده‌فرمویت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ وَإِنَّكَ لَهَوَّ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١﴾﴾ الشعراء: ٨ - ٩، باسی شیرکی نه‌وانه ده‌کات که به‌هۆیه‌وه شایسته بوون به به‌ربادبوون، هه‌روه‌ها باسی به‌کتابه‌رستی ده‌سته‌یه‌ک ده‌کات که شایسته بوون به رزگاربوون، پاشان هه‌والده‌دات که له‌و به‌ربادبوون و رزگاربوونه‌دا نایه‌ت و به‌لگه و نیشانه‌ی تیدایه بۆ باوه‌پداران، پاشان سه‌رچاوه‌ی هه‌موو نه‌وانه باس ده‌کات که له ناو و سیفه‌ته‌کانی خودای موله‌عاله‌وه‌یه، ده‌رچوونی نه‌و به‌ربادبوونه له عیززه‌تی خوداوه‌یه و رزگاربوونی نه‌و ده‌سته‌یه‌ش له ره‌حه‌تی خوداوه‌یه، پاشان له کوّتایی سورته‌ته‌که‌دا پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) به به‌لگه‌ی نه‌قلی و به باشترین راگه‌یاندن ده‌خاته روو- نه‌وجا شو‌به‌هی درۆزنان به باشترین وه‌لام وه‌لامده‌داته‌وه، هه‌ر به‌و جوّره باسکردنی زیندوو‌بوونه‌وه به به‌لگه‌ی نه‌قلی و به‌ره‌ست، هه‌روه‌ها نمونه‌هیتانه و خسته‌ن‌پرووی کیشانه و پیتوانه، بۆیه ده‌لّین به‌لگه‌کانی قورشان بیستن(شه‌رعی) و نه‌قلین.

بابه‌تی دووه‌م: ده‌بینریته‌وه له‌دوای کۆمه‌کی خودا به پیتینی ((ویوجد بتوفیق الله بعد تبصیره)) واجبوونی شتیک له‌پرووی شه‌رعه‌وه مه‌رج نییه بوونیکه به‌ره‌ستی هه‌بیت، بۆیه باسی پیتینی کرد دوای نه‌وه‌ی باسی پیوستبوونی کرد، نه‌وه‌ش بریتیه له پیتینی حه‌ق-سه‌حاله- مه‌به‌سته‌که‌ی: بینینی ته‌واو که هیدایه‌تی لی دوانه‌که‌ویت، نه‌گینا له‌وانه‌یه به‌نده شتیک بینیت و هیدایه‌تی پینه‌بینریته‌وه، وه‌ک ده‌فرمویت ﴿وَأَمَّا نُمُودٌ فَمَا هِيَ بِإِسْمِهِمْ فَمَا سَخَّرْنَا عَلَى أَلْمَدَى ﴿١٧﴾ فصلت: ١٧، خودای موله‌عال بینینی روشنی پیدان، به‌لام نه‌وان گوم‌راییان به‌سه‌ر هیدایه‌تدا هه‌لبژارد، خودای موله‌عال ده‌فرمویت ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَهُمْ حَتَّىٰ يَعْتُوبُوا ﴿١١٥﴾ التوبة: ١١٥، هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی قهومی فیرعه‌ون ده‌فرمویت ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وظُلْمًا ﴿١٤﴾ النمل: ١٤، نه‌م جوّره پیتینی‌نه روشنه هیدایه‌تی به‌دوای خویدا

نه هینا، چونکه خودا-سبحانه- بوونی ئه و هیدایه ته ی نه ویست، به لکو ته نها پئینینی مه بست بوو، نه وه ی خودا ویستی بکات ده بیّت و نه وه ش ئه و نه یه ویت نابیت.

به لام پئینینی ته واو: هیدایه ت به داوی خویدا ده هینیت، نه وه ش نه وه یه فرمانمان پکراوه له هه موو نوێژیکا داوی بکه ین له خودا، نه هلی به هه شت تیایدا ده لئین ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ﴾ (الأعراف: ۴۲، ههروهه ده فره مویت ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (یسونس: ۲۵، به یان و

ده لاله تی به بانگه واز گشتگیر کرد و ته و فیک و ئیلهامی شی به هیدایه ت تاییه ت کرد.

بابه تی سئیه م: نه وه ی شیخی هوروی ده فره مویت: ده رویت و گه شه ده کات به وه لامدانه وه ی بانگه ری حه ق ((وینمو یا جابه داعی الحق))، ته نها بینینی شاهیده کان به س نییه بو رووان و گه شه ی نه و باوه ره ﴿وَكَأَنّ مِنْ آيَاتٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ (یوسف: ۱۰۵، که سه که به پالیدا گوزهر ده کات نه گه شه ی پیده کات و نه پئی زیاد ده کات، به لکو ئیمان و به کتاپه رستی که م ده کات، به لام گه وه لامی بانگه ره که ی دایه وه و له شاهیده که وردبوویه وه به کتاپه رستیبه که ی گه شه ده کات، خودای موته عال ده فره مویت ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ (محمد: ۱۷، ههروهه ده فره مویت ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَحْتَدُوا هُدًى﴾ (مریم: ۷۶، ههروهه ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَرَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ (التوبة: ۱۲۴.

قه سه که ی شیخی هوروی نه وه ی ده قه کان نامازه ی پیده که ن و هاوه لان و شوینکه و تئوان له سه ری هاوران له خو ده گریت، نه وه ش نه وه یه که ئیمان و به کتاپه رستی زیاد ده که ن و گه شه ده که ن، نه مه ش له مه زنترین نه و بنچینه نه ی نه هلی سوننه ته که له جه هه می و مورجینه کان خوینی پی جیاده که نه وه.

﴿﴾ وابهسته بوونی هیدایه ت به ته و فیک خوداییه وه نه ری پئویستبوونی بانگه واز ناکات

وابهسته بوونی بهنده به شاهیده کانه وه که بریتین له به لگه و نایات له بوونی به کتاپه رستیبه، خودای موته عال به لگه ی له سه ره کتاپه رستی داناوه، و بورهانی راستکردۆته وه و نایاتی ده رختروه، فرهانی پیکردوین به لگه و نایه ته کان بینین،

لەيان سەرنج بەدەين و بەلگەيان پى بەئینەو، ئەم جیگىرکردن و ساغیبوونەو هەرگیز لەگەڵ ئەو نەرتکردنەدا کۆنابنەو، هەموو دروستکراوەکان نایاتى بەکتابەرستىن، هەر بەو جۆرە نایەتە خوینراوەکان (قورئان) بەلگەن لەسەر بوونى ئەو بەکتابەرستىیە.

بەکتابەرستى-هەموو بەکتابەرستى- ئەو بەلگەن هەموو شتێک بکریتە بەلگە لەسەرى و ریتنومایى بۆ لای، پێغەمبەران بەلگەى بەکتابەرستىن، خودای مۆتەعال بە پێغەمبەرەكەى دەفەر مۆیت ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ الشورى: ٥٢، هەروەها دەفەر مۆیت ﴿وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾﴾ الرعد: ٧، "الهادى" بریتىیە لەو دەلایلەى كە رینگەيان بۆ لای خودا و خانەى رۆژى دواى پى نیشان دەدات، ئەمەش پێچەوانە نییە لەگەڵ نایەتى ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ القصص: ٥٦، هەروەها نایەتى ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ فاطر: ٨، خودای مۆتەعال باسى گومراى و هیدایەتى کردووە، پێغەمبەرانى هیدایەتدەر هیدایەتەكەيان هیدایەتى دەلالەت و بەیانکردنە، بەلام خودا هیدایەتدەرى تەوفىق و ئیلامە، بۆیە پێغەمبەران بەلگەى حەقن، خودای مۆتەعالیش تەوفىقدەر و ئیلامەكەرە بۆ ئیمان، خولقینەرى هیدایەتە لە دلى كەسەكاندا.

لە بەکتابەرستى راستەقىنە بەگەر بەندایەتى و هەستان بە بەندایەتى ببینیت و بزانیت لە چاوەگەى منەت و فەزلى خوداوە، هەروەها هەژارى و ئاتاجى خۆت ببینیت، پێغەمبەر لە مالهە هاتە دەروە بۆ سەیرکردنى ئەلقەیهك لە دانىشتنى هاو لەانى كە یادى خودا و منەت و فەزلى خودايان بەسەر خۆیانەو دەکرد، فەرمووى ((چى ئیوہى كۆکردۆتەو؟ وتیان: دانىشتىن بۆ یادکردنەوہى ئەوہى خودا منەتى خستۆتە سەر شانمان و بەهۆى تۆوہ هیدایەتى ئىسلامان وەرگرت، فەرمووى سویندتان دەدەم بە خودا بۆ ئەوہ دانىشتبوون؟ وتیان: سویند بە خودا بۆ ئەوہ دانىشتبوون، فەرمووى: من سویندم نەدان لەبەر تۆمەتبار کردنتان، بەلام خودا شانازىتان پێوہ دەكات لای فریشتەكانى))

لە هۆیەكانى شانازى خودایى بە مۆؤ لەلای فریشتەكان: پېبینى هۆى بەکتابەرستى و وەسىلەى رزگاربانە، خودا منەتى کردووە بەسەر ئەوانەدا و نىعمەتى بەسەردا دابارانـدون ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ، وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ آل عمران: ١٦٤

ئەم ھەستکردنە بە ئاتاجى و ھەژارى دژ بەوھ نىيە باوھردار شانازى بکات بە منەتى خودايى بەسەرەيوھ گەر مەبەستى يادکردن و بلاوھ پىئکردن و فەزکردن و پەرورەدەى کەسانى تریبیت.

شانازیکردن دوو جۆرە: ناپەسەند و پەسەند، ناپەسەند: دەرخستنى پلە و پایەى خۆى لەسەر ھاوشیوھکانى خۆى لە مروؤف و خۆبالاکردن بەسەریاندا، ئەم جۆرەیان ناپیویست و داوانەکراوھ، پەسەندەکەى: دەرخستنى ئەحوالى سونىیانە و مەقاماتى بەرز و بلند وەك ئاشکراکردن و راگەیاندنیان، نەك وەك فەخرکردنى ناپەسەند، بەلکو وەك بە مەزن زانینی نىعمەتى خودا لەسەرى، پىئغەمبەر (ﷺ) دەفەرمویت ((من سەردارى رۆلەکانى ئادەم بەبى فەخرکردن)) ھەرۆھە ((من یەكەم کەسم رۆزى دوايى زەویم بۆ شەق دەبات و دیمە دەرۆھ بەبى فەخر)) ھەرۆھە ((من یەكەم شفاعەتکەر و یەكەمین شفاعەت لىوھرگىراوم بەبى فەخر)) سەعدى کورپى ئەبى وەقاس- خوا لىی رازى بیئت- دەفەرمویت ((من یەكەم کەسم تیرم لە پىئناوى خودادا ھاویشتووه)) ئەبو زەر- خوا لىی رازى بیئت- دەفەرمویت ((ئوھ و ئەوھم بەسەرھات، من سىيەم کەسم موسلمانبووم)) عەلى- خوا لىی رازى بیئت- دەفەرمویت ((پەیمانى پىئغەمبەرىكى ئوممىیە بۆ من: تەنھا باوھردار منى خۆشەدەویت و تەنھا دوورپورقى لە من)) عومەر- خوا لىی رازى بیئت- دەفەرمویت ((لە سى بابەتدا لەگەل پەرورەدگارم تەبابووم)) عەلى کورپى ئەبى تالب- خوا لىی رازى بیئت- ئاماژەى بە سینەى خۆى کرد و فەرمووی ((ئالیزەدا زانستىكى کۆکراوھ ھەیە، گەر کەسانىک ھەبوونایە ھەلپانگرتبايە)) عەبدولایى کورپى مەسعود- خوا لىی رازى بیئت- دەفەرمویت ((حەفتا سورەتم لە دەمى پىئغەمبەرى خوداوھ وەرگرتووه، زەید لەو کاتەدا لەگەل مندالان یارى دەکرد)) ھەرۆھە دەفەرمویت ((ئایەتیک نىيە لە قورئاندا دابەزىبیت من نەزانم لە کوئى دابەزیوھ و مەبەست بەو ئایەتە چى بووھ؟ گەر بزانم کە سىک ھەیە لە کتیبى خودا لە من شارەزاتر بیئت ئەگەر و لاخى سواری بیگاتى خۆم دەگەینەمە لای)) ھەندى لە ھاوھلان دەفەرموون ((گەر پىرى نوئىزم پىئبگورپیت پىمخۆشترە لەوھى لە نوئىزدا لەگەل خۆمدا قسە بەکم پىچەوانەى ئەوھى تىایدام و بۆى وەستاوم))

❁ ئىسلام جىابوونەوھىە

لە كەمالى يەكتاپەرستى: ئەوھىە كە بەندە كە خاوەنى كۆبوونەوھىە و جىابوونەوھىە بىت. ((الجمع-كۆبوونەوھىە)) لە زمانەوانىدا برىتییە لە گرتنە نامىز و يەكگرتن((الضم)) و ((الإجماع)) یش برىتییە لە "الإضمام"-دانە پال، ((التفريق-جىابوونەوھىە)) دژى كۆبوونەوھىە، لە زاراوھى ئەھلى تەسەوفا: برىتییە لە چاوتىپىرین لەو كەسەى ھەموو جىاكارىيەكانى لىوھ سەرچاوە دەگرت.

((الفرق))ى ئىسلامى: برىتییە لە جىاكردنەوھى ئەوھى خودا تەشرىعى كردووه و فەرمانى پىكردووه و خۆشیدەوئىت و پىپرازییە لەوھى خودا نەھى لىكردووه و بە ناپەسەندى دەزانئىت و بگەرەكەى بە خەشملىگىراو لە قەلەم دەدات، ھەر كەس ئەھلى ئەم جىاكارىيە نەبىت بۆنى ئىسلامى نەكردووه، خوداى مۆتەعال باسى ئەھلى شەھوات دەكات كە ئەم جىاكارىيە ناكەن، بۆیە ئەوھى فەرمانى پىكراوھ لەگەل ئەوھى نەھى لىكراوھ پىكەوھ كۆدەكەنەوھ ﴿إِنَّمَا أَلْبَيْعُ مِثْلَ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ البقرة: ۲۷۵، وتیان ھىچ جىاوازییەك لە نىوانیاندا نىیە، ھەر وھە وتیان: مرداروھ بوو وھك سەرپراو وایە، ھىچ جىاوازییەك لە نىوان ئەو دوانەدا نىیە، ھەر وھە وتیان حەلال و حەرام يەك شتە، ئەمە كۆبوونەوھىە و جىابوونەوھىە ئەو دەستە يە بوو.

❁ بەندایەتییەكەمان بۆ خودا كۆبوونەوھىە

كۆبوونەوھىە دوو كۆبوونەوھىە:

كۆبوونەوھىە يەكتاپەرستى پەرورەدگارى و يەكتاپەرستى خواوەندى، بەندە راگرى(القيومية) پەرورەدگار لەسەر عەرشەكەى دەبىنئىت كە كاروبارى بەنەكانى بەتەنھا تەگبىردەكات و بەرپۆھ دەبات، دروستكەر و رۆزیدەر و پىدەر و لىگرەوھ و مرئىنەر و ژئىنەر و تەگبىركەرى كاروبارى مەملەكەت-لە ناوھوھ و لە دەرەوھ- بەتەنھا خوداى مۆتەعالە، ئەوھى دەپەوئىت دەبىت، ئەوھى نەپەوئىت نابىت، گەردىلەپەك بە مۆلتى ئەو نەبىت نابزوىت، ھىچ رووداوىك بە وىستى ئەو نەبىت روونادات، گەلایەك لە دار ناكەوئىتە خواروھ خودا زانستى پى پى ھەپە، گەردىلەپەك لە ئاسمانەكان و زەویدا لە خودا بزر نابىت، بچووكتر لەوھ و گەرەترىش لەوھ لە خودا ون نابىت و زانستى

خودا نامارى كردووه و دەسەلاتى خودا ئابلۆقەى داوه و ويستى خودا تيايدا بەگەرخراوه، و حىكمەتى خودا داواى دەكات، ئەمە برىتییە لە كۆبوونەوہى يەكتاپەرستى لە پەرورەدگاربيدا(الربوبية).

كۆبوونەوہى يەكتاپەرستى خواوەندى خودا(الإلهية): ئەوہى كە دل و هيممەت و لىپرانى لەسەر خودا كۆبكاتەوہ، ھەر بەو جۆرە كۆبوونەوہى ويست و جوولە لە جىبە جى كوردنى حەقى خودا و ھەستان بە بەندايەتى كرد بۆ خودا-سبحانہ- بۆيە ساليك بارى ويستى خۆى لەسەر مورادى دىنى و شەرىعى خودا كۆدەكاتەوہ.

ئەمە دوو كۆبوونەوہى: كە برىتین لە حەقىقەتى ((إياك نعبد وإياك نستعين)) بەندە لە وتنى "إياك" دا زاتىكى كۆكەرەوہ بۆ ھەموو سىفەتەكانى كەمال دەبينىت كە خواھنى ھەموو ناوہ جوانەكانە، پاشان لە وتنى ((نعبد)) دا ھەموو جۆرەكانى بەندايەتى دەرەوہ و ناوہوہ و نىت و گوفتار و كردار و حال و رووتىكردن دەبينىت، پاشان لە وتنى ((إياك نستعين)) ھەموو جۆرەكانى كۆمەك و يارمەتى خودايى و تەوہكول و رادەستكردن دەبينىت، لەوێوہ ھەموو پەرورەدگارى خوداى لىوہ موشاھادە دەكات، ھەر بەو جۆرە لە ((إياك نعبد)) ھەموو خوايەتى خودا دەبينىت، و لە ((إياك)) شدا زاتىكى كۆكەرەوہى ناوہ جوانەكان و سىفەتە بەرزەكان موشاھەدە دەكات.

پاشان لە ((إمدنا)) "دە" ئاست ياخود پلە دەبينىت، گەر ئەو دە ئاستەى بەدەستھيئا ئەوا ھىدايەتى بۆ بەدەست دىت:

ئاستى يەكەم: ھىدايەتى زانست و بەيان، ئەم ھىدايەتە شارەزاي دەكات بە حەق و حەقى پىدەناسىننىت.

ئاستى دووہم: خودا تواناي ئەو ھىدايەتەى يەكەمى پى بدات ئەگىنا ناتوانىت بىناسىت و پەى پىببات.

سىيەم: واى لىبكات بىھوڤت ئەو ھىدايەتە بگرتتە بەر.

چوارەم: لەدواى ئەوہ ويستى خودا واى لىبكات بەو كارە ھەلبستىت.

پىنجەم: لەسەر ئەو ھىدايەتە جىگىر و دامەزراوى بكات و بەردەوام بىت لەسەرى.

شەشەم: ھەموو ئەو رىگر و بەرھەستىيانەى دىنە بەردەمى لىى دووربخاتەوہ.

ھوتەم: لەسەر ئەو رىگەى ھىدايەتە ھىدايەتتىكى تايبەتى تىرى پى ببەخشىت، كە لە ھىدايەتى يەكەم تايبەتەرە، يەكەمىيان ھىدايەتە بۆ سەر رىگەكە بە شىوہ يەكى گشتى،

ئەمەى دووھەمیان ھیدایەتە لەسەر رینگە کە و مەنازىلەکانى رینگە بە شىۋە يەكى دووردریژ.

هەشتەم: لەسەر رینگە کە موشاھەدەى مەرام و مەبەستى پى بکات و ئاگادارى بکاتوھ لەسەرى، بۆيە سالىک لە رۆيشتنە کەيدا مەبەستە کە دەبينت و ئاگادارە پى و لا بەلايدا دەکاتوھ و ھەسپلەکان نابنە پەردەى نىۋان ئو و مەبەستە کە خوداى مورتەعالە. نۆبەم: ھەژارى و پىۋىستى و ئاتاجى خۆى پى نىشان بدات بۆ ئو ھیدایەتە کە لەسەر ھەموو پىۋىستى و ئاتاجىيە کەوھە.

دەيەم: دوو رینگە لادەرە کە و جىابووھە لە رینگەى ھیدایەتە پى نىشان بدات، ئو دوانەش رینگەى ئەھلى غەزەبە کە حەقىان ناسیوھ و قبوولى ناكەن و سەرىپچى لى دەکەن، لەگەل رینگەى ئەھلى گومرايى و نەزانى کە حەق نانسەن، پاشان کۆکەرەوھى ((الصراط المستقيم)) پى نىشان بدات لەسەر يەك رینگە کە رینگەى پىغەمبەران و شوپىنکە و توانیانە لە صدیقان و شوھەدا و صالحان.

ئەمە ئو کۆکەرەوھە کە پىغەمبەران و شوپىنکە و توانى پىغەمبەرانى لەسەرە، ھەر کەس ئەم کۆکردنەوھى بۆ بە دەست ھات ئو کەسە لەسەر شارپىگەى راست و دروستە. خودا زاناترە.

(٦٦) (منزلة الشهادة)

مهنزلهی شه هاده

ئه وهش بریتیه له کۆتایی گهشتی کۆچکردنی باوه پدار بۆ لای خودا و پیغه مبه ره، رینومایی دهکات بۆ دووباره بوونه وهی رویشتن بۆ لای خودا و بادانه وه به ره و ده رگای سه ره تایی ده ستپیکردن.

دواین مهنزله له مهنزله کانی ((إياك نعبد وإياك نستعين)) بریتیه له مهنزلهی شه هاده. بزانه ئه و به کتاپه رستیهی پیغه مبه ران بانگیان بۆ کردوه و کتیه کانی له پیناودا دابه زیوه، دوو جۆره: به کتاپه رستی له معرفه و سه لماندنا، له گه ل به کتاپه رستی له داوا و مه به ستدا.

به که میان: بریتیه له حقیقه تی زاتی په روه رداگار و ناوه کانی و سیفه ته کانی و کرداره کانی و بالابوونی له سه رو ئاسمانه کانییه وه و له سه ر عه رشی مه زنی، هه روه ها ئاخافتن له گه ل هه ر که سیک له به نده کانی کاتیک ده یه ویت، و جیگیرکردنی قه زا و قه ده ر و حوکم و بریاری، قورئان زۆر به روونی و ره وانسی قسه ی له م جۆره به کتاپه رستیه کردوه، وه که له سه ره تایی سوره تی "الحديد" و "طه" و کۆتایی سوره تی "الحشر" و سه ره تایی سوره تی "السجدة" و سه ره تایی سوره تی "آل عمران" و هه موو سوره تی "الإخلاص" و سوره تانی تریش.

جۆری دووه م: نمونه ی ئه وهی سوره تی "الكافرون" له ئامیزی ده گریت، هه روه ها ئایه تی ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَمَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَّامٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ ﴿٦٤﴾ آل عمران: ٦٤، هه روه ها سه ره تایی سوره تی "الزمر" و کۆتاییه که ی، سه ره تایی سوره تی "یونس" و ناوه پاست و کۆتاییه که ی، سه ره تایی سوره تی "الأعراف" و کۆتاییه که ی، کۆی سوره تی "الأنعام" و زۆربه ی سوره ته کانی قورئان، به لکو به که یه کی سوره ته کان ئه م دوو جۆره به کتاپه رستیه له ئامیز ده گرن.

به لکو به گهشتی ده لئین: به که به یه کی ئایه ته کانی قورئان به کتاپه رستی له خۆ ده گریت، و شاهیده له سه ری و بانگه ره بۆی، قورئان: یان هه واله له مه پ خودا و ناو

و سیفت و کرداره‌کانی که بریتیه له یه‌کتاپه‌رستی زانستی خه‌به‌ری، یان بانگه‌وازه بۆ به‌ندایه‌تی کردنی خودا به‌ته‌نها و به‌بێ دانانی هاوه‌ل و رووتکردنه‌وه‌ی هه‌موو که‌س و شتێک له‌خوار خوداوه له‌به‌ندایه‌تی بۆ کردن و په‌رستنی، ئه‌مه‌ش بریتیه له‌یه‌کتاپه‌رستی ویست و داوا، یان ئه‌مر و نه‌هی و پابه‌ندبوون به‌گوێپرایه‌لییه‌وه له‌نه‌هی و له‌ئه‌مردا، ئه‌وه‌ش بریتیه له‌مافه‌کانی یه‌کتاپه‌رستی و ته‌واوکارییه‌کانی، یان هه‌وا له‌مه‌ر ریزلیگرتنی خودایی بۆ ئه‌هلی یه‌کتاپه‌رستی و گوێپرایه‌لانی و ئه‌وه‌ی له‌دوینیا به‌ده‌ستی ده‌هێنن و ئه‌وه‌ی له‌دواپۆژدا پێیان ده‌به‌خشریت، واته‌ پاداشتی یه‌کتاپه‌رستان، یان هه‌وا له‌ده‌رباره‌ی ئه‌هلی شیرک و ئه‌وه‌ی له‌دوینیا رووبه‌پووین ده‌بیته‌وه له‌تۆله و سزا و ئه‌وه‌ش له‌دواپۆژدا به‌سه‌ریاندا ده‌سه‌پیت له‌دۆزه‌خ و نازاره‌کانی، ئه‌مه‌ش هه‌وا له‌مه‌ر ئه‌وانه‌ی ده‌رچوون له‌حوکمی یه‌کتاپه‌رستی.

هه‌موو قورئان ده‌رباره‌ی یه‌کتاپه‌رستی و ماف و پاداشت و هاوه‌ل‌دانان و ئه‌هلی هاوه‌ل‌دان و سزا و سه‌ره‌نجامیان، بۆیه (الحمد لله) یه‌کتاپه‌رستیه (رب العالمین) یه‌کتاپه‌رستیه (الرحمن الرحیم) یه‌کتاپه‌رستیه (مالک يوم الدين) یه‌کتاپه‌رستیه (إياك نعبد) یه‌کتاپه‌رستیه (و إياك نستعين) یه‌کتاپه‌رستیه (اهدنا الصراط المستقیم) یه‌کتاپه‌رستیه که داوای هیدایه‌ت بۆ سه‌ر ریگه‌ی ئه‌هلی یه‌کتاپه‌رستی له‌خۆ ده‌گریت که ئه‌وانه‌ن نيعمه‌ته‌کانی خودایان به‌سه‌ردا داباری، (غير المغضوب عليهم والضالین) یش ئه‌وانه‌ن ریگه‌ی یه‌کتاپه‌رستیان واز لێهێنا، بۆیه خودای موته‌عال شایه‌تی به‌یه‌کتایی خۆی داوه و فریشته‌کان و پێغه‌مبه‌رانی کردوه به‌شاهید و ده‌فه‌رمویت ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَابِئًا بِأَلْسِنٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (١٨) إِنَّ

الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ إِسْلَمُوا ۖ آل عمران: ١٨ - ١٩

ئهم ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ جیگیرکردنی حه‌قیقه‌تی یه‌کتاپه‌رستی له‌خۆ ده‌گریت و به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی هه‌موو ده‌سته‌کان و شایه‌تیدان به‌پووجی و بێبینه‌مایی بیروپۆچوون و مه‌زه‌ب و رێچه‌کیان، ئه‌مه‌ش کاتیک روشن ده‌بیته‌وه تێگه‌یشتنێکی قوول له‌ئایه‌ته‌که به‌یانی ئه‌وه‌مه‌عاریفه‌ خوایی و حه‌قیقه‌ته‌ ئیمانیانه‌ بکات که ئایه‌ته‌که له‌نامیزیان ده‌گریت.

ئهم ئایه‌ته‌ به‌رزترین و مه‌زنترین و عادلترین و راستگوترین شه‌هاده له‌خۆ ده‌گریت له‌مه‌زنترین و بالاترین شاهیده‌وه له‌سه‌رگه‌وره‌ترین و مه‌زنترین شایه‌تی پێدراو،

دهرپرینه کانی پئشین له سهر و شهی ((الشهادة)) به دهوری حوكم و قهزا و راگه یاندن و به بیان و هه والدان (الحکم و القضاء و الإعلان و البیان و الإخبار) دا ده سوپرتیه وه، مواهید ده فهرمویت: مانای "حکم و قضی" ی هیه، زه جاج ده فهرمویت: مانای "بین" ی هیه، دهسته یه که ده لئین: مانای "أعلم و أخبر" ی هیه، هه موو ئه م قسانه راستن و دزایه تی له نئیوانیان نییه، چونکه ((الشهادة)) که لامی شاهیده که و هه والدان و قسه که ی له خو ده گریت، هه ر به و جووره پئراگه یاندن و هه والپیدان و به بیان کردن له نامیز ده گریت، شه هاده چوار ناستی هیه، یه که م: زانست، و مه عریفه، و باوهر به دروستی شایه تپیدراوه که، و جیگیرکردنی شه هاده، دوهم: کردنی ئه و شه هاده به قسه و گوکردنی به وشه با غهیری ئه ویش پئی نه زانیبیت، به لکو له گه ل نه فسی خوئی قسه ی پئیکات و باسی لیوه بکات، جا به زمان بیت یان به نووسین بیت، سئیه م: خه لکانی تر ناگادار بکات به وهی شایه تی له سهر داوه و رایگه یاندوه و به یانی کردوه، چواره م: پابه ندی بکات به ناوه روکی شایه تیدانه که و فهرمانی پئیکات.

بویه شایه تیدانی خودا- سبحانه- به یه کتایی و تاکوته نهایی خوئی و ههستان به داد و حهق ئه م چوار ناسته له خو ده گریت:

زانستی خودا به شایه تیدانه که، و کردن به که لام، و راگه یاندن و هه وال پیدانی به دروستکراوه کانی، و فهرمان پئکردنیا و پابه ندکردنیا و به شایه تییه .

ناستی زانست: شایه تیدان به حهق به زه رورهت ئه و زانسته ی تیدایه، ئه گه ر نه، شاهیده که ده بیته شاهیدیک که زانستی به شایه تیدانه که نییه، خودای موته عال ده فهرمویت ﴿إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (٨٦) ﴿الزخرف: ٨٦﴾، هه روه ها پئغه مبه ر (ﷺ) ناماژه ی به خوور کرد و فهرمووی ((له سهر شیوه و روشنی ئه و خووره شایه تی بده))

ناستی که لام و هه والی شه هاده: هه ر که س قسه ی به شتیک کرد و هه والی به شتیک دا ئه و شایه تی به وشه داوه، با شایه تییه که ش وشه و ده نگیشی له گه ل نه بیت، خودای موته عال ده فهرمویت ﴿قُلْ هَلْمْ شَهِدَاءُ كُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْنَهُمْ﴾ (الأنعام: ١٥٠)، هه روه ها ده فهرمویت ﴿وَجَمَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنَّمَا أَشْهَدُوا حَلْفَهُمْ سَوَّغْتُ شَهَدَتُهُمْ وَسُئِلُونَ﴾ (١٩) ﴿الزخرف: ١٩﴾، ئه وه له وانه وه بوو به شه هاده با به وشه ش ده ریان نه بریبیت و ئه و شایه تییه یان لای

خەلكى نه‌دابیت، پێغه‌مبەر(ﷺ) ده‌فه‌رمویت ((عدلت شهادة الزور الإشراك بالله)) لێره‌دا "شهادة الزور" بریتیه‌ له "قول الزور"، وه‌ك خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾ حُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ﴾ الحج: ۳۰ - ۳۱، كه ئەم ئایه‌ته‌ پێرۆزه‌ دابه‌زی پێغه‌مبەر(ﷺ) فه‌رمووی ((عدلت شهادة الزور الإشراك بالله-واته‌ شایه‌تى درۆ هاوتای شه‌ریكدانانه‌ بۆ خودا)) لێره‌دا "قول الزور" ی به‌ "شهادة" ناوزه‌د کرد، خودای موته‌عال داننانی به‌نده‌ به‌ کاره‌کانیدا به‌ "شهادة" ناوده‌بات و ده‌فه‌رمویت ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ﴾ النساء: ۱۲۵، شایه‌تیدانی مرۆڤ له‌سه‌ر نه‌فسى خۆى: بریتیه‌ له‌ داننان به‌ کاروکرده‌وه‌کانیدا، له‌ فه‌رمووده‌یه‌كى سه‌حیحا له‌ چیرۆکه‌كه‌ى ماعزى نه‌سه‌له‌مى هاتوه‌ ((كه‌ ماعز چوار جار شاهیدی له‌سه‌ر خۆى دا، پێغه‌مبەر(ﷺ) ره‌جمی کرد)) هه‌روه‌ها خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنفُسِنَا وَعَرَّهْمُ لِحَيَاتِهِمُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾﴾ الأنعام: ۱۳۰.

ئهمه‌ و-چهند باره‌ى ئهمه‌- به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى كه‌ شاهید له‌لای حاكم و كه‌سانى تریش: بۆ قبوول‌کردنى شایه‌تییه‌كه‌ى مه‌رج نییه‌ شایه‌تییه‌كه‌ى به‌ وشه‌ ده‌ربهریت، ئه‌وه‌ش مه‌زه‌به‌ى مالیک و ئه‌هلى مه‌دینه و رای ئاشکرای ئیمام ئه‌حمه‌ده‌، له‌ هه‌یج کام له‌ هاوه‌لان و شوێنکه‌وتوانه‌وه‌ نه‌زانراوه‌ ئه‌وه‌یان به‌ مه‌رج گرتبیت، ئه‌بێن عه‌باس فه‌رموویه‌تى ((بیاوانى جینگه‌ى ره‌زانه‌ندى زۆر شایه‌تییان له‌لام داوه‌، له‌ هه‌موویان زیاتر جیبی ره‌زانه‌ندى له‌لام عومه‌ره‌، پێغه‌مبەر(ﷺ) نه‌ه‌ی له‌ نوێژکردوه‌ له‌دوای نوێژی به‌یانی هه‌تا خۆر هه‌لدیت، هه‌روه‌ها دوای نوێژی عه‌سره‌تا خۆر ئاواده‌بیت)) ئه‌وه‌ى ئاشکرایه‌ ئه‌وه‌هاوه‌لانه‌ به‌ وشه‌ شایه‌تییه‌كه‌یان ده‌رنه‌بڕیوه‌، پێغه‌مبەر(ﷺ) شایه‌تى دا بۆ ئه‌و "ده‌" هاوه‌له‌ به‌ به‌هه‌شت، له‌ شایه‌تیدانه‌كه‌یدا وشه‌ى "شه‌هاده‌" ی به‌کارنه‌هێناوه‌، به‌لكو فه‌رمووی ((أبو بكر في الجنة، وعمر في الجنة، و عثمان في الجنة، وعلي في الجنة)) فه‌رمووده‌كه‌.

موسلمانان كۆده‌نگیان هه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى گه‌ر بیاوه‌ر بلیت ((لا إله إلا الله محمد رسول الله)) ئه‌وه‌ هاتۆته‌ ناو ئه‌سلامه‌وه‌ و شایه‌تى حه‌قى داوه‌ و ئه‌سلامه‌كه‌ى له‌سه‌ر وشه‌ى "الشهادة" رانه‌هه‌ستاوه‌ و ئه‌و ده‌چێته‌ ناو فه‌رمووده‌كه‌ كه‌ ده‌فه‌رمویت ((حتى

يشهدوا أن لا إله إلا الله)) له ده‌رپرینیکی تردا ((حتى يقولوا أن لا إله إلا الله)) به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که تنها وتنی ((لا إله إلا الله)) به‌شایه‌تی له‌وان وه‌رده‌گیریت، ئه‌مه‌ش زۆرت‌ره له‌وه‌ی له‌قورئان و فه‌رمووده‌دا ئاماریک‌ریت، ئه‌وانه‌ی مه‌رجی وشه‌ی "شه‌هاده" یان داناوه‌هیچ به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه‌ نییه‌.

🌸 نایه‌ته‌کانی خودای موته‌عال له‌ ئاسۆدا شایه‌تی ده‌ده‌ن

ئاستی راگه‌یاندن و هه‌والدان دوو جزره: راگه‌یه‌ندن به‌ قسه و راگه‌یاندن به‌ کردار، ئه‌مه‌ش حالێ هه‌ر فێرکه‌ریکی خه‌لکیه‌ به‌ شتێک: جارێک به‌ زانسته‌که‌ی له‌ ریگه‌ی قسه‌وه و جارێک له‌ ریگه‌ی کرداره‌وه.

شایه‌تی په‌روه‌ردگار و به‌یان و راگه‌یاندن، جارێک به‌ فه‌رمووده‌ی و جارێک له‌ ریگه‌ی کرداریه‌یه‌، فه‌رمووده‌ی خودا: ئه‌وه‌یه‌ که پێغه‌مبه‌رانی پێ ره‌وانه‌ کردووه و کتێبه‌کانی پێ دابه‌زاندووه، ئه‌وه‌ی به‌لگه‌ نه‌ویسته‌ ئه‌وه‌یه‌ که ته‌واوی پێغه‌مبه‌ران له‌ خودا هه‌والیان داوه، خودا شایه‌تی داوه‌ که ((بأنه لا إله إلا هو)) و هه‌روه‌ها ئه‌وه‌شی راگه‌یاندووه و هه‌والی له‌باره‌وه‌ داوه و فه‌رمانی به‌ بنده‌کانی‌شی داوه‌ که ئه‌و شایه‌تییه‌ بده‌ن، شایه‌تییه‌که‌ی-سبحانه- ((أن لا إله إلا هو)) ئاشکرایه‌ له‌ رووگه‌ی هه‌موو ئه‌وانه‌ی که که‌لامی خودایان پێگه‌یشتووه.

به‌یان کردن و راگه‌یاندن شه‌هاده‌ت به‌ کرداره‌کانی: ئه‌وه‌ی هه‌واله‌کان له‌ ئامیزێ ده‌گرن له‌ به‌لگه‌ی ئاماژه‌که‌ر به‌ یه‌کتایی خودا که ئاماژه‌که‌ی به‌ ژیری و به‌ فیه‌رت زانراوه، ئه‌مه‌ش دیسان وشه‌ی "الشهادة" ی تیا به‌کارده‌هێنریت، هه‌روه‌ک چۆن وشه‌ی "الدلالة والإرشاد والبيان" ی تیا دا به‌کارده‌هێنریت، به‌لگه‌(الدلیل) ئاماژه‌بۆکراو(المدلول علیه) به‌یان ده‌کات و روشنی ده‌کاته‌وه، وه‌ک چۆن بینهر(الشاهد) و هه‌والده‌ر(المخبر) به‌یانی ده‌کن، به‌لکو هه‌ندی جار به‌یان کردن به‌ کردار روشنتر و به‌هێزتر و کاریگه‌رت‌ره، شاهید حالیش به‌ "نطق و قول و کلام- گۆکردن و گوفتار و قسه" ناوده‌بریت چونکه له‌ جیگه‌ی ئه‌وه و کاره‌که‌ی ئه‌و ئه‌نجام ده‌دات و هه‌مان ئه‌رکی ئه‌و راده‌په‌رینیت، وه‌ک وتراوه:

وقالت له‌ العینان سمعا وطاعة وحدرتا بالدر لما يشقب

که سئیکی تر ده لئیت:

شکا إلي جملي طول السرى صبرا جملي لکلانا مبتلي

ئەمەش دیسان بە شاهیدی ناوبرا، وهك له نایه تی ﴿ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَيْهِمْ بِالْكَفْرِ ﴾ التوبة: ۱۷ ئەمە شایه تیدانی ئەوانه له سەر خۆیان به وهی ئەنجامی ده دەن له کردار و گوفتاری بیباوه پی، واته شایه تیدانه به بیباوه پریان، ئەوان شاهیدن له سەر نه فسی خۆیان به وهی نه فسیان شایه تی پێدا. مه به سته که: خودای ماته عال شایه تی ده دات به وهی نایه ته ئەفرینراوه کانی به لگن له سەری، به لگه که یان له وه دایه که دروستکارون و به دیهاتون، ههروهها شایه تی ده دات به نایه ته گوفتاری به کان که ته با و ته ریبین له گه ل ئەو نایه ته ئەفرینراوه نای شایه تی ده دەن، بۆیه شه یاتیدانی گوفتار و شایه تیدانی کردار له گه ل به کتر ته بابوون، خودای ماته عال ده فره مویت ﴿ سَتُرِيهِنَّ أَیْتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ﴾ فصلت: ۵۲، واته قورئان حه قه، رایگه یاند که نایه ته کانی ناسۆی ده روون که ردوون به لگن له سەر صدقی نایاتی خوینراو و که لامی خوی، ئەم شایه تیدانه کرداری به چه ندین که س له نیمامانی زمان و ته فسیر ناماژه یان پیکردووه، ئیبن که یسان ده لئیت: خودا به ته گبیر و به پێوه بردنی سه رسوره ئین و کاره موحه که مەکانی له ناو دروستکاروه کانی شایه تی ده دات که ((أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ))

﴿ هَر شَتِيكَ خُودَايْ لَه گه ل نه بیته پووج و بیبنه مایه

ئاستی چواره م: ئەمەش بریتیه له فرمان کردن به و شایه تیدانه و پابه ندبوون پێه وه، هه رچەند ته نها شایه تیدانه که که سه که پابه ند ناکات، به لام شایه تی له ئاوا پابه تیکدا ناماژه به پابه ندبوون ده کات و له نامیزی ده گریت، خوی ماته عال شایه تی پێداوه وهك ئەوهی حوکی پی ده رکرد بیت، و فره مانی پیکرد بیت و بیریاری پیدابیت و به نده کانی پێوه پابه ند کرد بیت، وهك ده فره مویت ﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا يَاَهُ ﴾ الإسراء: ۲۳، ههروهها ده فره مویت ﴿ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا لِلنَّهْمِينَ آئِينَ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَجِدْ ﴾ النحل: ۵۱، ههروهها ده فره مویت ﴿ وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴾ البینه: ۵، ههروهها ده فره مویت ﴿ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ﴾ الإسراء: ۲۲، ههروهها ده فره مویت ﴿ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ﴾ القصص: ۸۸، هه موو قورئان شاهیدی ئەو راستیه ده دات.

رووی پیویستبوونی شه هاده تی خودای موه عال به و راستییه ئه وه یه که: گهر شایه تی دا که "ئه لا اله الا هو" ئه وه هه والیداوه و رایگه یاندووه، هه روه ها روشنی کردو ته وه و حوکمی پیکردووه و فه رمانی پی ده رکردووه که جگه له خودا هیچ کهس "اله" نییه، و خواوه ندی جگه له خودا پووچترین پووچه و جیگیرکردنی گه وره ترین ستمه، بویه هیچ کهس شایسته ی به ندایه تی بۆکردن نییه جگه له خودا، هه ر به و جوړه خواوه ندی شایسته ی هیچ که سینک نییه، ئه مه ش پیویستی ده کات فه رمان بکات به به نده کانی ئه و بکن به "اله" ی خویان و دووریکه ونه وه له هه موو خواوه نده کانی تر، ئه م راستییه گوینگر له و "نه ری و نه ری" کردنی وشه ی "لا اله الا الله" وه تئیده گات، گهر پیاویکت بینی داوای فتوا و شایه تی و چاره سه ری پزیشکی له که سینک ده کرد که نه هلی ئه وانه نه بوو و پشتی له و که سانه ده کرد که نه هلی ئه و زانستانه بوو، توش پیت ده وت: ئه م که سه نه موفتییه و نه شاهد و نه پزیشک، موفتی بریتییه له فلانه که س، شاهد فلانه که سه و پزیشک بریتییه له فلان، ئه م کار و وتنه له لای تووه ده بیت به ئه مرکردن و نه هی کردن.

به لگه ئاماژه به وه ده کات خودا- سبحانه- به ته نها شایسته ی به ندایه تییه، کاتیک هه والی دا ئه و به ته نها شایسته ی به ندایه تییه، ئه م راگه یاندن و هه والدانه فه رمان کردن به به نده کان و پابه ندکردنیانی تئدایه به جیبه جی کردنی کاریک که شایسته ی په روه ردگاره، هه ستان به و کاره حه قی پالفتی خودایه له سه ر ئه وان، که خودا- سبحانه- شایه تی ده دات ((ئه لا اله الا الله)) شایه تی دانه که ی فه رمان به یه کتا په رستی و پابه ندبوون له خو ده گریت.

هه روه ها وشه ی ((الحکم)) و ((القضاء)) له رسته ی راگه یاندندا (الجملة الخيرية) دا به کارده هینرین، به رسته راگه یاندنه که ده وتریت ((قضیه)) و ((حکم))، وه ک بو تریت به وه و به وه حوکم کرا، خودای موه عال ده فه رمویت ﴿أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْئِكِهِمْ يَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَآلَهُ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾﴾ الصافات: ١٥١ - ١٥٤، ئه م راگه یاندنه ی له لاین ئه وانه وه به حوکم دانا، له شوینتیکی تر ده فه رمویت ﴿أَفَنْجَلُ لِلنِّسَاءِ كَالنِّسَاءِ مِنَ الْكُرْكِفِ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾﴾ القلم: ٣٥ - ٣٦، ئه مه حوکمیکه که ناچارکردن و پیویست بوونی له گه ل نییه، به لام حوکم و بریار به وه ی خودا ((لا اله الا هو)) پابه ندبوون و پیویستبوون له خو ده گریت.. خودا زانتره.

🌸 هه‌ستانی خودا به دادپه‌روه‌ری داوای پاداشت و سزا ده‌کات

ئه‌و به‌شهی ئایه‌ته‌که که ده‌فه‌رمویت ﴿قَائِمًا بِالْقِسْطِ﴾، "القسط" بریتییه له "العدل"، خودا شایه‌تیداوه که ئه‌و-سبحاله- کار به عدل ده‌کات و به عدل هه‌لده‌ستیت له به‌کتایی و تاکوته‌نهاییه‌که‌یدا، هه‌روه‌ها به‌کتایی له دادپه‌روه‌رییدا، ((به‌کتایی)) و ((عدل)) کۆکه‌روه‌ی سیفاتی که مالن، "به‌کتایی" تاکوته‌نهایی له که مال و جه‌لال و به‌مزن زانیندا له‌ئامیز ده‌گریت که شایسته‌ی هی که سیکێ تر نییه جگه له خودا، "عدل" یش روودانی کرداره‌کانی خودای موته‌عال به دروستی و ته‌با له‌گه‌ل حکمهت له خۆ ده‌گریت.

ئه‌مه بریتییه له به‌کتاپه‌رستی پیغه‌مبه‌ران و عه‌دلیان: جیگیرکردنی سیفات و فه‌رمان به به‌ندایه‌تی کردن بۆ خودا به تاکوته‌نهایی، هه‌ر به‌و جوړه جیگیرکردنی قه‌ده‌ر و حکمه‌ته‌کان و ئامانجه داواکراو و ستایشکراوه‌کان له کردار و ئه‌مریدا، نه‌ک به‌کتاپه‌رستی جه‌می و موخته‌زیله و قه‌ده‌رییه‌کان که بریتییه له نه‌ری کردنی سیفات و حه‌قیقه‌تی ناوه جوانه‌کانی خودا، "عدل" ی ئه‌و ده‌ستانه‌ش بریتییه له: به‌دروژانینی قه‌ده‌ر و نه‌ری کردنی حکمهت و ئامانجی په‌سه‌ند و ستایشکراو که خودا له پیناویاندا کار ده‌کات و پرپیار ده‌رده‌کات، هه‌ستانی خودای موته‌عال به "قسط" له شایه‌تیدانه‌که‌یدا چه‌ندین خال له‌ئامیز ده‌گریت:

به‌که‌میان: خودا به عدل هه‌لده‌ستیت له‌م شایه‌تیدانه‌دا که به‌په‌هایی دادپه‌روه‌رتین شایه‌تیدانه و نه‌ریکردن و گه‌ردنکه‌چ نه‌کردن بۆی به‌په‌هایی مه‌زنترین سته‌مه، هیچ عه‌دلیک به ئه‌ندازه‌ی به‌کتاپه‌رستی عادل نییه و هیچ سته‌میک به ئه‌ندازه‌ی هاوه‌ل‌دانان بۆ خودا گه‌وره نییه، خودای موته‌عال له‌م شایه‌تیدانه‌دا له‌په‌رووی گوفتار و کرداره‌وه به عدل هه‌لده‌ستیت و به عدل وه‌ستاوه به‌وه‌ی شایه‌تی پیده‌دات و هه‌وال به به‌نده‌کانی ده‌دات و پینان راده‌گه‌یه‌نیت، و جیبه‌جیبه‌وون و دروستی ئه‌و شایه‌تییه به‌یان ده‌کات و به داواکارییه‌کانی پابه‌ندیان ده‌کات و حوکمی پیده‌کات، هه‌روه‌ها پاداشت و سزای له‌سه‌ر داناوه و ئه‌مر نه‌هی داناوه له ماف و واجبه‌کانیدا، هه‌موو ئایین مافی ئه‌و شایه‌تیدانه‌یه، هه‌موو پاداشت له‌سه‌ر ئه‌وه وه‌ستاوه و هه‌موو سزاش له‌سه‌ر وازه‌یتان له‌و شایه‌تیدانه دامه‌زراوه.

ئەمە ئەو ئەدەبە ئەو پەرەزگار لەو شایەتیدانەدا پێی هەستاوه، هەموو
 فەرمانەکانی ئەواوەری ئەو شایەتیدانە، و فەرمان کردنە بە جیبەجی کردنی
 مافەکانی، و نەهیبەکانیشی پارێزەری ئەو شایەتیدانەن لە هەر شتێک تێکی بدات و
 دزایەتی لەگەڵ بکات، هەموو پاداشتەکی لەسەریەتی و هەموو سزاکەشی لەسەر
 وازەینانە لەو شایەتیدان و هەلنەستان بە مافەکانی، دروستکردنی ئاسمانەکان و
 زەوی و ئەوێ لە نێوانیاندا بەو شایەتیدانە و لە پێناوی ئەو شایەتیدانە، ئەوێش
 ئەو حەقە ئەو کە دروستکراوەکانی لەسەر دروستکراوه، پێچەواهی ئەو شایەتیدانە
 باتلە و ئەو پووچیە ئەو کە خودا خۆی لێ پاک راگرتووه، هەوالیداوه: کە ئاسمانەکان
 و زەوی لەسەر باتل دروست نەکردووه، خودای مۆتەعال لە بەرپەرچدانەوێ
 هاوێدانەران و نەریکارانی ئەو شایەتیدانە دەفەرمویت ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا
 بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿۱۷﴾﴾ ص: ۲۷، هەروەها دەفەرمویت
 ﴿حَمَّ ﴿۱﴾ تَزِيلُ الْكَذِبِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۲﴾ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
 وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ﴿۳﴾﴾ الأحقاف: ۱ - ۳، هەروەها دەفەرمویت
 ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا
 خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ یونس: ۵، هەروەها دەفەرمویت ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا
 خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَائِي رَبِّهِمْ
 لَكٰفِرُونَ ﴿۸﴾﴾ الروم: ۸، هەروەها دەفەرمویت ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
 لَعِبِينَ ﴿۳۸﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ الدخان: ۳۸ - ۳۹، ئەم شتوویە ئەو قورئاندا زۆرە،
 ئەو حەقی ئەو کە لە پێناویدا ئاسمانەکان و زەوی دروستکراوه بریتییە لە
 یەکتاپەرستی، مافەکانیشی بریتییە لە ئەمر و نەهی، و پاداشت و سزا، شەرع و
 قەدەر و بوون و بربار و پاداشت و تۆلە بە ئەدەبە راوەستان و یەکتاپەرستی
 لێیەو سەرچاوەی وەرگرتووه، ئەمەش ئەو شارێگە راست و روانە ئەو کە
 پەرەزگاری لەسەرە، خودای مۆتەعال لەسەر زمانی پێغەمبەر هود دەفەرمویت
 ﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هِيَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِي إِنِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۸۱﴾﴾
 هود: ۵۶، خودای مۆتەعال لەسەر "صراط مستقیم" ه لە گوفتار و کرداریدا، ئەو حەق
 دەلێت و بە ئەدەبە کارەکانی ئەنجام دەدات، هەروەها دەفەرمویت ﴿وَقَمَّتْ كَمِثُّ رَبِّكَ

صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مَبْدَلَ لِكَلِمَتَيْهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۷﴾ الأنعام: ۱۱۵، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت
﴿وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿۱۸﴾﴾ الأحزاب: ۴.

مه‌به‌سته‌که: ئه‌و به‌شه ((قانما بالقسط)) ی‌ئایه‌ته‌که‌ی پیشتر ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَانِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۸﴾﴾
آل عمران: ۱۸، وه‌ک‌ئهم‌ ئایه‌ته‌ وایه‌ که ده‌فه‌رمویت ﴿إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، وش‌ه‌ی
"قانما" له‌ زمان‌ی عه‌ره‌بیدا پیتی ده‌وتریت "حال" بویه "منصوب" بووه، ئه‌مه‌ش دوو
رووی هه‌یه: یه‌که‌م: وش‌ه‌که "حال" ی‌بکه‌ری "شهد الله" یه‌ کارکه‌ره‌که‌ تیایدا بریتیه
له‌ "فعل" ه‌که، مانای ئایه‌ته‌که‌ بینا له‌سه‌ر ئه‌مه‌ بریتیه له‌: خودای موته‌عال له‌ حالی
هه‌ستانیدا به‌ عدل شایه‌تی دا که "أنه لا إله إلا هو"، دووه‌م: وش‌ه‌که "حال" ه‌ بۆ
"هو" کارکه‌ره‌که‌ تیایدا مانای نه‌ریک‌ردنه، واته "لا إله إلا هو"، له‌ حالی هه‌ستان به
عدل، له‌ نیوان ئه‌و دوو ته‌قدیره‌دا جیاوازیه‌کی رۆشن هه‌یه، ته‌قدیری یه‌که‌میان
مانا‌که‌ی: خودا شایه‌تی ده‌دات-عدل راده‌گه‌یه‌نیت و فه‌رمانی پیده‌کات و هه‌والی
له‌باره‌وه‌ ده‌دات و کرداری بۆ ئه‌نجام ده‌دات و پاداشت و سزای له‌سه‌ر
داده‌مه‌زینیت- به‌ گوفتار و به‌ کردار که ئه‌و-سبحانه- ((لا إله إلا هو)) له‌م
شایه‌تیدانه‌شدا راستیتی و جیبه‌جیک‌ردن بوونی هه‌یه، چونکه‌ شایه‌تیه‌که‌ شایه‌تیه
به‌ عدل، ئه‌وه‌ش عادلترین شایه‌تیدانه، وه‌ک‌ چۆن شایه‌تی پیدراوه‌که‌ عادلترین و
دروستترین راستیه‌که‌.

ئه‌گه‌ر هه‌ستان به‌ عدل له‌ گوفتار و کرداردا بوو ئه‌وا مانایه‌که‌ی: خودا-سبحانه-
شایه‌تی ده‌دات و له‌و شایه‌تیدانه‌دا به‌ عدل هه‌ل‌ده‌ستیت و زانایه‌ پیتی، نه‌ک به‌ سته‌م،
ئه‌م شایه‌تیدانه‌ گوفتار و کردار له‌خۆ ده‌گریت، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش له‌ئامیز ده‌گریت که
ته‌نها خودا شایه‌تی به‌ندایه‌تی بۆ کردنه و هیچ که‌س شایسته‌ نییه‌ پیتی، ئه‌وانه‌ش
که‌ به‌ تاك و ته‌نها په‌رسشیان بۆ کرد: ئه‌وانه‌ن که‌ سه‌رفرازی و به‌خته‌وه‌ری به‌ده‌ست
ده‌هینن، ئه‌وانه‌ش که‌ هاوه‌لیان بۆ دانا له‌ په‌رسش و هانا و داوادا گوپریان و
به‌دبه‌ختانن، که‌ خودا شایه‌تی دا وه‌ک‌ هه‌ستان به‌ عدل-که‌ پاداشتی موخلیصان به‌
به‌هه‌شت و بیباوه‌پان به‌ ناگر له‌ ئامیز ده‌گریت- ئه‌مه‌ ده‌بیته‌ ته‌حقیق و تیری و
ته‌واوی شایه‌تیدانه‌که‌، ئه‌و کاته ((قانما بالقسط)) ناگادارکردنه‌وه‌یه‌ له‌سه‌ر پاداشتی
ئه‌وانه‌ی شایه‌تی پیده‌ده‌ن و سزای ئه‌وانه‌ی سه‌رپنجی لیده‌که‌ن.. خودا زاناره‌.

یەکه و تەنهایە..... و خاوەنی عەدڵە..... سبجانە

تەقدیری دووهم-ئەوێش ئەوێهێ که وشەیی ((قائما)) حاڵی ئەوێ دواي ((إلا)) بێت- ئەو کاتە ماناکەي: خودا "لا إله إلا هو" بە عەدڵ راوەستاوه، ئەو بە تەنھا شایستەي خاوەندییە لەگەڵ ئەوێ که سێکە بە عەدڵ هەژدەستیت.

شیخمان ئیبن تیمیە دەفەر مویت: ئەم تەقدیری دووهمە میان پارسەنگ (قورسترە) ترە، چونکە: مانای "فریشتەکان و خاوەن زانستەکان شایەتی دەدەن که خودا "لا إله إلا هو" هەر و هەر شایەتی دەدەن که ئەو که سێکە بە عەدڵ هەستاوه" لە ئامیز دەگرت.

دەئیم: مەبەستی ئەوێهێ گەر ((قائما بالقسط)) بێتە "حال" بۆ ئەو شتەي شایەتی پێدراوه ئەو کاتە وەک سیفەت وایە بۆي، چونکە "حال" لە مانادا سیفەتە بۆ خاوەنەکی، گەر شەهادەکە لە سەر خاوەن "حال" هەکە و هاوێلی خاوەن "حال" هەکە بوو، ئەو هەر دووکیان دەبنە شایەتی پێدراو، ئەو کات ((فریشتە و خاوەن زانستەکان)) شایەتیان داوه که خودا ((قائما بالقسط)) وەک چۆن شایەتیان دا که خودا ((لا إله إلا هو))، بەلام لە تەقدیری یەکه مەدا ئەمەي لە ئامیز نە دەگرت، گەر تەقدیرەکە: خودا شایەتی دەدات- قائما بالقسط- که ئەو- سبجانە- ((لا إله إلا هو))، هەر و هەر فریشتەکان و خاوەن زانستەکانیش شایەتی دەدەن که خودا ((لا إله إلا هو))، ئەو کاتە ((قائما بالقسط)) دەبێتە "حال" بۆ ((الله)) بە تەنھا.

هەر و هەر: لەوێ شایەتی پێدا گەر ((قائما بالقسط)) بێت ماناکەي رهوانتر و کاریگەرترە لەوێ تەنھا "حال" بێت لە شایەتیانەکە.

بوتریت: ئەگەر "حال" هە بۆ ((هو)) ئەي بۆ لە پالیدا نییە؟ بۆ وشە که وتۆتە نێوان خاوەن حالەکە و خودی "حال" هەکە وه بە "معطوف" یک که که وتۆتە نێوان حال و خاوەن حالەوه؟

دەئیم: سوودەکەي ئاشکرایە، گەر بیفەر مووایە ((شهد الله أنه لا إله إلا هو قائما بالقسط و الملائكة وأولو العلم)) ئەو کاتە "عطف" کرناوهي "الملائكة وأولو العلم" بۆ سەر جیناوهکە (هو) لە ((قائما بالقسط)) دا وه همی دروست دەکرد، "عطف" کردن لە پێناوی جیاکردنەوه دا بە باش نازانریت، هەرگیز مانایە که ش لە سەر ئەوێ نییە، بە لکو مانایە که پێچەوانەي ئەوێهێ، ئەوێش ئەوێهێ که ((قائما بالقسط)) تاییەتە بە خودای مۆتەعال،

وہک چون تاییہ تہ بہ خواوہندی خوداوه، ئو بہ تہنہا خواوہند و پەرستراو و شایستہ بہ عیبادت، ہر ئویشہ پاداشت و سزای بہ عدل لہ دستدایہ .
 ئو بہ شہی ئایہ تہ کہ کہ دہ فرمویت ((لا إله إلا هو)) محمدی کوپی جہ عفر لہ سہری دہ فرمویت: یہ کہ میان وہ سف و یہ کتابہ رستیہ، دوہ میان ریورہ سم و فیترکردنہ، واتہ بلین ((لا إله إلا هو))، مانای ئو مہ ش: یہ کہ میان ئو م راستیہ لہ خو دہ گریت کہ خودا-سبحانہ- شایہ تی پیداوہ و ہہ والی لہ باروہ راگہ یاندوہ، بویہ قورئانخوین ہہ وال لہ مہر شایہ تیدانہ کہی ئو دہ دات و شایہ تیدانی خودی قورئانخوینہ کہی تیدا نییہ، خودای مو تہ عال جاریکی تر دو بارہی کردوہ تاکو قورئانخوین بیلیتہ وہ و بہ وتنہ و یہ ئویش بییتہ شایہ ت.

ہر بہ و جوڑہ یہ کہ م ہہ والیکہ لہ شہ ہادی یہ کتابہ رستیہ وہ، و دوہ م: ہہ والیکہ لہ خودی یہ کتابہ رستیہ وہ، لہ کڑتایی ئایہ تہ کہ شدا دہ فرمویت ((العزیز الحکیم)) بویہ ئایہ تہ کہ یہ کتابہ رستی و عدلی خودا و عیززت و حکمت لہ نامیز دہ گریت، ((یہ کتابہ رستی)): جیگر کردنی سیفاتی کہ مال و وہ سفی جہ لال ہاوشیوہ نہ بوون لہ گہل دروستکراوہ کانی و ساغبوونہ وہی بہ ندایہ تی تہنہا بو خودا لہ نامیز دہ گریت، ((عدل)) دانانی شتہ کان لہ جیگہی خویندا و بہ ئو ندازہی خوین لہ نامیز دہ گریت، ئو-سبحانہ- ہیچ شتیکی تاییہ ت نہ کردوہ بہ تاییہ تہ ندییہ کہ کہ پیویست و گونجاو نہ بوویت بوی، ئو سزای کہ سائیک نادات شایستہ نہ بن بہ سزا و لہ کہ سیک ناگریتہ وہ شایستہ نہ بیٹ بہ و گرتنہ وہیہ، ہر چہ ند ہر خویتی-سبحانہ- کہ سہ کانی شایستہ کردوہ بہ بہ خشین، ((عیززت)) کہ مالی قودرت و ہیژ و زالبون لہ خو دہ گریت، ((حکمت)) کہ مالی زانست و شارہ زایی و ناگاہی خودا لہ نامیز دہ گریت، ہر ئوہ بہ تہنہا خواوہنی ئو مرو نہ ہییہ و خہلقی کردوہ و ئو ندازہ گیری تیادا بہ کارہیناون، بہ ہوی ئو حکمت و نامانجہ ستایشکراوانہ وہ کہ شایستہی کہ مالی حہ مدہ لہ سہری.

ناوی ((العزیز)) مولک لہ خو دہ گریت، ناوی ((الحکیم)) حہ مد لہ نامیز دہ گریت، سہرہ تاییہ تہ کہ یہ کتابہ رستی لہ خو دہ گریت، ئو ہش حہ قیقہ تی ((لا إله إلا الله وحده لا شریک لہ، لہ الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير)) ئو مہ باشترین شتیگہ

پېغەمبەر (ﷺ) و پېغەمبەرانى پېش ئەۋىش فەرموۋىتىيان، ((الحكيم)) كاتىك فەرمان بە شتىك دەكات لە خودى خۇيدا ئەۋ شتە پەسەند و چاكە، گەر نەھى لە شتىك بكات ئەۋ شتە لە خودى خۇيدا ناپەسەند و ناشىرىنە، گەر ھەۋالى بە شتىك دا صدېقە و گەر كارىكى ئەنجامدا راست و دروستە، گەر شتىكى ويست ئەۋ شتە لە ھەموو شتىك لە پېشترە، ئەم ۋەسفانەى كەمال تەنھا شايستەى خوداى موتەعالن.

ئەم ئايەتە و ئەم شايبەتيدانە بەلگەى يەكتاپەرسىتى خودا و نەرىكردنى ھاۋەلدانان و عدلى ئەۋ و ستەم نەكردن و عىززەت و نەرىكردنى دەستەوسانى و ھەروھە بەلگەى حېكمەت و نەرىكردنى نەزانى و نەنگى لە ئامىز دەگرىت، شايبەتيدانى تىدايە بە يەكتايى خودا و عدل و قودرەت و زانست و حېكمەت، بۆيە مەزنتىن شايبەتيدانە لە ناۋ ھەموو دەستەكاندا تەنھا ئەھلى سوننەت بە تىر و تەۋابى بەم شايبەتيدانە ھەلدەستەن، دەستەكانى تر كە ئەھلى بىدعەتن بە حەقىقەتى ئەم شايبەتيدانە ھەلئەستاۋن.

ئەم شايبەتيدانە مەزنى: ھەموو ئەۋەى ئەۋان لەسەرىنى پوۋچ دەكاتەۋە و دەمكوتيان دەكات، ۋەك چۆن ئەۋەى ھاۋەلدانەران لەسەرىنى پوۋچ دەكاتەۋە و دەمكوتيان دەكات، ئەم ئايەتە بېرۋېچۈۋى ئەھلى شىرك و ئەھلى بىدعەت (پەكخەرانى سىفات) پوۋچ دەكاتەۋە، تەنھا ئەھلى جىگىر كىردن كە ھەموو ئەۋ ناۋ و سىفەتانە بۇ خودا جىگىر دەكەن كە خودا بۇ خۇى جىگىر كىردۈۋە و نەرىنى نموناندىن و ھاۋشىۋە بوۋنى مەخلوقات لە خوداى موتەعال دەكەن و بە تاكوتەنھايى دەپپەرسەن و ھاۋەلى بۇ بېرىار نادەن.

❁ شايبەتيدانى خودا بۇ خۇى سېجائھ تەۋاوترە لە شايبەتيدانى بىدعەچىيەگان

بۆيە شايبەتيدانى خودا بەيانى تىدايە بۇ بەندەكانى و ھەروھە بەلگە و نىشانە و رىنومايى و ناساندنى ئەۋ شايبەتيدراۋەى تىدايە، ئەگەر نە، ئەۋ شايبەتيدانە شايبەتییەكە ئەۋان تۋاناي زانستىيان پىى نىيە و قازانجى لى ناپىنن و بەلگە بەسەرىاندا راست ناكاتەۋە، ھەروھە شايبەتيدانى مۇۋئىك گەر شايبەتییەكى ھەبوۋ نەيتۋانى بەيانى بكات، بەلكو شاردىيەۋە و پەردەى بەسەردا دا ئەۋا ھىچ كەس

سوودی لی نابینیت و حوجه به سهر هیچ که سیکدا راست ناکاته وه، گهر شایه تیدان به به یانکردن بگاته نه نجام نهوا خودا-سبحانه- له سی ریگه وه به کاملترین شیوه به یانی کردوه، نهوانهش: بیستن و بینین و ژیریین(ژنهوتن).

بیستن: به بیستنی نایه ته خوینراوه قهولیبه کان که سیفاتی که مال و وهسفی جه لال بق خودای موته عال جیگیر دهکات، هه روهها بالابوونی خودا له سهر عرش له سهر حوت ناسمانه کانه وه و قسه کردن به کتیبه کانی و ناخافتنی له گه ل هه ر که سیک له به نده کانی که بیهویت به قسه و ناخافتن له گه لی بدویت به حقیقت، نهک به مه جاز. له مه دا قسه ی نهوانه پوچ ده بیته وه که ده لئین: نهوه ی نایه ته بیستراوه کان(الآیات السمعیة) ناماژهی پیده ده ن له جیگیرکردنی مانا کانیان و حقیقه ته کانیان که وشه کانیان بق دانراوه خودا له به نده کانی نهویستوه، نه م قسه یه دژ به به یان و ناگادارکردن و هه وال پیدانه، و مه به سستی شایه تیدان ده شاریتته وه و به تالی ده کاته وه، خودای موته عالیش زه می نهوانه دهکات که شایه تیبه کیان له لای خودا وه هیه و ده یشارنه وه، و رایگه یاندوه که نه و که سانه سته مکارترین سته مکارن، گهر له لای به نده شایه تیبه که له خودا وه بوونی هیه و ته حقیقی نهوه دهکات که پیغمبر(ﷺ) له خودا وه هیناویه تی له راگه یاندنی پیغمبر رایه تیبه که ی و یه کبوونی په یامی پیغمبران و راگه یاندنی نهوه ی که نیبراهیم و نه هلوپه یی هه موو له سهر نیسلام بوون، گهر نه م شایه تیدانه بشاریتته وه، نهوا ده چیتته ریزی سته مکارترین سته مکاره وه، وهک دوژمنانی پیغمبر(ﷺ) له یه هود نه نجامیان دا، نهوانه ی پیغمبری خودایان وهک رۆله کانی خویمان ده ناسی، نیتر چون ده بیته گومان به خودا بریت که شایه تیدانکی حقی شارد بیتته وه که جه می و موخته زله و په کخه رانی سیفات شایه تیبه یی ده دا، خودا شایه تی له و جوړه بق خو ی نادات پاشان شایه تی بدات به شتیک که دژ به و شایه تیبه بیته و هه لیبوه شینیتته وه و له هیچ روویه که وه له گه لیدا کۆنه بیته وه؟ پاکیتی بق تو نه ی خودای موته عال نه مه بوختانیتکی مه زنه! خودای موته عال شایه تی له سهر خو ی داوه که نیستیوای له سهر عرش کردوه و که سیک زاله به سهر به نده کانیان، و فریشته کان له خودای بالای خویمان ده ترسن و به نه مره وه بق لای سهر ده که ون، و له لای نهوه وه فرمان وهرده گرن و پییه وه

داده به زن، کارو کرده وهی چاکه بۆ لای بهرز ده بیته وه، خودا هاتن و دابه زینی بۆ ههیه و قسه دهکات و رازی ده بیته و توو په ده بیته، و خۆشیده ویت و رقی لی ده بیته، خۆش حال ده بیته و پیده که نیت و ده بیستیت و ده بینیت، له رۆژی لیکادا باوه پداران ده بیینن، شتانی تریش که خودا شایه تی بۆ خۆی داوه له سه ری، هه روه ها پیغه مبه ران شایه تی بیان داوه له سه ری، به لام جه هه مییه کان به دژی ئه وه شایه تی بیان دا و تیان: شایه تی ئیمه دروستتر و عادلتره له شایه تی ده که کان، ده که کان شارینه وهی حق و درخستنی پیچه وانهی حق له ئامیز ده گرن.

شایه تی په روه ردگار: ئه وان به توندترین شیوه به درق ده خاته وه، هه روه ها ئه وه ش له ئامیز ده گریته که ئه وهی شایه تی پیدراوه به یانی کردووه و روشنی کردۆته وه و ده ریخستووه تا که یاندوویه تییه بالاترین ئاستی ده که وتن و به یان، گه ر حق ببوایه له وهی موعه تیله (المعطله) و جه هه مییه کان ده یانوت ئه وا به نده کان هیچ سوود و قازانجییکیان له و شایه تیدانه ی خودا وهرنه ده گرت - له لای ئه وان - خودا به حق شایه تی نه داوه بۆ خۆی، واته ئه وهی شایه تی پیدراوه و ده ریخستووه و روشنی کردۆته وه حق نه بووه و دروست نییه حق و یه قین له و شه هاده ته وه وهریگریته.

ئایه ته یئراوه خه لقیه کانی و سه رنجدان و ئاماژه پیکردنیان ئاماژه به وه ده که ن که ئایه ته قه ولی و سه معیه کان ئاماژه ی پیده دهن، ئایه ته کانی په روه ردگار بریتین له به لگه و بورهانگه لیک که به نده کان به هۆیان وه خودا ده ناسن، له ریگه ی ئه و به لگانه وه ناو و سیفه ته کان و یه کتا په رستی و ئه مر و نه می خودایی ده زانن و ده ناسن، پیغه مبه ران هه وال ده رباره ی ئه و که لامه ده دن که خودا فه رموویه تی، ئه وه ش بریتییه له ئایه ته قه ولییه کان، به لگه ده هیننه وه به ئاماژه بۆ کراوه کانی ئایه ته کان که شایه تی ده دن له سه ری، ئه وه ش بریتییه له ئایه ته بینراوه کان، ئه قل ئه و جوړه و ئه م جوړه کۆده کاته وه، بۆیه پیداغری ده کات له سه ر دروستی و ره وایی ئه وهی پیغه مبه ران هیناویانه، ئه و کاته شه هاده تی بیستن و بینین و ئه قل و فیتره ت له گه ل یه کتر ته با ده بن.

خودا - سه حاله - به هۆی که مالی عه دل و ره حمه ت و چاکه و حکمه ت و هه روه ها خۆشویستنی پاساو و بیانوو و راگه یاندنی حوجه ت - هیچ پیغه مبه ریک له پیغه مبه ران

ره‌وانه نه‌کراوه نایه‌تیکی له‌گه‌ل نه‌بووییت تا‌کو بییته به‌لگه له‌سه‌ر صدقی نه‌وه‌ی رایانگه‌یاندوهه، خودای موه‌عال ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ الحدید: ۲۵، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْتَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۳۲﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ﴾ النحل: ۴۳ - ۴۴، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي قُلْتُمْ قَلِيلًا قَلِيلًا فَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۸۳﴾ إِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿۱۸۴﴾ آل عمران: ۱۸۳ - ۱۸۴، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ﴾ فاطر: ۴، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿۲۵﴾﴾ فاطر: ۲۵

ته‌نانه‌ت شاروه‌ترین نایه‌تی پیغه‌مبه‌ران نایه‌تی چه‌زه‌تی هود بوو ﴿الذِّكْرِ﴾ تا هه‌زه‌که‌ی بییان وت ﴿مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ﴾ هود: ۵۲، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا رو‌شن‌بوونی نایه‌ته‌که‌ی له‌دیاترین و رو‌شن‌ترین نایه‌ت بوو، که‌ ناما‌زه‌ی بو‌کراوه له‌ نایه‌تی ﴿إِنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ﴾ ﴿۱﴾ مِنْ دُونِهِ فَيَكْفُرُوا بِجَمِيعٍ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ﴿۵۵﴾ إِنْ تَوَكَّلْتُمْ عَلَى اللَّهِ رِزْقًا مِمَّا فِي سَمَائِنَا نَزَّلْنَا الْهَبَاءَ وَالرِّيحَ وَالْمِطْرَ وَالسَّلْطَانَ مِنْ سَمَائِنَا لِيُنزِلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَمَلٍ خفيفٍ وَرِزْقًا كَثِيرًا ﴿۵۶﴾ هود: ۵۴ - ۵۶، نه‌مه له‌ مه‌زنترین نایه‌ته‌کانه: ته‌نها پیاویک قسه له‌گه‌ل ئوممه‌تیکی گه‌وره ده‌کات به‌م ناشکراو رو‌شنییه، به‌بی ترس و نیگه‌رانی، و دابه‌زینی وه، به‌لکو متمانه‌ی هه‌یه به‌وه‌ی ده‌لیت و پیداکری ده‌کات له‌سه‌ری، خودای به‌شایه‌ت گرت که‌ نه‌و به‌رییه له‌وه‌ی نه‌وان باوه‌ریان پییه‌تی، وه‌ک که‌سیکی به‌هیزی خاوه‌ن متمانه، که‌سیکی پشتبه‌ستوو به‌خودا که‌ هه‌زه‌که‌ی ناگادارده‌کاته‌وه ته‌نها خودا دۆست و سه‌رخه‌ریه‌تی و هه‌رگیز خودا نه‌وان به‌سه‌ر نه‌ودا سه‌رناخت.

پاشان نه‌وانی کرد به‌شایه‌ت-به‌شایه‌تیدانگی ناشکرای جیاواز له‌ نه‌وان-که‌ نه‌و به‌رییه له‌ نایین و خواوه‌نده‌کانی نه‌وان که‌ کردوونیان به‌ دۆستی خویان و له‌سه‌ر نه‌و خواوه‌نده‌ دۆستایه‌تی و دوژمنایه‌تی ده‌کن، و خویین و مالیان بو سه‌رخستیان ده‌به‌خشن.

پاشان ته‌ئکیدی نه‌وه‌ی له‌سه‌ر کردنه‌وه وه‌ک سوکایه‌تییه‌ک به‌ کاروکرده‌وه‌کانیان و که‌م ته‌ماشاگردنیان و بی‌زلیکردنه‌وه‌یان، هه‌روه‌ها گه‌ر هه‌موو نه‌وانه‌ کۆبینه‌وه له‌سه‌ر

پیلانگیزی دژ به ئه و بیان ویت شیقای رق و کینهی خویان بدهن و په له بکهن له و کاره بیان و مؤلتهی پینه دهن ئه و ئه وان هیچیان له دست نایه و ناتوانن ئه و کاره بکهن، ئه وان لاوازتر و دهسته و سانتر و که مترن له وهی بتوانن کاریک دژ به ئه و نه نجام بدهن. پاشان بانگه وازی خوی راگه یاند به جوانترین شیوه، ئه وهی روشن کرده وه که په روه ردگاری ئه و په روه ردگاری نه وانیشه، ئه و که سهی ناوچاوانیان به دهستی ئه وه و له دهستی نه و دایه، ئه و - سبحانه - دؤست و وه کیلییه تی و هله دهستی به سه رختن و پشتیوانی کردنی، په روه ردگاری ئه و له سه ر شاپرنگی راست و دروسته (إِنَّ رَبِّيَ عَلَيَّ صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ)، ئه و که سهی پشتی پنده بهستی و باوه پی پنده هینیت سه رشوی ناکات و دوزمنانی پیخوش ناکات، له گه ل دوزمنه کانی ئه و دهست تیکه ل ناکات و دژ به پیغمبه ره که ی بوهستن، شاپرنگه که ریگی راست و دروسته - و خودا له سه ریه تی له گوftar و کرداردا - ریگری دهکات له و کاره و نایه ویت رویدات.

له ژیر ئه م گو تاره دا: له تاییه تمه ندییه کانی شاپرنگی راست و دروست تۆله سه ندنه و دابه زاندنی سزا بوونی هیه، ئه مه ش بۆ سه ر که سانیک له و ریگیه ده رده چن و کار به پیچه وانیه ئه و ریگیه ده کهن، شاپرنگی راست و دروست ئه و عه دله یه په روه ردگار له سه ریه تی، له و یوه تۆله له ئه هلی تاوان و شیرک و خراپه ده سینیت، و دؤسته کان و پیغمبه رانی سه رده خات به سه ر دوزمنه کانیا ندا، هه روه ها ئه وان لاده بات و دهسته یه کی تر ده هینیت و ده یانکات به جیشنشین، هه موو ئه و کارانه ش زیانیک به په روه ردگار ناگه یه نیت، ئه و - سبحانه - راوه ستاوه به سه ر هه موو شتیکه وه به پاریزگاری و چاودیزی و به پیوه بردن و نامار کردنیان.

چ نایه ت و بورهانیك باشتر و به هیزتره له نایه ت و بورهان و به لگه و نیشانه ی پیغمبه ران؟ ئه وه ش شایه تییه له لای خوداوه بۆ ئه وان که به باشترین و رونترین به یان - به گوftar و کردار - بۆ به نده کانی به یانی کردووه، له فه رمووده یه کی سه حیددا له پیغمبه ری خوداوه (ﷺ) فه رموویه تی ((هه ر پیغمبه ریک له پیغمبه ران نایاتگه لیک پی دراوه که له سه ریان مرؤف باوه پی هیناوه، ئه و نایه تی به من دراوه بریتییه له وه حی که خودا وه حی بۆ کردوون، بۆیه رجام وایه له هه موویان زۆرتر له رۆژی دوا پیدا شوینکه و تتوانم هه بیئت))

یەکیک لە ناوێ جۆانەکانی خودای مۆتەعال ناوی ((المؤمن))، ئەو ناوێ-لە یەکیک لە دوو تەفسیرە کەیدا- مانای تەصدیقکەری هەبە کە تەصدیقی صادیقان دەکات بەوێ راستی دەکاتوێ و رایدەگەبە نیت لە شایەتیدانی صدقی ئەوان، خودا تەصدیقی پێغەمبەرانێ خۆی کردوێ و لە پەيامەبە مەردوومانیا گەباندوێ، شایەتیداوێ کە ئەوانە کە سانیکێ صدیقن، ئەمەش بە بەلگەگەلێک کە نیشانەبێ راستگۆبێ ئەوان بووێ لە رووی بوون و بپاریاروێ، خودای مۆتەعال هەوالیداوێ-هەوالە کەشی صدقە و گوتاریشی حەق- کە بەندەکان دەبیت نایەتی ئاسۆکانی دەروون و گەردوون ببینن و بۆیان روون ببیتوێ کە: ئەو وەحییەبێ پێغەمبەرانێ رایانگەباندوێ حەق و راستیبێ، خودای مۆتەعال دەفەرمویت ﴿سَرُّبِهِمْ اَبْتِنَا فِي الْاَفَاقِ وَفِي اَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَبَيِّنَ لَهُمْ اَنْهُ الْحَقُّ﴾ فصلت: ۵۳، واتە قورئان، کە ئەم نایەتەبێ پێشکەوتوێ ﴿قُلْ اَرَأَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰوْتِمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ﴾ فصلت: ۵۲، پاش ئەمە فەرمووی ﴿اَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنْهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ فصلت: ۵۳، خودای مۆتەعال شایەتیبێ بۆ پێغەمبەرە کەبێ دا بە وتنی: ئەوێ هیتاوبەتیبێ لە خوداوە حەقە و بەلێنی پێداوێ نایاتی کرداری و خەلقی نیشانی بەندەکانی بدات تا کۆ بەلگە بیت لەسەر راستیبێ پەيامبێ پێغەمبەرە کەبێ، پاشان مەزنتر لەوێ و گەورەتر لەوێ باس لێوێ دەکات کە شەهادەتیبێ خودایە لەسەر هەموو شتیک، یەکیک لە ناوێکانی خودای مۆتەعال ((الشهيد)) ه کە هێچ شتیکبێ لێ بزر نابیت، و گەردیلەبێک لە ئاسمان و لە زەووبێ لە ئەو و ن نابیت، بەلکۆ زانا و ئاگادارە لەسەر هەموو شتیک و دەیانیبینی، و وردە کاریبەکانی لەبەر چاوە، ئەمەش بەلگە هیتانەوێ بە ناو و سیفەتەکانی، یەکە میان بەلگە هیتانەوێ بە گوفتار و کەلیماتی، ئاماژەکردن بە نایاتی ئاسۆکانی گەردوون و دەروونیش بەلگە هیتانەوێ بە کردار و دروستکاروێکانی.

گەربلێت: بەلگە هیتانەوێ بە کەلیماتی خودا و بەلگە هیتانەوێ بە دروستکاروێکانی تیگەبیشتم، نیتا بەلگە هیتانەوێ بە ناو و سیفەتەکانی روون بکەرەوێ، چونکە ئەوێ بابەتیکە شارەزاییمان تیایدا نیبێ و لە قسە و کتیبەکانماندا بوونی نیبێ.

دەلێم: ئەو بابەتە-سویند بە خودا- هەر بەو جۆرەبێ کە باسما ن لەبارەوێ کرد، شانوشکۆبێ مەزنتر و بالاترە، پەرورەدگار دەبیت ئاماژەبۆکراو (مدلول) و نایەتەکانی دەبنە بەلگە و بورهان (دلیل و برهان) لەسەری.

بزانە خودا-سبحانە- بۆخۆى بەلگە بە لەسەر خۆى بە ئايەتەكانى، ئەو لەراستىدا رىئەيشاندرە بۆ بەندەكانى بەو بەلگە و نیشانانەى لەسەر رىگە بۆى داناون، لە فەترەتەتەكدا كە پەيس نەبوو بىت بە پەكخستن و سەرپىچى: ئەو-سبحانە- زاتىكى كاملە لە ناو و سەيفەتەكانىدا، و ھەرچى سەيفەتەى كە مائە دەدرىتە پائى و پىيان رازاوەتەو، و لە ھەرچى نەنگى و ناتەواويەك پاك و بىگەردە، ھەمو كە مائ و جە مائ و جە لال و بەھا و عىززەت و مەزنى و شكۆمەندىيەك تەنھا بۆ خوداى موعالە و لە پىويستىيەكانى ئەو زاتە شكۆمەندەيە، نايىت خودا بەم جۆرە نەبىت، ھەرچى زىيان و زانست و قودرەت و بىستن و بىنين و ويست و بەزەيى و دەوڵەمەندى و بەخشىن و چاكە بە ھەر بۆ ئەو-سبحانە- و تايبەتە بە ئەو و بەو ھەو ھەستاون، ئەو ھى لە خەلك ناديارە لە كە مائ و مەزنى و شكۆمەندى زۆر زياترە لە ھەي ناسىويانە و بۆيان دەر كە وتوو، بەلكو ئەو ھى بۆيان دەر كە وتوو بەراورد ناكردت بە ھەي لىيان شاراو ھەتو و نايزان.

لە كە مائى موقەدەسى خوداى موعالە كە ناگامى تەواوى ھەيە بەسەر ھەموو شتەكدا و دەيانبىنەت، بەجۆرەك وردەكارىيەكانى ھىچ شتەك لە خودا بىز نايىت، بەلكو گەردىلە بە لە گەردىلەكان لە ناو ھەو و دەر ھەو لای خودا پەنھان نىيە، ھەر كەس ئەمە شانوشكۆى بىت: چۆن گونجاو بەندەكانى ھاو ھەلى بۆ دابىنەن و جگە لە ئەو كە سىكى تر پەرسەن و خودا بەكى تر لە پال ئەو دا راست بەكەن ھەو؟ چۆن شايسەى كە مائى ئەو دەبىت گەر دانبىنەت بە كە سانىكدا مەزنتەين درۆ بە دەم خودا ھەو دەكەن و شتەك بە دەم خودا ھەو دەلەين پىچەوانەى ئەو ھەيە فەرمانى پىكر دوو؟ پاشان ئەو كە سە سەرىخات و كۆمەكى بكات و پشەتيوانى بۆ دەر پىرەت و كەلىمەى بەرزىكات ھەو و شانوشكۆى بلىند بكات و ھەلامى داواكانى بدات ھەو و دوژمنەكانى تىاببات و ئايات و نىشانەگەلىك لەسەر دەستى سەر ھەلەبات كە موقۇ لە ئاستىدا دەستەوسان بىت، ئەو كە سە لە گەل ھەمو ئەمانەدا كە سىكى درۆن بىت و بە دەم خودا ھەو درۆى كرىبىت و فەسادى لەسەر زەويدا نايىت ھەو؟!

ئاشكرايە شاھەتەدانى خودا لەسەر ھەموو شتەك و دەسەلاتى بەسەر ھەموو شتەكدا و حىكەت و عىززەت و كە مائى موقەدەسى رىگە بەو كارە نادات و ھەر كەس گومانى

وا دەبات و پێیوايه ئەو كارە بۆ خودا شیاوه: ئەو دەورترین كەسە لە ناسینی خودا، با هەندى سیفەتى خوداشى ناسیبی، وەك سیفەتى قودرەت و ویستی خودا. قورئان پەرە لەم رێگە و شیوازە كە رێگە یەكی تاییه تە، بەلكو تاییه تى تاییه تەكانە، ئەوانەش ئەو كەسانەن خودا دەكەنە بەلگە لەسەر كردهكانى و ئەو هی شایستەیه ئەجماعى بدات و ئەجماعى نەدات.

كە تێپارمان لە قورئاندا بەكەیت دەبینى بانگ بۆ ئەو دەكات، دەریدەخات و دووبارەى دەكاتەو بە كەسانێك تێگە یشتن و دلێكى هۆشياریان لە خوداوه پێبە خشراره، خودای مۆتەعال دەفەرمویت ﴿وَلَوْ نَفَّلْنَا بَعْضَ الْأَقْوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَأَمْرًا مِنْ أَعْدَائِهِمْ خَبِرِينَ ﴿٤٧﴾﴾ الحاقه: ٤٤ - ٤٧، نابینى چۆن خودای مۆتەعال رایده گەیه نیت كە كەمال و حكیمەت و قودرەت رێگە نادات پشٹیوانى كە سێك بكات درۆى بە دەم خوداوه هەلبە سستی، بەلكو دەبیست بیكات بە عیبرەت بۆ بەندهكانى تری، وەك چۆن سوننەتى بەسەر درۆزناندا جارى بووه، هەر وهما دەفەرمویت ﴿أَمْ يَقُولُونَ افترى على الله كذباً فإن يشأ الله يخترم على قلوبك﴾ الشورى: ٢٤، لێرەدا وەلامى رسته مەرجییه كە تەواو دەبیست، پاشان بە ئەوپەرى هیز و یەكلا كرده و هوه دەفەرمویت ﴿وَيَمْنَعُ اللَّهُ الْبَطِلَ وَيُحْيِي الْمَيِّتَ﴾ الشورى: ٢٤، هەر وهما دەفەرمویت ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ﴾ الأنعام: ٩١، رایگە یاند ئەو كەسەى نەرتی ناردنى پێغه مبهران و كەلام لە خودای مۆتەعال دەكات حەقى گۆرەبى و مەزنى خودای مۆتەعالى نەداوه و وەك پێویست خودای نەناسیوه و مەزنى راینەگرتوه، ئەى دەبى ئەو كەسە چۆن بیست گومان دەبات خودا درۆزن و درۆكەر بە دەم خوداوه سەربخات و پشٹیوانى بكات و نایەت و بەلگە و نیشانه گەلێك لەسەر دەستی بوە شیتەوه؟! ئەم شیوهیه لە قورئاندا زۆره، بەلگە بە كەمالى موقەدەسى خۆى و سیفەتى جەلالى دەهینیتەوه لەسەر صدقى پێغه مبهران و بەلێن و هەر شهكانى و بەندهكانى بانگ دەكات بۆ ئەو راستییه، هەر وهك چۆن بەلگە دەهینیتەوه بە ناو و سیفەتى لەسەر یەكتایى خۆى - سبحة - و پووجى و بەتالى هاوه لدانان، وەك نایەتى ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٣﴾﴾ الحشر: ٢٢، زۆرتر و زیاتریش لەوه لە قورئاندا.

خودای موته‌عال به‌لگه به ناو و سیفته‌ته‌کانی ده‌هینیتته‌وه له‌سه‌ر پووچی و به‌تالی نه‌وهی دراوه‌ته پالی له نه‌حکام و شه‌ریعه‌تی باتل، و رایده‌گه‌یه‌نیت که که‌مالی موقه‌ده‌سی ریگه به‌و جوړه شه‌ریعه‌ نادات، وه‌ک نایه‌تی ﴿ وَإِذَا قَالُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرْنَا بِهَا قُلُوبُنَا إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۲۸﴾

الأعراف: ۲۸، هه‌روه‌ها نه‌و نایه‌ته‌ی دوا‌ی نه‌وه‌ی نه‌هی له‌هاوه‌لدانان و سته‌م و فاحیشه و درو‌کردن و قسه‌کردن به‌ده‌م خوداوه به‌بی زانست ده‌کات ده‌فرمویت ﴿ كَلْ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُمْ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿۲۸﴾ الإسرائ: ۲۸، ناگاداری کردینه‌وه که نه‌و شته‌ی له‌خودی خویدا خراب و ناباشه خودا به‌ناپه‌سه‌ند له‌قه‌له‌می ده‌دات، که‌مالی خودای موته‌عال ریگه نادات نه‌و شته ناباشانه بییت به‌شرع و نایینی، نه‌و-سه‌حاله- بۆ به‌نده‌کانی ناو سیفته‌ته‌کانی خو‌ی ده‌کات به‌به‌لگه له‌سه‌ر کاروکرده‌وه‌کانی و نه‌وه‌ی فرمانی پیده‌کات، هه‌روه‌ها نه‌وه‌ی خو‌شی ده‌ویت و نه‌وه‌ی رقی لیده‌بیته‌وه، و نه‌وه‌ی پاداشتی له‌سه‌ر وه‌رده‌گیریت و نه‌وه‌ی له‌سه‌ری سزاده‌دریت، به‌لام نه‌م ریگه‌یه‌تایبه‌تی تایبه‌ته‌کان پنی ده‌گه‌ن، بۆیه ریگه‌ی جمهوری زانایان بریتیه له‌به‌لگه‌هینانه‌وه له‌سه‌ر خودا و یه‌کتای خودا به‌نایه‌ته‌هینراوه‌کان، نه‌و ریگه‌یه‌ناسانتر و به‌رینترین ریگه‌یه بۆ گرتنه‌به‌ر و ده‌ست بۆ بردن.

خودای موته‌عال فه‌زلی هه‌ندی‌ک له‌دروستکراوه‌کانی ده‌دات به‌سه‌ر هه‌ندی‌کی تریاندا، و پله‌ی هه‌رکه‌سیکی بویت به‌رزی ده‌کاته‌وه... نه‌و زانا و حه‌کیمه.

قورئانی پیرۆز ماناگه‌لیک له‌تامیز ده‌گریت که له‌هیچ کتیبینی تردا بوونی نییه، قورئان بانگه‌واز و حوجه‌یه، نه‌و ده‌لیل و نیشانه‌یه له‌سه‌ر خودا، نه‌و شاهیده و شایه‌ت پیدراوه، قورئان حه‌که‌م و رینیشانده، داوا و به‌لگه‌ی رو‌شنه، خودای موته‌عال ده‌فرمویت ﴿ أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّهِءَ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ ﴿ هود: ۱۷، واته شاهیده‌که له‌په‌روه‌ردگاریه‌وه ده‌یخوینیتته‌وه که بریتیه له‌قورئان، هه‌روه‌ها خودای موته‌عال به‌و که‌سانه ده‌فرمویت که داوا‌ی نایه‌تیکیان ده‌کرد به‌لگه بییت له‌سه‌ر صدقی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿ أَوْلَمْ يَكْفِيهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ؕ إِنَّكَ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةٌ وَّذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۱﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَٰهِدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا بِٱلْبَطْلِ وَكَفَرُوا بِٱللَّهِ أُو۟لَٰئِكَ هُمُ

اَلْخَسِرُونَ ﴿۵۴﴾ العنكبوت: ۵۱ - ۵۲، خودای موته‌عال رایده‌گه‌یه نیت نه و کتیبه‌ی که دایبه‌زاندووه بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی مه‌زنتین نایه‌ته، چونکه حوجه و به‌لگه‌ی تیدایه که ده‌یسه‌لمینن له خوداوه‌یه و خودا پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌و کتیبه‌وه ره‌وانه کردووه، و له‌ناو قورئاندا به‌یانگه‌لیک بوونی هه‌یه بۆ که‌سانیک به‌خته‌وه‌ری شوینیان که‌وتبیت و له‌سزای دواپه‌ژ زرگاریان بووبیت، پاشان ده‌فه‌رمویت ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ العنكبوت: ۵۲، گه‌ر خودای موته‌عال زانا بیت به‌ه‌موو شتیک: نه‌وا شایه‌تیدانه‌که‌ی راستگوترین و عادلترین شایه‌تیدانه، شایه‌تیدانیکه له زانستی ته‌واوه ده‌رکراوه و نابلقه‌ی ته‌واوی به‌و شته هه‌یه شایه‌تی پیده‌دات، بۆیه شایه‌ت پیدراوه‌که ده‌بیته عادلترین و صادقترین شایه‌ت.

خودای موته‌عال له باسی شایه‌تیدانی خۆیدا باسی زانستی خۆی ده‌کات، و له‌باسی پاداشت و سزادا باسی قودره‌ت و موک، و له‌خه‌لق و نه‌مردا باسی حیکمه‌ت، و له‌ناردنی پیغه‌مبه‌ردا باسی ره‌حمه‌ت، و له‌باسی گونا‌ه و یاخیبوونی به‌نده‌کانیدا باسی حیلیم، و له‌باسی دوعا و داوای به‌نده‌کانیدا باسی بیستن و له‌قه‌زا و قه‌ده‌ردا باسی عیززه‌ت و زانست ده‌کات.

بۆیه تیرامان بکه له‌ناوه جوانه‌کانی له‌قورئاندا و په‌یوه‌ستبوونی به‌خه‌لق و نه‌مر و پاداشت و سزاوه.

﴿خودا به‌شایه‌تیدانی له‌سه‌ر خۆی پشتیوانی پیغه‌مبه‌رانی ده‌کات

له‌م شیوازه نایه‌تی ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتٰبِ﴾ الرعد: ۴۳، شایه‌ت بۆ راستیتی په‌یامه‌که‌ی بریتیبه له‌شایه‌تیدانی خودای موته‌عال له‌سه‌ر راستیتی نه‌و په‌یامه، پیویسته نه‌م شایه‌تیدانه بزانتیت و حوجه‌ی خوایی له‌سه‌ر درۆزنان پیراست ببیته‌وه، هه‌ر به‌و جوړه نایه‌تی ﴿أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ الأنعام: ۱۹، هه‌روه‌ها نایه‌تی ﴿لٰكِنَ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَا اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ بِعِلْمِهِ وَالْمَلٰئِكَةُ يَشْهَدُوْنَ وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ شَهِيدًا﴾ النساء: ۱۶۶، هه‌روه‌ها نایه‌تی ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا اللّٰهَ حَقَّ ذِكْرِهٖٓ وَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيْمُ﴾ النساء: ۱۰۱، هه‌روه‌ها نایه‌تی ﴿تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا

عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٥٢﴾ البقرة: ٢٥٢، ههروه‌ها نایه‌تی ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 إِنَّكَ لَرَسُولُهُ﴾ المنافقون: ١، ههروه‌ها نایه‌تی ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ الفتح: ٢٩، هه‌موو نه‌مانه
 شایه‌تی خودایه بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)، ده‌ریخستوو و به‌یانی کردوو، به‌یانی
 دروستیی ئه‌و شایه‌تیدانه به‌جوانترین شیوه کردوو، به‌جۆرێک بیانوی له‌نیوان خۆی
 و به‌نده‌کانیدا بپروه و حوجه‌ی له‌سه‌ر راست کردوو نه‌توه، به‌وه‌ی خودا شایه‌تی
 پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی به‌چەندین به‌لگه‌ی تر ناشکرا بووه، به‌لگه‌ی ئه‌قلی و نه‌قلی و
 فیتی و پیتیست و به‌رچاؤ.

هه‌رکات سه‌رنجی ئه‌و به‌لگانه‌ی دا و تییانرا ما تیده‌گات که خودا-سه‌حانه- راستترین و
 عادلترین و دیارترین شایه‌تی بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی داوه، و له‌چه‌ندین ریگه‌ی ته‌صدیق
 کردنوه ته‌صدیقی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی کردوو: به‌و گوفتاره‌ی که به‌لگه‌ و بوره‌انی تیادا
 راست ده‌بیته‌وه، هه‌روه‌ها به‌ کرداره‌کان و نیشان‌دانه‌کانی، هه‌ر به‌و جۆره به‌وه‌ی له
 فیتره‌تی به‌نده‌کانیدا دایناوه: له‌ داننان به‌ که‌مالی په‌روه‌ردگارا و پاک‌راگرتنی له
 هه‌موو نه‌نگی و ناته‌واوییه‌ک که شایسته‌ی خودای موه‌عال نه‌بیته، له‌ هه‌موو
 سه‌رده‌می‌کدا کۆمه‌لێک نایه‌ت رووده‌ده‌ن که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر صدقی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)
 و به‌هۆیه‌وه به‌لگه‌ له‌سه‌ریان راست ده‌بیته‌وه و بیانوو و پاساؤ کوتایی پیدیت، و
 ئه‌وه‌ی به‌لینی به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و شوینکه‌وتووانی دابوو له‌ عیززه‌ت و سه‌رفرازی و
 رزگاری و پشتیوانی دیته‌ دی، هه‌روه‌ها ئه‌و هه‌ره‌شانه‌ی له‌ دوژمنانی خۆی و
 به‌دروخه‌رانی په‌یامه‌که‌ی کردوو له‌ سه‌رشۆری و سزای خیرا که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر سزای
 دواوژیان هه‌ره‌موو رووده‌ده‌ن و دینه‌ دی، خودای موه‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿هُوَ الَّذِي
 أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ ﴿٢٨﴾ الفتح: ٢٨،
 به‌ دوو پشتیوانی پشتیوانی له‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌کات: پشتیوانییه‌ک به‌ به‌لگه‌ و حوجه
 و به‌یان و نیشانه، له‌گه‌ل پشتیوانییه‌ک به‌ سه‌رکه‌وتن و زه‌فه‌رپێردن و زالبوون و
 کۆمه‌کی کردن، تا سه‌ریبخت به‌سه‌ر سه‌رپێچیکه‌راندا و بجیته‌ ریزی سه‌رکه‌وتووانه‌وه.
 هه‌روه‌ها نایه‌تی ﴿لَٰكِنَ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَكُ كُتُبُهُ﴾
 النساء: ١٦٦، ئه‌وه‌ی که تئیدایه له‌ هه‌والدان له‌ زانستی خودا که ته‌نها خودا ده‌یزانیت:
 ده‌بیته‌ مه‌زنترین شه‌هادت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌م قورئانه ئه‌و دایبه‌زاندوو، وه‌ک له

نایه تئیکی تردا ده‌فه رمویت ﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيْنَ وَأَدْعُوا مَنْ أَسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ﴿١٣﴾ فَإِلَّا تَرِيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾﴾ هود: ۱۳ - ۱۴، له م شویته‌دا مه‌به‌سته‌که تهنه‌ها مه‌والدان نییه به‌وه‌ی شه‌و داییه‌زاندووه، شه‌و راستییه لای خودا ناشکرایه وه‌ک چۆن مه‌موو شته‌کانی تر ده‌زانیت، هرچی شته‌زانراوه له‌لاین خوداوه له‌حق و له‌باتل، به‌لکو مانایه‌که‌ی شه‌ویه‌که شه‌م کتیبه‌ی دابه‌زاندووه که زانستی خودا له‌ئامیز ده‌گریت، بویه دابه‌زاندنی زانست له‌ئامیزگر: نایه‌تیکه ده‌یسه‌لمینیت له‌لای خوداوه‌یه و له‌حق و صدقیکه له‌لای شه‌وه‌وه دابه‌زیوه، هاوشیوه‌ی شه‌مه‌نایه‌تی ﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ الفرقان: ۶، شه‌مه‌ی له‌به‌دروخسته‌وه و به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی شه‌وانه‌دا دابه‌زاند که ده‌یانوت ﴿أَفْتَرَنَاهُ﴾ الفرقان: ۴.

﴿فیتره‌تی سه‌لیم شایه‌تیدانیکی ره‌ببانییه﴾

دیشان له‌شایه‌تیدانه‌کانی خودای موته‌عال: شه‌ویه‌که له‌دلی به‌نده‌کانیدا دایناوه له‌ته‌صدیقی به‌کلاکه‌ره‌وه و به‌قینیکی جیگیر و ئارامی و دلنایی به‌که‌لام و وه‌حی خودا-سبحانه-عاده‌ت ریگه نادات به‌قین په‌یدا ببیت بۆ‌گه‌وره‌ترین درۆ به‌ده‌م خوداوه و مه‌والدان له‌خودا به‌پیچه‌وانه‌ی ناو و سیفه‌ته‌کانییه‌وه، شه‌وه‌نه‌ک به‌قین دروست ناکات، به‌لکو‌گه‌وره‌ترین شك و گومان به‌ره‌م ده‌هینیت و ژیری و فیتره‌تی سه‌لیم ده‌ست به‌په‌وه‌یه‌وه ده‌نن، وه‌ک چۆن فیتره‌ت گیانداران پالپه‌وه ده‌نن بۆ‌خۆ به‌دوورگریتن له‌خواردنی پیس و زیانبه‌خش، وه‌ک میز و شتی بۆ‌گه‌ن، خودای موته‌عال دلی له‌سه‌ر وه‌رگریتنی له‌حق و گه‌ردنکه‌چیوون بۆ‌ی و دلنایی پی‌ی و سوکنایی و خۆشه‌ویستی بۆ‌ی باره‌یناوه، هر به‌و جۆره باره‌یناوه له‌سه‌ر رقبونه‌وه له‌درۆ و باتل و هه‌له‌هاتن لئی و گومان پی‌ی و نه‌بوونی سوکنایی بۆ‌لای.

که‌ر فیتره‌ت تیکنه‌چیت و له‌سه‌ر حالی خۆی به‌مینیته‌وه شه‌وا جگه له‌حق شتیکی تر هه‌له‌نا‌بژیریت و سوکنایی پی‌ی نایه‌ت و لئی دلنیا نابیت، و جگه له‌حق شتیکی تری خۆشناویت، بویه خودای موته‌عال هانی به‌نده‌کانی ده‌دات تا‌کو تیرامان له‌قورئاندا بکه‌ن، هر که‌س تیرامان له‌قورئاندا بکات تیرامانه‌که‌ی زانستیکی زه‌رووی و به‌قینی بۆ

دروست دهکات که ئەم قورئانه حەق و راستییە، بە لکو له هەموو حەقەکان حەقترە و له هەموو راستییەکان راستترە و ئەو کەسەى هیناویەتى راستگۆترین و چاکترین دروستکراوی خودایە، هەر بەو جۆرە خواوەنى کاملترین زانست و کردار و مەعریفە، وەك خودای مۆتەعال دەفەرمویت ﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴾ النساء: ۸۲، هەروەها دەفەرمویت ﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَنَّمَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ أَقْفَالِهِمْ ﴾ محمد: ۲۴، گەر قوفله کانی دل بکرتنەوه راستەوخۆ حەقیقەتى قورئانی تێدەچیت و چرای ئیمانی تیا دادەگیرسیت، بە زانستیکی پێویست - وەك هەر زانراویکی ویزدانی تر له دلخۆشی و نازار و خۆشەویستی و ترس - تێدەگات که ئەم قورئانه لەلای خوداوە، بە حەق قەسەى پێکردووه و جبریلی نێرداوی خودا بە پێغەمبەرى خودای (ﷺ) راگەیاندووه، ئەم شایەتەى ناو دل مەزنترین شایەتیدانە، بەم شایەتییه هەرقل بەلگەى بەسەر ئەبو سوفیاندان هیناوە کاتیک پێی وت ((نایا هیچ کەس لەوانەى شوێنى محمد دەکەون بەهۆى بێزاربوون و تووڕەبوون لە ئایینەکەى پاشگەز دەبنەوه دواى ئەوهى دەچنە ناو ئایینەکەى یەوه؟ وتی: نەخیر، ئەویش وتی: ئیمانیش هەر بەو جۆرە، کاتیک شیرینییهکەى دەگاتە ناو دل هیچ کەسێک زویری ناکات)) خودای مۆتەعال لە ئایەتیکدا ئاماژەى بۆ ئەم مانایە کردووه و دەفەرمویت ﴿ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ ﴾ العنکبوت: ۴۹، هەروەها دەفەرمویت ﴿ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ ﴾ الحج: ۵۴، هەروەها دەفەرمویت ﴿ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِينَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ ﴾ سبأ: ۶، هەروەها دەفەرمویت ﴿ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ لَمُتَّ كَمَا هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّنْ رَبِّكَ عَلَيْهِمْ قَوْلٌ مِّنْ لَّدُنْكَ يُفَصِّلُ الْبَيِّنَاتِ لِقَوْمٍ أُولِي الْأَبْصَارِ ﴾ الرعد: ۱۹، هەروەها دەفەرمویت ﴿ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَرَادَ ﴾ الرعد: ۲۷، واتە: ئەو ئایەتەى ئەوان پێشنیاری دەکەن هیدایەتى لێوه بە دەست نایەت، بە لکو ئەو خودایە بوخۆیەتى هیدایەت دەدات و گومرا دەکات، پاشان ناگاداری کردنەوه لە مەزەنترین و بالاترین ئایەت: کە بریتییه لە دنیایى دلى باوەرداران بەو یادهى خودا دایبە زاندووه و دەفەرمویت ﴿ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ ﴾ الرعد: ۲۸، واتە بە کتیبەکەى خودا و کەلامى خودا ﴿ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴾ الرعد: ۲۸، دنیایى و و ئارامى دلە تەندروستهکان و

فیتره‌ته سه‌لیمه‌کان و سوکنایی بۆ لای له مه‌زنترین ئایه‌ته‌کانه، چونکه وه‌ك باوه ناگونجیت، دل دئیایی هه‌بیته له درۆ و باتل و سوکنایی هه‌بیته بۆ لایان.

﴿ باسی شایه‌تی زانایان له باسی شایه‌تی پیغه‌مبه‌ران بئین‌یازمان ده‌کات ﴾

گه‌ر بوت‌ریت: بۆچی خودا له ئایه‌ته‌که‌دا شایه‌تی پیغه‌مبه‌ران و فریشته‌کانی باس نه‌کردوه و ته‌نها شایه‌تی زانایانی باس کردوه و نه‌یفه‌رموه: "شهد الله أنه لا إله إلا هو والملائكة والرسل"، که شایه‌تی پیغه‌مبه‌ران مه‌زنتره له شایه‌تی خاوه‌ن زانسته‌کان؟

وتراوه له‌مه‌دا چه‌ندین سوود هه‌یه:

یه‌که‌م: خاوه‌ن زانست (أولو العلم) گشت‌گیرتره له پیغه‌مبه‌ران و فریشته‌کان، به‌لکو ئه‌وان و شوینکه‌وتوانی ئه‌وان ده‌چه‌نه ناو مانای "خاوه‌ن زانست" هه‌وه.

دووه‌م: له باسکردنی "خاوه‌ن زانست" دا له‌و شایه‌تیدانه‌دا و به‌ستنه‌وه‌ی ئه‌و شایه‌تیدانه‌ به‌وانه‌وه: به‌لگه‌یه که ئه‌و شایه‌تییه له داواکارییه‌کانی زانسته و به‌دوای زانستدا دیت، هه‌ر که‌س خاوه‌نی زانست بیته: شایه‌تی ده‌دات به‌و شه‌هاده‌ته، وه‌ك ده‌وت‌ریت گه‌ر مانگی یه‌کشه‌وه ده‌رکه‌وت و روشن‌بوویه‌وه ئه‌وا هه‌موو که‌سیک که توانای بینینی هه‌یه ده‌یبینیت، هه‌ر به‌و جۆره گه‌ر بۆنیک هه‌لبکات هه‌موو ئه‌وانه‌ی خاوه‌نی هه‌ستی بۆنکردن هه‌ستی پیده‌که‌ن و بۆنی ده‌که‌ن، خودای موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿ وَبُرُزَّتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَىٰ ۝۳۶﴾ النازعات: ۳۶، واته هه‌ر که‌سیک بینینی هه‌بیته له‌و کاته‌دا به‌ناشکرا ده‌یبینیت، ئه‌مه به‌یانی ئه‌وه‌ی تیدا به که هه‌ر که‌س ئه‌و شایه‌تییه‌ی بۆ نه‌دات ئه‌وه له مه‌زنترین نه‌فامه‌کانه با له کاروباره‌کانی دونه‌یادا خاوه‌نی زانست و شاره‌زاییه‌ک بیته هه‌چ که‌سیکی تر نه‌یزانیت، ئه‌و که‌سه ده‌بیته به "خاوه‌نی نه‌زانی" نه‌ك "خاوه‌نی زانست"، باسی ئه‌وه‌مان کرد ته‌نها شوینکه‌وتوانی پیغه‌مبه‌ران و ئه‌هلی جیگیربوون به‌دروستی به‌و شایه‌تیدانه هه‌ستان، ئه‌وانن خاوه‌نی زانستن و جگه له ئه‌وان: خاوه‌نی نه‌زانین با قسه‌ی زۆر و گفتوگۆی به‌رینیشیان هه‌بیته.

سێیه‌م: شه‌هاده‌ت له‌لای خوداوه بۆ ئه‌هلی ئه‌م شایه‌تیدانه: که ئه‌وانه "خاوه‌ن زانست"ن، ئه‌وا شه‌هاده‌که‌ی خودا بۆ ئه‌وان عادلتر و صادقتره له شایه‌تیدانی

جهمی و په‌کخه‌رانی سیفات و فیرعه‌ونیه‌کان بۆ ئه‌وان که تۆمه‌تباریان ده‌که‌ن به‌وه‌ی نه‌زان و ته‌شبهیه‌که‌ر و به‌رجه‌سته‌که‌ری خودا و سیفاتی خودان و له‌ ئاین لاینداوه، شایه‌تیدانی صادقتیرینی صادیقه‌کان (خودا) به‌سه‌ بۆ ئه‌وان (په‌یغه‌مبه‌ران) که به‌ "خاوه‌ن زانست" ناویان ده‌بات، چونکه‌ ئه‌وان شایه‌تی بۆ خودا ده‌ده‌ن به‌ شتیک که خودا شایه‌تی بۆخۆی پیداوه، به‌بێ ته‌حریف و په‌کخستن (تعطیل)، ئه‌وان حه‌قیقه‌تی ئه‌و شایه‌تیدانه و ناوه‌رۆکی شایه‌تیدانه‌که‌یان بۆ خودا جیگیر کرد، نه‌یارانی ئه‌وان نه‌رێی حه‌قیقه‌تی ئه‌و شایه‌تیدانه‌یان کرد و ته‌نها وشه‌کان و مانای مه‌جازیبیان بۆ خودا جیگیر کرد.

له‌ ئامیزی ئه‌م شایه‌تیدانه‌ خوداییه‌دا: مه‌دح و سه‌نای ئه‌هلی زانستی تیدایه‌ که شایه‌تیبیان بۆ ده‌دریت و به‌ ئه‌هلی عدل له‌ قه‌لم ده‌درین (چونکه‌ شایه‌ت ده‌بیت عادل بیت)، خودای موه‌عال شایه‌تی ئه‌وانی له‌گه‌ڵ شایه‌تی خۆی و فریشته‌کانی هاوتا کردوه، خودا-جل و علا- ئه‌وانی گرتوه به‌ شایه‌ت له‌سه‌ر مه‌زنترین شایه‌تی بۆدراو، ئه‌وانی کردوه به‌ حوجه به‌سه‌ر مه‌مو ئه‌وانه‌وه که نه‌رێی ئه‌و شه‌هاده‌ته ده‌که‌ن، وه‌ک چۆن به‌ به‌لگه‌ هه‌یناوه ده‌مکوئی ئه‌وانه ده‌کات نه‌رێی حه‌ق ده‌که‌ن، حوجه له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی ئینکاری ئه‌م شه‌هاده‌ته ده‌که‌ن راست بووه‌ته‌وه وه‌ک چۆن به‌لگه له‌سه‌ر ئینکارکه‌ری حه‌ق راست ده‌بیته‌وه، حوجه‌ت به‌ راستبوونه‌وه‌ی په‌یغه‌مبه‌ران له‌سه‌ری خه‌لکی راست بووه‌ته‌وه، ئه‌وانیش جیگرانی په‌یغه‌مبه‌ران و جینشینان وه‌ک حوجه‌ی خودایی له‌سه‌ر خه‌لک.

"شه‌هاده‌تی خاوه‌ن زانست" به‌ دانپیدانان ته‌فسیر کراوه، هه‌روه‌ها به‌ رونکردنه‌وه و ده‌رخستن ته‌فسیر کراوه، دروسته‌که‌ی: ئه‌وه‌یه که هه‌ردوو ته‌فسیره‌که له‌ خۆ ده‌گریت، شایه‌تیدانی ئه‌هلی زانست دان پیدانان و ده‌رخستن و راگه‌یاننده، ئه‌وان بریتین له‌ شایه‌ته‌کانی خودای موه‌عال له‌سه‌ر خه‌لکی له‌ رۆژی دوایدا، خودای موه‌عال ده‌فرمویت ﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ﴾ البقرة: ۱۴۳، هه‌روه‌ها ده‌فرمویت ﴿ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلِ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ﴾ الحج: ۷۸، واته: ناوتان نراوه "موسلمان" له‌ وکتیبانه‌ی پیشتر بۆ سه‌ر په‌یغه‌مبه‌ران دابه‌زیون، هه‌روه‌ها له‌م قورئانه‌دا که بۆ سه‌ر په‌یغه‌مبه‌ره‌که‌تان دابه‌زیوه.

بۆیه رایگه یاند: خودا ئه وانی کردوو به که سانیکی عادل و هه لێژارده، باسی ئه وانی کردوو له کتێبه کانی پیشوودا بهر له وهی ئه وان بێنه بوونه وه، به هۆی ئه و زانسته پیشینهی خودای موته عال هه یه تی ده رباره ی ئه وان که ده یانکات به شایه ت له سه ر که لان له پۆژی دواییدا، هه ر که س به م شایه تیدانه هه لئه ستیت- به عیلم و کردار و مه عریفه و دانپادانان و بانگه واز و فێرکردن و ئیرشاد- ئه و له شایه ته کانی خودا نییه .. خودا کۆمه ک و یارمه تیده ره .

﴿ هِیْج نَایِیْنِیْکَ نِیْیَهِ جِگَهِ لَه ئِیْسَلامِ ﴾

ئایه تی ﴿ اِنَّ الدِّیْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ ﴾ آل عمران: ۱۹، ئه هلی ته فسیر جیاوازی له نێوانیاندا هه یه، ئایا سه ره تای که لامیکی تیه له چوونه وه یه، یان له ناو شایه تیدانه که دایه و به شیکه له شایه تی پێدراو؟

ئهم جیاوازییه بینا له سه ر دوو خویندنه وه که سه ریه له داوه ئه وه ش له وشه ی (إن) دا ئایا به "إن" ده خوینتریه وه یان به "أن"، زۆریه ی ئه هلی ته فسیر به "إن" ده بخویننه وه و که لامه که ده که ن به سه ره تای تیه له چوونه وه یه کی تر، "که سانی" به ته نها به "أن" ده بخوینتریه وه، روه که ی بریتییه له "إن" چونکه ئه و که لامه ی له پیشه وه یه تی ته واویبوه، رسته ی دووه ته نکیدکه ره وه و دانپیانه ری ناوه روکی ئه وه ی پیش خۆیه تی، ئه مه یان ره وانتره له راگه یانندن و ته واوتره له مه دح و سه نادا، بۆیه له م ئایه ته شدا به "کسر" ها تووه ﴿ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ اِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيْمُ ﴿۱۵﴾ ﴾ الطور: ۲۸، باشتره له "فتح"، هه روه ها "کسر" له که لامی که سانی که ده چیت به ده م بانگه وازه وه و ده فه رمویت ((لَبِیْکَ، اِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَکَ)) باشتره له "فتح".

ئه وه ی خویندنه وه که ی که سانی به "فتح" پارسه نگ ده کات ئه وه یه که شه هاده ته که له نێوان دوو رسته دا بێت له گه ل به کتر، هه ر دوو کیان شایه تی پێدراو بن له سه ر ته قدیری لایه ردن و ویستنی "الواو"، ته قدیره که: "وَأَنَّ الدِّیْنَ عِنْدَ الْاِسْلَامِ" ئه و کاته رسته که بێنیاز بووه له حه رفی عه تف به وه ی ناوی عه تف له سه ر کراو ها تووه، وه ک چۆن له م ئایه ته دا روویداوه و لێی بێنیاز بووه ﴿ ثَلَاثَةٌ رَأْبَعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَیَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ ﴾ الکهف: ۲۲، لێره دا هێنانی "واو" و لادانی به کسانه، وه ک

چۆن لیره‌دا لادراوه و له‌م به‌شهی تری نایه‌ته‌که‌دا باسکراوه ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةَ وَثَاثِمِهِمْ كَاتِبُهُمْ﴾ الكهف: ۲۲.

هه‌روه‌ها نایه‌تی ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ لَأَسْلَمُوا﴾ ناماژه ده‌کات بۆ شه‌وه‌ی که نیسلام نایینی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران و شوینکه‌وتوه‌کانیان بووه له‌یه‌که‌مین‌ه‌وه تا دواهه‌مینیان، نیسلام ته‌نها نایینی خودا بووه، یه‌که‌مین پیغه‌مبه‌ر(نوح) فه‌رمووی ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاءَ لَكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ﴿۷۲﴾ یونس: ۷۲، ئبراهیم و نیسماعیل فه‌رموویان ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ﴾ البقرة: ۱۲۸، هه‌روه‌ها ﴿وَوَصَّي بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَيْنَهُ وَيَعْقُوبَ بَيْنَهُ إِنْ اللَّهُ أَحْطَىٰ لَكُمْ الَّذِينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿۱۳۳﴾ البقرة: ۱۳۲، هه‌روه‌ها یه‌عقوب له‌کاتی مردندا به‌کوره‌کانی ده‌فهرمویت ﴿مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَاللَّهُ آبَاكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿۱۳۳﴾ البقرة: ۱۳۳، موسا-علیه‌السلام- به‌هۆزه‌که‌ی فه‌رمووی ﴿إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ﴾ ﴿۸۴﴾ یونس: ۸۴، هه‌روه‌ها عیسا-علیه‌السلام- ﴿فَلَمَّا أَحْسَسَ عَيْسَىٰ مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُوتُ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّ اللَّهَ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿۵۴﴾ آل عمران: ۵۲، مه‌لیکه‌ی سه‌به‌نیش ده‌لئیت ﴿رَبِّ إِي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿۴۴﴾ النمل: ۴۴

نیسلام نایینی شه‌هلی ناسمانه‌کانه و نایینی شه‌هلی یه‌کتابه‌رستی و شه‌هلی سه‌ر زه‌وییه، خودا هیچ نایینیکی تر جگه له‌نیسلام له‌که‌س قبول نا‌کات، نایینی شه‌هلی سه‌ر زه‌وی شه‌ش نایینه، یه‌کیکیان ره‌حمانییه و پینجه‌که‌ی تر شه‌یتانی، ره‌حمانییه‌که بریتییه له‌نیسلام و پینجه‌که‌ی تر بریتین له: یه‌هود و نه‌صارا و مه‌جوس و صابینه و نایینی هاوه‌لدانه‌ران بۆ خودا.

شه‌مه‌هه‌ندیکه له‌نه‌ینیه‌کانی یه‌کتابه‌رستی و مه‌عاریف که شه‌مه‌نایه‌ته‌پیرۆزه له‌نامیزیان ده‌گریت.

کاتیک که‌سی سالیک ده‌چیته‌ناو "خاوه‌ن زانست" ه‌کانه‌وه ده‌بیته‌به‌یه‌کیک له‌و باسکراوانه شه‌وا شایه‌تی به‌راگری و عیززه‌ت و حکمه‌تی خودای موته‌عال ده‌دات، به‌و کاره‌شی ده‌گاته مه‌به‌ستی خۆی و لوتکه به‌ده‌ست ده‌هینیت، له‌و لوتکه‌یه‌دا ده‌مینیته‌وه، و به‌رز و بلند لیتی راده‌وه‌ستیت، هه‌موو مه‌نزیه‌کانی تر که پیااندا

گوزەرى كردووہ لە بەر دەستی خۆیدا تەماشای دەکات، ئەو مەنزىلانەى لە شىبو و دۆلى تەختبۆون و خۆشەويستیدا پەرش و بلالو بوونەتەوہ، هەندىكى تريان لە لاپالەکانى تەوہ کول و ئارامگرتندان، بۆيە دەچىتە ناو سوژدەوہ و حەمد و شوکرى خودا دەکات کە بە سەلامەتى و جىگىر بوونەوہ گەيشتە مەنزىل و بۆ ئەو مەبەستەش خشوع هەموو بوونى داگىر دەکات.

کوتایی

﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۸۰﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿۸۱﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۸۲﴾﴾ الصافات: ۱۸۰ - ۱۸۲، ئەم کتیبە بەم ئایەتە پیرۆزە کوتایی پیدیت، حەمدی خودا دەکەین، سەنای دەکەین بەجۆرێک ئەو شایستەیی بیّت "والحمد لله رب العلمین حمدا طیباً مبارکاً فیہ کما یحب ربنا و یرضی و کما ینبغی لکرم و جھه و عز جلاله، غیر مکفی ولا مکفور، ولا مودع ولا مستغنی عنه ربنا"

داوای لێدەکەین توانامان پێ ببەخشیت شوکری بکەین، و سەرکەوتوومان بکات لە جیبەجێ کردنی حەقدا، کۆمەکیمان بکات لەسەر یادی خۆی و شوکری خۆی و باشترین بەندایەتی کردنی، ئەوەی مەبەستمان بوو لەم کتیبە و لە کتیبانی تردا خالیص و پالفتە بکات بۆ رووی پاک و بێگەردی خۆی و بیکات بە نامۆزگاری بۆ بەندەکانی.

ئەوی خوینەری بەرپۆز:

ئەوی حەق و دروستە لەم کتیبەدا وەرپبگرە و مەیدە پال نووسەرەکە، بەلکو سەرنجی ئەو بەدە کە وتراوە، نەک ئەو کەسە کە دەلیت، خودای مۆتەعال زەمی ئەوانە دەکات کە حەق رەد دەکەنەو گەر بە دلایان نەبیّت، یان قبوولی دەکەن گەر لە بەرژەو نەدییان بیّت، ئەم سیفەتە سیفەتی ئوممەتی خەشملیگراو (یەهود)، هەندێ لە هاوێلان دەفەرموون: ((حەق وەرپبگرە لە هەر کەسێک کە دەلیت، با بە دلێشت نەبیّت، باتل رەد بکەرەو لە هەر کەسێک کە دەلیت با لە بەرژەو نەدیشت بیّت)) ئەو شە کە لە هەل و تیکەوتن دەکەوێتە پێش چاوت ئەو بزانە بیژەرەکە کۆششی کردووە و نەپێکارە، تەنھا خودای مۆتەعالە خاوەنی کەمالە و هەل ناکات:

والنقص في أصل الطبيعة كامن فبنو الطبيعة نقصهم لا یحمد

چون مرفوثیک "ظلوم و جهول" بیت له ناته‌واوی و هه‌له به‌ری ده‌بیت، به‌لکو هه‌له‌کانی له راسته‌کانی زۆرتتر ده‌بیت.

پتویسته له‌سه‌ر قسه‌که‌ری ئه‌م ده‌روازه‌یه و ده‌روازه‌کانی تریش: که سه‌رچاوه‌ی که‌لامی له زانسته‌وه بیت به‌حق، ئامانجه‌که‌شی: نه‌صیحه‌ت بیت بۆ خودا و کتیبی خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا و برا و خوشکه موسلمانه‌کانی، که‌ر حه‌قی کرد به‌شوینکه‌وته‌ی هه‌وا و ئاره‌زوی: ئه‌و کاته دل و کردار و حال و ریگه‌ی لی تینکه‌ده‌چیت، خودای موته‌عال ده‌فرمویت ﴿وَلَوْ أَتَبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ (المؤمنون: ۷۱)، پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ده‌فرمویت ((هیچ کام له ئیوه ئیمان ناهینیت تا هه‌وا و ئاره‌زوی شوینی ئه‌وه نه‌خات که من هیناومه)) زانست و عه‌دل: بنچینه‌ی هه‌موو خیریکه، سته‌م و نه‌زانی: سه‌رچاوه‌ی هه‌موو شه‌ریکه، خودای موته‌عال پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌هیدایه‌ت و ئایینی حه‌قه‌وه ره‌وانه‌کرد، فه‌رمانی پیکرد له‌نیوان ده‌سته و کومه‌له‌کاندا عه‌دالت نه‌نجام بدات و شوینی حه‌ز و ئاره‌زوی هیچ کام له‌وانه نه‌که‌ویت، ده‌فرمویت ﴿فَلْيَذَلِكِ فَأَدْعُ وَأَسْتَقِمَّ كَمَا أَمَرْتُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَأَمِنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ لَأَحْبَبَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ (الشوری: ۱۰).

والحمد لله رب العالمين وصلى الله وسلم وبارك على خاتم المرسلين محمد وعلى آله أجمعين.

الحمد لله

رۆژی هه‌ینی / ۱۵ی شه‌عبان / ریکه‌وت له‌گه‌ل ۲۰۱۴/۶/۱۳

کاتژمیر ۰۳:۰۵ دوانیوه‌پۆ ته‌واوبوم.

سلیمانی